Twgs ·>Γ7 Sr 'τ';J.

CONCILIORUM

NOVA Ef WUSSIM COLLECTIO \

χ· cuio»

\ lOANNES^DO MINICUSMANSI 1

ET POSTJPSIUS MOR^EM FLORENTINUS ÇT VENETUS EDITORES **.

AB ANNO 1758 AD AjOiUM 1798 PRIORES TRIGINTA UNUM TOMOS EDIDERUNT

NUNC AUTEM CONTINUAT^ ET DEO FAVENTE ABSOLUTA

v CUBANTIBUS

Ulmo et Rmi D. D. LUDOVICO PETIT

«BaniMMnro it ibAlbvm

■ coaeBMAtion AOemrnaugpBin· AMmtrnon

1 rr

1OANNH BAPTISTA MARTIN

ucnoon, rtofMou cAt muca caimanin- umonni.

TOMUS QUADRAGESIMUS OCTAVUS

SYNODI OCCIDENTALES, 18^0-1867.

PARISIIS

MDCCCCXV.

EXPENSIS HUBERTI WELTER, BIBLIOPOLAE

INDEX CHRONOIOGICUSJ

ÜIBISTI

.I860 ianaarii 19. — Concilium provinciale-Moo*. 'Bbpraeeaoo II ia Statibus Foederatis Americas septentrionalis χ 1

I860 ianaarii 90. — Conciliant provinciale Balti-. moroMO in Statibus Foederatis Americas, septentrionalis 13

1860 ianùarii 92. — Conciliera provinciale Nso-Aurelianense Π 4n Statibus Foederitis Americas septentrionalis ' 17

ıββo aprilis 21 - maii 17. — Concilium ciale Coloniense in Germania 2b

IMO maii 2Î -9. Syn. diooe. BalneoregioneT· I in Italia 165

IMO iuiii 9. — Syn. dioec. Pictaviensis VII ia Gallia 167

1860 iuiii 23. — Syn. dioec. Signina in Italia 167

1860 augusti 8. — Syn. diooe. Molinensis VIII in Gallia 167

IMO augusti ' — Syn. dioec. Aeduensia V in 167

IMO inbria 1. — Syn. dioec. Augustae Prabtoriae ia Italia 167

I860 eeptembris 9. — Concilium provinciale Pragense V in Bohemia 167

IMO eeptembris 24-8. — Syn. dioeo. Strigoniensia. in Hungaria 366

IMO Syn. dioec. Buffalenaia in Statibua Foederatis Amerioae septentrionalis 366

I860 Syn dioec. CatalauMnsis in Gallia 355

1861 aprilis 29 - maii 4. — Concilium provinciale Cincinnatense 111 ip Statibus Foederatis Americae septentrionalia 355

1M1 iunii 2. — Concilium provinciale Neo-Eboracense 111 in Statibus Foederatis Americae septentrionalis 383

1M1 iuiii 2-4. — 8yn. dioec. Bellunensis in Italia 899

1M1 inlii 25. — Statute dioecesis Bordigalensia in Gallia 399

1M1 augusti 31. — 8yn. diooe. Ramenais in Gallia 401

1M1 septembria 16-9. Syn. dioeo. Niveraenaia I ia Gallia 401

1M1 aeptembris 23-7. — Syn. diooe. 8aneti-Diouyeii IV ia iasala La Bdaaioa 401

1M1 septembria 24-6. — Sya. diooe. Aadogovoaria II ia Gallia 401

1M1 Syni diooe. Baftrioaeia XI ia Statibas Foederatis Amerioae septantrioaaHs 401

1M2 iaaii 8. — Conventus episcoporub> Romauu 401

1869 iuiii 8. — 8yn. diooe. Pictavioasia VIII ia pallia 1 403

Mio. — 8yn. diooe. Ftaaeisei io Bta-'· tibua Foodasatb Aawrieaa sopteatrionalia 408

1M9 Syn. dioeo. JlivanMaria ia Gallia 408

1M2 Syn. diooe. Aedumarie VH ia Gallia 403

1869 8ya. diooe. AwMaaoMo ia Gallia 403

IMS Syn. diooe. BalUeaeia Xtt ia Statibas Foederatis Amerioao septentrionalis 403

ıββα Syn. dioee. Saaeti - Dioaÿsii ia iaeala La Bdanioo 403

IMS martii 19. — Statuta dioooeeia Mimstanaia inGallia v 408

IMS maii 14-21. — Conciliem provinciale Qua-* boaeaM HI ia Canada 406

1863 maii 24 - Mil 19. — Ooaeiliam proriaoiale Qaileaee I ia America meridionali 427

IMS *maio.J*— Syn. diooe. Baltimoroaris ia Statibus Foederatio Americas septentrionalia 487

IMS iunii 28-30. — 8yn. diooe. Verulana in Italia 487

IMS augusti 25. — Syn. diooe. Pietarioasb IX in Italia 487

IMS aeptembrû 1-3. — Syn. dices. Badriooatio in Bohemia 487

1M3 eeptembris 1-2. — Syn. dioec. Pragansia ia Boh-mis 489

1863 septembrio 1-3. — Syn. diooe. Qainqao Boeleaienela in Hungaria 489

1863 septembria 8-20. — Concilium provinciale Colocenae in Hungaria 489

IMS eeptembris 12-4. — Syn. dioec. Bituricensis inGillia 699

IMS sepiembria 14-6. — Syn. diooe. Nivernea-•i. Ill in Gallia 699

1863 eeptembris 16-8. — 8yn. diooe. BbroieoMb in Gallia 699

1M3 soptembris 29-4. — Syn. diooe. Andogateasis in Qallia 599

1863 septembria 23-4. — Syn. diooe. Aoducnsis VIII ia Gallia 699

1868 eeptembris 36-8. — Syn. diooe. Grntiaaepolitaaa in Gallia 599

1861 septembria 96-8. — Syn. diooe. Namsuean oh ia Gallia MI

1868 Syn. dioec. Bafhlaaob XПI ia Statibas Foederatio Amerioae aeptoetrieaalto MI

IMS Statuta dioermia MeMearie ia Gallia MI

IMS Statute dioeooah Saaeti-Dioayaii ia iaaula La R4aaioa MI

186S Sys. diooe. Toroatiaa II ia Canada MI

18M iuUi 11. — Syn. diooe. Pietariouaie X in Gelbs MI

Osâiavi

B>»»1
Î864 taHf ai.

1866 MMMBtate M-81Λ·т 8r«. «OM.NivarnM- «ı»'πγ μ » V. :'·█«·.
'1M4 ·agtetaMa 11-8. —› By·. «μ ι AMβμη «te IX ta β·»· «M
M6
>«1»
IBM Bycte···. Mtetenate XV ta Malta·· IW- .JaiaM JüaaitoM wteaMBaalb '' 617
IBM «to ta G·»· . * BIT,
■Bit M. — 8ya. «mc BtatimotMato VI ta Matltan PdWnmtto ArnticM anpwatrto-aaiia 617
IBM taN 10; — 8ya. dtote. Pietati···!» XI ia (MB· 617
IBM ta» 18-8. — OonvMta· eptoeoporam Pm-··vteaato ta Bawta 617
18M ·agnati 8. w- Bji. diota. Moliacn·!· |X ia Gallta 61»
MM Mptaaabri· 16-6. — 8yn. «ma. Taronaiwi· ta GaDta 681
IBM ·nptmnbria 18-90. — By·, dio··. Niter···-·to V ia GalHa 681
IBM Mttoaabria M-oetakrto 4. — Ceee. Ultra-toaèMM ta Batavia 691
IBM Bya. ilote. BaflW···!· XVI in Fo»d»rati· Btatt··' XaMiiaM MptMW^tali» 80S
1866 Bya. dioM. Matin···!· IX ia Galli» 80S
18M Sjrn. «om. Vanta· la Itaita 803
1866 angnati 10. — Syn. dioM. Moiiaonai· Gai»· 803
■Mal-10. — φη. 8taM?BltariM·-UtaMMa ·
IBM
18M ·tanta· 7-31. r816
·htaCtalM . MM
<MM Oaaantafe 9 — Btatata' «efigaeto Vaawit·-«bta (MB· r i 10M
18M «Mtata «MMato A«dart<fc ta (MMa 1071
IBM 0·Πμ B· MaaUtantatSeotiaa, a«ta aBakart-·M 1071
1867 iaaaarii 13. — Cm-.'Porta» HiapaaiM Π ta laMta TriaMadl 1071
1867 taaü 0». — OaavMtaa «ftoeoponi· qai Bo-rna ia aataMta aaaMtaXVUI, tM·-aato «a «patatara· Pntri ta PaaH, «·-.whtetata··· baati I«M»kat aitaraaaq»·taOetonm Mtotaavanuit 1081-1086
1M7 iaiii 93. — 8ya. «mo. PfetaviMaia XПI la CtaUta 1083
1M7 ·ogMti 9. — Byn. «om. Moli····!· XI ia Ctalüa 1088
1887 «·ptambria 13. — Syn. dfoae. OaowraMaato ta (Mita 1083
1867 ■·ptambri· BB-oetoOria 1. — -8yn. «om.. NaamreMato ta B»lgio 1086
1867 8yn. «om. Baaeodaooaato 1 in Batavia 1086
1867 8yn. dioM. Ganadanato ia Hiapania 1086
1867 Byn. dioM Padorboraeaai» in Germania 1086

Atdtmuit V ia GalBa dioec. ayn.; I860 augusti 93. 16?
id vii, laaa ">■ 403
Id. VIII, lets septembris 93-4 599
id. *IX,* 1864'septembris 91-9 ètt
Id. dfoaoeaie aMaterIMt 1071
dmhwMiuu ia Gallia dioec. ayn., IMS 403
dndogeesMû *II* ia Gallia dioae- ayn., 1M1 ooptembria 94-6 ζ 401
Id., 1M3 septembris 99-4 699
dmeunsi concilium, 1866 aeptombrio 14 806
Aupustae /Vectoriae in Italia dioae. ayn.. i860 oop^ tembris 1)67«
Hehnertfinuù I in Italia dioae. ayn.. IMO mail 97-9 166
BaU»xoreH*« in Statibus Foederatis Americas septentrionalia concilions, 1860 iannarii 99 13
Id. II oonelliam planarium, 1866 octobris 7-91 O817
lUUxamtu ta Statibus Foederat» Amerieae septentrionalis dioec. ayn., IMS maio 487
Id. VI, 1M6 mail 94 617
Bambtrgtntu episcoporum conventus, 1864 iulii 31 603
BeUansusts io Italia dioae. syn., 1861 iulii 9-4 399,
■*Bihurienuit* iu Gallia dioec. syn., IMS septam^*bria 19-4 699
Id. II, 1866 Septembria 8-10 806
B»drifnui» in Bohemiadioeo.syn., 1863 Septembris 1-3 487
Bvf/alasste *X* in Statibus Foederatis Amerieae aoptentrionalie dioec. ayn., 1860 355
Id. XI, IMI 4<'l
Id. XII. 1869 403
Id. XIII, 1863 .601
Id. XIV, 1864 617
Id. XV, 1864 617
Bwdipotasis in GaUia dioecedla statuta, 1861 iulii 96 3^9
Buaeodumaia *I* in Batavis dioeo. syn., 1M7 1066
Cmaemcesa» in GaUia dioeo. ayn., 1M7 septem bria 13 <__ 1063
Ctaataansnais in Gallia dioee. ayn., 1860 366
(ImcMsatoaae *III* in Statibus Foederatis Amerieae septentrionalis cono., LM1 aprilia 99-mail 4 356,
ColamenM ia Germania cono, prov., 1860 aprilia 99-mail 17 _ M
CalMenae ta Hangaria cone, prov., 1863 Septembria 8-90 489
*l>ifi»»tn*u* ta Gallia dioeeeais statuts, 18M decembris 1 1069
BbroieeMM in Gallic dioec. syn.. 1863 Septembria 16,8 599
Gtnàdenrit ia Hiapaata dioae. cyk, 1M7 z 1065
Grerinaepeh'faua ta GaUia didoc. sya-, 1863 mtptaae^ brie 96-8 $ 599
'Jusee-Triforia ta taenia Guadataponsi dfoeoeris atatata, 1864 (> M6
JfoMmeû ta Gallia djoaeaeia etatata, 1863 MI
Jtbaaiesriw.ta GaUia dioaeUi^etatata, 18M martif 19 „ 403
MotmenaM *VIII* in Gallia dioae. ayn., 1M0 aagusti 8 167
Id. fX, 1866 augusti 3 619 at 803
Id. X, 18M angusti 10 . I 803
Id. XI, \tKt aagudti, 9 1063
XemareeMM ta Belgio dioae. ays., 1M7 oeptejnbrie 28-oetobrie 1 1066
Nanemensû in Gallia dioecesis statuta, 18M decembris 8 1069
XeaMUSMuie in Gallia dioec. ayn., 1863 septbmbrio 96-8 ' " .7 <01
Xee-Aara/ianente *Ii* in Statibus Foederatis Amerícan septentrionalis eoae., 1860 iannarii 99 17
Xso-noratamee *11* ia Statibus Foederatio Amaricas septentrionalis eoae., 1860 iaimarii 19 1
Id. Ill, IMI iunii 9 '383
iVteornraws *I* in Gallia dioec. syn., IMI Septembris 16-9 401
Id. 11, 1M9 403
Id. 111, 1863 septembris 14-6 699
Id. IV, 1864 septembris 19-91 616
Id. V, 1866 aeptembria 18-90 631
/bderhomaaeù in Germania dioeo.'syn., 1M7 10M
Fusoeiensis in Bavaria episcoporum conventae, 1865 iulii 18-9 617
Pietarinuù in Gallia dioec. syu., 1860 iulii 9 167
U. VIII, 4869 iulii 8 403
Id. IX, IMS augusti 96 487
Id. X, 1864 iulii 11 601
Id. XI, IMS iulii 1<\ 617
Id. XII, 1866 augusti 93 805
Id. XIII, 1M7 iulii 93 1083
P»rttu IhtpaMt H in taenia Trinidad eoae., 1M7 ianuarii 13 > 1071
/Vopenae *V* ia Bohemia eoae, prov., I860 Septembria 9 167
/Vagensis in Bohemia dioae. syn., 1863 Septembria 1-9 489
(haetoeanaa *III* in Canada eoae, prov., 1863 mail 14-91 -405
(htaw*** ftriarimto in Hangaria dioeo. ayn., 1863 aeptembria 1-3 489
Vteteuae *I* ta America meridionali eoae, prov., 1863 maii 24-iulii 19 497
ItaxaM in Gallia dioec ayn., IMI augusti 31 401
Id., 1M6 septembris 19-91 815

I «'

r

. SACRORUM ' -X

CONCILIORUM

: -NOVA BT,AMPU881tfÂ COULEiTlf). ' ,

/

TdMUS QUADRAQESiMUS uctavus.

I860 ianuarii 19 — CONCILIUM PROVINCIAL^ NEÔ-EBGRACENHE II.

Concilium provinciale II N«> - Eboracijnse in A ... Statibus Foederatis Adieticae i^ptentrionalis. Yelebrstum die 19 ianuarii I860, praeside loanne I Hughes, archiepifeopo Neo-Eboracensi.

t Hibliegraphia:

1) L'arciveacovo ed i vescovi LuCfraganei dtlia provincia ecclesiastics di'Nuova Yiwk.radunati in copeilia -. provinciale. *[Tituluo tmndtu :]* The archbishop ants the suffragan bishops of the ecclesiastical provin of New York, kaaeiubled in provincial council.

Sine loco nec:typ. nec anno (186<l). in 8", 49 p. Firenre. Bibl. naa. Y

Episto.la pastoralia cum textu'angljco et versions italics, suit data: „New-York, 19 January 1860.“ ,

2) Acta et decreta sacrornm conciliorum recentiorum, collectio Lacensia. auctoribus presjiytfris a. J e domo b. v. ^M.-xine labe conceptae ad Lacum. Tomus tertius ... Friburgi 'Brisgoviab. sunytibus Herdet MDCCCLXXV, col. 271-.«·.

THB
ARCHBISHOP AND SUFFRAGAN BISHOPS
q^itbs seelsstaslioal proeiiuw *of Nno* I'oτέ,i
•MsasUed in preewUial *eotauil.*

T<> our dearly beloved brethren of. the clergy, and faithful children of the laity, health and benediction through our lord Jeans Christ.

At the close of our council we are impelled, dearly beloved brethren, as well by sincere affection as by duty, to address to you some words of exhortation and encouragen^ent. Your fidelity to your bishops and your pastofs in co-operating with every purpose of good, not merely for the present, but for the future^ of our holy religion in this conntry. is worthy of all praise. ',

Wd exhort you. dearly beloved brethren, to persevere in this, and to leave an example for those who are to succeed us.

The education of catholic youth in a catholic manner, to which we have so often called your attention,/--should be still the object of your anxious care. Wherever it is possible, whether in city or town, or rural district, let the catholic priest and C carbolic parents organise catholic schools for the training of youth. We would also exhort the reverend clergy to superintend from time to time, by personal inspection, the progress and working of these schools.^and not leave them altogether to the direction of the teacher, however frorthy of confidence he may be.

The^providing of priests for ths perpetuation of the holy ministry in this country, is a subject which sls<r has engaged our attention and awakened our solicitude. In earlier days true men of God from France, Ireland, Germany, an<T other countries of Europe, priests oCthe martyr-spirit, earn· most stilling to spend an<V to be spent, for the salvation of souls. Their toils and their sacrifices, under ourown first bishop and archbishop Carroll, laid on the soil of this great republic the foundations of/the Church. Their name' and their memory demand, in juatice, <>ur reverence and our love.

More recently, and even up to the prêtent time, our eccleaiaatioal etndeRto, the recruits of the sane-, tuary, have come, in' a great measure, from th· tame sources, but we cannot look to.the-seal of B other countries for the perpetuation of our clergy.

The time seem· to ,have arrived when we ' must depend on odraelvee for the supply of the priesthood, by which tlfis great work is to be continued.

We therefore exhort Christian parents to cherish in their children signs of vocation to the priesthood, and we exhort you, beloved brethren of th clergy, to encourage thia spirit in the families of yonr respective congregations. It is the greatest honor that God can confer on Christian parents, that a child of theirs should grow up to be a holy priest to minister at his altar.

An additional motive for fostering thia truly catholic movement at the present moment, is the opening of the American collogsjn Rome. expressly designated for this purpose. The buildings, including a beautiful chapel, are the magnificent donation of our most holy father, pope Piua IX, to hie children in the United States. It baa been already opened, and apart from its ecclesiastical purposes, its national character tend· to place us and our, fellow-citisene on an equality with other nations who have similar institutions in the Eternal City. In that college the American, whether het be a catholic or not, will have a'kind of right, or at leaat recognition, so that he shall not feel himself a stranger io the city of all nations.

Already, some efforts have been jpade among ourselves to commence and sustain the great work. But nothing has been done on onr part corresponding with the magnificent charity of our holy father, who from hrs private resources has bestowed both a palace and a church upon his children in this country. We earnestly recommend to the seal

Md generosity of the faÛbfal, this mostisaportMt institution

Dearly beloved brethren*!* We here in~.ùr council·l added soarce^My ihittg to the lègis^Àn that bu heretofore been enacted, in the councils *ot* B^tiitiorer or in onr own. We exhort you, 'brethren of theclergy,.to bo familiar with tbq itatntea oQheso councils. Maoy ydùng priests have been;Introduced into the sacred ministry since liÿoy wore onaotedAWe beseech,t^efa, Md alFothem, to make 'themselves thoroughly acquainted with the·· regulation· of discipline .proposed ^y. the bishops and v confirmed by the ho|y see. Tfbe healthfulneaa. of ecclesiMtical diecipline doe· not dep^pd eo much on'thi multiplication of onhctmente M on the oonacientioua obeerva'nce, a· far M possible, of what baa been alrehdy enecied. We oureelvoe, on a'calm, .review of all that hM been enacted by «our predeceaeore, cannot discover any thing which we should wish to be changed· Be faithfill, therefore, beloved brethren of thewlèrgy. in adhering to these rules.

What ho juat been eaid will explain the fact that in our present council we have scarcely added a single rule, or recommended a single new statute. The principal busineae that has been transacted ia our'present meeting, hM ^ad reference to the question of breoting a new episcopal see within the limits of the present diocese of Albany, and of providing^ IP far µ depends .upon us, for the appointment of its first btshop.

Whatever hM been deemed important to be communicated to yoii in addition to what bM been said already, will be found at the close of this letter.

In the meantime, a question hM been brought to our notice which interests not only our own diocèses or province, but th l whole catholic church.

Between you, dearly beloved brethren, Md the prelates whom God hM been pleased'to place over you. there ought not to be, nor ia there any concealment

The present position of the sovereign pontiff is such' µ to .awaken our Mxious solicitude. The anomies of religion having exhausted their malice tn various assaults against the ehurch during the last two or three hundred yean, and having been thinted in the results of. their attack· upon Uw faith, have now concentrated their hostility palest her supreme head, Pius 4X, successor of Salt ; Peter and vicar of Christ upon earth. They di not profess to deprive him of his supreme spiritual authority ; for, in that attempt,' they know they could not succeed. But it *ii* proposed to diminish, if not altogether to destroy, hia temporal power, and, m we understand their language, to give him back to ua Md two hundred million· of catholic· over the globe a moat respectably su»tained pensioner Md prisoner in Rome, with an extent qT territory so limited that nothing qhall be found therein except peace and happiness.

Thia programme of political intentions is shadowed forth in a recent publication, which the newspapers ascribe to no loss a personage thM the emperor uf the French.

We do rio< believe that it is his production. To admit it as such would, in onr judgment, be a libel on biaoatholic feelings Md on his great intellect, ^n this document it is stated, „t)iat the temporal authority exercised by Jthe sovereign pontiff is essential to the welfare of the catholic eharck? This if" true; Md the pope has this temporel Authority. The' question' then to beaaked 'ot bn M»hor ef the pamphlet is singly fi< If such 'authority in MpMtial tdthe catholic church, ae you admit, w|ty do you propose to take it away? For the pamphlet add·, pthat whilst the temporal power of the popô .in nooesMty Md legitimate, it vû incompatible, with a'etate of any. extent." The temporal ' power of the pope ie eapehtial— first proposition^ But that eaibe power muet bo limited to a state without any extent — socohd projAisition l The emperor of the^French is^not the man to. fall· into such a contradiction.

The document goon' on to aay, „that Fr»n<0 baa not run the riek of a great war — gained four victorie· — lost 50,000 men — «pent 300,000,000 franca, with a view that Austria might on the morrow of peace resume in the peninsula the domination abe exercised on the eve of her defeat."

. Who-would imagine that the pope · sovereignty i· to be .reduced to a temporal atate without any extent?

The rdpiaining portion of this document .is not less vague,'but ie less self-contradictory than what we have just çited. It refers apparently to thé deliberations of a future congress — that congress ia soon tvT meet. We pray to Almighty God that He may guide its deliberations ao as to promote Hi· glory, the welfare of the catholic church, the entire and abaolute independence of the holy father in the plenitude of hia temporal rights as they have descended to him, and as they now stand, and th» good order, peace, and happiness of the christuin nation· to be represented in the congress.

We know, dearly beloved brethren, that this foresbadowinrfypf approaching evils to the church will bring affliction to your hearts as it has to ours. But we cannot separate without raising our unanimous voice in solemn protest against :iio violence and injustice, as well as the unchristian policy that is now broached, in plausible language, M a mere covering for the designs of wicked men. The designs and principles declared, so far as they are intelligible to ua^make it our duty to denounce, to detest and abhor them, since they imply an invasion of the sacred rights, a coercion of the will even, of the sovereign pontiff, to whose divinely derived authority and august person we proclaim ourselves devoted in life and in death.

Wo claim the right to give public expression to our sentiment· and convictions on this subject. We are an integral portion of 20i>.l>lH>.iM>(> ot catholics, whose eyes are constantly turned to the see of Peter Md itaSupreme pontiff. For us the question is not whether Austri» conquers France, or France conquers Austria, in a sanguinary war. with which the holy fatifer', a representative of the prince of peace, has had nothing to do. It is not for us to selfie whether the Dukes and Duchesses of Parma, Modena, and Tuscany shall ever return to the government of their states or not. Theirs are but the dynasties of families, and it is for others to contend whether one family or another shall occupy their place. Wb wish, of course. that ip all things the laws of iustioe may prevail.' But there is a territory in which we have a supreme interest. It is called the states of the church. We belong to the church. The pope of Rome is our supreme spiritual head. We wish to have access to him on soil Where he shall be free. We cffliiu the privilege of approaching the eternal city, wheie he and bis predecessors have reigned and ruled from time immemorial. The moment we tread. it'

* Petamus scriptam fais·· a pathbos coaadl, numero stagolart; apparel saim tie agi tantam d· premente «oaeilio.

•oil· we feel that w· have entered on ground which is and ought to be jommon^to t^e same two hundred millions of 8ui fellow catholic·.' Weclaim the tight and the privilege to pass from any ship-of^ any nation, by the ..piirt of Ancona on the Adriatic, or Civita Ve&hrii otr the Mediterranean, or by any other port in th» papal states, tn cona||t our holt father without let or hindrance on matter· āppertaining p> religion: and feel at^the same-time that we are in the sfcfttes of fh^dtureh. and therefore not· vα a foreign toil.

In ^rvclaiming, therefore, our; solemn proteat .against any invasion uf the temporal right· ofth© pope, we do n<4 eunstder-ourseh cs, as interfering in a question that is foreign to us. But we do so. by virtue of a doubjv right obe i·, the ngbk of giving free expression to our conviction·; and the other is. the interest which. In common with all catholics, we Haim to potelé in the integrity.of the state· uf the church

It is well known in this country. as in others, that the catholic hierarchy and priesthood exercise their influence not for revolution or fur any disturbance pf social order The)' exercise it for the purpose of sustaining order, and when occasion requires, of soothing asperities that may' grow up; even aiming the children of the church, on purely huipnn questions. And this influence is extended as, far as possible, to other members of th· community who may not profess our holy faith, but who may be influenced by the voice and example of catholic teacher· But when jhe question presented to us touche» the rights </f our hqly father as a temporal sovereign·—when it is proposed to meddle with the temporalities of the states of the church, then we feel as if a wound was about to be indicted on the apple of our eye.

In this country the government treats us, as it does all citizens, without favor, without prejudice, without partiality. It does not claim ,nor wish to interfere with our attachment to oar supreme spiritual head. And if an attempt should be made to destroy the sovereignty of the hoh father, or diminish its extent, it is ottr right, as free American citizens, as well as prelates of the church of God. to protest and to resist. We are members of the holy Homan catboliO^urch An attack on the states of the church, we are free to declare beforehand, shall be considered as an attack upon us and upon our rights

Before entering yet further on this question, we are impelled to give public utterance to the consolation with which *e have witnessed the apostolic firmness of our holy father, in resisting every species of physical or diplomatic coercion that has been attempted to compel his acquiescence in the new schemes that are submitted to his consideration If those wljo counsel him are sovereigns. so is he. much more. As pope, he understands thoroughly the obligations of his supreme position. As Pius IX. we know bis great and generous heart for him a prison or a cavern can have no terror· His predecessors have been made familiar with such habitations. He is not less worthy of his rank than they were. |{e ought not to be threatened if he should be threatened, we, in our own name and in the name of our people, indeed, if we might uso such language, in th/name of the whole catholic church, led the insult as one personal to every member ol Christs mystical body on the earth.

Nor can we pass from this topic without proclaiming our thanks and gratitude to those noble ptwia^es of France «qff.àf other countries in Baropbi wtfo have spoken out fe|arleea)^ôn this important topic. Wl are persuade^ that' they' have said, nothing which could'give reasonable offence to the government under which .th'ey^live.. We congratulate them; we admire them: and if words of ours were necessary for such a purpose, we would encourage them to persevere; for, whin the bi«l>o|>s and priests, -but abuse all, the sovereign pontiff unearth. shall be deprived trf the liberty ofspeech, and the right of,inddi>endënce necessary, not merely to vindicate the domes of the faith, but also to, be hviuW^m questiorjs of eternal justice. alheM relating to thi's earth, .men indeed, the consummation of ages cannot be remote.

The tefnpoptl authority of jhe pope is one of these questions. Hi· title as it stands^ to-day, is beyond all dispute the mu»t legitimate that can be put forward by any sovereign in Europe-- or in the world.' .Trace history backwards, and you will rind that noTival claimant has ever appeared that no dyaastv han ever been displaced or sent into exile bybiin or his predecessors that his title .is confirmed by centuries · that it has been ratified by tlte consent of all the nation· of christendom —·^hat no protest ha» ever been recorded in the archives of the human race. ngainsl its validity But some perhaps will inquire into rhe origin of this title. We answer that th,» origin dues not appear oh human record. All we know is. that "after the converautft of Constantine the Great. \he seat of empire Ssas transferred from Rome to Byxantium. During the immediate subsequent ages the emperor and· his successors withdrew not only their presence, but also their protection, from the people of Italy. The people ceased not to invoke the aid of the emperor in periods of trial and of desolation, of famine, pestilence, and invasion by barbarous nations. To their appeal no answer came, nor any aid. In these trying circumstances the people raised their hands to the sovereign pontiff, calling upon "him to be their temporal saviour, as well as their father. Neither were they disappointed In famine he supplied, as far as possible, their want·. In pestilence he was among them as their comforter. At the approach of cruel invasion he went forth from the Eternal city bareheaded, to meet the barbarian leader to offer his own person for the sacrifice · but to plead for th· safety of the people. In this act of charity, it is well known that his pleading and his influence became, on more than one occasion, a shield of protection for their otherwise abandoned nation.

Many writer· assert that Constantine the Great conferred upon him by written document, a certain specie· of political right to govern what, was then, or soon after, called the Duchy of Rome. Ocher writer·, with erudition quite a· respectable, deny the truth of this statement, of a donation, by the first ehristian emperor We do not enter into, this question, for it appear· to us of very .slight importance. All we know is, that the temporal authority uf the emperors from Constantine the Great. ceasei| to be exercised in what is now called the states of the church, but especially in that portion which was more immediately connected with the imperial eity of Rome. It was not usurped by the holy father It was rather forced upon him by the wishes and clamor of a neglected and ungoverned people. It was n wr«-s derelicta-. But at all Qveiits, in the origin of the temporal power of the pope, he was the chosen ruler of the Italian

' peepta, with!· a» limita »t «hat ăfterward U- j E'\ MH Ma eivil juriadtattoa.

P Papular Hatory «Mm that M a Mbaa^aat E , juried Papia a»d ObartamagM af Praaaa aUi Mb ft · duautfou ef thia aaata territory, with atüiiwl I ' (Tanta of exteuatau u ta b aarbaa and pupfr- ï<■ iaOta. There b aertaialy mm trath «eweeauad with thia atotoateM. Bat wa 4a net aa4aralaa4 B ' U la the aaaaa which Iha pbraaeoiegy' af aar pepütar 5 hbtory would «aaa» ta iadicate. Oar andarqpuidiag s b, that Papia dad ChariamgM did'atake aaaa Γ additional coneeaaioua, iaerwaalug tha extent ofthe g pop·'· temporal dominion. They a») indeed have fe aigned their name· to doonmenta confirming tha of the «overcign pontiff to exereiaa civil I? dominion in the etatee of the church. But the merit of their conduct .on that oèeeaion ejfamtti in Γ the fact that they reverenced and «trongtbeiied in r, the enpreme «overeign of tha church a title with r .which he vu already invented. · They were catholic prince·. They could have taken away front the (pup· hie temporal dominion. But inctead of doing '. no, ylhey confirmed it, and for thie their memory. I haa men preciou· and aratefully cheriihed by ca- 6 fholio· everywhere.

J· Now, if ruch be the character and the validity of the title by/ which the aoveraign pontiff fule aa j a temporal prince, cun it be taken away by vjo- * leno·, either on the part of hi· aubjecta, or of the t ' aqvereigna of other Mate·' Certainly not without injustice

During the lata frouble in northern Italy, no power declared war againat the atatea erf the church. But it appear· that by a proeeae quite unworthy of Mtholfc ruler·, treaaon haa been encouraged. dUeontent propagated, and a apirit of rebellion fomented among the people of what ia called the C Romagna

If aome general or atagewman had been appoin- ' ted to guide the progreaa of thi· treachery toward· the hqly father, there would be a ayatem develo- ped But military authority declined to direct the revolution, and declined atill more to reatrain or regulate it· progreaa; and now we are told, for- Booth, that the people of the Romagna are in open rebellion againat the authority of the aovereign puptff. We are not told -who ia to be their fu- tUO· aovereign. If there «hould be auch a aovereign, ka wip probably adminiater to them loyalty and *M> ntin»nt at the point of the bayonet, and then A·" will no doubt profeaa to be happy.

Many of u· have travelled through Italy arid ▪rw well acquainted with the condition of fhing in the papal atatea. It ia well known that, for a period of forty year· and more, there have been D two government· in the ětate of the church. One, the open. teild. paternal government of the holy •ee. Thi waa on the aurface of the aoil. The other waa a aubterranean govammunt, organixed and aupported by arch ĕonapirafor It· decree· were never published, but ft aecret ěnactment Were carried into execution, avug aad anon, by the prompt uae of deadly weapon·. Thua, aa we are convinced, the free aentiment of the people io the •tatee of the church haa been, by the necaaaity of the eaae. atifled and repreaaed. Those who loved the government of toe holy father did not dare to aay ŏ openly , That would have oompromiaed their temporal intereat, perltap· thair live·, and thua there ia no country in tb· world in which th· aineerity of political aentiment, whatever it may be, haa been ao artiatically concealed, aa by the people of the Roman atat··: An they in favor' of·the onebonariT PP they have aoteaM an.· Are they ■ta< fever of the mere reoeat mb• •pimtotnt They have net, an a people, ee doaiared themeehea. An they ta fevee of the peaMeal government m a people, er taking them eno by owe! The aaawor ta thb qneeitoa might be a «brag of the ahiuldire. They an afraid of the «abtar. renoua enteaet, end the terriMo edict· which it haa the moite· ta exeeate hi •iwwy aad ia Hoed.

We do not admit therefore, the plea which b put forward ae a pretext foe depriving our holy father of the temporal government of bb etatee. Or, if we do admit it, we trace ite exbtoaee to the agency, in part, of the very power· who now •take it a plow for the rapine which, from the outaSt, it waa ia their mind to perpetrate.

'Take away tha fear iuepired by the eubterranean government·, which haa no long kept Italy in a •tate of fermentation, and the people of the Ro-, magna will be perfectly contented under the mild government of the eovercign pontiff.

A· to the queation of what ia called political expediency in the precent programme, it implie· neither more nor le·· than pbyvical force or diplo- matic aophiatry to be employed againat the holy father.

It i· aaad that if Loaia Napoleon ahuuld with draw hi· iroope from Rome, neither the govern- ment nor the life of the holv father would be aafe. «hia may be' true, but wè are »orry that nurh language waa ever employed It impliea that the pope ia afready in bondage — it implie· an in«ult to all catholica. It i· a menace. ·· well aa an in- dignity. We do not look to the emperor of France, or the emperor of Auatria, or any prince, for the •ofety of God a church, and it· aupreme head on earth Theee her divine founder will protect and auatain by the infinite reaource· of Hi· ever- watchful providence And if prince· are weary of the glorioua privilege which God ha· conferred on them, of protecting the aovereign pontiff let them abdicate any auch pretcnaiona Let tfiem not. however, «pring upon eathidic chriatendom. without j^otice. a policy «o cruel, ao unjuat ·· that which ''they aeern to meditate

l<et them make known to chriatendom that they have ceaaed to protect the head of the church let them allow ten year·'for the catholic people· to provide the mean· of aoataining and defending the holy father in all hiaxr^ht and it will be •trange indeed if the aubjecta •hall not, during that period, be in a condition to carry on a duty which the aovereign· have neglected, or betrayed.

We and our people have watched the aatoniah- ing auceaca with which the present emperor of the French haa governed the mighty nation, at the head of which providence haa placed him He haa had. and atill haa. onr beat wiahea: but if he «hbuld touch the atatea of the church, hi· act Will be the bad end of a good beginning. He need not go outaide of hie family ărchive for leaaon· on thi· •abject. Hie great uncle, in hi· matchlo·· human wiadom. once arranged the affair· of Italy · There waa even a king of Rome — but he never reigned

The unneceaaary quarfM which that «ame vic- tonoiu emperor fixed upon the aovereign pontiff, waa the beginning of hie en^, with the melancholy ĕircirmttance of which memory and hiatory have made u· all familiatr. From the moment of thi· unhappy quarrel, the protection of God and the aympathiea of men aeemed to ebb «imultaneouah from that aatouading geniua. until at la«t he wa· caught aa an eagle; hi· pinion· were crushed and

broken, and arsa th«a, the dreed of his mighty a fstellee m Mefe that he was coafined «a a deeo-)ato rock af the ocean, where he eleaed Ma earthly aaraer.

The policy shadowed forth in the doeaaraat to which we have referred, in said in the aswapagars to he ia entire accordance with the views ef the British eahiaet. It appears that the miabtovn of Kaftaad acknowledge the legitimaey of revelation, partly because ia in the origin of their praceat national eeoditioa, and the eonroe of their individual eathority and importance in carrying on the government They quote not only their own caaa, but the case of other natione on the continent which have become what they are, through the instrumentality of revolution; and by way of appearing to be consistent with themselves, they proclaim the right of revolution, or rather as it might be called, from their present application of the f principle, she right of insurrection, even though brought about, and fomented Shiefly by influences from without. Coming from the British cabinet, this is a novel, and beyond all question, a dangerous doctrine· It points out a key in the organism of governments which, if touched with the slightest pressure of the pope's little Anger, would contuse provinces, kingdoms, and empires. That the holy father, however, should touch that key 5 note is not to be thought of for a moment. For' it must be observed that all countries which hare passed to their present form of government by the way of revolution, our own free republic included, are anxious that the last revolution should be the finality of insurrection within their borders, and they are always most prompt to repress any attempt to repeat the experiment. Hence, every established government must regard the principle enunciated by the present British cabinet vas a mischievous and scandalous one. Establish this principle, and the very ends of government would bo defeated – a stable government would be' no longer possible. Of course, however, they do not intendl that it should apply to any portion of the British empire Indeed, one (night ask, can this be the same Orest Britain which spent millions of money/ and sacrificed thousands of lives, to crush the practical application of thia principle, when these 1 nited States, then only British colonies, attempted to put in practice the doctrine now proclaimed by the official authority of British rulers? Is this the same Great Britain that sacrificed men's lives and millions of their property· to crush out the results of French revolution, and which, at the bayonets (mint, imposed upon the French people, then maddened and misled like the people of the Romagna, a dynasty which they had rejected? Is this the same Great Britain that made the Irish patriots of I familiar with the triangle of torture and the scaffold of death, for no crime except that of attempting to put into practice the principles which it now promulgates? Is this the same Great Britain which crushed the Canadian people in the year Ib.'M. for their attempta to carry out what is now considered to be a legitimate principle of human government? Is this the same Great Britain which authorised the tying at the cannon's mouth of patriots and princes in Hindoostan. to be shot in fragments through the air. because they had attempted in the name of their own country to have a government compatible with their ovyn will, and in strict conformity With the Yulee which Downing street now proclaims as legitimate, or at least applicable to the relations between his Holiness the Pop· and Ha ravohiag anbjaeto ia A· Bemagna? But evoe lator, it is but yesterday, so to spank, that the people ef the leuiaa Islands eiaiased in the asst raapeetfol msaasr the privilege ef annexing tbemsalvea tn tbs gevernmsst of Greece and this idoMieal government rvhssi it. MH ialonaistoat ar hyrpoeritfoal as they nsbat be, they declara forsooth, that rabaMfoa and revelation ara to be aaevaragad ia th· Catis sf th· «barah.

The raw ef pabBe men.ee former tisses, greet for «vil as they might have b··· for good, seems to Bava pass»I away and give· platw to a generation who have iaherttnd their policy without having inherited their eaador.

Having touched on thia part of the subject, it is impossible for ns to forget what has happened to Franc·, the brave and unconquerable France — what has happened to the crushed and bleeding Poland — what has happened to the long-persecuted and still suffering Ireland. And if temporal governments have had in regard to these and other nations their own way. they should understand that their success has resulted more from catholic conscience than from cowardice of any kind. But let England pause. She is by no means omnipotent Let her not overtax her real power by the ambiguity or duplicity of- annunciations to the world authorising principles which, if applied, might,lead to the overthrow of her own greatness. If catholics everywhere submit reverentially to the civil government under which they live, if they do thia under the dominion of Turkey, of Russia, of England, of France, indeed of any country, it ia to be accounted for, in the first place, because, government must exist, because a change of dynasty does not necessarily imply an improvement in civil administration, but above all. because God has given us a rule of conduct, in the exercise of which conscience sometimes forbids what courage might inspire.

, How then can thé British cabinet legitimatixe rebellion, and proclaim it in the ears of th· people of the Romagna'

But it ia said, aa already intimated, that the people are discontented with their government, and that if the pope wishes to continue their sovereign. it will be necessary to make many reforms in the. civil administration of hia statos. And this doctrine is preached by princes. and politicians, who. in their own countries, govern to a great extent, not so much by reforms as by standing armies Who is there on the earth that can have the effrontery to call on l'ius IX to make reforms? Of all princes in modern times, he went forth first i and farthest, almost immediately after bis election, in the way of granting reforms-to his people.

We know much of bis great and generous heart; and if reforms are necessary, ws are sure that they will be granted. But let there be no dictation on the subject by any sovereign or statesman on the earth It is unnecessary, and it would be insulting It would imply that the sovereign pontiff is already in bondage Above all other things, moral and political freedom are necessary to the exercise of bis fonctions. Whatever may 'happen in the mysterious providence of God in connection with-thia complicated question, we shall submit to. But let no external coercion be used to force the will of the holy father.

As a guaranty o<^ the independence'necessary to the holy father, it is true we have declarations of catholic loyalty from more-than one of thohe who are now undermining his throne Promises

nftiM a» axiom». Tba entbaho ptoM· mrt Bp· of diribadaud atatumpan, »·· ·(tba nantoat tataltaata, who had folly ooo»idcra4dli tba baaringi ef th· tahjoet. K'-

Th· holy father, wheaA· ratirad from Rome, or in hi· retreat to Gaata, aead the following word·:

Among the motiras which inclina me to taka thia atep, the meat impartant on· to, to have fall liberty in the axaretoa of th· auprama power of tho holy ···, which, nndar th· preeant rircam·tnaeca, the cotholio world might untùrully eeactada waa no' longer free in onr hand·'.

Napoleon the Fint ttaaa thio language:

That titotion which maintain· the unity of faith, ia other word·, th· papacy, the guardian of ·atholie unity, to an admirable inatitntioa. It to ·aid, by way of raproach, that the pope ia · foreign powar. It ia true; and let aa thank haaran that it fa eo. The papa doaa not Hr· in Pari·, ·ad it fa wall: nor in Madrid, nor Via···, and for that raaaon wa «apport hia apiritaal aathority. At Viaana or Madrid thby wauld any th· «ama. Do yon imagine that if ba ware at Parte th· Anatriana or Spaniard· would aabmit to hih dacraaat It ia rary fortunata, tharafora, that ha do·· not Bra ont of hte own country, dor among rirai natiooa, but in old Roma, far from th· amparora of Aaatria, far from th· king· of Franca or Spain, · bolding th· balane· between catholic aoraraigoa, tanning a Nttfo toward» tba ttrongeat, but rtoing ngaiuat him if b· nhauld become an oppraranr. Cautori·· ha·· bad· apant in making th· Papacy what it ia, and Mbny hare been wall apaai Far th· gorarnmant «t arJte it fa th· beat, th· meat baaateant inati-fodbfi that could ba derfacd. And thia balief te not remit of derotion, but of raaaon.

thta Mtcrad poaMaata nmgiu feravor latent1.

. Boaaaat again «ay·:

—' Gad, wha woaid that th» eharch, th· common mother of all kiagdoma, ehonld in oounc of time bn indapaudeai of arary temporal power, and that th· —· with which all the faithfol wera to be in commuai·· fahould at taat ba plaead abora th· pnrttaUtia· oaaaad by eontieting intereat· and aattanal Jealôaaica, aooarding to th· inondation laid by Pepin and Cbnrlbmag··. By · happy ooitinuaaea ef fbair liberality th· ehtueb, inda-pendant talfor ohiaf of all earthly authœiti··, waa in a conation to oxarete· more freely for the common good, end nndar th· oommen protection of chrtettaa king·, it· eeteatial powar of goreming ·onto and holding in ite band, th balance: eren in th·, midat of ampiroa frequently at «amity with ·ach other, it proaerrra unity throughout the ahrtettaa body, sometime· by indexibla decree· end ·ometimae by wtoa regulation·'.

Daarly bolorod, it ia our duty to arg· th··· truth· apaa year attautioa at a time when the father of lie· fa unuaually actire ia eproading hie falsehood and hte miarapraaantation·; when men of iin, angola of dark····, axhibit themerlree u angola of light, talk of rirta· which they nerer practfocd, and of liberty, which on their lip· moan· but liedntiouana··, or th· Hbarty to deapoil and eppr··»·

It-ia atep our duty to urge you to pray for the rteiblo hand · of God church. It ia onr duty to pray with you for him.

Th· chaUoa of bittarueaa which fa pr«ra»d to tba Up· of Pina IX may not paaa away ia con-laqnanoa of avon »ir prayer·, for God haa Hi· own mathod of protecting th· church and gprerning the world. But at all areata, it may bring aoma cou-·elation to th· heart of our rerarad moat holy

delta raprMna petfatk delta aaata «ad», yaate Merctata patrebbr era feadaaMate dnMtara i'erbr eattafao, qfo·' nail· nttaah «trente··» «t raeteer Impedita

¹ .LlraUtatfaa pni a»fattaat l'aaiW ‹te foAl «'Mt-t-dira fa pnpe. CM4·· te l'uni» «ntlwltam. mt am lauitatfan ad-■trahie On JÉRuab· k w chef d'Hn an «murrata dtrnagw. O» «b«f ·■« Mfanger. ea «M, rt 0 font an nawtta 1· «fat. La papa ert hwu da Paifa at rata art hfaa: il ·'·» ni h Madrid ni · Vfaaa·, «‹ ehat paurfKi ·· «ηρρoKoM ran ··tarit· «ptritaatl·. A Vfaaa· «t h Madrid, an «at tend· i m dira antral 1'rtnt-ua y··, «'it MaU · Pari·, fa· Vtenacia, fa· ■«·«··«I· roaMotinhat h rrerreir ·«· dMtwaa? Ou «at dane trap beuiun ya'U rtatd· hen d· «k«a «ai. «t yn'an tldtenl fan d« rb« »i. U ar r«Mr pan m dra rira·». y«'il habit· dear MU· rfatllr Raaw, Ufa dr la Bata 4n ·Bparaai«'4'Alfa-■·(··. faia 4r call· 4ea reia 4« PraaM ca 4» rata 4'Mapagna, taaaal la balaarr ntra fa· Mtaraia· catheUyn··, panehaat tonhrara ■ pe» rer· 1» pl·· fort rt «e ralrraat MaatM ri fa pl·· fert drmt oppracMar. ('· raat tea «Hehc «ni «fa fait rata, »t ite I'uat Um· MI Puar fa ‹o«r»ra»»rat 4m Um, ·faal la «taUfaara, la pin· Mmfairaart tMtiUrifau gafaa Mum

«dotation·

i«M‹ta«r. J· M aocUrai pm or· efama par «aUUMat 4r d4rrt, aai· par faiMU.

Thtan, hfateira 4a Mwalat, L XII.

² Drt daelar. (ait, p. I, L L «an I, i It

³ .Dto· y«i reniait ‹ar wtt· IgU··. la afar· ooauau· 4· tarn tea raw····, 4aa« la anite M Mt 4ipen4aata dfaneaa leyanae 4rite la laaperal, M y«a fa «Mg· ad tao« tea 4441m 4air«nt garder l'nalU, k la 4a At ate aa 4««ma dm partta-litta ya· ba direra taurtto at toa Jetante· d'ktal pearrateat ·aaaar, jrta fa· foadcaaat· 4· M graa4 4«a«rta par Ifapia H par Cbariemgaa. C««t par aaa bartrura rail· 4« tear liteta-Ht4 ya· rtglte·, '»l'1ni·»'· 4aa» ·«· ehaf 4« toatM tea pateaâaeM tamparaifaa, m mit «a Mal 4'nMM» pirn Hbraanral paar te kiaa.oeaanaa et ■»«■ la w»a« pratarttoa 4m rate ·hitttea», eetta potertara «ktarta ta rigir te» tara; et y··, tenant aa faata ta teüaaM 4rritr a· Mite· 4a tant dUmpirM aauraat «afarafa allé «atratiant Faait daaa teat la corp·, tente» par ataforiate· décréta, et tantM par de m‹m teai-pdramrata.· (tarn «ar l'WiM 4·

W· taw tadoad. 𝕽 Ba wk· tamaaU.- ,▆ - *i* *ikÎA* *IΛΛ^i*

Mdl ft ΛιΛ mi /wws eyWMÀHt *
«M «Mt b· with that Italy aburah *jM tug·,* mb
·» Ma «mmmnMm y Ma *ηvM ‘. Lat a·, th··,
•at Mr ‰tata the atom· tag iwwhd tte talk ·<
Fatar> The Lard wiH awake, ia' Ma own ğ'
Hub·, a«4 aaaiwaai ,,· pruM änta ·. MH, va
AaaM pray, bat ta partfealnr, à ■»· at ta awka
Mr Ft aaaaptabb ta 0. la Saiat PatarW
awa wards, wa ooaalade by anyiag ta yea, as w·
farak avary Miming "P®· Γ *A hafoaud,

BW fttNM fl0NP IAβB^ iβ ^βM 9^
fan pwrtaka tf the n^iritf *Γ* Ckriaf, ^ *Ait*
takaii Hi pforg akett 4e rraaaW, ya· atay ài ka
fiai with «WMkay Jay. *If* yaw 4 rapraneked /er
Ar heat *f* *CArirt, fen AaU A* kleaaad. /ar *Ant* l
•kfck ia *if Aa* Aener, pfory and yatatr V S, and
Ant trhieh f Hit *tfirit rutrA* tip ÿa Hat *lai*
nam if yaa ntfnr nt a msrrdrrsr, ar a UWgf, ar a
rwslar, ar a *eaatlrr <f eAar* •mu* tkmya. But *f*
at a cÿrùfie·, *Irt* k«m *art* 4 atknmrd, *ini let* Aim
pfen/j^Ood in *Ait* msw ‘. Bat *At God nil*

FM4 takp MatMai aataHfe «Mm I piarp kt
OMrt Mtat <·» O« Mw rioted a MM ·«
>■■■>< *fAf·* Ɓ «MI Mna pa·, and aafakM
fan.·

nauhfinrieiinfin/niniminn,mt·.

«ira· à Waw-Taat thia IMi day of Jawmtry,
tha year *af* aar Lord IMS.

t Ma Hngbaa, nrabUabop *nt* Haw-Yaak, atnto
•f Haw-Yaak.

t John MnCfiaakey, Mabay of Albany, atata *at*
Maw-Yatk.

+ Job· Bernard-ftapaitfek. bishop af Baetoa,
atata af MaMabaaaHa

f kaba Ylwaa, Mabay af Bufalo, atata o<
Haw-Yark.'

t koba Laagkiia, biabop of Brooklyn, atata of
Haw-York.

t Jaatae - Booaarolt Bayley, bUhof of Vowark.
atata of Haw-Jenay.

f Loaia 4a Ooaabriand, biabop of Barhagtoa,
atata ofVeraaoat

t David -WUHaat Bacon (par pcoeoratoroai),
biabop of Portloak, atata of Maiaa. <

t Praaoie-Patrick MoFarlaak, biabop of Hart-
ford, atata of Conaaeticat

ı Matth. m, >a • it. nn. ä
ı Ik xxvni to. • I Petr ◆ IM.

· Ik V, 104.

uJtrt —·r·jl·- ....

1860 ianuarii tti. — CONCILIUM PROVINCIALE BALTIM0RKN8E

Concilium provinciale Baltimoranae, celebratam die 23 nteneia ianuarii aani 186·, nb Franciaoo Patricio Kenrick, arebiopiacopo Baltimoranai.

UbHagrayhia:

Acta at daorota äuroral coaciliorum reoea-tioram, oollactio Laoeaai aaetoribaa proabyteria »J·, e domo b. v. M. line labo conceptae ad . Luam. Tomaa tertian . . ·, Fribargi Briagoviae, aaaatibee Harder, MDOCCLXXV, col. 130J -8.

UTTUAI PASTOBaÜ» convlntus wbcoporum pbovincia* BALTIM0BKN8U.

Tit erekbiekey Beitimer ead tke ÿratete *if tk« redriiettieal yreeiaee BalAnnrt,* la *At eltrff* •ad *faMfnl af Atir eharft grant* aate yea, aad *ftnat* 4e meUiybed.

Venerable brethren of the clergy, and'beloved brethren of the laity.

The preaeing went of aome ebnrehee of oar province deprived of their paatora bare indnced aa tp aeeemblo for mutual eonanltation. in order to recommend to our holy father, the biabop of Home, and head on earth of the catholic ohurah, worthy prient» whom he may appoint to til the vacant
to aeee. The oooeaion aeema opportune to give pablic eiprecaioa to oar aentimenta of devoted attachment to the aee of th apoatle Peter, aad to th illaatriona pontiff who now oeoapiea k. Wo n·- p ceaaarily recognite it aa the aonroe of eeeleaiaaticol juriadiction? the eentra^of unity, the rock upon which Chriht onr Lord built Hie ebnroh. and agaiaet which the gates of hell cannot prevail. The civil principality, popularly atyled th patrimony of Saint Peter, nr the »tatea of the church, in not indeed of the aame «acred .and inviolable character, not being of divine institution, but rather aa accidental appendage of the holy «ee. Ita origin f traced to the munificence of the faithful, the detotedneae of Christian prince and tbo gratitude of a people whom the bishop of Rome protected, rescued and made freel. It datea from a very remote period, although it did not at öne take tbo ebaracter of aovaroigaity, which it has borne far above a thousand years. Divine provide· manifestly favored the rise and progress of thee· ätata and wonderfully maintained them, whilat kiugdoma aad empire of apparent atraagth have ba overthrown. In the early agas, when th· faithful war· peneeetad, and sought rafcg· ia the Mtaiemba, or fled to the wilderness, their chief biahop aharui thair lot, without feeing anything of the ravaraaea dna to hi öfllo by th· fewlinaw of hi· eaoditi···. bat sises chriatiaas enjoy honor, and even ait on throaee, it ia meet that their oartbly head ahouM appear with tome degree of splendor eafeulatad to command the attention of auch aa may not be ialaonead by the aablima couaidaratfe·· of (kith. The dominions of tbo pope är so limited that hi power cannot inspire fear; yet they är larg· enough to soeurs hie independence in th government of the church, which ia the uaaia point to be provided for. Tho^fonnden of onr national iaatitutions deaired a amall district to be set apart for the general government, that it actio· might bo free, without depeadeao on any atata influence, or prejadica to atata right The Roman principality serves in like manner for th· #xarci of the papel authority, without th· control of any local power, which might oonatrnin or impede it. Whatever attempts may still bo mad· by rival princes to axerciaa an uadne influaboa on the pontiff by intrigue or intimidation, esanot hava the disastrous result which mnbt almost aaeesaarily flow from a gorernmant hindering or coastraining hie action. Beaidaa, the dataila of oocfeaiaatieal adminiatratioa demand a large anmber of officers, oouneeilors and clocks, with no amall expanditara,

' . Ilmr temporal .knüaioa i> sow rontrawd by the rv- . ramier i>f s tbossaad ysrs. ant their li>ble UU» is' the War ' choice of « people «lui· they had redeemed tram slavery. Gibhoo. iWio and*faU if A· Uonaa* Cmpwv, ch. ta, A. D TUH.

' £

MM< «Mriteg· to MMT WM* «WM pNWdMM

inanmd by tfcoM who Warp aay parttoa of that

Y«t M bare witaeaaM the arithdinwal ef a ftoarbb-B

breugbt'about by rariooa MtUteM of ferai àmi ·arias, Md by manifeet fruud aad vieieMe. Wa Jo Mt at dl beKeve it ta bar· been the ftM Mt of the iahahitaatn, «boat àr regard rntbar aa th· riathns or dap·· of corrupt aad daaigniag men, thaa the Mthora or willing abettor» of the revo- lutio·. Xaleoateata, ao doabt, war· found la eon· aiderabto nabw ta«q th· baca reoret aeatoti·· war· aotir· ia spreodln revolutionary prinoiplo·; bat property hoMetu, aad tba fatelUgwa aad vir- tu··· aitiaMM, with tba^oaaantry, war· tvarua bo revolt, vhiab BMaaaarOy bring· with it a train of MholtiiMk

Brethrea, wa are, m you know, siaoeroly atto- abed to |h· free inatftutioM aad whfeh wa lire, aad ready to aariftaa life itaelf ia tboir «apport; bat wa are fro· pttaaiple oppoood to «U dbtur-C baaoa of aateUiabod aadar ea vote aad falao prê tait·. We baaa bad oppMtanMo· of knowing tb· govonunpnt of tba Baton ototoo, aad foal that it ·otepatoa admatagMaaiy with tba «I aarfoa· other WKnV WHBi W OTWW· w w bwbbb tb··· «blah are papalar in Mr ago, bat ehriatiaa priaatpIo «odatadaa aad dieoats them, the divina law being always bad ia view with the mlMaati ·al law «hiah b adapted m tb· raMgioa· pré façai »f tb· ritfaaaa. Maaieipel privitegM «ara ·fepte at all ttawa la the Boana Mta aad war· Maaaad by th· HberwlUy of tba pria«at ppatK Mb><d Hbsrty b rupaatad: preparty te anfe: JftMca » anr·: tax·· ar· Hgbt: Mibary eanaarip ftau fe aaknewa. la all tbeee repeal· the Baaaea MVaanaraat baa tb· ndvaatag· of away other· pro-' feaaedly liberal. If the aiamaiaai, apMtaaaaaaiy Mdo by th· holy father à tba waMHaaMt of Dy·· hb reign, had not b«M obuead ta Bta araeate tian, tb ana bo M deobt that th· aoaditfo· af hb MbjMto would hav· boa· «till fnrtbar improved. The revolted proviae· te now burdened with mot- aim tax··, tb· aitiaaM are foread into military ·arvtea, aad tb· alaigy dbaatfaded «ith th· ■·« ·rdar of thing·, are viaifad «ith ttwra pMafaten, ta^prbeaod ar driren fn biaiihmMt. Wa maMfoa ♦bare thing», not that «· baa ft aimnary to extol by way eCaMtraat tb· te gererweret, ate··, M aathobca, wa hareM itaitrn with it, bat to ferrea fab· MpreatoM ia jaatfoa to a aliment aad Kb«r«l peutift

We owa μ aDegiaaoa to any authority ba th· governmaat Under which w· Mre; but «· ar· aaft- jeat, ia the thiags which appertain to Oed, to tfta btobep of Bama, m aaaaaaaar a# goto Pater, th· paten af tba apateten Ta hhat Chrtet ear land

tb· diviM aoaaaafe naaaat ba ^tfootad. Ih good time OM «ill aaaM to the aid of Hi be aaat into a dangaoa, bat bo forth fell of tba ·eventh Piaa, aaaM forth in triumph, «M ttleaari by hb devoted pe»pte·

A duty darelvea upon m, in nouaequene· of th· Uaa of the revolted province, th· fevenu of. which had awaited tb· pontiff to Moot th· ax- ponwa of oMiaaiMtieal admiuiatrution In the roduead atntriaf hi· laaaoaa, wa ahoald supply oar portten toward· th· auppoit of oar chief bishop, «ho govoréa th· uaiveraal church with a view to th· spiritual iateresta of alt Special oonsideratione render thh daty more atrieây obligatory. We owe a largo dobt to the holy ·μ, which ha· ao faith- folly aad oowatoatly provided for our apiritaal wa»t» with aaboaadad gMoroaity. Many of oar yonth have basa grntuitously «duoatad at Bornai aad liberally «applied with «mm for their rater· ta their ooaatry to labor la th· mission·; aad vo- taatMrs of other eoantriea hav· b««a trained and prepend in lik· aiaaaar for arbeioaary labor among ·a. Tba Aararieea college raoantly opened in that city b a aploedid Moaaaient of the «uaidoenoe of tba raigwiag pop·. Oar official relatio·· to the holy ·M iatpoae coaridernbla exp····· oa it, which have all beaa d«ftayad witboat «xaetiag or receiving in My ay avM tb· poatag· of letter· or the fee· of aiftea for tba trnaeeribing of tba document·. We diem it aaaeoaaaary to pre·· th··· motive·, a· wa do Mt doubt of your gaaatou· aympathy for the poati and of your «agar···· to give practical evidaao· of year dasatfoa to him, ao m to rival th· glial ottaahaMat of catholic· of various nation·, dbplay in th· amaant, m wall m in th· promp- tteado of tbatr μμμμ. We «elicit, therefore, ·p·· atel deMtfooa aaeording to th· tn···· fernbhad by pravidaoaa; aad wa appoint th· frat Sua- day of Baptaebar for a gaaotul collection in all th· «hnrab·· af our eoclaamtinal province, that aU arey hare aa ·pportunity to «Mt tb«ir offering·, area th· MMifoat, like th· widow'· mite, iato th· triaaary ·< the «hureh. *tU· tit* *A»* into

βAβ *fllboN ^99* i
9A9 99 At AetA *Ab bit* AMN^tp
fer Gad laeath the

(ihaai/W fiter. 1

Brethren, it babovea m to aadeavor to appeaae the wrath of GM prerekad by our aiaa. W· ahould pray, that th· award of tba Lord b· retored to ft aeabbard, aad that, ia th· exarei·· of hb justice, b· remambar m«rcy, aad cobm tb· light of hb ·Matonaae· to thia· upon ha By humiliation

Mt pmmsesnsy H·.
Mn«(ÿMM«ttwvkMte«<NltlM. Ut an taÿtaN Mm, terongh Me Jnerite «f te· grand «Mail·· Bâter and Wri; by wtann te· ehMenh ai W AMb4| etfw flbON

«^4 wiifeMft ål

Oiw· under ear Muria M BoMaier·, aa tee 6te day at Wy, ia tee year ef aer Uri IMO.

It h tes rid if ten peatetaK
a^aaa km m J W mM ikte
ef BoMtaeoi^ mi itoe tait

UréS^madn b te· Bμ μ ι «ZpMtenfig and

Baeaaâab, they are act toaWri ia tea ferègeiag a^^BkfU

1860 ianuarii 23. — CONCILIUM PROVINCIALI NBO-AURELIANRN8R II.

Oonoilinm provinciale Neo · AnroHaannse II ia Foederatio Btatibnn Americao eeptsntrionslis, ëeto Mata· die 88 iaaaarii 1860, rab Antonie Bhao, archiepiscopo Noo-Aurelianenai.

BlbUographla:

1) Concilium Neo- Aurelianeane provinciale coeundum, habitua anno 1860. N. Orléans, ex typis Propagator catholici, 1864.

le - 18·, M p. — Washington, «nthoBe uaiveraity. P. 1-18, note. P. 18-6, daentà et appendix.

8) Ante et demote sacrorum oeaeüiona reeeatiernm, Oelloetio Laooaeis, aoetoribns praobyteris a J., e dLte b. v. M. aine labo ooneopta· ad Leña tertius ... Friburgi. Briogoriao, samtibns Herder, MDOOCLXXV, col. 848-68.

ACTA COBCIUL

PRIVATA ÜONOB8QATIO PBAKPARATOBIA

Die vigesima prima ianuarii, bore undocima ente meridiem, habita «et oongregatio praeparatoria ia aedibna arohiepiscopalibus, praoeentibno iOhtis «a rihio dominis Antonio Blanc, arobiopbcop· Ne»S Aurelianenai, loanae Maris Odia, episcopo Galvsiotonensi, Andrea Byrne, epiaoopo Petrieulano, A»gastino Martin, episcopo Natehitonhensi, Gulietmo Henrioo Elder, epiesopo Natchetensi.

Aberat illAaa ac ribus dominas loahneo Quinlan, episcopus Mobilienaia, qui propter aegritudinem nondum advenire potuit.

Huic congregationi admissi eant: rdus domiaus Napoleo loeopbus PoreM, monialium Sanctae Urnulae Noo-Aureliae oapsllasua, promotoria fUnctionem gerens, et rdus dominus Gilbortus Raymond, sacrae theologiae dooptr, rector ecclesiae Sancti Laaderici, vulgo Opelousas, fnnetionsm gerens secretarii.

Examinato procuratoria mandato, quod exhibuit admodum rduq dominus Gabriel Cbalon, vicarius generalis episcopi Mobilienaia, ut episcopi sui vices gerat in concilio provinciali, epieoopis placuit ut privatis congregationibus, duranto episcopi sui absentia, eum voto oonsultativo admittatur.

♦ In illa congregatione statuerunt insuper episcopi quod ad ordinem concilii pertinebat, nempe; prima sessio publica in .ecclesia motropolitaaa locum habebit die vigesima secunda mensis ianuarii, in que occurrit tertia post Epiphaniam dominica. Huic sessioni aderunt, praeter illiboe ac rihos concilii patres, teeologi ab eis designati, superiores religioeorum ordinum et congregationum in provincia .existentinm, et omnes Noo-Aureliae sacerdotes qui non hierint cliqua legitima eanaa impediti: missa solemnis ab illdio ac rmo archiopiseopo celebrabitur; concio autem intra missam lingua aaglica a nho episcopo Potriculaao, et post missam, lingua gallica a rdo domino Napoléons looepho Perché ad populum habebitur. Perneta oonoiona, eoneiliam aperietur iaxta formam in pontificali praescriptam.

Secunda concilii sessio locum habebit die ianuarii 26; tertie autem et ultima sessio dis 23 siusdsm mensis celebrabitur.

Statuerant insuper praesules privatas episcoporum congregationes quotidie, feris quinta excepta, hora 10 ante meridiem locum habituras; publicae autem episcoporum simul et theologorum congregationes iisdem diebus, hora S post meridiem convenient

Oonoo» ommnau runts XLVUL

Dosigneti poetae fuerunt oticiori! ooaoilii, theologi ab. episcopis selecti, neo non superiores reUgiooorn ördina vel congregationum, quos ut oonealtotos ia oonriBo admittoadoe patrue censaeruat; ätatu fuit theologos et superiores religiosorum oriiuam ia quatuor distinctas congregationes, at quaestiones trMtapdae melius faciliuaquo solvaatnr, esse distribueaaoe, nempe: congregatione de sacramentis; ëongregatione do sacris ritibus; congregationem da disciplina; et congregationem de studiis ecclesiasticis.

Tandem étatisèrent patruo sequentes epistolas eme scribendas;

- Primam, e rtee epiaeopo Galvestonoasi, ad summum pontiftees, mittendam nomine epbsooporum provinciae.

Soeeudam, a ribo epiaeopo NatehitoehoMi, ad directores aemetatia do Propagations fidei.

Tertia a r&o archiepiobopo Neo-AurehaaMei, ad fideles totius provinciae, quae quidem gallioo sermone scribetur, et in aaglicam sermonem vertetur a rd>o episcopo Natchetenei.

SISSO PRIMA

Anno Domini 1860, die 23 mensio ianuarii, habita est in ecclesia metropolitana prima ooaoilU seosio.

IVwvsrelss ëruri.

IllAus ac rdina dominus Antoniae Blanc, arabiepiscopus Neo-Aureliaconsis, qui concilio praefuit;

Ill&us ac rmua dominus loaanes Maria Odia, episcopus Galveotonensis;'

Illdius ac ritus dominus Andreas Byrne, epieoopna Petriculanus;

Illihus eo ritus dominus Augustinus Mutin, episcopus Natcbitoehensis;

Illdius sc ritus 'dominus Henricns Elder, episcopus Natchetensis.

Aderant ÿuofur.

Rdus dominas Napoleo looephus Perché, designatus promoter;

Rdus dominus Gilbertos Raymond, sacrae theologiae doctor, designatae socrotariu;

Rdus dominas Alto Herrmann, prior ordinis Sancti Benedicti;

Rdas dominus Aloysius Corius, superior missionum societatis lesu;

Rdus dominus Antonius Verrine, superior congregationis Missionie;

MtM Ovwtvt

riaarina geneeali·, ><■»<— rd·· dmateM Om-·taalteM Maenhant, rd·· daate·· t L Mullm, •b archieplaeep· Meo-AureliaMMi dorignati thee>o<i;

Rd·· domia·» 1 Haydaa, ·ongragntioaia Mia-aioni·, rdaa demie·· *L Anataett,* ab epiacopo GalratoMM deeiguati tbooiogi;

Rd·· dominae I, llanagM, rdaa domina L Moynihan, ab aplaeopo Prtriculano derignati theologi;

Rdaa domina· I. Cambiaao, eodatatia laeu, riu domina· L. Gergaud, ab epieoopo Natobitoebaagi deeiguati theologi;

Rdua domina· I. M. GuiUou, rdaa domina· 0. Moynihan, ab apiaoopo Nrtebetonri deeiguati tbooiogi;

Admodum rdaa domina· Gabriel' Chalon, vičarie generalia, rdaa domina·' F- Gautrelet, eooietatie lean, ab epiacopo Mobilienai daaignati tbooiogi.

Aderant quoque variaram civitati· parochiarum aaeerdotaa, ad, dblemnom bane eeaeionom invitati.

Hora aaagtlnona, procaaaerunt omnee, praaoedantibua piorum taieorum ·odalitatibua, at in medio ingentia populi concerna, ab aedibn» arehiepieeopalibna ad ecdeeiam metropolitaaam, ubi miaan eolemni» ab illrho ac riho arohiepiaeopo celebrata •et Rihu. epieoopu» Prtriculanua intra nimn ·ermone anglioo, poet miaaam autem rdua domi-nua Mapoleo loeephu» Perché cermone gpilioo papulam allocuti .anni, uti in praevia congregatione ·tatatum fuerat. Apertum eat porte· concilium provincial· inxte formam in pontMeali praoacriptam.

Placuit patribua, proponente ilUbo ne riho arehi-apiaoopo, oflcialee ooadlii in praevia' congregation· deriguatoa eligor·, aoilioet:

Rdum dominum Napolaoaem loacphum Perché, promotorum; rdum dominum loaanem Cambiaao, ·orinUrtka la··, vio·-promotorum; rdum dominum OldbectUm Raymond, «aerae theologiae doeteram, MMetarinm ; rdum dominum loeaphum I Anataett, «iam»eeretariiim ; rdum dominum Claudium Tholomtur, magittrutn caeremoniarum ; rdum dominum tbeUrimum Ryaa, eoagregationi· MMoaia, adteterem, magiatri oaarmnpaiaram; rdum dominum loaaphum Anataett at rdum dominum Dominicum Baudaquin, cantor··.

Poctea, omime tdei profeaaiona ab illiho ac riho apiaoopo Satchetouei, qufr prima vice inadlio provinciali aderat, peracBiqa· omnibu» qua· ki ponti-dcali praeaeribuntur, patra» ooneilii noonon et aae·?-dotea ab «celeria metropolitan· ad aede· archi-·piaoopale· rediare.

roSORBOATI^UMA PRIVATA

r«ria mcuA», 1· iaunarii, habita.

Praefuit illdiu» ae rftue arehiepiaoopu», adorant illfti m rmi epiaoopi «upra memorutis aderat quoque illmua ae nhu« apiacopu Mobiliemia, qui heri port primam aemionam, melini valena, advault; ad-' mimi fuerunt promoter et »eoretariu».

· Statutam fuit in ·· eongragatioae illAum aa Hmub epbeopum Mobili······ profoarionam Bdei ia ■neanda f«ari«· mm· «miaranun, te qua m

Habtta ant prime eeagregetii pabHoa ia privata

~ Adhtaiint aanaee ooaoUii patraa, at iaaaper ··pariera· roRgieaonun ordinum aat cougragatio-■um, at tbaabgi ab epieoopie deeiguati, cam promoter· at aoereterio.

Ia principle coagragatioaie, rdaa proamtor, in aomina patram coadlil, notam fecit prohibitionem a, aoaciho diaeedeedi, niai proptar legitimam caaearn, λ praecide eoaeilii approbatam.

Logit quoqu· famulant promiaaionia de aerriuido ·aerato, coi promiaaioni omne· turgendo aeaonaorunt.

Addidit notauli·· regula» circa dieeuaaionem quaeatioaum ip publici· congregationibua aervandaa.

Port·· diaeaaaaa aunt nonnullae ai quaoitioni-bua in privati» t|baaiogeram oongregationibu· ex-paaaia.

CVSOpUKUTIO UCCMPA PRIVATA.

Jhàto tertia, M laaearii, habita.

Adfuero amne· patro» qui heri, eum ooneilii oMcialibne.

In aa congregatio·· latum eat decretum de condalia earafo in eaerideio miaaae etc. adhibendi·; at renovata fumat decreta iam exietentia contra ·ociatatae ceoreta·.

COXORMATIO MtiTNDA PCBUCA.

ledam die habita.

Adfoerunt, ut heri, orna·» ooneilii patrua, nuperior·· religioaorum ordinum vel congregationum, ·t theologi, cum officialibu» ooneilii. Continuata ·at quaaationum in privati» theologorum congregationibu» expeaaarum diacuario.

00NQUGAT10 TIBTIA PRIVATA.

Ftria faarta, M taaaarti. habita

AdfUare omn·· patre», ut heri, eam otlcialibu· ooneilii.

'In aa oongragatio·· latum eat decretum, prohibe·· M aaeardot·· corpora ddelium in coemeteria ·actarum comitentur.

CONGRIQATIO TUTU PVBI.It A.

■edam di· UUu.

Continuata a»t publica quacationum ia privati» theologorum congregationibua ex penearum diacuaaio.

8KH10 S»'I NDA.

Dio M ianuarii, hora aeaquioetava ante meridiem, celebrata «at in aobleaia metropolitan·, praMontibua ooneilii patribna, cuperioribue raligioeorum ordinum et congregationum, atque theologia, miaaa aolemnia dufatatorum, ab illino ac riho epiaoopo Katehrtaari, tu qu· Ulmua ae rmu» ·piaoopue Galvaetonenai· aermone ·agiioo populum allocutu· eat, port -miaaam autem rd·· domino· Napoleo loeephna Perché, aermoa· gallioo. Peracta concione, factaque a riho celebrante abeolutioae, praelati pluvialia ,ot mitra· anmpaeruat, et habita eat eecuada ooneilii aeaeio, juta praeeeripta pentifloaiie Romani,' praeaideute illAo ae riho .epi·-eepo Galveatoneari, loco illthi ac nhi Arehiepiaobpi, qui propter aegritudinem huic aoariqni adeaae non

Itamin mmWA

COMMGATIO QUARTA WLTVATA.

Pesta «ta. ft laMari, teMte.

PteoAut Uiabus μ ita s^iieeepuo GalveHs (MM, leee HHM an nhi ariMopiscopi, qui propter iafiraaitatean huis coagrogaMnai adeoM bob potaiL "Aderant Motori praesulse eoa oflteialibas.

Ia ea congregatione te ruat deereta: 1. De miteae eeiebration·, quae prohibetor, abi nemo eat praaMM. 9. De missa eantaada diebus festivis aon de praecepto, quando Seri potest. 3. De matrimoniis coram ministris acatholicis celebrat». 4. De pecunia mutuo vel in depositum a sacerdotibus aon accipienda, aine licentia episcopi.

QUARTA ET ULTIMA CONGREGATIO PUfiUCA.

Eodem die habita.

Praefuit illmus ac rthus episoopps Galvestonsnsia. loco illriii ac rîîi archiepiscopi propter aegritudinem absentis; adfuerunt caeteri episcopi provinciae,' superiores religiosorum ordinum et congregationum atque theologi, cum officialibus. Conclusa est discussio quaestionum quae fuerant examini theologorum traditae.

QUINTA KVIiLTIMA CONGREGATIO PRIVATA.

Die «abbati, Sh Usuarii, babiu.

Adfuit per aliquod tempus illmus ac rmus arcbieplecopus. paulo melius valens; adfuerunt caeteri patres concilii, cum officialibus.

In ea congregatione lata eunt decreta: l. De libris precum etc., approbandis, priusquam typis mandentur; 9 ds proximo concilio provinciali, anno Domini 18A3 habendo.

SESSIO TERTIA ET ULTIMA.

Die 99 ianuarii, Jiora sesquinona, habita est in ecclesia metropolitans tertia et ultima concilii MSSÙO.

Patres coneilii, superiores religiosorum ordinum, theologi, et sacerdotes variaram civitatis sodesiaram, praecedentibus piis sodalitatibus civitatis, ab aedibus arehiepisoopalihus ad ecclesiam metropolitanam processere.

Aberat, aegritudinis causa, illmus ac rmus arcbiepiscopua, qpod maximo fuit omnibus dolori; iu Aetes leee prestat UUhun'w nhasopieoepea Galveoteaeesta, qui missam soBUsaem celebravit. Censienem ad populum tabuit intra missam sonsaaa aagUsa UHhue ea Hbsn spiesepae Mobilisea»; post missam oarmeaa gallieo fideles pausis vsrbvs alleeates set rdas déminés Bapelee losephne PoreM.

Finita eoacioas, habita eat tertia eoseilii sessis, texte pontiieelia Barnaul praescripta. Loetia, confirmatis et aignatia deeratis, absolutis acclamationibus, dataque a riho celebrante eolepani benedictione, ounce ab ecclesia metropolitana exierant, ut ad aedes, archiépiscopales redirent.

Stetim autem ut ex ecclesia exierant, piis fidelibus civitatis desiderantibus ardentissimam suam rammo pontifici devotionem coram patribus concilii exprimere, patres ascenderunt altiorem locum, eontra ecclesiam metropolitans» praeparatum; ibique,
B circumstantibus innumeris fidelibus, ex omnibus immensae civitatis partibus ad hoc spectaculum mirandum congregatis, ferventissimi catholici civitatis, a concivibus suis deputati, expresserunt patribus concilii, et quidem verbis igneis, suam profundissimam atque ardentissimam erga summum pontificem devotionem, proclamayeruntque alta voce, et in suo nomine, et iu nomine omnium catholicorum Foederaturam Americae septentrionalis provinciarum, protestationem, plenam summa indignatione contra nefarios sanctae sedis persecutores, et tenerrimo erga summum pontificem amore; quae quidem protestatio, omnium circumstantium plausu unanimi atque acclamationibus approbata; ad. summum pontificem, ut aliquod ei sblatium aflerat in medio tribulationum quas experitur, erit transmittenda.

Uldius ae rfiras episcopus Natchetensis, in
C nomine patrum concilii, et rdus dominus Napoleo Josephus Perché, in nomine illriii se rmi archiepiscopi absentis, declarationi adeo gratae responderunt. Quo peracto, illmus ac rmus episcopus Galvestonepsis, immensae piorum fidelium patres coneilii circumdantium multitudini, resonantibus ecclesiae metropolitan» campanis, tonantibuaque tormentis bellicis, in nomine summi pontificis, benedixit.

Postea patres, sacerdotesque ad concilium invitati, piaeque civitatis sodalitates, in medio immensi populorum concursus, ad aedes archiépiscopales, hymnos cantantes, rediere.

i>I»EAΓA *COXCILH.*

1. Patres concilii cum maximo animi dolore audierunt recentes impiorum hominum eontra sanctam sedem persecutiones, conoiderantesque iniuriam summo pontifici illatam, sibi quoque et toti populo ehriatiano inferri, totis viribus protestantur coram Deo et hominibus, et in proprio et in omnium fidelium sibi commissurum nomine, eontra iniustissimam spoliationem, quam nefarii homines, fide, honore, omnique gratitudinis sensu aeque destituti. in odium religionis, impie consummare conantur.

9. Ad promovendam Dei gloriam fovendamque in fidelibus pietatem, hortantur concilii patres sacerdotes curam animarum habentes, ut, festivis diebus, qui in hac provincia non sunt de praecepto, missam- cantent, quantum fieri poterit.

3. Cum rubricae praescribant, et quidem sub gravi, ut candelae in missae sacrificio, sacramentorum administratione, et expositione sanctissimi sacramenti adbibitae, ex cera conficiantur, praescribunt patres concilii, ut in posterum candelae cereae, tot numero quot rubricae praescribunt, in ecclesiis adhibeantur; quod quidem decretum tribus post coneilii promulgationem mensibus, ab omnibus in provincia servandum declarant. Quod si id fortasse in
D nonnullis locis adhuc observari nequeat, tenebuntur sacerdotes ad ordinarium recurrere, sine cuius licentis, scripto data, aliter agere prohibentur

4. Meminerint sacerdotes qui propriae, non fidelium consulenfps commoditati, nullo praesente, aut etiam sine ministro, ubj minister adesae possit, missam celebrant, id ecclesiastica lege prohiberi.

5. Moneant sacerdotes polulos sibi commissos omnino prohibitum esse lege ecclesiastica ne matrimonium sive inter se, sive cum acatholieis, coram sectarum ministris contrahant; quod si id lentaverint. sciant se excommunicationem incurrere sanctae sedi reservatam.

β. Vestigiis patrum concilii Baltimorenais plenarii inhaerentes, prohibemus sub poena suspensionis, ne unquam sacerdotes corpora fidelium in sectarum coemeteria comiteetuh; nec etiam in coemeteria profana, si in eodem loco reportantur coemeteria catholica.

^uMto haine pvevfiMiM puMue bh VMilMNtilh decfimt^e Mc^hCC^l ^^t^lfilfis ^!^l ^^l^lgl^l ^Ji^mçe^l^l^h ^tifiil^^BéCtHid ^^fi^fciee ee^pedlr^h ufi ve^tdvhefieg fhfCNfi^i ececriiee^ eeefle^t

t ab istis MiiietatibM tUtt 4M eeemeimee tmd neto atque prudentia deterveea. Meeniaeriut quoque OMOedofiOO Mtaiuem pOMO sqgrUMetoli abeohttiono, otiaai ia articalo inertia, denari, M ab eia mi<m recuset. Prohibeat insuper patres, ae quia socordes sepulturas oaiaalibet assistat, ai membra atieulue societatis aeeretaa, eam lasiigaibus socfitatis exterae apparentibus, sepulturae aaaiatere toatovariat.

8. Revocamus ad memoriam aacerdotam, logp eoelaeinatica prohiberi, ne libri procusi, eat aliter do religione expromo tractantes, typis mandentur, priusquam fuerint ab ordinario approbati.

9. Meminerint sacerdotes qui titulo mivenait ordinati sunt aqt in dioooesim ali^iaai per loramentum eant in perpetuam cooptati, iuratMutum a ve praestitum violare, ei missionem invito epieoopo deserant, et tuae reos fieri gravie peccati, a quo aboolvi nequeunt donec culpam reparaverint

Insuper sententiae sacrae congregationis de Propaganda fide adhaerentes, statuimus sacerdotes ia boo casu contumaces aaspensionie poenam ipeo facto incurrere, cui sublucebunt, noa obstanto sua receptione in aliam dioecesim; quae receptio irrita et nulla est, donec a proprio episcopo litterae dimissori» acceperint

10. Ut incommoda-et scandala, que ex imprudenti agendi ratione oriri possent, praecaveamus, prohibemus ne sacerdotes pecuniae mutuo eeu in depositum accipiant aine licentia episcopi, scripto data.| 81 quis autem hanc lioeatiam ab epieoopo c obtinuerit, claro mutuatoribus declararo debebit, ordinarium dioeceeooa nullam omnino oMigationem contrahere eiuamodi debita solvendi.

11. Statuunt patres proximum concilium provinciale habendum oom dominica secunda post Epiphaniam anno Domini 186S.

f Ego Antonius, arohiopiMOpiu Neo - Aureliae, definiens subscripsi. \

f Ege loannee Maria, episcopus Galveatoneneis, detensas subscripsi. V

f Sgo Andreaa, episcopus Petrieulae, definiens «Obscripai. ı

f tigb Augustus Maria, episcopus Natchitoohen-*£ Infinie» subscripsi.

| tgo Guliolmua Henrietta, episcopus Natche-'Umwie, definiens subscripsi.

f Ego loannee, episcopus Mobiliensis, definiens subacripai.

Gilbert» Raymond, sacrae theologiae doctor, oeeretariua.

1PBT0LA

pafrnm *oeaciUi ad* mmsmn» *pontÿlcsm.*

Beatissimo patri nostro *

Pio Dtvuta rnovumnu raraa IX.

Beatissime pater.

Ad secundum provinciale concilium celebrandum, 'divina favente gratia, patres provincias Noo-Aaru-Hanensis de novo congregati sunt. Quaecumque, invocato divino Spiritu, ad gloriam Dei ut salutem animarum promovundas statuenda duxerunt, sanctitati vestrae submittunt, ut, ei quae in bonum religionis statuta sint, sancita infallibili apostolicae aedis auctoritate robur accipiant; si vero aliquid minuo rectum irrepserit, sancti Petri gubernaculo detrimenti periculum avertatur.

annfiœeet Ufi UMtPMMMfiCgetil fldM neetime, bœtaet l^llfi^^toh g^f^l C^t^t Vle^Md^l Im CC^Niie NI eee eeigel eeeieemtit ^ee^fidit, tHt eeR pæee^tdfi even «t efuee oaroaa mm N. BeaMaiave pator, Christi vivariae, Petri'viens sfita Special Christi deatini Matieae, Petri Meo deficere aea puteat; aeque ad fiaemi madi, IMmo ia Ide eeafirtuabit. Bedea apoetolea eeavper fait et semper erit eolumaa et firmamoutam voritatia, mater et ssagiatra omnium aecleetarum la aaaotitato vaetra, quam providentia aempar benigna ia aodMeatioaom et exemplum nostUfim ia Pvtri priaeipata constituit, invenitur emuta veritos salutifera, omnis veritatis tutamentum. A capita descendunt divini influxu in membra. Cam sancti sedo communicante^ communicamus eam Christo, et per amans vestras diffunditur in uoa benedictio eius.

Heu! quanto dolore perstringimur, audiendo, sacrilegia manibus, armis et machinationibus, undique bellum sanctitati vestrae et apostolicae sedi inferri! Si ab boatibus externis tam impii conatus cuderentur, dedendum foret! Sed o horror! mitiores sunt hostes, quem liberi rebelles! Ii ipsi, qui paucis abbiaç diebus aoolamabpnt: Benedictus qui venit in nomine Domini: nunc: Crucifige, vociferant. et cor pptimi petris aterrimis machinationibus torquere conantur! Filios enutrivi, et exaltavi: ipsi autem spreverunt me! Quid, num filii parente sapientiorea facti sunt? An regnum antiquissimum regimen discere debet ab illis qbi mane florent et transeunt, vespere decidunt et arescunt? Bum. qui totum regit orbem, impar erit propriae domui disponendae T *ɛ*

Attamen, *datat* abhorremus' sacrilegos istos conatus, misericordiam Dei 'implorare non cessamus, ut fiat pax in virtute sua; precamur ut amoveat caecitatem et duritiam cordis a populo suo. ut <>b-liti irarum et caedium, revertantur ad iustitiam et pacem.

Omnibus evidentissime apparet, beatissime pater, quod propter iustitiam pateris. „Tu m« sequere/ dicit Doribus Petro. Sed Petro statutum fuit Dominum sequi, ut in principatu, ita etiâm in tribulatione. Sed quam incomprehensibilia sunt iudicia Dei, et investigabiles viae eius! Dum mundus triumphare videtur, vincit ecclesia. Paucis abhinc annis, aanctitaa vestra Roma excedere debuit, ne facinus Immanissimum committeretur; statini principes et populi Christiani commoti sunt, et supremus pastor triumphantor in urbem aeternam reducitur. Cum hostis antiquus ubique spargebat errores, et fidem divinam a terris abstrahere credebatur, per definitionum et promulgationem dogmatis purissimi D et immaculati conceptus gloriosae virginis Mariae, novus spiritus in tnundum infunditur. Fuit laetitia ia coelo, iubil» in omni terra, et maximo ecclesia illuxit triumpho. Nunc iterum omnibus viribus homines perveni invictam Petram expugnare nituntur, nec quisquam esse videtur qui e manibus eorum eripiat. Quid dicemus? Conatus isti contra ooderiae immunitatem totius orbis christiani clamorem excitant, ita ut iam appareat, quam magna sit numero, quam firma unitate ecclesia catholica. Crux sequitur crucem, triumphus triumphum.

Patientia et fortitudo apootolica, sine armis et exercitibus nobis acquisivit praedar» victorias, quibus laetata eat ecclesia in faustissimo sanctitatis vestrae pontificatu. Accipe orgq, beatissime pater, gratias nostras, accipe fidem et devotionem nostram erga sacram unitatis sedem. Ecce filii lui de longe veniunt, in minetis huius provinciae ecclesiis preces offerentes pro salute dilectissimi patris et condo-

Im*m ffiɓib·· «Im. A c«Im, qai Patra», Mat· Mteiia, · τiβoβii· liberant. MUKtitat·» .«atra» («eq·· »ripi«t · ɱuiba tribulanti·» htWMMiM· Mari·· ·M lab· ooaoepta·, ad aihiraligMtar iai»iei via·.

Faaata iaaagaratio eollegii America·! ineffabili (audio aôapa aoa inplevit. 8i enim aovam extrait·, ɑnitati eaatellum, ubi pii at ingenioai iuaaaa· regionum noatraram ex para fonte doctrinam ralatifera» haurient, veatigia priacorum fidei et doctrinae heroa» calcabunt et antiqua venerari diaoeat. Tibi, eanote pater, gratiarum actionea reddimua, per quem tot Ɓenedictione nobie evenerunt, et ad •anctitatia veatrae pede· provoluti, novam apoatolicam benedit^onom nobia · noatriaque gregibue imploramua, et ex Intimo corde inviolabilem aanctae aedi obedieniiain, tenerationem et pbacquium profitemur. aaifctitatie veatrae obaequentiaaimi filii:

t Antoniua, archiepiacopua Neo-Aureline.
+ Ioannea-Maria. epiacopua'Ualveatonenaia.
t Andrea», epiacopua l'etriculae.
t Auguatua Maria, epiacopua Natchitonenaia.
t Gulielmua-Henricua, epiacopua Natchetenaia.
t Ioannea, epiacopua Mobilienaia.

Neo-Aureliae, die 28 ianuarii anno Domini

Dicarrux

•seras rawprwjahsiii· 4· *JWa,* mre· deerrtorvaa syasd· //

Mmm· ianaarto rapanoria aani 1860, in enitet· Neo-AuialianeMi, synodus provincialis habite «et ••cande, ab ineütate «MleeiMtica provincia *iï'·4· nomini·, praesidente rdo patre domino Antonio Blanc, arcbiepboopo Neo-Aureliae. Cum vero dictae synodi acta ac decreta proposita fuerint eminentissimis patribus sacrae congregationi» de Propaganda fide, in generalibus comitiis mensis iulii 1860, sacra congregati» ea censuit adprobanda, dum modo tamen ad normam peculiari· instructioni· quae huic inseritur decreto pauca quaedam ɼedigantur

Hanc vero sacrae congregationi· sententiam · eum rdus paler dominus Caietanus Bedini, arcbiepiacopus Thebarum, sacrae congregationi· de Ƥropaganda fide tunc a secretis, retulisset illustrissimo *(ait)* domino nostro Pio papae IX in audientia habita die 16 septembris I860, sanctissimus eam in omnibus •dprobavit. ac praesens degretum expediri iuseit.

Datum Romae, ex aedibus sacrae congregationis de Propaganda fide. 25 iulii 1861.

AI. cardinalis Barnabe, praefectus.
H Capaiti. secretaria·

[1] Qaae corrigenda erant, ad normam praedictae instrsvtioni» redacta sont.

1860 anrilis 28 · maii 17 — CONCILIUM PROVINCIALE COLONIKNSE.

Concilium provinciale Uoloniense in Germania celebratum a die 2K aprilia ad diem 17 maii 1860, sub luanne von Geisse), archiepiscopo Coloniensi.

Bibltographla:

1) Acta et decreta concilii provinciae Coloniensis, in civitate Coloniensi, Domini MDCCCLX, pontificatus Pii pp. IX decimoquarto. Coloniae, ex officina typographies Ioannis Petri Bachemii, MDCCCLXII. In-4 minori, 4 f. · LXXXVI-*256* p. — Paris, Bibi. nat. B 3427; Paris, Saint-Sulpice, Roma, collegio Germanico; Roma. Propaganda; Roma. Vittorio Emanuele.

2) Acta et decreta sacrorum conciliorum recentiorum. collectio Lacensis. auctoribus presbyteria s. J. *e* domo b. v M sine labe conceptae ad Lacum Tomus quintus . . . Friburgi Brisgoviae, sumtibus Herder. MDCCCLXXIX. eoi 231 -382

A. ACTA ƘiXCII.I CELEBRANDO PRAEVIA.

1. Litterae, quibus lioentifc oonoiiium convocandi et celebrandi a satacta sede postulatur.

Sanctissime pater.

('unctis retro saeculis omnium semper una sententia fuit unaque vox, quae etiam a Spiritu sancto in synodo oecumenica Tridentina [1] sanctione solemni corroborata est, concilia provincialia *pro* moderandis moribus, corrigendis excessibus, controversiis componendis aliisque secundum canones renovandis quam maxime salutaria esse et frugifera; sed nihilominus, iniuria temporum aliisque praepedimentis ecclesiae Dei. praecipue nostris in regionibus, multifariam obstantibus, factum est, ut synodorum provincialium celebratio per complura saecula omitteretur. 8ic, ut ceteras Germaniae provincias omittam, ultimum provinciae Coloniensi» concilium illud fuit, quod anno I54y ab Adolphe, archiepiscopo Colonienei. cum episcopis Leodiensi.Monasteriensi. Osnabrugensi, Mindensi et Trajectensi, qui tunc temporis provinciae ('oloniensi adnumerabantur. coactum est. Ex eo enim tempore obstacula, e bellorum turbationibus saepe aepiga exorta, et praesertim ex infaustissima et nunquam satis deploranda illa in fide discordia, quae et nunc Germaniam nostram miaere dissecat, nflfea et aucta, tanta fuere et tam gravia, ut archiepiscopi succedentes, quamquam suo in ecclesiae prosperitatem et tu animarum salutem studio et fervorp. praestantissimi. a congregandis cohciliis provincialibus abstinuerint.

Nunc vero. Deo opitulante, faustiores nobis die· rediisse videntur. In dubium enim vocari nequit, rempublicam catholicam lain longiori ex tempore, ac praesertim inde ab anno 1848. conditionem meliorem, quam qua antea usa fuerat, inter nos fuisse adeptam. Religio m clero et populo nova incrementa cepit, devotio et obedientia in ecclesiam aucta est. orthodoxae fidei sanaeque doctrinae depositum sanctius custoditur et traditur, et quamquam in ordine Christian» hic illic multa adhuc deaidvrantfir. disciplina tamen ecclesiastica viget et florescit. Prae omnibus autem illud feliciMimum accidit, quod funestissima ista, quae saecularis vocitatur tutela super ecclesiam, passim usque ad oppressionem exaggerata, denique ad maximam partem abrogata est. atque ecclesia cujn libertate pristina sibi reddita etiam ad pristinam autonomiam, qua res sua» ipsamet ordinet et interiorem vitam suam .promoveat, libere reverti potest.

Quae utpote quam maximo exoptanda, et, quantocius fieri posset, exsequenda iam in conventu episcoporum Germanorum Herbipolensi, quorum deliberationibus praesidebam, altius perpensa sunt, atque ibidem omnium suffragio unanimi placuit, imprimis concilia provincialia restituenda esse, quae

[1] Seat. XXIV. cap. a. d< *rtf.*

dai&de ayn<x!K4foaàaa«aa· subsequerentur. Exinde A ail magie mihi eordi fait, quam nt prima, qtiae data ẅet. occeeione concilium provincial· coogregarem ; quod vero.5 propositum quominu· pro ahimo exsequerer, qurao et sollicitudines in administranda archidioecesi, ut notum eat, amplissima innumerae et gravissimae diutius me impedierunt. Denique autem ut etiam in hoc muneri· mei officio, ad quod misericordiarum Deu· ^me indignum et iefirthum vocavit, pro viribus satisfaqerem. manum ad aratrum mittendam indicavi. Am ad finejp epiecopo· suffraganeos autumno elapsa boo Coloniam invitavi, ubi in congregatione praeparatoria per complurc» die» considente· dv<Tcvimqa. synodum provincialem currente anno IHbo celebrandam rase, •imulque praevie rerum capita, quae in concilio accuratiori deliberationi suburicnda essent, etatuimus.

Praeterea autem, ut in omnibus. quae ad concilii taiu convocationem quam celebrationem spec- H tant. iuxta sacros canones et ecclesiae ritum praescriptbni progrediamur, normam et ordinem pariter humillime hic subnexum composui, qui cuncta complecti mihi videtur, quae ad negotium tam grave fauste ordiiMiduia projq^requc . promovendum nec non feliciter cvnipkmdutn observanda erunt.

(Juan mint sahctittiteiu vestram Kumms reverentia litteris hoot' devotissimis adire atque hu iiil-Itmasv preces »>rterrv. audeo . riimirutn

1. Vt sanctitas vestra fai-ultatcm et liqentKim concilium provinciale convocandi et cclebAndi mihi concetlrre. atque

'2 Nonnae et ordini hic apposito/ in eiusdem concilii celebratn>ne ab omnibus, qui coiivoCandi erunt. tiloterv anHoWapoatolicatii-sanctionem ei approbationem vlarlriri dignetur: atque eandem normam •ppriduttam - vd .ettsin m iis articulis, quos forte minus rvrte. statuissem, ex sacrae t ougrvgationis C decreti» s'nodorum examinandi» praepositae sapivutia .dtiOi benigne emendatam — mihi remitti iube'v velit '

Ileo auxiiiiiute, spem foveo acceptissimam fore ut. fa« iiltatv et op| robahncv apostoli» a obtenta, concilium sin· t« nip<»rv indicere possim hkgr timeo, lie bellum ti f i«annum, m Italia «upvrmri nunc exortum 'i tanto» v\ ••.timis «ore lucri mandunt, e-.iam ni. aha» .et usque ad nostras regione» exttt tur ;i<· iimum impedimentum nobis offerat < 4 ut Deu» uusvriwra avertere vrlij. in die» « «.ramq· Ibi quo enim sanrlita· vestra' »'i as .em \‹ l·· «fatUepae·· ab omnipotenti exoranda ,et -it pr« ‹ ‹ - public.i» ordtnav imus, quibus populu» •tei fi·-qu«-ntissinio e«»ncin»u assist it. Verba pa-«««rm.' quibii- «•.«m ttttis orbem vhristianum ad pre< o«> \< i:;t\it. io omniutj^hrdibu» resonuerunt, ĐtiitK «entiinu«. qUiie vt quantae Stollicitudino· D et curae «;oicrv>s<mi patri» nostri animum nunc commovvaut ct contriatvnt. Quare prece» arden,-tissbort» omnipotenti |rrn fundere non cessanjua. Ut r<th cathrdrmn in ductibus, quo» portae inferi deiiuo ronira ilbim exciiaiv conantur, incott^uaaam •tabihrv atque «aiirtissimifm patrem nostrum aman-^issiuium contr» omnia inimicorum ecclesiae ḿachina irienta tutum et rncolumem seAare .velit.

Firp.itvr «'«gifidimu». Deum optimum maximum nostra» prece» exauditurum esse, nobisque simul gratia »ua largiturum, ut. paco apud no» conservata, enucilium» quod ḿdimu». celebrare 'liceat. Ab hoc conribo. multa bona vt prospera exspectamus in religioni» et vcvhsiae augmentum, in cleri et pop.Ji. aedificat fon in animarum salutem et jn divini »alvHtoris no-Vn et beatae eiua matri» aina labe originali copceptae gloriari. Concilii vero celebrandi progressum felicissimum speramus cum , Spirit» aaneti hmi» a «aactieei^i patrie aoetri apoetelica benedictione, quasi. eacratie^mae maana hnmillime exoseulaas, mihi, eoepieoopb meis ac claro et fidelibu· noetri· devotieaime exoro.

Sanctitatis vostrae hqmillimna, devotissima·, obedientissimu· servus

t loannos cardinali· de Geissel, archiepiscopus Coloniensis.

Coloniae^ die fi iunii I85V.

S. Breve sawniorimi domini ucstri PU IX, quo ooa-•Uium synodum provlnrialom oslabraaJI laudatur.

Dilecto Alio nostro loanni tituli Sancti l«aurentii in Viminali presbytero sanctae Romanae ecclesiae cardinali de OeiMel. archicpiscopo Coloniensi.

Pira papa IX.

Dilecte fili noster, salutem et a(Kt»tob benedictionem.

Libvntissimo quidem animo tuas accepimus litteras dio G proximi mensi» iunii datas, atque intimo erga no» pietatis, amoris vt obsequii sensu conscripta», ex quibus, dilecte fili noster, summa animi nostri iucunditate cognovimus, susceptum ile fuusv consilium cogendi ac celebrandi provim ialam synodum. quae ob tristissimas rerum ac temporum vicissitudini · pluribus nbhinc nareulis- isti\fua». oniiwa Ium enim ex huiusmodi erodi» ad sacrorum canonum normam rite habit»» maxima in re.n cathoiifam bona redundent, tdcirro summopere optamu». ut ipsae avnodi iuxta C;in>>nira» sanu/ione» celebrentur. Itaque tib\ dilecte fili noster, de hoc Ànito consilio vi animo vehementer griituhmur. qu<>d maiorem in modum ostendit, q o> ichgiorn» studio et qua episcopali sollicitudine ac reln praestes Hic autem insertas nostrae concilii congregationis littera» tibi mittimus, ex quibus nosres. «pia»· scire cupiebas Nihd vero dubitamus, quin m ha< pr<· vinciali synodo concelebranda a te. dilecte fili noster, atque a venerabilibus fratribus istius ecvlvsiaaticae provinciae «serorum antistitibus, Deo auxiliante. ea omnia pro vole «api en torque »usci piant ur consilia, quae ad sanctissimae fidei nostrae depositum AiT tegrum inviolatunique custodiendum, ad saluU^ram catholicae ecclesiae d.mjribani tuendam et quotidie magi» propagandam. aC Dei cultum augendum^gad cleri disciplinam servandam eiusque sanctam 'botanique institutionem promovendam, ad ehriMisnam utriusque sexu» luventuti» educationem excitandam, ad populorum mores emendandos vorumque religionem ac pietatem fovendam, ad vitiorum germina radicitus evellenda et *errorum* tenebras depellenda», atque ad sempiternam hominum «almeni proruramdam magi» mAgiaqur conducere possunt lam 'vro jucundissimum iftibis fuit.ex iisdem litteris agnoscere. ijua cura studioque. ddecte fili noster, secundum nostra monita et vota publicas in ista tua dėni« prece» indicere haud omiseris. Namque ea profecto ape nitimur fore, ut dives in misericordia Dvus. totius ectlesiao suae saucHte precibus propitius annuens, velit no» confortare et consolari in omni tribulatione nostra, utque divina aua gratia et omnipotenti virtute omnes ecclesiae suae et huius apostolicae sedis hoste» illuminet eoeque ad veritati», justitiae salutisque eemita· reducat. Denique hanc etiam occasionem libentissime amplecti/npr· ut drnuo tvstemur et confirmemus^ praecipuam, qua te prosequimur. benevolentiam. Atque huius nostrae in te propensissimae Voluntatis testem et coelestium omnium munerum auspicem apostolicain benedictionem intimo cordi» affectu tibi ipsi, dilecte fili no»ter. et gregi tuae vigilantiae commisso peramariter impertimur.·

Datum Roma·, åpudSaacta Patrum, die 80 iulii 1869, ponttficatua aostri aaao decimoquarto.

J Piu· papa IX.

*. Uttaraa mln—till·! oardlaalls Gngftano, aaoraa ooagregattoai· pçaafeotL 4a ao4am artumaato.

Eminentissime ac reverendissime domina ob•ervandisaime.

Cum a sanctissimo domino nostro mandatum acceperim, ut eminentiae tuae littena die b i«eii proxime praeteriti dati rescriberem, gratissimum mihi accidit hoc erga te officio primo quoque tempore fungi. Itaque scias iuprimis a sanctitate sua, cui rea haec relata fuit, et ab hac ipsa sacra congregationo,-Tridentini turis interprete, maxima animi laetitia finisse acceptum, synodum provincialem habere te decrevisse. Hoc porro consilium, quod pastoralem tuam sollicitudinem eximie commendat, mirifice probatum ac laudatum eat. quoniam nslk> alio huius aevi malis aptiori remedio occurri potent, quam huiunmodi conventuum, iuxta sacros canones et concilii Tndentini praescriptum, celebrationem redintegrare.

Quod vero pertinet ad ea duo scripta. quae littens adnexuisti, prunum normam exhibeas et ordinem in synodi celebratione sequendum, nihil non recte, mbil non sacrorum canonum praescripto consentaneum prae te ferre compertum est. Quod vero ervspicit silerum rerum in synodo pertractandarum capita complectens, animadvertunt udem patre integrum esse antistitibus do iis. quibus malint, robus agere, prout proprii cuiusque loci ac tempori necessitatibus magis conferre existimaverint.

Quod reliquum eat, poefeaquam acta concilii confecta et ab eminentia tua huic sacrae congregatiôni exhibita fuerint. non different eminentissimi patres, eadem iuxta sacri ordinis disciplinam expendere et recognoscere.

Haec habe nomine sacrae congregationis: ego MTo singulariter impensos observantiae meae sensus ex animo profiteor eminentiae tuae, cuius manus humillime deosculor.

Eminentiae tuae humillimus et addictissimus firnulus

A cardinalis C.agisno. praefectus,

φ A Q. Quaglia. secretarius.

Romae, di/ 9 iulii 1859

4. Kdlotum convocationis concilii.

Xo loannes. sanctae ecclesiae Romanae sub titulo Sancti Laurentii in Viminali presbyter cardinali de Geissrl. .oiaeratione divina et sanctae sedis apoatoheae gratia archiepiscopys Coloniensis et provinciae Cuhinrimsis rtietropolita. eiusdem sanctae sedi apostolics^lqjtatus natus etc. etc..

^verendissimi· fratribus episcopis, venerabilibus capitulis metropolitan et cathedralibus. praepositis et superioribus regularibus, ceterisque nostrae provinciae person^, ecclesiasticis, quae de iure vel con suetudine cmaulio provinciali intéressé debeat, salutem in Domino..

Inter decreta praestantissime, quae patres Tndentini de orthodoxa fide et disciplina ecclesiastica. "Spiritu sancto affiunte. statuerunt, illud quoque quam maxime salutiferum placuit pf sessione XXIV. cap 2, *de rtf.* sancitum Ai. ut provincialia concilia, sicubi omissa sunt, pro moderandis moribus, corrigendis excessibus, controversiis componendis aliisque ex sacria. canonibus permissis renovarentur. Quibus vero de caussis factum ^it. ut nihilominus synodorum provincialium celebratio in patria nostra per longiorem annorum aerias· feasCra desideraretur, sat superqae notum eet, eam sseo necis siae annalium gnarus nesciat, quae iainria temporum. qui bellorum cruentorum tumultua saêpe saepius exorti, quae scissiones et discidia rempublicam christianam hic illic perturbantia, quaeque alia praepedimenta omnigena obstiterint, quominus concilia provincialia ad rea tute et feliciter deliberandas convenire possent. Tristissimis .iisdem caussis quoque attribuendum eat, quod metropolis et provincia Colonienaia nostra, ab antiquis temporibus fide et disciplina praeeellens, quamvis olim. multitudine synodorum provincialium, quae in ipsa celebratae aunt, inter Germaniae ecclesias nulti secunda exsisteret, nihilo secius igm a tribus aaoculia institutione illa saluberrima usque ad tempore nostre carnerit.

8ed poet tempore illa ecclesiae diutius infensa faustiores denique dios eum aevo nostro advenisse iam consuerunt Germaniae episcopi, ad memorabilem illum conventum in urbe Herbipotenti anno 1848 congregati; atque ibidem, re gravissima altius perpensa. Tridentinorum patrum vestigiis inhaerentes inter se definierunt, saluberrimam synodorum disciplinam denuo redi^tegrpudam ease, atque prae cipue concilia provincialia, quam primum fieri posset, a metropolitis esse cogenda. Post illum autem eonSventum, cuius et nos partem fuisse Deo gratias maximas debemus, nihil antiquius nbhis fuit, quam ut. hac etiam in parte officio nostro deeaae nolentes, omni, qua par eeL opere mstunorique labore cuncta ordinaremus, quae ad convocandum et celebrandum concilium provinciale necessaria et opportuna dignoscerentur. Quo vero maiori unitate et fiducia in opere gravissimo procederemus, fiho fratres episcopos comprovinciales nostros iam anno praeterlapso Coloniam invitavimus. qui, quae in concilio provinciali proximo instituendo proponenda et tractanda forent, praevia deliberatione nobiscum consulerent.

Quibus ita feliciter peractis et praeparatis, nunc, implorato prius lesu Christi, divini ecclesiae sponsi, clementissinui auxilio et matris eius virginis Maria· potentissiino praesidio, praeclarorum patrum nostrorum exempla ex animo sequentes et auctoritate nostra metropolitans utentes, ad maiorem Dei omnipotentis gloriam et in honorem beatae Mariae virginis sine labe conceptae, archtdioeceaeos nostrae patronae primariae, nec non in ecclesiarum totius provinciae nostrae utilitatem et prosperitatem, concilium provinciale cogendum esse statuimus, quod in ecclesia nostra metropolitans Coloniensi celebrandum litteris hisce indicimus, illudque in dominicam tertiam post pascha, id est in diem '29 apnlis proxime futuri, solemniter aperiendum decernimus et convoramus.

Quatnobrem reverendissimos fratres episcopos comprovinciQes nostros Trevirensem, Monasteriensem et Paderborncnscm, ac rnios episcopos auffraganeoa. eorum auxiliares, ut ad concilium a nobis indictum termino statut»» conveniant, monemus et requirimus. Advocamus quoque venerabilia capitula ecclesiae Metropolitanae nostrae et ecclesiarum cathedralium Trevirensis. Monasteriensia et Paderbornensis. sicut et plurimum reverendos praepositos, rectores seminariorum et superiores regularium provinciae nostrae, eaque ac ceteras personas ecclesiasticas, 'quae de iure vel consuetudine synodo provinciali intéresse debent, iisque, in quantum opus est,-praecipimus et mandamus, ut ad concilium a nobis denuntiatum praefixo tempore comparcant. Praeterea omnes et singulos monemus et adhortamur, ut concilio ipsimet intersint, nisi ittsto fetenti

fuerint impedhm··, quiB, ei ^tofii indfri^BA pig A prteintoretu, «ai leae stan at ItfU·· Mail··, aabh probtr· tewbuatar.

Ut iitata mm**m iaaetMMt, qn· paraaaaa 4· tara v·I MtMatadlia ad «aeaiNaa «aaiaaaata· •iat et ei intere··· teaeaatar, qaaqae taMeae ia ea ttlebruado «it pmedea^ma, aeeiMai et aedteem

apeateliee, dint ăim arbitri· eaat eaMeeiaata, approbata·, ia adietto Mia eaMaagiaMM, eiaral maidaate·, at qua· ia Me trdiit tam da •Hgeidi· at dapataadto pteeaMteribae at de ad- daeeadie theologi» at taiualttia, ta· tirai modem ia ooaeflio prandendi, deHbeeaadi et detaieadi •tatata taat, nbiqM obterveitar.

Ia hae tero tyaoda matri pretiaeiaM, peet pra- ftasioaem fidei ab aataibat eolaaiaitar fiiiM, hiviate Spiritu Mario. dahberabitar de Me et fidei doetrina, de hierarahii>eeclealatti·· et elaa iaria- dietioae, de. tcholit eieraentaribaa at taperioribaa, de edoramentit ia paaare et ia specie et eorum admiibtratioie; de epieoopie, de tapitlli·, Jv de- canis et parochia, de afficio divino, de oaata eeeie- •iaatico. da vita et conversation· clericorum, da tjr- aodo dioooeeaaa, de beata Maria virgiae, de «alta tantturvm, de ecclcaiis et taeria tapelleetilib··, feenon de aiiit diaeiplinam ehrittiinam apeetoatibat, prout nobie et eoaeilii patribot expedire ridebitar.

Magnum tam opat eet, quod intendimua, quod- que certo, ut feliciter suoeedat, beaedietioae eoa- leati maximopert indiget Divinum autem auxilii· ex uberrimo gratiarum fonta nobit non deerit, ai humili spiritu tincaroqne animo illud exoramus. Itaque non ignorante·, nihil not petto, niti ia eo, qui not confortat pater luminum, a quo oane donqm et omne datum optimum descandit, preeaa publici· pro fautto concilii provincialia initio, prograMu *et* exitu, · venerabili clero eum Bdelibua archidioe- eeeeot nottrae, a dominio· Pernioni· proxime tutante iheipiendaa et utquead eoaeilii Inem continuanda», indiximut, atque rdtot frntrtt opiteopot compro- vinciale· nottrot, ut citdem preoet publient in dioo- eeiibu· eorum curie crediti· inatituant >▪ Domino hortamur.

Oremut ti orando inttemua ut magnut ovium patter tt paulorum princepa gioriotato illam pro- *i'«4ooem et in nottrn «jnodo adimpleat: ‚Ubi eunt 8 val fret congregati in nomine meo, ibi tum in medio eorum .... ecee ego vobitenm tum uaque ad er tummationem taeculi *

Datum Coloniae, in aedibut nottrie nrchiepit- rpalibu·, in fetto tincti Mattbiia apottoli, die *b februarii anno aalutit 1860.

Ioannet cardinal» de Oeittel, archiepiteoput Colonientit et métropolite.

·. Moma et ordo oonvooattoaia tt orlebruttoii· conoUIL ·

1. Concilii provinciali· indicendi et convocandi iu· aecundum canone» competit archiepiacopo métro- polite·, qui igitur litteria convocatori·· omne·, qui de iure vel conauetudine aynodo intereaae debbnt, in- vitabit, et' deliberationibu· ibi inatituend·· prae- sidebit. Metropolitani in concilio incepto per tempua impeditum epiacopu» provinciae antiquior •upplebit.

2. Ad concilium convocandi «unt atque ei inter- tote tenebuntur:

a) Illnii et rmi episcopi comprovinciales.

b) Rmi episcopi sufTraganei auxiliares.

c) Venerabile capitulum ecclesiae archiepiaco- palia metropolitan·· Coloniensia, dignitarii et ca- aonioicapitulariter.

Bum Mtttduitsdi et ^edtebeiMaeia^

ěaat per ptamrutoeem e pcedMéœaai coliagie

|) Admodum rdi rectorat teatiaarierant ħate ruat (Meaiaarie, Trevirauait, Moaattarieatie tt

hl Admedim rdi patret taperiarat regularium: ·) pdber praepeaitat proriaeialM toeietati· leta; *k)* paler eapeirier pretiaeiaM· oediait Praedica- torum; ‹9 paler taperier protiaeialia aoagregi- Bttoaie Haaettniau Badeeapteria; φ pater taperier provincial» «ongrag^ioni· fraactl Vineantii de Mit- ▪ioM; *t)* pater «upaeiar provincialis ordini· Sancti Prntostci de Obeeevaati·; /> pator teporior provin- oiaHs ordini· Sancti Fraaciaci Capucioornm; et *g)* pator teporior provitcialit fratrem Minorum

i) Praetore· irebiepietope· trot vel quatuor, et •pMoopi oemproviaeialo· duoa viro· eocietiattico· ia theologi» et tare eeeoeieo vermtot tecum »d- dtoera cerabunt quorum ootsiHo et adiutorio in rabat tractandi· itentur. ·

3. In deeratin dedniendit tpicoopi ordinarii, ut patrue concilii, voti decitivi iure pollent, eeteri vero •▪nat. qui intereunt, votum tantummodo eontulta- tivum exerceat

4. Oenea, qui ad concilium vocati aunt, «tatuto tempora et loco edente tenentur: quodti quit iuita de canat·, quae »b irchiepiacopo métropolite, rofe- rentibu· iudieibu· tynodalibat, examinanda et rati- htbenda erit, te iptum impeditum perapexcrit. procuratorem, eiut vicct acturum et cpeciali man- dato inatruetum, deputabit. Ordinariorum impedi- torum procuratore· votum deciairum exercebunt

6. Ut qutettionek, quae in concilio detiniendae •uni, omni diligentia examinentur, métropolite in conventa praeparatorio cum ordinarii· et de eorum oonailio et contentu quatuor congregatione· parti- culare· efformabit. quarum quaelibet, certum nu- merum procuratorum et deputatorum complecten·. •ub uno ex patribua praeeide, eoque impedito, eiut epiacopo auxiliari «upplente, capita ab archiepiacopo attignata praevio examini aubiiciet, atque ad alteram in congregatione generali diaquiaitionem geragen- dam praeparabit.

6. Quaeationea in congregationibua particu- laribut examinatae una cum obaervationibua. quat illae proponeadat etae cenauennt. archiepiacopo métropolite· tradentur, qui eat congregationibus generalibus ab ipso indicendis, et quibua omne· •yiodilet ateiatent. proponet, ut ibi omnium examini et voto subjiciantur.

7. De quaestionibuh per congregatione· gene- rale· 'Ixaminatis patret deiiuo inter ae deliberabunt, et quae statuenda et decernenda sint, denique de- finient.

8. Decreti· eo, quo dictam eat. modo prae- paratis. sessio fiet, ab archiepiacopo indicenda et in ecclesia metropolitana habenda, in qua decreta i i statuta quoad eam partem, quae iam absolute fuerit, omnibus »ynodalibus praetentibus. publice legentur.

9. In congregationibus generalibus et sessioni- bus. patres eoqcilii sedebunt et procedent secundum ordinem promotionis, tilvi· tamen iuribua ex ordine tedium epitcopalium in bulla Ð

mtumnvata ferte seeapoteatibna, quibas idoteoo ■À *l* derogatae. Nue misa· eaadoaa promotieass erdieena MCraganei saxibares inter se sequeatar. Capitulum eoefeiriae metrepelitaMO ooBegialitar sedebit à procedet part epieeopee, peoearateeee vero aborarn eapitaiotpm sedebant et procédant ia ordina sai reaprat›ai episeapi. oetérique deputati, aeqae M theologi et canoniatae admirni secandum ordinem sapm I II. η. #-- enumeratum. Quodai vicarii generales a patnbua adducti faerint, illi, tant in, eongregatioaibu· partioalaribus et genqralihus, quam in aeeaionibaa. penes suos respectives episcopos, voluti eorum adiatorea. sedebunt. Ceterum do praecedentiae quaestionibus. ai quae ortae fuerint, arehiepiacopua métropolite, referentibus iudicibna syaodalibas, omni appellatione remota, sed abaqae praejudicio, definiet.

10. In sessionibus, patres concilii mitra, baculo et pluviali insigniti cum duobus capellania procedent, episcopi auxiliares veru, mitra et pluviali, cum ano eapeliano; ceteri autem omnes eo habitu chorali, qui ipsis pro qualitate ordinis convenit In congregationibus generalibus omnes habitu chorali vestiti, in congregationibus particularibus vero veste subtalari tentum induti sedebunt.

11. In prima congregatione generali, archiepivcopus metropolita eos synodales proclamabit, qui congregationes particulares constituant, r nec" minue officiales designabit a concilio adhibendos et in congregatione praeparatoria cum episcopia electos, nimirum: a) iudices querelarum et excusationum qinnque. b) praefectos hospitiorum tres, e) promo- --SoTee duos, d) secretario et lectores quatuor, e) notarios tres, f) caeremoniarios duos, et g) pro qualibet dioecesi testem synodalem. Quos vero in congregationibus particularibus unum vel duos a secretis episcopi, earum praesides, adhibere voluerint. ipsi designabunt. u

Id. Reliqua omnia, quae in concilio denuntiando et celebrando sequenda erunt, iuxta normam in pontificali Romano, part. III, ordo od synodum, et in caerimoniali episcoporum, lib. I cap. 31. praescriptam. ad amussim observabuntur.

13 Concilii provincialia decreta supremo sanctae sedis apoatolicee examini et indicio submittenda aunt, atque non niai poet obtentam apostolicam approbationem poterunt publicari.

t loannea cardinalia de Geiaael,
arehiepiacopua Colonienaia et metropolita.

Coloniae, die 31 tnaii 18.M).

β. Bdlotum valvis ooolssias metropoiitaaae offixum.

Concilium provinciale Colonienae, per eminentiasimum et reverendissimum dominum loannem, sanctae Romanae ecclesiae presbyterum cardinalem et arcbiepiscopum Coloniensem, decreto edito et promulgato indictum et convocatum, hoc anno, die 28 mensis aprilis. Ileo adiuvante. in metropolitana ecclesia Colonienai-inchoabitur et celebrabitur.

De mandato

Candus Theodorus Dumont,
notarius apostolicus, vicarius ecclesiae metropolitanae et eminentissimi cardinalis a secretis.

ColoniJe.-dic 20 martii 1860.

7. Ordo ad oelobrandum oonoillua.

I.

1. Tribus vel duobus mensibus antequam tempus adveniat, quo arehiepiacopua metropolita concilium provinciale habere statuerit, episcopos comprovinciales de concilio celebrando certiores reddit, eoaque aeque ac capitula eathedralia oetorasqae proviaeiM paraaaas ereioeiastieee. quae de tara val coaaaotudiaa nauciNe iatarasse debeat, odieto publico ooavoeat. evsquo diem ae Issem eoastitait, quo synodus habebitur. Simul prooea publions ad impdoraadum divinum uiihaa pro optimo concilii initio, progressa et fine ia omnibus dioecesis suae ecclesiis certa die incipiendae è neque ad concilii exitum eontfanahdae praescribit, atque epiaeopod comprovinciales hortatur, ut similae presse ia dioecesibus suis instituant. Praeterea parochos suos mandate pastorali monebit, ut (delibas suis repetita allocutione eoneilii rationem ac scopam asponant, eosqae ad preces exhortantur.

2. Poet edictum publico emisanm archiepiapopus schedulam mana notarii, apposito sigillo archiepisoopali, subscriptam et litterio grandiusculis exaratam, qua idem coneilium indicitur, ad valvas ecclesiae metropoiitaaae mandat affigi, et episcopos invitat, ut idem in cathedraliuin valvis fieri curent.

3. Qnataordeeim vel octo saltem ante diebus! quam concilii provincialis indicta dies venerit, arehiepiacopua. niai iam prius cum episcopis comprovincialibus de rebus ia concilio statuendis deliberaverit, aliquot viros ecclesiasticos in disciplinis 'theologicis et ia iure canonico versato rerumque gerendarum peritia et usu praeditos, nec non pietate et aacerdotali sensu ferventes, prout expedire videbitur, apud se convocabit, quorum consilio et adiutorio decreta et Statuta in synodo jproponebde ot deliberanda praeparabrt.-

4. Fodem tempore, eroHepiecopus de concilio habendo communicabit cum capitulo metropolitano, cuius ex gremib tres -hospitiorum praefectos deputabit. qui habitationes exteris synodalibua, durante concilio, in domibus canonicorum et parochorum atque in seminario maiori assignandas exquirant ae decernant. lidem quoque praefecti cum capitulo curabunt, ut omnia, quae ad concilium id 'ecclesia metropolitans digne ac tute celebrandum necessaria fuerint, ad tempus |iroeparentur, inter quae imprimis sedilia et mensa cum tegimentis, scamna ceteraque comparentur utensilia, nec non septa in summo choro perficiende, quibus episcopi cetarique, qui synodum constituunt, a reliquo clero sepprentur, nere bonua ordo turbetur.

Praeterea, iidem praefecti cum capitulo providebunt. ut ecclesia metropolitana ad concilium celebrandum festivo et solemni ntu. modo et forma in caeretnoniali episcoporum, lib. I, cap. 13 et 31, de ornatu ecclesiae praescripta, exornetur. Demum providebunt quoque, ut omnes synodales in metropolitans sut in aliis ecclesiis psrochialibua quotidie missam hora ipsis opportuna celebrare possint

b. Cum initium concilii solemne in dominicam tertiam post paschs praefixum congregationes presparatoriae antecedant necease ait, episcopi comprovinciales, iam sub vesperum feriae quintae praecedentis. ceteri vero synodales sub vesperum feriae sextae Coloniae adesse curabunt. Patres advenientes metropolita fraterna caritate hospitaliter in aedibus suis, durante concilio ibidem habitaturos, recipiet; reliqui synodales episcopum sulfraganeum Coloniensem adibunt, qui ipsis, nisi iam prius in scriptis fecerit, habitationes ab hospitiorum praefectis definitas indicabit.

6. Feria sexta, hora matutina 9 cum media, arehiepiacopua primam congregationem particularem cum patribus instituet, in qua statuta concilio proponenda iam praeparata vel praeparanda producet, et quae episcopi proponenda esse censeant, pereipiet, Praeterea, ordinem in synodh procedendi Variaque decreta in prima congregatione generali emittenda, nec non efformationem congregationum

18M praeaeriptao ete

a œxaMOATro eKKKum nau.

In prima eeagragatiea· goooraU aoqeentia eb·ervabuntnr:

imagiee erueifixi, inter gaataor ocres» accensos. ad •aie· podium nsetrepeüt· et epienopi ia gyro sedobeat, la mon··, oui aeaidaat, ponentur: orueilxt image, bîbtia More, eorpaa iurta eaaoaiei at décréta ooaoiHi Trideaiini. Métropolite· ex adveruo poaetar crux arel. epiaeopnli·.

fi. Arcbpiscopua congrégation·™ praciba· ia pontificali. ιΑχίβ erf ayuedum prueacripti· iuebeebit: *Aiftumu,* Doom· [et·, eide pontificale).

Tnne métropolite epiecops» et lynodale· brevi allocation· et animé ealntebit.

3. Finite allocution· procurator·· ad nrchi·pieeopum ecoedentea procurationi· documenta, qmbu· ··'· mandater»· (oie tnuhirf curaverjnt. recognoscenda «i exhibebant, qui «a iudieibua synodalibu· examinanda tradet.

4. Poetea -publicabitur decretum de «dentio •errando et reteitoehdia statutis una cum decreto de ratione deliberandi, et omne· iuxta ordinem accadent archiepiaoopam, fidem dante· hi· verbi·: /Voessttc mid jW· aeeerdeta/t. Quo facto, cuilibet •xemplar atatatorum, quae ad •ublerandam «t accelerandam deliberationem typi· exacri'pta aunt, atmul eum hoc *OrtUtu,* qui in celebrando concilio provinciali «erranda· eat, ab archiepiaeopi ««cretaria adateate tradetur.

Porro arehiepiscopus mandat, ut nomina patrum ceterorumque aynodalium praelegantur.

8 Deinde métropolite «(formationem congregationum particularium aub uno «x epiacopia preeaide. «i nomina «ynodalium, qui unamquamqu· nt eoaaui»· « constituent, cum amignatione illi·· •tatatoto· parti·, quae «oram deliberatio·! committitur, pel tenri tabet.

T. Pari modo et elenehum officialium · ooncilio •(bibendorum. quoa eum patribus texta ordinem datum die 31 tnaii 1859, | XI, designabit

fi. Praeterea nomina theologorum ac canoniaterum, quos ipaa, nec non quos patra· «ibi aaaiatontea •eaumpserint palam fieri mandat.

9. Poatue arohiepiKopua interrogat patre·, num ■étant, aliquem abe···, qui concilie iatereeae deberet, praesertim ex iia, qui voto decisive pollent.

10. Quibu ite finiti·, iabente arehiepiaoopo, decreta priu eum epiacopi· praeparata praelegentur. Milieot:

a) decretum d« aprrwndp *nUteHio;* b) decretum d· pre/swion· *fidti* «mitteiMi· ; c) decretum d· *fret-* «udiai» 5« ; d) decretum ψ mod· aiaswdi «■ «etseMte; e) decretum d· eee *HitetJtftJ·.*

11) Métropolite interrogat patre·, dioena: „Reverendiaaimi patre·, placetna robi· décréta modo praaleota, atqne aimul plaeetn· robi·, ut, «icut praelecta fuerunt, ia prima aceaiona «ııîτιηl promnlgeatnr? Patrue rwpondent: .Plecte" Quo taoto

r: ,8ub team praesidium « genitrix: noatrna depreeeti···» <■· deeptaea ie neeeteitetibua aeotrie, aed • periculi· eunetis libere no· eenaper, virgo gtorfa·· et beeediete, demi·· neetra, mediatrix noetra, advoeeta neetra. Tue (ho toe reconcilia, tao filio nos qomusendst, tao filio hu repraeaaata.

V. Ore PT» ueM·, etc. R. *t't iftget* etc. Oremue Ortesem ftteet ete. R de

Hi· peruetia, omnea diaeedunt in pas·.

14. Precibn· anpmpotati· inchoantur et finiuntur etiam omn·· nlinn congregation·· ĝonerale aub··qnente·.

1β. Rndm· dia, bora 6 vespertina. in eeclueia metropolitan· fient precee public ne coram expoaito •anctMMino «aeramento, quibus praemittetur sermo ad populum. Ab hora 7 ad R. campanae totius civi teti· festivo ritu putabuntur '.

IU. 8K88ti> SoLKMSIS PKIMA

I. Dominica 111 poet pascha. horn matutina 7 ad 8. campanae ut in summis festis putantur '.

t Hora 8. omn·· synodales in ecclesia parochial! Sancti Andreae * ad proceseionCm inde ad •ummam aedem instituendam convenient.

3. In hac processione. tam episcopi quam episcopi auxiliare·, pluviali rubri coloria et insignibus convenientibus (<ird . ji X) utentur Dignitani «t canonici pariter pluviali, vel etiam, ut reteri synodales, in eo vestitu chorali procedent, qui ipsis pro ordine convenit4.

4. Ante processioni» egressum imponitur thus Arehiepiscopus dicit orationem. Γ«ηι *Sanctr upiri*tua. etc. V. fimrilc. R. Àÿ renoatei». (iremus. *Duu.* ytu cordo. R. ,4mrn.

5. Finita oratione, instituitur processio ordine sequenti *

Regulares omne· civitatis sub cruce, quam capellsnus defert: erux capituli metropolitan!, delate per aubdiàconum inter duos ceroferanos. clerici •eminarii cum profeaeoribus; parochi Colnnienae· eum stola rubre; thuriferam; crux archiépiscopal··. delata per aubdiaconum inter duos ceroferarios. magiatri caeremoniarum: notarii et aecretani concilii, qui alio ex titulo superiorem locum non occupant; theologi et canonutae eadem ratione; teste· («nodale· eodem modo; iudices synodales eadem conditione; promotorea synodales eadem conditione; provinciales regularium; praesides

.· '. drdo sd seminas· co«r. prer. IHtrsiect. iinfr·) ia psecis dlfrn. (tu· brrvibas antis inUtaUaisa -- Sur ente i· srfuMtcs «snf rditonsm Collscttasa laesasis.

* omittitur.

* la ssrristia rerlraiu cathsdralia

4 R&i cpiscnpt acctptal supra rorhctlnju irpim-opus regularis supra raperpeUlemas) amictam, plnviale rt mitram ssriphrvinatam nnifenaM·. Paelati regulares ustus intalae hâtantes, capieat npsrpalUceus. pluviale et mitram siiuplicrui caaoaia «xleciaruai cathedrailam superpelUcenm et uiosettam. dens regularis iadntus erit vesta-propria ordinis

* Omittantur, ·. 4 et 5.

•emiaariarum, qui aliumfoeam m« taaoat; peuaaratefaa aaadansiaram; praepositus Aquae·» Tai aiae procuretur; ptaaatatoraa capitatorum cathadraliuni, aamiadum ordiaam promotioni· apisoopbram Mont·; capitalem mstropolitenam oapitalaritar; aptaeopi auxiliare· eum uno capellaao; episcopi comprovinciale·, cum daobua eapallaaia; preabyter arehtepiaoopo assistes·. cum ministri· vicarii·: archi•piaaopaa, eam duobus miniatria canonici·; capellani •rcbieptaeopi '.

6. Singuli in choro locum · caeremoniarii· ipsi· assignandum occupabunt, epiacopi aedili· semicirculo ante altare posita. comprovinciale· ■ dextri·, auxiliare· · slniatris. Ceteri synodale· in atalUa capituli et in medio choro, capellani post episcopum anum aedebunt, et ai quia episcopus vicarium suum generalem aecum adduxerit, hic pone ipsum sedebit

7. Archiepiacopua pallio indutua missam solemnem de Spiritu aancto celebrabit. Dum ad eam paratur, epiacopi sedent cum mitria. ceteri· «tentibus.

8. Ante introitum missae arcbieptscopua salutat cum mitra epiacopoa. qui cum eadem resalutant, deinde eam deponunt. Quotiescumque métropolite in missa mitram recipit vel deponit, epiacopi excepta manuum lotione, idem obaervant.

9 Archiepiseopo *Confiteor* orante, epiacopi pariter confessionem inter ae bini et bini de more recitant.

1<>. ('urn post epistolam sequentia. Fms. âptritas oratur, archiepiacopua in'throno et episcopi in aedilibus cum mitris, ceteri loco ano genuflectunt.

II Ilum evangelium decantatur, epiacopi comprovinciales baculum tenent; eo decantato, archiepiscopo et poat eum omnibus episcopia evangelii liber osculandua per aubdiaconum offertur. Celebrans aolua incenantur.

12. Ad veraiculum *Et incanattu nt* archiepiacopua et epiacopi cum mitria, canonici vero detecto capite sedente· profunde ae inclinant, ceteri omnes genutiectunt utroque gdnu.

13. Poat offertorium, incenaantur episcopi per diaconum tribus ductibus, canonici metropolitani et capitulorum cathedralium procuratores duplici ductu; ceteri aynodalea incenaantur per subdiaconum uno ductu et postremo collegium parochorum unireraim triplici ductu.

14. Ad *Ajfotu Dei* osculum pacis episcopia, canonicis metropolitani· ac capitulorum procuratoribus defertur a presbytero assistente, ceteri· •ynodalibua par diaconum. Statuendum erit · .patribus, an communionem generalem cum métropolite celebraturi sint. (Haec generalis communio non facta eat.)

1b. In fine missae benedictio solemnis non datur ².

1« Finita missa, archiepiacopua, pallio etparamen•tis in throno depositis, accipit pluviale. Presbyter assistens et miniatri canonici deponunt paramenta et locum suum in choro, niai alius ex titulo alio aynodali eia assignatus ait. occupant, miniatria vicariis tamen prope archiepiscopum remanentibus

1T. Metiopo'.ita eam baculo ad altare accadit, Ubi aate bimam gratam paratum eat faldiatorium eum pulvino, super qaam dgpoaite mitra geaufiectii, atqua, abis omnibaa pariter gaaafiMtaatib··, incipit •ntiphoaam AautM Mg Ztamaaa, «te.

Choma recitat paalmum: Salsam· am /ea, etc. [Vide pontificate)

18- Paalmp iacepto, medropobta et apiaoopi eum mitris, at reliqui pariter taeto capite sodaat

. 19. Finito paalmo, orna··' «argent at arehiapiacopua dupoaita mitra dicit oration·» ridmimua, O·»··· (ut ia pontificali).

20. Tune nrebiapiaoopaa ·< apiacopi aamunt mitram, at, omnibua proclimbaatibu·, recitantur litania· omnium «anctorum Poat veraiculum *Ut* aaurifima ^driitaa dr/MMf» rt». Matropolita. aurgit at, Mtepto baeulo, aupar synodum benedicit dicans; *Ut Uk* proasaiafrm «pnoditm niritara, disponere *tt lotuMom* dijrarvis, quo facto iterum genuflectit, at litigii·· ad finem deducuntur.

21. Hia persolutis, omnai sufgunf, at metropolita, deposita mitra, prosequitur: Oreasw (ministri non respondent: FlectomM yemw, quia est tempua paachala). Zta yMcmtatM (vide pontificale).

22. Poste· metropolita aacendit altare, ubi in gradu superiori intdren positum bat faldistorium, in quo. deposita mitra, dorso-verso sd altare sedens incensum imponit. Diaconus in loco et ritu solito cantat evangelium (ex pontificali), quo finito, evangelionun liber osculandus pér aubdiaconum affertur archiepiacopo, qui deinde incensatur.

23. Metropolita, deposita mitra, cum omnibus genufleetens incipit et chorus prosequitur hytanum Favo, *errator Spiritu*

24. Finito primo versu, omnes surgunt et stant usque ad flnam hymni.

25 Hymno finito, metropolita. accepte mitra, sedet in faldistorio et alloquitur concilium ¹.

26. Post allocutionem arehiepiacopus descendit et sedet in faldistorio. quod interim in medio semicirculi episcoporum positum est.

27. Primus promoter instat pro aperiendo concilio: ‚Eιιν et rm« in Christo pater Quoniam dies faustissima et omnibus nobis laetissima bodia advenit, ut post tria aaecula in nostra provincia Coloniensi concilium provinciale potuerit celebrari, et eum nunc omne·, qui huic synodo de ture et consuetudine intéressé debent, hic in Domino con-> gregatos esae videamus ego N. N. ab eminentia vestra auctoritate metropolitica huius concilii promotor nominatus et constitutus, insto et aupplax oro. ut eminentia vestra hoc concilium nunc aperiendum decernere ac decretum de eiue initio publicandum ease mandere velit.

28 Metropolita'respondet: „Mandamua, ut decretum nostrum de aperienda synodo legatur. Tunc · tradit primo eecretario decretum ex ambon· praelegendum.

28. Primus eecretariua ab arcbiepiacopo, cuius annutum cuculatur, quod etiam facit, quotieacumque quid e manu metropoli,!·· recipit, sumit decretam illudque praelecturae ambonem aacendit.

30. 1'ost decreti lectionem, quam episcopi se-

¹ Hora 7 ı-ma iliiuotia, processio s sacristie procedit. transiens inde per navem lateralem sinistram, se confert ad portam principalem ecclesiae, ubi rihus.qiettopolite, processioni se adiuugit: progreditur deinde per navem lateralem dexteram ad sacellum saarusmmi sacramenti, ubi omasa ooaaistaal, at arebiepiacopns sacra paramenta capiat, et hora tertiq persolvatur, quam ipse métropolite sitiori voce incipit, dicsM: *Dnu* ia adsMtorosm. Archiepiseopo parato, procreditur ritu prooMaionali ia chorum ecdssiae. uri lyandales «latis» occupabant loca sua, exceptis episcopis at abbatibus, qui. praecedente magistro easrissoaiaraui.-iu sacristies» se recipiunt, ibiqae, depoaitia mitria et plavialibaa, aglacopi manteUenum vel mosattam iadasut. Rsdennt deinde, ut loeam ia atellis oocnpaat.

* Ouilttaatnr n. 7-15.

² Finita miam pcaiileali, metropoli!· osa episcopia, abbatibus et miniatria discedit in sacTtsliam, deponit pananaata mirma propria aaqse ad tiuiiroUam iaeinaiv·. Epiaeopi at abbate· nasnuaut mitra· st pluviali·. Arebiepimapi, •erepto pluviali rubeo et mitra pretio··, bacatam pectoralem manu (are··, aeeedit eum epiaeepi» et abbatlbo· qaram altari, diaeoao et lubdiaro·» parati· rubaia oraamaati·, sc ri Ia miam ■arvira deberent, ipenm Mae tade ••eoriantlbna. Mi epieeopi et abbate· adeut loca ia •emidrcalia prop· altare MNpala

¹ Sansa It ab aao « plurimam rtis itominb ssenisaa toribua

² Facta profunda iucüaaüaaa, promotae recedit ad locum.

watrapaMa promulgat: »Do àaaaM rthami pnfrum docorahnha. at doetaraiMa, ImIm aaMiW iaMMi fitaiondum atqua aiaa inittaim iaaa aaaa (Maw . •rchmi/ Mbm « «mi-

3L Primne prmnoter inctet pro OmtaMda fidoi prafeaaiaaa: ,IAo at rAo in'CArioto pater. Oam sacrosancte ayaata TrMaattaa aaaa.'XXV, cap. 3, de f., oaaciverit, at etaguM iptaptpi aa preebytori ia eaaeUia provinataHecagtùgoti pubNcam Mai preftadiooem amittant, aaa aaa aaaM· Bomnao paatiM varam obadleotiam promittent otpr·-1teastar: ego If. N.. bains concilU provincialis èon 'Mint· proawtor, iaato atqae rapplox era, atll emineatia vaatrb decretam de amitteada prefrarioae Ida! legeedum at pebHoaadam deooraara dignotu^.

31. Métropolite dicit: .fta doaoraimaa at mandatons. Primos Moretaritaa raaipit decretam, qeod ex ambons praelegit. Quo Amp, nwtropeHta; staatibuo ceteris, ad altare geoafiexus prouutiat ppofeseioaem fidei Tridentium (ex pontificali)[1]

S3. Finita professions. aroHepieoopM surgit et in faldistorio sedeas, evaagelioram fibrum super .genua tenet Accedunt singuli epiaoopi et emittant super evaageliorom librum profeasioaem fidei di eeatoa: .Ego'N. apiseopta If. tendam -fidem .profiteer iuxta formulate, quasi none «Aoa matropolita logit, atqoe idem apoadeo, voveo m loro. 8ic me Qeua adiuvet et haec saneta Dei ôvangelia. . Quibus dietie, tangunt et oecutantar ovaagoliorem librum. Post episcopos accedunt quoque ceteri synodales terni vel quaterni atque iisdem verbis professionem fidei èmittunt

34. Posteo primus promoter instat, Ut decreta in initiÿ concilii provincialis pro more publicanda praelegantur: „BAo et rAe in' Christo pater. Rerandum antiquam eeclesiae disciplinam ille semper usus observatus est, ut ia iaitio ooueilii provincialis varie decreta ederentur et praelegerentur. Haec decreta sunt: decretum de non praeiadieando, decretum de modo vivendi, decretam de aon discedendo, decretum de concilii officialibus[2] Quam«brom ego N. N., huius ru«|M promoter, insto et ah eminentia vestra devotissime peto, ut, quemadmodum usus id exigit, haec decreta ox ambone i recingantur et promulgentur.

36. Métropolite mandat praeloctioaem deere- I .torum dicens: .Ita dsoernimua et mandamus.

Sfi. Secretorius recipit ab arehiepisoopo decreta, qube ex ambone praelegit Tbne subiuagit: ,ΠΙΛiO et rAi patres, placentae «obis, haec demuta! et. redit ad locum suum.

87. Alter secretorius cum notario adit singulos patres, exquirens eorum oontoMum, queat aeaeptuA' refert arehiepisoopo, qui didt: .Deerete placuerunt patribus, ideo agendae sunt Deo gratiaq. Patras respondent: .Deo gratias.

38. Promoter instet pro publicando decreto de indicibus querelarum et excusationum: „EAe et nHetum, qui «Malli· intaramn debent: .KAe at rAe tai Chriete pator. Cum hodlo ât dominice tertia ad hoe aoaaiHam provinciale indictam aa statutam legitima eaavaaati at invitati a'dame debent: ego M. M., eoaeilli promoter, iaato at roqUfro. at omnea at singuli Hhi apiaoppi aliiqne eÿaodales nominatam čounter. Arob|epiawpaa rdepondet: „Ita decernimus qt mandamus. Saerotariba ex ambone legit eatptogam patram sc omaiam'eonvodntonim.

. 41. Danao premotor instat pro indictione serandae aaarionio.· .ICA· et riba In Christo pater. Ip conciliis proviaciaiibua semper exstitit nsus. nt ia priaw- oearione dies st locus secunda· sessionis indioeroet^r. Quare iaato. nt idem quaque nunc ia boo otamilio ôbeervetar. Métropolite respondet: .Habeatnt riborom patrum t sententia. Primus aeeretpriaa ex,ambone dicit: „Illthi etriîii patres. Ptaeatea, vobis, ut proxima sessio habeatur feri% (x), quae erit dies (x) mdnsis msii, jto taihea. ut dictus terminus in congregatione generali contrahi aut prorogari libere possit, sicut rebus concilii expedire videbitur! Alter secretorius adit patres ad exquirendam consensum, et dicto ab omnibus: Placet, factoque relatione ad métropolitain, primus OMroterius accipit i métropolite decretum indictionis Mssionia secundae illudque publico legit.

41. Denique promoter instat pro actis huius •senionis conficiendis: „Ego N. N.. huius concilii promoter, admoneo et rogo vos venerabiles huius eoaoui notarios oonetitutbs, ut pro officio 'vestro omnes, qui in hac prima sessione adfuerunt, diligenter adnotetia, atque omnium, quae tractata et peracte enat, accuratam ac fide dignam relationem conficiatis. Primas notarius respondet: Conficiam.

43. Deinde matropolita surgit, et altare ascendens impertitor benedictionem solemnem more consueto, epieodpis sino mitra et canonicis stantibus: oetori omnes gsaufloctoat

44. Putaantar organa. Métropolite et episcopi dioeoduat in oaeristiam, ac, depositis ibi paramentia et acceptis mosettia, arehiepiscopua cum oapps magna, redeunt ia chorum, ex quo procewionaliter ad portam primariam deducuntur

IV.

. Altera dia post primane sectionem, inchoabuntur congregationes particulares, quibus e certo synodalinm 'numero secundum.ordinem datam die 31 niaii 1833, fi V, compositis, unae ex episcopio, vel eo impedito eius suffraganeus auxiliaris, praeerit, et quarum p^nevio examini,' n synodaiibuo in habita-

[1] Prscssiss iiqiasat aitrss et Una sum coleris syasUsU-Mm (twrifoettnit.

[2] Baisas Idai prihorimi, cadet, tepearis triti·, fiitaub taae eptampi ex ordine uniunt ad mMnfaUtsas et genafistteatm sepe» «reta altaris, manu tangunt fibras ovnngs bonus dkceatas: figo M. idem spondee, versa ac Iero. Ita m Dene uitavet et tace macto Dei evsagrita. Initant detods Mal praelati regulares, pact em actori mtodetat qnatarat, mmseque pnndtatta veAta pretacetaMm 4M emittant.

* (MWtar sNtarau demetam

' Ctaittestor s. M st M.

* Itataa promoter at oomUH notarisin' h convert·» dteit: .Bogo et invite to, ptarimu rdmn domisam hniu· mmUU notoriam, ut eos, qui absentes fuerint. a sessione notare, eorum, qui Mei pofemionem emimrnpt. nomika mritere, et de ito quae in praeceati semiese gesta «nt ia· stnmeatem oasdoove volta. Respoudet aotoriu: «Coeicten.·

* Soleamto' preaearin par navem principalem tnarie» porto· emtaateo sarit per sapam latoriüem sinistram in sanrtottem.

«•kt ^hmM- habamdm, mm!- disestu «t etetata i tem patata «t O urehispiaoopn ipria aMigaata nbiiduater. fanate ba« «Maria·, spùoopus pva«s«· 4a«rat· sintul «aat okaarvatitaiba·, qua «oagragutioab latacrti proposuerint, ia ■··ai ooltectia •rehtepiaaopo tradet, qui, quotina quanetiouss ita dslibsratas ad saunera· auffiotsntee aeerariaM «•aaaarit, eum ooaaaaaa patra· eoagragatioa·· gsneralsm indioet, ubi a«d«ai daorata a eoerntariis praelecta cum propoaitioaibos adiaaetie deauo um•iaaa eyaodalima deliberationi submittentur. la atrieeqae congrégation· deliberatioaibaa ajnodalaa sibi oordi bebabunt, nt omnia diliguatsv at matura «eoum perpendant, et, ai quid dubium vel mutandum vel addendum aut omittendum ipsis videatur, cuilibet secundum ordinum liborum erit, aeatentiam, nuam, addita simul desideratae mutationis ratione, aperire. Ut autem certo et genuine innotescat, quam quia sententiam emiserit, propoaitionea eo modo, qui in decreto de ratione deliberandi statutus eat, oonacriptae praeaidi vel notario exhibebuntur atque actia adnectentur.

V. 8ES8IO 8OLEMNIS SECONDA.

1. Hora 7 matutina Campanarum pulsus festivus, ut ad'primam sessionem.

2. H»ra e,- synodales convenient io sacristie ecclesiae metropolitaaae. ex qua archiepisooDus cappani magnam, patres mosettam et tochettqm, episcopi auxiliares mantelettum et rochettum, ceterique habitum choralem gestantes, et ordine supra titulo III,'η ℔'. statuto, per absides et navim ad chorum procedent, ubi archiepiacopus thronum inter duos: canonicoa a latere in aubaellia, et reliqui' omnes loca ipaia assignata, ut in prima sessione, occupabunt.

3. Mima aolemnis celebratur ab antiquiori vel ab alter^mx patribus, qui. paramentia in aacristia acceptis, a presbytero assistente et miniatria duobua e canonicis et duobus alteris e vicariis comitatus, chorum ingreditur.

4. Dum celebrans ad altare accedit, archiepiacopus descendit de throno et cum celebrahte. qui eius partem sinistram tenet, orat introitum missae, Ceteri episcopi, ut supra titulo III, n. 9.

5. Post introitum, celebrans ascendit altare; metropolita redit ad throbum et ministrat incensum.

fi. Thurificato altari, celebrans cum mitra stans in cornu epistolae incensatur triplici ductu, deinde metropolita.

7. Celebrans pergit ad faldiotorium et prosequitur missam

8. Bubdisconus post epistolam, et diaconus ante evapgelium, osculantur aanulum metropolitae, a quo recipiunt benedictionem.

9. Ad evangelium et poet illud decantatum, ut supra titulo III, n. 11, celebrans *et* archiepiacopus incernantur.

10. Ad offertorium arebiepieeopus imponit incensum, et, incenanto celebrante, incensantur etiam metropolita ceterique episcopi et synodales, ut supra titulo III, n. 13.

11. Celebrans dat osculum pacis presbytero easiatenti, qui illud defert metropolitae, deinde epiacopio et canonicis; reliquis osculum defertur'a diacono.

13. In fine missae, benedictio uou dator

13. Post missam, metropolita et episcopi cum celebrante ppTBunt ad sacristiam, et pluvialibus ibi acceptis redeunt in chorum et occupant loca sua.

14. Tunc metropolita coram altari inchoat antiphonam: /Voptuua esto etc.

Pealmnu: Asm, eaMnaaS ote. [vide peatiloale].

15. Psalmo incepto, eaanes undant, epieeepi eum mitris, ceteri capite eooperto.

Ifi. Psalmo fiaito, metropolita sargi» et, deposita mitra, stans venus altare dicit trua orationes. [Vide pontiRealoJ,

17. post haec metropolis· aacondit ad planum altaria st ineenso imposito stat in modio altaris, dum evaagelium per diaconum cantatur. [Vide pontitoale.)

18. Evangelic decantato, motropolita oeealutur librum et incenantur.

19. Postea arohiepiaeopue eum omnibus genuflexus incipit hymnum Fani, creator *S/tirit* ut sapra titulo III, η. 23-4

30. Finito hymno, habetur concio latina per unum ex patribua.[1]

91. Post concionem ' promoter instat pro publicatione decretorum: ,Erhe et rie in Christo pater. Cutb post fepetitam congregationum consultationem et rihorum episcoporum maturam deliberationem, Deo adiuvante, iatn id obtentum sit, ut plura decreta et statute communi assensu patrum potuerint definiri: ego N. X.. bnius concilii promoter, devotissime insto, ut eminentia vestra horum decretorum publicationem et promulgationem nunc in hoc concilio decernere et jnandsre velit. Métropolite respondet: .Ita decernimus et mandamus.

33. Primus secrctarius, acceptis ab archiepiscopo decretis, ascendit atnbonem, ex quo decreta clara voce praelegit. Post lectam mediam eorum partem, secundus secretaries eum supplet atque praelegendo alteram partem absolvit. In fine aubiungit: .lllmi et niii patres, placentae haec omnia vobis?

33. Alter secreturiua cum notario adit singulos patres, eorum consensum exquirens, quem acceptum metropolitae refert. Archiepiacopus dicit: „Decreta placuerunt omnibus patribua; ideo agendae sunt Deo gratiae. Omnea respondent. .Deo gratias!'

34. Promotor inatat pro indictione tertiae sessionis, eodem modo ut supra tit. III, n. 41, et reliqua fiunt ut ibidem ordinatum eat.-

25. Promoter instat pro actis huius sessionis conficiendis, eodem modo ut in fine primae sessionis, et omnia ut tit. III, n. 4'2.

2fi. Benedictio aolemnis archiepiscopi, ut tit. III, n. 43.

27. Pulsantur organa, et omnia fiunt 'ut tit. Ill, n. 44 indicatum est.

2H. Eodem ordine, qui hic perscriptus est. sequentes quoque sessiones, ei quae ante ultimam habendae sint, celebrantur.

VI. SESSIO SOLKMMS VLTIMA.

1. Omnia, ut ad censionem primam, supra tit. III a n. 1 usque ad n. ffi

[1] Omittuntur n. 1-19.

[1] Vost-metropobtae alloeutioues 1owraMae fratnrs iport Kom.J flt sermo syaotUlia.

1 Absoluta coscioue dimittuntur omnes qui non août de concilio. Post bssc concilii promoter, ibets prvfiuda reveneatis, metropolita· alloquitur his verbio: .Bfie domine, cum de oonoensn rAoram petram iMa vestra dignitas benigno concedere voluerit, ut bate solemn! SMaieni capitulum ecclesiae cathedralis collagialller praesens adsit, nonnulli vero eius capituli canonici non eatislbcarint legi de promittendo secreto, subsume precor et insisto, decernor» relis et mandate, et decretum .de servando silentio piMlegstur, atque memorati canonici praescriptam sponsionem coram vobis emittant Respondet arcbiopiaoôpus: .Doosfuimpa, et mandamus Laeto decreto. Uli, qui noS emiserant promissionem secreti, ad metropolitan: accedunt dicantes. Promitto,

V. sapro nota I, ool. 40, omittuntor .verba de sdei proIbssiosa

Finita mima, arcbiepiMopus ab universe eynedalinm coetu comitatas, a sacristie porgit ad choram sorirelaa, ut IM proses

9» Pa^d hftnn oNMaghNugAa Afi gofiâtax amfiu·

μ » Dmmm ate. Baqofar poolmma: Mmw 9» foè Df> ate. Arefclaplaeep·· filait trw ânti·· (Bx poatMaaiL)

& Cnutatar anafaliaa â omnia. at «apra tit. 1П, a. M.

4. âuit»r hymn··: Fmd, errator ipirtto·, â ·upra tit 1U, n. 23 at 24.

6. Hymao fioito; promoter ia·tat pro ooatiaanada pabBaatione decretorum, al qaaa publieaafia raperfaerint, at raprn titV, a. 91.

. ·. Print· «aantaria· aoeipft daorata, at aitaraaada cam aeeaade aeentario, at ax ambaae praolegit. In in· aabiungit, at tit V, a. 99.

7. Altar Moratoria· can aotnrio adit patraa ad exquirendum, num decrete ip»i· ptaooaat; reliqag at tit. V, n. 28.

8. Promoter inatat pro dalaata teatium ayaodalian: »Eft« at rite ia Christo pater. Antiquus no· in concilii· provincialibu» obaervatus «xigit, at duo aaltam teatea aynodal·· pro qualibet dioacaai deligantur at nominantur. Quan ob ram «go N. N., haias concilii constitute· promoter, insto «t devotiaaime ore, at «minentia rmtra decretum de eligendi· «t «lecti· Matibua synodalibu· promulgandum deeerner· âignetur.

9. Arebiepiseopus dici^: ‚Ita dacernimua et manâamus. Quo facto, sccretariua accipit decretum nominationi· teatium, quod ex ambone promulgat.

10. Si qui ex taatibaa nominati· concilio interaunt advocentur ad . archiepiseopum. coram quo iuramenturt, ·« teati· aynodalia munus sincere expiaturo· eme, auper eraagolium praMtant ?

11. Promoter instat pro aubacriptione «oncilii"; „Ed>« et rfta ia Chriato pater. Gum poat promulgationem decretorum, qpae in hoc coueiliq, Deo adiurante, condita eunt, quaeque omnibus patribna placuerunt, adhuc illud supersit, nt patre·, antequam discedant, conciliera subscribant, ego N. N., huius ooneilii promoter, insto et exoro, ut eminentia Vectra decretorum subscriptionem faciendam décerner· âignetur.

· 13. Arehiepiaeopna dicit: „Ita docerniraua et ñandamus Quo facto, aecretariua accipit decretam de subscribendis decreti·, quod ex ambone pra«l«git. 'Y,—·

18. Tunc patre· secundum ordinem accedunt liter·, in coin· menae, in cornu evangelii, quatuor exemplaria omnium decretorum in unum collbctorum pevita rant, quad a patribus ŝubscribuntur

14. Promoter instat pro Indictione proximi condii provinciali·: «Edi· et rd>« pater. In concilii· provincialibus usus viguit, ut in fine ultimae rawionia tempus concilii aabaequenti· proximi praefigeretur atque promulgaretur. Quare ego N. huioa concilii promoter, inato et oro, nt eminentia veatra iuxta eundem aram, temp·· eelebrandi ooneilii provincialia proximi iam nnrâ determinare et praefigere, ac decretum da faturi concilii termino promuigandom mandare ŧ«bt.

13. Are^iepieeopa· respondet: „Ita daeernimua ·< ñandam··; et aecretariua araipit decretum de, faturo concilio proximo, quod ex ambone praelegit

MU ŧ* ft9 Abb βμ ν &β I·^μ μ ·4β: ‚0am e· emnfa, quae pMriban la ha·· aoaeilfa deliberaro at ahataere plaçait, Dee aqpiiiurte. Ml·ddar pan···· ad ad fiaem dedaeta aiat, et paadnralia cor· êe epiecepoe, qai Ma aynedo internal, ad grogem ipete aroditem ravoeet: ego N. N-, hvdaa oeaeilii promoter, iaato at ldavotiaaime pete, nt ·miaeatie veatvu hoi· eoamibe fiaem imponere et decroaam de «oaeUio fiaieado at finito promulgandum deearuaro dignetur.

17. MetropeMta dicit: ‚Ita decornimue et manâama·, ai ita rAia patribus placeat Secretaria· ■aoeadit ambonem et dicit: ‚Ulfti et ribii patre·. Plaoetae robia ad Dei omnipotentia gloriam haie ooaciBtr finem iam fieri?

18. Secundus aecretariua ad ' metropolitan· et patre· pro exqoireado oonaeaau accedit quem acceptum metropolitae rafert, qui promulgat: „Placuit omnibua patriboa. itaque decernimua huic «ynodo noatrae provinciali finem fieri et iam factum ĉaao.

19. Secretario· accipit decretum de concilio finiendo, quod ex ambone promulgatl.

30. Promoter ad notario· pro actis totius concilii conficiendi·, ut tit. Ill, n. 42, et primu· notarius reapondet: .Conficiam '.·

91. Metropolita' alloquitur concilium.

22. Aceiamatione· fiunt ex ambone. vel ex presbyterio pe? unum ex patribus vel theologis. Patre· stabunt eum mitra, facie versa ad synodum.

23. Omnes episcopi accedunt metropolitan; ad accipiendum oacuium paci·, quod et inter se invicem distribuunt.

24. Métropolite intonat hymnum. *Tt Dtwn laudnu.* Post hymnum oratio: Xa&r est etc. (ut in pontificali).

26. Métropolite impertit benedictionem solemnem cum indulgentia plenaria.

96. Diaconus canit: *Rtetdmmi»* m *pact.* Omne· respondent: /n eosims *Chritti.*

27. Pultantur organa;'et cetera omnia ut supra, tit. III, n. ŝ4

Coloniae, die 8 sprilis 1860.

t loannee cardinalis de Qeiaael, archiepiscopus Coloniensis et matropolita.

B. CATXLOOI'3 SYSODAUUli.

·) Conaia point.

1. Emus et rdiu· dominus loannee sub titulo Sancti Laurentii in Viminali sanctae Romanae ecclesiae preqbyter cardinali· de Geissel, archiepiscopus Coloniensis et métropolite:

2. Ulmus et rmus dominus Guilelmus Arnold), epiecopua Trevirvnais;

3. Illchus et rmu· dominus loannes Georgius Millier, episcopus Monaateriensis:

4. Illfiius et rdius dominus Eduardus lacnbus Wedekin, episcopua Hildesiensis, exemptus;

rttvalii rsdtet la psat Bam. pre terti» rywdl Ma praescripta· ... « slisesUoacm: FassvoMw «· dVatriarM /tetr··.

[1] Omittaaau a. a-10.

[1] JMbs deeuas, eam «mala, V··· ia ryned· atateta at Maits tarant, pslsm raeitata stot, ramf·· nria patribaa, «ui tamqaam iadiem synsda intarraaaamrt,ŧa «it atgm «tatam ··bscribcsdl eondHi decreta âte.

* Fauna ... ia aanm ayiaMt· sabaartamt CssreUs ppaafaMna

[1] Preawtor mstropsUtam Us verbis eoepellal .IlUbs se ribs fimai··, «x praescripto poatificaUs Bnmsnl is bodiera· sssrinss Isgrad· suat ñomis ossniaas, qai lysodo ialereeM debeat. Quam btusiliter roge, (lifts vestra iigail·· decernere dlgastar, at syaodates obsm aoaiiaati· voesatar, riagallque ·4 sus aetaia· respoadmat: Âdsum

* V.· sapra acte X, s«L «.

* Anhlspiseopu· dimissa Mitra surgit, st staas versas sd ·itare, dioitorationem Mail· est at ia poaUfioslL Deis benedicit ■sleaimiur omnibus AnMdiasoais staas text· srthiopiscopmn dicit «Ita voce: Aeradamursts. Aeriam·tira··· Osculum paria Oraam pariter sarge···· Ia ——'-o-— rsssdaat. Vespere Ib *Dm»* iaudbasaa fiaraw ad pspaiaaa Sseodirtio eam ·s. merdmeate.

* Sise aabaoriptisae; ssd additar: laviteataT «ynodsise ·mam, «t, ia qatatam tempa· aliMvs riraamstuUas ipris permittent, cosvraientas ia stallia «Mori Mcteria·, Mlemaitstibsa lis isterràu

6. IUAua et rAus dominas Coaradus Martio, A •piaoepiM Paderbomeast·;

6. Illmus at rmus dominus Paulas Melcher episcopus Osnabrugensis, exemptae;

s 7. IllAus et rmus dominus Henrietta Foerater, princeps-erpiscopus Vratislaviensis. nodalis hoanrarros.

b) Episcopi auxiliares,

1. Rdius dominus Godehardue Braun, episcopus Callinicensis, suffraganeus opiscopi Trevirentis. decanus ecclesiae cathedrals;

2. Rihus dominus loanne» Antonius Frideric.ua Baudri, episcopus Arethusinus, suffraganeus archiepiscopi Coloniensi», decanus ecclesiae metropoli--tanae, vicarius eihi domini cardinalis et archiepiscopi in spiritualibus generate»·.

3. Rrnus dominus losephus Freusberg, episcopus Sidymensis, suffraganeus episcopi Paderbornensis, praepositus t^-clesiae rathedralis; j

4. Rmus dominus Joannes Rossmann, episcopus Diocleauus, huffraganeus episcopi Monasteriensis, canonicus capitularis ecclesiae cathedralie.

c) Canonici ecclesiae metropolitanae Coloniensia capitulare

L Plurimum rdus dominus Petrus Nicolaus Nchueitaer. sacrae theologiae doctor, canonicus capitularis senior;

2 Plurimum rdus dominus Nicolaus Müncr&n. sacrae theologiae et utriusque juri» doctor, officialis archiepiscopi. canonicus capitularis^

3. Plurimum rdus dominus losnnes lacohus Broix, •aerae theologiae doctor, canonicus capitularis;

4. Plurimum rdus dominus Godefriedus Strauss, poenitentiarius maior, sanctitatis Iteae ab intimo , cubiculo, canonicus capitularis;

5. Plnrimum rdus dominus Petrus Hyacinthus Trost, canonicus capitularia.

6 Plurimum rdus dominus Iqannes GuilelmUs Frenken. canonicus capitularis;

7. Plurimum rdus dominus Franciscus Xaverius -Dieringer. sacrae theologiae doctor, et in universitate Bonnensi professor, canonicus capitularia;

K. Plurimum rdus dominus Franciscus Michael Vili, sacrae theologiae doctor, canonicus capitularis et ecclesiae metropolitans? parochus.

d) A singulis ceteris provinciae capitulis cathedralibus canonici delegati sunt procuratores:

I A capitulo Trevirensi: plurimum rdus dominus Franciscus Xaverids Boner, sficrae theologiae doctor, canonicus capitularia ;

2. A Monasteriensi; plurimum^ rdus dominus Felix Fndericus Menke, ecclesiae eathedralis praepoaitns; plurimum rdus dominus Casparus Franciscus Krabbe, sacrae theologiae doctor, ecclesiae cathedralis decanus.

3. A Paderbornensi: plurimum rdus dominos loannes Peine, officialis episcopi, canonicus capitularis; plurimum rdus dominus Casparus Drobe, canonicus capitularis:

4. Ab Osnabrugensi: plurimum rdus dominus loannes Henricus Franksmanu, canonicus capitularis.

e) Plurimum rdus dominus Henricus Guilelmus Prisse, canonicus ecclesiae collegiatae Àqnensis, a plurimum rdo domino loanne Nicolao Hermauno losepho Grosman, sacrae theologiae doctor», eiusdem ecclesiae collegiatae Aquensi» praeposito, deputatus.

f) A catkolieo-theologicis facultatibus universitati et academiarum deputati sunt procuratores:

1. A facultate Bonnensi: admodum rdus dominus Henricus losephus Vogelsang, sacrae theodogiae doctor et professor;

2. A facultate Monaaterieuai: sdmodum rdus dominus Adolphus Oappenberg. sacrae tteeoldgiae doctor et professor;

3. A facultate Paderbornensi admodum rdus dominus Henrietta Oswald, sacrae theologiae doctor et professor.

g) Rectores seminariarum maiorum:

Plurimum rdus dominus Elbertus Guilelmus Westhoff. sacrae theologiae doctor, rector seminarii arehtepiseopalis maioris, sanctitatis suae ab intimo cubiculo; plurimum rdus dominus Matthias Eberhard, sacrae theologiae doctor, ecclesiae eathedralis Trevirensi· canonicus et' seminarii episcopalis maioris rector; plurimum rdus dominus Henricus Bchulto, sacrae theologiae doctor, ecclesiae cathedralis Paderbornensi» canonicus et seminarii episcopalis maioris rector; plurimum rdus dominus loannes Guilelmus Kres. ecclesiae eathedralis Monssteriensis canonicus et seminarii >piscopsli» nitoris rector.

h) Superiores regularium provinciales:

Adimfdum rdus pater Antonius Anderledy. superior provincialis societatis lesu; admodum rdus pater Dominicus Lens, superior provincialis ordinis Praedicatorum; admodum rdus pater loarines Nep. Jentsch. superior provinciali» congregationis Smi Redemptoris; admodum rdus pater Guilelmus Müngeradorf. superior provincialis congregationis Sancti Vincentii de Missione; admodum rdus pater Gregorius Janknecht. superior provincialis ordinis Sancti Franieci strictae observantiae; rdu» pater Ire-, naeus Kofler. ordinis Sancti Francisci Capucinorum, ab admodum rdo patre Mauro Zwick. superiore provinciali ordinis Sancti Francisci Capucinorum. deputatus; admodum rdus pater Fidelis Debm. superior provincialis ordinis fratrum Minorum,

C. ACTA CONGREGATIONEM GENERALII M ET SESSIONI M.

(Excerpta.)

[Congregationes generale» diebus 28 aprilia, 4, N, 12 et 14 maii. sessiones vero diebus 2M aprilia, 6, lo et 17 maii. secundum ordinem praestitutum et supra descriptum celebratae sunt.

In /. congregatione generali) Emus métropolite primum quaestionem praetiminarem proposuit circa admissionem illcai, et rent domini Henrioi Foerster, principia-epiacopiufratislaviensis. exempti, qui litteris ad métropolitain datis retulerat, se quidem vehementer desiderare concilio provincia^ Coloniensi intéresse atque tn iis. quae ad concilium provinciale spectant omnino se unire provinciae Coloniensi; sed cum grave· rationes, singularem dioeeeeeos suae conditionem spectantes, quominus id faoeret, itnpedirent, se postulare, ut tamquam hospve vel synodal;· extraordinarius admitteretur. Exposuit porro emus praeae·, tree in hoc negotio occurrere quaestione·, scilicet circa admissionem.. circa iura tribuonda, cires locum sasignaixdutn, quae suam sententiam exponendo et exemplo concilii Rhemensis anni 1&84, ubi similis quaestio de duobus episcopis extraneis admittendis Ventilata est, confirmando, patribus proposuit decidendas. Prima quaestio fuit. „PUcetno patribus, admittere illisum et rmum principem-episcopum Vratislaviensem/ AÎtpra; „Placetnc eundem rthum dominhm ita admittere, ut possit assistere cunctis congregationibus et^seaaionibns atque deliberare de omnibus sententiamque suam aperire, sed sine vqto decisive 4 Tertia: wPlacetne patribus, ut eidem illino domino assignetur 'tamquam hospiti et synodali honorario loeu· primus post archiepiscopum praesidem? Rmi patres sin-

gull ad singula quaestiones interrogati, propositis a f annuendo responderunt: *Placet. Edixit emu metropolita: „Placuit omnibus patribus, illmum et rfnum principem episcopum Vratislarirnsetn admit tere tamquam hospitem et synqdalam honorarium, ita ut possit assistere cunctis congregationibus st •easionibu·. sed sino voto decisive; eidem^ué riîio domino lucu· assignetur primus post archtcpiacopum praemdem . Quibus ita pronuntiati», commisit ihiobu· canonn is primi ordinis cap'tu^ RU" plurimum rdo dmmno Schaeitrvr et plurimum rdo domino Mon»-lien, ut illihum et rihuin pnncipem-ftpitcopum, in iq-opmquo cubiculo decisionem rinorum patrum exspectantem. introducerent Intrans ab ein<» praeside de decisione concilii certior factus, et comiter salutatu· gratis· agit et lorum a dextris emi archipi assignatum occupât.

Deinde etniis metropolita patre· et synodales •equentibu· fere verbi· allocutu· est Inde a primis •ar«'u('H concilia habita fuis-e quamphirima. ner provinciam ('«dontensrm. tot titu-

iniuria iempoiuii» et incuria hominum omissa eom-iha pro» m< per tria «accula. omissa· etiam a duobus synodos dmucesana·. quarum tamen uhun ». ab -hiepiscopo Maximiliano Henrico âftno iio.o «rb-brata. Mat uti· >«apivnti«aimin saluberrimi·

ue pervnne monumentum upliiati· et sapientiae

incertum utnrm magi gaudendum sit. au dolendiim. qii"d «Merulo ultirn»» concilia pr<»« itH-ialia n«»ti sint corn vix dubium sit. quin en pro •pjntu. quern pum-t>itu»neri Etfi·>.ım»n^ «pine «licitur. aeque ;o losuphiuisnum › t Fubronianismnm prodi · dis»<> ncimiiv. magis ad destruendam, «piam ad aedifienndam uuulesiam <S»ntulissent Nunc autem feli

i· Aimη» IMH Hurbipoli

iiiam e«-<'leMH<t'nonnam mtqpiendum 'esse a c«muilus i»ro\m<nalibus. Aqiiia «minis anct^nta· (««turrique regimen, omne quoque »entati«,et haUa mini

- Quibus in huc civitate... convnissc. iali tractanda et statuendi^

r rent, acerent Omnibus rebus-sufficienter praearati·, hunc diem advenisse laetissimum, diu desiietatum. quo concilium provinciale inchoari posait; idu<> h(suninio gaudio uinnc· ex animo salutare eosqiiv' ex»-rare. ut consilia, eruditione, experientia putre· unent in tanto negotio ad hontircm Pei et ecilosmo incrementum peragendo.- Finem dicendi fecit emus archiepiscopus cunctos exhortando, ut •eoum datorem omnium bonorum implorent, et omnibus «urgentibus, ad altare versus, orationem , Adsumus-, recidat Finita oratione, procuratores, ad ethum (netropolitam accedentes, procurationis documenta exhibuerunt.

llostea publicata sunt decreta, pridie in conventu rrnorum patrum [«articulari proposita et sancita; sunh autem sequentis .

PRiHKTUN
dc ni/cMfio .terraado r/ *tlatutii rfiituendi».*

No· 'loanne· sub titulo Sancti Laurentii^ in Viminali sanctae Roirtgnae ecclesia» presbyter carSlinalis ,de peissel. miseratione divina et «anctae sedis apofiolieae gratia archicpiscopu» ('olomensis, eiusdem sanctae Sedi· apostolicae legatu· natu·, provinciae Coloniensis metropolita etc. A

Quavii ad promovaadnm finem, quem con cilium (vovinciale ex mente eeeleaiae in fide firmanda, corrigendi· mofibu· phrietiani· ac tollendi· defectibn·.

ad synodum eonvoettis, qua· de diversis rebue deliberandis sentiant, ia eangregatiuniba· libera aperire conceasum sit: tamen perspicuum est. quam facile haud pauca incommoda et detrimenta exinde exorirentur, si, quae in sinu concilii clausi tractata et peracta fuerint, cum aliis, qui synodo non inter sunt, indiscrete et inconsiderate communicarentur. Cum enim fieri posait, ui tam in examinandis quaestionibus, quant in voti· emittendis variae pro indole sententiae emergant. ac diversa diverse proferantur. quae «i inter alios, cum presbyteros tum laiços extra gremium cotisultantiurn dispergerentur, non solum curiositatum tnanorn excitari dépraveras in ephemeridibus relatione· provocare, siinstne interpretatnmibu» ansam praebere, sed etiam iniur synodales ipso· discidia et cavillatione· producer·· possent procul dubio jonmiim intéressé debet, ua omnia prorsus evitare, atque fraterna »aritat« ut concordia in id eniti, ut. quae in synodi» peracti et prolata fuerint, inter synodale· tantumtnvd·» notescant, nrc unquam inter aho» dr itlg«-ntur l'erro um ad subie» indam examinatloneiu ei de

essu consuerimus, st de uunetis. i|um' ,n trartarda «int. exoniphir mtogrum oniiohu· datibus ud marium praesto foret td>-ir«<> l omnia concilie proponenda tvpis i mbi uta

denlum esse dee.ruvtmu·. en t^iiim addita se. ut .ad praevenienda detriment»» ut incommoda mult m«»da. quae faedu exoritur essent. s|»Hut i im pressa cum aliis communicarentur, vel eKmi p«»t concilium finitum retenta subtraherentur] «pidibet

praecipimus ›"in-ilium

de rebus deliberatis et Votis editi quat.i de sententia peculiari, quam quis m congregat i«mibu· peculiaribus et generalibus enuntiaverit, «uqu·· »ir de ratione qua illam explicaverit, absoluta ti tale obsonandum, sed etiam ad reMitnendum statutorum exemplar ipsi· traditum ·(strictissime sub fide sacerdotali ohh^.tri l hnn .autem obligationem hanc, qiia ››n)n<·· -'nodales obstringuntur, publicamus et fraterna earijate m culeamu·. e potentate metropohtica jumul siiluungimus. quemcunqu.p» qui se. ret\ni »x nodale o»la» vel statuta subtraxisse compertus'funrit. ud indicium iudicum synmfhlium › ovandum at pro demerito ex eorum consilio canonica censura esse castigandum

rutu rtf tifltbrramh.

dmelis de <iei««el. arehiepiM'opu· ('^»·ıîH·η·ı« etc.

('uni in instituendis concilii· provincialibus ea praecipua men· nit et ratio, ut. quntold fidem profitendam. nd sanapi disciplinam sustinenu.iin. •d r.cfMU" et ibusus, ai qui inepserint. on-mm» tolhmdoN atque ad unitqjein et concordiam foveqdam ex temporum et locnrum coriHitioie necessaria et opportuna msh luerint, comunctia viribus unanime,ue cnnsilio .deliberentur ac decernatur cuncti ad hpc — concilium convocati imprimi· curae sibi hybebunK^y ut utnni. qua [fellent. ecieuiia. eruditione et perijiH aeque ac «incero animo apertaque voce patriHi/ in rebus d 'liberandis cfinsilio assistant et in decreti·

eondrad» auxiliantur. Quar declaramus, omnibus synodalibus aacundum ordinem in quaestionibus examinandi» libertatem plenam sententiam «nam aperiendi concessam esse; wed aimai meminerint, ut. quaecunque ad dilucidandam examinationem et promovendam decretorum exarationem apta et opportuna compererint. praetermittis controversiis inanibus, ac divitatis falsis vanisque aut obstinatis diwCeptatiohibii quae magis ad laedendam, quam nutriendam unitatem perdurant, omni cum caritate sedate et mudesie mitisGma ♦ rborum prolatione edicere studeantl. , Praetere». ad sustinendum in rebus deliberandis bonum ordinem, statuimus et monemus, ut, quae qui vel emendando, vel addendo, aut restringendo pr»»p<>n· ñd. iw censuerit. propositione articulata, cum. i .itomibus illam fulcientibus succincto tenore latito» sciinone r^Qwrripta. congregationis pravsidi \»1 notaro» a secretis fungenti exhibeat Insuper praevia deliberatione a patribus decretum est. ut tam in conglobationibus particularibus, quam ^enrndibii!· omnia tractentur latini» sermone.

Et omnes iuxta ordinem accesserunt ediuni archiepiMQpum. fidem de silentio ërvando et statutis ťeotitnendi ðant,· his vcrb.s ..Promitto ñb fi.de sa» et b«tuli - Qu·· facto, cuilibet r vniplar statutorum, quae ad sublet undain et^aecrleramtain deliberationem ťvpi descripta fuerant, mdiil' cum ordire, qui in c»»n»-ili·· celebrando sonandus ŧ». a secretario ^hi arvhiepiscopi traditum ť'

Exposuit dein ťhu þraei >Hıŋo dato die man ●9. a sancta sede apostohea approbato, pjoviMim quidem fuisse, ui quatuor eflbrmandae fuissent congregationes þartu-ylare secundum numerum episcoporum pr»»vm» iae ('olomensis: sed. *um postea ilhhi et nhi episcopi Hddesiensis et <Hnabrugonsis hoc provinciale concilium, cui aaeistvrent, sibi elegerint, atque ita numertis patrum feliciter, auctus ^it. se nunc proponere, ut n»m <pia4uor. ëd irX congrega!ťone particulares constituuntur Propositioni omnes rtni patres adhaeserunt. et iubente eino inetropolita publicatur. mil» qn<> epi««-opo praesule unaquaeque congregatio negotia sint tractatur^ sit. qui consultores unicuique adsc-ripti et qtiae capita deliberanda commissa sint

('owyrcgu/io *fmrtictthifin I* Praeses rnius dominus loannes cardinalis de GeittcL' lllihus dominus Heriric ħ Foerster Praesidia vices gerens nhus doinmus loannes Ant Frid Haudri t'onsultores plurimum revdi dominiHehweitrer. München. Menke. Eberhard, t'appenberg. .lankncehl. Wilmer Haec congregatio tractabit ex parte l. cap l usqyl? ad rap * inclusive, et ex parte II. cap l usque ad cap › inclusive.

t'oh.yrrÿutio *partii Hiari» II.* Praeses, illiiius dominus l iuilelnius Arnoldt. Praetidis vices gerens rri-.iw dominus G^dehardu» Braun. t'onwultôre». pluriiuum revdi domini Krabbe. Broix, Schulte, Ande/ledv. Kraft. Marx <JIaec congregatio tractabit ex parte I. cap 9 u»q\ie ad cap 13 inclusive, et ex parte II. cap Ħ ¶ue ad cap 13 inclusive

('oniifrij'ittii i>iirtn'ulari9 III. Praeaea illihin» dominus Ƀuniic J.»ëorgiu Müller Praesidia vice» gerens ťihn dominiis loannes Bossinanu. Consultores phuimum revdi domini Strauss. Dieringer. Peine. Retstii'tnn. Brrlage. Bangen. Haec congregali»· jraetabit ex parte 1. cap. 21 usque ad cap' 2n iti» lu.me. et ex parte II. cap. 14 usque ad

i* ÎF. Praeses illmu* Wbdekin Consultores

plurimum revdi domini Trost. Drobe, Waatbott, Kron, Koch. Jentacb. Mühgersdorf. Haec congregatio tractabit ex parte 1. cap. 27 usque ad cap 92 inclusive. et ex parte U. cap. 27 usque ad cap 31 inclusive.

Congtegofio pàrticWorû P. Praêseq iHmus dominus Conradus Martin Praesidia vices gerens: rmus dominus losephua Freusberg. Consultores: plurimum revdi domini Frenken. Prisse. Rodphuth, Lena. Dehm. Rob. Haec congregatio trartiftdt ex parte I. cap. 14-20. et ex parte II. cap 22-26

parfiew/arû V/. Praeses ilhnus dominus Melcher Consultores Plurimum rwdi domini Boner, Vili. Franksmann. Vogelsang. Oswald. Kofler Haec congregatio tractabit ex parte 1, cap 33 usque ad cap. ultimum inclusive, ex parte II, cap 37 usque ad cap ultimum inclusive.

Promulgantur pari modo nomina officialium a concilio adhibendorum, quos eiuu· praeses ciyn riuis patribus iuxta ordinem datum die 31 mail ¥9. designaverat. immitia quoque theologorum et canenistarum, quos onius inetropolita. ui^e non quos patres nui sibi atti«tcntes assumpserant.

I'Fa KEHM

dt rnaci/ri otficiuhbui.

ťoann»- ñae Romanae ecclesiae presbvter cardinalis do Geissel. Ąriepiaeopua ß»donient etc

Quoniam in huc eon< ilio provinciali, cum ad actiones conciliares promovendas et rite dirigendas, tum ad decreta praelegenda et ad acta legitime conficienda, aliaque. quae ad cOnvilii ordinem spectant. procuranda, nonnullis ministris adiuv antibus opus est. propterea quosdam officiales deligere et nominare decrevimus Nominamus igitur et deputamus

1 in hospitiorum praefectos iam pridem eum capitulo Metropolitano nostro designatos rtuum episcopum auxiliarem . . . loannem Antonium Fridericum Haudri. sanctitatis suae praelatum domesticum et pontificio solto 'assistentem, nec non ecclesiae nostrae metropohtanae canonicos plurimum revdum dominum Petrum Nicolaum Hchweitier. et plurimum revdum dominum Nicolaum München. PorAo cum consensu rm«>rum patrum ðeputamus

2. in ryncilii promotore» plurimum revdiyn dominum Petrum Nicolaum 8cbweHxer.pt plurimum tevdum dominum fnannem lacobum Broix;

3 in secretario» et lectores: plurimum revdum dominum Elbertuni .Guilelmum Westhoff in protosecretarium. admodum revdnm dominum ('asparum Antonium Heuser, iiiri· canonici doctorem et seminarii ñaiori nostri professorem; admodum revdum diuninum loannem Honricum Bangen. sacrae theologiae et ħun utriusque, doctorem. convictorii epis^ ЁLai^jmili Monaster lenais rectorem.

I in ronrilii ñotario revdum dominuni MitUjiam Hvurieum Kwch. sacrae theologiae doctorem. paroa hum Sdn\quin Andream. ordinaria^ua noetri assessorcin › t notarium ñpħcum revdum dominum ₢ 'ar<dum TheodoHim Ihininnt, ecclesiae metropohtanue vicarium, nobis, a secretis et notarium apostolU cum. revdum doiiiiiornwAdolphum Kolping. ecclesiae ªmetropolitan» ' viearnitn. n(ficinlatu· nostri a secretis et notarium apostoliruin; Franciscum Henricum Roland, rihi episcopi Vaderbornensis a secretis et notarium apostoheum;

5 in concilii caervm''niarios revdum domirjutn Antonium V onde bank, ecclesiae ñfetropolitans protoviearium. ťicariatu nostri generalis a secretis; rev du'n doniiuum G uile linum K Uppers, ecclesiae me tropo li lanae vigarium

Qui omnes sfftiundum ordinationem peculiarem ťpsi a< nobis significandam munere suo fungentur.

·. Tbwkgi et MiMbtM ad seasiliam adveeati mt:

Ab eft· aMtropolita: Nloelau Mfiaebea; Praeciae» Xavsriu Disringer; Elbert» OailaJaaa Wsathoff; Oailalaaa Wilmers, «natataria laaa.

Ab tU spiseopo Trevbaasi: laaobaa Kraft, aaaraa tbaolofiaa doctor ⁊ ia aaariaario aaaieri Trevireasi prefeaaor; laaobaa Mara, in naaiaario ·raiori Trariraaai professor.

Ab iilfto epiaoopo Moaaatariaaai: Eagelbertaa Betsmann, officials apiaoopi Moaaateriaaais pro districtu Oldeuburgeaai, aae non oaaonio» honorarius eeclaaiaa oatbsdralis Meaaaterienam; Antonius Barings. saerae thaologiaa doctor at in academia Monutsriensi professor; loann» Henrietta Baajen, aacrae theologiae at iorie utriiuque doctor, oonvictorii episcopali· Monaateriaaah rector.

Ab illtho episeopo Paderbornenai: loannea Georgina Rodehutb, aacrae theologiae doctor et in academia Paderborn·»! professor; Petra· Itoh, •ocietati· leau.

Ab iHtno epiacopo Hildeaienai: lossphus Koch, Merae theologiae doctor et in aeminerio Hildeaienai professor.

Postea emo· arehiepiacopua mandavit, ut nomina rmorum patrum et ceterorum synodslium praelegerentur; mtminatiro vocati, cinguli responderunt rAdsum.“ Omne· aderant praeter plurimum revdum ddminum canonicum capitularem loannem Henricum Franksmann, procuratorem capituli Osnabrogensis, qui prbpediem adventurus hodi&nam absentiam rite excuMverat. Emo praeside rmos patres interrogante, num scirent aliqudm abesse, qui Voncilio intereo» deberet, praeseriim'ex iia qui voto polleant decisive, singuli rihi'patres responderunt: „Netninem scio äbesse.

Publicatur deinde sequens decretum de iudicibua querelarum et excusationum, ab emo metropolita cum consilio et aa»nsu rmorum 'patrum nominatis.

DBL-irriM
d« ludiriA» pirrrtaraMt rf *etnuatiomm..*

loannes sacrae ecclesiae Romanae presbyter cardinalis de Geiesel, arcbiepiscopus Coloniensis, etc.

I't in concilio nostro provinciali omnia arceantur, ■;u» unitatem et concordiam turbare aut deliberationis felicem progressum impedire aut quodammodo implicare possent, antio^tn conciliorum usum »euentes aliquos querelarum ot excusationum iudices constituere decrevimus, quibus procuratorum documenta examinare, ac qusrel» et excusationes, quae forte proferendae sint, diligenter audire exsctiusque exquirere, atque pacifice componere, aut demum de omnibus una cum iudicio suo' praevio ad nos referre incumbit, ut d^iis cum pqtribu iuxta fi IX. Ordini·' dati die 31 maii 18IS9 iudicemus et dsfiniamus. Quam ob rem eum aaeensu rmorum coepi»coporum nostrorum nominamus et deputant» iudices synodale· 1. protoiudieem, Nicolaum Milnchen; 2. iudices; lacobum Marx; Antonium Bering·; loannem Peine; losephum Kooh; loannem Henricum Franjtsmann

Ethus praeses documenta procurationis examinanda et recognoscenda iisdem .tradidit.

Circa decretum de testibus reynodalibus eAus metropolita haec exposuit: » quidem duo· parocho· Colonienses admodum rdum dominum Petram CfiristianumSchnepper et admodum revdum dominum Henricum Broix qltasi teste· synodale· constitui···, sed teste· synodales iproprie dictos, qui munere suo Usque ad, futurum concilium provinciale fungantur, in (ultima huius concilii sessione tam prtCarcht-dlsasmd, qaaaa ft sidetis dieeeedbas anminandas ·aae, qui, si huie MMili· «Muriat/Mx iaraoMartaai proaatara, abaaataa raro .a fmaa proprii epiaoopi iwaro teaeraater.

Qaibaa ita fiaMa, afto praeside iubsate, beta ·ant, qu» eeqaaatar, disrate ia prim laaaajnna ealeaaai pabBaanda, da aperiendo concilio, da profeaaioaa fide! emifteatda, da ptaaiadMe non efferando, da modo viveadi ia ooMtlio, at da aoa dieeedenda, qnaa omaia plaeaeraat patribaa da more interrogatis.

DBCUTCM
de qparwwfe eaaetUo.

In nomine eftaa at individuae Trinitatis, Patrie et Fiiii et Spirit» sueti.

loaanea aanotae Boman» ecclesiae presbyter cardinali· ı de Geiaeel, arehieptscopu· Colnnienaia etc.

Invocata Spirit» aaacti divino auxilio, ac implorata Dei genitrici· potentissime intercessions, ad omnipotenti·' Dei maiorem gloriam ct in bmae Mariae virgini· aine labe originali conceptae, arehidioeopseos nostrae Coloniensis patron» primariae, honorem, nec non ad laudem sancti Petri apostoli » sanctorem Matthias, Ludgeri. Liborii. Bernwardi et Wihonis, dioecesium provinciae, nostrae patronorum, quorum suffragia ferventissime exoramus, de consifio et aaaensu rmorum episccpoturti comprovincialium nostrorum. Guilelmi. episfqpi Trevirenais, Joannie Georgii. episcopi Monssteriensis. et Conradi, episcopi Paderbornenai·, aeque ac rmorum episcoporum exemptorum, F.dusrdi lacobi. episcopi Hildeaienai·. et Pauli, episcopi Osnabrugenaie, qui nos tamquam srchiepiscepum vicinum, ut synodo noatrae interissent, elegerunt hoc concilium provinciale Coloniense, quod auctoritate nostra metrnpolitica edicto de die 21) februarii huius anni indiximus et promulgavimus, ut legitime convocatum ct congregatum hac ipsa die dominica tertia poSt Pascha, quae est 29 mensis äprili kperiendum esse decernimus, atque nunc iam apertum esse declaramus. In nomine Patris et Filii et Spimus Mncti. Arnen.

IIECRKTt M
dr professions *fiiri* nsi*ttnda.*

loanncs^ssnctae Romanae ecclesiae presbyter cardinalis de Geissel. archiepiseopus Coloniensis etc.

Cum inter omnes pastor·h« officii nostri sollicitudine· illa potiasimum primum locum occupare debeat, ut fide· catholica, quam sancta Romana ecclesia docet ac profitetur quamque et haec provincia Coloniensis, ut eiusdem matris Romanae semper fidelis filia, omnibus retro saeculis firmiter se tenere ' gloriata est. etiamnum incorrupta et integra iq hac provincia permaneat, et omnes illam puram incontaminstamque custodiant: No· synodi huius provincialis initium ab unanimi fidei, quam corde credimus, publica professione ducendum censemus. Quocirca sacrosancti concilii Tridentini decretis inhaerentes, professionem fidei s Pio IV. pontifice maximo, praescriptam, a nobis et nhis coepiscopia cctcrisque in hpc concilio congregatis palam nunc emittendam es» decernimus.

PBCRKTtM
de praeindieio non afferendo.

(Vide Mansi, XLVII. 78S.|

Ds modo rirendi in *concilio,*

Inanitos sanctae Romanae ecclesiae presbvter cardinalis de Geisael. archiepiscopus t'olonienwrt etc.

Cum in memoriam nobis revocamus illud Spiritus sancti· effatum, m aedificanda domo, nisi Dominus aedificaverit, in vanum nos laborare, ac frustra nos

vigilat·, vivi Doaiaaa «MtoÜarit «ivitalra: Mtft-la xggradiaad· open gravi··!·», qaofi iateadu···, ad ,ilia· aebir eaafagiaad·· «at,·a qeo oaaa datum optima·! at oatna doaem parfactam daana dit, ad patra· lutaiaa·, qui poattdaadfeaa aapiaa-tiam largitur afflaaatar at qai dat valla at par-dear· pro bona valantatc. Qaara ia ho^ ooaeilio aoairo celebrando aoa viribaa aoatria aiigaia ooa-fiai, tad Dei unius, caiaa aaigwtri eamaa, ope atqaa aaxilio freti, aapplioea ab eo deprocanor, at mantem ^oatraa atque animum ad au dirigat, qua· ad promovendam provinciae nostrae proeperitatem ••lutaria dignoscantur.

Obeeeramua igitur rnios episcopos, fratre· noetmd, qui huic concilio intereunt, atque in Domino ex-hortamur. ut omnea» j(<iibue Ðeu eoa donavqrit, facultates omneUqaepietati· opee communi auxilio ad hoc concimim promovendum perpetuo conferant, atque ptaecipue salutaribus consiliis aanctiaque precibus conoiliarem actionem, quam Spiritu caneto auctore hodie aggressi sumus, adiuvare et (ubleVar· •tudeant. Nec minys venerabiles quoque dignitate· ef canonico· ceterosque sacerdote·, quo· nobiacum hic congregavitnu·, paterno amore .monemua et per viscera misericordiae Dei obtestamur, ut indefesso labore ac sincero studio othne· in unam coopé-rante· ea omnia praestare aatagant, quae ad con-cilii huius scopum salutiferum. apta et contigna videbuntur. Praeterea cuncto·, qui adaunt, syno-dales ex animo exhortamur et obsecramus, ut, cum omni quidem tempore populo Christiano virtutum exemplo praelucere eo· oporteat, tum vero maxime' dum hoc concilium celebra; officii sui memore·. . prout decet eoa, qui in sortem Domini vocati aunt,' purioaimam vitam agant, singulis diebus, in quantum fieri poterit, «anctiuimum minae sacrificium Deo uffvrant aut «altem sacrorum mysteriorum cole-C brationi devote intersint, atque inatantinimia pre-cibus omnium rerum largitori fusis Orent pro «anctae ecclesiae nostrae unitate et libertate, pro beatinimo patre nostro Pio IX'dilwtinimo., pro omnibus epis-copis et sacerdotibus ciftctiaque fideliis christiania, atque pro huius concilii felici progrenu, ut omni-potens Deus, in cuius lumine lumen videmus, mentes nostras cum ad consilia optima capienda, tum ad sancienda salutari· decreta illuminare dignetur.

Demum singulos quoque urbis ('oloniensis in-' colas, nobis in Christo carissimos. invitamus et hortamur in- Domino, ut cum perpetuo, tum im-primis huius concilii tempore vitia declinent. · malo abstineant, 'desideriis ĉarnis non indulgeant. in timore l>omin> ambulent, pauperes sublevent, pec-cata confiteantur, coelesti pane «e reficiant, eccle-sias frequentent atque quotidie Deum misericordia-rum piis precibus exorent. ut nos eorum suffragiis D adiuti in hoc concilio celebrando atque in omrfi opere pastorali gloriae Dei et animarum saluti religiosa sollicitudine perpetuo serviamus.

i
HK< KEΓI M
iit eon disc· <^do.

Þanne -Hiirla»· Hο πιμ παβ eccMniae presbyter rardinhln» I< Grisei. Mpiè ('olonienoin etc.

Rniot qui provinciali huic concilio interiuint, ñbiu-enimm et monemiiH, ut antequam illud abtiohmitH Mt et ex tuore dttnÎMUtn. ex urbe J^olonienoi non dincvdnnt. nini iiiatam cauaam ha· bvdAif. quam h ñdieibui 'excusationum diligenter examinari et a nobiM comprobari volumu·. Quod ii quia rpincopun chiima eounit^ et a nobia cbm· probata abeundi facultatem a ñobit impetraverit. procuratorem idoneum rvlinquarv teneatur, qui con-cilii decreta et constitutiones suo et ecclesiae suae nemine aueoipiat et «Mean, ut mori· eet, aubecrtbat. Praetor·· et oetero· omne· nohiaeum ia ooneiHo oonaidaetoa hortamur et iabamua, ut, aatequam •oaciHo dum impoaitua ait, alno canae a iadioibua «xooaatioaum cognita «t - nobia comprobata non diaoedant ,

&··>· I iihmnia. Pridie hei·. & vsapnrtinn, in •celeaia metropolitan·, aermoiram ad populum (do •ynodo] habuit rovdna pater Patrua Roh, aoeietata loan [in ip·· seaasone miaua celebrata, preeibua de moro þerneti·· et) hymno „F«ni eraater" finito, •Ana arehiapiaeopu·, accepta mitra, a«dena in faldi-•torio. coaeiUam alloeutu· mat hac oratione:

IIHii et ribi domini, dilectiaaimi fratre·'

Quam decora, quam aplendida, pulchritudine «t ■paieetate quam exornata eat eccleaia catholica! QuoCunqae oculo· intendimua, ipea nobia offert opua Dei glorioeum, origin·, operatione et perpetuitate mirificum. Deua.eet, qui eam condidit, qui doctri-nam eoeleatem aalutariaque remedia,, «aeramenta, ei commiait, ut duplice redemptioni· fonte «mnee omnium aaeculorum mortale· reficeret refectoequ· •ibi adduceret ad vitam aeternam. Deua eat, qui ■uprn petram eccleaiam auam ita aedificavit, ut procellae omne· ipaaeque inferorum portae advenu· eum non praevaleant. Deu· denique eat. qui ec-eleeiae suae unitati· signaculum et notam impremit, quique sic conatitutae et firmatae promisit: ‚Ecce ego vobiacum aum uaque ad consummationem Meruli."

Eccleaia vero, divinae aune missioni· nunquam immfemor et probo aibi «macia, ae, aub uno capite constitutam, unum quoque corpus efficere in. uno spiritu, aeque profiteri unam fidem unumqua bap-tiama in una vocatioqia ape et aub uno patre om-nium: unitatem imprimi· ut pretiosissimum vitae et actioni· pigfua autnmo studio «errare aoUicita •émper fuit. Quod ut obtineret, glorioeum Aposto-lorum exemplum aecuta eat. qui, cum eontroveraia exorta fuiMet, Hieroeolytni· ad deliberandum eoa-gregati, placitum auum ediderunt celeberrima illa ▾oce: pVuum eat Spiritui «ancto et ñobia Eodem autem Spiritui «ancto et aubeequontibu· poet apo·» •loins «aeculi· eccleeia ducta eet. Quotieeennqno enim de re gravi, de fide, de moribua, de aacra-mentii», de iuri«dictiône aliiaque reboa ageretur, epwcopi vel totiua eccleaiae rei uniu· provineiae convenerunt, ut in concilii· aive oecuAeateia aire provinciaiibua, quid providendum eeeet, commuai studio et uno aniroo «Ktberent. Et in illi· oon-ciliia mirifice «e comprobavit perfectiMima eccleaia· unitae. «peetatiMima divinitn· hauata aapientia aum~ maque auctoritas In roncilii· enim eceleaia fidem professa eat eamque firmavit, orthodoxam doctri-nam definivit. errore· reiecit. haereaea proacripait. dinçiphnam atabilivit. abusu· repreaait puramque vitam christianam ordinavit et promovit. Et mirum est. quanta sollicitudine, quo fervore, qua aapientia ecclvaia. apostolorum vestigii· inhaerens, id aibi cordi habuerit Quia enim negaverit, eiusdem •Spiritus sancti affiatu factum ease, ut longo aaccu-lorum lapsu viginti propq concilia generalia, pro-vincialia autem ad tria fere millia celebrarentur, quae, quotquot sunt, tot quoque glorioaa testimonia de unitatis et fidei incontaminati ŝervandae studio praebuerunt.

Profecto, Christum dominum ' aecundum aua promissa cum eccleaia semper fuiaae, octodecim ‚saecula clara voce ℔quuntur Ab apostolorum diebus descendens, quot populorum initium vidit et finem' Quot imperia et regna exorta et collapsa! Quot thronos exaltatos et ad imum deiectoa! Quot

Meptra ſea< lateque dwutaaatia at xsex Mafimatal Qoet gestiam tarns· ſam pefia tanaai sssssl· ẽaata â asodo ad semes asqs· sniiMtMI Oso-Um Mclsata tetiits tana fectadk aetatata ridit *fk* tavemsts, lpaaaola aoa mutsts at easibaasaperaM! Ijm* Dominus sat, qsl ħas si gtarioaam largitas aat sortem, at, damaatiqsitate vaaeraada eat, tavsstats aiatal perpetua toiaaaat, at, dam taaqaam ■vara Christi aposM pulohritadiM aitat per···!, statu! innumera pyole mater foaeaada laetetur.

Ulina autan sortis tarn glorioeae, qaaaa Domina· targitas Mt aeelaaiaa uaivams, aa taaquam eius-dem corporis membrum participem factam aaaa, tare merito laetatur eoelMia Oolonienaia. Nam at ⁂P ex quo tempore ab apostolorum discipulis ad Bheni ripam Aindata Mt, innumero· Deo et coelo peporit et adduxit ſilio 8ed hodie, cum- a sorori-bus suffritgaaeis se circumdatam laeta conspiciet,' id potissimum grato ia Deam animo reeolit, se, matris sensa seeutam, ooneilii» celebrandis identidem ad pristinam sese renorasse iuventutem. Praeclara enim et praecellens est series conciliorum, quae in provincia Çoloniehsi celebrata esso annales eccle-siastici referunt, ita ut metropolis Coloniensis inter Ôermaniae ecclesias et in hac ra nulli sit secunde.

Verumtamcn nolite exspectare, dilectissimi fratres, me conciliorum illorum seriem, quamvis splendi-dissimam, esse expansurum, cum longior sit. quam ut ad enumeranda singula tempus nunc sufficiat. Silentio tamen praeterire non possum, praeter qua-tuor concilia Maroodurana iam ante mille amplius annos sub Pippino et Carolo Magno celebrata. Illud imprimis, quod eodem Carolo Magno regnante anno 789 Coloniae congregatum refertur, quo in concilio rex potentiasimus Avarorum tunc devictorum Sexo-num et Normannorum legatos excepit 'Neque tacere possum magnam illam synodum anno 873 coactam, cui cum Williberto, archiepiscopo Colonies·!, inter-fuerunt Bertolpbus arehiepiscopus Ƭrevircnai .et epiacopi Hedolphus Monasteriensi·, Luithardu· raderbornensis, Alfridua Hildesiensis et Lutbertua Denabrugenais. Neque fas erit omittere conventum anni 1057. cui Victor П, stammni pontifex, praefuit, nequq celeberrimum concilium provinciale anno 1188 hh> congregatum, ih quo archidioeeeai man-datum est, celebrare festum sancti Annonis arohi--ptecopi, quem tertio anno ante Bigiburgi sedis •postolicse legati, sacro corpore e tumulo levato •t in altari maiori exposito, sanctorum albo in-'-ertum, populo fideli applaudente, solemniter de-daraverant. Et «As rem praecipue memoratu dignam eme censeo, quod sancti Annonis canoni-satio die 29 sprilis 'peracta est, adeoque hodiernus dies, quo in hsc synodo considemus, anniversarius est illius diei, quo ante 677 annos dignissimus ille archipraesul. omnium virtutum decore conspicuus, de discipltna et libertate ecelMiaatioa meritissimus in sanctorum fastos relatu· Mt. Sed paream patien-tiae vestrae, dilectissimi frstros, et id tentum ad-dere liceat, labantibus eaequli·, in ecclesia Coloniensi sexaginta sey synodos dioecesanas et viginti tria celebrata cmo concilia provincialia, inter quae nu-merantur quinque concilia nationalia, quibus omnm inclytae nationis Germqpioae episcopi interfuerunt.

Posteriora quidem temporia conciliis celebrandis minus fausta fuerunt. Post ultimum concilium pro-vinciale sub Adolpho archiepiscopo, auno 1549 cele-bratum, tria per hanc aedem augustimimam tran-sierunt saecula, quorum nullum synodum huic Xfiôdiernae similem conspexit. Varia ex iniuria temporum obstiterant impedimenta. Motus bellici auditi sunt et bellorum opiniones, armorum strepitus tubarumque clangor circumquaque personuit, ei

A mtiam ssa est, ubi tesrepeertat ansa, itiie eb-•ntanaasa, qaiaaoaaadfiter, eeelosia· voeesa. Varam «t betstasm taouria, at mtaus dieemas. obstitit; sotamestai satis est, apostasiam ipoam ia eo iam Mma, ta boa saadtaarta otaro ot raguaro fere eadecet, qeod neo Heos avertit.

Motione daaiqae diea fltaxscunt, et tara merito exsatiamus ta Dosstao, qui ooaoiUoram usum repo-tore beeigaisstaw aohta eoaeosait. Uti otim patras, ita et aes bedte ecclesia eadem eoagregat Modem eam litis essas nobis, dUeetiseiari fratres, agitur ta fido profitenda et disciplina stabilienda Bed eundem etiam eum Ulle locum hodie tenemus. Bedem, quam Treviris olim Bertelphss, nane tenet Ouilolmus; sedem Hedolphi Monasterii occupat loannM Geor-gius; ia seda Hildeaieosi Alfridi sedet Eduardus lacobue; pedum Laithardi Paderbornensis gerit Conradus; gregi Osnabragessi Lutberti redditus est B Paslus; in sedo metropolitans Williberto succeesit nunc indignus Dei Mrvus Ioannas. Eandem igitur poet tot saeculorum seriem rerum faciem eme dixeris. Quae res cum in spem nos erigat fore, ut nobis eandem cum illis ad tecte consultandum benedictionem clementisaimux Dominus elargiatur; maiorem tamen ingerit fiduciam promissio illa, qua Christus dominus apostolos eorumque successores proseentqs Mt: ‚Ecee ego vobiscum sum usque ad consummationem ſaeculi.' Hs^^romissione freti, atque potentissime sanctorum dioecesium nostrarum patronorum suffragio adiuti, laeto alacrique animo incipiamus opus, ad quod convenimus. Ordiamur concilium. Dominus nobiscuni est. ħen.

CObWtaATIO iiSNKRALIS ψ AKTA
Àctnn Coloniae die IS mail ſris

Die Mbbati, quae fuit 12 maii. hora H dimidia C matutina, .emo metropolita praeside, congregatio generalis quarta habita est in aula maiori aedium archiepiscopalium. Dicta oratione: yidsnm»·, relatio brevis eorum, quae in congregatione generali prae-cedenti acta fuerant, lecta et approbata est. Deinde expedita sunt, quae circa caput 20, primae partis dubia remanserant, expungendo citationem decreti Ludo-vici. episcopi Monasteriensi·, quia relatio de alle-gata fMti immaculatae conceptionis per episcopum Monasteriensem Ludovicum institutione solum verbis Hartahemii et Bchatenii, sed nullo documento pu-blico coaevo niteretur, addendo vero antiquae nostratum erga mysterium illud fidei et devotionis argumentum. dMumptum ex insigni ornatu, quem canonici ecclesiae metropolitanae iam ab antiquo gMtant. Lectum deinde et deliberationi submissum ea-put 2,secundae parti·, agens de episcopisauxiliaribus. in praecedenti congregatione praetermissum. Vberior D sxpositio eorum, quae aliam ac propositam rmorum epiacoporum auxiliarium ante capitulare· prae-cedentiam auaderent, ab uno e synodalibus recitata et actis apposita est. Inter varia minoris momenti, quae praecedentiae episcoporum auxiliarium ob-starent, expositio memorata urgebat locum e bulla *D» ſalut* (MtiHarvn·, qui statuit: praeposituram in cathedralibus dignitatem sus maiorem post ponti-ficalem; qua de causa igitur episcopua auxiliaris locum primum praeposito cedere deberet. Ad ea respondit emus praeses, decretorum «aerae rituum con-gregationis in calce capitis, de quo deliberatur, alle-gatorum .sensum fusius exponendo, usum Romanae curiae indicando atque urgendo, episcopo auxiliari neque «talium denegari posse, si canonicus sit. neque praecedentiam prae cunctis capituli pres-byteris. cum propter pontificalis dignitatis eminen-tiam ipsi ne liceat quidem primam sedem sacerdoti •ponte cedere. Neo etiam allegatum locum ex bulla

D» aaM a···™· dveraari, eam ia ille loon bob ji aepitalariw tam farialibua tam ptaeeipB· imhiem etatatam ait, pra^peeitaram dignitatem aeae maiorem M ordinarii maenaeani dignitatem, end taatamnw«e geeeralitar poat pontifiealem, st idoiroo apiaoopia aaxiliaribaa, qai nt epiaoopi dignitate pontifieali gaudent, deberi praeoedentiam prae dignitate praepoaitarae, quae quamquam dignitaa, nihilominna dignitaa taatammodo preabyteralia ait atqae locum dignitati poatifioali eedere debeat.

Leota doin' atque deliberationi modo oonaueto aubiecta eat propoaitio addenda capiti S, de metropolita, quae inxta decretum concilii Tridentini indicaret, quia aegligentiam capitali metropolitani in eligendo rioario capitulari auppleat. Porro pariter recitatum et deliberatum eat caput b, aecundae partio decretorum. Ad caput hoc, ageaa de oapitulia cathedralibua, plurimum revdi domini procuratoree capitulorum càtbodralium, quae ipaia delenda' vel etiam mutanda riderentur "et décideranter, inatrumento conscripto exposuerunt, atque praeterea omnia iura capitulorum expresse reaecrantM, poposcerunt ab emo praecide et riia atque illmia patribus, ut tenorem decreti de hac materia ferendi una eum tenore nunc proposito et observationibus atque reeervatione procuratorum, antequam decreta approbationi sedis apoatolicae subiicerentur. capitulis communicandum ipsis traderent; •imulque petierunt, ut liceret observationum, φ-servationis iurium et petitionum suarum inatrumantum actis addere. Quoad hoc ultimum petitum placuit patribus de more interrogatis, dictum instrumentum ad acta admittere, ut de singulis, quae in eo continentur, maturius deliberarent, salva tamen libertate rmorum patrum statuendi, quae ipsis secundum canones in Domino expedire viderentur. Proinde dictum instrumentum, cui etiam duo e canonicis ecclesiae metropOlitanae subscrip-; cerant, actis.hic insertum est:

Instrumentum procuratorum capitulorum.

Mutationes propositae ad caput 5 parti secundae de capitulis.

Mutandum: 1) Missa oonventualis quotidie per solvatur et appJioetur pro benefactoribus ecclesiae eathedralis, et quidem per dignitaries, canonicos et vicarios iuxta praescriptum statutorum capitularium.

Motivum: Ex iure communi missa conventualis habenda eat ab omnibus beneficia choralia obtinentibus. proinde etiam a vicariis. Benedictus.XIV in constitutione Cam sempfr, die 19 augusti 1744 odita. § 12, ait: „Etenim buiusmod! debitum (missa cunventualis) non quidem respicit singulare aliquos benefactores; sed benefactores io genere cuiuslibet ecclesiae, cuius servitio addicti sunt, quicumque in eadem sive bignitates sive canonicatus sive mansionariatus sive beneficia choralia obtinent et missam conventualem suis respective vicibus celebrant/ Ordo persolvendi hoc debitum praefinitur per statuta capitularia ad praescriptum bullae *De salats* ammarvm, sub verbis: „Onerum iis respective incumbentium supportatione.

Mutandum: 2) Ordo missarum a canonicis et vicariis e serie tam feriis, quam diebus dominicis et festis in cathedral) celebrandarum a capitulo ordinario approbante statuatur, stricteque observandus est, ut dignitati ecclesiae primariae populique aedificationi satisfiat.

J Motivum: Ad praescriptum bullae so/ate *animarum.*

Mutandum 3) OmnOS sive dignitarii sive canonici sive vicarii horis canonicis in choro recitandis ac misbae conventual) ad praescriptum statutorum capitularium tam farialibua tam ptaeeipB· imhiem et featia diebna aaaMae iatoniat.

Motivum: OoaetitetiOBa· priorum aaeeelorum ciroa frequantatioeem ohori digaitarioa at caaoaiooe reapieiebènt, qui auxMCO 40 aat M praeter chori frequeatatioaem ail oSeii habebaat; kmg· aliter reo M habet noetro tempore noetriaque in ragioaibua; ideoque bulla D feni eurinerum, qaa neiverea dioeoeainm regni Boruaaici oonatitntio nititur, praeteribit, nt pro novo o< cieream«tantiia nagio accommodato archiepiaoopalium et. epieoopalium eocloaiaram oarumque chori quotidiano aervitio atatata a capitale anb iuapeetioa· ot approbationo epiacopi condantur. Iuxta boe praeecriptum atatata noatra condita et per approbationem epiacoporum vim legia nacta eunt. Dicitur quidem in bulla: .Sancti Tridentini decreti· et eonatitatiunibua apoalolicia minime adveraantta; aed nec noatra atatata hirce conatitutionibua adveraantur. Si praecipitur: canonici, quantam poaaunt, quotidie chorum frequentabunt. et diebua dominici· et featia «altem aummo «aero et veaperia omnee intereaae debent: «tatutum huiuamodi conatitutionibua generalibua non advertatur, aed modificationem aolummodo continet, novia rerum circumatantiia, ut praecipit bulla, accommodatam. Quodai ex rmi«, qui nunc provinciae dioeceeea regunt, epiacopi· eliquia aentiret, atatata capituli conatitutionibua generalibua nimium derogare, coniunctim cum capitulo rem «anctae «pdi apoatolicae decidendam proponere poaaet. Si </ero per decretum concilii provincialia conatitutionee generale, capitalia aimplieiter inculcarentur, nullo ad atatuta legitime condita habito reepecta, capitula oathedralia publice accusarentur, quaai obligationi-' bua auia hucuaque minime aatiafeciMont.

Mutandum: 4) paragraph»: Ad ordinem, auatinendum ... videtur delenda. Quod ai non placuerit, aolummodo dicendum eaaet: Capitulum aliquem praesentiarum, quem vocant, punctatorum con•tituet. qui abaentea accurate notwbit et capitulo, deferet.

Motivum. Capituli eat frequentationi chori invigilare, abaentea notare et. per aubtractionem distributionum corrigere, iuxta bullam D mInte, aub verbi· .Singulorum prao«entiia et absentii· notandi·.

Mutandum: b) in paragraphe: „Cum eccleaiae cathédrale·, paaau· finalia, incipiena a verbi·: pSumptua, qui in scholam, delendua videtur.

Motivum: Fabrica ecclesiae cathedralie hd echolain choralcm, quae toti dioeeei inservit, sustentandam tantum aolummodo contribuere debet, quantum -officium divinum in' ipaa cathedral· ex ea echola subsidium et adiumentum capit. Summa annua a capitulo determinanda erit, quia administratio fabricae capitulo competit.

Mutandum: 6) paragraph»: ^Epiacopi curabunt, videtur delenda, quia, quo caau concinnator auxiliari· neceaaariua eat, inter epiacopum et capitulum conveniendum erit. Quodei omiaaio non placet, in fine dicendum: ,Rcmunerationia aummam capitulum, approbante ordinario, definiet, qui concionatorem vero auxiliarem uti ei theologum libere deputabit.

Motivum uti ad n. b.

Mutandum: 7) paragraphua: „Secundum pontificale Romanum. videtur delenda,. quia auflficiet. uni vicariorum tanquam aacriatano inapectionetn aacriatiae. edituorum et puerorum miniatrantium committere. Sin qùhuv placuerit, in fine ponendum erit. „Eiua «alarium capitulum donatituet. -Vocabitur Vero et revocabitur ab eo, cui de iure et consuetudine competit nominare aedituo·.

Motiraa eti afi ь. fi. ObMfihM ymtMtete mm ‹ iatcndit i«ri tartH fiwsgw».

Quae «m * ta & prawMI ta U* &* fiWbM MMiUi prataaialte HiM «mı rcrauatia peopoaimw, ta» sapitaterwa Mm- axpraab rawrara atqM hraiÖtaM patiaraa, «t *- Λ» metropoUta «t UMki tfiti apteeopl tMorai daccuti •a hue materia ftawtai nubtecum MMatabMN gratioaiaaime vaUit Partibw qtappc aartri» maattetbcteca aoa putaratewa, aW «apitaBa noctrte toaorom deereti cmiaci et apprebaiiaai Maebu aadto apostolica» nbiMcadi, aaa eaat þiappaittea hac ei reservation» aoetta atqM copia eapitte fi, part» aeeaadao typte tepraoi, quateaua capitatorum taribua preoiadMaai parut; cxhibucrtin».

Ooloaiae, die 1S mail 1860.

Procurator·» capitatorum eathcdralium:

Francisons Boner, canoaicua Trcvircwia, aniona proeurator capitaU Troriroucte.

Fridericu» Folia Meake, pruupositaa Moaaatoricnsia.

Casparu» FranciSeus Krabbe, decano» Monaaterienaia.

loannca Peine, eanonic·» eoeleoiae oathedralia Paderbornensia.

Fr. Caaparu» Drobe, canonicae eecleeiae cathedndi» Paderbonensi».

Propositioni et rooorvetioni supradloti», in quantum tara capitali mctropolitanaa eceleaiae Colonienai» tangunt, accedimus. Petrus Nicolao» Bcheeitaer. Nieolaua München, senior·· capituli metropolitan! Colonienaia.

Lectam denique et deliberatum eat aeepndae parti» caput 90, ageng de eantu ecclcsiaetieo.

Capitibus'omnibus supradictis recitatio et tadulo expensis, plaqgit patribua, hanc congregationem generalem finira, eeteraqae capita discutienda ad congregationem generalem, feria Mfeunda proximo •equenti, quae erit 14 maii, habendam, remittere. Abaoiuta eat denique congregatio bora 13 et dimidia oratione: „Deua coin» misericordiae/ et suffragio: „8ub team þraeaidium, et omne» recesserunt in pace.

Actum ut aupra:

Eibertu» Guilelmus Weathoff, «aerae theologiae doctor, aanccitdti» auae ab intimo cubiculo, praecea »· uiinarii archiépiscopal», protoaecratarius.

Oaiparu» Antonia» Heuser, turi» canonici doctor et profeaaor seminarii archiepisoopalis, secretarius.

“ CONGREGATIO GENERALIS QUINTA BT ULTIMA

Acten Colonia» ‹U» 14 auU IMO.

Feria »ecunda, quae ftiit 14 maii, hora 8 et dimidia matutina, efto arehiepiacopo praecide, congregatio generali» quinta, quae fait ultima, habita eat in aula maiori palatii arohiepiacopalia.

Dicta oratione: „Ad»utnua, aaocineto enarratio eorum, quae in congregatione generali quarta pota faerant, lecta et approbata eat.»

Recitata deinde et 'moro eonaueto deliberationi omnium aynodalium anbpiaaa aunt,capita relique aocundae -parti» decretorum, incipiendo a capite 31, poet quod eaput »ub p. 22 interiectum, agena de ieiunii et abatinentiae praecepto, ita ut caput de acholic elementaribua, quod numero 29 erat, 23 factum ait, et pari modo aequentium quoque capitum numerus augendus.

Cum congregatio particulari» quinta proposuisset, nt in decreti» exprimeretur, quantum concilium provinciale 'exoptet, partem disciplinarum philosophicarum nec non theologiam dogmaticam et moralem latino sermone in facultatibus theologicis fitabaa Butawtata^ H&te; expncuaraut, on ia bee veto madnte eeaqanateeo: neu expedire aequa •xneenüoai mandari pea··, at Rng—— lattaae mm to praatotatatabue tbeotogtah qulbuaeumque adhibeatur, hod aagoadaa nt exeolendae aanneaia iatM penMao amitam predawn pome, nt exeroitatisnm prutataM do disciptiuis tbaohgtete sermoae latino inatiteaatar; on do re indicium auptoutiasimo CeaaiBn ta dispecitioai cingulorum epbooporum roKaqeeadam. Delegatorum peoeee admittene βώη» ptaesea, ooneentientibwa patribua, Corum axpositionom et rotam nette adneotendnm eme iu»»lt

Omnibue ergo, qua» «apererent. oapitibu» maturo deliberatis, oAna metropolita exponit, eum iam congregatione» particulare» »t generale» officio aatisfeeisseat, iuxta decretam in prima congregatione promulgatam, statuta typi» exprwca restituenda eme, quod scopas, ob quem tradita fuerint, iam obtentae ait

Exemplaria ergo aynodalibut tradita ab ipai» aeeundnm ordinem reddita «ant

Addidit ciba» praeae», concenau patrum deeuper erogato, attionem concilii non perflei, niai promulgatione decretorum a cede apoatoliea approbatorum : eouaque igitdr decretum de ailentio obaerrando obligate.

Tranmt deinde «Au» archiepircqpu» ad petita procuratorum capitulorum catbedraliam, exponendo : inatrumeatum, in congregatione generali praecedenti ab ei» traditum, fuiaae quidem a patribua ad arta admiaeum, aed ea conditione, ut nullo modo protestationi» loco hebeatur, quae patram libertntem in atatuendi» decreti» impedire pouit, atque tantummodo eum ad finem, ut exceptione» diligentiatime examinarentur; et illud iam perfectiuime factum esae. Praeterea triplicem in dicto instrumento petitionem additam ftiiaae: 1) ut copia decreti in atatutid, quae typi» impreaaa aunt. pro-, poaiti procuratoribu» capitulorum taaderetur; 2) ut iiadem traderetur copia decreti de capituli» ferendi et approbationi aedi» apoatolicac aubiiciendi; 3) ut exhiberetur «imiliter copia inatrumenti, patribua ab iiadem traditi, eum in finem, ut, domum referai, haec omnia cum capitalia auia communicarent. Priuaquam patmim deciaionem de hoc negotio exquirerdfe quaerendum «ibi ease, num duo canoniri capituli oathedralia Colonienaia «no tel capituli nomine aubacripaerint. Reapondit plurimum revdu» dominae praepoaitua capituli Monaaterienaia. duo» illo» Colonienae» canonico» a ae rogato», proprio nomine, non aero capituli nomine aubecripaiaae. Porro eftua metropolita edixit, sententiam suam de re agitata eam- eue. Si praetendi relief, non esae concilii .provinciali». »ed capitulorum singulorum ea ordinare, quae ad ^>»a spectent, id in iure non fandari; siquidem Tridentinum aeuiune XXIV, cap. 12, de ref.. praeter alia expresse statuiue, ut. quae ad debitum in divinia officiis regimen «pectant, deque congrua in hia canendi seu modulandi ratione, de derta lege in choro conveniendi et permanendi, aimulque de omnibus ecclesiae ministris, quae necessaria erunt, et ai qua huiuamodi. synodus provincialis ρ ρ cuiusque provinciae utilitate et moribus certam cuique formulam praescribat. Huic decreto Tcidentino inhaerentes patres huiur concilii. *sne nil aliud velle, nisi quod pro provinciae utilitate et rerum conditione ad abusu», ai qui adsint, tollendos vel praeveniendos, et ad capitulorum aestimationem augendam ubique congruunt sit et bono ordini conveniat. In qecreto de *capitHiis eathetiralibin* ab hoe concilio condendo, Amnia ad amussim facta ewe, qua/ a procuratoribus secun-

dug Mae· «xpoataUri poawnL Siagahw daerati A paragraph)», bob oalaaia et pauci axaaplatibaa conscript aed ad maioram oonModitatoai typia axarataa, singulis patribus iaa> ab iaitio ooecalii aaaa tradita at aorum maaibn par traa babdoaadha ad acauratiaaiaam earum examinationem awe relictae, aaademqae paragraphe ia congregatione diligentiaaime ea examinatae no cuiqu Uberrimam, quid aentiret, aperiendi facultatem conoeaaam fuiaae. Bed ft procedendo omnia eerr<ta mm, quae a procuratoribue expostulari potuiaeant Capitula ad concilium rite fuiaae citata, procuratore esM auditos, eoaque aententiam liberrimo aperire potuieee; eed ultra ea, quae facta tint, capituli nullum fu competere, atque idoiroo triplicem procuratorum petitionem admitti non poe quin capitulorum procuratore et capitula ipea idem cum patribue iua, nempe iua votum deciaivum in concilio emittendi, aibi arrogarent; id B autem fieri, ai procuratore praetenderent, ut etatuta non niai cum eorum coneenau definirentur, atquo ut ipaia etatutorum copia traderetur, de quibua, domum révérai, cum capituli circa horum Adhaesionem vel reiectionem deliberarent. De hiace capitulorum praerogativi in iure nihil inveniri. Quae cum ita «e haberent, per e liquere, procuratorum petiti cedi non poue. imtno perspectum esse, quod patres, eiusmodi petitionibu iti ciendo, munu suum négligeront, propriaque tura vt eppalem libertatem et auctoritatum laederent; id vero ipsis minime licere. Omnibu· igitur perpensis. nec fiiram speciem iuri» huic capitulorum petitioni Maistere, eodemque fur etiam academia·, decano·, parocho· et quoscumque alio·, de quorum obligationibus in concilio provinciali aliquid statuendum easet, postulare poaae, ut non solum ipsorum praeviae deliberationi, aed etiam C consensui subiicerentur, ac cum ipsis communicarentur, quae rini patres decernere et sanctae •edi. "Vecognoaeenda subjicere vellunt. Quapropter, ita emus praeses expositionem conclusit sententiam suam eam esse.' petitionem procuratorum admitti non posse nec esae admittendam. Postea addidit, se nunc ex patribus concilii quaerere, num^tpsia placeret, sententiam expositam approbare eique consentientes declarare, procuratorum petitionee admittendas non esse. Patres omnes secundum ordinem responderunt: „Placet/ Quo facto emus praeses prosecutus est, se nunc ex unauimi decreto et consensu rmorum patrum declarare, triplex procuratorum petitum non admittendum ease neque admitti.

Deinde eoius praeses pro sUa benevolentia synodalibus omnibu de adiumento. quod patribus consilui, rerum experientia, eruditione, sapientia D attulerint, suo et patrum rmorum nomine gratias egit quam benignissimas, addens, concilii patre bonum ordinem et rectam disciplinam prae oculis habuisse. , et quidem omni cum mansuetudine iu eum finem intendisse, memore tamen gravissimae rationis coram Ded omnipotente reddendae; ae sperare, largam Spiritus sancti benedictionem opus tam feliciter coeptum, tam feliciter perfecturam, ut in honorem Dei et in salutem animarum conducat.

Denique emus praeses de consensu rmorum patrum edixit, sessionem solemnem quartam celebrandam esse in ipso festo Ascensionis Domini, videlicet die 17 maii, in metropolitans, ecclesia, hora H matutina.

Uuibus omnibus finitis, congregatio haee ultima generalis absolvitur hora fere l post meridiem oratione Deus, ,cuiws *mitrriconiiae,* et suffragio: Sui fuuss *praeiidiim.* Et omnes recesserunt in pace.

Actam ut sspr·:

Elberta Guilds»·· Wasthoff, acra thaologia doctor, sanctitati a· ab iatimo cubiculo, prae •eminarii archiepisoopalis, protoaecretariua.

Caaparus Antonia Heuar, iuri canonici doctor et professor seminarii arabiopiacopaU·, aeerstariua.

(In sssstbtw *nltinM knte tleerrte prenrnlfote mt /*

DBCRKTUM

4s *Ifttiktu*

Ioanue sacrae Romanae ecclesiae presbyter cardinalis de Qeisael, etc.

Cum nsus in celebrandis conciliis provincialibus postulet, ut pro qualibet provinciae dioecesi duo viri ecclesiastici, aetate moribusque graves, prudente ac vitae et disciplinae purioris amante·, ut toste· synodale eligantur et constituantur, quorum munu eat. diligenter attendere, ut constitutione et decreta ab hoc concilio condita, postquam. obtenta apoatolica recognitione, publicata fuerint, in provincia ubique exsecutioni mandentur, quibusque praeterea ineumbit, de omnibu·, quae ab exitu huius synodi usque ad proximum concilium provinciale ecclesiae ordini rectaeque disciplinae ob stantia, quosque defectus v«l abusu· tam in liero, quam in populo dioecesis «use per concilium tollendo· interea compererint, ad previnciae métropolitain vel ism ante futurum concilium, si id postulatum fuerit, vel postea concilio congregato sincere et veraciter relfrre: hinc eundem usum retinente·, duo testes sypodales pro qualibet dioecesi qligere et nominare decrevimus. Nominamus igitur testes synodales:

Yro archidioeceai nostra: admodum revdum dominum Petrum Christianum Hchnepper, parochum primarium ad Sanctam Columbam, capituli parochorum Coloniensium decanum' et ordinariatus nec non officialatus nostri assessorem ; admodum revdum dominum Henricum Broix. parochum primarium ad Sanctam Mariam in Capitolio.

Pro dibecesiTrevirensi: admodum revdum dominum lacobum Kraft, sacrae theologiae ductorem et in seminario maiori Trevirenai professorem ; admodum revdum dominum lacobum Marx, in seminario maiori Trevirensi professorem.

Pro dioecesi Monasteriensi plurimum revdum dominum loannem Guilelnium Kres, ecqlesise cathedralis Monasteriensis Canonicum et seminarii episcopalia maioris rectorem ; admoduni revdum dominum 'Antonium Berlsge. sacrae theologiae ductorem et in academia Monasteriensi professorem.

Pro dioecesi llildesiensi: plurimum revdum dominum Antonium Bagemann. ecclvtiae cathedralie Htldoeiciou» parochum ; admodum revdum dominum lotephum Koch. sacrae thi«ologiae ductorem et in seminario Hildeaienai professorem.

Pro dioeceai Paderbornenai, plurimum revdum dominum Kobertqm Degenhardt, ecclesiae cathedralia PaderborneiiRia canonicum nec non eiuadem eccleaiae parochum; plurimum revdum dominum Franciacum. Schumacher, aanctitati» auae ab intimo cubiculo protuhotarium apoatulicum. net non parochum et praepoaitum eccleaiae ad Sanctum Udalricum.

Pro dioeceai Oenabrugenai plurimum revdum dominum loannem Gerardum Bum, eccleaiae cathedralia Oenabrugenaia canonicum; plurimum revdum dominum loannem Henricum Frankamann, eccleaiae catbedralia Oenabrugenaia canonicum.

Quorum qui aderant, ad ernuin archiepiecopum advocati, coram ipao iuramentum ae teetia aynodalia munu» aincere expleturos ease, super evangelium praestiterunt in hunc modum.

Bgo N. N. taaü· synodaR· «à *Air· è «nate»-j þolit pro ŭb N.R. Mariant-·, þromit» apoadoo •t luro, «modo et peefasodum, quidqtld ywnarçw modo audivero ... eorto oompartam tebaaro, qnod m «xMeatioM doorotoram hui·· ooncilii, postquam legitime pnbüeat· faeriat, deaideraietur, aequo «t ŏrnai quae «b exitu haiaa syaodi uaq»e d proximam coacilium provia'eiale ooeleaiao boao ôrdiai sanaeque disciplinae obatantia, quoeque dafeetu· vol abusus torn ia eloro, quam in popnlo ŭiooo moae por conciliem tollendo cognovero, metropolita·. iam «nte faturam conciliem, ai id a me postulatum faerit, vel .þoste oonoilio congregato «incero et veraciter me relaturum aaeo; «io ma Dea adiavet et baee «aaeta èvangali

De ŏoteri autam testibus. supra memorato de-, creto nominati·, qui åbsente erant, einua archiepiacopua mandavit/ut ipsi idem iurameqtum, quod aupra relatum eat, in 'manus proprii epiacopi emitterent, de quo facto, poetea rmi praesules metropolium certiorem redderent.

MCHKTUM
d» rahsmAvadu atatatw.

loannea «anctae Romanae ecclesiae presbyter cardinali· de Geiaael, etc.

Postquam. auxiliante Deo, eo pervenimus, ut omnia, quae buie concilio deliberare, atatuere θ definire placuit, nunc peracta sint et absoluta, fraterna caritate obsecramus et admonemua illmos et rdioa patres, qui huic «ynodo intersunt, ut secundum no» singuli .loco et ordine ad altare maiua accedant et iia, quae in boe concilio provinciali atatuta et definita aunt, subscribant

DStftKTUM
da proctMo *eoediio prorùteiali.*

loannea «anctae Romanae eccleaiae presbyter cardinali· de Geissel, etc.

Antiquum conciliorum provincialium olorem, quo io dne ultimae «eaaioni· tempus concilii «ubaequentia proximi praefigitur, sequente·, de assensu illmorum et rihorum episcoporum comprovincialium nostrorum, statuimus et decernimus, proximum subsequens conciliatu provinciale anno 1863 celebrandum eaae, ita tamen, ut hio terminus contrahi aut prorogari libere ρ,-dt, prout rerum ac temporum ratio in provincia *tl eccleaiae incremento et proaperitati con-.ecere videbitur.

DECRKTVM
<fa etmciAo *jiiumdo.*

loannea «anctae Romanae eccleaiae pceabyter cardinalis de Gcissel, etc.

Cum omnia, quab hoc concilium provinciale deliberanda. statuenda et decernenda sibi proposuit, Deo adiuvante, ism peracta et ad finem deducta sint, nihilque supersit, quod ' deliberandum foret, praetereaque pastoralis cura rüios patres, qui huic synodo intersunt, ad gregem eorum sollicitudini ■ubditnm revocet: de assensu eorundem rihorum patrum statuimus et decernimus, huic synodo nostrae nunc finem fieri ei -iam factum eme. Deo ğrati

Poet haec emus archipraesul hanc ad concilium habuit orationem:

Ulmi et r&i patres, plurimum et admodum revdi synodales dilectissimi.

pLaudate Dominum omnes gentes, laudate eum ŏmne populi: quoniam ĉonfirmat est super ño misericordia eius, et ♥erita Domini manet in aeternum."

Ita profecto est: ♥erita Domini manet in ··ternam, et super nos confirmata etiam est miseri-aardia eri··. KxsuKat oer aaeaat ia Deadao. Opus, qeod gravissimum erat et difficillimam, qaod aoa «inaagao labara samus aggreaai, maiori etiam oontiaaavimaa, perfectam «beolutamq·· eat. Quodaam opus? Ceaeilium provincial· eelebravtmu·, opes graviaaimum ·aaa ssitisqne arduum : nec tamen arduum, ai, quae a aobia tractanda erant, perpeudimu·. Noatrumna •ra^ia hoc eoneilio novam praedicare fidem novamquo eoastitaqr· eoeleaiam! Miptme vero. Non agebatur intar noa de veritate reeea· detegenda nec de eon•traenda eecleaia aliqua aevi faturi. Revelationem •en ĝnaerivimu hucusque inauditam, doctrinam novam non tradidimus, insolita dogmata non condidimus, novo· fidei articulo· non excudimus? Nec disceptatum inter no« eat, quos quia årticulo vellet admittere, quidve credere «ibi placeret. Nec nova instituimus «aeramenta, neque io iia, quae instituta sunt, unum aut alterum tanquam obsoletum reiecimua. Pari modo nec novam constituimus eccleaiae disciplinam, nec novam vitae Christianae praescripsimus normam. Quid ergo? Toti in eo eramus, ut, quae apostoli * domino noetro lesu ('hriato edocti tradiderunt, quaeque ecclesia per ipsos fundata tot Petro saeculis 'tenuit ac docuit, eadem et nOa integre et sincere recipiente· conservaremus. Itiiqoe nil<nobia antiquius erat, quam ut tot patrum vestigia sequti, eandem cum ipaia fidem profiteremur, antiquam restauraremus eccleaiae disciplinam, abusus, ei qui efaeat, perstringeremus. Quid multa? Omnia noster labor studiumquo omne eo ferebatur et fertur. Ut, quae depravata sunt, «invertantur, quae disrupta, consolidentur, quae infirma, «anentur et corroborentur, atque ita tam in nobis, quam in clero et populo •vita catholica renovetur et augeatur.

Ecoe quem in rebus definiendis .et statuendis finem prae oculis habuimus, et 'ad qnem assequendum Defis mire nobis adfuit. Cum enim probe perspectum haberemus, omne datum optimum et omne donqm'perfectum desursum ease, descendens * patre fhminum1: Dei implorato auxilio opus nostrum incepimus, Deo adiqvante prosecuti sumus. Vt Cauta septentrione, stella lucida, ' duce tutum prosequitur iter, ita et nos. stella radiante ducti, prosperum tenuimus cursum. Neque enim circumjecti sumus fluctibus in errorum gurgite vasto; neque opinionum.ventis agitati, aut nebulosis hominum commentis decepti huc illuc erravimus, scopulis tandem illidendi aut syrtibus Praelucebat videlicet aobis crux illa domini, in Rotnana petra erecta et in toto terrarum orbe radiis resplendens, qua duce cruci· doctrinam fidenique crucifixi professi sumus Et quo ulterius progrediebamur, eo vehementiorvm in nobis sentiebamus Spiritus «ancti afflatum Nonee cor nostrum ardena erat et magis magisque incendebatur, cum ♥eritate illas meditaremur aeterna·, quibus tanquam cardinibus vertitur sancta nostra religio t Evolvebamus ante ŏculo ñostro coelestis doctrinae thesaurum, aperiebamus sacramentorum fontem e corde Salvatoris transfosso gratiis innumeris scaturientem, expandebamus' vitae christianap multiplicem disciplinam; atque in his omnibus reperiebamus verum Dei opus, veram Christi ecclesiam, quam sponsam ornatissimam gratiarumque divitiis cumulatam sanguine suo acquiaivit pretiosissjlno. Quae omnia intuiti et admirati hietabamur sancta laetitia, nos tantae ñatri este filios, ĝuo e Spiritu sancto et aqua peperit, coelestis doctrinae lacte nutrit, pane angelorum þit, sinu suo ab incunabulis ad sepulchtum usque fovet et custodit, denique inter patris misericordiarum brachia salvos deponit.

' lac. b 17.

Et vero magi· meditando quam docendo, magia exponendo quam definiendo, in concilio pmgrvMi mmu·. Unde factum est. ut rmi concilii patres in omnibui, quae a nobis decreta et statuta sunt, unanimes, voce una unoque votu semper inter se copvenerint et statuerint. Persuasum enim sibi habebant, eiusdem augustissimae matris se u«M-e filios, quos unus idcmque Spiritus «anctus posuit episcopos, quosque unius ciusdemque sacri ordinis chrisma unxit, unumqu^ pacis ut caritatis coniungit vinculum.

Opere nostro ita ad finem feliciter deducto, supereat, ut decretu et statuta a nobis condita summo sanctae «edis ap«t«hdicae arbitrio subinitta-mu Ab illa enim ec<-Icsia Komana, quam omnium ecclesiarum' matrem er -magistram, doctrinae et disciplinae supremam M«todem e\ anum· veneramur, quaecunque syuudu» nostra pmt nciali «xa'nlit, examinanda sint. ut. quae forte minue recte definita fuerint. .emendentur, ut quae recte statuta. revognoM-Hntur, atque uinnu a mihiidv ecclesiae capite sancita niaierun in ti»ritutum adipiscantui novumqiie inter ecclesiam matrum et provinciam. Cohuiiensem unitatis ut cantiitia vinculum efficiant.

Iuxta ennoiiu'.is sanctione» nunc vu», illmt et rnn patre ex hoc conuilut tn imimue Domin'. dimittere meum est. quod quidem faevre non ροκι ψι. quin vobis gratia» returnin' qiaxiinss Dies Vobisci^n in com ilio peracti lucundissiini nclii acciderunt In milibus enim deliburuliunibu». quotquot habiinnus. egregiam, qua excellitis. pietittain, prudentiam soliieitudinèmque pa»t<»ralvni non minus, quntil augendi divini honoris <'t promovendae ecclesiae prosperitatis studium, ac salutis animarum procurandae telum eximium anuuadvertere et admirari gratissimum mihi era Suscipite igitur gratias, quas vobis persolvere guatiu Kevurtimijii nuiftf ad gregem curae vestrae pastorafi creditum. Qui vero animarum nummus -episcopus ad oves pascendas vos vocavit, refundat nuper vos uberriiifum gratiarum tht^aurum in vestram greginque ventri omnigenam salutem Quod vobis et mthi benignissimus Deus elargiri velit per misericordiam suam.

Nec minus vos quoque, plurimum admodum reverendi synodales, qui nobiseum in hoc concilio consedistis. nunc in Domino dimittens, laetissime alloquor, vobisque omnibus, qui «incero animo zehique eximio labore» nostro conciliare» promovere studuistis. gratiae ago maximas. Ecclesiae nostrae gratulor ac nobis episcopi» gaudeo; nam in deliberationibus, qwas nobiseum mirifico zelo prosecuti esti tot inter vos sacrau scientiae et doctrinae, eruditioni» et rerum gerendarum peritiae, neu non sensus in ecclesiam propensissimi spuenn'ma aniinadvertimus, ut persuasum nobis fuerit, in provincia nostra praeclare «e habere rem catholicam.

Denique et tibi, celsissime et rme pnneupsepiseope, patrum ae meas gratias reddere iueundissiniutu mihi est. Licet vinculo provinciali exemptus apoMoheae «edi immediate subsis, ae ceteroquin copiosissimis m administranda tua dioecesi vastissima negotii retentus videreris, mirifico tamen telo ductus,' ex remotioribus regionibus huc properasti, ut sponte concilii nostri labores susciperes. Quam laeto animo in concilium patre» te •receperint, tibi persuasum est. Gratulamur nobis de auxilio, v^uo deliberationes nostras egregia tua ^apientia et pastorali prudentia promovisti, quibusque ad decreta et statuta feliciter candenda haud parum contribuisti Accipe igitur grates tibi merito oblatas cubi voti», quibus ie ad gregem revertentem, faustissima quaecunque prementes, animo prosequimur.

E concilio in pace discessuri patres statuerunt, termino, quantum fier(poterit, canonico ad alterum concilium provinciale ao esae conventuros. Speramus enim fore, ut omnipotentis Dei gratia, quae concilia. tam diu intermica, tam feliciter restaurare nubis concessit, etiam deinceps eorum seriem pro-,ducere largiatur Svd tempura.vivimus difficillima. Christi sponsa undvquaque impugnatur, principia apostolorum cathedra ab innumeri inimicis impetitur, atque tam gloriose in ea «edens sinus .pater noster Pius IX angustiis et doloribus acerrimis premitur et contristatur. Oremus igitur et orando instemus, ut. intercedente bma virgine Mana «me labe originali concepta. Deus optimus maxiinu sannae ecduKtae at Hpt/etoWcae sedi/ hostium conatus reprimere, pacem et concordiam 'donare. ac Mourn nobisque dilectissimum patrem et dununum nm Pium.IX in orbis christiani «<da.tium et laetitiam, atqge in ecclesiae eoae salutum et gloriam incolumem semper sui vauwli^netur

Quis ex nobis ad futurum concilium provincia!» conventurus sit. iicscimus. Nam quae futura «uni, Deus «dii novit. Sed ,id· e«Th. confidimus et speraniu» tore, ut emue». hic in Denim......mgregati. aliquando in, beatorum cSetuin Mimpti cuinungamur ante thronum Dei. cui soli «it benedicto» et claritas et api»iHia et gratiarum netu». honor et virtus et fortitudo m, «iiueula saeculorum. Aineu

"Post orationem, emo »ît·lnnψiv·<·p<» ac ceteri» .nhis episcopi» eum mitti Maniibus ante infimfim gfeidum altaris facte versa ad sv nodales, qui otnnes surrexcrunt. illieiis et rinu» epr»copn» Padurbortiensis. cunctis »v nodalibus acciam.iiltibus. alta voce pronuntiavit sequente» acclsinaliones

/trcAidtaroaas Sihae ut individuaeTntutati laus et adoratio' ah omni creatura m perpetua» aeternitates,

Rr-sponiwo (Horia laudis resonet in <»re omnium Patri' Filioquu et Spiritui sanet·» ab utinque prncedunti

AruA tdiurowas Deo ac domino nostro lusu Christo ad<«ratio et sempiterna gloria

*/fopotuio Christum regem aduremus

ArcAjf/ôirohus. Bn»ae virgini. Dei genitrici, sine qriginaii labe <-onuuptae, gloria,ut cultu» devopssiniu».

Aexponsiu. Pulchra ut luna, electa ut »ol Te beatam dicunt <»ftines generatione Tuo filio nos commenda. Tuo fili»· m»» repraesenta

ArcAidiiicona.'. Sancto Petro, apostolorum principi, '-anet»» loseph·». «ancti»' Matthiae. sancto I.udgero. «ancto Liburio. Nanctu Bern ardo. sanctu Wiliuin. diueeusium nostrarum p.ilronis. onimbusque sanetis iugis veneratio et supplicatio.

Hetpuntto Petenti patrocinio adeste gregibus vestri», pt omnia ab ei propulsato [Huicula.

Archuharonus Bino patri. Pm papae'nono, fidei puritatis custodi, cultus binae virgini» immaculatae promotui i. ecelesiastieae libertati» et beati Petri patrimonii vindici.

*Kts*puasio; Infractu» in adversis animus, tutum contra omnes impetu» praesidium, gloriosus de ecclesiae Deique hostibus triumphus. Amun. Anien.

ArcÀidiucoHMi. Eno» metropolitae Ioanni, eapientissimo huius concilii praesidi, conciliorum in hac provincia post tria saecula instauratori, gratiarum actio et aeterna remiineratiù.

/faspONSio. Benignissime Deu», metrophlitam nostrum multbs in anno» praesta incolumeth. ut seminum, quae spargere eidem concessisti, laetus conspieiat fructus uberrimos.

Arc^tdiaeonuê: Runs episco.pis, qui suam ad hoc concilium ccicbraadum operam cqntulerunt, gratiarum actio etTaustus ad grege» suos reditus.

K/tpotuut: FriUpts, quaesumus, Detain· 4>eus, ut q^os famuli tui ip cultu divino promovendo, clero educendo ep /egendo, fide pietateque in populo prombvenўkimpendunt labore·, «elatarem sortiantur' effectum, ipaiaquevitam aeteony» pronlthi^redde mercedem.

Archidiadnut? Rmis episcOpis auxiliaribus, dignitarila et canonici». omnibusque viris ecclesiasticis, aaecultaihM· et regularibus, qui in. Iseorum partem adaciti »unt?\alus et benedictio.

R'tpontio:: Confirma iSeua/quod operatu» e» in eia. ~jet* dirige gressus eorutp secundum rloquntm tuum.

JrrAiJtnetaaa. Gmnibu» huius provinciae sacerdotibus sslus. et plurimi Kilm exultatione messis manipuli.

/taspowo. Adesto. Domine, famuli» tui». ut scrutentur legem tuam et custodiant /Olam in toto •orde nuo

Arihidtaconus: Populo urbi» Colonien·!·. fidelia scmpvr ecclesiae Romanae filiae, gratia et pax et prosperitas.

Kftponrio: Copioso» gratiarum tuarum i^nbres. Domine. üper populum tuum fidele^ effundo, ut in vera fide perseveret. et innumerabilium martyrum, qui hanc urbem sun illustrarunt sanguine, vitae puritate premat vestigia, in aeternum. Atnon.

1'ost haec emus archiepiscopua ascendit ad altare, singulosque episcopos ad eum accedentes amplexus es/ in osculo pacis, quod et ipsi inter «e invicem distribuerunt Deinde intonuit^hymnum /> Deam laudamur qui abjotanibus synodalibus alternantibus organi», cantatu/ ew. Post hymnum, dicta oratione *Nulla* est etc., at Sp pontificali habetur, emus métropolite solemnem benedictionem impertivit cum indulgentia plenaria. Quibus peracti·, diaconus cantavit: Procédâmes iis per». Et omnes responderunt: /m «oewas *Chritii. Amen.*

Postremo emas archiepiscopus. depositis paramentis, et cappa magna indutus, ad portam primariam ecclesiae metropolitanae a «ynodalibus comitatus ibique cum ceteris nbi» episcopis thurificatus. omnes in pace dimisit.

Et ita omnia acta eme, ut supra, testamur;

Dr. Matthias Henricus Kirch, notarius apostolicus.
Adolphus Kolping, notarius apostolieus.
Carolus Theodora· Dumont, ffbtarius apostoltcus.
Franciscus Henricus Ruland. notarius apoatolicus.

ŋ. AtTA tWiCIUI CKUCBRATIOMKM SUI£BCUTA.

1. Llttara· emtaenttaalmi areMeptooept, quibo· nota et deereta oouеUli eaaotiMtmo dooOno reoognaeoenda tran—l«H

8me patar.

Litteris benignissimi· die 30 iulii anni praeteriti datis, quibas sanctitas vestra licentiam concilii provincialis convocandi mihi concedere dignata est, omni, quo par est, fervore ebeeeutua sum, atqu· maxima laetitia nunc refert· possum, nos huius provinciae Coloniensi· episcopos deniqns poet tria saecula, Deo auxiliante, eo perveni···, ut synodum tam diu intermiseam rite potuerimoa celebrare. Inceptum eat hoc concilium dominice III poet Pascha,, quae fuit 39 aprilia huius anni, et in feeto Ascensionis Domini, 17 maii, feliciter finitam. Praeter provinciae auffraganeoe: Trevireneem, Monaateritesem et Paderboroeoeem, synodo nostrae intariherwnt quoque episcopi Hildesiensis et Oenabrageeeta, qui utpote exempti, secundum decretum Tridentinam sees. XXIV, cap. U, ta *rtf.*, métropolitain Colonieeeem iHnom «ibi elegerant. Nes mine· «eaamo nobis obtigit gaudio,_quod «t princeps-epiacopua Trati»taviensis, pariter ete^ptus. quamvis eiua dioecesis fere 160 ynilliariis Colonia distet, attamen xelo ^.ere pastorali ductu» synodum nostram adierit, ubi non quidem ut epiacopua «ynodal^f. ad mentem decreti Tflidentim (quod tacete variae caussae ei JTasuadebant), sed; Oibilominue ut synodalis honorarius omnibus nofctriA consultationibus interfuit, atque sapientissimis iRiis conciliis maximo fervore et sd baud çxiguvm rei nostrae progressum feliciter nos" adiuv/t.

Quibus ita peracti» nunc meiinqwt. acta ^t <l··cretav quae in hoc concilio provinciali pro temporum et,.locorunt conditione condenda ease existimavimus, sanctitati vestrae, summo doctrinae et disciplinae arbitro, recognoscenda et approbanda, aut. ubi opv» fuerit, emendanda humillimi? offerre ; nec minus hac occasione devotionis hutn&nnae et obedientissimaev subiectio!qa>obte»tationem. quam episcopi in coocilio nostro congregati erga sanctam aedem •posf^' liestn et erga principi» apostolorum successorem, nunc eatn tanta gloria occupantem, uno animo unaque voce professi sunt, ad sacratos sanctitati veatrae pede» deponere, sanctum mihi-est Amantiesimi patria ac domini nostri dolore», «ollicitudine» et anxietate», quibus cor eius paternum hisce trisnsr «imi» temporibus premitur, cum ipso sentiente», non cessamus cum ovibus nostris Deum omnipotentem sine intermissione exorare, ut omne» ecclesiae inimicos brachio suo fortissimo profligare, eorum conatus exsecrandos confundere, ac sanctitatis vestrae personam augustissimam dyectiavimamque in omnibus et ubicunque sospitem semper et incolumem servare velit.

Ad sanctitatis veatrae pedes sacratos provolutu», mihi et coepiscopis ac gregibus nostris apostolivkm exoro benedictionem.

Sanctitatis vestrae humillimus devotissimus obt>dientissimu» servus

t loannes cardinalis do Grissel. archiepiscopus Coloniensi» et metropolita.

Colonipe, die 16 iunii I860

g. Besponsto sanotisalml domini Pii papae IX.

Dilecto filio nostro loanni tituli Sancti Laurentii in Viminali presbytero sacrae Romanae eccletttav cardinali de Geissel, archiepiscopo Coloniensi.

Pira papa IX.

Dilecte fili noster, salutem et apostolicam benedictionem. Ex tuis obsequentissimis litteris die 15 proximi mittis iunii dati· et amanter scriptis, non levi certe jucunditate novimus, dilecte fili noster. qv nta cura studioque provinciale concilium (quod tribus abhinc saeculi·, uti significas, mihime fuerat habitum) a te et venerabilibus frstribils episcopis tuis suffraganeis sit celebratum. Ac pergratum nobis fuit, ex eisdem tuis litteris intelligere, eidem concilio praeter istius ecclesiasticae provinciae suffraganeoa interibis·· etiam venerabile· fratre· episcopos Hildesiensem, Osoabrugensem et Vratislavieneem. lam vero quod attinet ad eiusdetn concilii decreta et statuta, quae ex more institutoque maiorum supremo noatro et huius aposto|joa· sedft iudicio subiicere curasti, optime negfyk nos oongregationis Tridentinis tuendis interpretaadisque decretis praepositae opera uti ad bniusmodi noscenda negotia. Quocirca eidem congregationi iam in mandatis dedisse·, ut eiusdem concilii provincialis acta recognoscat, ac deinde omnia accuratissime ad nos referat et oongruum suo tempore tibi det responsum. Interim vero haud possumus, quin de singulari tua ac tuorum suffraganeorum, pastorali

sollicitudine -summopere gratulemur. qt>a idem coo| vüium fuit celebratum. Ac plane non dubitamus, quin < te cisdemque -veperebiUbus fratribus orante ad sacrorum canonum normam fuerint in eodem concilio exacta, et ea praesertim inita consilia/quae in hac tanta temporum perturbatione ct iniquitate ad divinam nostram relifftonem eiuJ|ue salutiferum dqctrinani tuendan^ adf ecclesiasticam disciplinaffi •artam tactunigug^yryimdam. ad populorum pietaftm mbyumque honestatem foveddam. ari inimicorum hominum errores profligandos up nefarios reprimendus conatus valeant. Nihil veto i^obis gratius, quatn hac etiam uti occasione, ut dehuo testemur et confirmemus praecipuam nostrath in te benevolentiam Cuius quoque certissimum pignus (Sue volumus afiostolicam benedictionem. quam ex imo corde'profectam tibi ipsi, dilecte fili noster, et venerabilibus fratribus tuis coepTscopis cunctisque clericis laicisque fidelibus tuae et illorum vigila/tiae <btnrnissis peramanter impertimur.

Datum Romae, a^oiil Sanctum Petrum, die 19 iulii anno 1H6U, pontificatus nostri anno XV./

Pius papa IX.

3. Littera· eminaptiaelmi cardinalia Cetarini, •aerae congregationis concilii praefecti. de recognitione actorum et decretorum concilii.

EmK.ac rine domine observandissime.

En iterum rodit ad eminentiam luam t'oloniense provinciale concilium, ex praescripto Sixtinae constitutionis. incipientia /mmensci ab hac sacra congregatione. Tridentino iuri interpretando praeposita, expensum et recognitum. Idem ipsum prosequi mo debere gaudeo ampliMimi· laudum praeconiis, quibus honestandum gravi suo testimonio ethi patres censuerunt.

In primis immortales Deo. misericordiarum patri, gratiae sunt habendae, quod provincialium conciliorum usum, per tria et amplius saecula intermissum. tibi, enie domine, redpitegrare datum fuerit. Subinde vehementer gratulandum est. quod opus hoc tam fausto ac felici exitu successerit, ut laetiMima bonorum spiritualium seges optimo ture sperand· sit. Sapientissime quidem duas in partes synodal!· decreta divisa sunt, quarum una fidei doctrinam, ecclesiae disciplinam altera complectitur; ex hoc enim duplici fonte res sacra universa deducitur. Porro quoniam inimicus homo etiam in dominico isto agro malorum contra fidem errorum tiaania superseminare connititur, provide per vos factum est, ut vestro iudicto et auctoritate sarta tecta ea dogmata servaretis, quibus periculum, qua palam, qua clam per insidias, ab inimicis crucis Christi creari cognoscebatis. Itaque praeclara a vobis, praesertim de religione et fidei fundamentis, de ama Trinitate, Me ecclesia, de sacramenti·, ac de ultimo alterius vitae hominum fine exposita sunt. Subinde disciplinae robur tenacius adstringere solliciti, de personis et ministeriis ecclesiasticis non sine multo exsilio ac diligentia saluberrima decreta •didistis. Hine singulo· eecleaiastieae bieraechiae ordines reoensuistis, et sua· cuique lege· praestituistis officiorumqu· suorum implementum inculcastis. Cum insuper praesentes populorum vestrorum necessitate· apprime calleatis, idcirco de illis ecclesiastici officii partibus aingulatim permulta provisa voluisti·, quae, cum a clero et populo in usum deducta fuerint, uberrimas ad cleri dignitatem servandam, ad spiritualem populi salutem tuendam, ad omnis rei sacrae incrementum promovendum utilitate· derivabunt.

Sed enimvero per vos voluti communis excisus est fobs aquae vivae, qai largiter effluens ad agrum domtnicum irrigandum, gregemque cuique vestrum concreditum a siti reficiendum abunde sufficiat, rer vos facillime intelligitis. loqui me ^9 synodo dibecesana. in qua .lege·, a provinciali vconcilio gèneratim conscitutqs, ad þropria oxjum vestrarum necessitates speciatim concinnetis oportet ita enim spiritualis yrilitas. quae * synodo provinciali ox-1 spectanda est, haud parum fructui»·· torpebit, quin etiam centuplum dabit tenipoh» ñ.·.

Ceterum quae pauca sarra congregati., praenotanda censuit. ea ex pagella, quae hisce betens atteritur, eminentia -fua^dignwsceC.

Haec habe nomine sacrae cqngrrgilltoiiis. ego ve/o ,qimd singulariter ad jtiv pertinet, impensos animi ñe.i sensus testatos veli.pi eminentiae tuar, fui manus humillime deosculor

Eminentihe 'tuae humillimus et addictissimus famulus

a P cardinalis Paterini. praefectus.

Petrus arrhiepiscopus Sardianus, proseeretanus

Romae. 19 decembri· 1861.

F.ilio cardinali archiepiscopo Uolomensi

4. Lityjrao sanctissimi. patris PH papae IX ' do concilio Colonionsi.

Dilecto filio nostro loanni sacrae Romanae ecclesiae presbvtero cardinali de Geissel. archiepiscopo Coloniensr ac venerabilibus fratribus eiusdem ecelesiasticae ('oloniensis provinciae episcopis.

Pira papa IX

Dilecte fili noster ac venerabiles fratres, aalutem et Hpogtolicam benedictionem. Htimnia illa laetitia, qua affecti fuimus, dileete fili noster ac venerabiles fratrias, ubi accepimus acta provincialis synodi a vobis tanto studio habitae, maiorem in modum eat aucta, postquam eiusdem synodi acta, a nostra congregatioue concilii Tridentini decretis tuendis interpretandisque praeposita ex more perpensa ad nos relata fuerunt. Etenim singulari animi nostfi consolatione magis magisque intelleximus, quae sit eximia vestra religio, virtus, quaeque egregia sane vestrum omnium erga nos et banc Petri cathedram, omnium ecclesiarum matrem et magistram, fide·, amor, studium et observantia. Atque etiam hovirous, quo domus et gloriae Dei et animarum salutis selo vos, dilecte fili noster ag venerabiles fratres, incensi in eodçm synodico conventu, collati· inter vos Consiliis, ëa statuenda curaveritis, quibus in vestris dioecesibus quotidie magis smae fidei nostrae depositum integrum inviolatumque custodiatur, et catholicae ecclesiae doctrina propugnetur ac promoveatur. et cleri disciplina servetur, et populorum religio, pietas morumque hone«tas foveatur, excitetur, et quod aegrotum sit, sanetur, quod confractum, alligetur, quod abiectum, reducatur, et quod perierit. quaeratur. Cum autem vobi· apprime notae sint nefariae ac multiplices insidiae et monstro·· opinionum portenta, quibus Dei hominumque hostes in hac tanta temporum asperitate et iniquitate omnium animos mentesque corrumpere et acerrimum catholicae eccle«iae et huic apostolic·· sedi bellum inferre ac iura omnia divina st humana delere connituntur, idcirco pro spectata vestra pastorali bollioitudine in eadem synodo haud omisistis, inimicorum fraudes detegere et errores hisce praesertim infeliciasimis temporibus serpentes notare, refellere et coarguere, ne tam dirae contagia pesti· oves curae vestrae commissa· inficiant ac perdant. Itaque, dilecte fili noster ac venerabiles fratres, nobis temperare non poammu·, quin hanc vobis scribamus epistolam, qua vobis etiam atque etiam ex animo gratulamur ac maximae meritasque tribuimus laudce, quod in commemorata provinciali synodo vestram

omnem episcopalem vigilantiam explicantes, ioten-tiMimo studio ea omma peragenda curafttis, ad maiorem Dei gloriam oiusqu^jq^nctae ecclesiae et istarum dioecesium utilitatem pertineo posse existimastis Nihil vero dubitamus, quin vos divino auxilio fretr. pergatis maiore, usque alacritate et Contentione ministerium vestrum sedulo implere, catholicae eccWsiae causam eiusque iura. doctrinam strenue tuert ac defendere, et gregis curae vestrae /~€om»nissi saluti et incolumitati provide eapienterque prospicere. Denique pro certo habeatis velimus, nihil nobis optatius esse, quam *ut^Jiac* etiam oc<A-sione libentissime- utamur, quo iterum restemur et confirmemus praecipuam, qua vos *in Demirffe* €om plectimur, benevolentiam Cuius quoque certissimum pignus Hcci/ite apo^tolicam benedictionem, quam ex intuno corde profectam et cum omnas verae felicitatis vote coniundhtm. vobis ipsi», flecte fili noster ì« venerabiles fratres, funchsque eh4icis B ·' lab txque fidelibus cuiusque vestrum vigilantiae enn credihs peramanter impertimus.

l >atum Romae, apud Sanctum Petrum, die 7 Aprilis anno Ik1>2, pontificatus nostri XVI

Piu» þup IX

6. Litterae eminentUaimi archiepiacopi ħetro politae, quibus aota ot decreta ooncilli provincialia promulgantur.

loannvs sanctae Romanae ecclesiae sub titulo Sancti Laurentii in Viminali presbyter cardinalis de (leissel etc etc

Rihis fratribus episcopis, venerabilibus capitulis ^netropolitano et cathedralibus. decanis, parochis. praepoHitis et superioribus regularibus, ceterisque nostrae provinciae personis ecclesiasticis, laicisque fidelibus,

Salutem in Domino.

Muneris episcopalis eat. gregem dominicum coelesti pascere doctrina, salutaribus dirigere prae-, ceptis. divinorum mysteriorum dispensatione divinique cultus moderatione supernae gratiae reddere participem. Quamvis coelesti freti auxilio, ex eo quo Dei et apostolicao sedis gratia Coloniensi praesumus metropolitans^ ecclesiae, variis, quae suppetebant. rationibus, totisque. quas gratiarum auctor infirmo licet, sincero tamen servo nunquam non largitur, viribus id praestare sategerimus; modum tamen officaciorem, qui in synodorum suopeditatur usu. adhibendum cum venerabilibus nostm in episcopatu fratribus decrevimus, \quamprimum impedimenta. quae episcoporum sybodo olim obstabant, Deo favente, feliciter sublati, et tempora, quae efificaciora admitterent subsidia, rediisse conspeximus

Communibus enim, qui in Dei ecclesiam ðmnem que revelatam religionem fiunt, incursibus communi ojiam consilio iunctisque simul viribus et armis occurrendüfe consuimus. Cum porro in clero nostro egregio viVidior ubique effloresceret animarum selus atque in Christi fidelium animis ferventior erga ecclesiam matrem iam se proderet amor, pluriaque in dies fieri videremus, quae nullo non saeculo ecclesia ad regnum Dei in terris promovendum sancte instituit legibusque sanxit: nos cum venerabilibus fratribus provinciae nostrae episcopia in concilio congregatis, in unum quasi focum unamqus flammam colligendos esse duximus eos, qui paastm emicabant ardores igneaque plurimorum desideria.

In concilio provinciali celebrando imprimis testatam publice et aolemniter nostram omnium voluimus cum Romana ecclesia Petrique cathedra unionem , et concordiam, enm pemaaissimum nobis fuerit, eo tntin. noa MomasuM essa, quo arotfadntaa fidem

A >et doctrinam ubique profiteremur eiusqee dis- _r___ normam sequeremur/ Ea igitur duoe et magistra antiquum verae fidei depositum exposuimus. ecclesiam eiusque hierarchiam divinitus institutam descripsimus, sacramentorum fontem vivificum aperuimus, sanam vitae vere clericalis et Christianae^ disciplinam ^x^andimus, atque errores et abusus, quos in agrum dominicum irrepsisse deprehendebaniue. reipcimus et perstrinximus. Id vero quam ðp portunum fneritr^qoamque ex omnium animis et votis egerimus, rerum demonstravit eveatus. cum auinnis sempur in d^i^eratio\ibus sese 'prodiderit erga Romanaih ecclesianvAnatrem observantia, summa in Petri successorem, omniupi Christianorum patrem et doctofem. obedienhâ. suinmu/n in eundluT^ obsequium. Atque huius nostrae in sedem .Principem. ad quam omnes ex orbÿ catholico, qua late patet, tamquam centrum et unitatis originem radii convergunt, venerationis et obsequii |eatimonium soletnnius praebere tanto consultius visum est. cum. quotquot hodie implacabili in Dei ecclesiam fremunt ?odio. m illam, eui superstructa est. petram saevos excitare fluctus non desistant Ex eiusdem denique sedis apostolicae suprema auctoritate gravius etiam pondus accessurum esse consuimus iis. quae ej matura multorum deliberatione et communi pastorum definitione, ad fidem tuendam, ad salutis media rite administranda et ad disciplinam ecclesiasticam salubriter promovendam in concilio decrevimus ac statuimus.

Itaque omnia decreta, quae nobis et venerabilibus fratribus nostris huius provinciae epissopis in concilio unanimi voto condita sunt, sanctae s^'dis gpostolicae summo arbitr^ recognoscenda subiecimus. atque eadel^ab illa sancta sede revisa et recognita nunc hisce votus exhibemus, et auctoritate C nostra metropoiitica promulgamus

Accipite igitur doctrinam veterem sane et catbolicam. quam tutam vobis ipsis et edocendo populo in fide facem sequamini, quaque praelucente errores npvos et singulares, quos inimicus homo in agro Domini superseminare conmtitur. eradicetis. Definitas inspicite muneris vestri partes, ubi de potestatis ambitu officiove exsequendo oritur quaestio, lieuhs vestris subiecta cernite illa, quae io sacro ministerio obeundo diligentiorom requirunt curam et attentionem. Denique, ubi de conversatione clericali agitur, sacerdotalia vitae, quod exhibemus, intuemini exemplar. Quae si observantur, ut ministri Christi inveniemur et fideles mysterjorum Dei dispensatores ?

Haec autem provincialis concilii nostri Coloniensis dum exhibemus et promulgamus decreta, simul mandamus et obsecramus in Domino, ut fideliter ab omnibus, ad quos spectat, deinceps obser-D ventur. ^Obedite praepositis vestris et subiacete eis. Ipsi enim pervigilant quasi rationem pro animabus vestris rodditurí, ut cum gaudio hoc faciant et non gementes^ hoc enim non expedit vobis.“3 Legum enim vel praestantissimarum quid iuvat subsidium, nisi vitae fiant regula actionumque nonna! Prima autem lex. quae reliquas omnes fulciat et pervadat, illa sit. quajn Spiritus sanctus in cordibus scribere et imprimere solet, divina videlicet caritas, qua diligimus, quod iubemnr. Haec enim si viguerit, vigebunt et reliquae, nec solum certius observabuntur, verum et suavius. Ceterum qui custodit mandatum, custodit animam suam * Quibus enim imponuntur. in eorum quoque gratiam ferantur leges, cum, quod e re communi eat et totius corporis consulit saluti, id etiam in singulorum redundent €om

1 I Cor. IV, 1.
• Hsbr. IE, 17.
• Prcv. XIX, W.

'modum et membri» ninguli· vitam conservet et, vigorem'. Unde ..quiconque hanc regulam ecutr fuerint, pax super illo· et misericordia 1

Denique orando speremus fore, ut magnus ovium pastor in haec concilii nostri decreta uberrimo» benedictioms iuse coelesti» fructus refundere. Atque ita opus nostrum perficere velit in maiorem sui ipsiu· gloriam, in totius "provinciae prosperitatem et in animarum salutem.

^Datym Uolomae. in aedibus nonlrj» archWpis-copalibus. in festo Translationis sanctorum .trium Regum, quae est dies 23 iulii. snoo salutis IHrvJ.

+ Ioannes cardinalis de'Geisael. arcbttyusrop-U! Coloniensis et tnetnip<dits

' i-aL VI. I'

IfBTHKT.

Pan primi.

PE pt TRIXA ι/ΛΓΗΊ.Γ \

Breoemiam.

„Sine fide impossibile 'est placere Deo. Credere fniM oportet accedentem ad Deum. ent, et inqwrentibus se remunerator sit. 1 Fido est lucerna illa, quae lucens „»n *caliginoso loco1"* generi humano supernam ostendit civitatem, quae peregrinantibu» nobis propositi est meta itineris. Est enim *,fides sperandarum substantia rerum, argumentum non apparentium1'.9* Fides et viam ostendit, quam oporteat ingredi, et pericula, quae sint fugienda Fides remediy exhibet, quibus, ne quis lassus id itinere deficiat, ait nteudum. Haec arctissimo uos vinculo Deo adstnngit. „H *captivitatem redigentes omnem intellectum ia obsequium Christi."* Hinc a fide praedicanda apostoli olim mundi convertendi fecerunt initium. Fide» a gscitibua suscepta mentis tenebra» discussit, idolorum aras cultu infando celebratas evertit, pacem amicipamque inter homines pociavit. et cupiditatum fregit iugum. Fide obfirmati. cruciatus et mortem tot martyrum subiere chori Ut fidei depositum sartum tectum filiis suis transmitteret ecclesia, longa saeculorum serie tot odia sumit, tam diras persecutiones sustinuit; ipsa suo tios exemplo hortata eat. ut fidem catholicam eadem ylincentate teneamus eodemque animo profiteamur.

TITΓ1.1 > 1

De religione et fide generatim.

Uaput 1.

De Dei exsistentia, religionis fundamento.

Ea tam. proh dolor! vivimus tempora, quibus non solum revelatae doctrinae quaedam capita, sed revelationem ac religionem totam omnisque adeo religionis fundamentum impugnari et in dubium vocari cernimus. Unde pastorum vigilantia eo allaborare debet, ut non tantum contra errores singulare·, sed etiam contra infidelitatem ipsam, ubi luem tam funestam diffundi intellexerint, fidelium mentes muniantur. Cum e sancti Augustini * sententia „omnis vitae bonae ac beatae via in vera religione, sit constituta, qua unus Deus colitur et purgatissima' pietate cognoscitur principium naturarum omnium, a quo universitas et inchoatur et perficitur et continetur ; hinc Deus» etsi *„lucem inhabitat iaaccestibilem"1,* tamen hanc primam, qua omnis superstruitur religio, veritatem hominibus reddidit manifestam ·. Etenim *„inmmbilia ipcius a croatura mmtdi per oa, quae facta* suat, *intellecta oontpicssmtur; sempiterna quoque eius virtus et divinitas, ita si sint inexcuvabilos"* * Si vero iam excusari non potent homo, cum Dcunrrqui non sine testimonio awu^tipsirtn reliquit, benefaciens de coelo, dans pluvias eUtymp"·» fructifera.5m plens cibo et laehtia corda nostra agnoscit quanto magis reprobandus foret.-»i eundem Deum ^H<ib conscientiae vocp sibi loqnentem nollet audiri^' CrpniiiUtebnbu yxternu intofiiuin addidit Deus, cum homines Attendant *„opus Ifys scriptum m cordibus suis, testimonium reddente dbs consetenba ipsorum, et inter se invicem cogitationibus accusa ttbus aut etiam defendentibus* · Neque terrere solum et ad judicem supremum agnoscendum etiam invito» voluit adigere, sed insito quoque felicitatis desiderio bonis delectabilibus inhaerentes, ad se tamquam omnis beatrtudini» fontem suavi impulsu invitat; unde fit. ut homo, postquam in boni» caducis felicitatem suam finemque frustra se quae siturum cognovit, in Deo p superfiae quandain praecipiat felicitatis suavitatem, fateaïurque cum sancto Augustini» „Tu txxcitas. ut laudare te delectet. quia fecisti nos ad te. et inquietum est cor ^ostrum. donec requiescat in te' Et quamvis homine» non raro eo delapsi sint dementiae, ut operi bu» manuum suarum cultum soli Deo debitum prodicerent. tamen, repentinis casibus admonki. ut l urtullianus4 refert. Dei imaginem imis quasi menti» penetralibus abditam recordati, ad eum, qui solus est Deus, opis petendae gratia eesv convertere «olebant ; unde merito idem exclamat testimonium animae naturaliter christianae *

Diffitendum non est. nimio illo, quod cernimus, rerum caducarum studio, quo mens rebu· corporei» quasi mancipatur, nobilem illam veluti Hammam, quae ad superna ascendit, deprimi mentisque aciem obtundi Immo vero non sine animi horrore religioni» hoste· eo audaciaene an impudentiae progressos esae videmus, ut. quemadmodum gente· illa, quibu· tenebantur, vitia numina quaedam esse fingebant, ita i»ti materiam, cui »e toto· manciparunt. a se ipsa exsistere ponant eiuaque auctorem negent. Quemadmodum vero illo·, de quibus agit apostolus Deu· tradidit in reprobum sensum, ita etiam effecit, ut novi huius atheismi asseclae Deum, qui *„iUuminat omnem hominem venientem in hunc mundum",9* non alia ratione negare possint. nisi mentis lumen in se extinguendo et materiae se totos aequiparando vidente· se non videre fateantur. Et vero videntes non vident, qui e mundo hoc aspectabili, summam prodente sapientiam, auctorem summe sapientem patefieri negant. Audientes non audiunt, qui populorum, ease quondam supremum dominum communi consensu testantiara, voces non advertunt. Sentientes non sentiunt, qui conscientiam, quae iudiois supremi timorem licet reluctantibus incutit, non percipiunt. Intelligentes non intelligunt, qui necessariis cogitandi legibus, quibus in rebu· humanis obsequuntur, tunc, cum causae primae a mundo distinctae seu Ddl per-

I Hebr. XI. β.
• II Petr. I. 19.
• Hebr XI, 1.
• II Cor. X. 5.
• Hebr. XI. M-9.
• *De vera rslig.,* cap. 1 |opp., ed. Bened.. I. 747 A).
1 1 Tim.VI, ie.
• Ps. UI, 1,
• Rnm I, 90

ı Act. XIV, 1β.
• Rom. II. 15.
• *Confess.,* lib. 1. cap 1 |opp.. ed. Bened.. I. WA].
• *Apsi'.,* cap. 17.
• Ro b. I. M.
• Testi т a

«onalie exaiatentia eisdem lagiboa evincitur, vim demonstrandi denegant
' Impietati», qua atheiamua Deum mundi auelbrem wlit, ejusdem vel maioris · etiam re^a eat phn-" tqèisrpus, qui mundum ipsdmque hominem facit Deum λ - . '

Mens porro humana no· folum. ease Deurn^ rerum omnium auctorem at finem, sed hominem, utpote a Deo. creatore suo, undequaque pendentem, etiam teneri intelligit sbmmae in eum /everentiae, obediential, ^rati animi amorisque obligatione, qurf illud constituitur vinculum, quod religionem dicimus. Unde ab apostolo rei aguntunilli qui, eoyno- *rtssent Denm, non sicut Dehtu glorifcasrrunt aut gratia egerunt.'* /

Caput II.

Dr rrpe/otûmr *supernaturali.*

Licet Deus rebus creatis homini se aliquo modo, B revelatione naturali, cognoscendum praebeat, haec tamen naturalis manifestatio non ea est. quae vel hominis naturae imbecilli, qualem conspicimus, sufficiat, vel Dei bonitati immensae plane congruat. Etenim certioro et clariore, quae ipso Dei sermone fieret, revelatione destituti homines, quamvis suis ipsi viribus e rebus creatis Deum mundi artificem cognosOre possent, reipsa tamen paucis tantum eius inesset cognitio, cum, quemadmodum loquitur doctor angelicus a fructu studiosae inquisitionis, qui est veritatis inventio, alii mentis imbecillitate, rei familiaris necessitate alii, alii secordia impedirentur. Et illi ipsi quibus mentis acumen viam pandisset planiorem, nonnisi multo post tempore ad accuratiorem veritatum religiosarum cognitionem pervenissent. ^Difficilius demum fuisset, cavere ab erroribus innumeris, qui sensim ipsas labefactaaaent cognitiones certiores. Quodsi vero, quae ad Dei C cultum et finsm hominis ultimum aptis modis prosequendum spectant, inconcussa non polleant firmitate: manifestum est, in misera hac vita, tot laqueis irretita tempestatibusque iactata, fieri non posse, ut homo impugnationibus omnibus fortiorem •e praebeat ' Quae quam sint vera, ipsa testatur historia, cum, quocunque demum oculos convertimus, facile detegamus, populos omnes, qui, suo confisi ingenio, primitivae revelationis callem deseruerant, in religjonis negotio misero aberrasse.

Verum mpliora homini Deus prospexerat benignissimus. Pro naturali enim qualiennque felicitate, qua homo per naturalem Dei cognitionem at amorem aliquando potiretur, finem ei statuerat felicitatem illam, quae - claro et immediate Dei intuita, naturae viribus nunquam assequendo, promanaret Hinc eat, quod, cum revelatio superastandis veritatum naturalium seu illarum, quas mans humana D e naturas consideratione eruere par ee potaiaset, humano generi, ob maxima·, da quibus diotam eat, difficultates moraliter esset necemaria: iam, postquam finis illa supernatandis ai praaatitatas ast, revelatio supernatundia etiam varicatum supar- nataralium, seu Dei at gratia· aaotoria, omaino naoasaaria arat, cum haec sola praeberet subsidia illa, quibus finis suparaaturaHa attingeretur'.

jxlenhuo ia *prophetis, noâsosme · · · Im Ah eat nohis in filio,* {«μ η casuMusI *haorodoet nunonomet, por*

ÿMm *fiât et* MsiutaEt vero „quam ^nulta, quam mira, quam spleftdida praesto sunt argumenta, quibus humana ratio bicnlentiaaime evinci omnino debet, divinam esae Chritti religionem, et omne dogmatum nostrorum principium radicem desuper ex coelorUm DoUino accepisse, ac propterea nihil fide qostra certius, ijihil securius."mihil^sanctius extare, et quod firmioribus innitatur principiis Ad argumenta illa tam multa, tam mira. tam splendida contrmplcada fidelium mentes saepe erigendae sunt, ne a Fevelatae et auoernaturahi religionis hostibus in frauAem inducantur.

(Caput III.

De *nsrolatioms plenitudine a Christo (cdesiae commissa, dupliceque consignata fonte.*

'Revelationis plenitudinem tadquam depositum Christus commisit ecclesiae, quam per apostolos inter omnes gentes propagari voluit Ore primüm, Christi praedicantis exemplum, immo et mandatum secuti, praedicaverunt apostoli, parique ratite et ad posteros sacram doctrinam transmitti voluerunt! Postea nonnulli eorum, ut et alii discipuli. Spiritu sancto inspirati, magistri res gestas et doctrinam litteris consignarunt, quamvis nullus eorum omnia, quae Christus egisset et docuisset, litteris mandandi animum gereret; id qtood tum disertis verbis profitentur tum modus scribendi, qui nonnulla tantum seligeret et vivae vocis subsidio indigeret tum demum primorum Christianorum usus, qui ad illa, quae verbis essent transmissa, imprimis provocabant, satis indicant. Etenim apostolus iam monuerat: *„Itaque, fratres, state, et tenets traditiones, quas didicistis, sire per sermonem sire per epistolam nostram. 1* Quae verba explicans, sanctus Chrvsostomus: „Hinc," inquit, ^patet, eos (apostolos) non omnia per epistolam tradidisse, sed multa etiam eine litteris. Eadem vero fide digna eant tam illa, quam ista: Itaque traditionem quoque ecclesiae fide dignam putamus. Traditio est. nihil quaeras amplius." Haec porro doctrina ad noe usque transmittitur tum historia publicisque monumentis, tum ecclesiae usibus, liturgi·, symbolis, tum conciliorum generalium et particularium decretis, tum vero sanctorum patrum scriptis, qui, quid primis saeculis tamquam ab apostolis traditum eoelesia crediderit, luculenter testantur uberrimeque exponunt. . .Quod ubique, quod semper, quod ab omnibus creditum est, hoc est vere proprieque catholicum." ·

Apostolorum et sanctorum patrum voce edocti profitemur, veritatem revelatam contineri tum in libris divinitua inspiratis veteris et novi testamenti, tam in traditionibus non scriptis. Libros autem divinitas inspiratos eum omnibus suis partibus illoe habendo· suae fatemur, qui in ooelosia catholica legi consueverant et in reteri vulgata latin· editio·· habmtar, quam ipaam retarem at vulgatam editionsm pro authentioa habendam aaoa, - eoncilii Tridaatini daareto1* ratioamua.

Non eo Ane seriptaraa et traditio commissae ·uaJMeoeelaaiM, ut a singulis eo, quo videretur, samsu axponareatar. Non enim vanum erat illud.

* Propp. salsa a a ooagrsg. ladfcto sano IMA
* Cf. iafra part. I, cap. U.
* Bom L it.

* Ct tafiraqart I, ea*. 17.

• Hebr. L I-i
• lacjrcL Pii IX, date tie · mv. IBM. Vide append.
•Matth.XXVm.ieso. a
• Π tias. I, IS, Id, Π, 9.

• I Cor. XI. M.
' nThstejn, l

L MOl·

mna

quod Christus omnes gentes docendi munus apostolis dçtûlqrat: ^anum extern fuisset, si apostolorum reiecta auctoritate, rev^Utioms monumenta arbitrio Captum suo explicare, et fidei controversias, quae nascerentur, ipsi pro auctoritate dirimere voluissent christiani Et fidei unita», quam Christus et apostoli tantopere commendant et inculcant, qua ratione salva esset, si suum quique in scripturis exponendis sensum sequerentur' Quomodo ecclesia sancta persisteret, si suis quique cupiditatibus, ut humana fert infirmitas, vivendi reguian/.e Scripturis aptarent? Nonne apostolorum princeps redarguit quosdam, qui in Pauli epistolis „yaoedom *difficilia inieUecla . . .* sicut st cstri-os scripturos *ad* suom^ipsorum *perditidnem"* depravabant' 1 Unde'in-rebus ntiei et morum'ad aedificationem doctrinae christianae pertinentium sacram scripturam ad suos sensus contorquere, et contra eüm sensum, quem tenuit'et tenet sancta mater ecclesia, aut etiam B contra unanimem consensum patrum, \quippe qui ecclesiae ipsius sensum testentur. interpretari nemini fas est '. Atque in hac regula commendanda et inculcanda animarum pastores eo diligentius versari oportet, quo magis timendum intellexerint, ne sentiendi et iudicandi libido, quam profanis in rebus tam late dominafi videmus, in res etiam sacras temere transferatur.

Caput IV.

De fidei divinae neeeevitate.

Cum hocce tempore multi vitae aliquam probitatem sine fide, atque illam, quam honesti viri religionem dicunt.o»ibi sufficere perverse iactitent. summopere necessarium est. ut animarum pastores fidei ad salutem necessitatem saepe verbisque gravissimis exponant et demonstrent. Profecto ai Deus ad homines loquitur, eo loquitur consilio, ut (' sibi fides habeatur. Nec potest is, qui fidem detractat, non inferre iniuriam aut Dei scientiae et voracitati, dittn eum erroris vel fraudis non expertem innuit, aut Dei sapientiae, dum eum absque consilio agere et loqui opinatur, aut supremo eius dominio, cui se non vult submittere; unde etiam aeternae damnationis reus þronuntiatur

Quamquam autem omnes promptum gerere debent animum credendi omnia, quae Deus per ecclesiam credenda proponit: quaedam tamen non solius praecepti, sed medii etiam vim habent et absoluta necessitate explicite sunt credenda. Docet id apostolus, dum ait: *„Crodere* emm *oportet eccos dentem ad Deum, qma eet, et in^eirentibu» ve* r«-*mvmerator eit."* *

Ad salutem consequendam minime sufficit fides illa qualiscnuque et late dicta seu Dei cognitiq, quae ex testimonio creaturarum similive motive D hauritur Ad finem enim supernaturalem supernaturalia ducenti oportet; fides vero e mundi visibilis testimonio sta—conspecta similive argumento naturali concepta, cognitionis naturalis ambitum non excedit.

Quantam .igitur dicamusne inscitiam ah temeritatem prae se ferunt illi, qui fidem hominibus quidem rusticis et insciis, minime vero excultis sublimiorive praeditis ingenio necessariam dictitant! Fides enim neoeesaria est omnibus illis, quibys Dens per apostolus sues eorumque /accensores evangelium praedicari iussit, et quos ad finem supernaturalem per so▪aq--revelationem cognoécèndum--dearmavit, omhibu» autem finem hunc praefixit, et omnibua eyangelium praedicari voluit> Omties proinde in Deum.fide aupernaturali tendant necesse eat V-pm- » riWndanda vero et inculpanda est hâee fidei ad eqlutem neceisitas. eo vehementius,' quo pragi» 'i- * detur esse' verendum, ne ardens, quod conspicimus, bona, terrena comparandi studium, plurium in dic» animos a rebus coéïeatibus avocet, et luetupso illô, quem indifferentismum meant, morbo inficiat. Non improbandus quidem est ille, qüo terrena comparantur, Iqbor et induetrisi quamdin intra iuetos limites constringitur et in altiopem illum dirigitur fibem. cuius gratia terrena omnia hoqpini sunt concessa; vehementer autem vituperandus et reprobandus. qi insanae tantum fruendi libidini subservit, aut ita totum occupat animtim. ut coelestia hegligantur. îînmo et vilipendantur '

Religionis revelatae vim et naturam minime intelligunt vaneque fidem aliquam se habere existi, mant nostri temporis sapientes illi, qui -religionem, quasi senio langueat, scientia renovandam et perficiendam dictitant. His cum Vincentio Lirinensi respondemus ^Mirari satis nequeo tantam quurundam hominum vesaniam, tantam^ excqecatae menti» impietatem, tantam postremo errandi libidinem, ut contenti non sint tradita semel et accepta antiquitus credendi regula, sed nova ac nova in diem quaerant, semperque aliquid gpstiant religioni addere. jnutare. detrahere ; quasi non coeleste dogma sit. quod semel revelatum esse sufficiat, sed terrena institutio, quae aliter perfici nisi assidua emendatione, immo potius reprehensione non possit, cum divina clament oracula: „Ne transferas terminos, quos posuerunt pqtres tur 1 Profecto temerariq plane ét sacrilego ausu abripiuntur, quotquot humanum quendam progressum in religionem revelatam vellent inducere, ^perinde ac si ipaa religio non Dei, sed hominum opus esset aut philosophicum aliquod inventum, quod humanis media perfici' queat Doctrinam revelatam qui corrigere, mutare, [et] alium ei sensum, quam quem hucusque tenuit ecclesia, aubiicere praesumit, ipsam revelationem opus divinum esse negat aut ecclesiam,'quae eat veritatis columna. incuaat erroris. Manifestum quoque est illos, qui asserunt, posse aliquando scientiarum et imprimis philosophiae progressus exigere nt dogma aliquod alio, quam prioribus saeculis tenuit ecclesia, sensu iam intelligendum sit, fidem totam funditus evertere. Non enim firmo montis assensu,\jui ad fidem requiritur, ille potest dogma aliquod sensu nunc ab ecclesia declarato admittere. qui vereri poeoit aut debeat, ne philosophiae progressus alium aliquando dogmatis sensum requirat, enmque, quem nunc tuetur ecclesia, falsum fuisse ostendat

Quodsi quia "omnem in religionis scientia progressum sibi praeclusum vane queratur, audiat eundem Vincentium a tot iam saeculis eiusmodi querelas praevenientem: „8ed," inquit, .forsitan dicit aliquis: Nulluans ergo in ecclesia Christi prefehtua habebitur religionis' Habeatur plano et maximus. Bed ita tamen, ut vere profectus sit ille fidei, non permutatio. Siquidem ad profectum pertinet, ut in semetipaam unaquaeque ros amplificetur; ad permutationem vero, ut aliquid ex alio in aliud transvertatur. Crescat igitur oportet et multum vehementerque proficiat tam singulorum

' П Petr. m. ic.
1 Cf. iafr» pert. I, osp. M.
' Maro. XVI, M.
' Bohr. XL β; «t. iatra pert. I, cap. M.
' Propp. desui ab Inaoe. XI (die < mart.] sano IβTP, prop. M [baUar. XI, M·]. VHs sippräd.
* PrspilaiaaaadiLaUi dasm.aGng.XI (ta Misa.) saao

1 £av«L FÜ IX. data die 0 MV. 1046.

quam omnium,'tam Mnius hominis quam totius ecclesiae, aetatum ac "saeçirtô^um gradibus, intelli£entia. scierttiù. sqptentig, sed in «fio «raptabat genere, in'eodem scilicet dogmate, j^odeiilaçoeu'. eademque sententia/!*

Vàpat V.

Dczfidti et teientiae diterimint et vmico simaZ consortio.

nAnini^t<? medicina, quae divida providentia et ^ineffabili beneficentia geniuatim distincteque puldterrima <est. Distribuitur <n<m in..auctoritatem vt rationem/7 Jfjdejs auctoritate nitituM 'Est erfipn fides ^sensus iHe, quo iis, quae A aFtero edicuntur, adhaeremus, non ob rei prolatpe *intérim* veritatem perspectam, sed ob loquentia auctoritatem seu peritiam veracitatemqué certo nobis cognitam, KciMntia aut^| ilia tenemus, quae ratjo ex internd idearum nexu vera case perspicit. Cum igitur aliud ait, quo fides.-Bliud quo scientia nititur, etiam fidem, auctoritate suffultam, et eciehtiam. (rationis intelligentia perfectatn, inter .se differre necesse est.

Et vero quod aib veritates religionis revelatae admittendas nos movet, non est earum interna evidentia sed Dei\ revelantis auctoritas. , Etenim, teste apostolo, fides est now opporsR-*hwiT* Non e perspecta rerum propositarum interna veritate, sed ex auctoritate seu scientia et veracitate divina Christus, ut doctrinam suam homines admitterent, postulabat Inde quamvis eadem res et fide et scientia possit attingi, tamen. 8i quis aliqua menti humanae pervia non ideo, quia revelata spot, sed solum propterea, quod ea perspiciat intellectu,- admitteret, haec non fides esset, neti scientia.

Porso fides divin et seiefitia, jit semper motive, itazpersaepe differunt etiem obiecto, cum illa quoque revelentur, quae nulla humanae mentis acies intelligere potest Differunt demum principio etiam, ex quo nascuntur. Scientia enim solius mentis viribus attingi ipsa (juidçm potest: fides vero divina, quae ad salufem requiritur, Dei gratia excitetur oportet·.

Quemadmodum religionem, ut e terris eam exulare faciant, rebus humanis inimicam ease impie iactitant nonnulli, ita etiam fidem divinam, ut eam deprimant, et humanam scientiam dissidere sibique opponi posse perverse asserunt, ac si, quod revelatione tanquam verum proponitur, ratio falsupi esse quandoque perspiciet. Etenim cum non verifas veritati \ sed veritati sola opponatur falsitas, nunquam, quae vera esse perspicue videt ratio, contradices^ his, quae vera esee divinum testatur eloquium. Praeterea, quoc^lumini rationis vere contrarium est seu falsum, id ipeius etiàmÇ Dei sapientiae adversum necesse est, cum mens humana utpote a Deo eflbrmata, Dei pit quodammodo discipula, et legibus ab illo sibi inditis dirigatur. Quod vera divinae sapientiae adversatur, id, utpote falsum, revelari nubquam potest. Et profecto si, quod revelatione declaratur verum, rationi unquam falsam esse posset,- Deus aut vellet, ut, spreta revelatione, rationis lumini obsequeremur, ot sanctus non esset, cum <uon exigeret illud, quod sibi debetur, obsequium; aut vellet, ut, spreto rationis lumine, revelationi habbremua fidem, et sapiens non cunj.rationem eo f»olun).'fine Iprgiri potuerit, Çt eius dirigamur legibue,

Quioimo tqm consona rationi .est fid^s.ut illa ad. han#'inducat ¥iamqùe sternat. Non enim credimus, niai ratione perspicieâtea, ^>eo esae credendum eumqùo üae locutum. · nItaque ^lynan^Satio ex splendidissimis . ?. aeque ac fiiyniMimi· argumentis clare dpertequecognoscén», Deum (chrstliftfffe) fidei aUctorqm exsjstere, . . jimne ^dem- fidei dhsequium praebeat opurtpt, eum pro certo habeat, > Deo tradrtiftn ease, quidquid fldep ipsa boniinitÜw credendum dt agerfdum proponit/ l Argumenta illa, quibus Deum locutum<esse evincitur, quaeque motiva 'credrbilitatis dicuntur, eum sint tam multa et tam varia, alia semper ^pro alia hominum conditione, aetate, indole mentisque cultura praesto sunt, ipseque puer, dum a parentibus fidetd aliqua, quae, ei quidem sufficiunt, haurit, dfid^l eniin firmitas. etei η·>η his quidem argumentis, conditione tantum phaevia. sed ipsa auctoritate primum cognita«aein etiam credita nititur, tamen requirit, ut. qui credit. Vatione certo Cognoscat, Deum esse locutum, ipilloque dubio prudenti hac de re pulsetur'. Neque illud praetereundum, certitudinem hanc a gratia, qua Deus mentem adimat, ipsoque voluntatis imperio maioaa- etiam capere incrementa'. Atque itg fit. ut rationis usus fidem praecedat et ad eam hominem ope revelationis et gratiae conducat

Dum vero fidei subservit ratio, maxima simul a fide capit emolumenta. Liberatur enim erroribus Jonumeris, quibus genus humanum, divina reiecta auctoritate, oppressum conspicimus. Et quamquam morale· nonnulla· veritatea^atio etiam revelatione destituta certo demonstrare potest, id tamen eo facilius praestat, quo certiorem earundem e fide hausit cognitionem. Ali» sero quaedam, etei ipsae quoque mentis aciem non penitus effugiunt, nunquam argOmentis, utpote nimia reconditas, demo'nstraaaet ratio, nisi eas revelatio primum aperuisset. Et ita quidem ratio seu intelligentia sequitur fidem, quam alio modo praecedit '.

Caput VI.

De rationaliemo a fide excludendo.

Attamen nimium tribueretur rationi, si ad demonstrandam revelationem eiusmodi requirerentur argumenta, quae non solum omne dubium prudens excluderent, sed quae sua evidentia omnem homini potestatem, dubium quodcunque quamvis imprudens concipiendi, adimerent. Maiorem enim libertatem, quam quae argumentis eiusmodi evidentia sua nos urgentibus reliqua esset, Deus, 'qui insignis meriti occasionem homini praebere volebat, teste experieptia, cum fido coniunxit. 8i argumentis certis quidesa, aon tamen semper tanta, de qua dictum est, evidentia fulgentibus, in negotiis etiam graviseimis vitae communis duci sok .. 'is, neque ut alteri fidem habeamus, evidentiam illam semper exigimus: cur, ut revelationi prudenter aasentiamur, alia exigeremus argumenta, praesertim enm, absoluta fidei certitudo, ut aiximus, alio nitatur fundamento ?

Longissime vero aberrant, qui hanc homini vindicant libertatem, ut fidem divinam abiiciat aut

1 Commou, cap. 98
* S. Aug., *De* iwa re/tp.. cap. 94, n. 46, [opp.. M. Baaad., 1.763 A).
* H«br. XI. 1.
* loaaa. III, 11, TIII, 98.
* Cf. iafra part I. cap. I H I
* <X ibiL, cap. 27.
' Ow. tHmaV, nam, [HaiAŒ. 1Π»·).

1 Encyci. PU IX. data die 0 bot. 1846.
* Propp. dams. ablnasc.Xl[di· S atari) aaaol679, prop.Sl: VMe append.
* Prop. 1» later «m<m. TM· afpad.
* Propp· «ai·.· wagng· Mtete, «aao 1866. Vide appari. IT, UMD).

\nuspendat, scrutaturus rotepm argumenta, quibus induetus ait ad credendum. Etenim credendi obii gatiQ perpetua eat, nec-ullounquam temporb ei se homo Bu'bdooere debet; perpetuo etiam gratia sua Deus, ut credamus, nos moret et adiuvat, cui .unquam rfesiatefe nefas eat. A'r^umenu demum, quibus ad credendum homo inductus est, huiustnodi sunt, ut, quo magia perpenduntur, eo ctkpora et 'graviora appareant; unde consequitur, causam, cur horfio, quasi illa non ' «afficiant, fidem suspendat, exsistere,nunquam posse. Itaque sententiam, quae dubium positivum basim statuit omnis tbeolo^gicae inquiaitiorria, iam proscriptam ɪdenuo proscribimusl.*

In aliud rationaliami genus incidunt i.lli, qui a religione mysterja' excludunt, duin yfIninia. qua^ revelatione nobis proponùntur, ratione etiam certo demonstrari posse asserunt. Esse autem quaedam fidei mysteria, 'quae ratio per se nec cognoscere, B nec, ffofrtquam revelata sunt, argumenti^ internis certis ipsa demonstrare possit, «ancti patre? et qcclesiae doctores, sacrae scripturae effatis innixi, ppssim docent, ut qftnjnem. qui eorum operal pervolverit. latere potest. Et quidem, quod de mysteriis dicitur/Sion eo solum sensu accipiendum est. quo intimam rerum vel 'obviarum naturam non intelligi recte asserimus, sed ita etiam, ut illarum veritatum, quae religionis mysteria vocantur, ne exish^ntiam quidem certo demonstrare seu, cur esse debeant, perspicere possimus. Namque Deum esse, et esse infinitum, ratio quidem demonstrat, quamvis modum, quo Deus sit infinitùà, longe minus perspiciat, quan^ rerum creatarum naturam. Sed ratio sola non tantum, *quomodo* in una essentia tres sint personae divinae, sed ne hoc quidem, esse in una essentia tres personas divinas realiter distinctae. etiam postquam id revelatum est, suis viribus et principiis demonstrare seu, cur esse 'debeant, intelligere potest. Quaecunque de mysterio sanctissimae Trinitatis a patribus et theologis vere demonstrantur,illa non innituntur principiis e ratione, sed e revelatione divina petitis. Erit igitur, quemadmodum ait doctor angelicus^ in mysteriis „hic mod^s sefvandus, ut ea, quae in sermonibus sacrae scripturae sunt tradita, quasi principia sumantur; et sic ea, quae occulte nobis traduntur, studeamus utcunque mente capere, a laceratione infidelium defendendo, ut tamen praesumptio perfecte cognoscendi non adsit. Probanda enim sunt huiusmodi auctoritate sacrae scripturae, non autem ratione naturali.Qua quidem monitione posthabita qui humana ratione ac philosophia, quae, ut sanctissimus pater noster Pius IX docet, „in religionis rebus non dominari, sed ancillari omnino debent ·, mysteria profundissima penetrare et explicare sibi D videbantur, eo aberrarunt, ut ipsa illa dogmata sacratissima, quibus velut cardinibus tota vertitur religio, depravamini

Etsi, ut beatissimi papae Gregorii XVI verbis utamur, ^superbi seu potius insipientis hominis est, fidei mysteria, quae exsuperant omnem sensum, humanis examinare ponderibus, tamen, ubi ista abest' temeritas neo fides submittitur scientiae, argumentis etiam quibusdam, non quidem necessariis et evidentibfie demonstrare, sed congruis tantum Ot quasi similitudinibus illustrare et aliquatenus manifestare mysteria ratio potest, quemadmodum sanctos patres «et sanctum Augustinum prae ceteris circa sanctissimae TÂçitatjs nwterimh verwtos esse videmusl.

. Nimium rationi tribuunt «etiam illi, qui liberum, ut vcieant, 'exaqien seu rationis .udum eo' usque extendire eamqiee a fidei iugo' emancipare sibi licitum ducuat, ut m siris disputationibus nôu attondentes ad id, quod /ecclesia hucusque docudtit, doctrinas et systemata quaecunque tibi construant, et tunc demum, postquam ecclesia ea- re^BobM' it, quae condtruxergnl, dissolv^da Xateantur. Etsi verissimum est, gbsequendum esae ecclesiae iudicio de doctrina iam prolata, tamen verissimum etiam est. non tentandupi esse quidquam. quod illis, quae ecclesia àdtiuc docuit, ait eôntrarium. Etenim-non solum ius «t munus errores iam sparsos resecandi inbot ecclesiae, sed etiam munus dtrcerftli facemque praeferendi fidelibus. I nde sequitur, incumbere his audiendi obligationem, et etiam antequam ecclesia aliquem repressent, cius esse, rationt^n submitteyo illis, quat^jfcb ecclesia hucueqOe tradita norat.

' Quae dicta «ont. non de theologicis solum, sed de philosophicis etiam placitis ct «istematibus sunt intelligenda. Procul dubio ecejesise. quamvis naturales aciontiae n<rti tranati tamen, quia ventatis re\elatae\custos est, iuf competit proscribendi doctrinas philosophicas, quae vd revelatae doctrinae contradicunt, vel ad fidem in hominum animis subvertendam ducunt. I nde consequitur, non solum recedendum esse a sententiis, quas ecclesia pro scripsit, sed etiam cavendum esae, ne systemata fingantur, quae eiusdem doctrinae et menti adversent®;· reformandas esse patrum ac praestantissimorum theologiae doctarum exemplo doctrinas philosophicas, ubi veritatem revelatam quomodocunque tangunt, secundum ecclesiae doctrinam ac mentemt cum ipsius philosophiae, utpote scientiae inferioris et minus tuto fundamento suffultae ratio exigat, 4t quemadmodum loquitur doctor angelicus „sit ad metas fidei redigenda secundum iliud apostoli >7» *captivitatem redigenteo omnem intellectum* «a olwÿtttem *Chrieti'* 1 Neque illo ecclesiae de doctrinis philosophicis iudicio detrahitur quidquam veritatis naturalis indagandae studio. Non enim philosophiae usus, sed eiusdem solus abusus interdicitur4. nec veritatem indagare, sed errorem solum eumque fidei adversantem aut ad eam labefactandam accommodatum complecti homo prohibetur. Immo potius iuvatur et provehitur ipsa philosophia, cum non exiguum sit in omni inquisitione emolumentum, ■osse sententias Quasdam. quae utpote certo falsae, scopulorum instar sint fugiendae.

Caput VIL

De fide externe profitenda..

Fides neganda est nunquam, ne vitae quidem proposito discrimine. Nam „^u· *negaverit me eoram kominibue, negabo et ego eum eoram patre meo, gui in coelie eet*“* Palam .etiam profitenda est. quoties honor Deo debitus vel spiritualis acorum utilitas, ni profitearis, caperet detrimentum. Quoniam igitur *„eordc creditur ad iuetittam, ore autem confremo fit ad salutem u,* propterea animarum pastores fideles sibi commissos moneant eonstanterque hortentur, ut fidem catholicam libere, ubi tulerit occasio, profiteri minime erubescant, veriti gravissimam illam redemptoris nostri comminationem: *tfQui me erubuerit*

1 Gregor. XVI breve *Dum actrbùeimat,* datam die M sepi, m Vids append.
' 8. Thqa. CWrs pa<, Ub. IV, prooem
• Uttsnis ad emis, tsrdtosl— arsh^. Gntarisa, dotes dis » MI IW. VMs append.

* S. Thom. II, β, q. S. a. 10.
4 In Hbrasi Boetii *de* TVmmL, qnasst. 2, art. 8.
• H Cor. X, ft.
4 (X 8. Thom., 1. a, ad Sl.
• Marti. X, A
* Asm» x, ta

maoa sernseiws, Aime /Usus Àoessses» srsstoaMt, esam A *renent in maieitate* ₘₘ *ei patri» et tanctanim angelorum."* ⁸ Doceant eosdem, quam iniquum foret,. Deo, qui totum hominem, anima et corpore oonstitutum, ut cpeavit, ita dtiam ad sempiternam beatiiujinem fide viva Obtinehdam destinavit, impendere qpidem intprnuln mentis, negare tamen externum oris obsequium; quam turpe et improbum sit, ecclesiae catholicae fidem, tot oonfirmatasn miraculis, tot illustratam martyrum victoriis, fot', haereticorum ^Multibus ïortiorem, fot sancCtafis exemplis gloriosam,. quasi ea non ferat hominum ora et iconspectum. tenebrarum latebris velle abscondere. ¹ Haec aliaque ai perpenderint Chriati fideles, procul dubio publico sacramentorum usu, ecclesiasticorum praeceptorum observantia aliisque religionis pietatieque exercitiis fidem suam manifestare gestient. Nos vero, quae sacrosa'ncta Tridentina synodus' de orthodoxae fidei publica pro-B fessions a quibusdam e formula faciende praescripsit, in nostris dioecesibus observande esse denuo sancimus.

Caput VIII.

Dr fidei perieuli» cavendi».

IIjc fidem tam sanctam origine, tam praestantem doctrinis, meritis tam foecundam, denique ad salutem consequendam tam neccessariabi. ut gregi suo illibatam conservent, animarum pastore» in praecipuis sibi curis demandatum existimabunt. In operis sui partem aliquam vocabunt imprimis parentes, eosque frequenter monebunt, quanta cura et sollicitudine advigilare debeant, ut fidem catholicam autRjpsi liberos, suo» mature doceant, aut per alios iidem doceantur; et quam gravis criminis ooram divina maiestate reos se fore existimare deberent, si, quod vel cogitare nefas, liberos suos errore mancipandos C consentirent, aut ii» praeceptoribus institutoribusve committerent, a quibus fidei immineret periculum.

Curabunt porro pastores, ut fideles abstineant a legendis illis libris et libellis et pravis ephemeridibus, narratiunculis, historiolis aut obsooenis schematibus impressis paginis, hodie, proh dolor! nimium per orbem sparsis et, quod magis etiam dolendum.' ipsorum catholicorum pecunia nutritis et sustentatis, quibus catholica fides, etsi, quod saepe longe periculosius, tecti» solum artibus ad incautas et leves mentes facilius capiendas, seducendos pusillos, impugnatur, aut ecclesiae usus legesque carpuntur, aut quae pro aeterna hominum salute ipsaqne hac vita mortali praeclaro gessit, narratione depravantur Nonne verendum est, ne in ilio, qui eiusmodi libros aut ephemerides assidua terit manu, fides, si nondum occubuit, tamen aegram modo trahat spiritum, dnm fieri nequeat, u> ia, qui D matri ecclesiae sincere est addictus, aequo animo eam calumniis stadiat proscindi?

Cum constet, non raro inter fideles spargi scripturarum sacrarum vorsiones, quae ant depravatae sint, aut ecclesiastica approbatione aut iis conditionibus careant, quas ecclesia exigere solet, ne ipsi veritatis fontes hominum culpa aut inscitia in erroris occasionem pervertantur: hinc summorum pontificum ordinationibus obtemperantes, pastores gregem sibi creditum sedulo et prudenter edoceant, istiusmodi versicmes et'imprimis illas, quae a societatibus biblicis offerantur, eMe respuendas. Alioquin enim dedecet, fideles aliunde, quam ab eodeaia catholica, cui soli veritas revelata simul cum eius fontibus commissa^ eat, librae sacros accipere, immo illicitum est; obsequi illia, qui eavmiente catholicis offerunt scripturae, ut ipai,jreiecta ecclesiae auctoritata, propria interpretatione, quid credere velint, inde eruant M sibi ipsis fidem qualemcunque condant,

Ipsi vero animarum pastores omnesque, qui sacram, doctrinam exponunt, summopere common-' datum'sibi existimenbillud. quod tam sollicite monet apdstolus: *„O Timothee,* drpemtma custodi, dsestoM *profana»* vocum aovite/vs, «i *oppositione» falti namini» seientiae,* gaam *guidam profpittente» drill fidem* excsdsnsat,"l E fontibus puris illam, qua\gregem pascunt; hauriant doctrinam. Sanctorum patrum et ecclesiae doctorum libris, · quantum per tempus licebit, et imprimid' patechismo Romano legendis' sint addicti, magnamqiie iis exhibeant reverentiam. Inter dogmata et opiniones probe discernant, et etiam in illis, quae ab ecclesia conceptis verbis definita non sunt, ecclesiae tampn sensum, ubi de illo constare videbitur, arctissime complecti satagant, Neque tum solum, si anathematis poena intentetur, sententiam aliquam ecclesiastica auctoritate proscriptam et sibi aversandam ducant: maior enim cum in quolibet catholico, tum in ecclesiae potissimum ministro iure merito exigituranimi promptitude. 8mi patris nostri Pii IX monitis' obsecuti caveant, ne qua in re violent sanam loquendi formam; memoresque sint eorum, quae gravissime monuit Augustinus: „Nobis ad certam regulam loqui fas est. ne verborum licentia etiam de rebus, quae hic significantur, impiam gignat opinionem."⁸ Etiam a doctrina praestantiorum theologorum communi non facile declinent. Cur enim nostris temporibus nonnulli in tot lapsi sunt errores, nisi quia communem theologorum doctrinam aut non noverunt aut temere deserendam duxerunt?

Verum non solum a tentationum ventis praeservandum, sed bonis etiam operibus sacramentorumque frequenti usu velut oleo nutriendum assidue fovendumque eat verae fidei lumen. Quod si praestabunt fideles vitamque ad fidei regulam conabuntur instituere, non exiguam aliquando in fide servata spem reponent dicentque cum apestolo: *..Bonum certamen certari, curtum eoneummaei, fidem »ervam. In reliquo repoiita ett mihi ctfrona iuttitiae, quam reddet mihi Dominât* <a *illa die iuttu» index."* ⁸

TITULUS II.

Do Deo uno pereonarnmqu» Trinitate.

Caput IX.

'De personarum in una dieina eitmtia Trinitate.

Cum smae Trinitatis mysterium totius nostrae fldei(qua Deum creatorem, redemptorem et sanctificatorem profitemur, sit fundamentum, fide proreus illibfita tenendum et .profitendum esae facile conspicitur. Itaque in una simplicissima divina substantia seu essentia tres sunt personae realiter distinctae. „Firmiter credimus et simpliciter confitemur, quod unus solus eet verus Deus, . . . Pater et Filius et Spiritus sanctus, tres quidem personae, sed una essentia, substantia seu netura simplex omnino ⁸ Damnet (ecclesia) Sabellium person confundentem et ipsarum distinctionem realetn penitus auferentem." ⁸

¹ Lee. IX, 98.
1 · Hess. XXIV. *Oe etf.,* osp. IS.
⁸ fiyaad. diose. Tasealna. ostokrsSs ak sdhs satd. Ungiane

| 1 Tim. VI. so-l.
⁸ Litt. ad emis, cardinale· arehiep. Colon , datae die l& inuii I8A7. Vide append.
⁸ *De civ. Dei.* lib. X, osp. 98. (opp., od. Bened., VU. Ü68 A'.
' U Tim. IV. 7-8. r-
⁸ Cons. Lax. IV, oaf. 1, [Msari XXII, MI Al.
⁸ Cone *Pietn* dsanL ⁸ laccbiu, [Maui XXXI, 1738 B). VIM appasri.

Quamquam personae realiler distinguuntur inter ^ps, non taraen . realitdr distinguuntur ab 'basentia divina. wIn Deo solummodo Trinitas est, non qùaternîtes, quia quaolîbfc^Ltrium personarum est illa res, videlicet su^staptia, essentia seu natura divina/ 1

Unde etiapi omnia essentiae divinajp attributa tribus personis sunt communia. „Patris et Filii qi Spiritus sancti unà est divinitas, aèqualis gloria, coaeterna maiustas/'

Proprium singulis personis id solum est. quo quaelibet persons constituitur, seu relationis oppositio. Omnia supt unum, ubi non obviat relationis oppositio4. r Omnia, quae Palfis sunt, Pater ipse unigenito Filio suo gignendo dedit, praeter esse Patrem.- *

Pater a nullo. Filius a Patre aeterna generatione, Spiritus vero sanctbs a Patre et Ftlib tanquam uno principio et unica spiratione procedit/.

Cum Filius a Patre generatur, et Spiritus sanctus ab utroque procedit, non generatur aut procedit essentia, sicut nec essentia generat vel spirat; sed una semper et eadem puniero essentia a Patre communicatur Filio, et a Patre Filioquo Spiritui sancto. «Illa.res (substantia, essentia seu natura divina) non est generans, neque genita, nec procedens; sed est Pater, qui generat, et Filius, qui gignitur, et Spiritus «anctus, qui procedit: ut distinctiones sint in personis, et unitas in natura/ ·

Propter banc Essentiae unitatem una persona in altera sine ^\ej4onaruni confusione exsistit1.

Nulla est in hac generatione aut processione temporie successio. „Nullus aliam aut praecedit aeternitate, aut excedit magnitudine, aut superat potestate. Aeternum quippe et sine initio est. quod Filius de Patre exstitit; et aeterpum ac sine initio est. quod Spiritus sanctus de Patre Filioque procedit/ 4

Atque hoc est tremendum Trinitatis mysterium, quod qui humiliter adoraverit, fiduciam aliquando hauriet ex illis, quibus pi> mater ecclesia morientem supremo iudici commendat verbis: „Licet . . peccaverit, tamen Patrem et Filium et Spiritum sanctum non negavit; sed credidit et zelum Dei in se habuit, et Deum, qui fecit omnia^ fideliter adoravit/ 4

Augustissimum hoc Trinitatis mysterium, quamvis sancti patres ecclesiaeque doctores similitudinibus ad fidelium eruditionem illustrare conati sint: tamen uno quasi ore ineffabile et incomprehensibile esse proclamant. Et ture quidem merito. Etenim cum Dei invisibilia per ea, quae facta sunt, intellecta conspiciantur '·„ e rebus creatis ad personarum Trinitatem pertingendum nobis esset. Id autem fieri nequit, cum actus ille, quo Deus mundum creavit, utpote tribus personis communis, unitatem quidenreasentiae, non vero personarum Trinitatem manifestet1l. Verum quidem est, cum personarum in Deo processiones per actus intellectus et voluntatis fieri sancti patres e scripturis colligant, dici etiam hominem, intellectu et voluntate praeditum, non solum, ut res ceterae, Trinitatis vestigium, sed etiam imaginem quandam, cum in eo sit verbum mentisk conceptum et amor procedens/. Sed haec similitudo ad illustrandam quidem, aliquatenus, nequaquam tamen ad ^.demonstrandam aut intelligendam personarum Trinitdtem valere- potest, cum ^dmodurn imperfecta sit\ et quae in nostro intellectu deprehendimus, aut non possimus omnia ^conunuo ad Intellectum transferre divinum, aut si transferenda esse videntur, quomodo «transferenda sint, [non intelligamus. multpque minus, si triplici men4« nostrae affeetiodi izr Deo aliquid respondeat, hanc personarum esae Trinitatem concludere c<^to liceat. Caveant igitur doctobes et fideles, ne in te impleatur illud: „ζ>iïï *tertiator eti Utoifttalti,* opp»·-*mttw a gloria}l*** satisque sibi esse existiment, firmissima fide tenere, quod certissima ventate est revelatum.

Caput X

Df trf oribut ñuft in sanr/tssima/ *Tr-ittilatt»* λγ. *phention^ ntandit.*

Si, quejnadmodum sapienter monet doctor angelicus4. illi, qui Trinitatem naturali ratione demonstrare nituntur, dupliciter fidei derogant, scilicet tum deprimendo eius dignitatem, qua quae rationem humanam excedunt complectitur., tum exponendo eam irrieioni infidelium, qui facile opinentur, nos ex argumentis non certis aliqua habere vera longe gravius offendunt illi, qui non solum rationibus non certis demonstrare Trinitatem conantur, sed illis ipsis, quas tetnete dicunt demonstrationes, mysterium hoc sanctissimum deformant, in pravum detorquent sensum atque ita catholicam de sina , Trinitate doctrinam errore inficiunt.

Et hanc quidem doctrinam errore inficiunt illi, qui processionem personarum e conscientiae processu repetentes dicunt. Deum ceu esse absolutum se sibi tanquam obiectum opponendo sui sibi fieri conscium, quo dein conscientiae processu constituatur Pater, Filius et Spiritus sanctus.

Etenim, ceteris omissis, cum secundum ecclesia· doctrinam Filius sit Deus verus de Deo vero, dici nequit, solum per generationem Filii Patrem acquirere illam scientiam seu cognitionem sui ipsius, quae in Deo, cui „est esse, quod sapère, et ea essentia est, quae sapientia4, ut Deus verus sii, abesse non potest-. 8i generando Filium Pater fleret sapiens seu perfecte se intelligent, potius Pater, quod praeclare evolvit emus Augustinus ·, dicendus esset Deus de Filio, quod fides catholica' vetat. rNec Pater sine Filio, nec Filius •liquando exstitit sine Patre; et tamen non sicut Filius de Patre, ita Pater de Filio .... Filius ergo Deus de Patre, Pater autem Deus, sed non de Filio/l Praeterea, cum Pater ab aeterno Filium generando suam substantiam ei dederit omniaque attributa, ae proinde sapientiam quoque et perfectam sui cognitionem, dici sane non potest. Patrem generando demum accepisse, quod ut communicare posset, habere iam debebat4.

Pariter doctrinam catholicam errore iidem inficiunt, dum substantiam unam numero personis inesse. negantes docent, aut unam substantium ter

* Conc. L*I IV, cap. 2. [Mansi XXII, 988 B).
1 Symb. Athaa. /
* Cono. Flor., decr. pro lacobit, [Mansi XXXI, 1788 A].
* Cono. Flor., depr. onion. Graecorum, [Mansi XXXI, 1697 A]. Vide append.
* Cone. Let. IV, cap. 1; cone. Flor., decreL union. Granorum, [Maui XXII, 981 A, et XXXI, 1896 K|.
* Cone. Lat IV, oap fi. [Mansi XXII, 988C).
' Ceno. Flor., decr. pro laoobit., (Mansi XXXI, 1786 AJ.
* Cono. Flor., decr. pro InooML, |Mansi, 1. e.).
* Brevier. Rosa, ordo ousnsesd. ssimas, orat 4.
M Rom. I, to.
“ & Ttera 1 ■■■ . M, s 7.

1 Ibid.
• S. Aug., de Ttwmt., lib. XV, cap. X, s. 20, [opp.. sd. Beaed.. VIII, MO B].
• Prov. XXV, 97.
“ U- q.M, a.1.
a* *Trinit.*, lib. XV, cap. 7, a. 18, |opp., ed. Beaed., Vin, 974 κΓ7
• *Dt* 𝕿*ri* Ub. VU. eap. 1, a. B, [L c. SM B ete.}
' Bymb. fidei mm. ToM. XI, [Hard. IU, MBO B). Vide append.
• R <ir *TrMt.*, Hh XV. cap. 14. B. A (opr,. M RnM., Vin, MD}

edoma, «at tree sibi immsa rates raboSaaties. Mt trm Mbotaatialitatoa, Mt trao subotaatiM pesw-aales, eat trao essentiae, Mt m Mu Üm tetaaiiom itm>. aat Deem sraspetioss n dwpboaro vol triplicaro. Mt mm ia Doo'nen aaitatem, sod iden-titatem rabetaatiao.

Error quidem inde seam dasit originem, quod qui Mcuadum catholicam idem personarum a per-sona Mt proooMua, sybstMtiaram a subetaatia pro-oomus at emaodtio perperam statuitur., Laeditur igitur imprimis haoc oontiHi Imtoranenoia IV do-initio „111» rae (substantia, amentia mu nature divina) non mt generans, neque genita, neo pro-cedens; Md rat Pater, qui generat. Filins, qui gignitur, et Spiritus sanctus, qui procedit." 1 Laeditur illa ecclesiae doctrjba, qua substantiam inter et personam quamlibet realts distinctio negatur. „Id. quod est Pater. Mt Filius, et Spiritus sanctus idem omnino." ' Si autem substantia in Filio generatur et in Patre generat, substMtia Filii utpete generata a substantia Patrie utpote generanto realiter distincta sit necesM Mt. Laeditur summa illa simplicitas, quam substantiae divinae fidM catholica vindicat, tiuod enim non Mt unum numero, sed ternarium, non est simplex omnino. Laeditur ipsum de uni-tate Dei dogma. Tot enim vere adsunt dii, quot adsunt essentiae realiter distinctae.

Demum errore doetripam catholicam inficiunt, quicunque in personarum diriearum proeMsiooo veram aliquam temporie successionem inducunt, quamvis tempus in hac suooeMione infinitum sta-tuant.* Ordinem et processionem,, non temporis successionem significamus. Patrem ante Filium, Patrem Filiumque ante Spiritum sanctum nominando.

Quamvis recto, consecrata iam formula. Deum unum et trinum dicamus, illud ad substantiam, hoc ad personas referendo, tamen facile radrn et in-cautos in fraudem impellere posset ia, qui diceret, ipsum Deum in tribus personis distingui; et perperam discederet „a communi et probata ia christiMae doctrinae institutionibus formula, qua Deus mus quidem in tribus personis distinctis dicitur, non in tribua personis distinctus: cuius'/ormulae commu-tatione hoc vi verborum subrepit erroris periculum, ut ementia divina distincta in personis patetur, fidiM catholice sic unam in personis distinctis confitetur, ut eam simul profiteatur in m prorsus indistinctam" *

Quemadmodum substantiae simpliciasimM uaitaa, ita etiam personarum realis inter M distinctio ne tollatur cavendum Mt Hanc tollunt et negaat illi, qui Deum ab operibus tantum, quae in mundo creando hominumque salute procuranda operatus sit, modo Patrem, modo Filium, modo Spiritum sanctum vocari sabelliano ersore raserunt

TTTULÜ8 m.

Do erraticas

Caput XL

D» Dtc rerum amnium asso principio contre ah-

„Patrem ... et Filium et Spiritam sanctam, unum Deum, ... mos creatorem, factdram, gubernatorem et dispositorem omnium corporatism et spiritualium, visibilium et invisibilium, cordo credimus et ora confitemur .... qui .... de nihilo cuncta creavit

* Cap.*·
* Osas Let IV, sap. a, (Marat XXП, ntci
* Otoo. fier, dear. pre Iseettt, (Mend XXXI. 1*1)
* Pfm VI ia coast À<MSsvsmgds>, ta Ina VMa aggaad
* Prnfiimti Mai psaamipasVoMaaa ab braes HL (agp, ad. Miura, HI. MSC sts.). VUaappaad.

Paber è FUins è Spiritus sanctas non tria prin-cipia sreataraa, sed uaam priasipiam." Cum omnia, quae aea expriment reiatineio oppositiosem seu id, que persona diviaa oeeetituitur, tribas personis sint communia, etiam virtus enandi, quippe quae huiaomodi oppoeitioaem noa ianUat communio sit secerne eat Et voro, Deoe Mt Caussa rurum per intellectam et volaatatem. IsteUoctuo autem et voluntas tribus personis est nommants; ergo et communie Mt illo, quo creant actas. Unde licet trM personae sint creantM mu creatione agant, quia tamen una eademque essentiae virtute agunt, unus tantum Mt creator, quo nomine eoMntia simul denotatur.

Alio autem modo opera, utut tribue personis communia, uni prae ceteris attribui mu approprier! solent. Licet enim inter rerum finitarum e nihilo productionem et Filii generationem ingens sit discrimen, tamen illa huius Mt quaedam quantum-vis exigue similitudo. Unde sicut Patri generatio Filii Mt propria mu soli competit, ita mundi ei attribuitur mu appropriatur creatio. Pariter Filio, quia intellectu gignitur mu Mt rapientia genita, illa attribuuntur, io quibus sapientia imprimis elucet, sicut Spiritui sancto, quia voluntate mu amore procedit, opera illa, in quibus Dei bonitas potissi-mum manifestatur.

Porno eum artifex agat per intellectum et volun-tatem, etiam Pater mundum crearae legitur per verbum mu Filium, qui intellectu, et per Spiritum sanctum, qui voluntate hu amore procedit '.

Ut fidos in Deum unum adversus materialiemum mu novum atheiomum * ita fides, qua mundum creatum sive e nihilo productum esse profitemur, validissimus Mt advenus pantheismum clypeua: advenue illam iniquam doctrinam, quao Deum cum mundo confundit dum aut a Deo incipiens γμ e Dei enbetaatia profluxisse et eiusdem proin cum eo mm naturae statuit; aut a rebus creatis ipraque mento humana incipiens vim illam, quam in natura et m ipoo homo experitur, facit Deum. Enimvero eum mundum e nihilo productum mm docemur, eum non e Dei substantia promanasoe. et vim illam, quam in mundo experimur, finitum aliquid et ca-ducum erae iatelligimus.

Abo re non erit si illic, ubi detestanda illa opiaiCnum monstra subinde iam latius grassantia quacunque demum specie ,vel nomine etiam in gregemus» irrepere vident pastores fidelibus caute et pradeutor exponant quam sit non impium modo, sed etiam absurdum, Deum, quem infinitum,/ immensam, immutabilem scripturae et symbola^ doeeat atque recta ratio intolhgit commiscere cum mando finito, fiaxo perpetaiequs mutationibus ob-noxio; quam sit sacrilegam ottnaminia sanctitati iustitiaoqao advenam, asserere. Deam ipsam omnium êoelarum ia herniae mm patratorem. Neque difficile erit homiaibas saaao meatio netas der·, quam noa solam nassimttiao tntimoaio damnatae, sed ha-maaae sima! societati poraietoeus ait itio error, qui hominis flraiaora ia ipaum Deem ooaiicere, omnm-qae recti ordinis pertarbatiooM ipsius neminis quasi totidem avolationes dilore noa veretur, uado homo quodMBque demam nefario mohoM omni culpa esset eximendas. Deaiqao eoa eiusdem pomo osse natans Deam et rae hâtes mandi, ille focilo per-spiciet qui aorit. Deam, oam a s^ ipoo exsistat et 'sit infinitas, infinitam distars ah aliis robas quibas-etsqtt Mwtatfoei übiMtb.

1 Om. flarR ém.F· ImWf.. (IUm: XXXI, 17MB).
•s. Thera, IttM.1
* oagm þa L šag L

A eaaotia petrib·· «t eedeeiM doetesibaa, Hoot, •era· teepee· lae fete aoedaai nt mm grusaaata. veeibM quaadeqM ateater, quM «Jti daiaeapa, ia. •Ham eaa Seasam trabeate·, paatMsad veaeae infeeeruat, vaKdiasima tame· ad pwaiaiossaimum baac errorem impugaaadum iea aabmiaiatreta aunt tela. Oonetaator eaim doceat, mm .divinum differre ab eaa rerum creatarum, nude otiam ia Dei eoa-tt«ratio·· ateadaa ait ria remotionis, procedea-dnmquo a·· per differentiae aAnaativa·, at ia rebus finitis, ia quibus, quod commune Mt pluribus, notis positivis additi· ab alii· distinguitur, sed per differentias negativa·, eum nihil Deo rebuaque finiti· •it commune ? Docent, eaee divinum non dioi esss commune rerum omnium; Deum non contineri in eodem cum rebu· creati· genere Et cum Mripturae vmtigiis insistente·, rw eme simile· D«o dicunt, diserte tamen docent, non tantum banc similitudinem jmm imperfectam, sed talem etiam. quae sola analogia nitatur, unde etiam illa nomina, quae de Deo et rebus creati· pariter usurpantur, non quidem aequivoce adhibeantur, seu ita, ut eiusdem denominationis nulla sit ratio: nec tamen univoce seu ita. quasi id, quod iisdem nominibus dmigostar, eadem ratione in Deo sit et in rebus creatis; sed analogice deu per quandem habitudinem et proportionem ? Demum cum complura et perfectiora Deum continuo creare posae ostendunt. simul tamen docent, non posse talem unquam rerum constitui seriem, ut ad Deum usque pertingant et Deus sit summus solum gradus in eadem velut scala; sed potius nulla unquam rarum multitudine et perfectione illud, quod inter Deum et mundum interiacet quasi spatium, impleri pome

Haec aliaque qui mente consideraverit, lubeos fatebitur, tantum abesse, ut theologorum scholasticorum methodus caussa fuerit, cur apud scholas c hodiernas philosophia in pantheismum impingeret, ut contra, si a doctrina et methodo, quam approbante vel saltem tacente ecclesia usurparunt, non fuisset recessum, psntheismus invectus non ewst ?

Caput XII.

De Dei h› *rrbeu crraaUt Ubertate.*

Deus .quando voluit, bonitate sua universas tam spiritualm quam corporales oondidit creh^uras ? Non enim indiguit mundo, vel ut perfectionis ex eo aliquid acquireret, cun) ipse in m sit perfectissimus sibique sufficiat: vel ut ereandi actu vita interna exerceretur: ea enim infinitae MMntiae intelligent·· et amore completur. Quod ai productio aliqua dicatur necessaria, haec personarum procMsione interna absolvitur, nec, cum sit perfectissima, productione aliqua externa perficienda Mt. Neo ideo Dens' mundum neoesaario crea··· ti dicendus wt, quod ut sui ipaius, sic etiam rei a m distinctae et quidem producendae aut productae conscius esse deberet. Nam conscientis seu scienti· Dei non complenda Mt rei exsistentis, quae ab ipeo diversa ait, cognition·, cum a rebus externis perfectionis aliquid haurire aoa possit. Mundi quidem ut possibilis oognitionem, quas sane abesM ab eo non poterat, ex ipra suas essentiae, quas rerum omnium aimilitudinM continet, et suae vit· tutis perfecta intelligentia habebet E bonitate est, at Dem mo pesait um impertiri beau, si creat, ·< nos posait noa velle beeeMeere hia, quM creavit; attamen beaitas aoa Mo soar impellit, at aoa pewit aoa creare. Ut oaia bsadai, sie etiam sibi ipsi •olae Deae seu iafiaite ipsiw «assati· somnium «st bonum, quod ssmpsr non possit non vello sen •autre. Amaro autem infinitam saam sssoatiam •eu bonitataml aboolatam potest etiam sias rerum productio··". .Licet Dea» ex neoeasitate velit bonitatem suam, non tamen ex necmsitate vult es, quae vult propter bonitatem suam, quia bonitas eius potest mm sine alii·. 1

Patet etiam, Deum eodem aimplicimimo actu, quo m suamque bonitatem necessario vult et amat, libere velle alia. Ille enim actus cum, ait infinitus, sine nova incremento ad omnia omnino sufficit et est expeditu·.

Quemadmodum pene· Deum erat, mundum cçgare ant non creare, ita penes ipsum etiam erat, hunc creare mundum aut alium '. Et vero, quaecunque Deum in munde creando liberum fuisse demonstrant. eundem et liberum in hoc illove creando docent. Supremam hanc in rebus creandis libertatem si serio perpenderint ebristiani. amplisaimas Dei bonitati, qui nulla adigente necewitate de nihilo qos produxit, agent gratias.

Non ab aeterno mundus exstitit, sed in tempore a Deo Mt creatus Ille quidem actus, quo mundum ewe voluit, ab aeterno erat in Deo. in quem nulla cadit snocCMio. nulla hawitatio: sed in temporis seu initio temporis sortitus est effectum.

Itaque ad fidem catholicam sartam tectam gregibus nostris conservandam, proscribimus omnem doctrinam, quae statuit. Deum non potuisse non creare mundum, vel non potuisse alium atque hunc mundum creare, sive illa quacunque demum voce appellata necesaitas repeti dicatur e Dei intelligentia. seu conscientia, sive ex Dei amore in seipsum. sive ex ciin bonitate, sive demum e divina sapientia et sanctitate aliave perfectione.

Pariter proscribimus et illam doctrinam, quae mundum ab aeterno creatum esae et exstitisse asserit, quamvis hanc aeternitatem ita restringere videatur, ut Deum natura solum, non tempore mundo priorem affirmet.

Caput XIII.

Dr msmds *errati fiae.*

Si id, quod Deum ad creandum impulerit, seu finis operantis quaereretur, dicendum esset, nihil Deum, quod ab eo sit distinctum, impellere potuisse, cum, utpote sibi sufficiens, nihil sibi powit appetere Cum porro Deum creasM constet, st cum. quidquid agit, ex amore bonitatis suas absolutae eum agere pariter constet, recto dicimus, Deum bonitate sua, ut libere mundum crearet, motum mm. Hoc etiam sensu sanctus Augustinus dixit .Quia bonus Mt, sumus. ³

Si vero non iam. quid Deum ad creandum moverit mu finis operantia sed id, quod Deus, cum creavit,'in opere a se producto intenderit, seu finis operis quaeritur, dicendum profecto eat, sum hoc inteadisM et intendere adhuc, quod eum eius actione ita Mt ooniunctum, ut ab ea separari aoa possit. Et primo quidem Deus dum creat, rebus boni aliquid non impertire non potent. Ipsum snim.

¹ A Thom. Contra pent., lib. I. cap· IA
² A Item Chaire past, Hb. I, cap »-A — 1 p., «. II
³ A Tb— , 1 χ. ç 11, 1 1
⁴ & Ibam. Omire*far,* ub. U. ssp. M
⁵ Ct prepp. smiss. a ss^ng. iatttia, sano IMA
⁶ Cun Ib», basest. pre UmHA. [Maari DU, 7MCJ.
⁷ A Item, 1 F, v K a »-A

¹ A now, 1 p., ' 1». s. 1 ad 1
² Pa CXIXIV. A
³ low xvn, A .
⁴ A Aug. As dtssrayasmA, (spp. sA BsasA,VI, · A]; *De* Osai. osai. JAmscA, Mb. I, sap. I x 4 (L 6.1, 447 C).
⁵ BsABsasbriaA,fib.I,sap.Mtspp III, 14A], a Tbsau, 1 >, «1·. a. 4 «4 A

quod accipiant «µ >»[redacted] Mt; undo at mmM Augustinra: ,1s qmratamssuaas,iaquitbotesumac** Aitor·· vsro, quod ab spore Dai abesse Ms patent amt ipM parfoetiouam divinarunt potentiae imprimis, aapientias at boaitatis maaifitetstie, quae, •am ia Dai laudam oadat gloria Dai axteeua voratur. Dana vara psrfectioaum suarum agnitionem at amorem sou gloria· axtoraaa revera iateudisse, dubiam eeea aaa petaat, sivo spootamus rao affecta·, quae natura aaa Dai perfections manifestant; tira hominsm, qui rations praaditaa Mt, ut Deum ex operibus agnoecat at amet; slve Deum ipsum, qui ut ex opere ano agnosceretur, utpote sanctus, neo relie aaa potagat. Him illae tarn crebraeacripturamm voom, quibus ad laudaadum Deumex operum eius magnitudine monemur.

Intime inter so oonnectuntur hominum felicitaa at Dei gloria. Hanc enim dum homines promorent, •ua augent merita auamqua felicitatem; et Deus quo maiora bona hominibus largitur, aq, maiora praebet auae bonitatia documenta auaaïqàb auget gloiiam; unde aieuti haec ad illam, ita illa ad hanc ducit. 9i tamen de utriusque fini· ordine quaeritur, dicendum eat, ultimum operi· finem eeae Dei gloriam, ad quam etiam rerum creatarum et aingillatim homini· felicitas referatur Dei enim gloria, eum utpote Daum respiciens, altioris ait ordini· quam homini félicita·, hane aibi submissam aubeervientemque habeat decet Neque ex hoc existimandum eat, detrlhi aliquid Dei in nos bonitati. Nam bona nobi· collate cum ad Dei referuntur 'gloriam, non minuuntur, immo quo •tudioaiua per ea noe Dei gloriam quaerimus, eo magi· ditescimus ipai; aec Deua ita euam in mundo intendit gloriam, quaai ex ea aliquid, quod non habeat, boni acquirit, cum id solum relit, quod rectae ordo exigit

TITULUS IV.

De boost»·.

Caput XIV.

Dt Hmmri pearria eripiar hommiaja· natura.

Primi parante· a Deo immediate conditi šunt Itaque scripture· sacrae fideique plane adversantem illorum declaramua sententiosa, qui aasorere no· rorentur, apontanea naturae imperfectiori· ia perfectiorem continuo ultimoquo humanem hanc immutatione hominem, ai corpus quidem spectes, proditas·.

Adamum primum fui··· hominem ex oodamquo totum genu· humanum auam ducere originem, aecrae litterae tortantur et Muotus Paul·· ia Areopage disserena diserte docet Uli igitur, qui rei ueeoiri aiunt, unde genua hamaaum ortum uoeoparit rei totum genu bumaanm ab Adamo propagatam mm aegaat, setiptarae aaerae plaao et aperto adversaatur.

HomojoorportT et anima ita absolvitur, ut aaiaaa •equo ratioaalis ait vera per m atque immediata corporis forma Cum eoeieeae· ait, ea quae ia scripturis aaoria de hominis ferssatioa· aaimetioaeqM legimna, recte interpretari: eum ex, haatiais natura [redacted]on tantum officie, qaae ei incumbunt, eed deae etiam raperaaturalie, atque ipeim quoque mareodia, queo prsesteea uobfo eat, ratis iateUigutur; eum •alam bemfaiM neten probe expNeata etiam de Christi netura aeoempta raete sautiatar, erreiMqeo ia illa describenda «mamie·· ia foriae etiam doctrinam iltioe redundare et debeant M experieatia teate oeloaat: hinc eeoleaia, ne recta paturao harifinnr actio lnodoretur, sollicite earaadum aibi dxietimavit Et ayeodua quidem oecomaaioa VIII statuit1, reteri· aorique teatamsati effati· doceri, .unam aaimam rationalem et intoUeetaalam habere hominem/ ooequo reprobat, .qui in tantum impietati· .. . derenerunt, ut duas eum habere anima· impudenter dogmatisera .. . pertententl' Concilium vero Visonenae * declarat. Dei filium .parte· nostrae naturae simul unita·, ex quibus in se verua Deu· exauten· fieret verus homo, humanum videlicet corpus passibile et animam intellectivam seu rationalem, ipsum corpus vere per m et eaeentialiter informantem assumpsisse ; aimulque .doctrinam omnem aeu positionem temere emerentem aut vertentem in dubium, quod aubetantia animae rationalis seu intellectivae rare ac per se humani corpori· non sit forma, relut erroneam ac veritati catholicae inimicam fidei reiicit: et definit, .quod quiaquia deinceps aaserere. defendere aeu tenere pertinaciter praesumpserit quod anima rationalis seu intellectira non sit forma corporis humani per se et essentialiter, taaquam haereticus sit censendus. Quem canonem «tigni Leo X in ooncilio Lateranensi V innovavit Neque alia ab hia docuerant patre· illi, qui Verbi incarnationi· reritatem iam pridem ab srronbua defenderant. Sanctus Leo pap· in illa, quam ad Flavianum Conatantinopoleos episcopum contra Eutychis baereein scripsit epistola. eandem, quant sanctu· Cyrillus assentiente ooncilio Epheaino doctrinam profsraus erat hisce expressit vocibus: .Verbum otiro factum eat et habitarit in nobia: hoc sat, ia ea earns, quam assumpsit ex homine, •t quam spiritu ritao rationali· animavit.

Cum igitur coeundum conciliorum decreta anima rationali· vere ac per m «it corporis forma, st cum illorum temporum ductores gravissimi formam illud dicant principium, quo corpus vivit aeutimua, movemur et fatelligimu· sicut et patras priores corpus humanam anima rationali animari dixerant: dubium emo aequit, · oouciliorarn m«nte, anima ratioaali a Deo creata ipea omuM illas vigae noatrae operatioBM perfici, aamque emo veram per se atque immediatam corporis formam. Cavendum igitur set u aanteatia «oram, qui · sana doetriaa aberrantes, praeter animqm rationalem in homine aliud quoddam fingunt ritao corporali· principium, quod aaimam saatieataM vel eomatioam vocant sive boo vitae corporalia priaoipiam psyehieam seu vegetativum etiam a corpora distinguant rive unam •aadamque oam illo sabstaatiam a··· affirment Dom ,>u omaipateati virtute ... [redacted]tramq·· de Bibile ooadidit oraatimm, spiritualem et corporalem: aagaUeam vidslioat ot mundanam: ae deinde haatoaam, quasi oommiaam ax spiritu at'corpore eonatitutam : Inhaerentes fidei dearste, quo animam humanam spiritum, bine subateatiam aatara •aa a materia distinotem com profitetur soclssin, noa poeeumaa qain atomiaerimns illim gravissima· a Loom pape X ia ooaoili· Inters···· V àdito·

• ActX «SSL 11, [nasti XVI, 1UD]. VMs «Miat
• Oap. m, Ctammt. ta nam Triait. (L U (Baid. VU.

Mutoatiae, qua iaBMi et reprobat m m, qui animam haaaaa· MMmt mm mortalem ân ia dnWm W tomt BfcMifli M μ · m* vartunus, a materiae cultoribus, at Deem, aie animam quoquo humanam aatariet quart immolari, dam «satin cogitationes nihil ahnd nW materiae affactioBM ä eerebri materialM quaedam «tore tionee, ipeamqno animam materialem at mortalem fingunt. Haoo aiminm iam ιιm aat superborum poena, at tradaatar in reprobam eemam ', aeque ipaoa maxima efficient contumelia, omnM ingenii aai vine in id impendendo, at ae ne hominM quidem Mee probent. Haec opinionum portante praèaenaerat ille, qui dixit: „Hoρο, ααη m doner «rat, nee tnlsUstol; ëeniporetit *ut ùuunti» tt tiuilit fectru ut Mit."* ' Nec vero difficile erit. Tel ex rationis argumenti·, christianae plebi demonstrare, qui, animam apiritualem et a corpora distinctam eeae negando, alterum quaai religionis fundamentum evertunt, eoa pari fere eum illis, qui Deum tollunt, poena plecti, cum et horum snmme delicti ait nolentium recognoscere, quod ignorare non þoMUnt Ut enim e rebus Croatie Deum, mundi auctorem, aie etiam ex animae cogitationibus, quae materiae vim superant rem aeu substantiam materiae auperitfrem eogitationumque principium «aae merito inferimus; et ut in suae quilibet conscientiae intimo recessu Dei notionem aliquam deprehendit, sio etiam vitae post mortem perpetuo beatae desiderio quilibet se agi, modo attendat, sentit; et sicut omnium populorum vocM et templa Deum eese clamant, eorundem populorum voces et sepulchre immortalitatis persuasionem attestantur.

Caput XV.

Dr homim» stetii priasttieo.

Cum concilio Tridentino * docemus, primum hominem in sanctitate et institis fuisse constitutam. Qui status iustitiae originalis erat supernataretis minimeque debitus naturae humanae, ac proinde Deus hominem donis supornaturalibus non instruendum condere poterat. Dona autem superneturalta eunt illa, quibus humana natura ad sitiorem ordinem elevatur, id Mt, perfectionem aliquam recipit, quao eius vires proindeque id, quod exigere ipsa quodammodo potest, transcendit Non esM inane scholae commentum haec do donis naturae superadditis sententiam, sedis apostolioae, quod do Baii doctrina tulit scimus indicio *

Bupernaturalis proin dicenda Mt gratia illa sanctificans, qua homo adeo supra conditionem suam elevabatur, ut filius Dei Moot per adoptionem fieretquo idoneus, qui fetioitatem illam consequeretur. quae, oum ia Dei oognitioae intuitiva consistât omnem ipminis facultatem naturalem traaoeeadit

Buperuataratis et indebita erat ooacupiooontiM sub rationis imperium plena subiectio, sive donum illud eximium integritatis, qao animi motus atque appetitiones ita Deus in homine temperavit ut nunquam poa parerent rationis importo. Cum enim homo anima rationali et corporo constet per oe quidem dori potest ut ad corporis prae animae bonis quaerenda feratur, et nisi freno aliquo concupiscentia coerceatur, rebellis aliquando ëxsistat

Neque diei potest. Dei sapientiam et bonitatem exegisse, ut perfectus ille, qui in Adamo oernebetar, iadsrioeam eam MperioribM viribaa oesweetas ia humanam naturam iaduiaratar. «Non enim mediocria bona ënat, ait Sanet· Aagastiaas,' «non solum quod anima Mt, qaee netura tam omne corpus praecedit sed etiam quod thenltatnm habet, at adinveato creatore eoipeem enodet, et pio stadio poesit omoM acquirere et eapero virtutes, per quae et a difloeltato cruciante et ab igaoraatia oeooMto Iiberetur. 1

Immortalitatem quoque corporis immunitatemque ab aerumnis donum faioM snpornatnrale facile liquet, eum o eorporia, quod dissolutioni et corruptioni mt obnoxium, natura non repetatur, nec alio quocunque titulo debeatur homini. Unde sanctus Augustinus: «Mortalis, induit, (homo) erat conditione corporis animalia, immortalis autem beneficio ëonditoris. 1 Recte proin oum doetore angelico concludimus: «Poterat Deus a principio, quando hominem condidit, etiam alium hominem ex limo terrae formare, quem in oond(iione naturae suae relinqqoret, ut scilicet mortalis et passibilis eeset et pugnam concupiscentiae ad rationem sentiens, in quo nihil humanae naturae derogaretur, quia hoc ex principiis naturae consequitur; non tamen iste defectus in eo rationem eulpae et poenae habuieoet, quia non per voluntatem iste defectus fiaasatus esset." · »

Hae catholicae ecclesiae doctrinae ut a querendam opinionibus nullum detrimentum patiantur, iuvat hio in mentem revocare sedis spoetolioao iudicio damnatas Bail sententias: «Humanae naturae sirblimatio et exaltatio in consortium divinae naturae debita ftait integritati primae conditionis, et proinde naturalis dioenda Mt et non superñaturalis Integritas primae oonditionie non fuit indebita humanae naturae exaltatio, oed naturalia eius conditio * Deus non potuisset ab initio tale creare hominem, qualis nunc ñancitur Immortalitas primi hominis non erat gratiae beneficium, sed naturalis ëonditio. 1 Similiter eodem iadioio iam damnatam QnMnelli sententiam: «Gratia Adami Mt sequela creationis et erat debita naturae sanae et integrae. *

A veritate catholica illos aberrare asserimus, qui docent Dei sapientiam et bonitatem oxogiaoe, ut homini gratiam sanctificantem, immunitatem a ooaoupisoentia aut immortalitatem eorporia eoafisvrot; vel qui BMorunt immunitatem a oonoepiseeatia nocMMuio pertinere ad ipsius hominis ideam mu nataram: denique qui dona Adamo collate propteroa solum suporataralia vocanda mm dicunt quod homini e Deo creante, et aoa ab homine sibi ipsi collate sint.

Caput XVI.

Di/Adeui fnnariMÜtiM tt fteetl» uifituli.

Totam salutis oeconomiam non intellignat qui, spreta revelatione, hominem talem, qualis s Dm conditus orat nunc nasci parvenu statuunt No immensa redemptionis beneficia maximi teCere m mirari unquam cesset populus chrietteaus, gMoria humani lapses eidem secundum ecclesias doctrinam «tepe exponendus mt Itaque primus homo, eum mandatam Dei in paradiso fuisset transgressas,

ι Boa. I. M.
* Ps ILVIU. 11.
ι TsrtalL *iU fut.*, eap 17, [OOP· <A Higaa, I, 70 AJ.
• 8ms. V, Os «urat, origis., sen. 1.
* A Ptai V. osaetit ¥ amaritas *tffittiuitu*, ρηρ. M4 (dU I Mtebris mm 1KT) VMs agpaed.
* ATtaak I,1,tti,slrit

• *Dr* ¥ ertetr., lik IU, rap » a. M. [spp. «4. Bernd., UI. SMA).
• *Dr Ou. id Utt.*, Uh. VL sap SA s. M. (spp. sd. BsosA, Π1, «10 Di
• A Thorn., *h » rut.*, «et 11. q. I, s «ad A
• Prop «I.
ι Prop M.
• Prep M.
'-Prep TA
• Prop M.

statim sanatitatem at justitiam, ia qua nnitiitus foovat, amisit son sibi sad, sed aabia stism: at ilto IBobtdUMlifoe taataa aortam at ooeaas corporis ia rasa· genus humanum transfodi^ sed at peosatara, qnod eat aon ånima· Ahaaa quidam seat aatia Adami, tenus tanquam eapuTVBstram peoeavit? Quapropter eum sede apostoliea roiicimas haao Baii saatautiam: «Peccatam originis vere bebet rationem peccati sins ulla relatione ae raepoetu ad voluntatem, a qua originem habuit. * «Prout voro reatum seu habitum dicit, qui poet actum peccati perdurat, et quo ia, qui semel peoeavit, vere peccator manet, peccatum originale eet id, quod ex Adami actu ia omnee eet transfusum quodque baptismate tollitur. Baptismate enim tollitur totum id, quod veram et propriam peccati rationem habet.“ *

B Itaque secundum catholicam fidem peccatum originale veram et propriam rationem peccati habero et culpae reatum includere et hominem vere peccatorem constituere diceadum est. Sensu enim vero et proprio peccatores eunt illi, in quos Adam per inobedientiae peccatum non solum «mortem et poenas corporis, sed etiam peccatum, quod est mors animae", transfudit; vere peccatores, et culpa· réatui subsunt illi, qui «in remissionem peccatorum veraciter baptisantar Verum peccatum certe illic est, ubi reatus originalia peccati remittitur et tollitur totum id, quod veram et propriam peccati rationem habet?

Adami peccatum «propagatione, non iitaitatione, transfusum, omnibus ineat unicuique proprium ? ergo peccati reatu· non tunc demum noater fieri dicen^dus eet, si ipsi consentimus. Neo consensam actualem singulorum illud peccatum requirit, quod · oonsensu seu voluntate Adami, capitis nostri, trahit originem.

C Non in concupiscentia, quae in baptiaatis manet, vera et propria seu formalia peccati originalis ratio sita est. Concupiscentia eet o peoeato et ad peccatum ducit, attamen eum homo, quantumvis ea moveatur, modo non oonseatiat, non peccet, neque illa peccatum est Orati· baptismatis elevamur quidem, destructo simul peccato, ad statum instititi·· ; sed non reddit baptisma, delendo oonoupisoeatiam, quae scilicet ad agoaem relinquitur, primam integritatem, cum tamen omae id, quod veram peccati rationem habet, baptismate tolli coaetet. Neque dicendum est, manentem post baptisma susceptum concupiscentiam ideo iam in renatis quidem veri peccati indole vel nomino carere, quod accèdent· gratia proportio .et debitus ordo inter animae' viros restituatur et proclivitas ad pernendum oeeeet. Non enim semper deprehendimus ia baptiaatis laudatum illum rationem inter et sensnalitetem ordi-

D nem, qui efficiat, ut oonoapieeenti· neu iam trahat ad peccandam. Bed etiamsi per gratiam aeoedeu tam oonatricta moot coneupiseestia, tamen si de se peccati rationem haberet, verum non ornet, quod docet eoeleeia": in baptismata talU totam id, quod veram et propriam peccati rationem habet, neque illud radi tentum aut non imputari. Maneret eaiim peccatum seu eosenpieoentia, sed non iam imputaretur utpote accedente gratia; vel rasum quidem. attamau non petatas evulssui ssset, videHmt gratia ishIMtam. *

Patat stism, peeeatum erigiaals rapaai aaa pea·· tarn ia tiapBaaatia divina, tarn ia tarbeto reeto inter homiaia parta· ordine. Etaaim iiapBeaatia diriaa pacaatam oaaatitaara nequit, qaod, at varam tarbataa iatar hoasini· ordo, id eet, ooncupiseentia taaqaam tiae causa dedguatar, aoa id itdr, quod sensa vero et proprio ait

Cam Dai bohi et iustitia non pugnare, quod bonis aoa debitis, imia autem liberalitate nobis praeparatis, Adami p varicatione nos privari permiserit, id quidam facilius intelligimua, cum •tiam aine illis hoptH^m condere Deae potuerit, et miseriae, quib m ' ob eandem praevaricationem nunc conflictamur, uberrima nobis, ai volumus, meritoru seges exsistant. Ampliora etiam, quam Adami abstulit culpa, Christi nobis contulit redemptio; unde canit ecclesia: ,O felix culpa, quae talem ac tantum meruit habere redemptorem? Haec aliaque animarum pastores commode tunc in mentem revocabunt fidelibus, si per revelationis adversarios · peccato originali fidem, impugnari senserint. Tanto autem uberius id praestabunt, quo arctius conciliorum, sanctorum patrum et praestantissimorum ecclesiae doctorum sententiis inhaerendum, et a' rationi· humanae, quae auctoritati· iugo se subducit, figmentis sibi cavendum existimabunt.

Caput i^II.

Ɖ pteeati eripùieiù retenu »·<· rutringwdu sac wruygsroadts.

. Perversissima eet quorundam sententia, quidquid sensibus blandiatur, id etiam congruere rationi st quidquid libeat, id etiam licere. Etenim quas animi appetitiones integritatis dono Deus ita temparaverat, at nunquam non parerent rationis imperio, iam solutae illo freno rebelles exsistunt et feruntur in vetita. Manifestum autem est, cupiditatibus tenebras offondi intellectui hominemque trahi sd multo· errore·, qui tanto difficilius vitantur, quo perieulodoribus ei artibus illuditur a daemone. Recte igitur homo dicitur per peccatum originale spoliatus esse gratuitis, et vulneratus in naturalibus. Doctor angelicus id, quod sanctus Augustinus' ignorantiae ot difficultatis nomine complecti solet, uberius explicans haec docet: «Per iustitiam originalem perfecte ratio continebat inferiore· animae vir··, et 'P"" ratio · Deo perfidabatur «i subieeta. Haec autem ^riginafis institi· subtracta eet per peoeetam primi parentis. Et ideo omne· viros animae remanent quodammodo destituta· proprio ordi··, quo nataraliter ordinantur sd virtutorn: «t ipsa destitutio rulassatis dicitur natur··... Ia qnahtam ergo ratio destituitur suo. ordina ad varum, «st ruinas ignoranti··; ia quantam vero voluntas destituitur ordina ad bonam, «st vulnus malitiae; ia quantum vero iraecibilis doetitaitar suo ordia· ad arduum, «st futaus infirmitatis; in quantum varo ooneapiaoontia destituitur ordino ad dolaetabil· moderatum ratione, est vulnus åoueapiceeati··. *

Hinc est, quod homo lapeus iam indiget revelation· et gratia, ut veritates religioni· etiam naturali· «o, quo opus est, modo, brovi tempora •t eia· folsitut· admixta eoguaaaat', ae legem naturalem totam wustantar ibservsL

'tnml, tttisl
• A Item. OMra pmfo Bb.1, esp.·

Ut vat· eevaadum aat, ·· «ua pohgiaai· poo-Mtu erigiaale aagaatiW·· at butas tompuris rati·-aaliaCii bomiai· vir·· nimiam «flbruatar, Ha paritat «av«adam set, m cam novatoribus aaooali XVI ••rumquo, sMsclis, intar dona Mparaataralia at naturalia aon recta discernentibus, eaeden val exstincta· dicantar vel nimium deprimantur. Errori verita·, non errori opponendo· eat error.

Quod imprimi· ad voluntatem attinet, ea, licat ex peccato originali infirmior exatiterit, non tamen omni vi et efficacia vel libero arbitrio privata eat Et quamvis non solum gratia sanctificante, sed etiam fide careat homo, non tamen omnia eius opera, ut quidam voluere, peccata sunt. Cuth sedo apostolica reiicimus banc, et quaecunque ajKjes, Baii sententiam: .Omnia opera infidelium sunt^ec-cata, 1 itemqus hanc: „Neceme est infidelem in omni opero peccare."1 Longe ab hac diversam sanctus Augustinus, peccati originalis et gratiae quantumvis strenuus assertor, tradit doctrinam, dum scribit: „VerUmtamen quia non usque adeo in anima humana imago Dei terrenorum affectuum labe detrita eat, ut nulla in ea valut lineamenta extrema remanserint, unde merito dici possit etiam in ipsa impietate vita· suae facere aliqua legis vel sapere; ai hoc est, quoti dictum est, quia gentes, quae legem non habent, hoc est, legem Dei, naturaliter quae legis sunt faciunt, et qui· huiusmodi homines ipsi sibi sunt lex, et scriptum opus legis habent in cordibus suis, id est, non omni modo delectum est, quod ibi per imaginem Dei, cum crearentur, impremum est: etiam sic illa differentia non perturbabitur, qua distat a vetare testamentum novum. .. Nam et ipsi homines erant, et vis illa natura· inerat eis, qua Isgitimum aliquid anima rationalis et sentit et facit; sed pietas, quae ia aliam vitam transfert beatam et aeternam, legem habet immaculatam, convartehtem anima·.|* 8i Ha est. poteat homo lapsus etiam solius naturae viribus quaedam opera moralitar bona seu honesta facere. Aliud tamen eet totam legem naturalem, aliud eius partem posse implere1. Ipsa etiam Tridsntina synodo· gentM .per vim nătura· cum .in eis liberum arbitrium minime exstinctum eaeet, viribus licet attenuatum »t inclinatum potui··· boni aliquid facere, quod tamen non pertineat ad vitam aeternam, aperto «apponit ? Merito igitur ab ecclesia inter alias similas haec proscripta Mt Qnsenelli proponitio: .Voluntas, quam gratia non praevenit, nihil habet luminis, aim ad aberrandam, ardori·, nisi ad se praecipitandum, virium, nisi ad se vulnerandum; eat ospax omni· mali, et incapax ad omne bonum.|' Pariter doctrina synodi Pistoriensis de duplici amore (dominanti· cupiditati· at caritatis dominanti·), qua parte inter dominantem cupiditatem st caritatem dominantem nulli ponuntur affectus medii, a natu· ipsa insiti raapteque natura laudabiles, qui una cum amore boatitudini· aaturaliqu· propensione ,sd bonum .remanserunt volat extrema lissamenta et reliquiae imagini· \ perinde ac si .inter dilectionem divinam, qua· nos perducit ad regnum, st dilectionem humanam illicitam, quae damnatur non daretur .dilectio humana licita, quae non reprehenditur ; haec, inqntasua, doMrina a Pie VI peetifie· merito doelaratar .falsa, abas damaeta ?

Ut voluntas beaum aliquod perficere, ita' «tiam iatoUoetus bomiaiis lapai varitato· aliquae, quae ad religionem naturalem spart«sL at imprimi· Dei •xaiateatiam, certo at e sum principii· eognoaeara potest. Doeat «sim de gaotiba· loquena apoatolus ', a manifestation· naturali par raa eroatas Deem at sane Deam veram, a mundo distinctum, cui scilicet gratia· dabebant agera. oognoeci posée et cognitum •Me. Non de dubia aliqua at incerta cognitione sermo Mt: quod enim manifestum est, quod intellectu conspicitur, id vero certiMimum Mt. Unde etiam sanctus Augustinus cum aliis sanetis patribus hanc Dei seu ganeratim religionis naturalis cognitionem aliquam · natura proficisci diserte docet, dum eam •x illia imaginis divinae .extremis lineamenti· atque ex .vi illa natura·, qua legitimum aliquid anima rationalis sentit et facit explicat et a pietate distinguit Huc spectat confixe pridem a rods Romane QuMnelli sententia, omnem Dei cognitionem etiam naturalem, etiam in philosophis ethnicis Dei dondm eos· asserentis Ex illis, quae diximus hactenus, satis iam liquet, non solum vago animi sensu Dei notitiam percipi, sed demonstratione legitima geu ratiocinatione, quemadmodum et alias quasdam veritatro morales. Dei exsistentiam posse probari. Und· ex animo huic assentimus sententiae: .Ratiocinatio Dei exsistentiam, animae spiritualitatem, hominis libertatem, eum certitudine probare potest. *

TITULUS V.

De Christo humani generis reparatore.

Caput XVUI.

Di mcenetimu eouris.

Poterat quidem Deus genus humanum in Adamo lapsum non reparare ad pristinum finem sepernaturalem, sed sorti sibi paratae et libero inductae suisque viribus naturali tantum auxilio adiutia committere Poterat quoque aliia humano generi, si reparare volebat, succurrere viis. 8i vero, integram exigens satisfactionem, iustitiam non minus quam misericordiam maaifMtando, reparare volebat, nemo poterat satisfacere, nisi qui Dena simul esset at homo '.

Itaque Verbum, secunda Trinitati· persona, in plenitndino temporis naturam suseopit humanam, tam ut omnro omnino, etiam illo·, qui prasewissnt, passion· potissimum et morte redimarot,ï-tum ut omnss, qui subsequsrontur, aoa redimar·· solum, ■od v«rbo et exemplo «tiam doceret, cam mon redemptore solum indigaguat, sod et veritati· magistro ?

„ Fsrinsi cero *ut, it hahilatit utpeti»; it* ssdsstw gtorism esus, p/ariom fassi (msganstl e pfomun prndias *ti HnUtu'."* flIloridm Issu Naareni, unigoati a Patro, videraat Maninaa, eum Kup«rri nsS ei *tali, ft* ₛₘU *tpiriteet Dti* dmcradwi tam siestf esfambnat *tt ttptr ut';* et vox audita est. *nt JUitu* awns dilecto·, ia fsto ·*Mi*

‹ Com Trit. M.VL *it iuHf,* sea. 4, A 7.
▪ Prep. m.
• Prep A inter M «san, sb Alsx. Vin [dis 7 dsn. la»).
• DemiritosfMLespiB, a 48 (epp,eA BsnsA, X. nt B)
• A Thom. I, », p 10·, a A
• βoM. VL d· «Mt<. cap 1.
• Prep m.
*S.I»ftpir. SB, *S
• AMpAUrnaNA dsesr.,ml. (e»p» sA UsMd,V, IM·DJ.

ᵗ Uoastit Asstosm */Uti,* prop. M. Vide sppsaA
ᵗ Bom. L ta-IL u. 1L 1·; Bsp XIIL A
* Cf. lees· sspes relsL *Dt tfir.* «t MX, cap. M, a 4A
* ClsmsuL XI ssastit OrifSMhM, pnp. 41 (dis · sspe. saao 171S). VWs sppnri.
▪ Prop. A smiss · a eoagrse. indicis sans 1SH. Vide sppead.
▪ A lag. De set. H proL esp. 4 st ft (spp, sd. Bcm4, X. IMlsto).
' A Aasrim. Cbr Dms ftnne, Bb. П, sto · (offF,·<■MM·· L4O4A).
* A Lssa. fibrm. A ds oagu (s»P^ «A Ballsr, L T·) •lease. LIA

sMsplornd Vider··» baas gloriam, qnetiaa Iw m Christas ip·· m Dai fiham mmho artnentieet vaticiniis vsritatem hu attaataiiaah eemprobabat Viderunt imprimis baa· gloriam ia ilia a (metal· resurrection·, gnam signum praecipmun, qra Dai Bliaa comprobandas forat, praedixerat Viderunt etiam hase Issa Christi taaqaaas uaigeniti gloriam, cam apostoli eaidam Deam, Dai filiam, Meseiam •eae toti nuntiaverant orbi, „Deassae soepernafo ai Mrmowm cetyfrauMIs aaywatitaa aipaia Viderant denique hanc glorias, eam ooeleaia, ipsa miraculis et martyrum triumphi· veritati· comprobata magistra, Imus Naaarenum Deum, Dei filiam, Patri consubstantialem prof···· eat hia symboli verbi·: „Credo in Deam, patres omnipotentem ... et in leenm Christum filius eia· unieum ... Deum de Deo .. . Deum verum de Deo fero· * Videmus et no· hodie hanc gloriam, cum oocleaia catholica, nulli· unquam contaminata erroribus, nulli· par tot saecula victa peneoutionum procelli·, eandem Imu Christi Dei Deique filii profeMionem tanquam lucidum et falgena inter infidelitati· tenebra· profert vexillum.

Cum igitur non «it in alio aliquo salus, neo aliud nomen ait sub coelo datum hominibn·, in quo oporteat nos calvo· fieri;* Christiani ut vivam m sinceram in leaum Chrwtum redemptorem ooncipiant foveantque fidem et grati animi aenae·, animarum pastoribus summopere allaborandus eat. Et tanto id impensio· procurandum existimabunt, si deiami, qui Deum unice praedicat, leaum salvatorem ignorat, labem spargi ac vulgari alicubi senserint. Christiani nomen quomodo gerat, qui ignorat aut non adorat Christum! Nec sine causa primis saeculis ecclesia, ut sinceram in Christum Dei filius tueretur fidem, tanta vigilantia haereticorum elusit ioaidiea, tus intrepido animo aoerbas imperatorum subiit iras, crudelia pa··· aat axilia, rapina·, carcera· mortemque ipsam contempsit. Recta scilicet in Christum fide religio stat Christiana.

Caput XIX.

Dt duabtu m Chriato neturis «uMqu· parson·.

Concilium ChaloedonenM confitetur „unnm eundemque filium et dominus noetram loses Christum ... eundem perfectus in deitate, et eundem perfectum ia humanitate· Deum vuro et homines vere, eundem ex anima rationabili ot corpore, consubstantialem Patri secandas deitatem, ooaeabstantialem nobis «undes secundum humaaitatas, per omaia nobis similem abeqne peccato ... uia eundemqus Christus filius domiasua unigenitas, in duabus naturis ineonfuM, immutabiliter, indivis·, inseparabiliter agnooоeadum, nnsqaam sublata naturarum differentia propter finitioaem

Unde etiam duplex in Christo agaoeoonda eat voluntas, divina et basane, haoe tamen non contraria illi, sed fabiecta Cas porro natara atraqae ■uam sibi proprias haberet formas et vittutem operandi, duplex etiam agnoeoeada eat operatio. Neq^e ideo, quod natara divina aubiectam aibi haberet humausm et per eas operaretur, notera humana suam propriam amittebat formas et virtutem Vocamus igitur eus ooneilio Lateranensi celebrato anno 649 Christi operatiora· tbeaedrioas' sm eb eoafoaieaes aKqnam operatieuus seu virtutum, sod idea, aqned dfrina operatio eius utitur hasa·a, et humana eiaa operati· participat virt>"ns divin·· operatioaic. ›

Vado ias colligitur, alio sodo ia Christo, qai naturas oomploetitar diviaas ot humaaam. alio nrodo in homine, qui aaisa rationali constat et corpore, de operandi principio eme loquendus. Ia bosiae enim aaus oot operationum principium seu ana operandi virtus, quia corpus, licet diversa ab anima rationali subetantia, virtutem tamon operandi ab ea accipit, eum ia Christo natura humana in se anum operandi principium virtutemque haberet, nec a verbo, quaai id enisae vio· fungeretur, acciperet.

Una Mt in Chriato persona et peruona quidem divina, Verbum, cui humana natura unita Mt. „8i quia non confitetur, carni aeeundum hypostasin unitum Dei Patris Verbum unamque nm Christum cum propria carne, eundem scilicet Deum simul et hominem, anathema sit. ' Natura igitur hnmana, quae in nobis, quia in se subsistit, Mt persons, in Christo, quia ad Verbum refertur einsque hypostasi subsistit, peruona non Mt. Verbum, facta incarnatione, quemadmodum divina, sic etiam humana natura utitur tamquam sua proindeque humanitas verbi propria mm dicenda Mt.

Unio baee in persona ab unione illa in natura, qna anima et oorpua in homine unum sunt, aliqua re differt, alia re cum ea convenit. Differt propterea, quod anima, secus acVerbum naturae humanae, iungitur corpori ut forma materiae et ideo vitam •i praMtat unamque cum eo constituit naturam humanam. Convenit autem propterea imprimis, quod, ut unio animae cum corpore, ita et unio Verbi cum natura humana intima, immo substantialis, non accidentalis Mt, cum non sine Verbo operetur natura humana. Convenit etiam, '^uia, sicut anima corpora, praeterquam quod in eo Mt ut forma in materia, utitur simul ut instrumento proprio, ita Verbum natura humana, lioet tamen eius non sit forma, utitur ut instrumento amumpto arctiseimeque ooniunoto. quod quidem vita sibi propria pollet. Id, in quo animae et corporis compositio cum Verbi, et naturae humanae conjunctions convenit, significas· symbolum Athsnsaianum dicit: BUnua omnino, non oonfosiou· substantiae, sed unitate personae. Nam sicut anima rationalis et caro unus Mt homo, ita Deua et homo unus Mt Chriato·. Cum persona Verbi non perficiatur a natura humana, neque hac oonstitaatur vel ex parte, persona Verbi Mt simplex omnino; composita vocatur quandoque, quatenus duas complectitur natura·, per quas operatur.

Itaque, eum secundam fidem eoelMiae una sit agnosoeada in Christo peruona, dogma catholicum ab illi· laedi deolaramaa, qui ausi sunt dooero, duaa in Chriato ·»·· persona·, alteram divinam, humanam alteram. Chriatnm aaae uaum unamque pereoaam eateona tantum, quod pera··· divina, ■tpote nobilipr quam humana, principatum mu hegemonism habeat; eocleaiam duas in Chriato person·· aognsM propter·· quod, pereo··· notione nondum recte constituta, duas peraonas dicendo perperam fuisMt intellecta.

Quamvis aliud sit humana, aliud divina natura, nec proinde fas sit dioero, humanitatem mm divinitatem, non tamen alius eat Deas, alius homo in Christo, sed idem Deos et idem homo. Recte igitur, de 'Chriato agent··, eoriptarao sacrae patrumque loquendi modum 'secuti, dicimM: Deas Mt homo, est nat··, passas; hie homo eat Deus, est omni-

¹ Mettk. m. ia, π.
² Msn. XVI, 90.
³ Symb. spsst· * ‡*
⁴ Act. IV, 19.
⁵ «Mu VI (Osastsntia. HI) (Ifosi D, 999A).
⁶ & Fs d^matsd JtaM, ssp. 4, [Hard. II. 9M1). VMt apport.
⁷ Osa. XV IMsesi X, IM9O|.

‹ ATtem-HI >, q.lh * * 1.
• Dssr. asm. ara 9, (Bmd. I. »»■]■

J

potens. Mae immerito osait eoslOsia: .Qui te creavit, parvolam ketento nutria übere. Proprietates eaim utriuaquo naturpe recte pnodieaatar da aaa aadaaa-que earum ^hypostasi. Quae idiomatum oommaai-eatin cum inter hominis animam at oorpee aaa ait (non enim anima corpus vel mortalia aaaa dicenda eat), appafet denuo. alio modo in homine corpus iunctum esse animae, atque in Chriato naturam humanam Verbo.

Hino etiam «equitur, Christum hominem, etsi liberum, peecare non potuisse. Cum enim, quae per naturam fiunt, tribuenda sint personae, ei Christus peccare omnino potuisset, dicere liceret: Deus potent peccare, quod eane blasphemem foret Immo et passionibus animae et concupiscentiis carnis molestatum eum fuisse qui dixerit impius iudicatur ab ecclesia Nec ut voluntas sit libera, requiritur, eam eligere posse inter bonum et malum : quis enim dixerit Deum in suis operibus ideo, B quod malum eligere non possit, non esae liberum? Sufficit, si inter bonum, et bonum possit eligi. Unde impii ia Christum sunt illi, qui eum peccare potuisse opinantur.

Fuisse in anima Christi, praeter scientiam ac-quisitam. etiam scientiam infusam, immo et visionem beatorum, et quidem in8e ab ortu, magno consensu docent theologi. Et sane eximium scientiarum thesaurum ei largiendum esse, praedixerat pro-phetal. Cavendum igitur est, ne quid humile vel eo indignum bac in re statuatur. Hac autem culpa sane illos non vacare iudicamus, qui docent, Christum hominem sensim sensimque, atque adeo in tentatione demum perfectam sui muneris con-scientiam esse adeptum.

Caput XX.

De beate Maria, deipara, eirgine perpetua, oumie labia experte. C

Beata virgo Maria vere deipara est, quia Deum þeperit Etenim quia unus est Christus, et quia idem, qui Deus est, secundum humanam naturam ex virgine natus est, Raris Deum peperisse dicenda est. Unde concilium Epheeinum: ‚8i quia non con-fitetur ... Dei genitricem (eme) sanctam virginem ... anathema sit.[!]

Maria virgo concepit, virgo peperit, virgo post partum permansit. Partum virginalem propheta stupens praedixerat4. Hinc illa in symbolis et liturgiia Mariae virginis perpetua appeUatio, quae quo sensu intolligenda sit, sanctus Augustinus docet, dum scribit: .Quo (Christo) ai vel nascente corrum-peretur eius (Mariae) integritas, non iam ille de virgine neaeoretar; eumque falso, quod absit, de virgine Maria natum tota confiteretur ecclesia." * In eandem rem sanctus Hieronymus: .Pulchre," inquit, D .quidam portam clausam Mariam virginem intelligent, quas et ante partum et post partum virgo per-ñansit *

Mariam hia in terris nullum unquam commisisse peccatum, celebratissima sffii Augustini est sen-tentia’. Communem hanc peso ecclesiae sa de re persuasionem, concilium Tridentinum diserte edicit*

Doctrinam de immaculata beatissimas virginis conceptione in ecclesia semper exstitisse veluti a maioribus acceptam ac revelatae doctrinas chs-A rectore insignitam, illustria veaernadae antiquitatis ssoUsiaa eriqatatis et nooideatalis monumenta vali-dissime testantur. Amplissimis saim verbi» sancti patres beatae virginis sanctitatem, ab omni peccati labe integritatem, eius de hosto infernali, cuius caput immaculato pede contriverit, triumphum plenissimum celebrant. Hinc illa a multis saeculis tot ecclesiae pratoalam, doctorum ac pastorum in virginis immaculata conceptione celebranda con-sensio, cuius rei haec provincia nostra duo iam pridem praebuit documenta, alterum, cum uni-versitas Coloniensis, anno 1494, ad eiusdem virginis immaculatam conceptionem asserendam iureiurando se obstrinxit, alterum, cum idm ab antiquis tem-poribus canonici capituleras ecclesiae cathedralis Coloniensis decorationem pectoralem gestant stellem auream, in euius perte eversa beatae virginis icon conspicitur cum bac inscriptione: .Virgo sine labe ĕoncepta. Omne, quod supereoae poterat, dubium discussum est, cum orbis catholicus laetabundus Pii IX, summi pontificis otnniumque Christianorum patris ac doctoris. ore hanc editam accepit sen-tentiam: .Auctoritate domini nostri lesu Christi, beatorum apostolorum Petri et Pauli, ac nostra declaramus, pronuntiamus et definimus, doctrinam, quae tenet, beatissimam virginem Mariam in primo instanti suae conceptionis fuisse singulari omni-potentia Dei gratia et privilegio, intuitu meritorum Christi lesu salvatoris humani generis, ab omni originalis culpae labe praeservatam immunem, esse a Deo revelatam, atque idcirc» ab omnibus fidelibus firmiter constanterque ĕredendam. '

Quanta Christi fidelium gratulatione et laetitia in hac quidem provincia declaratio illa excepta sit et quos pietatis fructus protulerit, testes sunt pro-cessiones in ipsa promulgationis die solemniores, et maiore, quam ab hominum memoria contigerat, populi frequentia celebratae, platearamque ac do-morum festiva exornatio ac splendidissima sub vesperam illuminatio; testes sunt alibi columnas, alibi nosocomia, alibi ecclesiae etiam in perennem rei memoriam erectae; testes sunt devotio mensis Mariani magna fidelium pietate frequentata, litanias de beata Virgine cum antiphona *Solee Regina* diebus sabbatinis decantandi consuetudo passim inducta, et confraternités de immaculato beatae Virginis cordo ad peccatores convertendos latius propagata.

Haec in beatam Virginem sine labe conceptam populi devotio ut foveatur et maiora in dies capiat incrementa, pastorum providendum est sollicitae curae. Docendas et hortandus est, ut ad Dei ma-trem illibatam, consolatricem afflictorum, auxilium Christianorum, salutaria apud Deum intercessionis caussa in rebus adversis confugiat, integerrimamque eius puritatem, quantum humana fert conditio et fragilitas, imitari satagat; et ut viva semper privi-legii illius praestantissimi, quo divinae bonitati eam exornare placuit, apud omnes vigeat memoria, in litaniis semper adiungeqda est invocatio: .Sancta Maria, sine labe originali concepta, ora pro nobis!"

TTTIT,üβ VL

De Christi ooeleeia.

Caput XXI.

De eoeleaiae origine perpetnague eonetitntione.

Hac nostra astate eum tante passim rigeat libido subisctiris ut vocant placitis inhaerendi, seque in religionis stiam, unde vel maximo exalare de-

• Çoeo. escam. V (Ceastastia II). «sa. 1» [Meari IX, «taCJ.
■1χXI,«-A
•Lee. I, ta
• la VII, 14.
▮ BUeMr. cap. M, (syp, ĕ Beast, VI, 110A).
• Ja AeriL se» 44, [spp, sd. Migns, V, «OAJ.
’ Xriastriprrt, mpde,a«, (ri».ed.B«esd,X, 144G).
'ImTI, ua<

› Pii Q ssaatit h<sMls *Deae,* data dti 10 4se UM. VMs tofteA

bebat, traaaferatur, negottam, Christi Mal··, at contra hue pesUra muniaatar, sedulo raet edooeudi, m b selaa religioni» fora «μ veram M ah omnibus amplectendas^ quaes ad eoasamasntioaem usque aaoeuH duratarum Ohriatas ipM iastitnit.

Christus autan hi» a tenia disoedeM apostates operi· rai vtearios ecclesiae contulit prae»—· pasturos ? qui ralatari nuntiata doctrina, ses, qui credidissent. baptismo tiaotoa, redemptioni· gratiae efficerent participe·, aroteque iater se nexoe pro potestate regerent'. Visibilia haec hominum eandem doctrinam profltentiua, eorundem Moramentorum communione iunotorum et apoetolorum eorumqne snocessornm imperio submissorum aocietae Mt illa ecclesia, quam se iustituturum esse diserte praedixerat ?

Ecclesia igitur Mt novum hominum redintegratorum genus, quod a Christo ducit originem, quemadmodum homioM lapsi ab Adamo. In Adamo adoptione spoliati, dum baptismate visibiliter in ecclesiam cooptamur, invisibiliter Christo per gratiam coniungimur et filii adoptivi constituimur. Neque enim nt eoclMiae externo aocemu ooniungamur. ad salutem sufficit; sed ut eius etiam animae per gratiam sanctificantem inseramur eaque vivamus neoeMO Mt. Cum videlicet tum iusti tum iniusti, modo baptismate suscepto Christi doctrinam profiteantur· legitimisque snbsint pastoribus; ad ecclMiae visibile corpus pertinrant, eius tamen anima soli iusti vivunt, quippe qui soli intima Christo sint coniunoti. Hac autem ratione non duM constituuntur eoclMiae, visibilis altera, altera invisibilis, sed una eademque eoclmia visibilis corpore vivo, sicut et corpus, et anima unum constituunt hominem visibilem.

Christus porro raam ipsius potMtatem ita psr apostolo· exerceri continuarique voluit, ut quam ipse hra in terras doctrinam intulerat, qam illi annuntiarent gentibus: et quo· gratiarum^hesauro· ipse morte raa nobis meruerat, eorum illi essent dispensatores; et quam ipse domum construxerat, eam illi regerent. Non igitur e terris omnino evanuisse ! dicendus Mt, cum in eoclMia, sao quasi eorpore, quod ab apostolis regeretur, inter hominM pdrpetub €ersari vivere voluerit.

Ec c Im t s enim^tamdiu his in terris persistet et vivet, quamdiu hominM sunt, qui Christo rant inserendi. ^Starim non m < m nise atifue sehts, «we ... slixd nomsn * *tui* corio datam h«minitas, in fato oporteat nos soleeo *fieri."* Neo quomodoouaqus perpetuo durabit eoclMia, sed ea tegitor erit, quae a Christo Mt instituta; quapropter nunquam tempus erit, ut quidam somniaverunt, quo ecclesia· locum regimen civile obtinere eteoque parim suMipsrs possit. Christus convelli et destrui opus suum neu patietur, cum promiaorit fora, ut portae inferi non praevaleant adversus ecclesiam. Sed- nee ipeo ecclesiam dissolvet, nt aliam ei substituai, quem admodum eoclMia succernit synagogae. Haao aliquando cMMturam prophetae saepe praedixerant; eoclMiam autem tanquam id, quod prioribus institutionibus esset praeparatum, perpetuo duraturam ea, qua synagogae sacoodecst, forma, st ipsi innuebant et Christus sports praedixit, promittsaa, se foro usque ad consummationem saoeuli cum apostolis illam, quam acceperunt, exercentibus potestatem ? Itaque ut eadem doctrina eademque sacramenta, ta» eadem quoquo regiminis potestas et idem proiade praecidam collegium, quod Chrietns discedens affatae est, perpetuo erit in ecclesia.

Caput XXII.

Ð *Ksmens feutre Pttri apetitUnH» principii* MIMVMfFf·

Christus ut eoclMiae, corpori suo mystico et vieibili, visibile etiam, postquam hine discessisset, caput constitueret, Simonem Petrum apostolorum creavit principem. Id ut significaret, supra Petrum ss aedificaturum eoclMiam edixit ? Quam aedificium a fundamento, eandem a Petro, fundamento visibili, ' Qrmitatem acceptura declaratur ecclesia. Sont quidem et reliqui apostoli, eum potMtate praediti sint< eoclMiae fundamenta, attameq, non tam insigni, quo Petrus, modo. Hic enim prae ceteris unum et universale constituitur fundamentum, eum B ei, sieuti prae ceteris lesum Christum Dei'filium professus erat, prae ceteris praerogativa esset deferenda. Hoc quo fleret manifestius, plenam de omnibus, qude ad ecclesiam ^respiciunt, statuendi seu clavium potMtatem Christus ei promisit'. Etsi clavium potestas etiam reliquis concedenda erat apostolis, eminentiori tamen modo confertur Petro, cum, qubd omnibus Mt commune, non singularis dignitas fuisset, nec munus singulare ob singularem fidei professionem delatum. Hanc autem singularem dignitatem et potMtatem reapse Christus tunc contulit in Petrum, cum, postquam e sepulchre vivus prodiit, agno· ovesque pascendi munu· eidem imposuit Soli iterum Petro munu· hoc tam amplum, quod et agnos et ove· totumque Christi gregem, omnes denique, qui inter Christi o v m referri cupiunt, omnM proin eoclMiae ordinM respicit, demandari videmus, cum Petrus, an prae ceteris apostolis Christum amet interrogatus, prae ceteris etiam distinguendus declaratur. Iam etiam njanifestum Mt, cur soli Simoni Petro Christus nomen imposuerit, quod aliquam in ecclesia significaret potestatem cur singulari modo pro Petro rogaverit, as eius deficeret fides, et ut eliquando conversus fratros confirmaret 0

Longum est, patrum tam grsecorum quam latinoram singillatim recensere tMtimonia, qui modo a Petro unitatis originem repetunt ? modo eundem caput constitutum dicunt, ut schismatis tollatur occasio', modo,m et apostolorum principem appellant ? modo, ubi Petrus, ibi ecclesiam esse declarant ? Communem fuisse apud graeco· et latinos illam Christi verborum interpretationem e sancto Gregorio Magno discimus, qui apud Mauritium imperatorem de loaane Cosataatinopolitaao episcopo, universalia sibi appsllatiosssn arrogante, conquérons scribit: .Cunctis evangelism scientibus liquet, quod voce dominies sancto et omnium apostolorum Petro principi apostolo totius ecclesia· ears oommisM sst."'·

Petro- apoetolorum principi usum aliquem in principatu racooMisM, pronum iam eat concludere, quandoquidem Christus enm illo apoetolorum collegio, quemadmodum tone orat constitutum, se perpetuo mansurum promiserat; hoo satem apoetolorum collegium ita constitutam erat, nt nans in

• Prostetis ds spset.
▪ Mstth. XXVHI. >0.
• Matth. XVI, ia
• Ast. IV, IA
• Mstth. XXVni; M.

S Mette. XVI, 18
* IMA It/
* loses. XXI, 18-1.
* losaa. I, «a.
* ı m x x ı ı, at.
* A Cyprian. Ð tarit, «srilt, (spp, *ti.* Batss^ p IN).
' &Btasa.MJuin.,UKI.».M,[oyp-,s4-MIχηβ,II.M7AÏ.
* S.Orymsljfoa·.ěr tanna, (app,st.Msutt,VIU,INK).
* A Imbro·, A Jts.*XL,* [spp,eA Elgss, I, HUI)
·· Bp Mb. IV, sp, IA (ql Mb. V, sp A, spp, sdlfigM.in. naej.

•o gBrared priaaatun. Paten pom illud aai aealo· . aiaa fundauraatam Ulaqaa rector, a quo flraitataa aeolaaia aooiparat, at boetibua parpatao attat ȁperior. Sampar aataa aadifloium 'iadigat faadaaento aamparqua civitas ťector Dain earn taaper bit in ťerri ligandae at aolveadaa tint rat graviatimae, taapar atiam ait, qui ȁmpliaaim illa Pateo demandata in eoelraia polleat potentate, nacssss eat Denique onm taaper tint ȍre agnique patcendi semperque fratrea confirmandi, non ad Petri peraonam munua hoc graviaaimum Cbristua restrinxisse existimandus est Itaque Petri aliqao lucoesaore oonatituto, porpua eoclesiae viaibile viaibili insignitum Mt oapice, et perfectiaima ğaudqn unitate, quae facile per orbem diaiicereotur membra, colligit mutuoque iiltqrse iungit nexu.

Ȑomano vero ƥontifice Petri, Romae pro fide interfecti, eaae successores. id quidem inde ab initio conatabat omnibus, unde et rerum ecclesiasticarum ȿcriptore antiquiaaimi, cum Romanorum pontificum texunt aeriem, a Petro^ incipiunt l. Cum enim epiecopo auoeedat ia. qui defuncti aedem eo, qui atatutua est.modo occupat, Petro tanquam Romanae eocleeiae episcopo defuncto aucceaterunt illi, qui in ȅiu locum Romae ȡeincep suffecti aunt. Collatam Petro poteatatem pascendi, ligandi et solvendi fratresque confirmandi in ae transiiaae norant inde a ƥrimi saeculis Romani pontificea. Praeclaris id sanctus Leo papa effert verbia: „Quamvis, inquit, aingu^j quique pastores speciali sollicitudine gregibus suis praesint sciantque se pro commissis sibi ovibua reddituros ense rationem, nobis tamen eum omnibus eura communis est, neque cuiusquam administratio non nostri laboris eat portio; ut, dum ad beati apostoli Petri sedem ex toto orbe concurritur, et illa universalis ecclesiae a Domino eidem commendata dilectio etiam ex nostra dispensatione deposcitur, tanto amplius nobis instare oneris sentiamus, qnanto cunctis maiora ȡebemus. 1 Petrum in Romanis pontificibus vivere ac per eosdem loqui norant concilii Chalcedonensis patres omnes, qui recitata Leonis papae epistola uno ore proférai sunt „Petrus per Leonem locutus ȅat. Romana ecclesia sancto Cypriano est RPetri cathedra atque ecclesia principalis, unde unitas sacerdotalis exorta ȅst ·; est ecclesiae catholicae radix et matrix, quam ut agnoscant et teneant, alios ȟortatur De Romana ecclesia agens sanctus Irenaeus ait: „Ad bane ecclesiam propter poÀorem principalitatem neoeaae est omnem convenire ecclesiam, hoc eat, eoa, qui sunt undique ȡdele * Non sua solum, aed omnium sensa ȿanctu Bernardus pandit, cum Eugenium pontificem hisce compellat verbia: „Age indagemus adhuc diligentius, quis ais, quam geras videlicet pro tempora personam in ecclesia Dei. Quis e«' Sacerdos magnus, summus pontifex. Tn princeps episcoporum, tu haere· apoatolorum, tu primatu Abel, gubernatu Noe, patriarehatu Abraham, ordine Melcbiaedaoh, dignitate Aaron, auctoritate Moysee, indicatu Samuel, potestate Petrus, unctione Chriatus. Tu ea, cui ȅlave traditae, cui ovm creditae aunt. Sunt quidem at alii coeli innitere· et gregum pastore·, aed tu tanto gloriosius, quanto et differentius utrumque prae cetaria nomen baeroditaeti. Haboet illi aibi assignatos gregas, ainguli ȡiagalo tibi uuivani crediti, ani aaaa. Neo modo ovium, aed ot paetorum tn ante oaȁaium pastor. Undo id probem, quatria' Ex varbo Domini 1

Itaque ad declarandam noatram iu banc aodem Romanam et illam, qui Dei providentia nuae eam gloriosiraima tenet, a&um patrem nostram, Piam IX, venerationem et aubmieaionem, cum patribua Florentini oeeumonioi concilii profitemur, „sanetani apoatolieam aedem ot Romanum pontificem' in universum orbem tenere primatum, et ipaOm pontificem Romanum aucoeaaorem eoae beati Petri principia apoatolorum, et veram Chriati vicarium totiuaqup ecclesiae caput et omnium chriatianornm patrem et doctorem exsistere; et ipsi in beato Petro paaeendi, regendi ac gubernandi universalem eccleaiam a domino nostro lesu Christo plenam poteatatem traditam eBae; quemadmodum etiam in ğenti oecumenioorum conciliorum at in ȿaeri canonibus ȅontinetur.

Agnoscimus etiam, divina providentie effectum esse, ut Roniano pontifici domiuium temporale obvenerit, quo certius ȁedi ȁpostolic et eocleeiae totius ȟberta ouetodiretur et expeditior eaaet rerum eccleaiaaticarum pro omnibua omnium nationum fidelibus administratio. Agnoscimus pariter et attestamur, impiam et sacrilegam esae, quae nuper tentata est, dominii pontificii spoliationem totique orbi catholico nefaria illa audacia illatam esse iniuriam. Sed et quae sîîio domino noatro Pio IX parata sunt opprobria, anxietates et sollicitudines, illa et ȟo ȁnimi ȟostri intime sentire eiusque ȡolore et nostros ease ȡolore palam profitemur.

Caput XXIII.

D« *tpucopii, apotiolonaa laecmoribtu.*

Ȼhristu quam poteatatem apostolis detulerat, eandem eorum successoribus ' committere voluit; subiunxit enim: „£ce« *tgo aobitctm* tarai oasirihw *ditbtu utgtu ad coanuaawtioatm >atcali,„'* Itaque apostoli a divino magistro edocti et Spiritu sancto muniti in universam terram profecti aunt, praedicantes ubique, Domino coopérante et sermonem confirmante sequentibus signis; atque, fidei doctrina •paraa, ȡiscipulo in evangelii miniaterinm asaumptos et ȍperi apoatolici ȁdiutore ȅlecto eocleaiia Deo congregatis praefecerant '. Timotheum discipulum Paulus ecclesiae Ephesi fundatae episcopum instituit, Titum Cretae reliquit, ut per civitates preabyteroa ȅonstitueret Seniore Ephesini fidelibus praeȡecto idem Paulus admonet, nt attendant sibi et nniverao gregi, in quo eosdem Spiritus ȿanctu poauerit episcopo· regere ecclesiam Dei, quam acquisivit sanguine suo ·.

Itaque inde * ano primordio ecclesia universa episcopos „apoatolis ȶitiari ordinatione succeȡere habere suoceMionem ab ȁpostoli et eum ȅpiscopatu successionꞏ charisma ȶeritati cerȶum '. Dei loeo ƥrieaidere credidit. Ob tantam igitur dignitatem ȶuietu Ignatius martyr epieeopoa, eoelesiaram etiam angeloa appellato·, ab omnibua sequendo· eaae enuntiat, ut ȶran Christus secutus eat Patrem ? Omnium denique saeculorum fidem

' TertaU. *Dt praiKrift..* cap. BB, l«pp-. at. Migns, П. 4» A); s ȟa Ada. Aarr., lib. IП, tup.», [opp·. 'A Migns, 84BB). a Optat Mitev. Adv. *fOnua.,* lib. П, cap » st A IPatr. 1st, ad. Migra, XI, 47 A, sta).

' & Iram Sra. 4 aL A cap ». ł aaaivers. aaraapt, [«pp, ed Balter. L BO).

• >. LV, [app. aÀ Balam, p. M).

• >.XLV, [La, p l·).

• Ada. Aatr^ Mb. Œ, 8, (app.«d. Migra. Mi).

' *Dt ectuidtrtl·,* lib. , cap. A (opp., «d. Mlgae, 1, 7M D].

* Metu. xxvm. M.

• Mars. XVI, BO; Beat XVI. »l ; I Theas III, X.

• I Tim. I. S; Tit I. A

• Ast XX. as.

• S. Cypr, *Jfr.* LXIX, {opp., sd. Balsa., p. 1(B).

* 8. be.4da.Aesr.. Mb.IV. mp.se, al4B, (appealMigra. 10MC).

* & Ign. ad Mmm, a.», (Mr. pr, ad Migra. V. BBTAl.

• ^p. ad a.B, (HIA, T14BJ.e

MuicieM sacrosancta Tridaatiaa synod·· doelarat, episcopos in apoetolorum Iββ·· seeosasi··· st positoa mm a Spirit· eaurato ragera sselestam Dail.

, Episoopi igitar legitime oonstitati imprimis dominici gregia rectores aanL quibaa, at praecepta rite observentur omaiaqno turn ia oalta divino tarn in vita Christians -rite ordinsntiar, ear· ooramtaa aat. Pastores rant, qui praaeuates gregem in boa· paecaa educant, contra faros at latrones hqgosqus rapacaa, aai^guin· etiam at vita profaea, oves fueantur Cusfodes rant, qni supra moron lara-salsm excubias perpetuo agantaa, quid da noct· mt, explorant at hostes in sanctam civitatem irruentes repellant. Docforee suat, qui depositum fidei custo-dientes at facientes opus evangelistae, taaquam boni lesu Christi ministri. Terbia fidsi et bonao doctrinae fideles nutriant, et habentes formam sanorum verborum, devitantes autem profanas vocum novitates et oppositiones falei noaunis seisntiae, sibi et suis attendant Dispensatores mysteriorum Dei sunt, qui cum ipsi confirmationis praecipue aliorumque sacramentorum charismata salutaria distribuant, tum- levitas ad sanctuarii ministerium vocatos et institutos manuumque im-positione et unctions sacris ordinibus initiatos, per singulas ecclesias constituant presbyteros, qui idonei sint et alios doobrs ad consummationem sanctorem, in opus ministerii, et in aedificationem corporis Christi ludioM sunt, quos qui .audit, Deum audit, et qui spernit^ Deum spernit, quibusque a Deo delatum sit officium, neu solum attenuo in-vigilandi, ut quaecanque sunt vera, insta et sancta in ecclesia Dei observentur, se^ etiam intrepido arguendi peccantes, at et ceteri timorem habeant et scandalum dé medio follatur Denique epiaoopi etiam patres sunt constituti in domo Dei et fomilia sanctorem, patres, inquimas, qui quotquot in Issu C Christo per eTangelium geniti et ex aqua et Spiritu sancto renati sunt, paterno afsetu complectantur ao foveant, debifoe in bono proposito sustentent, pusillanimes consolentur, aberrentee reducant, in-firmos consolident, confractos alligant, depravatos convertant, eoo qni rarierent quaerant, inquietos corripiant, recalcitrance castigant, caritatem in omnes, praesertim in egenos et misero·, foveant, atque ita ministerium suum implentos et in omnibus bonorum operum' exemplum seipeoe praebeatra, sollieitadins indefessa'in id iacambaat, ut, quos Deu· redemit, Deo addacant ür vitam aeternam

X Caput XXIV

Ds «dais» amprâtarie âi/efh'Wi,

Ut ilBfequod acceperat, fidei depositam eeelesia fideliter qKtodiret omaibasque gentibus varam Christi transmitteret doctrinam; ut fidei eoatra^l venias, qaae pro hominum ingenio «irantar, sessa-dam veritatis rationes dirimeret; ut denique ab omnibus integram illud, qaod Christo ipsi decenti meatis obsequium debetur, toto pornet exigere: Christus promisit deditqqo Spiritum veritatis, qui ut quondam apostolos, ita eorum sneeesearea epto-eopoe in omnem duceret veritatem'; ipaaqne eum eisdem raqqn ad. oonbiuumatioaem saeculi ae tere polUoitas est Esslsris igitur, „sstaasasa et jlrme •ranfium sarMaNa, ' in illis, qaes ad fidem msrasquo epestant, aerara aut ulla bomiaam et inferarum frauds se rioleatia ia «rorem ladani aes puteat

Exerceat natam epieeopi magisterium beo nuHi obaoxium «rori, quoties soagragati in ooecilio, quid credendum ait eolsmniter, approbaate summo pontifie·, edicant; aam qorailiam gaaarala nirw-salem soelssiam repraesentat·. Exerceat psriter, dam dispersi lieet pw orbem cam rammo postifice in doetriaaeoaspiraataa, singuli gregem suum doobqt; Chriati eaim promissio ad loeam roatrieto non aat, et a paetorum Stiam disperseram doctrina ehristia-aorum fides M eoalaeiae ia fido constanti· pendet. Exsrosnt demam, dam sequuntor soateatia prae-aantsm et pro suprema auctontats fidei contro-versias dirimentem summum/pontificem, eai per Patrum transmineam 'est jdaaas tum confirmandi fratres, M pascendi ores at agnos, tam fuadq-mentum st Adorum praebendi toti soeloeia·, ut portae iaferi non praevaleant. Etenim Romana •cclesia, in qua, secandum Christi domini vocem: Tu m Petras ete. .immaculata est semper serrata religio ? Mt .arator unirersorum Christi fidelium et magistra et sicut (Romanus pontifex) prae ceteris toaetur fidei seritatem ‹L fonder·, sic et si quae do fide sabortae Aierint quaebtiqqM, suo debent iudicio definiri ', ipeeque Mt omnium Christianorum pator et doctor esura in fidei quaMtioaibus per se irre-formabile est indicium ,

Atque hoc ecclesiae magisterium, in robus fidsi et moram omnis expers erroris, «t firmissima illa arx tutamque praesidium, ad quod fideles semper, praesertim qaotiM dubiis mentem pulsari senserint, ut oonfagiaat, hortandi et aaraetaoieadi eunt

Caput XXV.

Amfwc Amo

Eoeleeia, solvendi et ligandi potestate a Christo domino sibi tradita, imperii aooepit potestatem, qua log« ferve, ad om obeervaadadmibditM adigere, et salutaribus etiam poeaie «devios et ooatumooM ooercM· possit, oui imperio qui reluctaretur, ethnici instar et publierai habeud^ pronuntiatur ?* Am-pHerimto illis verbis: .^KtaOnûit aw Ator, « spe •stfto eoe," ooafiai, apostoli plurima pro opportunitate ooastitnebaat, modo corripiebant, modo minis et posais urgebant ?* Hanc varo potestatem ignorant aut nimium saltam exteunaat, qui eam solum ad onarill-, saasiea·· et hortationes, noa ad poeaaa •abstares infiigsndM partisses dietitastos, Insidant ia systema aHaa damnatam at haereticam *'ı Imperii pOSsstaa, qaa poDot eoelesia, fidelibns ia uveatem revocanda eat idoatidom, qao aSeaeins ad oias praeoopte obaarvaada argoaatar.

I Ssss XXIП, dr sera. erd, cap. d
› Issas. X I -IA
• П Ttis. I 14-4; lita. IV, fi, VI, M; fibhsaiv, 14.
• I Cor. IV, i; AoL XIV, M; TH. I. fi; Wtaa IV, II; Coi. I, M.
• PUt IV, I; I Osa V, fi; I Ita.V, M
' · TH.П. T; I TheseV, 14; a Ster. CbaunsuA fe Metti, mp M, [ora. < Wgra, I. HMD]; a CtapemA, MmuMJı Jissıı, [ora, od. Itsatihaa, VIU StaA)
• Isoaa. XVI, Ml
ı tiatih.xxvni. ao.
· ’ITtani.lt.
• CX.su|ms psrt.1, esp. A
• Martial V osaMK. tar euMtae, art. fi, (Ms · keL nari. sum 14K Belt I, fiM).' VHs ı«·I
• rsemria fit Himiitei psatifita (Mr- W, sd Mises, urn,···». Bardv,mq.
• Ores. IM. IV, era · [Herd.VOL fifil
X' Cratal fid Klebsall palMSiage prspetita a Clrarate IV [Hard vn, fiMK). VHs erased
ı Orae. Ita. dsoest. estas Qnss. [Masai XXXI, iwrD). VUs sfpaMd
• Art. eta. Halta rataU eb Iramrat XI [ta 11 spriL sans ISM) VHs mirai
“ Matte. XVm. 11.
ıı I Ora. IV, IL
*ı OsostiC. pa VI taaterass Ata, rara 4 st A Vta «lirai

Noe ab impari· «vili, sed • Cbriato, mo auctore, •oolwta βΙî··i·M·ι a* potaetate·) Moopit. Beeleeia, taaquam eoeiota· porfeota .eaique fieri·, oui eociotato civili ooafeadi minim· poteet Alia Mia. eat ooeloaiao, qaao immediata a Chrieto 1»·•titata aat, alia civitati· origo; alia· ecclesias, bomiuum aateraa· raletom precaraatie, slim diritati· aat fini·; aliia ooeleaia, rai aupmuaturalia a Cbriato oommiaaa Mat sebsidia, alii· «vitea utitur adminiculis; alia aat ooaloeiao, eai eerta at immutabili· a Cbriato indite aat forma, alia eivitatm matabilis aat coaatitatio.

Qnamvis aatsm aocloaiao at imperii potaataa rit distincta, amicnm tamen consortium optat ooolaaia. neque re» fanetas et religioni at principatui ominatar ,ex eoram roti·, qai eocleeiam a regno eeparari mutaamqus imperii cam sacerdotio concordiam abrumpi dierapiunt ?

Illorum veto aantentiam, qui aseorare non verentur, eodeeiam, quae Spirite Dei regitur, imperii potestate its poaoe abuti, at disciplinam constituat periouloeam aut noxiam, eum Pio VI pine memorip· aummo pontifice fabam profitemur, temerariam, ecclesiae ac Spiritui Dei iniurioeam, ad minue errooeam '

Non omne· christiani potestate ecclesiastio· potiuntur, neo. qui potiuntur, partibus aequalibus eam tenent Eat enim in eoclMia hiérarchie divinité· instituta, ad quam, praeter oeteroe eododaatiooe gradu·, epiaoopi potissimum pertinent Et Romano quidem pontifid, ut ecclesias oapiti et fundamento visibili, episcoporum principi pastorique ••premo, vera iurisdictio episcopalis compotit in universam ooeloaiam. Propterea ius ei innet convocandi concilia generalia, iisdem praesidendi et sua confirmatione eorum decreta •anciendi, quae deiu irreformabilia aunt ex ae et ante eodoaiae reliquae oonaenaum. Penea ipsum est dispensare in legibus seu canonibus universalibus eederiae; a indicio eodaaiaatioo inferiore ad eius indicium provocaro faa, ab eius autem iudicio, cum supremum •it, ad aliud provocare semper nefas Mt Qui vero amarunt summum pontificem non e Christo in persona Petri, sed ab ecclmia potMtatem ministerii aocepisee, haereticis adnumerandi aunt

Etai Romano pontifici epiaoopalta potMtaa qbmpetit in universam ecclesiam, reliqui tamen bpiaoopi potMtatia regendi eederiam, 'qnem in finem episcopatus institutus eat aunt oonaortea, et Romani pontificia anetoritate aasnmpti, illam, quam in ordinatione potMtatem acceperunt legitime exercent ?

Epiaoopi iure divino uperiorae sunt presbyteris Hi uti non rant iudipm in quaaationibuo fidoi, ita noqno ooaetitati aunt ad regandam por legM oodoriSmxbiai quatonns ab episcopo, cui pastoralis cura, regimen et adminiatratio eodaaias ia apiritealibue et temporalibus plenario committitur, ad id dologantur. Sunt igitar ordini· ramumrato initiati pre·-bptori adiutora· opiaooporum ad Mcramonta adamiaiatranda, ad cultam curandum, ad doctrinam ^tauram tradendam legumque exeeutionem urgendam ••eundum illam iwiadietioni· partem, quae ab episcopi· iia fberit commi···.

' ... LXVL ... AM-1 VHaappsnd.
• CimUL Aastsran |UU, prsp n. VMs «R—t
• Csos. NA, ama XXIII. dr aasr. srd, sap A
"HmVI ta«anitiLjiattiran|Usi, paepfi VifiaappsnA
• CriM TriA, ama AIIП. ds raer. sed., sap A
• Dioitta. XIV. *Dt* spa. dto^ HA XIII, «sp 1; «m TriA. L «m «ap A at «aa. • at 7.

Capet XXVI.

Unem aelom eam oaram Chriati' Mateanm^

Una eet doctrina, quam per totam terrarum orbem diaaeanbaadam Cbriataa apeatotia eommisst ·. Una sola eat Mana, qua ia aecimiam patet editae, unum baptisma Unam solam eat Cbriati ootpaa, quod oet ooeleaia', et aaita celiae oorporia fidelea aut membra. Uaa oet Cbriati apenaa, ot Christus unum est ecdodae eapat faviaibile Nec potaet aoa eaoe ena cola oedema, eum unum colam rit fusdameetnm visibile, quo aingulae hui·· aociotatis partae ftüriaatar et inter te mutuo ooaueetaatur. Verum Cbriati ovile illud eolam oet, eaiua Petrae eat pastor; verum Chrioti invisibilis corpus visibile illud solum eat, quod Petro capite visibili eat iaaigaitam. Propterea symbola, ut oaum dominum Inoum Christum, oie uoam profiteatur ecclesiam, et sancti patres, ut unam arcam No#, ita uoam •olam noruat eederiam ?

Undo manifsstam ect, Christi doctrinae quantopere edveraetar illud figmsatam, veram eederiam e diveteis sibique oppositis sectis iηφ nue eoaleeoore, Vel aliquam aliquando, quam futuri .tempori· ecclesiam illieqce, quae annt, superiorem ribi somniant, eeee coalituram, singulssquo sectas verae ecdodae diveraaa taptum ease formae divereosque eiusdem veritati· oommuni· quad rivulos Non enim dividi potaet Christo· nec «operari Chriati tunica inoonsatilis. Nec fifmdem verae eederiae tantam divorade formae rant illae, quae ab hac defiriuut forma, qua Chrietas euam io aevum constituit oodeaiam. Neqee o diversi· sectis coalescere et evolvi potest «oderis, quam integrem absolutamque a Christo institutam perpetuo in torri· perduraturam novimus. , Neque illa fuit apostolorum sententia, qui haaraticom hominem vitandum omneeque scissionM fugienda· dixerunt; nec Chriati fuit, qui illum, qui eedMiae, sane visibili, non obtemperat ethnici et publicani instar bebandum tnandat Quia tandem eoolMiam illa, quae iam Mt auperiorem exstruendam dirat, nisn Cbristem •ut nullam omnino ecclMiam institui··· aut eam, quam instituit mancam dereliqui··· existimet?

Illa autem eoclesi·, quam «olam Christus instituit non alis eaae potMt niri sederis Mtholica, quae sola Mt una, cum eius unum ait caput eedem auctoritas, idem magisterium ipeaqua Modem ubique fidem, eadem sacramenta conservet; sola sancta, cum tot inde ab origine filiis auctitate, miraculi· etiam obsignata, florentibus claruerit; sola catholica, quod vel aomen prodit et' per totam orbem diffara demonstrat; sols apostolic·, cum epiaeoporum cum Romano pontifice iunctorum ordo ad ipeum Petrum ascendat.

Marito igitur ram aoneto Augustino profitentur singuli: «Multo aut...qua· in eius (oatbotira· eoclMia·) gremio m· iuatiaaim· teneant Tenet oon-■eade populorum atque gentium; tonet auetoritae miraouHa inchoata, ape nutrita, caritote aucta, ugta-•tato firmata; tonet ab ipe eede Petri apostoli, cui paaoMda· ovm suas poet resurrectionem Dominus commendavit usque ad praaoratom episcopatum raeoaerio ■aoerdotam; teaot postremo ipmun catholica· nemoo, quod non sin· causa iater tam multa· haaresM aie iato eoeleaia aola obtinuit, ut, cum omnra haeretici ae catholico· diei velint quaerrati tamen peregrino alirai, ubi ad catholicam

• Mstth xxvm, ia to.
• tatas IV, A
• tatae I, at
• tata· V, m-ao,
• & Cypr. *Dt* end. «set, (sfp, «A talua. p 1M>

conveniatur, nullus haereticorum vel basilicam suam vel dome·· audeat ősteador·. 1

Noll religioni Christianae pcraisdeaior eat aeetentia, quam ilia, quae etatait, perinde «see, ηκp quia eiuadess form eea societatem ratigioåam amplectatur hut profiteatar. Ko eaim fU valet wnteutia, at aot Doo praeeipienti obedqaeadum, aat religiosam christiaaam revelatam aaaa aegotur. Quocirca ne unquam fidelium meate· tam fhneatua occupet error, sollioit· omnino proapicieodum eet animaram pastoribus ěcleaiaaqu hac ia re dogma diligenter exponendum.

Cum Christus aua ipsius apostolos instruxerit potentate ad Adam praedicandam, aedrameata administranda, homine· in «eluti· via lucendo·, et hanc in eocleaia poteatatem perpetuam esse voluerit; dubium eaae nequit, quin is, qui cognitae potestati •e subducit ae reluctatur, ia re graviesima Christo ipsi'obedientiara deroget Qui vero rebollie exaiatit Deo, quam salutis apem, niai resipiscit, babebit? Et aane Chriatua non t suos agnoeoare potest illos, qui ipaiua doctrinam, sacramenta et mandata respuunt; aeternae potiua damnationi· aententiam in omne·, qui non ement credituri, pronuntiatam legimus'. Hinc illa grariaaima sancti Ignatii martyris sententia: „8i quia schiama facientem aeetatur, regni Dei haereditatem non consequitur." * Hine illa sancti Cypriani: .Haberd non iam potest Deum patrem, qui eoeleaiam non habet matrem. * Quae ait ecclesiae hac de re sententia, e concilio Lateranenai IV discimus, quod profitetur:'.Una eat fidelium universalis eocleaia, extra quam nultua omnino sålvatur. * Discimus id ex illa fidei professione, quam Innocentius III Valdenmbua ad ecclesiam revertentibus praoscripait: „Corde credimus et ors confitemur unam eoeleaiam non haereticorum, sed sanctam Romanam, catholicam et apoetolicem, extra quam neminem salvari credimus."· Itaque ecclesiae catholicae dogma hac doctrina contineri •t per se patet et per summo· pontifice· identidem eat declaratum.*

Quam certo autem eocleaia pronuntiat, non eaae salutem illis, qui ecclesiam veram cognitam non sequuntur, tam certo etiam Deo, qui solus singulorum corda scrutatur, iudicium de eorum, errant, culpa committit

TITULUS VIL

De gratia.

Capit XXVII.

Ds grottos ed «ehrtam nacMasdads.

Uti hominem aine revelationi· auxilio externo veritatem salutarem oognoeoere, aie aine gratiae auxilio interno revelationi, ut expedit ad ealutem, consentire legemqne implew poese, facile sibi persuadet humana naturae viribus nimium fidea aaperbia. At vero ut sine revelatione homo finem «upernaturalem non potoat oognoaoera, ita sina gratia eundem' prosequi non poteat Gratia, de qua hic agitur, eat donum supernatural·, internum, eraatarne intellectuali gratia ex meriti Christi a Due ·M-oeasum ad finem aspernaturalem consequendum.

Genuinam et catholicam gratia· ad vitam aeternam noa ducentis notionem, qua· cum alias, tam ex eiusdem ooetra Pelagiaaos et Bemtpelagiaaoe amsrtinns quam maxima aat maaifsstata, ab UMa perverti declaramus, qui gratiam neu ia seperaetaraii deeo, eed petiua ia' quacunque Dei ia creaturam actioee rapoaaaL

Ad omaea acta· ealatarea gratia eet nsrwssria.* Salutares aatom antae aoa nolam illi dicuntur, quibas hemo, utpote iam instas, vitam aeteraam moratur, eed i)H etiam, qui iustifioatioaem, ad eam no· diapeaeado, praecedunt. Cum beatitado, ad quam contendere debemus, sit supernatural», recte concluditur, etiam actiones, quibus ad eam provehimur, •apernatarales esae debere. Buporaatundea autem fient per gratiam; ergo gratia ad totam illam actiosum, quibus aadutem obtinemus, seriem neoes•aria est'.

Non solum ad illam fidem, qua recte iam vivimua, seu ad fidem vivam, sed etiam ad illam, qua revelationi consentimus, atque adeo ad initium fidei Ipeumque credulitatis alfectum gratiam requiri patre· Arausicani tradunt Eadem eet Tridentinoram patrum tententis, qui docent a gratia proficisci fidem illam, quae praecedat timorem, apdm, peccati odium, vitae meliori· propoaitum. Sententia· catholicae proin adversantur illi, qui solum ad fidem, qua refit· iam vivitur, aon vero ad fidem, quae justificationem praecedit, gratiam requiri aaaerunt.

Nqn solia fidelibus, aed etiam infidelibus, illi· quoque, quibus evaagelium nunquam eat annuntiatum, gratia confertur auffleiena, qua ad fidem et •alutem pertingere poaaint Deus igitur ita illuminabit et movebit infideles, ut, si his motibus obsequuntur, ad fidem quocunque demum modo pertingant. 8i non obsequantur, peccant Deo non obedioudo legemqne violando naturalem ; infidelitas ipsa tamen nondum erit peccatum, eum nesciant. •e reaiatando illis gratiae motibus fidei beneficio privaadoe esse.* Manifeatiora, quae dicta sunt, evaserant, postquam sede· Romana has proscripsit sententia·: .Pagani, Indaei, haeretici aliique huius ganeria nullum omnino accipiunt a lesu Christo influxum, adeoque hinc recte infere·, in illis eaae voluntateds nudam et inermem sine omni gratia sufficienti '. Nullae dantur gratiae niai per fidem. Fidea eat prima gratia et fons omnium aliarum. Extra eoeleaiam nulla conceditur gratia. *

Caput XXVIII.

Secundum sacrae Tridentia· synodi doctrinam institis est habitus quidam seu status permanens, in quem transferimur gratis sanctificante. Peccata vere per eam delentur, non tegi modo aut radi dicenda sut Non tamen sola peccatorum remissione absolvitur justificatio, cum gratia etiam et caritas in cord· homini· diffiudatur*. Gratie haec non •st tantum favor Dei apt sois imputatio meritorum Christi*, sed est aliquid intersum, quo renovamur, immutamur, regeneramur, ud· etiam filii Dei neu solam vocamur sut censemur, eed per illud, quod

' Cost <pût JtmoeA, cap A * A [SfP. A BsmA VHL Ififi B).
* Marc. XVI, 1«; Matth. X, 14-4.
* Apto. ad *rtiM*. (Pstr. Or., «A Migaa, V,
* *Dt* ha ssalsa [epp, «A Balsa, ibfil·
* Cap.1 (HsrAVa 1·).
* Grsg. XVI brsvs sd aptas Bavariea, datam ti· 17 mail ISSU VHa »rv—L

• Coeo. Arans Π, «sa. 7 (Used VHI, Π4 A).
• basa. VI, 44.
• Csa.fi.
• Basa VL ds éurif., cap. s.
• I Tim. a fi-4.
• Prop. Bail SB dama. I iPW ' (41s 1 oct. aaao 14S7). Vide appsai.
' Props daauk ah tlevaad VHL dto 7 dec. 1SS0, prep, fi· Vide ipprr·1
• Propp. dsn QarnwUl M, »7, N (a Ornrat XI is belie M^mribm, dis 8 espt. am 1718). Vide appsed-
• Bess VL ds Mjf-> f-
›· IHd. ma. 11.
IMA

i» aobm regenerations fhetum ssè, Shi Dai adoptivi vora samas, eum divisa adoptio alia ait ab hamaaa. Caritas, qua faaovamur, ia nobis maaet, nobis inhaeret per modam habitua, tafasam earn accepimus ot toeemus. Bat eaim diviha qualitas is aaima inbaoraas aa volati splendor quidam ot lax, quae animarum aootraraa maculae omaia delet, ipaaaqao aaimaa pulchriores ot splendidiores redditl. Frequenter secundum catholicam doctrinam gratiae aanctifieaatia donum tam eximium fidelibus exponendae eat, ut tanto impenaiut Christo, qui nobia oaa meruit, referant gratae diligentiusque earn conservare, et ai amiaaa fuerit, recuperare satagant.

Non igitur in illa Dei erga hominea benevolentia, quae concepta ait propter merita Christi, reponenda eat gratia sansttfieans. Dei benevolentia et Chriati merita aunt quidem id, ex quo provenit nobia. non aunt ipaa gratia aanctificana. Et sane Deus propter merita Chriati propenao eat in omnea animo, nec tamen omnea gratia aanctificante praediti aunt.

Neque reponenda eat :n illis a Deo misericorde propter Chriati merita homini collatia auxiliis actualibus. quibus ad actus fidei, spei 'et caritatis eliciendos instruatur, ut, horum frequenti exercitio in illum convertatur statum, quo gratus Deo exsistat. Nam iustificatio e sancti concilii doctrina nobis confertur, non acquiritur actibus nostris. Actus enim, qui iustificationem praecedunt, cum mereri non poasint iustificationem, multo minna eam poscunt efficere. [1] Gratia aanctificana homini infunditur in baptismate, non acquiritur sensim sensimque longo virtutum exercitio. Et infantes, in quibus de virtutum exercitio sermo esae non potest, nonne in baptismate iustificationis gratiam obtinent?

Longissime etiam a fide catholica aberrant, qui iuatificationis partes discernentes, asserunt, peccati originalis culpam quidem pro singulis sublatam ease eo ipso, quod generatione naturali membra sint humani generis a Christo reparati, sanctificationem autem conferri baptismate. Nam e ooncilio Tridentinol novimus, in iustificatione non remitti solum peccata, sed infundi gratiam et caritatem, adeoque non separandam esse culpae remissionem et hominis sanctificationem.

Porro aberrant, dum docent, hominem ex hoc solum interne constitui iustum, quod sicut primi Adami culpam imitatione suam effecerit, sic etiam liberi arbitrii viribus Chriati meritum imitatione efficiat suum. Nam gratia in baptismate collatu homo vere et interne iustus constitutus iam est. Nec sola Christi imitatione eius merita fiunt nostra, sicut et Ademi culpa non imitatione contrahitur, sed sicut generatione'naturali Adami transfunditur culpa, ita regeneratione per baptisma Christi acquiruntur merita. Neo soli liberi arbitrii viribus Christum imitamur, cum gratia praeveniente et adinvante opus sit

TITI'I,v» VIO.
De esnramentis.

Caput XXIX.
Di faurtU».

Chriatus, quemadmodum ecclesiam instituit visibilem, quae magisterii potestate praedita suam hominibus transmitteret doctrinae·, ito vimbilia stiam instituit sacramenta, eaqus ecclesias, ministerii paritor potestate praeditae,.commisit administranda, quibus tovieibilsa gratiae, passione ot morte nobis promeritae, eum hominibus oommanieareatur. Haee enim novae legis moramenta nae suat mora signa ad distinguendos fideles ab iafideMbue, noe signa solum sunt acceptae iam gratiae, nec ad fidem solam pietatemvo externo quodam ritu autrieadam instituta suat, sed ooatineat atque efficiant ex opere operato gratiam ia ilhs, qui ea. obicem non ponentes, recipiunt. Unde differant a veteria legis sacramentis. alUa enim non eausabaat gratiam, sed eam solum per passionem Christi dandam esse figurabant.“ 1 Septem sunt novae legio sacramenta: baptisma, confirmatio, eucharistia, poenitentia, extrema unctio, ordo et matrimonium. Septenarius eorum numeras ecclesiae tum occidentalis tum orientalia, etiam sectaram, quae primis iam saeculis ab ecclesia defecerunt, continue ot solemni uiu luculentissime Comprobatur, praeterquam quod alia aperte in scripturis traduntur, alia innuuntur. Sacramenta haec aptissime diversis singulorum fidelium vitae spiritualis quasi stadiis et ecclesiae ipsius vitae conservandae respondent. pQuinquc prima ad spiritualem uniuscuiusque hominis in se ipso perfectionem. duo ultima ad totius ecclesiae regimen multiplicationemque ordinata sunt. 11 Etenim baptismo novus homo generatur: confirmatione miles constituitur et ad pericula subeunda munitur; eucharistia tanquam cibo eiiia vires aluntur, recreantur, augescunt; poenitentia, si peccati vulnera accepit, sanatur;, extrema unctione in mortis periculo constitutus, peccati reliquiis abstergitur, alleviator et. si expedit.- redditur sanitati; ordine ecclesiae rectores et fidelium -parentes spirituales constituuntur; matrimonio vitae corporalis propagatores sanctificantur, ut sancta ecclesiae succrescat soboles. „Haee omnia sacramenta tribus perficiuntur, videlicet rebus tamquam materia, verbis tamquam forma et persona ministri conferentis sacramentum cum intentione faciendi, quod facit ecclesia; quorum si aliquod desit, non perficitur sacramentum. Inter haec sacramenta tria sunt, baptismus, confirmatio et ordo, quae characterem, id est, spirituale quoddam signum a ceteris distinstivum. imprimunt in anima indelebile. Unde in eadem persona non reiterantur. Reliqua vero quatuor characterem non imprimunt et reiterationem admittunt“ [3] Cum igitur vita spiritualia sacramentis in nobia generetur, augeatur, reparetur, haec aane doctrjnae Christianae pars eximiani pastoris requirit industriam, ut, quae tam singulari nobis benignitate Christus praeparavit, omnibus in animae cedant emolumentum.

Caput XXX.
Dt htftwu.

„Primum omnium sacramentorum locum tenet D sanctum baptisma, quod vita spirituali ianuaest. „per ipsum enim membra Christi eo de corpora officimur ecclesiae.“· Huius sacramenti materie est aqua propria et naturalia, forma illis indicatur verbis, que leguntur apud Matthaeum Miajpter in necessitate est quiconque, etiam infidelia, modo facere velit quod facit ecclesia. Baptismus ad salutem est necessarius: Nemo enim salvarifoteet, nisi qui fuerit membrum Christi. Huius autem membrum homo fit baptismo. Vito spirituali qui caret, aeternae beatitadinie non erit particeps. Ad illam autem in homine generandam vitam baptis-

[1] CMseh. osac. TriA, fart. П, cap. A a. M.
• Sees VI, «a. 11.

[1] Csae. Flor. ser fro Aments IMoan XXXL I0MC). Vido
• Coeo.-Flor, i e.
[3] Ossa Flor, L c.
[4] Cone. Fler, L c.
• Matto. XXVm, 1».
• Issen m, A

■IM Mt hMtitBtM; MMIti A ÎMtiteit» ·MB fai ·M·M MM; |AM· At
wlpa, ta· MigiMlb tarn MtMIK
paraa, qeao oalpae dabator, romMilur: »Piopteeoa bapifaetfe aalb pro poeeatb praataMa iaiauqgeada eet aatiaCaetia;. nod morieetoa, antequam aalpa· aliqaam ooeyaittaat, ataMm ad ragaum eoederum at Dai viaioeo· þerveofant· 1*

Btiam pervuM haptieondi mat, at aaalaaiaa perpota» doeet aaaa. Mae ofait, qaod P ······· earn at Idem, quae ia adultb ante baptiaai aaeeeptioaom roqairitar, habere nendum åtoma Maa .originate (peoeatom), quod atoo eeaitemu oratrahitur, aim eomeaou par via reabtttitar ħeramrati ’. Divinm carte eoegrait boaHaii, at quern gratia· alieaa opera, priai vidoiteot Adami eelpa aaleoraat, eamdem o oemadi Adami voluntate aliaeo rampèrent toinieterio. Moque, abi adoteverfoA iatorrogaadi «act, utram, qaaa petrini ooraa nomine proaioeraat, rata habere reliât Sect eaim a Dei ■ voluntate omaoa ad bapttearam emoipimdum, ita etiam ad ilia, quae a meoepto oeqeaatar. ofleta explenda tenentor.

Adulti quidam, qui a baptiemo re aaeeipiaedo impediuntur, eiaa taaea vote aalvari poaeaat. iafaatee rare, cam bairn roti eapoaae non aiat, a regno ooeloeti, id eat, beatitadiae aaperuatarali excludi, ai baptieao aea rogooarati diooodaat, Moo docet Haee porro aaaoria gratuiti at HberaMe privatio, cam Adami praevarieatioeo ofcota ait, damnetionfa › at pooeao ratioaoa habot at aoaaea. .Poena originali» poeoati eat oaraatfa viaion· Dei, actualia vero poeaa peccati eat gebeaaae perpetaam cruciatu».* *

Caput XXXI.

Continuatione· veto Mae aaeraaaa-tam, tarn ox eccleeiao Mo aoaqae perpetuo, ta· ex apootoioru· diaeiaua ậetibaa qai rita aeaaibili gratia· eelbta· aaaa perhibeat, aude Ohrbti iaatitatio reete ccnoladitar. Kae aiabter ordinariae eet oolae opbeopaa. .Materia eet ohrbma eoafcota· ex oloc, qaod nitore· aigniloat eonacieetioe, ot baboao, quod odoro· aigniloat bonao bmae, per epboopaa benedicto. ‘ Effectua bain» Mwramaati eat, aqab in eo datur Spirit» eaaotm ad robar, ebat dat» eet apoatolb in die Peataeoat·, at vidoibet chrbtiaa» audacter Obrieti oooltoatar nomen. Idooqao fa fronte, ubi veroouadfee aodw eat, eontrmaad» inungitur, ne Ohrbti aooMa oealfari erubeeoat ot praecipue crucem aiaa, qai ladamb qaidem aet aoandalutn. gontib» nata» etaltitfa ooeaadam apoetolum; propter qaod eigne eraob ǎlgnatar.

Capet XXXII.

BueharIatia bee aibi propria· habet, at ait aacrideiam aimai et aberameatum Qeotaa» eaim ooalcitur et ad Deam beaoraadom tamaodfato refertur, aaorileium eet; perneta ooamoeratieue, qaatea» ad hooriab refertur aema, nara·» tam out

In nova logo aoeriloiam qaod·· fero vtfbOe perpetuo ot ubique oOereadam, De» par Matabiaa propheta·7 proodixeret; Obrbfae vero, aaaerdM ia aeterne· oooendum ardfaam Ɱoiohieodeoik id at mbataatialitar, neo at ia aigaa, ffgarn vol virtate taule·, Obrietaa praeaema aiatitsr, et quidem pqp ttuneeubatantiitieeem, M oat, oaavereiiaim tottaa Mtaetiati·· peate tai MtaaiMti·· MvpMi· at tstte· oabetaatfoo vfai ia eabetaatUaa aaegaiaie Qaam vara ia eraoo, taxa vero ia akari Obrietaa offtetur, at aaaaa ideeaqae aat merideiaai bee ea· crueb aamiMo, quia aea oehua. eadoaa eat beoda, eed ideal etiam moardoe, Chriataa, qai per eaeerdotaaa ■aaaa ae effort; ooh offaraedi ratio eet diveraa. earn ia aruee frterit eruente, iaoruoata ait ia altari. Mihil ioda crucia derogatur aacriloic, ociae amritam per hoe applicetur. Qaaatadmodum at eaorileium iUad eraeata·, ita bee inemaata·, btreatieam et eaeharbtiea», propitiatorium et bcpetratoriam eet aoaritaiam; pro vivb atque defruotb, eoH quidem Doo, ia booorc· taaaa aaaetonim, pro eertb otiam peraoab at ordiaibaa, qui epociale· eiua fructum pareipiaat, othrri þotent Mieaao aaortfeituB eu· ait adeo aagaata4 et aaaetua, roligionique mltaa eoatraa .qaabi ot aabaa, oeeleoh mereawaierum etiam maieotate, eaerao Hegaao aea et ipaiue voob tOMperutinao, eiuado· digaitati coaaaleada· coaveuieater oeoaeit. Uberrinoa eiae io oaaee et aiagaloe fracto» ai aaeordotee frequeeter et apte expoaoarint, Cat, at fldoleq, haiaaawdi theaauroa obdaoedi eupidi, aoa node praoeeptu· diebue domiaicb et feati» ei revoreoter aaabtendi album habeaut, eed alib etiam dbboa eidem iotereaae aetugaat

Peracta igitur mirabili illa et aiaguhri ccaveraioBe aabataatiae panb et vini in aubetantiam eorporia ot aaagufab, Cbriatm io eaehariotiae ancra mento tot» adeat eam corporo et animi» atque divinitate, tam aub unaquaque «pecte, tam facta oeparatioM, aub eiagulb euimque apeciei partibu»; eed corp» quidem aub apeeie pania ot oanguia aub vini apeeie ex vi verborum: ipaum autem eorpua »b epoch vioi et aaagute aub apeeie pania animaque aub utraqne, vi natarnlb illi» connexioni» et eoaoomitantbe, qua partae Chrieti domini, qui iam ex mortab roaarroxit non empliua morituraе, inter eo oopebatar; divinité» porro propter admirabilem ilbm at»' mm corporo ot anima hypoetatieam ŭeioaem Cam ergo ana etiam apeeie veram •mater aaerameatam, ooeleeta Chrieti mandatam minimi bodit, dum iaetb de eauab biofa ot eaeerdotib» non ooaletoatibm aaerMaentam aub pani» nebam apeeie eeamiuafoMm praaeeribit Porro mm Cbrbtm peramaeat fa ofep moramento, quamdia lapeefeo adauat, raete afea oaebarietia amarvatar, ad Mgrotee defertur, adoranda exponitor, eohmaiter di nmglrtitur et peealiari etiam fendra eobbritate haniratur.

Sfeao oaebarietiaa fruotaa ot ptarbai mat ot pratatentimimi Etenim ^hatea anerameati effectu», quam in anima operator digno manantia, eet aduaatio hemfab ad Chrfeta·. Mt qufa par gratiam homo Cbrbto iaoorporatar ot Mabfa ei» enitar, ȅon aequem Mt, quod per boe [redacted]imento· fa eaauatibm 'digno gratia aagoatar: ooMfamqao effbctam, quam matartaKa aibam ot petaa quoad vitam agent èerpornlem eaataataade, angendo, reparando ot dehetaada, aaerameatam hae quand vitam operator apHtoabm: faqae, at iaquH Uttam» papa, gratam

1 Cam. H»r., L ».
* Inoae. IП h aap A X d» fapt (IU, ·).
* ha» m, L e.
« Aat-VOI, 14-0 XIX 0.
• Om». Rar.. L a
* Oaaafbr, I ».
• I 1·-1.
• Bate. Va W.

retrahunar, niafortaaur ia bone et ed virtata· at gratiarum preMau· ħaremoatn· l

(tapat'XXXin.

Chriataa domina· peeoitoattao aaoramoutam tone praeeipa^aatitait, eum a mortuia aaaritata· apoetoli·

KaMritM, radtate ħat. 1 Dedit aaia apoetoli· qua arbitri· pedeatata· reaitteadi at retinendi peoenta peot bapttama· eoaaiaaa, at eoaatena aeeiaaiaa tenet traditio, at tarbora· declarat ria, qaibaa iadtaaadi potaataa, quaa ia baptiaaao tpmquam regeaeratioaia aaeramrato aoa exereetor, aperto expriBitnr. Badem raro ratione, qaa apoetoli iadtaea ooaatitafi anet, poeuiteetib·· lago divina ornate· at aingaiaram peooatora· mortalia·, quorum poet bapti··· aibi conaeii aunt, praaacribitar eoafaaaio; aam iadicia· raqairit eaaaaa oogaitioaom, qaaa ab aHo, qaa· a pooaiteute, ra· oceultiaoima etiam peooata tai aola cogitatione ooaaiaaa in iadicia· veniant, repeti aoa potaat Qaaavia vero ■old peooatenua aaortaliu·, quippe qaaa «olo ab aeterna baatitodiae exoladant, ad «alatam ooa-aaqaaadara ait neoeaaarib, etiiie taataa eat peooa-toram atia· venial»·, qaaa ab aa retardant, ooafaaakt.

Sob aacerdotaa haiaa aanramaati rant miniotri. Qaaa onia pottatut··, teate evangelic, aoba apoetoli· Chrutue eontalerat, aa· niai ab apiacopia at pree-bytaria ezeroeri non pawn, eonetaa· at perpetua babet traditio. Cum rare aeateatia ia ill·· taataa, qui rabditi rant, ferri pooait, praeter ordini· po-tcatatem in aaoordote iariadfotionta quoque raqairitar potaataa, et irrita Meet abeolutio, qaa· aaoerdoe illi. conferret, in qaa· non haberet iariodietfoaea ordiaariam vel delegatam. Cam praeterea iudtaii ferat ratio, nt oauaae aonuallae iadieibaa teforioribu· •ubtrahi poeaint, raauno poatitci at apieoopi· ineet iua qaaada· aibi peooata rorarvaadi atia· ia faro interno, ita at aaeerdotta, qui entra morti· pari-eute· ab itadea abeelvaret, irrite eeaet abeointio.

Qaod ad eoatritienea attinet, en, ai caritate perfecta eat, poenitaate· inatiCeat ia· ante aaera-■aataa raaoeptaa, aoa taatea aine aacraateati veto. Contritio ante· imperfecta, quae oonoipi •olot ex peooatora· gravitate, ■altitudine, foeditate, aeternae baatitadinia »mimicae, aeternae damao-tieab iauarra, mun propemto BeUeria viteo et ape veniae, qaamvia ait verae et utilia dolor et diopoaat ad gratia· reeiptandam, eam tamen ante aaera-■oata· «aooeptam non oonfort.

Oui remima culpa nan temper tota otia· peona a Doo remittatur, nt Davidfo imprimi· axaa-·þinm doeet, et oum poenitentiae miniator indicia tangatur ofteie, aarardotee poeaiteatib·· atia· •atiatactiiarai aliquam iaiaagore peaaaat et debout. Ken ternan, nt poanitantaa a peieatie abeolvi poo-mat, ilia aatit&etioai· opera in· poraeta mao

**. caput xxxrv.

At fodulgentieni·· aaa.

In aatiadiotinne panaatenda eeataaia nobia rae-eontt tedalgaotiara· aaa, qqaa rant temporali·þφMA MMiβMM latezatia, in fore etiaa· interne eamm Dee vabda, elhfcitbit· tboMsri ftpplÏMtiQMAe Otai qptaKtat ta··· MM MtaM MMVMb^iq Mil

'Iıμ -ΠΙ,-4
·ΠΒ«, Χη, »·«.

etiam uliihaiaü vim habeat, et cum Cbriati iitiifcttii eapirabundena ait et induite, beaten virginie auto·, aaaeteeu· Martyin· tetqeo abOre· •anctorum Optra, qnnmvie illfo meruerint gloriam, taman aatiafocteadi vim ot valorem omnem in ip-•oram, ai qaaa ħia Mendie peeuia nee impen-derint: bine amplfar ille «Mbatieanm oamaiw' tura marite eaoleriaa, poraonae videlioet morali·, cranter ma· tbeaaarea, utpete ab eaoUatae capite et membria ooanparetna Qaaa cum ita tint, «caltain •eu «apat aie· viaibiie pro. anorum atembtoram aoMulha rive vivi· rive, per mod·· raffragii, mortui·, eam aedem omnra aemeta· et oosmuaio teneat,' thoaauri iUine partem Deo oftnv poteet, qaeaadmedam et alia aoeiotaa quaoounque opum •naram parte· wait aliqui^un poteet impaadaro Aapbaatae oaim illa atavia· potaataa, cum ad aolveada omnia, qaaa a aeeh iagriraa impediant, Petro conte··· ait, ad poena· otia· reaiitandae, qdippe qaaa etiaa impodtaat et retardent, valero eenaanda eat Unde quoatadmodnm a Pio VI piae memoriae, ita eaim a nobia tanquam „fatea, temeraria, Cbriati aeritia iniarioaa. dada· io articulo 19 Lutberi damnata' reiieitar aynodi Patorieeai· m·-tenti· .aeaerena, indulgentiam aecuadun aaaa praeciae· notioae· ebad aoa e···, qua· remi·-■ioneni parti· eia· poenitentiae, quae per eaaonee •tatuta erat peccanti; aqaaei indqlgeotia praetor aadam reamrion·· poenae oanoeioae, non etiaa valeat ad ramieaio··· poenae temporali· pro pooeata· aetaaliba· debit·· aped divinam t-y·»·»— * * Pro-•Aribitar a aebia pariter tanqaa· „fotea, temeraria, Cbriati et aenetorum merit·· iaiarioea, dudum ia •rtiealo 17 Lutberi ðamnata ilta, quae eadem ' •yaodte de tbeaoaro male iateUeeto conqueritor, •entantia, ,qanai tbeeaari oooteaia·, node papa dot iadalgeattaa, non tint merita Chriati et åaaetoram. *

lataagimaa praeterea, nt aoearato ab oaaibae exeeationi mandantor, qaaa de maxiae aalatari ehriatiano popale indalgeatiara· nee β ·Μτο·ηηο1· Tridentia· ayħode aalabriter oonatitata fuara.

(tapât XXXV

De <taTMM MtalMMo

.Qaiata· eetraaentam aat extra··· auctio, oui·· ■atari·«at«leamolivae per eptaaopu· beaedieta·. ' Kt qaide· haee per apiaeopa· benedieti· adeo eat noeeaaaria, ut non poarit, otia· ,in aaaa nicraatari·, peroohaa ad validitatem aaaramenti extremae auc-tion·· ati . . oleo - ae benedicto Veram eaao •ocramentam, apud Marra· qaidem iaaiaaatom, per laoeba· aat·· apoetolam promulgato·", ez Ufe ipata, qaibaa eoaaandetor, verbi· iatelligiam. Praetor ritoa enim aamaibita· etiam aaaitati· reatitaendao et peeeatoru· fanprimta ramiairienta fit atentio, et ex gratiae proariaaiono Cbriatem eia-emo aaeterom reete eendndime·. 9aCragutar eo-rioaiao tam oecidentali· tam eriantalta naea per-petua·. 8eB aneardetaa ainiitei rant idonei. Ad •floetua qaod attinet bate· anarnmeati, .nnotio deitate, ai qaaa tint adhuc expianda, ac pacanti rebqntao abotergit, et aegreti eoiatem altavtat et •endrmat, aagnam ia eo divinae aateerioerdine Ide-«iam exaltande, qaa tadrmae «ablevato· ai morbi

ı Ccamit. dater»· /Uti, pnp- Vite iMHvj
* IMA, jura 4L Vite append.
* tern. XXV, ŧe·· te tetetamtito.
* Orna Vtar. tenta fr· Aram, llfoata, XXXI, MNAl· Vite ẽra
* D»«ta · tequMt medra. · βηη··. XVI, datam die 14 ðp Ŧ·
■Oran «.
* Chp.V, Id-A

incommoda m labor·· tori·· fsrt, * tamtatimrib·· A dabmoals calcasse iasidtaatis fociH·· rsristit, at maitatepi oorporia interdum, ubi sainti anima· expedierit, e'baraquitar. '

Caput XXXVL

Cum in raHgfon· «hristisun viribifo ait saeri-Seism, ettam sacerdotium visibO· at ordinarium aM raoto concludimus. Christa· apMtotos institait aacardotes, cum iia ia aNna eoana paaem at viaam ia corpus ns- at Magninaa csuseernadi potestatem dedit. Ordinem aaaa sosrameatam, praetor alia ilhtd «tian, quod aaaetaa Paalaa ad Timotheum a •a ia taeerdotom ordinatam da gratia raauaoitaada •eribit, do- doeet'. -Bitas onim sensibilia, gratia· specialis at gratam facientia Mm rite couiunctio, at Christi, qui aol·» eam eoaferra poterat, iaatitutio veram efficiant aacramontam.

Praetor aaoerdotium in ecclesia alii rant ordia··, per qnoa, velati per gradua, ad illud pertingitur. Frequenti· enim eunt concilieras», patrum et hiatoriae •oclestasticoe testimonia, quibat ordinum aliqua variet·» innotescit, at diaconorum scriptura asera iam facit mentionem.

Caput XXXVII.

D ΛβiTvΛOΛi».

I Matrimonium seu. manteli» couiunctfo inter legitim·· persona» individuam vitae oonaaetudinem retinene, - Cbristo ad dignitatem «aeramenti elevatam eat, prout toriptarne ļnnuunt et docidentalis et orientalia eeeleaia· ooneeneua uberrime testatur. „Cawa effidena matrimonii regulariter Mt mutant consens·· per verba de praeaenti expressu·." * In leg· evangelic· vinculum matrimonii consummati inter edalea' nulla sx oausa aolri poteat Unde taaetaa Hiaronymua: "Qnamdiu, ia-C quit, „vivit vir, Beet adulter ait..., lieet Sagittis omnibus coopertu» et ab uxor· propter haae aoetera derelictu·, maritas oins reputatur, cui alteram virum accipere non lieet. Poaaa tamen matrimonium quoad torum et bohabitatioaem aolvi propter alterius adulterium, «aceti patre· ooaeludunt ex illis Christi verbis, quae leguntur apud Matthaeum '.

Matrimonium ab inddeliba» legitime contractum dissolvi potest quoad vinculum, si, alterutro ouniugum ad Udem oonverao, alter parile· aut siacontumelia creatoris cohabiter· nolit: later Idolea varo matrimonium ratam non consummatam por solemnem religioni· profeasioaem alterius eoniugum dirimitur.

Ecclesia constituere potoat impedimenta dirimentia. Sicut enim suprema poteataa dviHa ia contractus civiles^ ifo «eelesia te contractam illam, qui ad sacramenti dignitatem eltvatna sst, agate D potoat, oonditionaa nonnullae stataendo, a quibus contractas valor pendoat. - Non a principibus bans potestatem aooepit'sodeeia. Ut «nim apostoli, unita habita l«gum civilium ratione, quoad matriamnii vinculum quaedam tradiderunt, ita primis tata saeculis, imperatorum non aewdante ooneenra, statuta fuerunt impedimenta. Immo rata «eatasta hoc iure poliat Nam aaatrtasoniuaa, quod iud· ab initio non marc civil·, aed rstigiosum erat, «x quo ad sacramenti digditatesa «lavatam est, aoH

' Cone. Tri4.. a···. XIV, d· «sir. «Mt, cap. &
' II Tim. LC.
' toteaV, ta -SS.
' Co m. fta, L a
' Lan XVI, 1S.
' Xfista Ansatam [opp., 8 Mlfw, L M·]·
' Ca». V, M.
' I Car. VH. 10-1.

ıı- - I—a Mt ««siestas Bynedi Pistoriaaafo doetrinam, haa ia ra «catasta· mribra ipdusqs· matrimonii dignitati detrahentem, at haaratioam a Pio VI piaa 'memoria· damMatam «sm aavimu. Neqae nseeri potset, matrimoata aerandum •eotaaiaa lagaa irrita, m seenndnm imperii «vili» legos ineeatur, non -quidem saeramouti dignitate insigniri, veto· taaaa at legitim·· aM eontiectas; „au Hno ax catholim·,!* «d>i patria PH IX ntimur varbia, Rigaorot aat ignorare possit, matriraoeiam •sso vere et proprio aanm ex raptem ovangoiieM legio secrassentio a Christo domino institutam, ac propter·· inter idelaa matrimooinm dari non poeee, quin uno eodstaqne tempore ait aecramentam, atque idcirco quamlibet aham inter ohriatianoa viri et mulieri», praetor saeratoentam, ooaiunctioaom, cuiuscunque etiam civilia lagia vi foetam, nihil aliud eaoe, niti turpem atqub exitialemreoneubinatem ab eeeleaia tantopere damnaium, W-proinde a ooniugali foedere aaeramentum aeparari nanqnam poaaa, et omnino •poetare ad ecclesiae potestatem, ea omnia decernere, qnae ad idem matrimonium quovie medo poarant pertinera." 1 Eeeleaia dum matrimonii indolem «aeram ae raligioaam atreaue tustar, optime •ane moretur de familia totaqne aocietato humana.

Iam fabita^etiam inteUigitur, cur ad indice· eeolaaiastioo· «pectant oauaae matrimoniale·, illae •cilicet, quae matrimonii faturam,. non vero quae effecta» attineat mere driiea. Qaae enim religioni· tant, aoclaaiaa «ique doli oosuniaaa case novimus Historia teat» inde ab apoatolornm tempore oauaae huiuamodi. ab eoeleeia, raina forum vel ipai principe· ohrittiani adibant, indicatae aunt.

TITULUS IX.

De alter· vite.

Caput XXXVIII.

Dt Mwrtsrwm cnttn «t iaescafiraa, soromgav
rMfiianuit »t ixtagiatu» esnarotrons.

Sancti, qui aeterna iam beatitadin· frauntur. et •ancti angeli licite et pia ■ nobis coluntur. Cum honor, qao aliquem prosequimur, mus excellentiam reepiciat, alius, sane Deo induito reramque omnium conditori, alius sanetis. Dei videlicet servi· et amici·, qui, quidquid iis excellentiae ineet, - Deo acceperunt, honor deferendas «st. Deo quem ob infinitam excellentiam tribnimna, latriae, quem beatiaaimae virgini Mariae, hyperdnliae, quem alii· aanetia. Dei aervis, ob participatam exraUantiam deferimus, duliae culta· appellari solet Sacram sive raligioram, non moro civilem, qui viris robas humanis praaatantibus •xbibetar, «ancti· impmadimaa cultam, ram propter Daum, qui raa UHs dena snpernataralia, aaaotitatem «t gloriam, fargita aat, «t ad cuius honoram illorum «alta· ultime refertur, colamus saaotoe. Non solum rsi ipsius ratio, sed sacrae etiam «criptura·, quae hominibus sanetis in terra .degentibus honoram «aerum dqlatam ···· testantur', et aMleatae imprimis usus at eenraetado aatiqutastata cultam hunc commandant. Quid enim iu antiquitate nopu», quam fosta in «anctorum boporaan .instituta, tempta et basiliraa sapra martyrum corpora, exstructa·, ethnicorum oalnmata·, qai Mnatoe - ehriatiania coli noerarent, cultae rationem ignerarast?

Bed et aamctornm raHqutaa Heite «t pta honorari, culta videlirat, qui ad ipaoa sancto· taforatur, eadem •odeeiae monumenta testantur «t rarum raadet natata. Und· merite «Mrasancta Tridentia· synodus *

* ABamtia habite 4ta a»pt. 1K».
* IV Bag. Π, U.
* 8»aa XXV, tornet, ds invacat, vanarat at raliq. aaaet. at Baer. imag.

doost, .aanetorum ... ṁartyr ṫ ahorum on· Ctaiteo vivantiua raaeta corpora, qaaa vira membra fnarut Cbriati at teraphuq Spirit·· saecti, ab ipso ad aeternam vita· auaidteada at glorificanda, a fidelibna vaneraada aaae, par quae malt· beaefioia a Dao hemhibaa þraeetaatar

Siarilaa ob ratio···, saactorum etiam imagine· veneramnr, qaed ficit stpimn Maa, at ia· pride· synodaa Nicaena Π, ita Tndaatiaa aynodaa aolae-aitar dselarat, dum docet. ,Tmsgi«M . . . Christi, deiparae Virginia ot ahornm sanctorum ia tempha praesertim habendas at retinenda» sisqus debita· honoram at venerationem impertiendam, non quod credatur inssse aliqua in iis divinitas rei virtus, propter quam sini colendae, vel qaod ab éia iit aliquid petendam, rei quod fiducia ia iatagiaibua •it figenda, saluti ohm fiebat - gentibus, quae in idoli· spe· suam collocabant: aed quoniam bono·, qui eia exhibetur, refertur ad prototypa, quae illae ropraaaahtnnt, ita ut per imagine·, qua· osculamur, et coram quibo· caput aperimus et procumbimus, Christum adoremua, et sancto·, quonun illae similitudinem gerunt, reneremur." 1

Cum e communione «anctorum, qua· in apostolorum aymbolo profitemur, eoclesia Christi noa solam fidelM hia in terri» miHtaatea, aed, praeter ani··· ia purgatorio poena» luant··, etiam aanctos cum Chriato triumphant· coapleotatur, srotiasimum, quo boeti nobiacam iunguntur, caritati» vinculum sfficit, ut pro nobis orant aorumqua prae·· Deo, <jni einadem corpori· membra ■utuo'iibi vult «accurrere, gratae •int et aoeeptao. Hinc ille perpetuus eooleaiae •ancto· invocandi uras, quem «anctorum patrum fgripta, conciliorum re» gestae, et liturgie· antiquissimae, quae praoM ad beatam virginem aliosque ■ancto· exhibent, miracula denique ipea, quae ad •anctorum invocationem patrata esse, apud «ancto· patre» aliosque scriptores legimu·, uberrime tMtantur. Unde et „mandat «ancta synodus (Tridentina) omnibu· episcopis st ceteri· docendi munu euTaaaque sustinentibus, ut, iuxta catholica· et apoatolieae eooleaiae usum a primaevi» Christianae religioni· temporibus receptum sanotorumque patrum consensionem et sacrorum conciliorum decreta, in primi» de «anctorum intercessione, invocatione, reliquiarum bonore at legitimo imaginum u»u fidele· diiigeatar instruant, doeentM eoe «ancto· una eam Chriato regnant·· orationM suas pro hominibus Deo offerre, bonum atque utile —»» aupplimtw «oe invocare, et ob beneficia impetranda - Deo per filium mna Imu - Chriatum dominam nostrum, qui aolna noster rodemptor et salvator eat, ad eorum oration··, opem auxiliumque confugere" ·.

Caput XXXIX.

Vitat fHivrat JUeat fueu» m eiiet* prnsasniM.

Non in hae vita romunerationi integrae locus eat, aed in altera, cum paterfamilias dicet meanoribua: · · 4ÛMMM *it tUiftii te* in csmtersaduas^fritfcM· attisas ssapvspate «a horroum ■·«···." · luvabit, fidelium monte· crebro ad illam ia altera vita sortem bonorum et maioram inaequalem contemplandam «rigere, ne, dum aaepenumero mali boni·,' boni mali· hac in terra cumulari videntur, pedeafoarum ṁoveantur lavabit potisaiadam hac nostra atotate, cum multi tantum, quae sensibue tanguntor, quaerant, pramtantioris illima sola aeternitate circumscripti fini· homini· msminisse, ■t, pro bonis eedaois firmiora appetentes, sic transire

discant per bona temparalia, ut noa amittant aeterna. IWa potiaaimam, qui, inani· fiaUaitatia cuiusdam terrae·· aoaaaia somniantes, societatem huauuum Audita· eversam et novum queadam, qui ait commuaia prosperitati· faudameutum, rarum ordinem iaduntum cupiant, iuvabtt 'ostendar·, ai, quso voeaatur mala, ot iaaoquaba praaeertim fortunaram conditio o mundo, qaod quidem.; fieri (ihm nequit, teUereatar, omne· privandos eaae vora bona comparandi opportunitate aapbasiBa, qaam misrn· paaparies, fortanatia misero· iuvandi potentia praebet Dii enim ai patient·· tolerant adversa, •x eorum suat numero, qui „«uaiM steal st detent, «aauMotiaa» partantes ntea^pete· au··" lati autem ia. extremo indicio hanc iudici· audient vocem: „Forate tenodioti pefrio ··«, prasidote peratam osta rogmam e roeaiitatioeo mandi. oram, *tt mUu emieien «.* ŷiieo die /tewtM mri «· hio *fretriitu unit* mtaimu, saiht /Mi·tM.',, Ita etiam fiet, ut, quae Dei perfoetionm, ■i hanc solum intuemur vitam, obscurari videbantur, quamprimum in .alteram usque proopicimus, radiato fulgeant splendore, immensa videlicet bonitas, aeterna sapientia, integerrima iustitia et «ancbts· Dei ac domini nostri.

Caput XL.

Dt fttr'feierio.

Quandoquidem vero, ut innuimus, sanctorum communio, quam in symbolo profitemur, animas quoque in purgatorio degentes complectitur, ea •ubiicimns, quae sapientimime ab eodem Tridentino concilio hac de re constituta ac sancita «nat; „Cum catholica ècocleaia, inquit concilium ‡ .Spiritu •ancto edocta ex «aeri» litteri· et antiqua patrum traditione, in «acris concilii· et novissime in hac oceumeniea synodo docuerit, purgatorium esse, animaeque ibi detentas fidelium suffragiis, potissimum vero aoeeptabili altaris sacrificio iuvari, praecipit sancta synodus episcopis, ut sanam de purgatorio doctrinam, a «ancti· patribus et «acri» conciliis traditam, - Christi fidelibua erodi, teneri, doceri et ubiqae praedicari diligenter studeant. Apud rudem vero plebem difficiliora· ac subtiliora· quaeatione·, quaeque ad aedificationem non faciunt, •t ex quibus plerumque nulla fit pietati· acceraio, a popularibus concionibus secludantur. Incerta item vel quae specie falsi laborant, «vulgari ac tractari non permittant. Ea vero, quae ad curioaitatem quandam aut euperstitionem spectant vel turpe lucrum sapiunt, tanquam acandala et fidelium offendicula prohibeant. Curant autem epiaoopi, ut fidalium vivorum suffragia, missarum acilieet sacriĐîëia, oratione·, eleemoaynae aliaque pietatis opera, quae - fidelibus pro abi» fidelibua defuncti· fieri oonaueveraat, aecundnm aodeai·· inatituta, pie et devote fiant, et quae prb illis ex testatorum fundationibus vel aha ratione debeatur, non perfunctorie, aed a aaoerdotibus et soclssia· ministris et aliis, qui hoc praeetare tenentur, diligenter et accurate þersolvantur.

Far· aoeuada.

DB DBCIPLtNA BOCLMASTII A.

Proeanrinm.

Cum iam in christiania omnibus regula credendi vivendi quoque debeat ···· regula, multo id magis exigendum sat ia illi·, qui non solum erodendi re-

• Sei XXV, la
• SsaaXXV, Lı
ı Matth. inL te.
• Fu Lxxn,S-a.

* P·. CXXV, &
ı Msunxiv, M-sa
* 8·· XXV, tearet. te pnrgatMis.

gulam perfecti·· uarunt, «ei atiam eltieri pad· et. , Woo eoneptano in eoeleaia aaat eenatitati. Aequam •aim Mt, at nobiBora ia eorpove Chrtati myetioo membra nobiliori etiam modo vitnm, q··· Chrieti •piritaa infiendit, recipiant, et at, per qnarnm adai- •torium vita propaganda eet ia reBqaa oMporie membra, virtatem, quam mintatraat, ia ee Ipeta r eoptam exhibeant Quorum peno opera quotidio •ova «oeleajpe aaoorMoara debet eobolea, et aorta •en per aagmeatta eorpue Chriati myiticnm eJareaeere, illia non voco aotan et mintaterio, eod vitpo etiam totiu ration· pro Chrtato, qui eoepit feoere et docere, ut legatio·· faugentar eueque moribua •tiam exprimant, eatagenduni Mt. Id vero tune praMtabnnt, «i muneri», quod gerant, parte· et loci, in quo »unt oonetitati, gradum et dignitatem recte' intelligent et frequenter prae oculta habeat; ai praeterea illam, qua variae munerta exercendae •unt parta·, rationem non tantum tenent, aed amidue etiam, quod -- requirit, aeeequi, quod vetat, fugere etadent; ei denique, cum in vita noetra etiam publica omni· vigor a gratia divina aat ex- eitandu·, aut iuvqndua ei «aaotificaedu» ait, vitam •uam privatam ita inatituuat, ut gratiarum imber copioau» in eo· eorumque miniaterium deooendat.

TITULUS I.

De pereoaia eooleeiMttote

Caput I.

Dr epteeqpw.

Quoniam, ut animadvertit «anctu· Augnatinua, •piecopatae .nomen Mt operta, non honori· qui •piacopi munu·, angelici» «tiam bamerta formidandum, in m «UMeperunt, quae Miae mat parte·, videant, ac m non tabi, aed Deo et eoelMia· vocato· mm agnoecent Quibue igitur virtatibne m in-1 •tracto· praebere, quo animo in eanotuario etaro debeant, aerio meminerint Etenim, ut ait apoatolua, oportet eptaoopum aine crimine eeae, aient Dei dtaponaatorem, non euperbum, non iracundum, non vinolentum, non litigioeum, non poreneeorem, non turpi· lucri cupidum; Md irreprebentabilom, hoepitalem, benignum, «ebrium, prudentem, ornatum, pudieum, modmtum, domni auao bene praopotatem, iuatam, «anctum, continentem, doctorum, amptaetentem eum, qui «Mundum doctrinam Mt, fidplom •ermonem, ut potoa» ait exhortari in dootrina aaaa, et eoe, qui contradicunt, arguere; atqu· in omnibua Mipenm praebeat exemplum bonorum operum, in. doctrina, in integritate, in gravitate'. Hum anne •tante temque gravia eant, ut ia bomiM inventai et ab homine praMtari vix peeae vidoantar. Sod eam dittaeima ait Dei omnipotent»·, gratia, qai infirma eligit, at fortia ooufandat, pm quem et virtue in infirmitate perficitor: quod noetra aou valet debilita·, eoeleete aapplebit perfitaetque «Milium. Hae igitar freti fidaeta optaeopi, omnem, quam par eet, βοή- tinuo operam impendeat, at, apoetoli et praerepta •oeuti et aemalati exempla, ia bmai ebriatianeo virtuti· opere formam m gregta èxhibeaot

Muneri· quidem, quod eptacopi «abeant, parte·, quae, ut root· expleant, iugi ipoM foeditati··· verear· oportet, empltaeimae eant et gravtaataaao Declarat enim Macta «juoda» Trideatina, .praeter Mteroa ecdeeieeticM gradu·, eptaeopoe, qui ia apoetolorum loeum euceamarant; ad ... MerurcHcam ordinem praecipue pectiner·, et.potato·, aient .. · AJMetdM ftitp A fllpMtal MelMÎftflb Dta eeeqaa preabyterta auppricaM emo, ao aaaraMttU Mistetrai ordinaro, atqae nli· pleraque peVagere ipeoe peeee, quarum fienetiauum poteiteimn reliqui inferiori· ordini» nullam habeat. 1 Quaedam taaaoa harum partium capita velati praeeipua attentiorem meditatio···», quo aeeearatiae expleantur, tabi exposcant.

Praecipua munerta epiteoporam pare eet manuum imputatio. Ktoaim impotatio mannum eet oatium, per quod intrent, qui in eaactaarram vocantur'. Oetii huiua eeetode» vigilantfotami apoetoli feerant eorumque dieciguH. Cum fidelium multitudo ita orevtaeet, ut apoetoli, quin orationi et verbi divini praedicationi deament, meimarum mintatorio iam amplio» 'non eaMcerent, convocata dtaeipalorum multitudine, propoeaerunt, ut Mptem viri boni testimonii et pleni Spirit^ «aneto ac «apieatia diaconi •ibi adiangorentar. Et elegerunt Stephanum, virum plenum flde et Spiritu «ancto et reliquo»; ho» etatuerunt ante oonepoctum apoetoloram, ot orante· impoqnerunt ei» manu» Unde intelligitur, quo· tantum viro» cooptando· cenauerint. In eandem rem «ancta· Paulae monet Timotheum: *„Que»* * NM . . › . · λβM OMWVMMÎ0*JUtHÎtU* pat' *idrrui mart rt eût»* doearv; et aHo in loco: *„Jt<uuu citr tuaràri àaprtnerit, atfat ermanaùem rrir ftratû alirtiti"* Sedulo igitur curabunt «piaoopi, ut ad miniaterium eaaetum illo· «olo» vocent adole·· cento», q»p· omnibue, quibue opua Mt, animi et corpori» dotibua praedito·, bono teetimonio et «apientia ornato·, aoientie, pietate et apiritu clericali imbuto· eme maturiori examine cognoverint, quoique aliquando gregi ipata oommiaeofeonoe vigileeque paatoree. et omnibua, pietate caattaque moribu» obrietianne vitae exemplo futuro· mh poetant confidere Vehementer igitar cavendam eat epiecopi», ne importuna quadam erga tirone· indulgentia crudelitati· ae reoe faciant in populum, mercenario» non peatorm eonetitaendo gregibue aut adeo lupo· indnoendo in ovile.

Üt autem tironM aaoordotii epiritu Mrtiua imbuantur, eptacopi in eorum educationem et inatitutionem «oierti cura intenti erunt Cum enim adoleaoeatinm aetae, niai recte inatituatar, prona ait ad mundi volaptataa aequendaa, et niai. - teneri» annta ad pietatem et religioaom informetur, antequam vitiorum habitae toto· hominM pomideat, nunquam perfecto, mc «in· maximo ac cingulari propemodum Dei omnipotenti» auxilio in dtataplina. ecclaaia»tio« perwveret: eptacopi pro modo facaltatum et dioeeeeooe «mplitadiue, aemiunria, in_-quibu» certa» puerorum numerua educetur et inetitaatar, erigere •t iam erecto promovere curabunt Peri modo ad doetrinam religtoeam in «eholta eaperioribu· tradendam attontiua animum advertent iugitarque invigilabant, ut dtacipuii, eana doctrina imbuti et religioni· eubtadita muniti, vitam'bene moratam oatbolieamqne agere aaaaaeeaat Wandom ot maiorem etiam animi caram in dtaeipSoM thoelogicae convertent, ut aeieutia «mt·, eafaa fioram auDa non tempore eeeleeta quam mnxfaao exoptavit m promovit, nova ia di·· capiat iamemeata; onrabantqno, ut,tam in thoolagta tam in pbuoeophia arceantur omnia, qaae doetrinao eathoBcao adveeeentar, eod

I *D· rir.Dri,».ia,uf.It,* [«ifsed·Baaed,VtAWVJ.
• th. L т-a, n, t, i Um πχ, ı-c
• I Pvtr ▼, A
• *CL*pert-L a· »

• Sam. xxm, *A rarr. ri,* mp..·.'
• O»ea peer. Meatam eam· tote, ·« men. «ptamp, o·». 1, (IfaMi, XXXIL m»D).
• Art-VI «.
• nita.II.fi; IT*mV,ta.
• (taM-THA, em ПІП. de »<, m» 14.
• *Orat.* TrH, eam XXIП, di «ap. I·.

peti··, devitati· vaaifoqaiia ao profitai· voeum ua-ritatibna à firiri aoaiafe aatantfae «ppeaitioaiba·, iuvantea vara aafoattae aptrita tatbuaiar à ad an, qnae didiearit, exeqneada taaitetar. Muia» aatas attaatioaa epiaaepi proaeqaantar aaariaaria maiera, qaibaa aa, qaaa ad axootondoa levit·· taoepta et peracta baoaaque feeteat, perfictaada rant Uade alumni aaa aela· pleaiori sacraa, dootriaae dta-ripMnaaq··, seerameatonun, imprimis peanlteattaa, rituam at esMeemoaiarum aa varbi divini praadiaaadi oognitioaa, aad etiam orationi» ac aaditatioai· •piritu, sineera demam ia Deem aaaotamqaa eo-clMiaan pietate at lagrantiarimo aniataram aela imbuendi at efformaadi aant. Saepe etiam, quantum pertampns liocbit, seminaris visitabunt, at ahunaoa ad maior·· ia piatate at «cienti» prograaaas exaltent, at quo· accuratiori cognitione invaserint digaoe, maiori aam fiducia ad Meram militiam poaaint ad-mittar·. a

Dolandum sammopero est, nullo aequam tempore aeria·, quam nunc, religionoa et eoclMiam impug-natam feiaee libris, ephemeridibu· scriptisque in-numeri·, quae plena dolo vonenoque mortifero per urbee et oppida vioooquo ipeo· sparguntur. Quam-obrem vigilaatireimam apiyoopi caram gerant ad-monendo, increpando nnllique labori parcendo, ut a fidelibus peetifora huius farferi· opera procul arceantur. Quodsi ip«i catholici, qaod abrit, eius-modi libro· val ephemeride· ederant, propagarent vel quomodoennque fovadbnt, eos, ti mqniti re-dipiscere noluerint, censuris quoque eoderiastirie puniendo· osee sciant. Adversu· impietati· ae mendacii propugnatore· religioni· ac veritatis regnum gladio spiritus, quod eat verbum Dei, acrius etiam propugnandum Mt, at quo studiosius inimica· boreo et ppaudoapoatoli seminant sitania, eo eolertiua at Constantin· divini verbi seges spargenda at prote- C genda Mt, nt mendacii· verita·, perfidia bominum commenti· doctrina coelMtia, incredulitati fidae, impietati pietaa opponantur. Ne igitur Christi fidele· maximequo inventu· ia errorum et incredulitati· laqueo· incidant, episcopi non colum pro opportuni-tate, niti legitime fuerint impediti, ipti verbum divinam exponent, sed sedulo etiam curabunt, at illud in eceleeii· tam oathedralibus quam paroohiali-bu· oetorieqne 'annexi· statuto tempora exponatur, •t doctrina ehristiaaa tum in ecclesia tam in eoholia etomentaribu· explicetur, ne videlioet impleatur illud: ^fermali priisruuf ₿MMM *tt* Ma aret qui, freepvrvt «·».“* Qaod ei qui· eorum, quorum eat, bac ia re partas ana· negiigat, solliritedo pastorali· exigit, at epmcopi censuri· eoelatiastiei» alioqho poenis ütantur

Bed certius at efficacias, qaam varbo, exemplo praedicatur. Qaare qui hum militia· nomen D dederunt, vita omni ex parte integra et roligfoea ubique praelucere ne obtivisoaatar. Tamquam paetorae et patre· ia Dei, frog· at femüia m con-stituto· meminerint, qui boaoa more·, obadiantiam, pacem et concordiam disciplina mnota tueantur omneeque aedificant 8ed quomodo taebuat^rquod ipsi vMaro non vacantur, at quomodo aedificabunt, ri, quod praodieaado ia animi· ooeteruxeraat, exempto ipsi deetruut, at apud fidei·· aaequa, qui foria sunt, in ludibrium vertant! Quod na eveniat, •piaoopi vigilantiirimam impaudeut oollteitadtaeB. Idcirco curabant non solam, ut ao ipeo· aebriea, enatos, splendida nea nnteatto, culta viataqao modesto·, erga sgaeos miaarieordaa heapitaleeq··

arga fratre· at abique vtaaae doreinicaa cultorns indWaasM sxbibsont, sad etiam ut disciplinam ■alutarmn ia store st populo promevsaat. Quad ut rasta fiat, prae oculi· habebant illa, quibas mamiairea moneatur, Rse pastor··, aoa perenasore· ··m __. atque ita proataee sibi subditia opertare, ut aoa ia ei· domiaeatar, «ad illo· taaquam fili·· et fratres diligant, elaborentque, at borteado at moaaade ab illiciti· datarrannt, aa, abi deii^uarinc, dabitis aoa poadis «oareata coguntur. Quo· taman ri quid par bumaaam fragilitatem paoesra ooutigerit, illa apoatoli eat ab aie «errand· praaedptio, at ill·· arguant, obaaeraat, ioerepent in omni bonitate «t patientia; cam aaapo plus arga corrigendo· agat baeavolaatia, qaam aastarita·, plu· exhortatio, quam comminatio, pias oaritaq, quam þotest Bin autem ob dalioti gravitatem virga opu· fuerit, tanc cum mansuetudine rigor, cum misericordia indicium, cum B lenitate Mverita· adhibenda est at si·· asperitate disciplina populi· salutari· ac neoeaiaria conservetur, •t qui correpti fuerint, emendentur, aut ri resipi· care noluerint, ceteri salubri in eo· animadversioni· exemplo · vitii· deterreantur/ *

Cum innumeri· hodie popului fidelis cingatur periculi·, innumerwque inventa· praecipue · via ■alati· seducatur inridiis, catholici, ut bonum cer-tamen oartaatee ac fidem servantes ad finem usque poreevsrent, fortitudine indigent et constantis, quam gratiam confirmationi· sacramento elargitur ecclesia. Itaque episcopi·, quorum est debil·· offirmare, illius sacramenti administratio praecipue cordi «ese debet. Ut maior ea in re fidelibus praebeatur opportunitas, dioeceein pro eius ampli-tudine et confirmandorum numero ita distribuent, ut quotannis, siri legitime impediti fuerint, con-gruam eius partem vel ipsi vel episcopi eorum auxiliare· obeant. Nec minori aoUicitudino aimai visitationem dioaoesanam instituent, qua quid tam in clero quam in populo quoad iretitutionem reli giosam, sacramentorum adminiatretionem, officium divinum aliasque vitae Christianae et disciplinae partes derideretur, ipsi perspicient et secandum oonoeeMm ipsis potestatem ea ordinandi, moderandi, puiendKet oxeqUcadi, qaae illi· ex prudentis sua pro subditorum emendatione se dioeceei· saae utilitate seceasaria videbuntur, vitiis et abusibus, qao· invenerint, omni appellatione mu querela poet-posita, corrigendis þrovideant

Caput U.

Dt tpitttpi» «qfruynnris mwihariiw·

Slsspeotis . .. dioeoerium Boruaaici regni ampli-tudine ac mague ijlnscMoaerem namero, cum difficile admodum aaeot arebiopisoopia et episcopia, confirmationi· aacramentum Christi fidelibus ad-ministrare attaque pentifieaKa montra aine alteriaa •piaoopi opara at auxilio exarcara, biaa aoa con-firmant·· saftuganaata· in dioeoesiba· regni Boras-riae, in quibas constituti raperiuntar, eoa ta Oetanieari ac Trevirenri disaceribus redintegrare·· et de qevo boaatituimn·. · Provida hac apoateltca eonatitatfono riagnlto dioeoerium provtaetae aoetrae ordinarii· apiacepi ia partibaa iafidebum titulare· •aaistunt, quorum opara at aaxQio ia exercendi· mueribua pontificalibus prnaautea dioecaaani Utan-tur. Proinda, cum dfoacaaib·· uoetri· fidritare namarua ac rerum admiaiatraadarate «opta vel mavirea aaareverit, hinc opisoopi autiliaro· semper

¹ Imam. TVm IV, a
² CraaTrid., un. V, d· asp. 1; sms. XXTV, dt r<, MP.X

¹ Ore·. Tite, asm UH, d· r<., mp t.
² Cm* Trid., area XXIV, ds ap 10.
³ Pii vn ireetit, *Ot* «rites atemer., data dh 1« tata USI. Vld· affand.

praedo eruat at eo, qao par eat, libenti aaimoj et labore omnia munera pontificali· oaboaat, quae ipeia epiaeopi dioeeeanai ia catbedraH· vel aHb dioeoeaia eeelaaiia exercenda eommiaeriet Qaotioe-eaaqae epiaeqpi auxiliare· diebua ab ordinari· deeignetie, aat eeteroquia ex opoeiali mandato vieea eia· gereatoa aacram aolemao vel voeperaa aoleanaea celebrant, iadsmeatia et inaignibna poetifioalibea ao faldiatorio, baculo vero aoiam eum ordinarii lieeatia utentur, quod etiam ia admiaiatraada ooafiraaatioae conferendiaqae «cri· ordiaibns et alii· functionibSa proprie pontificalibua det; in reliqui· vero.emaibua ab inaignibna et indumenti· pontifiealibaa abetiae-bunt. Pariter quoquo io pontifiealibaa celebrante· populo- aolemniter cum mitra ot baculo benedicent, a quo tamen abatinebunt, quotieacunque «aero ordinariu· paratu· interfuerit, cuiua tunc ut maiori· eat benedictionem impertire. Quando epiacopi auxiliare· mimam aolemnem vel voeperaa diebua désignât·· aut de ordinarii mandato pontificaliter celebrant, preabytorum aaaiatentem et duo· miaiatro· ex eccleaiae eathedralia vicarii· habebunt: a celebratione mimae cantatae vero et veaperaram, quae ei· ex ordine aive turno in propria hebdomade incumbit, abatineaat. aed alium ,in aui locum rabrogare obligantur. In choro et ubicunque capitulum cathédrale capitulariter publice procedit, epiacopi auxililarea primam elationem «eu atallnm et primum locum, attamen abaque inaiguibua pontificalibua occupabunt; in aemionibua vero capituli eum numerum obaervent, qui eia ex praebenda iptia colleta convenit. Denique quod ad veatitum eorum dignitati convenientem «pectat, tam in choro quam extra chorum ubique veatitum ordinarium, quo epiacopi extra dioeceain atuun et in curia Romana utuntur, id eat, rochettum aupra •ubtanam et mantellettum violacei colori· ġeatabunt

Caput III.

Dt

A Dignitates metropolitanate antiquimimam eaae et ad apoatoloe aut apoatojica uaque tempora origine aacendere. e prebatfmimia liquet teatimoniia. Namque primi· iam aaeeulia inter epiacopoo eminuiaae videmua quoadam, quo·, cum primi epiacopi provinciae, epiacopi primae aedia, primae cathedrae auncapareatur, •uperiorem ceteri· dignitatem tenuiaae band dubium eat.[?] Sed et «ynodua Nioaeaa, de epiaeopi· metropolitani· agena. eoedem antiquitaa iam iaatitutoe eaae aupponit, dum decernit, eorum, quae dont, confirmationem in unaquaque provincia a metropolitano fieri ðportere Pari modo patrua Antiocheni aiatuernnt: ,Per aiagulaa provinciae apiacopoa •inguloa aeire oportet, epiaoopnm matropohtanum, qui praeeat, curam et eollicitudinem totiaa provinciae atucepieee ... Quapropter placuit, eum ot honore praecellere, et nihil ultra «iae ipoo reliquo· epiaoopoa agere, aecandum antiquum patrum noatrorulta canone·.“*

Varia olim fuerant metrapoUtarum iara, qua· tamfin labentibu· aaeeulia mutata na denique a concilio Trideetiao apoatolidaque eoaatitationibua idefinita ao corti· limitibua cireumneripta «uat; eaque omnia haec «junoda· agnoeeit ac vaaaratar.

Quorum nt. aliqua tanquam praedpaa atemoremua, metropolitani eat Singulto triennii· concilia· proviaeiale ooeroeara[?] eida· praeaideru, iUud ħiriger ia aedem decreta ut atatata cam eneaiHo et aaaeuau rulaquanm piandam ^provinciae epiaoppovum eeadetu, ooedita me noania· eum eersadem «mima, poetquam tamea nb ep«malim aude raoogaita auat, eduro ae promulgaro, deaique ai quid dubii in decreti· promulgati· ortum fuerit id cum ooaaeneu eoruadem epiaooporum nolvora et expli-.oare, «alve aamper aedia apoetoHeee aaetoritato.

Metropolitani quoquo eat, in eaaaia appellationum, cum epiaooporum eiuadem provinciae •obditi ab ordinariorum «eateotia ad ipanm provocant, inquirere ae ċognoeoere

iUiua porro aat, aede auffraganea vacante, eon-▪titoere vicarium oapitularem, «i aedia vacantia capitulum intra octo diea eum non elegerit; Ade etiam capitulorum eat, de «edi· epiacopalia vacatione et de vicarii capitulari· electione métropolitain certiorem facere. Et «i eecleaia ipaa metropolitan· fuerit oapitulnmqne, ut praefertur, negligee· fuerit, tunc antiquior epiccopua ex Mitfraganei· in metropolitan· vicarium oapitularem idoneum conatitiiere poteat.[?] 'Quapropter capitulum metropolitanum de vacatione eodeaiae metropolitan» et electione vicarii capitularia eum certiorem reddere tenetur.

Gaudet poteatati· inaignibua, pallio •rebiepiaeopali, quo per totam provinciam in aacria pontificalibus ab ipao libere faciendi· diebua deaignati· utitur, neque qc erace archihpiaoopali, quae ante ipanm defertur, aicut etiam in omnibua provinciae Ibcia populo benedictionem «olemnem et aimpliceln impertire ac moeaettam et rochettum non coopertum geatare ƥoteat

Praeterea ei competiti cathédrale· eocleeiae et dioepeuee «uae provinciacK epiaooporum canonice visitare, quod tamen nonnisi can·· in concilio provjnciali cognita et probata facere poteat ‘.

Cetorum cam Domina· dioat: „Qu< eotoerit inter eee primal *tut rrit rater* * cumque omnibua provinciae' epiacopi· cum una eademque ▪aera unctione, qua pro uno leau Chriati populo constituti «unt pontifice·, una eademque «it miaaio, qua ad vineam dominicam ouatodiendam et colendam vocati eunt, unguli uno animo in id enitentur, ut non tam principatu· et anblectionis’neoeaaifudin·. quam mutui amori· vinculo eoniuncti,^ tanquam uniua matri· eodeaiae filii mutuo ae adinvent et eiaadem eecleaia· proepOritatem et gloriam viribua inacti· promoveant Cum enim difficillimi· hi» temporibus eocleaiae aalua et «tabilitaa imprimi· in mutate repoeita ait, epiacopi>n gerendi·, quae ad •dmiuietrationem dioepeaium attinent, negotii» graviqrib·· communem Agendi rationem aequi «tnde-ƃut, aaepinaque eoimuni oongreaau eam metropolita et inter ae mutuo conailia conferant quod compluribua indo ab anni» eum fractu haud exiguo fieri iam apud noa oonauevit *

Caput IV.

Dt

Ut arbor tota ex eadem radio· aaecum haurit et vita eadem nutritar, aingali ^^t·· rumi, eam frondee et folia explicant aliam novamque quaai arborem, inaeptam communi atirpi, nobia exhibent

< Ŀoae m XXIV, d> *nf., luf.»;* mXtit. Sixü V /•MH·»·, date tie n iaa. 1M7; oaeC f·». MM··. IV. yatt. HI, rnp. t 4· eaoa >rav. [Maari XXXIV, SUI B); Faga. Ia

ita etiam ooelmie, (mm vitoqoo perfeetimima A praedita, qnamvia aaa nt aaoque capite coumetatar, in ooasplurea tauten ptovinmao at qaaai lames oese dispandit, qaae specio quidam minoro iBam, qaam ia oesioaia aairana aaitataaa oonopiaimaa, notas ab oculea poaaat. Moria proie aatiqniaaimi eat, at, gat-ad-itdan urgento aliqaa coaaa commuai totius orbit opiaoope praeeido Romaae poatifioe vol eiusdem delegato ia syaodum ooeemeaieem, ita aiuedam proviaeiao praaaaloa apiaoopo metropoHtano praaaida etittie temporibus ia eyaodaat conveniant provincialem. Licet vero non totieo, quotiea prioribaa anoouHa, quamdiu eon aeque facilia ac nunc ad sodom principem patebat aditus aliaaquo ob oaaaaa, ooaeiHa beiuamodi nunc cogendi urgeat neraeaitaa, tamen moram illqip antiquum et imprimit utilem retinendum, et ubi eollapaua caeet, ,pro modorandie moribus, corrigendis exceaeibua, controversiis componendis aliisque ex sacria canonibus B þermiaeM renovandum statuit sacra synodus Tridentina atque exigit, ut quolibet saltem triennio concilia provincialia cogentur, quo epiaoopi omnea et alii, qui de iure vel conauetudine intereaae debent, convenire omnino teneantur1.

Et sane ufiliaaimum eaae per ae et ecclesiae constitutioni maxime oougraum eeneilioram provincialium uaum vel tunc maximo apparet, si conciliorum generalium canones et decreta aut quae aliae a summo pontifice, communi omnium cbriatia-

promanararant, per quosdam quasi rivos in singulas provincias et provinciarum partes, hortum ecclesiae totam irrigaturae deducantur. Sed accidere etiam novimus, ut doctrinae catholicae capita, lioet conciliis generalibus vel ecclesiae ooaeeesu satia iam definita at declarata, ab hominibus raram novaram studioaia in dubium vocentur aut negentur. Malis huiusmodi, ne longius serpant, a synodis prorinfialibus communi studio et aptis remediis occurritur (

Quae porro naturae humanae eat infirmitas, etsi triticum veritatis a sisaniis errorum purgatum eat, tamen non semper bono semine illos bonorum moram progigni fractus dolemus, quos ai terra cordis nostri apte ornet disposita, certo proferret Itaque si disciplina ecclesiastica alicubi detrimentum capere, si cultos divini et sacri ministerii partes non ea, qua par eat, cura et diligentia obiri, ai denique languor quidam et torpor corporis Christy mystici membra occupera vitamqno debilitare videtur: tam vero pastorum ebt, malorum remedia circumspicere, desideo hortari, im urgere, et quod siagnloram prodentia et >x non D valeret, id'omaium aimai ooaeiHa vooeeqao effectore eoae Hoot oonfidoro. Nam, et aaacti CaroH Borromaai verbis utamur, ..natea» et ratieae ipea ducimur, ut in gravieribna robas deliberandis aHoram consilia exquiramus, vel quod cautior deliberatio eat, ai ad nostram indicium multaram eeutoatia aoeeeaerity vel quia apud illae, quibus ooaaulero maximo cupimus, maiorem aaotaritatem ot pondus habet eoasultatio, in quam pleres ՝ՙoaMesarisL

Demum arctiore etiam vineale ornées nains provinciae episcopi ot qai easdem comitantur consiliarii ot eaoerdotes obstringuntur, m eiusdem fidei testimonio, eadem eeuteatiq ot eodem voluntate eo taceri eoospieiaat; promptiore etiam animo fidem illam, quam episcopos communi sententia profiteri aadie-

fiai, profitebantur Christi Mai-- at aaaioro stadio ot. alacritate laborabunt, at digna eo pombra exhibeant eodoaiae eetbolieee, qtuw, arboris frooorae inetor, per totam tacraram orbem rameeunce paadiL Undo quod dndadi iam ia votis erat, provincialium consiliorum neam, qui qao diutius, per tria videlicet et ampliae raerala, intarmiaeaa erat, eo gravioribaa premebatur difficultatibus, Deo propitio, renovaro tandem Haere laojemar.

Ad concilium provinciale por matropolitam iure vocandi enat oidemqao interaase debeat iriprinubT' omnea epiaoopi eaftagaaei; voto utuntor decisive. X Episcopi, qui nulli arebiepiaoopo eubiiciuntur, aliquem vicinum metropoUtanum eemel eligant, cuius dein synodo provinciali intoreoao debent oiueque statuta observare tenentur. Epiaoopi auxiliares, capitata metropolitanum et cathedrslia, eoeleeiarum collegiatorum praepositi, facultatesjpbeologicae, seminariorum maiorum reetores, abbates, priores oonvectualea, praepositi provinciales regularium, qui animaram saluti vaqant, iure aut oonsndtadino vocandi sunt votoque utuntur consultiro; et demum, ai qui aut abi, qui ut interestent, o re communi foret, aut quorum opera epiaoopi uti vellent. Concilii provincialia decreta, a sede Romana recognita et per metropolitan! promulgata, per totam provinciam obligant.

Caput V'.

Dt eefihtU» catAadralitou.

Primorum saeculorum presbyteriis canonicorum sub regula certa vitam communem agentium collogia, collegiis suooeeeernnt capitula, e mente ecclesiae senatu ut dignitate venerandus, ita virtute, scientia et meritis ooupioaua, a quo cultui divino decor ac splendor, episcopo in reboa gravioribus oonailii ubertas ot ddalis alacriaque in negotiis ecclesiae gerendis, si postulaverit, ბpera ae toti dioecesi aede vacante administratio canonica repetatur. Quae angelorum et beatorum omnium ia ooslis, laudes Deo iugiter concinentium, in aevum eat felicitas, eam ecclesia, quae in terris quidam militat, cuius vero conversatio in coelis eat, iam nunc praecipit, vocem suam eoelaetiem choris iungendo Dooquo Sanctas, coactas, sanctas iugiter proclamando. Et quamvis christiania omnibus officium boo ait commune, modo tamen peculiari clericorum eat, quippe qui Domini sint peculium. Inter ipooo vero oleriooo singulari deaao praerogativa ecclesia partes tam insignes demandatas eme voluit ilK coûtai, qui, o sancti Igaatii martyris ita cingit episcopum, ut apostolorum collegium leaam Christum Aequum porro erat, cultas divinus reliquis rebus omnibus praestet dignitate, ana aliqua eBeet eri»lasia, quae hac dn re ceteris praefulgeret exemplo. Nulli autem provincia haec iure þotieri deferri poterat, quam accleaias totius diooceaooe principi, ecclesiae oatbodrali. Et certius finis illo obtineri non poterat, quam ei eo^egiam aliquod iatogram eidem, vacaret.

Omni igitai'\qna par eat, dignitate, reverentia ' ac pietate officinis divinum a eanonicia ot vicmiis accurato persolvatur, quapropter omaoo in oboro aomper modeetoo ac devotee eo exhibeant, atque impriaus omni coafsbslatioee abotieeaat, ut populo sint bono exemplo nec plia ბlbtioioni Officium missas solemnis totam semper eeatanduat est, nec quidquam omittatur ont mutiletur. Quando opioeo-

¹ tam. XXIV.ah r<, em>(.
² Omt.tab.lu man.posui, [Manti XXXIV, fiBJ.

. ' Osos. Trta, sssu XXIV. di r<, <np 11; diptom. rvesti. sol·fhlirttil, I IA tMaappaad
• IpM. ad ttayrp, n. A /IWr. pram, ad Mlgae, V, Tit B).
• Osos MA, L s; Bmad. XIV hsatit. ad CHI, a. fi» stfiA

pea aotannitor celabrat vai avMt ta eatbedrafi,, ta acdibua epiacopaliboe vel pro loai rationeia porta primaria arolaaiaa a capitato reeipiandu·'vt 'peat miaaaai rednoondaa, praetarenque totem officiam turn aaaiataado tea miaietrando, aa^aa ac ta omnibua alii· aeapor ao, que ta aaaraaaafali at pontificali Boaaao proaeoribitar, mode ad aaaaaia peraolvendna eat laaaper oaanie. Qua ta aaaramoniali epiaeoporum, libro 1, cap. 7-11 at IS, da •Miatontia, cap. 96, do anpplendia vicibna caaonieoram, doc non qua libro II, cap. 8 at 9, da •piacopo celebrante vol aoa celebranto notata aant obeervabuntar.

Niue conventual!· quotidi· peraolvatar et applicetur pro beneftwtoribn· eodeaiae cathedrali·, et quidem per vice· a dignitarii· at canonici·, quippe quibua id ex beneficii· oapitularibn· canonica obligatione incumbit !

Ordo mimarum omnium a canonici· et vicarii· 1 e aerio, tam feriia, qaaa diebaa dominici· at featia in cathedral· celebrandarum ab ordinario eam concilio capituli ctatuatur atrictoqua obaervandua eet, ut dignitati ecoleeiae primariae populique aedificationi aatiafiat Dum aermo bebetur, aeaini miaaam celebrare licet'.

Omne·, aive dignitarii aive canonici aive vicarii," horia canonici· in choro recitandi· ac miaaae oonvantuali quotidie inteiaint, niai quia ex cauaia io iure exprem· excuaatua et impeditu· vel etiam propter aervitium eecleaiae aliaaque ob cauaaa ab ordinario, vi facultatum a «ancta aede a^oetolica ad id conceaaama, legitime diapenaatua fuerit Diebna vero doainitia et feati· etiam qui pro diebua ferialibua ab ordinario diapanaati fuerint toti officio •amper aaaiatant neo ulli ad quaeoanqno in alii· eocleeiia officia auacipienda exire liceat

Ad ordinem ahatinendum capitulum aliquem C praeaentiarinm, quem vocant punctatorom e auo gremio .aut · vicarii· iuxta conatitutionea eeele•iaaticaa deaignabit. Hio praeetabit taramentum, ae fideliter officina anum adimpleturum, et referet capitulo et etiam ordinario, praeaertim ai ia requirat puncta abaentium a aervitio chori. Si canonici intra duo· menaea non «eligant punetatorem, id. faciat ordinarim: et ai punctator noa fideliter adminiatraverit officium anum, ab ordinario removeatur, et ab eodem capitulo iuxta praedictam methodum Ahia âaligatar

Cum anaaua intolerabilia irrepeerit ut populea, viri, immo «t muliere·, quandoque in chorum naquepenetrent canonico· ac vicario· alioaque clarico· officio divino inaorvientea impediant, adaequo eonm •talla ac acamna occupent atque ita modo importuno «t proraua indigno ordinem perturbent: nd tollendun^hnne ■bimum puriori diaoipliaa· ot canonum aanetioni taa eontrnriua, aandaau et •tataimua, ut deincep· tam viri laiea quna faaniaae ab ingroMU chori omnino et.atrictiaalme ñreeaatar

Cum eoclectae cathedral··, ut in officio divino, ita praecipue in cantu eecleaiaatioo ceteri· dioeoe•eoa eccleaii· norma ea·· ei beeo exemplo praelucere debeant. ·· omnia atriete obewvandn aibi ducant quae de canta acclaaiaatico haeo ayaodn· otatuaude et decernenda mh providerit ! Quaacbrmn opboopi, eum oonaiHo eapitatanun, ooboia· oboralee, abi taa eant, aagebnnt et ubi noa eant taetitaeat ewn ta finem, ut ta attacto officio aequo, atque ta naieaa cantae ÿhoralia ervo Gregorian·· •eeaadum eooleeino lego· et haec noatra decreta ³ qnampriaaa adhibeatur. Sumpta·, qui in achetant eboratae iapendendi auat a capituli· eunt prae•taadi, aiva « fundi· ad cantore· alendo· iam comparati· et daatinatia, aive ex fabrica eecleaiae cathedrali·, ai fundi particulare· ei non deatinati •ut Summa aanua, qua opua ait ab ordinario cum oonmlio capituli, neceaaitatia ei aubaidiorum habita ratione, definietur, aimulque eadem ratione eiua diatributio ad varia· cantu· parte·, et inter iIIo·, qui ad eum exercendum aut docendum adhibentur, determinabitur.

Epiacopi eurabunt, ut in aingulia cathedralibua theologua, qui populo «aeram acripturam pro concione exponat «ecundam bullam *Dt tebii»* enimamm, ubi non eat, conatituatur; et ai ex iudicio epiacopi unua theologua ob eenectutem, infirmitatem vel qnameunque aliata cauaam ad id non auffieiat, alter ei addatur condonator auxiliaria, ab Opiaoopo deputando· et a capitulo congrue remunerando· e fabricae Madia, aalvot iure Ordinarii approbandi ac reformandi remunerationem iuxta prudentiae et oequitatia aegulaa .

Secundum caeremoniale epiacoporum, in quacunque eocleaia cathedrali et collegiate aacerdoa oonatituondu· eat aacriata, qui ad huiuainodi officium fideliter pt atrenue exercendum idoneue et aptu· oenaetar.

Capitula catbedralia aingulia anni· rationem ordinario reddere fortentur

Epiaoopo «mortuo, capitulum eecleaiae catbedralia anniverearium pro defunqto uaque ad mortem aucoeaaoria celebrabit Epiacopi comprovinciali· obitam capitatam cetaria provinciae epiacopi· et capitalia annuntiabit, ex qno exaequiae aolemnea pro defaueto in eooleeiia cathedralibua celebrabuntur.

Caput VI.

Ð parochi» ft rteterihu ettraii».

Nobilem imprimi· et fruetuoaam in dioeceaeoa procuratione opeA ferunt parochi, qui ab epiacopo conatitati iure proprio populi aibi commiaai curam habeat Ut eaaent qui aaaidue eum eadem gregi· parte degente· malina noaaent ovea et melina nb iiadem oognoaoerentur, qui, hortulani diligentia inatar, eum diurna et nocturna eaadem planta· modo irrigarent modo a aolia ardoribua, modo ■ pruina defenderent qui medici parte· ■gente· e crebra oonauatadina valetudini· vice· omne· perapeCtaa hqberunt; qui ceu paterfamilia· aolara et providua non modo quid tempua praeeene expoeoerot aed etiam quid aliquando · re fatarum emet explorarent et proapioerent: ha« ob cauaa· parochi domum coaatitati euntium antea ax eeoleria cathedrali in varia· civitatid «t dioeceaeoa parta· ab epiaoopo praebitori aubaitterentar, qai pro neeaaritate rem divinam procurarant Parochi munua indo iaprimia tea grave eme ooaapioitar, qnod apud illam gregia, cui praoeat, partem fera aola· pletamqne ecdeaiae pweonam agat, «t ipoe ait ex quo fidefea et irtï fidele· religioni· vim et efficaciam metiri aoleaat. Si vora eet aentontia, cui non raro aufragari videtur experienti·, tanta pamiur in hominum animi· religionem dignitate florere ot auctoritate, quanta

1 Co k Trta, I e-Xeaaatit. Bated. XTV CUm mmfur * ladma data AW ntt emtf 17A4

² Cm», prov. MadMaa. IV, part. I, cap. «k te varti M praataatioaa, (Manat XXXIV, 91» BJ.

³ Coae. prov. MadMaa. I, part II, cap. 48, te «ttaia panctoUrU^Maa»XXXIV.S4); Banai.XIV,Diapn.diaaaaa, KklV, aap 4, a. 8; ateafian Itate, «aatae CVtl, a. 48-8.

• Ptptem. raatitat aaaiaa CaMna, I 9»; aap. Dt.taiai, 1, X, .te vite «t hateat «terta (Ht A| «te dtaUrdM··, «i da «mmat.dteh, 9| nam femmte ■■■ Hfi th. UV1U,

¹ Cm Tite,

‘ Ot tefea ρκφ, a»

aap. u

sacerdotibaa, eies uriaistria, defertur reversatie; sorte id imprimh intalligaadaa aat da delata parada reverentia. quo nemo alia» a eaeerdotibua arctiore eue popdo oonsuetaaia· aoetitar.

Quam sollicita igitar cura providaadaa ad parocho, at ooeleeia» personam eo,. qao dead, mode gerat! Quasi eaata praeeavouda-eaat omnia, quibas oriri pusillis possit seaadahtm! Oûm pom Doua, liod infinite poteas at aapieua, taaraa hominum, quibu mysteria ana dispenaaada oommiait, requirat solertiam : quanto stadio parochia, qui quasi extremi sont a sole, qui eat ooeleaia, ad populoa illuminando» emissi radii d extremae illae arteriae, per quae sanguis et odor in remotissimas membroram .partes diffundjtuxrillaborandum est, ut populum aibi commissum docendo et miniatrando illuminent et inflamment!

Parochorum ed. diebus dominici» et festis, etiam festi» abrogetia ‡ missae sacrificium pro-populo ipaia concredito offerre, verbum divipum exponere, sacramenta administrare. ita quidem nt baptiamum, communionem paschalem, viaticam et extremam unctionem conferre proprii illorum iuria ait. Invalida aunt, niai quatenus concilii Tridentini decreto ex summi pontificia dispensatione derogatum eat,, fidelium matrimonia, quae coram proprio parocho vel eiu» delegato non fiunt.

in parochiis, in quibua complere» eunt presbyteri, mimae tam diebu» dominicis et Cedia, quam ferialibus eo tempore et ordine certo fiant, ut fidelibus commoda assistendi occasio praebeatur.

Diebiia dominicia et festis semper mima eolemni» celebranda mt, canente aacerdote; cantu» partem omittere vel truncare strenue prohiberana. Usus ille frequentior eanotimimnm incrementum exponendi in eomproeationibu· aliisqne pietatis officiis abolende» et ab ordinarii» accuratius ordinandus mt Midae coram sanctissimo sacramento exposito non permittuntur, niai stricte secundum praescripta canonum et sacrae congrifgationi» rituft decisiones.

In theophoriis, quae semper horis antemeridianis, nunquam vero post meridiem habendae sunt, imagines et reliquiae sanctorum ne gestentur, stricte interdicimus.

Supplicatione» sive processione» solemn»» Secundum ecclesiae statuta et diebus praescriptis ctim decore et pietate habeantur, nec ulli parocho in alium diem ea» pro arbitrio et sine expressa ordi, narii permissione transferre licet. A processionibus quivis armorum et tympanorum strepitu» bellicosus clangorque tubarum excludendu est, excepto comitatu, quem guardiam honorariam vocant.

Novae imagines, stataae, picturae in vexillis nullibi perficiantur aut adhibeantur, nisi examinatae et approbatae prius fuerint ab episcopo.

Ubi complures missae diebus dominicis et festi» celebrantur, in sutfimo sacro concio uberior, in una autem alterave missa homilia etiam ad populum instituendum fiat. Coitio autem uberior ut singulis diebus dominicis et festis secundum praeceptum concilii Tridentini accurate habeatur, serio mandamus, cademque aemper cum missa solemni habenda est etiam in urbibus, et ubi consuetudo haec non viget,' introducenda est Contionatores vero studeant, ut verbum divinum sermone simplici, gravi et efficaci exponant et quantum fieri potest nexu aliquo et serie secundum dogmatum et praeceptorum ordinem, non neglectis tamen iis,' quae in missa feguntur Singulis etiam diebus dominici» catechesi» in ecclesia

,— › · * ›

' mix mentit. dmeteimisti lidrsporis, tata «simati

pre invsatate provectiore habeatur hora pomoridiaML

Parochi» nunquam «ine insta cayeu nec nisi'oonntitato aliquo, qui eboentinm viem geret a parochia discedere licet Quem vero pro m constituerint, noa dbmootids tantum, bed aedituo etiam indicabunt

Quoties per tres dim feriatos^abitas et redite» diebus' simul iadnais, absectis proroganda mt, deeaanm, antequam itineri se committunt, itineri» st meta et canae indicata, certiorem facient; ultra triduum voro cheque licentia decani non absint Per diem dominicum vel fatum pariterque adventu» et quadragesimae tempore, nonnisi licentis ab ordinario obtenta et litteris exprma», quam se impetrasse decano nuntiabunt, abesse licet.

Presbyteri curati auxiliare», etiam eum non usque ad tertipm diem absentia producitur, licentiam a parocho, et cum diutius, per parochum a decano aut nbi nooeme mt ab ordinario petent.

Decani in relationibus annui» episcopo faciendi» mentionem faciant de itineribus eurntprum, annotantes. utrum licentia petita et concerna fuerit

Caput VII.
Dt

Magni profecto momenti ad dioecesin bene administrandam mt officium decanorum. Eliguntur enim atque in muneris episcopalis partem et sollicitudini» societatem advocantur ab episcopo, ut ex ii·, tanqnam vineae Domini custodibus, quae ad religioni» incrementum necessaria et opportuna videantur, intelligat, et eorum ope omnia, in quibus parochiarum regimen deficiat vel minus, perfectum reperiatur, emendare et ordinare possit Decanorum igitur mt, in regionibus cura» suae commissis cleri et populi moribus formandi» et reformandi» studiose invigilare, seduloque intendere, ut non tantum abusu» et excessus, si qui in vita fidelium exorti fuerint, tempestive detegantur ac salutari remedio sanentur, sed praecipue quoque, ut omne», qui in sortem Domini assumti et sacerdotalis gloriae participes facti sunt, vitam agant nomini et dignitati consonam, ac praesertim ut parochi in officio divino persolvendo, in sacramentis administrandi» et muniendis togrotis, in verbo divino praedicando et scholis visitandi» ceterisque robus pastoralibus munere suo rite fungantur. Ad quod quidem opportune exsequendum summopere conducet, ut ipsi imprimis decani doctrine, vitae morumque integritate, telo et pietate ceteris praecellere, tnaxitneque parochi», quibus auctoritate et honore praesunt, obedientia praeire studeant, atque universe strenuos sollicitoeque ecclesiasticae disciplinae ita seee praebeant excubitore», ut vere dicantur et sint oculi episcopi eiusque vicarii.

Quotannis decani, secundum modum ab ordinario praescribendum, singulas regionis sibi commissae parochias visitabunt, atque de earum statu, de abusibus in clero et populo deprehensis, de defectibus in persolvendis fundationum oneribus, in administratione bonorum parochorum et vicariorum vel fabricae eccleaiae inyentis, de. subortis inter pastores et parochienoa difficultatibus ceterisque omnibus, quae corrigenda et ordinanda repererint, fideliter ad episcopum referent. Nec minus extra visitationem de iis omnibus episcopum certiorem facient, quotieeeunque servandae disciplinae necessitas ntilitasquo id exegerit.

Praeterea, dooaai parochorum oonventua saltem quotannis habendos dirigent atque ia iis seisotiaa et favoris posteratis stadium incitent et foveant

•abieetoa iuviaaat, U vigilantiam M· «MÜMt, M invent, fraterna exhortatieao · ı · » · > * emmelauMt, •e ooatroverui·· latet ilio· exwt·· oempouaat. Qàoa •ere la offisio eae aegSgautoe et iaertea vgl dignitatis «Merdota> «Mito· Me «ai ter ĭ₮laite», aibUomiau· axbertationibe· eate raeaHtraataa laveaeriat, aequa atqu· ···, qel graviter la disaipttaa deliquerint, episoopo deferent. Deeannnim etiam •at, psroehos nominatos la possssioaem lair» daewe, Uedem morbo deeumbeatibaa, el aygruto placuerit, •aorameata adminiatraro, ae damam defaaeterum ■spnlturae et exeqaiis praaame, a·· aoa oarar·, at archivum paroohiaH rawemori tradendam obseretur, ae demum parochiae vacaatis adaüaietratorsm constituero, donee db ordinario fberit pro▼hum.

la vita· et eonvereatioaia elerieerum popatiqus morarn cuatodia decani magua prudentia, mataro •elo .et caritate procedant, at aequo facilia· aooa■ationee malignorum exeipieado iueeaMnedae explorationi· saapicioMm incarnat, et parochorum auctoritatem minuaat, neque etiam earn déliaquentibua dissimulent, aat propoaeioao et nimia indulgentia aliave eauaa eo dad patiantur, memore·
·· ipeoe tunc delinqneatium et animaram rainarationem coram tremendo Dei indicio ☛reddituro·.

Quo facilis» episcopus decano· eo· eonetitaere possit, quoe tam «cientia rerumque gerendarum peritia, prudentia, pietae et eooleeiae honoris et animaram salutis selas, episcopo tanquam idoneo· adiutorae in dioeceei administranda «noeque vicario· probant, tum comite» et humanitaa, benigaitaa et carit·· et orte exindo anctoritae et fiducia fratribua commendant: parochi· eonoodimae facultatem tree - gremio 'capitali per schedula· «ecreta» opiscopo designandi, o quibo· «ibi exhibiti· ordinari·· C deeanum nominabit, quem digniorem et aptiorem indicaverit. Qnod «i nnilu» ex dmignat», rebn· gerendi» «ati» I idonea» «it, vel aba de canae eon•cientia ephoopo interdicat, ne quem ex illi» delegatam »uum oonetitaat, ip»i ex ceteri· capituli parochi·, quem dignum et idoneam putaverit, decanum nominandi facultatem reeervamu»1.

Ut officium »uum nulli· ducti humani» rationibna liberin», atqu· diuturna experienti· edocti maiori pendentia et gravitate explere valeant, decani ad die» vitae munue euum obtinebunt, niai, aut de eapitufo demigraverint eat ipeoram incuria et negligent!· aliave neoeaeitatu vel utilitati· eecleei·· et •dminiitrationi» dioeoeoaaae eanaa, epiaoopum obligaverit, ut delegationem nam revocet.

Duo pariter tint in aingulie capitali· definitor··, quorum alterum epiecopne nominabit, alteram parochi capitali per achedulae »»cret«» episcopo approbandum exhibebunt. Definitore· fabricaram curam gerent, uterque in illa, quae ab epieoopo «ibi •••ignata faerit, regioni» parte. Praeterea, in omnibu» negotii·, quae vel ad totam capitulum «pectant, vel inter maiora et graviora, numeranda veniunt, decano concilio et ope as»i»teat, eiueqne impediti ••eundum Ordinem vice» gerent.

Caput VID.

Z>» rvyailerita».

„Quantum ex monasterii· pie inatitutfe et recte adminiatratis in ecocleaia Dei tpleadoria atque utilitati· oriatur," ut sanctae Tridentia·· synodi patribus*, ita ·< nobis compertam eat. ®t s«»o noa poteat non tet annotum eedaaiaaquo proficuum ,UM vMm gaaaa, qaed a Obrieta, leaUHi» qaibas-

tee, eeefeaia· paetoroa, aaimaram ealuti mreaueo opoes^doo, quad Mpuai pooiiβooo peeaioae^uat ot •oatra ibtriBteetee pretaxmuai» quad deaiqna. quo ifrafotu vita ehriatiaaa ia eealeaia uaivsrae, ·· eeaiern et ipeam eeptt iaaremiute. Hee aatem fractae taae «otam proferre p»ta«t, ei tam' illa, qaae ax Ipaa prafeniiai «Mm ruligieni ommbae communia, qaam iUa, quae iaatftute «rikbat propria •eat, aeoarate Meervaatur. Uada meuet et praecipit eaaotn Tridaatiaa ayaadaa, ,at omne· regulare·, tam viri, qaam muliera·, ·< regula·,, quam profanai eant, pruaocriptem vitam iaatitaaat «t componant, atque imprimi· quae ad eoae professioni» perfactioaem, nt obedientia·, paupertati· at eeetitatis, ae ei quae aba anal ahoaius regula· «t ordini· peouHaria veta et praecepta, ad «orum respectivs essentiam »ec noa ad communem vitam, vietum et veetitam eonaervaada pertineetia fideliter ob■ervMt *

Regulare· igitar spiritum «ni ordini· nutrient, •t praesertiht vote ae regula» ia·· accurate observante·, populo ptetatis, fervori·, obedientia· omnleque perfectioai» praebebunt exempla.

Qui miaeioaee ia populo beber· «olent, ab episcopo vooati, omni, quo par eat, fervore, et cura provida ae prudenti huic muneri aatiefaoere «atagent. In conventuum .eoorum eceleeiis et fori», quoad omnia, quae ad cultam publicum et animaram curem «poetant, ordinarii praeeeripti· ad amamini ȍbtemperabunt Clerici regulare· aeque ac «aeoalaree admonentur, ut ia vivendo et agendo pacem et concordiam fraternam conservent et foveant,

Quae a «ancta aede de candidati· ad novitietum admittendi» oonetitata aunt, in otnuibu· observentar*.

Moniale· vitam vere •piritaalem agant et ad finem ordini praefixam tendant. Sint vere virgine·, verae Chriati ·poη»M, eooleaia· ornamentum, aecundam illud «ancti Cypriani: „Flo· . . . eccleaiaatici germini·, decua atque ornamentum gratiae apiritali». laeta indole·, laudi· et honori» opu· integrum atque incorruptum, Dei imago reepoudena ad «anctimoniam Domini, iiluatrior portio gregi· Chriati.'

Sorore» oongregationum rooentioram, ut a Sancto Frnnoieoo, a puero I··· nuncupatarum aliaramque. licet moniale» non eint aenau arctiore, tamen secundum «ancta» eedie decreta, quod ad oonfeeaarium designandum et disciplinam sustinendam attinet, monialium inatar habendae «ont.

§ Quamvis complero» sorore» quarandam congregationum oouveruationem cum hominibu» omnino evitaro noa poesint, tamen omne· vitam in Chrieto vere abeoonditar» agant, omnomque familiaritatem cum pereoaie tam laici· quam clerici· sedulo htgiaat.

Caput IX.

D» synode tfreeeaaon^h

Synodus dioeceeana «ire epieoopalis eat congregatio ab episcopo coacta ex preebytaria et clerici» suae dioeceei·, aliiava qui ad eum aooederu tenentur, in qua de his, quae curae pastorali iaoumbuat, ageadnm et deliberandam eat. De ayuodoram utilitate iam propter·· ambigendum non est, quod •he, - sacria eanonibua praescripta·, a eoncilio Tridontino aingulia aaaia ut celebrentur praeceptum

aitl. Bmmdfoÿm XIV la IB·, quod do eyntdi dieeeoeena eenaeuipait, opera, Hera, qeft·· ran-efliom praviraiate Oalaaiaaaa aaaa IBM eeadem ----------8.1 »« BWM WAW p® fjwWXa fvUBW (tatar umtne, atatatar tetprai ia aaa hategriMe 0mmttu4oi sbi V* τMIβI^μ μ mb 4Λ·· tar, exaequi, anaaartiaatai afindHa aomqmnibna aaaagaaatar; aM de capita at meaibria, 4a Ma at pdetaM, 4a roBgirae at taka divine, 4a meriboe at dtodpHaa, 4a ebedientia, 4a iaticti· at rabaaaaai-baa ad baaa abriatiaaoqM vivendam eenuaodia val aaaataariia, taaatatar atqae etataitar."1 Reqae immerito idem aammua poatiflax id oddit, ia 4iee-aaab vidtatieao aaa omnia, qeao corrigere a(amea-dara oporteat, depraheadere opiooepum, cad aaita etiam ia aynedd teodra poeeecnparaehia, (ai eaa-tinae iater even veroeatar. Hue fhdant, qaibae aanctaa Carelm Borromaone ia aaa aynodo XI claram «üaeatm eat verbia: ■at geaeralio qaaa-daa viaitatie ayaodm; alim eaia per aaaea par-ticalarue qaaadam ecdeaiae damtaxat viaitemae, hie veto geaerntim aaoerdotoo oaaee at derioe at-quo ia ipem eae etiam aedo popaloe eia oom-miaooa"

Sod hierarchiea etiam eodedeo ooaatitetio ot oorporia Cbriati myatiei oompagea, qaam prayin-eialibm oocciliia exhiberi antae diximaa, ayaodia dioooeaaaia ia altarioribue auia vdati formic ob oouloe omnibna ponitur. Cam ooim in acclama a capito in membra vita deaeeadat et ox ano fonte aqaae centuriant, poetqaam a concilie provincial! eaeooptae rant, per aynodoa dioooeaanaa in eingalaa eaiadibet dioeoeaia partae et parochiae dodacantur. Unde etiam morie fuime legimna, ut, quemadmodum concilio generali concilia provincialia, ita hia «ince-derent aynodi dioececanae, in qnibua illorum de-finitionea et decreta promnigarentar·.

Synodi dioeoeeanae etxi eant ntilieaimae, „non idcirco tamen," Benedicti XIV aunt verba, «illic aaeentimar, qui eaa abeolute neceeaariaa afgrmant: quemadmodum enim concilia generalia, qaamvie aummopere utilia, non eunt tamen abeolute et aimpliciter neceaaaria, pro eooleaiae nniveraalia regitpine, ... ita epieoopalea aynodi, etai maxime fructuoeae, non tamen abeolute noceeeariae dicendae eunt pro recta dioecedum adminiatratione, cum alii euppetant modi attequendi eundem deem, ad quem aynodi tendunt." *

Unde etiam providendum eat, ut, pbi diooceceoa amplitudo aliaeve cautae maiorem exhibent difB-cultatom, minor ex illic, qui adetao tonentur, nnmonu ab ordinario determinandae, qui dueentoe tamen non excedat, convocetur. Interoaee autem tenentur aynodo omnea, qui in diooeed dignitatem habent, pereonatnm et officium, vicariat generalia, vicarii foranei. eccledae motrepolitaaae eoa oathedraBa oanoni^i, parochi et omnea, qui caram animaram habenti parochialem: reeturae quoque eaeeularinm oededaram, etiam annexarum; praeterea canonici oollegiatarum, abbatea aaoealarae atque etiam re-gularet, qui goneralibua capitalia non rabdaatur, eunctique exempti, qui alioqurn, aublata exemptione, ad eynodnm venire deberent.

In aynodo dioaeeaana colee epiaoopna eat index ot legialator; ipeo aao nomino decreta tant et pro-mulgat; oonetitutionee facere poteet tine oonoeneu et approbatione capituli bt cleri. Capitali qaidem oonailiam exquirere, non tamen aequi tenetur, niai quittant ia ian exprimitur; at te·, abi do vote agitor, taaonid unum taata·, id quidem aayitaM, votam aflMaaL

THUMB a

Capet X.

D» aerremantoram adminaadradiene paaeradiar.

Cas aaaa aMnd, tarn rare aaaraamaia admini-etrandi munae aaaetiaiaaa habendam net. Si aie iOatea eaaaaa ot originem epactae, Cbriatm omnium Motor eat; ei vim at ofleaeiam, immenea per Cbriati mortem gaaai baaaae oeeaparata merita at gratiae ex Badem nobto. pramanaot; ai ilice, quibua conferuntur, animae immertalee at Cbriatimerte redemptae iiedem eaaedâaaatar; ai domum' flnom iataeria, aMaraa herniate ia ooeio beatitude eetonmquo Dei gloria iataaditar. Unde can aaerameata ehriotianae vitae initiem tint at fandamentam, eam iiodem augaeda dt ot per-Ceieada et tota earn quart ecrdinibee vertatur; ooeleaiao miaietri noa edam, qaam immeaaa noble bona ex illic proveniant, crebre ot diligenter, at ehriatiani gratiia inde profuentibue recto uti ot décideront et aciant, explicabunt ‘, aed etiam eum illa dignitatdT^iiotate ot reverentia, qapo reboa tam aaactia eoagruit, eadem admiaietrabeuiL Sequoadua temper eat ritaa ab aoeleda praaeeriptae ot eaadtaa, qui in libria ritaalibea reperitar. Parochia ot ree-toribaa probibemua atraena, ne in aaerameatm ad-minietraadio pro lingua latina atantar vernacula, aid in lilia partibua, quibat ilE, qui aadttut, alie, qaendi aut qaaodam ibdem explicanda eunt Ut vero fldelibee etiam illa, quae lingua latina pro-feruntur, ianoteaoaat, parochi eorum dgniloatioaom tum ia eoaeionibut tum in doctrina cbrietiaaa caepe exponant.

Caput XI.

Dr *beftuntati» leenuntaio.*

Baptiematie aacrameatam. cum ad calatam tam dt neoMtarium parochi, quantum fieri poteet. curabunt, na qnia infant ulla hominum eaipa eodem privetur.

Quantociae conferendam tec unquam ultra ter-tium diem prolatandum eat; et ut maturandam carent. taepiua monendi annt fldelea. Cam aancta nancte, etiam quoad locum, peragenda dat, et eum ahande aequum dt, ut fldelea, immeaeoa gratiarum thaeauroa aibi aaiave expetontaa, eccledam adeant, bepdami aacramentum tantum in eccleaia, nec aequant ia domo privata conferendum eat, nid argent naemeitaa, vel ob cauaaa graven ab ordinario expetende videatur et concerna dt diepenaatio

Si dubium, valident bapthmua dt eollataa, exortam fuerit, in rem inquirendam oet, ot colum d ratio prudenter dubitandi repedatur, aab con-ditione repetendae eet, oonoulto taunaa priée epb-oopo, niai periculum mortw immineat

Igitur eam noetria temporibaa acatholid baptie-mum noa rara ita conferant, ut de rieedem ralore merito dubitandum ait, pro ra nata, loeoram et pereonatnm momenta diligentur attendenda et pon-deranda eunt, et d dabiam non ovaneadt, baptie-mua tub conditione iterandae eet Qnotiaa vera agitur de baptiamo a aoeietatam, quae ee gormaao-oatholieaa Mt oommunitatea liberaa vocitant, mi-niatria oollaitb, temper aet iterandae.

Ut aeternae infantium, qui periditaatar; aalati oertiua provideatur, parochi curabant, at obetotrioea noa aliae, aid piae, honeetao ao rdigieate, quae

1 Sam. XXIV, di mp. X ' '©· '
‘ *D,* «pnad demae, Bb. I mp. A A X
* iamad. XIV, Da aymdL dbaaaa, MB.V, aap.1, a. 1.

1 Ct mgto yert. I, mp, at,
• Ot tat» part. X eat, M.

iis, qaibua opus eat, dotibu sint praedita·, laeti- tuantur, «osquo do iihs, quae obetetriei ehrMona· observanda at evitanda «oat, eommonofadent.

Cam eoadlium Tridontinam seneiorit, „at aaaa tantum, air· xir sive mulier, inxta aeerorum eanonam instituta, vel ad summum aaaa at au bsptisatnm da baptismo šaseipieat, * prohibemus» ne patrini plane adhibeantur. Taaquam patrini •stem, earn catholic·· probe oduoatio, ai a pareati- bus tutoribusve negHgitur, illorum cura· ait ooa- eredits, admittendi non eront rude·, aoetholici, ex- communicari, maaifeato impii publiai peccatore·, communionem paschalem at longiori tempora cul- tum divinum négligente·, ot qui matrimonio moro civili coniuncti vivant

Usus infantem recens natum offerendi in ecclesia, ubi viget, retinendo· ne fovendae, ubi deaideratur, •i fieri potest, introducendae Mt Nonnisi in ecclesia benedictio poat partum largienda Mt, ne- B ganda autem matri in matrimonio mixto viventi, cuiua infans, apud acatholiooa baptiaatua Mt; item negande eat semper et ubique matribus, quae prolem illegitimam ediderunt

Caput XII.

Ð tacmunio coqXrmatiomt.

Providendum eat parochia et sacerdotibus omni- bus curetis, ne confinnationia sacramento, quamvis ad vitam aeternam non ait aeque ac baptismus necessarium, quispiam careat, nostris praesertim temporibus, quandoquidem fidei pericula incurrun- tur plurima. Certius et diligentiori cum praepa- ratione christiani illud recipient, si brevi ante vel mox post primam communionem ad eius suscep- tionem invitantur; aliunde etiam decet, ut illa aetate, qua chrietiania complura parantur pericula, hoc sacramento muniantur ⁱ Parochi autem ipei, C nui legitime impediti, adducant suoa et reducant invigilentque redeuntibus. Omnino vero curent, ne quia confirmandae poat sacrae actionis initium accedat, neve, si forte, ea ob confirmandorum multi- tudinem diutius protracta, exire permissus fiierit, in eius fine absit.

Caput XIII, «a

Dt tanetiMMie» tttcharittiat wcmttnio.

Uberrimorum sanctissimae eucharistiae fructuum fideles aliquando participes redditura ecclesia ste- tuit, qt quilibet saltem semel singulis annis, scilicet in paschate, eucharistiae sumat sacramentum : alio- quin, verba sunt concilii Lateraaenaia IV, ‚et vivens ab ingressu ecclesiae arceatur at morions Christiana careat sepultura." Simul cum hoc praecepto fideli- bus in propria ecclesia paroehlsdi eucharistiam iα paschate sumendi obligatio incoleanda Mt. Itaque, tempore quadragesima!!, parochi graviaaimam hoc D ecclesiae de communione paschali, qua· simul com- munionis cum ecdeaia catholica professio eat, praeceptum iterum iteramque fidelibus ob oculo· ponant, mqnendo et hortando, at omaea, qai eccle- siae catholicae membra viva et eas· et haberi volunt, eidem . morem gerant. Docebant etiam, quas censuras ecclesia in illo·, qai eidem non obsequuntor, intenderit, et quid recalcitrantibus dt eventurum, 'distinete exponent. "Quo· com- munionem paschalem · négliger· norunt, eoe etiam atque etiam moneant; monitionibus entem in irri- tam cedentibus, episcopo denuntient, at do iis, quid foeto opus fuerit, statuat.

Sed cum de uberrimo grariaram font·, ax quo saepius hauriendum, ot de pane ossimii, qui fre- qaaatar aamaadaa ait, ągatur at aoa earn sancta synode Trideatine omaea moaoman at obaaeramua, at ‚haee sasra mysteria oorporisat aaagaiaia eias (Christi domini aoatri) aa Idei ooastaatia at firmi- tate, aa aataai devotion·, ea pietate at oafta ora- daat at vaaareatar, at paaam illam aapenabetaa- tWaaa fraqaantar eaaoipera poosint, at ia vara eb ait anima· vita at perpataa saaitas meatb, onia· vigor· confortati, «xhaius mbaraa peregriaatioab itiaera ad oo^eatem patriam parvisair· valeaat, •undem paaam angelorum, quam modo aub sacris velaminibus edant, abaqua ullo velamine mandu- čaturi '.

Nonnisi a ieiunb, quçtiee non tamquam viaticum administretur, aaactbaimbm boo sacramentum shmi potest, norintque sacerdotes, nonnbi penes summum pontificem itu eaae dispensandi in >·»· universali •i sanctissime servanda.

Quod ad animi praeparationem attinet, „oom- munieare volenti revocandum eet in memoriam ... praeceptam: probet seipaum homo. Ecclesiastica autem Consuetudo declarat, eam probationem. *a«-* eeeaariam eaae, ut nullus aibi conscius mortalia peccati, quantumvis sibi contritae videatur, abaque praemiem mcramontali confessione ad sacram eucha- ristiam accedere debeat, quod a Christianis omnibus, etiam ab iin sacerdotibus, quibue ex officio incu- buerit celebrare, ı . . «ancta synodus (Tridentina) perpetuo servandum eaae decrevit, modo non deait illi· copia oonfessoris; quod ai, necessitate urgente, sacordos abaque praevia confeeaione cele- braverit quamprimum confiteatur." * Illa autem particula ^quamprimum" non intelligitur : cum sacer- doa auo tempore confitebitur".

Caput XIV.

D» pomitfittiat laminjt)

Fidelibus omnibua in memoriam identidem re- vocandum eat praeceptam confeaaionia annuae, quod concilium Lateranense IV hiace prom^gavit verbis: „Omnia utriuaque aexua fidelia, poatquam ad annoa discretionis pervenit, omnia sua solus peccata con- iteatur fideliter, saltem semel in anno, proprio sacerdoti." Quod ad proprium sacerdotem, cui pec- qata confitenda sint, attinet, eccleaiae usum se- quentes declaramus, confessionis praecepto satis- facere, qui peccata sua cuilibet sacerdoti approbato čonfiteatur

Sed ut remedio hoc tam salutari, qüo peccata commis·· purgantur et novi lapsus þraecaventur quo,-quidquid sanctitatis, pietatis et religionis in ecdeaia summo Dei beneficio conspicitur, magna ex parte conservatum est', crebrius etiam utantur, fiddM hortandi saut Itaque totiM, quoties fieri potmt, parooh: et rectores fidelibus peccata depo- nendi occasionem praebeant. Quod ut fiat, mah- damaa et statuimus, ut omne·, qaibua animorum cara commis·· est, singulis diebus saltem Sabbati et in vigiliis festorum, horis vespertini·, neque no diebus dominicis et festis ssaao iu sacro tribu- nali praesto sint. Effugium autem, 4a0 socordia qaaadoqno excusatur dicendo, nominem osse, qui horis VMpertinis ad confitendum Moedoti proinde neo···· non esae, ut sooerdo· in aaoro tribunali assideat, tanquam inane reiieimus, cum experientia

• tm XHV, dt s<. uskfc, sag.*.

* Of. sspn psM. I, cap. M.
* 8··· XHI, Srq/iMhar. mars·. esp. a.
* CM· TrM, L sTahp 7.
* Prop, mf taunita ab Atasantoa VII, Os IB mart. IMS. VH. appanL
* BansAXIV JhaM-mdaaXVIII, a t.
"Olmgm pmt.1, aap,BB.

constat, fideles, ebi opafisasarios promptos ₘ parato· UTMiaat, ad ooulteedum accedere.

Saoardos ad aadiaadaa eesfoesioa·· 'depatatas, quo melius judicis, doctoris at medici parta· expleat, ■··iduo stadio theologiae moralis psritiam - probati· auctoribus (ibi comparet ac perficiat, «t larvanti oratio·· prudentiae donum efflagitet Jn ipeo autem munera oxeroendo prae ℡e ferat paternam quandam gravitatem iunctam cum benignitate. Comem «e exhibeat potissimum illi·, quibus, ut tam salutare remedium saepius adhibeant, animus addendo· eet, viri· potissimum et iuvenibus. Poenitentem, ubi indigere videbitur, prudentibu· et modestis interrogationibus adiuvst Caveat sacerdos, ne imprudenti benignitate crudeli· evadat in poenitentee, quod tunc împrimi accideret si illi», qui in proxima graviter peccandi occasione libere et •ua sponte vernantur, absolutionem, nondum dimissa illa oocaaione, facile largiretur, vel ai ad odia deponenda, reetitutione· faciendae poenitente· omni, quo potest, modo non urgeret. Cum vero aliqui nondum . aatia dispositi ad sacrum tribunal accesserint, confeeaariua nolit credere, ae muneri· sui parte· explevisse, ai poenitentes huiuamodi aine absolutione dimittat: ipae potius eo· disponere satagat ne videlicet. aMolutione acerbe negata, cadant animo et a sacramenti· abstineant. Et hanc quidem cautelam oum viria et iuvenibus magia sciat eoae necessariam. Caveat etiam confeeaariua, ne cum mulieribus, quae frequentius ad poenitentiae sacramentum accedunt, prolixos trahat sermone·. Denique omnibus omnia fiat, ut omnes Christo lucrifaciat; sine acceptione persoparum indicet, pauperes et rudes aeque bene sc divites et cultiores excipiat, immo gaudeat, si Christi exemplo pauperibus potissimum religionis solatia exhibere sibi contingat.

Sigillum sacramentale quam stricte servandum sit, satie constat. Nec unquam quidpiam in concionibus proferat sacerdoa, quod e confessionibus solum cognovisse videretur, et quo notari, qui peccata apud eum deposuissent, crêîbpossent.

Ut fidelibus apud alios sacerdotes, si volunt, confitendi occasio praebeatur, parochi subinde per annum, praesertim vero tempore paschali, alios presbyteros externos ad confessiones audienda» vocare tenentur. Dominico autem die proxime praecedente, affuturum esae sacerdotem externum ad confessiones excipiendas, populo annuntiandum est.

Confessione· feminarum semper audiantur in ecclesia, in tribunalibus omnium oculis expositis, nunquam vero in sacristie neo in domibua privatis, nisi conflantia surditas, senectus vel infirmitas id postulent. Cum vero in sacristie feminae ob causam, quam diximus, oonfitentes audiuntur, id ■· aliter atque ianua aperta fiat, strenue prohibemus Ante vel post solis lucem, oonfeeaionale semper sit lumine illustratam.

Ornus· presbyteri, oum eosfeesionee audiunt, semper, quoties necessitas non eximit, induti sint stola oeterisque vestibus ia rituali praescripti»; abusum igitur sedendi in tribunali sins stola et vsstibus praescriptis, tanquam reversatis· sxternas, quam sacramenti administratio exigit, repugnantem abolemus.

Confessorii in confessionibus audiendi» missarum stipendia nec imponant in poenitestiam, neo ea ■ponte oblata recipiant, ne turpis lucri saspidodem incurrant, et pusillis scandali oooasihnsm praebeant

V Caput XV.

. *Dt eutnuie*

Parochi manas sst, ·»»«» fideisa, nt in gravsm iMtbvni .lnyei.. wtrapM

dium mature expetant[1]. Cum vero sit vivorum ■ecrameatum, communiter in sueeipieato requirit gratiam saaotifieaatem; hinc, ai toi potset, - peccatorum praecedat oonfcseio, aut M ľ·* ' ¶ par est, ratione dori nequit aaltem abeolutio. Fidele· oaia, qui graviter decumbunt modo olim rationi· fuerint compotes, nt peccata coasmittero potuerint capace· eant huit» «aeramenti; hinc etiam aetate iunioro·, licet primam communionem nondum susceperint Quod praebendum etiam est illi·, qni sensibus destituti sunt, modo antea petierint aut verisimiliter petivissent[2] denegandum autem illi· est qui in manifesta impoenitentia moriuntur.

Statuimus autem, ut ubique illud aeque ae viaticum publice administretur secundum rubricas. Qued si quis parochus loci rationem obstare putet, ea de re đ ordinarium perscribat, qui expensis rationibus, quid agendum sit statuet.

Gravissimum sane est,' quod parochis incumbit officium praeparandi moribundum, ut supremo ae sistat iudici, sententiam irrevocabilem excepturus. Unde non solum prompte, cum primum vocantur, morituram adeant, sed omni etiam solertia, prodentia, suavitate munere suo. ao ei animae immortalis «alus aeterna ab eo pendeat, fungantur. Sacramentis iam administratis, oviculam, cui lupus extremas fo^use parat insidias, minime, quasi omnia sint in tuto, deserant: sed saepius visitent aegrotum. consolentur, dolorem de peccatis commissis, fiduciam ob iihmensam Dei misericordiam in eo excitare, fovere et Sugere studeant. Cum morbus crueians imminensque mors, divina opitulante gratia, sincerae conversionis .obstacula non raro removeat, dubitandum non est, quin animarum pastores, si recte officio hoc fungantur, Deo iuvante, ovicula· non paucas damnationi aeternae sint erepturi.

Caput XVI.

Ds molrimomo.

Quoniam ardua res est matrimonium, quod vinculum perpetuum gravissimaque officia inducit ; recte, nt maturiore deliberatione et animi praeparatione contrahatur, praemittuntur sponsalia seu futurarum nuptiarum mutua promissio; at quamvis sponsalia clam inita sint valida, tamen nt in facie eocleaia· tantum fiant, optandum est. Qua· ritu caret solemn·, leviter saepe fit promissio et Vine parentum alioramve, qnoe consulere maxime oporteret, consensu aut consilio, diuturnae consuetudinis et familiaritati· quasi honestam multis exhibet praetextum multorumqoe peccatorum et seductionis saepe eet oooaaio; et demum ut leviter ineuntnr, leviter etiam diseolvuntur sponsalia clandsetina

Quae vero publice et ritu religioso inenntur sponsalia eoelesiaeqne benediction· muniuntur, tanquam rem angustiorem et religiosam meati exhibeat nupti··, quae piam requirant animi praeparationem; parentum consensu st appreoatione, cui tantam inssee vini scripturas sacrae testantur. Deo fiunt acceptior·· spoasisqus faustiore·; parocho occasionem praebent tam de impedimenti·, si quae forte sint, tam de sponsorum in lege Christiana institution· inquirendi, tum potissimum salntaribes moniti· st praeceptis eos imbuendi. Bt sans haec primo semper loco reponenda est' cura, ut, qui nuptias intendant, a nimia illa et familiari consuetudine avocentur, qaae tot parere solst,p«costs, tam faussa scandala, tot lu perpetuum infaasta

1 Cf. ·■(■· part. I, asm ta.

* BMiito Isau fis assam. «xtr. umt

* CL sqn» past I, «ap. ta

reddit matrimonia. Congruum cet, ut paroehi pe- caeci eoae colent, excitant et etimnleut vigilantiam, quippe quibua de liberorum actaeae valuta mua

Qaod Trlitanttaa oynoduo .hortatur, u| èoa iagee ante benedictionem aaoordotnlem in templa raecipicndam ... non cohabitent, et quod pariter ooniugee hortatur, ut, antequam contrahant vel ealtom. tridnp ante matrimonii oonvummationeat, vua peeeata diligenter confiteantar, et ad eanofierimum euoharietiao eocramentum pio àccedant, 1 id ut ab omnibua praeetetar, paroehi nodulo allaborabunt, qui praeterea curabunt, ut praemittantur deUunoiatioaM ad formam Tridentini.

Matrimonio · ut. eae, quae eaeramoeto ineat, eanctitaa vindicetur, volam in eeeleaia contrahetur, niai, ob cannea extraordinariae, ab epiceopo obtenta faerit dicpeuMtio. Curandum , quoque eet, ut aonniti eab cacro, celtem tempore antemeridiano, contrahatur. Sponti habita honceto minimoque laecivo, qui eum oemper, tum, in eeoleeia et ia re eaora ebeceo debet, comparcant, omniaqne, quae domum Dei ae rem eaeram dedecent, procul habeantur. Praecipuo voro aboeom rabinde exortam, quo pro eponaia ditioribna eeoleeia cingularem in ifiodum exornatur, dum toauioribaa quam nuda relinquitur, promue interdicimua, eum flari nequeat, quin populne graviter eo offendatur.

Dt matnftnu» mastic.

Omni ope et otadio animarum paatorea arceant fideloc cibi oommiaooe a ooniugib eum acatholie» iacundia, quae ut eonaubia dcteetabilia .canete mater oeoloda perpetuo damnavit atque interdixitr Ab iia . .. ob plurimum deformitatie nec parum epiritualie periculi, quod prae eo ferunt, abhorret eoeleria, iiedemqno fere legibna, quibac chriatiania interdixit, ne oonnubia inirent eum infldelibua, catholicoe peritor a qecrilegio nuptiià cum haeroticic coatrahendia ðeterruit ⁑ Itaque ubi occatio tulerit, in montem revoeeat fldelibua, graviter illa improbari tam iure naturali, quod euam proBequo fldem et volutem pericolic obiioere vetat; tam iue divino, eum lex tam votae quam hova ab buiuamodi eoeiotate et eonauetadine avooet; tum voro pro-, taberi diatricte lego oocleeiaatioa, quemadmodum' non tantum o concilio Cbaloedoneari, eed e eummonm pontificum ad noetic ubqno- tempora ropetitia deelatutionibua intaUigimua. Doooant porro gravibrimeqae moneant, non aliter eedeeiam hac in loge, quod aegte tantum ferit, diepeaeare, nH ad graven diepeaaandi caneae cautionna econdant et conditionne, qribna tam parti oethoBcaa reHgioaia exercitium praeetetar valvam, tam catholice prolie ùivenM educatio in tute ooUooetar, atque, ita ratio ilia, ob quam lego naturali et divina adeo improbantur, quantam fieri potoet, toUatar. Bed iDud etiam monebunt, graviter peccaro eathoMoea, qui illaa ooaditioMo aut aaaote ae rineeee «pea dendao non curant et requirent, art, nt eaaeto eerveatar, uou invigilant omniqae etadie aDaborant, nuptiae htiumnedl ineant. Noqne irrita eadmrt monita, ai idoleo alte ia animum demiaertat illud

• Hi YП tento ji Nim Saltae, tatam «e 17 Me. WNU VWiMuL .

de eathoHane fidei atque unitatie ad concoquendam volutem nooeeritate dogma gravtieimum, quod, qui illae appetant nuptiae, caepe leviter obtivieountar, aut ut non oe, que eeoleeia trudit, ambita et rigore accipiant fhaUe inducunturl.

8i iam aneri ab hniumodi matrimoaiie non poeaiut, tum quidem epoaci monendi enat, pro Meantia impetranda adeundum meo cpiecopum, qui ex eodia apootolicae delegatione diopeoaandi facultatem habet. At voro, ei non petita oeu non impetrata coelectae diepenaatione vel debitio oautionibue oeu earum aliqua ptuetermieaa, ad nuptiae accedere volunt, tum quidem, ut codec Romana declaravit, .abstinendum erit a catholica foedem penoaa ooMuria in illam nominativi expreeaja corripienda, no tumultua eliquia excitetur, et graviora rei catholicae mala obveniant; eed alia ex parte abotiaore etiam catholicae pactor debebit non colum a nuptiia, quae deipde fiant, aaoro quoounque ritu hqneetandia, eed etiam e qaovia acta, quo approbare illae videatur.

Ut facilior parti catholicae ad poenitentiam pateret aditui et graviora mala praecluderentur, Pino VIII cummee pontifex voluit et mandavit, ut matrimonia mixta, quae poathao in huiue provinciae dioeoerilfae contraherentur .non cervata forma e Tridentino concilio praeeeripta, ei eiedem nullum aliud obetet canonicum dirimene impedimentum, pro retia po varia eonaubiic habeantur

Quoad iiloe porro, qui,,neooeaariia cautionibue noa iaterporitie nec impetrata oodeeiae licentia, nuptiae inierunt, commua, pontifex cingularem paetorum exaltat oollicitadinem, dum ita proeequitar: .Ineuper pactorum officium erit, catholicoe quoeHbet, ptaeoertim voro catholicae mulierea, quae cam aeatholicia validae quidem, eed tamen illicitae nuptiae contraxerint, opportuno tempore admonere ia caritate Dei et patientia Chrieti, ut de gravi patrato eoelere poenitentiam agant, euieque eatiefatiant obtigationibue, ei praooertim, qua erga euoe &lio< ipeae oemper tenebuntur, ad catholicam videlicet illorum omnium educationem pro viribna eedaloquo curandam. * Undo intelligitur, cathoHeoo huiuamodi tam colum, ai et de oqlpa' dolent, et oe ad illa, quae eeoleeia, dum mixta matrimonia permittit, nunquam non exigit, praeetanda vero paratoe exhibent, aboolutionia oece oapacee.

Caput XV111.

2 *. Dt taerntitMiiu.*

Ut Chriatae ipee eignia quibuedam eenribilibua gratina, quaa ex opero operato eMciaat, annexuit, ita etiam indo a primie eaeeulis eeoleeia, quippe quae edat omnem creaturam eanctifioari per verbum Dei et orationem·, aliae etiam adhibuit eacrae actionne rebuaque aeeribilibue benedixit, aimnl Deum rogane, ut, qui pio tiadem utantur, 'varia oeemoquaatar benefIda, imprimit gratia· eopioaam, que ad pietatem ia Deum deteetaticMmqua pooeaterut moveantur Rbcte igitur aotioam reeqne hafammedi, ut, aqua taetrelie aHaeque, cum moramentorum aliquam exhibeant rimilitadinem, eacrameetaiia vooaatur.

Variae eaeque non exiguae rationne Chrioti fidetibue ptam eacrameatalium acum magnopere

▮ Gregwfi XVI knve ad opte. BaVariee, tatam die lTamii

Ptt VIH teem otaptia Bhmna. tatam M M Mart. INO.

R i

commandant. Si Mia singulorum iam proses, A quidquid rente petant, impetratura» e··· docemur, nnmquid, quod ecclesia Christi sponsa potit, non obtinebitur? Praesertim oum ecclesia idpotissimum a Christo potat, quod nt filiis rain obtineat, allaborare inaea estt aeternam animas salutem, ot co potat modo, quem a Christo edocta eat 8ed praeterea pio saeramentalium ura aperto deelarant fideles, Dei dona quanti faciant, quantaque eoolesiae matri, euiua M preeibos illa obtenturo· sperant, pietate adhaereant. Exigua quandoque sunt,· quae maxima praeetant emolumenta, «i tamen exiguum dici potent, quod Christianorum sempqr magni fecit pietas, quod apostolica exercuit antiquité», quod ecclesiae commendat auctoritas.

Caput XIX.

Dt cultu divino tacrufuc eatmuuuu.

Quam gravi homo Deum colendi obligatione B teneatur, id sacrae litterae innumeri· loci· maxiniaque vi inculcant. Et sane non poterat non satia commendari, ut homo supremam Dei maieatatem agnosceret eique devota animi submissione honorem exhiberet, cym iuatiorea illia, quibua ad id praestandum obligamur, tituli cogitari nequeant. Dei enim suprema effulget maiestas. cui homo et anima et corpore, utpote Dei doni·, obatringitur. Porro qui totua, anima et corpore, beatitudinia reddendus eat particepa. ut etiam totua, anima et corpore, eam mereatur par est. Nec potest ease verua et sincerua cultua ille, qui pectoris ambitu contineatur nec unquam erumpat foraa. Nec potest diu in mente foveri illud, quod externis actionibua non incenditur et inflammatur. ' Sed ad cultum internum simul et externum publicua etiam accedat oportet; cum homo etiam tanquam in societate eaque religiosa constitutus Deo debeat⁴ honorem, aliis exem- C plum.

Cultus hic communis et publions, quem ecclesia catholica, divinitus edocta, inde a suis exordiis tantopere promovit fovitque, et quem Christiani primis ecclesiae saeculis, ne mortis quidem deterriti periculo, Deo exhibere satagebant, eo magis pastoribus cordi ease debet, quo latina religionis incuria eum vilipendere et imminuere contendit. Ea'vivimus tempora, quibua. non pauci, perversis imbuti sententiis, religionem sanctam, cui in solo pectore -parte· tribuunt, amovere student e vita publica et sociali, ut atheam eam faciant et huius tantum aevi finibus circumscriptam. Inculcanda igitur identidem eat cultua divini necessitas, dise dominico· festosque sanctificandi obligatio. Inculcandum imprimis omnique modo urgendum eet divinum ab operibus servilibus -abatinendi mandatum. Iterum iterumque monendi sunt fideles, quam grave sit praeceptum, quo ecclesia emnee. ut 'sacrosancto missae sacrificio diebus dominicis ac festis assistant, obligat Urgendi porro sunt, ut quae diei dominicae aut festorum sanctitati repugnant, procul e se amandent, secus non benedictionem, sed maledictionem in se attracturi ⁸ Et vero festorum sancta"observatio inter ea praecipua est quibus, quo looo tum spud singulos tum apud populos integros rtligio sit, oertissims dignosci possit.

Augustissimus saqe est cultus, quem ecclesia catholica Deo'exhibet, non solum si finem, Deum anum ot trinum, sed etiam si illud spectas, quo Dfeus colitur, incruentam Christi corporis ot sanguinis oblationum. Fieri etiam non poterat, quia oooMa eaeremoaianim splendore et mslostite tam summae suae- rsvsreatiae sensas panderet, tum immensam, quem possidet, theeauram quasi cingeret atque ornaret. Magnopere pietaa in populo promerebitur. ai caeremoniae et ritna eximia reverentia a sacerdotibus obeentur, aimalque eae. quae fidelibus in iiadem obveniunt parte·, rite ot devote peraguntur; quare eorundem significatio tam sancta et praestans populo aaepe exponatur. Non levia auat nec vilipendenda, quae ex apoatolica traditione descendunt,. cultu· divini et imprimi· aacrifieii maieatatem commendant, fidelium mente· ad superna contemplanda erigunt, fidem ' ac pietatem nutriunt, unitatem catholicam ob oculo· ponunt, arctiore omne· vinculo cum ecclesia coniungunt. denique publicam fidei profeaaionem exhibent.

Caput XX.

D» tentu ftclttiaitice.

Cum, quaecunque ad pietati· sensus excitando· utilia esse poqgunt. merito adhibeantur ab ecclesia, musice·, in qua magna ad animos commovendos via eat studium, non solum permittit, sed magpopere etiam promovendum censet. Sed cum hac in re •ancta et profana se quodammodo tangant et facile misceantur, caute agendum esae arbitrati sunt ecclesiarum antistite·, et identidem, quae profana videbantur, arcenda declararunt. Synodus quidem Tridentina ordinariis praecipit, ut ab ecclesiis musicas eas. ubi sive organo sive cantu lascivum aut impurum aliquid miscetur, arceantl. Vnde Benedictus papa XIV : „Hoc etiam, inquit, procul dubio ad episcopi officium pertinet, ut sy nodalibus decretis ecclesiasticae musicae rationem, quatenus in dioecesi sua opus esse cognoverit, ad certas regulas exigat atque componat, ut corda fidelium ad pietatem excitet, non aures solas, sicuti fit in theatris. inani voluptate demulceat.“ ' Sanctorum igitur praesuium vestigiis inhaerentes, eecleaiaeque obsequentes mandati·, capitula cathedralia et collegiate atque omnes parochos ceterosque rectore· hortamur in Domino, ut bene advèrtere velint, quale quantumque discrimen intercedat inter musicam sacram ac Christianam, quae animi sensus pios pandit pioaque in aliorum animi· senaus movet, et inter musicam profanam, quae profanos animi motus spirat et excitat; deinde ut perpendant,' quid Dei domum deceat, quid dedeceat Et sane nihil magia dedecet tnaiestatem templi Dei, nihilque divini officii sanctitati magia contrarium eat, quam strepitus instrumentorum confusus et vocum magi· conclamantium quam concinentium impetus et tumultua, quem subinde in eoelesiia audimus. Scandalum autem oritur, ai theatrorum modi, qui opera vocantur, vel musicarum concertationum symphoniae cum omni auo strepitu suaque mollitie in templum Dei vivi transferuntur. Quare eiuamodi modos, animi distractionem. profanosque sensus potius quam aedificationem pietatemqne parlantes, omnino ab ecclesiis excludendo· volumus.

Post multiplices in musicam sacram inductas depravationes, illum antiquissimum cantum, qui Gregoriani nomine venit, vere ecclesiasticum esse et omnis cantus ecclesiastici fontem nullo slid supplendum, nemo facile diffitebitur. Nam cantum Oregorianum sanctius quid et sublimius spirare, quam omnes illoq, modos, qui labantibus saeculis in usum venerunt et musicae profanae inservire solent,^rephm periti non negant. Statuimus. ergo et mandamus, ut cantus ille Grsgorianus suo restituatur iuri ac'magis magisque colatur, et ut, qui

.'ItabâaÎ ...

⁸ fissa XXII, dssr. ds shmrv. st svtt. ia lilitrat stimsa
• A $M, n, m» », a. 1.

io componendis n<rv>· tnelodfis occupantur; wn tain chromaticis modulationibus. qutfih scalis ťive tonis Gregorianis utentes ·; modis «dibtonicia. moîle et laacivurO quodcun^uc excludan^. "•utetn fes ista minim·· ïn superfient posiiasit. et. nisi eois profuudiu» eccleaihsticae rt ťeligio diacipfinae leges'perscrutatus mysteriisque, ut repte dicamus. regni cowtfTrum initiatus sit in musica sapra vere! proficere.xjtel illam promovere et docere bon posait hinc ordinamus et mandatpua, ut nrTpclesiia'rathe}» sdcalibu" et collegiati» atque^tiam in alt\ quantum fieri portat, scholae cantorum et ojganoedurum (pro ofgano a»riim eadem valet •ratio)rin»titiiantuKxquibua ^jsiri iq ^cientiia ct disciplipis ecclesiasticis optime vasati M verb pfi tanquam magistri praitfeiantur Qpofiet. ut quap. proh dMor' interrupta ism est ex longiore tempore sacri- cantu» traditio, denuo reviviscat, et per omhes dioecesium ecclesias successu temporis vera et sancta eiusdem principia rectaque exequeVidi methudns propagentur

Quam,ai» rx rationibus gravibus tiiivpntiii regulam statuamus. u< per maiorem anni partem c m*1* (Iregorianus lorum habeat, minime tamen tantum harmonirum pemfu» arcere volumus, immo ad distinguenda fexta maiora commendamus, dummodo. qui eligitur, ne recodat a nutnra et charactere cantos vere, ecclesiastici Redeant igitur chori rectore» ad opera illa, quae ab auctoribus quorum primus est loanne» AI·i »u>· Praenestinus, ut illi vi\ secundus Orlando» L«»«>». sublimi et devoto exarata sunt »tvb» Abstineant a tot missi», quae dicuntur musicales, aliisque operibus musici» nomissimorum temporum ad anres titillanda» magi» quam ad excitande)· pios affectu· apti»; ningillatim vero nimid illa eorbmetn verborum repetitio et arbitraria collocatio Atuperanda est Omnino demqui arcendus est in molli» cantandi modu». quo par» cantorum murmurando solum cantum comitatur

Himiha dicenda sunt de instrumenti» musici» ad cantum adhibendis. Per longam saeculorum seriem alii» in musica instrumentis Mik< vix est usa. praeterquam otgsno Quod»! praeter organum alia instrumenta musica cantui admi»ceri ex ecclesiae indultu libet, ea tamen cérte instrumenta reiicienda aunt, quae nimis aspera, ut tympana et cymbala, vel nimis molliti, ut varii generi» tibia^et fistulael. In aliorum, autem usu vitetur militaris quidam clangor nimiusque strepitus, qui officit, ut cantantium verba mtelligi non possint. Instrumentorum enim usus, e mente vfanodicti XIV. fini» praecipuus eat. ut cantantium vocem corroborent et sustineant. minimo vero qpprimant et sepeliant .

Bed etiam in vocum usu considerandum eat. quid ferant vel exigant eocleeiae consuetudo, cultus divini lege», cantus ecclesiastici dignitaa et fidelium hedificatio. Notum satis est. susque ad recentiora tempora plane inusitatum fuisse, ut cantantium choro muliere· adlegerentur Cum enim chorus, qui sacerdoti operanti reapqndet. liturgicae actionis partem constituat, mulieribus, quae ab altaris servitio excluduntur, locus in choro esae non poteat. Ecclesiae consuetudini ipse pius fidelium sena» •uffragatur. qui. quodeunque molle aliquid redolet in cantu ecclesiastico, cum loci sanctitate et divini "cultu· maiestate non congruere sentiunt. Unde volumus et mandamus, ut in posterum a choro ecclesiastico mulierum voces omnino excludanturl.

A^fie tamen cantal ^ann<»nt>qd. quem minime tasnoveri. sed iustis Cantum Um^ibu· restringi votamus, vocibus necessarii·. quas sopranaa dicunt, eareat, pueri erudiantur et instiuri^tur symphoniaci, quem» admodum supra^jam de capitulis çathedralibus pt colfegtatis O parochis statuite·, diximup? « v

Cum muneris sit-episcoporum, uty «piqf possunt sollicitudine, aedificationem fidelium''promoveant, prohibeant vero, qyae illi sunt contraria cumque non levU'anjilnabus inferanturdemos. audiendo in reloco sacro^ melodis» mundano l confectas hpiritu ordinarii dioecesium ^urabufit. non solunTne deincFp» novae misqarum compositione·, sive unisonap sive harmonicae, execution! dentur, «priusquam ad ea^ cantandas expressa ordinarii licéntia obtenta fuerit, vv.run^ etiam, ut missanim compositiones, quae hurusquv usu veniebant. Grogoriant» e€cpptis. rnsrpini accuratiori virorum rei pbHtnrum Ret ab ordiMnis deligendorum subiici^njp^r: quo facto epituOpi decernent, quaenam dignae sint, quae adhibeantur in celebrandis sacris^mystoriis. et quae indignae ab illis absolute arceantur.

Similiter et aliae cantiones, quae recedunt a cantu Greagriano.Vxamini submittantur, nmnesque cantilenae, quae ad officium, quod agitur, non spectant, omninp removeantur'. In hi·, lingua vernacula plerumque exarati», maxima etiam attentio adhibenda est verbi» :ic sententiis, ne quid in iit reperintur. quod fidei, pietati vel rationi cantionis sacrae adversetur.

Ex gravibus, ut iam supra indicavimus, rationibus per maiorem anni ecclesiastici partem cantus (Iregorianb» ad missarum aolemnia adhibeatur Si quae sunt ecclesiae, quibus maior numerus cantorum praesto est. ut 'missas harmonica» ad regula» adis chri«tianae composite» exsecutioni dare possint, elenchum dierum festorum, quibus id fieri optatur, ordinario proponant. ut ab ipso limite» definiantur, qui quoad usum cantus firmi et harmonici observandi sunt. no. quod lex esse debet, in exceptionem abeat, nero contra, quod exceptionis lorum solummodo tenere licet, lex ipsa et consuetudo fiat. Id vero hic iam in memoriam revocare nivat, adventu» et quadragesimae tempon summorum ecclesiae mysteriorum contemplationi sacrato, quae sine animi compunctione esse nequit, missarum musicahum et ^instrumentorum usum, ex praescripto caerimonialis episcopatum r. locum habere non posse. quod etiam intelligendum est de omnibus missi» pro defunctis Permittuntur tamen in eodem caerimoniali missae harmonicae cum organo, exclusis vero instrumentis. in dominica tertia adventu», quae dicitl *(raudrte* m /Jommo. et in quarta quadragesimae, quae dicitur ZrfMtore Hrasafem, sed in missa solemni tantum, item in fostis et feriis infra adventum et quadragesimam occurrentibus, quae eum solemnitate ab eoclesia celebrantur, ut hic loci fessum immaculatae Conceptionis et Annuntiationi· beatae virginis Mariae, et quandocunque celebrandum eat solemoiter et cum laetitia pro re aliqua gravi, obtenta prius ordinariorum licentia

Quoad usum organi plane eadejn sunt eiusdem caerimonialis praecepta, quibus ut strictissime in^ haereatur, bisce iaculeamos. Quodai pro illi· pietatis exercitiis, quae dicuntur populi, quaeque praeter divina officia ab ecclaaia praescripta ad fidelium aedificationem instituuntur, sive ab omni populo sive a sodalitatibus quibusdam, ob causas aliquas exceptio desideraretur, parochi ordinarium dioeceseo»

1 Conc. pmv. Mediolan. 1. tiL de tanaic. et castor., [part. 11, tH. Mun XXXIV. 57).

1 C<>n*tit. Ammms, Avar rerten/rw. data die 19 febr. 174W. |IIt

* Hyaodn» Eirmana. <-»|»brata ab emiseuliseuse cardia. Parse dano, anno 177M

' Csersmon. episcop., lib. 1. eap. 98.

* Lib. I. cap. 98.

1| one. Ri>maa..sano 17M.tit.XV. cap. 6.[Man»i-KXXIV.187S| circulare emia. cardiaalis-vicarii Patrias: datum die 18 sov. 1115

adeant, a quo. rahbpibus proposiri»> licentiam patanL Praetere id quoquemtm Benedicto XIV 1 monemus. organum ajternando cum versibus decantandis in vesperis |et completoriis adhiberi quidem posse, sed interludis saepe frivola atque .nimis longa 4nter-dicitnds. Qui vero non cantantur venu», ab udo <ei altero cantore alta voce recitentur l^eftum monentur capitula cathedralia et eollegiat|^ parochi et redtoriç. suam esse curare, ut cantory» iryeccle»ia cum illa mpdestia et pistate. quae divinum cultunrf decent, se gerant. Prohibendae »ynt confabulatione»^ indeceq/ altari domum obvertendi mo». strepitu» denique omnis, qui fidelium pietati possit officere^ ft^eripuam curam in id ecclesiarurif rectores, ut ii tantum in chorum· adiniraaniur cantorum, qui, quod ore cUntafit. corde credunt. operibus comprobant. \'erbn attendenda sunt >ynodi Aquiagriinvn»i» quae tales ejigi in ecclesia mandat cantore» ac musico», qui nnn superbe, «ed humiliter et sapienter debitas Domino laude» persolwint. et suavitate lectionis ac melodise et doct··» demulceant et minus docto» erudiant, potiusque exoptem in lectione vel cantu pqpuli aedificationem, quam po

D· atrbi dtnm pratdtfaftune.

Gravissimum sane et plant «eximium sacri oratoris est munus Orionem enim, si attendis, prophetarum. apostolorum ipsiunque Christi premit vestigia; si finem. Dei omnipotentis gloriam et animarum provehit salutem ; si re», qua» enuntiat, divina pandit mysteria, si illo», ad quos loquitur, animae immortales et Chnsti sanguine redemtae vocem eius auscultant; ai adversarios, confia quos nitendum e»t. portae inferi validissimas obiiciunt acies, si auxilia, quibus iuvatur, ecclesia opem divinam implorat. Spiritu» sancti gratia. Christus ipse ei praerfto eat. ai denique laborum praemium. *^fulgebunt . . . geti ad iuftitiaen mutiant enulto·. guan •fella· m perpetua· aeternitate·*

Munu» gravissimum diligentisaimam requirit praeparationem Assidue tela paranda, cui cum hoste validissimo assidue committenda eat pugna. Sacram scripturam, praestantissime» eius interpretes, sanctorum patrum, qui doctrinam coelestem tam alte imbiberunt, tanta ubertate tantaque vi effbndunt, praestandorum etiam, quibus ecclesia abundat, ascetarum libros multum et assidue orator legat necease est. ut copiose et graviter ad populum verba facere possit. Lectioni vero adiungenda eat mbditatio. qua. quae intellectu percepimus et memoria tenemus. alte in animum descendant eumque commoveant et incendant, cum pectus ait quod facit disertos, nec facile alios inflammet qui friget ipse. Quamvis, quae oratores recentes apte dixerunt, in sua convertere non deceat, multum taufen orator a legendis et usurpandis illis aibi cavendum existimet. qui. ut ex ecclesiae catholicae deposito dicendi argumentum non hauserunt, ecclesiae spiritu non fuerunt afflati. Altiora. quam humaft^ tantum quaedam morum praecepta et naturales ac vagi erga Deum animi sensus, catholicam decent cathedram.

Ut gratia non respuit naturam, quam potius elevat et perficit, ita etiam verbum divinum non recusat artem. Quisquis, sancti Augustini sunt verba, Rdicit, non esae hominibus praecipiendum, quid vel quemadmodum doceant, si doctores sanctus efficit Spiritus, potest dicere, nec orandum nobis esae. φïïη Dominus ait: Scit pater vester. quid vobis necessarium sit. priusquam petaris ab eo-1 Unde censet sanctus «doctor, omnem, qua orator uti debeat, artem ê<f spectare, r'ut doceat, ut delectet, ut i fiectat/ quo fiat, ut riojelligenter. libenter obedienterque audiatur Sed labori artiftungenda est pia ad Deum oratiq, quod idem sanctu» doctor monet, dum ait „A^it itaque noster iste eloquens. c«tu. et lusta et sancta et bona dicit.' neque enim alia debet dicere; agit ergo quantum potest, cdm ista dicit, 'ut intelligenter. ut libenter, ut obedienter· audiatur; ^t haec se p«ovser-aj^ potuerit et- in quantum potuerit, pietate magi» erationum quam oratorum facultate uon dubitet. ui orando pro »e ac pnK illi», qdo» est allocuturus. sit orator ante quarn dictor Ipsa hora iam ut dicat accidens, priusquam ex«vraf proferentem lin guam. ad Deum levet animam sitientem, ut eructet liquod biberit, vel quod mipleverit. fqndat "

Nonnisi bene praeparatu» rebusque. qua» dic turu» est. ad docendum et flectendum apte dispositis. qrator suggestum ascendat Plerumque i» solum.'qui per complures anno», quar dicfhru» est. diligemer stilo subsidio minus indigebit. eiusdem vero emolumenta expertus, non facile in posterum etiam adduci potent, ut orationem scribendo saltem non adumbret.

Non Solum morum prtfecepta. sed dogmatum etiam capita, ei certo quidem, quantum fieri potest, ordine et aerie pro concione |x»pnlo exponenda l'sànt. tum ut morum praecepta firmiore nitantur [fundamento, tum ut plenioi omnes fidei doctrina imbuantur et ah errorum praeserventur contagione Ubi vero de erroribus agïyir refutandis, cautus sit orator, ne in illis, qui argumentorum vim minus perspiciunt, moveantur dubia. Plerumque praestat. taciti» erroribus, nisi sint vulgatissimi, ita exponere ecclesiae doctrinam. ut fidele» ad refellendo» errores, ai forte de illi» audierint, ipsi oint muniti et instructi.

jXec omittat praedicator, tempore praesertim hodierno, quo tot falsae libertati» et licentiae doctrinae subversive circumferuntur, obedientiam superioribus, tam ecclesiasticis quam saecularibus debitam, fidelibus saepius inculcare, in memoriam revocando et exemplum et verbum Domini *ditf . . . çwoe taut coetari cattan."* noo illud apostoli: „Ornat» *amena potetlattbut ttMùmoribtu fuMita nt,* nos es/ cwrm *potartaa, mai* " *

Nihil in dicendo prae «e ferat immoderatum, nullum de causia propriis expostulandi, accept injuries ulciscendi, laedendi vel exacerbandi studium Atque ut a causia profanis, disceptationibus cum parochianis, rixis imuriisque omnibus prorsus ab«tineatur. id. poenis etiam canonicis propositis, omnino et stricte praecipimus. Prudentiam iun^ens cum dicendi ardore, ubi de paucorum moribus agitur, diligenter perpendat, an non privata monitio praestet publicae reprehensioni. Quamvis dicendi genu» pro argumenti, pro temporum et locorum diversitate. pA> dicenti» et audientium natura et indole varium esae et possit et debeat, nihil tamen habeat, quod ab apostolica simplicitate ac gravitate sit alienum. Multum sibi caveat concinnator, ne hominum laudes vel applausum venari videatur; potiora sunt, quae prae oculis habere debeat bona.

¹ Cosetit. UwL, IX.
² Caerenon. episcop., Lib. I. cap. 98
³ Anno 81s, 1A. I. cap. 187. (Mansi. XIV. >J41 BL
⁴ Daa. XII. 8.

¹ *De doctr dinat..* lib IV. cap. |H, [opp., «1. Hensd . III. 77 m
² *De doctr.* Mruf. lib. IV, cap. 17
³ Ibid. cap. IS.
⁴ Lac. XX. ».
⁵ Rom. XIII. 1

MOrn šiBin aaliu et HUami Dei gloria. Deniqve quoniam verba movent, exempla trahut. ane si in quovia alio ascerdote» tam vero in concinnator» aumma requiritur vitae heneetaa et integritft, ut acilicet vitae exemplum verbi· non demat. •edÇaddat pondu·.

' 1 Caput -XXII.

Z>0 ùfanri tt dbeÿœntiae pratctplo.

Non exigua vitae Christianae accedent incrementa, si parochi. contionatores et confessarii ecclesiasticui^ ieiunii abstinentiae praeceptum cretyii hortationibus urgent, eiusque praestantiam fidelium oculi/ proponuntl. . Non potast non placere Deo et salutare esse hominibus illud, quod scripturee sacrae toties cdmmendant, quod nullo non tempore sancti, frequentarunt, quod Christus ipse exemplo suo/biynxit. Ecclesia, quae /Christi bis in terris vitam continuat,· quomodo magistrum suum B imitandum non existimet, praesertim cum 4pse dixerit. ... diri, cum *auferetur ab cie eponeus, et tune fetuuabput?"* 7 Cum porro ecclesia sancta sit suosqiie ad sanctitatem, provehere quam ardentissime cupiat, quomodo efficacisaimutn sanctitatis subsidium non continuo commendet, itnmo et praecipiat ? Novit enim, ieiunio heminis corpus Dei effici victimam. cupiditatibW imponi frenum, hominem, .dum ieiunio infirmitatis suae sibi fit conscius, humiliari, pro peccatis commissis satisfacere, futura facilius praecavere, eumque. terrenis desideriis compressis, rebus coelestibus contemplandis et desiderandis fieri aptiorem, denique magnos meritorum sibi comparare thesauros. Unde metato ecclesia gratias agit Deo. qui corporali ieiunio vitia comprimit, flentem elevat, virtutem largitur' et praemial. Sed illud etiam, nostro potissimum tempore, in memoriam frequenter revocandum est fidelibus, illam, quarti sanctae matri ecclesiae debent obedientiam, omnino exigere, ut eius de ieiunio et abstinentia praeceptum sancte observeit. et quidem animo tanto promptiore. qu|ant;o faciliorem suis tiliis pia mater, abstinentiae praeceptum temperando, obedientiam hanc reddidit. Unde commonendi etiam sunt, ut, cum ob causas aliquas magis etiam sibi indulgendum aliqui existiment. saltem dispensationem et ieiunii in aliud pium opus, veluti precationes4et eleemosynas, commutationem ab illis petant, quibus dispensandi et commutandi facultas competit; opera autem iniuncta diligenter persolvant. Omnes demum hortandi sunt, ut illam catholici nominis palam profitendi occarinneAi. quae cum huius praecepti observatione coniuncta saepe est, avide arripiant, memores illius sententiae. . . . yW *confitebitur me coram hominibue, confitebor tt ego eam coram patre* D win, "ywi in *eoflit e»t.ft4* Cum experientia dooeat, complures invêniri fideles, qui, a praecepto abstinentiae dispensati, simul a ieiunio seee dispensatos existiment, itemque alios, qui ab esu 'carnis tantum abstinendo, se ieiunii praecepta satisfacere putent, parochorum est, in exponeftdcr hoc praecepto sedulo semper discrimen ieiunium inter et abstinentiam inculcare.

Caput XXIII

De tcholù «ZetneMertaw.

Ecclesia, quae a Christo domino tassa est evangelium praedicare omni· creaturae, divina praecepta et mon· dtedpHuam trndefe, omues deui<M> ia viam salutis dirigere, non potent non. atoxiuee aibi cordi habere tenerae juventutis tam (n fidei, quam in litterarum rudimenti· institutionem chriatianaair qaeejdueationem. Irrite enim esset praesertim in tenera aetate religiosa institutio, si, quod haec aedificat, disciplinae profanae destruerent. Neque sufficit, ut religiosae institutioni nihil adversetur, iuvanda etiam et fulcienda haec peut disciplinis profanis, quae arctissime cum illa nectendae bt chrigtiano spiritu imbuendae sunt, ut fid^s totam mentem penetret ac pervadat Qui enim profanas^ docentur litteras, etiam ad Christianam religionem educgtjdi ^unt, ipsaeqye jdtsciplinae educationikAdminiculum praebere debeht Accedit et illud, si quam aliam. Wetatem.' certe puerilem exempli» potius quam verbis''impelli et trahi ebnsuesee. Pargm proin religiosa proficèret institutio, si iUi. quibus profanae disciplinae commissae sunh aut. quod absit, Religionem parvi penderent, aut non eo, φιο par est. lico eam se habere moribus profiterentur. Haec qqi perpenderit, facile intelhget. merito ecclesiam scholae ^natrem censeri, non solum quia' acholi/ christianis brtum dedit, sed ideo etiam, quia ecclesiae est, continuo eas foveri» et fidei spiritu imbuere ac nutrire, proindeque gravissima incumbere parochis, qui ecclesiae vices gerunt, m scholae elementaros officia.

Imprimis igitur parochi moneant parentes, ut liberos sedulo ad scholas publicas nyittant. ne rudes adolescautç careantque religiosa institutione, quae illis ut impertiatur, inter primas parentum curas ease debët. Neque enim vitae naturalis tantum et temporalis, sed supematuralis etiam ot aeternae parentes Deus eosdem esae voluit, ('urent parochi, ut intelligent ſudimagtstri je ecclesiae in pueris instituendis et educandis esse auxiliares, proindeque munus sibi commissum non modo nobilissimum essi, sed etiam gravissimum, cum ab eorum industria ac labore tum posterorum prosperitas, tum ecclesiae reique publicae salus quodammodo pendeanc. suum igitur esso stimulare puerorum sollertiam in doctrina religiosa ediscenda, eoque, quem [mrochi ipsis indicaverint, modo in ea tradenda opem praestare; suum esse. a rebus noxiis et periculosis arcere discipulos, eos moderari, docere modestiam tum domi tum in schola summamque in ecclesia erga Sm reverentiam.

instantissime admonentur parochi et rectores, cholis sibi subditis sedulo invigilent, easdem, eri potest, quotidie vel saltem bis singulis hebadibua adeant; idque eadem praescribimus lege ibligatione, qua concilium Trideotinum praetionetn verbi divini singulis diebus dominicis praescribit Nec parochi et rectores sibi suoque officio se satisfecisse credant cum scholas adeuntes ad fidei rudimenta explicanda sese restringunt; quin potius omnibus disciplinis per ludimagistrum tradendis invigilent, dispiciantque. qua methodo utatur, quibus singula horis sint lignata, quos mores prae se ferant discipuli; excitent, doceant, ndiuvent ipsos ludimagistroe. Hanc .scholarum curam officii pastoralis partem propriam, sine qua illius integritas salva »on ait, esee declaramus, et eadem obligatione et dieciplina. qua praedicationem, ab ordinario canonice sustinendam et urgendam.

» Parochi pueros ad primam confessionem, praecipue vero ad primam oommunionem diligentissime praeparent. Ne autem haec prima confessio ultra nonum annum differatur, stricte prohibemus. deinceps, quamdiu scholas frequentant, singulis trimestribus ad confessionem faciendam adducendi sunt. Abusum, quo subinde communio pueris, licet

' Cf. conc. Tri«l.. im. XXV. dscr. de delect, rib., Mea. et dieb. fest.
• Mstth. IX. IV
• ℟. qusdnur
• Katth. X. 8».

MUUa matam xttigcrint, ob exigvaa Mrua aamaram ia altatam aanam differtur, maxima improbamus ot strenuo prohibemus. Uno alterove dio, ab ordinffKo pro qualibet dioecesi designando, prima communio locum habeat, quOm diem nulli parqgho in patorum sine episcopi dispensatione excedere liceat.

Tempus primae communionis confundendum non esi cum tempore, quo" pueri e schola dimittuntur; ubi enim de sanctiMima eucharistm_ eumenda agitur, ingenii, indolis, profectus tubrumque ratio habende est Attendendus tamen est, qui pfo sanctissima eucharistia primum sumenda assignatus fuerit ab ordinario aetatis terminus infimds et aupremua; quare parochi illo·, qui extretho hodW termino tninua maturi videbuntur speciali «et privata cura disponere studebunt.

Consuetudo salutari» in multis locia observata, qua per duos vel tres post primam communionem anno· singuli·, si fieri potest, vel alternis mensibus ad sacram eynaxin recipiendam omne· congregantur, ubi viget, retinenda, ubi desideratur, introducenda est.

Quam maxime congruere et utile esse censemus, ut omnes, ciitn e schola ditniMi sunt, ad certum aetatis annum diebus dominicis doctrinam Christianam audiant Unde parochi qualibet die dominica pueros et puellas, signo dato, hora competenti in suis cogant ecclesiis, atque tum parentes, ut liberos mittant, tum hos, ut sponte accedant, urgebant 1.

Nec minori demum cura et diligentia parochi illos, qui sanctum confirmationis sacramentum recepturi sunt, instituant et praeparent 2.

Caput XXIV

D· scho/i· MpertortAus,

Quicunque historiarfUecclesiastieam aut profanam vel obiter tetigeritr-Mgnorarv non potest, quanta rura et sollicitudine scholas illas, quae sensim e cathedraliuin et pronasteriorum scholis in eas. quae hodie gymnasiorum nomine veniunt, aut in alia instituta, <nias scholas reales vocant, immutatae sunt, ecclesia, postquam ortum eis dedit, fovere ac promoveret semper perrexerit et quam larga manu ea» dotaverit.

Ecclesia enim intellexit, se maternam sollicitudinem huiusmodi scholarum alumnis non ideo eohim debere, quod aetate infirma adhuc et lubrica in studii· litterarum multis periculis sint obnoxii, sed ideo etiam, quia iidem in ecclesia vel in civitate aliis aliquando regendis sint destinandi, aut saltem in aliorum vitam et mores haud exiguam vim et auctoritatem sint habituri; atque ita, quod illis impendatur, fidelium multitudini impendi censet. Unde ut simul cum litteris fidei doctrina imbuantur, ut pietate in Deum ac morum puritate praestent, ut. quidquid vel fidei adversetur, vel pietatem extinguat, vel mores pessumdet, ab iisdem arceatur, ecclesia etiamdunc exigere et pro viribus curare debet. Hinc etiam illius, cui bae partes potissimum nunc demandatae sunt, seu religionis praeceptoris officium gravissimum esse colligitur.

Cum fidei doctrinam tradendi munus a Christo ecclesiae «oli commissum ait, de ecclesiae hic partibus agi non eat dubium; idque eo magis etiam elucescit, quja religionis praeceptores munus quasiparochi alumnorum exercent, cum eorum ait officium divinum prtf iisdem persolvere, sacramenta iisdem administrare, hinc animarum curam gerere.

Hoe autem maaaa, atpote iBripdictjttM potoatetMB delegatam, a solo ordinario, aqno idriedtetio emanat, conferri .pome perapieuam eat. , Quibua parpen·!·. ordinarii aibi iaa he facaltatem praeoenaat collationis canonicae proprio decreto expritaeodae. quo religioni· praeceptore· in officium immittantur;' nulluaque deineepa, etiam aliunde designates, huiua officii partea aine noatrl collatione et fidei profeeaione coram,nobia emittenda implere audeat

Praeceptore· hae .rasione' nominati metnorea •emper tint, ab «jcleaia mitti ad munua exercendum grariaaimum. Sedulo et-sapienter adolescente· in religion^ instituant, nëque solum doctrina illuminant intellecttitn, sed etiam pietate inflamment affectum. Omhibu· enim et menti· et animi viribu^Deo praeatgre debemua obsequium, et-verendum eat, ne fidéi lumen oxhnguat^r, quod pietati oleo non nutritur: nec facile)n lubrica illa aetate morum servabitur integritas, nisi pietatis fulciatur adminiculo. Itaque dum instituunt, simul etiam educent. Discipulorum vitae et moribus sedulo invigilent, arceant eosdem a legendis libris perversis et periculosis, excitent ad sacramentorum frequentem piumque usum, moneant denique, ut fide viva Deum praesentem timeant: nstn .jeihwe· sopientia· timor .Donum4*1. Ipsi adolescentibus praeluceant sana doctrina, puri· moribus, pietate. Officium divinum, cui aluthni Assistunt, omni pietate et aedificatione persolvant.

Ubi praeceptore· tamquam quasiparoebi vel rectores peculiares constituti sunt, ipsis communiter. nisi ob causa· speciales ordinario aliter vièum fuerit, alumnos ad primam communionem praeparandi eosque ad sacram mensam admittendi ius conceditur.

Ad doctrinam religiosam tradendam aliis libris manualibus uti non licet, nisi qui ab ordinario praescripti vel disertis verbis ad id approbati fuerint.

Caput XXV.

D» sriRMarttS parromm.

Ecclesia, quanta sit sacerdotii dignitas, intime perspectum habens, summopere desiderat, ut, qui ad tantum munus aspirant, omnia sua studia omnemque vitae rationem mature secundum tantae dignitatis rationes disponant; et plerumque non melius id fieri censet, quam si sub ecclesiasticonim praepositorum cura constituti vita communi utantur et. Samuel)· exemplo, in sanctuario educentur Sperat enim fore, ut multi, ad tam sanctum munus a Deo vocati, certius perseverent, utpote a mundi illecebris, quibus sancta desideria tam facile in tenera aetate exstinguuntur, remoti; simulque confidit fore, ut mojràtn puritas, quae divinae gratiae sacerdoti in omrii reliqua vita tantopere neceaaariae faciliorem praebet aocesaum, certius custodiatur, cum quaedam virtutes fuga tutius, quam in aeie conserventur. Praeterea cum pro unoquovia vitae genere specialia et conggua requiratur praeparatio, in aacerdotii seminariis facilius, quam foria, pietatem quae praeter litterarum studia ad sacerdotium munire debet viam, ooli poaae existimat. Ipaa etiam obedientia. cui a teneris annis amueacunt, suaviorem sacerdotii alumnis reddet obedientiam illam, quam, quicunque sacrae militiae se mancipat, per omnem vitam praestare debet Haec aliaque eum sacrosanctae Tridentinae synodi de puerorum seminariis erigendis decretum sapientisaimum eoae facile demonstrent, nostris tamen temporibus nova quaedam momenta sedulam decreti eiusdem exsecutionem urgent. Diffiteri enim non possumus, in domibus

1 Sysod. dioecea Tusealan. celebrata »b euiaentiasiBo cardia. Cagiano, anse IBM.

2 Cf. supra part. II, cap IS.

1 Secli. I. 1«.

priAtis pietatis exercitia minu tam eoli, quam aliis temporibus fieri consuevit; marimam .esse opinandi licentiam, quae ephemeridibus quotidie augetur, tpagnumque inde iqventuti imminere intellectus depravandi periculum; auctoritatem tum civilem Am ecclesiasticam parvipendi, in eamque passim exerceri effrenam diiudicandi et carpendi pruritum. Quae [cum] saeculi nostri mala cum a quovis alio, tnm maxime a viro ecclesiastico lopgiasime .abesse debeant, summopere exoptandum eat, ut talio sacerdotii alumnis provideatur edpeatio, qua a contagioso illo morbo praeserventur^.

Huiusmodi rationibus duc(i^ et ecclesiae imprimis commoti auctoritate, in dioecesibus nostris pudrorutn seminans, quantum per subsidiorum tenuitatem lieuit, instituere iam coepimus. Opus tam «anctum quo maiora capiat incrementa, enixe' monetnps clericos et laicos, ut. quibus «possunt subsidiis, seminaris illa adiuvent. atque ita concurrant ad praeparandos Deo ej ecclesiae dignos ministros, «ibi ac posteris fideles pastores.

Caput XXVI.

D» diteiplinu eaeria tradtndif in academiis *ft •mioerritaiihtu.*

Ecclesia est, quae, fidei propagata veritate, superstitionis et ignorantiae tenebres discussit. Quemadmodum vero ecclesia cum bonis supernaturalibus huius etiam vitae terrenae multa bona confert, ita, dum coelestes veritates aperuit, veritates ordinis naturalis scientiasque humanas nullo non tempore coluit, promovit, auxit. Ecclesia etiam est. quae litterarum universitates condidit, decrevit, sancivit, beneficiis et privilegiis cumulavit. Itaque et nos, biusdem votis accedentes, summopere desideramus et cupimus, ut sacrae imprimis scientiae studium in academiis et universitat&ns maxime floreat, nostria^que dioecesibus sacerdotium variis disciplinis exornatum succrescat; idque ut fiat, sacrae theologiae professoribus tamquam nostris hac in r‹ auxiliaribus strenue allaborandum est.

Primum igitur, quod a sacrarum litterarum professoribus iure exigitur, est, ut docendi munere fungsntur ita, ut in iis episcoptis ipse clerum suum mstitbere rideatur. Quare mandamus, ne quia sacras scientiae docendi munus suscipiat, nisi obtenta a nobia facultate litteris exprimenda et professione fidei coram nobis emissa; ne quis de quacunque materia lectiones instituat sine nostra approbatione: ne quia regiam traditionum viam deserens, tironum ingenia ad opiniones' iusto liberiores trahere conetur. Absit, ut qnis specioso -cientiae titulo eam, quae vera est scientia, oon-emnens, in periculum incurret semper discendi et lumquam ad veritatis cognitionem perveniendi.

Quod ne fiat, sanctorum patrum et ecclesiae doctorum vestigia prement, ecclesiae sensum quatai arctissime complectantur, sententiam quamcunque 'ecclesiastica auctoritate reprobatam etiam sibi reprobandam .ducant, atque indicio de quacunque doctrina a supremo controversiarum arbitro, summo pontifice, lato ex snimo adhaereant Caveant "imnl, ne, quod vehementer reprobamus, post decreta a sanota^sede emissa nova effUgia lovaeque vd obtegendam inobedientiam cavillatioaea, presbyteris indignas, excogitare sibi praesumant, sed udioio spostolico pure et sincere se subiieiaat, iirae oculis hsbentes regulam illam cuilibet viro atholico sanctam. Roma locuta sst causa finita st. Atque hanc in omnibus eeeleeiao aeneum implectendi promptitudinem etiam in alumnorum mimis excitare ac fovere studeant, praeeerventque eosdem a |etra illa carpendi et vilipoadeadi, quod priora protplontqi' «nocuis, libidine, quas saepe ignorantiae malus quam immodestiae eet documentum. Dum vero, quae priorum saeculorum ingMia summo laboro parique saepe felicitate nobis pbperorupt, sua facere, excoleris et provehere student, simul etipm, quae Rostrorum temporum,. exigant errores, ut iisdem occurratur, attendant.

Bene actum érit de scientia catholica etide, ingnlonun eruditiofiu ao profectu, si. qui saerao scientias' colunt, priorum saec^orpm labores non evertere, sed excolere et provehere student.

Sacrae scripturae libros ita interpretentur, ut ndb criticorum, grtinmatidorum, philologorum tantum, sed et theologorum imprimis partes agant. l'uran»—dum semper est. ut alumni probe distinguant, quid tamquam dogma definitum, quid Com'fidei veritate connexum sit,^ quid öpinioni fines non excedat. Quoniam philosophia multis in partibus cohaeret theologiae, et haec philosophicis quaestionibus saepissime facem praefert: qui philosophiam tradunt, a revelationis lumine numquam oculos avertant necesse est, ne, nimium sibi sapientis, a veritate aberrept. Vebèrnenter etiam synodus haec multis ex causis desiderat et, quantum fieri potest, inculcat, ut in posternm praelectiones theologicae, praesertim vero exercitationes et disputationis theologicae, lingua latina habeantur.

Aequum porro est, ut, a quibus in ecclesiastica scientia instituendi sunt sacerdotii alumni, ab iisdem ecclesiasticae etiam disciplinae hauriant exempla. Unde quae circa vitae morumque honestatem clericis omnibus, eadem sacrae scientiae professoribus imprimis commendamus.

Et vero non in seminariis demum sacerdotii candidatis do spiritu clericali hauriendo cogitandum ei allaborandum est. Quamprimum ad statum clericalem animum appellunt, et praecipue dum sacris litteris navant operam, mores etiam secundum tantae vocationis nonnam componant oportet. Quare, eum compertum nobis sit, baud exigua tum litteris tum moribus parari pericula ex associationibus quibusdam inter litterarum studiosos in academiis et universitatibus iniri solitis, theologiae candidatis, ne huiusmodi associationibus, quibus ad vitae licentiam provocentur, nomen dent, plene interdicimus.

^Caput XXVII.

D» Marinants dencontm.

Ut apostoli, quamvis sedula magistri cura par triennium instituti, tamen, priusquam Spiritum sanctum acciperent, singulari pronus modo animum praeparare et sedere in civitate iussi eunt, donec induerentur virtute ex alto1: ita etiam sacerdotii alumni, lieet eosdem a pueris aci 'munus tam altum praeparari cupiat ecclesia, tamen sub ipsum ordi, nationis tempus a mundi contagione magis etiam 'separantur, et variis virtutibus exercendi, sitioribus meditationibus instituendi, ritibusque ecclesiasticis M variis disciplinis accuratius initiandi curantur in elarieorum seminariis. Eam ia rem sanctus Carolus Borromaeos. illorum, quae Tridentina synodus de seminariis statuerat executor quam maxime strenuus: «Sunt igitur, inquit, wea potissimam de causa seminaria erecta, ut in iia bonidttreniique operarii ad curationem animarum, quas sno sanguine pro› tiosissimo Christus redemit, instituantur; et ii quidem adolescentes.... in operibus virtutum erudiri debent, ut eam vitae perfectionem adipiscantur, quae in iia, qui doctores populorum futuri sunt,' elucere debet, et severioribus disciplinae legibus eöercendi.

[1] Lee. XXIV, M.

Ad 4>«ne finem graviâiçram odteaeqaeednm volumus, at omnia, quae. per canonqe. et praeeertim» •fi patribus Tridentinae_ synodi et a saqcta aede apoatolica de seminariis statuta et praeac^pta aunt, omni cura et sollicitudine observentur Propterea hortamur rectore· et ĉetero moderatore· eoaque jxmnes, qui in educandis clerici· auxilium praestant. nt, assidue memore· vocationi· suae, in Omnibua •eso praebeant formam et exemplum, quod alumni imitentur. Rectore· omni enitantur atudio. ut seminarii leg·· aeu atatuta ad amuaaim impleaniur; •imil aniiqum intendant, ut^dirciplina ab omnibua, qui in seminario degunt, observetur, ipsique tum mansuetudine et suavitate, tum gravitate et fortitudine praestent. Quod monitum eat in synodo Aqoileiensi anno ĩ661 (elebrata. enixe inculcamus, ut npraefecti et magistri aÜsciacantur probatae vitae et spectatae virtutis et pietati· homines, qui non modo voluntate At studio in rei conservationem et' incrementum propendeanr. sed idonei ad provinciam impositam judicentur; in quo sit episcoporum praecipue vigilantia et diligens sollicitudo

In seminaria e concilii Tridentini praescripto illi, solum recipiantur. „quorum indoles et voluntas spem afferat, eos ecclesiasticis ministeriis perpetuo inservituros. Gravissimis id verbis unctus Carolus Borromaeus monet, dum ait: .Maxima cautio adhibenda est in eo praecipue, ut idonei clerici in seminarium recipiantur; neque solum ingenium et habilitas ad studia litterarum functionesque ecclesiasticas exercendas spectetur, aed multo magis morum ac disciplinae in singulis ratio habeatur; quales enim ii fuerint, qui admittentur, tales prorsus e seminario fructus exsistent.“ [1] Neqyt porro inter •eminarii alumnos est àlendus, qui aine spe solidi in pietate fundamenti hinc videatur disceaaurus, ne forte pravi unius alumni vita ea destruat, quae multorum in religione et pietate profectus aedificaverit: neque enim, quibus severitate poenarum opus est coercendis, digni sunt huius vitae instituto.

Omnes autem in seminario raritate fraterna devincti eisdem legibus vivant, modestia, obedientia et animi candore conspicui. Christianam pietatem et Dei timorem sibi primum et summum religionis studium propositum esse in animum inducant. Quare statim ac recepti fuerint, pietatis et ecclesiasticae vitae fundamenta sacria exercitationibus laciant; divinum officium recitare et coelestia meditari discant; studiis praescripti· aliisque exercitiis, quae ad ecclosiaaticam vitae inatitutionem pertinent, sedulam operam navent. Frequens sit sacramentorum usus et confessoriorum etiam extraneorum copia, quod et de puerorum seminarii· intelligi volumus.

Caput XXVHI

D· *Mceratiit* puhlscM *M otitnornbtit* m *populo.*

Exercitia illa publica, miaaionum nomine appellari solita, quae a diversorum ordinum et congregationum religiosarum viri· ut plurimum traduntur. ad fidem confirmandam vitamque Christianam fovendam quam maxime salutaria ease, tum eocleaiae eonauatudina. tum rei netura, tum denique apparientia edocti declaramus. Non potest non praeparari ad divinam gratiam recipiendam seque spiritu mantis renovandum homo, qui per aliquot diarum intervallum, sepositis .tantisper curis profanis, praecipuis fidei veritatibus morumque praeceptis ex ordine proponitis animum intendit, vitae suae annos in amaritudine animae recogitat, salutis obstacula quaai uno obtutu contuetur, pio plurimorum (t que) exemplo incenditur, domum animo contrito conscientiae maculas omne·, etiam qaas sibi diaaimulaverat, ia «ero tribunali eluit. Unde etiam vidomua, a multi· prtfraa consuetudines eorrigi. odia extingui, damna illata reparari, tepido· incendi, bono· ad meliora promoveri. Nec mirtm proin. quod Pina papa VI hunc exercitiorum, morem tamquam pium ac aalutariJAr per ecclesiam freqpentatum et in verbo Dei foudatum contra oblotfeentium iniuria» protegendum duxit[1].

Vanum foret preeiudicium mancquC effugium opiosnfium, miaaionibu·, extraordinarii· parochi proprii auntor^tatem labefactari ct in contemptum verti "Experientia enim constat. parochi iurisdictionem iisdem potius fuldirv auctoritatem «rescere, operam pastoralem levari, ct vinculupi pastorem intdr et., gregem arctiea -constringi in utpuaque commodum et aalutem. Summdfxere proin parochia commendimiis. ut has missiones. utpote maxime -salutare·. populo procurent, eum aodplo ad eaa praeparent, iisque peractia satagant.-ut fructu· multiplice·iode obtepti conserventuf et augeantur.

Episcopi, qui nihil antiquiua habere debent, quam ut rita chnatiana in populo ubique crescat et promoveatur, ius sibi reservant pro' parochiis 'ubique misaiones proprio motu deputsndi. quotiea quocunque in loco illas necessarias vel utiles et opportunas iudicaverint

Caput XXIX

Dr ronaoexdtiowifoxs eecfsriosricù promoaradû.

Ut arbor, quo uberiore aucco turgescit, eo plure· similes sibi profert frondea, ita etiam eccleaia. qupe Dei spiritu vivit et nutritur, nova· continuo consociationes ut totidem quasi fronde· parit et emittit. Cuius rei testes locupletissimi sunt non solum religiosi ordines, sed aliae etiam sodalitates, quae nullo non tempore ortae sunt in ecclesia. Atque ita in summa, qua ecclesia eonspiena est. fi^ei et obedientiae unitate, aumma simul efflorearit varietas, eum, qui communibus studiis ducuntur, communi etiam sé vinculo connectant. Sed sicut arbor, quamdin vivit, corticibus obductis vulnera inflicta reparat noviaque continuo praesidiis contra aeris iniuria· ipsa se defendit: ita etiam ecclesia damna sibi illata novis studiis resarcit, novisque contra nova pericela propugnaculis ipsa se tuetur. Hinc ortae identidem sunt consociationes, quae fidem bonoaque morsa tueri, ubi periculi· exponi videbantur, in animo habebant. Quantum boni ex huiusmodi sodalitatibus et consociationibus oriri soleat, ecclsaiae annales teatantur et nostris etiam oculi· cernimus Unde etiam nostrum eahe dncimua commendare animarum paatoribua, ut eaa sedula et prudenti cura promoveant. Suadet Id hqdie vel illa ratio, quod, cum eccleaia· omnisque recti ordinis inimicos communi consilio directaque acie in bonos impetum facere constet, communibus ad pervertendum conatibus commune· ad bona conservanda labores opponendi esae videantur.

Praeter varias iam pridem instituta· et ab ecclesia non semel approbatas congregation·· pro variis hominum ordinibus, quas ad antiquam splendorem, ubi deciderit, revocari quam maxime cupimus, illa· potissimum commendamus oonsociatioae·, quae ad varia in rem oommqnem ex eccleaia· mente praestanda in hac provincia vel recentar orta· seat vel sitiores j iam «gerunt radio··. Quo in numere maxima sunt consociatio Sancti Franeisei Xaverii ad fidam apud infide)·· propagandam; Sancti Bonifaoii ad eatholiooe in regionibua acatholioornm disperso· sublevandos; Sancti Petri ad exorandam

[1] IU<L, iast. ssss.. part. I. cap. S.

[1] Coastit. AχκTβτη· /Uri. prop. SA. Vide Append.

. Deo omnium aberrantium in 'ecclesiae ainum .^evocationem; Sancti Sepilchri ad fidem^ catholicinn . n terra sancta tuendam; Sancti Caroli Borromaei *d Ubros bonos yulgancjoe; Sancti ^Vinoentii A ^anctae Elisabethee, quae miseros, eleemos^dG alio- ' ;ue auxilio sbblevant, temperantiae confraternités . -A titulo' beatae Mariae virginis: consociatio iunio- ugi opificum, quae eosdem tum in opificii rebut, . up in doctnna chriatiani' instituit; consociatf* .mum alia ud artcm chrisnanam in quibuscunque us partibus promovendam inita. , *

Capu^XXX.

De fcclefiiii et tupellectilibut.iacrif.

Cqm [illegible] 'differat _a domo fiuprfnum. : sanctitas ac maieatas sAcri^pultus sacrorumque tuum, ' ifi|primii^ vere sacrosanctum ac tremendum isaae sacrificium longe exceljentiorum locum exi- int. quam habitatio opejaqub hominum: sedulo B · omnibus sacrorum,, ipinistris in << intendatur cVsvO est. ut loca et aedificia sacris destinata ibus formam et speqiem omni ex parte aptam, Ignam ae decoram exhibeant ipsaque specie «visibili' visibilis Dei. quantum fieri potest, referait et \primant - maiestatem. Ex quo primum sedatis rsecijtionurn procellis christiania facta'est potestas igen^i basilicas et martyrum memorias, in quibus .era peragerentur mysteria. obviae cnique minime quieverunt aedificiorum formae, verum sedulo ad- .boraverunt, ut 'ea ecclesiis dareturl structurae rma. clique adderentur ornamenta, quae excel- lent aedificiorum illorum finem et mysteriorum /iblimium, quibus inservirent, velut indolem cuivis » tuenti ob uculos ponerent, charucterem quasi vaticum prae_se ferendo.

Quare mandamus et statuimus, ut ubicunque de Iva ecclfesia cofistntauda agitur vel de parte iam C ' nstructae feparanda. parochi 'ante omnia prae ulis habeant, ut aedificium,'quod intenditur, stilo, rma et structura fini suo respondeat et sit in iinibus ecclesia catholica. Aliam enim formam .unique stilum requirunt iustitiae palatia, emporia. i-atra et id genus aedificia, et aliam longeque versam formam templum Dei vivi, in quo omnia l excitandam et nutriendam pietatem adaptata se oportet. Vnde parochi architectos, priusquam l ecclesiam adumbrandam seu formam deacriben- >tn accedant, illud ut prae oculis continuo habeant, inebult, adumbrationesque eiusmodi episcopo caminandas transmittant, qui de iis iudicabit, cum ie ordinarii examine et approbatione ecclesiam nstrnere non libeat. Idem vero a parochis in parandis ecclepiis observandum est, praecipue vero ando de erectione novi altaris vel eius reparatione,' l de loco. qui sacro tribunali assignandus eat, agitur. I

Cum secundum perpetuam eecleaiae oonsuetu- iem alius presbyteris, alius laicis sit locus, pro- >emw, ne in posterum nova subsellia vel spamna utilitia laicis in choro cuiuscunque eecleaiae con- dantur, quippe quae ip navi collocanda sunt1.

Habitaculum Dei rivi ut decenter exornemus, ra scriptura nos commonet1. Quapropter parochi terique ecclesiarum rOctoree curabunt, ut oode- te, quantum fieri potest, non solum omni diligentia ihibita, sed etiam principi» et legibus artis ristianae, cuius prototypa nobis sacra oxhhftt riquitas, ubique observatis decorentur et exor- ntur. Arceatur, quod mundi redolet profanum im. Adhibeatur, quod coelorum eapit sanctitatem A, «ublimitateniqoe. – Exornatio altarium" vero, quae diebus dominicis et'festis quam maxime comrnen- 'danda est, secundum caeremoniale episcoporum OrdinetJnfj-

Quoad sdpfdlectilia ?ari quae| in sacris officiis adhibepAr. omhes? ad' quos attfnet. êafu equar>tut legem, .ut sint usùï apta. dttrdC 0t munda, talique forma confecta, ut differant A^sopellectilibus pro- fano cuivis usqt destinatis. ·

In templis .exornandis^ ea dmnium--prima -et maxima est mundities, quae omnis de- coris^qupai initium-est.· Quam ob causam parffthi "et rectdres diligentissime cuçent. ne quavis immun- diïial unquam «cclestae «tordescaptv sed-partes omnes' mumjrfe^niiidaequej tergentur. ^Mqnda aint^ praè- cipue altaria, saepius prj· annum expolienda:. can- délabra, akerae tabulae, imagines perpetuo niteant; pavimenta vero octavo quoque die vejrantui/ Ad quae obtinenda parochi aedituis vel quibpscunque id commiksum est, atrenue invigilent, ut perfec- tissime muneri suo .satisfacian^1. Imprimis tfero linteamina.\ qu^e in sanctissimae missae sacrificio vel in sacramentis administrandis adhibentor. prae- sertim quae sanctissimam eucharistiam immediate^ tangunt, mundissima semper sint et appareant, cum summopere dedeceat saerilegiique instar habendum sit. corpus et Aanguinetn divini salvatoris in sordidis deponi linteaminibus, quae in domibus privatis et in usibus profanis non toleranda viderentur. Qua de re ecclesiarum parochi ordinario dioecesin visi- tanti rationem reddant.

Quae de linteaminibus diximus, ' eadem- intelli- genda sunt de illa utensilium parte, quae para- mentorum nomine venit. Ut ne nimio usu trita, vel scissa, sed integra, munda qt nitida sint, summa illa ^dignitas officii, in quo sacerdos et levitae iis induuntur, exposcit. Ea praeterea let in iisdem Cônfic^udia. et parandis observanda est. ut. eoiori- bus liturgicis stricte servatis, coloree, qui textiirae quasi fundamentum eunt, non eligantur ii, qui ad- hiberi solent in vestibus, tapetibus et stromatis prpfano usui servientibus, quique, quam plurimum xmixti, leve et molle quiddam sapiunt Quod de coloribus paramentorum. idem dicendum de signis seu figuris, quae sericis, e quibus vestes sacrae parantur, intertexuntur. Nil leve, nil molle, nil quod ad cogitationes profanas mentem perducere queat, in signis et figuris sericorum appareat.

Tabernaculum aive scrinium pro sanctissima eucharistia asservanda sive in altari positum sive extra illud in turri aacramentali exstructum, semper secundum canones et sacrae rituum congregationis decreta sit comparatum, digne et pulchre ornatum et contra aacrilegam furum audaciam probe muni- Mun. Clavas tabernaculi nunquam laico tradantur, nec permittatur, ut ab ullo, qui non sit saltem in subdiaoonatus ordine ^onstitutns, illud claudatur vel aperiatur. Tabernaculum spepius sollicite in- spidiatur, nt, si quid julverls vel immunditiei papersum sii, auferatur et omne perieulum irre- verentiae removeatur. Lampas ante altare vel tur- rim, in qua sanctissimum sacramentum continetur, continuo ardeat. Meminerint parochi ceterique ecclesiarum rectores, ipsorum sees, omni qua pos- sunt cura invigilare, ut ante Moramentum corporis Christi, qui est lux indeficiens et candor lucis aeternae, nulla diei vel noctis hora lumen unquam deficiat/ Eo tantum tempore, quo officium divinum celebratur, lampadam ante sanctissimum sacramen- tum accendi et finito officio extingui, abusus est

1 Coae. Roman, aaao 179». tit XXVin, oap. < (Muti, vXΓv,Iβββ).
• P». XXV.

1 Sÿsrt. 4ioM. Tamta·. eelebnU tk «aimtMao earth.

minime tolerandae, quem prorsus prohibemus sub poena amittendiq- iuria vel privilegii asservandi •anctisaimum sàeramentum.

Caput XXXI.

De cura pauperum.

Quam sedulam ecclesia catholica pauperum semper eurum gesserit, tum historia sile ecclesiastica |ive profana, tum etiam xenodochia, nosocomia^ aliaque monumenta, quae ad nostra usque tempora post mqlliplices quidem clades supersunt, abunde testantur. Nec mirum Norat enim ecclesia, non so|um eleemosynis promis» ini esse vitam aeternam, *Jed* etiam Christi nirnibn- ipsique Christo impendC quidquh^ in pauperes erepatur

. Unde parochi tum ψ·i. quantum per fa< altateliceC se pauperum patres exhibeant, tum'in. tidelibq· Christi parperibu» ^succurrendi· sludiuin. quod rum vela pietate nunquam non viguit: nutriant^ac promoveant, tum vero fabricarum consiliarios in operi· tam pii partem vocent et ad bona pauperibus sublevandis destinata sedulo ac «religiose administranda exhortentnr.

Caput XXXII.

De ǒ Jn ù

Parochi et vicarii bona iibi /addicta, quae ipsi administrant, quo certius ea conserventur, et tum ipsorum tum successorum veris commodis consulatur. ot imprimis etiam sinistra quaecunque suspicio removeatur, nunquam q^e ad longius sive brevnie tempus aliis'locent, nisi obtenta ecclesiasticae auctoritatis approbatione.

Ut variis incommodis occurratur et imprimia'^t decoris r^ttt^ertiüs habeatur, domus parochorum et vicariorum neque integrae neque ex parte laicia locentur, nisi episcopis, intellecta loeationi· causa, eam approbaverit

Cum subinde eveniat, ut de redituum e beneficii· et officiis provenientium distributione inter antecessorem et successorem disceptetur, hortamur strenue, ne eiuamodi lites, quod sine fidelium scandalo fieri vix posset, ad indices saeculares deferantur.

TITULUS III.

De vita et honestate olerioorum.

Capùt, xixin.

De ritae eanctimonia proeequemia.

Magnifica plane aunt verba, quibus sanctu· Ephrem sacerdotii dignitatem extollit. „O miraculum,|| inquit, ^stupendum! O potestas ineffabilis! O tremendum sacerdotii mysterium, spiritale ac sanctum, venerandum et irreprehensibile, quod Christus, in fiunc mundum veniens, etiam indignis impertitus est. Genu posito, lacrymi· atque suspiriis oro. ut hunc sacerdotii thesaurum inspiciemus, the•aurum, inquam, his, qui eum digne et sancte custodiunt. Scutum siquidem eet refulgens et incomparabile, turris firma, murus indivisibilis, fundamentum solidum ac stabile a terre ed axem usque coeli pertingens. Quid dioo, fratres, eaeelsos illos axes contingi? immo in ipeos coelos coelorum sine impedimento atque labore ascendit, et in medio angelorum simul cum spiritibus incorporeis facile versatur. Quid dioo in medio supernarum virtutum? quin et'eum ipso angelorum domino atque creatore datoreque luminum familiariter agit. Et quantum vult, oonfestim, quae .postulat, focilo et suo tara quodammodo impetrat Non desisto, fratres, laudare et glorificare illiu/ dignitatis profunditatem, quam ... Adas filiis sancta elargita eet Trinitas, per quam mundus salvatus eet ot creatura illuminata.[1]

E dignitatis sublimitate sanctimoniae sublimitas, qua sacerdotii ministri praestare debeant,, metienda eet. Maiorem eanetiorqpique. quam Sp fidelibdi, ecclesia catholica A suis aacendotibus fef miniati^. pro eminentiore. qno. sunt loco positi, iure postulat mortim honestatem. Cum enim commuhem eunt ceteri» fidelibus assequendae "njjtifiçationi· et- aeternae beatitudini· finem Mbi.propooitum.'hebeant.; sape paria officia eis praestanda auht: pt cuni dederit eis Deus ministerium reconciliationis'et posuerit in eis verbum reconciliationis[1] non modo amplio? eorum est provincia; sed ipsr sitiora etjam et praestantiord expetant neeessc esi. Quae homine Christiano digna sünt, ea clariore inftelligantia per specta habeant, sincerioris animi fervore complectantur et summa fide perficiant' oportet Dominus enim: „Mtmgtud *poteet* coreps,[1] inquit. „eoeeum *duppre? Nonni ambo* ia *faream cadunt?"* Unde sanctus Hieronymus .Qualis' eqim," inquit. «,edificatio erit discipuli, si se intelligat magistro esse' maiorem? Unde ... episcopi, presbyteri et diaconi debent magnopere providete, ut euffetum populum, cui praesident, conversatione, sermone et scientia praecedant. -Siquidem non. verbis tantum, sed et vitae suae exemplo fideles docere et ad sanctiores more» excitare debent, in his eos ceteris praeire et antecellere bpy est. ne ui efli -eadat Domini obiurgatio: ^,£1 *robi» legiepentit vae,* qwa *onerati» homine» oneribue, guae portare non poetant, et ipei* qno *digito retira non tangiiit fareinat."* Quae autem perdita nequitia, ut quis mysteria sacra peragat, quae ipse non ex animo veneretur, et ut alioa ad morum sanctitatem commoneat. quam^ ipse negligat! Ministrorum ecclesiae conditio non humana atque mutabili ordinatione orta est, sed a Deo est in perpetuum instituta et immutabilis. Propter homines quidem, neque tamen hominum, •ed Dei miniatri aunt constituti, Dei legatione funguntur ad quam non sd tempus sunt vocati, sed ut sempiterna sit eorufa vocatio. Dominus enim: *„Nemo,"* inquit, *„mittent iutnum tuam ad aratrum et fetpicieni rrtro, aptut eet regno Dei."'* ita irrevocabilem Dei militiam professi eiuaque indelebili charactere insigniti, proprium, praestantia sua singularem et specialem, quem cum ceteris non habent communem, statum adepti sunt.

Meminerint oùine·' sacerdote·,' quantam animae puritatem ac vitae perfectionem in laicr· ipei requirant, quos ad communionem quotidianam admittant, nec unquam obliviscantur, ae pari certe, ni fortiori obligatione teneri ad conscientiae puritatem ac vitae sanctitatem prae aliis sectandam, quam maxime diligentia atque vigilantia itecnon digno ac frequenti sacrae confessionis usu consequi studeanK

Caput XXXIV.

De rebut nonnuUit, guae clericit eunt fugiendae.

Clericis vitae suae statum, quemadmodum deserere, ita cum aliis coniungere fas non est. Inde sanctus Paulus ad Timotheum suum: *„Ιλ Αοτο,"* inquit, *„tuui bonne milee Chriiti letu. Nemo mditane Deo implicat te negotiie eaeeulanbue, ut ei plectet, cui ee probant."'* Quae negotia non eo solo consilio ministris altari·. 9ao magi· officiis statu· possent tempos et vire· impendere, sed ideo potius prohibita sunt, quod ipsa eorum conditioni· natura rerum mundanarum studia excludit. Curae

1 S.Kphrsm.. Sara·. dsseMrMis,|epp.,sd. Asm·., ΠI,IA^ OomcxL·.omnmai» vomis XLVUL

1 II Cor. V, Iβ-B
• Lac. VI, ».
• Coa Çaolwtl. C.VIII, qaaest. 1. [opp s. Hier,. sd. Migas. VIL 11'1
• Lac. XI. M.
• U Cor. V, JO.
• Lae. IX. SS.
' II Tiss. II, S-4.

eaim «saeculares cum ooeles^bus sociari nequeunt, sicut *eeroue' poteet\duobuo 'domiiUe eorvit^:* . ^*aut* nriib Nawm *odiet etaltenpei iüiget, mit* «aï «d-*haoreMet alterum* coatembef*l. Qui se ministerio Christi tradunj^ communis et .quotidianae vitae 'rebus renuntiant, et ad eos praecipue spectant Christi domini verba: *tlQui amaf patrem aut'' matrem.plue^guam me,* Atf *me dignut, et* ÿwï *odiat filium au^filiam taper, me,* imn *eet me* di^gitr4*' . Cui ipsi praecepti cum apostoli iatisleciaseot, unctus Petrus eorum numine respôndens, dixit: .'JSccs /roset *religuimue umnia et'* s^eaUi sumat ℞* *1* Itl ex divina institutione ecclesiae ministri abiectis tem^poralibus curia Deo sjse dederunt, atque Dopinum sibi pggiem haereditatis sortisqup suae sumpserunt4. ut militarent bonam militiam, habentes fidem et 6onam conscientiam Quo proposito suo cum aeternae fidelium saluti sese-victimam praebuerint, et assequendae summae, quam homines possunt animis concipere et sustinere, honestqtis opus in rfe susceperint, ad cacumen dignitatis et praestantiae elati sunt, in quo de levioribus etiam erroribus acrius iudioatur. nec culpa ex solo facto, sed magis ex loco facientis pèàditur. Imprimis igitur omnia, quae animi libertatem minuere vel frangere possint, ois fugienda sunt, ut sanctus· Hieronymus docet: „Qui Dominum possidet cum propheta dicit. *þare mea* PoMiaas^nihil ëxtr Dominum habere potest. Quod si quippiam aliud habuerit praeter Dominum, pars eius non erit Dominus^ verbi gratia, si aurum, si'argentum, si possessiones, si variam •«upellectilem. cum istis partibus Dominus fieri pars eius non dignatur.' 4 Praeterea militibus Christi diligenter, quae speciem mali habeant, ac multo diligentius, quae vere mala sint, vitanda sunt, ne m vacuum gratiam Dei receperint7, ne forte cum aliis praedicaverint, ipsi reprobi efficiantur4, neve fidelibus offensioni sint, qui non modo acrius de ‹›is iudicare. sed etiam cum ministris ipsam ecclesiam contemptui et despectui habere, vel ex eorum culpa oxemplunt sibi in perniciem suam capere soleant. Unde sanctus Hieronymus: „Vehementer, inquit, .ecclesiam Christi destruit, meliores laicos esse, quam clericos4, et sanctus Gregorius neminem ait m ecclesia nocere amplius, quam qui perverse agens nomen, et ordinem sanctitatis habeat, et in exemplum culpam vehementer extendi, quando pro reverentia ordinis peccator honoretur14. Contra recolant propositi sui memoriam et sedulo smmT onsiderent. quae sanctus Paulus earum discipulum hortatus est: „Tn aWem, o *homo Dei,* inquit, *,haec fuge; eectare vero iuotitiam, piotateje, fidem, aritatem, patientiam, maneuetudinem; certa bonum ertamen fidei, apprehende vitam aeternam,* m *gua 'oeatue et, et confetoue bonam confeteionom coram multio tetibue. 11* Perpetuo vigiles ita in omnibus laborent et ministerium suum impleant", ut in efs ordinationis gratia foveatur augeaturque, et ut sancte «emper sancta tractent Iam vero summdpere eoe nonemus. ut praecipue vitent quae sequuntur.

Cum ministrorum Christi animos et propriae et idelum honestatis et sanctitatis studium debeat obtinere'et t^geraj noèeeoe eut,'ut bon modo omnia pa abhcTcant, quae, tan^etsi fipu Sicut pala, peccati tameh ausam » praebere et scandalo eeeo possint, sed. eis etiam supersedeant, quae virum gravem èt sacerdotii vdignitatem non deceant, auU eiqsdetn officiis rite exequendis obstent. Itaque clerici negotia saecularia ne tractent, atqup etialn ^uodcunque munus vel'officium sive publicum sive privatum suscipere ne praesumant, priusquam ordinarit licentiam impetraverint, vetamus. * Doin etiam choreis, spectaculis et soênis ne intersint, neve uhquam aleis, chartis aliove modo in locis publicis ludant, levare interdicimus.

Cauponas sine necessitate nec in itinere ingrediantur; ne vero eas, quae sint in propria parochia Vel in locis proxime vicinis, nisi miniftterii causa adire necesse sit. frequentent, graviter prohi^èmus. Ut autem prorsus sese a venatione abstineant. etiam atque etiam monemus. Omnis enim venatio mundum sa^it, sanguinolenta est. nec convenit mansueto et leni animo, qui clericum decet.

Nimiam familiaritatem et frequens consortium cum mulieribus, piis licet ac devotis religiosisve. evitent. Animis casti etiam religiose attendant, ne fideles ineptil aliqua offendant. Quare ne quis famulam velroeconomam ex quacunque causa unquam mensae vekitineris vel deambulationis sociam faciat, vel cum ea societates, convivia, nundinas aneat, serio interdicimus.

Caput XXXV.

.De pietate in Deum.

Oratio ct meditatio cum vitae animae sint nutrimentum, aacerdoti eae sint iucundissimae et quotidianae occultationes. Sanctus Bernardus: ^Primum quidem inquit, „ipsum fontem suum, id est mentem, de qua oritur, purificat consideratio: deinde regit affectus, dirigit actus, corrigit excessus, componit mores, vitam honestat et ordinat. 1 Synodus vero Colonicnsis anno 1536 habita pium meditandi usum gravissimis verbis commendat et urget „Eos tantum inquit. „et re et nomine clericos reputamus, qui legem Dei die noctuque meditantur ac vitam, agunt sacerdotio dignam/ Juvat etiam et apprime commendatur, ut omnes sacerdotes singlilis vel saltem alternis annis aliquot dierum secessu exercitiis spiritualibus vacent,-quibus detrimenta in vita spirituali accepta resarciantur, novae vires colligantur. Praesertim vero instanter omnes, qui in ordinibus maioribus sunt constituti, admonemus, ut breviarium rite persolvant. cuius obligationem, quibuscum ob causas sufficientes a sancta sede non fuerit dispensatum, denuo stricte inculcamus. Monemus omnes, quibus animarum cura incumbit, ut quotidie, nisi legitime ipipediantur, missam celebrent, qua e6 ipsimet et oves immensorum sacrosancti sacrifici^ fructuum quotidie fidnt participet. 'Sacrificii autem unctitas exigit, ut nonnisi cum debita animi praeparatione ad altare accedant, <t postea tempus aliquod in gratiarum actione insumant: qua in re fidelium quoique aedificationis habenda est ratio, qui potissimum sacerdotum exemplo. docendi sunt sacra communione accepta non illico ex ecclesia eqse recedendum.

Caput XXXVI.

Do litterarum otudüo.

Sacerdotes ut litterarum studiis diligentem operam dent fortiter exhortamur. Ignorantiam enim, matrem cunctorum errorum, maxime in sacerdotibus Dei vitandam eeee, ait concilium Toletanum \

1 Lac. XVI, 18.
• Matth. X, 87.
• Matlh. XIX, 27. x
• Ps. XV. ft.
• I Tim. I. 18-8.
• Cas. CVen^v»ft, c. XII, quest. 1.
' II Cor VI, I.

* Can. Quota SI al.'c. VIII, qusesL L
" Can. .Vi« 2, di»L 88.
H I Tim. VI. 11-9.
*· II Tim. IV. ft

1 *Deeoneider.,* lib. I, eap. 7, [opp., ed. Murse, I, 787 AK
• C. *Ignermtia* 1, diti. 88.

quod et praecipit: 8çiant îgitui sacerdotes scrip- r <4ras sanctas et eanoneq, ut omge opus eorum in· praedicatione et doctrina consistat, qtque aedificent cqpctos, tam fi^ei scientia, quam operum disciplina/' Et vero evolvenda et fovenda continuo sunt, quae ante sacerdotium initom quasi iacta su^J. semina, qua in re consuetae, quad voca^tur; cônferentiae adiumentum praebere possunt. Procul du,bio in viro ecclesiastico /cclesiasticH studiis primae de- 8entui partes. Cum vero litterae profanas, historiam imprimis ^t scientias naturales, multiplici terrorum veneno infectas videambe, quo fidelibus maiora saepje, quam aliis libris perversis, qui de^religione eX professo agunt, parantur periculq; et eum litterae profanae non raro aditum "aperiant ad eximendbl erroribus illos, qui religionem inter vt scientiam discidium intercedere perperam sentiunt: etiam litterae profanae non praestans solum, sed ñtilisai- mum etiam, immo necessarium persaepe Vlerici sunt ornamentum et subsidium. I nde illi, quibus tempus et ingenii vires suppetunt, si ea. de qua dictum est, mente profanis litteris strenue incumbunt, rçm Deo gratam ecclesiaeque et animarum saluti utilissimam se praestare sciant; praeterquam quod omne litterarum studium illud habet emolumenti, ut otio, quod omnium malorum est origo, praecludat aditum.

Caput XXXVII.

De čorpori habitu cultuque.

Statua sui officiorumque conscientiam et cbltu et habitu clerici prodant. Quod ut servetur, stricte mandamus et ordinamus, ut së Wtper induti sint veste talari in functionibus sacris, in quibus quidem usum vestium brevium omnino prohibemus; et extça functiones semper saltem veste breviori, sutanella, quae vocatur, induti prodeant, nec unquam vestes clarioris coloris, quas quidem penitus interdicimus, gerant: et ut, quando ex officio actui publico saeculari assistere debent, veste talari cum mantello oblongo nigri coloris ac bireto induti intersint. Quilibet clericus toqsuram canonibus praescriptam, semper deferat.

Sacerdotum domus non sumtuosa. sed simplici et modesta supellectili sint ordinatae et absit mundana ostentatio. Etiam in cibo et potu sacerdotes sese praebeant moderatos et sobrios, nec lautis ac sumtuosis conviviis mundanos studeant aequare, vel adeo superare.

Caput XXXVITI.

De coneersatione eum aequalibus et domesticis.

' Optimo laicis solet esse exemplo, si sacerdotes mutuo caritatis vinculo teneri intelligent. Omnia igitur removenda sunt, quibus simultatum vel levissima oriri possit suspicio. Singuli aliorum aestimationi consulant, honorem defendant, admini- A strationeni haud grav,ate laudent; c^Ttumque habeant, se, si fratrqm, suae quoque Tamae prospicere. Correctiohi fraternae sedqlo studeant, omni detrectatione demota. Honore'se mutlo praeveniantl, aint hospitales erga clericos peregrinos, curentque omnino, ut intelligent laici, arctiore ^uam fidele solo baptismi, sacerdotes ordinis etiam vinculo eadeipque vocatione sacra obstringi. [1]

Sacerdotes domui saae bene prfcesint. domesticos habeant bonae' famae, Vene morigeratos, modestos et pios, ^mprimis male notatas, suspectas yel lapsas fejnmas, nunquam in domum ajlaifr recipiant. Curent autem serio, nefaniulae nimio lux^'vestitae et pretioso ornatu superbientes incedant, hec unquam iis permittint, ut -choreis. theatris vel aliis eiusmodi oblectationibus intersint.

In domibus sacerdotum omnia fiant ordinate, modeste, sine strepitu et rixis. Hint eaedem laicis B domus catholicae texempfùrn. quod imitentur Nunquam in eis quidquam fieri permittatur, quod seandalo esse possit.

Omoia et singula supraposita decreta et statuta, quae a nubis in hoc proviuciah concilio definita fuerunt, subscribimus atque ea, qua debemus, obedientia et reverentia iudicio sanctae Romanae ecclesiae, otnnium ecclesiarum matris et magistrae, recognoscenda, emendanda et approbanda humiliter subiicimus.

Coloniae, in festo Ascensiofiis Domini, quae fuit diete 17 maii anni salutis IH6Î>.

Nos loannes, tituli Sancti Laurentii in Viminali presbyter sanctae Romanae ecclesiae cardinalis de Gçissel. archiepiscopus Coloniensis et inetropolita. definientes subscripsimus.

f loannes cardinalis de Geiaael, archi- C episcopus Coloniensis.

Ego Guilelmus, episcopus Trevirensis. definiens subscripsi.

t Guilelmus, episcopus Trevirensio.

Ego loannes Georgius, episcopus Monasteriensia. definiens subscripsi.

t loannes Georgius, episcopus Monasteriensia.

Ego Eduardus lacobus. episcopus Hildesiensis. definiens subscripsi.

t Eduardus lacobus. episcopus Hildesiensis.

Ego Conradus. episcopus ' Paderbornensis, definiens subscripsi.

t Conradus. episcopus Paderbornensis.

Ego Paulus, episcopus Osnabrugensis. definiens subscripsi.

t Paulus, episcopus Osnabrugensis.

Appendices in *editione onyinali insertas omittimus, quia iam in oahis aliis conciliis editae sunt.* — Nota p I.-B. Martin.

1 Rom. XII. 10.

1860 maii 27-9. — SYNODUS DIOECESANA BALNEOREOIENSJS I.

Synodus dioecesana Balneoregiensis I in Italia, celebrata diebus 27, 28 et 29 maii 1860, sub Gaetano Brinciotti, episcopo Balneoregiensi.

De hac synodo confer opus cui titulus:

Prima synodus dioecesana quam illustrissimus ac reverendissimus dominus Cajetanus Brinciotti, Dei et apost sedis gratia episcopus Balneoregiensis et patricius, sanctissimi domini nostri praelatute domesticus ac pontificio solio assistens, in ecclesia cathedrali civitatis Balneoregii, regnahte sanctissimo d. n. Pio papa IX, habuit diebus s. Pentecostes, 27, 28, 29 maji anno MDCCCLX. Viterbii, prelis episc. Speraindeo Pompei, 1862.

In-8e, XXXX-599 p. — Roma, libr. Bocca.

P. VU: „Eorum actorum (synodalium) regesta octo super decem nostra servat cancellaris. Pertinent praedictae synodi ad episcopos Umbertum Locati Placentinum anno 1573; Carolum Trotti Ferrariensem anno 1599; Lelium Ruina Bononiensem anno 1615; Carolum Bovio Bononiensem annis 1629, 163^, 1633, 1634; Petrum Paulum Febei Urbevetanum annis 1639, 1646. quo annn inscribitur haec in dioecesana aynodo VI. Vincentium Candiotti Vadensem anno 1679; Uldericum Nardi Aretinum anno 1703; Honuphrium Elisei Fulginatensem annis 1710, 1718; Honuphrium Pini Auximanum anno 17^5. Usque ad^ annum 1679 celebratae fuerunt in antiqua cdthedralr 8. Donati, 'deinceps in nova cathedrali 88. Donati, Nicolai, Bonaventurae.

1880 inlii 9. — SYNODUS DIOECESANA PICTAVTEMR18 VU.

Synodus dioecesana Pictavisnais VII in Gallia, celebrata die 9 iulii 1860, sub Ludovico Francisco Desiderato Eduardo Pie, episcopo Pictaviensi.

' Exstant constitutiones ia opera cui titulus:

. Œuvres de monseigneur l'évêque do Poitiers: discours, allocutions, homélie·, panégyrique·, éloge· funèbre·, lettre· pastorale·, mandements, instrue- tiens synodale·, entretiens ecclésiastiques. Tome IV. *(huifiu.]* Poitiers, Henri Oudin, libraire éditeur. rue d· l'Eperoa, A 1867. *(I» Jbu:]* Poitiers. typographie et stéréotypie Oudin.

la-8e, 2 f.-608 p. — Lyon, Fourrière.

P. 16-36, „Estretieo synodal pour la publication doe décrets du concile provincial d'Agen. et de quelques actes du siège spostolique, etc. adressé aa clergé pendant le· exercice· de la retraite et du VU synode diocésain, MDOCCLX.

1860 inlii «3 — SYNODU8 DIOECESANA SIGNINA.

gioeoew Signina in Italia, celebrata die 28 iuHi i860, sub Aloysio Ricci, epi^cupo Signino.

Exatant eonatitatiane· Io opere cui tilulu·:

Syoodus dioeoeeaooq ob illaetrnaimo et reverendiMînçio d. d. Aloysio Ricci, episcopo Signino, haleta in cathedral basilica Signiensi. X. IX. VIII kal. augubti 1860. Velitris, ex typographie Cella.

Sine anno (I860), in-8 XVI p. (indietio, promulgatio) - 236 p. — Rome, séminaire Canadien.

P. 165-230, appendix documentorum ad hanc •ynodum attinentium.

P· IV;g„Cuin.-a praedecessore nostro Antonio Luciani. ah anno videlicet 1825 ad hanc diem nulla ampliue dioecesana synodus sit habita . . .“

1861» augusti 8. — SYNODUS DIOECE8ANA MOLINENSIS VHI

Synodus dioecesana Rolinehsiw VIII in Gallia, •celebrata die 8 augusti I860, sub Petro Simone budoviccXWaria de Dreux-Bpézé. episcopo Molinenei.

Rxstant constitutiones'in opere cui titulus:

1) N“ 115. (>ctava synodus dioecesana Molinensis. celebrata ab illustrissimo ac reverendissimo domino dd Petro Simone /judovico Maria de Dreux-Rréaà, Dei et apostolicae sedis gratia episcopo Molinenai. anno Domini M DCCC LX. Molinis, ex typis U. Enault. dd episcopi et cleri typographi. M.DCCC.LX.

In -ΘΑ, 2 f. · 28 p · 1 f. - F>8 p. (appendix). — Roma. Mariâtes.

P. 1. haec synodus celebrata est die8augusti i860.

De hac synodo confer etiam opus cui titulus:

2) Summa statutorum dioecesis Molinensis. ill ac rn< dd. Petri de Dreux -Brésé. episcopi, jussu edita. Molinis, typia A. Ducroux et Gourjon Dulac, dd. episcopi et cleri typographi. 1874.

In#8 2 f.-60 p. — Andora (Italia), canonici regolari.

Mentio sequentium synodorum Molinensium P. 3. syn. Molinensis I. celebrata anno 1853. P 8. •yn II anno IBM. P. 23, am. III anno 1855 jP. 6. •yn.^V anno 1856. P lû, syn V anno 1857. F 10. syn. VI anno 1858, P. 20, syn VII anno I85 P. 61, syn. VHI anno 1860. P. 35. syn, IX anno 1865. P, 21. syn. X anno 1866. P 14. »yn, XI anno 1867. P. V5, syn. XII anno^IBBh. P 32. syn. anno 1871. P. 8. syn. anno 1873 P 15. syn anno 1874.

I860 augusti 23. — SYNODUS D1OECESANA AEDUENSIS V.

Synodus dioecesana Aeduenais V in Gallia, celebrata d:(23 augusti i860, sub Frederica Gabriele Maria Fnin^isco de Marguerye. episcopo Aeduensi.

De hac synodo confer opus cui titulus:

Synodus sexta et synodus septima ecclesiae Aeduensis. Cabillonensia et Matisconenais. annis 1861 & 1862 celebratae ab illustrissimo et reverendissimi» dd. Frederico-Gabriele - Maria-Francisco d· Msrgueryе. episcopo Aeduensi, Cabillonensi et Matisconcnsi. praelato solio pontificio assistente //s rigar.) Aeduae, ex typis Michaelis Dejussieu. dd episcopi typographi. 1862

In-8". 52 p. — Autun. séminaire: Paris. b\|>1 nat.xB 19729: Paris. Saint-Sulpice.

I^A. mentio synodorum dioecesanarum. scilicet synodi III [diebus d et 5 septembris] 1858 . synodi 13' [diebus 13 et 14 iulii] 1859; synodi V [die 23 augusti! 1860.

/1860 septembris 1 — SYNODUS DIOECESANA AUGUSTAE PRAETORIAE

Synodus dioecesana Augustae Praetoriae (Aoste) ia Italia, celebrat· die 1 septembris I860. sede episcopali vacante.

Exstant constitutione, in opere cui titulus:

Synodus dioecesana a rev admodum vicario capitulari indicta celebrataque Augbstae-Praetoriae. kalendis septembris 1860, sede episcopali vacante. Ex typia-Mensio

In - 8·, 24 p. — Aoste, vescovsto. — Ipse non vidi.

I860 septembris 9-23. — CONCILIUM PROVINCIALE PRAGENSE V

Concilium provinciale Pragense V in Bohemia, celebratum · die 9 ad diem 23 septembria 1860, sub Frederico von Schwanenberg, archierpiscopo Pragensi-

BUllegrnphla

1) Acta et decreta concilii provinciae Pragsuaia aapo Domini MDCCCLX. pontificatus Pii papae IX decimo quinto celebrati. Prague, in aedibus Caroli Bellmann, MDCCCLXIII.

In #8 2 f. - LVI - 376 p. ▪ Besançon, archevêché. Roma, eollegio Belgico: Roma, Propaganda: Roma, séminaire Canadien; Roma, Vaticana; Strasbourg, université

2) Aeta et decreta sacrorum conciliorum recentiorum, collectio Lacensi·, auctoribus presbyteris ·. J., e domo b. v. M. sine labe conceptae ad Lacum. Tomqg quintus . . . Fribargi Briqroviae, sumtibus Herder, MDCCCLXXIX, coi. 383 596

1. ACTA PRAEVIA.

1. Balstlonss ad aedem spostcllqam de prae paratione ooacUU.

Beatissime pater.

Saluberrimae instructioni, qua sanctitas vestra literis apostolic» ad antistites Herbipotens» oonventas, dati· Caietae die 17 maii 1849, Germaniae arehiepisoopoe paterne monuit, ut praescriptae per •aero· canone· synodi provinciale· rite celebrentur, filiali obedientia obtemperaturus, iam usque · suscepto in hac metropolitan· ecclesia ministerio meo nihil ardentius in votis habui, quam ut exoletam a saeculi· in hac provincia synodorum me-

■oriam et praxis· febciter instaurare aiMntieM diviea contingat.

Pastorali astem perampla· longeqa· diffheae arohidioeceai· Mte sollicitadia· aimia dietastas, propriae pria· eecteeiae, quam toties provincia· eausis oormuler· aequum at iaetam duxi, vetasqae nantia propositam rei ideo quoque salva eoaecientia prorogandum censui, ut eam 'interea de certo ordine rerum rationumque ecclesiae catholicae constituendo inter sanptitatem rentra· st augustiesimum Au·trine imperatorem ageretur, facta demam aaxiliants Deo solemn· conventions, sacra synodorum negotia eo maiori securitate sperandoqne stabili successu expediri queant.

Cum itaque remotis pristini sseculi difficultatibus, e| via Deo providente faustis conatibus strata, nil amplius impediat, quominus sancitus ab aevo synodorum usus in hac quoque provincia resuscitetur: implorato Dei auxilio, et exquisito episcoporum •uffraganeorum consilio, concilium provinciale proximo mense augusto convocare intendo, ut quae summopere ex votis et verbis sanctitatis vestrae .conducunt ad cathol^am religionem amplificandam, ad ecclesiasticam disciplinam retinendam et instaurandam. ad pietatem morumque honestatem fpveudam et excitandam, ad grassantos errores radicitus exstirpandos atque ad vesanae incredulitatis pestem þrofligandam iuncto comprovincialium episcoporum studio ac fervore proponantur, fusis ad Deum precibus deliberentur, et deliberata supremo sanctitatis vestrae iudicio humillime subiichtntur.

Ad pie auspicandum tam grave tamque arduum negotium, apostolicam sanctitatis vestrae benedictionem devotissime petiturus, ut res agendae stabilito sacrorum canonum tenori et disciplinae ecclesiasticae nusquam adversentur, .methodum totiuaj' åctionis. ad normam caeremonialis episcoporum et pontificalis Romani delineatam. consulta quoque potissimum synodali ecclesiae Beneventanae praxi per eminentissimum Vincentium Mariam cardinalem I rsini. postea summum pontificem felicis recordationis Benedictum XIII introducta, nec non elenchum generalem tractandorum, summa qua decet reverentia et submissione providissimo sanctitatis vestrae iudicio ac censurae substerno, enixe rogans, ut humillime proposita, prout in Domino consultum videbitur, paterno favore corrigere atque imbecillitati meae in tanto negotio, impigrae execution! mandando, benevole succurrere dignetur.

Interim rem omnem assiduis Deo precibus commendaturus, debita quoque vota persolvam, ut ad ecclesiae suae solamen ac tutelam sanctitatem vestram diutissime servet incolumem, ad cuius sedem apostolicam provolutus, paternam benedictionem pro suscipiendo opere, simulque gratias quaedam speciales ad fervorem oleri populique hac occasione excitandum, devotissime exoro.

Sanctitatis vestrae humillimus, devotissimus, obedientissimus

Fridericus cardinalis Schaarxenberg. arehiepiscopus Pragensis.

Pragae, die 21 aprilis 1869.

Beatissime pater.

Eo ipeo tempore, quo emus sacrae congregationis concilii praefectus cardinalis Cagiano, literis die 28 maii anni lapsi datis, faustissimum mihi nuntium retulit, quod sanctitas vestra consilium meum, celebrandi videlicet synodum provincialem; •edi epostolicae devotissimis literis meis de die 21 aprilis 1859 patefactum, clementissime probaverit, nefsati belli supervenerunt calamitates et seditionum

A parie·la, qua eam et «tenus et popnlam imperii Anstriaci faneatissimia aaapteiia exagitaverint, prorogatione· praefati concilii ia dtes tnetaâdae rei tam gravi magia faveat·· eaadebaat adeo, ut collaris episcoporum comprovincialium consiliis, sysodutn in hune nasum differenda decreverim.

Etui his qaoqaa diebus admodum turbulent» non pauca timenda eiat, quae congregandos ad synodum anxiare quodammodo videntur: nihilominus Dee fidens, publicato die 15 huius mensis convocationis edicto, concilium provinciae proximo festo •mi nominis Mariae, in diem 9 mensis septembris incidente, in nomine Domini aperiendum, omnibus et singulis, ad quos spectat, nuntiavi.

Restat, ut dum omnes huius provinciae episcopi una cum clero et populo ad gravissimam hoc negotium indefesso labore et impensis orationibus •ese praeparare conantur, meo eorumque omnium nomine sd thronum beatissimi patris totius orbis catholici supplex confugiam, maxima qua decet humilitate postulans, ut sanctitas vestra mihi et omnibus in proxima synodo congregandis apostolicam benedictionem largiri dignetur, qua roborati sic in cunctis teneamus cum moderamine pietatis iustitiam, ut in nullo a lesu Christo eiusque sancta ecclesia dissentiat voluntas nostra, sed semper rationabilia méditantes, quae Deo placita sunt, dictis exequamur et faetis.

Pro quo benedictionis speranda? beneficio assiduis precibus a Deo postulabo ardenter, ut sanctitatem vestram ad ecclesiae catholicae solamen ac tutelam diutisaime servet incolumem, detque, quam omnes Christi fideles hisce diebus flagitant, sedi apostolicae victoriam et pacem.

Banctitgtis vestrae humillimus, devotissimus, obedientissimus

Fridericus cardinalis Schwarzenberg, archiepiscopus Pragensis.

Pragae, die 1 augusti i860 1

1. Beaponaum sanctissimi domini ncatri Pii divina providentia papae IX ia forma brevis apostolioi.

Dilecto filio nostro Friderico loaepho. sanctae Romanae ecclesiae presbytero cardinali Schwarxenberg^ecclesiae Pragensis archiepiscopo.

Pire papa IX.

Dilecte fili noster, salutem et apostolicam benedictionem. Cum primum nobis innotuit te aliosque venerabiles fratres istius provinciae Pragensis episcopos simul propediem conventuros, ut Fraga· concilium habeatis, ingenti gaudio affecti fuimus. D Hac enim ratione vos gregibus pastorali vestras curae commissi· continenter advigilare ostenditis, ut dum vestrarum ovium saluti ao felicitati sempiternae consulitis, vobis ipsis in coelis aeterna gaudia cbmparare adlaboretis. Quo vero res in huiusmodi concilio statuendae, Deo favente, plenum •t suspicatum sortiantur effectum, nec non fideles vobis commissi suorum psstoriim vocibus obsequentes, catholicae religioni firmius asserendae, sanctisqu· •t incorruptis moribus servandis vigilantius incumbant, coeleste· indulgentiarum thesauros, quorum nos sitissimus dispensatores osse voluit, reserare censuimus. Quamobrcm, de omnipotentis Dei misericordia, ac beatissimorum Petri et Pauli apoetolorum eius auctoritate confisi, tibi^ dilecte fili noster,' die quo in eivitate Pragensi synodus provincialis finem habitura erit, facultatem benedicendi* populo cum plenaria omnium peccatorum indulgentia, auctoritate nostra apostolic· tenore praesentium concedimus et

elargimur; it· at »· · · etsingnli atriueqne an· · Chriati {dale vara peaaitaataa, aeafeaai aa aaara eommuaioue refeeti, qai dicto dia haaadietiaai a ta impertiendae sdstiteriat, nee aea eeeleetam m«tro-pobtanam Pragensem visitaverint, ibique pro ehri-stianoram principum concordia, haaraaa· axatir-patioee. at sanctae matris eeeleeia· sxaltatioas piaa ad Deem proeea elIfisdorint, pleaariam omnium peccatorum suorem indulgentiam at remireionom, quam etiam animabas Chpsti fidelium, quae Deo ia cantata coniuactae ab hae Ince migraverint, per m«dnm suffragii applicari posse impertimur, libera ae Heits eonaeqoantur. In contrarium facientibus non obstantibus quibuscumque. Praeaentibua pro hae vice tantum velitaria.

Datum Romae, apqd Sanctam Petrum, cub annule piscatoris, dig_24 augusti,I860, pontificatu· nostri anno XV. i <

Pro domino cardinali Macchi, '

Io· B. Brancaleoni, pancellarius.

3. Edictum ooavooationlo oonoUU.

Fridericus. sanctae Romanae eccleaiae tituli Sancti Augustini presbyter cardinalia Schwaraenberg, Dei et apostolicae aedis gratia eccleaiae Pragenaia archi-episcopus et princeps. eiuademque provinciae métro-polite.

Revihia fratribua episcopis romprovincialibiis, capituli· metropolitano. cathedralibua et collegiati·,› abbatibua et praepoaitia regularium, et univerao totius provinciae clero, aalutem in Domino.

? Nullum a aacratia eccleaiae primoffliis tam aoli-duni conservandae fidei catholicae fulcimen et vigi-lantiae pastoralia inaigne documentum, nec aliud unquam patribus ad reformandoa cleri populique, mores visum est remedium magis opportunum, quam unita in synodis provida eorum solertia, quoa C *‚Spintue* sanctas *ponit epieeopoe regere eccleeiam Dei‘ '.* Hanc illisio apostolorum exemplo acceptam traditionem pia fide custodientes, primi procereaque eccles'arum antistites fervescente 'potius- spiritu, quam legis litera cogente, salutiferis conciliorum suppetiis eo citius crebriusque usi aunt, quo maius in mora periculum gregibus imminere et quo gravior communis formidinis causa videbatur, adeo, ut non nisi coniunctis studiis precibusque *„coneolidare quod injirmum, eanare quod aegrotum, alligare quod confractum, reducere quod abiectum, et quod perierat quaerere"* maluerint'. Qualem autem et quantam exantlati labori· mercedem receperint: tum pretioaiaaimua actionum et decretorum aynodalium thesaurus, tum eccleaiasticae historiae fasti abunde testantur, e quibus nimirum facile patet, vineam Domini saluberrimo potissimum conciliorum subsidio mirum in modum refloruisse, et iterum iterumque t› renovatam ease faciem terrae. Quapropter, profusis gaudii· omnes in orbe terrarum celeberrimi antistites synodus «fidei catholicae stabilimentum, ecclesiae salutem et hostium eius terrorem, officii pastoralia solamen, populi ebristiani medicinam, mox agri dominici praecipuam culturam,mox corporis ecclesias nervos" · apponare consueverunt; novissima autem oecumenica et generalia synodus Tridentina, in Spiritu sancto legitime congregata, id inter caetera eensuit statuendum, ut cum tam luculenta ex uberrimo aynodorum fonte In ecclesiae corpus ordinemque sacrum per saecula derivata fuerit utilitas, primum «provincialis concilia, aicubi omissa sunt, pro moderandis moribus, corrigendis excessibus, eentrevsniis eMfiynriendi·, afiieque ez aneri· eansei bos pnrasissie renevsntar" ˚

Quorum neo numqnam non memore·, eum primum Deo disponente nid buias motropoHtaaao ooeleaia· manae admoti sumas, onuses industria· nerves in id iatendimea, nt totam regimiais eeeleeiasriei ra-tioaem sacrio eaaonibus ad amussim coaformemas, et vel ideo sancitam quoque synodorum neam eo potiori pietate instauremus, qao gravies morem base salutarem saeculorum iniqaitats in hae pro-vincia exspirasse dadam lugebamus.

Remotis tandem, auxiliante Domino, omnibus et singulis, quae pro vicissitudine rerum hucusque supererant, obstaculis, divina miseratione confidentes, et sedis apostolicae, cui vota nostra devotissimo patefecimus, dementia erecti, concilium provinciae Pragensis festo sthi Nominis beatae virginis Mariae, hfloc anno in dominicam XV post Pentecosten et B diem 9 mensis Septembria incidente, in sacra metro-politana ecclesia nostra inchoandum decrevimus, et per praesens edictum in nomine sanctae et in-dividuae Tr|»itatis, Patrie et Filii et Spiritus sancti convocamus.^ Eapropter revmos fratres, provinciae coepiscopoa, pariterque revmum episcopum ad per-sonam suffraganeum et vicarium nostrum generalem ac officialem, item procuratores venerabilium pro-vinciae capitulorum, nec non abbates et praepositos regularium, denique omnes et singulos, quibus, praeter istboc indictionis decretum, literis singillatim per nos scriptis propositam in Domino concilii cele-brationem denuntiavimus, quique de iure vel con-suetudine synodo intéressé iubentur, canonica metro-politici officii auctoritate publice ac sollenniter advocamus, legitime requirimus et in nomine Domini monemus, ut statato tempore ad faciendam synodum -oompareant. 8i autem eorum, quos requirimus, iusto quispiam impedimento se detentum existima-verit: excusationis legitimae causam opportuno tempore ad nos deferendam et iudlcio nostro pro-bandam esse meminerit.

Cum porro divino potius auxilio, quam ullo hominum conatu propositum in synodo spiritualis innovationis negotium provide inchoari et peroptata •orte expediri poaait: omne· universim provinciae nostrae sacerdotes assiduis tum propriis precibus, tam fidelium suffragiis sacratam synodi actionem Deo bonorum omnium largitori humillime com-mendare non intermittant, ut «quibus dedit regimen disciplinae. Spiritum sanctum benignus infundat, quatenus in nomine eius collecti, sic in cunctis teneamus cum moderamine pietatis iustitiam. ut in nuHo" a lesu Christo eiusque sancta ecclesia «dis-sentiat voluntas nostra, sed semper rationabilia méditantes, quae Deo placita sunt, dictis exsequamur et factis" ; spemque habeamus, fore ut «de profectu sanctarum ovium fiant gaudia aeterna pastorum'"'

Volumus insuper et praecipimus, ut praesens indictionis decretum in valvis eathedralium aliarum-que per provinciam ecclesiarum insigniorum affixum pateat, quo publicationis modo ita omne· et singulos, qui ad synodum requirantur, adstrictos esse pro-nuntiamus, ac si nominarim vocarentur.

In quorum fidem has literas propria manu sub-scripsimus. et ut sigillo huius sedis arobiepiscopalis muniantur et rite publicentur, curiae nostrae can-cellario hisce mandamus.

Datum Pragae, in octava Visitationis beatae virginis Mariae, die 15 iulii anni a salute per Christum reparata I860.

Friderieus, cardinalis et archiepiecopus.

' Art. XX. ïβ.
' Kaecb XXXIV. 4.
' Bread. XIV. *De eyu dwec..* I. S.

' Sen XXIV. *de* rvf. c. ».
' Poatif. Bsm., aids ad syssd.

Ex auuidate «Ai „ revAi ëeda«i Prageasas archiepiaoopi metropolit :
Adalbert·· Hroa, ëissU

A ProatuignUo oeleteaadi oomcUti ia sdvUato et «rsdüdisieaat maSrnpnHteea

Fridericua, miseratione divina et sedi· apoatobcae gratia sanctae Romanae aoeleaiae presbyter cardinalis titali Sancti Augustini et prinoepe archiepiscopus Pragensis, venerabili 'et dilecto arehidioeceeaoa elero tam saeculari quam regulari, salutem et benedictionem in Domino.

Auxiliante domino Deo et salvatore nostro lesu Christo concilium provinciae convocare prosperrima'sorte nobia contigit. Quanto perflui gaudio vobis publicum convocationis edictum communicemus, Deus ipse scrutans corda et renes nobis testis est, quippe cum ab ipsis metropolitici regiminis nostri primordiis assidue in eo versarentur cogitationes et preces nostrae, ut legibus ecclesiastici· non minus quam conspirantibus cleri nostri desideriis ex animo satisfacturi, avitam conciliorum praxim faustis auspiciis in had provincia instauremus.

Cum «utem sacrati operis instaurationem et fortunatum instaurationis fructum non nostris exiguis conatibus tribuere, sed vqatria potius pietatis suffragiis ac meritis lubënter in accepti» referre desideremus: pisa praeprimi» caritati» veatrae^il Christi fidelium preces ac postulationes in Domino requirimus. Orate fratres, ut Deus ac dominus noster .synodum visitare, disponere et benedicere dignetur Hortamini. dilecti pastores, carissimos curae vestrae concreditos fideles, ut sacramentorum frequentatione purificati, eo uberiorem nobis opem de coelis supplicationibus, ieiuniis aliisque piis operibus impetrare mereantur, .hoc praecipue. monente sancto Carolo Borromaeo, .precantes, ut adiutrice Dei gratia, quae ad suam et ad illorum, quorum curae commissi sunt, salutem pertinent, pia religiosaque sollicitudine in concilio agantur. 1

Quem & finem sanctiones et traditiones ecclesiasticaeyiif venerantes sequentia ordinamus:

I. Tertia ante indictum synodi exordium'hebdomade. id e«t dominica XII post Pentecosten, praelectis primum ex ambone literis nostris pastoralibus. saluberrimam conciliorum institutionem nervoso sermone exponetis, populumque docebitis, quanta sit fidelium ad faciendas supplicatione· obligatio, et bonorum operum, quorum exercitium supra commendavimus, redundans tum in synodum, tum i^ ipsos fideles meritoria utilitas.

J. Ab hoc tempore usque ad concilii terminationem. singuli sacerdote· missam celebrant·· praecriptis tenore officii orationibus collectam de Spiritu ancto adiungant, excepti· duntaxat featia duplicibus primae et secuhdse classis: post missam autem paroehialem, quinquies orationem dominieam et salutationem angelicam, neo non sequente· collectas lingua vernacula persolvent:

.Omnipotens sempiterne Deus, qui populis tuis et indulgentia consulis et amore dominari·, da Spiritum sapientiae tuae, quibus dedisti regimen disciplinae, ut de profectu sanctarum ovium flant gaudia aeterna pastorum.

.Deus, qui facis mirabilia magna solus, praetende super famulo· tuo· et super congregatione· illi· commi···· spiritum gratiae salutaris; et ut in veritate tibi complaceant, perpetuum eis rorem benedictionis infunde.

.Adesto, quaeramus, invocationibus nostris, auctor ipse pietatis et praeata, ut quod fideliter petimus, affleeciter oeassqaamur. Par Chriatam demtaum oatram, ëa»·

S. Dominie· XVI peat Pratsosataa, ia qaam hee aaae iaeidit faatixm aaaetne Ladmilee, martyn· at patrons· regui, ran a maridia erdiaabitur preoaraio fideliam ad vioiaam »01 atinlaamm filialem »ai «apellam eat . paUieam atataam, ibidamque, praeter oratiaaaa praefata 'litaniae mataraa aaaa preoibaa eoasaatia paragaatar. Pragae aataaa, radem dominion, bora 6 matatiaa, oommania omnium parochiarum procamio ordiaabitur ax basilica Teyneasi ad aacram metropolitaaam eoeleaiam. la aa proceaaione litaniae maiore· pia decantantar, at peracto aacro eollenni, eaedem litaniae cum precibn· praedicti· dicanter.

Sic agite, fratre· et filii in Cbriato carissimi, una cum populo aaaiduia orationibus synodo coninngendi; ferit eaim .aethera cleri populique Deum collaudantium clamor ? Ipse autem Deus, omnium in eo aperantiqm fortitudo, adsit propitius insecutionibus nostris; et quia sine eo nihil poteat mortalis infirmitas, praestet auxilium gratiae suae, utz in exsequendis mandatis divinis et voluntate ei et actione placeamus. Per, dominum nostrum Ionum Christum,- qui cum Patre et Spiritu sancto laudabilis et gloriosus «it in saecula saeculorum Amen.

Datutp Prague, in octava Visitationis beatae virgini» Mariae, die 15 iulii I860.

Fridericua, cardinalis et archiepiscopus.

S Norma celebrandi oonoilU ab •minaatlaslmo matropolita definita.

Prseamlam.

Actiones concilii provincialis, cuius celebrandi noram servato ordine caerimonialis episcoporum et pontificalis Romani consulto ecclesiasticae traditionis more, et expetito insuper sacrae congregationi· concilii iudicio, hisce exponitur ·, auxiliante Domino expedientur in congregationibus et publicis seaaienibus eorum, qui legitime vocati ad faciendam synodum convenient

I. Congregationes habebuntur:

1: privatae episcoporum in aedibus archiepiaoopi metropolitae;

2. particulares in aedibus archiépiscopal!· seminarii, praesidentibus videlicet episcopis et praesentibus illis synodi officialibus et sodalibus, qui ad singulas basce congregatione· vocabuntur;

3. generale·, in ecclesia seminarii ad Sibum Salvatorem clausis valvis celebrandae, quibus praeaidente matropolita patres et omne· «ynodi sodales atque officiale· interease iubentur.

Congregationibus generalibus intereaae poterant alii etiam viri ecclesiastici, quatenus pro singulis vicibus, annuente métropolite, admiasi fuerint. Ut admittantur, immediate J^nte congregationem habendam in sacristie eccleaiae Smi Salvatoris, veste talari t pallio induti comparerai, et promotori concilii, petitionis instar, schedulam eum scripto rao nomino et officie, quo funguntur. exhibeant.

11. Seaaioaoa. quae dicuntur publicae, celebrantur in ancra metropolitan· eocleaia, et quidem in sacello ancti Wonoealai, martyris et patroai regni, praeentibua quippe omnibus et singulis, qui ad concilium vocati sunt.

1 Edici. 4« eoae. pm. V.

1 Of. de tiaaslal. ». Vtu, Adalk.. ia peafri· Mamiaaai. lectio V.

1 Oseras. episc., Uk. I. osp. XXXI; pimtit fiam. part. Ut rds sd synoda

' Utesas sssiasat card. Csgiaao, a saagr. aera. peasdscti. d assis. anMap. SMtrvp. ·<·. de dis m senii IMS.

I. Di· e.septambria, ip·· feat· KatMMb beatae Maria· Virginia, bora 10 aarie meridieea, peaaevia habebitur congregatio apiaooperàm, adaeitis «Mallii promotoribus «t oaaecllario archiepiaeopalL

Faeta per m«tropoktam aratiaaa ridaamtas Ae-msaa ? oonfarent antiatito· d· aynodi nflalaHMa, de distributione materia· ia eeagràgntionib·· 4aN-berand··, at de reliqui» quae ad fbMtuaU-mgtiaai·' •ynodalia progreatam condecere ridebuntur. Quibus peracti» fiet gratiarum aetie.

II. Eodem die, bora 4 pomaridiaaa, prime congregatio generalia locum habebit

1. Omnea ad «ynodum rita vocati, aaeealarea rente talari cum pallio, regular·· habita cui ordini·, officiale·· vero veate chorali induti, deaignata aua lora occupabunt.

2. Cum venerint patrea rochetto ot moaetta induti, métropolite, accepta atola rubei coloria, fiexia B genibua incipit hymnüm: F«m *Crteier;* quo alternatim recitato dicit orationem ddaaamw.,

3. Sequitur brevia allocutio metropolitae, qua finita, ex eiue mandato praelegetur per arohiepiacopalem cancellarium catalogua aynodalia, exhibens nomina patrum et reliquorum membrorum concilii.

4. Idem cancellariua mox colliget instrumenta procurationi· metropolitae exhibenda, et, eodem mandante, promulgabit decretum de iudieibu» aynodalibua et nomina reliquorum aynodi officialium.

5. Facta promulgation];, notarius actionum aynodalium accedit mensam praeparatam, maner· auo iunctunis; secretarius autem, quem métropolite designaverit, praeleget instructionem aeu agenda officialium.

6. Accedunt dem promotorea, quorum unus, nomine eorum qui petierant, ut ad praesentem eongregationem admittantur, aupplieat pro admisdone C concedenda. Admissos metropolita monet de officio •errandi accretum.

7 Mox per secretarium promulgabitur decretum generale de «errando secreto, et aiaguli pro ordini dignitate accedunt ad metropolitan!, sponsionem manu pectoyi admota edituri [spondeo «t promitto, me aeeretum ee»e «erraturum].

8. Sequitur praelectio reliquorum decretorum •t ordinationum, quae formam concilii concernunt, dein indictio proximae seasionis publia·· «t gratiarum actio.

Eodem reaper·, ab hora 7 uaque ad 8, eampanaa omnium civitati· ecclaeiarum pulaabuntar.

Bs prseibns pre gratldhun aetleet peragendi·.

Actione· synodale congregationum finiantur ia quolibet eonaesau precibua soqUMtiba· per prae-•idem dicendi»;

Antiphoxa: Confirma hoc Dona, quod operata· •a in nobia · templo aanoto tuo, quod eat in larn-•alem.

Fcraw. Benedicamua Patrem et Filium cum •ancto Spiritu.

Jfccp. Laudemus et superexaltem·· eum ia eaeenla.

OrnmaM. Deua, apud quem pro pereepMa doni· gratitude accura, eat alterius beneficii impetenito: da nobia digna· tibi pro eollntb btecficiia gratia· rependar·, nt misericordiam taam ad imparttenda nobia nova bona provocem··. Per Chriatam dominum nostrum. B. Am··.

. Ia honorem beatae virgini· Mariae. Oratio ab omnibua recitanda: Sub tuum praesidium ete.

F. Vultum tuum depraeabuatar.

B. Omnaa divita» plebi·.

• Bx snUas ad maita·

•dvareibate hmiMam: at tata eorde |ibi praetentem ab hoatiam pceptttaa taere deoaaeter tacUHa. Per (Matam deutinem aaatram JL Am··.

F. Divinum aaxifiam sitaempernobiaeum. B. Am··.

L Paete a&i Komiaia beata· virginis MariUS^ quod hoe anne incidit ia 9 aaptembria, consilium proviaeta· prima eeeaiaa· publica iaahoabitpr. S'

I. Hora fer· dimidia octava matnctra, putres conveniant ia aacello aedium arehiapwoonalium; retiqui ad synodum vocati, «t quotquot · Ciaro civitati·, tum eaoeulari tam regulari, <d soUmenatem convenire poterunt, adibunt ecclesiam metrepolitanam; unde, tertio quadrante ad octavam-ordinabitur procaccio oleri ad aulam metropjjlré·/

9. Interim eampanae omnium dvttaus ecclesiarum pulsabuntur uaque ad dimidiam nonam.

II. Ordo proceeaionia aequeaa erit:

Praeferantur vexilla eum umbella metropolitans· ecclesiae; procedent mox regulare· eo ofdioe, prout in proceaaione tbeopborioa mori· e; clerici saeculare·, qui fore ad «olemnitatem convenient, et parochi civitati·; subdiaeoaas cum. cruce capituli metropolitan! et duo oeroferarii; elenia sanctae metropolitaaae eeeleaiae; chorus cantorum; magiater caeremoniarum, acolythi et ministri pro aaero pontificali; theologi patrum et procurator facultati· theologicae; notarii, secretarii et promotorea concilii; superiores regularium provinciale· eo ordine, quo familiae regulare· procedere aolent; procurator·^ capitulorum collegiatorum, dein cathedralium, iique secundam ordinem promotioni· inorum antistitam; prior conventu» Molitenaium; abbate· regularium, aecundum ordinem suae Benedictioni ; generali· ae magnos magiater ordini· Craeigerorum; praepositi capitulorum Vysehradenma, Veterobolealavienaia et ad Omnea Sancto·; capitulum metropolitanum in corpore procedens '.

III. Eodem modo, eum patre· ooneilii, peracti· in aaceUo arehiepiacopali precibua praeparatoria clero eo. iunxerint, prooemio ex aula metropolitae ordinabitur ad ecclesiam metropolitanam

Praooaato doro procedant apisoopi secundum ordinem suae promotioni» rubeis pluvialibus induti, mitra· auriphrygiataa datarent··; dein «ubdiaoonus eum creo· archiépiscopal! et oeroferarii; tandem metropolita, indutas amictu, alba, cingulo, stole, pluviali rubro, at mitram geataaa pretiosam, aaai-•taetibn· eaaonieia.diaconi· et arehidiaoono atque reliquia oaaremoeiariis

IV. Ibunt praefati clerici et dignitates, prout eneremoninle BomMum monet, «applicante· et psalicetea, prout ia procaaaionibea, quae litaniae appeliaatar, mori» «at.

Ecclesiam ingressi regulare·, parochi et reliqui clerici, qui ad ooleamitato· coarcaacuat, bino inde pro opportunitate loea eapiaat; eaetori vere sacri

I Ctsrid Msoshrsy, paaesM ririttaa, tba«M 9··" aoterii st msNtaril ssempaUM· «t htaetas, saparisrm legatariam pieriMtahc haMta ari sadhta rsbqai regularium pnspaaM at «bbstm, prsnt ct prsmstams «aeaiMi, frsaamtarm

pinvtaHbm rebri salaria stes atsMs taateti atat. ûsam pantifiaaHam habaatea, at qadhm fes bea eatu aaasamam aet, aaltrsa aiaapBsm aibi aetaria Maaua pnea aasasmeniate Bo-saata fvaaaipri

• Uam msfim aarvabttur in amaibea, qaes hsbabnater, · aiaainnltaa pebMeia, (Juedri vara ama nae tavuret, matrupetta· at eptoaepi lanvaetaet In saoiaai· matmpslfa··: In kaftU Sti wti· m M·· m-t- efdfaM frarfM· fa ptt

fssieadi ministri ntqu· synodi at sedates a, is ebero maiori ₘ- proabytcrio la loea oo- ■mpubsmt

V. Paratia omsibua, quae ai aaarum roquiruaturv nwtropoHta prosed·» ai altare intonabit aatipbo- imm: F«si sesrofs *Spiritve,* at aheoluth vacaàëalo, ,ı eapsueerio ot oratio··, ceMrabit mina· votivam aoBaaaom io Spirit aaaoto ⁑ Sub sacrificio miaaaa, oommsni· olori.

la tea aoa datur benedictio, tod, abeoluto ultiaro evaagelio, metropolita, depositis paramoatia miaaaa proprii· ueqac ad ttaioellam inclunive, sceipit pluviale rubrum eam mitra, .at, promalgato fidahbaa deereto do synodo aporianda, ordinatur proooaoio ad sacellum Sanati Wenceslai, pro oonseasu solemni paratum, ubi tinguli designata aua loea occupabunt

VI. Metropolita, ante altare genuflexus. incipit •ntiphoném ffneurfi, et pervolventur pPeees, prout ritus pontificalis Romani þraecipit B

Hia peracti·, recedunt acolythi et reliqui mitystri, remanentibw tantummodo iit, qui ad synodum vocati eunt.

1. Ostia sacelli clauduntur, et sessio inchoatur aennone synodali; quo finito, promotoree, more in conciliis usitato, (notant pro publicatione decretorum de aperienda aynodo, de emittenda fidei profeaeione, de promulgatione decreti Tridentini de recidentia, de modo vivendi in concilio, de servando accreto, de praejudicio non afferendo, de non discedendo et de indictione proximae aeacionia publicae. Singula decreta, annuente metropolita, per secretarium praeleguntur, et, expetitis patrum voti·' ab ipeo metropolita, sollenni declaratione publice confirmantur.

2. Promulgato decreto de emittenda fidei professione, metropolita, depbsita mitra, conversus ad altare genuflectit, et manu libro evangelioram admota, voce elevata professionem fidei emittit, caeleris eum communi recitatione sequentibus.

Dein sedens accipit mitram et librum euangeliorum; mox accedunt singuli episcopi et reliqui in synodo congregati, et manu libro evangelioram admota formulam iuramenti finalem dicunt: «Ego idem spondeo, voveo ac inro. Sic me Deus adiuvet et haec sancta Dei ëuangelia.

3. Promulgatio promulgandis, instant promotoree pro publicando actionis instrumento, qnod ex man- ðato metropolita· per notarium actorum synodalium publicatur.

4. Mox aperiuntur sacelli ostia, pulsantur organa, ot processio ordinatur ad altara maius, ubi per métropolitain solemnis benedictio impertitur.

6. Deponitis in feldiatorio sacris veatihua, métropolite aecipitacappam, patres mosettaa, et ordinetur recessus. II

Ba roagragetisnlbus partiraleribus

Actiones congregationum particularium expedientur per quatuor sectiones seu commissiones synodales, quarum singulae episcopum habebunt praesidem et insuper vicarium, quem ipae episcopus • membris suae sectionis designaverit.

Pro primo consessu die lOssptombris habendo, omnes synodi officiale· et sodale·, dimidia nona matutina, oompareant in aedibus archiépiscopal!· •eminari!, ubi pro qualibet sectione peculiaro oosplave paratam erit, in quo eiusdem eectionis membra actioni sysodali vacabunt.

Sessiones congregationum particularium, durante syaodo, quotidie ante ot post meridiem habebantur, axroptis dioboa Uba, quibw «sugragatiena· genetake ot aaasianm pabboao aalebsnbuatur. Cataram •pittop tram arit, qui singulis aeetieaibra praesuat, detarmiaaro aoa tantum dite at boras pro eoaoaaae babaada, aed at totam ardiaaot, qua materia synodali· traotaada orit

Actionibus eeugragutieuum pra«mittit«r orati· Adsuanu per praaaidam dioeada; finita actio··, praaUgitar instrumaatam ipaiaa actionis per notarium aynedalem eonfieieodum, ot persolvitur grotiaram aetio.

Ba railqnla ɪIngriesttnftat gaasraUbus at aaaaieulbua poMMa

I. Congrogatioara generales tot celebrabuntur, quot semiqgp· publieae, et quidem diebua publicae sessione· q^ximo antecedentibus, hora 9 ante meridiem.

Ordo aotionia fere idem erit, prout aupra dictum eat ⁑ Praemia·· nimirum oratione Admmuta et facta, prout in Domino expedire videbitur, brevi allocutione metropolita·, promotoree primum inatabunt pro admiaaione eorum, qui fora, ut admittaatur, petierunt. Dein, , instantibus iisdem concilii promotoribus, synodi materia successive praelegetur et diaeutienda proponetur. Abaoluta lectione et diaeuaeione, promulgabitur decretum indietionia proximae aeaeionia publica# et congregatio gratiarum actione finietur.

II. Sessiones publieae, praeter primam, auxiliante Domino, celebrabuntur quatuor, et quidem feria V dominicae XV poat Pentecosten, quae erit 13 Septembris; dominica XVI post Pentecosten, in quam hoc anno incidit foetum sanctae Ludmila· viduae, martyria et patronae regni; feria V eiusdem dominicae, quae erit 90 septembria, et sequenti dominica XVII, quae erit 33 septembria.

1. De hora «t loco, de proceeaione et ordine harum aeaaionum eadem valent, quae superiu· expetita ŝunt

3. Mi···· solemn·· in secunda, tertia et quarta sessione, alternarim ab episcopis provinciae coram archiepiaeopo celebrabuntur, servatis omnibua, quae in caeremoniali Romano de omittenda in mi··· benediction^ quam finita seeeione ipee metropolita impertiri debet, praescribuntur.

3. In raasioue secunda, celebrabitur solemnia mia·· votiva de sibo Şacramento in seasione-eertia, mi··· de feato diei; in sesaione quarta, miaaa votiva solemnia de beata virgine Ɱari· in seeaione ultima, ipae metropolita missam votivam de sfta Trinitata'pro gratiarum actione ȼelebrabit

4. Prece· et evangelic, quae in pontificali Roɱano potita sunt, peracti· tribu· seeaionibus ia reliquis statuto ordine repetentur.

6, 8«rmone· synodales item per patraefiteraatim habebuntur; in sessione ultima vero, sartnonem habebit ipse metropolita.

fi. Ultimae eeesionis ritus finalis sequens est:

Publicatis ultimis coneilii decretis et absolutis omnibus, quae formam finiendae synodi concernant

¹ Gloria, ■» ovat., Cndo, prsat da Sp. a. sit «vsag. a losBaia

² (Ms sd rpasdam,

· *VU»* sapra est 174.

· *VU»* supra est ITS. Corn Sn·taira XVI past Pratssssma oraaraais amafam paraeMarum praasmio ad mstripiHtsesm ae- <Mu ardtrasda til. parosbi «dvtmtti pramssM syusdsH bra vies latsrsmi ₘᵤ pstersnt, ŝe vsnisstm cam paràbiani· ht ■rclstia· praps valvas prttsmisatm synsdslan aaspartabrat.

ɪ Gloria, era stat.. Crs4s, prsef. 4e naliv. Dsm.. sK svaag. a Isaraia

* Gloria, ana «rat. Cred·, prast ds b. Vteg.. alt mag- · IsaUaia

* Glsria, sra srat. Credo, prsef. do sa Tria, alt evaag. a Isaaaia

* Ords ad apaod.

ordhatnr seUta prooesaio · sacetio «4 altare anta·, [redacted]M per mstrepolit··» iatoeatar hymns· Λ Aman laudamas, congruo vsrsiealo, rsspaassrio at oraeoae fisindus. Hi· poraetia, idem ssotrapolita, servato rita peutificaH· Boatsai, dieit ataifemaai JfeBa *Mt* Dsatine1, st dein soloasaitar eataibas benedicit. Soquantar acclamationes par prsmctnre· alta voce Isgesda·, petrib·· estsrisqus membris syaodi cam exultation· respondentibus. Mai petres a^ metropolitam accedunt pro oaeulo paaia; aodaesqus osculo «atari ooscilii sodales mntuo sibi gratulantur. Tandem primua diaconus metropolita· assistens alta voce dicit: risemiesnM m pees; ounctisque pocls-mantibus: *In* aomiM *Ckrifti,* afetropolita at patres deponent sacras venta·, et ordinator recessu».

Cssslssls ajraotU.

I. Die 24 septembris, horn 7 matutina, convenientibua in metropolitan· aoeleaia patribus coterisque «ynodi membri·, arcbiepiscopus metropolita celebrabit sacrum pro defuncto totius provinciae clero et fideli populo. Ad sacrum istud faciendum invitantur etiam parochi civitati· et univeraim Omnes, qui intéresse poterunt clerici tum saeculares, tum regulare·.

2. Acta et decreta concilii quantocius ad sedem apostolicam deferentur, sibi patris iudicio examinanda, corrigenda, et si ei in Domino placuerit, approbanda, ut demum more canonieo ad laudem et gloriam Dei omnipotentis, et utilitatem cleri populique huius provinciae publicari queant ².

C. Inatruodo officialium «ynodi ab aminentieaimo metropolita odito.

·) Officia lidlesm «yssdallsn.

Etiamsi indicum synodaliuni. qui alias iudices querelarum et excusationum appellantur, primum ac potissimum munus, excipiendi videlicet in synodo causa· crimino··· et lites civile·, atque summaria sententia de utrisque iudicandi. hodie passim conquieverit: non idcirco tamen, prout varissime notat Benedictus papa XIV, eorumdem iddicum electio censenda est superflua; tum . quia adhuc possent •i qui vellent, constituto· adire iudices synodale· •orumque iudicio acquiescere; tum qui ad eosdem iudices pertinet aliis insuper ad utilitatem synodi vacare officii·, quae potissimum ad sequentia redeunt ·.

1. Iudicum erit, reoognocoere Utera· procuratorum, et quaerere de patrum mandato, cuius tenore theologi ad synodum praesentem vocati ranf.

2. Examinabunt exeuaatione· tum eorum, qui ad synodum rite voosti, insto tamen impedimento detenti non comparuerunt, tum illorum, qui, eveniente fors casu necessitati·, libello supplici ad pressidem. huius iudicii scripto dsfcrendo postulaverint, at synodo nondum flnitaTnDemino dimittantur. Accepta discedendi venta, materiam concilii typi· •criptam, quae singuUs tradebatur, praecidi iudicii restituent.

3. Cnm stante decreto de praejudicio non alte; rendo provide alioquin^g^utum sit, "ne quid de cuiuspiam fur vel maioritate detrahatur: confidimus in Domino, fore ut querelae de iere praesentia· vel praecedentiae nullae moveantur. Quodd tamen hniusmodi quaestio iqovpretur, scripto' ceterum ad

[redacted]N^·N·N·NN· V·W, •bertaa Maaitat·· brovi ataau, praut Benedict·» XTVait. eoanpouere. De cetero taient smses st tta<eH «4 synadam vocati, qsod «4 feras» MMiMi «stat, 'da praecedentia see amieritata ia sysodo aaboada, omai roeunp proruas rsseisse,'prouuntiars.

4. Vslumus tasdem et ananda·»»· eleette iudicibaa, at, quantum poterant, decreti da servando •ecreto vigile· custode· ain't, at vindices discreti.

b. Praaaidia orit earara, at acta indicii in peculiari instramrato, quod protocolhim diet solet, consignentur, at, Anita synodo, relatio de acti· archiepiscopo metropolitae exhibeatur.

b) Officia premeterum essciIU.

Promotorum, quo· pro praesenti concilio provinciae daoo conatituimaa, gravissimum munus paucis verbi· expoauit Benedictu· papa XIV, docens eorum esse. Urgere actione· synodales, seu insistere, ut omnia, quae in synodo fheienda sunt, celeriter et fructuose perficiantur. In specie, de eorum officiis sequentia ordinamus:

1. Promotorum erit, debito modo instare, ut materia in congregationibus generalibus et senionibus publicis opportuno tempore parata et bene ordinata sit.

2. Eorum erit providere, ut quae formem actionis synodalis, potissimum in sessionibus publicis usitatam, concernunt, «ervato tum sacrae liturgiae ordine, tum traditionis ecclesiasticae more expediantur.

3. Rituali officio in eongregationibua et senionibus alternantes fungentur, praelegentque pariter cum secretarii» eoncilii. alternantes materiam decretorum in sessionibus publicandsm.

4. Eorum tandem erit, colligere tum confecta a singulis notariis instrumenta seu protocol!· actionum synodalium, tum illa decretorum exemplaria, quae ceu authentica publicatam concilii materiam continent

b. Finita synodo, omnia actionum instrumenta, una cum congrua relatione, metropolitae exhibebunt.

e) Officia seevetarlsrs·.

Secretariorum, quo· pariter pro huius concilii actione duo· constituimus, erit:

1. Curare, ut saltem pridie, quam seaaionis publicae celebrentur, edictum celebrandae sessionis valvis tum ecclesiae metropolitan··, tum ecclesiae ad Bthum Salvatorem affigatur.

2. Decreta ad formam concilii pertinentia alternando promulgnbdnt, materiam in congregationibus •i sesaionibus publicandam praelegent alternante· cum promotoribus et illis, qui e numero notariorum vel alias ad idem lectionis officium deputabuntur.

,4) Otleta astarisross.

Notarios pro synodo praesenti constituimus quatuor, quorum unum principalem actioni· lynodali· notarium designavimus. Officia notariorum hisee exponimus:

1. Eoram erit, ooafieera'instrumenta actionum, quae in sia^uKs sessionibus eosgrsgstionum particularium expedientur. Instrumenta ista, quae prout praeses congregationis ordinabit, praelegentur, •idem praesidi tempora opportuno exhibebunt subscribenda ut custodienda-

2. Quae per Soagregationi» praeeidem quoad actioni· expediendae modum ordinabuntur, reliqui» istis· congregationis membris promulgabunt.

8. ExeusatioM· eorum, qui una alterare vice insto impedimento detenti sessioni particulari interas·· haud putarunt, ad praeaidem deferunt.

¹ Ordo sd syaed.

² Ia «reesdi·· bria· smbm typi· datas si iatsr synsddM distribute· spporita· «at 1st··* texta» Ordteto ad [redacted]yasdu, ρτν·ι ia Psattikali Bmmm habstur. iMites «ast tres dtlhnatiMM· iooorSM, sm Aapsaitiyam massasm' «ynsdsltam ia esagrrestisaibw st ssariaaAes paNMs.

³ Bmad, XIV, *D** spi»·'A«»r,, fib. IV, aap, &

4. ruth SltiInib», qaae F H A pertiaalareas expedleadu «rut, materia» syaodi typto acriplam, «eia· examplaria ia prima aaaateai· partieaiari aiagaKa aaaaüü membris oemrnanic·· baatar, colligMt mtitaaaiia·, O faita synod· laaaia exemplaria premotoriba· exhibebant

5. De vara, qni a numero netariornm oAefo tamper aetarii Mtocum synodaKam fnagatar, ooadsiet imteamrota qaoqee ajboaaai, qaae ia congregatioaibw geaerahbm at soaaionibw publicis expodiontar, quorum inetrameatorum tenorem in tea ooagregationum at suasionum promulgabit lustramenta tats exhibebit metropolita· pro rabscriptione, at sabocripta tradet promoter!bu· aaaarvanda.

r) Oflcta cMremonlertenun at mactotri eeram.

Eorum erit ourare, ut io congregationibus generslibus at solemnitatibus publici· omnia et singula B secundum normam in celebrando concilie terrendam ct alioquin typis- datam ordinantor et peragantur.

Datum Pragae. in festo sanctorum Angelorum custodum, die 2 septembris 1860.

Fridericus cardinalia 'Bchvanenberg, archiepiacopua metropolita.

II. ACTIOXBS SYNODAL».

1. Aota ooagracattoanm caneralium et ssantonn»,

[Excerpta.]

Catalega· synedeltam

þraeiU nfiitntMmt métropolite coefrepotonm.

I. finsmidtaiei *et iUtutriuin* patras.-

Carol» Borrom. Hanl, episcop» Reginaehradacensis.

Augustin» Barthol. Hille, episoop» Litomcriceneis.

loannes Valerian» Jirsik, episoop» Bohemo-Bndvicensis.

Petros Franc Krejci, episoop» Oropensia atque emi metropolita· vicario» generali·.

II. Capitulorum peUMraliemi procuratem:

Capituli metropolitan· Pragemis:

1. Wonoealau eques de WAclavioek, sanctae metropolitan·· eoclesi» praeposit» ac pria» praelatus, sacra· theologiae doctor.

2. Nicole» Toraok, sanctae metropolitan» eceledtae decanu et praelatae, sacrae theologiae doctor.

3. Adolph» Wttrfel, sanctae metropolitans· ecclesiae canonicus at sacrae theologiae doctor.

Capituli eathcdralis Rsginaehradeoensi· :

1. loann·· Bais, ecclesiae et capitali deoanus.

2. Wenoesla» Hrdiua, eiuodom capituli cano- D aie», sacra· theologia· doctor.

Capituli eathedralia Litomericees»;

1. loeeph» Pfeifer, eeeleatao et capituli eanoaic», iilflxi episcopi Litomerieenaie vioari» generalis.

2. loeoph» Akernsann, eiusdem capituli Canonicus.

Capituli cathedra!»· Budvipeaato:

1. Adalbert» Mokry, eoeleatas et capituli canonicus, illthi episcopi BudvicMsis vicariu generalis, saeta· theologias doctor.

2. loannes Bchawel, eiusdem capituli oanonio» et civitatis Badviceaais decanus.

III. *Praelati* ^nsyndetmi^it·

1. laoob» Bear, ordinis Crucigerorum om rabes stalla generalis ac maga» magieter, sacra· tbyologtae deotor.

X Hieroaymm Zesdler, canoni» ordiais Prao-meestrataasss Strahovi·»·· abba·, sacra· tieologi» doctor.

3. Frucisc» (Metka, moeasterii Mmteeratensis ia Emma» ordinis Sancti Beaedieti abbas, sacrae theologia· doctor.

4. Marianas Heial. cmoetae ordinis Prao-momtrateaeie Teplaaae abbas, sacra· thoologta· doctor.

b. loanees Rotter, arehisterii Bïevnovie»is et Brassens» ordinis Sancti Benedicti abbas, sacrae theologiae doctor.

6. Athaaaaias Bernhard, ordinis Cisterejamis monasterii do Oseoco abbas, sacrae theologiae doctor.

7. Norbert» Sychrava, canonisa ordinis Praemonstratensis Siloensis abbas.

8. Leopold» Wackar, ordinis Cistereiensi· monasterii Altovadensis abbas.

.i. loannes Jarsecb, contentus ordinis loansitarum ad beatae Mariae virgini» Pragae prior et magni prioratus vicarius generalis.

10. Antoni» Joecblinger. congregationi» Smi Redemtoris per Austria» superior provincialis.

11. Theophilus Matejka, ordinis Praedicatorum prior provincialia

12. Leopold» Klose, ordiais Minorum sancti patris Francisci Conventualium minister provincialis.

13. Adeodatas Bcbdta, ordinis sancti patris Augustini Eremitarum prior provincialis.

14. loann» Diener, ordinis Minorum sancti patrie Franeisei Reformatorum minister provincialis.

15. Wolfgang» KShler, ordinis Minorum sancti patris Francisci Capuoinorum minister provincialis.

Superiores provinciales ordinis Piaram Scholarum, societatis Issa, ordinis Servorum beat·· Mariae virginis, qui ad synodum invitati erant, C propter impedimenta mm excusantes, ut legitime abease possent, licentiam impetrarunt.

ZF. /Veepeeift tepstaleram oedlsyselonmt.

1. loennss Padlesak, scelestae ooUegiatae Vetero-Bolestaviensis praepositos et praslatus, sacrae theologiae doctor.

2. Francise» Cseschik, ecclesiae ooUegiatae ad Omnes Sanet» praepwitu at praelat», sacra· theologiae doctor.

F. *CppitaH eoUtpieti* FysrArsdswss proemreter.-

Weuceslau Sigmund, eiusdem capituli canonic».

FJ. ***Iieltitu*** *theelofieee* ·» aamosrsitete FVeystus preenreter;

loannes Smutek, sacrae theologi» doctor ot profeseor, canonicus capituli ad Omnee Sanctos.

FJ/. neoisyi st Mstemstos.-

a) Elii métropolite·:

loan. Maran, sanctae metropolitan» «celesta· eaSoaic», sacr» theologi» doctor, Franc. Xav Plaacar, sanctae metropolita·»» obclcsta· canonic» et saerss theologi» doctor; Carol. Fra». Praeha, •anet» metropolitan» eeelssias saaoniem et sacra· theologi» doctor; Gabriel Gbatnor, secreo theologi» doctor ot in universitate Pragonsi profeswr; Viaoent Ndhlovsky, sacra· theologia· doctor et ia universitate Prago» profaswr; Salse. Ant Mayor, sacra· theologias doctor ot ia univarmtato Pragena professor, ordiais dstareionsis - moaasterio Oss·· cemsi presbyter; Eduard»Tench, s»rao thrologi» doctor et olorieorum archiépiscopal»· seminarii recto»; loan. Gebhard, eoelesi» ooUegiatae Vyeehrodsesia ceaoaicu hoaorariw; Matthias Heiariah, parochi» principali· Vetero-Prag» bsetas Mari»

ir

virginis i· Tsyn parochos et eaaoeisos honerarios Vysehradeasia; Antoo. Hlavaa, inkUhMa· Püsaaaa M at vicari» foraoe» archiepieoepelis distrie tea Pijaaenaja; Barnard. Borgeefrsy, peroehus Nebaakeuia at viеariu foraaooa arahiepiaeopalto districtis Egrenait; Ioan. Ladwig, paroohas ia Habelschwird, arehiepiioopalfo per districtum Glaeeusom visitator; Ant. Jandaurak, oonetasatbr ia uiversitate Pragensi; Ant Reiawarth, ia universitate Pragena theologiam doooae pastoralem.

Alter, qui e comitatu Olaoaaai cen theÿlogu at canoniata archiepiscopalis vocatus fuerat, Antonius Ludwig, vicarius arohiepisoopalia et arahidiaconu infulatus, mosbo impeditns adeeee non potuit.

b) Revmi epitropi Reginaehradeconaia

· Ioan. StArek, theologici instituti Reginaehradeoenaia profeaaor et aacrae theologiae doctor; Franc. Pokorny, decanua Holohlavii et diatrictua Jeromerenais vicariua 'foraneua episcopalia.

c) Revmi Upiacopi Litomericensis.

Ioan. RehAk, eapituli cathedralia Litomericenaia canonicus, aacrae theologiae doctor; Ioan. Drbohlav, parochus Magno-Jeaenikii et diatrictua Nimburgeqsia vicariua foraneua episcopalia.

d) Revmi epiacopi Budvicenaia:

Franc. Jechl. theologiae instituti Budvicenaia profeaaor, aacrae theologiae doctor; franc. Kamaryt, decanua Kaplicii et diatrictua Kaplicenaia vicariua foranèua episcopalis.

(In I congrtfetiaiu gamrali.) lam etho métropolite mandante, decretum eiuadem lectum eat, quo tum iudicea synodales tum ceteroa synodi officiales constituit. Nominati eunt sequentes:

Indies rywodalaa: Wenc. WAclavicek. uti praeses. Ioan. B. Marpn, Ad. Mokry, Wenc. Hrdina. */Voatoiaret eonciUi: Fr.* Xav. Plaucar, Carol. Franc. Prucha. *Stentarii eonâiii:* Ioan. Gebhard, Ed. Teracb. Notorta *eomilii:* Sal. Mayer, Vino. NAhlovaky, Ant. Jandaurek, Ant. Réinwarth. Cesrimomenma *magiatar:* Ed. Terach. (In eiua auxilium aaaignatus est: Wenc. Kratochvil. sanctae metropolitanae ecclesiae oacrista.)

I commissio. Prasass: Revmus episoopus Reginaehradecensis. Fica-prasasa.Ioan. Ratter. Cost-SüKor --Franc. Caeocbik, Ioan. Dieneç, Wane. Hrdina, Ioan. Jarescb, Franc. Kamaryt, Ioan. Ludwig, Ioan. Maran, Bal. Mayer, Ioan. Raia, Ad. Schfits, Norb. Sychrava. *Notarim dtiynahu oat:* Sal. Mayor.

II commissio. Ptassss: Revins episoopus Litomerioenaia. Fkt-prue Athan. Bernhard. *CoaauUoroa:* Franc. CAstka, Ioan. Gebhard, Ant Hlavan, Ant. Jandaurek, Ant. Joechlinger, Wolfgang Kôhler, Franc. Pokorny, loan. RehAk, Ed. Tench, WAclavicek, Ad. WOrfel. Notori» dsaspaet» sat: Ant. Jandaurek.

IIl c c h imm. Prosasa: Revmus episoopns Budvicenaia. Fice-prorsas: Hieron. Zeidler. Coruasttore ion. Akermann, Ioan. Drbohlav, Matth. Heinrich, Loop. Klose, Ad. Mokry, Ioan. Padleask, Franc. Plancar, Ant Reinwarth, Ioan. Schawel, Nic. Tomsk, Loop. Wacker. *Notarim dopataim eat:* Ant Rsinwarth.

IF eommiaaio. *Prdeata:* RevAus episcopus Oropenaia. *Vica-proaatt:* Marian. Reinl. *Cmunliona:* lac. Beer, Gabr. Gûntner, Franc. Jechl, Tbeoph. MatAjka. Vine. NAhlovsky, Ion. Pfeifer, Carol. Pimcha, Wenc. Sigmund, Ioan. Smutek, Born. 8orgeufrey, Ioan. StArek. *Notarim eaaatitatm aat:* Vine. NAhlovsky.

Ceteram de'Xatatta distributa edtua dsmiM» santMn nurum emo babeodam mcwuit, eamqne, oaaeflU (aite, integram fore rastitaeadam.

Quibas rabet ooMtitatis, promoturas eeeooeerant pttantis, ut MMuUie presbyteria provinciae, qui ad istam eragragutfooem admj^ti rogaverant, aeeoe-■sa concederetur. Cui petitioni lectis noram nominibus, rfoi patres aaauoraat, admiseoeqae ofons métropolite de secreti servandi offleio admonuit, atque nonnisi ad audiendum admissos esse iis significavit.

Summos Christi in terris vicariua, accepto de instante synodo Pragensi nuntio, auam et gratulationem et paternam benedictionem emo metropolitan sigqificavit, simulque indulgentiam plenariam pro die conclusionis synodi concessit.

(Secundum ordinem praestitutum congregationes generales, post illam praeparatoriam die 8 Septembria, habitae sunt diebus 12, 15, 19 et 22 septembris, sessiones vero diebus 8, 13, 16, 20 et 23 septembris. In I sessione] fere omnes synodales et alii quoque e clero lesu Christi corpus e manibus emi metropolitae susceperunt. (In ultima somione] emus métropolite fores sacelli (S. Wencealai] aperiri iuaait, et processione ad altare maiua adoritata . . . patres decretis propria manu subscripserunt. E>î>us métropolite mox sermone synodali omnipotentem Deum de exacto gravissimo opere magnificans, simul concilii patribus et consultoribus de eorum atudio gratias egit.

A Decreta omlpontimtml motropolitae ad formam ooncUU pertinentia.

da *^terirnda. aynodo.*

. Fridericus, Dei et apostolicae sedis gratia sanctae Romanae ecclesiae tituli Sancti Augustini presbyter cardinalis Sehwarsenberg, metropolitanae ecclesiae Pragensis arebiepiacopus ·.

Ad maiorem gloriam Dei omnipotentis. Patria et Filii et Spiritus sancti, in honorem immaculatae et gloriosas virginia et Dei genitricis Mariae, ac beatorum uRrtyrum et patronorum nostrorum Cvrilli. Methodii. Viti, Wencealai. Adalbert!. Sigismundi, loannis Nepomuceni» Procopii, Cosinae et Damiani, Benedicti cum fratribus, Norberti. Iosephi atque Ludmilae, et omnium sanctorum, ad ampliandum decorem aanetae matris ecclesiae et sedis apostolicae, ad utilitatem et salutem cleri populique totius provinciae, implorato Spiritus sancti auxilio et ooelestium intereeaeorum praesidio, consultis et consentientibus rerthis eonfratribua nostris episcopis comprovincialibus, praesentem Pragensis provinciae nostrae synodum, auctoritate metropolitan! nostri officii rite indictam et legitime convocatam, hac ipea die 9 septembris, et dominica XV post Penieoosten, incidente simul 'die festo ami Nominis Mariae aperiendam ease decernimus, et amodo apertam in nomine Domini pronuntiamus et desieramus. Ipse autem pater misericordiarum et Deus toti» consolationis benedicat nobis, iltumjpah-vnltum suum super nos et misereatur nostri; noetraaque actiones aspirando praeveniat et adiuvando prosequatur, ut synodus nostra dignam sortietur exordium, felicem progressum et fructuosum exitum. Per Christum dominum nostram.

DBCMTHM
8 frofoaaiam JUii tmittfada.

Cum inter omnes pastoralis officii sollicitudines illa potissimum prima essa debeat, ut fides catholica, quam sacrosancta Romana ecclesia tenet et que solidissimo petrae fundamento nititur, ineor-

' Ita incietaet aiagala, quas asqaaatar, Asersta.

rapte ia ha provteeta vigent at aageeaat: deoer-SM··· at etataimns, at ab aaaaitei profinites siasdem Mai, qaam ealatie haaraaaa iaitiam at fandameatam praedicam··, praeeaatis qaoqas eon«iii aatioadp eaawnt exordium at iaoremeatam. Corda «nie eraditor ad iustitiam, ora autem At eoafessio ad salutem. Idcirco patrum exempla et eaeri concilii Trideetioi ordiaationem pie venerantes, praecipimus ot rihoo oonfratreo epiaoopoa nee noa omnes in hac synodo congregatos et acto prae •entra isvitamus in'Domino, ut professionem fidei secundum formam a Pio felicia recordationis papa IV •ancitam palam et publice nobiseum omittant Deoa autem det nobia fidei, spei et caritati· augmentant, et ut mereamur assequi, quod promittit, ipse nos faciat amare quod praecipit. Per Christum dominum noatrum. !

Forma iuromonti. V.

Vide Man.,. XLVII. 9 B

PBCRBTt'M

d« *oorvando otcroio.*

Quoniam, quae, auxiliante Domino, in^jynodo praeventi tractabuntur et prout patribua viaum fuerit, atatuentur, ante sperandam aedia apostolieae approbationem publici iuri· minime fieri poterunt: decet omnino, ut omne· et ainguli ad aynodum vocati^ et ad lingula· congregatione· admiaai communicatam decretorum materiam pio ailentio celare studiosissime satagant. Cum inauper in actionibua synodalibus et materiae tractandae modo varia evenire possint, quae a^l notitiam aliorüm delata tum sinistras rei interpretatione· tum maligna praeiudicia, immo et procace· cavillatione·, nec non exinde oriundam rerum. ac personarum vilipenpionem provocare poaaent: idcirco, de consilio et assensu revmorum confratrum episcoporum, omnes et C singulo· «ynodi huius consultore· et officiale· pariterque illos viros ecclesiastico·, qui ad unam alteramve congregationem admittentur, strictissimo servandi secreti officio devincto· eue declaramus et palam pronuntiamus. Si quem indices synodale· deprehenderint secreti huius violatorem, causa examinata, reum ad nos deferant pro culpae gravitate puniendum.

Promittent itaque singuli hic praesentes per fidem sacerdotalem, se tenorem in congregationibus et sessionibus legendorum usque ad promulgationem ppblicam auo tempore faciendam, perfecto ac religiosissimo silentio esse celaturos.

l DBCRETUM

do pnmdicw aon afftrvndo.

Providam patribus accepimus traditionem, ut peculiari decreto de praeiudicio non afferendo fra- n gilitatis humanae dubia solvantur, et singulorum, qui in synodo congregati sunt, iura atque privilegia publica declaratione salva denuntientur. Traditae huic ordinationi insistente·, auctoritate metropohtiei muneris néstri decernimus et declaramus, quod, ai forte contigerit, aliquem iure non suffragante adesae, vel stante iure abesse, aliumVe debito loeo non sedere sive orcine non servato sententiam proferre, alioeque durante concilio quoscumque aetas facere, nulli propterea prasiudicinm generetur, nullique novum ias acquiratur; cum potius finito concilio omnia eodem iure firma et salva habenda sint, quo ante •ypodi huius cdgbrationem rata et legitime sancita habebantur,

DBCBJETUM

do modo vivoodi.

Agnoscentes eum beato laoobo apostolo, quod «omne datam optimum et omne donum perfectam deaeroom eet, Iamaedana a patre laminam, qai paatnlantibua sapieatiam dat aflhmutar ot noa improperet pia mamoroa qeoqao, initium sapientiae earn timorem Domini, prae eeteria omne· ot siagulos ad synodum voeatos atqna praesentes exhortando· esse duximas, ot in Domino exhortamur, nt assidui· piiaque praeibas, fainaii ot oleemooyni·, proet Spiritu· «aggemerit, has actions· synodales edisvare studeant, et peccata anteactae' vitae détestante·, corde et opere progrediantur in viam domini nostri Ima Christi.

Imprimis desideramus ex animo, ut nhi oonfratrm noatri epiaoopi et venerabiles sacerdotes, huius synodi eoasUltores, singulis saltem feriis quinti· durante synodo missam de Spiritu «ancto celebrent, feriia sextis ia memoriam Pamionia dominicae ieiunent, aliiaque piia operibus assidue incumbant.

Sed et reliquoa civitatis huius clerico· cuiuscunque ordini· et dignitati·, maxime vero parocho·. et omnes omnino fideles obsecramus in Domino, ut laudes et preees Deo iugiter oferentes, et continuo bonorum operum exercitio congregatis in synodo patribus eorumque cooperatoribus pie suffragari satagant. Quo securius vero a Deo exaudiri mereantur, suademus omnibus et «ingulis. ut hisee potissimum diebus humili et candida peccatorum confessione conscientiam purificent, et digne accedentes ad mensam Domini divino huic apud Patrem advocato nostro, quem in sanctissimo sacramento praeeentem «t adorandum profitentur, felieem «ynodi progressum et exitum supplices commendent; quatenus in nomine eiusdem domini lesu Christi collecti, illum ipsum in medio nostrum experiamur, qui cum Patre et Spiritu sancto laudabilis et gloriosus est in saecula saeculorum.

DKRKTCM

do noa dioeodondo.

Dum a Domino enixe precamur, ut eorum, quos in hae synodo congregavit, exitum quoque eustodire dignetur: caritate fraterna monemus et obsecramus rihos episcopos comprovinciales, ne antequam synodus legitimo more finita fuerit, ex hac metropoli discedant, nisi fors iusta evenerit discedendi causa. Qua a nobis probata/'disceunri obligantur, idoneum constituere procuratorem, qui decreta concilii suo et antistiti· sui nomine suscipiet, et propriae manus subscriptione suscepta declarabit. Ceteris autem in synodo congregatis mandamus, ut. eveniente necessitate discedendi, causam prius iudicibus excusationum proponant examinandam et a nobis probandam.

DKCKETClt

do indieibtu oynodalibtu.

Ex antiqpa iudiciorum episcopalium, quae adstante sacerdqtum senatu exercebantur, disciplina, labentibus saeculis orta est traditio et norma, nt in synodis constituentur iudices pro cognoscendis clericorum potissimum, causis ad forum contentiosum pertinentibus. Eorumdem iudieum insuper est, obortas fors querelas praeiudioium concernentes tutissima prudentiae et caritatis sententia componere, porro eorum excusationes examinare, qai ad synodum voeati non oomparuerunt, vel in synodo congregati, urgente tamen causa gravi discedere cupiunt, antequam actiones concilii finitas sint.

Ut antiquae disciplinae pia servetur memoria, et actiones synodales sine retardatione et singulorum gravamine expediri queant: consultum duximus, constituere indicium synodale, cuius praesidsm de consilio revAorum confratrum episcoporum elegimus et hisce^elsctum declaramus reverendum sanctae ecclesiae mstropolitanae praepositam ac primum

praelatam WehceflaUm equitem da WAclavieek, cai MMto· in obeundo manere deputemus et indiens •ynodale· constituimus: loanuem Marna, sacra· theologiae doctorem et haaetae metropolitan ecclesiae praelatum acolaat; Adalbertam Mekry, sacrae theologiae doetorem et capitali éathodralis eeeleaia· Budviceasie procuratorem; Wenceelaum Hrdina, aaeraâ theologiae doctorem et capitali csthedralis ecclesiae fteginaehradecenais procuratorem.

Agenda iudicum in prima concilii congregatione generali rite pyblicentur. * λ

DWTtrrm

de synodi *officialibue.*

Ut ãctione concilii provincialis, servato sacrae liturgis· tenor»» et traditionis ecclesiasticae more, rite et ordinatim in Domino peragantur-: constitui- M·, consultis revtnis confratribus nostris episcopis, sequentes, synodi officiales

Agenda officialium in prims synodi congregatione gOnerali rite publicentur

DBCUETUN

de puÀ/icationr' ordÛMtioaw *Tridrutinar quoad reridentiam.*

Qusmvin l)c»> laetabundi gratias a^aftiun, quod in hac provincia sspientissimse concilii Tridentini quoad jiervandanr resuientiatn ordinationes minime negligantur ãecreti tamen eiusdem sacrosanctae synodi fideliter insistente·, mandamus, uy prout e patres Tridentini aanc.ierunt. decreta jdf iisdem edita, quae servandam renidentiam concernunt^in hoc praesenti condio republicentur.

Praelegentur dwueta ŝemnoni VI. de *rei.,* cap. 1, •t sessionis XXU1, de *ref.* cap 1.

PRCRETI'M

tndicttoats *primae eeeeionie publicat.*

Consulti et aasentientibus rmis confratribus episcopis, decrevimus iterumque decernimus, ut prima huius concilii sessio publica· habeatur dominica XV post Pentecosten, quae erit die 9 huius mensis septembris. Cum ea ipsa die, ho^psnno, festum imi. Nominis beatae virginis Mariae celebeandum sit gaudeamus in Domino, pio procantes, ut intercedente eadem gloriosa virgine et Dei genitrice Maria, sub cuius praesidium (onfugimus in cunctis necessitatibus nostris, synodum praesentem vi^Haro. disponere at benedicere dignetur. Per Christum dominumXotenim.

.Datum die festo Nativitatis beatae virginis Mariae, die 8 septembris 186«·._

PKCRKTUM

iudietiome eecundae iteeionu pMieae.

Consultis et assentientibus rmis confratribus episcopis, decernimus in Domino, ut proxima huius coucilii sessio publica celebretur feris V ppst hanc dominicam; quae erit die 13 huius mensis septembris. Actiones nostras ipse Dominus adiuvaa^o prosequatur, ut quemadmodum de felici exordio gaudemus, de faUsto quoque laetemur profecta. Per Christum dominum nostrum. f

Datam dominicmXV post Pentecosten, die 9 Septembri· I860.

DECRETUM

*indictumit tertiae **ttuiaiii** publicae.*

Consultis et assentientibus rftis confratribus episcopis, decernimus in. Domino, ut tertia huius eoacilii seaaio publics celêbretur dominica XVI post Pentecostes, quae erit 16 menai· septe^bria, et ia quam aimai incidet foetam sanetae Ludmila· viduae martyris et patronae regni. Quam dum ia divino officio veri veris praedicamus primulam, exoremus Dominam, st ea interbedente primi huius post eaocula concilii provinciali· actione· ceu reflorescentis vitae ecclesiasticae initium benedicere dignetur. Per Christum dominum nostrum.

Datam (bria V infra hebdomadam dominicae XV post Pentecosten, die 13 soptembris 1860.

DBCRKTUM

tedtctieiuj guortee *eeeeiouit publicae*

De consilio et assensu rmorAn episcoporum comprovincialium, decernimus et declaramus, quartam huius concilii sessionem publicam celebrandam / ease proxima feris V. quae erit 20 huius menais/ septembris. Sanctificaturi hisJpsis diebus ieiunium B quatuor temporum, divinis rebuk-intenti. sic a culpa quoque ieiunomus, ut e propriae poenitentiae suffragio. et multiplicatis totius orbis ehristiani precibus adiuti, divinum nobis adesse auxilium sentiamus. Per Christum dominum nostrum /

Datum dominica XVI post Pentecosten, die 16 «eptembris 186<». \

decretum -

iudictiouie ultimae etttitmie publicat.

Consultis et «Mentientibus nhie confratribus episcopis, decernimus, ut proxima, videlicet ulttins huius concilii sessio publica habeatur dôminica XVII post Pentecosten, quae erit die 23 huius menais •aptembris. Oremus Dominum ac Deum nostrum. Ut actiones nostras, quas aspirando praevenire dignatus est, adiuvando propitius prosequatur, utque cuncta nostra oratio et operatio per eum'coepta C fructuose finiatur. Per Christum dominum nostrum.

Datum feris V infra hebdomadam dominicae XVI post Pentecosten, die 2<» septembris I860

DECRETUM

dt flectit ludiabui tyuodi in *partibut.*

Ut. quod ex ordinatione sacrosancti concilii Fζ > dentini, in hac synodo capite III. tituli VI. dedimus decretum de iudicibus, quar"aiunt in partibus, sedi apostolicae proponendis, nlico execution! mandemus: consultis et assentientibus rmis confratribus episcopia, sequentes elegimus, et prout oportet, aedi apostolicae commendabimus viros ecclesiasticos[4].

Horum erit causas spirituales et ad forum ecclesiasticum pertinentes, quae eis fors · sede apostolica et a quolibet, legato vel nuntio in partibus tractandae committentur, pro tenore particularis mandati fidelisshno obsequio expedire.

D Ut autem demandando fors officio se paratiMimos asse palam faciant: provocamus «lecto· atque praecentes, ut fidelitatem suam iuramento in manus nostras emittendo testentar.

Absentes autem i<)em iuramentam, cum per episcopos ordinarios provocati fuerint, praestabunt; iidem vero episcopi de emisso electorum iuramento tempore statuto nos certiores reddere non dubitabunt/

Datum dominica XVII post Pentecosten, die, 23 septembris 1860.

DECRETUM '

de electie teetibae eyupdalibut.

Introductam antiqhitas conciliorum decretis consuetudinem, ut scilicet in synodis provincialibus ex qualibet provinciae dioecesi deligantur duo pluresve

' VMe sapra ool. 18SC.

4 Noeiad Uectonui'reeeoMatar i· tecreu originali.

▾ in eceleaiaetici. doctrina et pietatis laud· probati, A gravissimo tostium sydodahum officio deràciondi. •olemui deereto capite III, tituli VI, i· hac synodo edito innovaudam ot tenendam esse, in Domino statuimus et promulgavimus.

Ut innovandae huiusmodi praxis mora non interposita exordium fiat: de consilio et assensu rmorum confratrum episcoporum, testes synodales elegimus, et electos palam declaramus'.

Horum erit, diligenter animadvertere, an aliquid in diocceai. cui adscript! sunt, corrigendum seu emendandum sit, cognitumque in proximo provinciae Amcilio ad nos et comprovinciales nostros episcopos referre, ut si de rebus quibusvis minus provisum ait. rectius per sy nodum provideatur.

Uberiore ceterum de munere demandato instructionem episcopium hac synodo congregati electis hisce testibus opportuno tempore communicabunt.

Vt autem officio suo legitima ct solemni ratione B devinciantur: provocamus electos et hic praesentes, ut ad praestandum iuramentum requisitum illico accedant, lurabunt in manus nostras, se munus ausceptum fideliter pro Deo et propter Deum esse impleturos, et. postposito quolibet affectu sinistro, relituros, quae pro tenore suae instructionis indagaverint et correctioni indigere noverint.

Datum dominica XVII post Pentecosten, die 23 septembris I860.

DF.< KETUM

de finienda synodo.

Actis et absolutis omnibus et singulis, quae prout Spiritus suggessit, agenda et decernenda videbantur in Domino, ut fides orthodoxa, pietas et disciplina ecclesiastica in clero et populo huius nostrae provinciae Deo largiente conservetur et augescat humillimas Deo omnipotenti, qui actiones C nostras ««pirando praevenire et adiuvando prosequi digestus est, gratias reddentes provinciali huic concilio, de consilio et assensu revniorum confratrum episcoporum. finem imponendum censemus, et impositum palam denuntiamu». idcoquc congregatam synodum dimittimus in nomine l'atna et Filii et Spiritus sancti.

Datum dominica WH poat Pentecosten, die 23 septentbris IHfiO.

/ DEURKTI M

indictioni» profitai concilii.

Legi morique in sancta Dei ecclesia vigenti toto corde insistentes, pro officio metropolitici muneris nostri, omnibus et singulis hic praesentibus notum facimus et declaramus, proximum huius provinciae concilium elapso triennio a celebranda in unaquaque dioecesi, prout sacri canones urgent.-synodo dioecesana in hac ipsaçgnetrQpoIi tempore a nobis de- D signando cclebrunaunr fore. Deus ipse pius ac clemens.<qui dispersa congregat, et. congregata conservat, benedicat 'nobis, ut prout in huius, sic etiam in futuri concilii diebus exulterons et laetemur. Fer Christum dot^num nostrum.

Datum don4tfeca XVII post Pentecosten, die 23 septembris I860.

DECRETUM

de tnbecriptione et interpretatione concilii.

Cum rini confratres cgiscbpi in sessionibus publicis, quas Deo auxiliante celebravimus, omnibus et singulis decretis rite promulgatis assensum praebuerint: metropolitici nostri officii est legitimum ac propria manu scriptura urgere praestiti huius assensus testimonium.

' Somina electoral· recenae&tur id decreto originali.

Idcirco, metropolitana auctoritate nostra provocamus eosdem episcopos et synodi huius rihos fratres, ut ad altare accessuri nobiscum omnibua et singulis subscribant, qnae collatis fraternis consiliis decrevimus in aomine Domini.

8i quid autem obortum fuerit difficultatis in istis decretis interpretandis: decernitur ex unanimi voto eorumdem rmorum patrum, authenticam decretorum interpretationem usque ad proximnm provinciae concilium metropolitae esae reservatam; salva tamen sanctae Romanae ecclesiae et sedis apostolic auctoritate, cui videlicet omnia in hac synodo arta et decreta ea. qua decet, reverentia subiicimus interpretanda, emendanda, et prout in Domino consultum videbitur, confirmanda.

Datum Fraga·. dominica XVH po>t Pentecosten. 23 septembris I860

3. Bsrmoass synodal·· emlMUttaahnl metropolitan.

1. Allecatis la prims esagregaUese generali.

Feliciter sane mihi vobisque omnibus, patres revthi. vosque ceteri fratres ac filii dilecti, hodierna illuxit dies. Quod enim diuturna anteactorum temporum iniuria, pro communi sanctae catholicae religionis in hac nostra provincia ecclesiastica conservandae et augendae bono ex voto omnium nostrum hucusque ad optatum finem perduci minime potuit id. utique divino aspirante numine, hodie faustis inchoari auspiciis laetis videmus urtilis; aubindeque pie in Domino exuftantes bonam in spem e)|gimur fore, ut conventus hic noster communis orthodoxae fidei promovendae, nec non disciplinae ecclesiasticae revocandae proficiat, prout ardentibus votis hactenus vobis omnibus eum iam pridem expetitum fuisse, non ignoramus.

Quapropter intimas iam Deo optimo maximo gratias ago. qui nos hic incolumes congregavit diemque istum laetissimum, quem multi cupierunt videre, non solum vivendum, sed etiam solemniaaime celebrandum infinita sua bonitate concedit.

O felix Fraga' cui vel id calamitosa hac tempestate solatii obtigit, ut post ducentos quinquaginta quinque annos iterum primus iste augustissimus coetus ecclesiasticus in sinu tuo fortunate sanctequ inchoetur!

FeliV ad quam unam tot patre rini. tot amplissimi viri, tot religiosissimi abbates et monaste riorum praepositi, tot egregii sacerdotes e univerae inclyto regno Bohemias convenere, ut quasi in specula congregati de regno Christi in adamata patria nostra instaurando ac promovendo probata sua uniant consilia.

Salvete ergo, revmi patres, et iterum dico: Salvete' Vos. enim ardenti domus Dei selo imbutos, non aetas, non labor, non valetudo, non itineris molestiae retardarunt, quominus ad hanc synodum pia alacritate festinaveritis, cui certe spectata veston praesentia et praesidio futuri estis et ornamento!

Salvete et vos. fratres ac filii carissimi sane numeroso conventu. quo vestrum erga nos observantiam testamini, magnam cordi nostro dulcedinem parastis et consolationem, cum ad primum edictum, ne dicam ad nutum nostrum faciles ac promtos vosmet exhibuistis, et, relictis domi sacrii aeque ae profanis negotiis, ad hanc sedem metropolitans advolastis, vestra cum nostris runcturi consilia, omnemque sollicitudinem, curam et cogitationem ad amae religionis nostrae dignitatem in hac provincia tuendam atque augendam nobiscum hisce diebus traducturi.

Agite, reviui patre· et fratres carissimi, magnis alacribuaque animis ad primam hanc synodum, pro felici. Christo domino adiuvante. conciliorum in-

auguratione aceodamua oportet; aequo esim est, quod rei novitate aat diMcaltate detorreamur; bonorum siquidem omnia· parone et nantor Deae, cuius Spiritu totum corpus eecleaiao sanctificatur et regitur, coeptis nostris favebit piaque oonanima pro gregis devoti valut· ad optatum exitum perducet. Aderit conatibus nostris Christus dominos, qai verbo veritatis seee obstrinxit: KArnen dieo vobis, ei duo ex vobis consenserint super terram de omni re, qnamcumque petierint, fiet illis a Patre meo.‘ Amen.

i. Allecatis Ia prima ssmisus publies.

Revmi patres, Filii dilectissimi.

Sancta Bei ecclesia, saluti prospiciens animarum, solertissima semper invigilabat cura omnemque indefesso labore movebat lapidem, ut reiectis erroribus, veritatis splendor latius illucesceret, utque vitiis exstirpatis candor morum in membris Christi coruscaret. Neminem autem vbstrum latet, qualem ecclesia, bunc gravissimi momenti finem assecutura, elegerit, viam; nostis omnes, copiosa per saeculorum decursum convocata fuisse concilia, legenique sancitam, ut quotiescunqpe rerum temporumque ratio admitteret et postularet, synodi celebrarentur. aicqUe morem videtis in ecclesia enatum, qui antiquitate est venerabilis, experientia comprobatus, immo et necessitate nonnumquam praescriptus.

Antiquitate laudabilem dico conciliorum morem. Eat enim huius in ecclesia instituti auctor Christus dominus, suntque magistri apostoli; nam eius certa quidem sane est illa promissio, cum suam opem suumque auxilium eiuamodi conventibus rite celebratis pollicetur et defert, dum ait: „Amen *dieo robie, ubi fuerint duo* re/ *fret congregati* m nesting meo, *ibi* sum *ego* ia *audio* eorum." Apostoli vero, etsi doctore Spiritu 'sancto uberem sacrarum rerum cognitionem singuli acceperant, tamen si quid gravius publice praesertim agendum noverant, bac consultandi ratione uti consueverunt; non alia ex causa. quatn ut futuris temporibus posterisque ecclesiae rectoribus exemplum relinquerent et nonnam.

Horum aemuli exemplorum, iam altero aerae christianae saeculo concilia celebraverant episcopi, et finitis tandem, quibas Romanorum imperatores regnum Dei evertere intendebsnt, cruentis persecutionibus, ecclesia redditam sibi pacem eum in finem prae ceteris adhibuit, ut magnos illos et augustissimo» coetus celebraret, quos nominasse iam laudasse est; sanctas videlicet et oecumenicas synodos, quarum supremam in rebus fidei ac qiorum auctoritatem tam Oriens quam Occidens venerabundus semper agnovit.

Praeter istos oecummico», in quibus totius a Christo instituti magisterii infallibiles resonabant voces, pariter antiquissimo ism aevo particulares quoque reperimus sacros conventus, in quibus singularum regionum vel dioecesium antistitae de salute gregis sibi commissi consultabant; donec Nioaena synodus hunc saluberrimum usum decreto munivit, ut nimirum duo quotannis in quaque provincia celebrentur concilia. Novimus innumerabiles deinceps sanctiones fuisse Constitutas, ac promulgata tam summorum pontificum tum conciliorum decreta de retinenda aut certe repetenda hae synodorum consuetudine.

8i quis autem quaerat, cur a primis inde temporibus tam frequenter sint convocata concilia, et cur ecclesia, ne in desuetudinem abiret usus iste, tanto studio contenderit, respondemus: concilia antiquitate non solum sed et utilitate esse conspicua, eaque, irrigui fontis ad instar totum, ecclesiae organismum emolumento fecundare et vigore salutari replere.

A Ipsi etosim aaati eaaoaes at aeta syandnrum vociferantur, qutta ex iis semper exundet utilitas. Converte oculos ad concilia, quae ad boo neqeo tempus habita eant: eorum alia orthodoxae fidei dogmata eaucleeriint, eidemqne oppositos errores damnarent; alia baeretioos ia communis Christi fidelinm matris sinam, aut schismaticos in unitatis centrum, a quo se ipei seiunxerent, restituendos sibi proposuere In id alia incubuere, ut olori populique ehristiani mores in antiquum splendorem reflorescerent Omnia tandem et singula eodem spiritu, eo videlicet veritatis, ordinis, Dei gloriae animarumque salutis solo animata, ubique locorum, nullo non tempore desudavere: ut lites componerent, abusus tollerent, scsmdala et vitia evellerent, virtutes sererent; superque imperii daemonis eiusque errorum exitio Christi domini eiusque veritatis imperium propagarent firmarentque. Quapropter B summo iure concilia oeu nervi corporis ecclesiae, fidei fundamentum, salutis publicae basis et fulcrum, eiusdemque hostium terror, nunquam non sunt spectata.

Verum, quo salubriores fructus e conciliis rite celebratis in rempublicam Christianam redundant, eo graviora ex eorum neglectu damna exsurgunt.

Inde iam sanctas Moguntinae ecclesiae archiepiscopus Bonifacius. in epistola ad Zacbariam papam conqueritur, non alio magis ex capite profectam esae in Germania devastationen ecclesiae sive in spiritualibus sire in temporalibus, quam ex conciliorum cessatione.

Inde, ceu alter laremias, celeberrimus Mediolanensium praesul, sanctus Carolus Borromaeus. temporie sui morbos deplorabat, et ob oculos proponi iubet probaticam illam piscinam, atque in ea multitudinem languentium, caecorum, claudorum, exspectantium motum aquae, agitandae nimirum C synodali consultatione et pastorali officio.

Verumtajnen cum tanta sint synodorum commoda, talisque eis competat auctoritas: in votis omnium vestrum censemu», immo necessarium existimamus, ut antiquissimum hoc ac saluberrimum institutum instauretur.

Hoc quippe ecclesia iubet mAndati» tam urgentibus. ut reluctari eis possit nemo, ntsi qui ecclesiae ipsius refragetur bono, cui concilia serviunt.

Ad hoc pulcherrime incitamur exemplo episcoporum Germaniae. Galliae, Americae aliarumque orbis catholici regionum, qui. igne seli apostolici succensi, in Domino convenire iamiam coeperunt.

Hoc aevum nostrum calamitatibus plenum eiusque gravissimae- indigentiae exoptant, immo Arictiasitne postulant. Quam tristis etenim sit et rei catholicae inimica atque acerba temporum nostrorum conditio, vos ipsi quotidie nobiscum experimini. D Tempora proh dolor! dicimus nostra, quibus ingemiscere cogimur, esse foris pugnas, intus timores et presseras; tempore, quibus irreligiositas huiusque indivulsa comes corruptio et dissolutio morum, non modo praealtas procerum aedes perrumpere, verum ipsas etiam infimas turbae casas inficere nefando ausu contendit.

Iubet denique vox smi domini nostri ae sümmi in ecclesia pastoris Pii, qui ab ipso pontificatu» sui exordio concilia, ceu firmissima disciplinae ecclesiasticae fulcra iterum iterumque commendat. Atque utinam paternae ipsius sollicitudini tanto uberiores laborum nostrorum synodalium fructus, praeclaras scilicet salutaresque huius concilii actiones, deferre poasimus. quanto maiori temporis intervallo avitam synodorum praxim etiam apud nos interruptam fuisse, iustiseimo dolore lugemus.

Sane olim beatissimae memoriae Arnestus, primus huius sedis archiepisoopus, quasdam constitutiones

provincial·· «didit, qaae bodtodam aaparotit·· ■·- ■oriam sempiternam ■arctitar; tum qaod dignsa •int tacto archipraeaale sub gtorioao principe Ceroto IV pronuntiatae, et avita· religioais atudiam. sanctitatem et felicitatem vehementer oommeadent, posterisque ob oeuloe ponant: tam, qaod tondamèntam quasi praebeant et tomen celeberrimae synodo arehidioeeeeanae, quam, depoaito ilto diuturnae viduitati· aquatore, ac reetitutis eecleaiae Prqgenai legitimi· pastoribus, felicia recordationi· Zbigneus. arthiepisoopus, solemniter peregit, ubi, praeter multa praeclare, dilucide ae breviter atatuta id quoque districte mandatur, ut aynodi Tridentinae non multo ante celebratae decreta veneranda fideliter serventur.

Haec itaque ultima synodus eat, · maioribus nostris perneta, nam poatbac inter variae turba· motusque Bobemi vivebant, quibus tam diu impedita aunt et promu· antiquata concilia provincialia, et synodi dioecesanse neglectae, donec gloriosus Deus. B qui facit mirabilia magna milus. suae munificentiae sinum nobi· aperuit, nosque tandem, quo totia animi nostri viribu· contendebamus, ipaiua adiuvante misericordia, his ipsis faustissimi· diebus pervenimus, videlicet synodum nostram in celeberrimo hoc Sancti Wenceslai sacello prima senione publica aperientes.

Aggrediamur igitur actiones nostras conciliares, et ad piam hanc muneris nostri curam, patres revmi sc filii carissimi, toto pectore incumbamus, hoc enim singuli uniuscuiusque nostrum greges requirunt. hoc tota provincia re magis quam voce déposait!

Jlpc vehementer exoptat beatissimus paler, cuius piissima erga noa sensa hesterna die non sine commotione mentis excepimus; qui tanquam Aaron noster manus ad coelum pro nobis levat, ut ipsius benedictione armatus vincat Israel noster

Hoc denique flagitat Christus lesua, ut cmistet C sibi ratio officii nostri erga oves, qua· pretio sanguinis sui redemptas nostrae fidei pnidentiaeque commendavit et concredidit; cuius gratia contendamus, ut populum nobis commissum purgemus, illustremus et perficiamus, atque tandem in coelestia tsbernacula introducamus. Amen.

t. Allecatis la alti·· seestoa· pablica.

Revmi patre·. Filii dilectissimi.

Sacris concilii nostri laboribus coronidem imposituri, ultima vice hanc ecclesiam ingressi sumus, ut, priusquam in oeculo pacis ab invicem divellamur, respiciemus ad praeteritum, et prospiciemus ad futurum.

1. Quoad praeteritum, exaltare oportet voces nostras, et faillante animo gratias agere domino Deo nostro, qui hanc primam synodi actionem inchoare feliciter et admirabili sua providentis ter- D minare concessit.

Magnificate igitur, patres revmi, magnificate Dominum^tqecum; vero enim in synodo hac fecit nobis magna/qtti potens eet et nomen sanctum eius.

Dei auxilio terminatae sunt synodale· consultationes nostrae; acta sunt omnia eo decore eaque maieetate, eo tandem animaram consensu, quem tanti conventu·, uno animati spiritu, dignitas utique exigebat.

Quapropter poet Deum, a quo omni· sufficientia noetra eet, vobis, revmi patres, vobisque fratre· oariaaimi, ex toto corde grate· et gratia· ago litoque intimas

Debet profecto perenne· tota provinciae eeclesia laude· vobis, revrbi praesalea, pro sincera et constanti et sancta pateraaque teneritudine, quam in hoc pastorali negotio vérae ac aeternae ipaias felicitati et saluti impendisti·. Hanc etenim, etsi taaito silentio veaerari veli·, conata·, stadia, laboro· veatri abaade toqaautar: immo, hanc acto· vwtram insigne·, hanc exquisita· sollieitadinem, tempora futura narrabant, bane fasti tyaodalea loquantur, et posteritaa ia aanalibas bains Pragensis eecleaiae admirabnnda grataqae menta suscipiet.

Non minui robia etiam gratina agere et gratulari optimo iure débouta·, venerabile· fratre· ac filii.

Qustuordecim dieu a primo noetro conventu oMuxerunt. et ai poet tam breve temporia spatium materiae synodalis, quam pertractastis. multitudinem et magnitudinem spectemus: omnia haec prudentissimam veetram mentem facunde testantur summis dignam eneomiis!

Hane ego tanto gratiori affectu et duleiori memoria veatri labori· temper recordabor, quanto maiori laetitia veatro contortio per tempo· «aerae huius synodi perfroi, veetram religionem, doctrinam, veatramque in commune eecleaiae bonum infatigabilem operam spectare ac venerari rae potuisse, inter felicissimos vitae meae dies reputabo.

2. Verum tamen vero ai diligentiam, non minat atque prudentiam in exarandi· decreti· synodalibus)>raeetitimus. fidem quoque et oonatantiam in exequendis servemus oportet, ut ipai priqt faciamus quae docemu·, aicquu absolutos bonorum pastorum numéro· adimplente·, ove· nobis conformando, paatorum prototype conformeront lesu Christo.

Hinc pattoralia officii cura prae ceteri· me ae vos. revint patre·, admonet, et sacrorum canonum decreta exigunt, ut. quae in hoc conventu, iuvante Spiritu «ancto, pro noatro gregisque dominici bono, verbi· aancita, acriptaquo logo exarata aunt; ea noa, ad tua· singuli eocleaia· angelo comite reduce·, fidelium cordibu· inaremus.

Cum autem nulla alia ad buucjKiem asaequendum rectior ait via, quam frequens synodi dioeeeeanae celebratio: nihil nobi· in futurum poterit eme gravius. nil sanctius. quam ut citissime opportuneque ex praeacripto ab ecclesia more dioeoesanas congregemus synodos, et, Deo adiutore. omnia et aingula. quae in hoc provinciali concilio atatuta, decreta et ordinata aunt, ii· quorum intereat, rite et legitime annuntiemua. atricteque •erranda ac exequenda promulgemus.

Quid enim prodesset synodum provincialem adunare et in concilio congregari, si quod •unctionibus saluberrime statutum est, opere non compleremus?

Quid quaeso, celeberrimae synodi Pragenaia ultimae constitutione·, quoniam nimirum ob temporum iniquitatem ad effectum deduci nequivere, quid inquam ad rem ecclesiasticam promovendam, in cuius quippe gratiam conditae erant et sancitae, utilitati· attulere? Constitutiones dieimus praeclara·. in quibu· nihil fait a maioribus noatria omissum, quod cum ad recte erodendum tum ad •ancte . vivendum pertineret. Leg·· profecto etm optimae, mutah tamen ree sunt; ut igitur loquantur et moveant, ut perauadeant et convincant, vita animandae. praxi exercendae aunt: haud secus ac cibus saluberrimus, sapide oompoeitus eciteqae paratu·, ut corpus vegetet, ■umendo· utique eat et per omne· vena· diffundendus.

Vocate igitur, patro· rêvât, vocate, tanqaam loane, omnem Israel, dieiteqne clero et popnto: Eetote solliciti, ut custodiatis euneta quae scripta •unt in volumine legi· totin·. Monete, yni oati· proteetoroa aalvatiooam Christi, maior·· natu‘de ecdeeiia veatri·, monete genu .electum, regale •aeerdotium, et ad eloquia noatra synodalis cCrda eorum erigite.

Bed Set illud, at spero, a vobia, fletqao a an; attamen priusquam et qno maiori trente a nobb flat, ante omnia memores obedieatiaa, rsveeeetias et submissioni». quam erga saaetam Romanam eccle. sism. omnium eeelesiarum optiaram matram at tutissimam magistram. marito debemus, haa eaedem constitutiones nostrae ami salvatoris leae Cbriati in terria sicario humiliter sabiieismus. at aedis apostolicae iudieio corrigantur, aiuaque auctoritate fulciantur.

Hac summi in ecclesia patrie ac pastoris auctoritate firmata, nancte salubritorque concilii decreta redundent in greges nostros, ut frondeant in gratiam dentque odorem suaritatio coram Deo et hominibus; ut videant omnes opera eorum bona, gloriricentque Patrem nostrum, qui in coelis est.

Hoc tandem ultimum eat ac unicum votum meum, quo etiam vos omnes amplector, qui hunc coetum synodalem labore iuvistis et praesentia ornantia, quodque vobia, iamiam discessuris ceu ultimum vale defero et acclamo, aut videatis bona leruaaleni et accipiatis coronam laborum immarcescibilem ab aeterno pastore ac domino nostro lesu Christo, qui est super omnia Deus benedictus, et cui sit omnis honor et gloria et imperium in omnia sacculorum saecula. amen “

4. Aooiamationes

Ia sit Issa rsaeilll srsslsas publica farta».

Acclamatio : .Sacrosanctae et individuae Trinitati, crucifixi · domini nostri lesu Cbribti- humanitati, beatissimae et gloriosissimae, semperque virginis Mariae fecundae integritati, coelestium patroporum nostforum CvrilU, Methodii. Viti, Wenceslai. Adalbert·. Sigismundi, loannis Nepomuceni, Proeopii, Cosmae et Damiani, Benedicti cum fratribus, Norbert·. losophi atque Ludmillao, et omnium sanctorum universitati sit sempiterna laus, honor, virtus et gloria per infinita saecula saeculorum.

Rcilrontio : Sempiterna laus, honor, virtus et gloria ab omni creatura, nobisque remissio omnium peccatorum, per infinita saeeula saeculorum.

Acclamatio: Beatissimo patri et domino nostro Pio papae IX. lesu Christi .in terris vicario, legitimo beati apostolorum principia successori et sanctae universalis ecclesiae pontifici, piisaima urbis et orbis obedientia, felix de cruce crucia victoria, multi anni et aeterna memoria.

Rrtpoatio: Obedientia, victoria, multi anni et aeterna memoria. Dominus conservet eum et vivificet eum et beatum faciat eum in terra, et non tradat eum. in manus inimicorum eius. Esto ei. Domine, turris fortitudinis a facie inimici. Mitte ei auxilium de sancto, et de Bion tuere eum.

Acclamatio : Augustissimo imperatori et regi p nostro Francisco losepho, pio ecclesiae catholicae filio et advocato meritissimo, principi apostolico, provide sollicito ut fides, pietas et omnis recti honestique vigor in Austria» imperio conservetur •t augescat, pax a Domino, diuturna incolumitas, memoria in benedictione.

Rctpotuio: Pax a Domino, diuturna incolumitas, memoria in benedictione. Salvum fac, Domine, imperatorem ac regem nostrum; et ab omnibus tuere adversis: quatenus et MeleeiastiMO paeis obtineat tranquillitatem, et post huius temporie decursum ad aeternam perveniat hatfreditatom.

Acclamatio: Emo eccleaiae Pragensis arebiepiseopo et provinciae metropolitae Friderioo, sacrae Romanae ecclesiae cardinali, solertissimo antistiti, fideli pastori, pii Amesti successori providisaiteo, primi post saecula provincialis hnins concilii auctori et rectori, quem ordinis et regiminis synodalis in hae previaeia rsetiteborem grato oorda praedirant ei praedicabunt ia aeram, gaudia· ia pace, prosperitas ad maltoe annos, cum multis annis magnae gratiae, grati gregea, grato posteritas/

Jtsqpesiese.· Qaadium eam pace, prosperitas ad multos aaaea, cum multis annis magaae gratiae, grati firagee, grata posteritas. Propitiare. Domine, sapplieatioaibas nostris, et inclinato sapor Frideri-eam métropolite·· nostrum corna gratias sacerdotalia, beaodietioais tuae ia eum effunde virtutem.

Acefamatse.' Rev&is episcopis, synodi huius patribus, pietatis et laboris merces oopioaa. felix ad grumes reditus, et aeterna gaadia pastorum.

RsspMsso.' Merees oopioaa, felix ad grege» reditus et aeterna gaudia pastorum. Da eia, quaesumus Domine, verbo et exemplo, quibus praesunt, proficere: ut ad vitem una cum gregibus sibi concreditis perveniant sempiternam.

Acriematio; Omnibus et singulis hic praesentibus viris ecclesiasticis, venerabilibus et providis patrum cooperatoribus salus, benedictio et retributio n Domino.

Métropolite solû's respondet, dicens

Benedictio Dei omnipotentis, Patria et Filii et Spiritus sancti descendat super vos. ut'sitis benedicti in ordine sacerdotali, et fructum habeatis, et fructus vester maneat in aeternum.

Omnes respondent: Arnen.

Acclamatio: Venerabili clero huius civitatis et totius provinciae messis multa, felix et fausta, et ipse Deus merces magna nimia.

Rtipmtia: Messis multa, felix et fausta, et ipse Dena merces magna nimis.

Métropolite et patres prosequuntur, alta voco dicentes:

Praetende, quaesumus. Domine, super famulos tuos, quos nobia ordinis nostri dedisti cooperatores, spiritum gratiae salutaris; et ut in veritate tibi complaceant, perpetuum eis rorem benedictionis tuae infunde. Per Christum dominum nostrum.

Omnes respondent: Arnen.

Acclamatio: Dilecto civitatis huius et totius provinciae populo fideli salus, pax et gaudium m Spiritu sancto.

Rttpotuio: Mulus. pax et gaudium in Spiritu sancto.

Métropolite et patres prosequuntur, alta voce dicentes:

Salvum fac populum tuum, et benedic haereditati tuae.

Acclamatio: Cunctis denique nostrae congregationis fratribus, propinquis et benefactoribus, qui ex hoc saeculo transierunt, et omnibus fidelibu» defunctis lux perpetua et requies aeterna.

Roofotuio: Requiem aeternam dona eis Domine, et lux perpetua luceat eia.

1IL ACTA SUBSBCtTA.

L Mulatto ad eodem apoatoltoam do oelobrato ooacUlo.

Beatissime pater.

Vix ullum unquam novimus cordis nostri tam ardens desiderium et pastoralis officii nostri votum, continuis Deo precibus commendatum, quam ut, illo ipso largiente, interruptam temporia inieris salutarem synodorum praxim instaurare in hac provincia faustissime nobis contingeret. Cui voto, acceptis vestrae sanctitatis literis die 17 martii. 1866 ad congregatos Viennae antistites imperii Austriaci datis, novum accessit debitae pietatis desiderium, nt videlicet apoatolieao exhortation· fidelissime obtemperaturi, celebrando quantocius concilio pro-

vineiah beatissimum patrem at supremum totins ecclesiae pastorem, tot taatiaqne praetor omniuri eeeloeiaram sollicitadiaem, Doo permittente, iniuriis saeculi pressum quodammodo solaremur.

Propositam anno 1869 huibsasodi concilii celebrationem supervenientia eodem anno, prout infra scriptos provinciae metropolita beatitudini vostrae devotissimis literis die 1 augusti 1860 moerens retulit, belli calamitates et seditionum' pericula praepedierunt, quae cum *et* clerum et populum imperii Anetriaci funestissimis auspiciis exagitaverint, ptorogatiouem actionis synodalis suadere videbantur.

Tanto maiori eordis exultations diu desideratam, et publico indictionis edicto legitime convocatam provinciae huius synodum festo sanctissimi nominis Mariae, die scilicet 9 septembris 1860, pie plaudente clero et fideli populo, in nomine Domini aperuimus, eidemque divino confortati auxilio, cuius auspicem laetabundi accepimus beatitudinis vestrae apostolicam benedictionem et indulgentiarum donum, faventissimi» literis de die *24* augusti I860 renuntiatum, dominica XVII post Pentecostep, quae incidit in diem 23 septembria I860, concordissimis vocibus Deo gratias agentes, faustum, ut pie confidimus, finem imposuimus.

Unus tantummodo absolutis feliciter praefatae synodi actionibus dolor nobis accrevit: quippe qui, dum omnes vehementer optavimus et sperabamdt fore ut concilii huius decreta et acta sive per ipsum provinciae métropolitain, sive per alium episcopum comprovincialem ad sacratum beatitudinis vestrae solium deferri possent, exoptatam tamen acquirendi huiusmodi solaminis occasionem frustra hucusque praestolati sumus. Cum iam tum pastoralis muneris nostri vigiliis, tum irrequieta per orbem vicissitudine rerum continuo detineamur adeo, ot nemo nostrum impraesentiarum, habiti concilii - nuntius, limina apostolorum visitare 'queat: humillimam de rebus actis, quam sacri canones et ipsa corda nostra postulant, relationem diutius differre haud possumus.

Quapropter, ea qua decet religione et reverentia concilii huius provincialis acta et decreta ad sanctam beati Petri cathedram deponimus, sanctitatem vestram profundissima pietate procantes, ut quae ad maiorem Dei gloriam et instaurandam ecclesiastici ordinis in hac provincia disciplinam communi oratione et operatione in nomine Domini decernenda statuimus, recognoscere et exsminare, quae pro fragilitate humana misas recte condidimus, corrigere et castigare, quae voro ad augendum Dei honorem apta et gregibus nobis concreditis proficua videbuntur, auctoritate apostolica probare, et ut probata publicari queant, licentiam benevole conferre dignetur.

Restat, ut ad beatos sanctitatis vestrae pedes provoluti, benedictione apostolica donari mereamur, quam pro nobis ipsis et pro huius provinciae clero et populo enixis humilitatis precibus efflagitamus.

Sanctitatis vestrae humillimus, devotissimus, obedientissimus

Fridericus cardinalis Schvrarsenberg, archiepisoopus metropolitanae ecclesiae Pragensis.

Prague, festo sancti Adalbert!, episcopi martyria et regni Bohemias patroni, die 23 aprilis 1861.

1. Utteras sanctissimi domini nostri Pll papae ,IX de reoegnltis oonotlU notis et decretis.

Dilecto filio noetro Friderico, sacrae Romanae eocleeiae presbytero cardinali Schwarxenberg, archiepiscopo Pragensi,

Pira pats IX. '

Dilecte fili noster, salutem et spostolioam benedictionem. Summa quidem consolatione effecti himue, abi primum novimui,' fe, dlleete fili noster, pro eximia tua pietate et episcopali MÜBeitudioe qaJutaro saseepiase consilium convocandi, provieeialem synodum iamdiu ia Pragensi provincia tristissimis rerum vieibus iatormiassms. Neque minorem experti sumus iurnsditatem, cam eiusdem synodi acta supremo noetro et haine sanctae sedis indicio subiicienda curasti. Noe quidem", nulla interposita mora, nostrae congregationi concilii Trideatini decretis tuendis iatarprotaadisque praepositae commisimus, at eiusdem synodi acta ox more accurate perpenderet, ae deinde Omnia sedulo ad noe referret, et congruam tibi responsum daret. Nobis vero temperate non possumus, quia meritas tibi, dilecto fili noster, ac venerabilibus fratribus episcopis tuis sufbaganeia deferamus laudes, et ex animo vehementer gratulemur. Namque novimus, a tf et ab eisdem vqnerabiNbas fratribus in hae provinciali synodo habenda 8mnem odncotdiesimis animis operam, industriam ac diligentiam adhibitam fuisse in iiy ineundis consiliis, quae hisce praesertim luctuosissimis temporibus sd catholicae ecclesiae et -huius apostolicae sedis causam, doctrinam ao iura tnenda et propugnandi, ad populorum mores formandos, honestatem fovendam, -pietatemque augendam. atque ad rectam cleri institutionem ac sanctitatem procurandam, eiuaque pro animarum salute xelum excitandum, atque ad tot perniciosissimos huius infelicissimae nostrae praesertim aetatis errores propulsandos, possint conducere. Persuasissimum autem nobis, te, dilecte fili noster, eosdemque venerabiles fratres divino innixos auxilio ea omnia maiori usque alacritate, vigilantia et studio semper esse praestituros, quae ad maiorem Dei glociam et animaram salutem curandam quovis modo possunt pertinere. Nihil vero dubitamus, quin a te eisdemque venerabilibus fratribus ferventisaimae Deo optimo maximo sine intermissione adhibeantur preces, ut exsurgat, et iudicet causam suam, ac praesentissimo suo auxilio adsit nobis, adsit ecclesiae suae, omnesque ecclesiae et huius apostolicae sedis hostes humiliet, eosque de iniquitatis via ad justitiae, salutisque tramitem reducat. Nos interim haud omittimus ipsum clementissimum bonorum omnium largitorem Deum humiliter enixeque orare et obsecrare, ut uberrima quaeque divinae suae gratiae dona super te et commemoratos venerabiles fratres propitius continenter effundat, quae in dilectas quoque oves tibi et illis commissas copiose descendant Atque horum auspicem, et praecipuae, qua te complectimur, benevolentiae pignus apostolicam benedictionem ex intimo corde profectam tibi ipsi, dilecte fili noster, et eisdem venerabilibus fratribus episcopis istius ecclesiasticae Pragensis provinciae, cunctisque clericis laicisque fidelibus tuae et illorum curae concreditis peramanter impertimus.

Dstum Romse, apud Sanctum Petram, die 7 augusti anno 1862, pontifiantes nostri anno XVII.

Pius papa IX.

3. Literne eminentimimi ourdlBuUa Cetarini, sacrae ooagrogatioale oonotlU praefecti, da eodem argumento.

Eme ac revme domine observandimime.

Inter multiplices et assiduas negotiorum ecclesiasticorum curas, quibus haec sacra congregatio Tridentini iuris interpres ac vindex indesinenter distringitur, nihil gratius eidem accidere solet, quam actorum decretoramque recognitio, quae in synodorum provincialium celebratione promulgantur, probe sciens, veluti praeclare aiebat sanctae memoriae Alexander VII : .Nihil frequenti synodorum

èefobratfono populorum aalnti, ae voteiri ItotoptiM· A constituendae aooomtnodatine «ei, «togae toterâtoate, raagaa in moribus oontinno ad mmmt improbitatem ac peeeandi libidinem foeta foil ïmmutatio. l

Porro eum sibus f ddmimu noster eoneiliornut provincialium redintegrationem, vehsti medendis huius aevi malis optimum reesediam, sapientissime oCmmendaverit, ac tu, etbo domias, haiuamodi voci libenter obseeuhss nedum ana» IMO, suffhaganeos taoe ia synodalem conventum Prague congregaveris, sed etiam illius acta et demota expendenda ad suetam aedem ex Bixtina lego dotuleria, per te ioniioere potes, quanta delectatione affeceris ipsum sftum dominum nostrum, «mi bUs de re apeciatim laeta eet relatio, nec non eihos patres sacrae buiusoe lOngiegationis. cuius ipse praeclara par» es, et quam egregia viciaaim gratulationum ' testimonia .per ! mi· tibi perhiberi. merueris. Et sane si ea' respicientur, quae ab eminentia tua tuisque auffra-. n ganeis in concilio provinciali constituta eunt, auctior ampliorque laudum tuarum cumulus efficitur; illa siquidem decreta opportuna' et efficacia viaa sunt ,pro moderandis moribus, corrigendis excessibus, routroveraiis componendis, aliieque ex sacris canonibus permissis", qui, iuxta concilii Tridentinil verba, linis, est huiusmodi conventuum.

Etenim merito sperandum est illud fore, ut in postarum, novi» illis legibus istic in usum deductis, m primis qui vasa Domini ferunt, utique mundentur. »t qui ad ajiem 'eociesiae sfibcrescunt. tamquam lignum futuri sint, quod plaiitatum eat secus decursum aquarum. quod fructum «lium dabit tempore »uo. Subinde fidei semen in puerorum animis › mature ac diligenter insitum, et solerti aaaiduaque cura in adultis excultum uberrimas iustitiae fruges »ine dubio progignet. Deo sanetieque eoelitibue debitus cultus exhibebitur, unde maior quae debetur c Deo gloria, maius populo vestro e coelo praesidium derivabit|ur|. Sacramenta insupor iuxta ritus ac . aeritr nias ab ecclesia approbatas administrata, potion usque adiumento erunt ad gratiam accipiendam. acceptam confirmandam, ac perditam recuperandam Aedibus Deo sacria provide consultum erit, refectionihp· apte ac in tempore susceptis, -aera, supellectile provisa, et omnibus aliis necessitatibus reparatis Sacra hiérarchie. admirabili sapientia ordinata et distincta, reelaim sanctumque rei chriatianae regimen ita servabit atque custodiet, ut eadem coelestem hierarcbiam. quantum reboa licet humanis, imitari quodammodo videatur. Ordo regularium, unde tam ingens in ecclesia Dei splendor ac utilitas dimanat, adiutricem clero saeculari in procuranda animarum salute diligentiorem in dies navabit operam. Denique bona ecclesiastica, quae cultui divino fovendo et ecclesiae ministris tuendis D uMOMaria sunt, [ita administrabuntur, ut huic fini] ipprime respondeant Horum profecto bonorum fructus merito sibi ex hac vestra provinciali synodo, adpromittit siliu» i.minus noster et sacra haec congregatio; quni quidem spem ut propiptius et uberius impleatis, illud restat, ut speratas huiusmodi utilitates in vestras dioeceses effluere curetis indicta primo quoque tempore a vobis singulis dioeceeana synodo, cui ex peracto provinciali ooncilio planior et facilior strata cuique restrum est via. Ita enim sibi domini nostri auctoritati, ac patrum emorum voto cumulate satie per vos factum pro certo habere poteritis.

Ceterum quae pauca eihi patres animadvertenda consuerunt, habebi» ex pagella, quam unà eum hisce literis socipiqp. T '

ı Const. SO, « 8 |<Ue M unii anno IMS].

' Sees. XXIV', osp S, 4»

Hdoo haW MbIm μμτμ eoagregatiema; ego vero «ingalatim impensos aestimationis «t oboervantiae meae seneas ex animo testatos velim <fmiwèutiae tuae, eai maune humillime deoeculor.

Bomae. 12 asgnati IMS.

Emiaeatiae tua» humillimus ut addictissimus famulus

Proeporns, cardinalis Caterioi, praefectu».

Patrua, archiepisoopus Sardianus, pro-seeretarius

En>o cardinali arehiepiscopo Prageusi.

4. Promulgatio docruSorum opeoilU.

Friderioaa, sacras Rotqanae ecclesiae tituli 8aucti Augustini presbyter cardinalis Schwantenberg, Dei et aedis apostolicae gratia metropplitanae ecclesiae Pragensi» archiepisoopua et princeps, t

Rerrnis fratribus , episcopis comprovincialibus, atque totius provinciae › clero et Christi fidelibus, salutem in Domino.

Iniunctum metropolitici regiminjajoatj^officium postulat' omnino, ut in cunctis, quae ad maiorem Dei gloriam et provincialis ecclesiae noatrae utilitatem sacris innixi canonibus perficienda m Domino decrevimus, sanctae Romanae ecclesiae, omnium ecclesiarum matri, et légitimer principis apostolorum haeredi, omnium fidelium in orbe terrarum patri, salvifico fidei et obedientiae vincqlo no» testennir adunatos.

Hinc cum. Deo aùxiliante, synodum provincialem anno ab incarnatione Domini ·I860 cum maxima cordis consolatioqe celebrasse nobis contigerit laetabundi ad Petri, quam Pius haereditavit. cathe-, dram confugimus, humillime prêtantes, ut concilii istius acta et decreta, quSe supremo sanctae sedis arbitrio probanda subierimus, beatissimus pater recognoscere, et recognita supernis apostolicae benedictionis fluentis irrigare dignaretur.

Utriueque hum· voti compote facti, praefati concilii decreta a «ancta aede recognita, et prout in apthentieo exemplo reposito in archivo curiae nostrae exhibentur, typis evulgata, metropolitict muneris nostri auctoritate praesentibu literis per universam provinciam promulgamus et in nomine Domini promulgata renùntiamus.

Unica nos novum vitae spiritualis fontem aperiente^ timoris subit cogitatio, ne scilicet, quae ad fidem amplificandam, ad pietatem fovendam, ad cleri populique salutem augendam condita sunt, ullius culpa frustrentur, adeoque illa ipsa, in quibus a Domino potius remunerari desideramus, incuriae reatum et damnationis periculum provocasse videantur.

Rogamus itaque revmos fratres coepiscopos, ut [in] exsequendis decretis, quae nobiscum votis concordissimis sancierunt, assidua sollicitudine intenti. uberrimos communis orfitionis et laboris fructus colligere mereantur.

Mosemas in Domind venerabilem clerum, obsecramus sacerdote» Domini, ut tamquam providi cooperatores episcopalis ordinis nostri antistitum suorum depositum pie custodiant, et fidelissima decretorum synodaKum observantia' praelucentes, tum propriae sanctificationis augmentum, tu reflorescentis agri dominici solamen ac meritum acquirere ooanitantur.

Commonemus tandem et obtestamur dilectissimos Christi fideles per caritatem Dei, ut quod synodi patres grogibMsibi commissis suggerunt ad salutem, grati dodleoque .accipiant non ut verbum hominum, sed aient ministrorum Dei.

Quae omnia ut ex communi voto fauste eveniant, piae totius ecclesiae noatrae preces requirimus ad efflagitandum divinum adjutorium, cuius firmissimum

pigera habemaa banodietio·»· apootolieem,

peter ae dmuiaaa nooter Pie· papa IX grateweisaiasia literie die 7 auguati 1663 nobia ipeia, revAia fratribus episcopia eaoetiaqne eleritsa laimaqne fidelibus ecclesiaotieeo nootrae provinciae peramanter impertiri dignatae eat.

Dm ** Prague, ia fiaot» aaaetom· Cyrilli at Methodii, oonfeooorum pontificatn et patronorum Bohemia quae eat dieu 9 martii, anni a nativitate domini nootri lean Christi 1M3.

Friderieua cardinalia Sehuraraoaberg. arehiepiacopaa Pragenais et metropolita.

DKBKTA CONCILII.

TITULIS I.

Do aaoerdoMo.

Caput 1.

Dt dignitate ordtma Mcardotelw.

Inter praeclarissima providentiae et miserationis divinae pignora, quibua eccleaia catholica pie gloriatur. nova» logia sacerdotium eminet, aacrato levitarum ordine a saeculis praemonstratum, et flagrantisaimo caritati» affectu in coena Domini aolemniaaitne institutum.

Cuiua ordinis et miniaturii quanta ait dignitas ot excellentia, tum ex eo putet, quod fidei chriatianae, quae' omnium bonorum fundamentum eat, praedicandae et conservandae offcium sacerdotio concreditum fuit, tum quod cetera sacramenta sine illo partim confici et administrari nullo modo queunt, partim eolemni caerimonia et religioso quodam cultu carere videntur Quaecumque enim labile genua humanum Dei minorantis munera poposcerit, sacratissimo. leau Christi sacrificio promerita et impeti anda, colleta sacerdotibus potestate, videlicet hostiam offerendi et remittendi peccata, eopioae sùppeditautur; quae bina potestas, humanam ratioueiu et iotelligentiam ita excedit, ut sacerdotali dignitati par aliquid seu simile io terris inveniri nequeat'. -

Inde divinae nuius dignationis quapiam valut profusione abrepti, dum patres antiqui hanc miram Dei dispositionem et praeclaram sacerdotum sortem considerarent, sacratum presbyterii ordinem summum Dei et Spiritus sancti munus, miraculum stupendum, ornamentorum maximum, et optabilium in terris veluti apicem et metam extremam laudare, atque dignitatem sacerdotii immensam ac infinitam, admirabilem et prorsus divinam praedicare minime veriti sunt '.

.Sacerdotium." ore facundo inquiunt, ^scutum est refulgens ut incomparabile, turris firma, murus indivisibilis. fundamentum solidum a terra ad axem usque coeli pertingens." -- .Super omnia celebria iaetae sunt divinae in ecclesia sortes sacerdotum, qui typum Domini in pluribus habentes. Christi possessio sunt, primogeniti ecclesiae in quibus fio» eius gratior et aetas perfectior; mysteriorum latentium praesules, qui invisibili quadam vi animam in melius transformatam gerunt, qui dominatore universae terrae receperunt supremum dominium, et a diebus saeculi pon solum hominibus, immo et angelicis spiritibus plane inauditum." * Bos profecto .unctos in sacerdotium, unctos in regnum, ipsis regibus praetulit Deux; potestas enim sacerdotibus credita non corpora, ut illa terrenorum principum, sed animam attingit. — Hue, quos Dei omnipotentia angelos appellamus, ipsis praetulit angelis; sicut enim non angelos, ssd semen Abrahae apprehendit ad faciendam redemtioucra: sic non angelis, sed hominibus, solisqne sacerdotibus dominici corporis et sanguinis commisit consecrationem '.

Cum autem tanta sit ordinis sacerdotalia digni-
B tas:· eo meliora procul dubio clericos decet aemulari charismata, quo melioris testamenti sui eoa elegit ministros ipse Dei filius, Christus dominus. .Noscamus quid simus, et quod professione sumus, actibus monstremus, ut nomen congruat actioni, actio respondeat nomini." ·

Cuius dignitatis et sacrae suae professionis tanto certius sacerdotes Domini memores sint opojrtet, quanto fortius hodierni ecclesiae inimici et divinae sacerdotii missioni obluctantur, et ex culpa sacerdotum vel levissima innumera» calumniandi causas lubentissime sibi confingunt

.Quae cum ita sint, cumque de ipso novi testamenti' mediatore et sacerdote magno primum ac potissimum, quae coepit facere et docere, in evxngeliis commemorentur, et quia idem pastorum principe cum, qui fecerit et docuerit, magnum in regno coelorum praedixit: hinc et patribus in unitate fidei congregatis gravissimum praesentis concilii negotium, opitulante Deo, sic expedire placuit, ut prae ceteris, quae congruam ordini sacerdotali perfectionem concernunt, clericis huius provinciae aemulanda mandare et commendare sibi proponerent.

Caput II.

Dt eatholwa dtricorw» fidt st communions cum «eefrio Mrooada.

Quemadmodum patrum traditionibus inhaerentes primam huius synodi actionem ab unanimi fidei catholicae professione exordiendam duximus: sic pariter, quameumque prae ceteris in sacerdotibus perfectionem requirimus, ex invicta et orthodoxa eorum fide metimur; quae prout salutis humana» initium, ita quoque sacerdotalis iustitiae origo eat, sine qua nullus unquam Deum promeruit, nullus fastigium perfectionis ascendit; sine qua proinde
D in nobis nihil sanctum, nihil castum, nihil vivum et dignum. quo<T~sacro nostro famulatu Deo praesentare. valeamus ·.

Ideo non frustra aancivit ccoleeia, nt cam per eemdem fidem, qua» caecos illuminat «t lustoe augmentât, sacerdotes quoque consecrentur, neopreobyteri in ipsa sacra ordinatione fidei profeo-

' Caterii. Bon. part. X, sep. 7. quasat. I.

! Cat. Ron., I. o. qaaeoL '? - -

* Confer: 8. Anbrw., *Dt Spir. &,* Uh. I. cap. 8, nun. <0, st *Dt* posute, lib. L sap. 1, aam. 8 (opp. a Anbnn, rd. Migur. ПI. 788 A. B et 488C]. — 8. Ephraem. *Di tattrM t,* top od. Asssnaai, HL 1 A). — Theophyiast. Omewet. fa «seep. a. Isaaeir, cap. XX, (opp.. ad. Mtara, П, M AJ. — 8. Greger. M. A>wt, lib. S, apist. 40, [opfi. «.Oreg. M-, od. Mlgaa, Hl, 708B].

• & Kptaram, Lt- Tbbophyfete, Cramrate ή» Msnm, cap. A (opp., ed. Mlgaa, IV. 1084 DJ. — Pat. Bloa. farm. M, fa apswdo, (opp. rd. Migra, T) sto.). - & Aaabraa, Mete etryfad. sap. 8, Max 41. — ÛA od Iran. num L — Carate do «Ma Fetadfafaa., ram. 7, [opp. a Alfaros. ad. Micae, IU, *48 A 1081 c st 1880 C). — 8. Greg. Nym. fa Baynem. CL [oppl a Or. N. aL Migsa III. 888D). — 8 Bmuveut. *Dt* aoefas AfawvA., part X. asp. !..

! 8. Anbroa. *Dt Ktrtt,* lib. IV, sap. I, top a Ante, ad. Migra, III, 4M DJ. — & Cteyeastsm., *Dt* ramedstfa, Mb. m. cap. 4-4, [opp. od. Muatfaaooa, L I8MJ. — 8. laena. Penoos, PprotMar., lib. 8, ta M, top a loan. D. ad. U Quine. П. *18 C). — Dioaya Arwp. Mprit 8, «APinipl. awwwL te *Dt* AmvwcL «vfae, aaplT [opp., ad. Miguo, H 1081 BteSOsC]. — Put Bka, Bteau 4« fa apnod. (opp. ad. Migaa 7M A, Bj. — 8, Bernardi, faraa part fa (paste, ana. 1, [opp. a Bora. ad. Mi m, 10M D).

• Auctor libri *Dt tifKit.* aaoarte, δn X, (is eaileel opp. a Anteoa [od Mitra, IV. 870 B|).

• Ouater osas Trid. ama VI, «. 8. — & Loaa. far 4, fa ete. Area, ad da. (opp. oA BaBortei. I, 48|.

sionesa emittant [1]; quo ritu solemni indubie deeinratar, quantopere deceat, ut ii potieaimum et primi lumine fidei olareecqnt, per quoe totae in orbo terrarum mundus eiusdem fidei ae religionis sumit exordium et incrementum. Provide quoque, etiamsi •aerum nostrum ministerium perpetuum sit fidei exercitium, devota symboli apostolorum reeitatioae divinum praesertim officium et inchoare et terminare docemur, ut fidem esse primum et continuum perfectionis nostrae fulcrum, diu^ noctuque ruminemus. ,1

Cuius, divinae fidei praesidio et solamine nefastis praesertim hisce diebus indigemus, cum tantos ubique in orbe cbriatiano effrenatae incredulitatis doleamus ausus protervos adversus Dominum et adversus Christum eius, ut vix magis apertum fidelibus seductionis periculum minari possit.

Sancti per fidem fortes facti sunt in bello; per fidem vicerunt regna, operati sunt iustitiam, adepti 19 sunt repromissiones. Haec bodieque est victoria, quae vincit mundum, fides nostra, cui ex divina promissione nihil impossibile erit'.

Adiuramus itaque prae reliquia eos. quos ipse Dominus elegit milites suos, deditque nobis cooperatores ordinis nostri, ut militent bonam militiam, habentes fidem; per omnem prationem et obsecrationem orantes omni tempore in spiritu pro invicem, ut nec ullius deficiat fides; vigilantes etiam in obsecratione pro omnibus sanctis, ne fors credentium vel ullus, deficiente nostro fidei exemplo ac merito, naufragium circa fi<|em patiatur. · Tales potius simus, prout nos officium subdiaconatUs adepturos monuit ecclesia, qui sacrificiis divinid et ecclesiae Dei digne servire valeamus. „in vera et catholica fide fundati; quoasam, ut ait apostolus, oinne quod non eat ex fide, peccatum est, schismaticum est, et extra unitatem ecclesiae est.|[3] (3

Unitatis huius studiosissimi, ut fidem, quam in baptismo suscepimus custodiendam, et sacerdotio initiati praedicandam, ab omni cuiuslibet erroris periculo et haereseos labe sartam tectamque servemus: vivam et vivificam communionem cum sancta ecclesia catholica ore et opere profiteamur; quippe quae „plena eat fulgore ab Oriente usque ad Occidentem, praedestinata columna et firninmentum veritatis, domicilium fidei, incorrupta, easta et pudica fidelium mater et magistra, victrix omnis impiae haereticorum factionis, ipso coelo fortior. Domus Dei est. extra quam si quis comederit agnum, profanus est; templum Dei, a quo si quis exiverit, salutis aeternae alienas est. Quantum autem quisque amat ecclesiam Christi, tantum habet Spiritum sanctum : ubi enim ecclesia, ibi et spiritus Dei.[4]

Hanc cum sanctis patribus fidem profitent! haud D sufficiet sacerdoti fido, ut quae ab ecclesia damnantur ceu haeretica et falsa, schismatice et ordinis hierarchici subversive, quaere ceu temeraria, male sonantia et minus recta ex eiusdem ecclesiae ludieio improbantur, . rqiicère pariter et improbare non dnbitet Ut potins qnibnaeamque vel votis at 'pila ecclesiae desideriis tenerrimo meatis obeeqaio satisfaciat, sancta· matris movet auctoritas, fides iubet •t urget caritas.

Quo rectius autem propter salutem et vocationem nostram intimam communionem cum ecclesia Christi servare intendimus, eo oertius sine dubio constitutam ab eodem Domino hiernrchiam sacram piissime veneremur oportet.

Quoniam primatum Petro datum credimus. „,ut una Christi ecclesia monstretur, et capite constituto schismatis tollatur occasio rectissime cum sancto Ambrosio profitemur, ibi esse ecclesiam, ubi Petrus est'. Soliditatem illius fidei, quae in apostolorum principe laudata est, divino annitente praesidio perpetuam esse novimus; et sicut permanet, quod in Christo Petras credidit : ita permanet, quod in Petro Christus instituit '. Hinc beatissimum principis apostolorum haeredem, pontificem Romanum, totius ecclesiae caput, summum Christi vicarium, omnium fidelium in orbe terrarum patrem, et apostolicam sedem Romanam omnium ecclesiarum matrem agnoscimus et. reveremur.

Vetustissima huius provinciae teuipla, nomine sancti Clementis Romani Deo sacrata, gloriosi martyris, quem ab ipso sancto Petro ordinatum, eiusdem in pontificatu mox successorem clarissimum veneramur, vivam a primordiis maiorum nostrorum communionem cum sancta sede Romana in hodiernum enarrant. Quorum praeclaram fidei haereditatem sortiti, Petro nos per eius successorem, beatissimum patrem Pium IX, unitos profiteamur, cui debitam obedientiam, reverentiam et exactissimam •ubiectionem concordissimis votis spondeamus. Ad -Petri, quam Pius haereditavit, cathedram confugiamus, unde unitas sacerdotalis exorta est, quam per tot saecula docente Spiritu sancto nulla haeresis violavit, apud quam incorrupta patrum servatur haereditas, ex qua proinde nostrum est quaerere, quid credendum, quid sentiendum et quid tenendum ait. Huic qui cathedrae iungitur, noster ẽst

Eadem autem orthodoxae fidei et communionis cum ecclesia ratio, quae nos et omnes undique fideles ad sedem apostolicam confluere iubet. non minus exigit, ut clerici populique ehristiani duces et pastores fidelissimae obedientiae merito illis quoque consocientur, quos salvo Petri super apostolos primatu ^..*Spsritas taxeitu ponit epiteopot* repsre *tceUtimp Dei''l.* „Hac certe mira varietate eccleaia sancta circumdatur, ornatur et regitur, cum alii in ea pontifices, alii minoris ordinis sacerdotes, diaconi et subdiaconi diversorum ordinum viri consecrantur, et ex multis et alternae dignitatis membris unum corpus Christi efficitur." *

Cuius in fide unitatis piipsimue praeco sanctus Ignatius martyr, Spiritu sancto monente, clamavit: „Omnes episcopum sequimini, ut lesua Christus Patrem. Sine episcopo nemo qaidquam faciat eorum, quae ad ecclesiam spectant.|* Sicut enim decet, ut episcopi per terminos terrae definiti in lesu Christi

' 1 Pontif. Rom., de ord. prveb.

▪ Hsbr. XI. 83-4; I Ioan. V, 4; MsttAXVII, 1».

* Pontif. Ro»., As ord. subdiao,

4 Confer: Orig., cewsi. m onp XXIV MsttA, tract. 30, a 17, [opp Orig., ed. Migne, IU, IMS A eu.]. — A Aag- A A. *CUI,* ssm. 1, a. 17 (opp., oA Bened., IV, 1148 A). — boot, InsNL dte., ite. IV, cap. 80. [opp. Lort, «L Migns, I. MS A). — & Cypr., *Ipiti. 73, a3 Me·* (opp., ed. Balsaii, p 188). — & Iron., Adv. baerw., lib. III, oep 4, *u 1, *[AAr.* Gr, oA Migns, VU, MW B). — S. Chryx, Most, *atte* «riL nam. 1, [opp-, vd. Mantisae.. III, 410). — S. Hieroay·., *13 a3 Danaa* (opp. a Hier., oA Migns, I, MWJ. — A Aag. *Treat. 3A* <n lorn., a. A (opp., ad. Bened, III, p , «NFJ. — A 1res.. Adk Anor, Ub. UI, cap 84, a. 1, *ri* Gr., *al.* Migno, VU, MSq. ›

* Conter. A Cypr.. *De* mmL oed·, [opp, ed. Bahuii, p. 1»6J. — A BieronyuL, dds. Ιονὐηα·., lib. I. a. M, [opp a Hieron.. ed. Migne. U, 347 AJ.

* Conter : A Aasbrox, ta A. *IL,* ▪ 30, [opp. x Anter.. ad. Migns, I. 1088A).

* Conter : A Laon., âsrnt. S.oap A (°PP- sA BaUoiiai, 1,18).

* Cooter: A Cypr.. *Kp. U ai Canal,* [opp, ad. Balasii, ρββ], — Loua. M.. Skraidi [L a, *at* p 1SJ. — A Cyrill. Alex-, *Dial ia* ÏWa., Ub. IV sd verts Pétri Tn'ee Christas [opp x Cyr. AL oA Migsa, VIH, 8M A ata). — A Hieroayns, Mpid. ad Dsomm. *13,* nu·. A et 13 nsa. R [opp x Histoaysx, «A Migns, I, SH).

* Ata XX, 8A

* PoaUt Ross, do o<A praab.

MAteatU MDt» iU * eîusdaa saacti patrie, voto roliquo· eaeardote· in epiacopi eentantiaKi coocarrave oportat. ut omuiam ecclesiarum in orbe catholico „preebyleriutn memorabile ait, Deo dignum, ita coaptatum epiacopi·, ut chordae ci-' tharae" ?

Quo magi· idcirco pirtioiiaaimum fidei ortho· doxao donum ac praemium in clero et per clerum in populo augeatur, et ex viva noetra communione cote una, sancta, catholica et apoatolica ecdeaia robur nobia accreacat, nec non in die malo coeleatia paraditi eolamen: aequentia in hac aynodo statuenda cenauittfua:

i. 8acroaancti concilii Tridentini et aummorum pontificum auctoritate mandamus, ut promoti ad canonicatus et dignitates in ecclesiis cathedralibus, ad minus intra duotrsnonses a die adeptae posse·· siuitis. non solum in capitulo, sed etiam coram ordinario episcopo, vel eo impedito coram eius vicario generali seu officiali, secundum formulam a Pio papa IV praescriptam, orthodoxae suae fidei publicam professionem faciant et in ecclesiae Romanae obedientia se permansuros spondeant et iurent. Provisi etiam de beneficiis quibuscumque curam animarum habentibus idem coram episcopo seu eius officiali facere tenentur. Sciant praedicti omnes provisi ut supra, professionem hanc secluso procuratore por eos emittendam et iterandam esse, quoties ad alium canouicatum, dignitatem vel ad aliud beneficium parochiale promoveri contigerit. Contra facientes autem fructus non faciant suos, nec illis possessio triennalis suffragetur*

Quamvis congregatio sacri concilii Tridentini interpres et vindex iteratis vicibus declaraverit, provisos de canonicatibus et dignitatibus in ecclesiis collegiatis non teneri ad emittendam huiusipodi professionem ex decreto concilji, neque ex bulla Pii VI1: volumus tamen, et vigore huius decreti praecipimus, ut iidem quoque intra duos menses a die adeptae possessionis fidem suam praedicto modo publico profiteantur.

Ad eamdem fidei professionem faciendam obligamus panier examinatores synodales, seminariorum etiam minorum rectores seu moderatores, sacrae theologiae et disciplinae catecheticae in quibuscumque institutis etiam regularium professores, item religionis doctrinam..in gymnasiis, tum publicis tum privatis, tradentes.

Qui ad officium notarii episcopalis, vel ad gradqm ductoris theologiae seu sacrorum canonum assumi voluerint, nullo modo admittantur, priusquam ipsi quoque fidei professionem emiserint.

Nemo tandem ad subdiacopatum promoveatur, nisi prius eamdem fidem ut sbpra professus fuerit.

2. Quia, monente sancto Gregorio magno, tanto humilior atque ad serviendum Deo promptior quisque esse debet ex munere, quanto se obligatiorem esae conspicit in reddenda ratione*: episcopi plenitudine sacerdotii et ecclesiasticae iurisdictionis clero praelati, uon se. existimabunt potestate dominante, sed caritate serviente felices. Cumque ad tuendam et servandam unitatem fidei promissam ab ordinatis •ibi et successoribus suis reverentiam et obedientiani canonicam pro Deo et propter Deum postulare debeant, propriae etiam sponsionis suae non immemores: beato Petro apostolo, cui a Deo data eat potestas ligandi et solvendi, etuaque vicano, pontifici Romano pro tempore exsistenti, eiuaque successoribus fidem, sublectionem et obedientiam secundum canonicam auctoritatem/ per omnia paratissimi exhibebunt, ut pax Domini ait semper eum eis. Hinc 'non tantum omnia ad personas et rea ecclesiasticas pertinentia secundum ecclesiae doctrinam et disciplinam a sede apoatolica approbatam dirigent et administrabunt, sed et providebunt, ut constitutiones Romani pontificis et decreta a sacria congregationibus seu edita seu edenda clericis innotescant, et in singulis huius provinciae ecclesiis, prout sanctae sedi placuerit, exsecutioni mandentur. Sequentes enim in omnibus sedem' apostolicam et observantes eius omnia constituta speramus, ut in una omnium communione, quam apostolica sedes praedicat, esse mereamur, in qua eet integra et vera christiange religionis soliditas ?

3. Vt autem pietatiw et vivae communionis, qua episcopi una cum universo suo clero et gregibus sibi concreditis cathedrae Petri iunguntur, publicum quoque 5iocumenlqm praestemus: statuimus, ut recurrente anniversario electionis summi pontificis in singulis huius provinciae ecclesiis cathedralibus. collegiatis et conventualibus, nec non, quantum fieri poterit, etiam in parochialibus, sacrum solemne cum hymno Ambrosiano celebretur; insuper mandamus. uU parochi et concionatorcs sacrum peragendum populo fideli annuntiaturi, data praesertim hac occasione, fideles ad reverentiam et ubedienttajp sedi Romanae debitam, et ad faciendas pro beatissimo patre pias preces recitare non intermittant.

Caput III.

L)« sacra eirrieorum fCMoUia.

„Fides inexercitata/ ait sanctus Ambrosius, ^languescit et crebris otiosa tentatur incommodis Remissas excubias callidus insidiator irrumpit. Pax ergo fidei corruptela est; quos bella non fregerant, otia tentant/1 Ne, provocatis per otia periculis, clerici fidei suae ac salutis detrimentum patiantur, multifaria muneris sacerdotalis et curae pastoralia officia sponte praepediunt, quibus quippe pondus diei et aestus portare iubemur, sed et praeter agri dominici culturam, seu potius propter eam ipsam ad continuum pariter ac .laborioaum «aerae acientise studium provocamurA'Quominua autem blandae paci indulgente· sopiamur, ipsa militanti· eecleaiae conditio prohibet; cui cum continua «it collucfiptio adversus carnem et sanguinem, illo instigante, qui ab initio menda· est, ad coercendam quoque carni· petulantem prudentiam et falsi nominis scientiam vigiles depositi custodes sacerdotes praesto sint oportet, spiritu sapientiae et intellectu· repleti. doctrina et veritate loricati, divinorum scientia bene docti sd praelium. Anxius nullo non tempore dolor erat piae matri ecclesiae, „inscium vidisse presbyterum, cui congruit universum erudire populum et ad se confluentibus monita propinare salutis. — Sacerdos enim, qui legem Dei nesciendo delinquit, suis etiam populum peccatis 'involvit, et quos doctus relevare potuerat, aecum simul per imperitiam fcravst.“4 Accedit autem malis hisce diebus et alia doloris causa, cum alioquin neminem lateat, quibus et quantis conviciis superbientes profanae

' A>w4. *ad* Anpre., num. 8, st *ad Bplua.*, n. 8 st 4. *[Pair. βτ,,* ed. Miens, V, M1A st »47Aµ

• COnc. ŢH «m. XXIV. *drrf.,* tap. IS. — Bulla Hi IT ImsMtus. aoMa, S Sac. 1H4.

• In Catkac., » febr. 178». ǎ 1.

• 8. Oreg. M., *Heart.* » m «sauf., lopp. s Ɖı M-. ẽ Migae, U, 110» AI.

' Pont. Bom., de osnaeer. epiac.

* Cone. Constant., IV, art 18, (I. 1. HapL V, 774 D).

* A *A. CIVIU, aana.* II, SSSL· SI-S. [epp. a Ambr., ed. MifM, II, 1M7 C, D).

* Confer ; 8. Laar, Instituas., *Da apàr.* amm. ««ter., lib. I, el tract. *Da nαapmst. at eeaaptaaetu eiriat. parf.* — 8. Petr. Damian., *Ceair. iaaeit. at iacaar. etar.* opnae. M (at M, opp. a. Pete. Dam., ad. Migns, II. 504 A).

coituras fautor·· eeelesiam offendant, ae ·i humani a iegenii conaminibus inimica eruditioai ac scientia· nnivorsim parum patrocinetur. Ne huius dolor» causa clericorum culpa augeatur, maxima virium contentione cavendum esi.

Cum serio ponderatis saeculi huius indigentiis summopere optandum sit. ut nullibi desint sacerdotes in humanis pariter <c divinis scientiis versati; magnam laudem merebuntur viri ecclesiastici, qui ingenio dotibusque eximiis a Deo praediti, utique non neglectis sacrae theologiae studiis et vocationis suae officiis, solidam sciential omnis generis culturam acqnisiverint, cum potissimum in finem, ut vel publicum in gymnasiis et universitatibus magisterium adepti, vel alias seu voco seu scripto *monstrare et mundi» persuadere* valeant, qu»»d cuncta humunne rationi» et cognitionis tentaipina ad Miprrmani religioni chriwtiana· metam diri genda sint.

Non minoh honore ac praemio digni erunt clerici, qui urcepli» quinque talentis alia quinque lucraturi, profundiorilno· -' professo theologiae utudiis vires consecraverint adeo, ut scientiae ecclesiasticae probati ni.i^u>jri ' a< vindice se mereantur, et opposition»·» fa!» hominis scientiae voco victrici perstringere vt calamo dexter»» debellare sciant.

Taitt'· minus nutem ea ‹ lariri quicutnque sacrae scientiae vt e<-clesiasticae cru›litiniy» copia «arere poterunt, quam m divinae veritatis praeconibus vt plebis Christiana» pastoribus sacrosancta svnodus Tridvntrna rrquipt. ut idonei sint ad populum docendum va. quae scire omnibus necessarium est ad salutem, a»' administranda sai rano nta ? vt insuper potente» exhortari in do» trina -ana. vt eos Qui contradicunt. arguere.

Synodus praesens in nomine eius congregata, euni» scientiam apostolus eminentem comniimdavit. quo magis «aerae scientiae studium m omnibus et singulis huius provinciae clericis augeatur, sequentia censu.‹ safuiciida.

Vir. runi vcclvMustj^inmi conamÿia.qui. praeclari» ingenii dotibus prardip. divinis et humani» scientiis ad gl» rificandam Christi ecclesiam incumberte de«uderavennt, episcopi omni, quo poterunt, consilio et ope iuvabinit. Viris porro gratificaturi, qui in literari»». scientiae the logicae campo desudantes, editis. libris egrbgii» pro fidei et ecclesiae catholicae integritate strenuo dimicaverint, non recusabunt adire sedem apostolicam pro impetranda, ai expedierit, facultaie. ut eisdem in praemium probatae scientiae et indefessi laboris lauream theologicam auctoritate summi p<mtificis conferre queant.

Clerici in vinea Domini operantes, devitatis sollicite illis saecularium libris, qui ^inebriant curiositate; non caritate, implent non nutriente», inflant non aedificantes, ingurgitant non confortante· ·, sacram praecipue scripturam continuo studio «uam faciant, utpote quae divinitus inspirata utilis est »d docendum, ad arguendum, «d corripiendum, ad •rudjendum in iustitia. Praeter istum librum proprie sacerdotalem, catechwmu ad parocho·, smi concilii Tridentini canones et decreta, libros sacrae liturgiae, positivas dogmatum et iuri· canonici instruction··. «t theologia· moralisrinstitution··. qua» inter opus sancti Alphonsi de Liguori. titulo *Ramo erpootolicue* vulgatum, praeprimi» commendamus.'tamquam elementares libro» et principales singuli habeant et •••idue pervolvant. Ili» imbuti necessariis, continuo satagant, ut uberiorem e scriptis sanctorum patrum limpidisque operibus theologicis eruditionem baurientea, aaaiduo scientiae sacrae studio aibi primum, moxqueconcreditis eo perfectius consule.· queant.

Ut autem clerici in comparanda aibi 'utilium librorum supellectili quoquo modo iuventur: episcopi, quos noverint libro· admodum commendabiles et proficuo·, clero innotescor· facient, et insuper curabunt, ut institutae per singulo· dioecesium districtu· bibliothecae communes non tantum recentissimia libris graviori· momênti locupletentur, sed et reapse in omnium cleriqprum usum deducantur.

Statuitur quoque, ut singuli clerici, occasione visitationis canonicae, episcop»» aut eius vicario rationem reddant de libris. <pι·υ» potissimum in erudiendo populo sequuntur

Caput IV

De coUattontbu» deri et eongregationibu» pro dilucidandi» guaretionibu» theologici».

B

1. I't. quem in viri» ecclesiastici» tudentiav sacrae fervorem desideramus, communi fratrum industria promoveri ac dirigi felici s experiamur communibus in hac synodo studiis ad promovendam concreditorum salutem intenti, illas non possumus eoll.<ti»>m-H cleri silentio praeterire, quas ipsius filii Sirach eloquio Commendare placet, dicenti:- *„/· multitudine pre»·byferorum sta, et eapienttae illorum /jt corde coniunyere, ut omnem narrationem Dei poeei» audire."*[1] Vigilantium ecclesiae antistitum maiidata et ropio»^ synodorum decreta talium collationum. qua» more nostro pastorale» pastam appellare consuevimu^ institutionem çt fructum magni» encomii» enarrant Sanctu» Carolus Borromeeua congregus liosce nominat scholas atque exercitationes non suium ^tudiorum, sed etiam officiorum ecclesiasticorum .\ in ultima archidiooceseos Pragcnao synodo commendantur ceu optimum institutum, ex quo videlicet in ecclesiastica disciplina non modo retinenda, sed etiam instauranda uberrimi fructus percipi possim ' Novissime autem sinus pater. „ne in sacer<lotibu». qui doctrinae et lectioni attendere debent, quique obstricti sunt offien» docendi populum, sacrarum disciplinarum studiurp unquam restinguatur, aut languescat industria/ optatissimum sibi deilarat. ut in omnibus dioecesibus ^instituantur »>pportufbe reguli» congrvsaus dp morum praesertim theologia ac de sacris ritibus, ad quos singuli potissimum presbyteri teneantur accedere, et afferre acripu» consignatam quaestioni» ab episcopo propositae explicationem. et aliquo tempori» spatio inter se disserere, postquam aliquis ex ipsis presbyteri» sermonem de sacerdotalibus praecipue officiil habuerit-1.

Apostolicum mandatum piissima mantlet corde gratissimo venerante· statuimus et praecipimus, ut tales congressu» et collatione» sive morales sive pastorales, tum in civitate quavis catbedrah. tum per singulo» vrbariorum foraneorum districtus restituantur et diligentissime frequententur. Uniuscuiusque episcopi erit, singulari pro clero suae dioecesi· instructione prospicere, ut istiusmodi congressus copiosum ad utilitatem totiu» provinciae fructum afferant

2. Aliud institutum, cuius ope sacrae scientiae fervorem in singulis huius provinciae sacerdotibus augere, tum optando collatioflum clqp successui oonsulere intendimus, congregationes erunt pro dilucidandi» quaestionibus theologicis, in qualibet civitate eathedrali erigendae. Provide selecti» ai

' KreU.VL
' D? arvhidisc. diqec.
I Lit. ad satiet, imp. Aust., datas 17 màitn I8A6. AtagiUen *gmdem.*

miram vînt eeelesiaatieia, ia divinorum scientia et diseiplinu theologiae catholicae versatiasimis, profeneiane fidei et peculiari juramento muneri devinciendis, constituent episcopi theologorum congregationem. ad quam singuli dioeeeeeoe sacerdotes et animaram pastore· tuto recurrere poterant, quandocumque difficiliorum quaestionum dilucidationem, casuum conscientiae, salvo tamen sigilli •aeramentalis officio, resolutionem, sacrorum rituum et iuris canonici profundiorem explanationem postulaverint. Totum istiusmodi •congregationis negotium ipse episcopus diriget, sine cuius approbatione nulla quaestionum propositarum resolutio exaretur, nec «lucubratio quaepiam publici iuris fiat. Informationem pro hisce congregationibus antistites huius provinciae collitis invicem čonsilii exarabunt.

Caput V.

De sanctificatione clericorum.

Hic ipse scientiarum Dominus, qui per os Mala chiae locutus est, dicens „Labta *sacerdotis* rusl<»-*dient* srtratium, st /eyem reyttirraf rx ore rius, yuio aSye/as Domini cxcrcttatun *ěšt,* pridem iam ad Moysen dixit: ,Jx>yii<rr *ad sacerdotes, ft diets ad* ros. senrti eruat *Dea tuo ; incensum enim Domini et panes Dei mu offerunt; sint ergo sancti, guia et ego sanctus sum, Dominus, gui sanctifico ěös* 1 Quaecumque sit sacrae scier (iae necessitas et dignitas dono destituta pietatis, pretio quoque ac merito rarebit. |ptenim ardere tantum parum est. sed et ysnvm. tantummodo licere; 4ucere autem et ardere. procul dubio perfectum ?

Vnde quo maiori fandi copia sacerdotii nobilitatem. unto potion quoque sollicitudine verbilitérisque praedicarunt patres antiqui, qualis et quanta praeter scientiam huiusmodi ministros deceat sanctitudo. „Eos. qui sacerdotum munere funguntur, sanctiore· ac puriore· illis,esse oportet, qui ad montes se contulerunt; et qui in erudiendis ad virtutem populis occurrunt, necesae est, ut in omnibus perfecti, in ηιψο reprehensibile· habeantur. — Hoc eet enim vere sacrificium primitivum, quando unusquisque se ipsum offert hostiam, et a se ipsp incipit, ut postea munus suum possit offerre. — Purgari prius oportet, deinde purgare, sapienti^ instrui, atque ita demum alios instruere, lux fieri et rôos illuminare, ad Deum appropinquare et ita alios adducere, sanctificari, et postea alios sanctificare/ '

His aliisque sanctorum patrum eloquiis formati, ut in hac synodo non praetereamus, quae ad innovandum spiritum pietatis clero prodesse poterunt, sequentia potissimum monenda et praecipienda duximus: .

1. Cum antiqui foederis levitis dictum sit: *„Mundamini; gui fertis Domini;*** decet animo, ut qui quotidie dulce· cibos capiunt in coena dominica. amplius laventur ab iniqu^iatibuesuis. Singulare quidem ecclesiae praeceptum, quo sacerdotibus indicetur, quoties sacramentum poenitentiae suscipere ^neantur, non adest; illud autem providissimum mandatum, quo missum celebraturi, et ministraturi sacramenta ad cordis et oris poenitentiam provocantur, neminem non urget, ut sacram confessionem frequentissime peragat Cumque sacrosancta synods· Tridentina decreverit, ut alumni militiae sacrae adneribendi singulis saltem mensibus. confiteantur ' : ex mente ecclesiae et traditiones eius pie venerantes ardentissime optamus, ut omnes provinciae huius clerici, salvo generali ecclesiaeA praecepto quoad praeparationem ad missam et ministranda sacramenta, salvisqne constitutionibus regularium quoad frequentandam ab iis confessionem. saltem quolibet mense, et si fieri poterit, crebrius etiam contriti confiteantur.

λ Quemadmodum qui evitat, discere, incidet in mala: ita qui nescit orare, non inveniet bona. Duplicem illum, quem .Elisaeus sibi poposcerat, spiritum sacerdotes prae ceteris a Deo sibi impetrent oportet, ut in illius videlicet virtute et ipsi sancti sint, et alios sanctificent, pro se ipsis pariter, ǎc pro tot·» terrarum orbe deprecaturi. Monemus itaque et obtestamur viros huius provinciae ecclesiasticos ut orationi, non minus quam ministerio verbi instantes sint. .

Ante omnia quidem sacris insistentes conciliorum decretis, clericos in sacris constitutos et quoscumque beneficiates, cum ad persolvendas horas canonicas teneantur, hortamur in Domino, ut divino officio digne, attente ae devote satisfacientes, exaudiri mereantur ante conspectum divinae majestatis.

Meminerint bénéficiât! quod, ex ordinatione generalis concilii Lateranensis V. ..quilibet habens beneficium cum cura vel sine cura, si, post sex menses ab obtento beneficio, divinum officium non dixerit, legitimo impedimento cessante. beneficiorum suorum fructus suos non factat pro rata omissionis recitationis officii et temporis, sed eos tamquam injuste percepto· m fabricas huiusmodi beneficiorum vel pauperum eleemosynas erogare teneatur/ '

Meminerint omnes, quocumque titulo ad peragendas horas canonicas teneantur, quod earum persolutio e mente ecclesiae non exiguam cultus divini, et in pastoribus curae animarum quoque partem constituât.

Nocte surgentes igitur vigilemus omnes, semper in psalmis meditemttr. atque voce concordi Domino canamus dulciter hymnos. vEt noctis cum tenuatur umbra luxque si rutilans coruscat, supplices rerum Dominum canora voce þrecemur Sic omnium in hac provincia psallentium faus sii plena, sit iucunda, yit decora mentis iubilatio.

Proderit plurimum, ubi fratre· habitant in unum, si. quantum fieri poterit, sociati divino officio vacaverint. Qui socium non habuerit, vadat ad eum. euius ipsa mira praesentia in sanctissimo eucharistiae SÎTMario nos orare docet, cuiusque precibus nostrai iungere et commendare discamus.

3. Cum tantam feneis et ipsum sacri q^uneris exercitium, et divini potissimum officii persolutio meditandi causam et materiam praebeat, non possumus non omne· et singulos impensissime monere, ut studiose quotidie sacri eloquii praecepta méditantes, discant orare^qpiritu et ňente „Istud me/ inquit Ludovicus Granatensis, „ad tractandum de meditatione argumentum impulit, quod noverim, unam e praecipuis malorum causis ease defectum contemplationis, prout leremias deplorat, dicens : *Desolatione desolata est terra, guia nullus*

· Malaeh. II. 7. Urit. XXI. 18.

' S. Bernard·. «Serm. m nofir. ·. *loan.,* n. B. (opp. b. Bern., ed. Mine, U, 8W B]. confer 8. l«ur. Inttinia·.. *De mi. et reg.* pSsaUr cap. 7.

• Iconfer : S. laid. PelauoL, *EpuSolar.* HU· II. epiet 984. */FotrWr.,* ed. Migs·, LXXVIII, 7Î4 B) – led. Hispal. *«cd,* lib. U. cap? 6. [opp, ». Isid. H., ed. Migne, VI. T8ft B etej. — a A«bracniK II *De Ctu et Abel,* cap. A [opp. ·■ Ambr.. «d. MigW.L 86O('J.—· 8. Greg. Naxiaaa. *Apologetic^* orat. I (alias 2). a. IA. [opp a Gtag. Nas., ed. Migwe, 1*487 BJ.

• last LIT, 11.

' Mim. Rom , dr praepar «aeerdot I. ɨ. nt. Bom., de generaliter servaadia.

* S···. XXIII, *de* ftform.,edp. 18

* Se··. IX. ('safer ooartitrpii V. JEr *proaimo, de* die 20 sept. 1A71. — H<Maoqp<MtoÎ».Alpboaà,apprâd.B. a. 80 et ssq.

* Ħy doaiaieae ad stat et lead.

* I Cor. XIV. IA

get, fui *recogitet otrit''l* Cam oainibap etiam laicis meditationi· exercitatio tantoper· ait iaeal· eanda. eo. quod sin· bac mysteria fidei corde fe nere, ut debent, via'possint, tanto magia profecto piso meditationis negotium viris ecclesiasticis proprium sit oportet, quanto maior in ipsis et sacrarum rerum cognitio et vitae spiritaatia perfectio requiritur. r Absque meditationi· exercitio enim nullus, secluso Dei miraculo speciali, ad rectissimam Christianae religionis normam attingit. Meditatio parit scientiam, scientia compunctionem, compunctio devotionem, devotio commendat orationem. — In meditatione exardescit ignis, depuratur animus, exhilaratur affectus, pascitur caritas, certioratur fides, convalescit spe·. veritas aperitur, fugstur tentatio. abscedit tristitia, renovatur sensus, fervor excitatur, fugatur tepor, vitiorum rubigo consumitur, coelestium desideriorum scintillae emicant, et divini amoris flamma succrescit/ l Optamus proinde et suademus in Domino, ut clerici, praeter meditandi materiam, quae ex assidua sacrae scripturae lectione et divini officii recitatione nobis ve) invitis occurrit. Optimo quosque eligant libros, contemplationis argumenta suppeditantes, quos in froquentiseimo orationis mentalis exercitio duces sequantur. „Oratio t meditatio nobiscum surgat. transeat nobiscum in labore diurno, adsit in domo Dei. vigiletque in cubiculo, vespere nos a sordibus mundet, somno cedentibus claudat oculos, semperque habitet nobiscum; ut simus tamquam lignum, quod plantatum est qcrus decursus aquarum.«quod fructum dabit in tempore suo/ l

4. Pie admodum vitae spiritualis et perfectionis sacerdotalis duces ac ipagistri illum augustissimi eucharistiae mysterii cultum, qui devota visitatione sanctissimi sacramenti exhibetur, ad augendam sanctificationis gratiam commendant. Ad frequentandum istiusmodi pietatis exercitium vel illa divini Salvatoris verba clericos provocare videntur quis *m<hi mimetrat,* sequofur, *ft ubi* jmin *ego, illic et minister* meus *erit.l** Exspectans exspectat nos, ut in udiutorium nostrum intendat; nec ullam habet'amaritudinem conversatio illius.

Quo magis episcopis in hac synodo congregatis inter alia multa cordi est. ut pia praxis visitandi sanctissimum sacramentum industria pastorum fidelibus commendetur, eo impensius venerabilem clerum ad gustandos salutiferi hu^u» exercitii fructus provocant, ut non oria tantum facundia, sed proprio potissimum exemplo plebem sibi commissam Deum absconditum adorare doceat.

Caput VI.

Zλ» epirttualibu» Exerciti clericorum.

Sacra ipsis pii· Christi fidelibus exercitia ad augendam perfectionem commetraatun)·, similitudinem •anctus Franciscus Salesius ab horologio repetit, quod et«i per singulo· dies suis ponderibus, restituatur. nihilominus tamen interiecto longiori teùipore dissolvi solet, ut, ablata aerugine et restaurati· ferramentis diuturno usu laxatis, iterum rectiueque commodis nostris inserviat. Quanta sacerdotibus •ii necessitas spiritualibus exercitiis recreari, ex ipso sancti Pauli appstoli eloquio colligere licet, quo nimiriim admonemur, ut resusciteih^M gratiam Dei. quae est in nobis per impositionem manuum.

Noriasim· natem beatissimos pater, epistola •neyolica die 9 novembris 1846 data, omnes urbis et orbis monuit episcopos, uV cum eis compertum ait, „ad ecclesiastici ordinis dignitatem et sanctimoniam retinendam et conservandam pium spiritualium exercitiorum institutum vel maxime conducere/ pro episcopali selo tam salutare opus urgere, omnesque in sortem Domini vocatos monere non intermittant, „ut saepe in opportunum aliquem locum iisdem peragendis exercitiis secedant, quo exterioribus curis sepositis, ac vehementiori studio aeternarum divinarumque rerum meditationi vacantes, et contractas de mundano pulvere sordes detergere et ecclesiasticum spiritum renovare possint, atque exspoliantes veterem hominem cum actibus suis, novum induant, qui creatus est in iustitia et sanctitate.

Paternae huius exhortationis ntinime immemore episcopi piam peragendorum exercitiorum spiritus liupi praxim, ab annis inde ad augendam clericorum perfectionem per singulas huius provinciae dioecese» introductam, synodali hoc decreto religiose servandam declarant, et ad capiendos auxil^nte Domino fructus uberiores, sequentia insuper decernunt:

Cum huius provinciae dioeceses nimis late pateant adeo, ut non pauci animarum pastores pro hibeantur. quominus exercitia in civitatibus cathi · dralibu· peragi solita adeant rurabunt episcopi, ut, quantum fieri potèrit, in aliis etiam dioecesium civitatibus et locis opportunis, eadem exercitia haberi et commode frequentari possint

Ne clerici nimis pauperes, qui longioris itineri aut sustentationis expensas solvere non possunt, •acri recessus beneficio priventur providebunt antistites, ut pro subie andis adeo pauperibus exercitiorum sodalibus, peculiarem paulatnn Deo largiente fundum ex propriis et opulentiorum sacerdotum aliorumque benefactorum pin donatlokibus colligant et instituant.

Clerico· denique, qui uno alterove anno nd t orn munia exercitia spiritualia ex quacumque rationabili causa convenire non poterunt, paterne hortamur, ut eodom anno domi saltem per duos aut tres dies maxime ^opportunos sacrae cuidam recollection! operam dent, et interroganti episcopo aut eius vicario de pie peracta reeollectione. ratumein peddant

Caput VII

De honeeta clericorum vita et coar^rsuttostr.

Illud, voto sanctae synodi Tridentinae, episcopia praecipue cavendum eat. ne clerici criminosi •int, neve inhonestam vitam ipsi· conniventibus ducant1: cum pqtiu· sic deceat omnino clericos in sortem Domini vocatos vitam moresque componere. ut levia etiam delicta, quae in ipsie maxima essent, effugientes, nil nisi grave, moderatum ac religione plenum in omnibus et singuli· prae se ferunt. „Sobriam a turbis gravitatem, severam vitam et singulare pondus dignitas sibi vindiept sacerdotalis — Illa vox namque iubentius abditorum corda penetrat, quam dicentis vita commendat; quia tunc, quod loquendo imperat, ostendendo adiuvat, ut fiat — Qua etiam libertate laicos corripere poterunt sacerdotes, cum tacite aibi ipsi respondeant, eadem se admisisse, quae corripiunt? Hinc eadem sancta synodus provide statuit, ut quae alla· a summi· pontificibus et a sacris conciliis de

' la prworm. tract. *De orat, et* med., letem. XII, 11.

' GewgL. *Tract, caueolat.* dsmediL, ooasid. 7.—Verba s. Ang. in *naret,* λ. Bonsvrnt.. lib. IV.'eap. ϋβ. Confer : .a Laar. Insti- •isn., *De out.* ronssd.. cap. 98,' eiusdem tract. *De orat.,* cap. 10.

* *Memoriale* Scripto 88. pa. I. 9-3.

l loans.XIl. 9·.

' Sesé. XIV, *de rtf..* ia prooem.

* Confer : a Ambros.. *Jfyut. XXVHi ad lren.,* s 8. (o|φ. ·. Ambr., ed. Migne, Ili, 1051 C|. — & Greg. M.. *Reg. pati.,* part. 8. cap. 8 (coaler sap. 7), |opp. a.'Gr. M.. ed. Hume, III, 98 B. cf. 59 A i· — Verbs a Hiervnym. is c. 6 D. XXV |feafer Comme·!. *ad Tit.,* cap. I. yers, β [opp. a. Hier.» VU. 584 A]b

ehrieoram vita et honestat· copie·· ac salabriterA snneita fuerunt, eadem ia poeterum risdetn poeaia, ▾·l maioribus, arbitrio ordinarii imponendis observentur, et quau fora remis·· fuerint, per antistites quam primam in usum revocentur'.

Ne gravissimo huic officio dt operi bonu episcopi huius provinciae deesse videantur, neve subditorum neglectae emendationis ipei condignas Deo vindice poenas persolvant ; maiorum vestigiis ingressi sequentia potissimum de vitae et conversationis clericalis honestate monenda duxerunt, et ab omnibus accurate custodienda praecipiunt:

1. Cum vitae caelibis et virginalis castimoniae professio proprium et angeliemn sit ordinis sacerdotalis ornamentum, s^d-^^flus quoque' humanis humeris valde formidandum, primum ac praecipuum clericorum studium ini eo versetur oportet, ut coelesti dono 'meritoque castitatis conspicui candidum, ut ait sanctus Cyprianus, ecclesiae senatum efficiant, B et ab omni illecebra camis auxiliaute Domino alieni, splendido pudoris exemplo eloquium Christi comprobent dicentis: ..Çtaac *tmpottibiiia fwtt apvd homintt, potmbüia* rant opwd Dram."l Ad cuius exempli praeconium divinorum ministri dolenda praesertim nostri saeculi perversitate eo magis provocantur. quo iqaior in dies accrescit tum incredulorum turba, qui carnalibus ipsi desideriis mancipati, nullius alterius castimoniae fidunt, tum male blandiendum copia, qui clericos terrenis concupiscentiis implicare satagunt, ut perfidos mox tanto vehementius impùgnarc et contemnere queant.

Ne huius provinciae clerici talia tristes experiantur. vix ipsa oratio utut fervida cavebit, neque luncta precibus occupatio, nisi in fuga simul salutem quaerentes, a mulierum praesertim consortio, quantum potuerint, abstineant.

"Meminerint itaque, clericis non tantum con- C versationem 'cum mulieribus quoquo modo suspectis omnino vetitam esae, sed vitandum alioquin quodcumque inutile ac frequens m^fiernm consolBium. rVtut enim castitas servari qtieat in muliebri consortio raro tamen bonum nomen retineri potest.–· Ne idcirco vel lewm scandali aut sinistrae suspicionis occasionem praebeant, illam sancti Bonaventurae regulam sequantur, cum feminis non exceptis item ingenuis ac verecundis sermonem Lrevem et rigidum esse habendum ».

Procuratrices domus et ancillas non eligant, ntoi integerrimae famae sint, aetate et moribus, verecundia ct sobrietate gravep, ut qui ex adverso est revereatur, nihil habens malum dicere de nobis. Mensae Saum ipsis non assideant, in earum cubiculo seu loco, ubi rebus domesticis vacant, absque necessitate non morentur. Cum procuratrice numquam ad convivia invitati accedant, neque eodem cum ipsa, etiamsi'P consanguinea sit. curru vehi praesumant.

1 Honestatis et castae vitae laiÿdem promerituri noverint clerici. „quod viro ecclesiastico, quacumque fulgeat dignitate, plus laudis afferat frugalitas in mensa, quam sumptus, plus dedecoris exquisitus apparatus, quam simplex. Hit ergo cultus in mensa et conviviis potius in sobrietate et sale conditis sermonibus, quam rn deliciis, atque ita detestetur clericus comessationes. quae ventri sic serviunt, ut menti noceant [8] Numquam ego ebrium.- inquit sanctus IlVerenyrnua. rputabo castum.- '

Hortamur itaque provincia· nostrae clericos. ut temperantiae et mortificationis praedicatores, insatiabilem saeculi luxuriam suae sobrietatis exemplo redarguere sciant Parca mensa contenti, frugalem invisuris fratribus parent annonam. Quo ^fortius praecipue bacehanatium et encaeniorum abusam impugnare queant, lauta nimia hac occasione convivia non' faciant. „Clamant alioquin ubique locorum nudi,- ait sanetus Bernardus, rdamant famelftT: conqueruntur et dicunt: nostrum est, quod effunditis, nobis crudeliter subtrahitur., quod inutiliter expenditur.-1

Eadem ex causa, clericos in frequentandis saecularium conviviis non parcos tantum ease volumus, add et maxime cautos. Multum deorsum trahimur, dum saècularibus continuo admiscemur, et facile contemnitur clericus, qui saepe vocatus ad prandium, ire numquam récusai

x 3. Recreationi honestae faventes, vetitas tamen per sacros canones relaxationis consuetudines omnes et singulas reprobamus

Cum adire diversona videlicet ad refectionem et hospitandum destinata, etiamsi ceteroquin honesta, clericis nonniri itinerantibua vel alia refectionis opportunitate prorsus destitutis permissum sit oneramus eorum conscientiam, ne deficientis hujusmodi necessitatis causas facile sibi fingant; monentes quoque, ut in his locis publici» temperantiam et modestiam ordini sacerdotali congruam prae se ferant; Tabernas autem frequentare, ut potui et lusui indulgeant. vel inhonestas adire popinas, omnibus viris ecclesiasticis severe interdicimus

Pictis in dotqibus privatis ludere paginis, vel aliis honestis lusibus recreari, clericis liberum sit, modo nemini offensionem dantes, lusum nêque nimis protraxerint, neque lucri cupiditati indulserint. Modicum quod modico lusui lucrum iungitur. pii fratres quandoque pauperibus destinare solent, ut vel ipsa mentis relaxatio opus bonum dici mereatur.

Venationes illicitas pro afficio nostro reprobantes, optamus, ut clerici huius provinciae laudem potius sancti Caietani aemulentur, qui proximorum saluti assidue incumbens, propterva venator animarum dictus est.

Clerici. quos propter Christum spectaculum fieri oportet mundo et angelis et hominibus, maxime debent a spectaculis abstinere, quae Christum uon sapiunt ». Prohibemus proinde, ne ludos sceuico· aliave spectacula profana frequentent; praesertim autem severissime interdicimus, ne quascumque seu publicas, seu in aedibus privatis choreas agant, in inobedientes iusto rigore animadversuri. Primitiarum neopresbyteri profanationem per choreae, quibus hospites delectari fora desiderant, ceu pessimum abusum damnamus, et sicubi irrepserit, protinus tollendum praecipimus.

4. Vitae sacerdotalis honestas postulat quoque, ut domus clericorum tum quoad ordinem et munditiem. tum quoad domesticorum pietatem et modestiam emineant. Monemus itaque viro· ecclesiasticos. ut in aedibus et habitaculis suis munditiae et disciplinae nitorem resplendere faciant. Supellectili utantur modesta, fastum in apparatu saecularem aeque ac sorditudinem abhorrentes. . \

Cum. qui suorum maxime domesticorum curam non habet, infideli deterior sit: videant sacerdotes, qui domui praesunt, ut domestici famulantes quotidiana christianae pietatis exercitia tum singuli, tum

1 "Sees. XXII. dr ref.. cap. I.
1 4'oac Trid., loc. eit.
1 Luc, XV1JI, 27.
4 Conc-prov. Camerae.saso IMA.VIII,cap.3 [Hard λ. Mb C).
* *De pttrit. cotteætti.,* cap. l< ad fin.
* Cour, Camerae, septa rit, VID, cap. 2.
' S. Hier. Cmmmsn/. m *epiet. 14 Tlt..* ad vers. 7. [cap. 1. opp. a Hier., ed. Migne. VU. M7 A).

' *Epitfol. 42.* ália tract *De noribtt»* et *offic. ept»c..* cap. 2. n. 7. (opp ·. Bern.. M. Migne, I. 813 P].
* Confer H. Hier, epist, s4 NepoL. ŋ. 13. Jopp. a Hier., d. Migne. 1. M»].
• Coae. prov. Benevrai XIII. tiu 27 14.

14·

I J !- n

1

soeûiti fervide peragant, eoltei divine derate inter- A stat, at saeramentoram praesidio frequentius muniantur, quo certius eaaato parochiae vel loci fuealitto vitae morumqua integritate praehteeaat Famnlia, µ taberhas frequentent, aadllia prneeertim, ne choreae agent, rectores domna, quaatum potuerint, invigilent. Famulas, quas experienter garrulas, cultus muliebris studiosas, non ia silentio discente» cum subioctione, sed dominatriees, quaeque vel parochial· administration· sees immiscere velint, vel immodesto consortio deliquerint, continuo dimittant.

Caput VIII.

Dt txitnu eltrieenun heHtti.

Ea semper ecclesiae mens fuit et disciplinae ratio, ut quibus habitum sacrae religionis imposuit, ignominiam saecularis habitus se deposuisse palam profiteantur et non interna solum benedictionis divinae virtute, sed signis etism externis clerici B dignoscantur.

Hinc praesens synodus, menti ecelesise et legi in omnibus satisfactura, sequentia quoad externum clericorum habitum in nomine Homini monet et praecidit:

1. Tonsurem clericalem omnes viri ecclesiastici ad eam formam, quam cuiuscumque ordinis ratio postulat, semper deferant conspicuam, ut similitudinem coronae Christi iugiter in capite gestantes, expetitae ultro haereditatis dominicae numquam non memores maneant. Cumque, prout ecclesia clericis faciendis lubens fidit, ad deponendum comas capitum suorum pro amore lesu Christi festinaverint [1]: omnem in ordinando capite mollitiem,, utpote clerico indignam. fugiant, supinum decoris neglectum ab inani capillorum cultu mundano probe discernentes. Coma . adscita, modo formae honestae sit, servatis cautionibus ecclesiasticis uti liceat, extra tamen eele- C brationem missae[2]; barbam vero nutrire, clericis districtim interdicimus.

'i. Etsi habitus non facit monachum, extrinseca tamen ijlius aut decentia morum, honestatem intrinsecam ostendit, aut indecentia sacrae professionis contemptum prodit adeo, ut vel ex vestitu revelentur cogitationes 'cordium. Hinc, ex decreto concilii Tridentini. viri Mcleeiastici, si honestum habitum clericalem, ordini^ae dignitati congruentem, et iuxta episcopi ordinationem non detulerint, per suspensionem ab ordine et beneficio, nee non ni semel correpti denub in id deliquerint, etiam per privationem officiorum et beneficiorum coerceri possunt et debent [?]

Cum cleri saecularis propria sit vestis talaris nigri coloris, ad quam gestandam fere omnia, quae post Tridentinum celebrata sunt, concilia clericos ãdegerunt districte inhibemus, ne quis missam D celebret aut AUquo sacro munere fungatur, quin veste talari indutus sit. cuius ceu vestis statui clericali maxime convenientis etiam extra ecclesiam usum summopere laudamus.

Qni autem extra functiones sacras brevioribus, prout temporis ratio fert, vestimentis utuntur: exquisitam indumenti elegantiam pariter ac affectatam' negligentiam sibi cavendam esse meminerint Praecipimus autem omnino, ut quaeeumque eligantur breviora modestae huius formae indumenta, nigri aut subobscuri coloris sint adeo, ut vel ex vestibus clerici dignoscantur ab omni servitute saecularis habitus emundati. Eapropter, usitatum in hac provincit ferreorum collare cum fascia nigri coloris, nisi pro dignitate aMas eoior competat, gestandum mandamus. Introductam antem novissime aoum nigras .vestis soporioris, a collo usque infra gonna domimas, ot euioo giobalorum tractu anterius clausae omnibus viris ecelseiasticia prae ceteris commendamus.

Caput IX

Dt titriei» adunandis *ft* irrsMeendw.

Nihil unquam oeeloaiae, honorem ac · decorem ordinis sacerdotalis vindicaturae, tantopere carar fuit, quam ut idoneos pioeqae contingat ubivis acquirere augustissimi sacrificii ministros populique Christiani fidos pastores. Magna enim sublimitas magnam habere debet cautelam, et honor grandis grandiori debet oollioitudiae circumvallari [?] Hinc potissimum patres in sancta synodo Tridootina congregati sapientissimis ordinationibus providerunt, ut ad ecclesiae ministerium eligendi ooeles'ti sapientia, probis moribus et diuturna iustitiae observatione commendari mereantur. Quem in finem praecipue seminaria per singulas dioeceses erigenda eme, inter alis mandarunt '.

Quanto successu, Deo >u•.loto, saluberrima hac ordinatione clero recte edu< «hilr> et instituendo providerint, nostra quoque provincia *gffte* loquitur; siquidem pia sollicitudine maiorum ct Mhefactorum. quorum nomina aunt in libro vitae, singulae dioeceses clericorum seminariis et scholis dudum provisae. novissime erectis etiam cleri populique liberslitste minoribus seu puerorum seminariis in Domino gloriantur.

Obsequium decretis ecclesiae debitum, et pro perceptis donis gratitude patribus in hac synodo congregatis tantopere cordi est. ut ad ampliandum sacerdotii honorem et meritum sequentia quoad provinciae huius seminaria statuere consuerint

1. Recenter erecta puerorum seminaria, cum plantationes sint adhuc tenellae, episcopi omni, qua poterunt, sollicitudine augebunt, provisuri, quantum Deo propitio fieri poterit, ne sufficiente dote careant. sed pedetentim abundantius habeant, quo maiorem puerorum numerum pro indigentiis dioecesium alere ac religiose educare contingat

Omnis autem administrationis. educationis et institutionis ratio, quatenus et copia dotis et peculiares studii gynrnasialia circumstantiae permiserint, aupralaudato sacrosancti concilii Tridentini decreto innitatur. Hinc inter alia tales potissimum pueri suscipiantur, quorum indoles et voluntas spem afferat, eoa ecclesiasticis ministeriis perpetuo inservituros. Pauperum quoque filii praecipue eligantur, non exclusis utique ditiorum filiis, modo suo sumptu alantur, et studium prae se ferant Deo et ecclesiae inserviendi. Magnopere etiam proderit curare, ut pueri a teneris annis cantum ecclesiasticum et rituum ac caerimoniarum formas ediscant, utque adolescentes humanioribus literis erudiendi ecclesiasticas etiam disciplinas sapere incipiant.

Cum porro, hisce praesertim diebus, messis quidem 'multa sit, operarii autem pauci: monemus in Domitio et impense rogamus parochos ceterosque sacerdotes, ut pueros bona indole praeditos, qui spem affeyant, se, cum sacris initiati fuerint, ecclesiae ministros utiles fore, ad literarum atque ad ecclesiasticae vitae normhm accurate informent, moribusque clericali religioni congruentibus erudiant, atque parentes ipsos' moneant, ut filios suos ad suscipiendos ordines sancte ñducant Qua solli-

' Pontifie. Rom., dr tier, fsriend.
I Bensd. XIV, *Dt* synod. disse., lib. XI. cap. V.
* Sms. XIV, dr *rtf..* cap. S.
• Bensd. XIV, *Dt* *Hot.,* lib. XI. cap. 8.

' Auctor tract. *Dt* *uarit* cap. 3. lia collect. opp. a Anbros, [od. Migaa, IV, 871 A]l. .
* Beau XXIII, *it* r#., oap. 18.
• Arcbid. synod. Prag. anno ICOô, de ordm.

eitadiae earn bairn previoeiao elerao avita vxoel·· hwrit: aova meritis ■-rite saperuddere oo miana rocasa^it, qao magia opportunam ab erootis paeroram oemiaariis occasionem aaüaadveeteM, ab episcopis impetrare potent, at maxime idoaei talea morigeriquo discipuli prae reliquia ievenili seminariorum familiae aggregentur.

Adoleooeatibue tandem domibus hisce iam adecriptia, dum feriarum tempore extra seminarii septa morantur, vigiles animarum pastores manum paternam porrigant, sedulo hortantes, ut adoleeoentiam suam nulla sorde oommaculout, aed potius, ai DeO placuerit, suo tempore ad altare Christi quasi virgines de tbalamo þrocédant Hinc es» quoque per singulas dioeceses legem dabunt episcopi, ut minorum seminariorum alumni parocho loci, ubi feriarum tempore morari voluerint, venientos^ke praesentent et abeuntes per eumdem parochum testimonio probitatis commendari mereantur. B

2. Quo certius pie sperare liceat, fore ut ipae Deus, quos sacris altaribus servituros elegerit, ostendat. solertiroimam antistitum vigilantiam et industriam sibi vindicant maiora seu clericorum seminaria.

Cum melius profecto sit. prout sapientissime monuit Benedictus papa XIV, pauciores habere ministros, sed probos ac idoneoa, quam þlure qni in aedificationem ecclesiae nequaquam sint valituri[2]: statuit haec synodus, ut, postposito respecta, ad deficientem oleri copiam maioribus seminariis nullo modo iuvenes aggregentur, qui vel ob exiguum in studio gymnasiali progressum ab ipsis etiam condiscipulis minus idonei et tardioris ingenii dignoscuntur, vel saeculi corruptelis sauciati, ne vix quidem optandae conversionis contecturam praebent.

Nihil porro episcopis, ex voto beatissimi patris nostri, antiquius, nihil potius erit, quam instituta clericorum seminaria optimis moderatoribus et magistris instituere, ut inibi iuniores clerici in timore Domini et ecclesiastica, disciplina sancte religiosequo educentur, et sacris potissimum scientiis iuxta catholicam doctrinam ab omni proreus cuiuslibet erroris periculo alienis excolantur, atque ecclesiastico spiritu praediti ac stadiis recte instituti, valeant in tempore dominicum agrum diligenter excolere ac strenue proeliari proelia Domini[3]

Quod ut opitulante Deo fauste eveniat, seminarie in primis ac imis ad literam et mentem legis ecclesiasticae disposita sint adeo, ut clerici cumprimis spiritu ecclesiae animentur. Hinc non tantum quotidianis chrietianae pietatis, sed etiam officii sacerdotalis exercitiis, praeprimis horis canonicis debite persolvendis, frequentissime sacramenti poenitentiae usui, devotissimo sanctissimo eucharistiae cultui, frequentandis reoollectionibus sacris mature assuescant, et omnia insuper pietatis exercitia ab ecclesia approbata et commendata religiose tractare et adamare sciant, ^umdem in finem, - praeter theologicas praelectiones, quae in scholis habentur, domesticas explanationes theoretieopraeticaa excipiant, quibus potissimum sacrae scripturae et sanctorum patrum, catechismi Romani et concilii Tridentini, totumque breviarii, misaalia, ritualis, pontificalis Romani et caerimonialia episcoporum copiosissimum thesaurum bene noase, diligenter colligere -Ot pie venerari discant. Cum porro spiritus ecclesiae, quo clerici ardescant, selosa praesertim administrations sacramenti poenitentiae probandus sit: plurimum intereat, ut solidisaims theologiae nasuistieoe doctrina imbuantur, ot ad sedulo et labeatar excipiendas ooafeeaioaae poenitentiam, et promovoodam sacramedtorem ftoquoa tationem quoquo modo inlammeatur. Optamus etiam, ut decorosa domus Dei dilectori, spiritu ecclesiae se animatos manifestent Quo rectius in tempore huic ofloio sacerdotalia pistatio satieSs eiant, praetor exactam sacrae Kturgiae cognitionem archaeologiam quoque ecclesiasticam ediscant.

3. 8ystomaticum totius theologiae stadium, novissime stabilito per episcopos ditionis Anstriaoae ordine, annis quatuor sic absolvendum eet ut primo biaanio institutiones biblieae et dogmaticae tradentur, quibus anno tertio studia theologiae moralia et historiae ecclesiasticae, anno demum qnarto, praeter doctrinam pastoralem, institutiones iuris canonici et artis catechetieae superstruantur

Exceptis praelectionibus, quae practieam pastorum institutionem concernunt, reliquae idiomate latino habebuntur.

Ad preabyteratus ordinem, non absoluto eurous hnius theologici quadriennio, episcopi neminem promovebunt. nisi casu peculiari aliter iis visum fuerit.

Cum sacrae theologiae tam lato pateat campus, ut profundioris scientiae thesauri statuto quadriennii termino indicari potitu, ^Vkm copiosius hauriri queant: volumus quidem, ut theologiae magistri reconditam in ecclesia .divinae scientiae abundantiam tironibus qualibet occasions monstrare non omittant, attamen salva semper institutione explicita. qua iuvenes disciplinis theologicis, ad obeunda munia eocleaiaetica scitu necessariis, accuratissime excolantur. Bonam enim et confertam solidae et necessariae doctrinae mensuram habentes, et sanam profundioris scientiae praelibationem experti, ai studio divinorum sublimiori viros consecrare pro potiore ingenio desideraverint: episcopi alioquin curabunt, ut clerici tales eximiis dotibus praediti et magistrorum testimonio commendati, exactioris quoque eruditionis sacrae, copiam acquirere possint.

Cum non raro ceterum eveniat, ut vel iuniores clerici, impetratis Ab episcopo literis dimissoriis ad continuandum tirocinium theologicum, in alius dioecesis seminarium suscipiantur, vel viri ecclesiastici potissimum a patronis preesentati ad alterius dioecesis beneficium promoveantur. valde optandum eat, ut omnes huius provinciae clerici pari modo ot methodo educentur et instituentur. Episcoporum itaque erit, eollatir quantocius procurare eonsihik. ut tota dirigendorum provinciae huius seminariorum, nec non instituendi studii theologici norma et dispositio, quantam peculiares loci circumstantiae non impedierint, iisdem ordinationibus innitatur.

Caput X.

Di cterironma *in munnriu mnderateriitu H t/Holfiat tnnçûtri*

8i animarum pastores severo exagitantur iudicio de populo sibi concredito, cuius sanguinem exitialia diei index ab ipsorum manibus requiret, nemo non intelligit, quanto pavore conectentur cleri duoea et magistri vel leviter cogitantee, ab eorum manibus sanguinem et ovium et pastorem forsan repetendum.

Ne hos inter dures et magistros primi, videlicet ipsi sacrorum antistites tremenda supremi indicis sententia perstringantur, qahtiseime procedent in seligendis iunioram clericorum moderatoribus et studii theologici magistris, quotum vita senectute probata perfectior, quorum doctrina abeque omni ^mendacio fahitatia clero et populo qpiritaalis medicina sit oportet

1 S. Hier, ad Rut. nouarh., a. 17. *[opp. a Hier.,* ad. Migss, i. ιoβ·).
[2] Kpist ascycl. Ch pristem. t teoetak. 1740.
[3] ipirt. encyti. Pii papas IX, de die » eovemh. IMd.

H«m in finem ssqaeetia synod·· in Domino congregata nominatim eonsnit stataeada:

1. Cum seminani maioris moderstores clericos non tantnm ad pietatem et vitae saoerdotalisperfationom tutissime informaro, sed ot solidissimis explanationibus priori espite recensitis excolere ot in studio theologiae quoquo modo invar· debeant: par eorum exquisitae eruditionis ot scientiae sacrae copia sit, quam in theologiae magistris postulâmes. Hinc episcopi, non postposito respecta, ad vitae norumque candorem, eos tamen inter idoneos et "xperientia pastorali probatos potins eligant rectores et moderatores seminarii, qui vel doctorum 'heologiae aut sacrorum canonum laurea insigniti -unt, vel, editis scriptis above modo, publicam sanae doctrinae et exactae eruditionis theologicae laudem meruerunt.

2. Facta conventione inter sedem apostolicam et lugustissimum Austriae imperatorem, nemo sacram 'heologiam. disciplinam catecheticam vel religionis ioctrinam in quocumque instituto vel publico vel priato tradere potest, nisi cum missionem, tum auctoriatem obtinuerit ab episcopo dioecesano. cuius eamlem revocare est, quando id opportunum censuerit.

Publici theologiae professores et disciplinae caecheticae magistri, postquam sacrorum antistes de andidatorum fide, scientia ac pietate sententiam uam exposuerit, nominabuntur ex iis, quibus doeudi missionem et auctoritatem conferre paratum ■e exhibuerit

Vacante autem cathedra publici in^huius civitatis icultate theologica professoris, cuius quoque erit rudire seminarii clericos, archidioecesis antistes, i virum ecclesiasticum doctrinae laude alioquin elebrem et meritiss^num praesto habuerit, cui vaans magisterium tuto concredi possit, audita proessorum theologiae sententia, eumdem suae maiestati 'unmendabit assumendum.

Quodsi autem, indicto concursu publico, cathedrae acanti melius prospici visum fuerit, curabit antistes, t interrogationes, qtiaa pro subeundo tentamine ripto designaverit, legitimo modo professorum dlegio communicentur. Lectioni de vacantis maisterii disciplina, quam concurrentes coram pro"ssoribus habebunt. vir ab antistite deputatus interrit Audita dein sententia non huius tantam, sed r alterius cuiusdam facultatis tbeologicse professum, et aliorum etiam, si visum fuerit, virorum ictorum, sua tnaiestas ex ambientium numero, ai ullum,, aderit circa res politic·· obstaculum, eum iminabit, quem antistes ad praedictum munus obindum prae ceteris habilem censuerit.

Nimili ratione, reliqui huius provinciae episcopi icantibus cathedris theologici sui instituti proicient. Nisi virum eligere praeferant probatas tae ac scientiae laude conspicuum, quem alioquin verint maxime idoneum: curabunt, nt, indicto per tam dioeccsim concursu publieo, aptissimum eli-re theologiae magistrum contingat. Concurrentes >n tantum designatis ab episcopo interrogationibus ripta elucubrstione satisfaciant, sed et quadam ctione coram theologiae professoribus et viro ab otistite deputato docendi facundiam monstrabunt, si, probata aliunde unius alteriueve candidatorum, cendi dexteritate, dispensatio episcopi quoad praeetionem habendam interveniat. Dicta de singurum tentamine sententia professorum tam eiusdem itituti theologici quam, alterius cuiusdam, episcois, modo mandato beatissimi patris quoad non igendos viros propter ras-politicaa minus acceptos tisfecerit ', professorem constituat, quem inter oonesrreates ad bum- decendi maxime habilem ac promotion· dignissimam oeasaerit

3. Moaoams tandem et in Domino «obooeramas decieoraa moderatores et stadii theologici magistros, ,ut stirpem levitieam, germen sacerdotale, propaginem ƃanctideatam, 1 tirones videlicet sibi eonoreditos omni, quo potuerint, fervore ae industria foveant, et quod facundo ore iis persuaserint, vivis propriae perfectionis operibus exponant.

8ed et reliquos oancsqne huius provinciae viros ecclesiasticos per viscera misericordiae Dei nostri rogamus, et qui spirituales sunt, et a robus saeculi in altiorem locum sublati, juniores ministerii divini tirones, data quavis occasione, verbo et exemplo doceant, quomodo oporteat clericos in domo Dei conversari, et ex sacerdotibus sumere, quofi imitentur.

Imprimis autem parochi, ad quos, tempore ferisrum, seminariorum alumni pervenerint, sedulo curent, ut illi, quo diligentius clericalis disciplinae vitaeqne religiosae institutis imbuantur, ecclesias frequenter adeant, functiones clericales ceteraque id generis ministeria cernant, ecclesiasticorum hominum consuetudine utantur, atque multiplici ratione clericalis vitae officiis assuescant'. Vigilabunt etiam, ut qui tonsura clericali iam insigniti sunt capitis coronam deferant patentem, vestibusque induti proprio ordini congruentibus „per decentiam habitus extrinseci morum honestatem intrinsecam ostendant" ? Cum porro minoribus initiati ordinibus, etsi quandoque necessitate postulati, in solemni missae sacrificio sacri ministri vices gerere et lectionem dicere queant, e suggestu sacro tamen pro concione dicere prohibeantur: parochi istiusmodi damnabilem /busiim minime patiantur. His omnibus intenti, testimonium, quo clericos ad sacros ordines promovendos, celerosque seminariorum alumnos cotnmendari volumus, parochi petentibus magis rpro merito, quam affectione aliqua" tribuant oportet ?

T1TIUS.I1.
De tide et institutione catholica.

Csput I.
D» fid» Caseis *ttrvanda.*

Sanctam «Itholicam et apostolicam fidem humanae salutis initium et fundamentum praedicamus, sine qua impossibile est placere Deo. Hanc ab omnibus, qui per baptismum in sinum sanctae matris ecclesiae recepti sunt, firmiter tenendam esso, nemo sit qui smbigst.

Monemus itaque omnes et singulos fideles nobis concreditos, ut. cnm mali# hisce diebus gravissima sit colluctatio non solum adversus csrnem et sanguinem, sed adversus spirituales nequitias in coclentibus, confortati in Domino, armaturam Dei accipiant, ante omnia sumentes scutum fidei, in quo possint tela nequissimi ignea extinguere. Innumeri, proh dolor! errores et impiissime commentu de veritatibus maxime necessariis hodiedum inter fidele· sparguntur, adeo, ut méndacium quasi thronum sibi in medio terrae erexerit; eoque passim seductorum perversitas devenit, ut non solum divinam veritatem quasi tenebras vel superstitionem traducere minime vereantur,-sed, abiecto prorsus omni dignitatis huhanae sensu, nullam plane exsistere lactitent revelationem, nullamve religiosae veritatis certitudinem et auctoritatem : quo apaerto cunctorum

' Lit. apost de die 6 savemb. 1866, Opriste aosritu.

' Anetor tract De dignii. socerd., oap. S,\jrellect opp. a Ambros, [ed.Migna, IV. SWC). S

* 8ys. archid. Prag., oap. sapra citato,'

* l'one. Trtd.. eees XTV, de r<., oap. «.

* Post Boas- de ord. presbyt

utique solus eorruit et humani generis loditMi miaere porit Bt quamvis, cum anima ait quodammodo nturaliter christinaa, luxqae veritatis etiam invitos peroellat, iniquitaa ipaa aibi mentiatur: tam astute nihilominus vepa falsa inserantur artibusque mendacia teguntur, nt praeter imperitos fraude deceptos in errorem inducantur, ai fieri poesit, etiam electi. Quo magia itaque fidelibue carendum eat, ne speciosis verbia aeducti ab aeterfiae veritatis tramite aberrent: eo fortiori mente «anctae matri eocleaike esu columnae veritatis adhaereant oportet. Ipsa enim eat, quae a Deo et Christo magisterium salutaris doctrinae tenet, divitiaa coeleatia revelationis tamquam rorem fecundum desuper descendentem accipiens, et erroria nescia distribuens, unde omnea, qui ad Deum pervenire volunt, normam credendorum et agendorum aecuri hauriant. Hinc fideles instantissime et incessanter hortamur, ne omni spiritui credant, vel tamquam parvuli fluctuantes ab omni vento doctrinae moveantur et circumferantur, sed nt potius veritatem et veracitatem Dei intuentee, qui multifariam multisque indubie modis per saecula, novissime autem in Filio suo nobis locutus eat, securi ea teneant et firmissime credant vera esae, quae ab ecclesia catholica docentur. Nemo ad Deum venire potest, in quem non crediderit: nemo vero credere potest, nisi praedicationem audierit eorum, qui a Deo mittuntur.

De hoc pretio catholicae veritatis, quae omnino una est et universalis, saepissimo moneantur fideles a pastoribus, qui itidem firmissimas internas et externas rationes, quibus fides nostra nititur, solide exponant et persuadeant, ita ut vesana prorsus appareat oppositio eorum, qui clariMimis argumentis fidem praebere nolunt, sed suae vel pervicaciae vel levitati inhaerentes, dum in omnibus rebus se dociles praebent, in rebus maximi momenti institutionem divinissimi maestri impatienter ferunt. Commonstranda omnibus est ecclesiae catholicae divina origo, quam a fundatore suo et capite Christo trahit, .mira eius tum propagatio et conservatio tum salutaris efficacia et vita, qua orbem terrarum collustravit. ad'exemplum magistri sui benefaciendo transiens, ut omnes piam matrem amando cognoscant et cognoscendo diligant. Indagandi non minus sunt fontes incredulitatis, qui ex prava concupiscentia magis quam ex intellectus imbecillitate promanant, atque, dum prave libidines suffocantur, efficacissime obstruuntur. Ante omnia autem intentis precibus gratia credendi, quao a Deo eat, exoretur, ut, dissipatis tenebris, mentes lucem coelestia veritatis capiant. et corda ad aaaentiendum verbo evangelii moveantur, verum non ad aaaentiendum tantum, sed ad retinendum, diligendum et tamquam pretiosissimum thesaurum, pro quo omnia venduntur, custodiendum.

Ea vero est, divinarum veritatum altitudo et maiestas. ut a nobia penitus comprehendi minime possint, quippe qui peregrinantee a Domino per fidem ambulamus et non per speciem, ideoque nonnisi per speculum et in aenigmate videmus quae sursum sunt. Conari quidem ad coelestium intelligentiam et fidei claritatem, prout nativo rationis et cordis desiderio impellimur, sic pariter ipaa divinae veritatia dignitate et praestantia omnino iubemur. Optime insuper contra religionis hostps veritas fidei vindicatur, ei internae rationes doctrinae catholicae, quantum fieri poterit, perspectae fuerint et confutatis adversariorum .obiddtionibns valide, commonstratae.

Ne tamen huiusmodi negotio intenti binum incurrant scopulum, omnes, ad quos pertinet, paterne hortamur. Absit nimirum prorsus absonus haereticoram error, qui duplioem sibiqae contrariam esse posse veritatem, vel ea, que ia theologia nat vécu, ia philosophia interdem falsa iavoairi halaeieaatfs contendunt. Uu eaim et oonsestieas aibi veritas est, neque revelatio veritatibus rationis, neque rationis veritates unqum revelationi contradicere possunt; prout beatissimus pater noster Pius papa IX clarissimis verbis exposuit, dioeno: ‚Etai fides sit supra rationem, nulla tamen vera dissensio nullumque discidium inter ipsas inveniri unquam potest, eum ambae ab uno eodemque immutabilia aeternaeque veritatis, fonte, Deo optimo maximo oriantur, atque ita aibi mutuam opem ferant, ut recta ratio fidei veritatem demonstret, tueatur, defendat: fides vero rationem ab omnibus erroribus liberet, eamque divinarum rerum cognitione mirifice illustret, confirmet atque perficiat. [1] Absit non minus alter virorum quorumdam eruditioris praestantium error, qui. ut verbis eiusdem smi patria loquamur, rreligionem munus esse fatentur longe praestantissimum a Deo hominibus datum, humanam nihilominus rationem tanto habent in pretio, tantopere extollunt, ut vêl ipsi religioni aequiperandam stultissime putent. Hinc ex vana ipsorum opinione theologicae disciplinae perinde ac philosophicae tractandae sunt; cum tamen illae fidei dogmatibus innitantur, quibus nihil firmius, nihil stabilius: istae vero humana explicentur atque illustrentur ratione, quae fallaciis ac pyestigiis obnoxia est. Ita quidem reiecta ecdesiqp auctoritate difficillimis qui-, busqué reconditisque quaestionibus latissimus patuit campus, ratioque humana infirmis.suis confisa viribus licbntius excurrens turpissimos in errores lapsa est, qui in religionis et civilis rei detrimentum illudque maximum redundarunt. Quamobrem istis hominibus, qui plue aequo vires 'efferunt humanae rationis, ostendere oportet, plane id contrarium esae verissimae illi sententiae doctoria gentium: *„Si fuu patrt n aliquid* esse, cum aiA>7 *nt,* ipss w seducit." Demonstrandum illis est, quantae ait arrogantiae pervestigare mysteria, quae revelare nobis dignatus "Opt clemeqtisaimus Deus, eademque assequi complectique audere humanae mentis imbecillitate et angustiis, cum longissime vires excedant nostri intellectus, qui ex apostoli eiusdem dicto captivandus est in obsequium fidei.[?]

Hinc omnis ratiocinatio. quae ex evidentibus ac certis principiis factisque indubitatis orditur, eum in finem tendat oportet, ut ea, quae ex internis rationibus cum certitudine probari possunt, reapse ac rectissime probentur, seclusis videlicet demonstrationibus, quae vel falsis principiis innituntur, vel veris admiscent falsa, vel in genere vitio aliquo laborant. Secus enim conamina haec- in detrimentum fidei cedent, et in irrisionem hominum, qui quod ratiocinationis vitium est, infirmitati causae adscriberC solent. Quicumque igitur in hac re auxilio eoae religioni desiderant, non tantum limpidis semper fontibus probatisque magistris utantur, sed ante omnia infirmitatis mentis humanae bene conscii, doceri a revelatione et ab erroribus praeservari exoptent, et prout sincerissimo veritatis amore, ita humilitate quoque et caritate erga Deum moveantur, cum scriptum sit: „D«es superbis resistit, *JunaiUbtu* entsus *dat qratiam."*

Csput II.

Coutra grarininot Assisis *tmporit irroret.*

Quamvis, qui filiali pietate matri ecclesiae adhaerent, tutissime contra impios quosvis errores

4 Epist. enqrat dr di· M sovesiK IMO.

[?] XUoe. Pii papas IX in roariss. sacrato dic 1 doramk IMS.

muniti aint, tame·, qai» noatria diebua arao mahm A tamquam canear asrpit, imino sparto Mie ooelsste·» doctrinam impugnat, fldelibua uoetria neftwtoa aaaeaH errore· monatrare non deaiatimua, quo asagia iUoa fisgieado abhorreant. Imprimi· gravissima ilia commenta. quibus omnia religie, probitas et humani generi» salua evertitur, cea catholicae veritati maxime contraria reiioimus et ooudemnamus.

Ð Dm. Inter perversimima eystemata, quae e caatria infldelitatia in populum chriatiaaam apargonîte, culmen iniquitati· doctrina attingit, qaae nativum nisum animi humani, quo Deum aentit et ad Deum trahitur, adulterans, neque intelligent vocem creaturarum, unum Deum omnipotentem creatorem omninm dissimulare, immo negare audet Et quia nndam atrocitatem huiuOmendacii animus humanus ■ponte horresceret, tpctis verbi· de divinitate aliqua vel de divino quodani loqiii amant, quod ubivia in mundo appareat et evolvatur et vivat, cuiua vi omnia regantur, cuius partem habeant omne· rea hominesque, quod vero reapae nil alind eat quam ipaa rerum exsistentium natura. Quocumque demum modo baec ulterius exponantur, sive per materislis-)mum, qui nonnisi corporeas substantias ease asserit, sive per falsum spiritualismum. qni ad spiritualem ■obstantiam omnia exsistentia reducit, vaferrimum in omnibus huiusmodi doctrinis deprehendimus atheorum vel pantheism· errorem ; dum scilicet unica ead.emque Dei et creaturarum substantia asseritur, et ipsius Dei vivi ac veri essentia, omnia cetera infinite transcendens, negatur. Haec iam vesanae philosophiae systemata damnantes, cum ecclesia catholica confitemur, docemus .et adoramus unum et trinum Deum, purissimum spiritum, qui spira-, tualem, corporalem humanamque creaturam ex nihilo fecit, liberrima quidem et sanctissima voluntate, qui sua potentia omnia conservat,. et infinita simul benignitate, sapientia, sanctitate et iustitia gubernat.

De anima» immortalitate. Non minus reiicimus alia commenta, quae de anima humana circumferuntur, quae eius spiritualem indolem et immortalitatem addubitant negantve, maxime dum eius substantiam cum corporis substantia confundente·, vitam spiritualem ad merum processum organicum detrudunt. Materialism· hic error pessimus deplorabilem indifferentismum gignit, cuina miseri aaaeclae ac servi de aeterna vita nihil, omnia vero de 'hac terrestri sperare iubentar. Immo eum expulsione religionis sanctorumque operum etiam veritatis et honestati· omne studium exulabit, et sensuum concupiscentia, regimine vitae arrepto, homines ad servitutem libidini·, divitiarum et miserae superbiae quasi captivos tradet. Instantissime fidele· monemus, ut ab eiusmodi 'doctrinis remotissime recedant, et immortalis animae pretium ingiter considérantes, mentes suas ad desideria coelestia erigant.

Dt orditu evpernatttrali. Sed etiam illo· tamquam nefarios salutis ^humanae hostes renuntiamus et' reprobamus, qui Deum quidem et animae immortalitatem confiteri se dicunt, ast potentissime divinae caritatis et misericordiae opera diffitentur, dum divinam gratiam, redemtionem, sanctificationem et omnem ordinem supernaturalem negant Bunt vere osores gloriae Dei, qni benignissimo caritati· consilio non tantum creavit nos, sed sitioribus donis ornatos supra naturae creatae vires, et exigentiam elevare constituit. Sunt hostes humanae dignitati·, qua non ad rationabilem tantum, sed ad aanctam vitam filiorum Dei vocamur, ad eximiam cum Deo unionem, quae vivo caritati· consortio in his terris inchoatur, et in coelis per Dei visionem coronatur. Sunt denique idimiei crucia Chriati, filii Dei, qni ineffabili dilectione hosti· factu· pro psdcatis nostris at tetius unfi, triste imperium mortis dseiauxit. miris deals gratûaque eredeutes locupletet, et varo bonae pastor ovea auàa ad pasces aeternae hastitu dista dedasit Christum itaque dominum et regem agnoaesut omne·, in quam qui non crediderit, salvua aaae non poterit Nae enim aliud nomsa eat «ab coelo ddtem bominibaa, in quo oporteat aoa salvos fleri; M qaieumque »0n ooafltetur lasum Christum ia carne venisse, seductor hic eat et aaticbrista· [1]

Di eerfaris. Qui Christum non agnoscit, neque eooleaiam eius agaosoere potest, quas, prout unus domina· et unum baptisma, ita unum oorpus eat, quippe una et sola auper apoatolioam petram fundata, oui ministerium salotis aeternae creditam eat. Suae origini· et aui muneri· eonscia, eoeleaia Rompnocatholica omne· homine· vult «alvo» fieri et ad agnitionem veritati· pervenire: inde minime mirum, •i mundui, cum in maligno positus sit, prout Chriatum -oderat peri odio aanctam eina ecclesiam persequitur namque calumniari, obstaculis vexare, premere undique vinculisque ligare, immo eam convellere et labefactare multiplici insidiarum genere molitur. Promissionis divinae memores, nec perversisaimis contra ecclesiafii ausibus saeculi, nec ipsius hostis antiqui, mendacis ab initio, motibus corda sua fideles turbaçi patiantur, sed vigilantes pariter, ut propriae saluti provideant, sedulo caveant a numerosis mendaciis, quae contra ecclesiae institutiones et vitam sparguntur, historiae non minus quam sanae rationi adversa.

Sed etiam errorem illorum, reiicimus, qui de eceleSiae muneribus a Christo domino accepti· perverse sentiunt, dum vel solam praedicationem verbi -et sacramentorum administrationem ei competere dicunt, minime vero fidelium regimen; vel cum oollatam ecclesiae gubernandi potestatem penitus ignorare vix pgasint, illius tamen liberum exercitium ab arbitrio hominum dependere impie proclamant Regnum Chriati quidenl non est de hoc mundo; ast conditum in mundo ad procurandam hofoinum salutem aeternam adeo, ut ab illo neque novae legis sacerdotium, neque,sacra fidelium gubernatio abesse queat. Cumque ecclesia catholica perfectam societatis formam vi divinae suae institutionis. obtinuerit: ea proinde libertate pollere debat, ut non tantum in sacro suo ministerio nulli civili poteatati aubiaceat', sed libera quoque et independens ait in regimine suorum ad vitam aeternam. Christus dominus, sicut ipse missus a Patre faerat, alios elegit eo«que misit apostolos, quos audiat grex fidelia, in quo et deinceps Spiritus •anctus posuit episcopos *regere* ecclesiam Dei. Apostolicae potestatis et libertatis haereditas sacer-/dotio credita, ordine hierarcbico disposito, numquam defioere potest in ecclesia, quae super fundamento apostolorum aedificata fuit. Potens autem est Dens, qui etiam fragilem naturam humanam ad ministerium aeterni sui consilii corroboret, dum ecclesiae suae' spirat inoorruptionem. Si in ea caducum vel labile quid invenitur, ad hominum, quibus constat, infirmitatem vel etiam malitiam pertinet, nequaquam vero ad eam ipaam, quae immaculati agni sponsa, sine macula et ruga eat, promissionem habena dominicae praesentiae et iugia auxilii Spiritus sancti.

Ð þrimat Eornea· *poatijlâ».* Reiicimua porro errorem illorum, qui alicubi ecclesiam catholicam exsistere posse' autumant absque unitatis vinculo cum ecclesia Ronfana, „in qua semper ab his, qui sunt undique, conservata est ea, quae est ab

[1] Ast. IV. t«; II Ims-, 7.
[1] Lit Most Hi p^m a de As to martii IMO.

F

apostolis traditio [1]. Sciant Mtaiaem, qai extra unioaem capitis est, eeneeri posas inter membra corporia eoolesiae, quam Domina· super Potnun fundavit qt ia eius auctoritate solidavit Confiteantur potin nobtecum et eum orthodoxi· per orbem terrarum fidelium turmis aauetae Romanae eoolesiae principatum et poatificia Romani primatum ; summa, qua deoot, pietate aobiacum yeaerentur oolantque •anotiseimum dominum nostram Pium divina providentia papam IX eeu legitimum principi· apostolorum successorem, leau Christi in terri· viearium, supremum fidei ductorem et navi· Chrieti gubernatorem, cui fidelissima obedientia animique aaeensus ob omnibus, qui ad ovile Christi pertinere volunt, praestetur. Declaramus et doeemus, hanc Romani pontificis auctoritatem a Christo domino descendere, a nulla proin hutninuni potestate vel conceaaione pendere, atque omni tempore et in atrocieaimia Romanae ecclesiae afflictionibus perdurare illibatam. B prout etiam in carceribu» et martyriis beati Petri perduravit.

Sed non minus cum tota ecclesia confitemur et grate corde praedicamus, ..singulari prorsus divinae providentiae consilio factum esse, ut cum Romanum corruit imperium, et in plura fuit regna divisum, Romanus pontifex, quem Christus totius ecclesiae suae caput centrumque'opnstituit, civilem assequeretur principatum. Quo sane a· Deo ipso sapientissime consultum est, ut in tanta temporalium principum multitudine ac varietate summus pontifex illa frueretur politica libertate, quae tantopere neceaaaria est ad spiritualem silam potestatem. auctoritatem et iurisdictionem toto orbe absque ullo impedimento exercendam. Atque ita plane decebat, ne catholico orbi ulla oriretur occaaio dubitandi, impnlsn fortasse civilium potestatum vel partium studio duci quandoque posee in universali procuratione gerenda sedem illam, ad quam proptar potiorem principalitatem necesse est omnem ficclesiam convenire '. Cumque luctuosis hisce temporibus infestissimi ecclesiae catholicae et sedis apostolicae osores, proculcatis divinis humanisque iuribus, hanc ipsam sedem civili principatu spoliare nequiter ausi sint : nefanda eorum facinora improbantes, quamcumqUe civilis potestatis ac terrestris dominii, quo Romanus pontifex potitur, laesionem non tantum ceu rapinam et violationem oertiMimi iuris humani, sed etiam ceu sacrilegam iuris sacri usurpationem detestamur, ob quam in ponte iuste ineritoque severissimae -ecclesiasticae poenae infliguntur.

Et quis, prout sanctissimus dominus noster ipse docuit, tutela patrimonii beati Petri ad omnes catholicos pertinet : fideles nostros impense rogamus, ut illud ipsum omnino integrum inviolatumque D servandum atque ab omni iniuria defendendum esse, concordissimo studio et virili fortitudine palam facere non intermittant

D» civili auctoritati. Fideles nostros etiam contra illos hostes humani generis praemunire cupimus, qui non tantum sacra religionis, sed et iura ordinis terrestris, sine quibus nulla salus, immo nec societas consistere potest, convellere gestiunt. Reprobamus falsas 'doctrinas perversorum hominum, qui factionibus pessimis lateque diffusis. sociati, aubiici civili potestati, quae legitime subsistit, contemnunt, immo sub variis praetextibus sive dolo sive aperta rebellione civiles principales labefactare, diyolvere.et destruere attentam. Tenemus verba snbrfite *iit:* no» Mt strim petssdas assi o *Du* : fac· Mrfem «mt, • Am erdrnotus es»at.“‘1 Hinc simul damnamus mala subterfugis, quibu· faciaoroci homines delieta na abscondere vel attenuare audent, praesertim asoerentes iura legitimae potestati· communibus subditorum suffragiis aboleri posse, .vel regna iere stabilita dissolvi debere, ut ad nationis et linguae' unitatem recomponantur. Eo enim, quod potsstati resistunt, Dei ordinationi resistunt et ipsi damnationem acquirunt. Potius rectus amor patriae cum amore reipublicae et pietate erga superiores coniunctus per etim operetur, qui nationum inimicitias in cruce confixit, dum omnes gentes in communione fidei univit, et veram hanc fraternitatem in orbe terrarum- fundavit, ut meliora charismata aemulantes, bonum operemur ad omnes, maxime autenr-ad domesticos fidei.

Ut autem, qui populis praesunt, quosque Dei ministros appellat gentium doctor, arduo suo et gravissimo muneri bona conscientia satisfaciant. divina videlicet gratia illuminai et. confortati. obsecramus fideles cum eodem apostolo, fieri orationes et postulationes pro regibus et omnibus, qui in sublimitate sunt7, ut imaginem divinae iustitiae. benignitatis et sanstissimae sollicitudinis in tuendis iuribus et in promovenda publica et privata prosperitate exhibentes nobis omnibus sint in bonum..

Dr vita tociali. Non minori dinique detestatione reiicimua'et ceu impia fraudes renuntiamus propugnata potissimum aevo nostro placita et systemata, quae, sub eoioribus civilis culturae humanique progressus, nil nisi communismum vel socialismum Sapiunt, quorumque fautores sanctitatem iuris proprietatis negant, vel inviolabile vinculnm matrimonii et familiae saueiant, vel alio quovis modo iniustam violentiam aut effrenatam licentiam in socialem vitam introducere conniтuntur. ' Non progressus culturae, sed triatiMimus in barbariem regressus huiusmodi doctrinis, (t quod)·· unquam ferri ab hominibus possent, societati humanae accideret. Dum ecclesia illam sanctam caritatem, quae nescit quae sua, sunt, tamquam fastigium christianae perfectionis intuetur et prosequitur, iura tamen ceu fundamenta terrestris vitae sanctissime reverenda et inviolate custodienda esse semper docuit. Etsi porro laborum molestia cum omnibus vitae miseriis inde a primo peccato Adae salutaris poena generi nostro constituta sit, tamen ecclesia catholica, quae in pauperibus venerabunda Christum dominum agnoscit, qui quod minimis fratrum fecerimus, sibi praeatitum et factum eme proclamat, vehementer desiderat et maxime allaborat, ut pauperies et afflictio plebis, quantum fieri poterit, leniatur Ideo hanc pulcherrimam suam praerogativam tenet. ut fervidam erga afflictos caritatem filiis suis instillet, divitibus beneficentiam imperet, dum egenos patientiam et gratitudinem docet, laudibus celebrans generosa' operum et facultatum sacrificia, quibus solatia divina et humana in miseros conferantur, sed et cunctos commonefaciens, ut immunitatem a doloribus in aeterna demum beatitate desiderent et exspectent.

Denique ecclesia omni humano et vero progressui favet, sciens Deum dedisse terram in possessionem filiis hominqm, ut exercendo vires suas dominarentur ei, eiusque viribus utentes fructificarent sibi. Monet tamen, ne per rerum temporalium studium' cura aeternarum negligatur vel impediatur, et poscit. utprogreeeus fiat secundum

1 S. Iranem, ad{uAicr< Iit. III. cap. S. u. 8, *[Pair. Or., rd.* Miga/vOTTO A|.

1 Confer supra ciu lie apost. de die 8H martii 1800.

* -fipist encyel. de die M. iaasarii IMO.

Z . 1 Bpm. XJH. 1 -S

• I Tiai. II. 1-8.

pietatemit ânüujTnat«B ooatt· fidsas, utqnestadia A quaecnmque baatona per abaetant carijpiam fiita· dealer. Nulla ^fmrti Iam, prout na|k> Ita •iod libertate ooasisterh poteet,"~ibi vero-spirits· Domini, ibi liSertaaA ' "

'i V'~~\ Caput IjJ. ·

O« boaesrsqtira<fidslMim e·# *alitme t.*

Vix necAsutn eat, fldelen a^etroe oommone-facere, ut, quemadmodum erga domestico· fidei, iia etiam 'erga eoa, qhi-. thesaaro catholicae veritati» oarenUabae praebeant bonorum opdrum exemplum, Ea enim scelesiae oatholicae intima' eaj peniftatio ^et perpetua doctrina, quam etiam praxi monstrare aemper atuduit. ut veritae, iuatitia et earifda aine noooptjpne personarum, quae apud .Deum non eat, cuivis proximo exhibeatur. Inde quaseumque per-secutiones alienorum a fide, praetextu religionis fac-taa, numquam non ivit, et quantum poterat, B cohibuit. Quamvis intime cupiat, ut qui in teaebri\ aunt et in umbra mortia sederit, nd'vera^ fidem redeant, al ut convertantur, ferventer oret iugiterque laboret, violentiam tamen animi· quomodocumque illatam averaatur omnino, atque persuadere veri-tatem ae oorda flectere mavult. Non minus vero materna sollicitudine · filii· proprii· omnia, qu«e pretiosum donum fidei in dieerimen adducere pos-sint., vigilantissime studio «emovere conatur. Quid enim pfodeeaet homini, universa. e^am favore· laudesque aliorum InrafiN, ai animae suae detri-mentum pateretur? λ

Hinc fidele· nostros prk Deo et propter Deum monemus prae oeteris, ut ««netam fidei Mae bon-feasionem ab omni contagiosi· corruption· vigil·· humileaque custodiant. Meminerint, qua severitate, videlicet «ub gravi reatu, prohibeantur actu· reli-gio·). quibus eum haeretici· in reboa fidei parti-oipatio seu communio in «aeris exercetor. Inter alia haec synodus interdicit fidelibus, ■· cultum religiosum «catholicorum quasi simul acturi adeant, eorumque concionibus in templi· intersint. In bap-tismatibus eorum, etiamsi de veri baptismi admini-strutione nnUum^ dubium sit, non faeils testes, numquam vero'patricos agant. Cum praeter vetitam in divinis eommuaioationem, catholici fatrini oM-cium promittere aut speraro do eius sxpfotioas non possint. Maxime vsro «aveant ab incendi· mixtis matrimoniis, quorum deploranda damna et périmais tristissima experientia abunde loquitur. Praeter communionem enim ia saeria, aoa tantum ipsi catholici periculum fidei iaeumat, sed et pro creandorum libqreram sertssa ia re 'gravissima salutis asterne· «at aperte discrimini expeeuat; et quantam desiqu dedeces nrissrno ladUftiiratiaa tum in religion· tam in mutuo «airsram «aaserti·9 oomugali.si in sanetisrimia, quos poetpe humanus nutrit 'seasna, nedum divsrritaa, sed etiam «oniro dictio ultro admittitnr!

Verum non solam a religio·· «emmunieao, sed a privatis quoquo smiosrnm eoaeortiis rins mora •ese expediant fidele·, quamprimum honor religionis ·« ecclesiae laeditur, malign· at stulte de rebus fidei tractatur vel asperitati morum praeiadieium affertur. Et non taatum, qui eiusmedi «nat extra •eolesiam. fogiantur, «sd omne· omnino, quicnmqne etiamsi nostri «int, catholicorum tam·· oognomia· pina· indigni cernantur, porfid· blasphemant·· quod intalligaru nolunt. Hae opertet rodnrgai, et •altem per nvermoaqm fogfoatinm dotari, qoaat-oper· inhonorent Deam ot Idola· n«ndtH«tut Curam maxim· gerant patres fomiHn^ ne «nos herum; qai fidem vs) mores adoritur.

Tu Cbrieti filii Dos slichs eat ac' salatifcra oruoe /aouadaltvatur, eoelentt oomumaionem eum eia dé-clinât at odvet. -Nullam exinde inimicitiam, nullamve laeaioaam iratitias at oaritatip ergaraosum foveri val oqaosdi, Idelibua .doctrine Christi imbuti» alio-? quin notisqimum eat ; Cum -putem continuata ho-micam oommerdia animoq et oorda facile nectant. ecclesia ubique illa opem, quae quotidiana et transeunt· meroede in agris vel febriri· ludecerutn Boat, indiaoriminatim quidem proNiber «olet: aat sapieater cavet. ne passim istiani famulentur Iudaaie, aut eq^m contubernale· sint. eorumqac regimini ai^ieeti periculum animae incurrant, neve J, Christian·· professionis muliere·, lactent ludaeorum infante·. Doceantur itaque Mele· a pastoribus, quibus ex causis talia retentur, sed et quibu· in casibus quandoque. secluso tamen retaper scandalo •t propriae perversioni» periculo, tolerari possint. Quodsi enim, prout nonnumquam tristis experientia fert, fidele· par ludaeos odium chriatianao religioni· vel ecclesiae ooatemtum experiuntur, vel fidpi morumve perversionem timere debent tunc nullo modo, neque ipsius vitae necessitate, excusari po-test continua· apud eos famulatu·, aed omnino relinquendus eat. ut. remoto periculo peccandi, anima salva ait in die Domini. Quodsi porro a ludaris premi et laedi ae filii ecclesiae queruntur, noverint utique, contra |in]iustitiam tutamen legis quaerendum esse. et patienti non minus quem forti animo, suadente Benedicto XIV. auctum et con-innetam studium adhibendum.ne fidele· ludaeorum opibus auxiliisque indigeant! Ceterum ecclesia, tot beneficiorum, quibus Deus populum Israel olim distinxit, numquam itnmemor. orare pro ludseis oonsuevit, ut. ablato velamine s cordibus eorum et p agnita veritatis luce, quae Christus est. · suis tenebris «ruantur. v

CaputS^V.

De Ifeiioxt ·(réitiooe libronm.

Admirabile pretium veritatis catholicae pusoit omnino, ut error et mendacium sb ore et oculis Christianorum removeantur. Sanctimonia vitae chri-etianae non minus urget, ut tamquam venenum omne vqrbnm, q<|nd morum candori noceat, ab-herrenmne.

Indo fidele· obtestari non cessamus, ut in tanta libretflhl multitudine tantoque legendi «tudio,^ouod bedieduns enim·· hominum tenet, ab omni Ipetione ■ibi neUtate eoveeat, quae pro veritata mendacium, pre bedificetioas scandalam et perversionem seminat. Mnatinsrlat nqminem inde strui potee, unde de-■tratair; neqne ab so illuminari, a quo contene-brator. Et quamvis in p«mimis quoque libris ali-quid veri boniqae admixtum meo soleat: minime tamen fim mit, eum periculo vel etiam damno notera·· «alati·, «par·· lamia· peam teaebrus quae-rat·, dam «1er·· hsei· thaaaori ia tam multisJtrae-«larie. libri· perfoetiaaimo «t «iae periculo -vbnsoi ■eppeditaatar. Audiaat itaqua omasa matrem ee-oloiiam, quae, «anctae fidei aecura oratos et vitae aefornae iafisllibili· magietra, filio· asm praemunire cupiens, pervernee Hbeos digito moaatrat, ad instar sollicitorum parentum, qai veaeaatas plaatas procul • manibus liberorum auorum ereptae prolieieat.

Hiae divi··· bt lacItoisstiBS» leg·· fidalib·· in montem revocare, patre· in synodo congregati ·»-eeeiarium «rairat, Sine dubio Snim ot proprii, et

* HO··.HI. W.

• alieni pseMiti ruo· se fiaciaat, qat libre· impio· non X tantam ipei maaibus tractant, «ed ei alii· legendos eommitiuat, immo saadeab. Praesertim illi severam indici aeterno rationeoi reddoiit, qai.libros eiasarodi vel otium imagino· lascivas offkaro aut consulto Qiv^ara audent, postquam^de'peraiàosa eorum indole vel ultri», vel monente ^seclesia.conatiterti. Cumque «ugimOrum pontificals cara, at scripta sive haeretica, rive pietati et morum honestati adversa facilia· ^ignoscerentur, catafpgus librorum prohibitorom'«u index praescriptione et regulis de religione et.rebus sacris maxime aaoerdotea huiûsmodiXpericula vitare docentur: nemo, iuxta eiudem praescriptum. damnato· ae reprobatos libro· /egete aut habere praeaumat, nisi, propter graves'et peculiares rstiorte· lipentiam legitime obtinuerit. 1

Pactores animarum in hac re ih»n tantum bono ■uo exemplo fidelibus. praeluceant, 'sbd etiam verbis efficacibus eos'et praesertim patre· familias paterne B doceant et^daepe admoneant, ut ad salutem suam •uarumque familiarum libros fidei et moram integritati nocivos caute devitent, neque tales per domos suas haberi et lectitari permittant. Nedulo porro et prudenter invigilent parochi, ne libri perversi et praesertim parvi trketstus veneno pleni, quibus religioni fideique contetotus et odium paratur, in gregem diffundantur sive per bibliopolas sive per alios mercatores maxime emissario·, sive «Qiibliothecis, unde libri mutuo accipiuntur. 8i etuemodi libri alicubi disseminantur, seriis monitis proprii pastoris non proficientibus, res. habita eius certitudine. »d episcopum deferatur, ut, invocato etiam magistratus civilis auxilio, perniciosa mercatura coerceatur. Similiter invigilent parochi, ne libri superstitionem redolentes, vel de dubiis prophetiis, incertis miraculis falsisve indulgentiis loquentes divulgentur, sub poenis ab ordinario statuendis. C Specialis cura libris quoque precationum, quibus fidelee utuntur, a sacerdotibus ita impendatur, ut tantum libri tenoris vere catholici, sinceram pietatem alentes, in manus fidelium perveniant

Translatione· bibliorum ab haeretici· confectae, quae h6die passim sparguntur et ultro offerantur, omnino prohibitae sunt. Catholicae et approbatae version·· eum adaotationibu· ex sancti· patribus vel aliis doctis et catholicis viris, quantum opus est, abunde suppetunt ,

Maxima denique sollicitudo tam fidelium quam sacerdotum in oo collocetur, ut libri salubre·, sanae doctrinae, et qui vere prosunt legentibus, Jocum pravorum praeoccupent Animaram curati itaque fidele· probe adbortentur, ut libro· bono·, qui a diver·» pii· societatibus eduntur£t exiguo venduntur pretio, comparer· studeant, et praemonendo plebem, curse suae commissam contra suspecto· librorum pernicioeoram mercatore·, fidelibus nominent oommendentque bibliopola·, a quibus praestant·· atque eatholieos libro· faciliu^bodpiaat Porro studia tum fidelium tum sacerdotum conferantur, ut in variis parochiis, maxime oppidorum, bibliothecae ad mutuando· libro· erigantur, unde fideles absqne periculo saluti· lectionem vere utilem tum de sacris tum de profanis rebus, et ad relaxandos quoque animo·, vel grati· vel perexiguo pretio sumere possint. Kt quoniam ephemerides quotidiano suo oommereio una cum raram novaram nuntiis animos doctrinis varii· imbuant et quasi satiando implent, summa eura adhibeatur, ut, eliminatis falsi· st porsidosi· folii·,'en potias habeantur et Isgsntur. quae veritati pietatiqae profectum parant Eos insuper viros dive dsrieee «ive laieos, qui necessariis dotibus polleat, ia Domiao pcevosamus et invitam··, ut quooumqus potuerint medo, nive

scriptores, is prepugnatioasm · Mei et metpm · hoasetatis Tire· impsn^aat, deÿanted, optimasret digniasimam epos æe ibvietaa veritati· ptfiecoainm. Praafbta' ebristiaai fervori· ouaamiaa optimum. ooeiaecta pTurium operationqt Des targieat·, effectum •qrtieatar: quapropter pie optamus et instaatas

þ ,r Singula provinciae nostrae dioscases erigantur: . deeundnm oeatinuam eeclediaS eatholica· doctrinam et praximl monemus et' clerici· enpreseef tractpntes ejhatur, niai obtenta priwvie-licentÿ epiacopi aut ein^ delegati. atque apud regulare· iimul superioris eorum. Libri precum et canticorum, ut secure • fidelibus adhibeantur, approbationem ordinarii. in Mute garanti Idem eensendUnk de libris quibuseumque stricte liturgicis seu ritualibus, qnoe, nisi requisita pria· et in scripti· obtenta ab ordinariis locorum licentia, typis excudere aut evulgare. constitutiones pontificiae districtius prohibent, quorumque proinde usum in sacris faciendis interdictum esse, omne· ad quos pertinet meminerint

Caput V.

Ð fnrUcutiaK» rrrii ditim.

Libenter et cum gratiarum actione confiletnr 'haec synodus, tristem illam ¢xperientia quam libri Regum referunt, scilicet sermonem Domini, fuisee pretioeum in diebls illi··. in hac provincia locum non habere, quippe cum fidelibus nostris eat frequens verbum divinum audiendi occasio praebeatur. Optandum solummodo et cunctis viribus adlaboraadum. ut evangelieae veritatis praecone· inteiuiasimo suo studio desiderato· praedicationi· fructus colligere mereantur. Quo magia itaque fidele· concione· sacras avidis auribus excipiant, cordibusque audita retineant, et ut tepidi quoque ac socordes alliciuntur: verbi dominici dispensatoribus praesertim, quae sequuntur, in memoriam revocamus:

Imprimis curam gerant, ut temporis dscur·· populum christiaaum de omnibus singulisque fidei mysteriis et mandatis divinis instituant Quem in finem veritates Christianas, respectu habito anni ecclesiastici, ita quidem tractent, ut mysterium diei, quod celebratur, fidelibus exponant, perieopasve modo epistolare·, modo evangelic··, quae in mima leguntur, duc·· aequantur: simul vero, quantum fieri potest, ad catecbismum dioeceeanum raeurraat, eius partes profusius explanante·. Non minus commendanto· speciale· de catechbmo condo··· aie dispositu, ut per spatium trium v·I quatuor anooram integra eius materia sermonibus eoneionatoriia exponatur. Hac enim ratione fidele· perceptam inde • iuventute Christi doctrinam memoriae alti·· impriment, plenamque einscnm expositionibus uberioribus concordiam magis perspicient. Item pretioeum liturgiae catholicae thesaurum condonantes populo adaperiant, et mandant· sancta synodo Tridentia· ⁑ •eu ipsius missae tenorem et ritum, seu sacramentorum caerimonias, aliasve liturgiae partes explicent ut fidelis populus maiori cum reverentia et animi devotione sacris intéresse disest. Cumprimis aatsm verbi divini praeconse monitos esse volumus.

¹ Decretam Leonis psp·· * datam 4 ♉ * Λ· Intir ssihritiutars. et dserstam u rase. Trid., d· «dit. st asa sscr. libror., •••a IV.

² Clesu pspsc vm eoustit. Oam ■» »rlV«s»«, de dis 10 mail 1«W; sissd. psatif. essMit. CUm rss rdswmiim, ds di· 7 MU teqt; Vrhaai þay· Vin ooestit. /Noaism pM/etsdMM·, d· dis » isa. !«1 ; ««M· psattf. waatit St fwd pd, d· die ⁊ Mpc-iees.

³ I B«f· ΠΙ, 1.

ut indigentiae temporia reapicientda^upooialibu· no I aolerter elucubrati· concionibus mala, quae noetria diebua fidem et, more·, ordinem eoeleeiaatiaa· et eirÿfi· societatis perturbare minantur, aapianter et intrepido propulsare, illa tero, quae vitatu ehrwtianam promerere ffrmare [et] atque Christianam aooietajem conjervare poaaunt, clari· fsrvidiaqbe verbi· mon- •irare et commendare patagant, Quo uberior auteih ' verbi dirini frpetus obtineatur, consultum erit, ut, concinnatore· religioni· doctrinae e» neku atque ordino proponant, qüo ae vieiaaim illustrent et^on- firment; quam praedicationi· methodum praeaertim ad instruendos auditore· .cultura notiore· maxime commendemus.^ Cumque ruri potissimum. tecte ex- perientia, praecipuum ait momentum earum con- čionum quae dominici· leetiaque djebua šdSmcru matutinum habentur, praedicatore· huie muneri cum rfuctu satisfacturi pauci· rerbia multum dicere et alta docere' plurimum collaborent. H

In ipaa praedicatione coneionatorea caveant, ne verbum Dei ·χ proprio metiantur ingenio et ad auaa coniectumto temere interpretentur, aed omnino ad intellectum illum, quem aancta mater eeeleaia tenet, eumque sensum, qui fidei symbolis et definitionibus ad amussim reapondet. Sacra acriptura, in qua. monente divo Auguatino, „quiaque invenerit omnia, quae utiliter alibi didicit, et multo abundantius in- veniet-|ea. quae nuaquam omnino šĦbi porro ^sancti patre·, quorum opera ditiaaimum doctrinae chriatianae thesaurum exhibent, tutiaaima praeconi- buV praebeat veatigia. quibus inaiatant.' Bvangeli- xantea itaque regnum coelorum, miaai· opinionibua •puriique pietiami phantasmatibus. item dubii· vel fabulosi· narrationibus quae ad rem non pertinent, •t expositionibus de miraculi· ab eodleai· nondum recogniti· et «ppfobatia, argumentirve vi contorti·, potius cum brevitate et facilitate adrinoaia Oa tradant, C quae infallibili eocleeiae oraculo omnino veru et indubii· hiatoriae teatimoniia certa diguoomtar, quaeque, prout aynodus Tridentia· monuit, aoirn omnibua necessarium eat, ut poenam aeternam evadere et coeleatem gloriam consequi vafaant'.

Qui magia autem fideles ad audiendam concionem eamque integram incitentar: ohtamua, ut antiquua eccleaiae moa, verbum Dei interlpaam miaaam pras- ' dicandi, ubi hucusque viget, •eduli aervetur. Vd|pmB· àutem, ut ai concio intra missam bibetur, quaecumque promulgationes ad evitandam meatium distractionem usque ad finem miaaa· differantur. Ceteram oon- ciones saltem ordinariae, ne prolixitate oneroaae ▪int. ultra horae dimidium non facile protrahaatar.

In maioribus urbibus, et praaaartim oathedralibna, providebunt episcopi, nt iterati· per decursam anni vicibus, nec non divaraia in eoclaaiia coarioasa tempore pomeridiano vel vaapertino habeaatui^, éum, D teate exparieqifa, non aoham magia frequententur. aed et non pauci eorum (dabam, qui alia· ia audiendo divino verbo negligent·· suat, allieiaatur. Oppor- tunam habendi· hiaee epeeioaibwi extraordinarii» oocaaionem praebent «aerata ndveatua et maxime quadrageaimae tempora, quibua ranariaeima, quae recoluntur, mysteria et dogma^p (dei moramqud nexu aystematieo magno «um fructu expoai potarunt Simili modo, menae maio, eultai beatae virgini· Mariae prae ceteri· dicato, singuli· diebus devotio vespertina occurrit, quae eonvaaisnti aaero sermoni vel oos- •iderationi iunota, roeentiaaimo tempero ia plsribsa provinciae huius ecclesiis (ari «t a fidelibus piissime frequentari coaaaevit Ooneronibna extraordinarii· unm quoque praebent et materia aubministraut •iagniarea maiori· momenti evastas temporie leeo- ramqué, qui da· anigio· oocspast, corda ad ex- V eipleadum praedicationi· verbum promptiora red- dant- 9 ◆

flortamur etiam animabam paatorss. at asero ,r quadrageaimae tempore, «ecundum methodum. in «aerie miaaionibua usitatam, ^parochiqno· rsuoa pro diversitate sexus et štatu ad excipienda· peculiare· instructione· convocent. qnibirirpotiaaimum' šŧ- gulia atari·· ani officii· opportune doceri, et ad peragendam , confoaaionem fructuoaam dignamquU—"'S communionem paschalem optime praeparari po- terant. Pari modo illotam pnaxim magnopÎte laudamus, qui, aingulia quadragoeimae diebua, post mimam evsngelium diei praelegere et breve· aliqua· explicatione· adlicere «olenti Meminerint denique. ' optimam. animaram curalia per catecheaea pomeri- dianaa offerri oocaaionem. qua etiam adultera paseere •alutaribue «erbia opitulante Deo continget.

Ut autem ad huiuamodi praedicationi· officium ▪alubriter exaequandum praecone· recto animentur et agantur apiritu, divinum haud intermittant in- vocare veritati· ductorem et þacli|um. qui aolua clave· habet aperitque, quando ruit, et potens eat. ut rerbia «uit ae inainuet fidelibus et corda penetret auditorum. Puram porro et «anctam iterum iterum- que eliciant intentionem, ut aoliu· Dei. non «uam quaerant gloriam nec aliud audori· praemium. ηi·i animaram salutem. Hunc in finem, oculoa protinus ad ^uam infirmitatem convertente·, admodum ca- veant, ne dum alii· fkpedicnverint, ipai reprobi efficiantur. Quo tutiu· dépique confidere queant, fore ut miniaterium rite adimplente·, partem habere mereantur cum iis, qui verbum Dei bene administra- verant ab initio: gregem Domini non verbo tantum. sed proprio quoque exemplo pascere et docere non desinant; agrandis enim condemnatio est compo- nenti quidem sermonem suum, vitam vero et operam suam ňegligent· ¹

Quia vero publica e sacro suggestu institutio omnimodis fidelium indigentiis succurrere nequit, eum neque ab omnibus frequentari neque omnium captui et conditioni perfecte accommodata possit: privata'institutio accedat necesse est. Pastor bonus de omnium et singulorum salute sollicitus, etiam hac in re veatigia divini Salvatoris aequetur, qui ipaa, nocte Nicodemum Spirituali animae cibo nutrivit, nec non sanctorum apostolorum, qui non ceaaabant in ' templo et circa domos docente· et evangolisantea Chriatum leaum'. Omnibua omnia fieri «atagen·, quavis utatur occasione, eam etiam ultro, quantum faa eat, quaerens, ut privatis collo- quiis lucem veritati· ignari· ostendat, vitiorum tene- braa dfepetht, anhnoaque in viam saluti· dirigat. In hoc autem officii sui munere obeundo utpote non raro difficultatibM pleno, aetatem, conditionem et indolem eorum, quibuscum agendum ĕat oo; gnosoare, agendiqun modum ipsis conformer·, effec- tus fanato· provehere, sinistri· antom occurrere nitatur, nt solo ac caritate pastoris devicti, etiam qui antea nolnerint, basavoli doeilesqu» reddantur.

Param vero intaaaasaima paetorum cura pro- derit fidelibus, nisi ipais aaimo libenti verbum Dei aadiro placuerit Ind,· non tantam patras matrsaque families, nt in 'audiendo verbo divino suis bono exemplo praolaepant, in Domino provocamus, sed et omnes et singulos fideles commonemus, ut quid- quid ad cooperandam fructui praedicationi· prae- stare potueriht, fidaHasima praestent Multa ia

banc rem quoad ordina· advanientiam, silentium at apmsaodam sndieMium at ipaam raritati· praedicata· uagnitplpem conferre poterant Maxima natam ooqla praeparentur et aptentur ad suscipieedam doctrinam evangelii tamquam verbum Dei ad salutem; ea vera, quae perggpta fuerint ad propriae vitae omeadationoin itudioae et humiliter convertantur. Et quoniam omne· ûngülôram indigentiae, dubitatione vel etiam «parai errore a ppatoribua animarum nitro «ciri noti poterunt cum fiducia ipsi fidele·. si quid difficultati· fiflfiebu fidei et morum habuerint -qd eosdem accedant et fiuçera dubii expoeitione de veritate rei et rabula agendorum edoceri se postulent in nomine DomiqT'

Caput VI.

'De eetecAistmdis /tereatiw.

Sancta eccleaia. sicut adulti prospiciens. a praedicando verbo Dei vel inter maxima· numquam destitit angustias, ita et iuventuti coeleati doctrina imbuendae inde a p/imordii singularem navavit operam. Noverat Quippe illucj Sirscidis effatum: *„ΓΜ tibi mt, mrti illos* et fôrsejüo *e jntrritia;"* noverat exemplum Salvatqri parvulo· advocantia, amplexantia ac peculiari discipulorum curae solemni verbo commendantia: „Ou yo/eet *pervufum •ructptt* in hearin meo, me *aucipit;"* noverat, ad instsr cerae molle eaao parvulorum anima formam quam imprimere libet., facile auacipiente proinde terram bonam et optimam aentinanti verbum Dei. et nonnisi ex infantibus bene educatis [illegible] fidelem, timentem Deum et viis eius Quo minus idcirco achooria quoque texte, e sinu ecclesiae ia protegente et dirigente floruerunt, tri ^oenunt et avelli. proutrtempori ali impietas passim tenteront, et quo officii et iuri a Deo accepti sibi omne in quibus catholica instituitur boles. suae directioni et inspectioni profitetur: eo maiorem haec synodus in crumenas tuventute sibi commjssa' urget sollicitudinem et aolertiam.

In primis ergo, dd tradenda fidei rudimenta pastores animarum Sedulo incumbant tum in scholia tum'in ecclesiis. Scholas saepius per hebdomadam pro tradenda religionis, doctrina frequentent, et ubi id ob scholarum numerum, aacerdotum penuriam et locorum distantiam fleri nequit, omni meliori, quo poterunt, modo provideant, ne iurentu» in religiosa ignorantia adolescat. In eecleeiis autem parochialibus iuventutem saltem diebus dominici· tempore pomeridiano congregent ad audiendam doctrinam. Christianam, quae non ait expoeitio evangelii dominicae vel fe, sed aliqua para eatedmmi. Idem, in quantum vire· suppetunt in ecclesii fiat filialibus, si quae adannt, et per pago· a aede parochi remotiore·, ia schola vel alia Jeeenti domo. Cnm in plurimi· buiua provinciae sebolis aa ait gradiendae iuventuti· methodus ac dispositio, ut aliae disciplina· lingua discipuli· vernacula, aliae autem idiomate altero in Bohemia occurrent» tradantur: sedalo curandum eat, at eatecbpsea lingua parvuli 'propria vernaenla habeantur, sad utique etiam eaveadum, ne institution·· religio··· utcumque laudabilibus idiomatem yreroitii· servire videantur.

Cataobauea, tum ia soholi tam in «oelosii·, unius horae spatium non excedant, et extra scholam peealiaribus. precibus re) piis caatici si inchoantur finiantur. Preces sint orandi formulae usitatae et scitu necessaria·: ut. praeter okatioaem dominieam et salutationem angelicam, symbolum apeeto-f lorum, actu virtutum theologicarum, et similia Hymni.^t cantica eo tendant, .ut, 'adamato «orum usu. mundanae ,et lascivae cantkine ab ore'et auribus fidelium magi idagisque arceantur. Cum iuventuli in_ religionis .-doctrina bene· instituendae tanta sit nqpeesites et gravitas, et sacerdote όϊά insufficientem, quo apud no sunt, numerum. bur.y afficio vix omnimode possint satisfacere, patres^in ha synodo eojigregatr vehemgnter e'xoptant et tu Domjno hortdntur pastertik. aningurum. ut, praeter ludimagistro fideles ac pi<pi utnusque sexus aico inducant ad puero et puellas in religiofie instituendos, erigendo vel resuscitando sodalitatem christianae doctrinae., ab ultimy synodo Pragensi tantopere cotflmendatsm et · sanctae memoriae Pio papa V largi indulgentii locupletatam Sed et catechist·· in genere' nec non eos. qui cstechiaantur. indulgentiis ditare jtammorum pontificum paterna cura non intermisit '.

Liber autem. Cui in tradenda doctrina Christiana omnino insiateddum, catechiamus est. ab hac synodo pro tota nostra provincia emendatius edendus, a quo recedere quemve alio comqiutare nemini licebit. ut una sit omnium institutio, et ne, dissentientibus verbis, ipsae veritates religiosae videantur ease diversae. Id eo magis requiritur, quod catechismns totius institutionis religiosae eat quasi fundamentum. cui uberior per praedicationem verbi divini explanati·/ innititur et superstruitur, liber denique non parvulorum tantum, sed et adultorum, quem ad doctrinam salutis tenendam legant relegantque.

Proficua institutionis religiosae methodus poscit, ut verba catechismi fideliter memoriae mandentur. quibu videlicet definitae veritates revelatae iester pretiosi thesauri in congruente vase reconditae comprehenduntur. Memoriae autem impress· et imprimenda, ne verba sint mere aonentia, in suo sensu et nexu rite explanentur, quo facilius et firmius animis inhaereant, et cum fide retenta vere peculium animae spirituale efficiant. Quapropter diligenti studio adlaborabunt catechetae. ut modo rectissimo tam fidei intimam [illegible] et certitudinem, quam doctrinarum, prout aetas fert, intelligentiam parvulis ingerant. Huic fini intenti, illam tamen vitabunt methodum, quae ideas religio··· ex ipsis/fiarvuloram mentibus, ac si omnes illis eesent/insitae vel ab iis ipsis inveniri possint, evolvere /nititur; a Deo enim revelatae, semper etiam tamquam revelatae monstrari et doceri debent. Abstinebunt quoque ab omni demonstratione in•daeqnata argumentisqqe debilibus, quae fidem non firmant, sed potius labefactant Meminerint, tradentes doctrinam religionis cooperari Spiritui sancto, qui per baptismum animi· parvulorum habitam fidei infudit quem tp sedula institutio··, opitulante nimirum eodem sancto Spiritu, ad actam promoveri oportet Cam autem fiais legis ait caritas et fides operibus debeat monstrari, singulari care atadeaat veritate· religioeas noa mensori·· tentam et intellectui aed «t eordibaa parvulorum inserere et ia •oram praxim et vitem dedacaro.

Quae omnia quo oertias at salubrius fiant cateebotae ad instituendam iavantatem non niai rite praeparati accédant Resuscitantes gratiam qaao in eia eat per impositionem mannam, divinae mie•fonts et gravissimi sai maneris conscii, prudenti fervore et patienti amore parvulis Christi frangant

* ML vn.fi».
*MaMh.XVm, A

* Orertit Paa· V >> «redite oste·, fis «· - stesk ififit; m·· MesB^ Re^^^m

A panels Vitae aetenao «t lacte ceoiesti ào nutrient doetnaae.

Tenellum gregem in doctrina religionis instituentes, non omnes ninnaria sni partea aa patent explevisse. "Ipooraaa eaim aat^ providers quojae, nt iuvantaa,' qaaa ia scholis didioont, vi^a at ataribaa tenant. Quapropter ooeasioaem jUi praabaaat exercitiorum vitae vara ohriatiaaaa aamque propria quasi menu in ilia indeceat; oonfaaaioaaa èta benigne excipiant, tonerqpi devotionem etga saactie-imum saorameatum, deiparam virginei et angelot custodes, pront obedisntiae et'puritatis amorem cordibus, instillent, Mai vero innocentiae' periculosa removeant; commeMa^alqpe scripta, ^qnae religiosae et morali integritati eiua pernioipm rainantur, prohibeant; in genera, invigilantor conver-*sationi, bonne confortent, tabentes erigant, maloe coerceant. Pia eorum de iuventute boae educanda conamina multam lavabunt selecti libri, adultioribiie porrigendi; hinc ad quamvis scholam, saltam in omni parochia, procuretur bibliotheca curae commista eateehetarum, qui Ubroe indigentiis potentium congruentes distribuant. Libri comparentur non phantasiis, etiamsi piale videantur, nimium indulgentes, sed tenoris potius historici, vel qui aliis modio salubriter instruunt; sipint autem continuo vigilandum, M almis frequenti librorum porrectione perieuloM- legandi pruritus excitetur, quo abrepta, labilia inventus praptaatam perversae lectionis poculum vix sciet doeitaei fortive brachio proiicero.

Caput VH.

D/XcAolt eleawutaribw.

Finis scholis catholicis positas cum attingi nequeat, nisi omnia, quae ibi aguntur, cooperantur: hinc reliqua etiam iuvaotutia per ludimagtstros institutio episcopis "in hac synodo congregatis summopere cordi eet.

Daoqrnunt propterea, ut in scholis sic dictis elementaribus nulli omnino pro tradendis materiis etiam profanis adhibeantur libri, nisi episcoporum quoque indicio probati. Doctrina ipsa nil contineat rectae fidei boniavo moribus minus conforma; qhin immo omnem parvulorum institutionem spiritu religionis penetret, ideoquo singulae materiae, in quantum ferunt,.ad religionem ceu odneationis centrum referantur et nonnisi catholico aenee parvulis proponantur. Ludimagtstri vero meminerint, principale muneris sui officium esu, ut ia psuochia primos se exhibeant et fidelissimos ecclesiae filios, quippe qui ab ea sumentes muneris sui dignitatem, animarum pastoribus proximo ianeti, eorum in pascendo adolescente Christi grege ediutoree VOMti sunt. Hinc docendi in scholis ehristiaais provineiam adgredienta profesejoaem fidei à coaeiHo Tridentiao praescriptam oonm dissecassa echolaetico ve) foraaoo episcopi vicario emittant Badem ex causa ssoerdotum eateebembaa pie naeesdtants intersint, oaaque puerorum memoriae diligenti repetitione imprimant, ac uberiori simul ot firmiori eosdem historiae bibUeao cognitione per froqaeutem in scholia lectionem imbuero sntagaaL Profanas autem tradentes materias, omni utantur oeeaeioa ad acaana religiosos ia parvulorum ooedibu pro-movendo et aanctao vitae proposita vel excitanda vel fulcienda. Institationi, quae tatoUeetem illuminat ot voluntati motiva eflsrt, ratieaabilom Deoque placitam iungaat tuaat,quadefiM videlicet ingeniispetulantia ialtll$itas earpiaquo concupiscentis vohmtetem tafrtegH. Daadqpw inventât! sibi creditae pietati eamdasMfM viteo vere Christianas vittatam pfinabeant MamgÏMh arieafiM illum tantummodo, qui feeritt et.doeuerit; mqgnuta praedicari te regno eeelonun.

Qaae ut-a tadiutegietri «d amussim observentur, pastores animarum qoqsrii ae vicarii foraaoi at scholarum iaspeetoros iavigiiqbut, ot.omni solertia lot caritate levando, immo ot impediendo'jtroeurabunt. iPoqavantete bene maritae honoro ot praemio dignos habebunt, debiliores te implendo munere oonailiia adjuvabunt, negligphtias agentes impellent; ai qui'officio suo desuat, monebunt eoo tataus. pri-mum -ot dein severius ;- inflexibiles vero, prdeprimis fidei mOrumque.-violatores, mima indulgentia; quae non ex Deo esti spisoopls denuntiabunt. Btenim „ta ludimagtstrum assumendi fides et Conversatio intemerata ait oportet. ' Loco movebitur,.qui a recto tramite deflexerit : Ne autem solummodo officiorum videamur esse memores et socordiae vindices, punique operarius dignus sit mercede sua, omnes, quorum interest, serio'hortamur et obtestamur in Dotnfho, ut debita tadireetoribu stipenMfs, quae congrua et honesta sint, libenter atque fideliter reddant, miseriori vero plurium conditioni quoquo modo occurrant

Gravissimi porro momenti efformationem ipsorum ludimagistrorum censemus, ideoque optamus, ut ludireetoros ipsi praesertim ruri pueros in scholis ingenio, moribus neoessariisque animi dotibus eminontioros, ad magistrorum munus, quantum fieri poterit, praeparare et instituere satagant. Quae autem in provinciae huius dioecesibus paedagogia seu ludimagistrorum seminaria eriguntur, episcopo omnino subsint, eiusque cura suam ad ecclesiae mentem accipiant et servent formam. Ludimagistris autem erudienda iuventute iam oocupatis, quo peritias in dies et salubrius munere.suo honorifico saque ao meritorio fungantur, synodus praesens spiritualia commendat exercitia, ad quae peragendk quotannis diebta ao locis opportunis praebeatur occasio, qua ut tabentes atque fervidi utantur, ab animarum pastoribus pie invitentur et excitentur. Item collationes magistrorum habeantur, prout ab episcopo ordinabitur. Cum recentiori tempore fratres et sorores regularps, qui a Scholis nomen habent, singulari suo in moderanda iuventute fervore et probata aptitudine maximas ubique laudes promeruerint: episcopi huius,provinciae ardenter exoptant, ut, ubi flori poterit, salvis utique ludimsgisirorum saecularium inribus iam acquisitis, ad regendas puerorum et puellarum scholae praesertim ia maioribus dioecesium civitatibus advocentur.

Scholas optimo quoquo modo in singulis ooeti-b oonotitataa inventas frequentet neoevse eet. Quare pastores natatarum' parvulos ad diligentem et contineam scholae nec non catechesium frequenitattaaem blandis verbis et vel praemiis alliniant; abi opiseopo expedire visum fuerit, dimidiato etiam die mtesrss at maiores alternis vicibus congregent, tam publicis ex ambone ooncioaibas tam privatis exhortationibus parentes officii sui meueaat, rolaotaatibus leges civiles hae de re latae ta memoriam roveoed^ dsclaraatea, sponso deficientibus de frequentata schola ot doetriah ehriettaaa testimoniis, difficulter t aoaaiei aoquieita demum ao severe explorata oataohiami ooientia promulgari posse; ubi haec non suSeiut, auxilium regtmiaia civilia requirant. & autem nihilominus alioubi invenirentur, A institatioues ia booiesii ot Schola frequentare penita aoa perneat: hos hshu et horia opportanin ad elementa fidei addiscenda eoavoeare ot .peculiari Siorum taetruetieai operam impeadere, bonos aaimarum penteres aoa pigebit.

Plane singultiri oorhm uuraA pioque aeto iuventutem in fabricis delitoooedrem commendante· Studeant parochi fabrioarum possessore· ad erige»das in ipeis fabrioi· scholas peculiares motare, vel eo saltem inducere, ut. statutis temporibus fabricas adire et iuventutem ad excipienda fidei morumque rudimenta congregare possint, · Dominos autem Îtbriearam per amorem Christi obtestamur, ut·lorum, quorum gd augende huius vitae commoda "utuntur laboribus, spirituali commodo paratissimi provideant, et vpt ideo non tantum nulla pastoribus obstacula ponant, sed potius eorum ooqamipibuv proprias viros coniungant, immoipsi eorum desideria prneveltiapt. Meminerint quaesumus, omnes et singulos, quotquot in suis fabricis operarios et famulo· numerant, ante omnia regi saeculorum famulari debere^ et supremi quoque domini operarios appellari, nec non una nobiseum illi familiae adheriptot esse, pro qua dominus noster lesus Chriîtus aon dubitavit manibus tradi nocentium et crucis subire tormentum. Hinc illos fetisrn in implendis Christiani hominis officiis non solum nullo modo impediant, sed fidei et moribus eorum invigilantes,, seductionis pericula avertant: omnia vero, quae saluti eorum prodesse possunt, paterna sollicitudine procurent.

Quae de scholis publicis statuta sunt, etiam quoad privata erudiendae inventutis instituta, in quantum horum natura fert, observentur, cum non minus ao illae episcoporum ot parochorum inspectioni subiecta sint. Hinc scholae privatae non erigantur, ı nisi de scientia et aasenqu episcopi: directores autem viri sint fide et conversatione probati, et in tesseram, quod bene praefaturi sint, professionem fidei emittant; in omnibus tandem huinsmodi scholis doctrina religionis a sacerdote tradatur per episcopum designato vel approbato.

Ut. quae de scholia sancita sunt, eo rectius observentur, praeter vicarios foraneos annues visitationis officio satisfacturo·, scholasticus dioeceseoa, quotie· episcopo visum fuerit, peculiari inspectione providebit.

Caput VIII.

Dt teholù uudü».

Quantum momentum sit scholis gymnaaialibas aliisque, quae inter elementaree et superiores intermediae sunt, vel ex eo liquet, quod, in iisdem cultiorum classium maxima pars formatur omneeque ex iis prodeunt, quibus potissima tum Malaciae, tum reipublicae munera creduntur, ad quos pririn oculi omnium speculabundi diriguntur, qyorumque exempla facillimos inveniunt imitatores. Accedit, mediarum scholarum discipulos eius astatis esso, quae quoad fidem et honestatem morum, seductionis poriculo maxime obsoxta esse solet Saluberrimo propterva concordias aotamter summum poutifloem et augustissimum Austrino imperatorem sancitum est omaom inventutis eatholieao institutionem jn essetis scholis conformem fora doctrinas religionis catholicae, et episcopos, ex proprii pastoralis officii manere, religiosam isvsststis *ducatio·· in omnibus instructionis focis directuro· ot advigilataroa ut ia quavis tradenda disciplina nihil adsit, quom eathoKea· rdligioni msramque hoaaatati adveruetar Antistite· itaque hums provincias, rationis Deo reddenda· numquam non memores, 'omnium quae modia· dicuntur scholarum inspootionom anmma ·ofortia ·xercebuat vel ipsi, vol per sacerdotes delegate·; quorum erit, instructionem a suis epiaeopi» ·cripta aeeoptam fideliter nequi. Suprema omaium, qaao ia hia sebetis pguatar, regula oudem nansardiss aoha provide lantita, pratalat, à omtas iaotitatio sd vitas, ehristianac legem cordibus ipscribendam pro rej, quae tractatur, natura smaposita sit ». t^aam normam ut omne· scholarum mediarum, moderatore· sihoerioeima fide custodiapt, episcopi At hac synodo 'eongregd^ pro officii sui gravitate ardentissime desiderant, et cunctarum, ad quos'pertinet, religioni atque comitati in- nomine Domini commendant.

Hinc praepriam religionis catholicae magistri pro Îisce scholis constituti paterpÇ'moOentur, ut'excelsam orationem suam iugiter méditantes, muneris auctori-" tatb episcopali eollati ac demandati pattes virili contentibne intplere ı nitantur. Opmque religio nequfquam ' in vsgid prout 'nonnulli pnietihdunt, imaginationibus obseurisve et' tempora' tentatjonis inefficacibus sessionibus consistat, et fideles maxime cultiores clara fidei cognitione et persuasione reti-' giosa firmissimis lationibus-innixe intUgeant: iuvenes sibi creditos,' prgeide pensatis eorum' ipdigentiis bt saeculi huius iniuriisq-irt doctrina religionis solidissiipe instituant, nt eorum fidea' inconrnaea atet, fidemquc voluntas aequatur firmant laetabunde. Libros autem, quibus doctrinam ecclesiae tradentes fideliter' inl haereant, epiaeopi summa cura eligent, nullosque non praemiMô riçproso -examine admittent.

Cum auteu» religio in adolescentium animis, nisi exercitio, firmari nequeat catechetae offfcio SUo rite satisfacturi, iuvenea ad fidem exercendam peculiari studio inducant oportet. I't proinde studiosa inventus -quotidie sanctissimo missae sacrificio devote intersit, occasionem et motiva praebeant; dignitati et splendori cultus divini -sedulo consulant, ipsosque iuveaes stimulent, ut eommnnis adorationis loca et officia habeant dilectissima, etiam propriis studiis ornanda et augenda. Cum ad fidem et pietatem inventutis firmandam religiosa sacramentorum frequentatio plurimum conferat: hinc 'plane singulari catechetarum curae confessione· iuvenum tamquam renô momenti gravissimi commendatas volumus. Solertiaaime curent, ne iuvenes sacerdoti cuivis obvio ot taodo huic, modo illi confiteantur, sed e probati· probatissimos eonfessarios eosque vitae suae spiritualis duces sibi eligant, quibas eum huiuamodi paternae dtreetioni· beneficia feliees experti faorint, saluti suàe prospectari etiam e schola egressi eoascientias tuti pandent eredentque ulterius dirigendas. Exercitia spiritualia ante communionem þaschal· Somni meliori, quo fleri poterit, modo diri-, ideoque ut fractam pluo afferant, per alium item, pluribus quam hucusque horis et diebus, praemissa de recto eorum usu instructione ot tradito iuvenibus servando exereitioram ordine habeantur. Sed et hie omnibus minime aoqmeoeentas religionis magistri moribus et conversationi inventât)· ceu boni pastores invigilent; vieitent studiosos in domibna. praesertim 'aegrotos, eosque do raeipiondi· sacramentis moneaat; Mtato asatariorib··, ai dubii· cira· fidem vexantor vel quqnd morum honestatem psricHtantar aat iamiam lapai fasriat, bsnigua et patieuti caritate succurrant à in buiuamodi animamm onra aoe tempori nec labori pareant. Ut porro fine muneri suo .propositam aboriue assequantur. 'pias inter studioso· sodalitates, prout, dim moris orat, approbaath, opfooopo erigfint; qua· ai beas diriguntur, studfoofo aon taatoas aat oaaplum sxsroitii ia fidei caritatisqus operibus campum aperiunt, a«d ·t eontervaadoe ia vita· iunooratia «t integritate vol idoo plurimum adisvaat, quia commuai· plurium oxoroitatio animam addit, ··motatfonom excitat, Mtuoeum iuvuaum saimum regula· «t ordini aubiiàt si ad salutaria conamina dirigit. Aoeodii, illo·, qui ia seholia sissmodi sodalitatibn» some· dodora,

easdem in ptaterum vig deretiotaros veî ad religiosas virorun? oonsodatiunes transitqrofv

Ceterum ,de soholQgTm stata sinoers com *delegate* episcopi ôqnferant eiusque consilia s^gtaatar. ~dn relationibus exquate'finno per scholari directores/ àfi'epiàoopum respectu humane, veritatem pandahtf aliisquqr etiam coca-sioniltas, prout in- Domino opportuqum videbitur,- vots ac ^desiderja sus^qnoad sehblarqp-^onditieaem ^antistiti liberXvoce èàpqpaat. ÇtiçàiOtam oatechetici mbperis plura, quam reliquorum sint ofttma,. tantaque "religionis dignitas et'gravitas. epifcopi hurqm ad-hibebunt. ut religtaaiprmagistri; rejjqujs ftudiosa^/ iuventut^moderataribu· honore stipendie pareo habeantur; utque pro tradenda religioaia.doctrina,' cuius praescripta disteri temporis spatio hucusque conceMO'expêrientia teste absolvi nequit, plure per Unguis· schola4ta classe horae assignedtur.

Reliquos scholarum mediarum magistros, cum qfioquin ex actu concbrdiae nonnisi ^ri, catholici debeant, per viscera caritatis Christi obteptamqr, ni ia omnibus nobilissimo fidosque se exhibeant ecclesiae catholicae filios'et sacerdotalis in excolenda iuventute munerto cooperatore paratissimos. Nolumus maner·, ut meminerint, stipendia, in tnereedsm laboris ei assignata, catholicorum pecunias esse, cum bona, quae fundfis religiqnis-et studiorum constituunt, prout conventio ftalam agnoscit, ex eorum origine ad ecclesiae proprietatem spectent et ecclesiae nomine administrentur '. Viris pOtius cultura ingenuis iisque catholicis ex corde fidentes, aperamus in Domino, fore ut quanto magis scientiarum lumine clarescunt, tanto maiori auctoritate et fructu cooperari ad 'aeternam creditae sibi iuaqntatis salutem satagant.

Hinc, ib religiosa et morali-idolesoeqtiom efformatiofie magiqtros religionis, quibus haC in ré primae partes debentur, fide non ficta et corde lubenti. quantum potuerint, iuvare non dubitent; sed etiam scientiarum, quibus ex officio proprio iUventutem excolunt, doctrinas spiritu et sgusu catholico tradant, quippe quo variae menti humanae cognitione· unius veritatis vinculo iunguntur. Cooperandi hoc modo ad vitae Christianae legem cordibus iuvenum inscribendam quaelibet profecto disciplina copiosam et opportunam suppeditat occasionem magistro, fidei catholicae pariter ac scientiae lumine irradiato, qui vel ideo' verbum incarnatum, prout totius mortalium vitae, sic etjam omnium scientiarum alpha et omega, principium et finem esse securus credere docensque profiteri didicit. Cum autem verbi utcumque persuasibilibus efficacius vivum vitae ait exemplum, studiosae iuv^ntutis moderatosg omni, qua pollemus, auctoritate hortamur, et pro sanet·, quaoi dbua obstringimur, caritate enixe regam··, ut ra et «olida in religionem et ecclesihm pietate, cultas divini et sacramentorum veneratione teeteque uau, rejigiosa doctrinae et praeceptorum ecclesiae observatione, omni denique sua ooavsnatioa· iuveaibas praeluceant . Qui muneri magistri vere Christiani satisfecerint omni aeetimatioao et honore digni suat; non taatiua in tento grata recolentur memoria, sed scripta simul erunt ia libro vitae aeternae, testante scriptura: »Çn» docte *fiurM*,

tteas. «rssdssnst sMsttos, fsmss *vMlo·* sn perpota· *aettrnitatei.*" *

Quae cum magistris laicis diximus, eo magis dicta esse volumus sacerdotibus profaaas sciëntics magistris. Turpissima macula eanotam Chrtoti asmer-dotijun dehoneetarent^qpi .huie adscriptieo tetneritatto-progrederentur, ut-Christianam inveatetto «s~tholiqes bd^bationSm non solum'non promoverent, sed doctriatoantexomptis pqpetimdarient, et ita, quos Ddatinaa-vocavit non amplius sehros, sed amico saos, crucis Mitaiei sociarentur.

Rape de publiai gymnasiis.bt retiquisrseholM mediiq statuta, edam -ad scholis quah privptim habdntur, extendimus, non mutatio, nisi qua harum indoles mutari poscit.

-Z

D Uterorum umarrsitate.

(Iuventutii memorte, cuius rectae-^formationi omnis teinporia faturi spes innititur, patres in hac synodo congregati ad sknpm literaram universitatem, (quae in ista provincia unica exsistit, et cu|us cancellarius métropolite est. sculo non .convertere possunt. Quanta ecclesiae sint de miveraitatiffii merita, quanto studio quantisque favoribus eas ceu prae ceteris sibi dileptas filias inde ab earum origine prOsequuta fuerit, historia luqulenter loquitur; praesidio enim maxime ecclesiae tamquam scientiarum speculae in summo reipublicae collocata? fuerunt fastigio. Cum ot hulus urbis -universitas a piissimo Carole imperatore IV erect a Clemente papa VI confirmata, ad catholico· fines instituXX sit et usque hodie catholicis bonis 'sustentetur: nil vehementius exoptamus,' quath ut, Deo largiente, antiquissima haec et celeberrima per Germaniam scientiarum palaestra avitam suam conservet famam et gloriam. et incrementa in die laetiora capiat, atque insigne reÿni Bohemiau decus semper appellari mereatur, Quod ut fauste et feliciter ^veniat, speramus et spem nostram palam profitemw^fare ut catholicorum professorum innetis conatibus chantfterem fundatione expressum religiose servet et comprobet. Arctissimo enim vinculo scientiae prout inter se, ita religioni copulantur. „Ohsm datans optamus st omns domsrn pssÿsetasss, inquit apostolus, „desssrsssm est descessdessa *α patrt* tasnsmm;" * Christus dominus, „sa geo *nmt* ontssss tbesossrs' sapwntsae et sesesstsae *aiteonditi,"* * mentem bnmansm a gravissimarum rerum inccrtitudine et errore liberavit, et Spiritus sanctus, quem nobis misit doctorem. veritatis, per prophetam appellatur spiritu sapientiae, intellectus et scientiae. Idem vero Spiritus sanctus ait: *,Jn malevole··* asssmsm noss satrosbst ssspsmtas, *tue babstabst* sn *corpore* ssshdsto psce<stss." ·

Exinde omnium, qui in Universitate munere docendi funguntur, pritaa certe lex erit, ut supremum omni scisntiae principium videlicet veritatem suspidant, quae pretiosissimum animi .bonum et illud societatis vinculum efficit, quo ompis doctrina ingenuarum et humanarum artium continetur, et quae rivos Mbp ex uno fonte, Deo videlicet, et radios euoe taUiquam ex incresti et divini solis splendore derivat, modo utique diverso et cuilibet, scientia peculiari. Veritati itaque, qua revdationi omnino consentit, indagandae ot fundita aoquiroadae omne impendant vires; ei cognitae ot aoqutoitao, evitati anorum commeatis, fidele ac generosum verbo scriptisqu testimonium praoutuut. autem veritati primum subsidium erit cor purum et reetum, quod nullam transactionem eum mendacio admittit, sed sincero ot iavioto amore veritatem iugiter profitetur. Eodem veritati amore discipulorum suorum corda repleant, eo ad solida et in- studia inducant et vsl ita contra adolescentis

* Artic. XXXI.
Daa-XII, A.

Issob. I, П.
* CstasulL lk

aetatis ^crescentia . pericula muttiant; ab illieitled quibuscumque *eos* revocent, ad hamatissima quaeqpe verbo et exemplo moveant, ad aervauda praesertim fidei catholicae praecepta et ad vitae vere Christianae exercitia tum salutaribus monitis.tum propria religfone eos inducere, non inter 'ultima munerii sui referant officia.

Studiosos autem iuvenp·. almae nostrae universi-., tatis alumnos paterne monemus,in Domino, uf munium, ad quae- obeunda pfoxime praeparantur, gravitatem numquam nun prae oculi· habento·, rammam quidem industriam profectui in literisjm- 'pe,ndailf; dum vero scientiis vacant, supeseminentis scientiae Iesu Christi non obliviacantur. ex qua omnes 'reliquae disciplinae decorem· et incfementum haUriunt. Ideo guaecumquê Bona et egregia itp-firimo studiorum curriculo exercuerint, peracyerantee custodiant et hominis christiani-partes viriliter impleant, ut, quantum in scientiarum cultura; tantumdem et vel plus in firtiitis attidio profecisse dignoscentur. Haec enim est illa sapientia. de qua dicitur >*„Praeparui illum reijme et eedibue, et dieitiae nihil eete duxi in cdmparatione iihue. dSuper salutdm etepeciem düexi illam et propleui pro lace habere illam; qnoniam inextin^nibilr eet lumen illine."* 1

IITCLVS Ill.

De cultu divino,

Caput I.

De eanctieeimo mieeae eacri/ieio.

Cultus divini praecipuus actus sacrificium eat. In eo' quippe omnia perfectissime comprehenduntur, quae Deo asummo, bonorum omnium largitori, quem nihilominus tamen innumerabilibus peccatis et negligentiis offendimus, iuatisaime debemus. Quod vero desideria gentium efflagitare tantum et antiqui foederis figurae praesignare poterant, impletum fdjt cruenta divini salvatoris oblatione, quam in ara crucie semel peregit, sed usque ad consummationem saeculi permanere Recrevit, et incruento modo innovari et continuari "tussit in same missae sacrificio, ut salutare· uberrimique suae paasiodi· fructus in homines semper redundarent. „Quae quidem oblatio ineffabili prorsus fructuum ubertate redundans, praesentem aeque ac futuram vitam complectitur. . Ea enim oblatione placatus Deus gratiam donumque poenitentiae concedens, crimina et peccata etiam ingentia dimittit, ac licet peccatis nostris graviter offensus, ab ira ad misericordiam, a iustae animadversionis severitate ad clementiam traducitur; ea temporalium poenarum reatus et obligatio dissolvituj; ea defunctorum in Christo animae nondum ad plenum purgatae sublevantur; ea obtinentur quoque temporaria bona, si tamen potioribus non officiant; et sanctis et imprimis immaculatae sanctissimaeque- Dei genitrici virgini Mariae eximius quidam honor cultusque conciliatur/ — „Idkroo sancta mater .ecclesia sancto divini sui sponfl ditata thesauro. numquam destitit, omnem curam, operam diligentiamque in id conferre, ut tam tremendum mysterium a saoerdotib.ua, quanta maxima fieri posset, interiore cordis munditia et puritate perageretur,, debitoque sacrarum caerimoniarum ac ripuum apparitu cultuque celebraretur. Ac pari sollicitudine studioque ipsa pientissima mater numquam oeaaavit suo· fldelea filio· oommiber·, hortari et inflammare, ut ea, qua oportet, pietate, veberatione ac devotione ad hoc divinum sacrificium frequentissime cönvenirent. * Verbi· hieee sM$i petris Яершfa|;J X prbpnsm-· consulto fidem tbetUntos ad apgendariMhononteehtiam augustissimo novae' legis sacwificio debibam sequentia dedtevimus iapovanda:

, I. Omnes et sieguloaesacerdmes propter. Deum instanter provocaihua, ut çari fidi, qua se striotiesimâ ieiunii corporalis -obligatione/devinctos agnosennt, ab omni quoque culpa ieiunante·,.divinam placationis hostiam puris manibus et ..mundo corde litarsfc mereantur. Nemo' propterea labis Iq^alis^sibl conscius, quantumvis contrive sibi videatur, non praemia·· sacramentali confessione, ad merispm coelestem accedere praesumat, excqpto casq. urgentis necessitatis, quo eveniehfe saltem cpntritidnem cum sacramenti voto elicere conetuh et quamprimum confiteatur l. ² Sedet de illis levioribus maculipt quibus hulnana'fragilitas-quotidie exponitur, siocero corde dolere' Deumque pjis precibus placare non omittant, priusquam ssma tractare mysteria aggrediantur Cumque eo· minime lateat, quanto mysterio divinum officium et missae sacrificium inter se cohaereant illam non temere hegligant missali· rubricam, qua 'ante missam etiam privatam, saltem matutinum cum laudibus, quantum fieri potest, jemolvpre iubentur

Celebraturi pro opportunitate praeparationem in missali Romano descriptam de.vpte persolvant, sacrisque paramentis induti omnia vitent.'quae mentem distrahere possint, sed solliciti de peragendo tremendo mysterio, pia eius consideratione devotionem in se exeitare satagant. Post missam autem prae, scripta gratiarum actio persolvatur, cui. quantum fleri poterit, pii sacerdotes ante disceaaum congruam meditationem, ibngere solent. Cum enim apùd Jleum pro perceptis donis gratitude secura sit alterius beneficii impetratio: tanto plufes salutiferi sacrificii fructus profecto colliget sacerdos, quo diutius et ferventius cum Domino et Deo suo benignissimo Jiospite fuekt collocutus.

Cum sacri litus et caerimoniae, quibus ecclesia ex apostolica traditione et avita disciplina in sacramentorum administrations divinisque officiis utitur, magnam Christiani populi eruditionem veraeque fidei protestationem contineant, fidelium mentes ad rerum altissitnarum meditationem sustollant, et devotionis etiam igne inflamment'; gravi profecto peccato conscientiam suam macularet sacerdos, qui receptos et approbatos ecclesiae ritus notabiliter negligeret, pro libito omitteret et in novos immutaret? Habet praeprimis «acrificium mia··· multos eosque maxime insigneset solemn·· ritus, quorum nullus supervacaneus et inanis existimandus eat, sed omnes eo spectant, ut et tanti sacrificii maiestas magis eluceat, et ad rerum divinarum, quae' in eo sacrificio occultatae sunt, contemplationem fideles excitentur'. Quare omnibus-sacerdotibus graviter iniungimus, ut ordinem, ritum et caerimoniae, prout in missali secundum usum sanctae Romanae ecclesiae describantur, in missis tum privatis |kim solemnibus sedulo, pieque custodiant, eo magis, eum in faciendis ritibus unitas ehdemque ubique locorum obnervautia ad promovendam fidelium aedificationem plurimum conferre dignoecatur. Abusus, qui fors snb nomine consuetudinum aut observantiarum praeter vel contra misaale Romanum in hac provincia irrepserint, etiamsi longa praeteritorum annorum serie quasi stabiliti videantur, tum quoad ritus, tum quoad cantum, praoseotr decreto de medio tollimus et abrogamus.

1 Ssp vπ, β iα
* Ifita. smpab PU fafM IX. Xinnshirin JWsetftsris, 4· «e t sali IW (We ohm. Trid, sta XXII. dssnt.

1 Ita. essa. XIII. *de* sudksr., ta 7.
• CsusUti SixU pspw V Zsmsmm *aeterni Dei. de die* U ta 1M7.
* One. TrM., ssss. VII, esa. IA
' Catuli. Bta, ds «esta-, part. A ta A qaata W.

Nek'qujd. autem in tanto' mysterio 'oelebrando peHqouriyni vol ignoranfismsdinittatu/, qubd chltui Dei contumeliam afferre posait, omnea aaoefdoMff paterne monemus, ut rubricas miasaJis saltem semel per annunveum industria perlegqnt, simtilque decreta 'per ascrorgni rituum congregationem' publicata ad snyussito observent, et «b eorum praescriptis nullo praetdxtu dissedere sudàant/ Ut recentiora buiusce sacrae congregationi decret quantociuq'clero innotescant, episcopi providebunt.

'Quoniam in prigtinia eJitit^iibns misealia Roniano-Bqhemici. qüae in hac provincia hucusque typis prodierunt, nonnulla praecipue circa miawi» rccentiorea. et 'Bohemiae proprias desiderantur, nova correction editio missalis Romani constitutionibus apustolicisl perfecte respondens; procurabitur, cui missae sanctorum, quae ex immemorabili consuetudine vel ex induito apostolico in nostra provincia celebrari solent. •Wo oorpohe missalis. adiungbntur. Conscientiis consulturi, episcopi sanctam .aedem adibunt supplicantes, ut saltem in ecclesiis pauperibus usum missalium, quae quopiam modi) imperfecta reperiuntur, benignissime concedere dignetur. usque dum consumantur.

Vehementer porro cupimus, ut divina mVsleria ab fAuti^ et singulis sacerdotibus diligenter ac frequenter perficientur, ne tantae dignitatis gradum otiose suscepisse videantur. Qbsecramu itaque singulos, eosquiv Virtute sacri copcilii Tridentini' compellamus, ut, nisi afias quotidie obligentur vel legitime impediti fuerint, praeter dies' domihicos et festivos sacrum missae officium frequentissime peragent, prout munus eorum, maxime curae animarum, exposcit, et caritas domini nostri lesu Christi alioquin Urget,

Cum nimia festinatio in celebratione missae religiosas aures ojuloaque offendat, et immodica prolixitas fastidium potius quam devotionem pariat, omnes celebrante oominonefacimus, ut utramque indecentiam vitantes,ordinarie mediam circiter boram missae privatae impendant.

Missa autem celebretur tantum in loco ad hunc finem consecrato vel benedicto, super- altari rite consecrato saltem portatili. et cum omnibus requisitis; quae ad missam praescribuntur. In privati sacelli et oratoriis numquam, nisi obtenta speciali facultate aposrolica. sacrificium missae offeratur.

Fidele vero per, reverentiam et amorem erga augustissimum religionis mysterium obtestamur, ut sacrosancto missae sacrificio saepissime et ardentissime intersipt; Jion diebus tantum dominici et festivis, sed et aliis, immo quotidie, quantum fieri possit, de fontibus Salvatori hauriant aquam salientem in vitam aeternam. Nihil enim agere possunt, quo magi honoretur Deus; nec ullam novimus gratiam, quae non obtineri, niffium debitum, quod non solvi, neo infirmitatem, quae sanari non po hoc mirando Christi sacrificio, nullamque opus bonum, quo vivi et mortui queant sffieaeius iavari.- Messore specialium fructuum,'qui in pie adstaataa derivantur, corde puro vel saltem poeoitente, cum humilitate et fiducia accedant ad thronum divinae misericordiae, atque dum fide et timore pleni circumdent altar Dei, caritate fervente mysterium caritati devotissima mento concelebrent, se ipso hostiam Deo immolantes, qui pro aobiq hosti fieri dignatus est.

Denique, ricut4lsraelitae olim laeti sua dena offerebant ad digno construendam Dei kabitatiauem, et prout primores Christiani pstresque nostri nihil antiq^iu habuerunt, quqm maiestati cultus divini par omni provider: ita_ nostri quoque Adele tempi et altaria Domini alacri studio -ornare, sacro aelo accensi ad nitorenudomus Dei decoque sacrorum. mysteriorum omnibus viribus conferre in delfeiis habeant..

Caput 11.

D» «Aerae ordia» te ceZrbretibns miavoruti.

φ. Cum omnes unum simus irt uno corpore, quod est ecclesia, omnesque de uno- pane participemus. eonvbnit omnino, ut dum in Mtcrificio 'mii»se peregendo 'uno 'eodemque ritu ab ecclesia praescripto utimur, parem etiam ordinem externum servare studeamus, quem apostolus 00'inmendat monens, ut ..omnia Aoessta *rt* sscwadUm ordium *fiant".*

Rectore itaque ecclesiarum vigilabunt, ne vagi, ignoti aut aliunde suspecti sacerdotes, tam saeculare» quam, regulares, qui testimonium * suis superioribus exhibere non possunt, ad divina officia celebranda admittantur. Sacerdotes .peregrini, idoneis documenti» et non vetustioribus quam unius anni provisi, una alterare vice ad sacra facienda adinitti possunt diutius autem commoraturi ad e| scopum' ot in districtibu a sedo episcopali nimis remotis, quando ros urget, ad vicarium feraneum remittantur, qui. causa cognita, facultatem ad tempus largiri poterit, donec responsum episcopi supepveniat. Stabile in dioecesi domicilium fixuri, pro licentia celebrandi episcopum adeant.

Ut ordo divinorum officiorum, qui neque in omnibus locis idem esse, neque prdprio cuiusvis arbitrio relinqui potest, recte statuatur: ordinarii., adhibitis duobus canonicis, quoti.ni alter ab epiacopo. alter a capitul^ eligatur, lustrato ordine hucusque observato in singulis ecclesiis, definiant vel approbent ordinem sacrorum, pietati fidelium et decori domus Dei maxime' convenientem. Praeterea, in unaquaque dioecesi magister liturgiae principalis deputetur, qui strictae observationi caerimoniarum sacrarum invigilet, dubia occurrenti solvat negliggnteeque officii admoneat. Pari modo functiones ecclesiasticae, in quibus mr clericorum numerus .intervenit, per delectum caerinioniarifei magistrum ordinentur.

Parochu ceu exemplum disciplinae et ordinis in obeundis sacri mysterii procul a nota cuiusvis indiffereptiae, setoso conamine suo ostendere debet, quomodo in domo Dei oporte^ conversari, ut in omni actione ordo coelestis lerusalem quasi per speculum appareat. Hinc officia divina ft ordinet, ut pprochiani commode eis.intéressé possint. Idem fiat, si plure alicubi eunt sacerdotes; in locis maioribus autem, ubi plure ecclesiae patent, rectoris sarumdem mutua collatione in id conveniant, qubd (driib^y utilissimum reputabunt. Hora statuta,.pro arbitrio numquam mutaada, accurate servetur, ne cUMtattons prasoentibus taedium paretur, aut negligsatibaa causa excusationis prasbestur.

. Pia fidelium devotio vix augetur, si uno eodemque tempore ia eadem ecclesi pluree missae suocedeatibàs initii simul celebrantur, quippe eum non pauci cuilibet missa aliquam atteatiousm impendere cupiente, hoe ipso ssoatem plurimum distrahant. Quapropter hortamur eooleria rector nt, nisi videas necessitas aliud postulaverit, eoam cuilibet missae horum seeiguent. 8i vero eodem tempore plurium missarum celebratio necessaria ftrerit, 'aha externo apparata quasi solemnior in altari eoeleeiae maiori, reliquae autem, omisso esitem campaaularum pubu et, quaatum fieri poterit, in capeffia vel >iow.xrr, ea 3..

altaribyp ab ecclesiae· choro paulo remoria oelebrentur. V .. .' " . t

^nimaram pastore·, dum populum db significatione caerimoniarum et omnium, quae in «aera liturgie fluat, edocent, eum etigAde mqdo· instruant, quo domum Dei ingredi ibique honeste sese gerere *oporteat.z Etenim pipias interna' corpori· quotité habitu externo teaÛitam «efacit; undo fidele·, cum reverentiam stho mysterio pt ipsrsacro loco debitam ^dmquam non exhibere 'debeant, prnebertim in satrificio missae, maxime ab elevatione usque ad communionem sacerdoti», lepiim Christum super altari praesentem summa humilitate, et vel ideo' flexis etiam genibus adorare nonmtermittant Multo magis indecentem strepitum, indignam confabulationem vel somnolentiam, ubi coram facie aeterni regis comparent, plane abhorreant. Parochi idçireo vie istis rebus .fideles quandoque ex professo edoceant. vigilentque sedulo, ne quis tempore officii B deambulare, nugas agere, senio aversus sedere, altaribus vel fonti baptismal! insidere audeat.

Praeterea, ab ipso religionis Christianae exordio et continua traditione receptum est. ut chorus pro sacris faciendis assignatus solis clericis pateret: quapropter assistentium ^saecularium personarum cuiusvis conditionis et' sexus, in ecclesiis etiam regularium, intra presbyterium et. altarium septa, dum missae aliave divina officia ibi celebrantor, districte, improbamus.

CapiR III.

De apptieafiooe mutarum.

Missae fundatae cum consensu episcopi susceptae secundum conditiones in fundationis instrumento appositae diebus statutis et alioquin non impeditis, etiamsi constituta eleemosyna temporum inrhria sive incuria administratorum imminuta fuerit, ab omnibus C stricte et religiose persolvantur, nisi numerus earum per sanctam sedem apostolicam vel per episcopum facultatibus apostoliciq munitum ȼircumscribatur EcclMiarum rectore· curabunt, yt mimarum fundatione· in peculiari libro deacriptae Teperiantur; eorum quoque erit, procurare librum, in quo mimarum penolutio propria pranu celebranti· notetur. Ne olera· fundationum onere nimis arctetur,' vel ab officii· curae'animarum quotidiani· impediatur, nova mimarum onera,' ubi alioquin «at magna antiquorum copia eat, non facile auacipiantur. Cui rei epiaoopu·, pene· cuius curiam fundatione· ungularum ecclesiarum accurate recenaitae sint, sedulo invigilabit.

Eleemosyna pro mimi· adventitiis non suscipiatur minor illa, quam ordinario· sive lege dioecesana praescripserit congruam, aive iuxta peculiarem loci, temporum et personarum qualitatem admittendam D declaraverit. 8ed neque maiori numero huiusmodi mimae recipiantur, quam eui ex offerentium intentione infra modicum tempus satisfieri possit. "Acceptionem stipendiorum, et obligationis susceptae persolutionem sacerdotes accuratissime in proprio missarum elencho adnotent. Pie ȿolliciti ut in re tam sancta non solum a vetitae pactionis labe, sed etiam ab omni quaestus et .illiberalitatis specie longissime absint, recogitabunt utique, -istis stipendiis inesse characterem eleemosynarum. -djutu-atn u,u* legibus ecclesiae conformis ȿit

Cum. omnis pontifex ex hominibus assumtus pro huininibas censtituattur un iis quae sunt ad Deam, ut offerat dona' et sacrilem pro peccatis: 'neminem latere potest, sacrosanctum missae sacrificium afi animarum putoribus esse applicandum ƥo populo eorum curae scommisoo, et huiusmodi obligationem ex dirino meoepto descendere, iuxta eoaeilii 'Trident,ini,, ddatrinatn A. Ut de huiu obligationis ambitu nullqm omnino suboriatur dubium: saluti fcregft domii i divinitus aibi commisai provisuras, •inctiaaimua Ipater et dommus'noster Pius pypa IX liters· novissime dedit encyclic··. quibus expolita coelestium munerum jrberrima copia', quae ex augustissimo missae sacrificio In orbem Tbrrarum redundat, genuinam sedis spostolicae doctrinam de applicatione eiusdem sacrificii pro populo clarisainiis verbis dilucidavit, certamque normam et legem universalem constituit, ab omnibus parochis sedulo diligenterque- observandam. Quas liters· debita reverentia suscipientes et in ipsa etiam hac synbdo 'communi sollicitudine episcopali promulgantes. tenore. eiusdem ordinationis spostolicae declaramus. Cunctisquo. ad quos pertinet, renuntiamus, parochos alioaque omne· animaruty curam actu gerentes .Sacrosanctum missae sacrificium pro 'populo sibi commisso celebrare et applicare debere, tum omnibus dominicis aliisque diebus, qui ex praecepto adhuc servanti^ tdm illis etiam, qui ex apostolicae sedis indulgentia ~eX dierum de praecepto festorapa numero Sbblati ac translati sunt: quemadmodum ipsi animarum, curatores debebant, dum Urbani papae VIII constitutio *Ceieerea. per orbem* in pleno suo robore vigebat, antequam festivi de praecepto diea imminuerentur et ƫransferrentur Huiùlmodi festa, quibus proinde sacrum pro ƥopulo applicare oportet, sunt: feria tertia Resurrectionis et Pentecostes; festum Inventionis sanctae crucia; Nativitatis sancti loannis Baptistae; sancti Josephi sponsi beatae virginis Mariae: sanctae Annae matris beatae virginis Mariae; dedicationis sancti Michaelis Archangeli; sanctorum apostolorum: Andreae, laeobi, loannis, Thomae, Pbilippi et lacobi, Bartholomaei. Matthaei. Simonis et ludae. Matthiae: sanctorum Innocentium: sancti Lburentii martyris; sancti Sylvestri papae.

Quod vero attinet ad festos translatos dies, id unum excipitur, ut scilicet quando una cum solemnitate divinum officium translatum fuerit in dominicam, una tantum missa pro populo sit a parochis applicanda: quandoquidem missa, quae praecipua divini officii pals est. una simul cum officio translata existimari debet ? /

Ut autem quis prayfatae obligationi, utpote diebus statutis annexae, interdum alio per hebdomadem die satisfacere sine gravi culpa possit legitima requiritur dispensatio, quam episcopi nonnisi parochis egentibus, quos revera tales esse noverint. concedere ƥoterunt

Caput IV.

De oauetijieatioue dierum fretorum.

Etiamsi semper orare Deumque continuis fidei •t pietatis exercitationibus colere oporteat, singularem tamen honorificentiam dies sibi vindicant, quos prae ceteris Deo sacratos et communi cultui divino divinisque rebus consecrandos novimus; ut

1 Coae. TriA, ssos. XXV, cap. 4, <*U rrf.*, sacra eoagr. eoae. ia Fanari··. S mart. 1W7; dser. sserse coagr. eoae. 4» eoiob. mim. sx siri. ürtaal papae VUI editam Ï1 iaaU IMS; eoairmatu ab laaou papa XIJ dis ≫ doe. 1W7. |
* MNk
• Cos; TUI, assa XXП. d· «basTV. «t «vit, i> saisA mias.; mm^V^asMsa. «s«a» M П41.

' Se··. XXIII, cap. I, de *ref.*
ɪ Ipist. «ejçl. Asumtwriw· Hodraptor··. de die » maii IBM. Confer yMsdl^apse VUI ooasttt. I'amena per orbem, datam mb. mH· ,ms· ** Bsaedkti papa· XIV lit. eacyrj. *Cum temper* «Ustas, de die IS sag. 1744. -,
fi^agye^i daarfiaata A.
'· IasyeL Oa» sampar sSUsa, sagra «tt.
....;.ISt-....—

A* sk senuBsfo mnmbM JL
Morita· reepirnatos, regi aaeeuteruni tentttiS ot 'iavisibili, sell Doo hoaorem ae tends referimna, teate potters pt© deei» eblatis divines benedictionis pigaore promsreamua/apemqne habaatotei tareras roqniei, qqais adhae est papale Dai: Cum Sate inter pntetipuos (bate·, · quite·· manat aori nortri pervarsitaa, marito referatar preeax dierum' äa ' erorum violatio, ot doleatea thteri eogamar, put»· illam etiam nostras regiones invadere ruiaamqae catholica· pietati ntijtiui ia dice maiorem: aaaoti·· aimo muneris nostn offieib et ardentissime fideliam salutis desiderio ducti, malo baie ornai, quo fieri potest, modo occurrendum dqeernimus. Quapropter, quae ad debitam diebua sacris honorificentiam pertinent, eecleaiae sanctionibus et beatorum patrum traditionibus innixi, clero populoque fideli in memoriam revocamus.

-A1. Meminerim itaque fidele·, diebus sacris I primum et omtiino grave catholicae professionis officium ease, ut nisi vera exsuaet impossibilitas, sacrosancto missae sacrificio intertint. Kdoceantur a pastoribus änimatu «jubm facile etiam lethalia peccati culpam incurrant, qai it^hoc praecipuo et sanctissimo actu cultus divini leviter agunt, aut notabiles partes sacrificii praetermittentes, aut debita attentione et deVotionis intentione carentes. Potius ea pietate augustissimo mysterio praesentes sint ut tamquam veri adoratores, quos Pater quaerit, in spiritu et veritate eum adorent ', devotionem suam simul externo corporis habita palam facientes.

Non minus porro fideles gravissimis pastorum vsrbÿ moneantur, et ipsa haec synodus eoa *pro* Deo et propter Deum commonet, ut eodem fervore, quo salutifera misaae Solemnia frequentare oportet. ad verbi divini quoque praedicationem festinent, cum et illam ipsam ex antiquissima ecclesiae disci- C plina sacrificio missae iunctanTOsse, et ad cultam divinum pertinere vix ignorare^poaaint. Nihil profecto tam indignum Christiano, quam Christi verba conteôjnere sut negligenter äudire praesertim .cum non tantam instructione ia religionis doctrina, sed etiam cohortationibus et monitionibus indigeat, ut in stadio virtutis firmetur et contra pericula salutis muniatur. Kxinde catecheses quoque, quae pomeridiano tempore habentur, diligenter frequentent. hac occasion· augendae scifintiae religionis omni utentes industria. Graviter 'praesertim officio suo deesset, quVrss ad salutem nsoessariM ignorans, doctrinae Christiana· pqbninm incnrioan· paritor ac ingratus recusaret. Monemus praeterea, at fideles quantum fieri poterit, etiam reliquis, prout dseet, dierum sacroruav officiis divinis, vesperis, beaedietiouibu et litaniis, tabentor ne devoti intersint, Hinc saltem alternatim ex singuli· familiis aliqui D sccedant ›

Sanctioni sacrae synodi Tridentiaae paratissime corde satisfacturi, fidele· nocte·» cohortamur et obsecramus, ut quamvis ia sato viciai· oppidi· et ·uburbiis oratoria, capellas aliasva eeoteaiaababeaat, ubi sanctissimo miaea· sacrifies· inter···· poetiat, frequentor tamen, dominici· saltem aliisqae antemnibus festis diebua, ad suam quique paroobialem eeeleaiam ooaveaiaat, sed et earn·· siagnloeq·· praesenti decreto instantor monemus, teneri annmquemque parochiae suae intéressé, abi commoda id fieri poteot, afi audiendum verbum Dei Bsris enim avibus pone ostorte proeeentam evangeiii exhibet pnreehna, eam eo oeeisaeti partem gregi» Obriati etitataut, ab ee itaqee praesertim ,aadiaat. qai dia· festi per hobdosssdom oalsadi, quae vigili·· ieianiavo oervaada aiat, quae snpplfeattenss, pròsesti·· vel atatteM·, oratione·, iadslgentiae. iabilaea isdteaatar; qaaa matrimoniorum danuntiattenea fiant; qaaa item pro ration· temporum admonita iasauye epiaoapali ad diligoatiorom «erum institationem þromalgeator Huius rsi gravitatem perpsndentea, meminerint, ,noa solum paroohiatem ·oolesiam «ibi datam ease, ia qua primum baptismo suscepto Christo domiao renati alii· (t que) sacramenti» aluntur ad perpetuam salutem, ssd parochum etiam sacerdotem sibi loco pareatis esse debere: 'hoc [sibi] proponentes, illum pro Ideiibns sibi eommiasis apud Deum internuntiam ac deprecatorem '»»»», divinae,legis iatorpretem. a quo omne petant pie recteque ageadi consilium et ministerium omnium fere, quae ad aalutem eis necessaria šunt. 1

^aroehonim autem maxima cura sit, frequentationem divinorum officiorum omnibua modis promovere. Praetor institutiones et monitio· quae ·etpias fieri debeat, cultum divinum populo dignitate et decore suavem et dilectum reddant; fidelium neceamtati et commodo inservientesdivinaoffieia hora praestituta exactissime et strictissime incipiant, nimia nec brevitate nec longitudine eo» aut scandalisent sut fatigenO; horas vero ita disponant, ut inter sacrum matutinum e< missam summam sufficiens temporis intervallum intercedat, quo fideles commode vices alternare possint. Similiter pomeridianum 'cultum divinum hora neo nimis matura agant, nec nimis in ·erum trahant; in quo peragendo ceteroquin rituali pro hac provincia propediem edendo insistant.'

3. Quo certius pnteterea dies sacros devota speramentorum susceptione. pio cultu domestico, oratione, lectione sacra, meditatione sive privata, sive per familiam communi, nec non omnimodis Christianae cantatis operibus sanctificare oportet eo impensius fideles nostros rogamus et per amorem Dei obtestamur, ut a terrenis huius saeculi desideriis et illecebris sollicite sibi caventes, alteram insUpey ^egi· sabbati partem religiosissime observent, qutan Dominus his sancivit verbis: *„tiac «Initu tftnhru* rt /scies osune opero tua. Septimo entem die ssMetem demini Dm *tui Mt:* mm /oesee enusr spnr m. *. ' Cam enim finis legis sit, ut homo' vaost robas divinis, qui significatur verbis proxime praecedentibus: „Manent», nt ^wm sstaoti ssatoti*iat,'* qaodoumqne divinum cultam impedire possit, fit oatae servili» operis genus snb gravi peccato prohibetur; non quidem ac si sua natare aut turpe eat matam sit, sed quoniam mentem nostrum s divine onlta åbstrahit Vitentur ergo opera foren«ia, quae moetes - Deo avocant et quietem diorum sacrorum strepita tarbaat. vitantor illa servili·, quibus hemo homini servit, quaeque a eorpore exarei|| ,ad meram mortalis eorporis utilitatem ordiaaatar.

Quta vero, dum oppra haec recensentor, circa nonnulli, atrum lege votita aitit, aaeepe haerere 'possit iadiâam: statuimus, ut ubi pietas fidelium pre more maiorum ia honorem Dei et sabbatorum tins a talibus abstinere -mavult, religiosa haec traditio et avita ooasnetado retineatur et »arrêtai·. Hia de cetero noa prohiberi opera, qaae proxime ad callum diviaum spectent, vel quae naeeeeita» sive propria sive abeam poeciL spiritas evaagelieae

1 H»te. rv. a
1 Isea IV, SU
' Cat fiam, part, m, mp. IV, ¢samb
' CsaaTtH,'·▪▪. IXII,dsstearv.ot«M.te«sMr.nisa. sa XHV, mp < ds *rtf.* Carite: ensapreuMidtol VI,

▪ Idms «ana MstisL, teas sapra sit.
••md.XX.taMl
* CM. rism» tem ttipm (te. qmsat. M.

legis loquitar et exemplum ipaiue Christi domiai] iodobte dooet.

Cum autam bnaaaa- fragilitas ataaUtM eaasMfcia propriis praesertim eeesmitatihee, tail-stbi Nriipn soloat, ueoeemua Mate Metres, at ia aaaibaa duhim aao minims iudleio Mqaieeooatee, paroohi patia· aontoatiam aibi expetant, par quem, alioquin urgente nooemitate, ad puraadam eoaaeiaa-tiam diapaaaatioa· bensfieio donari potoruat.

Ipei autom aaintarum pastorea in largienda pro eaaibua particidaribua dispensatione aeque insto faciliores aequa etiam simis severos so praebeant, at quo oertiue'dosiderata ia huiusmodi remimiouibua praxis aaqaalia rigeat, de principle observandis consilia ia collationibus pastoralibus oommnnicsbsnt. Una aademqae agendi ratio potissimum requiriter, ai tempore messis dispensatio ad fruges colligendas proper graves causas publice de umbone promulganda videtur. Ceterum ia casu non argente, et ai quis dispenaationem longipri termino valituram impetrare velit, recurrendum eet ad episcopum.

Cum diabua festis in laetitia ait populus Dei fidelibus minime prohibentur oblectationes, quibus animum relaxent vimque reficere velint. Gaudia vero, quibus indulgent, sint innocua, quae neque peccatum includant, nequi peocMdi occasionem et pericula addncMt. Cum enim omnium turpior sit servitus, qua homo peccato servit, secundum illud: *fecit pcceettue,* serens est peccat».'' diebus Doo consecretis maiori adhuc diligentia, quam opera servilia, a fidelibus vitanda sunt peccata, quae fton solum animum a divinarum rerum.studio avocant, sed nos a Dei amore prorsus seiungunt '.

Hortamur ideo praesertim caupones eorumque conscientias graviter oneramus, ne, turpis lucri gratia, tempore quo in templo panis coelectis fidelibus frangitur et fontes gratiae ad vitam aeternam adaperiuntur, hospites potus lususre causa detineant, ndc ullo tempore domum suam locum diaboli esse permittant, ubi lingua luxuriante, lusu exorbitante, ebrietate ve) aliis vitiis fideles veste gratiae despolientur, et ad abysaum aeternae damaationi\adducantur.

Coetus cuiusvis christiana/ conversatio maxima ex parte pendet a patribus matribUaque familiae. Hos ituque cumprimis in Christo obsecramus, ut, sicut ipsi sanetis Dei eeeloaiae legibus prae ceteris teneatur, domesticorum suorum caram habeant, ne eint deteriores infidelibus. Provideant itaque, ne anorum ullus sanctificandi diem Domini tempore et occasione privetur: illicitae labores iis neque imponant neque permittant; septimanae negotia ita disponant, ut pridie foetorum ot quidem ex antiquae pietatis moro aliquanto citius finiMtar diesquelsacri omnino feriati maneant, ad audiendam missam cum concione vel catechesi, nec non ad cultum domesticum liberos ot tumnlaatoe verbo et exemplo adducant, a peraicioeis vero voluptatibus avocent ot arceant. Sit iis aurea regula, quam dux Israebtaram loeue olim sibi posaerat: *,Efo* duiem at damni mso

Quae euaeta etiam fabricaram potoeasoribua et directoribus dicta esse volumus,' quos in nomino Domini moaemns et rogamna, no sanetifioatos Deo dies, terrear quaestus canae vibleat aut violari patiantur, atque ita divinae benedictionis loco indicis instissimi iram ot maledictionem sibi ot industriae sum thoMurinont Operarios autem, sorti eorum oompatieetaa, per Salvatoris amorem rogamaa, ut egestatem potius Msstiamaat, quota et ad laborandum diebus sacris seduci so permittant. Kdoiee opethrieo noa dorehaquot DtoXiaaa, et ipse probata erit merces aeram magne almis.

Item omnes, qui in singulis fideliam gregibus munere, eruditione, epibue praevaleat, propriae et alienae solatia eaaee moeomna, at, Deo . gloriam dantes, sacria praoMptim diebus sees fideles ecclesiae catholicae filioa manotrent, ae perinde subditis unis, praesertim minas celtia et pauperioribus, in sanctifieatione aabbatarnm bono praeluceant exemplo.

Magistratus civiles insuper compellamus, ut, saltem cultus divini tempore, n negotiis forensibus abotincMt. et potestate qua mimi snnt ed vindictam malefactorum, laudem vero bonorum operam, propter Deum utantur,' ceventes videlicet, ne horis publiée religionis exercitio dicatis diversoria eliaque emptionis et venditionis loca aperta maneant, neve servilibus in agris, officinis et fabricis operibus dies sacri dehonestentur populoque fideli scandala parentur. Vigilantes ut caecari dentur, qupe eunt caecaris. iugiter meminerint, se strictam aliquando rationem reddituros, num et Deo dederint quae sunt Dei.

Parochia denique iniungimus. nt auctoritatem legis sabbati omnibus, quae praesto sunt, mediis ecclesiae tueantur, praesertim ex his et proprio pastorali conamine fructus sperantes. Fideles praeceptum graviter violantes, paterna monitione primum et adhibita omni cautela, corrigant; obstinaceo vero, praecipue ei publicum scandalum dederint, severe corripiant, et nisi resipuerint, ad noa deferant. Avitum pietatis morem per plurimos provinciae coetus vigdntom, qno ducti fideles diebus quondam de praecepto festivis ad audiendum sacram ooacurrere, solent, animaram, pastores sedulo conservare et promovere studsMt, invitentque paroehianoe. ut cum hisce diebus magno poenitentiam eoneurau vix detineantur, opportuna hac oecaaione salutifera sacramenta suscipiant.

Caput V.

D» celt» mdanm

Deum adorandi officio obstricti, saaoqpo eius quoque veneremur oportet Non enim est Mactorum veneratio nisi cultus Dei mediatae, quippe cuius maiestaa et benignitatis donum mirifice in iis resplendet, cuique servire sanctorum exemplis efficacius adigimur, et intercessione iavamur. Ideo Spirit»» sancti», idem qui ait: *„SeH Dec heeer ct fleri»,''* praecepit:. „ Lendefr 'Doosmam in aanctix «tus."

1. Inter beatos cochlea ana super omnes eminet Mactisaima virgo Dei mater Maria, quam coelestium omnium charismatum copia mirifico cumulatam et „in primo Instanti suae conceptionis eiagitiari omnipotentia Dei gratia ot privilegio, intuitu meritorum Christi leeu, salvatoris humaai generis, ab orna» •Originalia culpae labe praeservatem immanem laetabundi profitemur. .Tota pulchra et immaculata, veaeaoeum crudelissimi torpeatis aoput contrivit ot salutem attulit mando, et vel ideo ptaadeatibus populis salutator .prophetarum apoetoleramquo praeconium, ot honor martyrum omaiumqne Sanctorum laetitia ot corona, tutissimum osmetoram periclitantium perfugium ot fidissima auxiKatrix ac totius terrarum orbis potontissima apud unigenitam filium suam mediatrix et seeeütatrix, ac geaedarincimem esolarias sanctae decus et enameatam firmiestaurosque proaaidiam quaoouaetae

¹ Dont. XVI, Ib
² CM. fiam, toss sapra St, quaeri. n.
³ ha XXIV, U.

¹ ITtas.1. H; PS.CL, L

qua ■ aanifasi· «mit goaaria ontetoitetebM «tiftii, f ΦM iw· MM'HoφM mum bttMMtaM þN Flo TX ftnsiMfaBMB ^opooiBMo et, •oMltB - ěta þatiwiBi m M •cataaia. tathsMsa, «Matia Maatis dMautentibmi caactiaqu· pecttgW mwft·, ubltamqua gaottesa, ■Meusq·· locorum quotidia magte vigunt, larand •c ragnot - mari aaqaa ad mare, at a flumina usqn· ad termino· erbia tanurum, omaiqua poaa, tranquillitat· ae Hbartate fruator, Art rai vsaiam, •agri maddtam, pusiDi corda robur, aMioti eaa-solationem.periclitantec adiutorium obtineant, at omnaa errante·, diaeasM aiaatia ealigina, ad veritatis 'sc iustitiaa aamitam radaaat ao flat usum ovile et aaoa þastor * Kx quibas liquat, cultum deiparae, sicut plana singulari dignitati eiua debetnr, ita quoque contra crescentia baiaa aevi mala efficacisaimnm praebere remedium. Etenim cultae ille profecto floa eat tenerrimus virae at salutaris fidei, qua mysterium incarnationis Domini atnpleotimar; dnlcissimum ad omnoa virtatoa omnemque perfectionem Christianam inoitamaatum, ao coaleatis auxilii pignus certissimum. Inda magno cordi· notatio commendamus ardentem pietatem populi nostri, qua virginem matrem venerari, et ad plurima eius, quae in hac provincia et vieiaiia habentur, sanctuaria et festa ab antiquis inde diebua confluere solet. Dum Dao gratiae agentes enixa quaesumus, ut fidei ac pietatis huiusmodi libamenta propitias respicere et benedicere dignetur: ad fihaandum .et in dies augendum deiparae enltum sequentia cantemus monenda:

Pastores animarum frequenter solidos at amore plenos de sqnotissims virgin·, d· mysterii·, virtutibus et meritis vit·· ei··, prout de vanaratioaia ■officio et modo sermoaM habeant, atque teaerrimo· erga illam affectas eoa insigne fidei st innocenti·· tutamen iam parvulis instillant.

Fidai·· inducant, nt festa eius- per anni decumum redeuntia spirituali gaudio «t magna devotio··, divina praesertim sacramenta frequentando, digne obeant, et, quantam fieri poterit, mensem maii singulari beatissima· virginis cultui vel publico vel saltam privato dadieaat.

Quotidianum «t domastieum saaeta· Mariae virginis cultam radulo promoveant. Ia quavis domo christiaaa, ana eum crucifixi imagina, adsit quoque imago piissime· matri· qtaa, protootriei· familWim,· benedicta tatae later multer··aaautia aagaU varbi· frequenter, praeprimi· eum a^Mtatatisasm angelicam campaaa· pulsantur, drrote aatatatar, litaaiia lasretaais, hymUis aliisque piis ebuoqeil· hoaeratar; •ab ains praauidiam eoafagiaat fldalaa ia omnibus nooaaaltntitam sais, ut ab omni partarbatioaa saeuri, tendam «t ia hora morti· Virginia fidai·· auxiliam felioM «xpariaatar. Cam patro praeaudi medum, rosarii noarina notiariaran, tam «t «rigià· ptoqua par uaivamam aacteaiam uau, tans'ax ipao Ware •t fruata alloqui· maxima sibi aaaunaadatam novarist: apirita oranto· dÿseaat stedaaatqao satatis neutra· mysteria aaaatisaim· beate· Mariae virginirosario ita resciere, at at ImMadur qaad seatiyat, •t quod promittunt aaeaqmmtar.' Qaad ut··· «artias avaaiat, pestera» aatmaraue Mem ptaa arteria coronam Marianam taxandi medaaa later fidatas iatredaeent at propageas qui vivi MBim ? où Mbb mfbim mmMv pfata at antiquam merata, qa· eiagdua famMaa patates aammaai dsvutisus, praaaipab Metae IMpana Mantis, rooariuai peeeelwe aoteng

Ut nata· liageîiiem «rasaot fcrvar at oxaitotar aartim at viegiaaa aueammai pietatis viaesrte toauti, B AdW ββßiîMîiβφM ÎMtBfB WMMÙN •t ta goaara iagraveieenti amnem aonuptotea fanato •qaaaaau ebax poaitat.

' Cam daaiqna Mariam smsa quidem geaaratioaaa baetam diaant, aingala taman aavi cbriatiaai •eaeula aam seb apaotali quodam titulo singulariter •otaariat, cumque uoatraa geaerationi inrigni· faerit roaarvata gratia, immaculatam videlicet Dei genitrici· onBMptioaam, quae pi· «empar credabatnr, dogmatic· oartitadine celebrandi: pacnliarsm parochi at ooafeaaarii in fidelibb· arga beatitaimam virgiaem sine laba conceptam nutriant devotionem,' qua tom fide· in suguatisaina radamptionia mysteria axprimitar at augetur, tum corda ab omni peccandi libidiqe dulci quadam ac potenti virtute avocantur.

2. Cultui illi eximio, quo reginam angelorum et Mactorum prae ceteris hbnoramua, secedat pia veneratio reliquorum coalitum, qui adatant ante Deum et oum Christo regnant in aeternum.

Colant itaque sacerdote· «t fidele· nostri prae-Mrtirt sanctum Miobaelem, sublimem illum arch-•ngelam, qui. Dee fidem servans, in magno eum dracone proelio coelestem militiafh sub glorioM teaeera nominis irai „Quia ut Deus' ad victoriam duxit, qui princepa populi Dei in sacris literis' appellata·, angelus tutelaris est sanctae Dej ecclesia·, animasque in Dotoino morientium Deo repraesentat in lucem sanctam, quam olim Abrabae promisit at samini eius; colant angelos custodes hominum, natura· fragili quo· Pater addidit, coelaati· comito·, incidiantibus ne succumberet hoktibu·; colant boatum losopb, fidelem Mnctissimae familiae custodem, singularem virginum, familiarum nec non moribundorum patronum; eolant gloriosos apoatolo·, sapor quorum fundamento, ipso summo angulari lapide Christo, superaedificati, non aipplius hospites ramas et advena·, sed cives Mnctorum •t domestici Dei; praesertim autem apostolorum principam baatem Patrum, pastorem tivium. cui tradita· mint clavas regni coalorum. Quos dain maiorum pietas tenerrimo affectu coluit- sanctum Weoaaalaam, fidai principam. propagatorem; sanctum laoM·· Napomaeaoum. sigilli sacramantalis martyr·· ia orba terrarum oalabratisaimum: boa •adom pietate grati fidei baeradas praecipuos voaasentar patronos, una eum reliquis Bohemia· tatotaafiboa, quorum partito sacre corpora, þarti reliquias petissitaum iasigam apud nos pia asser vaatar, ut «anctorum martyrum at patronorum nostrums· CyriU, Mothodii, Viti, Wenoeslai, A^nlbarti, Hgismndl, laaaais Nopomueaai, Procopii, Passas· at Daainoi, Banadieti cana fratribus, Norbarti, lasapbi atqua Ladatilno ph at aaaidua inter-«·atia·· ab Startboa sampar protegantur adversis.' fltariiltar eptaat stilisfsram parochiaitem patronos, A φH (VBft MM pBpiHsri tot ptBMtitto MMφMMî mb «AAmto; ootaat Mβ4μβ «bboMb Bob, <botbbl bomlbo Mprt—o,

BOOOvW lew BQM wpOMBMB MM pOMVMW OBWMMq Bt 4«i4mBa pcopMattab AMbbb ·EoβA>·Hβ -

C^MBtM BBtOÉB Ôt φMMMMφM BMtMiBHHB roo>

1 Ut.aqpk.MM·»! W^tertearà«stes·teaima

proat rubric·· broriasE at mimali· peatulsat, ia dsreeterie «CM divini daearibuat, ab ousaib·· side·· vara meueaMur, at a bee· at laaaivia aaveataa, fcata sua davote ac religio·· aalobrout:

Caput VI.

De iftitmi rtiijnit et tuent naapiatior.

Non axiguum apiacopis ia baa ayuodo coagregatia aceraacit aolameatum ex genuina pietate, qua fidelia huiua provinaiae populas, plurimas utique maiora· suorum sollicitudine meras reliquia· at imaginée sortitus, nobilissimam hanc haerodifatem gratus vigilansque custodit, et tedeeiaa iaetUptioai tuto fidens, saaetoram reliquiis sac<isqne imaginibus religiosam venerationem et honoram deberi, libare voce profitetur: Catholicae huiuamodi pietaticnstodee constituti, curabunt praesertim parochi, ut omnia istius venerationi· tum privatae, tum publicae ratio Orthodoxae fidei et legibus eocleeiae exacte respondaat. Hinc «unctione· partitu innovanto·, partim renuntiemu« sequente·:

1. Quae in singuli· provinciae nostrae eceleaii· asservantur 'sanctorum reliquiae, nonnisi obtenta episcopi 'licentia in aliam ecclesiam transferri possunt; eumque omnino deceat, ut ad evitandum profanationis periculum quaecumque «aerae reliquiae potius in eceleaii· aliime locis sacris custodiantur: monemus ecclesiarum reetores. ne reliquias etiam minores, earumve particulas inscio episcopo petentibus praeboaat. Novae autem reliquiae neque ia ecclesias, neque ia domos recipiantur, niai ab apiacopo recognitae et approbatae. Authenticae approbationi· literae io tabulario sive parochiali, sive illius eocleeiae.. in qua «aerae reliquiae collocatae eunt, asserventur; recipientibus autem reliquias, ex induito episcopi in aedibus privatis custodiendas, c parochus seu ecclesiae rector concessionis istius et praefatae approbationis testimonium scripto exhibeat.

8aorae reliquiae congruis thecis seu vasculis, quantum fieri potest, pretiosis munienda· ia honestioribus tantam locis religiose asserventur; in •ccleaiis quamvis in altari potissimum ad eius ornatum eolleeari queant4, nullo modo tamen neque •aper ssAae eucharistiae taberaaeulo ponantur, neque una eum aaaetiarimo sacram sutu recondantur, etiamsi ip«iu· sanctae erneis partieula· sist^.

Solemaam reliquiarum expoaHioaam, dummodo ration· avitae locorum ooaaubtadiaia, vel ob aliam navem causam, sedulo taataa vitata quaaataa ■bepieioa·. fiqfe non improbamus; velamus satam dt mandamus, ut ia huinsmodi expoeirioae, et ri quae hac oeaaaio·· looum habet, publica preces •ioae iaetraerie ritaalis nostri, eum approbatione D •edi· apoatalieae quamprimum odaadi, atri·!· sarvetur, -,

Sagam·· tnadem oedeaiaium reetorea par •arerem aeMterem, quotam geudamea reliquiis, ut piiaaima selUritudi·· previd—at iuvigüaatqoe am·· ti···, ae prstism ■iumuodi e··· at divia»« protaatioais pignera ad· mod· prihsiatui, amt humi nam inaaria pereant Quod ei satem taSqaiM quasdam aut aatam partiaui·· eitra amo sufrtm. repereriat adea aarraptaa, -t ampliae naa pabMeae i veasratisni tuto ae dneautar prapaot, neu ahas et arcbsdfeeoesaaae synodi Pragaueto odHU. de oneri· imagiudra· deerat· in^t^t^r^t^tse;·, a^t^rer^t tt^t tlfi^t^t falsi dogmati· iasegioes et redibas psrisulsti oneri· nres«inasm praeboetea statuantur, ne peeonai veaatate plagantur vel eruantur, et, quod maxime •bait, alterius boudais vireatis effigiem ex artifici· indastria referant; ao apocryphas Motaria· repme■oatent aut aliquid felsi aut «uperstitiohi ceatineeot. aut in iis quidqaam, .quod taifa, quod profanum vel inhoneetum ait, appareat, qnodie piorum oculi» aliquam afferre possit offenaionem. Nomini ergs liceat ullo in loco publieo vel eecleaia, etiam quomodolibet exempta, ullam insolitam ponere vel ponendam curare Imaginem, nisi ab episcopo approbeta fuerit; et, prout Prageaeia synodua praeceperat, imagine· pietae vel «culptae hi· reguli· repugnante· statim omnino aboleantur, imaginée autem vere piae, «i fractae aut yetuatate oorrosaar seu sordiba» obductae sint, sptimimo modo restaurentur, vel si restaurari nequeant, auferantur eonvonioati loco reponendae.

Cumque sanctorum imagines, si rite pieque pictae, aut sculptae sint, miram in modum corda fidelium ad coelestis desideria erigere .eoleapt: ardenter optamus, ut eeeleaiarnm rectore· nova·, quae ad ecclesiarum ornatum et in aedificationem populi comparandae auat, sacras imagina· nonnisi a piis ae peritia artificibua confici eurent Imaginée, artis et pietatis pretio prorsas destituta», etiamsi gratia seu ex voto offerantur, ecclesiarum reetores non recipiant.

Caput VII.

Dt senta et nueleu sacro.

Ad decorem cultus divini augendum et religiosos animi affectus tum exprimendos.tam foveudos, cantus fidelium plurimum oosfert, quem ipse beatus apostolus Paulas commendavit, dsaideraas. ut fideles' loquantur sibimetipsis in psalmis et hymnis et eaatioi· spiritualibus, caataatue et peallentes in eordibua suis Domino Wneleeia prout ceteras artes, 'ita narmoaiaram concentum ad laudem Dei admittit, immo mmieorum quoque ieatrameatoram tolerat sonam et «sum, m quantum videlicet ad promoveadam'Dei gloriam!et fidelium sodifisatioaam apta diguoaeuatur. Quo tbriliae varo meutes audita soriaqus potissimum titilburiibua sbripiuatw^ ae magia eaveadum aat, aa ax ista etteaeisaima^art· impadiamatam potias oriatur davetionia, quam auxilium. Hia· osalaria· traditiouiba· legibuaqao iasistaatas, qaaa aequantur, in Deatiao doorevimas ot obeervaada praecipimus:

I. Cum cantus, qui pUaas, drmus ··■ Qregoriaaus dicitur, propria eaelsriastiea· ȝit ealtai divi·· adaptatas, at ad gleriteaadam Duam amataeqaa eateum ferende· aptissim··, adae at idfam bar■Mttiftq li tMtft fetHtq

Bftstaw ■ÎBt ··fsbeet eyéwfrpi

rsritrm, ut prsiitaetiiriml eaadme huiuamidi uaua, quantum fieri paderit, fisveatar, reeMtuatur ot pro-

› CusuTrid, ama XXV. ssMfe, JD» dri «fik. MridM. feri. Omfer dmd.ena d····. Atiam asari.
• Cusa ML, mea XXV, De dama ma
• feu. mtMasse Fis» amd MBA
• JBnbe ufes, rit arisM adsa. IV, A

et ycevievieMi VMkbMée swvlikwtaBe eeetee Ctaeferieei mb llβ A^βMβ ββΦvβ M tedtamgMusMt

• fed V. t»; Crims, m M I
* fiûgpd. IsaadHi XIV dspm fri lans, de fife I» fifee.

tissris nab
Hla taana

at raster·· cbori co··

at ««ate·, dasaai Dai at landibas ««tab adprima aeeoateadate·1.

9. Caution·· saonss Hagaa ralgari oonditaa praasortim iq ·iaoribns salt·· divini eelemnitatibas et officii· qsotidiaais sea tea adarittiuMM, sad etiam summOpera optera··, at parnehnnli * abort raetoram ph eollidtadiM ia papal· pmantar. Tenerrima enim maha affieiaatar, at Mai, amoris at compunctionis affastes abatrt·· aBaiaater, ri fare totius eootaa raligiori vocas aao on at corda p sursum aaeeadut ad tbroainn gratia· at diviaa· misericordiae. Ad exempt·· maior··, qsi m ce-nandis hymnis religiosis iadoftari faeruat, fidates nostri pietatis huiusaodi baeradea sacris aate at poat officiam divisa· canticis dolaetari, a paaria iam assuescant. Communi stadio et aodala ia seba-lis excrcitetiose haud difficile erit, pie raeteque cantantium vitea requirere, at ooabociatian·· mati·· instar ear·· formers, quae oHm aoaine literstor·· in hac provincia fioraerant

Animarum paatona pia curabunt, at ea teat·· cantio· adhibeaatar, qaorum arganaatdhrat aolodia vere aedificat, stqss falsa·, inaptaa val ad ssodnhim profisaam compositae eaatioaaa atimissatar. In-vigilent praeterea, ut cantas ex naate «solariae soleranitati qaba oalabcatur, at offisio qaod agiter, ·d amussim boavaaiat Qaod ri popalas sub sacri-ficio mise·· aaait, «altem intra coasse· nonnisi c cantica adhibeantur, qaoram tenor sacrae actioni respondet

Ceteram, at sacror·· oaaticoram cepia nullibi desit praeter byasaos litargiao· ptadaaa at scita eoUaetio illaram instituatur matipna·, qua· a longo inde tempora ia popalo bebantor, at m- te· arga-manto, tum sia·· nsaxima eMnarandari peasant Kpiaoopi provinciae oommasi stadia oarnbaat, at utrinsqM HagaM h has re tbaaaari ptiliari eaa-tioaali in hsoe· odaater.

Doarinhia ad st qaadragaaiaaa, usas in-stinmantora· in ecclesia prorm pro-bibotari In miss· ·favatioaa, ipaam etiam organ·· ant aaaiao ·at graviori at dulciori MM oom -[redacted]- at gravitate pnbetxir'. Sie diet·· ia bias inde adbibaatar, parochus abolendae /carat. Neque certes misaae maaieales at malto miaus cantanti·· nomina pabliee quasi' ad invitanda· populum annuntientur. Ceteram oaatorea at ransici tan «earn devote et modeste taaquaai Deo famulantes agant,

Caput VUI.

Dt taarii /ntHamiitu ri parffrmeitoaiia»·

1. Gravissimae profecto rant rationes, quibus innixa mater aoelcaia processiones sacras appro-bandhs causait et commendandas, immo eae ipsi cultui divino maeruit. Ia processionibus enim con-gregati oouuaanionem sanctorum et militantem maxima aedeatam repraesentamus, quae velut acies castrorum beas ordinata venerando sacrae crucie vexillo munita progreditor, Deumque continuis lau-dibus et humilitetis precibus venerans, iasidiantee quoacumqaa visibiles et invisibiles inimicos fortiter in nomino Domini propulsat.

Pii buiasmodi cultas meritum et fractam pon-derantes araadamu, at processiones rive ritu senc-te Romanae ecclesiae praescriptas, sive provinciae aoatraa ex antiquo more propriae, observatis ad amasaim sacri ritualis regulis maxima religion· ·ganter. Animarum paatoras autem lu Domino ·xbortamar, at fidelibus, quo uberiorem inde frac-tam aoqsiraat, ratioasm at momentum singularum proaassioaam aalartar exponant, oamia ad ordinem ·a doaora· ratigioai huius obasqufi osassesri« apporte·· praoparaat, praoas ot hymno· processioni "aagraaa ipsi daterminaet, at proprio tendant secris praribM intenti, davotioni· axamph praaluoaant

i. dissilitor pmegrinatienne Mteras ose patgratam dovatianh mtiipfima axereitium at pooaitsntiaa itwmtra, seelasiaa saftagio probatam sum-mapara laadsMsas, DmuaqM dapraeaqpr, at ipse pmagriaantfa· viam tbmploram saorvun in salatis

Paterrai tail te aaari·· Domiai roga···.

▪aato Bonadieto pop· XIV, adbibaad· aaat ,··>·»-

Icoras iafigatar, aateBOveaatarqa· Mali·· aaiari ad Spirite· Mr·· '«MtatepM Deem smsrs· faaiteater ·.

'baataaiaata·

·HaaririMiapfrto

·MteuWX·· WK·»>*>"▪▪- . .

odeeeaaL Oetarum omaem itinerandi tattaeem ipei dfapsaoete maxime uoNtalta^teo prnnaieii stodeaat, «a procos at eeutfonos inoptaa, quae intardant ab fascitis ptnooaatoribm propoai solant, atiaovo rue ineonveuieetos agantur, quibus fidebam piatae v?x aagetar, impietati -rare advorterioram ■era catamniaadi causa praebetur.

8od et praesutae eoelssianim, ad quae Malea devotionis causa frequentius confluunt, iaipaaee rogaaies, ut peregrinantium saluti pie solo prospicientes, omnia et singula prudentissime disponant) quae ad angendam honorem locis sanctis dsbitari et ad fideliam aedificationem conferre in üomino indicaverint. Quidquid superstitionem redolet, route abrogent; quidquid turpia quaestus suspicionem movere possit, sedulo eliminent; no probatorum desit copia confessoriorum, sollicito fervore provideant.

Fideles tandem ad loca sancta profecturos. paterne monemus, ut hac ipsa occasione dignos faoore fructus poenitentiae contendant, et 'devota «aeramentorum susceptione confortati, iugitbr ad Deum peregrinari mereantur. . Huinsmpdi salutaria fructus et munerum coelestium pigaua certissimum redeuntes, accipiant benedictionem ex ecclesiae praescripto peregrinis post reditum impertiendam ?

Caput ΓX.

D ûûuutt krotosrâstMi

Non erit aequus rerum aestimator, qui aiabigat, fideles, dum ex praecepto ecclesiae ieiuMOt, opus bonum operari ipsa lege antiquins, naturae humanae per Adae peccatum sauciatae maximo oonseataheum ot Dw miseranti pergratam, qsippe qui eorporah ieiunio vitia comprimit; montem elevat, virtutem largitur et praemia per Christum dominum hostrum Hinc religiosam ieiunii exercitium nw ipsis gentibus fait ignotum, filiis autem Abrabae ex institutione divina, ef Christi fidefibns ex angustissimo Salvatoris exemplo et mandato numqnam hon solitum, immo piae humilitati gratissimum.

Dolemus propteroa, non paucos hioeq diebus iaveniri tam *ntnnii diruti Matieee, puerum Dnu* tam ipstae eoolesisa (Bos,' professione tamen catholica haad dignes, qui, nonnisi terrena espisatsi, et quocumque ignorant, htaephemsntee saluberrimam ieinniornm disciplinam ludibrio habere aoa veroetar.

Me itaque horum oavibatioaibas seducti tepescant fideles nostri, nt'potias teptatateta pistato rsserrieataa, et ferveatissimo stadie eaoroe xieiuuii dies notantes, eatboHeam fidem suam et obodioatiam owtastae debitam palam fadaat: animarum posteres populum sibi commissum sodale edocebunt, tam quae sit tetanii prnesirtte sndstiistisi obligatio, tam quibas diebus et modis ei utiifarers oporteat. Imprimis bus ipsa eoossisue saepe saeptas expeaaat antiquam ot uaiveroalom ooetastao fiiseipliaam, qua ûtaba tataati parcissimi cibi, et taatam ad vw porum,oatnta voro numquam cumshsetw, mouatroetqùe praeoepti gravitatem, qaae rei idoo nose magis argot, quia oeetaefa, db tsmperan beori smmquo taAeÜUtatem. ptariam de rigore priottoo remittens, peoetaefaua postatars solet. Dum insuper objectiones eoavnltaat. quae' oestre eatataram istam faeritam faagsra, et prout ab ouate oarnabbec, ita Quoque ab ornai culpa ietaaaro dioeaaL

Oecunoattaa» per aanem Maateeaa.eaaeaai et modem, aaa eaai ippirtaeh roateetaeibei peeebare opiawpi amudatam exhibebit, initie aaa) fldelibes promulgaadnm, euies tamea exemptum, ae quia defectam seiontiae aaa nsnsim excaoaatem prooteadoro poesit, ia canette per dioeeoete oeclosite looo deoaati et waepiouo affixum continue pateat, Mihilomiam voro singuh quoque per hebdomades obcurroatia ioiusia dominica proxime praecedente populo annuntientur.

Cum, quae jratione ieiunii et abstinentiae fldelibus nostris praecipiuntur, vix ouifquam] austera videri possintrogamus medicos ad eorum pietatem provocantes, nt ia dpclaraada dispensationis neeoo«itate seoe non praebeant plus iuato paratos et fncilm.

Tabernarios vero,, ad quorum mensas diversissimae conditionis homines confluunt, quibusque propteroa carnes parare et poscentibus apponere licet, nisi for» soandalosia verbis et in apertum legis contemptam poscantur, monemus in Domino ut pro sua e^a ecclesiam reverentia omnibus in oppidis, in quibus parari possunt, cibos quoque diebus esurialibus convenientes, paratos habeant, aed ut alias talem refectionem poscentibus semper et ubique pia comitate parari faciant.

Instanter tandem suademus potissimum clericis et sacerdotibus, ut totum proprii ieiunii exercitium et abnegationie cuiuslibet sacrificium Deo simul offerant in satisfactionem pro plurimis peccatis «t omteioaibaa, quibus ieiunii osores et legis oeta■flbstioae contemptores maiostatem divinam offendere Solent. Faxit Dena, nt huinemodi satisfactionis sacrificium omnibus, pro quibus pie offeretur, fiat propitiabile per Christum dominum nostrum,

Capot X.

D msssionihM «t Meris *tatniHù fn Imris.*

1. Cum sacrae missiones ab idoneis operariis peractae summopere conducant ad fidei roligionisquo spiritum in populis excitandum, eooque ad virtutis ao salariaisemitam revocandos1' meritas ssmmasque laudss in Domino dsfsrimus omnibus et singulis tam sacerdotibus, tum laieto fidis ecclesiae filiis, quorum piieeima oollieitadino et liberalitato, consilio ot labore, tam salutare sacrarum missionum opus rooentiori tempore per omnes huius provbtoiao dioscosse laetissimum sumpsit exordium et iJcremoatum, ox quo, divina adaniraate gratia, ubarrititos iam perceptos faisse fractas, Dw gratias M--^gaudemus.

Quo magis, biooe praesertim diebus, infitaeiseUhos generis humani hostis ogtb domiateo risaki^puporsemtaare uovisquo ia dios ausibus autem pervsrtsro eenatar: toute frequentias profecte salutaret misafoaum suppetiae quaerendae eant, quibas ridebwt quasi novo ot extraordinario eurae pastereH» coeamtaa apem Demini purgaro ot periteere oportet.

Quapropter, anteerum pwtocea, quantum ponoumua, obtestamur et rogames ad ipstas salvatoris ... tatis vtribas wataedaut; ood et Otante nmatnn

Mone··· et roga·»» imper non paroeboe tanta·, ■ed et ali·· oedeaioran roetoraa et quoaeuaqo· huius provinciae aaeerdotea, iatao et fidalo· notaro·, •t, quanta· aiaguli potuerint, exeptabil·· encrera· •iaaionnm progreeeun tarera aatagaut

Ne, ob'deficiente· operariorum copiam, coetu· nostri salutifero niiaaioan· beaofieio priventur, ardentissime deaidaramua in Domino, ut, praeter patre· societatis lesu, congregationis 88mi Redemptori·. et petro· Capueiooa, quorum peraetoe hucusque in mianionibu» per hanc provinciam labore· grati commemoramus, aliorum etiam ordinum regularium, praesertim Sancti Frapcisci Seraphici et Praedicatorum sacerdotes muneri huic vere apoatolico operam navare oonentur. Deficiente copia ministrorum, qui religioni» »uae profeaaione ad. hoc munus vocati sunt, optime merebuntur ipui presbyteri cura animarum diveraia in loci· occupati, >i consociati, et collutis prius consilii·, sacra» missiones vicissim in paroeciis suis habuerint. Nostrum autem erit, fundum peculiarem in dioecesibus singulis erigere, ex quo parOchia, qui ad missionaries hospitio excipiendos haud sufficienti dotatione gaudent, sumtus necessarii compensari possint.

9. Prout missiones integro fidelium gregi, ita singulis laici» ad salutem exercitia spiritalia maximopere prodesse, dubitari nequit. Maxime cultioribus variae occasiones et motiva eorumdem, immo indigentiae et necessitates sese offerunt, praesertim ai novam vitae conditionem inire vel generalem confessionem peragere voluiit. Hunc iri finem optamus, ut in oppidis maioribus et aliis locis, in quibus plure» adsunt presbyteri, sic dictum sacrum triduum hebdomade sancta .aut saltem intra tempus paschale peragatur. Ut porro singulis quoque laicis, qui privatam eiusmodi mentis renovationem cupierint, pie consulamus, ordinum regularium auxilium in nomine Domini requirimus, desiderantes, ut in monasteriis virorum rttaribu», in claustris monialium vero feminis, attamen citra periculum clausurae vel regularia disciplina·, sacram solitudinem quaerendi et inveniendi occasio praebeatur, sitnulque hunc in finem exercitiorum magister seu pater spiritualis ibidem in promptu sit.

Caput XI.

Dt diriituM ctriM.

„*Fim» pratetfU* aat caritas <ta cervis *pun it* eoa· •eistaia iona ta *JU* aan Jitaa;" quae autem nonnisi per Spiritum sanctam diffunditur ia orbem terrarum : Hae eadsm caritate coelo terra nectitur, •t renati in Christo ooadunaatar et eoalaaeunt, »t multitudini· credeatm· ait cor nnoa et ani·· ■SK Quoniam vero oraaeente in dies hnias roecali superbia ae libidine, ·o11oη· refrigescit caritas: synodo· haec, agnoaosaa cum egregio gestiam doctor·, dilectionem ·■·· legi· plenitudine· ta oaritate· vinculum perfectioni·', nec aoa cuMtoram, qtatau premimur, maiora·' romedta·; aoqnentia inTjomiao aonta M praecipit:

1. Ut prae cetaria oaritate Dei repteaatar corda fidelia·, qua· videlicet prime· ta maximam mandatam, et insxhaaata· gonuinaa dileotieaia fraternae fontem eaee profitemur: paqtaroa Animaram imprimi· ipai saaotiatamo Dei aarore saeeeaai, igaam hunc coeleatem aotertiasimo otadio ta aordibas acis nutriant; fidelibu» entem divinae hataa rirtatia dignitatem ao pretium faoaado ore exponant, ambitam «t fractam eateadaat, metiva «t aabaidia •aggerant; praaeartite vero nuasqaam aoa toti» viribus populo sibi eoaerMito peranadoro taudeant. quanta ait continuae orationi· et piae aaeramaatorum fraqaaatotionia ad alendum aaori· ignem neceaaita·. Confosaarii ito·, maxime eam viderint poenitente· vivere immane» a peccati» mortalibus, omnem curam adhibeant, ut eoa in viam perfectioni· ot divini amori» introducant:

9. Cum vero, qui non diligit fratrem suum, quem videt, neque Deum, quem non videt, diligere possit?: fidele· notare· in nomine amantissimi Redemptori· commonemus et obtestamur, ut Christianam proximi dilectionem corde et opere exercente·, vero· Dei cultore» dignoaque Christo discipulos se elbibeant. Mirifida huiusmodi dilectioni», quae · specioai» meri philanthropiaml studiis toto Coelo distat, efficacia et fortitudo tristem cordis humani •goismum vincit, invidia», odia et quaseunique lites' deploranda» propulsat, atque desiderata generi humano pacis et unionis pignora praebet. Dilectionem hanc pastores animarum fraterna^ caritatis vinculo sibi invicem iuncti, continua sollicitudine promoveant; beneficentiam praesertim ecu caritati» comitem et sociam commendantes; sed et exemplum fidelibus, quod imitentur, per omnia praebentes Cum autem ex institutione catechismi Romani injuriarum condonatio omnium longe praestantissimum et caritate plenissimum officium censendum sit: parochi et confeasarii maximam in eo diligentiam ponant, ut iniurias aequo animo remittendas esae, non solum deceant, sed penitus etiam fidelibus persuadeant, lise ratione optime impugnabunt impias iuris et caritatis laesiones, fraudes, violentias et praeprimi· detestabiles usurae, quibus occurrere eo magis pastorum erit, cum ad eas supprimendas quaecuinque lejes civiles minime sufficiant. Quapropter gravissimis verbi» populo ostendant, usurae labem ac vitium utriusque testamenti paginis, non minus quam ecclesiastici» sanctionibus damnari gravisaimumque semper fuisse hoc facinua etiam apud gentes et maxime odiosum ? Cumque illud varias species induere soleat, ut fideles Christi sanguine in libertatem restituto» rursus in extremam ruinam praecipites impellat? „oatechismo Romano innixi doceant, usuram esse, quidquià praeter sortem et caput illud, quod datura eat, accipitur; sive pecunia sit. sive quidvis aliud, quod emi aut aestimari possit pecunia." * Provocant·· pd verbum Domini dicentis: „Mathum date, asAif iads sperant··,"' moneant fideles, ut si pecuniam suam collocare velint, diligenter caveant, ne oapiditate, omnium' malorum fonte, rapiantur, sed potio· ab ilii·, qui doctrina ac virtutis gloria sapor ceteros efferantur, consilium exposcant?*

9. Opns tandem bonum, immo praeclarissimum. in quo caritas erga Deam ta proximum singulari ·odo rofislget, oonaendamoa, clora· videlicet at papulo· noatraa urgente «ad·· oaritate rogante», nt dum d· vocation· and ad fida· et «cclesiam grato cords ia Doarine laetantur, varia propagandae fidat catholicae instituta «t sodalitia piis suffragiis atque eteoBOayuia, quanta· poterunt, invent, aeterna· Uloraa saluti provisori, qui ia tenebris sant et ia u»bra aortis sedant, ad dirigendo· pedo·

• ITtei.1, 6; stater BataV,
• Both ПП. 10; CMsssin. 14.

1 A Alph. Ug., *B—m ftk,* tit. tat, sppsad 1
' i !»«». nr, an
• Cat Bam , Uh. in, sap. β, quasst. IT.
* Lacs «it, quasat 1·,
* Coas. Lataraa. m, sap IA (Bard-VI, IMA]; sane. VUmc, [Hard VO, IMA]; Clitatatt» , Ute. V, tit A sap· "·
* Cat Bast, Issa sit, sap. A «nSnt. II.
* Coast Bsaad. XIV Vto pavstaf, is di 1 an. †74
* Ost Ba·, m et qaaast sit
* LraVLta.
" Oast Bsasd MV eagre sit

eorum i· viam paci Volemo· itaque, at qaae par provinciam aoatrem publie·· ia aooleaiia ateemo- •yaaram eolleationei hane ia finem fieri aoleut, maxima sollicitudine promevaantar, utque ia poetarem etiam illae praaaertim sodalitate «edolo propagentur, ga «ab patrocinio beatissimae virginis Mariae missionos in Africa centrali ierant, sub eiusdem immaculatae titulo tei catholicae per Orientem encourront, enb aancti Leopold» nomine miasionibus in America septemtrionali aaxilia feront, sub aanctae Domini noetri Infantiae titulo congregatae expositi· a Sinensibus infantuli gratiam baptismi et educationi christianae beneficium procurant, denique sub patrocinio «ancti Bonifaeii, nec non «anctorum Cyrilli et Methodii spiritualibus fidelium partim inter haeretico·, partiin inter schismaticos degentium necessitatibus subvenire sstagunt.

Caput XII.

be benedictiombue et rxorriamta.

1. Omni» quidem creatura Dei bona est. et nihil reiiciendum. quod cum gratiarum actione percipitur. Ut autem terrae huius dona piiaaime ad DeuSi largitorem referantur, et a peccati maledictione libera ad ritam aeternam fructificent, «anctificantur per verbuifl Dei et orationem ? Hinc omnino decet, ut rea praesertim, quae «aero ministerio inserviunt, ab omni usu profano removeantur, et ad «ancti operis efficaciam dedicata, virtute meritorum Christi nobilitentur. Inde sacrae benedictionis et consecrationis usum a divino magistro edocta, nihil unquam omisit ecclesia, ut etiam per huiusmodi sanctificationis virtutem et ritum, mentes fidelium ad coelestia erigeret.

Cum potestas benedicendi, sacerdotibus quidem competat, nonnullae vero benedictiones, et' praesertim consecrationes ad superiorem ecclesiae ordinem spectent: sacerdotes probe discernant, quarum benedictionum ius ad ipsos pertineat, et qualis ad alias benedictiones faciendas peculiaris potissimum episcopi facultas requiratur, ne dum ministerio ecclesiae fungi censentur, 'de rapina offerant holocaustum. Facultatis obtentae ambitus et tenor strictissime observetur. Huius sitioris generis benedictiones plerumque sunt, quae passim constitutivae vocantur, quibus videlicet res vel personae in ordinem sacrorum transferantur, et in eo constitutae sie permanent, ut profanus earumdem usus excludatur, uniusmodi sunt ecclesiae, indumenta et vaaa sacre, et alia. Res istae, quae per benedictionem aut consecrationem in ius Domini transierant, religiose custodiantur, et digna veneratione semper tractentur. Aliae benedictiones voro, quae per parochos iure proprio vel etiam per quoecumque sacerdote fiunt, plerumque sunt invocativae, quibus alicui rei vel personae per invocationem divini nominis spirituale bonum deprecando et intercedendo confertur, ut sunt benedictione· sponsorum, puerperarum, parvulorum, domus, fragum ot aliae.

Meminerint omnes, qui aliquam benedictionem nomine tade impertiuntur, modum et formam rituali Romano et proprio provinciae praeceptam stricte servari debere, neque unquam licitum esse, singulari ot excogitata aliqua ratione, nova benedictionum specie efformare ot adhibeto. Benedictiones iaauper recta et pia intentione peragant, ut' suo quoque merito coeperentur ad salutarem earumdem effectum. 8ed etiam populum sibi oommimum erudiant, qua meato benedictionum virtutem requirere oporteat. Cum enim non paaci .de benedietioaibu mina recte aentiaat, aut earum fractum vilipendeado, ant exaggerando virtutem de sensu, utilitate et propria vi illarum diligoatimiare docendi «ant atque monendi, nt illas, quae in officii· divini exhibeatur, piiaaime recipiant, quae interdum per dorareum faetorum .vel ob speciale indigentia offaruatur, asset» quaerant, et dum •acramsntalibns utuntor, interea cordi devotione ea optime agant, qnae per ritum exterae significantur et per eoeleeiam benedicendo exorantur.

2. Fide credimus, Deo permittente, malo daemone non tantum animabua, ^sed et corporibu hominum insidiari, immo et morbo in isti· et damna in alii· creaturi effieere pqaae, et interdum occulto Dei iudicio revera operari. Victo per Christum redemptorem diabolo operibusque eius solutis, rarissime quidem tales in corpora operationes nequissimae obvenire possunt; ecclesia tamen exorcismum retinuit et adhibet, ut potentia Christi regi» etiam externe fuget inimicum, quem interne insidiantem quotidie debellat. Neque dubium est. quin exorcismo rite adhibito potestas ecclesiae in daemones efficaciter demonstretur.

Quo occultiores vero operationes daemonis sunt, eo magis cavendum est. ne eius effectus existimetur, ubi morbi naturalis causa adest, vel phantasiarum tantum motus homines exagitant. Quapropter, nullo casu qualiscumque sacerdos eo quos energumenos putat, exorcismo adiurare audeat, niai re prius ad episcopum relata eiusque sententia accepta. Exorcismi vero, qui ab ecclesia in administration sacrorum praescribuntur, numquam' praetermittantur.

Cum in genere superstitionis sit, exspectare effectum a quacumque re vel persona. ad quem producendum a Deo non fuerit ordinata: sacerdote curam omnem adhibebunt, ut superatitjoao· ritu·, more et actus prudenter quidem, ast efficaciter a populo· depellant e praepediant. Sacri canona graviter, etiam poenis infligendis, vetant omnia et singula divinationum commenta, prava sortilegi aliasque vanas, impias et stolidas arte·, quibus homines ad mala depellenda vel ad fortunas augendas fascinantur. Has itaque dum animarum pastor percellit, vera ostendat remedia, quao oratione et labore suppeditantur, quaeque, si in hia terris patientiae neceaaitatem non auferant, eoeleatem profecto consolationem praebeat.

Caput XIII.

Dt ftpulhtnt tcdmattica.

Eccleaia catholica, pia fidelium mater, etiam decedente· suos non derelinquit. Prout moribundo· •aeramentorum praesidio iuvat, et egredientem de corpore animam daprecationibua et pia commendatione aua comitatur, ita et mortuorum aon obliviacens, tua ac debita eia persolvit, 'dum corpora tamquam templa Spiritu· «ancti e pulvare aliquando reaaacitanda, piis ritibus hpnorifioe in loco sacrato condere, pro salute animaram varo supplicare, et sucta offerre sacrificia. inde ab antiquiseimis temporibus consuevit. Hano sepulturae ecclesiasticas liturgiam et exequiaram ordinem ad praeecriptnm ritualis et miaaalia Romaai ca devotione at pietate peragant animarum' paatorea, ut ad aedificationem christi»horumfunu comitantium, ad oonaolatioaem moereatium atque ad salutem defanotorem huiusmodi sepulturae beneficium conferat Ceteram aequantia in hane rem monenda et recolenda oenauitnu

1. Eccleaia catholica, dum Mminam prohibet ut corporibu· suorum pium aoptdturee officium pie exhibeat, de eoeleaiaetica tamed aopulture, qnae in looo aaero aacriaque ritibua peragitur, tamquam de •uo acta ut miniatorio aaero disponere, eamque aula tautarn (deliba· axhibera sampsr aoHta aut. Quieum-

' ITta.IV, 4-A

que vero fid· et opere membrani eeeheUe mm exhibuit et in communione nine detluetM Mt, Christianae sepulturae honorent et beMCeiuai inre meritoque aibi vindicat. Ideo numquam, neque sub ullo praetextu, exempli gratia neu solutae stolae funeralis, sacram fidelium pio doftmotoram sepulturam differre aut prorsus denegare, qnisqum curatorum audeat. Memores, quod scriptum ait:
ne» prohibeat yreriom/1 pauperum corpora gratis sepeliant, iisque non obiter, Md pii et eum decenti apparatu istud Christianae Caritatis ministerium exhibeant. Laudamus etiam et fovendas commendamus sodalitates, quae pauperum tumulandorum curam specialem in se suscipiunt.

i. .Cum quibus viventibus non communicavimus, mortuis communicare haud possimus: sacris canonibus cautum est, ne honore et beneficio ecclesiasticae Sepultura donentur, qui in ecclesiae communionem numquam fuerunt reeepti, vel recepti quidem, attamen manifestis et publicis peccatis gravati, sine poenitentia perierunt. Provocantes proinde ad instructionem ritualis Romani ', in specie legem de excludendis ab ecclesiastica sepultura, qui mentis compotes deliberata voluntate mortem sibi violentam intulerunt, „nisi ante mortem dederint signa poenitentiae/· in memoriam revocamus. 8i parocho indubie constiterit, suioidam morbo laborasse usum, rationis perturbante, sepultura ecclesiastica modo consueto dgtur: quodsi autem parochus, grpvibiu rationibus duetus, iudicio medicorum et civilium officialium acquiescere dubitaverit: res ad ordinarium deferenda est, et interim, necessitate urgente, eorpms defuncti absque ritu ecclesiastico extra coemeterium humetur. Stante dubio, num suipida mentis compos fuerit an impos, ritu ecclesiastico sepeliatur, seclusis tamen propter scandalum foro oriundum solitis funerum solemnitatibus. Si tandem dubium occurrat, num qujs semet ipse interfecerit vel casu obierit, favendum est defuncto, cum in dubio delictum tam grave de nemine praesumi debeat. w

Expresse porro monemus, ne ad sepulturam ecclesiasticam admittantur, qui in duello, vel qui |in) alio peccato gravi et publico absque poenitentiae signis decesserunt, prout.illi etiam, qui in manifesto mortis periculo omne spirituale ecclesiae auxilium pertinaciter et coram testibus recusarunt, et extrema monentium sacramenta respuerunt

Acatholicorum in parochia defunctorum funera parochus, nullatenus sacris vestibus indutus, tamquam minister comitari potest. Tumulum defrutetis acatholicis, ai proprium coemeterium non habent, in coemeterio nostratem, loco quippe separato, toleramus; volumus tamen, ut, occasione huiusmodi funeris, tum parochi, tum fideles, quidquid communionem in sacria redolere videretur, cauto declinent. Similiter ex mente sedis apostolicae toleratur, ut in sepulcris gentilitiis, quae videlicet privata et peculiaria pro catholicis laicorum familiis aedificantur, cognatorum et affinium etiam aeatholicoram corpora tumulentur.

3. Caerimoniae, ritus et precM exequiales, quibus ecclesia in mortuorum sepultura utitur, secundum rituale a sepeliente sacerdote accurate ot fideliter observentur. Hine praecipimus quoque, ut, quantum fieri poterit, etiam in maioribus urbibus, corpus defuncti inferatur in ecclesiam, eoquo praesente missa celebretur. Si, propter peculiares locorum rationed, corpus in Mclesiam deferri ant ante meridio· Mpeliri non poterit: missa tamen non omittatur, sed, ei noa eadem die, saltem subsequent! non impedita, corpore absento celebretur.

Com ex certissima eeelMiae doctrina animae defunctorum ia purgatorio detentae nullo alio suffragio magia, qnam aeoeptabili altaria sacrificio iuventur ', sollicite agaat parochi et omnes Christi fldelea, ne istud refrigerii et aeternae salutis subsidium defunctis desit. Ecclesia non tantum in die commemorationis omnium fidelium pro cunctis offert sacrificium, ac pro singulis illico post obitum instituit oblationes, sed subsequentibus quoque diebus, tertio maxime, septimo et tricesimo innovat suffragia, et recurrentem anniversarium diem celebrandi antiquissimum habet usum, aliasque insuper missas pro defunctis offerendas libentissime concedit. Ad hoc pietatis officium rite persolvendum regulM. quas de celebratione missarum pro defunctis ecclqsia praescripsit, accurate observare eo severius sacerdotes iubemus. quo magis adhuc eas praetermitti interdum experientia tulit.

4. Sermones funebres, ubi non sunt consuetudine introducti, non habeantur. Tanto ardentius autem desideramus, ut in'die commemorationis omnium fideliam defunctorum sive, in ipsis coemeteriis, si tempestas permittit, sive in coemeteriorum sacellis aut in ecclesiis parochialibus sacri sermones habeantur. Quodsi alias usus vel necessitas orationem funebrem poposcerit, laudes mortuorum non dicantur, sed potius fidelibus divinae ingerantur veritates, quae corda, dum triste imperium mortis sentitur, ad aeterna tabernacula erigant, iisque dum pium solamen praebetur, officia defunetis debita inculcent Hic potissimum, ubi humana miseria oculis tain luculenter proponitur, viventes vigilare discant, ne cum venerit Dominus bora, qua non pujarint. inveniat eos dormientes

TITIUS IV.

De sacramentis.

.Caput. I.
De lacramrn^l iv *genere.*

Virtutem, quae ex passione Christi manat, videlicet gratiam, quam Deus ac salvator noster in ara crucio meruit, in nos ipsos derivari oportet; aliter enim nemini ulla aalutis spes reliqua esse poterit. Qnoniaih autem natura ita comparati sumus, ut ad earum rerum notitiam, quae mente atque intelligentia comprehenduntur, putissimum sensuum auxilio perveniamus: idem aapientiMimua rerum omnium artifex, considerans humeur ingenii imbecillitatem, eam ipsam virtutem aliquibus signis, quae sub sensum cadunt, pro sua in nos benignitate declaravit, ut. quae occulta Dei virtute efficiuntur, facilius intelligere possemus. „8i enim incorporeus esses," ait mactas ChrpMtomus, „nuda et incorporea tibi dedisset ipsa dofia; sed quoniam anima corpori conserta Mt, in sensibilibus intelligibilia tibi praebet * Quare elementiaeimus Dominus sacramenta verbo suo et promissione sancite ia ecclesia reliquit, quae sanctitatis et iustitiae tam significandae tum efficiendae vim haberent, per quae passionis suae fructum nobis ro ipsa communicari sine dubitatione crederemuJ, m modo unusquisque nostrum ad se eam curationem pie et religiose admoveret

Cum haec sit Moramentorum indoles et tanta efficacia, tam grave ot sanctum in iis dispensandis

• «sol. VII. W.
• De sxsqaiis Qustes non *Ucat etc.*
• Loco ait.
• Coti» osast. Bowdioti XIV DahOuWlisi, de «e 1« (potius 10] Bsvembria 17».
• Doer, mm esagr. inquis, de die t» Martii IMO st M apriUs INU

* Ceas. Trid, mm XXV, fluor, fle pug.
* Mnng. *tO* ad p Antisst, 4s SMMnftd. isflips· divins mpatarie [aLhamM In Matth^ spp. ad. Mmtf, VO, 787 K).
* Oaekr ant Mam. fiaat II, mp.1, quapM S - K

sacerdotum misiaterinm, tamqus nberea fructu· A oenspicui ia its, qui rite praeparati ea devote sus- y eipiunt; canonicas sanctiones innovante·, statuenda ducimus, qua· aequantur:

Ad sacramenta administranda sio accédant sacerdotes, ut augusta sanctitatis mysteria eorde puro tractent, ne aliis medicamenta, vitae librate·, sibi damnationi· poculum propinent: menteque orationis et meditationis pabulo refecta, dominicae pietatis dona ita dispensent, ut ex eorum frequenti tractatione et usu uberioréiji in dies gestiam et ipsi consequantur. Quoniam vero externa hominis com-χ positio primus eat internae dispositionis nuntius: ipse vultus, incessus, corporis motus, vocisque.temperatura animum'divinae misericordiae veneratione imbutum. Deique gloriae et animarum salutis promovendae ■selo inspiratum manifestet.

Sollicite attendant, ne in materia vel forma aut intentione admittatur defectus, qui vel integritatem R sacramenti vitiet, vel administrantem irreverentiae arguat. Quare sacros ritus et caerimonias praescriptas religiose observent, iπ quibus peragendis, ut inoffenso pede procedant, unicum ducem rituale praescriptum sequantur, bene memores non posse receptos et approbatos ecclesiae catholicae ritus in •olemni sacramentorum · administratione adhiberi consuetos aut contemni, aut sine peccato a ministris pro libito omitti, aut in novos alios per quemcumque ecclesiarum pastorem mutari '.

Ut ritus, quos antiquus provinciae huius usus tenet. et'quos temporum indigentiae exoptant, obtenta eorum a sede apostolic· approbatione, in unum compendium redigantur, parabitur nova ritualis Romani eâitio, ritibus hisce locupletata. Paretur autem editio tantae exemplorum copiae, ut ritualis libri accrescenti ecclesiarum numero sufficiant, et exemplis longiori usu attritis nova substitui possint. c Sic quoquo occurri poterit sacerdotum votis, qui ritualis lectioni frequentius manum admoturi, illius exemplar apud se habere desiderant.

Cum sacramenta administrantes, aut sacris ritibus peragendis intenti, non suum, sed ecclesiae ministerium obeant, eiusque legatione fungantur, tamquam morigeri legati et fideles ministri, quemadmodum in exequendis rituum caerimoniis ritualis praceptis adstringuntur, ita et eius lingua uti jubentur. Nemo itaque aut maioris aedificationis et uberioris sacramentorum fructus obtentu, rat sub quocumque alio praetextu, a lingua ritualis declinare, eamque cum vernacula commutare praesumat. Horum etenim rituum vis et efficacia non in verborum intelligentia, sed in surorum actuum potestate et integritate residet, nec tam ideo sunt instituti, ut docendo aedificent, quam ut ϑperando sanctificent. Ut eorum, quae agenda sunt et i> dicenda, intelligentiam consequantur fideles, saeerdos antequam administrat, vel alia data opportunitate cum uberiori ipsorum fructu, et absque suae inobedientiae culpa ea explanare satagatl.

Ut autem fideles intelligent, quanto cultu et veneratione haec coelestia munera digna sint, quibua proin pie et religiose utantur, porro quo maiori christianae perfectionis desiderio sic exardescant, ut si poenitentiae praesertim et eucharistiae saluberrimo usu aliquamdiu careant, plurimum damni ae fecisse existiment: rudimenta Mei docente· et ebi divini praecones, imprimis vera parochi, de ramentorum divinitate et fructu, atque recta ad •a suscipienda accedentium praeparatione fidele· studiceiaaim· et frequenter instituant.

z

Caput II.

inter «acramseta a Cbriato domino instituta, ordina at necessitate primam aibi vindicat locum baptismus, per qaem ax Alii ira· efficimur filii adoptioni·, haoradaa Dai at eohaeredes Iran Chriati. Cum ait lavacrum regenerationi·, fundamentum •alutis et ostium ad ecclesiam. iuxta fidei regulam etiam parvuli, qui nihil quidem peccatorum in aemetipaia committere potuerunt, in remissionem peccatorum tamen veraciter baptiaantur. ut in ii· rqgeneratione mundetur, quod generatione· contraxerunt.

Monendi rant itaque a parochia parente·, ut parvulo·, quamprimum fieri poteat. ecclesiae offerant baptiaando·, ne eorum culpa amittendae vitae / aeternae periculo exponantur, a quibus ad hanc adipiacendam temporalia vitae exordiunf traxerunt. Quodsi morti· periculum immineat, statim etiam a laico baptiiari poterunt: quare praesertim obstetrices. quae illud opportune dignoaeere possunt. a parochia diligenter inatruantur de baptiamo in tali neceuitatia caau administrando Si in mortia periculo baptigati supervixerint, deferantur ad ecclesiam, ut sacrae caerimoniae aupplеantur. cum baptiamy· in casu necessitatis etiam a sacerdote in domo privata collatus, absque sacris ritibus, qui essentiam actus solemniorem et augustiorem reddunt, ministrandua sit.

Baptismi conferendi locus proprius est ecclesia parochialis, ad quam ut parvuli deferantur, sollicite curabit parochus, neo patietur ut parentes ab hac canonica regula deflectant, persuadeatque iis, quantopere deceat, ut in domo Dei et salvatoris nostri regenerationis illuminatione donentur filii, quorum . mater, ut eos in huius exilii lucem edat, propriam domum studiose requirit. Dolemus, diuturno usu invaluisse morem administrandi baptismum infantibus ad preces parentum in domibus privatis, quem, sicubi tolli omnino non possit, ad tempus quidam tolerandum existimamus; sed "districte praecipimus parochis, eorum conscientiae onerantes, ne hanc pravitatem deducant in usum, ubi illam communem non fecit abusus; ubi vero effeminati aevi mollitia morem effinxit pravum, suo studio' et exemplis piorum catholicorum quantocius ad rectum satagant revocare tramitem.

In domo parochiali. aut in ecclesiae sacristie baptisare, prorsus vefitum est. nec tolerari potest, ubicumque talis abusus irrepserit; ei grave· et probatae oaueae exigant, ut sacellum aut oratorium privatum aut opportunum in aedibus paroehialibus conclave huic sacro usui dicandum ecclesiae baptismal! substituatur, id nonnisi obtenta ab ordinario licentia fieri poterit.

Cum parochus 'cognoverit, infantem iubente necessitate iam ab obstetrice aut alio laioo fuisse baptixatum, et, re explorata de valor· huius baptismi, dubium moveri non potuerit: quia hoc sacramentum iterari non debet, caveat ne illum, neque •ub oonditione, baptiaet; alioquin sacrilegium committeret, et irregularitatem incurreret. Tunc enim solum preces ritusque ecclesiae consuetos supplebit. Quodai vero rationabile dubinm remaneat, utrum in collatione baptismi eaaentiaHa servata fuerint. baptismum sub oonditione conferat consulto prius episcopo, nisi periculum mortis immineat; non enim haberi potest iteratum, quod non ostenditor gestum, nec temeritas intervenit praeramptidnis, ,ubi rat dilidentia pietatis,

pExpositi infante· eadem adhibita oonditione baptiaadi rant, etiamsi inveniatur scriptum, q«o baptiaati tignifieuntur; niaieo dne· iavsstigatio facta rit· baptiaatoe probaverit.

Ab haereei ad' eoclsaiam reduces si coetui A adscript) erant, cuius baptismus ex prudenti dubio vitio vel materiae vel formae aut intentionis laboret, exquiretur sententia episcopi, vel imminento mortis periculo baptismus sub conditione conferatur.

Ecclesiae, 'q"M infantium baptismum accelerat, «uni praesertim fropter aetata imbecillitatem innumere pene vitae pericula illia impendeant, adnltia, qui perfectum rationis usum habent, non consuevit baptismi sacrsmêntqm statim tribuere, sed ad certum tempus differendum esso constituit, gravibus ducta rationibus. Haec enim dilatio periculum, quod pueris imminere dictum est, coniunctum non habet, cum illis, qui rationis usu praediti sunt, baptismi suscipiendi propositum et male actae vitae poenitentia satis future sit ad gratiam et iustitiam. «i repentinus aliquis casus impediat, quominus ralutari aqua ablui possint. Contra vero, quoniam ab ecclesia diligenter providendum eat, ne quis ad B hoc sacramentum ficto et simulato animo accedat, eorum voluntas, qui baptismum petunt, magis explorari et cura adhiberi debet, ut in fidei doetrina. quam profiteri vdlunt, et Christianae vitae institutionibus perfectius erudiantur '. Quibus attendentes parochi, institutioni, examini et praeparationi adultorum catechumenorud' singularem diligentiam adhibebunt, providentag ne qui ehristiana professione censeri volunt, inimicos huic nomini mores exhibeant, et ne sancto coetui. <ejp ae copulatos e gloriarentur, cum novi nominis lactantia antiquae 'conversationis maculam aspergant. Quare, facta «olerti inquisitione, de iis quae requiruntur, testimonia fide digna' ad ordinarium referent, atque licentiam baptiundi ab eo petam.

. Nomen, quod baptixato imponitur, ab aliquo sumendum est, qui propter excellentem animi pietatem et vita? probitatem in sanctorum numerum C relatus est. Ita enim facile fiet, ut quivis nominis similitudine ad virtuü^ et sanctitatis imitationem excitetur, ac praetereo; quem imitari studeat, eum quoque precetur, et speret sibi advocatum ad salutem tum animi tum corporis defendendam venturum ësse Hinc illa tantum admittantur nomina, quae in. martyrologio Romqrio inveniuntur, cuius exemplum in qualibet ecclesia baptismati praesto sit, et λ cubi aliis parochialibus libris in ecclesiae inventarium referetur, ut delectus rariorum et insolitorum nominum probari, aut parentibus de seligendo haesitantflk congruum proponi possint. Quodsi parentes fHant. liberos nomine insigniri, qpod honealum quidem Uit. sed sancti memoriam non referat, coniungatur semper cum nomine alicuius sancti, ne videantur nominis compellatione naturali tantum familiae proprii, qui regenerationis gratia familiae Christi adscript! sunt; cui dum nobiliori D et firmiori, quam sanguinas vinculo iunguntur, tanti beneficii atque honoris nremoriam etiam condigno nomine profiteantur.

Quemadmodum patentes' nutricem et .paedagogum adhibent, ut eorum ope et opera in educandis filiis utantur, ita ex vetustissima ecclesiae consuetudine ii, qui eg baptismi faute vitam spiritualem vivere incipiunt, petrinorum fidei et prudentiae committuntur,, e quibus ad omnem pietatis rationem institui possint, nique ita paulatim in . Christo edolescere,. donec tandem viri perfecti iuvante Domino evadant. Et quoniam hoc munus adeo negiigenter passim tractator,. ut nudum tahtum'huius functionis nomen remaqeat, quid antenx sancti in eo., contineatur, ne snopioari quidem ho-

minge viduantor: parochi monebunt petrinos, quas? tepere deceat eum, qui aliquod officium suacepit, in eo diligenter exsequendo aumquam defatigari; neque convenire, ut qui se alterius paedagogum et custodem professus est illam ipsam deserat quem in fidem et clientelam suam recepit donec enm opera et praesidio see egere intellexerit. Revocagit illia ia memoriam verba sancti Augustini, quibus susceptorum officia erga filios spirituales comprehendit: "Debent eos admonere ut castitatem custodiant iustitiam diligent, caritatem teneant et ante omnia symbolum et orationdm dominicam eoe doceant decalogum etiam, er quae sint prima Christianae religionis fûdimepte. 1

Ex qUi^ petrinorum munere facile colligitur, cuinam hominum generi sanctae huius tutelae administratio committenda non sit. nimirum iis, qui eam gerere aut fideliter nolint, aut sedulo et accurate non queant '. Prohibendos itaque a munere petrinorum Araecipit synodus infideles, haereticos, schismaticos, ḗxcommunicato interdictos. manifestos et notorios concubinarios aliosque peccatores palam nbqos^aiiani illos fideles, qui matrimonium mixtum illicite contrahentes permiserunt. ut proles ex hoc matrimonio progignendae in alia praeterquam catholica religione educentur; porro mutos aut mente daptos, sed et * pueros, qui gon confirmati, aut saltem ad primam communionem nondum admissi sunt. Religiosos a petrinorum officio canones prohibent *: clericos vero in sacris ordinibus constitutos hortamur, ne illud facile suscipiant. .

Quoniam ex petrinorum munere inter susceptores et levatos tam arctum nectitur vinculum. ut intra certos terminos matrimonium contrahi non permittat, contractumque dirimat, in memoriam revocat synodus legem concilii Tridentini. ut scilicet unus tantum sive vir sive tn^lier iuxte sacrorum canonum instituta vel ad gtprtnhim unus et una baptixatum suscipiant. Phrochus. antequam ad baptismum conferendum accedat, diligenter ab iis. ad qdosspectabit, sciscitetur. ^iem vel quoselegerKit. ut baptixatum de fonte sacro suscipiant, et eum vel eoe tantum ad illum suscipiendum admittet, et in libro eorum nomine describat, dooeatque eos. quam cognationem contraxerint, ne ignorantia ulla excusari valeant Plurium quam duorum patrinordlm nomina in libros baptismales nullo modo inscribantur, oum praetextus, qui adduci solet, eos nimirum ut testes baptismi inscribi, omni ratione odreat. quiahuius fidem publicam parochi testimonium facit.

Multum sane iuvabitur studium Christianae pietatis et sanctificationis, si fideles saepius publice vel privatim renovent foedus cum Deo creatore, redemptore et sanctificatore per baptismum initum, jterpendnnt beneficia sibi collate, agantque pro illia gratias rogantes, nt iustitiam et sanctitatem, quam ex Dei liberalitate necti eunt, illibatam custodiant, vel peccato foedatam poenitentiae laerymis repurgare festinent Ad quod saepius, praesertim revertente annuo baptismi die,'iterandum, tum fideles hortabitur parochus, tum ipse praecipuis saltem per annum festivis diebus post concionem vel eatechesim oum, populo fideli iuxte formulam in rituali dioeeesano exhibendam vote bapriemalia Deo reddet

Puerperas exacto feliciter partu gratias acturas et benedictionem specialem suscepturas, ecclesiam

1 t'xmfer Cea. 108, 4M IV, 4e «su.; Cau Rm1 , part. U.

accedere. þi quidem «t laudabili· Sst ooaeaetndo, stricto tamen pruMepte aoa iaiaacta. Hortetar itaque parocho» mstrva invitetqae, ut ad exemplum beatissimae virgini»' Mariae ad eoeleaiam veniant; benedictionem vero hane extra eoeleaiam coaferre nullatenu» praesumat, etiamsi mulier propter infirmitatem aliamve esuram eeelesiam aoeedere impediatur; cum ritu» et fini huius benedictioni» praesentiam puerperae in eocleaia «opponat, nec matri in lecto decumbenti vel accessum ad eoeleaiam detrectanti benedictio haec conferri poaait. quin ritu» aacer ludibrio exponatur, et parochi benedictionem impertituri alacritas facile contemnatur.

Introductio ρηοηκτηβ utique catholicae, matrimonio mixto Junctae, fieri pote·:, ai· prole» apud Catholicos baptizat» e»t et eecleaiae catholicae quecreacit; quando ver<> apud catholico» baptisais ecclesiae subtrahitur. neganda eat matri licet catholicae talia benedictio. quia non pote»t ecclesis benedictione approbdre et cohoneatare. quod in radice improbat et dolet. Ut nutem catholica mater, hoc casu repulsant ferens. ex confusione aibi illata ab eocleaia catholica non avertatur, praevie de hoc disciplinae capite omni cum discretione admonenda est et instruenda. ne introductionem petitura ad ecclesiam veniat. Muliere» iero, quae ex illegitimo thoro peperenint. ad hanc benedictionem nullo modo admittantur; nec enim potest emo laetus puerperae ad ecclesiam accessu». quam tristi» matrem fecerat lapsu»; nec potent invitari ad limina eecleaiae, ut ingrediatur templum Deo gratia» pervolutura, cum ad ea potiu» reducenda euet poenitentiam actura, quia violavit templum Spiritu» nancti; neque aspergi aqua aalutari ad pacem, cui »ubmini»trandae «unt lacrvmnc compunctioni» »d tristitiam Praeterea nulla praesto eunt exempla conciliorum aut probatorum ritualium, quae vel indulserint, ut talibus impertiretur benedictio, vel ritu etiam ad similitudinem approbati compositu inorum lasciviae medicinam ferro praesumserint.

Caput 111.

De taeramettlo coxfin^atioM.

Ne ii. qui t^aptiamum susceperunt, quasi modo geniti infantes imbecilles essent a,d viriliter contra spirituale» hostes pugnandum: ideo Chriatua dominus. cum in nulla re sui» militibus deesse voluerit, chrismatis sacramentum reliquit, quo muniti carni» illecebras mundique fraudes et invisibilium hostium insidias fortius propulsarent, et robur acciperent ad nomen domini nostri lesu Christi non ore tantum, sed factis etiam confitendum semperque glorificandum. Quare, licet hoc Moramentum non Aeo sit necessarium, ut absque eo salvus quis fieri nequeat: tamen a nemine sine magno peccato nsgligi potedt. Etiamsi enim continuo .transituri» sufficiant regenerationis beneficia, victuri» tamen neoesaaria sunt confirmationis auxilial, quae tanto studioeius suat a fidelibus quaerenda, quanto aeriora diebes nostris mysterium iniquitati» parat certamina. Quapropter synodus hortatur fidele», nt, quod omnibus eomnHHNter sd sanctificationem Dena proposait, ab omnibus etiam summo studio expetetur.

Quamvis omnibus post baptismum confirmationis sacramentum administrari possit, minas tamen expedit hoc fieri, antequam pueri rationis asm acquisierint^ Confirmatio enim praeprimis ad id ordinata eet, ut eius virtute instructi ot parati inveniremur, cum nobis pro Christi fide pugnandum esset; ad quod sano'pugnae genu» pueros, qui adhuc usu rationis carent, nemo apto» esse indicaverit [1]. Parvuli rationis usam ««aerati, quibas freqaeatior offert qascipioadi haias sacramenti copia, absque rationabili causa non facile addneaatuf ad sancti chrismatis mysteria, astoqUam ad primam communionem admissi fborint; e contrario non differatur confirmatio nitra decimum quartum aetatis annum, ne invenitis aetas in huius vitae arenam imbecillis descendat, tanto tristiori cladi obiiciends, quant» etroeiorem pugnam illi tum propriae fragilitatis ignorantia parat, tum fallax mundi apeoies intentat atque seductorum' astutia molitur. Sed neque ruri, ubi non tam frequenter adtninisttari solet confirmatio, facile admittendi sunt ad seni psrvqli. priusquam •d «aeram aynaxim accesserint; neglecta enim hsc cantione fieri potest, et åccidi» dolemus. ut pro labili tenerae aetatis memoria obliviscerentur, se iam signaculo perfectionis esse munitos, atque sacri chrismati» munimentum denuo expeterent, quod praesertim tunc facilius evenire posset, quando de dorho paterna mature evocantuf Ne vero festinatio ad hoc sacramentum suscipiendum non tantum excusan. sed et suggeri videatur, eo quod dioecesium amplitudo rariorem eius assequendi occasionem suppeditet: episcopi pro muneris obligatione curabunt. ut in dissitis quoque dioecesium partibus frequentior eius adimm-endi copia detur, expetitun etiam. alio modo Accurri non posset, aedis apostolicae auxilium, ut pro rerum adiunctis de remedio benignissime provideat.

Ne frustra in confirmando» divinum huiu· sacramenti beneficium collatum esse videatur, summa cum pietate et religione illud suscipiant. Itaque de huius sacramenti natura, vi et dignitate, nec non de condigna ad illud suscipiendum praeparatione solertor erudiantur a parochi» ve) aliis sacerdotibus. moneanturque, ut septiformem Spiritu» sancti gratiam. corde per poenitentiae sacramentum a peoeeti» purgato et corporis .dominici virtute ornato, devote excipiant. Et quoniam ad christianae militiae exercitium vocato» confirmatio armat et instruit ad agones, summopere decet, ut militaria tesserae argumentum accurate cognoverint. Quapropter serio et seorsim examinentur, an sciant distinete Mitem preces consuetae, rudimenta fidei, praecepta' Dei et ecclesiae, et priusquam admittantur, ea edoceantur. Nemini concedatur accessu», qui huic examini non satisfecerit Ut episcopo constet, qui admissi fuerint, quilibet confirmandus exhibeat te»timoniumjparochi vel alicuius sacerdotis de praeparatione, peracta et admissione concessa. Monemus Moerdote». eorum conscientiM gravantes, ne tali testimonio provideant illos, de quorum praeparatione non constiterit. Testimonia)(pec, in quibus ceterum etiam nomen petrini pro confirmatione electi scriptum sit, administrato confirmationis sacramento reddantur parochis. ad quorum coetum confirmati q^rtinent.

8i ad suscipiendam confirmationem alia quam parochialis interdumque remotior ecclesia accedenda ait, prooessionaliter et pie orando vel etiam alternatim hymnos et cantica spiritualia concinendo procedendum est, cuius earum ludimagtstri vel alti a parocho constituti gerent. Provida Sollicitudine curabant parochi aut cateehstae, ut confirmandi tpatare conveniant, ae abeint quando episcopus initialem extensis venae confirmandos manibus orationem dicit; nemo enim iaaagendns est, qai primae isti mannum impositioni non interfuerit; vigilabant etiam, ne confirmati discedant, nisi abAutis prSciba» st finali beaodiotione epiacopi accepta. Mascalenun froa» eriaibua, feminarum vero coronis aliisque haiasmedi

1 Csa S. 4M. V, ds esas.

1 Cat. Rsea, pert. U. «ap. ». qsMM. 17.

ornamentis omnino voeu iit. Fomiue prueertim hae occasions dseeatav at valde pedica sint sraatas, rarnmqne caput, ai tegitor, cooperiatur veto ut alio qsodans tegamuto tam simplici et plaao, at dum frontem inungit episcopus, aimai manus capiti admovere valeat. Qao magia ipaa admiaiatratioaie •olemnitas oonfirrnudorum piam dispositionem augeat et perficiat, videbunt epiaoopi, ut sermou nervoso, elicitis virtutum theologicarum actibus, renovato foedere baptismati aliisque pii sxercitiis, prouti spiritus suggesserit et temporia ratio admiserit, confirmandi ad ferventioria devotionis qpfeotue excitentur, ut et episcopi Spiritum sanctum invocantia, et huius adventum praestolantium idem ait desiderium idemque suspirium. Et quoniam caritas urget, ut signaculo dominico iam signati, et spirituali robore muniti etiam reeentem, quae ad agonem armatur, aciem precibus ^niis et pietatis votis sdiuvent bine dum confirmandi aaero ebriamate inunguntur. alternarim in ecclesia cantentur hymni, psalmi vel cantica, aut rosarium recitetur

Patrini, qui ad huius quoque sacramenti adtninistrationem advocantur, tamquam duces ac monitores descendentium in spirituale certamen, talea solum admitti possunt, quibus non obstat, quod eos a patrinorum munere in baptismo prohibeat. Assumatur autem singulis confirmandis tantum unus. >ive vir sive mulier pro sexu confirmandi, aitque confirmationis sacramento munitus, et. quantum fieri potest, diversus a patrino baptismi! Ob dioecesium huius provinciae amplitudinem nonnumqqam evenit, ut confirmatio in una alicuius territorii eccleaia administretur, ad quam confirmandi ex vicinis parochiis evocantur. Spectatis difficultatibus, quae ut ainguli confirmandis singuli patrini assistant, saepiasime praepediunt, concedimus, propter necessitatem, ut etiam aliquos tantum petrinos masculis, et aliquae feminis matrinas constituere liceat ex paroohianis pietate conspicuis, immo si confirmandorum numerus valde exiguus esset, etiam unum tantum petrinum ct unam matrinam adhiberi indulgemus; omnino autem prohibemus, ne plus quam uni paroeciae idem petrinus et eadem matrina assignentur, aut èx alia paroecia patrini deligantur, qui nullam cum parvulis consuetudinem habent; hac ratione enim eorum officium ad meram caerimoniam redigeretur. Cum interdum accidat, ut ad confirmationem vementes sine patrinie cotnpareant, atque obvii dein hominea plurium, quos nec nomine norunt, sponsores agant, ita ut huiuamodi munus vanae caerimoniae ait ostentatio, et officium inde susceptum nullius momenti hebeatur: praecipimus iis, quibus confirmandorum praeparatio compnittitur, ut hos eorumque parentes, praesertim autem electos petrinos, de muneris suscipiendi gravitate sollicit· admoneant; praeprimis vero parochi videant, ut fidslibua universim huius officii origo, obligatio efi vinealius, quo innodat, clarius innotescat, ne a munere, cuius nomen et signum retinetur moribus, observantia exulet christianae caritati^ qaae illud instituit et commendat.

Ad quamvis ecclesiam parochialsm adsit etiam liber confirmatorum eorumque patrinorum, ex quo cognosci possit impedimentum cognationis spiritualis, quae contrahitur inter confirmantem et confirmatum, eiusque psuentes ac patricum, ia praedicto testimonio nominatum, etiamsi in ipso confirmationis actu alius, tamquam huius patrini procurator, manum apposuerit.

Ut saepius renovetur memoria icsocsn, que Spiritus sanctus in ooqfirmatioae «largitur, et crescat reverentia ia aiguulu· psrfeetiuis, atqu reviviscat rabar ad raaiataadam diabole ei teetatioaibaa eias: excitant parotibi tampers Puteeoetea aliiaque opportaab diobm festivi· fideles iam coafinaatos, at, qaibaa aaeti suat, doaa meats grata recolant, militiam, ad quam vocati suat, ultro subaaat, et proelia Domini, ad qaae armati eant, strenae proelientur

Capot IV.

Dr sortiammo ruefieristics soerussnls ssaa^w ralla.

«Amutissimi redemptoris nostri lesu Christi, unigeniti filii Dei, tanta fait erga bominea benignitas et caritas, ut humana indutus natura non solum saevissimo· pro nostra salute cruciatu· ntrocissimumqus erucis mortem perpeti, verum etiam in augustissimo suo corporis sanguiniaqu· sacramento •obiscum semper morari, ac nos peramanter pascere et nutrire voluerit, quo ipse in coelum rediens ad dexteram Patris nos et sui numinis praesentia et tutissimo spiritualis vitae praesidio communiret. In quo sanctissimo sacramento dum illum eumdem Deum praesentem adesse credimus, quem Pater aeternus introducens in orbem terrarum dicit: Et adorent eum omnes angeli Dei. quem magi procidentes adoraverunt, quem denique in Galilaea ab apostoli· adoratum fuisse scriptura testatur: nullus dubitandi locus relinquitur, quin omnes Christi fideles pro more in catholica ecclesia semper recepto latriae cultum, qui vero Deo debetur, eidem exhibeant

Ad hunc cultum praestandum ut subministraretur opportuna occasio et vividius incitamentum, publice et solemniter sanctiseima eucharistia in tomplia proponi coepit. Quem morem dum univorsa servat ecclesia, nostrae praesertim regiones quasi domesticum frequentant, quoniam haeresis saeculo decimo sexto exorta episcopos et fideles eprum curae commissos vehementer excitavit, ut tanto manifestius coleretur et odoraretur apertius Deus sacriunenti specio velatus, quanto acerbius doluerunt impugnari ipsius sacramenti veritatem, reverentiam cessisae cavillationibus, et cultum contenttui.

Quemadmodum certum est. summopere excitari fidelium animos ad reverentiam Dei filio debitam eucharistia in ostensorio venerationi patenter expositu, et corroborari fidem catholicam latriae cultu, quae sst aperta contra laereseos mendacium protestatio: sic aeque non deest experientia, nimie frequenti suetissimi sacramenti expositione nec gloriam Dei augeri, nec promoveri fidelium aedificationem, immo tepescere cultus fervorem et finem sacrae liturgiae impediri. Hinc multo melius est, ut non ita frequenter exponatur, et tunc cum debita reverentia, quam ut frequentius et sine debito obsequio et reverentiae significatione id fiat, quod cum magna animi commotione multis in locis fieri vidimus et invenimus·.

Que vero sanctissimi sacramenti expositio nimia dicenda sit, et que spectatis locorum circumstantiis populique fidelis indigentiis utiHs, ecclesia quidem '·«· communi non definivit, ast aeque singulorum parochorum vel ecclesiarum rectorum iudicio definiendum reliquit, sed potius eorum commisit ordinariis, qui, convocatis ecclesiarum rectoribus tempus idoneum constituant, quo sanctissima mysteria in qualibsit ecelssia exponenda sibi videantur Hinc patres in hac synodo collecti sandut qua sequatur:

' Can. 10», i1A IV, <· ooaa st oaa. 100, «st. IV, *· eoas.

ı e»U. sacyoL Hi IX. atiseshimsi; «· lis S sudi IMS.
ı Csu Trid, essa XIII, ssp.A
' Csafer: BtMdM XП, fastle.
• Bmstisti xrv «MI Aieqiimns, f) «s M apriUs 17S

I. 8aaettesimam iMnaMti· public· e< pilaster amodo amplias eoa sxpoaatar, aeqae il eoelesite regulariam, aW ao tnmpçrn, modo at ordina, quern epteoopus pmaeeripperit, onrvato utiqno rita externo, quem oeelqeia ia solemn· etposttàoae tenendum praecipit.

Quaadocumque ẽoacttemm auchartetia poblice adoranda exponitur, Moendnatur ad minimum duo. damai candelae, quae continue ardaantl, fiatqee débita ineensatio, atqne ai longiori tempore exposita remaneat, ecclesiae rector curabit, ot semper adsint aliqui clariei, qui illam fiexte genibus adoreat Quodsi sodales oonfraternitatum in sute vel etiam in allante ecclesiis id facere velint: scamnum ab ecclesiasticis seiunctum illia tribuatur, ut Deum precentor

Consuetudinem passim vigentem, impertiendi benedictionem eum sanctissimo statim ac decantata fuerint hymni *Pattg lingua* verba: *fit rt bfiujieti».* ceu sacrae liturgiae adversantem reprobamus, praecipientes. ut in posterum, decantato per populum hymno praefato,- celebrans orationem : *Dttu,* pu» *Hobù rub* Mcrammfo, praemisso videlicet competenti versiculo cum responsorio persolvat, moxque populo benedictionem sanctissimi, utique nil dicens, impertiat ’.

8i, praeter statutos et concessu» casus, quibus augustissima eucharistia exponenda est, peculiaris aliqua causa publicam eiusdem expositionem in quacumque ecclesia desiderare videatur: sciant earum rectores, quod ob causae gravitatem minime faciendae expositionis facultatem habeant, sed omnino petendam esse ab ordinario licentiam.

Quod [adj privatam attinet sanctissimi adorationem, quando scillfcet eucharistiae sacramentum, e tabernaculo non profertur, et ita velatum aut in ciborio reclusum est, ut ipsa sacra hostia videri non possit, porro quoad impertiendam benedictionem cum sanctissimo in ciborio. recluso, ad ordinarios pertinet editis de his instructionibus digno Dei cultui et nutriendae fidelium pietati prospicere.

2. Pie et religiose in Dei ecclesia inductum fuisse praeterea morem constat, ut praecelsum hoc et venerabile sacramentum in processionibus reverenter et honorifice per sacra templa vel etiam per vias et loca publiea circumferatur, quo ehristiani singulari ac rara quadam significatione gratos m memores testantur animos erga communem Dominum et redemptorem pro tam ineffabili st plane divino bénéficia, quo mortis eius victoria et triumphus ŕepraesentatur

Qua« processiones, ne vel sua frequentia vilescant, vel caerimoniis pro libitu introducti· solemnitatis magnificentiam obnubilent, statuimus, ut non instituantur aliis diebus intra vel extra ecclesiam, quam quos ritualis Romani et provincialis praecepta assignant; quodsi alia occasione- celebrari velint, exposita causae gravitate, licentia ab ordinario petenda erit. Nec deferendum censemus consuetudinibus quantumenmque diuturnis, ot qnae praetenderentur privilegiis, sed praedictam normem adeo firmam servari volumus, ut sx huiusmodi titulo frequentari noa liceat processiones, nisi illino valorem ordinarii probaverit examen.

Praecipimus quoque, ut in iis celebrandis ecclesiarum rectores stricte sequantur ritum a sacra liturgie praescriptum; hinc meminerint, semel teatans nam nartissimi sacramento benedietiooem impertienda- ease fidelibus, et quidam ia fise prooeesiontel, exceptis fertis V et VI maioris hebdomadae, quibas a beaediatioue daada proruas abstinsadnm eat. Moram toties banadieendi popula, quoties absolutio bymai. qui decaatari solat, partibus pausatur, ceu abusum eliminandam eaae prnsripimes. salvo utique rita ia processione tbeopboriea a rituali praescripto.

Processiones satem cam ťa aolamnitate atque tanto splendoris apparata eelebraatar, qui et laetitiam gretitudiqte eam reverentia pietatis pro viribus aemulari demonstret, -et victricem veritatem de mendacio et haereei triumphum agere doceat.

Quo certius cultus tam engueto mysterio dignae conservetur et crescat, impense optamus, nt par parochias instituantur vel potitu resuscitentur temporum iniquitate suppressae confraternitates sanotissimi Corporis Christi, tot indulgentiis a summis pontificibus nutritae et auctae, quae venerationis sanctissimo saeramento exhibendas curam gerant, vel adorando, dum proponitur colendum, vel comitando. dum in processione aut ad infirmos defertur, vel subministrando media ad honorem tali ac tanto Salvatore dignum, quantum fieri poterit, magnifico cfiltu externo contestandum.

3. Fides, quae Deum et salvatorem nostrum in augustissimo eucharistiae mysterio inter nos commorari absque dubio tenet, et pro immensa nostri dilectione denuo- exinanitum' laetitia gestiens miratur, suo ipsius impetu trahitur ad illum adorandum et tenerrimis gratitudinis testimoniis amplectendum. Haec autem fide·, reverentia et gratitude non ferunt, ut thronus eius longiori tempore destituatur adoratoribus, et ut 'Dominus, qui suos exspectat, ab iis derelinquatur. Quapropter admitti nequit, ut in ecclesiis filialibus sanctissimum sacramentum asservetur, nisi ad eas resideat sacerdos, vel in ite quotidie missa celebretur, et ab ecclesia paroehiali vel virorum coenobio non nimis distent, adeo ut, emergente incendio relinundatione, ad transferendam sanctissimam eucharistiam sacerdos tempestivo adesse possit; ac nisi sanctissima eucharistia qualibet hebdomada renovetur, diu noctuqus lampas coram ea colluceat, et judicio episcopi adaif noses sitas ad consulendam saluti animarum ’. Quae obtenditur ratio, ut populus ad preces communitur persolvendus sbsente sacerdote coram sanctissimo sacramento convenire possit, repugnat praeceptis quae in obeundo cultu divino ecclesia sequitur.

Caput V.

Ɖ prrcibuf fttadrafMe dororum *rt pirpftua* ftderot»onejmnr 'uii sseromrwri.

1. Ingeniosa fidelium erga Salvatorem caritaa, dum vitam et mortem eius grata mente recoleret, memoratu digniora utriusqne momenta tanta pistate repetebat, ut ad sonam tempora sttem suae devotionis moram componeret. Snoeulo Oecimo sexto, Mediolani preces sqlemnes ad quadraginta horarum spatium protrahi coeperunt in honorem quadraginta horarum, quibus Salvator post mortem in sopulebro requievit. Eodem saeculo summas pontifex Pins IV approbavit sodalitium, qnod quadraginta horno precibus exploro consusvit, nt orationis fsrvors imitaretur ietuium, qnod Dominus ad quadraginta

’ Btusdteti XIV Autc seri SO, ef. dser. ·. rit ooagr. ia Nentem. U mariti I«tt.

ⁱ Bsaedteti XIV, tow supra rit.

‘ Date. a rit. ssagr. ia ana oriL mia. Capus, prsv. Haiv. «mati taw.

* Csue-TMA, sass XW, eap. t.

1 Dscr. a Ht. csagr. Is MsaepoUtam, ds die 11 msU ISM et hi 'VoMsrvsa., do dte M septeuMs IMO.

* 8. mattl *ft^r.* ia CmtsaM, 11 MU 17U7, sd V doh st ia Amntea. Id mariti IM; a rit ssagr. ia Numrtaa Psg^ 19 sept. MM st te aas ssd. Ospse. at sag. ISM; use asn a Ugusri, M am- Hh VL tenet. S, sop. 0. dssuriLdoh S. ad da.

dise protraxit Cam paulo poet aodetia gmefariurie A ssdiquo ifigaratar maiio, Ommm papa VIII peooos ad imploraadum Dai missrlmrdiem per oorietite Romae seatinaaadte ita dispescit, «t par qUadrugista horarum spatium la eaa tenlcii· a fidelibe· persolutas, ta aBa sodom tampnris spatio ooo-tiouarontur.* Que eAeatins aaMratar ecetioais •tedium, solitae aaat proem haa feedi «ata· soiemniter sxpesito Maetissimo rocrameate. Haoe pteeum suppliMtioauame· régula brwvi arbia Romanas terminos sxosesit, at par wrivoroute fera orbem Christianum diffusa est tante quidsni' ceterius, qaa liberalius indulgsntia· aeaa approbationi summi pontiflem addiderunt Quooiam rare ia aaetria regionibus plan obstabant, quominus dsvotio continui» quadraginta horis ' doduoi posset, baaignitaa apoatoBeae Sedi difficultatibus istia.eoadeeeeadeaa, indulgentiarum gratiam procibus quadraginta horarum ooecessam etiam tuae ' impertitur, quando, stantibus causis gravibus, sanetisaimum saenaoatua continuis quadraginta horia noa proponitur adorandum, dummodo expositio horia diurnis non interrupta quadraginta horarum spatium assequatur'.

Quae devotio, quam calamitates turbulenti nostri aevi ita impenso commendant, quemadmodum illam suspiria praeteritorum saeculorum peperaraat, ut nbi introducta eat, perseveret, et introducatur ubi desideratur, ex toto cordo optamus.

Statuimus vero, ut sanctissimum sacramentum horis diurnis continuis expositum maneat usque ad consummationem quadraginta horarum. Quare expositio neque interrumpatur tempore meridiano, neque benedictione aliqua interdis elargienda, ut fideles indulgentias devotioni annexas consequi possint. Volumus quoquo ut, quantum peculiares ecclesiarum circumstantiae et vires permittent, etiam de externae sotemnitatis apparatu provideatur, quem instructio démentie papae XI de dio »0 iunuarii 1705 praescribit, cuius tenorem rituale mox edendum in appendice exhibebit .Nullibi autem preces quadraginta horarum cum solemnitate patroni seu tituli ecclesiae coniungantur, aed alio, quo magis convenit, tempore celebrentur, quia eanotorum cultus, quam sibi illis diebus eorum memoria vindicat, haud apte conveniret cultui Mactissimo Moramento impendendo.

2. Quemadmodum ab orte solis usque ad oecacum et in omni loco sacrificatur et offertur Domino coeli et terrae oblatio munda, ita decet, ut grata redemptorum pietas Dei filium, qui post renovatam in hoc sacrificio sui oblationem nobieoam manet, etiam iugiter et in omni looe adoret. Qaod ut assequeretur, multorum coetuum studium in unite sodalitii coronam ita coaluit, ut preeM quadraginta horarum in.una eoolotia absolutae iaeiperoat in alia, et continuarentur ρφτ tot eoatiguas, quot ex temporie mensura requiruntur, ut totius anni tiroutae omnia coronae membra complecteretur. Ita dum renaeooiM sani orbita ad primum soroeao membrum revertebatur eodem cursa repetitura cetera, ouata Mt perpetua Mactissimi sesraUtaati adoratio. In hia per universum orbem sparsis sodalitiis enituit etiam instituta Maculo elapso te arohidioosesi Progessi coafrateroitte perpetuae adorationi mantis simi sacramenti ·, quae benignitate summi pontificis Clomsati· XIV confirmata, atque,erchiooefratereiteti sanctissimi sacrammti in Urbe aggregata, omnibus eiusdem indulgentiis anete set'.

tataaaaaara· pba vestigii· inhasreates, providebant baiaa provteeiao epteoopi, ut non tantum MMÜNÜM iβiβïi· ЭPQfiMt aed at salutars boa dovotieni· exercitium per universam provinciam propagetur, iaetitatis par stafntau dieeeesM oenfratarnitetibiu, quae, et arohi«eafraternitati Urbia aggregeatar atque indulgeetii· augeantur, beatissimum patrem Piaa IX aappUoea adibunt aparaatea fera at (dale· indefesso pastorem aelo eruditi, ia dica laetiores scirentur et gratioroe agneecMt gloriae •Ititadinsm. qaae ex veneranda Chrieti praesentia ecclesiae Dei accedit. Hoc oaim aaaidao adorationis studio eveniet at fldetea sibi grataoteatar, illud nobis ena coelestibus asse commune, at atrique Christum Deam et hominem praesoatem habeamus ; atque dam gaudentes agnosMnt, illos Dei praesentis beata visione perfrai, ipsi eaa. quem praesentem quidem, attamen oeniorum sensui imperviam firma et constanti Ude veaeramur, ita adorabunt, ut aliquando illum revelata cernere mereantur facie, beati visu eius gloriae

Caput VI.

D seers eoonnsmiees.

Dominus ac redemptor noster, qui. purgatione peccatorum foeta, sedet ad dexteram Dei Patrie in excelsis, pro immensa, qua nos diligit, caritate, non tantum Deae et homo, sacramenta)· modo in altari maidens, in deliciis habet esse cum filiis hominum. sod sui oblationem quotidie renovans, ad huius vivifioentis hostiae participationem nos invitat, corpus suum in cibum st sanguinem in potum nobis offerena. Cum per hoc vitae pabulum et pharmacum immortalitatis efficaciroimo modo praestet, quod promisit dicens: „Frait« od m« ostom, fW' intereris ·< osrrsti estis, f ryo rf/iaaM eos." ' quis in hoc exilii deserto non laetus properet ad colligendum manna coeleste et hauriendas aquas do fontibus salvatoris? 8icut igitur omnium fidelium unus sit dolor hac esca angelica privari, ita animarum pastoris sit praecipua cura, ut oves sibi commissae illa reficiantur, atque corpore Domini nutriti do spiritu eius vivant: illa ait anxia sollicitudo, ne quis sibi indicium manducet et bibat, non diiudicans corpus Domini.

Hinc animarum eurum agentes praesertim parvulos ad primam communionem diligenter et accurato praeparent, nullique parcant studio, quo tenera corda fervontiori erga Christum incalescant amore. 8i enim veram Mt, a Christiana puerorum institutione at plurimum pendere totius parochiae incolumitatem: noa minus certum est, pii ad istam piam odueatiendm conferre efficacius debita ad priurom oommnnionem praeparatione. Principium. ex. quo totius praeparationis effectus sequitur, summa existimatio set, quam do sua prima' communicaro roneipore debeat pueri. Ad quam ut tenore aetas perducatur, parochis et eetaehetis nil adeo eordi mm debet, quam ut pueros Christiana doctrina imbpaat et ad pietatem .intermeat, ne, si ignatri et levro accederent, praematura et propere admistio te diuturnum digaiae oommunloai· impedÜMntam verteretur. Quando celerter examinati admittendi oeaaeatar, peisuadeto ipsis ooaeatar, diem priateo eoataraafoute fetarum mm fotia vitae celeberrimam et assutietimum, oum ex hac principali actione tamquam ex fonte derivari soteat roUquA'MMM eemmunieuh frequentatio, vita.obriatiaaaMd^lpM Mtasastacna. Ilii itaque intentatam

* Cauri. Ctasrat VIII tirsem «t dmtarmri, di· taasvsmksts Ita

• Osas'. Broad. XIV dwmimai, te fle M aqtMs Hta M* MMN|·Mı Â1W·· MM ITW»

' firoae CbmmtisXIV, te H» d segmli im.

* (Ccafer m(> WX, fi·· П, rsp A qasssu Hi

reliaqsant at paererum eoedib·· alt· imprimatur, scriptura· oomenonitio: „Op«M prends est, iwf·· kMWtt •sd A-. 1
Ipsa vero prime parvaforam commuai·, eai. at' etiam parent·· intersint ardenter optamus, «it die· «aerap' laetitiae et dssidsrabilis solemnitatis; quapropter qao splendidiori poterit modo celebretur, at animis adhuc integris .alte imprimatur «aeramenti maieotaa, et «auctitatis atque reverentiae et pietati·, qua Dominum ad «e divertentem exceperunt, memoria non possit facile oblitereri. Qui poet primam sacram communionem scholas frequentant, iis non excepti·, qui in privati· instituti· educantur, duce parocho aut presbytero religionis magistro, quater per annum, praemissa sacramentel! confessione, ad sacram synsxim accedant.

Ut non solum parvuli, sed omnes utriusque sexus fideles saepius per annum sacra communione reficiantur, sancta mater ecclesia vehementissime desiderat, immo optat, teste Tridentina synodo7, ut in singulis missis fideles adstantcs non solum spirituali affectu, sed sacramentel! etiam eucharistiae perceptione communicent, quo sd eos sanctissimi huius sacrificii fructus proveniat. Cui voto et desiderio ecclesiae ut fideles «altem ex parte satisfaciant, omni adhibito studio et indefessa diligentia parochi allaborabant. Quem in finem, in omni patientia et doctrina populo christiano saepius explicabunt et in inemoriam revocabpnt fidei articulos de sanctissimo eucharistiae sacran^ento, praesertim de nostrae infirmitatis indigentiis, quibus eius virtus et medieina succurrit, et quae de praestantissimis «aerae communionis effectibus ecclesia sentiendum declaravit et fipfinivit. Et quamvis necesse s!t, ut solerter inculcent, quam temerario •usu accedant et pernicioso ore gustent, atque sacrilego oorde percipiant, qni mortali peccato gravati, mensae coelestis communionem non verentur: caveant tameu, ne dum illa doctrinae ecclesiasticae capita explanant, nimio rigore seducti, fideles a salutari refectione avocent,', et debiles robore desiderabili privent, meminerintque sanos medico non indigere, sed aegrotos. Quapropter non suum sensum, sed decreti sacrae concilii congregationis, ab Innooentio papa XI approbati, sequantur indicium, dicentis: ^Frequens ad sacram alimoniam percipiendam acccMus confeasarioram secreta cordis explorantium indicio est relinquendus, qui ex conscientiarum puritate et frequentiae fructu et ad pietatem processu, Initis negotiatoribus et ooniugatis, quod prospicient I eorum .saluti profuturum, id illis I praescribere debebunt!"

Sacra communio palam petentibus negari non potest, ni«i pnbtioe indignis, quales sunt excommunicari, interdicti, manifeatiqus infames: ut meretrices, eoncubinarii, foencretores, magi, sortilegi, blaephami et alii sins gansris publici peccatores, ú de •onus poenitentia et emendatione non constet, et publico smmdalo prius non satisfecerint4; non tamen licet sacerdoti quamquam ex iis, qui arcefidi non sunt, interrogaro do peracta confessione, antequam sum ad cbmmUnionom admittat.

Praecipue autem animarum poetor vigilabit, ae s sint ia grege, qni neo paschali tempore dominicae passionis ut caritatis mysteria frequentaro deciderent. Hinc, tempore quadragesimae legem ecclesiae ia concilio Lateranensi IV latam et - Tridentino confirmatam, saepias promulget et èxplicat Cui praecepto ut omnes Christi fideles foribus satiatlMera, «t ut atque desides unam excusationis causam praetendero poetist: tempus paschale, seu terminum suscipiendae seerao oommunioais paschalis ex diuturni moris usa a foria IV Cinerum aeque ad dominicam Trinitatis inclusive extendite·. Optamus insuper, ut fidele· communionem paschalem sumpturi, propriam ecclesiam pnroehialgm adeant1; quamvis salutare istud necessitudinis parochialis vinculum temporum iniquitate laxatiim, aspero praecepto constringere nohimus. paterne tamen fideles monemus, ut qui aegre ferrent} ti membra familiae declinarent 'a convivio, quod communis familiaribus laetitia paravit, nec ipsi deflectant a mensa communi, quae illos fide domesticos, caritate familiares et sapernaturali nutrimento consanguineo demonstrat.

In ipsa administratio·· buina augurtisaimi sacrementi sacerdos ea religiose observet, quae in missali et rituali de communione intra et extra missam fidelibus distribuenda praescribuntur, ad illud praecipue attendens, ut fideles ad sacram mensam accessuri, quantum fieri potest, intra missam post communionem ceiebrentis admittantur et advocentur. Mos passim introductus, communi videlicet voce recitandi lingua vernacula confessionem generalem, quam minister altaris lingua liturgie· interim pronuntiet.' laudem meretur et imitationem.

Qui infirmitate corporis praepediti ecclesiam accedere non possunt, refectione sacramentali propterea non sunt privandi, sed quo magis indigent medico, qui animo fnedetur et eorpori, eo ferventius desiderent Salvatorem, eo reverentius excipiant venientem. Parochus vero aegrotis paroohiaais sacram communionem, non tantum prout lex postulat tempore Paschae, sed et votis eorum satisfacturus quoquo alio tempore paratissime ministret; immo coelestis medici desiderio, sanandi contritos corde et confractos dimittandi in remissionem, laetus occurrens, populum saepe docebit et singulo· fideles paterne monebit, ut aegrotis, etiamsi vitae periculum non immineat, de medicina sacrae synaxis saepi··, maxime si festi alicuius celebritas id suadeat, provideant

Infirmis vero graviter decumbentibus, de quorum vita dubitatur, sacramentum eucharistiae ministretur per modum viatici, et quidem ordinario a parocho •iusve vicario, ab alio autem sacerdote extra casum necessitatis nonnisi ds parochi licentis. Itaque parochi memores praecepti ritualis Romani: „Viaticum sacratissimi corporis domini nostri Issu Christi summo studio ... diligentia aegrotantibus opportuno tempore procurandum est, ne forte contingat illos tanto bono parochi incuria privatos decedere, * psrochianos pro pestoralis sollicitudinis selo commonefacient, illorum esse, quhndooamqas qpi· familiarium vel domesticorum graviter decumbat, matare parochum vocare. Msnstrebunt etiam, quae sit impietas, infirmum fraudare medicina coelesti, et quam saeva sit commiseratio, destituere affictum divino consolatore, qui visitationis suae gratia illo· erigit, quos vana hominum consolatio tristes relinquit 8ed et ipsi^ quocumque modo cognita parochiaai alicuius gravi infirmitate, etiam non vocati illum visitabunt, et ad sascipioadum sacrum viaticam allicient.

Sacra eucharistia ad aegroto·, sive illa refici velint ex devotione, rive muniri at vieti··, publice

* IPmuLXXB, 1.
* 8ess.XXn, sep.U
* & stMil ssagr. Assrst. ds «- MMrusril *im.*
* IX «tineis Ban, <s ss. sash. sssssss.
* C. Ifi,X (I, fit); s«aAr ssaa. TriA. mss. un. «sa. X

I Çt, ritssle Basa, ts Mmasun. paseb.
• Ct ritasls Bsm, § ssmmmt psssh. st oseussa. iaflns.
• Ds eeesm tafina.

et honorifice deferatur a sacerdote, mperpelliooo et stola induto, oampauula adreatam Doniini sepita sàp annuntiante. Morem hio ibtquq vigentem, deferendi safiiunr sacramentum tab hnldachino eum maiori solemnitate et fideliam comitata, grati laudamns, volumusque ut pia haoo oonsuetudo. cbl adhue desideratur, pro'viribus indacetarl.

Deferantur autem, quantam locorum ei temporie rationes admittunt, pluree particulae consecratae in parvo ciborio, proprio operculo cooperto, tum ut aegroto eucharistia iam refecto oum earho sacramento benedici posait ', atque illud comitantes indulgentiarum a summis pontificibus concessarum * participes fiant, tum ut ipse sacerdos facilius evitet difficultates, si fors negande esset infirmo sacra communio.

Occulte autem ssmum sacraluentum ad infirmos numquam deferatur, nisi ordinaries facultate sibi a sede apostoli™ concessa ex gravissima causa dispensaverit

Caput VII.

De sacramento poemfentiae.

Quemadmodum nobis nasci non' profuit, nisi redimi profuisset, ita neque renasci profuit illis, qui post susceptam baptismi gratiam, seipsos in peccati servitutem et daemonis potestatem tradiderant, nisi eia. alterius insuper, utcumque laboriosi baptismi remediun/praesto esset, sacramentum videlicet poenitentiae provida miseratione a Christo domino institutum ?

Quodsi vero huius sacramenti medicina non secus lapsis post baptismum, ac baptismus nondum regeneratis, ad salutem prorsus necessaria dignoscitur*: procul dubio, cum humanae naturae fragilitas alioquin omnibus nota sit, Mnaxime cavendum erit, ne. superveniente fors essentiali defectu ex parte ipsius ministri, salutiferi eiusdem sacramenti effectus frustrentur.

Idcirco patres in hac synodo congregati pari aolertia, qua ores errabundas reducere ad gregem ardentissime exoptant, sequentia prae ceteris de legitima sacramenti poenitentiae adminietratioue profiteri et statuere consultum ducunt in Domino.

Cum fideles praesertim hoc ipso poenitentiae sacramento ad' sacram eucharistiam sumendam aptissime disponantur, divinus sacramentorum auctor pia et maxime consentanea dispositione providit, ut illi ipsi, qui soli verum eiusdem corpus conficiendi potestatem habent, accepta etiam altera sacerdotalis ordinis potestate, corpori Christi mystico salubriter prodessent, fidelibus videlicet sacramentum poenitentiae mini.straturi. adeo ut omnes et singulos presbyteros in hac functione apostolis succedere verissime censendum sitl. Quoniam vero illius quoque iudieii, quod nomina ot auctoritate Dei miserentis exercetur, nature «t ratio expCocit, ut sententia in subditos dantaxat feratur: persuasum semper in ecclesia.Dei fuit. et verissimum esse praesens quoque synodus palans profitetur, non illicitam solum, sed omnino invalidam, mu nullius momenti esse absolutionem,' quam sacerdos profett in eum, in quem ordinariam aut delegatam noa habet iurisdictionem

Cui dogmati catholico ea, qua doeet, fidelitate inhaarentee, districtim et severissime prohibemus, no quis sacerdos, sive, saecularis sive regularia, in quacumque huius provinciae dioecesi utriusque sexus fidelibus poenitentiae sacramentum ministrare praesumat, nisi legitimam ab ordinario loci facultatem obtinuerit, excepto tamen mortis periculo, quo imminente, si proprius desit sacerdos, alioquin quicumque presbyter quoslibet poenitentes a quibusvis peccatis et censuris licite et valide absolvere potest ?

Facultatem hanc seu iurisdictionem pro sacro tribunali antistitae locorum, servatis concilii Tridentini sanctionibus ? conferent aut ordinariam per collationem benefidii seu officii, cui cura animarum conjuncta est, aut delegatam, quam reliqui sacerdotes pro beneplacito ordinarii obtinebunt.

Quaecumque autem sit obtenta jurisdictio. et sive sqripto ordinarii testiiqonio, sive vocis eloquio detur, strictissima^ interpretationis habenda est tum ratione loci et tempons, tum ratione personarum et caauurp reservatorum, adeo ut praesumptivi consensus excusatio nemini patrocinetur. Quodqi vel provisus jurisdictione ordinaria munus, cui adnexa est, dimirerit, vel delegata alterids sacerdotis iurisdictio ratione definiti tenoris et ambitus cessaverit: pro iterum obtinenda facultate ad ordinarium loci recurrendam est.

Ordinariam, qua' parochi provisi sunt, iurisdictionem minime fas -eat 'sic interpretari, ut alios quoeoumque sacerdotes, légitima facultate destitutos ad audiendas parochianorum suorum confessiones sine praevio' consensu ordinarii loci delegare se posse' existiment. Quod ne fiat, praesenti decreto aperte declaratur, episcopos huius provinciae collationem cuiuscutuque jurisdictionis pro excipiendis fidelium confessionibus suo iudicio et beneplacito reservasse. Minime tamen impedimus, quominus parochi subditos suos in alia huius provinciae dioecesi fortasse commorantes, prout potissimum in peregrinationibus sacris contingere solet, licite et valide absolvere queant

Concedimus quoque ut, ratione consuetudinis in hac provincia vigentis, vicini in confiniis dioecesium parochi eorumque adiutores, quando concursus poenitentiam mutua confeesariorum subsidia exigere videtur, in administrando poenitentiae sacramento ultro sibi invicem auxilio sint: cuius tamen ministerii causa distinctam easuum, qui io finitimis dioecesibus reservati sunt, notitiam habeant oportet.

Quanta blim religione in antiquissima ecclesia ius ordinarii sacerdotis conservatum fuerit, ex veteribus patrum decretis facile intelligitur: quibus cautum est, ne quis episcopus aut sacerdos in alterius dioecesi aliquid gerere auderet sine eius auctoritate qui illi praeesset, aut nisi magna necessites cogere videretur Etiamsi, stante decreto concilii Tridentini proprius poenitentiam sacerdos non solus parochus, sed quilibet presbyter censendus sit legitima per ordinarium loci facultate praeditus, adeo ut sacerdotes ab episcopo ad audiendas confessiones per dioeoesim constituti etiam invitis parochis quocumque tempore fidelibus poenitentiae aacrameatqm administrare queant multis tamen rationibus convenit omnino, nt saltem non inscio parocho confessiones praesertim aegrotantium ,ex-

* Cf rituale Re·.. loco supra cit.
' Cf rituale Re»., lues dt. ad fia.
* Couatit. lanoosafii XI ZηάακM set·*, te <fie'l Oct. 1678 et lauoceutii XII ZteMws ftMu, te di* 6 iaa. 1686.
* Decr. a rit. magr. in GnateVS·., 16 teeeeib. 1686.
* Cone. Trid.. sees XIV, te poem, sap. 1 st S.
* Cat. Ro b., put. U, eng. 6, quasst. 1.
' Cat. Rest., lues tit, qStest. M.
* Cone. Trid., sees XTV, te pun., tap. 7.

' Cone. Trid., loeo dt. : cat. Ro b., part. II, cap. 6, qaasst. W.
I Seas. XXIII, de rtf., cap. 16 st seas. XIV, de poen., cap. cit.
* S. ooncil. congr- ia Pnaasaiee , 8 décemb. 1707 (ia lib. deerat. 67 et aped Benet. XXV, MU. Mb
Y Cat. Bom, ta» da, qaneat. M.
* Coes. Trid, ses XXIH, ds rtf.. cap. 16.
* S. ooaeU.. ooagr. In Aratius, 86 oct. 1618 (in lib. deem. 11).

capiantur; and·, prout regulare ep 8oMtitatioB ii Clementi· papae X ita praeaenti decreto aaeoularea etiam huiu· provinciae confeaaarii obligantur, parochum de ministrando vel ministrato huiosmodi infirmis poenitentiae sacramento illieo certiorem reddere; sufficit tamen, ut haec certioratio fiat saltem per scripturam apud ipsum infirmum relinquendam.

Magnopere etiam ad cbristiani populi disciplinam pertinere patribus visum Mt, ut atrociora quaedam et graviora crimina non a quibusvis, sed a summis duntaxat sacerdotibus absolverentur; unde, prout merito pontifices maximi pro suprema potestate sibi in ecclesia universa tradita, ita episcopi quoque in sua quisque dioecesi causas aliquas criminum graviores suo possunt solentque peculiari .iudicio reservare ·.

Episcoporum erit sedulo curare et vigilare, ut casus sedi apostolicae reservati, praesertim qui ll frequentius fors occurrere possint, a confessariis minime ignorentur, quibus etiam quantum conaervandae disciplinae ecclesiasticae ratio permittet, facultatëui a sede apostolic· sibi datam communicabunt, adeo ut iidem a quibusdam buiusmodi casibus subdelegato modo valide absolvere queant. Sed et in statuendis casibus, quos suae tarisdictioni ordinariae reservare ^possunt, solertissime providebunt, ut reservations eiusmodi fidelibus vere prosint In .hunc finem quamvis pro tradita sibi in subditos auctoritate iure praedicto semper et quandocum^ue voluerint, uti queant: potestatem reservation·· potius in synodo, quam extra synodum exercebunt

Ne confossarii in materia tam gravi facile errent vel multimodis dubiis angantur, providam locorum episcopi instructionem exarabunt, qua non solum singulos, quos statuerint, casus reservatos apertis et indubiis termiuis annuntiabunt, sed insuper regulas c interpretationis adiungent. quarum ope confessarii occurrentia dubia tuto solvere possint.

Lege denique sapientissime cautum est, ne confessiones in privatis aedibus excipiantur, nisi ex causa rationabili; quae cum inciderit, prout potissimum cura aegrotorum postulare solet, sacramentum poenitentias decenti ac patenti loco ministretur. Honori tum eiusdem sacramenti, tum ipsius confessarii consulit Vituale Romanum, pariter praecipiens. ut quae in ecclesiis habeutur sedes confessionales, crate perforata inter poenitentem et sacerdotem sint instructae Legis huius ex officio muneris episcopalis custodes ac vindices constituti, patres huius synodi severissime prohibent, ne quis, excepto necessitatis casu, confessiones mulierum extra ecclesiam, imnio neque in ipsa ecclesia, nisi •edes eonfessionalis praedicto-modo aptata sit, excipere audeat; contra facientes gravibus, prout intolerabilis huiuamodi abusus-meretur, poenis eflpsa etiam suspensione ab officio confessariorum mulctsbuntur.

Caput VIII.

Do pro/coa stpsdem *tacrammli admmutratiottt.*

Quidquid hoc tempore sanctitatis, pietatis et religionis in ecclesia summo Dei beneficio conservatum Mt, id magna ex parte oonfeseioni tri^buendum ease, omnes fere pii persuasum habent; ut nulli mirandum sit, hqmani generis hostem, cum finem catholicam funditus evertere cogitat,- per afinistros impietatis suae et satellites hanc veluti ohristianae virtutis arcem foti viribus continuo oppugnarif. Exinde feciie liquet. quantum cara· et diligentiae in adminharuado poenitentiae sacra mento pastores et confessarii ponere debeant, ut si opportuno eorum auxilio in corde, poenitentiam fuerit contritio, in ore confessio, in opere fructifera satisfactio, dignis hia ipsis poenitentiae fructibus mendaces vivifici huius sacramenti adversarii confundantur. ¹t

Cum synodi huius patribus plurimum cordi sit, ut omnes et singuli provinciae confeosani inter dispensatores mysteriorum Dei fideles inveniantur: sequentia monere de proficua huius sacramenti ad ministrations sibi proposuerunt.

Ut idonei habeantur confessarii. tales nimirum, qui, ex voto sancti Pii papae V. plenam, opitulante Deo, totius orbis chriatiani reformationem perficere queant, provide decrevit sancta sj nodus Tridentina. nullum etiam regularem posse confessiones saecularium audire, nec ad id idoneum reputari, nisi ab episcopis per examen, si illis videbitur esse necessarium, aut alias idoneus indiceturSalutari huic decreto innixi, episcopi huius provinciae neml· Dem neque ad beneficium paroebiale promovebunt, neque delegata facultate ad excipiendas confessiones providebunti nisi praedictum examen subierit et bonum idoneitatis testimonium meruerit. Noverint quoque omnes sacerdotes' utut examinati et iurisdictione pro tribunali sacro provisi, episcoporum esae iua et officium, ut confesaarios, quandocumque de eorum'dexteritate prudenter dubitaverint, ad examen denuo subeundum requirant

Cum ceterum ipsi fideles ecclesiastica catecbiami Tridentini instructione moneantur, ut maximo studio eos sibi confessarios seligant, quos, praeter vitae integritatem, doctrina prudensque iudicium commendat vix plures neceese erit afferre rationes, ut confessariis persuadeamus, quomodo eos oporteat indefesso, praesertim positivae theologiae moralis studio, scientiae suae copiam continuo locupletare, ne gravissimo pariter ac periculoso muneri, quo ceu doctores, iudices et medici animarum funguntur, ulla ex parte desint. „Utinam non contingeret, merito conquestus est Benedictus papa XIV, quod tamen frequentissime videmus, aliquos nempe sacerdotes. qut initio praeclarissime confessarii munus susceperunt, inde, post diuturnum tempus omni studiorum cura neglecta, pristinam moralis theologiae scientiam amittere, ita ut qui in eiusmodi arte peritissimi fuerant, tandem exigua solum et eqnfuaa ipsius artii» scientia primisque rudimentis instructi vix inter tiroqes adnumerentur.‶

Quia vero nil proderit scientiae, utut solidae et superabundantia, thesaurus, nisi ex illo ditare poenifentr confessariis maxime cordi sit: genuinum et ardentem animarum telum requirimus in omnibus et singulis, quibus faustissima sorte obtigit, cooperari Deo ad reducendas animas pretioso Christi sanguine redemtas, quique vel ideo impendant et superimpendantur jp«i pro sainte poenitentium.

Zeli buiusmodi et misericordiae primum exhibebunt documentum confessarii in eo ut, maximo affectu ad confessiones excipiendas ducti, nullo non tempore promtoe facileaque se praebeant, prout alioquin rituale Romanum prseqipit Imprimis vero monemus et per caritatem Christi obsecramus parochos eorumque adiutores, et alios qui ex

1 Balls Averna, de die W iunii 1670, | 4.
.' Coae. Trid.. «sa XIV. boo oiu
Beasd. IIV. *Dt* apa. fa lib V. eap. 4, ·. S. ı
· * Ordo miaist. aacnea. posait.

1 Cat. Rom., part. II. cap. &. qsaesL M. ↑
1 Sea·. XXIII, de *nf.*. cap. IB, rf. balisai Issue. XIII dpoetoàci «HMwterü, ta die 18 maii ITUS.
• Balla Beasd. XIV dpwtWica mdafts, ta die A sag. 1744.
* Cat. Rom., part. II, cap. A. quaesit. M.
* *eccL* 8S.
• OrAo auaiat. «art. posa.

titulo iustitiae ··« stricti officii ad audieadas confessiones obligantur, ut aon tantum voeati, and alia· etiam ultro, praesertim diebua dominicis et festivis, sabbato a meridie, et in vigiliis festorum, statis horis in sede confessionali oompareaat, divinum pastorem imitantes, qui sedens ad 'fontem laoob, salvandam exspectabat mulierem de Samaria peccatricem, et ultro veniens ad piscinam probaticam, cum hominem vidisset iacentem et cognovisset quia ia<d multum tempus haberet, prior ipso quaesivit ex illo num sanus fieri vellet Erat autem sabbatum in illo die ? Non minorem ecclo-viarum rectores curam gerant, ne fideles sacrum adituri tribunal, aedituorum aliorumque ministrorum morositate a salutari proposito deterreantur.

Meminerint porro confessarii. quod a poenitentibus patrum nomine compellantur, ut misericordia moti paternum eis affectum praebeant, recipiendo ipsos summa mansuetudine, sufferendo patienter B tarditatem eorum, imbecillitatem, ignorantiam aliasque imperfectiones; Confitentes autem peccata sine increpatione audiant, timidos confirment, vacillantes instruant, nec ullo fastidii signo miseros et alioquin paventes Confundant. Non enim egent, qui sani sunt, medicp, sed qui male habent; neque venimus vocare iustos sed peccatores ad poenitentiam J. Quoniam vero sacerdoti maxime verendum est; ne semel dimissi amplius "non redeant: omni quo potuerint, prudentiae et benevolentiae studio allaborent eonfeqsarii. ut ex imparatis ad absolutionem, prout monuit Leo papa XII,.faciant þaratos

Suscepti muneris partes non implent, immo vero graviori^, ut verbis utamur Benedicti papae XIV, criminis reos se faciunt confessant, qui nulla tacti sollicitudine, poenitentes tantum audiunt, non monent,. non interrogant; sed expldta criminum enu- C moratione, absolutionis formam iUico proferunt4. Adiuramus igitur omnes huius provinciae confessorios, ut sospitem Samaritanum sequentes, sauciatis omni, prout prudentia et spiritus suggesserit, admonitionis et solaminis praesidio succurrant, et vinum caritatis et oleum misericordiae eorum vulneribus infundere non^retytant. Blande suaviterque, immo, si opus fuent, opportune et importune necesearia exquirentes, quae citra culpam taceri non possunt, caveant tamen summopere, ne vel imprudenti interrogandi modo, aut inutilibus,%t curiosis quaestionibus poenitentes offendant. Imprimis vero sedis apostolicae auctoritate graviter et districte, divini interminatione indicii atque in virtute sanctae obedientiae, omnibus et singulis utriusque cleri confessoriis prohibemus, ne poenitentes, „qui peccatum seu crimen aliquod, cuius socium aut socios habuerint, ipsis in tribunali poeni- D tentiae confiteantur, interrogare praeeumqat de nomine socii seu complicis, loco habitationis, vel aliis huinsmodi adinnetis sive circumstantiis, expressionem magiaque individuam eiusdem complicis manifestationem concernentibus, eiçlem posaiteuti si manifestare renuerit, aacrpmentalem ebsolationem denegando; alioquin noverint sees, ultra pooeati lethalis incursum, suspensioni ab officio audiendarum confessionum aliisque etiam gravioribus poenis fore subiiciendos. *

In imponenda satisfactione rit amor, sed non emollieae, rit rigor, sod non exasperans, rit setae, sed non immoderate saeviens, rit pietas, sed non plus quam expediat parean·1. Quodai poenitentes tainnotam satisfactionis materiam nimis aegre ferant, quamvis confessarii in ea imponenda neque coneilii Tridentini, neque ritualis Romani instructionem neglexerint": valde proficuum erit, ut ad vetustam ecclesiae disciplinam et canones poenitentialeo provocent, quorum notitiam sibi procurare haud omittant. Proderit de cetero, satisfactionem quidem graviorem suadere, sed eam tantum imponere, quae prudenter judicetur a poenitentibus adimplenda, et, prout catechismus Romanus consulit, ultro repetende ?

Quoniam nulla res fidelibus adeo curae esse debet, quam ut frequenti peccatorum confessione animam studeant expiare4, hinc parochis et confessoriis, qui vero selo accensi, nullum in terris quaerunt aliud praemium laboris, nisi peccatorum conversionem et animarum in via satatis profectum, vix neceese erit persuadere, quanta sollicitudine eos oporteat quavis occasione poenitentes instruere et monere, ut non semel tantum et iterum per annum, sed multo saepius et frequentissime, prout in Domino expedire videbitur, ad sacrae exomologesis lavacrum recurrant. Multum proderit hunc in finem ut pia sodalitia et confraternitates, quibus frequentior sacramentorum usus maxime fovetur, poenitentibus suis facundo ore commendent. Non minus expediet, ad indulgentiarum, quae sedis apostolicae largitate conceduntur, thesaurum provocare, et poenitentes pie allicere, ut ad lucrandam indulgentiae gratiam contrite confiteri non dubitent. Immo, si proficuum esae videbitur, ÿoe opus satisfactionis imponatur poenitentibus, vit repetitis vicibus divinae miserationis tribunal accédant et ultro accedere assuescant. Plurimum autem, auxiliante Domino, frequentiorem sacramenti poenitentiae usum promovebunt confessarii, sollicite allaborantes, ut poenitentes confeeeionis sic dictae generalis beneficium experiantur, et inde novo quasi vitae spiritualis fundamento gaudentes, casto perfectionis Christianae desiderio exardescant.

Non possumus autem non monere eonfessarios, quorum industria fideles frequentius confiteri didicerunt, ut in dirigendis eiusmodi animabus minime fluctuantibus opinionibus privatis innitantur, sed constantem omnino ecclesiae catholicae traditionem, et piam ab auctoribus probatissimis commendatam praxim sequantur. Cavends est enim nconscientia nimia larga et nimie stricta, quatenus prima generat praeeumtionem, altera desperationem"? utraque autem spiritualem deviationem proVocare solet, adeo ut animae salvandae misere perire possint.

Quaeris denique provinciae huius confessoriis, qui invictam aacramentalia silentii vindicem et martyrem beatum loannem Nspomuoenum sortiti aunt gloriosum praedecessorem ot patronnai coelestem, prolixo sermone huiua officii sui gravitatem monstrare vix necesanm habemus: eoe taqsen monitos esse' votamus, ut ori suo custodiam ponentes, clarissimum eiusdem eaneti sui patroni exemptam ot meritum tenerrimo stadio aemulentur. Hinc non tantam a quacumque sigilli infractions, quae severissimis ecclesiae poenis st ipso tare naturae ot

1 loasn. ', S. «
2 Lac. V, SI-ß.
3 Cei. Bsm, loeo siti, quesnti M; mqrsL inb. Lose. XU, Csrstati Ctouti, 4s «s M dsoarn. IMS, | X
4 BkJcL taML dpsaMss tinitahtaii, ds dis M taaii 17«, » 1».
5 Csastiti Benedicti XIV, W prima·, de fits T taUl 17« M X isail 17«.

1 Grsf. M. Htf. pe·.', parti II. rnp. «, s4 to. [opp. aOreg. M., st-Micns, III, W.CJ.
2 Cses. Triti, mm. XIV, * ren., eap. 8; riti Boss. Mds uda. mor. pesa.
3 CUti Bass., ita. et sap. «tti, «osât 71.
4 Lik st mp. dti, qssMti M,
5 8. BseoVn Ctanp. Uni ssrit, Kb. II, mp. BU.

religionis ctodrauUr, eautiamme abstineant, sod 'etiam citre periculare sigilli violandi at tacto nomina da rabat ax 8onfsasiou cognitis åbequ gravissima causa mutoo minim -oanverseator. Immo, quia sacramentum regia abscondere bonam eat, illicitum babeant dicare, aliquem apud cot eonfeMUm Joitta, nisi coafeaaio haee slioquin publiée peracta fuerit Multo magi a directa oniusdam poenitentia laudatione, quasi indirectum aliorum ritoperium tonante, caute abstineant Eadem pietate tandem ignorantiam. ineptiat acrapulosque oonfitentium sacerrimo silentio celent, neque de hit aliisve iocari patiantur, ut beatis, qui lingua non aunt lapai, etiam ratione piissime custoditi sigilli aacramentalia annumerentur. Quo religiosius vero sacramenti materiam coram hominibus occultare satagunt. tanto phis pro poenitbntibns et cuncto populo tibi credito bona loquantur coram Domino, ut rei ipsi in ardùo tribunalia sacri ministerio per Spiritum unctum illuminari et adiuvari mereantur.

Caput IX.

Dt sacramento atromiu unctionis.

Numquam firmiori Dei praesidio indigemus, quam, dum crescente infirmitate mortia, timor animum occupat, et praeteritorum delictorum memoria exagitati, personfisciifiu impleri in nobis, quod scriptum eat; . Freirel m. *cogitationi precatorum* seoratm rirerdi, *at traducant iUot tx adoerto iniquitate!* Ipsorem, 1 atque dum illa cura vehementer no angit, imminere indicium Dei. a quo de nobis iuatissima. prout meri fuerimus, sententia ferenda sit. Auxilii a solo Deo expectandi necessitatem auget impetus diaboli, calcaneo nostro hac praesertim occasione insidianti Nam etsi adversarius noster, ut aiunt patres Tridentini, occasiones per qmnem vitam quaerat et captet, ut devorare ånima nostras quoquo modo posait; nullum tamen tempus est, quo vehementius ille omnes suae Versutiae nervos intendat ad perdendos nos penitus et a fiducia etiam, si possit, misericordiae deturbandos, quam cum'impendere nobis exitum vitae prospicit

Quod certissimum auxilium et piisaimum lenimen cum Dominus benignissime nobis praestet per sacramentum extremae unctiqnis, facile intelligent tum parochi, tuin graviter decumbentes, eorumque familiares et medici, quanto studio debeant curare, ut periculose aegroti hoc exoptatissimo remedio muniantur, et- ne quid sacramenti gratiam impediat, sollicite cavere.

Itaque parocho non tantum caritas'Christi et tenera ovicularum, dilectio urgebit vehementer, ut diu noctuve vocati, etiam cum suae vita periculo, saltem liane ultimam medicinam de vita periclitantibus subministrent, sed et pastorali sollioitudini selù vigiles faciet, ut quam primum parochianorum aliquem graviter decumbere resciverint, ipsi ad eum festinent illumque ad rite suscipienda sacramenta excitent ei praeparent.

Ad quorum notitiam ut facile et mature veniant, docebunt parochisnos, quantopere illo pieta in familiares et domesticorum cura obliget,, ut memore^ mandati dominici indueant presbyteri ad aegrofo et eo tempore, ai fieri poaait, cum illi· adhuc integra mena et ratio viget, ut ad uberiorem sacramenti gratiam percipiendam ipsi etiam suam fidem ac piam animi voluntatem · conferre poaaint, dum •acto. liniuntor oleo '.

Et quoniam multorum ignorantia et aegaitiM eo devenit, ut quanto celeriorem et delicatiorem infirmorum corporibus curam adbibent, tanto dnriori manu spiritualem a languentibus medicinam retardent; ita quidem, ut sacerdoe, quem vel pastoralia teli angor ad decumbentem adduxit, F aera mori chriatiani ratio ad agonixantem vocavit,, idem et spirituali medicus et mortia nuntius appareat: paterne monemus et in Domino obsecramus, ut infirmi etiam eitra mortis periculum sacramenta poenitentiae et eucharistiae suscipiant, eorumque familiares hortamur, ut illos ad ea desiderandp invitent; ne dum caduco spiritu tabernaculo reficiendo operam navant,, eiu dominus miser langueat et deficiat. Ita quidem fiet, ut infirmi' pacis, quam mundus dare non potest, praeconio erecti et spirituali refectione reereati. tum morbi dolores çum maiori meriti incremento perferant, tum ingravescenti morbo, absque pavore saluberrimum unctionis allevamentum multo cum profqctu adhibeant.

Hinc praesertim carissimo in Domino medicos impense rogamus et obtestamur, ut dum restituendae infirmorum sanitati omnem artem et operam laudabiliter impendunt, in curanda quoque spirituali languentium salute auxiliatrices nobis manu praebeant. Pro expolita, quae apud medicos viget, humanae naturae cognitione neminem latebit, quantum conscientia pacata menaque inevitabilem aeternitatis sortem cum spe praestolans, ã restituendam corporis valetudiftdm conferat. Provide idcirco ecclesia non infirmis tantum, sed et ipsis medicis consulit, ardentissime desiderans. „ut medici ante omnia curent advocare medicos animarum, quo salubrius nimirum, postquam infirmi fuerit de apirituali «alute provisum, ad corporali medicinae remedium procedatur."l Pietati non minu ac scientiae medicorum fidentes, volumus ut ab infirmis, prout ipse sitissimus praecepit, honorentur, maxime dum religionis et ecclesiae votis piissime satisfacturi, aegrotantium saluti non corporali tantum, sed et spirituali providere satagunt.

Cum ex apostoli verbis et ecclesiae doctrina ob eam rem instituta sit extrema unctio, ut non modo animae, sed etiam corpori medicinam afferat: idcirco iis tantum, qui adeo periculose aegrotare videntur, ut ne supremus illi vitae dies instet metuendum sit, hoc sacramentum praeberi debet, et iis, qui prae senio drôciunt et in diem videntur morituri, etiam sine alia infirmitatem non vero iis. qui gravi morbo affecti non sunt tametsi vitae perioulutn adeant, quales sunt: periculosam navigationem parantes, proelium commissuri, ultimo supplicio plectendi, feminae partui proximae, niai alia insuper accesserit extraordinarie aut lethalis corporis aegritudo '.

Pueris infirmi cum ad eam aetatem pervenerint, in qua peccare potuerunt, quamvis nondum communicaverint, administrandum Mt hoc sacramentum; nec non adultis, qui åmento facti sunt vel delirant, si aliquando usum rationis habuerunt, minime vero amentibus, qui eiu usum numqutun adepti suat. Moribundi, qui dum sana monte et integri sensibu· ement, illud petierunt, seu veroaimilitor petiissent, muniendi sunt hoc salutis' praesidio, quoniam de quolibet fideli eocleaiae communione non destituto, nisi impoenitens sit aut in manifesto peccato mortali

' 8. Alph. *Sama afott.,* Ut XVI. osr. 8, «SM- 188.
ı Sa IV. ».
' Scss. XIV, dsstria. 4 cf. extras sact- ia feoem. aIse V, u-a
' Uts Bseu, 4s rear. 8tr«n. met

ı Coae. Later». IV, es M [Hard. VU, se B], ooafer C. 18, X (A. 8) et coastit Pii V *Super* frspeat dsareuaaa. 4 dte 8 man. IMS
• Bsasdteta XIV, *Da* syasd. &w lib.8, esp»; ritasle Bos de mena extree. sa«t

deoedat. praesumendum eet. fuisse hoc sacramentum petiturum

Capot X.

De sacramento ordinis.

Quoniam per sacramentum ordinis fideles mysteriorum Dei dispensatores constituuntur. et in tegendis ecclesiis adiutores assumuntur, legibus propterea sapientissimis praeceperunt patres in sancta synodo Tridentina congregati, ut episcopi in conferendis sacris ordinibus summa circumspectione et exquisito delectu procedant. Legibus illis fideliter obtemperaturi, ut idem studium in exsequendo praestemus, quod in praecipiendo adhibitum intelligimus, sequentia in conferendis ordinibus constituimus servanda.

I'um illud maxime cavendum ait episcopis. ne vel ipsi de singulorum provectione, vel ordinati de sacri officii susceptione a Domino damnentur, bine prae ceteris examinatores ordinandorum constituent. viros videlicet divinae legis peritos ac in ecclesiasticis sanctionibus exercitatos, quibus sibi adseitis, insistentes tum concilii Tridentini decretis, tum constitutionibus pontificiis, ordinandorum genus, personam, aetatem, institutionem, mores, doctrinam et fidem atque factam de honesta sustentatione provisionem diligenter investigabunt et examinabunt; ne alicui ante aetatem maturitatis, ante tempus examinis, ante meritum laboris, ante experientiam disciplinae cito manus imposuisse tristes experiantur[1].

Quia de vita et conversatione praesentandi, quod nonnumquam ignoratur a pluribus, scitur a paucis, cumque facilius ei quis obedientiam exhibeat ordinato, cui assensum praebuerit ordinando, non frustra fuit a patribus institutum, ut de electione diorum, qui ad regimen altaris adhibendi sunt, consulatur etiam populus[2]. Antistites huius provinciae, prout vel ediiuiri in hac synodo decretum de clericis educandis et instituendis loquitur[4], omni studio vigilabunt, ut ad ministerium sanctuarii adbibendi Deo et hominibus placeant, et vel ideo instante ordinum sacrorum collatione, praeceptis canonicis satisfacturi curabunt, ut cum promulgatione faciendae ordinationis; promovendorum ad ordines maiores nomina et desiderium tum in ecclesia cathedrali. tum in ecclesiis parochiarum, quae sunt in civitate episcopali; atque illarum, e quibus singuli oriundi sunt vel domicilium acquisierunt, publice denuntientur. Parochi autem hac occasione fideles monebunt. ut quid de ordinandorum actibus aut moribus noverint, quid de merito sentiant, libera voce pandant, et si aliquid contra illos habent, pro Deo et propter Deum cum fiducia dicant, verumtamen temores sint conditionis suae[3]. Relationes parochorum de peracta ordinandorum promulgatione curiae episcopali exhibendas, examinatores ordinandorum iusta iudicio probabunt.

Pie admodum in ecclesia Dei custoditum semper fuit, ut statis diebus, quibus etiam solemnia ieiunia ex vetustissimo catholicae ecclesiae more indicuntur, ordinationes fiant, ut scilicet fidelia populus sacrorum ministros a Deo impetret, qui ad tanti ministerii potestatem recte et cum ecclesiae utilitate gerendam aptiores esse videantur. Quamvis autem studii theologici et attemperata illi ad sacros ordines suscipiendos in seminariis clericorum praeparatio, in hac provincia morem induxerit, ut, adhibito dispensationis in angaria remedio, extra statuta a tore tempora ordinationes fiant: tamen quatuor temporum ieiunia augendo spirituali cleri profectui dicata manere volumus; tum quia fidelium preces, quas ecclesia istis diebus desiderat, ieiunio sanctificatae fient magis proficuae, tum ut ordinationes, quae sacratis his temporibus alibi per orbem catholicum aguntur, totius ecclesiae precibus suffulciantur, cum maxime deceat, ut communem causam communia prosequatur oratio.

Mandatur itaque, ut recurrentibus quatuor temporum ieiuniis, atque indictis antea publice diebus quibus sacrae ordinationes fient, preces communes ab episcopo praescribendae in omnibus per dioecesim ecclesiis peragantur monentes simul ecclesiarum rectores, ut fideles ad frequentandum his diebus missae sacrificium et preces pro ordinandis et universis ecclesiasticis ordinibus devote persolvendas suaviter convocent Proderit etiam, «t his vel aliis opportunis concionibus de ordinis sacramento et tantis, quae ex illo in ecclesiam et societatem humanam uqivereim diffunduntur, beneficiis populum instruant; unde turn ipsi ad excitandam gratiam, quam ex hoc sacramento adepti sunt, fortius movebuntur. tum fideles clarius intelligent, quo honore digni sint ecclesiae ministri. et quantopere oporteat rogare dominum messis, ut mittat operarios in messem suam. et ut mittantur npere allaborare.

Praecipimus tandem, ut praesertim maiores ordines magna cum solemnitate. et quidem in ecclesia cathedrali. vocato etiam eiusdem capitulo, conferantur; quodsi in alio dioecesis loco ordinationes fiant, dignior, quantum fieri poterit, ecclesia eligatur[5].

Caput XI.

De sacramento matrimonii.

Quemadmodum matrimonium ut naturalis coniunctio ad propagandum genus humanum ab initio a Deo institutum eat. ita deinde, ut populus ad veri Dei et salvatoris nostri cultum et religionem procrearetur atque educaretur, sacramenti dignitas illi tributa eat. Cum enim Christus dominus vellet arctissimae illius necessitudinis, quae ei cum ecclesia intercedit, suaequfi erga nos immensae caritatis certum aliquod signum dare; tanti mysterii dignitatem hac potissimum maris et feminae sancta coniunctione declaravit Foedus hoc, cuius indissolubile vinculum restituit, gratiae «uae donis adeo liberaliter auxit, ut illis, quoe iungit, mutuae esset sanctificationis adminiculum, et ex eo genus electum, gens sancta et populus acquisitionis exsurgeret. Propter quam sacramentalem foederis coniugalis dignitatem, ab ecclesia catholica perpetuo custoditam, matrimonium in ea numquam ceu merus contractus civilis considerari potest, a sacramento aliquo modo separandus, cum, ex verbis sanctissimi patris Pii IX „inter fideles matrimoniuta dari non posait, quin uno eodemque tempore sit sacramentum. atque idcirco quaelibet alia inter christianos viri et mulieris praeter sacramentalem coniunctio, cuiuscumque etiam civilis legis vi meta, nil aliud sit, nisi turpis atque exitialis concubinatus ab ecclesia tantopere damnatus[1]. Quapropter ecclesia matri-

[1] Benedict. XIV, loc. cit., cap. 6.
[2] Conc. Trid. sess. XXIII, cap. 4-17; sess. XIV, de ref., cap. 6; sess. XXI, de ref., cap. 1. Constit. Pii IV ... de 17 novemb. 1564 ... Clementis VIII, de dis ... 1596, ... XIII, ... de 4 ... 1600; ... XIII, ... de die ... 1600.
[3] Postit ... atd. preotyl
[4] Titi, cap. 8.
[5] Pnutit Bam., le... aapca stt'

[1] Conc. Trit. sess. XXIII. de ref., cap. ...; ... tit., part. II. cap. ...
[2] Allirtt, ia «dna ,rrife». Neacnaet. ... nuptia...

monium quoad eaaentiam at vinculum sui» legibus perpetuo direxit, cauaaaque matrimoniale· ad forum ecclesiasticum pertinere dooetl.

Cum taut· tit matrimonii dignita». tantaque beneficia ex ilk» non solum in singulo», ted etiam in ceclesiam et societatem eivilem redundent, eum ea quoque «it eccletiae sollicitudo, ut legum suarum de matrimonio observatio io sanctificationem fide lium cedat: vigilabant parochi, omoesque ad quoa spectat, ut et ipsi legibus istis satisfaciant, et fideles ad sanctificationem per matrimonium pro curandam dirigant. Revocent itaque fidelibus in animum, quod filii sanctorum sint, et non possint ita coniungi sicut gentes, quae ignorant Deum praemoneant tum adolescentes de farpiliari cum altero .sexu ' conversatione. ne fallax amicitia et humana fragilitas ad peccatum seducat, diuturno remorsu cnnsnetititism afflictura: tum ad<d<»scentu)a». ne falsis polliciiatmmKu deceptae cum irreparabili virginali» innocenthic iactura in laqueum libidinis incidant

Cum in srligvnd«> vitae huius comite <·i ad salutem aeternam consequendam, adiutore circumspecta et matura cautione. tanto magis opus sit. quanto certius constat, nufrimunit consummati vinculum nonnisi morte rescindi posse graviter dehortentur parochi et eonfessarit fideles, ne clandestina ineant sponsalia, quae rile facta matrimonii ineundi obligationem induefant. et pericula non pauca involvunt. Qui enim Dei iudicmm non verentur, clandestinis sponsalibus ad seducendas mulieres facile abuti possunt, si nulla suppetunt testimonia in foro iudi- 014(1 ad resilientem de fide fracta convincendum. Moneantur itaque nupturientes, ut nonnisi consulti· parentibus, quorum assensum maximi faciant, et coram duobus vel tribus testibus, vel scriptis confectis de matrimonio contrahendo paciscantur. Ceterum meminerint parochi, impedimentum, quod ineundo matrimonio ex sponsalibus obstat, esse solum iuris privati, et excepto publicae honestatis rasu, tantum actore petente diiudicari: quare nupturientem. qui fatetur ne cum alia contraxisse sponsalia, ad fidem quidem servandam hortari tenentur, iure vero non pollent denegandi assistentiam contrahendo matrimonio, si non adsit qui de sponsalibus tuendis querelam moveat.

In examine sponsorum tum. de fide, tum de requisiti» ad valide et licite contrahendum matrimonium instituendo, summam curam et religionem ita adhibeant, ut, dum culturae, morum, famae, conditionis atque aetati» sponsorum^itiïTnvm habent iit instituendo, ab illo tamen faciendo se. abduci nullo humano respectu patiantur. , Quos itaque elementorum fidei ignaros cognoverint, ad nuptiaa non admittant, antequam ea edocti fuerint. In examine de requisitis faciendo, non acquiescant sponsorum verbi», sed documenta, quibu» probentur, •xquirant. factique examinis instrumentum secundum normam ab ordinario praescriptam conficiant.

Deteeto aliquo impedimento, praesertim matrimonium irritante, dispensationis petendae consilium spemque obtinendae non facile suggerant, cum dispensationes legis sint vulnera, atque si facile et saepe concedantur, disciplinam ecclesiasticam enervent. Sint Qptur in praestando ad diapeuaationem consequendam auxilio parcissimi, et quando, vel ab ordinario provocati vel a sponsis rogati, dispensationis obtinendae gratia testimonium aliqpod exhibent severo examinent quae testantur, ne simulata veritatis specie decipiantur. Causae non inducantur nisi canonicae. Pari diligentia observent in exaequenda dispensatione, quae a sede apostolica vel ab ordinario mandata fuerint, memore», ab accurata et 6deii diapeueatinhi» exsecutione matrimonii valorem saepe dependeje. Episcopi in tuendi» ecclesiae legibns suo exemplo praelucebunt, et sollicite vigilabunt, ne nimia facilitate in dispensationibus concedendis vel procurandis. mat^Brouii •anctitati et fidelium saluti magis noceant, 'quam prosint.

I't sponsi sacramenti gratiam rite parati et di»po»iti suo matrimonio procurent, religiose observent quae de suscipiendi» poenitentiae et eucharistiae sacramentis, et de non cohabitando in eadem domo ante benedictionem sacerdotalem in templo suscipiendam, synodu» Tridentina praecepit › Commendent itaque parochi et confessam sponsis, ut generali peccatorum confessione animas suas purgent, quatenus novum Matum novi homine» aggrediantur, ct qui communi conatu per temporale connubium ad aeterna» Agni coelesti» nuptias tendere volunt, communi quoque sanctissimae eucharistiae perceptione ad iter arduum se cvn fortent.

Ad matrimonium contrahendum sponsi non admittantur eodem die. quo ultima eius proclamatu» facta est. Ij valide contrahatur, ineundum eat coram parocho proprio alterutrius spons: et duobus ve) iribus testibus. Statutum huius provinciae antiquae consuetudini innixum innovante»', definimus. iu» nuptiis assistendi ct stolae percipiendae ad parorhum sponsae pertinere, licet matrimonium coram proprio parocho sponsi vel sponsae valide contrahi posait. Licentia matrimonio assistendi, quae a parocho proprio danda est, si sponsi coram alio sacerdote contrahere velint, tn scripti» detur. ut matrimonii valide contracti documentum semper exhiberi possit. Testea, qui praeter parochum »d valorem matrimonii ineundi requiruntur, licet qui cumque esse possint, dummodo, quae fiunt, percipere et testari valeant: propter reverentiam sacramento, benedictioni et alii» sacri» ritibu» debitam non facile admittantur, niai catholici, qui communioni» ecclesiasticae beneficiis ex integro fniuntur.

Quamvis tempore clauso communi lege ecclesiastica solemnitate» nuptiarum solum prohibeantur, matrimonium autem omni tempore contrahi possit praecauturi tamen, ne contrahendo matrimonio etiam solemnitate ut fieri solet adiungantur. et praeceptum ecclesiae eludatur, synodi Pmgensis statutum iugi observatione Armatum innovamus, mandante», nt »i ob causam gravem matrimonium vetito tempore contrahendum sit- praevia epiacopi licentia procuretur. Ex antiquissima et laudabili huius provinciae consuetudine nuptiale» huiusmodi solemnitate» triduo quoque ante Ascensionem Domini intermXti solent: quem usum, cum fideled nostrae curae concredito» excitare pomit, ut ii» diibus processionibus ac spiritualibus operibus diligentius vacent, eiusdem synodi Pragenni» decreto * innixi, retineri volumus. Et cum pro diebus ieiunii et abstinentiae extra adventum et quadragesimam in nostra provincia praescripti», eadem devotioni» et •aerae disciplinae ratio militet: ho» quoque die». <juos moris observantia tempori vetito iuuxiL etiam ^p posterum a nuptiarum »olemoitatibtts vacare volomup, statuente·, ut ad contrahendum hisce'

I Ooac.*TrtA, ms». XHV. da meram, matriax. «a». IS.
Llbtf VJH. A , . z
OmM.wMkSib k m XXVm V

' Sew. XXIV, de ret Mslrüa. Ap. |.
* Rit. Bem. prsviue. Prsg., d» mervn. watrim.
' Bit. Rem. de Ma aaUriin.
* flgnràd. Pr»g. saai Idût, d» matri·.
* Lse» mp oK

diebu ex causia gravibus matrimonium sponsi ab A episcopo facultatem petant Quotiescumque ad contrahendum tempore vetito matrimonium legitima dispensatio concessa fuerit contrahatur summo mane, ianuis ecclesiae clausis, omisso solemni comitatu et sine benedictione sponsorum intra inis sam : ipsa missa dicatur de dio vel festo occurrente, prout ex rubricarum praecepto dicenda est. absque commemoratione pro sponso et sponsa

Matrimonium celobretar tempore antemeridiano, ut missae sacrificio iungi, et sponsi benedictionis intra missarum «Meronis impertiendae, quando >l'am leges ritus sacri permittunt, participe fieri possint. Dulontes inveniri sponsos, qui augendae insolitae pompae äe<'u)aris studio seducti, matrimonii celebrationem a sacrificio omnis gratiae ot benedictionis fonte ditissimo separent, contrahentes tempore pomeridiano : statuimus, ut facultas matrimonium a meridie contrahendi, ab ordinario in scriptis pe- B tenda. rarissime et nonnisi o\ gravissimi causia, quarum veritatem et pondus parochi religiose examinent, concedatur, addita conditione, ut sponsi die nuptiarum missae sacrificii» intersint.

I t tnatriinonium monstretur contract uni. a parocho, coram quo initum aat. statim referatur m librum matrimoniorum: utque necessitate emergente plens illius prqbatio afferri possit. documenta quae leges de ineundo matrimonio postulant, quaeque a Hp<niai« exhibita eunt, in .tabulario parochiah ita ^custodiantur, ut petentibus nunvpiam restituantur eorum authographa. sed tantum exempla parochi :isscrvaqtis subscriptione et sigillo munita.

(.'aput XII.

J)r mat'ÜMontis *mixti*

..('mn sancto sanctus eris, et cum perverso pervertens Hi hoc in abis, quanto magis in coningio. Γ ubi una naro et unus spiritus est. Quomodo autem pot<'f congruere cantae, ai discrepet fides Et ideo Ciive. christiane. gentili aut fudaeofiliam tuam tradere, ('ave. inquam, gentilem aut ludaeam atqjie alienigenam, hoc est haereticam, et omnem alienam a fide tua uxorem arcessas tibi. Saepe illecebra mulieris decepit etiam fortiores maritos, et a religioni discedere. Et ideo tu vel amori cenaille i cK- errorem cave. Primum ergo i< coniugio religio quaeritur." ' Discordiam, qua Secundum hae< sancti Ambrosii verba arctissimum coniugii consortium ex religionis discrepantia laxari nolet, et ««'litterionis a recta' fide periculum formidans, ecclesia catholica semper prohibuit, ne catholici roniujprfi foedero acatholicis iungerentur. Tale matrimonium ideo quoque vehementer improbavit, quoniam salutis amittendae periculo praeter coniugea objiciuntur etiam eorum ‹ proles, quae non D raro a diversis parentum conatibus huc illuc iactutae, in tristissimo indifferentiae religiosae discriv mine versantur. Ex quo planum eet intelligere. mixta haec matrimonia a sede apoatolica non permitti. nisi ex gravissimis causis et sub certis conditionibus; imprimis, ut coniux catholicus, "remoto a se perveraioniV-perioulo. plena aneo fidet profitendae libertate polleat, «etstque obligari se ad acatholicum ab errore pro viribus retrahendum, utque proles utriusque sexus ex matrimonio procreanda in catholica religione educetur ' Cum auteih coniugia mixta etiam his cautionibus inita, npn sint optanda. Sed expavescenda, quouiam. etsi suggérait, quod speremus, tamen non removent, quod doleamus et timeamus: quid de iis dfaamus connubiis, quae eoniugem catholicum nullo fidei ab acatholico datae praesidio munitum, gravioribus tentationum et perversionis periculis vircumdant?

Hinc quantacumque caritate prosequamur dissentientes a nobis in fide, non possumus tamen non dehortari fideles ab iqeundis huiuscemodi matrimoniis. quia secus in tanto fidei et salutis eorum discrimine et tanto ecclesiae de inultorum ruina moerore timenda esset nobis obiurgatio a Domino dicente .Cerpbeaf contriïioaem *fitia popttli* tari *cum uptomiuia dtccnfr pax, pax, d erat pax.* I

Quapropter parentes catholiro in Domino rogamus et oblvwtamur. et tamquam pactores animarum de oviculis nostrae curae commissi» tremendo iudicii rationem reddituri, mandamu eliam. ut prolem ruam ab ineundis ni.<trimoniis mixti» pro viribus praecavere et avertere studeant. Hinc que gratiore»· verse\/ fidei pretium ipsi agnoscunt ei tuentur, tanto studioaiii ad eamdqtn gratitudineni libero educare, euinque iti eorum cordibus verb et ex«'n>plo ita confirmari nuantur, nt qualeeumque lucrum, quod fidem in discrimen vocare possit, .detrimentum arbitrentur Praesertim filiarum consortio attendant, neque permittant cum iis frequentius versari. quibusrum, cpniugio aliquando copulari nefas esset.

Animarum pastore praese rtim qui coetibus praesunt. in quibus acathnlici vernantur. iloetrinum ecclesiae de nux fis tnafrimonÜN in publica ef privata fideliupi institutioni», cum omni tamen discretione et mansuetudine proponant, dtimque raritatem Christianam ad omnes^ extendi docebunt, limite simul, quos divina lex? posuit, den .mstrare non omittant Animarum telo «emper vigib rt cirrumspectu, atque paternae inter mio» conversationi etiam preces et oblationes imigant. ue illorum, quo Dominus in unitate fidet n„ commisit servando», quisquam in devia aberret, utque emergente matrimonii mixti periculo, verbi» suis et adhortationibu» vim atque «ueceaaum concilient

Quodsi paFrrna / huiusniodi studia m irritum caderent, et sponsus catholicus ab ineundo matri· moiiio mixto abstinere nollet pann-hu» illi» saltem cautionibus suppeditandi» operam navabit, quas erclesia catholica in indulgendis matrimoniis mixti postulat. Si ad eas praestanda nupturiente» invenerit paratos, curabit, ut de promissis conficiatur instrumentum, in quo inter alia etiam declaretur, prolem, ai fora adsit, extra matrimonium procreatam in religione catholica esse educandam, et nupturientes omnino renuntiare iuri dd mutando pacto, quo se ad prolem utriusque sexu» catholice educandam obstrinxerunt : cum evenire possit, ut in illis ditionibus sedem figerent, quarum leges talia pacta mutare permittunt. ' Instrumentum autem subscriptione nupturientium, duorum testium, et ipsius parochi nec non apposito sigillo paroehiali confirmetur. Cum matrimoaium mixtum, praestitis etiam cautionibus, contrahere catholico minime licêat, nisi dispensatio sedis apos^oiicae vel episcopi facultate instricti accesserit, libello,supplici ad hanc obtinendam adiungatur instrumenti de praestitis cautionibus autographum. ut de eondition^.aine qua dispensatio concedi nequit, certo eooatet. Ut haec dispensatio conferri possit, meminerint parochi, addocendas ee«e rationes, ex quibus, vel ob maiora mala avertenda vel spiritualisons procuranda, impedimenti mixtae religidbis remissio expetitur. Iu procramationibu» matrimonii noadJcT obtenta dispensatione faciendi

' 8. riL oongr. ia Meatis Passai , de die 81 aug.JttB.

1 8. Asibroa, *Dr* AÀrafam, Hfi. I, cap. U, η. M (spp. s. At.. ed. Mior. I, 4AOD sta.}.

• Litam Benedicti XIV Jf^uas m Mb, d» <fo » fasti - 174A

■ulla de nnpturieatfagi Mtgioae mentio oocnrrat.. Mattinoninm valide eoatrabi aeqnit. nisi coraat propno {Sarti» ratbolicae pafoebo, qai quaeeamqaa epiaeopue in reapomo ad relationem de smgulia caeibue e eanetae eedia ordinationibna mandaverit, ad amussim observet. Matrimonium contractum in Hbro matrimoniorum ft deacribatur. ut diepen· tionem et oauftoaes praeatitas esae pateat, quod etiam in testimonio de inito matrimonio exhibendo Hat.

Qtiodri autem cautione· praescriptae constanter negentur, et par· catholica a matrimonio ineundo fivMrequeat. pasochus cum omni mansuetudine, '•ed et gravitate exponat illi, quantopere non tantum in Functione» canonica», sed etiam *in* legem naturalem et divinam peccet, atque ad -ordinarium accurate de tristi hoc fio referar, expetent·, ut sibi Vel quae ultra lentanda sint, mandentur, vel permittatur ex induito sedi»» apostolicae contrahi matrimonium cum fientia ut aiunt passival. Responso ii accepte, ai nullum pr.inter mixtae religionis impedimentum ni»trinvnio-obstat. praeniittantui. indulgente itidem sancta fridae. promulgatione . quodsi aliud occurrat impedimentum, edoceatur par» catholie·, non ew sperandam eiu remrisionvnt. cum immorigeri» fiIi.- pensutinnis gnitium ecclesia elargiri non aob at $i .de petartis psoclumationibus exarandum «it testimonium. i<i stilum enuntiet, factis tribus denuntiationibus praeter vetitum mixtae religionis nullum tide impedimentum, ob quod matrimonium ab us valide contrahi non posset, detortum esse, nihilqne addatur, unde nuptiAtum approbatio inferri posait. Institutio parti catholicae Solertissiini impertienda, intermedio promulgationum te«i|M>re continuetur ; vique monstretur, qpain indigna ait absolutionis aaeranientalis. cum non suum tantum, sed etiam snae prolis salutem periculo exponat, addictuur'e»m rf-ligiqp. de euiu fabitate sibi por- C suasufn 'esse debet Quare etiam in sacro tribunali absolvi nequit; ! vero in matrimonio constituta sineeio resipiscat, et reatus sui poenitentia ducta id mal». quantum poterit, reparanda paratam se exhibeat, absolutio ei non denegetur. Matrimonium ut validum sit. contrahendum est coram parocho partis catholicae et duobus vel tribus testibus, non m loco sacro, aed tanwn- démuni. Parochus his nuptiis praesentiam praestabit, excluso quovis ritu ecclesiastico, perinde ac si partes ageret meri testis, ut aiunt.. qualificati hgu authorixabilis. ita scilicet, ut utriusque coniugis audito consensu, deinceps pro suo officio actum valide gestum 'in matrimoniorum librum referre queat. Forma inscribendi matrimonii eadem serv-ôter, ut in alii» praescripta est. nisi quod .rubrica *Copulam»* vacua remaneat, et praesentia ptyochi annotetur verbis: Conzw mr A. A. *parocho,* ad cuius tenorem etiam testimonium de D inito niatrimogpo exarandum eat. Moneat coniuges. cum matrimonio valido iuncti sint, indissolubile vius ease vinculum, reliquosque perstare legitimi matrimonii effectu», partem vero catholicam dehdrtetur, ne reatum aggravando ministrum acatholicum accedat, ad ritum aliquem religiosum suscipiendum ant admittendum.

Caput XI11.

De censi· *malrimomaUbvi.*

Causis matrimonialibus uaejandis'accuratam diligentiam et religiosum studium adhibendum esse, 'ipsa matrimonii dignitas et gravitas innuit. Cum •it vinculum, cuius sanctitas tenerrimapi et inviolabilem Christi cum ecclesia ooniunctionem adumbrat, •t aactameuti splendore fulgeat, illius firmitas a oopiugibua aefvauda est et a judicibus tuenda Quamvis enim maritabo sponsorum consensus illud nexuerit, eoniugum tamen dissensas et imf»ii eorum ausas illud dissolvere nequeunt: iudkibas autem, quibus sanctione· praescriptae sunt ex matrimonii dignitate repetitae, non esTIicitum in causis matrimonialibus tractandis ab iisdem deflectere, pisi velint et iustitiac laesae et sacramenti violati reatum incurrere. '

Imprimi» itaque noverint cuniugee. non osse fu integrum, ut ab invicem discedant ante sententiam auctoritate rei iudicatae munitam. ! agitur de rescindendo matrimonio fiontracto, neque absque licentia a iudice obtenta, quando res in eq vertitur, ut a thoro et mensa separentur. Meminerint quoqu« iudicis sententiam de rescindendo matrimonio latam, aut obstans impedimentum removentem non subsistere firmam, neque conscientiam eorum tutam reddere fto ai errore ductus eam tulerit ("aveant igitur, ne aut falsis depositionibus aut aliis quibuscumque artibus iudiCem in errorem abducant; quia illis sententia iudicis humani errore infecta nil proderit. si matrimonii vinculum solverit, cum coram rudice falli nescio vinculum perseveret, atque etiam a indice humano rustitin debeat, qiiandoeutnqut error detectus et probatus fuerit

ludtces autem monemus, ut in caiM» matrimonialibus agehdis prae «« ulis potissimum habeant constitutionem Benedicti papae XIV Dri *mh^ratiour* nec noti instructionem pro indiciis ecclesiasticis imperii Austriaei in causis matriihenitiihus. ab eiusdem ditionis epi»copi» in conventu Vindo-bonensi anno I85r> adoptatam, et in singulis fium provinciae dioecesibus pn mulgatam. quam cum plurium annorum experimenta admodum eomiMhndent, praesens quoque s\nodus probat iterufnque acceptat. Casu» autem, quibus in hac instructione non provisum esev invenerint, ad iuri» communis normam pertractent et decidant.

furati. quibus ius quidejn tractandae causae matrimoniali non competit, sed vigilantiae pastoralis officium incumbit, sedulo videant, ne suae paroeciae coniuges absque indicii competentis licentia ab invicem discedant Qiiodsi conjugates, misso coniugali consortio^absque licentia seorsim degentes deprehenderint. moneant eo», ut ad vitae consortium revertantur. aut necessariam licentiam ab invicem discedendi sibi procurent; quicumque obedire detrectaverint. ad ordinarium deferantur.

Si matrimonii vinculo impugnato sola consensus renovatio medelam afferre potest, vel eoniugum cohabitation) separatio a thoro et mensa minatur, parochi paternae commonitionis officio, quod fili aut sententia iudicialis injunxerit, aut muneris obligatio imponit, assiduo studio satisfacere nitantur, atque considerante» arduum persaepe pensum eo colliniare, ut Deu» corda eoniugum conciliet ot familiam' christianam integram conservet, nec labori parcant, nec cedant molestiis.

ÎÎτιτι^ν

De fabrios et supellectili ecoleaiaatioa.

Caput I.

Decerta yenrra/e

Quemadmodum invisibilia Dei. testante apostolo . per ea quae facta sunt, intellecta conspiciuntur •ic virtus quoqye et divinitas aami redemptoris nostri in omnibus et singuli», quae ad externam cultus

1 Instruet. Gremii XVI ad arrhispfov. et spite. Aastr. ditrnu, de dfo B mal IMI, CW Jwaaiw *pntifaC*

1 De die 8 novetsb. 1741.
QRo^. 1, 90.

divini speci·· «t pulchritudinem provida stelseise A disposition· ordinantur, mirifice refolgei, piaaqae fidelium mentes condigna spensi eoteestis eine^M sponsas admiration· psrfundit attolUtque sarsam. Etai enim hnina ipsius sponsae et filia· regia omnis gloria tit ab intas: placuit omnino sponso regali, ut „quam dilexit et tradidit seipsam pro 1 assistat „regina a dextris eius in vestita deaurato, circumdata varietate

Hinc avita fidelium pietas et religio·· libéralités, quantum semper potuit, tantum ansa eet. ut illo numquam Christi sponsa careat sacrae supellectilis thesauro et ornamento, cuine fulgore augustissima, quae in ecclesiis celebrantur et asservantur, lesu Christi mysteria clarissime nitescant.

Pietatis huiusmodi et libernlitatis cum ecclesia auctrix ipsa sit et nutrix, multifariis institutionibus et decretis, externum eultas divini ornatum seu sacratam, fabricam et supellectilem concernentibus, B casti ingenii, candidi fervoris et artis religiosae dux quoque fuit et custos semper fidelis, ne teli ac libernlitatis dona, vel ingenii artisque ministeria quidpiam redoleant, quod orthodoxae fidei ac aedificationis impedimentum potius quam fulcimentum foret.

Eapropter omnia et singula, quae tuta per sacros canones et apostolicae sedis constitutiones, tum variis praesertim sacrae rituum congregationis decretis de fabrica, et supellectili ecclesiastica sancita sunt.' tenerrima fide observari iubemus.

Inter alia vero celeberrimi Mediolanensium antistitis sancti Caroli Borromaei et ultimae synodi arcbidioecefcanae Pragensis· vestigia sectantes, ad augendum decorem domus Dei capita quaedam praecipua 'e decretorum ecclesiae et conciliorum thesauro delibare placuit, quae, instructionis instar, clero huius provinciae universim. potissimum vero C ecclesiarum rectoribus proponimus, et ut religiose, quantum fieri poterit, exsecutioni mandentur, ardentiasime optamus.

Caput II.

Dr tceletianuK mtmetion», cotusreotiens *rt rwtfuunti<mt.*

Servatis, quae iure canonico praescribuntur, qi^mdo de nova ecclesia aedificanda agitur, locus prae ceteris aptissimus et sacrae aedi Omnino conveniens episcopi iudioio eligatur. Constans autem traditio, ab apostolis derivata haec est. ut in memoriam lesu Christi, qui cruentam oblaturus sacrificium Calvariae iugum ascendit, et ad significandam. quam in monte posuit, civitatem sanctaml, ecclesiae, quantum fieri potest, in edito S«u quodammodo prominenter collocentur. Hinc ecclesiarum. quae nonnisi in plano condi poterunt, fondamental D saltem super planitiam eleventur ita, ut per aliquotgradus numero tamen impares ascensio fiat ad aedis pavimentum.

Quo maior porro domui sacratae honor accrescat, more^haiorum curabit episcopus, ut ecclesiae quoad •itum 'insulae quamdam speciem repraesentent, et proinde non tantum procul omnino ■ clamosis sordidisque domibus erigantur, sed passim - Quibuscumque aedibus aliquantum dissitae sint ac prorues separatae. Quodai vero clericorum vsl aedituorum 'habitacula potissimum propter sacra· supellectilis custodiam penes ipsam ecclesiam aedifloaatur, eavuodum «at, ne istiasmodi domus structura prospecta· -ac decorem domus Dei. impediat vel •Mandat

A4 illud otiam ab ipso initib advertendum erit, nt Mehtia sat ampla et late patens praeter populum adaeriptam, coetus quoque interdum ad feste peragenda confluante· capere possit; neque superfluum videtur, ut in eligenda area amplianda· quoque serius for· structurae provida ratio habeatur.

Architectum· forma seu dispositio eum multiplex esse possit. illa pro arbitrio episcopi eligatur, quae praesertim repraesentandis orthodoxae fidei mysteriis, et traditioni ecclesiasticae aeque ac arti, duce ecclesia excultae, apprime convenit. Iam vero illa ecclesiarum forma, apostolorum constitutionibus [1] quodammodo sacrata. maximopere commendari meretur, quae crucis, in qua salus mundi pependit, speciem quamdam exhibet, et positis duabus ab utroque latere capellis ad similitudinem brachiorum productis, forisquo pro ratione architecturae prominentibus, significando crucis mysterio optime inservit. Quicumque ceterum sit structurae medus architectonum monsilio propositus, pia episcoporum solertia cavebw ne constructionis forma ingenio religionis catholicae et rerum divinarum indigna intrudatur, neve adornanda domus Dei profanis vel imperitorum vel impiorum artificum commentis deformetur.

Plurima novimus condita fuisse antiquitus templa versus orientem aequinoctialem: quam praxim auctores non pauci apostolorum iussu introductam •aserunt, et summopere commendant, ut videlicet „ad paradisum, unde excidimus, antiquam patriam et regionem nostram respiciemus atque Deum oremus, ut ad locum, unde exules eiecti sumus, nos velit restituere'[5] Morem hunc apprime convenientem merito laudantes, ecclesias, nisi inevitabiles loci circumstantiae aliter urgeant, sic voluniuaedificari, ut sacerdos in altari maiori tnissani celebrans orientem respiciat.

Frontispicium autour maiores nostri singulari semper orrtatu donari adamarunt, ut vel promicans eminus sacrae structurae decor egregius domum Dei hic esae et portam coeli doceat. A quo more cum nefas esset discedere, curabunt episcopi, nt. pro ratione architecturae et facultatum, frons aedis Deo dicatae formosis ornamentis emineat. Illud praeter alia ardenter desideramus, ut quae a fronte locantur ostia, ipso suo congruo ornatu effatum Christi quodammodo interpretentur, dicentia: *„Et/ι>* sum ostium.“· Tribus autem, nisi alis obstent, a fronte ostiis aditum ad ecclesiam patefieri suademus, non tentum ob virorum mulierumque distinctionem ordinemquè in solemnitetibus facilius servandum. aed adumbrandi praeprimis ssihae Trinitatis mysterii memore·, cuius intuitu, asserente sancto Paulino, «alma Dei domus triplici patet ingredientibus artu. testaturque piam ianna trina fidem '. Decet omnino. ut atrium quoque seu vestibulum in ecclesiarum fronte positam, pro ratione areae st structurae sacri aedificii solido' ao indnstrioso artificum opere exornetur. Recte insuper monuit sanctus Carolus Borroinaeus, ut in uniuscuiusque ecclesiae praesertim parochialis frontispiolo, ao superiori scilicet -parte ostii maioris extrinsecus pingatur aut sculpatur

* Act. smL MedtaL, part. IV, libri A Mbtr. Mr. st sapsU.

' Const, apsst., lib. II, cap. 57 (Bsir. Gr.. ed. Niger. i, Twq.

* 8. latter., OrijWMMB. UK XV, «ψ. 4 [op>. ·. I«tt. H·, ed. MiffM, IIî-rv. M4CV — 8. ÀUfrL, W

deoore ruligieaeque imago beat·· Mari·· virgin·, Christum ia oomplexu habautb; a eaiae lktere daxtaro exprimatur effigie· aaaati vel sanrtae, euin· nomina'illa eoclesi· nunoupatar; a sinistro alia item aaaati aanctaeve, aai prae cetaria parochiae illius populus venerationum fribuit; cut saltem, si totum id triplicis imaginis opus fleri non potest, sancti vel sanctae solius tantam figura flat, cuius nomine ipsa ecclesia appellatur Etsi in parietibus, qui a latere et a tergo eunt, extrinsecus picturae et sculpturae minus desiderentur: volumus tamen, ut saltem in pariete sanctuarii, seu capellae ubi sanctissimum sacramentum reconditur, vel alio loco decenti, extrinsecus scilicet, congrua quaedam pictura vel sculptura pateatfijua augustissimum istud et adorandum religionis catholicae mysterium praetereuntibus iugiter in memoriam revocetur.

Externam, quam superius adumbravimus, ecclesiae dispositionem sponte sua sequitur locatio interna, postulans, ut clerus populusque ad obeunda fidei mysteria congregatus in modum crucis Deo praesentetur. Quod quidem ut distincto figuretur mysterium, antiquissimis apostolorum constitutionibus innixi, volumus atque mandamus, ut pavimentum capellae maioris, seu chori sacerdotalia sive presbyterii solo ecclesjae altius exstruatur, ita ut locus iste ter sanctus non tantum cancellis septus ab ecclesiae navi separetur, sed per scalam quoque éminentiorem ipsius sanctuarii maiestatem commonstret. Gradus autem ad chorum ponantur vel tres ad figurandum ssmae Trinitatis mysterium: vel quinque ad significanda domini nostri Iesu Christi stigmata; vel'septem plane, quibus et ascensio ad munus sacerdotale per septem ordinum gradus, et septem novae legis sacramenta repraesentantur, quae ceu divini sacrificii salutares rivuli omnem gratiae thesaurum in orbem terrarum diffhndunt. Accepimus quoque traditionem vetustissimam, ut navis para australis masculorum stationi, feminis vero pars borealis assignetur '.

Ne cultus divini exercitium unquam interrumpatur, vel ob ingravescentia damna graviora plane impossibile reddatur, conservandae aedis sacrae non minor quam struendae cura sit ac sollicitudo.

Primo quidem tecti, a quo aliarum partium conservatio dependet, sedulo habeatur ratio' oportet. Provide sanctus Carolus Borromaeus inm quoad modum tegendae ecclesiae singularem poposcit architectonum industriam et cautionem, ut vel ipsa tecti projector· eiusmodi' fiat, qua stillicidia ab imis parietibus et pavimenti fundamentis, quantum arte, praepediri possunt, arceantur. Tectum porro omnino firmum solidumque procuretur, fulcris ac trabibus necessariis bene munitum, cui deficientibus laminis aeneis tegulae e lapide fissili aliaove pro regionum usu diligenter imponantur.

Ut autem domus Dei undequaque sarta teetaque custodiatur, continuam'praesertim rectoris eoolesiae vigilantiam provocamus, quippe qui illius tamquam sponsae suae carissimae curem gerens, frequentissima inspectione providebit, ut etiam tenuiores rimulae, per quae pluviarum guttulae penetrare solent, illioo obstruantur, et sicubi gravius damnum ia tecto temporis edacitate emerserit, quantocius reparetur, ne illo neglecto sensim putrescat maceries, labascant parietes, omnisque structura corrumpatur. Pari solertia prospiciet, ut prominentes parietum coronae ab herba graminis mature 'depurgontar, frntioesque et radieocae arbores evellantur, quibus non raro ipsa aedium findaauata paulatim gravissimis damais aSciaatar. In eo quoquo omnis cura ponenda est, ae humorum iniuria parietes vel extrinsecus vel intrinuceea detrimentum capiant, ideoque procurandum ut, quae diuturna stillatione confluens aqua baaibas ecclesiae praesertim loco humido positae officeret, secura ac celeri defluxione amoveatur.

Intus autem ecclesia congruis fenectris pro magnitudine aedificii set longis latisque provideatur, ita tamen constructis, ut ad siccando» parietes et vaporee arcendo· sibe difficultate -aperiri, immo si quae fors minoris structurae et facile amovibil·- fuerint, ob eundem finem quandoque amoveri possint. Pavimentum item ex nulla parte sit nudum, sed vel silice polito, vol lateribus vitreati» aut alio solido lapide bene atratum, Qualecumque autem pavimentum fuerit, debita sacris honorificentia ipsamet vetat, ne in illo figura vel sculptura sanctae crucie, sanctorum imagines vel historiae sacri cuiusdam mysterii typum gerentes exprimentur.

Ceterum conservationi eorum, quae ad sacrae aedis tfflitimodam supellectilem et omnigenum ornatum pertinent, optime provi^bunt ecclesiarum rectores, instructionis studiose memores, quam ¹ synodo Pragena derivamus, mandantes ut „ecclesiae summa munditie semper excellant: octavo quoquo die et saepius item acopis mundentur: pulverea e sedibus, parietibus, fenestris, altaribus ac picturis panno aliquo, vel acopis ad id aptatis abstergantur, atque aranearum telae undique studiose tollantur.

Ad restaurationem ecclesiarum tum externam tum internam fauste auspicandam sedula consultis 'artificibus peritia optandae innovationis delineatio ad episcopum deferatur, sine cuius licentia Aedes.. siarum rectores nil in aede sacra locare aut immutare praesumant. Obtenta vero licentia in eunctis minimisque approbatae delineationi insistant, vigilesque videant, ut restaurationis opus piis mentibus manibusque gnaris credatur 8i vetus ecclesia amplianda est. nova, quae additur, structura cum genere seu forma antiqui aedificii conveniat. Idem utique servetur in qualibet tum exteroa. tum interna eoclcaiarum. instauratione.

Optamus ardenter, ut parochi omnesque universim sacerdotes solidam praesertim archaeologist ecclesiasticae peritiam et subtile de artis, Christianaprincipiis et ministeriis indicium acquirant, ne sinistro eorum arbitrio, deficiente siquidem scientia et dexteritate, conservanda tollantur, abolenda retineantur, et instauranda sumptuose potius deformata, quam reformata merito vituperentur.

Quae de ecclesiarum- aedificatione, conservatione et restauratione, eadem partira de turribus valent quarum forma externa cum structura eccleaiae conveniat oportet. Ascensus ad locum Campanarum et horologii, quantum fieri poterit, commodus sit. neque periculosus. Ostia turrium firmis valvis peuulisque munita et· continuo clausa sint, nisi cum opus eat campanas pulsari. Profana, quae domum Dei dehonestant, a turribus quoque sedqlo arceantur.

Caput III.

Ds captetis siefsriis te *oratorii»* prieetw.

1. Capellae, quas in viarum compitis pagiavs. fovendae devotionis causa, fidelium pietas erigi dMiderat, φὐη nonnisi episcopi licenti· oondi possunt, ad quam impetrandiun, praeter usitatas in

* Act. ssoL Medtei., p. IV, ia^-fébr., hb. t, «ap. b;' confer •ril· T*ag. t(OB, te sed. esita. 4

¹ Amalar. («ffae. Trsvir.), £s assite, eflfc, Ub. III, «p. S, (Air. M, mL Migne^CV, IIM A|; «afer «test. aptet., Bb-II, osfe H, ds nuBsr. sW&.[gMi, OmriL, L MBJ.

* Bya. uehM. anai 1MK, de eotteriarsa oalta.

hae provincia litares, obligation· pro fatura A struendi operi» coaaervatione testantes, structurae . delineatio exhibeatur. Decet anteui prae eeteris, ut locus aedis aedificandae eligatur paulo editior et a vehiculorum actu aliquanto remotae; quo melius a sordibus ot aqua lutulenta defendatur.

Capellae viatoriae bene tectae sint, m sacrae picturae vel sculpturae pluviarum iainria laedantur; foris opere tectorio incrustentur, intus autem pro ratione architecturae condigno saltem ornatu decorentqr. Cavebunt idcirco locorum antistites, ne collocandae imagines vel statuae cumulentur, neve reliqua aedi» ornamenta catholicae religionis genio utcumque adversentur. Fenestrulae vitreo [opere] elathrisque sint munitae, et, quantum fieri poterit, tota undique capella firmis sepiatur cancellis, ne vel luto sordeve extrinsecus inquinetur, vel iniuriose , tractari possit.

Quodsi in talibus capellis, episcopo licentiam B conferente, fixis per annum diebus missae sacrificium offerri poterit, curandum est, ut decenti ollaria mensa et necessaria ad peragendum sacrum supellectili instruantur.

Ceterum pia parochorum sollicitudo providebit, ut etiam sacrae cruce», imagines et sculpturae in compitis viarum positae studiose conserventur.

Oratoria domestica, quae privatae tantum singulorum vel totius familiae devotioni inserviunt, quin in illisi sacrum celebretur, cuivis pro arbitrio condere licet; immo summopere optamus, ut ad retuscitandum cultum Dei domesticum, irtiuria temporum et saeculi iniquitate nimis, proh dolor, imminutum. deleta nobiliorum praesertim aedium sacella innoventur Hortamur proinde ingenuos talium aedium .haerede», ut oratoria, quae maiorum pietas condidit et sacravit, sollicite conservent fidem facientes. se avitae quoque testatorum pietatis esse C haeredes. Monemus etiam locupletiores patres et matres familias, ut ad nutriendam domesticorum suorum religionem singulare pro communi devotionis exercitio sacellum condere non erubescant: reliquos autem omne» obsecramus in Domino, ut veneranfb sacrarum iconum ornatu et cultu habitatiugem suamomnemque familiam Deo dicatam e»se profiteantur.

Quodai vero qui» oratorium privatum ea cuin intentione erigere velit, ut in eodem quandoque missae sacrificium celebrari possit: sciat utique, specialem ad eiusmodi erectionem sanctae sedis veniam esse impetrandam, pro qua, prout decet, procuranda ordinarium loci adeat oportet [1]

Obtenta canonica facultate, locus tali oratorio dicandu» per episcopum examinetur, et cautio adbibentur, ne in inferioribus aedium partibus eligatur ita. ut oratorio «lia cubicula superaedificata sint, Decet etiam ut, quantum fieri potest, a reliquis D cubiculi», ubi familia frequentius versatur, omnino separatum «it: nilque in eo de domestica supellectili collocetur, nilque fiat quod profanum videatur, aut a' loci» sacrii alienum sit oporteat. Tale oratorium, cuius adumbratio episcopo exhibeatur, ad sacrae aedis formam et regulam disponendum rôt. Cuius altare, pavimentum, teetum, fenestrae et reliqua simili modo aptentur, pfout leges ecclesiasticae de capellis altaribusve minoribus sanciunt. Ad altare ascensus fiat duobus gradibus, quorum altar ipsius altaria scabellum etleit. Fenestrae sic ia altam exstructas seu aptatae sint, ut foris stantes introupieere salio modo queant Labrum quoque aquae heetralie prope ianuam intns positam sit Congruam item praesto ait armarium asservandae sacrae supellectili inserviens' Denique afllxum pateat in sacello documentum, quo licentiam ibi sacrum faciendi coneessam esse authentico declaratur. J

Quia vero sacrum concilium Tridentinum episcopo» severe monuit, ne missas celebrari et audiri extra ecclesias in domibus privati» patiantur: hinc induits aut privilegia Oratorii privati tam pro aegroti» quam pro dliis concessa «triotissimaainterpretationis esse, cunctis innotescat; ita quidem, ut vel ipsa oratorii ad alium locum translatio sine licentia superiori», ad cuius forum res «pectat, fieri nequeat.

Caput IV.

D» a/tanam qua/ilata ri omofa.

«Forma corporis altare est. et corpus Christi in altari,[1] ait «anctus Ambrosius'; cumque imaginem corporis Christi teneat, simul et sepulcri, in quo sanguis Agni coelestis et per eum spirituales fidelium Deo hostiae immolantur: sponte colligitur, mensam saoris eucharisticis dicatam praecipuum ecclesiarum decorem constituere, partemquo sibi vindicare principalem. Cum ipsum Christum altaria repraesentent, qui petra est et lupis ecclesiae angularis, deceret omnino ut. quemadmodum maiores nostri, a saeculis commendarunt, et rubricis generalibus praecipitur '. ex integro et solido exquisito et incorrupto lapide formentur. Qui si procurari non poterit, novae, quae eriguntur altarium mensae, saltem latericiae sint, solidaque tegantur tabula lapidea, eaque ratione^cstruantur. ut in ipsis nil subtus recondi aut poni possit, nisi forte pro reponendi» «acri» reliquiis locus aptetur, Gradus pariter altarium »i minus e marmore, saltem e solido lapide vel lateribus tabula lignea tectis conficiantur, «intque tres, aut quando ecclesiae amplitudo postulat, quinque arae maiori inservientes: cum o contra unus in altaribus minoribus gradus sufficiat. Altaris mensa a superficie scabelli seu suppedanei, tabulis asseribusve ligneis decenter ornati, sic in altitudinem erecta sit. tamque longe et late pateat, ut sacerdotes celebrantes nulla impediantur angustia, et absque timore sacra facere queant.

De numero altarium antiquitus cautum est. ne in ecclesiis superabundet. Tres in parochialibus praesertim ecclesiis mensae communiter sufficere poterunt, ita locandae, ut quaecumque sit ecclesia, sive crucis instar formata, sive tribus navibus, aut ex una solum constans, versus orientem spectent, Ubi vero compluribus altaribus opus est, reliqua in utroque sacrae aedis latere condantur, sic tamen, ut sacerdotes sacra simul facientes ob nimiam altarium propinquitatem se invieem non impediant aut perturbent. Mining convenit, altpria sic locare, ut pilis seu ecclesiarum columnis quodammodo inhaereant. Quae in capellis minoribus erigitur, altaris mensa, media fronte ponatufïnon a lateribus. Ad instar maioria altaris, ceterae -quoque mensae sacrae paulisper editius super pavimentum aedificentur, et clathris ferreis ornatisque munitae sint.

Videant^ecelesiaru rectores, ut dum nova altaria efiguntur, vel vetustate oonsumta restaurantur.

1 Ione. Trid... «es». XXII, decr. de observ. et evir. in .celebr. miss.; confer Iit. eneycl s. concil, congr., de die 10 mart, lertr». ex rnsad. Pauli V (in thessur. résolut. « e. congr. in CaUtrimsr»., *oret, frw.*, 7 i«L 1866) pono s. o. eoagr. i» HoaMteriea., 1 iehr. 1847 (acta per. cnsUMr. pros, rsfert. i» sapra ctt. Calatekroacu. | r«nd«·); confier etiam decret Clematis XI, de dte U dacamb. 1708, ooafina. ab laaoc. XIII ia osustit ■OeAW atattasHi de dia N anti iM et anet; XTV tedh ttauti IW.

1 3. Çar. Bornas., loss eta. Mb. I, *αφ*. 80. i

' A «ssvas·., Hb. IV, cap. S, [app. s, A··., ad. Migne, IO, dfiffq.

- MpaaL Bma, tab. gauae. XX

Mdia architect^· optimo quoquo modo convenient, aeve tam artuta aut proftua condantur, ut vix a pulveribus commode purgari queant

k Ad eeaeiitiatoui altarium eupeUeotilee et ornatum requiritur, nt tribu· mappis eea tobaleis linei· et mundi· operiantur, quarum superior longior ex utroque mensae latere decenter propendeat ? Circa angulo· altari· nullae coronide» noc ligneae, nec utcumque pretiosae ducantur. ' sed earum loco apponi poterunt fasciae ex auro vel serico confectae aut variegatae ' Pallia autem, quod et antipendium dicitur, pars mensae anterior, nisi ipsamet peculiari formositate picturae vel sculpturae alioquin emineat, ornari solet, cuius tamen pallii color, quantum fieri poteat. officit» diei respondent.

Super altaris mensa collocetur crux in medio, quae utpote principalis sacri faciendi supellex quoquo modo decora sit. et aat alta, ut super celebrantis caput aliquantum promineat. Candelabra hinc et inde in utroque crucis latere locanda saltem duo praento sint, quae cum structura et ornatu crucis, quantum res fert, conveniant. Infimo alturis maioris gradui cereostata seu phari. maiora videlicet candelabra, apponi solent, quorum usum, cum in missa soleinni, alioquin duo saltem intorticia ad finem praefationis accendi debeant ratione fes/i solemnioria. plurimum laudamus. Candelae vero, nisi e cera ceu opere apum sine ulla sebi admixtione compositae sint, incruento missae sacrificio minime conveniunt. . Prohibemus proinde, ne praeter cereos, aliud candelarum genus utcumque 'solidum elegansque contra legem et traditionem ecclesiae adhibeatur.

Reliquiae sanctorum, quke statis diebus festivis exponi solent, congrui thecis vel vasculis pretiosis muqitav et in peculiari armario reconditae sint. Convenit, ut illud armarium vel prope altare maius aut alio insigniori ecclesiae loco, vel si magis expedire videtur, in sacristia positum, extrinsecus et intrinsecus aptissime ornatum et bene clausum sit. Reliquiaria autem, quae potissimum in ara maiori continuo exposita sunt, sic proprie collocentur oportet, ut non tantum celebrantem nullo modo impediant, sed etiam, prout quandoque ritus postulat. facile arpoveri possint.

Etsi vasa cum Ho»culin serico contextis adornando altari bene inservire queant4, flores tamen horti frondesque odoriferae melius ' convenire videntur.

Tabellae secretarum modico tantum, sed utique decenti ornamento provideantur; ceterum textus secretarum pingui praesertim scriptura litcrisvc potius 'maioribus exhibeatur, ut tabellae usui celebrantis commode inserviant.

Cussinus in cornu epistolae misaali supponendus e solido texto conficiatur, et si fieri potest, coloris sit officio diei convenientis. Quodai celebranti parvum pulpitum aptius inservire videtur, non obstamus; optamus autem, ut talia pulpita, polite confecta, fors panno quoque deoeati ornata sint.

Imagines et akarium sculpturae, quae antiquitatis et piae artis pretio eminent, maxima solertia conserventur,'neque aliis nisi peritissimis artificibus restaurandae credantur.

Denique altarium mensae, ne sordibus pateant, munde panno operiendae^ sunt; quod tegumentum autem, quando sacra fiukt, non ex parte tantum replicetur, sed semper omnino tollatur.

l Hrissl. Rom.. loc. cit.
' ('aerial. Be., lik I, cap IV. a 11.
• 'Missal Ros».. rit. estebr. miss.VUÎ.8 ; ceafer rubr. <ea. XX. e< comment. Barth. Oavaati 4» panedo ssrso.
' Caerim. epteo, ttb. i, 18, n. 18.

Caput V.

Dt tabernaculo sMcfimmat vueboriario·.

Consuetudinem asservandi io ecclesiis venerabile sacramentum, eum adeo antiqua sit, ut saeculum iam Nicaeni concilii eam agnoverit, synodus Tridentia· tum propter infirmo· omnino salutarem et necessariam probavit, tum propterea quoque retinendam statuit, quia sanctissimum nacramentuni „non ideo minus est adorandum, quod fuerit » Christo domino, ut sumatur, institutum ',.

Quo rectius autem illum eumdem Deum in sacratissimo eucharistiae sacramento praesentem credimus, in cuius nomine omne genu flectatur coelestium, terrestrium et infernorum, tanto magi» oportet omuino, ut locus mirificae habitationis eius, thronus gratiae et increatae sapientiae aedes, praecelsa novi foederis arca, turris divinae fortitudinis. salutiferi vitae pignoris pastophorium, tabernaculum Dei cum hominibus, noium hoc, quod angeli mirantur in terris, coelum, religiosissima devotione tractetur et singulari prorsus debitae gratitudinis industria ornetur. Quae hunr^in finem pie psrtim suadere, partira sacris ecclesiae sanctionibus insistentes, district)!» praecipere dccrwimu». potissimum ad sequentia redeunt

Cum corpus Domini in uno tantum eiusdem ecclesia· loco ab episcopo designando custodiri debeatA locus tabernaculi eligatur tum ratione totius sacrae structurae, tum ad exhibendam tanto .sacramento .venerationem aptissimus, omnino conspicuus et nobilissimus. Idcirco urvetur rituali» Romani rubrioa praecipiens, ut tabernaculum in altari maiori utpote loco ecclesiae diguiori, vel alio quod venerationi' et cultui sacrae eucharistiae commodius ac decentius videatur, sit collocatum: ita ut nullum ahia sacria functionibus aut ecclesiasticis officiis impedimentum afferatur Hinc in ecclesiis catbedralibus propter functiones, quaè fiunt versis ad altare renibus, in peculiari extra cborqm sacello, ornatissimo tamen, collocatur4.

Quae in antiquioribus huius provinciae ecclesiis passim reperiuntur tum sacra armariola ad dextram cornu altaris maioris in pariete potissimum posita, tum pastophoria columnae vel turris instar pro modo architecturae medh aevi artificiose constructa, pie omnino retineantur, et restauranda probatae artificum dexteritati credantur, ne nobilia plerumque tanta maiorum hsereditas incuria vel inscitia postumorum corrumpatur.

Ne distincti» de structura tabernaculi legibu» fervorem ingenii Deo famulantis piamque fidelium liber&litatem limitare videamur, suadere potius malumus et obsecrare per viscera caritati· Chriati nobiscum habitantis, ut. quantum vires suppetunt, tantum audeat unita cleri populique piotaa quo dignior paretur et pretiosissimo artis humanae apparatu exornetur sacratissima arca Domini. Pie admodum optarunt patres in concilio Aquensi congregati, ut tabernacula, si. fieri posset, ex auro solido essent confecta et pretiosissimi» gemmis religiose ôm«ta Cuius voti non immemor qüidem. sed et paupertati condolens sanxit-ardkidioecesana synodus Pragensis, ut tabernaculum, si e laminis argentei» aut aeneis inauratis aliave ratione elegantius haberi non potest, saltem e tabulis sectilibus.

. Sens. XHI. tap. h rt b.
' 8. riV *coagr.* ia Augustae PrsetoriM, de die Vl'int
' Rituale Rosi. de sa. each·r. sserst.
' Cuna «piss.. lik L ; 13 »· ® a rit. coagr. ia Roman. U Iasii
' Oosc. prov. AψM··?, sud 168&. de saehar. sasrsm, (Hard. X. (MM D|.

quao humiditatem non gignant, polite teaten elaborati·. et religiosarum itnaginum aculptura ornati·' et inaurati· deoenti amplitudine oosstruater

Si omnia soelasise structura, tanto plus praeeelai sanctuarii disposito et architectum perituaimi· nonnisi inanibus poufmittntur, ut venerabili ao ingeniosa formositate emineat. Nova, quae in eeclesüs struentur, tabernacula ast ampla sint, ut in iis sacramentum ipaum cum ostensorio et hierothecs minori sen sacro ciborio commode reponi queat, neque tamen sie in sito' vel a' fronte seu coronide mensae nimis proeul posita, ut ad depromendam et exponendam eucharistiam super altare ascendere necesse sit; neve potiorem sacrse mensae partem ita occupent, ut vix id ista, quae ad sacrum faciendum necessaria eunt, locari possint. Versatilibus, quae hinc inde inveniuntur. tabernaculis, antiquiorem merito praeferimus sanctuarii structuram, congruo ostio' seu foribus muniti. Quae fore·, si artificiosae formositatis causa perforatae fuerint, ab intus pretioso velo obducantur, m> muscis potissimum et araneis accessus pateat.

Sit autem .tabernaculum etiam intus vel panno serico, aut tela quadam pretiosa albi coloris eleganter vestitum, vel saltem solide inauratum. 8if porro bene tutum, soris sat firmis custoditum, et continuo clausum, ne ad illud temeraria manus poaait extendi; clavis autem inaurata et cordula decenli ornata nullo modo cum aliis clavibus colligetur, nec ulli unquam laico aut aedituo credatur, cum potius ipsius parochi vel ecclesiae rectoris honorificum sit officium et insignis praerogativa, ut elavem hanc et sanotuarium Christi pie aemper custodiat, et si fidelis fuerit custos domini sui. glorificetur'.

Quia tabernaculum nitido ceteroquin ef, mundo corporali stratum nonnisi asservandae eucharistiae inservire debet, intus ab omni alia re vacuum sit oportet, adeo ut neque reliquiae sanctorum Jbi re- condi queant Cumque ex decreto sacrae rituum congregationis super tabernaculo nec ipsius sanctae crucis reliquias collocare et exponere liceat, hinc minime tolerari potest consuetudo.superimponendi pictas imagines, sculpturas, vasa florum aliaque ornamenta ita, ut idem tabernaculum pro basi inserviat Immo nec in ostiolo seu ipso aditu tabernaculi talia collocare convenit

Essentialem denique pastophorii ornatum constituunt lampades, quae, prout rituale Romanum loquitur, plores sint, sed una saltem diu noctuque perpetuo colluceat Ut istud lumen Chriati numquam deficiat, iugiter quippe oleo nutriendum: sollicitudinem et vigilantiam, parochorum, omniumque qiii ecclesiis praesunt, paterno affectu obtestamur, illorum conscientiam gravissime onerantes, quorum, quod absit, socordia vivificum lumen mundi lumine continuo ardenti venerari nesciat. Quodsi enim alendo igni sacro sumptus ecclesiae forent impares, bonus ac fidelis custos Domini oratione, verbo et opere exardescere faciat ignem in cordibns fidelium, quorum pia liberalitate mox sine dubio rutilans lampadum ignis sanctuarium Domini collustrabit, praedioabitque memoriam mirabilium eius.

Capnt VI.

Ds *nptUtetib* m omfoht *taerat éùpoHtnde.*

Eminens et salutifera dignitas, quae sacramento regenerationis nostrae ex aqua et Spiritu sancto ineat, psscit omnino, ut baptisterium, quo nulla ecclesia parochialis carere potest, deoenti loeo positum sit, et solidissimo materiae ae formae apparatu emineat. Pie proinde maiores nostri aut peculiare sacellum, nomine sancti loannis Baptistae passim insignitam, ministrando baptismi sseramento dedicarunt, aut in ecclesiae loco illustriori, videlicet • latere, ubi evangelium legitur, seu ad significandum mysterium in vicinia ostii maioris baptisteria condiderunt. Antiquam hanc traditionem summopere commendantes, volumus .quoque ut baptisterium, quantum fieri poterit, ab ecclesiae parietibus paulo remotius collocetur; docet .enim, ut sacerdos, ministri, patrini ceterique conferendi huius «aeramenti testea commode adstare queant. 8i facultates fuppetunt, fons baptismatis paretur ex marmore, aut alio lapide, attamen non spongioso, sed solido ac bene polito; sin minus, conficiatur e stanno; baptisteriis autem, ex ligno confectis vas immittatur stanneum, bene aptatum, aut pelvis eiusdem materiae «at ampla et profunda, ut sufficientem pro bsplixandori:·» multitudine copiam aquae capere possit. Cum <x praecepto ritualia Romani baptisterium sera et clave iniinitum. atque ita obseratum ease debeat, ut pulvis vel sordes intro non penetrent: congruo operculo pro ratione structurae decenter ornato provideatur, in eoque, ubi commode fieri potest, depingatur imago sancti loannis Christum baptizantis '. Convenit etiam, ut cancellis circumseptum, et apto armariolo instructum ait, in quo minora supellectilis ad ministrandum baptispii sacramentum necessaria commode asserventur. Ceterum fons baptiamalia binis per annum vicibus.' occasione nimirum novae 'benedictionis, sabbatis Paschae et Pentecostes faciendae per ipsum parochum aut ahum sacerdotem diligenter purgetur, aqua vero residua in sacrarium mittatur. Quodsi tempore intermedio sacra unda iiTveniatur ita imminuta, ut vix amplius sufficiat. l aliquantula aquae non benedictae copia immitti poterii; si autem omnino defecerit aut prorsus fuerit corrupta, nova fiat fontis benedictio.

Sedes confesaionales in Singulis ecclesiis tot desiderantur. quot confessant iq frequentiori populi concursu adhiberi solent Quodsi, vel deficiente dotis copia, vel pro angustia foci plores haberi non possint, sedes quaedam parentur minoris structurae, quae casu necesaitatis in eoclesia commode collocari et facile iterum amoveri poterunt, quae vero decenter aptatae et omnino laminis atque crate perforata inter pernitentem et sacerdotem instructae sint Iisdem laminis ab utroque latere confossarii interpositis, cratibusque perforatis provideantur maiores, quae in ecclesiis habentur sedes confessionales, conspicuo et apte loco disponendae. 8int autem non affabre solum, sed, quantum fieri potest, commode etiam conditae, ne confes^arius praesertim, laborioso alioquin ^filcio defatigatus, aliam ex incommoda •ede molestiam experiatur. Ut non obstante poenitentiam concursu liberius. respirare queat, sedes confession·!·· uno alterove gradu a superficie pavimenti elevate, et insuper aut asserculo versatili aut serico velo ductili provisa sit, cuius ope sacerdotis facies occultetur, ita ut proinde poenitentein loquentem facilius percipere, et vel ipse minus impedites verba sd eum facere possit Sed et oonfitentium commoditati aliqustenss consulere, non abs re est; unde consentaneum videtur, ut appositi· laminis

¹ 8ya. sreUdiwc., assi le®, te urna suebar.
² Prov. UVU, 18.
³ Bitas)· Boa. leas sapas dtst
⁴ 8. rit esagr., is··, pan. te dis S sprit Itet, st ia Triteatis. 18 msit^HM,
⁵ fi.ritaangrM in rnagr. Meat Oenae·, Misa. 1701, ad 10.
⁶ Lsas a®e. sit

l Ct a Carol. Bsmm., iaatr. Mr., lit. I, asp. 1β
² Bit Bern., te ater, tapt
³ Ct ainsi Bass, asto, manto at vig. piatas. — 8. rtt oaagr. in I mana, U m ᵗL ™ st teJOrfiavatan, T Meant. IMt
⁴ Anted, qa. flag. MO·, te tsaias salte.
‹ · Mat Basa, fit ■M··

versatilibus, ia superiori parte perforati·, a circum- stantibus aepUrentur, et facia hae ratione occultata libarie·, confiteantur. Geaufiaxorium porro apto paratum ait, et crucia ṫuaedam imago coram orali· poenitentiam posita parenta· et contrito· «oletur.

Suggestus pro concione ḋicanda ai elegantior non habetuç saltem ex tabulia sectilibus iisdem[qua) firmioribuii congrua, prout ecclesiae struetur· poscit, forma et apparatu decenti conficiatur, et ab evangelii latere loco conspicuo et aptiaaimo positus ait, ut fideles, etsi fore non omne· ooncionatorem ridere, certe tamen verba eiu· facilia· percipere queant ? Ambone· ,· latere epiatolae pridem colldbati opportuna restaurationis occasione. quatenua fieri poterit, traaaferantar.

Sedili· laicorum in eccleaiia hnius provinciae usitata aie disponantur. ut eoeleaiae non aint impedimento. In choro aeu capella maiori non colloBentur, neque reliqui· altaribu· nimia prope apponantur. Propria singuli· laicia sedilia nonniai data rectori· eecleaiae licentia vel ratione antiquae consuetudinis tolerari possunt. Ceterum aolido opere ligneo aie conficiantur, ut fidelea genibus flexis sacro intereaae queant.

Subaellia, quae in choro maiori usui celebrantis et ministrorum assistentium inserviunt, a cornu epistolae iuita altare ponantur '; in eodem latere abacus quoque seu credentia collocetur, altaria instar decenter parata, mundo linteo. alioque congruo ornatu provisa, et eat ampla, ut praeter crucem cum duobua candelabri· aupellectilia ad sacrum faciendum necessaria commode ĉapiat

Labra seu vaaa aquae lustralis praeter gestatoria, quae in aacristia asservantur, in eeeleaia praesto aint immobilia, totque, quot paeaim ostia ingredientibna patent, cum in vicinia valvarum pio fidelium usui inservire debeant. 8i fieri poterit, parieti non inhaereant, aed potiuy e marmore aliove lapide solido confecta, congruo columellae seapo suffulĉiantur

Chorus denique, in quo cantores et divinam musicam exercentes conveniunt, eius sit amplitudinis, ut illi ipsi pietatis suae officio abaque omni divini officii perturbatione commode vacare queant. Ne autem vel inviti fidelibiia in ecclesiae navi congregati· distractionis ansam praebeant, consultum videtur, ut chori huius septa cratibus ex ligno aliave materia eleganter confectis et decenter ornati· provideantur, qua» crate· quippe tam altae aint, nt cantore· et musici, quantum fieri poterit, a populi conspectu occultentur. Organorum apparatu· *exterum* structurae et 'reliquo eoeleaiae ornatui respondeat.

Caput VII.

Da nam·, peramantia at *tupeUeetilibtu taertficii.*

1. Cum inter vasa mystica illa sint prima et praestantiaaima, quae ad offerendum et consecrandum panem vitae aeternae et sanguinem salutis perpetuae requiruntur, hinc tenore missalia Romani distincte declaretur, calicem, ad quem omnino patena quoque pertinet, debere vel argenteum esse aut aaltem habere cuppam argenteam, intus inauratam eum patena itidem inaurata? Permittimus quidem, ut qui in ecelesiis sufficienti dote destituti· calices cum patenis snpersnnt ex aurichalco vel cupro confecti, dummodo bene inaurati sint, adhiberi interea queant, donec, vel nova mauratione vel alia restauratione non indiguqrint; simul autem monemus et praecipimus, at data einamodi occasione saltem cuppae et patenae aubatituaiitnr argent··· ab omni parte inamatae, 8i aaiat «eoelaaiarvm proventus ad tale· sumptus faciendo· haud sufficerent, labent·· confidimus fore ut, adunato putorum et fidelium fervore, digna comparentur vaaa Domini.

Eadem decoria ratio postulat, ut ciborium quoque aaltem cuppa argentea, «t oatenaorittm main·, quod vulgo monatrantiam appellamus, orbiculari lamina acu lunula ex auro vel argento confecta provideantur. Praeter ciborium maius, in quo euohariatiae particulae pro quotidiano uau fidelium ad menaam Domini ȁccedentium aaaervantur, aliud -quoque ciborium parvum, quantum fieri poterit, praeato ait, in uaum quippe infirmorum, aliorumve qui ecclesiam adire nequeunt; convenit enim omnino, ut asmum «aeramentum praesertim ad infirmo·, qui intra oppidum •ut certe prope illud degunt, in ciborio potiua quam in alio exiguo vasculo deferatur. Illud ipaum autem vaaculum parvum, in quo vel deficiente minori ciborio euchariatia ad infirmo· communiter, vel ad procul exsistentes deferri solet, ai non argenteun^. •olide aaltem auro illitum ait, et firmo cooperculo bene clausum, ut quodeumque eucharistiae profanandae periculum removeatqr. Ceterum antiquiorem formam calicis, cuiua basia videlicet latina patet, "hec non vetuatam structuram ostensorii maiori·, ad.instar tabernaculi aeu turri· compoaiti, admodum'commendabilem censemus.

Pyxide·, in quibua conaecrandae particulae tuna, maiore· tum minore· aaaervari solent, mundae, bene clausae, eiuaque amplitudinis aint, ut plure· etiam hostiae commode immitti et sine laesione depromi queant. Urceolos crystallinos seu e vitro pellucido solide confecto· plurimum probamua. Candelabra ex aurichalco vel ex aere campanarum confecta, stannei· et lignei· utcumque ornatis praeferimus, Cymbala aeu tintinnabula gestatoria utique dignioris formae sint, quam illa quae usui profano passim inserviunt. Thuribulum non nimis magnum ait, aed potius, prout moris erat antiquitus, modicum et sat commodum, ut incenaatio calicis potissimum et altaria aine difficultate fieri· poaait; basim naviculae commendamus firmam et ampliorem, cui quippe tuto innitatur.

2. Inter sacra paramenta praecipuum habemus vestem sacerdotalem, per quam caritas intelligitur ', planctam seu casulam, „quae super omnes vestes est, ante pectus et post humero·, ut Deus ametur *et* proximus, amicus et inimicua: qupe instar parvae casae est, quia totum hominem tegit ĉȁritas. Dolemus autem, impraesentiarum casula· esae adeo decisas contra debitam maiestatem et in aliam prope speciem deformatas, ut si cum prisca et propria huiu· indumenti forma componantur, vix auum tueantur nomen ? Quam degenerationem, ut verbis utamur clariaaimi cardinalis Bona, nullo pontificum •eu synodorum deereto stabilitam ḿvenimus Antiquis proinde maiorum traditionibus innixi, innovamûa decretum synodi archidioeceaanae Pragensis, mandantes, ut quae amodo casulae novae comparabuntur. longe pateant ad minimum ulnas duas, et ab utroque latere infra humeros aliquatenus, ḋependeant fas-

1 Sya. sieh. Prsg., loco rap. rit
* Miami· Baaau. rabr. <va. XVH, «.
" ▪ Ossrink. apiau, Uh. I, cap. ŧ»^ 1».
*8. Oural Bar»., Mr./bür.. Mb.·!, asp. et.
V * »t <>MT.·η|··,·îΛ
" Osarnsm smm«k ram XLVQL

' Fautif. Rom., de ord. presbyt. ,'
' Tbemnr. ··.irit. a Bartb. Gava··, p. II, tit 1; ooafeyPat. Blés. (L Pstri Comeatons. cf. prol In ed. Migae aid opp. Peln χιχο). .tra-o *41* m *lot., et* Mig». cxcvni, *1M0* B].
' Cosflr Catslaai. Cornaiwafer. ad osarim. qriar., lit. Π. Ç0. ». I ŧ ·▪ A »t I Famid, Rsatit. Mury. ia Nam «eaiiii. *Beeueti,* p. L np. 11.'
* ItWf, Bb. I, cap M, t S.
* Ub·· aaaaauam ··« Icagitadi···· «xtasUiasna ad trss pahnas, psr palmea· satem httelUgimss tiatam apatU, qesn-

ciam porri habeant decentis latitudigis assutam, ab anteriori et posteriori parte,, psque ad extremum dependeatem. cuj rlt>na ftWia traasvernalis crucia quamdam speciem exprimatl. Voluprfus etiam, i^t« in ecclesiis. cathedralibna aliisque insignioribus, ..praesertim regularium. caaulad pliéatèe praesto sint. et prout générales missalio Botfiani rubricae de qualitate paramçntorum docent, atjfibeantur *

Dalmatica diaconi eiusdem cum caiula longitudinis sit. manirisque ad msitum usque protensis et paulo amplioribus^ differat a^tunica subdi^coni. veste videlicet simili quidem? ast paulo breviori. cuiwa manicae proinde breviore» quoque et strictiores esse debent.

Pluviale duabus ulnis paulo longius, et pro semicircul^ratione late pateat. Inferiores huius indumenti. nec non Dalmaticae ac tunicae extremitates congruis-fimbriis(,neu laciniis, putius-quam lipibis ornentur.

Stola longitudinis sit ulnarum saltem quatuor, ita ut infra genua producatur; la^HtftTne vero vix dimidium unius palmae attingat; ceterum ab utraque parte extrema sensim paululum latius patens praefato fimbriarum omalu provideatur Eiusdem latitudinis sit manipulus pariter -fimbriis ornandus, cuius tamen longitudo duas palmas nullo modo excedat Stolae et manipulo tres cruces, nisi panno intextae sint, annectantur, una in medio, reliquae in utraque parte extrema.

Prout stola et manipulus, sic etiam bursa et velum calicis ex eodem panno conficiantur, ut videlicet cum casula conveniant. Qjfbdsi casula ex panno non serico confecta ait. veJunA saltem calicis debet esse sericum1, coloris paramentqrum. et eat longe lateque patens, ita ut calicem ex omni parte tegat, cum quippe sacerdos ad altare procedens calicem velo undique coopertum deferre debeat.

Cum item de praecepto ait. ut sacerdos capite cooperto accedat ad altare singuli, qui birreto uti debent, proprium habeant, capiti decenter aptatum. tribue apicibus instructum et ita imponendum, ut pars illa, quae apice caret. a sinistra sit.

Quae de colore paramentorum tum generalibus rubricis tum variis sacrae rituum congregationi decretis sancita sunt, ad amdasim observentur oportet. Notuinatim igitur taaodamus. ut éliminato pedetentim usu paramentorum caerulei coloris praew scripsi» color violaceus in usum deducatur. Eiusdem coloris violacei sint quoque vela seu linteamina, quibus tempore adventus et quadragesimae imagines altarium teguntur. Ex decreto praefatae rituum congregationis, etiam usutn coloris flavi tam in sacrificio missae, quam in expoeitione senii sacramenti eliminandum esse decolaremus 7. Cum eadem sacra' congregatio iterato edixerit, minime continuari posse usum illarum ecclesiarum, qfiae pro eoiore tam albo, quam rubro, viridi et violaceo, utuntur paramentis vel flavi coloris vel·mixtis diversi eoioris floribus: hinc sacra parambnta conficiantur potius ex panno seu textili unius tantum coloris, vel saltem unus color ita praedominetur, ut facile primarius dignoscatur. et paramenta unius potius quam alterius color» dici poaaifitl. Haecce ut\n ^xterutn ,erventur. discrietnji praeripiente·, htenta fatuitate indulgebunt effiecopi. ut quapiri~écele»ii· hui: pmvincltfevaupersunt paramentd etiamsi praefatip de-cr^tis minus respondeant, licito 'tamen ad.hibep poaaint. doOee soneumantur.^.

Vahim humerale >aubdiucnnf in 'sacro eolemni pdhîbendujn coloria ah converffenti· miaaae diei; 's^e)dh> autem cèlebrahtia in expositione sam» aatratenti numquam alius nisi col<irie.aîbi nit sprout rvh ciborii quoque. pec non bursae- et baldachini deferéndb venerabili sacramento interview ex .qlbi coloria panno obnfhUa sint 'oportet

Prout tn altari addqerum pro defunctio *facientium* 'partto, aic etiam in paramentia nigri colona cruce albae, vel morti· imagine», et nlulto minus ethmeorum symbola nullo modo appareant3

Vt porro, quod indq^tb ecclesiae primordii de reliquia indumenti^acria et sacrificii supellectili bus traditum eat. pie custodiatur seu restituatur generali supra laudatae congregationis d^brbto innixi. auctoritate aedis apostolicae praecipimus. ut ^hictua. albae, corporalia, pallae, purificatoria ft altarium tobaleae ex lino aut cannabo conficiantur. non autem ex aha quacumque materia, etsi munditie, candore et soliditate linum aut cannabem aemulante et aequante Pauperibus potissimum ecclesiis parcentes. permittimus quidem, ut amictus, albae, tobaleae et mappulae, si quae ex gossypio habentur, adhiberi interea possint, usquedum consumantur, districte vero jubemus, ut corporalia. paUae et purificatoria' post lapsum unius mensis a praesentis decreti publicatione, linea omnino sint vel ex cannabe, interdicto aliorum usu. quae ex gossypio supererunt4

Eadem traditionis continuae et mysticae significationis ratio exigit, ut etiam superpehicia et rochetta. item mappae dominicales, quibus nimirum mensa ad dispensationem sacrae communioni destinata tegitur, nec non reliqua textilis matenac supellectilis. quantum fieri potest, ex lino aut solida cannabe conficiantur, seclusis praecipuo teli» cuiuscumque generis, quae vel materiae vih» sunt, vel profanum ornatum redolent.

Signum cruci» amictui in medio Spuendum de praecepto est Ad exornanda» albas texta reticulata non requiruntur, quae alioquin nisi pretiosa sint, vix commendari merentur; si vero solida quaedam adhibentur, rubrum supponere fundum minime beet · Cingulum ex candido lino confectum serico praeferendum ducimus7. Pallaea cum omnino lineae esae debeant, studiose conficiantur et aptae sint, ut calici tuto imponi queant.

4. Monemus tandem et in Domino obtestamur ecclesiarum rectores et pastores, ut suscepti in sacra ordinatione officii sui nnmquam non memore». vasa Domini omni, quo» decet, pietate tractare et custodire sciant: id sine dubio maximi habentes et quoquo modo aemulantes, ut omnia et singula vasa tum congruae materiae pretio, tum religiosae arti» ministerio excelsae cultus divini dignitati respondeant. Pro conficiendis paramentia nisi pannus sericus vel qui daiuaecenus appellatur, praesto sit, solidum saltem procurabunt textum, a quolibet profanae texturae genere omnino diversum, typis eccle-

tam vir maiori» staturae expansa manu extreauUU pollici» rt medii digiti comprehendere potesL

1 Synod. Prag- anno 1808. de sacrist. Confer *De B.* lib. IV. cap fi. 1. 8

• Rufer. gener:, XIX. 8.

1 Missal. Boa., riL ralek miss.. I. 1.

• Mimai. Rom. lora dt. II, 1.

• S. rit. coagr. in Vaasa ? doc. 1844.

• Miami. Bom., rubr. gm., XVDL

1 S. rit. raagr. in Mamrw, le die 18 novanfe 1881; st in Vrronan., de die 1· mart. 1888; item in Finnan. nd 8. 1. do die 28 «ptetnb. 189?.

' S. riL coagr. in Vicea., de die 19 decemb. 1889, et in Marsorum. do die 7 opril. 1888.

1 S. riL congr in Taggon., 9 inL 1878. — Ritual. Rom.. <tr sacram, eochar. — Caerim. bpi Ub. l» 14, a. 1.

* CfcerisL epiee.. hb. II, oap. 11. n. 1.

* Decret, gsaer. a riL eaagrM de die 18 maii 1819.

» MiasaL Boon., rit. eaJoK rntea, I. 8.

* S. riL ooagr. in una ordia. 8. Ioann, de Deo, 17 sag. 1838.

' S. riL eoagr. ia usa ooagr. Montis Coronae, ad 7. de die 98 ion. 1701.

siaaticia adornatum;" el non nimia rigidum eed materiae potiutf^pollioria, ut indumenta aaesa. prout alioqUin in ventibus requiritur, commode aptata, corpus decenter ambiint. neque indutum quapiam rigiditate impediant. Meminerint praesertim, para menta, prout rubrica loquitur, non debere esse placera sût acisea. sed integra et deeButpr munda ac pul^braf'; unde a gravi culpa excusabuntur illi praesertim viri Ecclesiastici, ad ^quos aacVue supellectili· dura «apertat, nisi studiose attendant, ne Cuiuslibet immunditiae er indecentiae rerutnqpe ^divinarum vilipensionis specie· iq domo Dei r^· periatur.

Cum ad sacerdotii dignitatem evacti. ab officio reliquorum ordinum minime se exemptos arbitrari possint, hinc potissimum peu ostiarii ^agant quasi rationem reddituri Deo pro iis rebus, quae clfcvibu· sibi *commissi recluduntur'. Cumque subdiaconu4i inter alia oporteat pallas altaris et corporalia abluere officii istius memores lintAmiha haec, ttemque purificatoria ipsi prius in vase quodam nitido diligenter Mhlqant. et tunc demum piis taicorum«manibus lavanda committant.

Calix et patena solummodo per episcopum consecranto; t si fuerint denuo inauratae, nova ©on--ecratione indigent. , Reliqua vasa et paramenta sacra ab aliis quoque sacerdotibus benedici poa*unt. qui stante sedis apoïtolicae facultate ab ordinario deputati fuerint4.

Caput VIII

De tarnetia.

Quae de recta dispositione saenspae eiusque supellectilis ultima synodus archidioecesana l'ragensis, legi et traditioni ecclesiasticae innixa, sapientissime statuit patre· in boc provinciae concilio adunati grato assensu excipiunt, et praesenti decreto innovare minime ambigunt.

Prae ceteris igitur curabunt ecclesiarum rectores. ut a sacristiis loco for» uliginoso conditis. nisi alio loco magis idoneo reaedificari possint, nociva humiditas quoquo artificii et industriae modo arceatur. Quae autem novae struuntur sacristiae, quatenus fieri potest, versus meridiem vel orientem locentur, eiusque sint amplitudinis, ut et necessaria supellectilia commode disponi, et plures potius aptari queant fenestrae, clathris et vitreo opere munitae, coelo sereno facile aperiendae.

Quodsi in sacristie, ob angustiam loci, altare haberi non possit, armarium aliquod, in quo sacra supellectilis asservantur, sic aptetur, ut altaris quodammodo mensam repraesentet. In fronte huiusmodi armarii crux alieeque sacrae imagine· emineant, ab utroque latere autem tabulae ponantur, in quibus non tantum oratione^ cum celebraturus paramentis induitur, dicendae, sed etiam missae per annum tenore fundationis persolvendae, item collectae ex ordinarii mandato sumendae, tandem et renovationes sanctissimae eucharistiae sedulo descriptae sint. Menft>erint autem ecclesiarum rectores, sanctissimum sacramentum bis omnino per singulos menses esse renovandum.

Armaria tot sint commode constructa, quot et qualia vasorum et paramentorum sacrorum, nec non reliquorum supellectilium varietas et copia requirit, quae omnia congruo ordine distincta firmisque seris munita et clausa sint. Loculi ad asservanda sacra vasa destinati decentius in superiori parte illius,armarii habeantur, quod instar altaria, emrnentior^m aacriatiae locum occupat Armant naramentohun aie constructa. ut aacra indumenta potius aUapenaâ asservari quetnt, prae ceteris eommendamua: dummbdo veto aat ampla Ait adeo. uj veates nullo modo pigi· laedantur, quod et alias Maxime cavendum eat ' Libri Sacrae liturgiae. videlicet misaalia et ritualia prout etiam liQri evangeliorum. ordinis divinorum, aliique ex praeculto ordinarh'in saenstia asservandi propms loculamentis custodiantur Decet enim-x>mnino» ut potissimum sacrae liturglae libri religioso, decore emineant et autnmg aqjerha tractentur unde^expresse prohibemus, uye misaalia et ritualia lacera et immunda in aacriradhibeantur.

LaVacro et sacrario/ quod ali» passim piscinam vocant, nulla ecclesia careat. l>avacnim in apto aacriatiae loco parao^Um. nisi lapideum habeatur, e cupro vel stanno solide confectum et aie dispositum sit. ut aqua ex gutturnio in pelvim, et inde per betulam in sacrarium, vel in aliud vas idoneum. paneti excavato appositum, defluat M as illud et pMflubrum. si quo ut) necesse sit, proiecta in sacrarium ablutione frequentissime pdrgentur. no sordium colluvies foeterem causet. Mantilia ad manus abstergendas munda, tdeoque saepius mutanda praesto sint duo, quonftn uno soli sacerdotes utantur. altero tninietn. Ipsum autem sacrarium, nisi aptius pone altare maius aut m sacristia construi possit, loco contiguo extra ecclesiam paretur Fiat quippe fossa sat profunda et ampla, quae excepto fundo undique opere latericio vestita sit. operculo lapideo vel ligneo tufy claudenda

Nisi decens quoddam receptaculum seu oratorium adfffr. ubi sacerdote^ ante vt post functiones sacras piae recollection! cdmmode vacare possunt, scabellum saltem in saenstia paretur, cui crux et ex utroque crucis latere tabulae superponantur, in quibus orationes ante et post missam dicendae descriptae sint.

l'ermittimus quidem, ut in sacristii» praesertim amplioribus sedes quaedam confessional·· commode aptata, crate tamen instructa collocetur, quae excipiendis potissimum confessionibus surdastrorum, senum et infirma valetudine laborantium optime inservire poterit; ordinarie autem pro ministrando poenitentiae sacramento sede» ronfcMuonal·· in ecclesia collocata adeunda est

Denique non possumus non impense monere parochos et ecclesiarum rectores, ut sit eis fidelissima cura sapristiae diebus ac noctibus, prout in ipsum officium ostiariorum electi spoponderunt Quae vel ideo ceu vigiles domus Dei custodes ab ipsa ecclesia omnino removere non dubitant, eadem quoque a saenstia arceri pro viribus contendant Idcirco non tantum sollicite providebunt, ut sacristis quoque tempore munda, nitida et bene ordinata sit. sed vigilabunt etiam, ut ibidem. quantuni negotia necessaria et ministrorum officia patiuntur, religiosum perpetuo servetur silentium unde conventus et confabulationes aedituorum nugs«que parvulorum, qui deficientibus, clericis ad ministeria quaedam admittuntur, minime tolerabunt, et, quantum fieri poterit, praepedient ne populus per sacristiam indiscrimmatim adire *ecclesiam assuescat.

Caput IX

De aeeervatione earrarum olrvrum

Quanta cura et sollicitudine sacra olea tractanda et asservanda sint, vel ex eo facile coRigitur. quod ab ipsis solum episcopis, sub sacrosancto in coena Domini sacrificio solemnissimo ritu consecrata, singulis per totam dioecesim fidelium turmis in

1 Missal. Rom., rit. celeb, ni··.. I. ii.

* Psatii. Rosa, de ord. ostiar.

* Poatif. Rom., de ord. snbd. s

* 8. rit. coagr. in Lsodiea. 14 inn. 1846. -- Mittale Rom.. loco citato, de praep. aacsrd., 1 st U.

▪igfium communioni· ecclesiasticae' offeruntur. ut novetur «exue omni· unctione chrismat», ut sandur sauciata dignitati· gloria, et uncta fronte sacrosancta influant charismatal, ut tandem, qui baptismo renatos rivo olivae et chrismati signo contra iura daemonum defendit, illis ipsis in ' agone constitutis per sanctam un<ÿionem et piinaimam misericordiam suam. quidquid fragiles deliquerint, démens indulgent.

Hinc in dtnnibus ecclesiis, quibus sacra olea creduntur, vascula praesto tsint argentea intusque deaurata, aut saltem stannea bene obturata, quite vasa singula propriam habeant inscriptionem malusculis literis *incitem a,* nisi iam ipsa peculiari fonp^ et diverso suo artificioso qrnatu distincta sint; prout rqaiorum pietati olim mons fuit, vascula quoque pro diversitate oleorum vel^turris instar aliote congruo modo ingeniose confecta aptissimis consecrati doni coelestis symbolis adornare. Praeter illa maiora vasa ut minora etiam ad usum quotidianum habeantur, pariter ex argento, si fieri potest, aut stanno, sive separata sive coniuncta. apte tamen distincta et bene cooperta, ipsius ritualis Romani instruction? admodum commendatur l

Sacra olea, carissima haec divinae gratiae et misericordiae pignora, in loco proprio honesto ac mundo, bene clauso serisquv, munito asserventur, clave semper et ex officio ab ecclesiae rectore pie custodita, ne ab alio nisi a sacerdote temere tangantur. autveis sacrilege quisquam abuti possit Etsi ceteram in ipsa sacristie locum talem decenter aptare liceat, magis tamen convenit, et idcirco optamus ardenter, ut pro digna sacrorum oleorum «•servatione potius in ecclesiis congrua armaria struantur pio ornamentorum delectu interius exteriusque decoranda. Tale armarium, in quo scilicet tantum sacri chrismatis et olei catechumenorum vascula reconduntur, monente sancto ('aroIo Borromaeo. convenienter in ipso baptisterii sacello aut saltem prope baptisterium ab aliquo latere in pariete aut parieti adhaerens erigatur, foribus et seris bene clausum, exterius aptis sculpturis ornatum, intus autem panno serico albi coloris undique circum· vestitum Alterum pro custodiendo oleo infirmorum armariolum, in altaris seu capellae Vcinia. ubi augustissimum sacramentum asservatur. Jsimili modo cpngruo aptetur; in quo. deficiente altero armario, cetera etiam olea sancta custodiri possunt

Si unctionis medicina coelestis ad infirmo· defertur. vasculum sacri olei panno serico viqhacei coloris coopertum sit. sciantque parochi ad religiosae sacrorum oleorum asservationis officium pertinere. ut ipsi ve) alii ecclesiae ministri, non autem laici neque aeditui sacra olea, quantum fieri potest, honorifice deferant

CaputX^.

Dr corrntterii» ft tcpulerit.

1. Coemeteria ecclesiis contigua, sicubi praesto sunt, religiose conserventur, neque, nisi ob graves causas, ab episcopo probandas aboleantur. Convenit enim omnino ut. quatenus fieri potest, penes ipsam domum Dei. unde renati in Christo aquam vitae aeternqe hauriunt, corpora quoque defunctorum in Domino beatae quietis locum inveniant. Nec illud praeterea parvi momenti censendum est. qùod coemeteria in ipso vivbrum prospectu posita, tura ad fovendam caritatem erga fidelesvjfi somno pacis dormientes, tum ad conditionis humanae memoriam continuo excitandam plurimum conflerant

Pro aedificandis extra vicos et arbes coemeteriis Focus ex arbitrio episcopi figatur quoquo modo aptissimus, non nimis disFitus. siccus, ^t quantum *regioni» natura (permittit,* aliquatenus saltem editior. sat commun insuper, -riit sacra funebria absque ullo tempore fieri, et ipsa coemeteria, suadent? devotione et rhristiana cÀçi|ate, f^çih· a Adelibus frequentari quPant. Area porro^Xnaiot potiu^ sit dimensionis, ita ut tumulandorum mub titudini et»m tempore peMh»-. sufficiat Neque proinde abs re erit, providere iam in ipsa loci eleejione. ut coemeterium, si fora decursu tendoris necessitas cogeret, commode ampliari possit

'Vt a'coemeteriis utpote locis sacris cuiuscumquc profanationis periculum facilius arceatùr firmi undique parietibus sopta sint, valvisque bene munitis providearftur; qua? quidem, nisi cum usus venerit, minime pateant. Quo melius autem clausietiam valvis praetereuntes seu tumulos visitaturi piae suae devotioni satisfacere queant, patentes ?\ utraque ostii maioris parte fenestrae erigi poterunt ferreis tantummodo clathris munitae, quibus ab exteriori parietis parte lapidea scabella apponantur, ut inspecturi commode Hexis quoque genibus preces pro defuncti persolvere possint In fronte portae maiori vel Christi resurgentis imago. vel alius symboli christiani ornamentum, seu conveniens sal tem inscriptio e sacris literis desunitn emineat

Ad essentialem coemeteriorum supellectilem per tinct potissimum crux in medio. Quantum fieri poterit, collocanda, in altum erecta, solidissima basi suffulta et pro facultatum modulo decoranda Quodsi opes suppetunt, decet omnino, ut in coeme terio sacellurn etiam erigatur, congruo «Itan ot necessaria supellectili pro offerendo missae sacrifici·, provisum. Sicubi ossuaria adsunt, curabunt ani tnarum curati, ut defunctorum exuviae pm mente et apto ordine collocentur, ita ut viventium corda vel ipso ossium praeconio salubriter moveantur Ceterum ossa quae, deficiente tumulorum copia, exhumari debent, in apto quedarn coemeterii loc·· tumulentur, ut profanationis cuiuslibet periculum arceatur, et pax exuviis quoque eorum sit. quibus requhtm aeternam a Domino precamur Adsit denique 'decens repositorium, in quo tumulanda pauperum cadavera usque ad diem depositionis honesta ratione locari, et cenotaphia aliaque *funi·*ralia instrumenta tuto recondi queant.

Pia erga defunctos caritas coemeteria hic illic eum in modum condere et adornare solet, ut parietes intrinsecus ab omni parte congruis porticibus vestiti et sacria imaginibus ac epitaphii religiose instructi appareant. Huiusmodi structura? modum et pietatis morem summopere laudamus, optantes ut. saltem in locis insignioribus, prout sanctu· Carolus Borromaeus monuit l. et opulenti recens erigenda coemeteria praefato modo aedificare liberalitati Christi fidelium placeat. Dispositio autem coemeterii quomodocumque conditi ea tamen sit. ut. nisi alia obstent, defunctorum cadavera orientem respiciant. unde vexillum regis crucifixi fulget, cuius lux perpetua luceat eis. Morem pietate catholica dignum, imponendi nimirum singuli tumulis crucem cum vasculo aquae lustralis, pr>> merito laudamus; solliciti ecclesiarum rectores vigilabunt, ne cruces aurae iniuria deciduae negligantur. vel irreligiose prorsus tractentur.

' Confer nt. consecrat, se oleorum.
1 Rituale Rom.. de baptism.
1 Loco citato.
* Loco citato.
* Instruct. fabr., lite. I. cap. IV.
* Rituale Rosa.. de saclioae extrema.

Instruct fabr., lib. L cap. 27.

Non minorem paetorum vigilantiam et curam epitaphie sibi vindicant et tumulorum elogia, ne •eilicet abeona et profana compositione' tua oculo· aureeque édeÜuru offendant, ideoque potius lapide· offensionis. quam Christianae fidei et caritati· monumenta dici mereantur Volumu· itaque, ut parochi <4terique' viri ecclesiastici. quibus coemeteriorum cura concredita est. data eiusroodi occaaione.'petentibus sano consilio succurrant; artificibus autem et Christi fidelibus, qui defunctorum tumulo· tpitaphiis ornare cupiunt, suademus in Domino. Ut vel dubio occurrente'maturum sacerdotis iudicium et consilium sibi ex petant, vel sponte oblatum grato corde ehici piartf.

Quoniam stipendia peccati ipor». utique non decet, ut coemeteria instar horti ita colantur, ut visitantibus recreationis potius, quam religiosae aedificationi· materiam praebeant. Quia vero speramus. fore ut mors absorbeatur in victoria, pariter cavendum est. ne sacrata christianorun?coemeteria iusto decore et ordine destituta, nonnisi terram miseriae et tenebrarum significent, ubi nullus ordo, sed sempiternus b"tror inhabitat. Curabunt itaque ecclesiarum rectores, ut in coeAieteriis omnia et singula bene ordinata, munda Tt loco sacro digna sint.

Sacerdotum et clericorum cuiuscumque ordinis sepulcra, ubi fieri potest, a tumujis laicorum separata sint, et prout rituale Romanum praecipit, decentiori loco,sita. Optamus proinde, ut jn civitatibus cathedralibus aliisque maioribus, ubi clerus numerosus. est. locus tn coemeteriis eligatur communis et dignior pro sepeliendis viris ecclesiasticis. decet enim, ut quomodo in vita dilexerunt se. ita et in morte non sint separati '.

Pro vetusta et laudabili ecclesiarum consuetudine etiam infantet baptixati et parvuli, qui ante annos discretionuv-wbierunt. speciale· in coemeterii· et Kppafatos ab kliis loculos et sepultura· habeant, quatenus commode fieri 'potest. alias enim, profit decisiones congregationum sedis apostolicae docent, sepeliri poterunt in sepulcris maiorum vel in promiscuis (coemeteriorum tumuli»7.

2 si em locus sepulturae, episcopo quippe licentiam conferente, in ecclesia dabitur, humi tantum detur, ita ut defunctorum cadavera >n tumbis profundis infra terram collocentur. Nullo autem modo sepulcra in choro ses capella maiori condantur. neque sub altarium predelli·. a quibus potius adeo remota sint, ut ne quidem infimum altari gradum «eu scabellum attingant1. Stante porro decreto Pii papae V de non tolerandi· conditorii» super terram elevatis, sepulcra et monumenta cum reliquo ecclesiae pavimento sic aptentur. (+ ita) ut neque e solo emineant, neque transeuntibus impedimento sint4. Ostia sepulcrorum securitatis causa duobus lapidibus contegantur; in quorum superiori, cruci· signum aut aliud sacrum symbolum minime sculptum sit. ne vel luti inquinamento, vel invito transeuntium gressu profanari videatur; sed et alius generis sculpturae seu ornamenta et epitaphie nonnisi obtenta episcopi approbatione >dmitti poterunt.

Caput XI.

Dc iMliiuti» pro augmento dtcorit Annmj Dsi myradis.

Cum 'dispersa congregare et congregata conservare pia sit huius sv nodi intentio, patribus consilia de rebus ecclesiasticis conferentibus summopere in votis est, ut etiam decor domus Dei uniti· cleri populique fidelis viribus io hac provincia promoveatur. Ad praeclarum finem hunc ipso Dejuvante assequendam, praesenti decreto sequentia proponunt et sanciunt in qualibet dioecesi et qyidem in civitatibu· catb^dralibu· erigatur sub afispicii episcopi pia sodalitas, pro decore domu· Dei. chnttiana liberalitate <(, minister^ artis ecclesiasticae promovendo. Statuta huius unionis, cuius sodale tum sacerdote^ tum j>ii laici esse poterunt, episcopi provinciae, collatis inter consiliis, exarabunt.

Confraternitatibu». quae de sanctissimo sacramento appqllantur. et sic dictis unionibus virginum maximum accrescet pietatis morbum. ecclesias praesertim pauperes paramenti» alnsque suppiler tilibus. quae devoti sexus feminei pia et docta manu optimo confici solent, nec non congruo ornatu. prout lex. traditio et ars ecclesiastica abunde docent, provide satagent Quod ut opitulante Deo eveniat, parochi et praedictarum confraternitatum rectores omni, qua poterunt, «olertia adnitentur

In quolibet viearìatus districtu constituetur ab episcopo vir ecclesiasticus, legis et traditionis catholicae. nec non artis chriatianae optime gnarus, qui ceu episcopalis antiquitatum sacrarum conservator, et fabricae ac supellectilis ecclesiasticae quodam modo magister, singulis ecclesiarum per totum districtum rectoribus in restauratione sacrarum aedium, in comparandi» vasis ot parainentis aliisque ad ornatum ecclesiasticis ' pertinentibus a consilii» erit, et pro facultate ab ordinario sibi fors tradita providebit, ut deejor domus Dei augeatur in longitudinem dierum.

tutu > vi

De regimine eooleslastloo.

Caput I

/>c canonica rs^rMtnis norma.

Quoniam potestati ecclesiasticae, quam a domini' nostro lesu Christo apostoli» eorumque successoribus traditam credimus et profitemur, divino iure compotit, cuncta disponere et sancire, quae ad aeternam salutem fidelium conducunt hinc omnes et singuli, qui Christiana professione censentu; leges et sanctiones canonicas debita veneratione et obedientia prosequantur oportet Imprimis autem omnes cuiuscumque ordinis et dignitatis sacerdotes, utpote electi ecclesiae ministri et populi christiani doctores. iique maxime, quibus regimen animarum creditum est. sarto· canones tamquam praecipuam officii sui ecclesiastici et pastoralis muneris normam summo studio nosse et exsequi allaborent, ut in nullo eorumi actu quidpiam adpareat. quo ab ordinationibus canonici» ei patrum traditionibus atque a vigente ecclesiae disciplina^ auctoritate sanctae sedis approbata, deflectere seu discordare videantur Principalis haec prudensque sollicitudo, si nulle non tempore, nunc potissimum in viris ecclesiasticis requiritur, cum fausto tenore concordiae inter sanctam sedem et augustissimum Austriae imperatorem initae l multifaria regiminis canonici impedimenta remota fuerint, sed simul maior animorum commotio et infensus mundi spiritu» ad ea prae ceteris subsidia oculos converti iubeat. quorum ope fideles inde ab octodecim aaeculi» modo licet diverso, eodem tamen unius fidei et caritatis spiritu ad salutem aeternam gubernatos fuisse novimus.

Quo melius autem vigens et approbata ecclesiae disciplina teneatur, ad ea praeprimis recurrendum

1 Rituale Rom.. dc exequiis.

[2] Rituale Rom., loco cit. - S. cviicil. coiigv. in Novarim funerum, 15 mart. 1704.

[3] Rituale Rom.. loco cit. - S. cnogr. episc. et reaul. ia Interauinetx 18 sept. 1&98 et 8 febr. 168·. — Confer eiaad. *t.* coagr. decret, in Measanen. 1 uxaii Ifiül et in uns S, Dominici 15 iunii 1686.

[4] C-onvtitnt. ('wm prtsMtm *apoatolotn»,* de dif 1 april. 1MW. « fi.

[1] (Legendum videtor sre/esiarwm.;

[2] Confer art. XXXIV et XXXV

rnU quae par sanctam •ynodum Tridentinam providissima^ •ollicitudine eondita et sancita eunt. Cuius concilii canone· et decreta, una eam recentipribus summorum pontificum ret sacrae congregationi· eiusdem concilii interpretia et vindici· declarationibus certissimam normam praebent, cui cui totum animarum regimen saluberrime et'tuti·-) •ime innitatur. Sed et quaecumque alia decreta et constitutione· apostolicae a lummo pontifice pro suprema eius in universam ecclesiam auctoritate emanaverint, proniteima fide et obedientia exsecutioni dentur. Quapropter, omnia eiusmodi mandata, ftive ad omnes totius orbis episcopo·, siv^ ad imperii Austrian et buiua provinciae antistites'directa, a singulis dioecesium ordinariis clero pubMcibuntur. immo etiam fidelibua, quotiescumque literae apostohcée de fide et moribus gregis christiani immediate egerint, lingua vulgari diligentissime exponantur. Antiquiores quoque constitutiones apostolicae, B quarum iterata promulgatio propter peculiares huius provinciae indigentias requiri videbitur, collati· episcoporum consiliis et potissimum in synodis denuo publicabuntur.

('unique Romanus pontifex suam iuris dicendi potestatem, quam in universam ecclesiam iure di\ino tenet, plurimum per sacras cardinalium congregationes exserat, synodus praesens distincte praecipit, ut decisiones et decreta, quae a sacris istis congregationibus pro Urbe et orbe, pro dioecesibus ditionis Austnacae, aut pro hac provincia vel singulis eiusdem dioecesibus edentur, congruo modo mox ad cognitiônem cleri perferantur, et secundum tenorem et vim aut universalem aut particularem religiose observentur. Eai^ni sollicitudo postulat onyiino. ut etiam antiquiores interdum huiusmodi derisiones de rebus gravioribus prolatae clero innotescant. illae praesertim, quarum tenore et auc- C toritate praxis erronea, sicubi irrepserit, mox corrigi et disciplinae ecclesiasticae ad amussim conformari possit 1.

Caput 11.

Dt tpiteopit.

Provide synodus Tridentina. duce Spiritu sancto, ecclesiae utilitati consuluit, cum episcopis et reliquo clericorum ordini certas officiorum viae rationesque praescripsit, quibus intelligerent/se. non ad propria commoda, sed ad labores èt sollicitudines pro Dei gloria vocatos eue, et in iis numerari, quos dedit Deus quosdam quidem apostolos, alios autem pastores et doctore· ad consummationem sanctorum, in opus ministerii, in aedificationem corpori· Christi2. Et quamvis eadem synodus per Dei misericordiam, providamque ipsius ' Dei in terris vicarii solertiam, speraverit omnino futurum, ut ad D ecclesiarum regimen, onus quippe angelicis humeris formidandum, viri assumantur secundum venerabiles beatorum patrum sanctione· maxime digni : nihilominus tamen omnes ecclesiarum quovis nomine ac titulo praefectos, videlicet episcopos, expresse monitos esse voluit, ut attendentes sibi et universo gregi, in quo Spiritus sanctus posuit eos regere ecclesiam Dei, vigilent sicut apostolus praecipit, in omnibus laborent, et ministerium suum impleant1.

Haec dum antistites in praesenti synodo congregati prona mente revolvunt, minime diffitentur, excelsi sui muneri· professionem maxime postulare, ut qui in numero operariorum primi censentur, religionis et laboris exemplo ceteris praeluceant; qua in cogitatione obeSndi sui officii illÿnZ episcopi perfeMam imaginem, digito Dei ab apoptolo descriptam, assidue sibi proponunt: „oportet episcopum sine crimine esse, sicut Dei 'dispensatorem; non •uperbum< non iracundum, non vinolentum, noti percussorem, non turpi· lucri cupidum r sed hospitalem, bepignum, tâiriàm, justum, sanctuto, continentem, amplectencUm eum, qui secundum doctrinam est, fidelem sermonem, ut poteu^sit exhortari iri doctrina»Mna, et eos, qui contradicunt, arguere/ l

Cumque io praesenti eo consilio ^convenerint, ut quae legis et traditionis ecclesiasticae auctoritate ad stabiliendam religionis catholicae disciplinam sancita sunt, in l}ac provincia ad communem cleriv populique utilitatem conserventur aut innoventur: bine de regimine ecclesiastico conferentes, ante omnia, quae suae sunt partes, lubentissimi agnos-, eunt, et vel ideo iterata. et candida professione palam faciunt. nil sibi habituros esse antiquius, quam ut ipsimet in ^gravissimo gregis regendi negotio, sacrorum canonum auctoritate dociles gratique dirigantur. Emissi in consecratione sua iuramenti non imtnemores, rregulas sanctorum patrum, decreta, ordinationes seu . dispositiones, reservationes, provisiones ct mandata åpostolica totis viribus observabunt et facient ab aliis observari '.

Baculo pastoralis officii provisi. illud ecclesiae votum meditabuntur, „ut sint in corrigendis vitiis pie saevientes, iudicium sine ira tenentes, in fovendis virtutibus auditorum animos demulcentes, in tranquillitate severitatis censuram non deserentes/ Annulo donati, fidei scilicet signaculo, illud aibi denuo proponunt, ut rsponsam Dei. sanctam videlicet ecclesiam, intemerata fide ornati, illibate custodiant/ Evangelio instructi, paratissimi vadent ^praedicare populo sibi commisso; potens est enim Deus, ut augeat eis gratiam suamy>.

Quaecumque synodus Tridentina de visitationis canonicae officio sancivit, diligentissime observabunt; in id potissimum operam navaturi, ut facultatibus a concilio sibi concessis utantur, ne si forte remissius egerint, visitatio fructu ac fine suo careat. aut (^sciplinae ecclesiasticae nervus ëlidatur

Ut porro in difficillimo pastoralis regiminis negotio mutui adiutorii solamina experiantur, et servandae unitatis dilecto suo clero exemplum praebeant: res praesertim gravioris momenti, collates, quantum fieri poterit, consiliis tractabunt; optante· insuper et aemulaturi summopere, ut metropolitanae ecclesiae antistiti, cuius utpote provinciae praesulis iura canonica et metropoliticae dignitatis praerogativas piissime reverentur, sese intimo fidei et caritatis vinculo sociato· commonstrentf ““

Pium tatidem sanctorum patrum morem quoad concelebranda· episcoporum exequias. praeeunto sancto Carolo Borromaeo revocaturi, statuunt, ut episcopo mortuo vel morti proximo, metropolita seu alius episcopus viciuior a capitulo cathedral) invitetur, qui stati^veniens, si antistitem invenerit vivum, piissime eum consoletur, et qpae ad animae salutem requiruntur, fraterna caritate praestet; defunctum vero, debito more ad sepulcrum Cbmitetur. Eiusdem capituli erit, episcopos provinciae de obitu antistitis eonfestim certiores reddere, qoi in ecclesiis suis cathedralibus missam pro anima defuncti confrafris celebrandam curabunt, Deumque

' Confer decret, hnins eoseilU. tit. I, cap. 8, a ft.
* See·. XXV, *Al rtf.*, cap. 1. Confer oeac. prov. Mediol. I. de vita episc. et cleric., s. 14.
Sms. VI, de r^.. cap. 1. — II Tug. IV.

l Coae. prov. MedisL I, loco at. — Tit I, 7-8.
' Poatif. Bom-, 4· coasoer. «lecti ia eptec.
* Pontii. lUna., loco eit.
• StM. XXIV. de *rtf.*, cap. 8 st 8; mm. XXV, de r<„ cap. 6; asm, XXI, de *rtf.*, cap. 8; assa XXIV, de *rtf.*, cap. 10.

pie deprecabuntur, ut -orbato gregi putorem dare velit aeeundum cor iuutfi. CdterUm, kpnivenaria pro defunett/epiMopo, praemiwo officio defunctorum, fiant in ecclesia cathedral!., quamdiu proximus eiu» socceasar in episcopatu vixerit

Caput III.

Dr tynodi» prorifteiat et diorctitWH.

Cnmifnrmi et ardeiitiabimi voti miseratione divfna rrin^ioteM facti äntistite provinciae, dum huius ipsius concilii insigne beneficium et fructum sperandum gratissimo corde caram Deo expendunt, fusis precibus ab eodem patre lummutn,- a quo omqe datum optimum et donum perfectum descendit, enixo postulant in tTitx. et nihil haesitantes confidunt. fore ut celebrandorum conventuum ƒnodalitim praxis, exoptatis praesentis concilii auAptgiis inaugurata, anxilmnte^ Domine, amodo stabiliatur et ad tnaximam totius provinciae utilitatem lunetis episcoporum potissimum studijs conservetur, atque conservata gratae posteritati custodienda credatur. Rei huic gravissimae consulturi, sequentia sanciunt in nomine Domini

1. Cum. remotis lapsi temporis impedimentis, et stante concordia inter sedem apostolicatn et augustissimum Austria? imperatorem synodis faciendis nil obstet ·. immo prorsus necessarium videatur. ut post plurimas saeculorum vicissitudines causae communes et graviores potissimum m conciliis provinciae componantur: curabit metropolita. seu. illo legitime impedito, roepisropua antiquior, ut quolibet triennio synodus provincialis habeatur, praescripta ratione' convocanda et celebranda'. Quodai autein. cum dioeceses huius provinciae nimis late pateant, antistites ob gravem negotiorum molem diutius, prout actiones synodi provincialis passim exigunt. extra suas dioeceses morari non possent, vel reliquis etjam. qui de iure vel consuetudine intéresse debent, nimis arcuum foret, postposita altero urgente officio ad synodum convenire, ade«r^ ut ob iatuismodi. seu si alia ex inopinato supervenerint. obstacula concilium provinciae statuto de iure tempore vix cogi queat : metropolita et episcopi comprovinciales, dum de causis maioris ponderis alioqiun consilia conferent, materiam saltem in proximo concilio provinciali deliberandam continuo praeparabunt.

2. Pari solertiai qua episcopi conciliorum provincialium salutarem usum revocare intendunt, celebrandae etiam synodi dioecesanae praxim. diutina desuetudine interruptam, instaurare in hac provincia toto corde peroptant; cum persuasissimum sibi habeant, nihil frequenti animarum recognitione, et »ynodorum celebratione veteri disciplinae constituendae et saluti tum cleri tum populi sibi concrediti promovendae accommodatius ease. In synodo dioecesana videlicet, quam sangtue Carolus Borromaeus rectissime generalem quamdam visitationem appellare solebat, episcopi clerum sibi commissum iterum recognoscunt, tum paterna illum caritate simul universum complectuntur, tum salutaribus monitis Instruunt, tum quae pro recta universae dioeceseos administratione necessaria cognoverint, generarim statuunt, sanciunt atque decernunt.

Synodorum episcopalium utilitas satis superque evincitur a sacris canonibus et praesertim a pro- ndiwitna cunciln Tridentini aanctione '. Nihilominu» episcopi, si ob ajiquod impedimentum suas synodos iuxta Tridentinum decretam cogere nequeant, qun propterva | animum abiiciant. sed iilxta monitum Benedicti XIV „alias sibi suppetere sciant Partes succurrendi suarum ovium indigentiis earumque spirituali bono prospiciend^. atque ab aliorum exemplis modum addiscant, synodi defectum supplendi/ .

Ûuui. ub dioeceaitim huius prox inviae -et ipsarum ex parteiparochiaruni amplitudinem, ob parochorum non paucorum paupertatem atque itinerum difficultatem vix possibile erit, Synodi·» quotannis diocesanas cogere et legitima farina celebrare fine decreto statuitur., ut saltem, quotie peractum fuerit concilium provinciae. toties infra proximum annum synodus in qualibet dioe<\esi habeatur, praem-ripto modo convocaqda et facienda. tn qua simul novi^imt concilii provinciajis decita rite prorrfulgentuV oportet. Singulis autem annis, quibus svnodus 3iorcesana 0ogi non poterit, curabunt episcopi facilitai. bu a sede apostolica rniuiiii. pt convocatia tempore opportun·» vicanis foraneis. qui collaris prius cum clero sui districtus consilii», vota et desideria episcopo denuntianda exponent. ‹ t alteruni quoque procuratorem istius cleri. suffragiis absolute maioribus eligendum, comitem habebunt, sy nodalis congregatu» in civitate tathsdrali celebretur, praesentibus etiam capitulo cathedrali. ahi>-que quo», designaverit episcopus. vins ecclesiastici Congregationis huius actiones, prout antistiti expedire videbitur, universo dioeceseos clere promulgabuntur Ceterum episcoporum erit, congruam celebrandae isfiuamodt congregationis methodum, prout normam quoque exercitiorum spiritualium, ei fore vel istis actionem quamdam sy nodalem lungere opportunum iudicaverint. pro modulo collatae sibiya sede gpostolica facultatis exarare.

3. Exoptatam synodorum praxim innovaturi plurimum episcopis huius provinciae cordi est. ut canonica quoque officia testium, iudicum et examinatorum »ynodalium restituantur. Cum itaque concilium Lateranense IV expresse aanciverit. ut episcopi in synodis conferentes „per singulas dioeceses statuant idoneos viros, providos videlicet et honestos, qui per totum annum simpliciter et de plano absque ulla iurisdictione investigent, quae correctione vel reformatione sint digna, et ea fideliter perferant ad metropoljganum et suffraganeos et alios in concilio subsequent!, ut spper his et aliis, prout utilitati et honestati congruerit, provida deliberatione procedant ' idcirco,statuitur, ut in concilio provinciae a metropolita ex unaquaque dioecesi duo saltem. in synodo dioecesana autem ab episcopo loci septem e dioecesi eligantur viri ecclesiastici, aetate moribusque graves, qui testes synodales constituti in manus metropolitae et episcopi, a quo nominati sunt, iurabunt, se muneris demandati partes fideliter esse exsecuturos. Absentes a concilio provinciali episcopus ordinarius quantocius praescripto iureiurando obstringat, et praestiti iuramenti testimonium infra duos menses ad metropolitans mittat. Ceterum metropolita et episcopi peculiarem pro obeundo testium synodalium munere instructionem exarabunt. Ut ^>ari ratione decreto concilii Tridentini de iudicibus in synodo designandis satisfiat patres in concilio provinciae congregati viros ex nnaquaque dioecesi ecclesiasticos designabunt, in iure canonico

1 Coafer sone. prov. Mediol. I, d« faaer. episc.

' Confer art. IV.

• Cone. Trid., seen. XXIV, cap. S. de ref. — Ccerim. epiac.. lib. I, eap. 31. — Pontif. Rom., ordo ad synod.

• Confer Bsnedisti XIV, *Dt* syn. disse.. Ub. I, cap. X. a. 1-i.

1 8em. XXIV, cap. ». d< f.

• £>« «y», disse., Ub. et oap cit. u. &.

' Cap. 3, de ooae. prsv.

• Coae. MedioL prov. IV. do Srtib. ¥a.

• Sees. XXV. cap. 10. de *rtf.*

versatisaimo·, moram probitati maxime.' commendabiles„ et i omnimode qualifioatos, qtaibaa cau^o, spirituale· et ad. forqm ecclertqsticirm pertinente·'. •Sede apostolica it a quolibet legato, vel aunJA in partibus, ut aiunt, delegandae tuto .committi queant. Iudice isti in partibuioqnptittlendi, de quorum designatione illico ad summnto pontificem relatio fiat, peculari iuramento muneri suo devincientur. Tandem et pro examine promovendorum tum dd sacros ordines, tum praesertim ad beneficia.patpcRtalia idonei examijMtoree in synodo dioecesàna ab episcopo iel eius vicario ad minus ae\ proponantur, qutsÿnodo satilfacisjit. et ab ea probati? angulari iuran^nk) obetringantur '.

Caput IV

feditiatticit.

Xe disciplioa^ècleciastica enervetur et sacrorum iMiionum apctoricas infririfetur, oportet omnido. uô episcopi demandato sibi -gravissimo iudicandi et coercendi officio sine haesitatione satisfaciant. Verjfati et histitiae custodes ae vindices a Domino constituti religiosissimo studio cavebynt, ne iniustum 'udicium iudicare unquam videantur. Memores se pastores, non percussores «esse, atque ita subditis praeesse oportere, ut non in eii dominentur. continuo elaborent, ut hortando et monendo eos ab illicitis deterreant. Sin atftem ob delicti gravitatem virga dpus fuerit, rationis red<' mdae non immemores, rigorem cum mansuetudine^ c«m misericordia indicium, cum lenitate severitatem adhibebunt, ut sine asperitate salutaris disciplina conservetur^ et qui correpti fuerint, emendentur '.

Quo tutius autem in arduo huius sui muneris exercitio secundum sanctiones canonum procji^fnt, tribuhalta^. ecclesiastica constituent, quorum erit cognoscere de caueii, quae, pro tenore 'Sacratum. canonum et «ecindutn praesentem ecclesiae disciplinam a sancta sede approbatam, attentis porro legibus potissimum vigore concordiae inter summum pontificem et augustissimum Austriae impqratorem stabilitis et fors stabiliendis, ad forum ecclesiasticum pertinent

Cum pro diiudicandis causis matrimonialibus iudicia ecclesiastica per singulas huius provinciae dioeceses iam constituta sint, epiacopi illam ipaam instructionem, quam anno Domini 1856 in usum praefatorum iudicioram auctoritate ordinaria rite promulgarunt, et in praesenti concilio iterum probaverunt, legem provipeiae declarant

In, usum autem iudicii ecclesiastici, quod pro diiydicandis reliquis causia ad forum contentiosum pertinentibus in qualibet huius provinciae dioecesi vigore prseaentis decre?f»constituendumwst, peculiaris exarabitur instructio de processu ecclesiastico criminali <et civili, quae cum, collatis episcoporum comprovincialium consiliis iisque assentientibus, per archiepiscopum metropolitan promulgata ftierit, eiusdem valqris et auctoritatis habenda .erit, ao si in hoc ipso provinciae concilio approbata et publici ioris facta fuisset.

Caput V.

Dt capituli».eathttiralibtu »i coiltfiaU».

Capitula oathedralia, eum a presbyteriis eeoleeia rum episcopalium originem repetant, patres in hae synodo oongrsgati nobilimimam primaevae ecclesiae stirpem et praeclaram maiorum Haereditatom appoliant salatastque i4 Domitio. Lioet temporum vieisiltudo' pristinam canOaioorum vitam communem et ad' religionis softnam attemperatam disN>)verit, capitulorum tamen oathedrahum essentiam jt finem non immutdviti ita ut retentis canonjoalje vitae vestigiis in presbyteriorum., ex quibus orfe sunt, locum suoeessIsee "merito censeantur. 8qnt enim collegia, virorum ecclesiasticorum legitime instituta sd episcopum jn7dioecesU gubernatiabe adiuvandan «t auppJen^uim jÇb his canonicorum bollegiis differunt ^piAla colHgiqta, quae ad augendum decorem et frqctum cultus divini in aliqua ecclesia celebriori constituta, praebendis et aliis temporalibus proventibus in huuc flqem sustentantur, quin de iure coosijium episcopi et spnatus eocleeiae dic/ possint. Hanc capitulorum destinationem et conditionem, praesente^ respicientes ^antistites huius provinciae eorum iura et privilegia lubentes, quantum poterant, tuebuntur; sed et/ canonum' sacrorum custodes praecipiunt, quae sequuntur' <

' Canonici capitulorum cathedralium quemadmodum honoris dignitate ceteros didecesis clericos praecellunt, ita et doctrina, pietate morumque integritate insignes sint oportet, ut ecclesiasticae disciplinae, caritatis, castitatis, beneficentiae, ceterarumque sacerdotalium virtutum ' exempla dici mereantur. Imprimis in horum capitulorum coetum assumendi exactioris doctrinae laude polleant; quapropter impense optamus, ut dimidia pars canonicatuura et dignitates conferantur viris, qui ex ordinatione coneilii Tridentini publicum eximiae scientiae testimonium consecuti sunt Ut etiam^collegiata. quae in nostra provincia florent capitula,^agne regulam sequantur, synodus ardenter exoptat. Suis etenim offici», ad quae ex huiuamodi collegiorum indole vocantur, laudabiliter iungunt partim continuam verbi divini praedicationem et animarum curam, partim scientiarum culturam atque iuventutia institutionem. Cumque ecclesiae collegiatae huius provinciae antiquitate et celebritate insignibus adnumerari mereantur, ad earum etiam capitula praefatam concilii Tridentini, prout illam quoque concordiae' dispositionem merito referimus, qua ad canonicatus ecclesiarum cathedralium promovendi insuper in cura animarum aut in negotiis ecclesiasticis seu in disciplinis sacris tradendis cum magna laude versati'sint oportet. Instante eadem concordia in ecclesiis metropolitans et episcopalibus canonicus poenitentiarius et theologalis, in collegiatis vero theologalis ad modum a sacro concilio Tridentino praescriptum et servata constitutione Benedicti pinae XIII quantocius constituantur. Ut omnis capituli actio et operatio certo ac firmo fundamento innitatur et iustus ordo eontra singulorum arbitrium defendatur, j{uodvih capitulum sua habeat statuta secundum sanctiones coneilii Tridentini aliasque constitutiones ecclesiasticas et peculiare· relationes condita, atque ab episcopo approbata, coins quoque est, capitulum visitare, et ut statuta rite observentur, invigilare.

Quoniam praecipuum canonicorum munus est, cultum Dei promovere, pietatem fideliam sua devotione alere, et tepescentes ad Domini laudem excitare; hinc tanto alacriori animo et assiduo studio divina ministeria obeant, quanto darius eccleaia de hac eorum obligatione mentem suam aperuit, cum

¹ Conc. Trid., SM. XXIV. s. 18, it rtf. Osata SMS. XXΓΠ, art. X, XIV. — Lit. pleaipoX. mar. rag. n isst ut pimipst. •edit, de tie 18 sag. 1888, art. 104.

* Confer tit IV, cap. 18.

* Art-XXII.

* Art-XXnl

quippe selecto «acri famulatu coetu dedicaverit, laudibus Deo persolvendi et divini· mysterii per-. agendi Itaque canonici tum cathedrplium tum collegiatarum eccleaiarum officium divinum in choro reqithre. ae psalmi hymnit et canticis Dei laude concelebrare nobilissimum suae vocationis pensum habeant, eique ita vacent, ut suae devotioni exemplo etiam populi piet· ineglessat ef augeatur. Quo devotionis spiritu etiam illos animato esseoportet, qui in adiutorium canonicorum vocati,' eorum loco partem officii persolvunt. Cultu divini magnificentia in coqlbsii cathedralibus et collegiati vividius ex-priàtcnda, etquh debita dignitati episcopali reverentia postulant, ut eanonici antistiti officia pontificalia qelebranti et pro locorum consuetudine etiam alii octasionibua assistant Ut autem divina ministeria a cdionicis gerenda ad nonnam sacrorum rituum accurate peragantur, deputetur in quolibet capitulo magister liturgiae, qui auctoritate polleat disponendi et ordinandi quaecunfque sacrarum rituum regulae praecipiunt. Distributione quotidianae praesentibus, in choro praeatarl solitae, ubi vigent, in a maneant; seu iuxta concilii Tridentinii normam instituantur et religiose observentur

Capitula cathedralia, quae'honorifico enatus ecclesiae nomine ad sacrorum canonum tramitem a concilio Tridentino ' insigniuntur, episcopum in gubernanda dioecesi consilio et opera invar· tenentur. Quare antistitem'sanis ac sanctis consiliis'ultro adiuvent; indiciis, quibus adhibentur, intemerata fide •dsideant; mandata aibi commissa religiose observent^et omnibus negotiis, ad quae expedienda deputantur, promtum animum et diligentiam exquisitam praestent. Quando ex iuris praecepto aut consuetudinis regula, capituli aut quorumdam de capitulo exquirenda sunt consilia, epiaoopi «a requiront, prout et pro rerum adiunctis capituli consensum, quem praesertim in negotii· ipsum capitulum attinentibus et in beneficiorum nnione sacri canones postulant. Canonicorum opera et cooperatione, quam canonicae sanctionep praescribunt, tabente· ntentur.

Sede episcopali vacante, iurisdictio episedpalis ordinaria, quae ad-,capitulum ecclesia· cathedral·· devenit, exercenda est a vicario capitulari intra octiduum suffragiis absoluto maioribus eligendo, nec fss sat capitulo iarisdietionem illi committendam ullo modo restringere; red see vicario, quidquam innovaro. vel de beneficii liberae collationis episcopalis providero, ast iuribas episoopahbu praeiudieium •fferre. <Vicarius capitulari· episcopo ad sedem vacantem promoto de administrations rationem rsddero tonetur·. ·

Caput VI.

Ds deurit /trmd seu decuat nmiiittt.

Episcopi u Spiritu sancto positi regere ecclesiam Dei, in regiminis sui adiutorium diversos ministro· sssamserunt, inhaerentes vestigiis Christi, qui in Mdidentioasm corporis sui varice aneri Csmulatns gradua constituit. Qua· adiaterii membra toute plus angentur, genero pt numero, quo laetius corpus ▪cileries arescit et augmentatisr. Cum spatiooae, quae in hae provincia exsistunt dianomes non admittant, at spiaoqpi paredris et derids singuli· per ampla territoria dienerai· ipsimet invigilent, et tin, quas ad gubernandam Melium gregem ordinata sunt, pro cordi· nd omnia' parati voto intendant: vicarii feranei sen decani rurales, quorum opere episcopi communiter utyntur. adeo nd^psaarii dighoaeuntur, 'ut nominis momentum. quod fnt ocdp et •ures episcoporum, e officiorum ambitu et qjuneris labore-iathic vehementer inffraveeeat. Qiio raaigniori loco constituti sunt, tanto clânpri conversationis elemplo illustrent eos, -quibus praeficiuntur; et -muneris ai auctoritatem ita tuedntur/ ut religiosa offiemrum observantia, inviolata fustiti arnidua vigitantia et paterna gravita primaria sint ipsius muneris praesidia Officii Vicarii feranei concredi^, limite· definituri, omne· parochos et clerico quoscumque earum auctoritati subdito montmu ut ei debitam reverentiam et obedientiam praestent, quod et a ludimagistri pari mnAtae exigimus e merito exspectamu

Vicarii foranei'paroohos, qui beneficium curatum, in territorio suae inspectioni commisso canonice Obtinuerunt, et alio curae animarum praeficiendo in muneri adminiatrationem introducant Quae de introducendi regularibus in adminiatrationem parochiarum domui religiosae incorporatarum fu praecipit vel consuetudo tenet, etiam in posterum serventur. ' Diligenter praefati vicarii invigilent, ne quis sacerdos absque facultate ab ordinario in (criptis obenta, in curam ^mimarum ee iff^erat. aut missam celebret Peregrini tamen presbyteris oommendatitiis literis rite munitis licentiam celebrandi ad qustuordecim dies concedere poterunt, simul autem eos monebunt, prolongandi huius termini potestatem ordinariis competere.

Administration· bonorum ecclesiastieorum^ab iis. ad quos secundum canones spectat, gerendae sd normam sibi praescriptam tanto solertiu et accuratius invigilabunt, quanto gravius et amplius pensum illis restituta canonica bonorum procuratio ininngit. et quo vehementius rerum adjuncts exigunt. ut provida vigilantis ingravescentibus ecclesiarum et cleri indigentiis succurrat.

Mandata antistitis ^ipsimet reverenter excipiant et religiose observent, st quae elero sui districtus ,vel singulis, ad quos pertinent, promulganda sunt, absque tergiversatione innotescere faciant, eurentqus, ut praecepta curam animarum attinentia etiam a parochorum adiutoribus resciantur, sicut etiam, ubi ree 'fert, a reliquis sncerdotibo et clericis, qai intra fines sui tractus 'commorantur. In relationibus sd ordinarii officium faciendis probent se sincero· m·· episcopi oculo·, et suros nullo partium studio deceptas; in testimoniis sint eo discretions et vendor··, quo tutiorem sibi fidem praestari exoptant.

pedata attendant, ut qui curae animarum mancipati etiam residentia· ligantur officio, suis ecclesiis qnoqne adsint; parochis tamen et qui his aequiparantur, ex rationabili censa concedere possunt, ut per rex dies abdat, dummodo abaeatiae veniam petentes providerint, ne animarum ears detrimentum capiat. Eamdem lioentiam atiam adtatoriba parochorum, audita horum anatentia at debita de aeosaaario sdiamento provido·· facta, impertivi poterunt.

Cum episcopi oculi ct auro· auneupentur, gravi huic et meritorio officio ita satisfaciant, at vigilantiam regat prudentia, gravitatem temperet comitas, istam noa deaurat caritas. Itaqae iuaiores de elero dirigeât et monebant ut patres, seniores obsecrabant at Autres. In corrigendis cleri defectibus, quamvis m dat praepositi, frétera·· correctionis ordinem sequantur, sollicito carnatos, at dam consahtot morum candori et caaoaioae dericorum eoavasaatiom, pareant et tamae corrigendorum integrae et maneris auctoritati. Qaos monita eam minia ' non deterrueriat, ad episcopum deferant.

1 Basa XXI, op. t, d> c.
2 Sas XXIV, sp. 1, d c.
3 Cm Trifi, fna XXIV. cap. It, it nf.

Caveant, ne fbeordlam putorum sufferentes eorumque segnitiem dissimulantes, populum mortiferae tabid periculo exponaht; meminerint debilem erga insanabiles indulgentiam, quae parcit in, tempore, 'crudelem esae mioerjpprdiatn, quatens non rpmovat, quod in aeternitate crociat; videant, ne aint perfidi causae divinae proditores dum aibi Adulantur, arundinem quassatam a ae non infractam et linum fumigant -non extinctum.

Neque tantum clero invigilare tenonfur, sed per universum districtum positi eunt speculatores. Quare sollibitf aint, ut nulli irrepaint abusus, et qui serpunt, ut evellentdr. Unde eum libene ad eoo r.ecurrere eorumque consilium implorare ipsia laicis liceat, discidia inter hos et parochos velludimagistros summe prudentia ex aequo et bono componere satagant. Cum laeta doceat experientia, quantum valeant vicariorum conatus^ · ut in toto districtu pietas vigeat, perniciosi vel inutiles libri selectis cedant, ad aedificationem et instructionem compositis, et fides per caritatem operetur; omnea cum multo fidelium profectu his efficiendis studia et operam impendent; sedulo quoque curabunt, ut collectae ad causas pisa commendatae fiant, et statuto tempore ad furiam episcopi deferantur.

Collationes cleri pastorales secundam ^instructionem episcopi tempore opportuno instituant atque dirigant, omni adhibito studio curantes, ut istud salutare scientiae sacrae promovendae et seli pastoralis fovendi medium propria diligentis commendent, suo fervore vegetent, doctrina fecundent, pietate nobilitent, prudentia sustentent, mansuetudine et comitate custodiant.

Solerti et opportune dispositione curabunt, ut -totius districtus ecclesiis de sacris oleis in eoena Domini recenter consecratis, ante sabbatum sanctum rite provideatur.

Quodsi iudicii ecclesiastici commisaarii constituuntur, munere hoc secundum instructionem pro iudiqiis ecclesiasticis in causis matrimonialibus iam editam, in causia aliis iuxta instructiones promulgandas et specialia indiciorum mandata fungentur.

Quoniam amplae huius provinciae dioeceses prohibent. quominus episcopi concilii Tridentini praecepto[1] de visitandis dioecesibus intra biennium satisfacere valeant: vicarii foranei districtus sibi concreditos, quos episcopus vel ipse vel per vicarium generalem non visitaverit, singulis annis per se ipsos canonica visitatione lustrabunt: nee illis licitum est, oborto impedimenti, ad visitationem exsequendam quemquam delegare. Ne, emergente aliquo obstaculo, visitationes omittantur vel incongrue differantur, episcopi per visitatores speciali mandato vocatos providebunt. De viaitatione iuxta canonicas sanctiones et peculiarem instructionem peseta statuto tempore rationem reddqpt.

Parochos et parochiarum provisores, qi graviter decumbant, invisent curam gerentes, ut aacramantia iusto tempore muniantur, et de stipendiis nondum persolutis, de computa peculii ecclesiastici reddendo atque de re domestica mature et' iuxta scaros canones disponant. 8i decumbentureareat adiutore, qui gregis curam gerat, vicarii providebunt de substituto, vel, si haberi non posait; deputabunt aliquem ex ricinioribua sacerdotibus, donec /facta relatione ordinarius aliter disposuerit. vita functos advocatis, quantum fieri poterit, districtus sacerdotibus, honorifice sepeliant Parochiarum regularium administratores sepeliendi sunt a superioribus sui ordinis. Curam animarum vacantis beneficii interim administrandam^ ot quae sunt eiusdem ecclesiae et abeneficii procuranda vicarii committent sacerdoti ab ordinarid approbato, ulteriorem epiaoopi diapdbltionem prahatolantee, ad quem, nulla-interposita mora, de omnibus referre debebunt.

Cum officii vicariis forqneie concredita non ei proprio muneris iure, aed ex mandato pendeant, prout etiam iure eqrutn et praerogativae ex potestate nonnisi delegata 'repetubtur: ordinariis liberum érij, ad! expendendos casus ningulos, vel alios sacerdotes delegare, vel generalis mandati hoc decreto expressi tenorem et smbiltfm. prout in Domino opportunum ridebitur, immutare.

Caput VII.

Dt· parochi

In grege Domini paacendo insignem locum tenent parochi, qui in partem sollicitudinis epiacopàlia vocati, curam animarum proprio nomine et officio exercent, ita ut ab iia potissimum fideles acçipere debeant ministerium divini verbi et admifiistrationam sacramentorum. Ob gravitatem muneris, quo animarum saluti vigilantes consulunt, et continuam praesentiam, qua in custodia sanetifarii et gregis dominici diu noctuque excubant, singularem paternae nostrae dilectionis testificationem sibi vindicant: quapropter eos tamquam carissimos curae nostrae pastoralis socios monemus et obsecramus in Domino, ut onus sibi impositum diligenter considerent, atque canonum sacrorum, proiit et propriae salutis iugiter memores, gregem suum maxima virium contentione tueantur, oratione, verbo, et opere pascant dirigantque in veritate et iustiti^ Quod ut Deo opitulante fauste eveniat, praeter illa, quae in hac synodo sparaim de munere parochorum expopita sunt, quorumdam insuper officiorum adumbrare gravitatem consultum in Domino censemus.

Imprimis igitur in memoriam revocamus, parochos per ae ipsoa ad subeunda munia curae animarum obligari. Hinc legem de residentia 'qua pastores ad gregem nectuntur, considerantes, cum nullum tempus assignari queat, quo quis fidelium adiutorio parochi non indigeat, cautissime curefit, ne vel per diem domum deserant, quin casibus repentinis pie provisum sit. Districtim autem prohibemus, ne ultra tres dies sine praescitu et consensu vicarii foranei extra parochiam morentur. Si discedendi necessitas plures quem sex dies sibi vindichret, licentia ab episcopo postuletur, qUa data, parochus absque gravi culpa haud uti poterit, nisi curae animarum secure per vicarium providerit. Eveniente tandem casu periculi, nullus mercenariorum more gregem suum deserat, cum non sit pastor, qui fugiens permittit ut lupus rapist et did^ergat oves.

Licet parochus morum honestate atque vitae, saaetae splendore fidelibus sibi concreditis viam oxoelleatiorom monstrare debeat: aliis tamen insuper mediis pastor vigilans ot coaetanti ageas selo indiget, nt gregem sibi creditum a noxiis arceat ot -ad salutaria pascua conducat Humanum videlicet' genas ad labem proclive, praeceps facile in peccandi fartor consuetudinem, atque ei spirituali curatione malis non occurritur, sensim irrepunt perditorum morum corruptelae. Intima itaque {caritate] perfusus erga immortales at Christi sanguine redemtae aMmaa, ad instar sancti Pauli cupiens omnes in visceribus Chriati, hortationibus, monitis, immo et minie et redargutionibus non parcat in confortandis debilibus, in reprimendis audacibus, in

[1] Sesa XXIV. mp. «, ‹fa r<.

[1] Coes. Tri ssrn. VI, osp. 2. d« r#.. et sees. XXIII, SSf. 1, f* rtf.

erigendi· lapais. Ad praeceptum apôatoli, secundum. indigentiam ^omnino temperet efficacia verba; maxime autem manauetufline et patientia agendum, eat ei, qui tamquam servus Domini no^gdebet litigare, aed mansuetus, docibilia, patiens, cUm moddktia eorripere» eoa, qui resistunt veritatil, 'paternae huius sollicitudinis et oaritatja'selo, qui nec fervore .nec prudentia caret, felicissime Deo auxiliante continget eliminare et exstirpare abusus, cantus inhonestoa, ^turpes consuetudines, fornicationes, ·<i-ulteria, concubinatu· er omne immunditiae genus. .Hi» armis, fortiter se opponet malitiae perver•orum, ingravescenti vi infidelitatis et pravorum exemplorum ponderi, non tantum scandala removens, sed etiam .scandalorum tristissimos fontes, Quando autem mitiora non proficiunt,· ita ut malo alicui publico et magnum animarum detrimentum minanti publica auctoritate obviam eundum sit: parochus cwn Deo consideret, num brachii saecularis auxilium salubrem efficaciam sit habiturum; ^et eo ipso, si expedierit, invocato, meminerit semper, tali remedio ad aedificationem, non ad destructionem fidelium utendum ease. 8i vero ecclesiasticae poenae alicui fideliurq adhibendae videntur, res ad episcopum deferatur, .cuius est. tales externae' iurisdictionia et graves actus exereere vel exercendos alicui demandare.

Non sufficit vero, ut parochi diligentia malum a grege avertat, praeservando a graviore labe et mundando ab omni inquiname^Uy/carnis et spiritus; indefessus eius conatus eo etiam dirigatur, ut sanctificationem in timore perficiat, ut qui sancti sunt, sanctificentur adhuc. Maxima sollicitudine incumbat, ut fideles in salutaribus quoque pascuis immorando proficiant, pueri ut obedient parentibus, adolescentes ut in honestatis lege versentur et Christiana officia expleant, parentes ut in recta filiorum educatione sint solertes, aegroti ut non tantum corpore, eed et animo «anentur, pauperes ut paupertas sit spiritualium occasio divitiarum, domini ut bene praesint domui, servi ut sancte famulentur heris; omnes denique ut de die in diem gradibus ascendant ad sanctitatem spiritualis domus Dei.

Parochus ipaiua Chriati, qui benefaciendo transiit, minister et aervus, in grege sibi commjsao etiam caritatis erga omnes, qui indigentia sive spirituali sive corporali premuntur, censetur praedilectus dispensatbr. Pia mater ecclesia, memor verborum: *„Tibi dertlictta »it ptmptr, trphano* tn *tri» adiutor," '* institutis caritatis pro Oneribus pauperum sublevandis semper specialem adhibuit curam, eorqm tamquam membrorum Christi dilectorum defensionem ceu pretiosum sibi impositum munus agnoscens. Quapropter parochos adhortamur, ut pauperum et afflictorum sollicitudinem paternam gerant, et, quantum potuerint, eos non spirituali tantum solamine fovere, sed et vitae temporalia auxilio erigere studeant, miseris consilio et eleemosynis succurrentes et opulentiorem gregis partem verbis et exemplo ad efficacem caritatem excitante·. Prudenti studio pauperum indigentiis succurrentes, illa misericordiae opera praeferant, quibus modo maxime opportuno singulis provideri poterit; uti si iuvenibus artem vel opificium addiscendi copia praebetur, si puellae ob paupertatem periclitantes honeste collocantur, si pauperibus labori· ad vitam suatentandam oocaaio suppeditatur. Neminem autem paupertatis nomine commendent, nisi quem certe aciant nulla fraude agere nee commendationis facturum eaae abusum. In genere telum eorum inflammet caritas, informet prudentia, _firmet constantia , Praecipuae denique parochorum sonieitudini.commeiglamns caritati· in· stituta. quae pietaa maiorum vel continua fidelium generositas erexit et fovet. Haec saepe-inviaere, administration!· curae invigilare et (ftofectum promovere eoa 'ne pigeat. Optamus, ceteroquin, ut quaevis parochia peculiars habeat institutum, pauperibus iuvahdii destinatura; cui erigendo aut promovendo atqye sedulo inspiciendo paroebus gratissimnt^sdhibebit operam.

Dum grato corde parochia et sacerdotibus gratulamur, quorum praeclaro fervore tum confiraternitatea lapsi tempori·' iniuria deletae per singulas huius provinciae dioeceses fauste in. dies innovantur, tum variae pietati· sodalitate·, recentissime aevo sive ab ipsa sede apostoliea approbatae sive ab .episcopis, plurimum commendatae eriguntur ardenter optamus, ut eiusmodi praesertim piae uniones sedulo foveantur, quae ope piarum orationum, adhortationum,.spiritualium exercitiorum et operum Christianae caritatis augendae fidei et emendandis populi moribus maxime prodesse dignoscuntur. Novissimas uniones, quas catholicorum appellant, nee non sodalitates iuvenum opificum lubentes laudamus, et parochorum piae sollicitudini commendamus. Inhaerentes autem constitutioni Clementis papae V111 statuimus, nullam confraternitatem aut sodalitatem esse in ulla huius provingiae dioecesi erigendam, nisi de consensu yrdinarii et cum literis eius testimonialibus, quibus confraternitatis erigendae et instituendae pietaa. et Christianae caritatis officia, quae exercere cupit, commendentur. In singulis civitatibus, oppidis vel locis, una tantum eiusdem instituti, generis aut nominis confraternités instituatur. Cum porro sodalitia pia vix quidquam proficiant, nisi congrue regantur, omnes et singulae confraternitatea in dioecesibus huius provinciae legitime erectae supremo ordinariorum regimini sint sublectae. Statuta pro regimine illarum confraternitptum condita ,n usum deduci non poasunt. nisi prius ab episcopo examinata et pro ratione loci approbata fuerint; quae nihilominus ejusdem episcopi decretis ac moderationi et correctioni in omnibus semper sublecta remaneant. Indulgentiae, facultates aliaeque spirituales gratiae et indulta, quae privilegiis apostolicis confraternitatibus concessa sunt, indigent praevia recognitione ordinarii, qui, adhibitis duobus de capitulo, illa secundum sacri concilii Tridentini decretum promulganda decernat'. Piarum sodalitatum ministri et officiales eleemosynas et alia oblata christianae caritatis subsidia nonnisi modo ab ordinario loci probato excipiant; eleemosynas autem sic collectas in reparationem et ornatum ecclesiarum •ut in alios pios usus secundum proprii instituti finem et arbitrium ordinarii fideliter erogari procurent. ut omne· intelligent, coelestes ecclesiae thesauros non quaestus aut alicuius lucri causa, sed pietati· et caritatis excitandae gratia, ex apoetolicae sedis benignitate, Christi fidelibus aperiri. Omne· confraternitatea in eccleaiis parochialibus erectae sub regimine parochorum constitutae sint et maneant. Earumdem statuta ab ordinario approbata, prout literae authenticae erectionis, in archivo parochiali debent aaservari, et de verbo ad verbum in libro memorabilium parochiae describi.

Nulli subest dubio, parochum omnes viros ecclesiasticos in parochia degentes eorumque in sacris facultatem rite nosse debere, eiusque officium esse, ut hosce ordinis sui–^op^ratres, sive laboris sui in vinea Domini quomodocumque socio·, sive deficiente·

' U Tim. U, M- 6.
' Ps. X (ssc. Hsbr.j, 14.

' QMecuiMfus, 4r 4ie 7 decembris 1004.
' Ses·. XXI, cap. S, de *rtf.*

aut ali·· cara aaimarum misi·· occupato· velati A primo· ac proeeree inter paroohiaaee singulari cantati· affeetu amplectatur, pronissimo eia parochial· •ao adiutorio, prout poterit, miniatretarmr Pie confidentes, fare et parochi religioeo haie officio •uo paratiaaimi aatiafactaat. insti quoqu· ordiaie at parochial·· jurisdictioni· vindice·, poetulamus omniao et mandamus. et cleriei quocumque munere occupati, sive deficientes, parocho loci, abi domicilium atabilierint, intra octo dice poet, adventum auum aemet praesentent. eidemque testimonium facultatum, quibus quoad sacra faeienda provisi suat, exhibeant. Ceterum sui officii esse noverint, ut parochum debito honore prosequentea. ipsi quoque parochialia auctoritas et jurisdictionis patroni et vindices dignoscantur.

Aedituorum et ministrorum minorum tum delectus. tum in domo Dei conversandi modus vigilantiam parochi eo magis exposcit, quo arctius haud raro horum servitia cum sacro sacerdotum ministerio cohaerent, et quo funestiori experientia probatum quotidiana consuetudine tum ipsis eiuamvdi personis res sacras pedetentim vilescere, tum aliorum vilipenaioni et ludibrio exponi. Quapropter parochus neminem, qui vitam christianem vitiis palam violavit, •d hoc minis^rium admittat; admissos autem saepius de conversatione prae ceteris fidelibus exemplari admoneat, de officiis peragendis diligenter instruat^ debitam quoque externam reverentiam in exemplum parochianorum inculcans; eos vero, qui decentem corporis habitum et cultum, munditiam et ordinem officiorum negligunt, item avaros et a vitae honestate deflectentes facta prius admonitione a ministerio removeri procuret. Officiis eorum delineandi· peeulivi· instructio edenda inserviet. Sedulo quoque viginmdutn est. ut e scholaribus nonnisi optimi, pietate et modestia commendati, bene instructi et C precum gnari seligantur, qui sacerdoti sacra facienti ministrent. His exactissimam disciplinam in èbeleeia et sacristie servandam ftarochi delineabunt. continuo invigilantes, ne immorigerorum petulantia cultui divino et devotioni fidelium im^ pedimento sit.

In quavis tandem domo parochial·, et quidem loco contra incendii perid^la alioaque funesto· casus provide custodito, praesto sit armarium, sera munitum et apte loculatum.^ in usum archivi parochialis, quod universos libros parochialea secundum ordinationem episcopi et omnia documenta complectatur ad muneris parochialis exercitium quomodocumque pertinentia. Cum parochi alioquin iuramento obstricti sint, tuendi iura tum eoclaaiae tum beneficii, proin et vigilandi ne authentica inatrumenta huc spectantia pereant; eum porro parochialia iurisdictioaia officio minime Mtisfacere queant, niai in ex- D pediendis negotiis curae animarum forensibus seduli ac vigile· inveniantur officii epiaeopali· adiutores: districtim iubemu·, in virtute obedientia·,' ut quae per singula· dioeceses quoad rationem librorum in foro parochiali gerendorum ab episcopi» sancita sunt, aeu in poetarum ordinabuntur, diligentissime et religiose obaerventnr.

Caput VIII

Dt persederam ediutsivtai.

Sacri canone·, qui episcopia ius vindicant novae parochia· constituendi inviti· etiam rectoribus, quando, ob locorum distantiam siv· difficultatem, parochiam sine stagno incommodo ad percipienda sacramenta et divina officia audienda aooedere non poMUt: accrescenti fidelium munero tamen ita ■ucourreadnm statuunt, nt raotari tot ad boc mansa adinngaatur sacerdotes, quot sufficiant ad sacramenta «xhibenda et ouKmn divinam celebrandum 8epientiasima haec ordinatio dea fidelium prospicit saluti, eaiaa praeurendae eause sacerdotes constituuntur, provida pietate otia· spirituale pastorem profectui coasaiit. Funesti enim lapsas periculum a solitariis pastoribus removes· subministrat quoque ea perfectionis media, quibus praestandi· commuais virorum •oclesiaetioorum vita utilia eat, quam propter·· ecclesia, ad restaurandam clericalem disciplinam semper aummopere commendavit. Episcopi in hac synodo congregati cavebunt quidem ne, deficientibus canouieie causia, solitarii pastores multiplicentur, sed etiam pro viribus curabunt, ut probatis populi indigentiis novis parochiis suocurrstur, atque ut nimium accrescenti parochianorum numero iusta etiam parochialium beneficiorum copia succrescat. Sed neque hac ratione sacerdotum, qui parochorum adiutores constituuntur, numerus in hac provincia haud exiguu· facile imminuetur; quia potissimum augescens parochianorum multitudo plures quidem cooperatore· postulat, quin tamen adeo invalescat, ut iustam et sufficientem causam innovandis beneficiis suppeditet. Ut itaque communis conatus, qui pascendis parochiarum gregibus frequentius adhibetur, concordi atudio iuvetur. et ut arcta necessitudo, quae parochi· cum sui· adiutoribus intercedit, utrisque grata ait et salutaris, synodus sequentia statuit et praecipit

Oraviasimae rationes exigunt, ut lex dioecesana. diuturno usu probata, etiam in poaterum servetur, ne parochi •ibi adiutores eligant, sed quos episcopi constituerint, assumant. Ita enim fit. ut pensatis locorum indigentiis et rerum adiunctis, parochis maxime idonei cooperatores adiungi possint, et favoribus in eis seligendis aditus praecludatur. Salva maneant iura. quae in eligendis capellam· ab episcopo approbandis peculiarium fundationum instrumenta patronis vel parochis vindicant. Eaedem ratione· postulant, ut etiam soli ordinario ius competat. parochorum adiutores avocandi eosqne alus ecclesiis assignandi; et ut neque paroche liceat »diutorem ex quacumque causa dimittere, nec adiuton. ab illo discedere

Meminerint parochorum cooperatores, ordinariam in pascendo paroeciae grege jurisdictionem sibi non competar·, sed ad parochos spectare, quorum tantum adiutores sunt. Unde nullam sibi vindicent auctoritatem disponendi de iis. quae ad parochum pertinent, nec novi quidquam ålicutu momenti sine eorum aeaenau iatrioducant. Quoniam vero adiutonum. <|uod parocho praestant, ad eumdem finem eollineat. ad quam parochialia cura tendit: hinc si quae neeeesaria vel proficua existiment proponenda, modesta et salvo meliori parochi iudieio proferant, vel, ai expedire videbitur, episcopi vel vicarii focanei examini aabiiciant, quin tamen ante competentia superiori· decisionem quidquam innovare praesumant. Cum ex adverso parochi sciant, adiutores nonnisi ad canonicam obedientiasi sibi praestandam teneri, confidimus fore, ut nihil eis praecipiant, quod sacris canonibus, liturgie· praeceptis aut legibus dioecesanis adversetur.

Quoniam paroehi et adiutorum conatus eiusdem gregis saluti dedicaatar, Onempio mutuae neces··· tadinis eum aedifieeut Vigeat itaque iater eo· paci· studium et caritatis perfoetiq; siat sibi mutuo aedificationi, auxilio et honori; aumquam invicem ia iis, quae ad miaisterinta sacrum pertinent, invidioso aemulantes, sed supportantes invicem in caritate, solliciti servare unitatem spiritus in vinculo pacis '.

* Osp. A fis ssaiss ssdif. (HL M); ooac- TrK.. msa XXI. osp.4. d» r<.

• ffitm. IV, 1-K

. *d*

Meraiaerint capeUani. ·· inferior·· eeee nMwrt. aetate et experieatia. hinc reverentiam, qaam parochi· debeat, ftliali pietatis affecta eia exhibeant. suaqae ageaffi ratio·· etiam aliorum reverentiam dilectionem et ftdaeiam parochi· conciliare studeant. Parochi autem benigni sint et benevoli erga adiutore· suo·, quo· alioquin aacerdotio Christi insignito· et Itboris sui aeque ac meaai· «ocio» •ciunt Eorum eat. junior·· consilii· suis adiuvare; a nondum peritos ad animarum et totius parochiae administrationem sensim instruere, eosque ceu sollicitudinis suae socios sincero corde aestimare, sed et omnimode procurare, ut ab aliis quoque, praesertim domesticis, condigne honorentur

Quo securius autem humanae fragilitati occurramus. legem in singulis dioecesibus vigentem innovantes. statuimus, ut inter parochum et cooperatorem conventio Hat in scriptis exaranda, quam vicarius foraneus sua sententia illustratam ad ordinarii examen et confirmationem perferet. Cum locorum et adiunctoruni diversitas non admittat, ut communi aliqua norma %iutua parochum inter et adiutorein relatio stabiliatur, opportuno hoc remedio praecavendum est. ne alteruter labore praegravetur, et ubi plure adsunt adiutores. ut functiones sacrae ex aequo et bono dispertiantur. Haec conventio etiam definiat, quid parochus ad honestam adiutoris sustentationem e proventibus beneficii praestare possit et teneatur Cooperatores, nisi necessitas aliud ferat, in domo parochiali habitent et communem cum parocho mensam habeant; cum maximopere deceat, ut. qui mensae coelesti dulces simul capiunt cibos et m domo Domini cum consensu ambulant, tuusdetn tecti habeant consortium et refectionis corporalis communionem. Prohibemus itaque ne parochi eorumque adiutore» absque praevio episcopi consensu Reparata mensa utantur, monentes parochos, ut cooperatoribus suis de honesto victu provideant; adiutore· vero, ne sustentationem, quae, beneficii vires excedit, immodesti postulent. Acerbo episcopis esset dolor si. exorta inter ilk» discordia, cogerentur vel propriam parocho mensam vindicare, ne adiutoris minus aequi murmurationibus et detrectationibus turbetur, vel adiutori aliam assignare, ne ob tenacitatem aut incuriam parochi animum despondent.

Caput IX

Ik concur· parochial».

Ecclesia semper sollicita fuit. ut. quibus parochiarum cura committitur, digni et idonei probentur Concilium Tridentium, ut providae sollicitudini dispoHitionem compleret, etiam ipsum modum, quo dignitas illa et aptitude probanda sit. accurate determinavit, et quo meliores animarum pastores eligi et fidelibus praefici possent, parochiis liberae collationis atque mrispatronatus ecclesiastici nonnisi publice edicto concursu prendendum esse sapientiMime decrevit'. Praecipiente concordia cunctis parochiis providebitur indicto concursa publico et servatis concilii Tridentini sanctionibus Cum tamen ex eiusdem concilii norma in conferendis singulis beneficiis parochialibus instituendum sit examen tum quoad scientiam, tum quoad ceteras qualitate· canonicas; episcopi huius provinciae, pensatis peculiaribus rei obstaculis, a sancta- sede facultatem petierunt, examen candidatorum de scientia separandi ab examine de reliquis canonicis requisitis. eoque ad iptum pro vacante parochia concursum remisso, examen de scientia alio magis opportuno tempore in»tituendi Quibus precibus cum diuturna patrocinaretur m hac provincia con sustudo. qua candidati extr-a tempus concursu parvchtali bt per annum de scientia solent eia minari, et cum gravieaima accederet ratio, haud alio modo impediri pome, quominus beneficia fu diutius vacarent: mmu· pater Pius papa IX be nigniasime annuere dignatus est. cotice··· ad de cennium facultate, ut praxis introducta, instituendi scilicet bis per annum examen generale de scientia sacerdotum, qui parochorum munus obire mtenduiu servetur Permisit insuper, ut candidati >n tal examine quoad doctrinam approbati. \ig<«re huiu.< approbationis pre quocumque beneficio parochial· intra sex proxime sequente anno» vacatur·» ‹ › currere possint, et oxeunte demum sexenni·· ew mini se denuo sistere teneantur. f beneficium p.i rochiale obtinere velint.

Ista normae Tndennnac de examine qu»,< ! scientiam remissio ea tantum conditione facta est. ut hoc ipsum examen habeatur ab examinatoribus s) nodalibus ex praecepto sacrorum canonum con stitutis. et quando hi desint, ab exstnuiaVTibu pro») nodalibus, auctoritate apostohea ac epi»cop<> designati diligenter praeterea observati canoni· f sanctionibus ac praesertim Benedicti XIV. hten quae incipiunt fu I Admittendi noti ant nisi iis · dotibus pollentes, quas sacri vanone» <; leges dioecesanae exigunt» Quaestione», quibus tum voce tum scripto respondendum est. pr·· ponantur ab examinatoribus e theologici disciplinis, praesertim e dogmatica positiva, theologia moral· et ture canonico positivo. A lege, huiusmodi examec exeunte sexennio denuo subeundi, ab episcopo audUa examinatorum sententia dispensari poterunt, qui in praesentia inter synodales vel pros)nodales examinatores ant araumti. aut qui propter muneri vel beneficii, quo ftuuntur, dignitatem, vel propter 'diuturnam operam, qua ecclesiae cumlsude ser vierunt. scientiae testimonium abunde praestant Permittitur praeterea, ut. cum aliqua paroecia tuo fuerit orbata rectore, per commemoratos sv nodale· aut proey nodales examinatore habeatur de collatione beneficii concursu secundum normam Tndenlinsm. in quo ipai eam adhibente· cautionem, quae iiiMU t. ludicvnt. quibu cumpetitoribu «pectaia eorum dignitate paruchiale beneficium conferendum *H. salvo utique semper episcopi lure, eligondi inter sic approbatos, quem ipse digniorem m Donnn·. censuent

Cum sanctione· a patnbu Iridentinis de cm cursu parochiali praescriptae tutissimam pastorum eligendorum regulam constituant, antistites in h«c •vnodo congregati remissions sibi concessae favore ita utendum ease decernunt, ut praestantiMimae ordinationis Tridentinae utilitas atque efficaci· conservetur et vigeat. Quod ut eo certius effectum sortiatur, episcopi in Domino adunati etiam fu ab iisdem patribus sibi factum, prendendi scilicet, si qua circa examirratiouis formam addenda remit tendave censuerint ? ita in usum deducent, ut salutaris instituti fructu» augeantur.

Examen itaque quoad scientiam generale bu per annum et quidem tempore opportuno habebitur, diebus clero dioeoeano inchoante anno publicandi» atque etiam in directorio divini *officii* annotandi» Ad subeundum examen illi tantum admittentur sacerdotes, quorum^ fides et more· integn »unt. quique iam per triennium curae animarum laudabilem operam dederunt, aut a quinque «altem annis

' Sees. XXIV. cap. IH.
* Art. XXIV.

' f 4m H fecrmtn I7U.
* Sess. XXIV. cap. IM. *dr rtf.*

approbatione ft facultate pro excipiendis confessio- a rnbne gaudent. Quare. qui admitti capioni, statuto tempore ab epiaeopo licentiam potent, cuius eat de eorum sdmissione indicare. Quaestiones e dia- t iplinia theologicis. prout supra dictam eat, aeligendae nonpisi circa ea veraentur, quorum scientia ad munua pastorale rite exercendum requiritur; »cd etiam in hia edrum babeatur delectus, quorum acientia semper praesto ease debet, et quorum solutio communiter dilationem et maturiorem deliberationem non admittit. Solvendae sunt autem tum scripto, tum voce; interrogationes, quibus scripto respondendum est, omnibus'eaedem eodemque temporck. proponantur, solvendieque idem tempori? spatium praefiniatur in cufidavi, ad quod ante ^xaminia finem nemini aditus pateat ; sed neque examinandis praeter necessitatis casum egredi liceat. Kd responsa scripto expedienda nonnisi sacrae acripturae. concilii Tridentini. corporis turis canonici, B instructionis pro iudiciia ecclesiasticis in causia matrimonialibus et concordandarum sacrorum bibliorum usus concedatur. Collectaneorum e disciplinis in examen assumtis sive aliorum scriptorum vel librorum usum, aut adiutorum operam ipsa iustitiae ratione vetari, quisque facile intelhget. Examini voce faciendo, praeter praesidem, saltem 1res examinatores intéressé debentl.

Obtenta in hoc examine approbatio in sexennium valitura etiam tunc perdurare censenda est, m approbatus intermedio tempore beneficium adeptua fuerit. Qui ex aliqua materia approbari non meruerit, ex eadem tentamini ad summum intra annum repetendo se denuo sistat oportet; quod si felici successu subierit, favore sexennalis dispennationis a primo examinis peracti termino computandae non destituatur. Reprobationis nota e pluribus disciplinis obligationem examinis de integro < repetendi importat.

Cum praecipue episcopis, tamquam in specula constitutis subditorum pateant excéssus, iure pollet ordinarius repudiandi competitorem, cui foeda aliqua vitii labes ac criminis maoula inusta est, omnibus praeterquam episcopo occulta, etiamsi ab examinatoribus huiua ignaris, moribus quoque idoneu» renuntiatus fuerit <

Caput X.

Dr prorixiose Aearficiorwif· *parochialism.*

Quo certius assiduo parochorum studio populus perfectus Domino paratur, verum etiam ex illius incuria fidelium grex misere languet et tabescit: tanto providentiori cautione utendum eat. ut beneficia parochialia nonnisi probatis conferantur. Circumspectionis necessitas augetur etiam eo nomine, quod beneficia parochialia ita conferuntur clericis, D ut aliter quam interveniente delicto per sententiam in forma iuris latam illis privari non possint parochi rite instituti. Spectatis, quae pro rei gravitate canonicae praescribunt regulae, vel ingerunt provinciae huius indigentiae, de provisione beneficiorum parochialium haec statuimus observanda;

Ne paroeciae quomodocumque vacantes diif destituantur rectoribus, statim ac illas vacare officio episcopali innotuerit, per publicum edictqm vacatio universo clero dioeceseod annuntietur, simulque concursus parochialis terminus definiatur; constituto interim vicario, qui onera vacantia ecclesiae sustineat, donec ei de rectore provideatur. Tempus, quo labente nomina sua profiteri teneantur, qui sibi de beneficio provideri desiderant, spectra dtoecesium amplitudine retinendum constituimus usu diuturno probatum, quod a die décrétas ab episcopo de faciendo concursu publicationis sex septimanarum spatium non excedat. Intermedio hoc tempore, qui ad beneficium promoveri cupiunt, si muneri alicui in districtu inspectioni vicarii foranei comminuo vacant, per hunc, aecus immediate officio episcopali testimonia exhibeant, quae illos ad vacantem ecclesiam gubernandam idoneos ostendant. Videant ne laudi apud homines magia quam meritis apud Deum intenti, honorifica testimonia conquirant. Quae illia a laicia in grati animi monumentum ultro offeruntur, non est quod recusent ; sollicite autem caveant, ne illa quomodocumque aut sub qualicumque praetextu ambiant. Fervor constans et indefessa in adimplendis officiis diligentia, intemerata morum integritas, beneficentia ceteraeque sacerdotalis status virtutes, cum celari facile nequeant, neque episcopum latebunt, E contra testimonia studio augendorum meritorum procurata iudicium de dignitate competitorum pervertere non valent.

Peracto per examinatores synodales vel prosynodales eorum, qui descripti fuerint, legitimo examinel. episcopus ai ad ipsum collatio spectaverit. ex his, qui idonei renuntiati fuerint, digniorem eliget, cui beneficium conferat; si vero beneficium ait iurispatronatua ecclesiastici, aut ex fundo religionis vel studiorum derivhntis, tres quos ceteris digniores iudicaverit. omissis aliis etsi deacripa» et approbatis, patrono proponet, ut ex his unus seligatur'. Si denique beneficium iurispatronatus laicalis sit. omnes idonei renuntiati patrono significabuntur . eo ordine, quo eoe pennata dignitate episcopi sententia deducendos censuent. Quamvis iurispatronatus laicalis possessoribus ex ordinationibus iuris ecclesiastici integrum sit. idoneum tantum praesentare, meminerint tamen, se mentem et intentionem ecclesiae, quae eos iure praesentandi donavit, minime assequi, si proposita illis competitorum serie, ex eorum dignitate deducta, dignum digniori praeferant.

Quoniam synodus vehementer desiderat, ut vacantibus beneficiis quantocius de rectoribus pro videatur, decernit, ut patroni intra tempus a sacris canonibus statutum iuxta iurispatronatus indolem rectorem praesentent. Praesentationis perficiendae terminus computetur a die acceptae a patrono de propositis competitoribus notitiael ; praesentatio ipsa a patrono fiat in scriptis.

Praesentari, vel ad beneficia liberae collationis ab epieeopo nominati, ex praecepto synodi Pragensis et usu iugiter observato4, antequam instituantur, in manus ipsius episcopi vel eius vicarii orthodoxae suae fidei publicam faciant professionem, et io Romanae ecclesiae obedientia se permansuros spondeant ac iureut ? Insuper iureiurando se obstringant. episcopo et successoribus eius canonice intrantibus debitam obedieutiam et reverentiam se praestituros, muneri promts vacaturos, st bona atqùe iura ecclesiae et beneficii fideliter tuituros, nec se in acceptando beneficio quidquam commisisse, quod simoniam redoleat.

Cum episcopo e sacrorum canonum definitione ius competat, novas parochias invitis etiam rectori-

1 I osier praef. Iit. spuet, (^m tllad.

* l'onstit. dtaL CW tUud.

' Tone Trid., loc. sapra dt. ; awfcr ctmetiL Pii papae V N cv^éreaJis, de die IB martii 1SS7, et Besedieti papas XIV epieul. escjcl Oam *iUsÂ*, de die 14 decembr» 1748.

' Convestio Anstriaca, art. XXIV st XXV ; confer liter. pleaipolaaL ic.r, mirnt., de dis IB augusti IMA, art. XVII.

* Cap. 8, de mppt esgüg- praelnt. (1.10). cap. 4, de eonceoa. prwS tlll, t).

* Synod. Prig. 1·°·» * benef. collât.

1 Coufcr cenddti huius tit. 1, cap. Ï.

bus eonatituendi, beneficiati ex caaonica institutione ■on acquirant in· contradicendi. aa poetalaate neceaaitata paroeciae aaae territorium imminuatur, at para proventuum sui ' beneficvi alii aaaignetur parochiae, dummodo eoram ooagrua selva permaneat Bpeetat» hisee iuri· cautionibus. liter··, qua· reveraalaa dicunt, a eoratia canonic· inatituendis postulari solitae de non contradicendo innovationi parochiae obtentae, quae fora imminere poaaet, tamquam superfluae et inutilea antiquantur.

Diuturna experientia docuit, beneficio haud recte consuli. quando beneficiario, ob aenium vel infirmitatem ad eiua curam inhabili, vicariua adhibetur, qui beneficii adminiatrationem in apiritualibua et temporalibua gerat, et fructna beneficii parocho in curanda valetudine interdum alibi agenti exhibeat, servata aibi portione ad auatentationem aaaignata. Ad evitanda, quae inde enasci nolent mala, quae tanto difficilius et tardiua reparantur, quanto diutiua parochiis beneficiarii non praesunt, qui per ae ipsos illarum curam gerere et iuribus bene^cii invigilare possent, episcopi sanctam aedem apostolicam de adhibendo remedio communibus precibus supplices adibunt.

Bénéficiât! canonice intrantis institutio corporalis, quam installationem xhcnntH ab episcopi delegato secundum ritum et ordinem praescriptum nulla interposita mora fiat, die collatio cum parocho consiliis a delegato determinanda. Vicarius episcopalis beneficiario etiam peculium ecclesiasticum procurandum tradet, adscitis ad actum pro beneficii conditione ecclesiae vitricis et patrono eiusve substituto. De peracta hac ,in beneficii curam introductione ex praescripto conficiatur instrumentum.

TITCLI^ VII.

De regularibua.

Caput 1.

Dt Matia rtguiaru thftulatt tt oapasreto.

· Quamvis omnes christiaoi, quamdiq peregrinantur a Domino. saeculi desideria vincere, et ea quae sursum suat quaerere iubentur, numquam tamen electiores in ecclesia Christi animae defuerunt, quae impedimentis vitae perfectioris fortiter abiectis et meliori electa parte. Deo sese per vota religiosa consecrarunt. Semper de iis ga'ÎM Mt et adhuc gaudet ecclesia, vanitatem enim reran· terrestrium, et mundi, quae praeterit, figuram considerans, intime gratulatur omnibus, qui invitationem magistri audientes, a saeculo nequam se eripiunt, atque in peculiari Mrvitio Dei, in sancto sacrificio voluntatis. in obrervatione votorum et regularum pacem illam. qUJim mundus dare non potest, quaeque omnem sqnsum ŝuper· quaerunt et inveniunt.

Idem praesens svnodus io Domino congregata profitetur, et eo magis edicendum cenMt. quo frequentiores noatris diebus in vitam religiosam declamationM audiuntur, et quo infensior spiritus mundi delere coetus regulares, si powet, allaborat. Vere pretiosa et potior pars dici debent gregi· Cbriati, apostolicae vitae propago et militant» ecclesiae gemma, quae cum sanctitudine corporis Christi tam indivulM connexa Mt, qaam ipM invicta in Deum caritas et poenitentiae neoeaaariua sensus. Immo numquam pius quam impraesentiarum tum eocleaia tum mundus indiguisee videtur vitae religioaae operibus et exemplis. Dominantem superbiam convincat illa regularis humilita· et obedientia, quae superiorum piis iuseibus pie subditur; redarguat insatiabilem voluptatum et divitiarum sitim claustra!» vitae severitas et spouts suscepta pauperia·: et quibuslibet muadasis demderiis, quae militant adversus aaimam. oeeumt illa jeeelestie religiosorum virtus, quae assoit aiei Deum et salutem animarum. Neque exemplis poenitentiae tantum aut virginalis candoris indiget mundus, indiget profecto etiam oratione atque assidua intercessione apud Deum, ut propitius det internam externamque pacem; ĕge ipsis studiis humilibus religiosorum, quibus serviatur veritati; indiget denique qt quam maxime sacrificiis caritatis, quibus religiosi non sua tantum, initno et semetipsos fratribus impendunt.

Dum itaque svnodus praeclaram ^ignitatem vitae regularis uberrimosque fructu·, qui per ordines religiosos inde ab antiquissimo tempore in utramque rempublicam redundarunt, nec non singu- I lorum huius praesertim provinciae monasteriorum insignia benefacta gratissimo mentis affecty agnoscit dignisque laudibus celebrat. vitam religiosam, qualem lesus Christus et apostoli adumbrarunt, summopere commendat, et nihil exoptat magi·, quam ut uberius laetiusque floreat tlim in conventibus erectis tum in erigendis; atque ne ullis obstaculis retardetur, omnia, quae praesto erunt subsidia, adhibere constituit. Pfaeiudicatas praesertim opiniones, vulgo grasaantM. ac si monasteria nullius sint utilitatis, vel eatenus tantum commendari mereantur, in quantum externe prosunt, sacerdotes corrigere studeant, piisque illis t'hnsri fidelibus, qui ad perfectiorem istum statum ♥ocato se esse solide existimant, prudenti consilio succurrere ne omittant.

Dum insuper episcopi tum antiquiores sanctimonialium congregationes in hac provincia florentes. C tum sacratas, quae recentiaaimis temporibus per singulas dioecesM Deo providente accreverant, sororum Misericordiae et Scholarum pauperum familias pro merito collaudant: pie confidunt in Domino fore ut praesertim animaram pastore· omnium et singularum congregationum moniales avito studio, benevolentia et honore proaequantur. totisque viribus allaborent, ut eiusmodi congregationes curae aegrotorum et puellarum institutioni insudantes, ad maiorem Dei gloriam novis in dies per totam provinciam incrementis augeantur.

Ceterum monasterium ve| congregatio non erigatur. neque domus ulla vel schola congregationis instituatur absque praevia ordinarii licentia in scriptis obtenta, quae in archivo familiae religiosae asservetur. Nullum etiam pium in communi vivendi institutum inchoare licebit absque auctoritate episcopi et regulis ab eo approbatis vel Mitem ex- D presse ådmisais. ' *J*

1 Caput II.

Dt rtgttttta rsgaicrwra·.

Cum impedimenta, quae libero regiminis exercitio superiorum regularium in terris Austrians hucusque obatare poterant, recentiasimo tempore cessaverint: patres in hac si nodo congregati omnino deaiderant et fere confidunt, ut quaeeumque regularia inatituta iam e sua regula superioribus generalibus et provincialibus sabiieiuntur. aut in CpngregationM sua sponte vel ex mandato sanctae sedis consociantur, in posterum sedula et seria cura ab eiusmodi superioribus ordinis et congregationi· regantur, visitentur et emendentur, sive id fiat per ipaoamet, sivaL, per delegatM. Bed et omnM superiore· meminerint, m dum non tantum regendi, aed et indicandi anos et puniendi potestatem habent, in consoieatia obligari, at omnibu·, qnibua poterint, modia regularem vitam inter anre alant.

* Oene. Trid., essa. XXI. cap. 4. *it rtf.. erefer* cap. S, 4s reb. erel. nos alien ia tiemeat. (III. 41.

prriirisnt. abnsus tollant ot internam paritor ac eilemam ordinis et conventus prosperitatem pro-

•8i quae monasteria virorum regulari nexu provinciae vel congregationis aaroaat ia iisdem visitationem regularem tamqsigm apootolieae sedis delegatus habebit episcopus, et ei aon quotannis quidem, saltem tortio quoliigt aano !

Dum .superiores regulares omnrnu liberi eunt, secundum statuta suorum ordinum ot sedis apoetolicae praecepta, suos candidates ad babitum recipere probatooque ad votorum professionem admittere; observandum esse meminerint apootolieum mandatum die 26 ianuarii 1848 emissum de testimonialibus ordinariorum literis ante receptionem novitiorum requirendis. Quapropter oaperior regularis, antequam candidatum ad habitum admittat, ab ordinaria tum originis, tum etiam loci, in quo postulans post completum decimum quintum annum aetatis ultra annum moratus fuerit, literas B lestinioniales expetat, in quibus quantum ex conscientia affirmari poterit, referatur „de eius natalibus, aetate, moribus, vita, fama, conditione, educatione, scientia; an sit inquisitus aliqua censura, irregularitate, aut alio canonico impedimento irretitus, aere alieno gravatas, vel reddendae alicuius administrationis rationi obnoxius.*' Altarum quoque decretum apootolieum die 19 martii 1867 editum servetur, quo novitiatu exacto, antequam solemnia vota emittantur,' simplicia saltem per triennium praemitti fubentur Sub nullo praetextu quis ab bac lege sese eximat, et superiores, quando sacros ordines suis conferri rogant, ordinario simul indicabunt, a quo die et qaamdiu ordinandus in votis simplicibus steterit, quia oecus neque de charactere ordinandi neque de titulo ordiaationia indicari potest Ante professionem quarumlibet monialium eo de negotio referatur ad ordinariam, ut aive per oe sive C per alium voluntatem virginis exploraro eiasqae sufficientem rei scientiam, plenam libertatem abasquo voti emittendi conditiones ncassesrise examinare possit Ceterum, de facta tam simplici tam eolemai professione authentico instrumento, quod in archivo ordinis ssservetur, cum subscriptione testium eiusdem ronvontas constet

In administrations bonorum ot gubernio domestico regulares suis legibus libero ataatar; sacra tamen lege cautam set, no bona oceleeieotiee immobilia vel pretiosi valeris mobilia aMoaari vel notabili onere gravari possint absque sanctas sedis bsnaplatita, rui secundum concordiae netum * etiam eivffis gubernii consensas accedat. Quatoas» regalariam superiores hninsmodi ooaseasum pstant, reqairitar, nt istam petitionem per episcopum ad gubernium dirigeai. 8ed non minas eeolesiastiono potestatis licentia postuletur; quapropter aat sedem apeste D beam, aat ab ipsa ad beo delegatum pro obtinenda foealtate adeant AEeaetie vere vel sacratis tantam ea evidentis aooeoritaite aat utiMtatie sansa teri poterit Qnodri in administrations oeeeuomtea aheaino conventas vol demae rtiigieeao abusae exisscaevo oum scandale ddtiham oematitterootar, spiseepus, re comporta, nodule investigatione ot poctalata admiaietratienh ratione, ornabit ad fermant coaetitutiostis Clementia papes YΠI', nt debstam ismscatar.

Ia msanatori» moetaMmn, gabsmatis personarum et administratio imum pauce eapbrierimao sMasque personas regulares est iuxte statuta quorumvis ordianni. Act omnino pre quotibet ordine vel oonveatn reqciritar asperior quidam, qui superiorisosc eno concilio aaxilioqao adsit Quotenne ia hae provincia vix reperiantar moaialiam conventas, qai eab obedientia regularium eiaadem ordia» ciet eptooopi ia iisdsm soporiorem, qui eorum euram erat, coastiicsat, ceterum eo aon obstante inariaa viaitationeo cire per ce, rive per de nentor habituri. Idem let in domibna congregationum, quae reoentiori tempore fe citer oriuntur et augentur. Singulae suo o immediate et exclusive subditae oint, itq ut p bus qua talio nulla in eae inrisdietiono gaudeat sed superior speciali delegatione in scriptis exp ab ordinario constitui debeat Quodsi plures no in diversis dioecesibus ab una eon tone, cni general» superiorissa praeeat, erigjintnr, sire per apostolioae sedis beneplacitum (queihadmodum ex decreto apostolico arehiepiscopus Pragensis superior est sororum Caritatis a sancto Carolo Borromaeo), sive per consensum ordinarii, superior unus pro tota congregatione stataetur, ad quem locales singularum demorum superiores, cum s respectives episcopio oonstitauntur, necessaria referre poterant. Ceterum intacte eiat ordinariorum iura, quae eis circa buiusmodi domos religiosas competunt prout etiam specialia privatorum in fundatione expressa. Superioree siusmodi vero in eas rea, quae ad snperiorissam pertinent «e non immisceant cum non ad disponendam, eed ad adiuvaadum vocentur; adminiatratioai sees non ingerant nisi ex ftindaljone vel propter gravem causam ab episcopo speciale mandatum habuerint Ad expendendam maiorem pecuniae summam alioqnin consensus ordinarii requiritur.

A superiore monialium distinctus semper sit ooafasmrius earamdem, qui vir prudens et maturae notatio specialiter deputatus, summam solertiam adhibeat ad spiritualem concrediti sibi religiose ooetim profectam. Nullae presbyter, sive regularis rivo eoMularie, beet ad audiendas tdoHam oonfsmionea approbatus, sino speciali facultate ordinarii toeaiatiam, etiam notitiarum. confectiones nadirs praesumat Extraordinariae, qai singulis coaveatibas ab episcopo aarignatar confeooarins, tar vol quater per ansam eoo accadat, eui omnes rsHgieseo tine-Oxoeptioao oe sistere debebant, otei eidem non beatteantar Extraordinariis confessoriis etiam iIM presbyteri aooeueontar, qui epiacopi aaeteritate misti moaiabbue spiritualia exertitia tradant, quibas daraatibao regulares feminao libere et btite lio ooudtari poterunt 8i qaao moaialis, maxime iatrma, eoa ex anime levi vel indiscreto. sed ob singularem carnem extra déduite tempora extraordinariam seafeasariam vel etiam aliam potterit, optempas difficilem oe neo praebeat; pro- ▼WoMt ostMBp vt pt mm erjeefc· Mperitr ♦K faeeltafte libi ftMSB MOfIMMiMi betam ot idoneum adarittaru queat

Capot HL

Thwmp mamffIMA »µ ιµ d/ffeM Thamma ppUT

mdfcrr.«>" Ravmnunbw nXuteLtameTepiritus muoti prnoeaptam synodus regularibus som-

I Caos Trit, sms XXV, sap t db sigut
' Dssr. a magr. rapnrstat nr, te dto « tea. MM
' Dsst. a s»r. optas M rap, § «q 10 mast WBT.
' CSut IMA, ties mpm «ttefa ssp 19.
' Alt wv
' BtaaqMI autistic. te dte 8 mmt MM.

' Com. Trit, tics mpm ritata, ssp 10; mater tag. Bmo- 4M XIT Aasttotiti smeq te tie I sag. IMA -laaSkM; MmtT. 8-A

■smorars paterae affect· & oauttit, at Sig·· a •mbulsut vocation·, qua vocati east, et ae, dam terrestribas thesauris valedixsraat, stiam amittant aeternos. Meurineriat, so tab gravi taaeri. at aliqao saltern mode progrediantur ia via perfectionis. Immo libentississe et omnibus viribus ampleetaatar praeclaram aaa·, quam elegeVaat parteat, et iu-extingaibili caritatis ardore, dilatato corde currant illam via·, cuius inenarrabilia daleedo oat, et qua-per participation·· paaaionum Chriati ducit ad regni eias consortium.

Quia perfectio vitae regulpris ante omnia conduit in observation· votorum, haec tum singulis religiosi· tum superioribus cordi sint maxime. Dum csatitas pulchritudine· et claritatem huina sanctae generationis efficit, dum obedientia maximum bonum et proprie formam regularis vitae constituit, qua non tantum rebus et cami, sed menti dominatur et animo ' : paupertas impedimenta po- B tissimum et pericula removet, quibus mens a sancta vocatione ad inutilia et nociva huius saeculi desideria detrahitur. Hinc patre· in synodo congregati. intimis visceribus rogant et hortantur regulares, ut tam pretiosam virtutem religiosae abstinentiae, paupertatis maxime, summa dilectione foveant colantque, ej praesertim, ut omnibus stadiis ' perfectam communionem vitae, quae expertis tantae dulcedinis est et tam facile exercetur, introducant^ ut dum omnia omnibus sunt communia, etiam cor unum sit omnibus et anima una.

Peculiaris regularium theaaurus sit ipsa regula, iuxta cuius praeceptum et accedentes in statutis explicatione· singulae religiosorum familiae suo quaoque modo sanqtos ordinum fundatores imitentur, in quibus varia Spiritus sancti dona diversissimo· et pulcherrimo· caritatis fructu· protulerunt Primum pansum ab omnibus habeatur C divinarum laudum religio·· persolutio, e quarum quippe dignitate et excellentia claustra prae ceteri· nobilitantur, cum, Moysis ad instar, in monte sancto sin· intermissione ad Deum vertuntur, dum in valle contra salutis hostem reliquis dimicandum est In quantum itaqu· statuta singulorum ordinum ferunt volumus omnino, ut laudes divinae plene et digne in monasterii· persolvantur, prout , et alia· cultus divini part·· sollicita agantur ad ipsorum salutem et fidelium aedificationem. In ordia· divinorum officiera·, prout in ceteris ministerii·, poscit haec synodus, ut regular·· ou· «·ocularibus sacerdotibus «t animarum pastoribus amies st oonoordi animo ea agant val etiam in iis horis conveniant, qua· fidelibus maxime prode···, 'regulari vero eonvsotaum ordini mini·· obesa· dignoscantur. Ceterum audiant vocem inani pastoris eedssiae, qui eum vix gubernacula· navis Domini accepisset, nihil magis animo volvit et egit quam ut regular·· perfectissime vocationi suae satisfaoareat; quos vel ideo hortatur, ut sine intermissio·· precationi, rerum coelestium commentationi, doctrinae, lectioni instent, in aaimarsm salutem ex proprii ordinis instituto incumbant, ot mortifioati carne, vivificati entem spiritu, seipsos populo Dei exhibeant modestos, hnmilss, sobrios, benignos, patient··, insto·-, integritate, castitate irreprehensibile·,, caritate fervent··, sapientia honorabilss, ne cuipiam sint offensioni, sed ontaibas praebeant exemplum bonorum opera·, ut qui ex adverso est, vereatur, nihil habsas nalu dicere de ipsis

· D 1 m «ZUSU«. Issa·. XXΠ (14).

* M psf·· IX sgtit.snm< sd sapseam miissst. rsgaL sttia. DM primm» fis «te W tarii Iffi».

Ossem. ňam somm XLVm.

Signs· peculiaris vocationis externam, quo oeee milites Christi ostsadant et humanae vanitatis eoateatorse, set regularis religioeora· habitas. Eum continue, excepti· casibus in eoastitutienibus cuiuslibet ordinis provisis, deferri lex canonis· tam graviter iubet, ut etiam pesais gravissimis contra transgressores det locum. Episcopi in hse synode congregati dum illam praecoptieMm soleaaiter iterando exprimunt, declarant, se centra aoa gestantes habita·, tamquam extra claustra delinquentes canonice esse processuros.

Similiter omnino efficient, ut claasors tum ia mo.iasteriis virorum tum mulierhm, ubi ex regulae praescripto postulatur, striet· observetur. Non tantwm loca, quae ad clausuram pertinent, ita sdapWnur, ut continuo clausa sint et ingressus liber non pateat, quod intra duos menses e publicatione concilii in ontaibas conventibus, ubi nondum locum habet, effectui detur; sed et sub nullo praetextu et sub poenis · iure statutis personae alterius sexus in clausurae admittantur. Poscit vero clausurae lex, ne etiam eiusdem sexus accessus sine sufficienti causa, et multo minus promiscue, ad claustrum et cellas regularium permittatur. atque ne ipsi regulares extra clausuram •t monasterium absque Uoentia egrediantur, et multo minus extra Amos suas vagantes, saecularium domos frequentent. Quibus rebus ut pollicite invigilent, superiores in Domino provocamus. Ut autem monialium. quae sub lege clausurae vivunt, saluti episcopi vigiles consulant, illius strictissimam et fidelissimam custodiam iuxta praeceptum sacrosancti concilii Tridentini procurabunt et tusbuntur '.

Caput IV.

Dt

Prout orationis fervor, ita laboris quoque patientia et assiduitas regulares decet. Non minus ista, quam silentium vel paupertas boae ordinatum monasterium monstrat, in quo videlicet sanctae caritatis selas cum sui abnegations coniangitur. Et cum multa ait messis, operarii autem pauci, adeo ut ipse mundus fervidos labores religiosorum exspectet, prout haec praerogativa iis inde ab omni tempore fuit, ita etiam noetris diebus ignis caritatis et sali pro regno Dei ărdore pergat et inardescat magis in familiis Deo sacratis, ut quaecsmque necessitas saoculam premat, quaeoumque indigentia operam fratris exoret, in claustris inveniat primos et paratissimos auxiliator··. Ne sute·, cum ad omnia se·· extendere vellet, insufficientior foret facultas viris·, regulares probo discernant, in qua potissimum parte, secundum ordinis sui in-D stitutum, operam debeant oolleedre; huie vero impensissime se dedicent «t tradant. Dum misericordi·· et eleemosynae opus omnibus incumbidum specialem aegrotorum et infantium suraa^ peculiares sibi proponunt congregationes, ad alio·, nt plurimum, spirituale magis ministerium pertinet agri dominici cultura st spiritualium morborum ssuiatio.

Hanc potipsimun partem at bene adimpleant, studia literarum in monasteriis vigeaat oportet. Hortamur qua· maxims religiosos ut, secundum modum, quo ad instraoadaa inventât··, ad praedicanda· verbum divinum, ad auxilia curae animera·, vel etiam ad claustrale» scientiarum saltum vogaatar, sedulisni·· sss oogaitiones sibi comparent, quibas maneri suo vsritatisqus profectui et augmento consulere possint. Buperioras

' Sma XXV, cap. b, dt nguL

praeoartim caveat. at novitii beae aiiaaaatur eta iactitaaatar, ae inprepria ordia» regula at Itioteria peregriai iaveaiaatar: at data, qui elcriei auqt at ad taoerdotiam adapiraat, aolida, aaflWaati, iaaa at aapHari theologi·· Mtootia iabaaatar, «atari·•tiam aoa aaraataa praeparatiouibu·, quae ad alia for» magistrorum officia requiruntur. Ia eoaventibua porro ooUatioae· at axereitia dq matoriis theologici· vai alii· utiUbua aaapiaa habeantur, at laetor •suctae eeriptarae, iuxta praeceptam concilii Tridentini, numquam dseideretar.* Monastica stadia non tantum marito aequant ceterorum .labore·, «ad et supereat Bpiaoopi ia baae flatta examina, quee pro «aera ordination· et approbatione ad oonfeeaione· instituuntur. sollicite habebunt. Ut religiosi, qui for» etndiornm causa ad uaivenitatem mitai, extra claustri tui septa morantur, vitaa regulari intenti maneant, ex dispositione concilii Tridentini, in conventibu· habitent;* tea in resuscitatis for», prout utut maiorum probatu» habuit, regularium collegii».

Quoniam regularet non taatum ad sacrum ministerium, mittat acilioet. praedicatione! et audiendat oonfettionet vocantur, sed in hac provincia etiam curam animarum, maxime in parochiis incorporatis, exercent; in omnibus utique, quae ad ittam curam pertinent eptacopia subditi. easdem gregem docendi et patoendi normat, quat saeculares presbyteri aequantur, observare tenentur. Quoad regularem vitam vero auia praelati» omnino «ubditi tint, et ab hia, prout domettici regular··, provide regantur.

In parochiis incorporati·, quoniam nomine praelati tui curam gerunt et -vicarii tant ad nutum amovibilet, non collocentur institutione canonica, •ed ad curam tantum a tuperiore tuo deputentur; approbationem vero, quam etiam iuritdictionem spiritualem vocant, ab epiteopo accipiant. Huic approbationi examen pro cura praemittendum eat, quod ab examinatoribut tynodalibu» vel prosynodalibut habebitur, niti epiacopua ex iutta ratione [illegible]uportedendum et ditpentaadum centuerit. Quatenus vero probatio de scienti· taecularium sacerdotum pro cura animarum ex induito tanctae •edit in generali aliquo tentamine fit, poterunt etiam regularet, qui ad parochia· incorporata· a superiore tuo destinantur, ad gaaerale, eiuamodi examen mitti et in eo approbari.

Inter clerum denique taecularem et regularem quippe qui uni eidemque militiae nomen dedit eandemque cum eodem duco Chrieto lean cautam agit, vera et dulda regnet animorum contentio, qua nihil pretiosius, Deo gratia· «t fidelibus utilia·. Semet invicem honore «t caritate praeveniant, alter alterius jura rdverentsa, alter alterina operam ac efficaciam a^iuvaatat. „Cum ramaaopore eptemua," ait sanctisaimns pater et dominus aoster Pina papa IX, ,ut omne·, qui militant ia oattria Domini, uaaaimas uno ore honorifieeat Deum «t patrem domini nostri lean Chriati, ac perfecti ia eodem tentu atqu^asateutia «illiciti mat aorvare unitatem apiritu m vinculo paci·, a vobia etiam atque etiam efflagitamus, at avutiasimo oonoordme et caritati» foedere tnemaqne aaimorum ooaMnaione venerabilibut fratribus epiecopia et taeoulari clero ooniuneti, nihil antiqaiu· habeat», 'quam in' opus ministerii, in «edification·» corpori· Chriati conaooist» studii· vitee omaee iateudsro atque aemulari temper charismata meliora."·

' 8tn.V, asp. t, da r<.
* 8taa *itV,* es» 4, da nput

TTTuun vm
D· MtlertMilito·

Caper L

Dt beneman aetMnatieanmt adMaaatrat»··.

Eocleaia, quae coelestia bemiaibaa muera dispensât, cum ia terra militat, terreni· etiam indiget modii·. Quo oertius cognoverant fidele·, omaam huina filiae regit satorni gloriam eaeo ab intus, tuto gratiori studio coatondaruat, ut specie· •t pulchritudo eiua omnibus clarius illucesceret; et quam veritati·, mansuetudine et institi· regnare felice» experti et admirati tant, taato liberalioribu· doni» auxerunt, nt maternae pietatia virtutem' et efficaciam pro dilectioni· affectu exterere et in die· latio» eo tutius propagare poetet.

Bonorum temporalium proprietatem, quam ecoleeiao ooelestis oint vocatio in terri· obeunda irrefragabili titulo adiudicat, aperta etiam donatorum voluntas docet, atque eccleeisatiou auctoritati· acceptatio obsignat Horum bonorum alia, utpote ex pia donatorum mente cultui divino dicata, ad sacrarum aedium fabricam pertinent; •lia ad cleri sustentationem destinata, beneficialium nomen aortita rant; alia vero ex speciali fundatorum dispositione eccleaiee oblata, piarum fundationum nomine veniunt. Quorum omnium admini•trationem ad nonnam sacrorum canonum gerendam ette demonstrat iut proprii, quod ad ecclesiam •pectat, et fini» sacer, ad quem deatinata aunt, ouiuaque assequendi iu» et obligatio ad ecclesiam pertinere dignoscitur. Quae, quamvit adminiitrationem eocloaiarum rectoribus et beneficiarii» committat, epiteopit tamen iut vindicat et obligationem iniungit, administrantibus invigilandi et bonorum integritatem ac incolumitatem tuendi. Cui officio ut antiatitee in Domino congregati satisfacient decernunt quae sequuntur:

A. D« b»ai» fiatrte·» et faadatl····· »lar·· mc In I·» •klatarum.

1. Bona omnium parochialium eocleaiarum. etiatnai monaaterii» domibuaque religiosi» sint incorporata·, item filialium atque capellarum publicarum nec non fundationum piarum, apud haa eccleaia· exaiatentiam. adminictrabit rector earundem spirituali·, adiciti· io adiutorium parochiani· duobua, vel, «i approbat· ab epiteopo neoeaiitaa exigeret,· pluribua. Ordinariu· etiam diiudieabit. utrum bonorum et negotiorum adminictrationi· mole· poatulet, ut illi operam peculiari· ratiocinatori· adhibeant. In administrando peeulio eocle[illegible]iaatico rector accurate observet normas sibi praeacriptas, invigiletque, ut etiam a sociis admiaiatrationia ad amaaaim observentur. Ad procuranda administration!» negotia frequentioroa in•titaat oongrearaa eorum, qui ia sui adiutorium vocati aut. Rector spiritualia eodeaia· moaaaterio v«| religioaae domui incorporatae, «dmiaiatratiosi haie praeerit, aalvo utique aemper tare praepoaiti rai ordini».

Parochiani ia adminiatrationb aoeiot adaeitoendi, quot vitrico· vocant, tint viri catholici, pietate et vita· integritate iaaigaea. et huic officio alia·, idonei, et, quantum fieri poteat, opulentiore· val aaltem aoa egeni, nec arcto aaaguinia vel affinitati· vinculo aut inter [illegible]· aut rectori iuncti, aed neque e aervitioram tituli· huic aubiecti. A rectore eocleaia·, atteatia iuatia deaiderua a parochiania aibi patefacti·, proponendi ab epiteopo deputabuntur çrdinarie ad triannium, quo elapao, niai inhabil·· vel indigni ovaaeriat, iterum proponi ' •t deputari patanut.. Ut ante «lapsam triennale

J

■patina at demieilio aaa Batata ъ naere so ab- A dieere poesiat, opiaoopi requiritur aaaaaeaa. Deputati ab epiaeopo, _ai axparipatia aaa monstraverit ad aaaaa tebabilaa, eras auctoritate loco movebuntur, safectis aptioribus. Vitriai a vicarie foraaae vol alio vira eeelosiastioo ab apiaaapa delegate ia aaaaa iatrodaooedi ianiaraade spondebant, so reetori spirituali ia administrando peculio eedesiae secunduB loraaa praescriptam adiatorium praestituros, et ae bona fabricae, piarum fundationum et beaafieialia detrimentum capiant, pro virili allsborataros. Quemadmodum administratores iure pollent, de rebus in consessibus tractandis sententiam auam libere pandendi, et poetulandi ut quae proficua monatraverint, exsecutioni mandentur atque arceantur nociva, etiam interpellata vicarii epiaoopalia vel, ai opua fuerit, ipeiua epiacopi decisione; ita etiam detrimentum, quod bona eccle■isstica eorum culpa ceperint, ipaimet resarcient. B

Cum patronorum interait. ut bona fabricae et beneficiorum eoaaerventur, generatim pertinet ad eoa. ut ecclesiarum rectoree in illis administrandis consilio iuvent, et ai quae improbanda animadverterint, epiacogo significent. Pro boo ipsorum iure et conaideratia peculiaribus, quae obtinent, rerum adiunctia. in apecio patronis liberum erit, vel ipaie vel per delegatos intéresse congressibus aeu aetionibua de adminiatrandie fabricae bonia, et postulare. ut negotia, in quibua peculium eecleaiae administrantibus abaque auperiorie licentia procedere integrum eat, epiaeopo diiudioanda proponantur. Delegatua, qui viceo gerat patroni, nonniai vir catholioua et honestae conversationis admitti potoat Quodai dictis eonaeaaibua patronua neque ipae neque per delegatum facile poaait interesae, attamen vel ipae vel eiua delegatua in dioecesi commorentur, sententiam ipsius scripto exponendam C requirent administrantes, quoties agitur de bonis alienandis vel onero gravandis, de sorte legitime renuntiata vel censibus aliisque praestationibus actione iudiciali vindicandis, aut de negotiis, ad quae expedienda licentia ot approbatione ordinarii indigent. Permittent praeterea epiacopi, ut, postulanto patrono, eoque vel eiua delegato praesento, bona fabricae aut beneficii recognoscantur a viro ab antistite designato. Insuper, rationarium annuum, cui conficiendo internee commode non potuit patronus vel per oe vel per substitutum ipsi aut delegato, dummodo in dioecesi commorentur, unacum documentis illustrantibus communicabitur. debito tempore adjecta sua sententia remittendum ; quod ei protrahendo neglexerit, poterit illi, ex episcopi iudicio, in postarum negari rationarii communicatio. Neque negabitur patrono, ut, si velit, rationarii annui exemplum sais eumtibus sibi procuret. Quando, lite eliqua emergente, patronas ecclesiae vel beneficii causam suo aere agere paratum se exhibuerit, consentient episcopi ; reservato tamen aibi iure, advocatum a patrono electum vel approbandi vel reiiciendi. Ut vero patronus de fabricae vel beneficii proventibus quomodocumque disponat, vel ut peculium ecclesiarum sui patronatus ceu communem substantiam consideret, votantibus id sacris canonibus, admitti utique non potent. Si patronus probaverit, maiora sibi vi fundatibfitl in administrando peculio eoclebiaatien competere inra, quam quae illi decreti huius tenor adiudieat, eorum usus ei omnino concedetur.

9. Cum ad bona conservanda rsotoqus administranda recensio illorum accurata requiratur; apud omnes oeelseias superius memoratas praesta ■it iavuntarium fbrina hucusque praescripta oonfoetum, in quo mutationes moreaseuto vel deeroanti boaoram Babilla· at iaawbiliaa aaataa sedalo adaotsatw, ipsaasquo iavoatariem singulis deoeaaiis renovetur, niai proptar ovigneo, quae evenerant. mutationes a renovatione dispenset episcopus. inventarii tria fiant exemple, quorum ab episcopo approbatorum nana recondetur ia tabulario curiae episcopalis, alterum in area peculii eccleaiaetiei, tertiam tradetur gbbernio ««vili.

Custodia et securitas peculii ecclesiastici expoocit. ut ad asservanda inventaria, syngraphas, literaa fundationum, rationaria approbata ceteraque documenta ad ecclesiae bona. et iura apertantia quaelibet eocleaia habeat arcam firmam, in loco tuto fixam, tribue divertia aeria munitam, quarum claves rector atque vitriei. et quidem, ai plurea eunt, duo seniores aollicite custodient, adeo dt auam elavem nulli clavea tenentium aub quocumque praetextu committant; quare arca nonnisi a cunctis hisce aperiri recludique poterit. Quodai quia eorum legitime impeditua cum aua clavi comparare non poaait ad arcam aperiendam, elavem pro hac vice committet vel vitrico clave non provivo, vel de conaenau rectori» viro spectatae probitatis. De area peculii eecleaiae, quae eet iuria patronatus. una clavia patrono, ai velit, aut eiua delegato committi poteat, dummodo ipae vel aubatitutua in vicinia loei. in quo arca recondita eat, perpetuo commorentur; quo caau tertia clavia vitricorum aeniori tradetur.

Pecuniae paratae, iia exceptio, quae ad expenaea quotidianae necessariae in manibua administrantium relinquuntur, in arca nonnisi ad tempus asserventur, donec elocentur, vel pro opere iam perfecto expendantur. Quodai rerum adiuncta suadeant, ne tempore hoc intermedio in arca custodiantur, poterunt legitimis cassis, qua» vocant paraimoniales. tradi asservandae.

In procurandis fabricae bonis ita procedent administrantes, ut bonorum substantia conservetur et tuta permaneat, proventus eorum vero ad indigentias cultus divini et reparationes fabricae minores sufficiant ; sed et providebunt, ut prudenti redituum usu arceantur expensae maiores, et bona augeantur. Ut in his obeundis ordo servetur, atque peculii provisores administrationia suae rationem facile reddere possint, praesto ait diarium seu rationarium accepti et expensi, in quo reditus exacti et expenses erogatae sedulo adnotentur. Reditibus exigendis communiter operam navabunt vitrici de rectoris dispositione, ipsoqne invigilante ; apochis exhibendis subscribet rector cum uno vitricorum.

Praedia vel fbndi peculii ecclesiastici, qui plerum que locantur, servatis legitimis locandi conditionibus ab administratoribus denuo locari poterunt in triennium * absque praevio epiacopi consensu, adiecta tamea in re^emtionis pacto vel protocollo locati conducti expressa conditione, ecclesiae obligationem ex hoc pacto dependere ab eiusdem approbatione episcopo reservate. Si fandus'Untea non fuit locatus, vel ai aliquis administrantium sive patronus aut eius delegatus de locatioae iteranda dissenserint, monstrantes magis proficuum esse ecclesiae, ut alio quam locationis modo fruatur suo fundo, aut si eorum sententia stet pro mutandis conditionibus legitimis ; praevie exquirendas eet, re accurate proposita, episcopi conoeaeus. Aedificia ad peculium ecclesiasticum pertinentia locari non possunt neque in triennium, quia ab ordinario praevie expetatur licentia. Si vero praestationes a conductore debitae ia antecessam pordpieudae statuuntur, ve) locationes et conductiones ultra triennium ineundae eunt, sciant

· cap sa de «b. «d. ■« abscond, in btnv. «n. (in, «>.

administratores observvaad·· esse praoMtiptienea, qaaa relata ad concordati articulum XXX, Utera· apoatoHaaa de die 3 aprilia IMO1 at lax civili» de die 90' iunii IMO definiunt.

Sllvae, qupa eeelaaiae possident, qccureta describantur, at vie·· ȧrbore aaocideadaren etataaatnr secundum logea saltuense·, neque assignentur arborea suoeideedae aiai adhibito viro rei saltnariae gnaro et publiée approbato, cuius aonsilium quoque in ailvanun culture exquiratur. Si, emergente ne-' cçssitate, arborea ÿraeter legitimae vice» auocidendae ētoent, numquam id aine expressa ordinarii licentia fiat.

Pecuniae, ai.elocandae aunt, de consensu episcopi vel publici» nominibus aeu fundia, vel peraonia privati» locari possunt. servata constitutione Benedicti papae XIV Fqt psrswiif? Sora in fundo publico locata 'aaaignotur in nomrfn ecclesiae: privati» non elocentur, niai adsint cautione», qua» lex civilia in pecuniia pupillorum elocandi» exposcit, ei niai conatet de bene compoaita mutuanti» re domeatioa, atque nonnisi «ub ea conditione, sortem habendam ease renuntiatam, ai foenua e syngrapha solvendum elapsi» sex septimanis solutum non fuerit.

Ad impensas e bonis fabricae faciendas utendum eat tantum reditibus eorum et pecuniis parcendo acquisiti·. Proxime provideatur indigentiis eccleaiae annuis, et reparationibu» minoribus, quae neglectae nonnisi maioribus sumtibu» perfici possent, In quo ut tuto procedere posaint administratore·, atque ut illis proventibus for» non suffecturi», indigentiis fabricae optimo consulatur modo, conficiant quotannis praevium conspectum annuorum redituum et expensarum.

Peculii ecclesiastici administratoribus licitum est erogare reditu» eius in approbatas cultus divini necessitate·, statutas impensas quotannis recurrentes, vel in extraordinarias et reparatione» fabricae, quarum sumtus constitutam ab episcopo summam non superant,, exquisito tamen de his patroni vel eius delegati consilio, quin ad episcopum recurratur: item sortein, cuius legitime renuntiatae persolutio difficultates parat, censusque annuo» aliasve praestatione» ecclesiae debita·· implorato indici» auxilio vindicare, dummodo de iure ipso lis npn agatur. Ad sortem vero renuntiandam in casu, de quo in syngrapha provisum non eat, vel ut liti de iuribus ecclesiae se immittant, indigeat consensu episcopi; qui etiam tunc requiritur, ai patronus eiusve delegatus postulaverit ne fiant impensae, qua» sine praevia episcopi facultate fas eet erogare administrantibus, priusquam ordinarius caneam cognoverit.

Cum conventione inter ssinm patrem et augustissimum imperatorem inita cantam ait, bona eo-cleeiasiiea vendi vel uotabili onere gravari non poeee, nisi tam aanota sede·, tam sua anaieetaa, aut ii, quibus hoc manus demandandam duxerint, consensum ţribuerint administratore» nullo gaudent iure alienandi aut notabili onero gravandi bona ecclesiarum. niai obtento «osmm, qui ex literis apoatolicia et decreto oaesareo superius commemoratis requiritur. Quoniam vero sametio ista apostolica episcoporum iuri in canone Thmries expresso nil innovare vult, eorumque faealta· fandos exigui valoris alienandi salva manet, noverint ecclesiarum rectore·, requirendum ede «pisoopi consensum, ut fandi, qui exigui valoris habentur, alienari possint, etiamsd non sit nscaeasria sanctas sedi» auctoritas. Ne vero aaeipitee haereant, qui fandi exigui valoris habendi ssnt, sciant talo· eere, quarum pretium oentam floreae· monetae Aaetriao non axoedit >. Hoc autem preeeopto do exquirenda ab opiaeopo alienandi fando· exigui valoris facultate ianodaatar non tantam ooclesianim parochialism rectore·, sed et ii, - quibus aliarum oooloriarum. uti exempli gratia collegiatorum, regularium, bona administrantur. Pro singulari sanctae sedis apo-·tolieae favore gaudent episcopi facultate concedendi, ut bonis ecdemastioia onera imponantur, quaq tamen summam mille florenorum non exsuperent. Qaae facultas cum favorem iuri ex canone Tsmdos derivanti annectat, facile eet intelligere. integrum esse ecclesiarum rectoribus casu huiusmodi onerationi· emergente ad episcopum recurrere. Meminerint autem quicumque peculii ecclesiastici administratores, ad obtinendam alienandi vel onerandi eius bona facultatem demonstrari debere necessitatem quae postulat, vel utilitatem quae suadet, ut canonicarum sanctionum de rebus ecclesiae non alienandis fiat relaxatio; exl^uirendamque esto pro rerum adiunctis etiam patroni sententiam.

Causam ecclesiae liti implicatae aget vel patronus suo aere, salvo episcopi iure advocatum ab ipso assumtum approbandi: vel administratore» peculii intra limites facultatis ab episcopo definitos; vel si ecclesia sit iuriapatronatus caeearei, sive ad fundum religionis aut studiorum spectantis, syndicus publicus, quo oanu emergente ordinarius cum gubernio civili de causa agenda conferet.

3. Piai fundationes ecclesiae oblatae e sua natura et secundum apertas ecclesiasticas sanctiones ad forum ecclesiae spectare dignoscuntur. Quare unice ad ecclesiasticam auctoritatem pertinet definire, quae fundationes, et quibus conditionibus acceptari possint, et quomodo sit satisfaciendum dispositioni fundatorum nec satis clarae, nec alio medo interpretandae.

xlt dos erigendis fundationibus piis assignanda mutatis temporum adiunctis sufficiat, et occurratur difficultatibus, in qtas fundationum persolutio dote plus insto imminuta solet impingere: ordinfirii praescribent regulam de dotis quantitate ad erigenda» fundationes pias necessaria, et de fructibus eius distribuendis inter eo», qui ad persolvendam fundationem communi operti concurrunt; qtta norma piam fidelium liberalitatem coarctare utique non intendunt.

Fundatione·, quae secundum praecepta llturgiae sacrae et regulam de stipendio ^saneitam acceptari posauat. redigantur in liters· fundationum, approbato prius instrumenti tenore ab episcopo. Peculii ecclesiastici administratores curabunt, ut tria exempla literarum fandationis exarentur et episcopo confirmanda proponantur, quorum unum in tabulario curiae episcopalis, alterum in arca ecclesiae, ad quam spectat, asservabitur, tertium causa gubernio civili exhibebitur.

Quoniam litarae fundationum tano potissimum aoeeasariae iatelliguutur, quando fandatio titulo oneroso erigitur, et dotis fixae fructu» dividendi sunt inter pluree, ad quos obligationi fandationis satisfacere pertinet: facile patet, supersederi posse exarandis fnadatidnum ÿteris. si titulo gratuito bona ecclesiis offeruntur, quorum fructus ad conservanda altaria, supellectilem saqrem aliave similia destinantur. Ut in huiuseemodi casibus et dos conservetur atque fandatioai piae satisfiat, sufficit, ut instrumentum donationis in tabulario episcopali et

' *Dt* moisri sieiirisi uh'Htsts.
• D» «a t aremMs IMA
■AM.XXZ
• vn mm? D

1 OsntirdssntaBXMMA· ssogr. i» Fqrsaampssa. 91 tafii tmV, a. % -* ama XXV, sag, U, ds «V·

"T'

area MtloiM, ad quam spsotat, recondatur, at tadationd· impatasso ia rationibus peculii eeeJesiaatioi dtettata exhibeatur.

Ut iUi, qnoram interest, Miaat, qaaado caltaa divini miaisteria tadata persolvantur, utquo fideles ad ea celebranda taquoatioros oenfiunnt fundationes imminente hebdomade persolvendae diebus dominicia annuntiabuntur, promulgando tadatorum intentionem, diem et horam qaibaa celebranda stat.

Doteq fundationem piaram administrabuntur secundum easdem norma», qua» procurando peeulio fabricae praescriptae sunt, habita utique semper ratibne ad peculiarem earum destinationem. Patronorum ia acceptandi» fundationibus pii» ad oedema» erigendis, in literis fundationum' exarandis et dotibus earam administrandis nullae sunt partes, quia bona talium fundationum distinctum a peculio fabricae habent finem.

4. Rector spiritualis singulis annis rationes reddet de bonis fabricae et fundationum administratis. Rationes in conventu vitricorum et patroni vel eius delegati examinatas, adiectis, ai ipsis^necessariae videantur, animadversionibus, revidebit vicarius foraneus vel alius ab episcopo ad hoc deputatus. Rationes ab ipso revisae exhibebuntur uitistiti recensendae, appositirdocumentis ad eas pertineutibus et accluso rationario elapsi anni approbato, adieota simul sententia de peculio ecclesiae, fundationum et beneficii vel tutius conservando vel melius procurando. In remuneratione pro confectis et revisis rationibus tAbui solita nil immutetur. Recensio rationum, 'quam episcopus per suos censores procurabit, fiet sumt^bus peculii ecclesiarum totius dioecesis. luscum rationario annuo exhibebitur a rectore spirituali conspectus incrementi vel decrementi. quod in peculio écclesiae evenerit, ab iisdem recensendus, qui facta ab episcopo approbatione cum rationum summario gubernio civili communicabitur. Re» inventario ecclesiae insertae, si ob decrementum, quod acciderit, ex eius tabulis expungendae sint, non poterunt expungi, nisi licentia quae requiritur obtenta, et notato in inventario permissioni» decreto.

B. De administrandis bonis benedelsrum.

1. Bona tum immobilia tum mobilia iuraque temporalia beneficio ecclesiastico propria, vel in casu incorporationis ad sustentationem vicarii spiritualis assignata accurate conscribentur in inventario beneficii ad formam statutam exarando. In his praecipuam attentionem aibi vindicant sortes, quae successerant in locum redemtarum decimarum aliarumque praestationum beneficiariis debitarum, cum ad dotem beneficiorum pertineant. Inventarii huius totidem conficiantur exempla, quot paranda sunt inventarii bonorum fabricae, eodemque modo ut baec asserventur. In his accurate adnotentur mutationes augmento vel imminutione bonorum ëmergente Quae decreverint, non expungantur ex inventario nisi obtenta et ibidem notata episcopi et pro rerum adinnotis competentis auctoritatis licentia. Ut hae mutationes dd scientiam episcopi rite porvmtiaat, proponatur una cum conspectu incrementi vel imminutionis bonorum fabricae, rationario annuo adiungendo. eorum quoque recensio bonorum, quibas beneficium vel auctam vel imminutum sit^pttiam baec recensio communicabitur gubernio imperiali.

Bonorum beaefieialinm administratio pertinet ad beneficiarium, cui dum sacrorum canonum praescriptiones usum tactuum concedunt, diatricte etiam praecipiunt, ut beneficii substantiam incolumem conservet. Quapropter bonis et turibus tuendis solertam earum impendet, secas damnum, qaod stas culpa vel inearia beneficio illatam tarit, oempeasataraa; minoribus reparatioaibae, ad quas procaraadas asataotuarii tenaatar, parficteadi» matare providebit; in silvarum, qua» beaaAeinm possidet, asa faciendo easdem sequetur regulas, quae sapra de silvis peoalii eodesia»tid statutae suat.

Ad sortes beneficio proprias dooqnda». elocata» renuntiandas, ad litem de beneficii iaribus incendam requiritur epiaoopi licentia, quae, si haec negotia respiciunt beneficium iurispatronatus, nonnisi exquisita patroni de ii» sententia expeti potest. Sortem vero legitime renuntiatam, vel census annuos aliasve praestationes beneficia debitas, modo ius ipsum in litem non fuerit vocatum, actione iudiciali vindicare licet beneficio, quin ad episcopum recurratur.

Praedia vel fundos bénéficiais» elocare licitum est beneficiario absque praevio antistitis consensu in triennium, dummodo praescriptae observentur conditione» et approbatio instrument! de locatione conductione conficiendi antistiti ita reservetur, ut eius valor ab hac approbations dependeat. Spectatis in hac provincia rerum adiunctis. inter conditiones et illa acceptari debet, conducti merccdem pro trimestri modo anticipsto solvendam esse, ita tamen, ut praestptio prima et altera vice pro semestri soluta asservetur in aerario peculii ecclesiastici, exacto demum locati conducti spatio locatori exhibenda, ne praeiudicium fieret successori, vel fundo religionis, si forte huic tradendi essent fructus intercalares. Quodsi in longius tempus locare intendat, aut conductorem obligare velit, ut praestationem laudata maiorem in antecessum solvat, expetenda erit facultas ab iis, qui eam impertiendi potestate gaudent ex literis apostolicis supra *memoratis,* vel pro re nata etiam a gubernio civili,

Cum de alienandis vel notabili onere gravandi» beneficiorum boni» eadem norma ex concordia inter aanctam sedem et augustissimum imperatorem repetita valeat, quae supra de peculio ecclesiarum adducta est, sciant beneficiarii tali casu emergente observandas ës regula» ibidem praescriptas

Valde optandum est. ut sortes ex decimis et aliis redemti» praestationibus enatae ad acquirendos fundos vel alia bona immobilia impendantur; quare beneficiarii non praetermittent uti fausti» occasionibus, ut ex' mente concordiae sortes ad comparanda bona immobilia impendi possint[*] Item providebunt, ut disiecto» beneficii fundos per communicationem viciniorum coadunent.

Ne beneficiarius aedificiorum reparationes, ad quas obligatur, negligat, vel beneficii substantiae pro officii penso conservandae et procurandae desit. invigilabit vicarius foraneu» vel alius ab episcopo ad id deputatu». Qui si negligentem frustra monuerit, ad episcopum referat. Bed et vitrici pt patroni obligantur defectu» animadversos, in quibus tollendis desidem se exhibuerit beneficiarius, indicare episcopali vicario; patrono insuper liberum est. petere ab antistite, ut, ipso vel eius delegato praesente, mandet de aedificii» aut fundis inspiciendi» vel rebus beneficii inventario illati» revidendis.

Fundationes in commodum beneficiorum oblatae acceptari .nequeunt sine consensu episcopi. Literas fundationis, si conficiendarum necessitas adsit, exarabit beneficiarius ab ordinario approbandas et confirmandas, quo casu exemplar confirmatarum gubernio civili communicabitur.

'4. Vacante ecclesia metropolitans vet cathedral!,. administratio bonorum spcundum concilii Tridentini

[*] Art. XXXIII.

disposition· 1 proeumbitw ab oeeoaomis e enpitalo constituti·, qui, cum fractus intercalares fundo religionis iafsrebdi sint, huius gamine s gubernio imperiali vel approbari ve) adorit» alio augeri poterunt Ab his acearsta fiat recensio bonorum mobilium et immobilium ad messem episcopalem pprtinentinm , si quae dssiderentar, absque tergiversatione vindicentur. Oeqonomi teneatur admisi•tratioai serandam canonicas aeaotioaos fideliter vaeara, illiaaque rationem non tantum fundo religioni·, sed etiam snecesaori canonic· intranti reddere.

Administrationem temporalium racantis parochiae aut alius beneficii saecularis, quod non pertinet ad collegium beneficiatoram. communem bonorum administrationem habentium, geret administrator officii vel alius oeconomus ab episcopo designatus, qui nomine fundi religionis s gubernio approbari, ouique alius adiungi poterit. Cui officio nt rite satisfacere possit temporalium administrator, B tradenda sunt ei bona procurande a vicario episcopi iuxta inventarium accurate luatratum, et de■.rribatqr aedificiorum ecclesiae et beneficii conditio, adseitis ad hunc actum patrono vel eius delegato atque vitricis ecclesiae nec non officii administratore, si non simul partes oeqoàomi. 8i de rubus inventario illatis quidquam deficere deprehendatur, de resarciendo defectu necessaria disponet episcopalis vicarius, quin litem de beneficii vel eccleaiae lunbus absque facultate ab antistite obtenta ineat. Officii administrator, si non oeemfomi simul munere fungitur, in procurando eccleaiae peqdho parochi locum tonebit. Sustentationem, temporum indigentiis et beneficii reditibus attemperatam, integram percipiet officii administrator, qui simnl temporalia beneficii procurat; dispertito inter plnres utroque penso de remuneranda eorum opera providebit episcopus.

Cum fructus beneficiorum vacantium, in quantum hucusque consuetum est. disponente concordia inferendi sint fundo religionis, reditus intercalaris anni dividentur ad normam, qnae hucusque in usu est. Rationes reddantur iis. quibi^pfundi religionis administratio demandata est.

Quia ius percipiendorum beneficii fructuum ex canonica institutione derivat)ur], dies, quo ad beneficium promotus institutionem' canpnicam adeptus est. ab episcopo significabitur regimini fundum religionis administranti tamquam terminus, ad quem vacatio M^epmi pertingit Vicarius foraneus vel alius ab antistite deputatus peculium ecclesiaaticum beneficiario procurandam tradet, enmque in benefieri possessionem int^Mcet adseitis pro beneficii conditione ecclesiae viQ^U et patrono einsve delegato. Quodsi quis eorum, qdorum internet, pro circumstantiarum indole poscat, ut conditio immobilium et mobilium ad ecclesiam et beneficium spectantium revisa describatur, eorum votis annuet vicarius episcopi

De peracta bénéficiât! in bonorum administranonem introductione, conficiatur instrumentum exemplo duplici exarandum, omniumqne, qui vocati intererant, subscriptione Inunitum, rai beneficiarius •ponsiotiyn adiiciat, se traditum sibi ecclesiae, piarum fundationum et beneficii peculium secundum canonica praecepta conservaturum et administraturum· Instrumenti exemplum altehim in tabulario curiae, episcopalis, alterum in cista peculii ecclesiae recondatur.

Quae in hoc capite de bonorum ecclesiasticorum •d ministrations' quoad patronos traduntur, prudenti raveraadiaaimi meiropolita· ooaaiKo remittuntur, nt, quo magi· fieri poterit, deeratis concilii Tridentini ', nec non praescriptionibus concordati aooommodontur et reepoadeaat

Caput II.

Dt fimii rtlifitttit tt tMitrwt.

Tpmporum invidia, quae saeculo elapso multa monasteria suppressit, et beneficia, quae genius aevi superflua habebati sustulit, in regionibus ditionis Austrine·· eorum saltem bonis ita pepercit, ut ecclesiasticis usibus dicat· manerent. Ex possessionibus complurium thonasteriorum et pretio bonorum divenditorum nec non beneficiorum simplicium dote conflatus est bonorum complexus, qui fundi religionis nomine venit: qnpfumdam religiosorum institutqrum temporalia, educationi et' instructioni iuventutis catholicae destinata, fundum. quem stadiorum vocant, constituunt Cum bona, • quibus dicti fundi coaluerunt, ex origine sus et primitiva donatorum voluntate ad ecclesiae proprietatem pertineant, pronum est intelligere, etiam concordia iater sanctam sedem et\ augustissimum imperatorem inita hanc ecclesi'\ proprietatem agnosci'. Quoniam horum fandorum.administratio ecclesiae nomine ita gerenda stafbitur\ut_nd episcopos pertineat, debitam ' inspectionem exercere iuxta formam, de qua sancta sedes cum maiestate ana 'caeaaree convenient. ideo patre·/ in synodo congregati arbitrantur, non fore abs re, si quae spectati· rerum adiunctis desideranda videantur, candide exposuerint.

Subministretur episcopis accurata recensio bonorum tam immobilium quam mobilium, quae fundos religionis et studiorum constituunt, adiectis omnibus. quibus gravantur oneribus, usque ad originem C suam deducendis, atque enumerentur exacte bona dicata fundationibus missarum vel aliorum pietatis exercitiorum atque horum obligationibus. Certiores quoque reddantur de ratione, iuxta quam hi fundi •d hoc usque tempus administrati sunt, ut de proventibus augendis et de proficus admit^idiralione sententiam suam dicere queant. Ab Ala administrandi ratione, quad, eollatis cum coepiscopis per metropolitanum ronsiliis, adoptata fuerit ne recedetur inconsultis et non consentientibus episcopis.

Impensae, quibus e fundo religionis ecclesiae indigentiis satisfaciendum est, ita statuantur, ut ad •umtnnm, qui requiruntur, descriptionem quotannis conficiendam delegati episcoporum provinciae advocentur. Communibus consiliis parata descriptio opportuno tempore proponatur episcopis, expqfiitis simul -casibus, in quibus eorum delegati a propositionibus administration! fundi religionis praefectoram dissentiendum consuerint. Episcopi, rebus mature perpetui·, mentem suam aperient eo quidem effectu, nt sumtua, in quo· consenaerint, reap·· expendantur; impensae, de qnibu· hoc modo praevie conventum haud fuerit, ne fiant, excepti· ii·, qua improvisa aliqua neoessitas postulaverit, quaeque episcopis, quorum interest, non negentur. Ad has referendae aunt pensione·, qua· episcopi requirenda· ducunt pro eoclerlaaticis viri·, qui vel ad obeunda munera inhabile· facti sunt,' tel aliae muneri obesseat, si diutina in officii· detinerentur.

Ne expensae in aedificia ecclesisatica vel supellectilem «aeram erogandae augeantur, eligatur ad haec negotia expediende «implicior methodyu, ne, tractatu insto diutius durante, defectus fiant gra-

. I Seas. XXIV, cap 16. dr *rq.*
• Art. XXXU.

v. fissa XXIV, cap. ·, ia tas, st sess. XXV, osp. ·, caros ■sedis» I Atrsnss.aatsm
ı Art. XXXI.

viores; neqne opus effectui dandum «a conditione committatur, ut qufs spondeat, de approbati· sumptibus plus quam alii se remissurum; quo fieri solet, ut quod remiserat, vitiori materia et opere perfunctorio reshrcire nitatur.

Rationarium fundi studiorum quotannis ex bibentur episcopis, ut reditui ex eo percepto· et inatituta catholica, in quorum usus conveni aunt, resciant. suamque de eo sententiam ferant.

Caput 111.

Dt congrua citri SMsteatoiiiONe.

Christus dominus. qui praeconibus regni sui mandavi^ ut. miaaà de vitae necessarii· sollicitudine, illi tantum fundando et dilatando insudarent, vicanam de eorum victu curam suscipiens. coelestis pacis praeconio salvandis iustitiae regulam praescripsit dicens: ss/ operarias msreeds *a. 1 Quanta alacritate et quam fervido studio illi, quorum corda tetigit Deus, bona temporalia ministraverint, ut qui eis spiritualia seminarunt, eorum carnalia meterent facunda est sacrae scripturae vox. luculentissima sunt fastorum ecclesiae testimonia.

Ne divini ministerii perennitas labili hominum aestimationi committeretur, provida fidelium gratitude stabilem pastoribus dotem assignavit, legesque ecclesiasticae sanxerunt, ne stationes officiorum absque competenti dotatione erigerentur. Quanto numero quantaque liberalitate fidelium pietas in hac provincia cum magno utriu»que reipublicae profectu ecclesias et beneficia fundaverit, diserto ore libri erectionum loquuntur.

Verumtamen funesta, quae illam a pluribus saeculis afflixerant, fata iterato impetu avitae pietatis monumenta diripuerunt, quorum rudera, ecclesiasticae et civilis potestatis indefessa cura restaurata. si cum pristini aevi gloria conferas, parcas tantum et paupertinas reliquias invenies. Sed nec illi· deploranda temporum iniquitas pepercit; dumque. inducta caritate, annonae sustentationem vitae aggravat, praestationes naturales ecclesiis et beneficiis debitas in volubile pecuniae pretium convertit, atque decimas maxima parte consumait. Quam misera eorum praesertim ait sors, qui in vinea Domini laborantes pondus diei et aestus portant, cum In ore omnium versetur, non est quod dolentes commemoremus.

Antistites huius provinciae pro pasto, alis muneris officio, iam ante initam inter sanctissimum patrem at augustissimum Austrian imperatorem concordiam, sustentationi cleri pro temporum indigentiis augendae continuam curam impendisse. nisi alia prostarent documenta, eorum, quos capellaattk looalna vocant, aucta dotatio loquitur. In praedicta conventione autem atatuitd^ ut parochiis, quae congruam pro temporum et locrum ratione sufficientem non habent, dos. quam primun^ fieri potest, augeatur Ne verp remedium, cjKus accelerandi neooesites in propatulo est, gravescens temporum malitia retardet, praesens synodus In Domino congregata haec statuit et ordinat:

A»beneficiorum patronis adiutorii exordium exspectamus, quibus in praeficiendi· ministris ecclesiasticis tam insignb praerogativa concessa est. Eorum auxilium vel ideo quoque securi praestolamur, quoniam ex praeterita omnium rerum perturbatione, quae iurium nec possesMioni nec titulis pepercit. ius tamen patronatus intactum perseverat. et conventione inter sanctam sedem et augustissimum «imperatorem inita stabilitum est Cum eos non lateat, ius praesentandi ea lege concessum esse ab eecleaia. ut assignata munen sacro dos sarta tectaque permaneat, et eius detrimenta ab illo avertantur, qui honorifico patroni nomine omnibus praefertur, sane intelligent, aequum et dignum esse, ut defectum, quem temporum ini quitas cum suo commodo doti intulit, alia ratione compensent. Minora profecto ab eorum aequitate exspectare non possumus, quam ut bénéficiât!· praestationes naturales, «ululo qùod bénéficiant ex earum redemptione obtingit pretio, denuo pra«· beant. His ab aequitatis lege derivatis praeiudu-luru utique inferre nolumus legibus illis, quae a>i iustitiae tramitem iuxta conventio ;cni statuentur, •i patroni obligationibus eis a lege e<desiastic.i impositi· haud plene satisfecerint, et praesertim quando parocho dos ex fundo religionis constituta fuerit. Dum tristis illa decimarum et aliarum praestationum redenitio animo· nostros subit, non possumus reticere, quanto solutio nos in ilia pe, culii ecclesiastici afflictione generosa illorum ps tronorum erexerit pietas, qui. spreta ancipitis lucri spe. divino ministerio et pauperum allevamento •aerata attenuare veriti sunt. .Meriti» laudibus istorum memoriam recolentes, cunctaque fausta et salutaria eis appreciates, intimi» votis iuges ad dimus preces et oblatione», ut ipse Dd^kinus pro sua benignitate illis retribuat. I'robata illorum religio et fides, quam pie a maioribus instituti intemeratam servaverunt, certae nobis est »pc. pignus, fore ut quos parcendo adiuverunt, etiam pro viribus augendo consolentur.

Parochianos impense monemus et per salutem animarum suarum obtestamur, ut pastoribus nou tantum ea, quae illi· de iure et officio dfbent. laeti et celeres praestent, et quae ad vietum honeste sufficiant non rogati subministrent, sed et beneficii dotem augere studeant, ut qui, dicente sancto Paulo, pervigilant quasi rationem pro animabua eorum reddituri, cutn gaudio hoc faciant et non gemente·1. Meminerint. iusta quibus confidunt vota, ut pastore aeternae eorum saluti procurandae toti vivant, alterno iustitiae prae cepto. dignum esse operarium mercede sua. sustentari. quod ipsius religionis suffragium confirmat et sanctificat. Meminerint, decimarum et praestationum naturalium redemtiouc». quae multorum benefici orum substantiam extenuarunt, in eorum mutata» commodum, aequitatis non sustulisse, sed innovasse legem, ut pastorum officia, quae eadem manserunt, immo in dies augentur, condigna etiam compensatio prosequatur. Meminerint. pietatem sacratae maiorum sqorum munificentiae debitam non ferre, ut beneficia ceu dona Deo dicata Dei ministros egestati exponant; ceu pretia pro redemtione peccatorum oblata offerente· famelicos relinquant. ceu peculium pauperum nec dispensatoribus ne< sublevandis sufficiant. Quapropter satagant prae sertim ii, quos largiori substantia Deus auxit, ut tenui beneficiorum doti de benedictionibus sue currant; subveniant pastoribus maxiMe ii. quibus Dominus negatis haeredibus divitias concessit. con: striant omnes egeno clero, eodem insigni studio, quod cum multo profectu augendis ludimagtstrorum dotibus impenderunt; memores, hoc laudabile studium. ut fini rocte prospiciet, illo esse consummandum, quo paedagogi filiorum et „patre· in Christo iuventur. e

• bac. V. 7.
• 1 Cor. IX. 11.
• Art XXVI.

' Hebr. XIIL IT

Vt in procurando hoc doti· aagmmito hutitiae ratio algeat, praeter iam recensito·. ad oentribaeadum roenadi rant etiam alii, qoibaa lege· ot consuetudo ex priatini· rerum adiunctia repetita· hucuaqua pepercerant. scilicet fodinam·, fabricarum et aliorum huiu generi· poaaeaaorea, qui multorum operariorum undique confluentium frequentia parocbianorum numerum passim ita auxerunt et nagent, at eorum indigentii· spiritaalibna neque aedium sacrarum et •choleram ambito·, neque paetorum vire· •afficiant Quemadmodum nefaa oaaet, illorum aalutem aeternam negligere, ita iustum eat ut ii, quorum commodo inaerviunt, externa medie subministrent, quae ad gerendam animaram curam requiruntur.

Cum concordia atatuat, ut parochiis de' dote temporum et locorum indigentii· attemperata, quam primum fieri poterit, provideatur, praecipit «ynodua. ut epiacopi lingularum parochiarum dote· •ollicite examinent, et qua·, apectati· rerum adjuncti·, inaufficientea repererint. absque dilatione augere nitantur. Quapropter deputati ad hoc negotium expediendum, sedulo exquisiti· parandi augmenti fontibua. et auditi·, quorum intereat, ■ententii· et conailii·, ad epiacopum omnia accurate referent, ut ipae aus auctoritate medelam afferre ponit. Confidit synodus fore, ut gubernium civile, quando cum eo oonailia conferenda erunt prompta et efficaci opera cautam tantopere gravem promoveat et ad finem exoptatum perducere allaboret, ut pii· augustissimi imperatoria voti· satisfiat. et praesidio, quo ecclesia iuvatur. etiaqi civili· societatis fundamenta atabiliantur.

In definienda portione sustentationis temporum et locorum adiunctia congrua, mittendam eaee regulam · aaeculo fere ueitatam, nemo eat, qui non intelligat. Ilia etenim apectatia tam exigua deprehenditur, ut quod concilii Tridentini sanctio [*] a promovendi· ad aacroa ordine· arcere voluit, de beneficiati· iure timendum ait. Etiam a discrimine faciendo inter parochia· antiquae et recentioria fundationi·, quod in dimetienda congrua hucusque •ervari dolemus. recedendum eaae, mutatae ex integro temporum et imputationi· ratione· affatim docent. Epiacopi maximam curam adhibebunt, ut aervati·. quae de non imputandi· e iure atolae et piarum fundationum proventibua, in usum deducta •unt, et detracti· oneribua a beneficiate singulis anni· ferendi·, quae pridem defalcari solita aunt, congrua parochorum portio canonica saltem ad •excento· florenos monetae Anstriadae, adiutoram vero, quoa capellanoa seu cooperatore· vocant, ad trecento· florenoa monetae Autriacae aaaurgat, habita utique ratione locorum, quae portionem etiam maiorem exposcit.

' luatitiae ratio, quae aufficientera operarii· in vinea Domini mercedem constitui praecipit, pari titulo exigit, ut illi· de congruo viotu provideatur, quorum vire· diuturna servitia attriverunt, vel quo· operosus vocationi· labor, aut adveraa son ad opua Domini operandum praemature inhabile· reddidit. Epiacopi autumo atudio curabunt, ut quibus sustentandis beneficii fructu· facte de officio curando dispositione non (appetunt, «tipstidi· oon•tituantur exantlati· laboribae et meriti· digna atque debilitati provecta· aetati· sufficientia; providebunt etiam, ne sacerdote· deficiente·, beneficia nondum consecuto·, quoa tanaata iam fortune affligit, nova inopiae afflictio arguat. Quoniam vero ii·, qui communem vitam degunt, minoribus expensi· de vita· neoeaaariia et opportuna, qua indigeat, curatione melina provideri poteat, quam qui •olitariam agunt antistitas inacti· conatibus allaborabunt, ut una aaltem domna emeritorum ia hac provincia quantocius remucitotur. ad illud quoquo intendente·, ut aaltem par» cleri deficientia, preetar auateatationia commoda, curae etiam spiritualibua indigentii· attemperatae aolatium acquirat.

Ne autem dum de augenda cleri curati dote tractatur, non pauco» populi pastores inopia circumveniat, epiacopi, finito hoc concilio, mox manum admovebunt sorti aeu fundo alicui per singulas dioeceaea parando, qui urgentibus istius cleri indigentiis aliquam aaltem opem ferat, et praesertim adveraia fortunae casibus afflicto· conaoletur. Officio pastoralis sollicitudinis deease arbitraremur, ai prima· commiserationis et alleviation!· parte· non deferremus ii·, qui in paacendo grege adiutorea nostri pondo· diei portant et aeatua. Quoniam vero in hia rerum adiunctia vire· noatrae utut promt·· non aufficiunt, eorum etiam de clero misericordiae communionem cum fiducia imploremus et aecuri exspectamus, quibu» laetior experimenti sors obtigit; beatiua enim eat magia dare quam accipere

Caput IV.

Dt trrtammtu rlericonu».

In teatamento condendo, iuatitiae et caritati· ratio aemper et ab omnibu· habenda, eo religioaiu· spectanda eat a clerici·, quo magia hi, qui in domo Dei vereantur, affectu etiam terreni· renuntiarunt, coelecte lucrum exquirente·. Fidele· aint usque ad mortem ei, qui potens eat aervare depositum nostrum in diem tremendi iudicii.

Ex antiquiasima huius provinciae consuetudine et secundum novissimam conventionem [1]. clerici saeculare· omnea. etiamsi beneficia ecclesiastica cuiusvis generi· obtineant, liberam quidem habent de hia, quae morti· tempore relicturi sunt, disponendi facultatem. Cum autem libertas haec reatrieta ait conditione adieota, ut diapoaitio fiat •ecundum aacroa canone·, videant clerici, ut in hoc gravi negotio menti eccjoaiae et obligationi suae satisfaciant.

Mena autem eooleaiae aemper fuit, cuncta quae fidelium pietas Deo dedicavit, vel miniaterii sacri neoaaaitatibus honeate sublevandis ordinavit, eo inaigniri charactere, ut in alium, nisi sacrum et pium uaum, illa convertere nefaa ait Sacri canone· clari· at gravibus verbi· obligationem inculcant beneficiarii·, ut fructu· beneficii vel «pensioni· in beneficii loeum suffectae, etiamsi a gubernio civili solvatur, · sustentatione deoenti auperfluos ad causa· pia· «largiantur. Quare nonalium Tridentinum quibuoumque beneficia obtinentibus etiam interdidt,'ne ex reditibus eocleaia· consanguineo· familiareave suoa ditare studeant, quod ne fieret, iam apeatolorum canones prohibui··· compertum eat Ne igitar beneficia sint ia ruiaam et laqueum, aed potius proficiant ad aalutem, meminerint beneflateti, ut non solum dum vivunt huie obligationi cum pietate satisfaciant, aed etiam nullo modo negligea bona oaeleaiae debite a reliquo peculio provida sapuere, et in ultimae voluntatis declaratio·· pro eecleaiae Dei utilitate in pios usus convertere.

A causa pia autem nequaquam alieanm aat ut beuefiriariua ooaaangninaoe pauper·· praeferat aliis pauperibus; sed reprobanda et detestanda •at illa liberalitea, quae jcarni at sanguini adeo

1 Conv. Aaor., srt IV.
• 3sss XXI, cap. ds *rtf.*

[1] Art XX, M.
* Art XXI
* Sass. XXV, cap 1, da *rtf*.

servit at etiam. immineat· Dei indicio, peculia· Christi et patrimonium pauperum ditandis eon sanguineia impendere noa vereatur. Lieitum eet etiam beaefloiato de reditibus eccleeiastieis remunerari servitia accepta ultra debitam roercedem, ne qui diuturnum fidelemque famulatum illi praestiterint poat eius obitum egestatem patiantur. Huiusmodi famulatae remunerandi ratio ea commendari meretur, quae e aorte, piae cauaae deacinata, famulis pensionem ad diea vitae assignet

A libera dispositione eximuntur antistitum dioecesanorum ornamenta, utensilia sacra, vestes et libri pontificales, quae omnia relut menaee episcopali propria habenda, ad successores antistitis transeant, prout sanctissimus pater Piua IX expresse mandavit '. Pari modo in memoriam revocamus constitutionem sancti Pii papae V quae praecipit ut singula ornamenta, paramenta ac vasa, nec non miaealia aliaque cultui divino dicata, ex fructibus ecclesiasticis a beneficiatis acquisita ad singulas ecclesias et beneficia, in quibus resederunt, aut quibus praefuerunt, omnino relinquantur. Haec itaque nomine ecclesiae vindicanda sunt, cui rei vicariorum fbraneorum vigilantia providebit.

De reliquis autem bonis, quae patrimonialium, industrialium et paroimonialium nomine veniunt, beneficialibus solum exceptis, bénéficiât! prout ceteri clerici saeculares plenam habent facultatem libere ac pro arbitrio disponendi. Vocationi tamen illorum attendentes, quae in clerum receptis Dominem partem haereditatis et calicis oonstituit, impense eis in Christo commendamus, ut etiam hanc substantiam in aedificationem corporis Christi convertere satagant. Maxime autem caveant, ne aliquid disponant, quod bonae clericorum famae adversum, offensioni aut scandalo ansam^praebere poasit.

Caput V.

D» harrrdtlait cUrieonuH ab miratote deftmetonuo.

Quae clerici testandi iure pollentes relinquunt, quando ab intestato decedunt, invidiae et litibus fomitem facile subministrarent, si quolibet emergente cuu separari vellent bona ecclesiastici iuris ab iis, quae, permittente etiam sacrorum canonum ordinatione, defunctorum consanguinei affectarent. Quibua ut occurratur, patres in concilio congregati statuunt, ut conservetur vigens in provincia vetustissima consuetudo, dividendi huiuamodi haereditatea in tres partes aequales ·. Quarum una eompetat ecclesiae, cui defanetns beneficii nomine inservivit, t licet usque ad vitae finem ministerium non protraxerit Si quis plurium simul beneficiorum usum obtinnit, ea pars dividatur inter ecclesias pro ratione fructuum inde perceptorum. Si pluribus successive benefietis provisus fuit, ecclesiae tribuat», cui ultima vice adseriptus erat Ecclesiae opulentae~~autem alia ecclesia per dispositionem episcopi substitui potest Pars talis, quae ab antistite vel canonicis ecclesiae eathedralis huic aut metropolitanae obtingeret destinari poterit pro raram adiunctis seminario sive clericorum sive puerorum. lAltera haereditatis pars cedat pauperibus loci, abi defunctus beneficiarius erat, eadem servata distributionis lege, prout de ecclesiis diotam eet ·> plura simul vel suooeeaive beneficia obtinuerat; nisi quod pauperibus assignata maneat

' Ut spest CUss ShMt Sat. 1 Isa. 1647. r.
* .fissiesi psstifksu * tis SO sag. 1IU7.
* fiynsd. Prae· sani 1006, 4s taataas. darie,-

portio, etiamsi ecclesiae opulentiori sabrogaada ait minus dotata. Residua demum para tertia tribuatur coasaaguiaeia, quibas ius aMbedosdi secandum legem civilem suffragatur. Hia, si\var» pauperes sint, etiam pan, quae pauperibus obtingeret, ad inopiam sublevandam addici poterit. Deficientibus e sanguine haeredibus, pan iis assigaaada ad ecclesiam perveniat. Quoad baoraditatom elcricoram non benefieiatoram ea oboervotur norma, ut duas bonorum relictorum partes consanguinei obtiaeaat. unam vero pauperes lori deceases, quibus itidem consanguinei indigentes modo superius allato substitui possunt.

Hae praescriptiones secundum sacrorum canonum mentem et antiquam provinciae consuetudinem dispositae, etiam a legitimis haeredibus ab intestato defunctorum diligenter observentur; simulque inhibemus, ne quia sub quovis praetextu supellectilem remve aliam, seu scripta ad ecclesiam pertinentia. sed nec ipsius clerici defuncti bona cuiusvis generis invadat, asportet seu surripiat in perniciem suam, cum male parta etiam male dilabantur.

Ad praecavendae defraudatione·, renovamus mandatum antiquum, ut quicumque sacerdos vel clericus, ubi primum de morbo periculoso aut morte alterius clerici cognoverit, vicarium forueum, ad .quem pertinet, quamprimum certiorem reddat Quodsi casus tam cito ad eum deferri et vicarius foraneus tempore opportuno advenire nequeat praesertim, si nullum testamentum sit factum, aut testamentarii haeredes non sint praesentes, aut ignorentur: ipse parochus proximus, aut alius sacerdos nomine ordinarii, intersit rerum obsignationi, seu sic dictae inventurae atque venditioni.

Quoniam, teste experientia, causae haeraditariae clericorum longum in tempus protrahuntur, unde
C non solum haeredibus, sed praesertim piis causis magna detrimenta inferuntur: ideo ad haec mala arcenda, omnes sd quos bonorum ecclesiasticorum cura spectat, sollicite vigilabunt, ut haereditatea aut legata ad causas pias, quo breviori poterant, tempore expediantur; petituri, si opus fuerit, ordinarii auxilium.

Quae omnia et singula, auxiliante Deo et concordibus votis, in hoe provinciae concilio decernimus nt sancimus, atque decreta et sancita esae, propriae manus subscriptione testamur.

Pragae. domiaioa XVII post Pentecosten, quae est dies 93 Septembria anni salutis 1860.

Nos Fridericua cardinalia Bchvarsenberg, arehiepiacopuo Pragenais, metropolita, definientes subscripsimus.

t Fridericua oardin.tiia Schwarsenberg, archiepiscopus Pragenais.

D Ego Carolus Haul, episcopus Reginaehradeceasis. definiens subscripsi.

t Carolus, episcopus Raginaehr^deeensia.

Ego Augustinus Bartholomaeu Hille, episcopus Litomericenaia, definiens subscripsi.

+ Augustinus Bartholomaeus, episcopus Litomerieensis.

Ego Ioannas Valerianas Jirsik, spiacopiu Bndvicenaia, definiens subscripsi.

t loannos Valerianus, episcopus Budvieensis.

Ego Petras Fraaeiscus Krajef. episcopus Oropensis ot e&i archiepiacopi suffragaaeua, accepto per patras concilii voto decisive, dbfiuimis subscripsi.

t Petrus Fraaeiscus, episcopus Orapeasia.

IMO saptsmbris »4-8. — 8YNODU8 DIOBCE8ANA 8ANCTI-DIONY8II ЇП.

Synods· diooeasaaa Baaoti-Dioayssi III ia iasula dicta La Réunie·, oalabrata » die »4 «d diem 38 reptembris 1860, sab Amaado Renato Maupoint, episeopo Saaoti-Dioayeii.

Exstant ooaetitatioM· in operibns qsibn· tituli:

1) Ordonnances synodal·· dn monsaignour Arnaud-René Maapoiat, évêque da 8«iat-Denis, publié·· b son troisième synod· dieténia tens les 34, 35, 36, 37 et 38 septembre I860. Paria, imprimerie Sinon Raçon ot Cio, I, raa d'Erfurth.. 1861.

ľn-8 3 f 1S4 p. — Paru, Bibl. aat. B 31361.

3) Discour· synodaux prononcés par M· Anand-Raad Maapoiat, évdqna do St-Daais, k sas synodes de 1868, 1869, I860, 1861, 1M3, accompagnés dn convocati··· à oaa mêmes sjaodn at da sa circulaire snr lss étadaa sedésiastiqn··. Angers, E. Barsssé, imp.-lib. da M lévêq·· at da olergé, 1869.

In ⁴13 3 (.- II - 459 p. — Lyon, abbé Martin; Paria, Bibl. nat B 13686.

P. 1, synodus celebrata anno 1868. P. 68, synodus [diebus 13-6 septembris] 1869. P. 101, synode· [diebus 34-8 septembris] 1860. P. 178, synodes [didbaa 31-3 aoptambris] 1861. P. 377, synodes anno 1863.

I860 saptanbris 34-8. — SYNODUS DÏOECE8ANA 8TRIGONIENSI8.

Synodus dioooesana Strigoniansis in Huogaria, celebrata a die 34 ad dien 38 saptanbris 1860, sub Ioanna Scitovssky, arohiepisoopo Strigoniensi.

Exstant constitutiones in opere oni titulps:

Sta: Jta synodi dioeoeeanae Strigoniensi· anno 1860. Jiebus 34 usque 38 septembres Strigonii celebratae. Festini, typis Gustari Emich, academiae Hungarioaa typopraphi, 1860.

ĵn-8 4 f - 318 p. — Roma, Vatioana; St-Gallen. Stiftsbibliotbek.

P. 1, mentio concilii provincialis anno 1868.

1860. — SYNODUS DIOECE8ANA BUFFALEN8I8 X.

Synodus dioecesana Buffalensis X in Foederatis Statibus Americas septentrionalis, anno I860, sub Ioanne Timon, episcopo Bnffalensi.

De hac synodo confer ,opus cui titulus

Synodus dioecesana Buffalensis vigesima quarta, die 30 octobris a. D. MCMI, in civitate Buffalensi habita, ab illustrissimo ac reverendissimo Jacobo Eduardo Quigley, s. t. d., episcopo Buffalensi. *lEpigmph».] [Initio:]* Typis sec. cath. publ , Buffslone. N. Eb., 1901.

In‡8 xi-78 p. - Rome, 8. Anselmo.

P. 56: „Annus 1860 habuit suam synodum, cuius tamen acta et decreta inventa non ďantur.

I860 — 8YNODU8 DIOECE8ANA CATALAUNEN8I8.

Synodus dioecesana Catalaunensis in Gallia. celebrata anno 1860, sub Ioanne Honorato Barat, episcopo Catalauneusi.

Exstant constitutiones in opere cui titulus:

Statuta et règlement· synodaux publiés par M l'évêque de Chalons. ÇincumfW banc rsyWem sscuti /aerini, *pax tupor Mot tt* nsiaerïeordi·. Gal. 6. 16; *[Inoiynt.]* Chalons-sur-Marne. T. Martin, imprimeur de l'évêché, place du Marché-au-Blé. *(In front· ettoriori additor:* 1860.)

In-8‘, VIII-71 p.-1 f. (index).— Orléans, séminaire; Paris, 8aint-8ulpice.

P. VII, haec synodns dioecesana celebrata est anno 1860.

1861 aprilis 39 - maii 4. — CONCILIUM PROVINCIALE CINCINNATEN8E III.

Concilium provinciale Cincinnatense III in Foederatis Statibus America· septentrionalis, celebratum a die 39 aprilis ad diem 4 maii 1861, praeside Ioanne Baptista Purcell, arohiepisoopo Cincinnatensi.

Hblfegraphla:

1) Acta et decreta sacrorum conciliorum recentiorum, collectio Laoensia, auctoribus presbyteris s. J., e domo b. v. M. sine labe conceptae ad Lacum. Tomus tertius . . . Friburgi Brisgoviae, snmtibus Herder, MDCCCLXXV, coi. 316-33 et 1333-48.

3) Acta et decreta quatuor conciliorum provincialium Cincinnatensium, 1865-1883, adjecti· pluribus decretis, rescriptis aliisque documentis. Cincinnati, typis Bensiger fratrum, summi pontificis typograpborum, MDCCCLXXXVI.

ĵn-8 vii-319 p. — Roma, collegio Germanico; Roma, Propaganda; Washington, catholic university.

P. 101-55, concilium Cincinnatanee III.

PB00KMПTM.

In lucem edituri acta ot decreta concilii provincialis Cinoinnateasis tertii, una cum decreto adprobatorio beatissimi patris nostri Pii papae IX, gloriose regnantia, nec non et epistolia odd oardinjh Alexandri Barnabe, praefacti sacra· congragntioaie Propagandae fidei, haud inutile videtar quaedam praenotare.

1. Indictio concilii fit singulis trienniis per liters· ab illmo et revmo arohiepisoopo, vernaculo sermone conscriptas, et una cnm catalogo quaestionum ia concilio tractandarum missas ad singulo· episcopo· comprovinciales, duobus vel tribas mensibus sate celebrationem oondlii.

3. Patres concilii, conformités canonibus ot usui iam feliciter apud nos a pluribus annis instituto) convenient inter se de anno ot die quibus proximum concilium erit celebrandum.

3. Ea sampor meos fait apisooporum provinciae, quam suam at eecleeiae assa animadvertit eftu· cardinalia, scilicet noa esaa restringendam Ubertatem poenitentiam, sive pnarornm sive adultorum, eligendi sibi, inter approbato·, confessorium; et non omnes qui duodecimum Annum attigerant et bene instructi esse deprehenduntur, sed eos solo·, qui bonis moribus et pietate disponuntur et ornantur, ad primam communionem eese admittendos.

4. Ut autem, quod ad aedituos spectat, apprime iatelligatur, in mantem iterum itarumque rsvoramus, quae in conciliis nos • mqetenus celebratis ot in literis pastoralibus si ^ta stftL eos eo solo fine adhiberi ut pantoribu ia curaret administration·

ratum temporalium o μ Iμ τμ aint uxiHo. Nue.vero at, ia quantum praoeaveri potent, uuIlm datur ia re tenti momouti Io c m errori, decreto IV eoacilii provincialia Matri tertii, odiasgere voluimta decretam VII concilii Noo-Eboreoeaaia anno superiori habiti, caiee exemplar, sueti et amendati nobia benigne transmisit efttn cardinalia praefectas aacrae oongregationia Propagandae fidei, Cui vero liturae apoetolicae oummorum pontificum Pii VII et Leonia XΠ, quorum etiam exemplaria reeepimna, ot ia qaibaa graviter, nt par orat, condemnati fuerant aeditui schismatici Neo-AnMiaaoMoa et Philadalphieaeoa, iam a longo tempore iaria publici factu fuerint eaa bie iterum evulgare noeaoee noa oaoo oeoamimua.

5. Ex actorum eoi 349, eeaatat emmaam ace ftiisoe lectionem decretorum eoacilii Tridentini do renidentia ot de profaoaioao fidei.

ACTA CONCILII.

Dio sabbati 27 aprilia, bora 4 veapertiaa, convenerant omnea provinciae Cincinnatenaia praeculco in domo illdii m revii metropolitan!, et nominarunt concilii officiales postridie eligendos. Designati aut: revmua ac illmna dominae dominua Martinuo I. Spalding et admodum reverondu Ialienus Benoît, promotoreo; revereudna Sylveater H. Roeecrane. aacrae theologiae doctor, ac admodum reverendae Petrae Hennaert, vicarius generalia DetroitoMia, secretarii; reverendi domini Caaparaa H. Borgern et Wilhelmus 1. Halle;, magistri caerimoniarum; admodum reverendi domini Inlianua Benoît, vicariae generalia, et Petrae Honnaert, vicarius generalia, eutores.

Theologi deinde dietributi eunt in congrogationea infraacriptaa. ,

Coagraperio prima: Admodum reverendi looepb Fernediag, vieariua generalia; Fruciscus Xsv. Weninger, societetie lean; I. F. Salaun; Edmundua ODriacoll; Arohangelua Gatir, ordinis Sucti Francisci.

Cbaprrpatfa semmdo: Admodum reverendi I. Benoit, vieariua generalia; I. F. Salaun; L. Brandt; F. Di Maria, eoeietatia leeu; Edmundua O Driacoll.

I Ceeyraperio tarifa: Admodum reverendi E. Sorin, C. 8 C.; E. Stehle; I. Dvenger, eoeietatia PP. θ"; I. B. Elkmun; B. Hengehold, decretorum doctor.

CMgregetfa puorio: Admodum reverendi P. Honnaert, vieariua generalia; I. Conlan. viear iua generalia; F. X. Weninger, eoeietatia lean; M. Marty, ordinia Sancti Benedicti: I. F. Salaun.

Omfrtfotio fumie: Admodum reverendi E. T. Collina, vicarios generalia; P. Hennaert, vieariua generalia: 8. H. Roaecrana, decretorum doctor; O. 8. Jair, ordinia Sucti Frucieci; I. B. Hutchins.

Coagroyatfa aceta: Admodum reverendi I. Conlu, vicariae generalia; I. A. Kelly, ordinia Praedicatorum; *M. Oakley, eoeietatia lean; N. Young, ordinia Praedicatorum.

Specialia congregatio do gravaminibus, ex aequentibua praesulibus et theologia constituta eet, nimirum:

RevdioM.I. Spalding, opiaoopo Ludovioopolitaao; revmo M. de Saint-Palaia, epiacopo Vincennopolitano; revmo I. H. Luere, epiacopo Wayne-Caatrenai; admodum reverendis I. Feraeding, vicario generali Cincinnatenai; I. Conlu, vicario generali Clevel udenei; I. F. Salaun; I. B. Hutchina.

Dein eupredictie theologorum congregationibus pro examino, diaeumiou m aontentiu relatione, distributae sunt variae qutetium a concilia tractasdae.

Menus epistolae, concilii nomino, eeribeadi demandatum est praelatis sequentibus, nimirum:

Revfao opiaoopo Zoluo, administratori dioecesis DetroitoMia, ad summum pontificem;

Ravie opieoepo Vtaoennopolituo, ad administratores pii opetfa do Propagatione fidei Lugduni ot Parisiis;

Revio episcopo Mariuopolituo, ad administratores huiusmodi operio Monachii ia Bavaria versutea;

Ravi» opiaoopo Wayno-Caotreuai, ad admiaiatretoroa operis aimiKa Vicenae in Awtria dogeutaa.

Manna concinnandi litorea pastorales ad cieram et populum, demudatum eat revfao epiacopo Ludovicopolitano.

Ad concilium delata fuerat controversia quaedam inter congregationem eecleoiu Sancti Frucieci Saleeii ex una porto, et congregationem TSuetae Mariae ex altara parK Toleti in dioecesi Clevoludonai, ex quadam divisione paroeciae exorta.

Rsvmi patron oeneuorunt- audire hue cunam, modo partes litiguteo paratu seront stare sententiae concilii; et partibua huic conditioni aaeentientibue, eam pro examine ot diocumione, ad congregationem de gravaminibuo remiserant.

staaro prima solxmnis.

Die 29 aprilia, nempe dominion IV poet Faucha, hora 9 cum dimidio ute meridiem, in aedon arohiepiscopaleo convenerunt omnes rev&i m illihi prab- ■ulee, qui concilio intéressé dobebut, cum, raperioribua ordinum religiooooram et theologia addentia aut designatio, multiaque aliis eocleaiaatieia vine.

Hora vero 10, prooeaeione aolemni instituta, omnea, psalmos dooutudo, ad ecclesiam metropolituam aooeeaoruat. Mimam aolomnem de aucto Spiritu celebravit iUAue ac revAus dominae domiane arehiepiacopua, assistentibus admodum reverendo E. T. Colline, vicario generali arehidiaoono; admodum reverendo E. Purcell, vicario generali, diacono; reverendo L. Brandt, aubdiacono; admodum reverendo I. Conlu, vicario generali, et reverendo I. B. Hutchins, diaconis ad thronum.

Poet mimam condonatus eet illfaue ac revdiua dominua dominua episcopus Ludovicopolituua, et, concione absoluta, aperta eet prima eomio solemnia huius concilii iuxta ritua a pontificali Romano praescriptos.

Interfuere huic eemioni aequentm:

Ulmus ac revdiiu dominua dominae lounoe Baptista Purcell, arehiepiacopua Ciaciuateoeia, huiue concilii praeem;

Illihua ae revdius Petrae Paulae Lsfevbre, epiaoopna Zoluua, Detroitenaia administrator;

Illmna ac revftuo Amadoua Rappo, opiaooptm Cleveludeneia;

Ulmos m ravius Martinas lounee Spalding, episcopus Ludovioopolituua;

Illius ac revins Mauritius do Saint-Pelais, episcopus Vineeuopolitanus;

111Am ac revins Georgius Aloysius Caroll, episcopus Coviagtoneneio;

Illthus u revmus Fridericus Baraga, episcopus MariuopolituM;

HIΔμ ac rovdiM louses Hasricus Leers, episcopus Wayno-Castrensis;

Huie aeeaioui etiam inlorfeore vicarii geaoralea revfai archiepiacopi, reverendi domini K. T. Collina, EduardM Pureoli ot Im. Forooding.

Ex religiosis astem: admodum roverondi I. A. Kelly, ordinis Preodicatoram provincialia; P. Otto Jair, ordinia Sueti Frueieei easUs; P. Oakley, aodotetia lean, prueee ooUegii dnoiaMtoMm Sucti Frumam Xaverii; A. Huskier, o. PP. &; Ed.

Sorin, C. 8. C. «aporior; raverondm Im. Dwaagar, o. PP. 8.; reverendus F. fc. Waning», aoeietatis Imo. .j

Admodute raveraaduaB. T. OolHna, viearius generalia, et admodum reverenda Im. Feneding, vicarim generali·, ab arehiepiaeopo designati;

Admodom reveraadns P. Heaneert, viearim generalia, ab revfto apteoopo Zelaao, addoctas et reverendo· C. Vaadendrieeebe designata·;

Ab ravfto epiaeopo Qtevelaadeaai adducti; admodum raverandu I. Conlon, vicartM generalia, et referendo· I. Salam

Ab revAo epieeopo Ludovioopoliteao adducti: reverenda» Ed.O'Driacoll et revereadua L B. Hatchia·;

Ab revAo epiaoopo Vineeaaopolitaao. adducti: rdverendus L. Brandt et reverendo· M. Marty, ordini· Sancti Benedicti;

Ab revAo epiaoopo Covingtonenai-addocti: reverendu» F. Di Maria, aocietetia lean, et reverendae L. M. Fink, ordini· Sancti Benedicti;

Ab revAo epiaoopo Marianopolitauo designati: reverendo· D. Elkmaan, et reverendo· B. Hengehoid. decretorum doctor; .

Ab reviho epiaoopo Wayne-Caatrenai, admodum reverendus I. Benoit, vioariu· generalia adductu· et reverendus E.Stehle,/designatas. ,

Aderant etiam multi alii sacerdote tam aaecufare quam regulare·.

Decantatu itaque de more psalmi·', litaniis et orationibu·, uti in pontifical! Romano praescribitur, rite eleoti fuerunt concilii officiale· iam antea de·ignati.

Deinde revAu epiaoopo· concilii promoter postulavit, ut decreta concilii Tridentini de professione fidei et de reaidentia legerentur; cui petitioni, interrogante praraide, annuerunt patre ooncilii et lecta sunt.

Dein, alta voce professionem fidei legit illmus ac revmu· dominus dominua archiepiecopua, caeteris praelati· eam voce paulo remista poet eum repetentibus, ad formam · concilio Tridentino praescriptam.

Hi· absoluti», metropoli)···· dedit benedictionem ·olemnem et omne· eodem quo venerant ordine, pealmo decantando, ad aede· archiépiscopale· reveni eunt.

Post prandium, revmu» promoter enuncia-rit aliqua· quaeatione· · theologi· seqaenti die discutiendas.

Hora 4 poet meridiem,-vedperas «olemnes decantavit illAus episcopus Zelanua, ae poet vesperas illAus episcopus Wäyne-Caatrenri coadunatu· Mt ad populum.

PRIMA OONGUQATK) PRIVATA

Ferta t,.«te M aprite haMta.

Hora 9 ante meridiem, convenerunt omnM patre·, rochetto et teoietta induti; aderant etiam ·eoratarii.

Praemia·· a reviho mctropolitaao praeside in-'vocatione Spiritu· I«ancti, illAus ac rtri· iwti·puoopaa praoaaA et osum HUhi m ravAi epiaoopi unanimiter indicarunt non prim iqitiam nagntinra· findendum, quam mlomai aliqaa ratione axprimerrat MMtn tatimiasimi dolori·, quo quotidie iflWmtu in iis ralamitatibue, qaibue oribus et aaguetierimm domiam noder papa Pim IX hte ffiebos mali· opprimitor imptieatutia eoaatibra pirditaram homiaum; ae simul «tataerant unssiteltsr eolteetM pro (ublevaadi· aoeeeaitatibm mactae ao^a, eaiua angustiis omnaa eoaretaatur, ease ihoicadas in singuli· dioecesibua. ubi iam non abat fiactea. quam primum opportunam. «pectatia diffieahatibua temporum, ipate huinamodi droeoeaiam ordinarii· videbitur.

Patras stntnarant ea quaeri· literia paeteralibm ·d cterarn et populum essent tractanda

Breviter qhaque animadverterant do erectione asyli pro sacerdotibm infirmi·; aienti etiam de praxi exigendi pecuniam ad fisrae' amledarata a fideliba·. Ut m ingredi diviaiaque officii· interam sint; st lecta eunt varia documenta ad ntramque hanc materiam «pectentia.

Actam quoque eet de modo ooaeeribendi acta hui ooncilii; et tunc «cpretarii reoeraerunt

PRIMA OONGRBGATIO PCBLICA,

Feri» R die- » afritU, fer 4 pmt meridiam. teMta.

Aderant omnm praelati, viri religioni et theologi, , Lecta aunt raepoma theologorum do quamtionibus Baequentibu·, nimirum: de^pantb^Gragoriano in soholi· catholici» puero· et puella edocendo; de oonditionibua raquiaiti» ut aliqui fiat ordinarii alicuius ·abdite», ita ut ab eo ad ordine sacros legitime promoveri postit; de asylo pro sacerdotibu infirmi providendo; de audiendi· confessionibus puerorum utrimque aexua, qui nondum a,d «aeram synaxtm admitti poaaunt: de aocietate aub auapiciia illAorum haiua provinciae epiacoporum formanda pro difhuioae bonorum librorum; de uniformi quadam 'ratione «tabilienda'in concedendo diapenaatione adper impedimenta matrimonii; et 6e taxa in eaau imponenda dripenaandi Pauci hic verbi» animadvertit revmu· arehiepiaeopu ad praxim, qua sacerdote titulo mimionii ordinati, [qui] dioeceaim ordinationi· cum debita licentia reliquerunt, «ed nulli alii adhuc aunt aggregati, et ideo, ob carentiam tituli legitimi, «unt «uapenai, in aliquibu· tamen C dioecetibua permittuntur anorum minuterium exercere. qui abuau· eaaet eliminando

Tunc diaeeptatum eat de reaponu· recepti» a theologi·; et abaohita eat haec prima congregatio publica.

8RCIJNDA CONORMGATIO PRIVATA,

Fari· », m· W aprilia, tera · aata mariAiam. habita.

Invocato de more lumine Spiritu· «ancti, quod «ve in publici· «ive in privati songregationibu nunquam praetermiatum fuit, actum eat de cantu Gragoriano in acholia catholici» puero· edocendo, et anper hoc latum e decretum

Deliberatam eet de oonditionibua requiaitia, ut inveni x «bea· dioecesi oriundus poasit ab ordinario, affmiiw dioeoeeim transmigravit, ad saero lagitime promoveri ordiaea. OeMUaraat patra non raqniri dimiasorialM liter»·, modo inveni· ille iam ·oqnHverit legitimum in hae dioeoeri domieilinm, D m litari· teetimoniaiibra de aatalibua ac de probitate vitee ait munitu·.

Actam eet de «rectione sli pro aamrdotibua ·etete vel alia de oaaM infirmati·; atqae etiam pro iia qui ana mm· vel ad temp··, vel in perpetuum, rant exercitio mintoterii aneerdeteb· amoti. RevAi ooncilii patra· nihil magia ia aaiara habento 'quam obeeeundare benignissimi» voti t· demini aratri PU IX summi puatMHs, et eoaailio edti cardinalis Alexandri Barnabe, praefecti Merae congregationis de Propaganda fide, omnia quae ad hanc qaaeatioaem «pestant, mataic·examine ponderarant; attam·· in difficillimi· raram adinnoti·, ia quibra venamur, indicarunt erectionem huinamodi asyli «aM iMWsndam.

Actum aat fie eoafisarieae puerorum qui noadum ad sacram aynaxim admitti valent, et latum decretum.

Latam quoquo ost decretam,- quo omnes .praesute· hutea provinciae rab praesidentia iUAi m

revAi Beteopolitaai iaeaat societate» pro exeaaion· •t difihmioa· beaitrn» bbrornns, * pro praaeipaa geaentiiqao admiatetratioae ran· depatati suet: rovftaa araUapbaopea; rovftae epiacopua Coriagtoseaste; ad»odu· rsvsrsadas E. T. OoHias, vioerias geaeralb; adaoda» reverendas lo·. Faraediag, vicarias gsnsralis; reverendas & H. Resecrans, deecetonia doctor: roreroadaa F. X. Weniager, societatis I«au. cam duobn· vol tribe· dub ab ipsh dsoigaandis, niairua him·, qui eaa bibliopola •onsilia conférant da ration· ac msdiis quibus boni libri, parvo pretio, latin· diffundi possint

Deliberatam de ration· qua stabiliri posset anifonnitaa in dhpeasando super impedimenta matrimonii; ac etiam de congruitote -imponendi taxem, par modum poenitentiae, iis qui egeat dispensation·, praecipue in gradibus consanguinitati· vol affinitatis; sed nihil de hoc «tatutam fuit.

Tune examinatae fuerunt aliquae facultate· a •ancta sede spostolica revmi· episcopis horum Foederatorum Amerieae Statuum oonoessae.

Deliberatum quoque fuit inter patres de modo quodam opportuno exprimendi suam gratam aeetimationem collegii Immaculatae Conceptionis, Lovanii in Belgii· liberali cooperatione illmorum Belgii episcoporum erecti: atque omnes censuerunt hoc esse praestandum in liter» pastoralibus huius concilii; ac. etiam hoc idem, sibi gratissimum munus esse peragendum impritfih erga collegium americaaum pia libéralitate semi domini papae Pii IX [in] alma urbe Romae fundatum ; sicuti etiam erga valde ,hudandutn collegium Omnium Sanctorum Dublinii in Hibernia conditum.

SECOUA CONGREGATIO PUBLICA,

Feris 3, die 30 Aprilis, hora 4 post msridieiu, habita.

Rehtae sunt sententiae theologorum: de praxi exigendi pecuniam a fidelibus ad fores ecclesiae, ut eam ingredi, divinisque officiis intéressé valeant: de eligendis, in singulis paroeciis, viris prob» ac rerum peritis, qui pastori auxilio sint in administration# rerum temporalium ecclesiae; de iureiitntndo a pastoribus, quibus cura animarum oonfiditur, requirendo quo sese obstringant ad fideliter eecleaiae tribuendum quidquid fideles ad utilitatem aut commodum sive ecclesiae sive congregationis ipsis •largiantur: de sponsione exigenda ab alumnis seminarii, qui ad statum eocleeiaetieum impensis ordinarii educantur, restituendi, si ab ordinibus suscipiendis resiliant vel a dioeoeei recedant, aut post suscepto· ordine· ampliores faoultate· acquirant, omne· sumptus huiuamodi educationis; de servandis ritibus in administration· sacramentorum, et in benedicendo populum eum mdtae eucharistiae sacramento, ac de frequentia expositionis ssmae eucharistiae; de obligatione fideliam contribuendi congruae sustentationi pastoris, ... utrum dbeolveudi sint ii sacramentalitar, in articulo morti·, qui valent, •st nolunt, hanc obligationem implete; quae omnis longa theologorum disceptatione elucidat· fuerunt; tuneque absoluta est congregatio haec secunda publica.

TERTIA CONGREGATIO PRIVATA,

Itate A tit I adi hm · sate asrUkm, haHte.

Revfti patraq/éàMilü, obsequium prueetantee votis edbi osudinalh Alexandri Barnabe, saetae congregationis de /Propaganda fide praefecti, ia eius litati· die 19 februarii 1869, expressis, praxi» peeuniaa exigendi , a fidelibas ad fore· eoolseisrum at eas ingredi diviuisqne mysteriis ad···· .peestat, diligouti examini sabieeetuat; auditisqae varii· theologorum sententiis, atqae imprimis audito revmo epiloopo Clavshndeasl, in- oui·· dioeo··· huiaemodi praxis sxistit, sdd ia tribas tantam oppidis maritimis, eeesustasl diMoaltatos quae ooatru fisae praxi», prout subsistit in dioecesi develaadeasi, urgeatar non exister·; liquidée nail·· ab ingressu eocleehe arcetar, nee a susceptione sacramentorum vel ab aadieado verbum Dei impeditur; propter··, quin approbent prdxim invectam,, roliaqnat prudenti sapientiae revmi episcopi Clevehadeasie, ut. oolhtis conciliis cum clsro et populo, earn in tribas oppidis saprudictis. in quibas iam invaluit, vel retineat, vel relinquat, indicantes tamen nullatenus expedire, ut ad alias ecclesias, in quibua nondum viget, extendatur

De eligendis ia unaquaque paroecia viris qui pastori auxilio sint in administration· rerum temporalium eecleaiae, letum est decretum.

Actum est de iununento a pastore, ceram animarum suscipiente, praestando, fideliter nempe applicanti ecclesiae quaeeumcpie fideles in commodum ecclesiae aut congregationis, ipsi elargiantur; patres oeasuerunt non expedire exigere huiuamodi iuramentum.

Circa sponsionem a seminarii alumnis requirendam. latum est decretum.

Tulerunt quoque patres decretum qires expositionem urnae eucharistiae sacramenti, atque cum illo benedictionem populi, simul votum emittentes ut ederetur liber seu manuale, continens preces et rubricas a<T haec ьeceesaris

Tractantes de congrua sustentatione pastoris, patres unanimiter censuerunt fideles teneri sub gravi eam pastori suo subministrare; atque etiam pastorem, qui vocaretur ad moribundum, qui hucusque potuit, sst noluit hanc obligationem implere, sub gravi teneri illum adire, ob gravem caritatis obligationem erga moribundum in hac extrema necessitate constitutum: sed praeterea nihil statuerunt, cum confessarii foret de ipsius dispositionibus in illa hors iudicare.

TERTIA IriNGREGATIo PUBLICA.

Feris 4, dis 1 saaii. hors 4 post meridiem, hshita.

Rehtae fuerunt, uti de more, se disceptatione eluoidatae sententiae theologorum de sequentibus, scilicet:

1) Utrum inhibendi sint clerici omnes, ne edendi, bibendi aut ludendi causa, cauponas vel loca aimilia ineant, citra casus necessitatis aut itinerationis; ac ne ullatenus adeant theatra, quae vix sine scandalo frequentarent; 2) do obligatione sacerdotum aibi tempestive procurandi olea sacra •b eocleaia cathedrali. aaltem per clericum in sacris constitutum ; etiam de qualitate vasorum in qsibus asservari debent ac deferri ; 3) de receptione haeretisorum in gremium ecclesiae eum debitis nolemaitatibus, nimirum cum publice fidei profession# •tqne absolutions ab excommunicationi· vinculo quam ob haereeim professam inearriaeent

Hic patre· stataerust formam professioais fidei • ssio domino nostro papa Pio IX approbata», forauasque abaolntionis ab exeomannieationis vineale, quae oesaia inveaiuntar ia ooapeodio ritualis Boaaai, iuseu eoaeifii Baltiaoroaei· provincialis III •dito et a feliois rooordationis saibo do»ino nostro Gregorio XVI approbato, saperqas Balti»ori itera» typis excuso, at facth ia manus oenis» perveaiaat, Integra inserende· t·» ia aanuali libro de quo ia tertia congregatione privata ; atqae ad celes» hora» •oaeilii aetea», qaaado pabfieabaatar, ease adii•ieadae; sinal rogante· UlAam arehiepieeopa» at digearetar de eao clero dopataro aliquos vireo sacrae litargiae peritos, qal impressioni huius

eapradicti maanalis invigilent; oui ptMMlem pe-titioni revihaq arehiopieoopuB benigno annsiL

4) Do aapereiono populi ᵐᵇ aquabeaedieta nate missam paroehialem, nt quibus diobas. iit ferienda.

ĖVHDA 8810 801AIOП8,

Ferta S, dis i anti, horn • ente neridtam, habita.

Hora 9 matutina, convenerunt omnes patres [et] pMrique theologi in soyleeiam metropojitanam, miseamquo solemneta pro defluetis praelatis et clericis in pontificalibus celebravit illtauo ao revins episcopus Cievelandensis, asristentibns admodum reverendo domino I. A. Kelly, ordinis Praedicatorem provinciali, presbytero assistente; reverendo domino B. Hengehold, decretorum doctors, ot reverendo domino Ed. ODrisooll, diacono et subàiaoono.

Post missam ooneionatua eat rovtans episcopus Marianopolitanuo, et, absoluta concione, motropolitanna fecit absolutionem super cenotaphium et celebravit secundam sessionem huius concilii, solemnem secundum ritus in pontificali Romano praescriptos. Infra hanc sessionem nihil vel praelectum vel promulgatum fait, ac, data ab illmo arohiepiscopo benedictione solemni, omnes recesserunt.

Eadem die, patres ac theologi visitarunt seminarium provinciale theologicum, ao collegium humanitatis archidioeoesis Cincinoatensis.

QUARTA CONGRRGATIO PRIVATA,

Ferta A die 8 tsaii. hors U sate meridies· habita.

Iterum considerata est praxis exigbndi pecuniam a fidelibus ad fores ecclesiarum, de qua supra; sed nihil mutatum in iam decisis.

De receptione haereticorum in gremium ecclesiae latum est decretum.

Latum quoque est decretum de clericis cauponas et huiuamodi loci ingredientibus.

Patres, tractando de obligatione pastorum sibi tempestive olea sacra procurandi ab ecclesia cathedral!, oensuerunt iam provisum esse iure communi et conciliis provincialibus hie vim legis obtinentibus, ideoque nihil amplius statuendum.

De aspersione populi faeienda cum aqua benedicta, latum est decretum. V-—

Actum est de controversia Toletana dioecesis Cievelandensis, de qua in congregatione praeparatoria. Lecta est conventio inter pastores utriasque congregationis ac nomine eorum congregationis respective» inita, in scriptis, qua apopondsreat, quod starent sententiae concilii. Auditaque est relatio sententiae theologorum (t ordinis) congregationis de gravaminibus^ vocatique suat admodum reverendae dominus I. Conlan, vicarius generalia Clevslaadensie, ac reverendas dominae I. F. Balena, dictae dioecesis seminarii theologici praeses, qui audierant partae litigantes, ad elucidandam relatioBem supradictom; lectaque sunt plura alia documenta ad caasam spectantia.

Dein omnibus attento examinatis et matare ponderata, congregatio praesulem ao theologorum de gravaminibus unanimiter coacuit pro aequa eolations sufficere, ut congregatio ooeleeiae Sancti Franeisei Salerni solvat congregationi coolscias Sanctae Mariae, praetor qaod iam solutam est, eammam pecuniae daeoutorem seatstorum emerim noram, hoc scilicet modo: die prime iaauarii anno Domini IMS proxime fleturi, centum, ot eusihtor dio primo iaauarii IMS iterum coûtant, sine ulle tamen fructu (vulge fatermt), ot ot sansa ia hoc omnino tenutaotur; quam ssateetiam patron wsaadmitar approbarunt, mandantes ut Metentia hase in actis haine conditi inseribetar; ot ia scriptis supredietee utriuaqao ecclesiae pastoribps per concilii secretaries transmittatur.

Petree infra oonmliam acceperant litorea eminentiarimi eardinalta A. Barnaba, praefecti sacras congregationis do Propaganda fide, iasou satai domini noatri Pii IX transmissae[1], circa vinum ia aaaroaaaeto mimas sacrificio adhibeadnm ; et protinus tolerant decretam in hac congregatione privata.

QUARTA OONGIUtGATIO PUBLICA,

Ferta Itat meti, hem « poet meridiem habita.

Auditae eunt ae ad longum disceptatae sententias theologorum, nempe : de benedictione coemeteriorum et 'de pompa ia funeribus adhibita; de clausura monialium ; do coercendis pastoribus qui in concionibus sale statuunt regulas morum nimis rigidas, ot ab auctoribus probis aut sanctis patribus non approbatas; de celebratione officii divini in triduo sacro maioris hebdomadae; de obligatione ordinarii applicandi mimae sacrificii fructum pro subditis dioeceeaais, de simili obligatione miseionariorum huius regionis curam animarum habentium; de facultate erigendi viam crucio eum applicatione indulgentiarum a sancta sede jooncessarum.

QUINTA CONGREGATIO PRIVATA,

Die sabbati, 4 mail, hors 0 sale meridiem, habita.

Lecta sunt et révisa decreta I, 11, III, IV, V, VI. VU, VIII, IX, X.

Actum eat de benedictione coemeteriorum, deque numero curriculorum in funeribus adhibendo; ᵐ de religiosa pietate erga mortuos ad quam adhortandi sunt fideles in literis pastoralibus huius concilii; atque latum fuit decretum.

De clausura monialium iudioarunt patres nihil praetor iam latas ecclesiae leges esse decernendum : hortantur tamen ordinarii, in quorum dioecesibus moniales claustratae degunt, nt strictae clausurae observantiae assidue invigilent.

De coercendis sacerdotibus regulas morum rigidiores stabilientibus, tulerunt patres decretum

Revisae quoque et paulo mutatae sunt partes literarem pastoralium a revmo promotore concinnatarum.

De facultate erigendi stationes viae crucis, metropolitanus promisit seso rogaturum esse instructionem a sancta sedo apoatolioa.

Pro instructione sacerdotum curam animarum habentium, cires obligationem applicandi mtai missae sacrificii fructum pro ovibus suae curae commissis, patres consacrant his actibus adiiciendam esse solutionnai dubiorum a sacra rituum congregatione sub die [. . .] anne Domini (. . .]. traditam.

TIA 8810 SOLXMN13,

Dis 4 usti, doutai» V post Pmeha habita.

Hora 10 matutina, omnes praesules, religiosi ae theologi, processione solemni, ut in pruna die huius eoadlii, instituta, ad oodeoiam motropoiitanam psalmos decantantes accesserant.

Missam eolemnem de Spiritu annoto oolobravit illtaus ne revtane episcopus Vinoeanopolitanus, ministrantibus admodum reverendo domino I. Benoit, vicario generali, arphidiaoono; reverendo dûs P. Oakley, societatis lesu, ot reverendo dio M. Marty, ordinis Sancti Benedicti, diacono ot subdiaoono.

Ili&us ac revftus metrepetitanus interfuit in pontificatibus ad thronum, ipd asdateutibus/ admodam reverendo domino B. T. Colliao, vicario generali, arohidiaooao ; admodum reverendo domino I. Conlan, vicario generali, et 'reverendo domino F. d< Maria, societatis lesu, diaconis.

Poet mimam concioenius est revins opmoopus Covingtoeeasta, ot absoluto est sessio tertia solsmnta

[1] Db 10 surfit aaao INI.

•t alti·· hoiA concilii provincialb Qadaaataaaia tertii; oantatia omnibu· quae da eoucludenda synodo a poatiflcaH Romano praaacribantur; laeta, probata at confirmata fbaruat concilii decreta, atque a patribus subaeripta. Data, rogatis at annuentibus suffraganeia, ill&ua metropolitanus par decretam baie eonmiio finem poeait; at cantatae aunt acdamatioae·.

Xθ0^βMβI>MM.

ArcAidieeoasis. Sanctissimae Trinitati, Patri et Filio et Spiritui «ancto, virtue, gloria et benedictio in aaeculum aaeeuli.

Chorus. Benedicta ait canota et individua Trinita» nunc et aemper et per infinita saecula saeculorum.

Arehsdwoestsi·. Beatae Mariae virgini immaculatae deiparae, purieaimae, «tallae lacob fùlgidàe et «olia instar splendidae, honor et veneratio.

Chenu. Speciosa facta ea et suavis in deliciia, «ancta Dei genitrix.

ArcMdiaeemta. Beatissimo patri domino nostro Pio, gregia Christi pastori supremo, «anctae Romanae eccleaiae matri· et magistrae omnium ecclesiarum pontifici maximo, in angustiis impavido, amor «inceni·, indivulaa fidélité· et debita obedientia eum multia anni·.

Chorus. Domina· «conservet eum et vivificet eum in terra, et non tradat eum in animam inimi-' eorum eius.

Archidiacomu. Revmo domino arduepiscopo huius concilii provincialia tertii pra^aidi, salus, gratia et diuturna prosperitas.

Chenu. Imple eum. Domine, Spiritu eanoto tuo, et fac ut multos anno· cum pietate, sapientia, prudentia et dignitate sic praesidere continuet.

Arehidiaanuu. Venerabilibus domini· episcopis, qui hoc concilium doctrina aua illustrarunt et finem eiua felicem fecerunt, magnae gratiae, bona memori» et omnia faueta.

Chorus. Benedicas Domine; illumina corda •oram et salvo· redde oodeaiia rata.

Archidisranus. Episcopia et saeerdotibaa nostrae proriaoiae defnactia poet laboret saos ia Christo quieaoentibua, pax et misericordia in Domino noatro.

Chenu. Requiem aeternam dona eia, Domine, et beata retributio eoa ia terra vivoatium comitetur.

Arahidian«nn«, Saperioribus ordinum religioaorum ac theologia, qui huie concilio doctrina «na et prudentia aatiterunt, vita, (elieitM,magnis oum gratiis.

Chôma. Pro omnibua hia meritis, retribuat eia Dominus ex abundantia sua.

Archidieeenus. Clero et fidelibua nostrae provinciae gratia et benedictio in Chriato lesu.

Choma. Eluceant. Domine, in omnibu· virtutibus christiania, èt in omni bono et^ perfecto opere permaneant.

Arehsdsooomsa. Omnibus concivibus nostris pacem et prosperitatem.

Choma. Bellum procul a finibus nostri· pallat Domina· pacis, et donet nobis pacem. Da pacem. Domine, in diebu· nostris, quia non eet aliu· qui pugnet pro nobi· nisi tu Deu· noster, auspice Maria.

Arehidiacomu. Hoc concilio provinciali tertio iam habito, et Deo adiuvante et auspice Maria concluso, Deo optimo maximo gratias reddamus, et in fidei unitate, fervore caritati· et vinculo pacis discedamus.

, Chem·. Fiat, fiat! Amen. amen.

Post acclamationes, aolemniter decantatus eat hymnus *T» Dtttm ludaeu* cum venu et oratione. ac dato oeculo pacis benedictioneque solemn· ab illmo ac revmo archiepiscopo metropolitano impertita, ornee· eodem, quo venerant, ordine ad aedes archiépiscopales reveni sunt.

LIKCUXTA CONCILII.

1. Ut novi, ne dicamus profani, arceantur canendi modi a Dei templis, statuimus, valde commendandam ease, et ubicumque id poseibile fuerit in usum -deducendam, praxim tradendi in soholie parochialibus disciplinae musicae dregorianae atque pueroe instructos adbibendi in divinis officiis celebrandis.

2. Omnibus pactoribus animarum iniungimus in Domino, ut saltem quater in anno, atque (t per), quantum fleri potest,-in quatuor temporibus, omne· pueros sub eorum cura pastorali constitutos, qui nondum ad sacram synaxÿn admissi sint, in Unum colligant et per aliquot dies diligenter doctrinam Christianam edoceant,- confessiones omnium, qui ad septennium pervenerint, audiant, atque eos qui duodecimum annum inceperint ad primam communionem omni diligentia disponant

3. Ad oppugnanda fere infinita mala, quae ex operosa' et universali librorum acatholioonim diffusione exoriuntur, decreverunt patre· ineundam esse societatem pro diffusione et exuusione librprum catholicorum, qaae ex omnibus episcopis provinciae •ub praeaidentia illmi ac revihi metropolitan! constet, quaeque per commissionem optatum finem asaequi satagat.

4. Ad tollenda fere innumera in bonorum eeelesiastioorum administration· incommoda, placuit patribus hanc normam in quavis paroecia vel quasi psuroeehC quatenus fleri poterit, observandam. Ubicumque existant bona eccleaiaetica sive in ecdeeiae fhbricia, sive in scholis, sive in collecti· in pio· usus factis, ea omnia administrentur per oommiselonem •eu comitatum, ita constituendum, ut pastor sit moderator ex officio; ut quatuor vel octo laici prudente· et pii, qui obligationi paschali satisfecerint a pastore nominentur ab ordinario approbandi, ex quibus populus duos vel quatuor seligat, •i velit, sin minus, seligat pastor, qui oum pastore consilium administration!· constituent his restrictionibus circumscriptum: quod 1. nunquam nova in schola aut eocleaia, moliantur quae requitont plus quam, oentqm scutata, sine licentia ordinarii in •criptis obtinenda; 2, nunquam talem licentiam petant nisi obtenta iam, vel subscripta maiori parte summae ad opus conficiendum necessariae; et quotannis scriptis rationem plenam et exactam administrationis suae ordinario reddant[1]

b. Decreverunt patre· exigendam esae ab omnibus alumnis seminariorum, infra sex menses post inceptam philosophiam, seriam promissionem iuxta normam collegiorum pontificiorum, eoa nempe constitutione· seminarii observaturo·, ordines sacro· suscepturo·, quando asperioribus visum fuerit, coafoetieque studiia, ia propria dioeceai ad nututii ordinarii in divini· «xercendi· perpetuo mansuro·. Insuper statuerunt ab iisdem, exigendam' esse 'eodem tempore promissionem scripti· exaratam, se proprio ordinario totam pecuniae summam, eorum éducation· expensam, restituturo·, si qua a suscipiendis ordinibus resilierint.

,6. Quoniam ad samae eucharistiae maiorem venerationem confert, ne paseim et sine causa publicae fidelium adorationi exponatur, bw licet regu-

[1] In «ditione t'iadnaatensi hic additam «st VII decretus concilii Noo-Eboraceasis III, celebrati die X iuuü WS1.

laribua, stiam in eofum proprii· «éclatais, ssfeum illad sacramootam pubhoe adoranda· exponere nisi ex eaaaa publica, qnae probata ait ab ordinario. Et quoniam in re adao gravi nnifomitaa sammopere eat deaideranda, stataimua, nt neujpi ainguli· diebua dominicis et feetie do praecepto, aient in festo principalis patroni eecleaia·, poet missam ral poet vespers· exponatur, et benedictio «na eo detur, aed aenei tantam in-eadem die in omnibua eeeleaiis huiua provinqiae et io sacelli· moneat·^ riorum vel communitatum religiosatta. Licebit insuper illud augustiesimum sacramentum similiter exponere et eum eo benedictionem dare bis hebdomade, tempore quadrageeimali, et singulis diebua infra octavam corporis Chriati, singulis diebua eum publice dantur missiones, in feeto aa&» cordis leeu, et ubicumque fit devotio pia dicta Qnerentore. Illud autem haud exponendum dum missa oelobratur vel vesperae cantantur censemus, niai in feeto corpori· Chriati vel per eius octavam, et niai mia·· •it šolemni Simul monemus eaae ad rigorem observandum decretum coneilii Baltimorensis VI, quo a^htuitnr ritu· sacros pro benedictione aami ^aeramenti in caeremoniali et manuali iam praeacripto·, ab omnibus eaae stricte observandos.

7. Ut finem imponatnua iia abuaibaa. quoa irrepsisse interdum novimua ex nimia facilitate et defectu solemnitatis in admissione neo-conversorum haereticorum ad fidem, iubemus sacerdotes ea omnia ad amussim observare, quae praescribuntur in instructione et forma • sacra 'congregatione nancti Officii die 40 iuiii 1869 data.

8. Iuxta mandatum sanctae aedis apostdlicae, die 1,0 tnartii anno Domini 1061 epiacopi· datum, monemus omne· huius provinciae sacerdote·, ut cautelam maximam adhibeant eirea qualitatem vini q^o in sacrosancto missae sacrificio utuntur, oaveantque ne unquam illud admittant de quo prudena dubium. exMtit an siF~UHefa«tum. Adhortamur quoque eoa àt ab ipsis cultoribus v^tis notae probitatis viris, ubi fieri poterit, vinum obtinere satagant.

M. Meminerint sacerdotes sanctitatis vocationis suae, et sciant, iuxta iuris canonici sanctione·, iis vetitum .omnino esse ingressum jn cauponas, tabernas, popina· vel horto· publico·, manducandi aut bibendi causa, extra casum necessitatis vel in peregrinatione; theatra osse Dei ministris pronaa interdicta, et similiter prohibitam iis case suspectam cum mulieribus conversationem et in eadem domo commorationem,

10. Ut, quod sapientissime praescribit rubrica missalis Romani, ubique stricte observetur, iuaeerunt patre·, aspersionem •olemnem aquae benedictae singulis dominicis diebus in ecclesiis paroehialibus •nte missam principalem semper esse peragendam, quando episcopus solemniter non celebrat

11. Enixe adhortamur omne· huinsoe proviaciae pastores, ut totfi viribus studeant observare antiquissimum et piissimum morem ,«xequias defunctorum 'mane peragendi cum miaaa da îîsqxwm, praesente cadavere; Aimulque ut giavitar et acriter exprobrent omnem laxum profanum et inanem pompam in feneribus fidelium.

19. Caveant sacerdotes ne in praedicando verbo divino aut in adminietrando sacramento poenitentia·, dum abusas ae scandala apostolica libertate ineee tantur, leg·· arbitrariae inducant ·· repraesentante· velut lethaNa et mortifera peetata, quae indicio canonistariUB et moraMstamm noa sent niai levia ve) nulla; ut exempli gratia quidam enatas maBo-

l) KPBTOLA PATRITI AD PIUM IX

Cincisnati, 5 maii 1861.

BeatistagM pator.

Ratioaem reddituri ooneiRt provincialia Cincinnateaeis ÏΠ nuper celebrati, oculeo noetro· et corda eonvertimua ad illam eoduniam cui, tente sancto lreaaeo, „propter potiorem principalitatem oportet omnea qui aunt undique fidelea convenire ť et morem iuauper gerentes moniti· concilii Sardieenaia, cui optimam et oougraentiaaimum eaae videbatur, ut ad caput, id eat, ad Petri apostoli aedem, de singulis quibusque provinciis referant Domini sacerdotes, has praaeente· baetitadini vestrae demiaaie•imaa dirigimna literaa, eo imprimi· animo ut officii nostri munere erga saaetam sedem apostolicam ac vicariam Chriati rite fungamur; aed praeterea, ut •morem et reverentiam specialem. quibus sacram •anctitatM veatrae personam prosequimur, propter inaigne exemplum apoqtoljcarum virtutum, praesertim heroicae fortitudinis in difficillimis rerum adiunctia, quod, sole spendidius, toti orbi catholico hia infauatia annis praebet, exhibeamus.

Eo magia illud exemplum admirandum ease ac imitandum censemus, quo acerbiori nisu inimici sanctae eocleeiae eamdem aggrediuntur; atque, dum inferorum portae, quaqua versus apertae, sponsam Chriati, in augustissimo eiua capite, dilaniare et exterminare conabtur. nos. beqjgnissimi sectoria fidei nostrae providentia, ac immaculatae virginis patrocinio, freti, arctiori vineplo ecclesiae petrae, ac unitatis centro, conjungimur; memoreeque verborum felicis recordationis Felicis papae III: "Quibuslibet sit vallata eecleaia pericula, nunquam pondus vigoris sui censura Petri amitteV tanto non frangitur, sed potius erudita divinitus, cnescit adversis,* ' secundum belli exitum fidenter éxpectamus.

Patimur et nos per iniquae temporum vicissitudines, sed eo strictius auctoritati sanctae sedis conjungimur. qua. ut seripeif sanctus Leo IX. „velut firmae anehorae subsidio, universalis ecclesiae status inconcuaaus řëtinetur. * Hoc igitur refugio tuti, cum apostolo nobis exclamare licet „In omnibua tribulationem patimur, sed non qnguatiamur; aporiamur, sed non destituimur; persecutiooeta patimur. sed non derelinquimur; deiicimur, sed non þërimus. * *f*

Hanc erga sedem apostolicam ac sanctitatem vestram piissimam fideique oongrusntireimam devotionem clero ac populo nostrae curae commissis ingerere, ingeatamque fovere non oeaaabimua, ita ut internum animi amorem externis etiam subsidiis iugiter demonstrent.

Oaeteram novimus nihil eprdi Ifeatitudini vestrae maius solatium 'afferre, quam pcaeeulnm selum atque fidelitatem jp adimplendi· officii sui muneribus. Hooce quidem solatium acta atque decreta concilii nostri provinciali· beatitudini vestrae allatura humiliter speramus; quae ad pedes sanctitatis vestrae demittimus, suppliciter petentes, ut errata apostoliea sapientia corrigantur, et recte ac opportune facta apostolica auctoritate roborentur.

Interim, una eum gregibus nostris ad frpdes sanctitatis vestrae provoluti, benedictionem fipobtolicam imploramus ut, quod dirigente sancta aede incepimus, et Spiritus sapeti invocata illustratione agendum credidimus,4 etiam ^opere adimplere va-, *j* leamus.

ı *fifc. I* «d Aosriwa Creti, ? M«ae, LVUI. S07D? r

² .Qus diet· (Chriatas) damaaatrevit Mrei AatruaCr tinaetum· at MiMaata Mri vetari firmae snatarea aahM· figaridam, st in taatssmats nriveraalis «cetarias ššfinsasrisa·. 4d namiifsrtala Offif a Icreta O, ItigM, Mri.tat., exun. mi

•ncss,iv, fj-A, Γ

Beatitudini· veatrae humillimi at obaequeati·· A
•iraillii:

t Ioannea Baptiata, arehiepiacopua Cincin-

t Petraa Paula·, apiaoopu· Zelaneaaia at dioeoeaie Detroiteuaia adminiatrator.
t Amadou·, apiacopaa Clevelandenai·.
t Martina· Ioanna·, apiacopaa Ludovicopolitaniu.
t Mauritiua, apiacopaa Vinncennopolitanua.
f Georgia· Aloyaiu·, apiacopaa Covingtonenaia.
t Fridericu·. epitcopu· Amytonienai·, at vicariua apoatolicua pro Michigan puperiori.
+ Ioanna· Henricua, epiaeopu· ' Wayne-Caatrenaia.

•I DECRETVM

tacrao coayrrgaiioftü do Propaganda fido. B

Menaibu· aprilia at maii anni 1861, in civitate Cincinnatenai borealia America®, habita 'eat aynodua III provincialia, ab epiacopi· auffrnganei· archiepiacopi Cincinnatenai·, praeaidente Ioanne Baptiata Purcell, eorum metropolitan^. Cumvero praedictae aynodi acta et decreta aanctae aedi exhibita fuerint, cumque arcbiepiaeopu· 'et epiacopi aupralaudati ab eadem poatulaverint, ut quae in illi· emendanda forent apoatolica aapientia corrigerentur, recte vero atquefibpportune facta apoatolica auctoritate roborarentur, emi ac referendi patre· aacri concilii Chriati nomini propagando, in generalibua comitii· diei 2 decembria nuper elapai, oenauerunt acta et decreta aynodi III provincialia Cincinnatenai· digna eaae quae ab apoatolica aede adprobarentur, dummodo tamen nonnulla in ipaia ad tramitem inatruetionia, quae huic decreto inaeritur, notentur Aut emendentur. C

Hanc vero aacrae congregationi· aententiam cnm reverendo patre domino Hannibal Capalti, eiuadem a •ecretia. retuhaaet «amo domino noatro Pio papae IX in audientia habita die 8 decembria 1861, eaniua eam in omnibua ratam habuit, ac praeeena in rem decreturo expediri praecepit.

Datum Romae, ex aedibua aacrae congregationi· de Propaganda fide, IV nona· ianuarii 1862.

A. card. Barnabe, praefeetna.

3) Ulme et revme domine.

Hiace inaertum literia mitto tibi decretum quo ab apoatolica aede adprobantur acta et decreta aynodi III Cincinnatenaie, quae auperiori anno, te, praeaidente, iatic celebrata eat. Ex tenore tamen eiua deefeti deprehende· petitam ab epiacopia adprobationem datam fujpae, dummodo nonnulla in acti· ac decreti· aupradictia animadvertantur aut'P emendentur, ad tramitem inçtructionia quae prae•entibua literie continetur. '

Itaque ad acta in primi· quod apertat, notandum eat deeaae in illia Utera· convooatoriaa, itemque comueta decreta de methodo vitae, de non diaoedendo. de futuro concilio celebrando, nec apparer® utrum, ex praeeeripto pontificalia Romani, lecta fuerint decreta conciUi Tridentini de recidentia ac de profeaaione fidei.

Circa decretum 2, primam puerorum confeaaionem eri communionem attingena, praeatat obeervare, v«rba quibu· parochi· iniungitur ût oonfeaaionea omnium aeptenniam puerorum audiant, non aliter iptalbgeflda eaae, quam nt eoe ad oonfeaaionem accedere curent; parochi enim teneatur quidem ia ooqfeaaione audire fidele· rate curae aubieètoe, qui apud ipeoa confiteri vetiat, aod iaa axchaaivum non habeat aerumdem fifieita· eeafeerieMe exaipieadi, A cum integrum ait unicuique apud quemcumqae adprobatum preabyterum eoafiteri. Item in eodem decreto parochia praecipitur, ut eoe qui fiuodbcimum annum inceperint ad primam communionem omni diligentia diaponant Bum· haec verba non ita intelligenda enat, quaai per modum regulae getoeralia, pueri omne· duodecimo anno ad eommunionpm •int admittendi, quandoquidem parochorum ait-fudieare quandonam pueri ad diacretionia anno· pervenerint, ut ea, qua par eat, reverentia nd euchariatiam valeant aooedere, aed ita decreti prae•criptio explicanda erit, ut nemini ultra duodecimum annum circa euchariatiae aacramentum inatructio differatur.

Decretum 4, quod ad aedituo· refertur, viaum eat emia patribua exigendam eaae ad normam decreti VII concilii Neo-Eboracenaia «uperiori aino habiti, cuiua tenorem in inaerto folio η. 1 tran- B •criptum reperiea, quodque aacra haec congregatio, nonnulli· adhibiti· emendationibua' atque additionibua, nuperrime adprobavit. Addo, aub numeri· 2 et 3. exemplaria literarum apoatolicarum Tii VII ac Leonia XII, de quibu· agitur in laudato decreto •ynodi Neo-Eboracenaia. Caeterum «anctae aedi non probatur aedituorum inatitutio, niai ubi neceaaaria cenaeatur; gravia enim aunt incommoda qua· exinde oriri aolent, quaeque propterea, ubi exiatunt aeditui, •edulo praecavenda aunt ac devitanda.

In decreto 6 legitur «Decreverunt patre· exigendum eaae ab omnibua alumni· aeminariorum . iuramentum iuxta normam collegiorum þontificiorum At vero aacra congregatio cenauit praedicti· verbi· haec alia eaae aubatituenda: „exigendam eaae aeriam þromiaaionem.

Ad petitionem vero quod «pectat quam exhibuiati aemo domino noatro de .obtinendo epiacopo coadiutore, C ex inaertia literia apoatolici· in forma brevia deprehende· aamum dominum noatrum tibi conceaaiaae •ubaidium epiacopi non quidem cum iure aucoeaaionia. eed tantummodo auxiliaria, atque ad id muneri· elegi··· reverendum dominum Sylveatrum Horton Roaecrana, qurm apeciali ratione commendavere·. Poat baec Denm rogo ut te diii aoapitetn et incolumem aervet. »

Romae, ex aedibua aacrae congregationi· de Propaganda fide, XII kal. februarii 1862.

Amplitudini· tuae ad officia paratiaaimna

A. card. Barnabo. praefectu·

4) Ulme et revme domine.

Poat ea quae eirca aynodi acta per liter·· diei 21 labentia menai· tibi aignificavi, addendum aupereat MÛ^3o1Hino papa· relata fuiaae inter caetera qdhe in tertia oongragatione privata · aynodi leguntur circa praxim exigapdi pecuniam ad for·· ëleaiarum in tribu· oppidi· maritimi· dioeceai· Clevelandeoaia. Porro, etai aanctitaa aua aynodi Cineinnatenaia decreta iuxta modum a aacra congregatione iam expreaaum, confirmaverit, in eo tameB~q»od memoratam praxim attingit, declaravit hanc aibi minime placere, ideoque per liter·· aacrae congregationi· moneri voluit epiacopum Clevelanderwem, ut intra apatium duorum annorum dictam praxim a aua dioeceai «liminare •tudeat. aliaque ration· provideat auatentationi parochorum. Quo qnidem in aenau, dum hac ipaa die ad laudatum praeaulem .acribo, Deum rogo ut te diu aoapitem et incolumem aervet.

Romae, ex, aedibua ener·· congregationi· de Propaganda fide, VI hfl. februarii 1862.

Amplitudini· tuae ad officia paratiamm··

A. card. Barnabo, praefectu·.

Revmo patri domino leanai Baptiata· Puroell,
••«hiefiaoepe Cinrinaet··· s

APnHDtX.

ttthu aareoadus m *tepMititn» tt ÞntditHttt*

••w w w w iii•.

1. In sacristie parentur superpellicia pro sacerdotibus, ni qui adsint pro Miistentia, pro clericis et oaeremoniario; fanalia ad minus duo, ot pro ex-. pooitione solemniori aex: tuperpellieinm ot amictus et pluriale albi coloris pro sacerdote principali qui daturus est benedictionem; qui tamen docens est ut paretur amietn, alba, cingulo, stola et pluviali; stola item albi coloris pro sacerdote, si adsit, qui exponere debet ssmum sacramentum.

8. In altari accendantur ad minue duodecim candelae rei pluree iuxta consuetudinem; praesto ait bursa continens corporale sternendum super mensa eiusdem altaris. 8i autem in eminenti loco ipsius assurgat tabernaculum seu thronus, cum superimposito baldachino, in eius basi sen plano B sternatur corporale. Crux ab altari moveatur.

3. In credentia ait liber vel charta orationum, superhumerale album, campanula.

4. Hora indicta conveniunt, omnes in sacristie, ibique clerici aaaumunt superpellicia; sacerdos, qui debet populo cum sacramento benedicere, parator superpellioio, amictu, stola et pluviali, seu, quod magis decet, amictu, alba, cingulo, stola et pluviali albi coloris;[1] aliquis alius sacerdos, si assistat, assqmit superpellicium. et habet in promptu stolam item albi coloris, quam tamen tunc solum adhibet, cum debet aperire ostium tabernpculi, et pertractare ssmum sacramentum. Ita dispositi, facta cruci profunda reverentia, procedunt hoc ordine: thuriferariua, clerici cum Interstitiis accensis; sacerdos, capite cooperto, manibus ante pectus, iunctis, inter assistentes, si adsint, elevantes extremitates pluvialis. Assistente· operiunt caput, si sint in paramentis C dalmatieis.

5. Cum ed altare pervenerint, deposito bireto, omnes genuflectunt, loco quisque suo. Facta ab omnibus brevi oratione, sacerdos assistens, assumpta stola, seu diaconus, si adsint ministri sacri, ascendit ad altare, sternit corporale super mensam, aperit tabernaculum, genuflectit unico genu, extrahit capsulam, ex eaque educit sacram hostiam, vel lunam cum sacra hostia, quem reverenter adaptat et collocat in medio radiantis s^Xerae, quam adiungit basi, ostensorium claudit, de apinula firmat. Si sacram hostiam tetigit, digiti purificari debent. Clauso tabernaculi ostio, collocat ostensorium in medio corporali, genuflectit utroque genu, sen reponit illud in throno, si adsit, oasrsmoniario scalam graduatam offerents,et ipsum adiuvante. Deinde ante infimum altaris gradum desesedit, retraites se aliquantisper ne terge sacramento vertat, ibique remanet genu- D flexus. Praemissa profanda reverentia, eurgunt sacerdos et duo bino inde assistentes, altero Ministrante naviculam, altero dextram pluvialia fimbriam elevante; imponitur de more incensum sine benedictione et osculis; genuflectunt; sacerdos, accepto, sine osculis, thuribulo, statim inoensat sacramentum triplici ductu, facta cum asaistontibus profanda reterentia ante et post inoOBsationem, reddit thuribulum et genuflexue manet uaqtM ad finem litaniarem, peaimi vel hymni. 8i cantatur *Tt* Datam, omnes stare debent, genuflepteutee tamen ad illa verba: *T»* arye fwsMMsw, etc.

β. Finitis litaniis cum versiculis et orationibus ab ordinario approbatis, si quae sint dicendae, intonanda eat a celebranto pars hymni Tentam ergo Mcremeetem, niai adsint cantores, et praesertim chorus musicorum quorum munus eet. ait Bantffaldus. in hoc caso illa verba intonare.

7. Ad initium sequentis strophae Ûomtori*ftmtoque* surgit sacerdos eum assistentibus, imponit incensum et thurificat ut antea; redditoque thuribulo. remanet genpflaxna usque ad orationem exclusive.

8. Finito hymno, duo clerici sive eantores. sive sacerdos, intonant versiculum ℟» *dt cotln,* etc. (cui per totam octavam corpori· Christi, et tempore paschali additur aUotata/ Quo versu et responsorio cantatis, sacerdos surgit, et erectus cantat (sine Densmus *robitcwH)* Orrrnas. Doui fui *nobi»,* etc cum brevi conclusione çui rteis ℣ *rrgnat* in *taetula teteulenuit.*

9. His peractis, sacerdos, genuflexue utroqüe genu in infimo altaris gradu, accipit super humeros velum quod dicitur humerale. Interea, si ssmum sacramentum super thronum faerit positum, sacerdos assistens vel diaconus, imposita 'sibi stola, ascendit ante thronum, profundam reverentiam facit, deponensque ostensorium, collocat illud in medio altaris super corporali. Quo facto, sacerdos ascendit, factaque genuflexioue utroque genu, manibus coopertis extremitatibus praedicti veli, accipit manu dextera. ‚per se scilicet et sine alterius ministerio" [1] nodum, sinistra pedem oetensorii. et convertens se ad populum. benedictionem dum acino sacramento impertitur Dum haec benedictio daturj ipse sacerdos nihil dicere seu cantare debet, neque licet aliquid interim a choro cantari; possunt tamen organa pulsari suavi ac gravi aonitu. Thuriferarius ter incenant, si id in more est. et per caeremoniarium vel clericum datur signum benedictionis cum tintinnabulo. ter illud pulsando.

10. Ih ipsa benedictione iste modus servandus est, scilicet, sacerdos ostensorium. ut supra deacriptum eat, manibus tenens, vertit se a parte epistolae. Ha ut in medio altaris populum respiciar. Tunc illud elevat decenti mora, non supra caput, sfd tantum uaque ad oculos, et eodem modo illud demittit infra pectus; mox iterum recta illud attollit uaque ad pectus: et deinde ad sinistrum humerum ducit, et reducit ad dextarum. nec ante pectus reducit,'aed continuo se vertit ad cornu evangelii; perficiens circulum, nec tamen, dum crucem format, movens pedes'

11. Sacerdoa, data benedictione, deponit sacramentum super altare, ita nt crucifixi imago in ipsa hostia populum respiciet, faejt ibidem genuflexionem utroque genu, ot statim velam humerale a Caere moniario amovetur; descendit retrahens se aliquantisper ad cornu evangelii, no terga vertat sacramento,'ad infimum altario gradum, ubi manet genuflexus. Interim aaoerdoa aasiatena vel diaconus eum stola statim reponit sacramentum in tabernaculo, factis ante et poet geonflexionibua unico genu;

' Si expositio mactissimi sacramenti issteUais seqsatar paliad offldnm divinam, et sacerdos ptsviaU satoris rsspiwdsstis officio diei indutas, "usa reosdat ab altari, tuas, paiamsatie aca motatio, volam boiosnti· albi ootoria taaspen tufra notante, •amamtur. Qsatenas roro reoodat. « upisiti» bahmtsr taaquem tactio distincta ab officio praecedenti, peraaieata elbi oCloris adhibeantur. 81 Uussa libet, ptoviaio sibami Msamon osleeÔmnm. .

• Otaalaai II, p. MS. ad'l*ft.* 8i satae prMMsio taieada sit, iissoeas ℔m osoatasMum sodpit, et ipse-staaa episosps pfa ostobraati gseafisso, ostoaaoriam Ia asaaiboa oellooabit Usa taatass, st qsMsat ia fise proceorioais. bsosdietio impertitar, st teas Fabrics, st sapra, servetor a sbsplid saeerdsae. Ipisespus vers a tiaceeoLat fers oosamaaia est sentmtis et praxis, ssmpsr pocnaj|hn soeipii.

' 'Ab sfitsmp·· btastietis trias immrtitur. ssd uka tan-

claudit ostium taboroaeuli, st deocendil ad locum. saam. Burgun omaea. gsuufloetuat, at oporto capita, rodeuat oodem ' ordiae. quo progressi foegaat, ad sacristiam.

Quae in expositione, Quadraginta horarum observanda eant, inveniuntur in caeremoniali, Baltimori typis excuso anno 1863, p. 300, append. I; etiam quae da benedictione eum pyxide, p. 316, ibid, eppend. II.

MODI'S

sscipMiMÜ prg/assioaem *JUti aUMioee* a nee-caawrets, *iuxte forem· a eocro* eeapreyatioae mm*

OffieU, die 20 Mü 1859 pmteripta·.

Sacerdos superpelliceo epatola violacei colorie indutas, sedet ia oornuepisiolae.si aftom sacramentum asoervettir in tabeniseulo. ein minus in medio altaris, et. coram illo gentiflectit neo-oonversus; qui codicem evangelii dextra manu tangens, emittit professionem fidei. prout inferius habetur; vel, ai nesciat legere,' sacerdos praelegit eidem tarde professionem. ut conversus eamdem intelligere. et cum sacerdote distinctio verbis pronuntiare possit.

PROFESSION OF FAITH.

I. N. N., having before my eyes the holy gospels, which I touch with my bend, and knowing that no one can be saved without that faith which the holy catholic apostolic Roman church holds, believes and teeehoa. against which I grieve that I have greatly erred, iaasmuch as I have held and believed doctrines opposed to her teaching.

I how, with grief and contrition for my past errors, profess that I believe the holy catholic apostolic Roman church to be the only and true church established on earth by Jesus Christ, to which I submit myself with my whole heart. I believe all the articles that she proposes to my belief, and I reject and condemn all that she rejects and condemns, and I am ready .to observe all that she commands me. And specially. I p^eea that I believe:

Gne only God in three divine persons^ distinct from, and equal to, each other — that is to say, the Father, the Son, and the Holy Ghoat;

The catholic doctrine of the Incarnation, Paaaion, Death, and Resurreetiou of our Lord Jeans Christ; and the personal union of the two naturae, the divine and' the human; the divine maternity of the moot holy Mary, together with her moot spocleee virginity;

The true, teal, and eubetaatial preeenqe of the body, together whitli the soul and divinity of our Lord Jeeus Christ, in the moot holy sacrament of the euchariet:

The eoven sacramento instituted by Jesus Christ for the salvation of mankind: that ie to say, baptism, D confirmation, eucharist, penance, extreme unction, order, matrimony; *

Purgatory, the Resurrection of the dead, everlasting life;

The primacy, not only of honor, bet. also of jurisdiction of the Roman pontiff, anceseeor of 8t. Peter, prince of ths apostles, vicar of Jesse Christ;

The veneration of the Batata, aad of their images,

The authority of tbs apostolic and ecclesiastical traditions, aad of tha Holy Scriptures, which we mast interpret, aad upderotaad only in the~sense which onr holy mother the catholic church has held, and doos hold:

And every thing else that has been defined. and declared by the sacred eanons, aad by the general councils, especially by the holy council of Trent.

With a sincere heart, therefore, and with unfeigned faith, I detest and abjure every error, Loresv. and sect opposed to ths said holy catholic and apostolic Roman church. Bo help me Ood, and these hie holy Gospels, which I touch with my head.

Postea, neo-converso genuflexo maaeate. sacerdos sedens dieit psalmum JftMrsrs, sive psalmum *Ð* prqfuadù, cum *Olori· Petri* in fine. Quo finito, sacerdos stans dicit:

Kyrie eleison. Christe eleison. Kyrie eleison. er coster, aserute.

Fsra Gt ne nos inducas in tentationem.

Help. Bed libera nos a male.

Ven. Salvuta fac servum tuum (ancillam tuam).

Keip. Deus meus, sperantem in te.

Vere Domine, exaudi orationem meam.

Ketp. Et olamor meus ad te veniat

Vere. Dominus vobiscum.

Keep. Et cum spiritu tuo.

OREMUS.

Deus, cui proprium est misereri semper et parcere, suscipe deprecationem nostram, ut hunc famulum tuum (hanc famulam tuam) quem (quam) excommunicationis catena constringit, miseratio tuse pietatis clementer absolvat. Per dominum nostrum Iesum Christnm filium tuum, qni tecum vivit et regnat in nnitate Spiritus sancti Deus, per omnia saecula saeculorum R. Amen.

Deinde sacerdos sedet, et nd profitantes! genUflexum versus, eum ab haereat absolvit, dicens:

Auctoritate apostolica. qua fangor in hac parte, absolvo te a vinculo excommunicationis quam l incurristi, et restituo te saorosgpetis eooleaiae sacramentis, communioni et unitati fidelium, in nomina Patris et Filii et Spiritus sancti. Amen.

Denique abiuranti aliquam poenitentiam salutarem iniungat, exempli gratia aliquas proces, visitare ecclesiam, aut similia

l Ia dubio gravi eat levi atram poetuteas eioemwuieationem inearrvrit per hseresiw profrwsm, racerdo· hir issent voeebalan *ftreeee.*

LJTJUUE *PABTWULES.*

To the Clergy and Laity of the diocese. Venerable and beloved Brethren.

We find ounelvoe again called upon, for the third time, to fnlfii the agreeable duty of addreosing tp yon in council such .words of advice and encouragement as we deem appropriate to the occasion.

I. Mopofnl sign· of progress.

We are happy to be able to say that since our last meeting the progress of religion throughout the eight dioceses composing this .ecclesiastical province has been highly satisfactory, and that the prospects for the fotare are sa tly anoouraging. New churches, new schools, and new charitable institutions have Sprung up in great numbers, aad a considerable addition baa been made to (ho body of our sealouo and efficient collaborem in the Lord's vineyard — of the second order of the clergy. All this is a cheering evidence of the divine blessing sanctifying the seal of the pastors and the generosity of the people; and it should stimulate us all to still greater industry, seal and activity in the foture.

II. ne ebareb aad tbe pope.

Nor do the disastrous timeo upon which tbe world has fallen, both in Europe and ia America,

present uy valid cause for disoourngoeseat; for, aa tba entire history of God a dealiago with Ha people abundantly proven, tba church haa «ever been more flourishing than when menaced with diaaater, and surrounded by danger. God nasally delights to draw light ont of darkness — poet tenebrae lucem ! At the very moment when the atorm is moot lowering, and when it moot threatens the bark of Peter with shipwreck, Christ nasally arousetb himself, like a giant, from hie seeming slumber, and oommandeth * the winde and the wavea, and suddenly there someth a greet calm! Were oura a merely human church, founded by men and prooperity upon the actione of men, it would be otherwiae; it would then be neceaaarily affected by human cauoee, and it would share in all Ute manifold vicieaitudee of human affairs. Such haa been the history and fate of all the sects established by men outside, and in opposition to, the holy catholic church founded by Christ and build upon a rock. The older sects have changed or fallen, and new ones have arisen amidst their ruins, destined themselvae in time to share the fate of their human predecessors. The number of sects now in existence, lamentably great as it is, is small in comparison with that of those which have long since perished and been forgotten. Like man, they have their youth, their manhood, their old age, and their consequent decrepitude — the harbinger of that coming and certain death, which is the lot of all human institutions.

Only the truth of God abideth for ever ! The catholic church has continued to exist, in undiminished beauty and vigor, during the eighteen centuries which have elapsed since Christ first sent forth his apostles to teach all nations, with the solemn promise then made to them that he would be with tbem all days even to the consummation of the world ! Heaven and earth may pass away, but his word will not — cannot — pass away. A moat striking confirmation of this consoling promise is found in the great fact of modern history, that, while during the eighteen centuries past, dynasties have ohaaged. thrones have tottered, sceptres have been broken, around the catholic church, end her whole pathway through history haa been thua strewn with ruina, she alone haa stood erect amidst the crumbling wrecks of hnman greatness, the only unchangeable and^indying institution on the face of the earth! No one can question or even raoceeafully obscure thia great historical truth; no one can rob the church of this immortal glory, emanating from the throne of God, with whom there is no change nor shadow of vicissitude.

Clad thns in the panoply of God, and having her crown, wreathed with a thousand victories, gained over the powers of the earth and the gates of bell, glittering with undimmed splendor upon her prow, the holy catholic church can entertair no fear for her future. If God bo for us, who shall be against usT' What if our beloved pontiff Pius IX, after having been treacherously and sacrilegiously robbed dfi the greeter portion of his email territory, allotted for his support and independence a thousand yean ago, ia now encompassed with danger, under the protection of â falae friend, who seeks to deliver him up to hie enemies, and who at the same time, like pilate, washes hie /lianda and declares that he is guiltless of the blood of the Lord's anointed; — eve thia and condition of things should inspire no feelings of serious alarm for the final issue. Tbs holy ses has often before saeoUntered and triumphed over similar, if not even greater dangers. The persecution of the sainted pontiflb Piae VI and Pius VII is still froah ia the memory of mon, and so also is ths brilliant and fitful history of the great military cbieftaia who was the principal agent in the oppression of the latter pontiff; the rock of St Helena was but a fit. and we may add, a necessary sequel to the attack on the rock of Peter!

What we should do, beloved brethren, under these afflicting circumstances, is to sympathise with and to pray for our venerated and beloved pontiff, and to contribute liberally for bis support, now that his ordinary resources have been cut off by treacherous men disguising their sacrilege under the mask of a seal for liberty. And we earnestly recommend, that in all the dioceses of our province in which collections have not yet been taken up for the pope, this duty of filial piety should be discharged at as early a date as possible, the most appropriate time for each diocesan collection being previously fixed by the bishop. Well knowing, *as we* do, the piety and the ηοφ generosity of our faithful people, we are convinced that they will cheerfully respond te the call, whenever it will be made. It is a question of supporting the common father of the faithful, who labors for the good of all his children troughout the world, and we feel quite assured that they will never permit him to endure any suffering which they can alleviate.

III. Our eenstry. Invocation for peace.

But we have to deplore calamities, either present or imminent, still nearer home. Our beloved country, which has for three quarters of a century' unfurled its spotless banner of civil and religious liberty over us and our fellow-citisens. is now divided and is threatened with still greater disasters, among which the most fearful of all is civil war. May God in his infinite goodness, avert or at least mitigate this awful calamity, which would arm brother against brother in fratricidal strife, aqd would result in wide-spread ruin to the whole country! May he, in his mercy, soothe the asperity of party feeling, soften the hearts δf the mon of opposing sections, and incline to fraternal love those who, heretofore brothers, may now easily be led by the passion of the moment to regard one another as enemies! Only God, who created and who governs the hearts of men, can accomplish thia blsssed result. How very insigniScant now appears to all reflecting men the boasted philoeophy of human wisdom! Now, God alone, in his divine power and majesty, can control the winde and the.waves of human passion which have risen into a fearful storm. Wo are but poor creatures, bereft of all power, trembling; like undutiful children, before the throne of our well beloved, but all-powerful and dread father in heaven. We have sinned, and oar iniquities are now heavily visited upon us' and our children !1 Lot ns repent in time, and thus turn away ths divine anger from us and our beloved country.

Nineveh was threatened with destruction; but Niniveh clothed herself with sackcloth and ashes, fasted, and prayed to God in the fervor of a contrite and humble heart; and the anger of God was appeased, and Nineveh was spared from the dread

› lob XVII, 11
* Katth. Vm, M.
* Pa CXVL X
• Matth. XXVIII, MX 9
• Ibid. XXIV, «6.
• lac. I. 17.
• Rom vm, fit.

1 BmA XX, A

iunt which had boon moaaood. So wo also, dearly A bolovsd, may avert the thrsateaed scourge by rupee ẛeas fisating, aad prayer. Let aa all at onee soiao upon theee weapons *of* the spirit, and with oar whole heart aad seal pour forth prayers to God for that peaae which this world cannot give, and which in the preoent agitated state of the country can ẛom from God alone.

It io not for us to inquire into the causes which have led to the preoent unhappy condition of affairs. Thia inquiry belongs more appropriately to those who are directly concerned in managing the affairs of the republic. The spirit of the catholic church is eminently conservative, and while her ẛninister rightfully feel a deep and abiding interest in all that concerns the welfare of the country, they do not think it their province to enter into puliticiTarena. They leave to the ministers of the human sects to discuss from their pulpits and in their ecclesiastical B assemblies the very exciting questions which lie at the basis of most of our present and prospective difficulties. Thus while many of the sects have divided into hostile parties on an exciting political issue, the catholic church has carefully preserved her unity of spirit in the bond of peace '. literally knowing no north, no youth, no east, and no west. Wherever Christ is to be preached and ẛinner to be saved, there she is found with her ministrations of truth end of mercy. She leaves the exciting question referred to precisely where the inspired apostle of the ẛentile left it, contenting herself, like him. with inculcating in all classes end grades of society the faithful discharge of the duties belonging to their respective ẛtate of life, knowing that they will all have to render all atrict account to God for the ẛeed done in the flesh, that this life is short and transitory, and that eternity never C ẛnd Beyond this point her ministers do not consider it their province to go. knowing well that they are the ẛninister of God, who ia not a God of dissension, but of peace1 and love.

Had this wise and conservative line of conduct been generally followed troughout the country, we are convinced that much of the embittered sectional feeling which now unfortunately exists would have been obviated, and the brotherly love, the genuine offspring of true Christianity, instead of the fratricidal hatred which is obviously opposed to ẛt essential genius end spirit, would now bless our ẛellow-citisen in one harmonious brotherhood. May God. in His abounding msrey, grant that the. sectarianism which divides aad ẛow ẛẛn may gradually yield to the catholic spirit, which unites and breathes unity and love!

IT. System st esamnaisa ẛebssl

We think that ~few candid observera will fail to have remarked the progressive demoralisation among tbs youth of our country, and to regret that the system of common school education has not certainly succeeded in obviating this downward tendency, to which we may fairly ascribe mneh of the preaent alarming condition of our affaira. Under the influence of this plausible, but meet unwise system, the rising generation has been educated either^without any deflnite religious principles at all, or with false, at least, ẛnor or lesq exaggerated and fanatical ẛrinciple The system itself, if carried out according to its alleged intent of abstaining from any ẛéfinit ẛeligion instruction, is well calculated to raise up a generation of· religions φ-- diffeeeatista, if not of practical infidels; and if not thus carried ent, its tendency is to develop fhlee or very defectiva, if not dangerous principles. The facta, we believe, suflcieetly prove that the iilseeos of oar eomasoa schools has boon developed either ia one or both of these ẛiroetioa We can scarcely explain in any other way the manifest moral deterioration of eonstry, which is probably the very worst feature in onr present ẛrouble No candid man will deny, that public virtue is now very far below the standard to which it was raised in the earlier aad purer days of the republic, when our fathero admired the moral heroism,'and were guided by ẛh political wisdom of a Washington.

'Iph.IV, ẛ 'ICsr.XIV, tt.

We have not ceased, on all suitable occasions, to warn our countrymen against the dangerous tendency of ẛhi system ẛ it ẛa been practically carried out, not merely becauae ẛt operation is very unjust to ẛuroelve but because we consider it radically defective and wrong: but our appeal has been made calmly and with due regard for the ẛeeling and even what we might consider the prejudices of ẛther We feel it to be our most sacred and our most solemn duty to rear up our children in the knowledge, fear, and love of God; and we regard this ẛ the eesentjpl element — as the very foundation, the life and soul of all sound educatio^ among Christians; that which, in fact, distinguishes the latter from education among pagans. As thia religious training is not possible in the public ẛchool ẛ at prosent organised end conducted, our children are necessarily excluded from them, ẛ effectually as they would be by locks and bolts; unless, indeed, we were to become so dead to faith ẛ to be willing to sacrifice the religious education of our children for a merely worldly convenience. But thank God! we have some faith yet left in the midst of this cold world of utilitarianism; and hence, after paying our due proportion of the common ẛaxe for the support of ẛchool which are thus virtually closed against us, we feel constrained (o erect ẛther at enormous expense, for the Christian education of our own children Whatever else may be said of us in explanation or denunciation of our opposition to the common school system, our worst adversaries cannot but admit our sincerity, proved as it is by what is usually regarded ẛ a conclusive argument in this age — the large expenditure of our money for this purpose.

In a country so divided ia sentiment aa ẛur is on the subject of religion, the only system which would be fair and equitable to ẛl, would be that which would make education, like religion and like all other important pursuits, entirely free; and if taxes are collected from all for ẛt encouragement and support, to apportion the amount of these taxes Curly among ẛh scholars taught certain branches up to a certain standard, no matter under what religious or other auspices. This system would elicit educational industry and talent, by stimulating competition; and we have not a doubt that it would lesson the cost of education, greatly extend ita blowing·, and render it both sounder and ẛnor widoly diffused. It would satisfy all classes, and it would render the ẛchool really publie and common — which they certainly are not at present except in namej^ The young State of Texas baa already adopted this justprineiple in her public school system, and there is every reason to believe that its operation will be found to be so beneficial ẛ to onẛo rags other ẛtate to follow ẛh oquitabio ekample. W earnestly oosMsoad thoser reflection to all the fair-miadsd and impartial aasoag

our feUow-eitiaras. Why should there be ra odious A and expensive state monopoly in odraatioa, nay ■ore than in religion? Why should the state undertake to Monopoline ednoation any mon than commereo? Why should the inured rigb<apf parente oror their children be disregarded and triunpled under foot by salaried state officials—salaried too by moneye collected by force of lav from the very I parente who are than deprived of their mured and inalienable right of educating their children ao> cording to their coasdoaeoe? In one word, why ·hould ednoation be lorn free in thia republic than it is in the monarchies of Barope, oven thoee which are usually represented as tbe moot abootato and despotic? Why should our happy and *free* republic be behind England aad even Austria in the matter of free education? Yet such is unhappily the foot, established by abundant evidence.

T. Other griovaaeea.

We should not bo tempted to discouragement, beloved brethren, even df we have still to suffer under the influence of this and of other grievances, such as the hampering of religious freedom in our public charitable institutions, which having been founded and supported by common taxation should obviously be open alike to all, without involving any abandonment of religions principio or practice in those who are admitted to share their benefits. Such being the manifest requirements of the moot simple equity and iustioe, it is plainly a violation of constitutional right virtually to excludo the ministration of catholic clergymen in flavor of their coreligionist^ from such establishments; — as we are sorry to learn has been but too often the case. Our large confidence in the sense of right and of fair-play inherent in the American mind induces C the belief — at least the hope — that this grievance too, when properly brought before the public, will be redressed, and that catholico will thus obtain, whet alone they ask for, equal rights with their fellow-eitisena, with whom they have to bear equal burdens. We seek no exclusive privileges, but only clear and undoubted righto which we freely accord to all others.

VI. Faith aad muss, TI» aad eternity.

We must carefully avoid, dearly beloved, the great fault of this ago, which io the habit of looking on all thingo not so much with the eye of faith, as with that of sense. Thio world ia in the habit of preferring the present to the fature, time to eternity. What io shadowy, uncertain, and evanescent. carries it over what is solid, certain, aad permanent, and eternal. In judging of men aad D things, we are sorely tempted, by the perverted spirit of the age, to make our estimate from the stand-point of thia wprid — an if another world of eternity did not exist; — as if the dear light of heaven was and is not constantly, reflected oa the dull things of earth! Woo to us, if wo think, aad move, and live for this miserable world alone! Professing to bo Christians, we would bo really worse than the pagans — we would be the most miserable of men: — miserable in this world, without any certain or well-grounded hope for immortal blim hereafter!

Our philoeophy ia thus radically vitiated by the spirit of the ago'. If we are really aad truly men of sound judgment aad of correct oahralatioa, eternity will far over-balaaee paltry time in our estimation. What ia time? It is bat a fleeting momral; it is valuable oafly, aa boflag Urn ptfoa ef utamity. Let us always remember the words of the immortal sacred orator of the twelfth century — 8aint Bernard — that death ia a momaat oe which eternity

Alaa!-that the men of thio world addons, or never, think of thio, tbe moot important of all truths, and the soundest principle of all philosophy. Truly, they .have changed the truth of God into a lie ; aad .profeming themselves to be wise, they have become fools Let us not imitate them, bat rather pray for them, that they may bo converted and bo raved!

TП. Christian hartal and furamle.

Wo exhort you, dearly beloved, to remember in your pious prayers those who have died in the faith, to have the holy sacrifies offered up for their eternal repose, aad not to consider that yon have discharged yqur duty to your deceased friends by B merely performing over their renudos the rites of a showy and expensive fanend. - We also remind you of the pious aad most commendable usage of the church, which we would earnestly desire so nee everywhere introduced, of bringing the remains of ths dsad to ths church in the morning aad having the clean oblation offered up over them before they will bo carried to the cemetery. We also feel it to be our solemn duty to protest against the abuse, which has obtained in some places, of conducting the remains of the deceased to the church and to tbe oemetsry with a long and pompons procession of hacks, which practice induces an unnecessary and sometimes ruinous expense, opens the way to many serious abuses and scandala, 'and la certainly of no reliqf or advantage whatsoever to the departed soul. The money thus uselessly sprat would be much bettor applied to the often destitute survivors, especially the orphans of the deceased.

TПI. FsMbfal «Marge of all datlm.

We exhort you,, beloved brethren, in tbe name of Christ who will judge the living and the dead to discharge faithfaily all your duties as citisens rad as Chrmtians. Love the country, obey tbe laws, love ybqr neighbors aa yourselves. Do all thio ror the love of God, who is our father in heaven, and whoso sun shineth equally upon the righteous and the wicked Give good example to all, and avoid all scandal, loot the name of Christ be blasphemed on your account Let your light so shine before men, that seeing your good works they may glorify our father who ia in heaven·. Forgive and love your eeemlte. do good to thoee who do evil to you, aad thus overcome evil by good Show to all by your conduct that you are catholice, not ia name alone, but ia deed and in truth, knowing well that faith without works, svra as the body without the soul, is dead Bo good husbands, good wives, gpod fathers and mothers, good neighbote, good citiaona of this noble free ooantry; and above ail, good Christiane, dearly loving your religion rad reducing to practice in year daily walk all its elevated aad UVe-giviag principles aafl maxims.

la one word, be good catholica, for this will include all else; rad rather suffer the loss of propetty rad of life itself than bring disgrace by your conduct on the ohurq^ of Christ, that venerable rad immaculate mother, thaf glorious spouse of Christ without spot, wrinkle, or blemish", who after giving you a new life in the lav^of^regeaaration, haa

ı Bern. I. U. M. f · Bam. XII. fl.
·IXTta.IV. L "Iran. M.
· MsSSh.V. «& "Bpk.V, K.
"MAV.IA

roared you up ia bar maternal boeom, fisoding you À day' by day with tba heavenly auu of bar life giving eflcremeata, and constantly Bartaring yoa vitb morn than a awtber · solicitade, tobdoraoaa, aad love. Oh! whatever aba yoa may da ar «afar, do aot bring reproach on tbit good-aad woU-belovod spouse of Christ — thio bring and immaculate mother of all hit true ehildroa!'

IX. goal for ths ebareh.

Nourish constantly in year hearts a generous seal for promoting the interests and prosperity of thio holy ohuroh. Lore to see her sanctuaries rise up in beauty, decorated with the shining vesture of holiness, all over the land. Continue to encourage by your generous contributions the erootion of orphan asylums and hospitals, for the rearing up of Christ's abandoned little ones under the shadow of his holy sanctuary, and for alleviating the paags of sickness B and soothing the agonies of death, especially among the poor, who are the special favorites of heaven. More especially, let us exhort yon to promote everywhere, according to your means, ths erection of schools where your children may be educated in learning and piety, free from the contagion of the dangerous example and corrupt or false principles of the world. The children are the hope of the republie and of the ohuroh in the next generation, after we ourselves shall have been gathered to the tomb; and as we will rear them up, so they will be in mature life, both as citisens and as Christians. God gave you these little ones, and ho will demand their blood and their souls at your hands! Do not forget your solemn responsibility to him in their regard.

X. Sapportlag pastors.

We need scarcely remind you, dearly beloved, C of your obligation to support your pastors, who break to you the bread of life, and who watch over yoù knowing that they must give an account of your souls ? You are bound by every law — the natural^- the ecclesiastical, and the divine — to contribute generously according to your means towards the suitable maintenance of those who minuter at God's altar, and who have a right to live therefrom '. Can you approach the holy communion with an easy or a safe conscience, if you should have boon so unfortunate, or rather so criminal, as to have been guilty of depriving .the laborer of hie hire Do you aot know, that, as it is laid down in our catechisms, thia is one of the sins which cry aloud to heaven for vengeance? And will you venture to appear before the dread' bar of God's judgment with this sin upon year consciences' We beseech you, dearly beloved, to reflect seriously upon this D duty while it is yet time, to repair that in which you may have been wanting in timos past, and to resolve firmly before God never in future to neglect its strict performance. Wo are thus carasst and urgent, because wa learn, with much earprise aad regret, that in certain portions of thia ecclesiastical province — happily not in the larger or better portion — thia sacred duty has been hitherto loot sight of and neglected, and the pastors of souls have in conséquence boea loft to suffer. Thimohoald not bex aad wo oonfidontiy trust to your sepse of justice and to your generosity to remedy the ovil.

XL ^eelMtmtiml seminaries

There ia still another subject of great practical importance, to which we would beg briefly to call year attention. It is the training aad edacatioa of mutable candidatae for the holy ministry. Alaa! the harvest is indeed groat, but the laborers are few; aad we should therefore earnestly pray the Lord of the harvest to ooed laborers into Hie harvest ? Bat to rear them up properly and to educatq them for the priesthood is a work of time, involving a heavy expenditure. For the suitable education of each candidate, an outlay of at least from one to two thousand dollars io requisite. As the adequate supply of good priests is an object of paramount umeeity for the goaersl good, all should feel deeply interested ia its promotion, and all should feel bound to contribute for this purpose according to the means with which they have been blessed by almighty God. By general and liberal concert of action in each diocese of the province, not only the local eocleaiaatioal semi nariea could be easily supported. but sufficient meana ciao provided for the' proper maintenance of our two provincia) establishments, the preparatory seminary of saint Thomas, and the theological seminary of mount saint Mary's. We are happy to be able to report that both these seminanes are now in a very satisfactory condition; and we earnestly bespeak your seal and liberal donations towards rendering them and the other ecclesiastical seminaries of ^he provides still more flourishing and useful. s

In this oonnexion, we feel it to be our agreeable duty to return dur most heartfelt thaaks to the venerable pontiff who now sits on the chair of Peter for the munificent seal which prompted him to promote the establishment of a college at Romo for the ecclesiastical education of American youth, and we anticipate great and manifold advantages from this institution located in the centre of unity. Wo also take much pleasure ia thanking our venerable brothers, the cardinal archbishop and the bishops of catholic Belgium, for the truly Christian and noble seal which has prompted them to lend their aid to the establishment of the American college of the immaculate conception at Louvain, the seat of the ancient and illustrious catholic university which has shod so much glory on the catholic church. This College, founded with the praiseworthy concurrence of some bishops of province, has already sent eleven sealous and efficient missionaries to our church, and we anticipate much good to our holy religion as likely to result from its continuance and prosperity, of which wo are well speared. We bespeak for it the continued benevolent interest of the Belgian prelates. Aad wo would bo wanting in our duty of gratitude, if wo did not also thank our venerable brethren of the Irish hierarchy for the benefits bestowed upon our missions by the excellent missionary college of All-Hallows, established and still continuing to flourish under their fostering influence and protection.

XII. CsafarvMM of ths elorry.

We need scarcely remind our beloved collaborera of the clergy, of the signal advantages to religion which will certainly result from a faithful compliance with the decree enacted In our last council, enjoining upon them regular ecclesiastical conferences on mattam connected with the exercise of the holy ministry. Buch reunions of the clergy, besides promoting that fraternal feeling which » so sweet a bond of Christian and clerical union, strongly tend to encourage the study of sacred

'.Btbr.Xm.lL ‘IOK.IX.M. 1 Matta IX. (7-1.

things, to oBcit seal for the salvation of soula, aad to sstabBsh uniformity of praotioo ia atiaor rites aad observances. la view of seek advantages, we earnestly oxbort our venerable brethren to establish or continue snob ooaforeaooo, under tbo direction of the ordinaries, in all tbo diseases of this province.

XIII Proper *ter* pease.

Finally, venerable aad beloved brethren, we exhort' you all to pray fervently for peace aad prosperity to our beloved country, now threatened with the manifold aad unspeakable evils of dissension aad civil war. We are the ministers and children of peace and of love, aad the spirit of our holy' reBgioa should prompt us to pour forth oaneet supplications to God, that be would vouchsafe to stUI the tempest raised by human passion, aad restore to us that blessed peace wieh the world cannot give, bat which eometh down from our talker who io ia heaven.

And now, dearly beloved, we invoke upon you the peace aad the blessing of almighty God, the Father, Son, and Holy ghost! Amen!

This pastoral will be read in all the churches of the province on the first Sunday after its reception.

141 iunii a-». — CONCILIUM PROVINCIALE NEO-EBORACEN8E ΙΠ.

Concilium provinciale Neo-Eboraoenee III ia Foederatis Statibus Americas septentrionalis, colebratum a die 2 ad diem 9 iunii 1861, praeeide-Ioanae B Hughee, arohiepiscopo Neo-Eboraeensi.

Bibliographie:

ii Concilium provinciale Neo-EboraMnee III, mense iunii anno 1861. New-York, Ed. Dunigan, 1862. In-12·, 38 p. — Washington, catholic uni-' 'varsity. — Ipse non vidi.

2) Aeta et decreta sacrorum conciliorum recentiorum, collectio Laoensia, auctoribtu presbyteria s I., e domo b. v. M. sine labe conceptae'ad Lacum. Tomus tertius... Friburgi Briagoviae, sumtibus Herder, MDCCCLXXV, col. 291-302 et 1177-86.

UTTERAB CONVOCATOBIAl.

Ioannes Hughes, Dei et apostolicae sedis gratia archiepisoopua Neo-Eboracensis, omnibus et singulis revmis dominis episcopis, eaetorisqus ecolosiaetias viris qui, de iure vel de consuetudine, concilio provinciali. Neo-Eboracensi intéressé debent, salutem in Domino.

Per has praesentes litteras revmis fratribus nostris episcopis huius provinciae Neo-Eboracensis suffraganeis notum fecimus et significamus, nos, ad Dei omnipotentia laudem et gloriam, synodum provincialem in urbe Neo-Eboracensi, oocloeiaque nostra metropolitans celebrare decrevisse; hanoque synodum ad secundam dominicam post dominicam Pentecostes proximo futuram, scilicet ad diem seeundam mensis iunii huius anni indicimus ac convocamus.

Quamobrem, omnes et singulos revmos episcopos monemus et adhortamur, ut quamprimum quaestiones praeparent, quas in tali concilio pertractandas existiment casque ad nos in scriptis, ante diem primam mensis maii, mittant ut omnia in ordinem redigere et in promptu habere possimus. Assignata igitur die, per pe vel per legitimum procuratorem, ei forte iustum obrepserit impedimentum, conveniont et comparcant ut collatio consiliis, ea quae ad religionis decus et incrementum, tfostramqne et ovium salutem maxime spectant, adiuvante Spiritu sancto, decernamus et exequamnr.

Bldios ac revmos episcopos rogamus ut ia suis dioseesibus eos omnes de huius concilii indictionb moneant, qui de iure vel de consuetudine vel de privilegio eidpm intéressé debent

De mandato illmi ac revrhi domini:

Franciseus McNeirny, socretarius.

Datum Neo-Eboraci, die 14 apriBs 1861.

ACTA PRIDIE CONCIUVM.

Die 1 iunii, quae fuit sabbato, anno a partu Virginis 1861, concilium Neo-Eboraoense ΠΙ exordium habuit. Hora poaUmsridiem quinta, illihi ac revihi praesules, quos pwnitteras in concilium convocaverat illmus ac revins antistes Neo-Eboraoenaia, convenere in sacristie aedis metropoBtanao. Aderant ibi cum Uldio ac revfoo archispiscopo, episcopi mdfraganei sex, nempe:

IllAns ac roribus Ioanna MeQeokoy, episcopus Albaaceete;

Dlfous ac revmus Ioannes B. Fitzpatrick, epiacopas Bostoniensis;

Illibus ac revmns Ioannei Timon, episcopus Bnffalensis;

IllAus'Ue revmus Ioannes Loughlin, episcopus Brooklynenais;

Bimus ac revmus David G. Bacon, episcopus Portlandensin;

Illtbus ac revmus Franciscos P. McFarland, episcopum Hartfordensis.

Illmus ac revmus Iacobus R. Bayley, episcopus Novarcensis, nondum advenerat, eum in conventum patres/,eeee receperunt Aberat etiam illmus ac revmus Ludovions de Goeebriaind, episcopus Burlingtoniensis, quem adversa videtudo longum in Europam iter suscipere iusserat

Ulmo ac> reviho archiepiscopo proponente, officiales incoquenti dio publicandi, designati sunt communi patrum consilio, videlicet:

Promoter concilii: illmus ac revmus episcopus Albanenais;

Notarius: reverendus dominus Ioremias W. Cummings, sacrae theologiae doctor;

Secretarii: pator Antonins F. Ciampi, societatis Ioan, si reverendus dominus Thomas 8. Preston;

Magistri caeremoniarum: reverendus dominus Franciseus McNeirny et reverendus dominus Christophoraa Farrdll;

Cantores: pater Hector Glackmeyer, societatis Iean, et reverendus dominus Ioannes Doyle.

Subinde in eam sententiam iverunt patres, ut in publias comitiis invitati intéressent jllibuo ac rev&ua dominus Petrae Espinosa, episcopus Guadalaxensia, et iUdinf ac revihuo dominus Petrus Baraiaa, spisoopus SanotkAloiaii Potoeionsis, qui Mexicanao reipublicae civilibus diqpordiis ab sua sedo exacti, Nao-Eboraci tam exalabant. Blfhi ac revdii domini praesulum invitationem grato et libenti animo exceperunt

Quaestiones in concilio agitandae et dedniondae, quaeque antea patribus fuerant tempestive submissae, traditae tum primo sunt reverendo domino Frenoaoo McNeirny, secretario archiepiecopi, ut eae tabellis inscriberet.

Deinceps superiores ordinum regularium qui in provincia Noo-Eboraoesm versantur, ot queia sive iure sivu oemsuetadiM leone est in consilio, una cum spisiopcram theologis appellati'suat, Bβiββφî.. -e,'

Bevartedu domina Repertu» Abbi
prior monasterii ordini Sancti Benedicti.

Admodnm revereadu pater Pamphilus da M»-leano, änate provincialis ordini Sancti Frandaci in America aeptentrionali.

Admodnm reterenda pater Edmunds de Paaw, vice-commitaarn ordini pinorum Conventaalinm.

Reverendu pater Ramifia Io Tellier, eocie-tati lean, vioe-nperi«r generali miaaionam provinciae Francia aocietati· lean in America aepteatrionali.

Reverends pater Laurentia Holaer, rector domna congregationi SSdii Redemptori

Admodnm reverenda domina Thoma Lynch, vicaria generali dioeoeai Burlingtoniensi

Theologi

Ab illdio ac revmo arohiepiaoopo Neo-Eboracenei: admodum reverendae domina Galielmu Stem, vicaria generalia; admodnm reverenda domina Michael McCarron, ärchidiaconu ; reverenda domino Iaoobu McMahon.

Ab epiacopo Albanensi; admodnm reverenda dominae Ioanne I. Conroy, viceariua general».

Ab opiaoopo Boatoaieaai: reverendo pater Aqgustu I. Thebeud, sodetati lean; reverenda» pator leidorua Daubrecae, eoeietatia lean.

Ab epiacopo Bu&lenei: reverendo» dominae Michael Credan; revereadu· pater Ioanne B. Bandinelh, congregatioai Paaaionia Domini nostri.

Ab epiacopo Brooklyn···!: admodnm reverenda domina Ioanne Raffeiner, vicariu generalia; reverenda domina Carole» C. Piae, aacrae theologiae,doctor.

Ab episcopo Portlandenai : admodum reverondu Eugenia Müller, vicariu genendi».

Ab epiaeopo Hartfordeoei : reverenda» domina» Matthaeo Hart; reverondu domina Galielma» Quinn. _ .

Tandem, ipao illdio ac revtho arebiepiacopo proponente, indixerunt praesul·· conventu »ive publico rive privato habitum iri hora 10 eum dimidio ante meridiem uaque ad horam 1 eum dimidio a meridie; itemque ab hora 4 ad 6 pomeridianam.

ACTA CONCILII.

SBSSIO PB1OB PUBLICA SOLBMNIS,

t^,»Wi

Advenerat superiori nocte Illmu ac revmu dominua laoobua'R. Bayley, episcopus Novareenai una cum admodufti reverendo Patritio Moran, eiu theologo et vicario generali.

Dominica die, quae erat secunda poet Pentecosten, ex aedibus arohiepuoopi, supplication· eolemni, bini ac bini, theologi, officiales, illihi. ae revmi praesule·, sacerdotali aut episcopali cultu quique distincti, prooemere ad aedem metropolitanam Sancti Patriti^ Coetum comitabatur Illmu ac rovmu» arehiepiseOpua, qui mimam honori Spirite aaaoti Dei pontificio rite celebravit. Sacri ministrabant admodum reverendus Gulielmu» Starr·, presbyter amieten·; reverendo dominus Gulielmu P. Morrogh, sacrae theologiae doctor, diaconus; reverendu· dominu Ioeephu P. Wood·, subdiaoonu Arehiepiscopum laeva et dextera assidebant admodum reverendu domina Michael McCarron,arohidiaoonus,reverendu dominua Thoma S. Preston, cancellarius. Re divine absoluta, Illmu ac revmu» Buffaleasi sermonem habuit ad populum. Dein -official·· concilii renuntiati ; psalmi decantati cute precibus et hymni ad normam pontificali· Romani. Decrqta ooneilii Tridentini de professione fidei et de recidentia episcoporum perlecta fuerunt de suggesto. Subinde professio fidei, iuxta formulam a-Pio IV pontifice optimo maximo prolatam, emisea fuit ab illdio se rsvmo arebiepiacopo, quo coram illihi ac revfti ooepiaoopi eandem fidei professionem recitarunt

Tandem episcopi·, clero, populoque rev&u archiepiscopus solemnem benedictionem de altari impertivit.

Fermata prq/esrioms *jUti.*

[VhU Hψτα Mansi, t. XLVII, col. 9-10.]

CONGREGATIO.PRIMA

habit» privstin, feri II, die & inaii.

Hora ante meridiem 10 cum dimidio, praeaule revmi, rochetto et mouette induti, aderant in facri ecclesiae metropolitanae. Concilii ambo secretarii uniee admissi.

Rimo ac ravio arebiepiacopo promovente, con-•enaere^atresé»

L Epistolam ad summum pontificem aeribendam e* nomine eoacilii ab epmeopi Albanenai Boatomeàai.

2. Iittera pastorale» ad clerum et populum provinciae Neo-Eboraeenai exaranda ab episcopi Büffalenai et Novareenai.

S. Manu quaeatione elucidandi theologi» concilii committendum e* epiaoopi Brooklynenri, Portlandenai et Hartfordenri.

Theologi deinde omne in ox voluti soete partiti fuerunt, quorum finguli lingulae quaeetione forent examinandae et agitandae, antequam de iiadem coram patribu referrent. Cum totum ferine tempu huinace primi conventu in id operi impenaum fuisset, reeeeaere patre

IOΝΟΜβiπO PRIMA,

Publice incepta, hora post meridiem 4 eiusdem diei, in-ipsa aede metropolitana. Praesule et theologi omne intererant. Revmn ärehiepiacopu conventum alloquen·, primo e patribu congratulatu», quod eonciKum provinciale III rite et feliciter estent auspicati, eosque ädhortatu ut in propositum finem summe contenderent. Videant quantum inde levamini et voluptati tibi hauriet IIfu domina et paren omniam Pius, pontifex optimus maxima·, hisce praesertim temporibus, quei inimici homine et rebelle subditi tot ac tanta -in ipaam moliuntur. Profecto modie omnibus eaee enitendum ut parenti ac dnei ec)eri m&o, quantulacumqne arte valemus, praesto sima Theologo deinde ädmonito voluit nt in muneri Ipsi commuai magnitudinem oculo intente defigerent, federentque sapientiae suae nervo atque ärtu eo flectere, ut sedulam atque utilem operam episcopi» conferrent. Ii enim ex theologorum suorum «cientia et diequieitionibue maxitnumaibi praesidium pollicentur in Ii definiendi» ae statuendi·, quae Dei gloriam et animorum salutem promovebant

Ad haec revdms ärchiepucopu perlegit quaestione· privatim a theologi agitandas, eaeqa pro opportunitate, declaravit.

Atque heio ab epiacopo Buffalen»i propositum, luberetns rev&o arebiepiacopo et patribu· conventum dimittere, nt plu vaeui tempori relinqueretur theologia, quo praestitutum Ipsi pennum facilia absolverent. Conseruere ad unnjp patre precibusque de more adbibiti·, omne 'alio coneeeserunt.

CONGRBGATTO 8BCUNOA PRIVATA.

'Quae sapersrant quaeetione iUftus ac revia premotor te eeaailie roeitabat, ut earum «ammam.

rent pro episcopis provinciae huius Xeo- Eboracensis, Novarcensem simul rogantes, ut in eao' regulas opportune delinearet.

Bevmus Francisco Ssus, assidebant eius vicarius et archidiaconus; coepiscopi roebettis' et mosetKs induti; presbyteri autem np^ffpelliceo. circumstabant. Sacris est operatus illmus ac revihus episcopus Portlandensis. adsistente admodum 'reverendo Eugenio Müller, sicario generali, reverendis dominis Arthuro I. Donnell) et losepho P. Woods. diaconum et subdiaconum agentibus. Subinde revmua antistes, ecclesiae more, iusta persolvit; idemque laudatione ad populum scite meminit, quam praeclare de catholica ecclesia hac in provincia meriti faerint episcopi, quorum animas pientissimis hodierno conventu litatupr est.

Funebris ritibus absolutis praesules illmi ac revmi.

pntieeimè ea A theologi^ fpreataseigaaadae.'Subinde secretutn conventam discerner·' secret· mitris et pluvialibus contecti? hxmno« nsalmos et preces ad nonnam pontificalis Romani decantant, et postquam archiepiscopus bene omnibus adpVecatus est. finem sessioni imponunt.

CONGREGATIO tertia privata

Hora post meridiem 4. aderant episcopi in aacristia aedis metropolitanae. ubi quaestione· ab theologis agitatas et expositas iam ipsi susciperent propius examinandas et definiendas. In hunc finem theologorum argumentatione· coram perlegebat episcopus Albanensis. ut harum momentum dispicerent patre·, et consilia de singulis eoçferrent. At cum singula quaestionum capita non eam portenderent magnitudinem, ut singula sancirentur, visum eat patribus ea tantum decernere quae Christianae rei utilius inservirent.

Quatuor igitur decreta hodie lata sunt patrum suffragio, eademque litteris per secretarium oonsignata.

Hora 5. conventum dimisit archiepiscopus

COWRWGATIO QUARTA (PRIVATA),

dis a iaaii

Privatim iterum hodie mane conveniunt patre stati· horis, ut de deeretis'ferundia deliberent adhuc, et videant num praestet nova· quaeationeein medium proferre, ac theologorum sententiam de iis rogare. Aliquot numero superadditae.

CONGREGATIO TERTIA PUBLICA.

Ab theologis habita est coram archiepiscopo et episcopis, post meridiem huius diei, ad duas continente· boras; quo temporis deeurau in id aoum aure· atque animo· intendebant patres, at theologorum argumenta et rationea prob· arriperent.

CONGREGATIO QUARTA PUBLICA

Hora consueta. in pomeridtauuni conventum theologi adqiisoi, ut de quaestionibus quae supererant sent^itiam dicerent. Atque, hac postrema vice. in congressu ipsi consedere

CONGREGATIO SEXTA PRIVATA

die H iunii. hora 10 'Um

Aderant praesule·, concilio finem ismiam facturi In medium rursus adductae quaeationea quaa decernere vel maxime intererat Initio diaputatum eat. ^utilene an necessarium, anathemate in eoa animAdvertere, qui matrimonium inituri ministrum adhibent

adeo obtinet, ut vehementer ingemiscant patres reporiri "multos, qui. do animarum suarum beatitate aut exitio ne tantulum quidem solliciti, tam exiguo in pretio habent sacramenti illius asmi religionem, ut ab eccleaiae legibua facile desciscant Re instanter perpensa, decretum V sancitum est a patribus, quod malo medicinam faceret

Subinde ed aliam gravissimam quaestionem mentis aciem denuo patres converterunt. praeataretne an etiam oporteret aedituorum vulgo, *IriMrtt* operam auaeipere in administrandis bonis ecclesiarum, nempe utrum viri aliquot apecXatisainii seligendi sint •x quavis congregatione seu paroecia, qui. fiduciam eripientes, cum parocho de rebus gerendis deliberent. ot in eiua vicem, ipso tamen auctore vell •erte duce, rationes eccleaiae negotiaque procurent, sive quae id reditus sive quae ad iQpeneaa spectant, Legibus civilibus iam alicubi cautum eoae, ne quia ecclesiasticorum bona ecclesiae, cui praeeat, tanquam pro auo aut pro haere poaaideat. Sin aliter, rectore •eu parocho demortuo, boua illius eccleaiaé publice erunt possidenda. Verum, ubi ecclesiastici titulo posaesaionis ita privimtur, iua ratumque eet. laicos. sive eorum coetum afiquem, ecclesiae bona habere ac possidere. Id etiam emolumenti aedituorum officio pastoribus accedit, quod, tot tantiaque negotiis haud ita distenti ac districti, alacrius atque etiam felicius ovium suarum salutet promovebunt.

Contra vero periculosum nimia, laicos in partem tanti muneris vocare, quod ipais anaam veluti praebet animo intumescendi, et praeposteram sibi auctoritatem arrogandi. Hisce -ergo atque huiusmodi rationibus hinc inde versatis, in eam sententiam devenerunt patres, aedituos quidem creari in praesontia non expedire omnibus ecrlesiis. Perutile ac porro necessarium autument patres certas regula·,

f-

egAlau annotavit aecretarius. eabd$mque tabuli· inseruit.

• J <VX»R»iATlo SEPTIMA PRIVATA

, In supremum hunc conventum soli priesules consesserunt a meridie tt de litteris a4 summum pouti-^ 4eem mittendis agerent, aliaque pertractarent remotis yeatibus. atque ipsis etiam secretarilk^/

.'KssKA rKRriâ

x'Die 8 humã, 10. ad aedem metropolil^ham. omni cultu atque ornatu, antistes, pontifices, presbyteri. dertât incedebant. psalAum hfüsrerT cantoribus praecinentibus. Ut· ad ariun ventum est. revmu· archiepisebpus'rem divinam vecit. Perlitanti ministrabant admodum reVerandus dominus Gulielmus Starrs, presbyter ssfistens; reverendus-dominus Gulielmus P. Morrogh. diaconus: reverendus ioseffhus P Woods^ subdiaconus. Archiepiscopmn in throno assidebant admodum reverendus d^ninus Michael McCarron. et reverendus dominus Gulielmus Quinn. Concionem ad populum habuit episcopus Albanensis. Sane nihil illa sapientius, Vel augusto patre ecclesiae digmui.

Tum omnia iusta et soletnnia sessionis in concilio supremae quae pontificali Romano oofttinentur. summa cum caeremonia servata sU^it. Precibus ad Deum actis, postulavit pomotoc iubere.t archiepiscopus finem cqpciliu imponi et dips decreta firmari. Ad haec secretarius lata decreta .recitavit, eademque altari imposita archiepiscopus et \oepis> copi iu main quisque vicem obsignarunt, eaques^ta esse per secretarium pronuntiavit archiepincopds.

laudationes tum et grates Trinitati augustaë, et magnae Dei parenti labis nesciae, redditae; vota pro pontificis optimi maiitui incolumitate, pro archiepiscopo et episcopis facta; fauste et feliciter precatum elero populoque. Tandem eucharistico hymno decantato, et benedictione aolemni per archiepiscopum impertita, quo ordine in ecclesiam prae-/^ suies et presbyteri fuerant ingressi., eodem in aedes archiépiscopales sese receperunt.

Faxi que easrbmonias inspectarunt, eas n^emoria et recordatione taepe^et. diu recolant ae venerantur Vel inde flat,'ut quae ad pietatis incrementum et bonorum morum praesidiriin patres pro sitis in Christo liberis in votis habent, prospera eveniant

"AIVLAMAWOSES.

Sanctae . et individuae Trinyyati sit sempiterna laus, honor,-virtus et glena.

Chereas Reeedicta sit, er nunc et semper'et per ^infinite saecula saeculorum.

Immaculatae 'deiparae virgini honor aeternus

Chonw; Piae matri honor eet^raut^et beatam eam dieaat omnes getfbrationes.

Beatissimo Pip Rapae IX. et domino jiostro, -multi anni et aekepna mpmoria.

Chorbs; Impleat eum Dominus spiritu consilii et fibrtitudinis. adverbariorUm ipsius elidat superbiam. eorumque contumaciam dexterae suae virtute prosternet.

Revino arehiepiaeopo Neo-Eboracenei. huiua concilii praecidi, eum multis annis plurimae gratiae.

'Chortu Plurimae gratiae, Pominus retribuat.

Reviuis episcopia, qui huic condNio adfuerunt, •dblix ad ecclesias suas reditus

CAorua Deua mittat eis auxüiutn de nancto, et de'Sion tueatur eoe.

Epiecopis^et presbyteria huius provinciae, qui obdormierunt m Oottfino. sors inter sanctos

Cdonu; Requiem aeternam dona eia Domine, et lux perpetua luceat eia.

Clero ac fidelibus huius provinciae, univeraoque dominico gregi, pax * Deo patre et Christo lesu

Chorus Pacem, quam mundus non potest dare, da illis Domine.

Decreta huius sanctae synodi -aaaidua veneratione prosequamur, et fideliter custodiamus.

Chorus. Semper Veneremur, aemper custodiamus.

Nos. in omni opere bono ministerium nostrum explentes, digni reddamur misericordiis et gratia primi et magni sacerdotis, lesu Christi Dei. intercedente sidiul beata eius genitrice Maria et ðmni bu· saneti·.

Chorux; Fiat. fiat. Amen. amen.

DWREIA (VI.W *11.U.*

1 Pastores animarum serio monemus eorum muneris omnino esse, curam scholae parochialis •ibinietipsis reeervare. nec magistrorum selo aut studio, utcunque probatis, unice fidere. Item sibi animo alte defigant officii sui partem sane principem esse, ut ipsi per se videant identidem, num pueri aut puellae scholam parochialem celebrantes ebristianam doctrinam addiscant ac porro intelligent.

i. Decretis a sacra congregatione rituum hac super re editis inhaerentes, mandant patres ne quis sacerdotum, quovis titulo aut praetextu, missam continuet submissa voce, quamdiu *(ftona* aut *Crrdô* decantatur in choro.

3. Cum sancta mater ecclesia nihil magis cordi habeat, quam reverentiam et obsequium erga tremendum sacrificium exhiberd^y visum est patribus vetandum esse cantoribus vel offertorium missae, vel seraphicum hymnum Smctaa, Zfosema adeo in missis solemnibus per varios modulos protrahere, ut sacerdos cogatur moras sacrificio ianeetere, donec ipsi canendo finem fecerint.

4. Etsi nemo dubitet sonos musicos et cantus in templis divino cultui nitorem ac splendorem addere. et christifidelium pietatem promovere; norunt tamen patres sedulo esse praecavendum, ne qui profani moduli sacris ecclesiae concentibus immisceantur, Hinc praxin. quae alicubi obtinet, scenicos humeros et^zmodos. verbis tantummodo immutatis, in officiis divinis adhibendi, penitus interdicunt.

5. Ut sanctitas nuptiarum inviolata Mrvutur, decernunt et praecipiunt patres, ut si quis catholicorum. fidei suae immemor et ecclesiae leges detroctans. ausus fiierit matrimonium inire coram miniatro haeretico, ia sciat ae ipao facto excommunicationem incurrere, a qua. in vim praeaentia decreti, honniai per epiacopum dioeceaeoa, ubi ipee domicilio vel quaai domicilio utitur, absolvi posait.

6. Ut forensibus litibus et iudioiis aditus praecludatur. hortamur presbyteros ut de bouts suta, ei qua ipsis sint ulla, testamentum ad normam legum tempestive conscribant; ne forte ea quae, ipsis demortuis/ pauperum aut ecclesiae usui addicenda forent, heredum, sive probati ii sint sive praesumpti. cupiditate diripiantur.

Î. Quandoquidem hominum ac temporum inconstantia ac mobilitato eo res adduci possunt, ut necessitas sese ingerat in unam vel alteram provinciae huius nostrae dioeceeim. laicoa aliquot probatos, seu aedituos, parocho adjungendi, queia curae »i< una cum parocho ecclesiae bona administrare; visum eet patribus, praeoeriptiunibua ac declarationibus in-

haerendo ab apeatqlwa aede aeapiw editi·, peae-xit MbH·· tliaureffneefed .M· m^tahflu ptu»au'

L. aertim vero· a aummia pohtificibu Pio VII ut Leope XII in "aulo fitari Naa ai» ŲMgi diu 3 aprilia 1833, et Qw iMgi'ua, die Ifi auguati 1898« fegula quaadam mature compingere, quae noiWS praebeant ac voluti formam tum aedituo· eligendi, tum eorum acta moderandi. 8unt vero huiuamodi:

a. 'Ut ne ille aedituorum' numero adMtqDatur, de quo, aub ipwint electionem vel paullo ante, oon-·titerit eunT aocietati euivia «fretae nomen deduce, vel, «aeramenta paachalia non auacepiaae.

b. Proli· intetHgaat aeditui nefaa «ibi omnino eme vel minimam bonorum ecelemae partem in aube nam quovft titulo, vel, praetextu traducere, aut in extnk. ħeo niai de venia epiaoopi, ac ‰errati conatitutioni-ƀu apoatolicia de rerum eeclemaaticaruin alienatione.

c? Ordinarii aumptibu· excepti·, ne lioeat aediiuh pecuniae aummam, rfttra trebentoa ăcutato nummo·." in iillum peculiare' opua erogare, niai cpiaqopua de acripto «aawntiatur.

d. Norint aeditui, ƥene epiacopuro eme arbitrium * nominandi et creandi parochum eccleaiae. cumque in officio detinendi vel contra. Ipaiua quoque epiacopi unice est. certam nummorum ũmmam paatoribua animarum attribuere pro eorumdem «uatentatione; nqt^e lieèt aeditui· atipendia .eiuamodi retinere, vel imminuere, vel augere."

e. Putori eat designate organiatam, cantore·, •acriatam. cuatodem aeu apparitorem, ludimagiatrum (ai qua achola in parochia exatat) et huiu· generi· ħomine alio·, qui altari vel templo inaerviant.

f. Caveant aeditnj ne. parocho inconaulto. quidpiam tanquam legem aut nonnam ƥarochiani ipai praefiniant, 'Hi qua porro diacrepantia potorem inter et aeditufla de rebua gerendi· conferente· exoriatur, nec diaaenaioneni componere ipai per ae valeant, controveraiam dirimet episcopus, cuius iudicio et aententiae parebunt ŏmne

t Ego loannea. archiepiacopua Neo-Eboracenai definiena aubacripai.

f Ego loannea. ĕpiacopu Albanenai defininn· aubacripai.

t Ego loannea Bernardu epiacopua Bostonien·!·, definiena aubacripai.

f Ego loanne·, epiacopua Buffalenaia. definiena aubacripai.

t Ego loannea. epiacopua Brooklynenaia. definiena aubacripai.

f Ego lacobua, epiacopua Novarcenaia, definiena aubacripai.

f Çgo David Oulielmua, epiacopu Portland^···, definiena aubacripai.

t Ego Franci*cu* Patriti», epiacopua HartTordenaia, definiena aubacripai.

leremi» OulieJm» Cumming·, notari».

F"....

In.svaod·· pvoviueUlum eolketh nihil ta·· jucundius tceider· tobit potart, qaafii et sauetituti tua· fidaniq duvutioM· at^«· obs&oitUa auttraa vovsrumus dunuo ₘ prefiturumr.

lam qoaa pro ƥhrfotitMta queram eura nobis par ta divinité· deiaaadata aat, bono at oonunodo duximus statuenda, aa tibi obaaqaantiaaiaM tablicimus, at eadem tua aaotaritate fcantur «t sapientia emendantur ae eorrigantur.

Verum, haec inter, dolor· aftcimur praegrandi, te quam Dai noatri aarvatoria vio· in terris ftingantom toto animo veramur ao complectimur, naqaiaaimoram perduellium artibus agitari, dolo at eOatameliia vexari, tuaqee aanetieaima iura infringi ae proteri. tiaaimun, quod eolBeita DÏÿS ṫ«·_η»· 'deatadmna, » to erigat, cwpltet ao fortunet. Baud •ernei OhriaU^ccleaiam aggreoMM eat priaqep» ƀuta •aeculi; aoa eemel impiam advera» Deu manem tetendit, et contre omnipotentem roborat», ₒₕ. Verum «tat adhuc reelaaia, et porrq atabit immota. quippe eul coelitu· eat promiaaum fore, nt nullae unquam ia eam poteatateagpiVevalerent. Te vero, beatiaaime pater, cui diuturnum adeo ac aaevia«imum certamen firre datum,eaLjnicantior multo in aevum •empiternum manet corona.

Quod autem oommiaai nobia ħuineri Mrtem •peetat, gratulari utique nobit^ip··' dWDeum quod acoeaaion» plure· Chriati domini familiae fuerint faetae%x qtao'aupremae qd te ljteraa obaignarimua/ Catholiooram'aoilioet ħumero—ŷdauctu- ,ŝede—aacrae plure· - fundamenti· exatructae, collegi· «t gy.nai inatirtita, ubi religionem, litter» et arte· liras edoocantuf juniores, scholae divenia in paroeciis apertae, quae religioni viri aut feminae moderentur. Brevi, illud diceae tuto possumus, nihil ferme no» hac in regione? praepediisse quominus Dei et an»·'morum, causam promoveremus in dies magis ac magia, Id vero ħcepti ħoatri ħora ăliqua innectere videtur multitudo propeniodum infinita catholicorum, qui ex Europa in hanc foederatam Américain immigrant. Semper huc ipsi adventabj omnium paene egeni, atque ea maxime ape freti, futurum ut labore diurne/ (cuius copiam omnibus heic, qui viribus valent, prostare sibi blandiuntur), vitae subsidia facile sibi auisque comparent. N'erum •ua ipsos spes decipit. Hinc fit. ut onus gravius multo subire cogamur, quo ipsis aeque atque aliis, qui Jiuc antea appulerunt, suppetias feramus.

Immane et luctuosum bellum civil^n hac nostra regione. Horentissima nuper et quae fauatajeliriaqu omnia pollicebatur, tam exarsisse, haud te praeterit, pater beatissime. Quot ac quanta nobis mala inde immineant, heic describere copia non eat. Id unum ergo abs te exposcimus, ut qua penes Deum principem pacis polles auctoritate, efficias, ne impendentes calamitates religionis nnstfae ssmae incrementum retardent, neve animorum saluti officiant. Haec vota sunt nostra, haec unice avemus, tanquam indubium tuae in nos benevolentiae argumentum ac benedictionis apostolicae, quam dextera tua praepotenti nobis deprecabundis Deus elargitur.

Neo-Eboraci. in Statibus Americae Foederati». ad dr IV idua ħunia anno 1H61.

VENERABILI FRATRI IOANNI,
architpitcopo Heo-Eboracmn,

PII» PAPA IX.

Venerabili frater, aalutem et apoatolicam benedictionem.

Neper tua acoepimua littera·, IV ħdu proximi meaaia iunii data·, atque intimo aingularia tuae, et {·torum venerabilium fratrbm tuorem coepiacoporum erga no· et banc Petri cathedram fidei, ămori et obeervMtiae aero» exarata·, quibo· aeta concilii provinciali· a te, eiedemque feaerabilibu fratribu recena concelebrati aupremo noetro, et huiu· «anctae •edi· iudicio ipeorum quoque 'veuerabilium fratrem nomine «ubiioero properueti. Quae quidem acta noatrae congregationi fidei propagandae praepoaitae ex more examinanda commiaimua, ut poatquam omnia accurate ad no· detulerit, congruum auo tempore det reapouaum. Ex eicdem autem tuia fitteri novimw quam aoerbua «it tuua et eoremdem venerabilium fratrum dolor ob teterrimum ■ane bellum, quod Dei hominumque honte·, ambulante· in impietatib», catholicae eccleaiae, huic

apoataUnM rodi Mbteqne Whmî lataliexi^M a etiam inorardhati oMMKo'a ta, eiodemque m·» bilibus fràtribM ferveatiasime Dm optimo suxime pro nKlesiae aaae sanctae triumpho. ae pru i»Cr-mitate Matra adhibsMtur preoes^-et quo modo iatic, divin ^adapitante gratia, catholicorum numerus fuerit suetum at pleres «aerae aedes a fondement» exstructae e| gynaecea ac collegia instituta. et catholicae achôlee in diversis paroeciis apertae. Quae «ane omnia non leti perte eolatio nubis fuerunt inter maximas, quibtdundique premimur, angustias et acerbitates. Non pouitmlis autem non 'Vehementissime dolere, venerabilis frater, exitiale civile bellum, quod istic exarsit, neque omittimus divitem in misericordia Ileum exorfire, utgtantuip malum avertat, et pacegj^ tranquillitatem^ue iatie regjonibus propitius restituat. Nihil vero dubitamus. quin pro eximia tua. et eorumdem venerabilium fratrum religione et aelo in hac tahta contra catholicam ' ecclesiam persecutione, omnis a te et ipsis venerabiliMs fratribus, matare usque studio impendatur opera in eiusdem ecclesiae causa strenue propugnanda, in animarum salute quotidie magis procuranda. atque in impiis nefariisque inimicorum homihiim conatibus reprimendis, qui pravis quibusque molitionibus omnem, sctieri unquam posset, catholicae veritatis lucem extinguere. amniumque animos mentesque pestiferis omnis generis erroribus inficere, pervertere, et iura quaeque divina et humana delere, et tum christianae. tum civilje reipublicae fundamenta penitus «vertere ennnituntur. Denique tibi persuade, praecipuam esse nostram erga te et ipsos venerabiles fratres benevolentiam, ac nos a cletnentissinio misericordiarum patre humiliter exposcere, ut uberrima quaeque suae bonitatis dona super te eosdemque venerabiles fratres propitius semper efTunttatr quse in dilectas quoque oves tuae et illorum tufyi traditae copiose descendant, atque horum auspicem, et propensissimae nostrae in te eosdemque venerabiles fratres voluntatis pignus, apostojrram benedictionem toto cordis affectu, tibi ipsi *Ât* eisdem venerabilibus fratribus, cunctisque clericis laicisque fidelibus tuae et illorum vigilantiae commissis, peramanter impertimus.

illatum Romae, apud Sanctum Petrum, die H augusti anno 1H61. pontificatus nostri anno XVI.

Pius papa IX

IHjPRRTIM

x/crot coafrfyatioHu da Pru/Mf/oada /idt.

Mense iunii snni I8tjl, in civitate Neo-Eboraeenti, habita est synodus provincialis, praesidente revmo domino patro loanne Hughes, illius provinciae metropolitano. Cum vero acta et decreta praedictae synodi ad sacram congregationem de Propaganda fide transmissa fuerint, ut eorum examine instituto, iisdem apostolica approbatio tribueretur; emi ac revtbi patres praelaudatae «aeras congregationi·, generalibus comitiis diei IV augusti IMI, omnibus, mature perpensis, optatam sdprobatioaem impertiendam eoae eensuerunt, ita tamen ut pauca omendMtur ad. tromitap· ptMMMÎ 'decrMo inseritur. Hanr^ero aacraa eengtagatiearft MatantiAm Ma ravAaa pater dominus fUaaibal Capelti, siàsdem secretaries, rotaliaset ss&o domino nosftw Pio papae, IX in audientia idiei 85 augusti ItMil, ssihus warn' ia omnibua adprobavit, ac pratoséu ia rem decretum expediri mandavit

Datam Romae, ex aedibus sacras congregationis de. Propaganda fide, 14 aov«mbria 1.H81,

A. cardinalia Barnâbo, praefectus.
Hianibal^Capalti, a secretis.

LITBttXK

ad rtaenadianenua demtanm /omsern *Hugkfi*
. arehwptaeo^bm ,Vse-£beree«M«m.

Illiiie et revme domine.

Iu generalibui~fMiitii|.'xhabiii« jlie 19 augusti '|H6t, ettii et revmi' patre· sabri consilii christig^o nomini propagando examenf instituerunt cencilii provincialis Neo-Eboracensis. quod illa in civitate ac sub tui praesidentia celebratum fuit mense iunii currentis anni Porro sacra congregatio praedicti concilii acta ac decreta digna esse ludicavit quae apostolica adprobgtione -firmarentur, dummodo tamen pauca in iis emendet.tucad nonnam instructionum. quae praeaentibus literis continentur.

Ae primo quidem synodus- ipsa quae in titulo inscribitur ..secunda'; verius "tertia nuncupabitur. S. In decreto V. supprimantur initio verba riiHer catholicos ;. sub finem vero, loco verborum .' ipso facto .excommunicationem incurrat', haec »i|a apponantur: "is sciat se. ipso vfacto eXcommuni; cationem'ÎMfirrere. a qua. in vim praesentis decreti, nonnisi per episcopum, etc * 3. In prooemio decreti VII.\ post verba rvisum est patribus ita dicatur: "praescriptionibus ac declarationibus inhaerendo ab apostolica «ede saepius editis, praesertim vero a sutnmis pontificibus Pio VII et Leone XII, in suis literis A'oq sihc magno, die'3 aprilis 1MJ.I. et Çlao *loHgiaa.* die 16 augusti 1H;W, regulas quasdam mature compingere, quae etc. 4. In praedicto decreto VII. dispositio sub numero 2 ita concipiatur: „probe intelligant aeditui, nefas sibi omnino esse vel minimam bonorum ecclesiae partem . in suos usus quovis titulo vel praetextu tfaducere. nec in extraneos, nisi de venia episcopi, ac servatis constitutionibus apostolicis de rerum eerie-Muticarum alienatione.

Quod vero attinet ad supplicem libellum datum nomine episcoporum ad imum dominum nostrum papam, atque una cum actis et decretis concilii ad sacram congregationem transmissus·, is relatus foit sanctitati sjtae. atque ex rescripto quod hisce literis adiectum/reperies, deprehendere poteris quo pacto relativae petitioni beatissimus peter annutadun consuerit. Rogo Deum ut te diu servet et soepitet.

Romae, ex sedibus sacras congregationis de Propaganda fido, die 14 novembris 1861.

Ad officia paratissimus;

AI. cardinalis Baraabo. praefectus.
H. Capahi, seiretariu·.

a UTXXAX PASIWULKs.

The Archbishop and Bishups of the province of New York, assembled m provincial council in the metropolitan church of New York, to the venerable clergy and beloved laity of their charge, health. , aad benediction.

Venerable brethren of the clergy and beloved children of the laity.

The eternal father having mad# bis incarnate son "head over all the chureh ? which is his body and the fulness of him – having given to hint "Ba everluting prieatbood ? — aad eoutituted him ",the ahepherd and bishop of year souls ? — hath orer disposed, aad still disposes of all events "for the perfection of the Mints, for the norh of the ministry, for the edification of the body of Christ, till we all mut in the unity of faith * ?

Hence, according to the holy providence of our Ood. prosperity and adversity, sickneu and

' Epb I. M-3.

' Mekr. VII. M. · 1 fvlr II. A · Kgk IV. l»A

(Maith, Ufa aaddeath, .«fl will ted M, iftothtal,.tdoetoth wit> as, to. with Me mt; to what oom to Store who· tho fetor doth MflonrreM r » >- koto to grew up in all thiaga.1· Mm who la the toad, even Chrtot,·1 Far thia, Jaa, the tooreal paeter has inspired year btobopo, the humaa shswtews af the never-dying ibtohap af aoala, la aaaaaaUa ia Council, with veaerablo rites theiy prayers, to implore hie .light, to aaah hit g^Maaea, to team hie help will, and aanogaeo it to yea, dearly.be? lorad, that yoa may be fruitM ia ovary gaod work, aad increase ia the knowledge of God, etreagUjaod with all might, aeemdidg to the power of hie grace, ja all pattoaoe aad loag suffering with joy1.

„1 desire, says tbs Apoetic, .first of all, that supplications, prayeta, iatereosripnC aad thanks-givings ba mado by all aeon.··' Fervent, indeed, should be our thanks for tbo ataMpUod bteeeiago whieh tbo divine pastor of route haa .bestowed,' aad continue· to bestow, wpoh the member» 'of-ihie body, the Church * in thia rectestestical province. Great, even^within the last few yean, hda boon the increase of churches, of communicant·, devoted minuter·, and institution» of piety, mercy, aad chriatian instruction. But within the last year most wonderfill he· been the renewal of fervor in our catholic population. On every aide, with more ardent and touching devotion·, the faithful throng ear churches, and crowd around the sacred table to receive the bread of life; whilst many, unhappily long estranged from the heavenly banquet, mourning. yet now glad, with a .holy joy of' grief1, have returned, like the poor prodigal son, to taste 'the sweet abundance of their father's house. Others, too, .who were not of thia fold,'* moved by thd divine call, and attracted by the good odor of Christ ia the 'blessed renovation whieh they .witnessed, have exchanged long perplexing doubts, for secure faith, and calm, \Issured rest on the rock / against which the gates of hell shall never prevail, for their late tossing on the waves of ever-changing doctrine. Whilst, for all this, with grateful hearts, Wo ory out, .thank· bo to God for his unspeakable gift, * we mut ask ourselves, hns not our good and merciful father some special end ia multiplying, · with mysteries· abundance, his graces, his calls, and his choicest gifts at this moment? Is not some great crisis approaching? Is he not preparing his pfloplo for something great aad glorious for his honor aad their salvation t It may have been ia part to It aa better for discharging our duties as me·. u tiidreae, Christians, under · sad aad boot palatal state of thing·, which now aflteto each patriot lever of hte oanatry. In onr deep-felt grief at tbo preoeat troubles which disturb oar load we have one cea-•olstios; it is that ao aet of the esthoMs ebnreh, no preaching of her pastors, eentoibatod to bring about this feartal minis. Leaving te'puMfo aea the direction of publie aflhtea, the niteMn of tbo catholic ebnreh have preached, leva to God, fer G^d's sake, brotherly teve to all mea, obedioaee to lawful authority aad tbo law·, merey, aad peens Still, civil war aow stares m ia tbo fitea. Wo mourn over drops of blood already «bod: wo aneam ia fsqr of the tomato that yet may Sow daring this unhappy struggle.

Oar spirit is deeply grieved at tbo eteude that aow lowor darkly over our load. »Tet tot us aot bo sorrowtal, evea a» those who have no hope. ' Let as rather .persevere under dieoipUao ,God toward; oar fore q^steiy, toeAhae sinned. Ia war, u well as ia ywtea of pease,. God MMMertaDy bleui» thio foverdl load,' and too fow. proud though our- rapid, uaexao^tod/preeperity. Wp frave aot due glory pe tod. We gave too much to oarselvee. The otareal priacipieZof right and', jnetteô. berna to bead, before the SnustepbaasM < 'poWer. into and b»lïtrill it bo for as to bumble oureelvee, aad Uitk tgo'prophot to pray than to the Lord — .Wo have stand, woz havooommitted iniquity, wo hare dope wickedly, aad hfos revolted'! wo baye_gone aside front thy compMmdmmts aad thy judgment·. Wo have pot hearkened to thy eorvpnte, the propheto, -th^ft have spoken in thy name, ' To thee, o .Lord, justice, but to us con-fission of face. But' to thee, o Lord, mercy and forfcivsase», for we hove departed from thee. O Lord hear, o Lord bo appeased. Delay aot for thy own cake, o my .God. because thy name is iavoked. upon thy fcity aad upon Thy people. * And whilst the redcemqd of Christ thus coufocc their ton·, thus seek in prayer to appease thb just, and holy God, the ministers of the moat high will do their duty. Between the porch and the alter, the Priests, the ford's ministers.'shall weep and shall say: .spare, o Lord, spate thy people, and give not thy inheritance to repreach. *

Pray, then, most humbly and earnestly, dearly beloved brethren, .and turn to the Lord your God. for he is gracious and merciful, patient an^l rich in mercy. Who knoweth but he will return, and forgive, and leave a blessing behind him. 1 Oh! pray, that he may avert, the dire calamity of protracted civil war. .Our help is in the name of the Lord, who made heaven and earth. 1 Pray. that he may teach all .to forgive and forget : Pray, that he who commande us to love our enemice, to do ' good to them that bate us. and to pray for them that calumniate us. would at least teach u· t° love 'our brethren, to forgive their hasty impuleas of anger, and to Return to that union in which we so long have found prosperity, strength, and blessing.

Dearly beloved brethren, the waves that now break yjjth tarions violenta against the rock on which Christ has built his church, have often surged against it with as great or greater fury. The ·hip of Peter often before seemed drawn from her mooring^ aad lest to hope, as she floated helpless on a boisterous ocean of sin and passion. But onr Lord (kited not, nor ever foils, to awake in time, and to calm thd storm.

The geaeroas heart of the saintly ponti# Pius VI in interim I on the banks ef tbo Khona, ia the noble eatbodral of Valence, where, for from Rome, bn dted a prisoner, meekly, yet firmly, asserting (bo righto af tlbs ebnreh and of ssaa. Hie sueeeeeor, Plus VU. beneess be weuld aot mingle in the strife ef worldly prteoon, was long a prisoner ef flhat Mapoteoa whoso late sorrows, Mi the lone rota of exite ia. the taidte of tbo ooesa, were ceneeted by the epiriflaal help which the forgiving pontiff seat to his late oppreeoor. Ia thus suffering, dying fer tbo eanse of jaettoe. ot truth, they have bat just imitated tbo exnaspte attainted predoesssere. Ago· before, that great pontiff, Gregory VU, drawn by violooee from Rome, altered whoa dying there mamorabte words, which at once

fob. IV, in.
•Ost. L 10-1.
1 Tin. II, I.
· I Cel 1, M.
Issa. X. IS.
· II Csv. IX. U,
' I Thssa IV, U.
' Bste. XII, V.
• Dae IX, M, », It.
loto H, II.
* IK v. ix
· Pssln. CXXIU, a
Mank. V, M.

-'«xpe«ab tkt'hMM pf Mm «w M aptert th·cfinrph, d; '•ad th· MMMÿ «t Mr peatMhr.l hav· tovwd jwÜM, «ad Mtrt teiydtÿ, jherwfore 1die ia exlie.· Similar persMnttepa 10« entroupd o«r h«ly father, and aiaiiUt vielswee throat··· ^s patio·; fidrtty ao laaa hmçoie, aad - oourog· ao l«aa apeatoli·, ahiaa forth ia aB Ma word· aad aotioa·.' Ha, too, lik· ail Ha prodpoaaaoro, aad under cirourndtenoes parhapa avaa still more glorious, hastehown bi·· aalf th· ardent frisad of liberty, perilling hie life ' aad erown by his devotioa to itb-cauro— and only pAaing whan tha liberal, enlightened 'policy which/ M thought to pursue waa thwarted by the treachyj ary and violence, .of wicked aad designing men. whoao real aim, under the faite pretence of advocating liberty, waa to overthrow the cause of ordat and religion, ^and to establish, like Robeepierre aad hie aaaociatab, the reign ofbnarchy aad lice···. Lika Pin· VI and Pin· VII the maek. and adintly]l Pius IX waa repaid for nobla confidence andK' general conceaaion by oppresaion aad exile. From that exile he returned, àmidst universal applausa and congratulatione, to-his throae, and with almost incredible energy and wisdom, bad nearly repaired the immeus· evil· which revolutroaery misrule had caused, when another dark conspiracy in which sovereigns first secretly mingled, then openly acted, wrested from him in flagrant violation of justice, honor, and law. the patrimony of aaint Peter — a patrimony the title to which ia tar more legitimate, just, aad holy, than the title to any kingdom. possession, or estate in the whole world. Even the «acred soil of Rome i· now coveted, and the holy father is invited to put himself under the protection of an excqjnniunicated king, who has marked hi· career by Mixing churches. impri•oning or banishing cardinals, archbishops, bishops, and holy priests, and driving from their own most lawfolly possessed homes religions women who had consecrated their lives to prayer, to works of mercy.· and to the instruction of youth.

Generous and learned men, most of thein noncatholic. have been.for many year· engaged in re-writing history, which, to use the words of a distinguished author, has beea for the lait three hundred yean a rash conspiracy against truth. Thus a pope, when memory was buried under the load of obloquy and reproheh. which their misrepresentation· had heaped upon him. has been folly vindicated by the protestant historian Voigt, who pronounce· him to have beea a saintly man, and the saviour of the liberties of Europe. The character of other pop·· has been in a similar manner triumphantly vindicated.

Learned protestants, as all know, have eloquently enlarged on the benefits as io penoe, protection of the oppressed, science, and liberty which the papacy has conferred on th· Christian civilised world — civilised, indeed, as they admit, by the catholic church, througV—its oxo visible head — the pop· — and bearing th· name of Christendom in virtue of its unity under one head.

Oh' that men would now hear his voie·, ahd that ths prayer of Jesus, as he want to di· for man. could now be realised: .holy father," says the Bon of God. .keep them in thy name, that they may be one. as we also are on·."1 But left us, beloved .brethren, whose peculiar blessing ana privilege it ia to belong .to the on· ahepherd", ceasa not to potr forth onr prayers and supplications to the eternal father in behalf of the vicar rt Ms ··· è oarth in Rmm day· rf ·· bttber trial art afiNetfoa. Herod, aa we road' killed JpaiM, thebrether of John, yet the ^rimiùvo ehrtotiaa· an not «aid to have prayed for the delivaraaee of'that-apOafle'. they kaew that the ,,blood-of martyr»' was the cert oT ðhriati··» bat wh·· he prooertad to taka up P«A islao, ..prayer waa mad· without eeiaaiag by'thb church for him.· f^le euemie· ot God have ben for yean laying fheir haada-aa vtaerable 'cardinal·,- holy bishop·, aid lealoua priceta; yet the ehareb ðnly waited ua Gqd ia ,childlike confidant», knowing that the penooutioa of her-ministers, their impri-" ßmeat, their death even, woald but hasten the iriumph of. oar holy mother the church. But when they attempted 'to lay hands on the^aacred person. of onr. beloved and venerated holy father, .prayer waa made without ceasing by the while ohnach for him;· aad we now ordain;. that in the mass. each prieet continue daily the collect .pro papa': and wa· also expect you, Ouç dearly beloved of the laity, 4o offeft dp each night One .ear father·' and one .hail Mary to invoke the protection of (Jbd upon the vicar of Christ, and add. from the response· at the litany of saints; the following: .Let us pray for our chief bishop, Pius IX. May the Lord preserve him life, and. give him lifd. and make him blefised Upon earth, and deliver him not to the will of fiis ènemies: but with prayer add. according to your means, and as Godn/ay inspire you, sacred contributions to the support of your holy father, who has been deprived, by cruel violence and deceit, of his usual means of support.

Often' has his· holiness. with truly paternal solicitude, urged us. and you, dearly beloved, to watch over the catholic education of youth. Your dear children were made for eternity; they advance towards eternity: you, most likely, will reach it before them: it is all-important thht their eternity be one of joy and glory; the·, almost aaauredly, the parente shall reign in bliss with their children, (or whom, by a Christian education. they prepared that blessing. Bat if, by «ending them to ««heals in which the poor child will make shipwreck of faith, early become familiar with erim·, art grew up in it,, they become a curse to themselvea-juHl society, will not the eternal judge call the pareat to an account for the loaa of his child? Had net pride, or ambition, or a too eager desire to see hi· ofifopriag rich, dosed the ear art the heart of the parent agaiast remonstreao·· the meet venerabis and touching, the ehild might have been formed to goodaeea, and after enjoying her below that peace' whiqh the world csrnaot give, might now be reigning with God. We caaaat, dearly beloved, exaggerate the importance of this sabjeet. We oaanot too often say to yon. in the words of scripture, .train ap - child ia the way in which be should ĝo and oven whoa he is old he will not depart from it·"' *

Wo atiil have to' daploro, that ia moot of th· etatea comprised within thia eoaleeiaadeal proviacth· righto, the fisith, aad the cessai«o» ow ehildrea. are· not aqaally roapeeted ia the publia school·, for the satablishmeat art ssaintoaaaoe of which we aavs to bear an eqaal share of the bardan with oar follow-eitiaea·. We hop· that a •MM of justice will ultimately remove thia aviL In the meanwhile we exhort you, beloved brethr··, -aa a duty which yon owe to God and your ehil-

' loss. XVII. 11.

I Act XII. X &.

* Prov. XXU. a

"drew, tp MteNtdi'endit wherever. peasibl·, scitoehfa wl of your children may hpMed ta ths vteagev of perversion: your child™ will tipte b· year consolatibb during thia We, yur oteww of gfagy ip the next.

,W· most eprnostiyexhort the venarabteejjpfy not te'rqrt satiagad wtih -tifar aeeloua «fferta ta butld school-house aad providetqagheft, bat ftw-quently to vis^t those schools ia partit·. Th<pre-«sMtoe of the pM.ter, aad word· of «noonregusuat from his month,, will epcite the children-togte«ar assMuity; and ànima th· seal-ahd duteüfy >f the teacher·. -Thu.we more especially urgb, aad'nrga in. the Lord, upon all-sartors of souls, te fegUrth ths .uoday schootemnd eatedkisgiula^ < Ftedh^kf there no. iT«tj4|nore soared and more Hÿoifent, thgff to sre that" the children intruded to thrit care .are thoroughly instructed in thp Christian dos-trine, and deqply imbued with the true spirit of catholic faith and pi»<W tn order to attain this end, &· pastor should fæui time tq time examine them himself, and aid them Sy explanation· and instructions suited to their capacity,· so that they may filly understand the lessope they have been taught. But the effort· of th· moat tealoua paator will be, and too fjequently are, defeated by the negligence and bad. example of parent·'. Our divine Lord pronounced, in awffll terme, „v m untç him by whom «candal cometh/ 1 Bnt if that •caudal be given by parents to their own children, ala·, bow terribla must be th· woo! How fearful the crime of a parent who, by hi· «vil conduct, bring· spiritual ruin upon hi· own children.' — rlt were better for that man, that a millstone were tied around 1)"' neck, and that he were cast into the depfh· of; the sea. ' Christian jurent·, give'gbed example to your children, have a honor of scandalising them'by cursing, by intfimperaneè, by neglect of sacred dutie·; avoid domestic broil·' and quarrels; live so, that yon may without blush-ini' say to them — .Be *ye* followers of me, ap I am of Chriat"·. They will than foflo^ you in a virtuous life on earth, and they wi|k-rejoice with you for ever in Heaven.

One of th· most fatal soar·· laid to entrap innocent youth are forbidden secret sodetatiM. Inasmuch as we have reaaon to fear, that this danger is becoming daily more widespread, we deem it a duty to recall to your minds the admonition· which the church haa so often addreeaod to her children upon the sabjeet, rand the eeeeures ah· haa pro-nounced upon those who hold fellowship with sueh unlawful association·. We would reanind pastor· of souls that they qjq bound to ware their lock;

ctedod frem the eemriluaion of th'· chureli. aed from herhe(y saaramrets.

faaBpart^ ef. .country. Loth clergy and -^ity have^omantwd the abrnre which so.frequently qfafar.a dtahrnla, Jày wfrteh a holy set bf religion is dagteded teta-aa act of ostentatious sad ua-seMnly display, teihjtfim ·v·η into antiteation. ef revelry-and .rioting. _We earnestly roeomtaond, tfcat parten t/ sonic preach from .limi^to time, against the abuaea ntAmerali,"aad every effortJo rester· th· solemn, touching, sn^religion» form of chrétien burial. Th· eastern of thaehurchv sanctioned and prescribed by h.r ritual, of bringing the th· iphurch without pomp on parade, and having th· holy^sacriiec <pf the mam offered up for'the repoae of th· departed soul, which we earnettly desire to see nstore^apiongst us, would contribute more than any thing sise to do away with the evils and scandal·'we now deplpre.

The decrees of our 'provincial council will be sent to Rome, tier· *to* receive the approbation ,*Jt* amendment of the su< ir of saint Péter, who. in virtue of his high pi-vtvgatjva. .ever watches over holiness of 'discipline, purity of morale and integrity of faith in .the church of the living "God Which is the. pillar and ground of truth· '. When they return to u·, with the sanction ground of the vicar of. Christ, they, will be made known you, and, no doubt, cheerfblly accepted by you as rules which you are faithfully to observe. Commending ourselves to your prayers, we most affectionately salute .you. . venerable Brethren of the clergy, cherished and beloved children of the laity, .our crown and ^joy; we implore upon you every blessing,' and. in the spirit of hi· own seal and affection for .each member of the chuj dude with the words of th· prince of ipostlea:

„Be sober, and watch! because your adversary, the devil, as a roaring lion, goetfa sbouth seeking whom he may devour: whom reaist ye. etrong in faith, knowing that the iame affliction befall· your brethren who are in the world. But the God of all peate, who hath called, us unto hi· eternal glory in Chriat Jean·, after yon have «offered a little, will himself perfect yon. and confirm yon. establish you \

„To him be glory and empire for ever and ever. Amen.-

We direct this pastoral letter to be wad in all th· charebe· of the province, th· first Sunday after ita reception.

Given at New York, thi· 8U day of June, the year of our Lord, 1M1.

• Matta XVU1.*I.* · 1 Osr. A A

‹ I Tta. nt. IL I Petr. V. All.

1M1 ititi »-4. — OTSODVB DIOBCBABA BÎLLUNW8IB.

Synodiae dieeeeanM Btitenewei· ia Italia, eol·-brata diebua 1,1 ait tutelM1, «u| Ioann· Re-nier, apiaeope Beltenenti.

Ksataat renatitatioMs in °pare swl litate·:

Conatitatieaee qua· Jssanse Boater, epteeepu·

•Maa· rfallunamri, habita dtebes a, 3,"4 julii anno •DOOCLXI. ffnripwrj Battaai, ex typogr. Ae-teati 1W, 1M1.

In-· IM p.-1 f. (ind«x). — Roma, «eminaire Canadien

1M1 iaHl i». — STATUTA DIOBCBBI8 BURDIGALRN8IB.

Stetete .dteMtiri· Burdigatemte in GaBte, pro-mulgata dis M iuhi 1M1, aub Ferdinand· Fraa-tisco Auguste Dona· arebtepteaep· Butdigutenai.

Rxstaat oousti SBtiaM· ta op«r· eti titetaa:

Statut· du dicote· d· Bordeaux, «nivis d une iretructioa sur l'administratio· temporel!· des pa-roiasaq, petite· par eu dm. Mgr le eardinal Jeu-Louis-Ann·-Magddtiae L· Fabvre d· Oh«v«rus,

µMM^ılı ^ wiisu, avec daa modifiêaXioaa, 'par aim fan. M ia Cardinal Ferdinand-Frençois-Aagnate Donnât, archevêque . do Bordeaux, primatd'Aqaitaine. *[huif»».]* Bordeaux, imprimerie at librairie maison Laforgue, L. Codire, F. Degrétaau. et ,P. Polijol, success", rue du Bas-'Saint-Georges, 28, WM

In-8·, XXV-280 p. — Paria,'Bibi, nat B 18598.

P VI, memogmtur synodi dioeceeanae celebratae ahnis 1836 et 1854-

P. XXV, baAc statuta edin^gunt extrt ayncldum, fy decretodqto die 'Ï5 folii 1861.,

1861 augue{i-31^- SYNODUS DIOECESANA "REMENSIS

Synodus diohoeaâna Remensis in Gallia, palebrata. die 3) augùsti 1861, sub Thoma Gousset, archiepiscopo Remensi,.

'Exstant, cbnstitutionéà in opere cui titulus.

Statuta du Synode de Reims, célébré par.'son eminence M" le cardinal Gousset, archevêque de Reims,-le 31 août 1861? *[huignt.)* Reinjy, P, Dubéis, imprimeur de s', ém. M·' le cardinal, M.DœC.LXI.

Ià-8·, 19 p. — Paris, Bibl, net. B (8561 ; Reims, ville.

De hac synodo confort etiam opus rui titulus: Indicés synodorum Remis habitarum.annis I860, Ç1861, 1853, 1888 A }861. *[Injitu!)* Remis. exTypis P. Dubois.

Sine.anno, (1861), ĥn-8 X.V1 p. ^Paris, Bibl. nat. B 40223.

P. III, index synodi anni 185o. P. IV. synodi 4npi 1851.. P. VI.^nodî-inni lébIT J'.'VII. synodi *nni Î858. P..tX, avnodi anni'lSbL

1861 septembris 16-ÿ. SYNODUS DIOECESANA NIVÈRNEN818 1

Synodus didecèsana Nivernenais I in Gallia, celebrate diebus 16 et 19 septembris 1861, sob-Theodoro Ahgustino Forcade, episcopo Nivernensi.

ExsterA constitutiones in·ôpere cui titulus:

Decreta synodorum/ Nivernensiuin, sub-illustrissimo ac reverendissimo in Christo patre Augustino Forcade, episcope Nivernenai, ipsius mandato edita. *lliuignt.]* Niyerhi, epltdYjfoy. dd episcopi ŷpographum, 1863.

In ̸18 '2 f.-272 p. — Aix, séminaire; Roms. Mariâtes.

P. 3-28. synodus Nivernenais 1 celebrata diebus 16 et 19 septembris 1861.

W1 septembris 23-7. —'SYNODUS DIOECESANA 8ANCTI-D1ONYBU IV.

Synodus dioecesana Sancti-Dionysii IV in insula dicta. Ea Réunion, celebrata a die-23 ad diepi ^44^eptetnbris 1861, sub Amando Renato Maupoint, episcopo Sancti-Dionysii. Est synodus IV huius episcopi *ef* VD huius aedis.

Exstant constitutiones in opere cui titulus:

1) Septième synode du diocèse de Baint-Denis. Paris, imprimerie Simon Raçon et Ç 1. rued'Ei;-furth, 1861.

In-8·, 2 f. - 86 p. — Paris, liibl. nat. B 18300.

P. I: „Lan de grâce 1861, la quinzième'année du supaéme pontificat de notre très saint père le pape Pie IX, monseigneur Amand René Maupoint, évêque de Baint-Denis, a tenu son quatrième synode diocésain, septième du diocèse,, dans la chapelle des- frères des Ecoles chrétiennes,- les 23, 24, 25, 26, 27 du mois de septembre.'

De hac synodo confer etiam opus cui titulus:

2) Discours,(1,1863, *titulus* aped Mansi XLVII, 1092. a. 2).

1861 septembris 24-6. ~v SYNODUS DIOECESANA ANDEGAVEN8I8 41.

Synodus. dioci-esana Andegavensis II in Gallic, celebrata diebus 24, 25 et 2Q septembris 1861, sub Guillelmo Laurentio Ludovico Angebault, episcopo Andegavensi.

De hac synodo confer opus cui titulus:

Synode .diocésain tenu A -Angers, par M· Guillaume-Laurent-Louis Angebault, évêque d'Angers, ŀç 24, 25 et 26 septembre 186), compte rendu et discours synodaux. Angers, imprimerie-librairie de Eugène' Harassé, imprimeur de M" et du clergé, 1861.

In ̸8 94 p. — Bourges, séminaire. Orléans, séminaire.

Synbdua I habita est (diebus 27-9 septembris) 1859.

1861. — SYNODUS DIOECESANA BUFFALEN818 XI:

Synodus dioecesana Buffalensis XI in Foederatis Statibus Amerieae septentrionalis, celebrata anno' 1861, sub loanne Timon, epiaeopo Buffalensi.

De hde synodo confer opus cui titulus; Synodus, (1901, titulus supra coi. 355).

P. 56; „Anno 1861, celebrata rèt synodus Buffolensis XI.'

1862 iunii 8. — CONVENTUS EPISCOPORUM ROMANUS.

Conventus episcoporum Romae habitus, insolemni canonisations martyrum laponensium, die 8 iunii 1862.

Bibliegtaphia:

1) Acta Merorum aolemnium, quibus sa. d. a. Pius papa IX, *m* martyribus laponensibus ac beato Michaeli de Sanctio, sanctorum coelitum honores decrevit; opera ' Dominici Bartolini descripta ae digesta. Romae. 1864.

2) Acta et decreta sacroruth conciliorum recentiornm, collectio Lacensia, auctoribus presbyteria s. J., *e* domo b. v. M. sine labe eoneeptae ad I-acum Tomus sextus ... Fribùrgi Brisgoviàe, «umtibus Herder, MDCCCLXXXH, col. 851-92.

; 1862' iulii 8. — SYNODUS DIOECESANA PICTÂVIENSI» VIII.

Synodus'dioeceeana Pietavieuab VIII in GaHia,. ^elebrwU'die 8 Julii 188^,' aub Ludoviao Fraaebqo Desiderato Eduaèdü'Ple, episcopo Pictavjeôsi. , ·'

De hac sySndo confer opera quibus tituli; · . (^Instruction synodale de monseigneur l évéque .de Poitiers sur les principales erreurs du temps , présent.Peuxièmé édition. Poitiers, Henri Oudin. libraire-éditeur; ^psâk.V. Paltné, libraire, rue Saint-Sulpioe, ®.; E. Giraud, libraire. rue Sairjt-Sulpioe, 20, 1864.

In-12 2 f.'-j313j.- 1 f. — GretJoble. séminaire·

P. 1: .Troisième instruction synodale de M 4 lévéque de. Poitiers sur les princip^^ erreurs'dù temps présent, juillet 1869 et août 1869·."

2) Mr Pie4 (1867, *titulus nuira col.* 187Y

./ 1862 iulio.'—SYNODUS DIOECESANA .SANCTI-FRANCISOt' *

' Synodusdioecesana Sanctj-FraneTsci in Foederatis Statibus Amerinae septentrionalis, celebrata mense' iulio 1862; cub Iqsepho Sadoc Alemany. archi-episcopo Sancti;Francisci.

Exstant constitutiones in opere cui titulus:

Synodus, dioecesana Sancti-Francisci, habita 'mensi jyjlii 1862. San Francisco, Toanqgfet Bacon. 1862.

Γη-12 16 p. — Washington, catholic university. Ipse non vidi.

1862 SYNODUS DIOECESANA NIVERNENSIS U

Synodus dioecesana Nivernensis 11 in Gallia, celebrata anno 1862, sub Theodoro Augustino Forcado, episcopo Nivernenai.

Exstant constitutiones in opere cui titulus Synodus. (1861, *titulus supra coi.* 4)

1862. — SYNODUS DIOECIEβANA AEDUENSIS VU

Synodus diliecemna Aeduensis VII in Gallia, celebrat anno 1862) sub Frederico Gabriele Maria Francisco de Marguerye, episcopo Aeduenln.

Exstant constitutioneC^n opere cui titulbs

Synodus sexta et synodus septima ecclesiae Aeduonsis, Cabillonensis et Matisconensis. annis 1861 A 1862 celebratae, ab illustrissimo et reverendissimo dd. Frederico-Gabriele-Maria-Francisco de Marguerye, episcopo Aeduensi. Cabillonensi et Matiseonensi. praelato solio puntihi-m assistente? //fiMvar/ Aeduae, ex typis Michaelis Uejussieu. dd. episcopi ty pographi, 1862.

In-8", 52 p — Autun, séminaire'. Paris. Bibi nat. 11 19729; Paris. Saint-Sulpice.

P. 5. mentio synodorum dioveesanarum. scilicet synodi III [diebus 4 et 5 svptembris] 1858. synodi IV [diebus 13 et 14 iulii) 1859: synodi V [die 23 ad^psti) I860

1869. — SYNODUS DIOECESANA AMBIANENSIS

Synodus dioecesana Ambianensis in Gallia, celebrata anno 1869, sub laoobo Antonio Claudio Maria Boudinet, 'Mpiscopo Ambianensi.

Exstant constitutiones in opere cui titulus

Statuts synodaux du diocèse d'Amiens, publiés par Jacques- Antoine-<'laude-Marie Boudinet. évêque d'Amiens, assistant au trône pontifical Amiens, Lambcrt-Cknm. 1862

In-8 — Amiens, ville. -- Ipae non vidi

1862. — SYNODUS DIOECESANA BUFFALENSIS XII.

Synodus dioecesana Bqffalensis XII in Foederatis Statibus Americas septentrionalis, celebrata anno 1862, sub loanne Timon, episcopo Buffalensi.

De hac synodo confer opus-cui titulus: Synodus, (1901. *titulus supra col.* 355).

P. 56: |Do synode Buffalensi XII, quae anno 1862 habebatur..."

1869. —SYNODUS DIOECESANA SANCTI-DIONYSII V

Synodus dioecesana Saneti - Dionysii V in insula dicta La Réunion, celebrata anno 1862, sub Armando Renato Maupoint, episeepo Sancti - Dionysii. Est synodus V huius epiacopi et.VIII huius sedis.

De hac synodo confer opus cui titulus

M Maupoint, Discours, (lHt',3. *titulus apud* Mtnsi XLVII. I982. n. 9.

1863 martii 1». — STATUTA DIOECESIS MIMATEN818.

Statuta dioecesis Mimâtes·» in Gallia, edita die 19 martii .1863, sab Ioanna Antonio Maria Foulquier, episcopo Mimatansi.

Exstant constitutiones in opere cui titulus:

Statuta synodaux du dioodsa de Mende, publiés par monaeignenr Jean. Aatÿine - Maria Foulquier, évêque de Mende, *[iatifiu.]* Tours, imprimerie A4 Mgme at O, 188·.

la-19 9 f. - XU - 349 p, — Paris, Bibl. net. B 19684

' P 19, haec statuta «dit· sunt extra synodum, decreto date die 19 martii 1863.

P. V. mentio synodorum dioecesanarum celebratarum anno 1738, sub (Gabriele Florentio] de Choi•eul-Beaupré, et anno 1829, sub (Claudio losepho) Hrulley, de la Brunière, epiacopi· Mqnatensibus.

P. 316-37, appendix documentorum ad haec •tatuta attinentium.

Λ

Concilium provinciale Qucbreetuv HI in Canada, celebratum^ <Re 14 adfdiem ?l mail I8H3.

BlHi<ra>hla -.

1) Dureta tertii concilii provinciae Queb'U'vn»n. in civitate Queb'eccnAi celebrati, ji luumta ñed revisa et retogbita. anno pontificatus Pii papae m-m Will. Domini MDVCCl.XV. A^ebvc tHtiV

' Ipae non vidi. ' e : "

« 2)-'Concilia provinciae QuvbetVtuiM I. II, III. IV. in Qift'becensi ^vftate etdebrnfa. rt a saticiC sede revisa rCtécogîjifa InHifftf.] Quehtfo. apud P 'I) Delude typygraph'(nn^j.ljmrt Dauphim 18D>'

71n-M '. 3UO p · · ¹Avigmm. séminaire. |.von. abbé Mdrtm. Renia. séminaire Canadien".

f 9S-I33, decretu coy ilii .Quebecensw III.

'H Ai ta et' décrétarsaemrum conciliorum recentiornm. vollrctio I^acennis. Auctoribus ^presbyteria w. «E.· c domo b. v M sine labqicbncçptav aM Lacum ' Tonui tertius; Friburgi Hnsgoviav. snmtibus Herder. \1D<X'<'L.\X V. rof 6t>5 Hb

EPh-fCM

prurlneiti/li J1 i ÿtirbrernfiii.

Carolus FraucÎM'Ua Baillarge^n. miHerat.ii» div in» et eançtae sediaapi^tolicae gratia epiacopu Tluauenais. administrator archidioecesia › Quebecenaia etc. Rev mia fratribus episcopia. nee .non vénerabijihus abbatibus. capitulis., aliisquv pr<»v im-hijr Qurbeeensi»» qçelmaMicie. qui. de iure vel consuetudine. 'emeabo provinciali interefcm» debent, salutem in Domino'

Cum saeroaanrtue et uminirhirar ¥m»di Triden tinae dectetn sancitum ft. ut prox πκ-ialia concilia. aicnbi oniiaaa sunt, pro moderandis moribus/ eorri getidis excessibus, controversiis coipponeudis ahisqiie ex sacris canonibus permissis, renoventur: atque propterva métropolitain.' quolibet saltem triennio. post octavam Paschae · resurrectionis domini nostri lesu Christi. seu alio commodiori tempore, pro more provinciae, non praetermittant svuoduni in sua quisque provincia cogere, quo episcopi'omnes et alii, qui. de hire vel eonsuvtudiliv. intéressé debent, convenire omnino teneantttçX. cumque ssmus dominus noster Pius pupa IX opportunum indicaverit mdos concedere, per rescriptum die IS innii f>\» datum, facultatem concilium provinciale statutis a iure temporibus indirendi. eidemqiie praesidendi, eo fine ut. in bac parte, sicut et m enoteris 8innibu revmi anhvepiscopi aegritudine perdurant vices eius implere pofcsemus

Nos. quantum in'nobis est. officio nostro satis facere volentes, iuxta^mrntem eiusdem smi patri mwtri papae, expetita prius fvvmurutn fratrum nostrorum episcoporum sententia, re mature per pensa, atque sacro Dei nomine invocato, ad maiorem Dei gloriam, et utilitatem eq^desiarum totius provinciae Quebecvnsi». provincialem synodum in er- Mia - metrophlirana Quebeccnai celebrandum 7invrp Vt coirvocare decrevimus iÜahique m dicta ecclesia. ad 'Si\'lii 14-mensu piati praesentis »n^if in lento Asevmdmua Ih»miiu incipietidjtm. a, poMea que &‹! linehi prosequendam, p r praesente indicimus atque o uiv .h alnus

Quamobrem reviuoA in Cbrtsh· ac venerabiles frutrv.s, Marianopolitanum. nttavv feu 'sn. «Μπηοΐι Bonifiidi ı distrii fu Nord-Ouest». TriHtiv ame:> S.inctL Hx acinthi. 11umiltoiirtisem. Sandox κ-ensem. Regiopolitanum. Tmontiiium. dictae pt<>vim iae Quvbe< ensi episcopos, corunidenique mndiutores eufn futura wUccvRMiotie. capitula et altos qtioscamque. qui. de jure vel consUetuiñlH·. concilio provinciali ñfteres debent, hortamur, ac. in quantum opii eat.mandamus atque praecipimus, ut ad praedictam synodum, et assignatu die. conveniant et personaliter comparcant, nisi forte iust·» detenti fuerint impedimento . quod probare tenerentur per praeurat oies at ipsis legitime electos, a qiplms'tK. sy nodo vice cortim repraesentarentur

Db hac <-on»ocatiom» svm>d> provincialis in ecclesia metr<q»oldana Quebecvnsi celebrandae rextni episcopi provinciae monebunt suarum respective ecclesiarum cathedjalium capitula: aliosque. qui hurf s\ m«do mleresse tenentur.

Datum tjuebeci, ex aedibus arehiepiscopalibus. sub signo sigilloque nostris ac secretarii nostri chirographo, du· 18 iânunrii. dominica secunda post Epiphaniam, m festo ssini m irpnis lean, anno Domini I r»63

i.1'-E. episcopus Tloauensis. administrator ar‹ hidioeeesis Quebeecnsis

Lot u.t i tigilli.

De mandato illini ac rwtbi domini domini rioanensis episcopi

Edmundiis Langevin, presbvter. secretarium.

XXIV

.11 / t i '.V(//.//.

PRIMA t oXGREGATI·» PRIX \ l A

Iuxta decretum indictionis, die l> lanuarii, dominica secundH post Epiphaniam, in festo sstiii nominis h-su. urino IHfid, ab illuto ac reviuo domino Carolo Francisco Baillargeon. episcopo Tloanensi. administratore archidioecesis Qindmeensis. datum, convenerunt die 13. mensis rnaii. hora 1" ante meridiem, in aedibus palatii iirehtepiarapahs Quebecensis. cum praefato illum ae rex iho administratore, ad tertium provinciae ecclesiasticae ronriliuth habendum. scilicet

Rev tinis dominus episcopus Mariamqiohtanu». Ignatius Bourget;

Revniua dominiis episcopus Ottaxviensis (pridem Bypolitanusl. loseph Fugemus,Bruno Gmgues;

Revinu» dominus episcopus TrifiuvmtienatH. Th«»-ma» Cooke; 7

Revnius dominus episcopus Sancti Hyacinthi. loseph Laroque;

Rcviiius dominus episcopus Hainikonensis. loan-. De» FarreB;

Rev nuis dominus epibcopu Sand«>v icensis. Petrus A dolphus Pinsonnault ;

Rev mus dominus episcopus Kingstuniensiy. Eduardna fo,ιηηPi lloran

Aberant revûius dominus Alexander Taché, episc»»pUH Sancti Bonifacii. m territorio vulgo Nord ‹ >uest. nee non revmus dominus loanmG Lv rich, episcopus Torontinus. qui. legitima impediti causa, m civitatem metropolitaniim nondum advenerant.

I. llhhus ac rex mu administrator rescriptum apostolieum. die IS innii Im>2 dattihi. ‹|U‹« sibi facultas concilium provinciale, statuti» a iure temporibus indicendi eidemque praesidendi tributa est. perlegit.

II. Lecto instrumento delegationis rexnii capituli ecclesiae cathedra)) MarianoptAitanennis. revnius canonicus loseph Octavius Pare, dicti ealhedralie ecclesiae capituli primicerius, admissus est tanqu&m deputatus ab eodem capitulo.

HI. llhhus ar rev inns administrator, de consilio et conaeneu revmorum aliorum patrum concilii, ae-

effBai^tae ad dtatam aaæÛhBia Adtavaodaat A

I ¥ ···I·>·· MMilii: -4-»4--^>-·-4«,- Bmubbb CarataB PalwMi Cum·, aleari·· <···- aaice· æe^Ma^^i···^}· ^^v^^bæa····.

B Hări»a — : ixrt»· eaaoaie»· laaeph Oata-Tiaa· Part, aapitaU eatbadralia aonlaaiai ăurtra yahtaaay priaiaariaai ; at piuaaaratariam ; admodaai raaaraadaa doaiaaa loanaaa Baptiata^a Aatoniaa FartKjt, ia Maria doctor··. xeaodoehioram aiili-tariaaa dapallaaaa ;

S. Mafiatrnm MaraBoaiaram : retareodum do-ataaai Hoaaratam Laroara, proaeoratariam arehi-dioaaaai· Qaabeoenaia ; at adiatorent magistri caera-BMaiaraB adBodum ravaranduaKdoaiiaem Cyrilhi· I agart. ia liter!· licaotiatum, minori· teminarii Qaabaeaaaia profeaaorem ;

4. t'aatoraa. rtverendoa domino· loaaph Auclair. Domina· Noatrae Qnobwenxi· parochum : at Varvlum B Hodoratum i^rerdièro, aeminarii Qusbecenai· prea-dyterutn at Imrallenaia unireraitati· bibliothecae eaatodem .

IV Admiait quoque tanquam theologo· et ca-noni·taa

1 Lfinn ac recini domini adminiatratoria ad-utodunt reterendum dominum Eltearum Alexandrum Taacherean. in iure canonieo doctoretn. vicarium generalem arebidioeceai· Quebecenai·. aupenbrem aeminarii AJuebecenei». nee non rectorem univerai-tatia Laralienata ; reterendo· domino· Joseph Au-clair. Dominae Nostrae Quebecenai· parochum. Vudoricum Proulx, parochum a Nancta Maria de *la Homier,* et Petrum Ilenricum Harkin, a Sancto t'olumbo dr StUery parochum :

m 2 Rcvtiii domini Marianopolitani epiacopi ad-modum reverendum Dominicum Hranet. vicarium generalem dicti Aipiscopi ac auperiorem aeminarii C Sancti Hulpitii Marianopolitani; et reverendum do-jninum Norbertum Lavallée, parochum a Sancto Vincentio a Paulo,

A Revmi domini Ottawienaia episcopia. reve-rendo· domino· loseph Adolphutn Tortel congre-gationis Oblatorum Mariae immaculatae presbyterum, thetdogiae morali· mrofessorem in maiori seminari» dicti episcopi; et Joseph Michel a Sancto Paulo valgo Aylmer paroebam;

4 Reveni domini Trifluvianenaia epiacopi ad-modum referendos domino· Caroluro Oliveriutn t'aron. vicarium generalem et monasterii Sanctae Vraulac eapellanum . et Thomam Caron, vicanum ğeneralem et auperiorem eeminarii Nicvletanenaia ;

5 Revthi domini Sancti-Hyaeinthi episcopi : ad-modum reverendo· domino· loaeph Sabinum Ray-mond. vicarium generalem et aeminarii Sâncti Hya-ci&thi auperiorem ; et iaaac Stanialaum Ileur P Oeaaulniere, artium magiatrum et profeaauretti philo-sophiae in dicto «eminario;

β. Revmt domini Htmiltonenei· episcopi : ad-modum reverendum Joannem Holser, aocietatia Imu, vicarium generale® et collegii Sancti Ignatii moderatorem: et reverendam dominum Felicem Buteau. maiori· seminarii Quebecenai· Qiodera-torem ;

7 Revthi domini SaodoviceMia epiecopi reve-rendum dominum Petrum Orinnon, decanum ruralem, civitatis Stratford paptorem; et reverendum domi-num Ludovicum Griffa, civitati· Ingeraoll parochum ;

H. Revmi domini Kingatonienaia epiaoopi: ad-modum reverendum Aeneam McDonnell, theologiae dortorem. vicarium generalem, nec no^ collegii Regiopolitani praeeidem; et reverendum Olivarium Kelly, decanum ruralem, et civitat» Peterboro pa-rochum

V. tMatar Mate artfoea narvaadm· uana vi.l PrapaaRa at aaaaiaaitae adaMoea uaat * patrib·· qaaa aaqnuntar décréta, ia prima neaeioee legeeda, aaiMeet: 1. de aperieada ayuodo-, ‡ da mode viveadi ia eeaeilie; 3. 4e profcaaaoae tdei

VU. Quoad erdinoa aarvaadum. I. ab onaaibna qui iataraaae debeat eoariKe, K. ia privati· oon-ÿtegatioaibaa epiaooponm, S. ia eoagragatxoaib··' generalibaa. atataarunt pptrea eaadem ragulaa ease •aqueadaa. ac ia primo ooneilio

VIII. Bequeatea ordinantur congregatione·, ad expondendum diver··· a pttribu· proponenda· quae-•tionea

ZVimo *ocUieet* dr dverctu.

Revmo domino Nancti-Hyacinthi eptacopo. prae-vide. Admodum reverendi domini Oranet. A McDon-nell. ac reverendi O. Kelly et 1. A. Tortel

Secanda dr doc/rtan.

Rcvmo domino Ottawiensi episcopo. praeside. Reverendi L. Griffa. F. Biiteau et I Auclair

Tertia dr litwyia.

Revπιο donrifto IUmilt«»nen»i episcopo. pravsidr Admodum reverendi I. S Raymond. ‹›i 1'aron et reverendi N L·'allée et I Michel

Çtaartu *d» disciplina.*

Revmo domino Sandovicenst cpiscopt», pmesidr Reverendi L Proulx et P Harkin

ÇlmJhGI *dr SfudtlS.*

Rev ino domino Kinittttoniemu ‹φıp‹». prsc aide. Admodum reverendi E A Tatoheremi. I › Deaaulniera. T Caron et I Ibdrer

IX Statuitur pnmani congregat ionem g«›ti› ralem. eadem die. 3 hnr·» post merjdirm. tri nul· palatu archirpiiM-opftlie halctidem ‡•

Quibus peracti·, dtrittir orano X·›'· /Vnw. ct recedunt ρarrt

Eadem dio. hra M ‡·· mwidi'·ıη. oui veniunt ndem revno ρatre· et uiMipet rwii.i d·· mini Sancti-Itunifacu ëpivinpu Alexntnkr Tache, ac episcopii· Vorentĥu loennr· l.\n<b

Admittuntur ut theologi et ranoniwtae

1 Reviiii domini Sancti Honifacu episcopi reveren dus Petrus Aubert, theologiae doctor, congregatio nie mie«ionariorum Oblatorum Manae immaculatae presbyter, ac superior dictorum Oblatorum Mariano-poli degentium, et reverendus dominus Thomas Pepin, paroeciae Sacrae Familiae, vulgo /MwcArr-*9ilbt* parochus: *

2 Revmi dominr Torontim episcopi admodum reverendus loannes Walsh, vicarius ğeneral a Sancta Maria parochu·. ac reverendus (leorgiuw Ricbardoa Northgravaa, cathedralia ecclesiae Ton»n-rinae réctor.

Statuitur reverendum P. Aubert addendum esse caeteri· canonistis iam nominatis pro congregatione da doctrina; admodum reverendum loannem AValsh et reverendum T iepin, pro congregatione de dis-ciplina: et reverendum G Northgrave·, pm con-gregatione de liturўa. z

|··Iα» cearbll èaae SMsleav· 4lr 14 M tl •ai/rsie-bratae, eedam teaman guinea· eeagregatl···· geaenües iaedecim privatae habitae saat«|

Za congregaftaae priruM *dv 14 maii.*

Statuitur opportunum ease referre

1. Ad congregationem de disciplina sequente· quaestione· :

0

I. QaM ф·4v» wgB v—fisses» Mqftaraai te- à «brtatiu·, atea val «■ Uaatte?

9. Brga pratifM, et en· qai fraquanteut oa-■toatten» àncw, aaavaata· noetarn··, ai qui te aalitam· ēn mlteribua vasaaatur ooUaquite praaeipua tamper· aoatarp·?

II. A4 eaugragatteuam de doetrtee

L Quid tetalHgaudum. bteae tampanbuK per verbe» «Mirer

9. Qui oonaiderandi sunt et weerer··; et qirid agendum erga istoa homies·?

III. Ad congregationem de stadii·:

Eatae opportunum relinquere usum theologiae dictae ds Bpaewr in seminariis, pro alumnis edocendis? si retinetur, quomodo emendanda est? te autem relinquitur, quis auctor theologiae accipiendus ēst

Hora 1»' cum media, recedunt patres.

QI'ARTA CONGREGATIO PRIVATA

Feria sexta, die 1& ttfaii. hora 10 ante meridiem. ctehreniunt patres.

Statuitur referre congregationi de liturgia diversas quaestiones

< 1. Circa patronos et ecclesiae titulares in hac provincia, cum sanctus Joseph, beatae Mariae sponsus. unicus sit patronus canonice electus et a sancta sede approbatus; 2. circa missae retributiones; 3. circa sancti sacramenti processionem. 4 circa prophetiarum cantum in sabbato sancto ac in vigilia Pentecostes. 5 circa oleum coram serito sacramento in lampadibus comburendum; H. circa missam pro populo; 7. circa benedictionem solemnem nuptiarum

Hora 1l cum tribus quadrantibus, facta orationew recedunt patre»

QITNTA <-oNUKEGATI·' PRIVATA.

Eadem die. hora 3 post meridiem, conveniunt patre»

Leguntur et admittuntui acta praecedentium congregationum.

Admittitur decretum renovans et confirmans decreta duorum priorum conciliorum.

Statuitur proponere congregationi de doctrina 1 an, praeter casus reservatos summo pontifiX^ quorum mentio invenitur in antiquo Quebecensi rituali, necesse sit admittere. uty reservatos summo pontifici. multos alios casus reservatos a bullis /n roota *Domini,* et caeteris; 2. an omnes bullae et omnia decreta a sancta sede emanantia vigeant in har provincia, non tantum de iure. sed de facto

Hora 6 cum dimidia, facta oratione, recedunt patres.

SEXTA (TîMÏK»iAT1<» PRIVATA.

Sabbato, die b> inaii. hora ! ante meridiem. conveniunt patre»

Lsgaatar at afiatettaatar esta pmaaa4aafitam magrugafis··· privatarum.

Hm1 ·aqaoatia itataMtsr

1 Cougragat»· gauaratta bababitar bora 3 poM tearidte»;

3. Bavtei patro» et tbootagi, saqaaaM) dte. a4araot mimas aalamai ot vaaperte te sarlania caibodrali; I

3. Rav&i damini apiacopi SoacU-HyaetaÜu at Saaduvieeaaia. cum Cacoltata aibi adiaagoadi quosdam theologo·, fonaaha componant bttararum inacribandarum ad obeaquentiaatemm reverentiam patrum concilii summo pontifici exhibendam;

4. Decretam de universitate Lavalleaai submittitur congregationi de studiis.

Discutitur opportunitas erigendi cathedram theologiae in universitate Lavallensi. et eo mittendi alumnos dioecesium provinciae ecclesiasticae Que· B becensis

/n secws^e eoagrr^ohioftr vearrah, die 16 mau.

Legitur et discutitur

L Relatio congregationi» de doctrina super usura.

2 Relatio congregationi» de liturgia »uper patroni» et ecclesiae titulanbus. in hac provincia, cum sanctu» Joseph, sponsus beatae Mariae virginis, unicus sit patronus canonice electu» et a sancta sede approbatu»

Zm coNgrego/foae *pnrata die lb mati.*

Proponitur et admittitur quoddam decretum de supplicatione pro methodo servanda in electione episcoporum dioecesium provinciae ecclesiasticae Quebecensis. et mittitur ad congregationem de decreti». Discutitur et admittitur supplex libellus ad asinum pontificem mittendus, proponens duas C methodos pro electione episcoporum in supradicta provincia.

/n *congregatione générait* ŧfi /9 maû\

Legitur et discutitur secunda relatio congregationi» de disciplina, de medii» proponendi· ad augendum fovendumque quaedam opera pia. verbi gratia propagationem fidei, pauperum levamentum. ad stimulandum sanctuarii alumnorum telam pro remoti» missionibus, ad coercendos vago· otiososque. qui saepius sveum trahunt vitia caeifigaque huiusmodi ad depravandotf mores idonea.

/m roRgrequtiON» priruta di» 20 mmt,

Iterum discutitur opportunitas erigendi capitula, et statuitur vestem canonicorum futuram esse moicttam nigri coloris, non seneam, cum glubulis et nervuli» violacei coloris, et supplicem libellum a revmi· patribu» Romam mittendum esse ad petendum P pro dictis canonici» usum rochetti. et memoratos canonicos quater in anno conventuro» esse ad domum episcopalem

DECRETA VOXCILII

I. De aperienda tynodo.

In nomine sanctissimae et individuae Trinitati». Patri» et Filii et Spiritu» sancti.

>'oa. Carolus Francisco» Baillargeon. episcopus Tloanensis. ecclesiae metropolitans© Quebecensi» administrator, ad laudem et gloriam Dei et salvatoris nostri lesu Christi unigeniti Filii Dei. Patri ronsul^tantiahs, qui. pro nobi» caper facta», unus est Dei et hominum mediator, et auctor salutis nostrae; sub tutela et praesidio matri» eiu» bea tissimae. immaculatae ac semper virgini» Maria·, •anctorum angelorum, nec non sancti Joseph..beatissimae virgini» Dei genitricis Mariae sponsi, totius huius regioni» Canadensis patroni, sancti Petri apostolorum principis, sanctorum quorum patrocinio ecclesiasticae istius provinciae' Quebecensi» cathédrales et dioeceses muniuntur, atque omnium sanetorum. statuimus ac decernimus. de consilio ac consensu revfiiorum episcoporum nostrorum comprovincialium. hac ipsa die 14 maii. festo Ascensionis Domini, inchoari atque adeo inchoatum eaae concilium provinciale. quod ēx facultate, per rescriptum sanctissimi domini nostri Vn papae IX. die 15 iulii 1862 ñobis concessa, indiximus et convocavimus. Ie»unt Christum dominum et salvatorem nostrum humiliter đeprecante ut quod coepit ipse perficiat, ac quAccumqUe ad nostram

•hnntMr

,//. D made rssuudr « esateh·.

I t te prims «Mteüte... [Maasi XUV. mi tari ·μ μ β! m- ihiMite.

IIIy D> prefeetietee jUei. '

I l te ssssmds mm»-... [Maari XLVII^ MI

/V. Deevahaa nssmu *ft* ssrÿlrvMas dssrsde datantes

Haeo synod··, omnia «t singula Mora priora- huius proviaeiM eonoiiienim daecata, a aaneta m ▌o rerisa et recognita, m to omnibus dtooeaaibua iam promulgata, renovans ttqaa coalmans, adtoonot •I obtestatur in Domino omnes episcopo· huius provinciae, at sedulo invigilant, quatenas ah omnibus sibi subditis, in quanta· Seri potaet, SdaKtar observentur; quod ut certius faeilinsque obtineant, curant ut omne· in sacris ordinibus oonatitnti exmnplarium suprsdictorum decretorum apud te habeant, «t saltem semel in anno perlegant; curentque theologia· professores ut in iisdem instituantur eorum alumni.

F. Dr postafatisiss a sancta mds crrtas *methodi* •ersamfor us eostmeMfandis *tacevdoiibtte pre epieto pali digaitate.*

Huius synodi patres, magnopere desiderantes ut istius provinciae ecclesiis antistites iagiter praeficiantur qui vitae probitate, doctrina, selo ae prudentia spectatissimi existant, consuerunt atque decreverunt supplicandum sanctitati suae pro concessione certa· methodi in posterum sorvandaein electione episcoporum dioececium provinciae Quebecensis.

VI. De episcopis.

I 1.. De tUgnitoto st aUetoritato seiseeperass.

Magna certe sublimisquc episcoporum dignitas! Hanc sancti patres doctoresque miri· aneomiis extulerunt. non equidem alicuius adulationis causa, sed ipsius religionis intuitu, quam episcopis, vehiti quodam fundamento, divina dispositione inniti cernebsnt. Episcopos enim esse principes ecclesiae, apostolorum successores, ipsiusmet Christi legatos, passim et aperte docent.

Sed cum hisce luctuosis temporibus, non tantum dignitatem episcoporum, sed et potestatem quae huit ex plenitudine sacerdotii in eis recidente, quidam hostes ecclesiae temerario ausa aggressi fuerint, haec synodus censet praeclara ea de re sacrosancti concilii Tridentiai verba in mamoriam esse revocanda; „8i quia omnes Christian·· promiscui novi testamenti sacerdotes esse, aut omne· pari inter se potestate spirituali praeditos affirmet, nihil aliud facere videtur quam ooelosiaatieam hierarchiam, quas est ac castforum acis· ordinata, confundere; perinde ac ai, contra beati Pauli dominam, omnes apostoli, omnes prophetae, omne· evangelist··, omnss pastores, omnes slat doctor··. Proinde sancta synod·· declarat, praoter caeteços ecclesiasticos grades, eptocopos, qui te locum apostolorum ·▮cessassent, ad hunc biorarchicani ordinem praecipue pertinere; et positos; sicut idem apostolus ait, regere oeeleutam Dei; sooqae presbyteris superiora· esse; ac sacramentum confirmationis conferre; ministros seelesiae erdteara: atque •lia pleraque peragere ipsos pass·, quarum functionum potestatem reliqui inferioris oediais aullam habent. 1

* Osos. Trte, sssa XXΠ1, ssp 4.

Varum ai magna aabNaiaqae apteeapora· digni tea. asagnn qnoqns at gravia saat ipsorum oMate. Audteat ifitar haee ad ipaae eaaeüii Tridsnitoi monite:' .Optatodum eat ut ii qui opiscopals ministerium saaaipiaat, qua· snaa atet parte· agnoscant, no ·· uoa ad propria eomaoda, non ad divitia· aut laxam, sod ad labor·· at sollicitudine· pro Dei glori· vooatos tete intelligent. Nec saim dubitandam ost, at Malea reliquo· ad religiosam innooeatiamqau facilius inlammandos. si praeposito· suo· viderent non ea qua· mundi sunt, •ad animarum salutem ae coelestem patriam cogitanto·. *

Episcopia autem multum equidem est attendere sibi, inxta beati Pauli ad Timotheum monitionem, eaque omnia a ·· removere, unde tam augustum •orum ministerium vituperari posset. . Attamen ipsis, utpoto speculatoribus, minim· sufficeret ae, moresque suos, ac totam domum ita composuisse, ut inde omnibus venerationis et aedificationi· causa oriretur. Sciant igitur se in excelso positos, ut vigilantiae munus qudd ipsis proprium est, et ecclesiae Dei tam necessarium, facilius adimplere valeant Ante omnia, cum fides, ut ait concilium Tridentinum, sit humanae salutis initium fundamentumque, in illa orthodoxa fide, quam sancta ecclesia Romana eolit et docet, tuenda stabiliendaque constanti studio invigilent. Et quia non minus in fidei ruinam vergit «-crassa illa culpabilisque catholicarum veritatum ignorantia, quam earum per errores ot haeresce depravatio, pari cura huic operi incumbant.' ut et errores confutentur, et ignorantiae vitium, quantum fieri poterit, exstinguatur.

Invigilent nihilo minus episcopi, ne in proprias dioeceses abusus irrepant. Quocirca eos enixe hortatur eadem sacrosancta Tndeutina synodus, „ut illi in commissis sibi ecclesiis eo libentius resideant, quo faeilius et commodius sibi sublectos regere, et in vitae ac morum honestate continere possint; atque illud primum eos admonendos censet, ut se pastores, non percussores esse meminerint; et ita praeesse subditis oportere, ut non iu eis dominentur, sed illos tqnquam filios et fratres diligant: elaborentque ut, hortando et monendo, ab illicitis deterreant, ne. ubi deliquerint, debitis eos poenis coercere cogantur, Quos tamen si quid, per humanam fragilitatem. poecara contigerit, illa apostoli est ab eis servanda praeceptio, ut illos arguant, obsecrent, increpent in omni bonitate et patientia, eum saepe plus erga corrigendos agat benevolentia quam austeritas, plus exhortatio quam comminatio, plus' caritas quam pptestas. 8in autem, ob dslicti gravitatem, virga opus fuerit, tene cum mansuetudine rigor, cum misericordia indicium, cum lenitate severitas adhibenda est, ut sino asperitate disciplina populis salutari· ac aeossearia oonoarvatur, at qui correcti fissriut smoadeatar; aut, si resipiscere noluerint, castori) salubri in eos aaimadvenioais exemplo, a vitiis deterreantur.* *

Haud aoeus ac vigilandi, episcopis etiam incumbit et praedicandi mana·. Nsc enim dubium

•Cens, Tite, essu XXV, sap. 1, *dt ref.*
* Csos. Trte. sssa. XIII, sap. J, *it rtf.*

proedtoatto denfigoBi qasm tootio, ot Imo eet peoe-

oadem canota synodus, eptoeopee, anfatapioeopoe,

seipoes 4 prwodieaadam oanetnai lane Cbrieti evangelism. Bi vuro contigerit ooo legitime detineri impedimenta, viroe idoaeoe amnmero taneaatar «4 buinsmodi praedicationis «(Mui salubriter exas quHd«».' 1 Quinimo, eapioM msdom «Met- lynoduo illnd minietorium, quo frequestius poosit «4 Molium salutem exerceri, mandat at opioeopi ia aliia eoclaaiia per parochos, vive, iia impeditis, par alios ab episcopo deputandos, Meras scriptnrss divinsmque legem Snauntisat

Ut autem ilia coueilii Trideatini tarn aalataria praescriptio efficacius observetur, episcopos hortatur haec Quebeceaaia provisoes synodus, ut praedicatioai verbi divini constantor invigilent. ipsamqne ita peragi curent, ut Christus ia cordibus efformetar.

Curent etiam episcopi ut. quantum temporia aut locorum drpumataatiae ferent, fiant identidem ia ruralibus ecclesiis, per aliquos dioecesis suae aut etiam dioecesis alieinte presbyteros, pie exercitia,' oum clara expositione, sire seritatum fidei, aise praeceptorum Dei et eccleaiae. et sisida exhortatione, ut audientium corda quam primum ad Deum concertantur. In oppidis autem, eadem exercitia habeantur, sed oum Jucalentiore, ai ita expedire ridebitur, doctrinae aut officiorum explanatione. Sciant etiam episcopi se non inutili cura gravari, ai in eligendis praedicatoribus pro huiusmodi exercitiis operam impendant eosque moneant qualiter, pro temporum ac locorum exigentia, verbum divinum annuntiare conveniat Quod ai, in aliqua dioecesis parte, hi funestissimi errores, qui ed praesens inter populos diffunduntur, irrepere coeperint eos confutari et praefocari, per evangelioae veritatis praedicationem, episcopos satagerei noceeee est Meminerint tamen omnes ad hanc pugnam indiacriminatim non ease admittendos, no forte errores debellati, sed non vieti, per ipsam argumentorum debilitatem, firmius et tenacius animis audientium inhaereant: idooque omnes parochos, aliosve ad qnoa praesens admonitio spectate potest hortamur in Domino quatenus huic errorum hodierni temporie confutationi seriam praeparationem et fervidam orationem semper praemittant

Aliud etiam episcopia gravissimum munus impositum. nempe popnlo chriatiaao parochos praeficere. Cum enim, at ait concilium Trideatinum, expediat maxiaw animarum saluti a dignis et idoneis parochis gubernari, ubi constiterit ecclesiam parochialem vacare, statim episoopu, inter eoo quos, re mature perpensa, dignos cognoverit " eligat quem aetate, moribus, doctrina prudentiaque, et aliis rebus ad vacantem ecclesiam gubernandam opportunis, magia idoneum indicaverit.

Similiter episcopi propriam diososeim per oeipeoe aut, ei legitimo impediti faerint per suam generalem vicarium, aut per alios ad hoc officiam deputandos, ei quotannis totam, propter eiua totitadinem, visitaro non potuerint saltem notabilem oins partem visitare non praetermittant Vieitatiooum autem omnium istarum' praecipuus sit scopus, praeter Moramenti confirmationis edministrationem, . sanam orthodusmnqne doetriMus, onpnMe haarotobna, tedneroe; banco menae beari, psæeo corrigeret popntoi^n ea-

peeem innoeuntiMiqno aoMndero; sautera, prout

diligootis, visitatienim ipeam shoilvers ».

Constanter etiam servent spiaoepi «letarem illam eoaaestadinem oeavoeandi, singulis sanis, dieoeoeis saae presbyteros, nt ia aliquo onere soceeeu. per aliquot dies, piis exercitiis vaeeAt et annes aeternos meditantur. a

Veram, praeter multiplices groveeque episcoporum obligationes, quas bnousque retulimus, eunt etiam aliae qaae ipsis maxime sordi eese debent, sed inter eas nulla, quae maiorum miaorumqas seminariorum carso aatepoai debeatf Utraque enim spiooopi eo maiori sollicitudine et affecta prosequi debeat quod in ipsis resideat, pro faturo, opes seeordotii, diviniqne ministerii, id. eet gloriae Dei, animarumqus salutis. Ipsis itaqtte tales superiores magiotrosque semper praeficere eurent, qui alumnos pietatem iaaoceatiamqae ^vitae, ac humanarum Mcrarumqee litterarum sciettiam accurate edoceant.

Sed quoniam, ut stadia proficiant ia melius et tandem floreant nihil magia utile inveniri potest, quam ut recte prudenterque gerantur negotia temporalia seminariorum, ot per haac laudabilem administrationsm omnis motas circa eorum existeutiaei aut prosperitatem, nec nos circa superiorum ae magistrorum statum et conditionem, adimatur; omnem curam impendent. episcopi ia eligendis oeconomis idoneis qui. sub auctoritate superiorum, indefessa diligentis impensas dirigant et moderentur.

Praeteres episoopt adiunctis sibi viris probetie, ot hac ia re experientia praeditis, quotannis seriam reddituum ac impensarum retioaam exigesrt. Statuent etiam quae, ia anaum altarum, eoaatnotieaae reparationesque aut acquisitiones suscipi poterunt; nec eia unquam ooaseatieat, que nimiam, M eet, excedentem consuetas dictorum seminariorum facultates, impensam. exigerent.

Bino, nullas superior aut oeoonomua arbitretur sese posoe, ratione officii sui, in incerta negotia aut non approbate immittere; eum, ia hac parta, nihil alicuius momenti incipi debeat, absque expresse episcopi oonseaou, cuius est, consuit» eisdem viris probatis et peritis, quae peragenda sint, statuere et determinare.

Praeterea, oum nihil sit quod magis conferat ad conservandam nugeadamquo inter populos vitae christieaeà>ratioasm. quam pia puerorum educatio, nihilqne e contra promptius et magia radicitus fidem destruat, mores corrumpat, sioquo societatis et familiae vincula disrumpat, quam oorumdem iadisdplinate ot irreligiosa institutio, episcopi huic tqm gravi pastoralis sollicitudinis efficto coaetantor tnoumbare studeant. Quapropter sedule curabit unusquisque epiaeopes, ut parentes admoneantur do obligatione quam eia imposant, ia hac parte, natura simul et religio; ot ei per m ipsos bule officis educationis, ipsis divina dispoettieuo imposito, satisfacere nequeunt, octant saltem se, lege eertimims, ad boo edetringi ut pueros non nisi magistris probis. Mtbolicie, rsiigiens oiaoece praeditis, m tam gravi munero dignis, committent; neo ullum temperato commodum condignum haberi pense, neu dirimas

• fissu V, cap. fi, dr rvf.
' Ssss XXIV, «sp. A d> *nf.*
* Sosa XXIV, rnp M, d* rff.

MM)
«···

Œ.

m gnbornaret,

ÜBM igittf tofflMttttM MM· INMtaB WiM HHwa peraoaaram epieoop·· iaqnirai, quate a propheta ipsi diotam fanrit: nXW MM· ni pauper, orpdmw la «ri» Katar. Qaod ri, tetpar B •geaerum neooMitatib··, aibi do«M aaatiat ha· dotatioaM quibna, ia praoeedodtib·· •••oati·, plot·· Malte· ditaverat ·β·1«···, horum TeUao verborum roeordotar: mnltem Mi JSwrit, Muadontar K· tenter *latftrtiri finde."* Praeter·· utetar, «i opu» feerit, ea libertate qaae ipai Hbentar ab niaibat ooaceditur, divitate erogationee pro paapariba· implorandi; aihilq·· prMaalibu eariaa ait aut poti·· qaam aoanu patroai aat advocati paapernm. Ipai· igitar raoMmadia oami modo «t kndeetaeutor iavigilot, faHoamqaa aaao oxiatimot qaotiaa aaam ox hia oporibu·, qaibaa tot et tanta· mteortae aablevaatar, iaatttuoro potuerit

VII. Dt quot parochi mmu· dteoooria 4MNIW ÌM ^CMNM

Opportaaam commorant patna dooteraru aati- c quam regula· areMdioeoeaaa. Qaebeoeui· quoad loca ubi parochi' invitari poaaaat, tam ad praodicandum, t·· ad ooofeaetaaea alve laicornm rivo oloricoram aadieodae, aarvari poa·· ia tota provincia oodoaiaattea, otia· aaao diviaione dioeca•in· facta, ot ia poeter··, aiai placaorit ordiaartia locor·· aliter doemraor·.

FZZ/. *Di* eforfeaii itolite ia Qnaado Mptewri.

Qnoaiam, ia dioaeoaibaa Canada· aapariorial, venti· talari· ·«··, ia eoacilio provinciali «orando, t doanti· Tridoatiai inhaorvate, praooaptta, aoa aH rate maga·.iaeemmodo ntiaari potant, ot iam obeol«ne«r· iaoepit, huh·»·· rogioai· adinacti· «iroumatantiiaqM perpeaaia, diatam vont·· talarem dopoai pomo, nliudque vη·H·«·I··, valg· diotam «•ofmaib, aigri eoiori·, ot infra genua daaeaadeaa, •afflear· ia praofati· Aooemibai dtaiaraau·; v··i team· ««tem at, ia argamoata· «iatteali· «tat··, ot fVBVitAtie MMI flAoi vwttaoata ·· eoliari Boawaa tedati, oaraaM·· dj»«»mia· «aeardot·· · demo vel Meloni· nauta· ia pebboe taoadaat.

IX. De mad· praoidmdi aMOMdtoM·· taBparwMw •••iMionim,' *eaeeedelneif»* 'paiteatoliMi te Oaaada Mpariard,

Atteatto diffleeltaiib·· qaao ia dioooaaib·· Ca•adae «uperieri» eaepo amargaat, dum «aoordotataateatatioai, mliiHi «rigandi·, aMtoga· pH· operibtu providaadam eet, aihil potiaa, «d talia ebve•iMMe ΦM b v Ub vfcnuB wtp Amohmv*

p^U gruoMxti· tetattnr, aobte, fri «atetedM Doariai te hte

iadioara, aoaqno ta •taMtataa adhortari, vin· «xereeo··· Fottn •d Md··' forti «aimo debellanda, ia mm vigiteatteri·· «eoteri·· aaintMÜ· ear· iudioavorit; nihil opportun)·· m «agi· neeenearium nobi·, ia hac •yuodo ooagrogatte, viaom fteit, qaam ipaamot illiu» verba «alati· plooa, ia allorationibunui» 9 decembri» IBM ot 9 inaii IMS contenta. hniac «yaedi decreti· adiioare, at oven aoatria enite comaümao, tam aatutaria monita dia ao noeto ob oenloe haboataa, ab omnibu· errori· viia «vertantur. Hae rati··· non, qui ia «oUMtadini· iatiaa «apromi pantoria partem vocati «urnae, «trana· dimicare debema· pro domo larael, ut «ammo ipai eolatio ao oonaolationi «imaa. wNon poaaambn aaim aoa vebenaeater doler· at aagi oun patre aoptro, cum vidoamu· trtetianima, et aaaqnam aatia deploranda •ala ao deama, qaiban eam permagno animarum detrimento Mtholioa aaao eeoletea, «t ipaa civilia aodataa teiaerandnm ia modem premitor ac dovantatar *

XI. De d«o«ti«n« patrum eeneiMi, eteri «•caadi or-

Mm provinoiae Quabooenni· epiacopi, in provincial· «oocilinte ooadunati, ana eum ciero noatro, Molibaaqno populi· haiue praedieta· provincia·,' aaaetitati «nae Pio pap·· IX pietati» noetraa gliali· •t aiaoarao atqoo ardoati· devotioni· erga «aeram iptina poraoaam «t «aactam eodem apoetolieam ·ol·-μ teetimontam offerimu·.

Doolaram·· .iaanper qaod, certantibn· «tudiia eaa clero atqao Idelibu» populi· praefatae provinciae, aoetr·· fhctma· religio·· «t pietate plena» proteatatioaM ia favor·· Macta· aedi· opiacoporam^ «lori «oonadi ordini» «t plebi· «hrtetiaBao, qui Ro··· adotut teapore eaaouiaationi· «anctorum lapomante··, «tedon^no amate, oorde et ore adhaoreteM.

XfU·» Df

lataUigeato· aihil magi· aptam «au quam •aiventtatem oatholie··, nd «ervando» more· Momqu· tendi···» iuventatia, pont peractam in eoUogii· huataatar·· Ktteraru· ot philoeophiae •nrricnlu·; ad aaiaoru· aaina·· fovendam inter tevM cathelieo· huiu· peovineiMi ad aaaotao religioni· boaerom promovendam, «tudti» iuaiorum catholicorum maiorum impota· impriaeado, altiorumqne aeopua proponendo, ot tandem probo» et

tinmmi —g^ ------› Ham «temnitm «nota «te ···· Utt, «ni mrnm datem
laWMta ' Ewte.ZbmtaBMtt· Qmtanmm ftafrmiit — 1 ^

' TMbaak, ritartam petrem L-L-M. Llataaa,

HeM

et CetebmaORvarinm Ouee*,Ursulh nriaKei

verritate Levalleasi, aoe Deo giaMaa ägoada d aea, taati benedrii aacteri, et preoae fo

Pre dieeeeai flMeti*Hyadnihi: adwndao reversaient Idaaidaa Oevier. diotae diaaeaàa vi-

valge do Moaaeir; at reverendum dominum Hi-(ariam MUbor, psreehum a Baneto-Potro valgo Borel.

Pro dioeoem Baadovioeaai: revataadam dominum

þeatorea at reverendum dominant Ladovfoam Griff mieeioais valgo dibtae· Ingersoll þaetorea

insuper, inspectis variis huiusoe äniversitati rogale ac ŝtatuti sive qaaa ad disciplinam, sive qnae ad docendi modum spectant, nihil investisse a recta fide ot sanis moribus alienam, declaramus.

Omnes igitur huiusoe provinciae fidele et praesertim þarenta hortamur et obaocramus ia Domino, nt, sui memore ottrii, filiorum suorum fidei mori bnsqne ooaaervandh invigilent et prospicient, ae nonnisi ia saluberrimo fonte doctrina äqaa requirant.

JtZJZ. De þuAUcals·· deorvtormn Armes sensilis

Decreta huius synodi provincialis nemo prplo subiitiet aut promulget, antequam a sancta aedo apoatolica, iuxta constitutionem Sixti V qnae incipit Zmacenaa, revisa ot recognita fharint Litteris sntem quibu ilia confirmantur a sanctitate sua þbtenti ea «toti» imprimantur, impreeeaqae. ' · ŝinguli epiaeopin, vel ia synodo' dioeoasaaa, vel, si celebrari aequant, extra synodum, quam primum promulgentur.

No Carolus Francisée Baillargoon, episcopus Tloanus. ex auctoritate apoatolica administrator arehidioacaais Quebeoaaai antiquum atque probatum do faetibu eyuodaHbua institutum secuti, ad hoe officium, de concilie et consensu revAorum ooopiaooporam noetrorum, deligimus, instituimus htqno pronuntiamus eoa quorum nomina sequatur:

Pro arohidioeoesi Qnebsoomri: adradam revadnm Elsaarum Alexandrum-Tocherem, vicarium nbstrum generalem, LnvaUeoato äniversitati notorem, ŋri canonici doetorem; et reverendum dominum Ludovioum Proulx, arehipreabytmum, parocham a Beata Maria, in comitat vulgo dicto E Boauee.

Pro dioeoeei Mariaaopolitaaonsi: admodum reverendum Dominicum Granot, vicariam generalem dicta ßfo ac seminarii Sancti Bulpitii superiorem; et reverendum dominam Norbertam Lavallée, parochum a Sancto-Viaoeatio * Paulo in insula ĥ*

Pro 'dioecMi Ottasriensi: revatoadam patrem loaoph Adolphum Tort·!, miteioaartam Oblatorum Mariae inunaoulstae, professnrem «aminarii eiusdem dioecesis; et reverendam dominum loaoph Mishel, parochum a Seneto-Paulo vulgo Aylmer.

'Pro dioæoai Hamilton : adaodqn rpvsrendu Edaardsm Gordon, diotae diooooota vicarium generalem; * ferendum dominum Ednardum Heenan, Haatiltoaeasem preabyterum.

Pro diooqeei RegiopoUtaaensi: sdmodam revaraadaaa Aeneam McDonnell, dictae dioeoasi vicariam gsearalem; at reverendam dominam Olivariam Ky, paroehum a Baacto-Petro vulgo Peterborough.

Pro Torontiu: admodum reverendum loaanam Walab, diotae dieeceris vicariam generalem; at reverendum dominum Ooorgiam Northgrnve secretarium rorihi aatietitia.

No apoetolerum docendi ot pascendi gregem Dei maneris haerede qai, hisoe diobaa, ad illuminafiioaam nancti Spiritus accipiendam coadunati, perenverentee fuimus ia oratione oum Maria metre lean, ipea iateroodonto pro noble in ooalo, dam in tom supplicaremus, nunc ab iavfeamt aoeeecari, huie synodo baud finem imponemns quin reverentiae ot grati obeequium aaiini prnastaesns matri ŝapientia qaaa habitet ia aonëüio et eraditis intereat cogitatienibn Ad illino gloriam boa offerimus decretam, exinde ŝporeata a eoolo confirmationem, ot aliarum reactionum neutrarum Mioom exoeutioaem. Oonfidootar depreeamnr gloriosam virginem, quae cunctas baaraaoo sola interemit ia universo mundo, at hanc doririnno noetrae obtineat -eMeieatiam. quae ab omni errore immaneo aervet, quoa in unitatem Mei et agnitionem filii sui Deu voluit Venir ; et ipea, ia qua eet em gratia viae at ferítati ot omnia äpe vitae |t firtuti fidele· per Dei ot eeelaeiae lege instruet super semitae iustitiae dedusfit

No quos Spiritu sanctu þit episcopos regero eeeleeiam Dei quam aoqaisivit saagu suo subeo matri leee þersona aoetru addic volumu filios aoetru carissimo in eiusd ğuiai dispensatione nostru ŝdiatore se nobiacum toto eorde ot opere äddicor devotisdmo cultui Mariae, quae eet fou purisaimu istiu salnberrimi Invii paris et vitae, in qno lavaatu peccatu mundi, ut ia »os afloat, super ălio traufundeedu, quasi in canale ñitidissimo a sucte õrigin hand nimio' äbsimile

Allecti venustat virginis immaculata·, quam Deu ipae vocat dilectam f formosam suam, saepissima eia· sublimitatem, palehritadinem ct benevolentiam praedicabimus, hoe ipeo amorem nostrum explanta·, f aliorum meata eadem erga illam caritate eeeeuuri.

' Deers XV, 1 äaa Qwb., Msasi. XUV, «4. BMC.
' Uaa XXVU, ».
* PHHft· I» B-Il.

•oratitetam, H quae tariqritati· tegmi tenet. ete-

*O«atet Ina· InoAsbUom MÎIwilHril··, fW»

ratiaeiaüa, mirante·, 'et imitari cupieatea, superimpendemur pro animabas quas aeternae perditioni proxima· videbimus.

Bit benedicta virgo omnibua nobis, pastoribus et ovibus, dulcedo praeacutis, et apes ftiteree vitae.

O, Maria! sd te supplicantia referemus verba pontifici· cordi tuo carissimi, ouiu· opera amplissima gloria effulsisti: .Adsis nobis, virgo sanctisrima, ab origine immaculata, sia ipaa nobis ia dubiis rebus consilium,in angustis levamen,in adversis auxilium !·

XVI. D ittdieUettt fttUdri fontiis prsrinsfalw.

Cum sacrosanctus synodi Trideatinae decretis statutum sit, ut quolibet saltem triennio celebrentur concilia provincialia: ut ecclesiae menti obsequamur, nos, Carolus Francise·· Baillargeon, auctoritate apostolica archidioeoceis Quebeeensis administrator, de consilio st consensu revAorum episqoporam comprovincialium, proximum concilium huius provinciae, anno I8ββ celebrandum, iam denuntiamus 'ot indicimus omnibus qui praesentes adesse debent.

XVII. De fitee emesis*.

Cum placuerit omnibua patribus, huius concilii finem fieri, nos, Carolus Fraaciscus Baillargeon. archidioecceia Quebeeensis administrator, provinciali concilio finem facimus, et iam nunc factum esse decernimus.

XVIII. De euheeriptieite.

Nos, Carolus Francisco· Baillargeon, buiusoe •rchidioeeeais Quebeeensis administrator, admonemus revAos patre· omnpe, qui· huic synodo iure intersunt et interftMunt. ut post nos unguli, loco et ordine suo, ad altare accedant. et 11« quae ia hac synodo decreta sunt subscribant.'

Nou Carolus Francise·· Baillargeon, episcopo· Tloaneosis, auctoritate apoetoliee administrator arohidioeoeeia Quebeoearis, haec decreta - nobis definita subscripsimus.

t C. F., episcopus Tloaneosis.

f Ego Ignotius, èpisoopu Marianopolitanensi·, définira· subscripti.

t Ego loeepb Eugeni··, epiecopn· Ottawieasi», definiens subeeripri.

+ Ego Alexander, epiecopu· Sancti - Bonifacii. defini··· subecyipti.

t Ege-Jrbem··, epteeopua Trifiuviaaeasi·, dofinieas rabeoripri.

f Ego Io··, episcopus Saneti-Hyactethi, definien· •ubeeripei.

t Bgo loann··, «piaoopu· Huniltoseasis. definiens rabecMgri.

f Bgo Petras Adolphuaspisoopn» Baadovioenris, definiens rabeeripei.

t Ego Eduardu» loannoa, episcopus Kingntoaleari·, dariatea· rabeeripsi.

t *Bgo Issuss* Iraeph, spiaeopna Torontinna, definiens tabseripri.

■nnoiA

JBetNMNM

Ꞅie pater.

Noa, saaatitati· veetrae Uri adfitetiarimi, epiacopi •ateri fitrtitMiM·» et patientiam, et auetedteoui ot invictam caritatem, aliaqae Spirite· pretioaa charismata, quibus vos ditavit pater amteam, a quo procedit ornae doaam perfectum.

Haae mnnera divisa, rise intermiarione deprecamur Deum omnipotentem, nt dignetur in vestram sanotitatem perpetuo atque magia ao magis effundere, ad gloriam eumui pastoris eiusque dileeti gregis salutem,

Rogamus insuper, toto corde nostro, dominum coeli et terrae, ut ei ipsi placuerit, aliquando finem imponat horrendae tempestati qua tamdiu exagitatur sancta mater scdesia. restituetque beatitudini vestrae dosa pacis et tranquillitatis magnae.

Tandem, utinam Deus optimus concedat vobis. asAe pater, vivere diu satis ad ridendum perfectum eocleeiae triumphum, integramque sanctae sedi restitutionem totius status ecclesiastici.

Ad sanctitatis vestrae pedes humiliter provoluti, apostolicam benedictionem nobia ovibusque nostris desiderantiasime imploramus.

Sanctitatis vestrae obsequentissimi filii

t C. B., episcopus Tloanensia.

t Ig.. episcopus Marianopolitanensi·.

+ los. Eugeatas, episcopus Ottawiensi·.

+ Alex., episcopus Sancti-Bonifacii.

Io·., episcopus Saacti-Hvacintbi.

t loannes, episcopus Hamiltonensis.

+ Thomas, episcopus Trifluvianensi·.

Petrus Adolphus, episcopus Sandovi, ensis

t E. 1..' episcopus Kingstoniensi·.

loannes loaeph, episcopus Torontinus

Quebeoi. die 91 rusii anno Domini 1H63.

PП MPAB IX

Uttnw ad reassvdiawmss *petro» domine» C. F. Badlirym, fpiwpmn Ttoeme», adminittratorem apoeMiatet eutropoldaner oecitt—rQuriOcrn»», etꝩelifuo* «pweope^ praefatio· *Cenedenn»,*

super actis tertii concilii Quebecenais.

Piw rarx IX.

Venerabiles fratres, salutem et apostolicam benedictionem. Hisce diebus vestras libentissime accepteras littera· die 91 proximi menais maii datas. D quibo·, venerabiles fratre·, nobis misistis acta tertii provincialis concilii a vobis concelebrati, ut acta ista anpremo noatra, et huiua apostolicae sedis examini et indicio, ex maiorum more et Instituto, sublinerentur. Noa, nulla interposita mora, nostrae congregationi fidei propagandae praepositae eadem acta recognoscenda commirimue, ni'omnia sedulo «x mera perpendat, «t accurata ad no· deferat, ac deinde oongraam robia det responsam. Interim vero votes «x animo gratulamur de episcopali sollicitudine, qua oommasaoretem ooneilinm peragendam earaotis. Bx eMem autem vestris litteris magia magiaque agnovimus, l quanta noa et hanc Petri eathedram fide, amore et observantia prosequamini, et'qnanto ia dolore versemini, venerabile· fratre·, propter gravissimae noatra· acerbitate· a Dei hominumque boatibus excitata·, qui ambulante· ia impietatibus, et iura 'omnia divina et humana oonoalcaatea, acerrimam catholicae ecclesiae,' apo-

Im4s

•iviUm M η- atque ninedean sedit principatum •main· destruere valut. Qui quideas egregii restri MMM omni had· dignissimi summe nebis solatie at eeusolatieui fserunt, iatar maxima·, qaibaa premimur, angusti·^ 'amaritudines. Mihil vara dabitamna, qaia vos bne prassertim taata impiorum hominum ooatra cathohoam soelesiam conspiratioae, velitis maiore asque cura studioqus •iasdsm scelssiae causam. tara, doctrinam ac libertatem streaue taari ae defendere. Et quoniam probe aoatia monstrosa opinionnm portenta, ao diabolic» promue artae, insidi» at molitione·, quibua inimici homine· omnium mante· animoaque corrumpere, et a religione catholica avellere conantur, iociroo certi aumua, roa, venerabile· fratre·, pro eximia vestra religione et sacerdotali telo, nihil unquam inexpertum eaae relicturo·, quo adverseriorum inaidiaa detegere, ·errore· coarguere, impetus frangere, et fidele· curae· veatrae commissos •b venenati· p»cuis arcere, ad salutaria propellere, eosque magi· in die· enutrire verbi· fidei, et per gratiarum ohariamata confirmare, et omnes miseros errantes sd veritatis, salutisque semitas revocare et Christo lucrifacere possitis. Pergite autem una cum vestro clero populoque fideli ferventissimas Deo opttmo maximo sine intermissione adhibere preces, ut exurget et iudicet causam suam, et omnipotenti aua virtute turbulentissimam hanc depellat tempestatem ex inferorum portis contra ecclesiam suam sanctam excitatam, utque omne· ecclesiae et apostolic·· huius sedi· inimicos humiliet, disperdat, illosque de perditioni· via ad iustitiae. veritatis salutisque tramitem reducat. Persaasiesimum autem vobis sit, nos paratissimos esse ad ·· omnia peragenda, quae in maiorem vestram ac vestrarum dioecesium utilitatem cedere posse noverimus. Interim vero^divitem in misericordia Deum orare et obsecrare non desistimus, ut uberrima quaeque divinae suae gratiae dona upper vos propitius semper effundat, quae in dilecta· quoque oves vobis traditas eopiose descendant. Atque horum auspicem, et praecipuae nostrae in vos benevolentiae pignus, apostolieam benedictionem effuso eordis affectu vdbis ipsis, venerabiles fratres, eunetiaque clericis laicisqus fidelibu cuiusque vestram vigilantiae concrediti·, peramanter impertim».

Datum Romae, apud Sanctum Petrum, die 16 novembris anno 1863, pontificatus nostri uno 19.

Pius papa IX.

bftRSTfM

soer·· eMgrspetieuM d· /Vopspaada yW«,

pre SseretMu· approbatio··.

Cum, vertente mense msio anni 1863, reverendi patres domini Francisons Baillargeon, epiacopua Tloanus, administrator spostolicus metropolitans· ecclesiae Quebecensia. et reliqui epiacopi Canadensee tertiam provincialem synodum Quebecentem celebraverint. eiusque decreta iudicio et approbationi «aucta· sedis snbiecerint, sacra congregatio Christiano nomini propagando praeposita, in generalibua comitiis habitis diebus 30 ianuarii et 22 maii hniusce anni 1865, referente emo ac revibo domino cardinali Ludovico de Alteriis, post accuratum omnium quae in synodo gesta sunt examen, eius sollicitudine pro religionis incremento et ecclesiasticae disciplinae custodia plurimum commendata, illius decret· œnsuit esse approbanda.

Hanc autem sacrae congregationis sententiam, •sino domino nostro Pio divina providentia papae IX ab reverendo patre domino Hannibale Capalti, lata··, sanctitas UaifM avit, ac tenu de quibus agitur, ia Mt· Queboeenri provincia premulgari ae «errari jussit.

Datam Romae, ex aedibus dictas wterae congregationi· da Propaganda fide, die augusti 1Mb.

AI. cardinalia Baruabo. praefectu.
H. Capalti. aeeretarina.

UTBIUX

•aerae congregationi· de Propaganda fide ad reverendum patrem dominum C. F. Baillargeon. episcopum Tloanum, administratorem apostolicum archidioecesis Quebecenai·,

super approbation· drerrtonau trrtri *eoanlii* proeinrielM *Qutieemti»*.

Illine et revdie domine.

Novum sacra haec congregatio argumentum habuit singularia sollicitudinis qus amplitudo tua aliique episcopi Canadenses religioni· incrementum et ecclesiasticae disciplinae rigorem promovere student, in actio et decretis synodi tertiae provinciae Quebecenai· anno 1863 celebratae. Quamobrem eadem sacra congregatio, singuli· accurate perpensis, memoratam synodum dignam cen•uit, quae a simo domino nostro probaretur et confirmaretur, quod quidem a sanctitate sua benigne praestitum fuisse, ex adiecto decreto comporte·.

Etsi vero hoc. decretum absolutam praeferat approbationem, silentio tamen praetereundum non est nonnulla sive in acti·, sive in synodi decretis occurrisse quae aliquam observationem, vel etiam emendationem merqri sacra congregatio iudicavit, quaeque per me tibi communicari voluit, pro certo habena Canadenses episcopos et libenti animo illa esse excepturos, et iuxta ea praescriptis in locis synodi decreta, antequam promulgentur, esse reformaturos.

Acta imprimis quod attinet, duo potissimum in iis notata fuere, nimirum 1. in tota Quebecenai provincia, si una excipiatur dioecesis Marianopolitana, cuius capitulum primicerium suum ad synodum Deputavit, nullum aliud exstare cathédrale capitulum, etsi constet eiua regionis epiaeopoa. iam ab anno 1861, in prima provinciali synodo congregatos facultatem «rigendi capitula enixis precibus a sancta sede impetrans·, et pontificium indultum hac in rv obtinnis·· per literas apostolic» in forma brevi· insequenti anno datas die 16 iulii. 2. In congregationibus privati· III, V et IX, nec non in generalibus II «t IV. nee paucas, nsc levis momenti quaestione· agitatas fuisse, exempli gratia. „Quid intelligendum hisce temporibus pdr verbum nMr·? Qui considerandi sint usurarii, et quid agendam erga isto· homines? An praeter caena reservatos summo pontifiai, quorum mentio invenitur in antiquo Quebec·»· rituali, nec···· admittere ut reeervatos summo pontifici multos alios casu· reservato· a bullis *l»* cesnu Deewm ei caeteris? An omnes bullae ot omnia decreta a sancta aede emanantia vigeant in hac provincia non tantum de iure, sed etiam de facto?" quin tamen de eiusmodi argumentis ullum editum ftaerit decretum in sessionibos publici·: Iam vero sacra congregatio a t« instrui cupit et de causis quaa capitulorum erectiOnem in omnibus fere Quebecewis provinciae dioecesibus hactenus prohibuerunt, et de exitu quem prasdietae quaestiones habuerunt.

In synodi decretis, quae sacra congregatio animadvertenda existimavit, non nisi ad decreta V, VI et IX referuntur.

RsUto ad hwiti- V»

meadandia sarordotibua pro episcopali dignitate, et relato ad supplicem Hbollam' d· eadem re conceptum, sacra congregatio declaravit pro * nihil eoae innovandam, ot interim akamplitndiao tua cauaas exponi volait ob qua concilii patres novam methodum postujpadam consuerunt pro commendandis candidatis ad vacantes sedeo episcopales, posthabita methodo provinciae Quebeoensi recenter induite per literae circulare eiusdem aacrae congregationis diei 28 martii IβΛ.*

In decreto VI, eihi patre indicarunt minus accurate dictum, quod legitur ad oaloem capiti 1, «dogma itaque catholicum eat episcopos iure divino presbyteris superiore ease." ac iussorunt ut isthaec propositio aliquanfulum reformetur, adhibiti verbis. quibua in eodem dogmate declarando usus est Benedictu XJV.'

.Attendentes tandem eü patrea ad decretum IX ubi agitur «de modo providendi necessitatibu temporalibus ecclesiarum, sacerdotumque sustentationi in Canada superiori." quanquam illud approbare non renuerint, sibi tamen in voti ease dixerunt, ut episcopi in urgenda huiu decreti observantia a nimia severitate abstineqnt, et quadam potias moderatione utantur.

Superest modo ut de quatuor petitionibus nomine synodo ssmo domino nostro factis breviter dicam. Duas ex istis, scilicet primam pro obtinenda fgcultate impertiendi extra «missam benedictionem nuptialem. et quartam, qua nonnullae indulgentiae pro quibusdam piis sodalitatibus postulabantur, sanctitas sua. de consilio sacrae congregationis, clementer excepit, prout decreta hic adiuncta demonstrant. Quoad secundam petitionem, quae facpltatem respicit adhibendi in baptismo adultorum formam pro puerorum baptismo in rituali Romano praescriptam. memor sacra congregatio hoc idem indultum semel et iterum iam a se denegatum fuitae episcopia Canadensibu cum illud et in prima et in secunda provinciali-synodo postulassent, minimeM adduci potuit ad recedendum a decisis, cum nulla viderit a praesenti concilio rationes allatas in favorem novarum precum. Tertiam deniqne petitionem. qua faculta» desideratur adhibendi in reconciliations haereticorum brevem formulam, cuius usum «ancta sedes Foederatis Americas septen' trionalis Provinciis concessuro dicitur, sacra congregatio remittendam censuit ad supremam inquisitionem, eo vel magis quod ex actis sui tabularii nullum habere potuit indicium de eiusmodi brevi formula Foederatis America Statibus olim concessa.

Haec sunt quae de tertio provinciali concilio Quebeeensi tibi a me erant significanda. Preeor Deum ut td diu aoepitem et incolumem servet.

Amplitudinis tuae, uti frater addictissimus,

Al. cardiaalis Barnabe, praefectus.

H. Capalti, rorontariua.

Romae, ex aedibu sacrae congregationi dq Propaganda fide, die 19 augusti 1866.

RMPOXSIO

iUwtnmwM edarimMrqterss od *litttrat remnentUrimi* oarviiaelû Berstnbo

Illihe, revfiie, ... efte domino.

Acobpi honorandas eminentiae tuae litteras super recognitione, correctione ef approbatione tertiae Mae provtaeiaa synodi, dia 1· proxime elapsi datae, simul oam sacrae eoagr gatieafo do Propaganda fida daerato approbationi· deeretorum aiaedem synodi; pro qnibns humiles tibi, tum proprio, tum revthoram comprovincialium episcoporum nomius, gratias ago

Omnes ac singulae correctione emendationesve a sacra congregatione praescriptae aut indicatae, de qnibua ia iisdem tuis litteris, libenter atque diligenter perficientur in praefatis decretis, antequam publicentur.

Nunc autem, ut ad ea respondeam, quae eadem sacra congregatio iudicarit aliquam observationem mereri in actis istius synodi, et de quibus a me htatrui cupit, videlicet.

1. «Quae causae capitulorum erectionem in omnibus fere Quebecensi provinciae dioecesibus hactenus prohibuerunt?"

2. «Quem exitum habuerunt quaedam quaestiones satis graves, in congregationibus privatis III, V et IX. necnon in generalibus II et IV agitatae "

3. „Ob quas causas concilii patres novam methodum postulandam censuerunt pro commendandi» candidatis ad vacantes »<uie» episcopales, posthabita methodo provinciae Quebecensi recenter induits per litteras circulares eiusdem sacrae congregationis diei 28 martii IBfiS!" — dico.·

Ad primum Permultae sane sunt istae causae, ac. meo iudicio. admodum graves. It autem eaeteras omittam, corte inter praecipuas memorari debent 1. Jiro quibusdam ex illis dioecesibus, parvus numerus sacerdotum, eorumdemque quasi perpetuae peregrinatione de loco in locum, ut diversis missionibip sibi commissis deserviant : 2 pio pluribus aliis, ne dicam pro omnibus, episcoporum paupertas: 3. tandem, pro hae arehidioecesi tjuebecensi. gravis, ut nosti, et diuturna revmi infirmitas

Ad secundum DiaputationeH illae nullum habuerunt exituni. Episcopi libenter quidem permiserunt istae quaestiones tractari in congregationibus, tum privatis, tum publieis. ut quae definitae non fierant, elucidarentur; et quae iam definita··, lentor ac valido demonstrarentur Perutili·· .enim ipsis visa est ftutusmodi demonstratio nam non omnes habent scientiam. Memores iwteiii supientissimae admonitionis Benedicti XIV, >n admirabili suo tractatu t. «De cavendis quoad quaestiones nondum definitas," prudenter abstinuerunt a iudicio ferendo circa primas, quae respiciunt usuras, usurario etc. ; quoad autem secundas, quae referuntur ad casus reservatos summo pontifici, ad receptionem et supremam vim ligandi bullarum omniumque decretorum a sancta sede emanantium, etc., utpote iam praecedenter a se definitas; iure ac merito censuerunt nihil declarandum aut definiendum esse de novo, atque sibi standum esso in decisis. Iam enim sensum suum patentissime aperuerant oirca eadem quaestiones, atque fidem suam in supremam sanctae aedis auctoritatem, perfectamque omnibus eius decretis sublectionem suamprofessi erant in primo decreto primi concilii huina^rflTinciae, his verbis «Toto animo adhaeremus omnibus ac singulis apostolicis constitutionibus dogmaticis, uti et illis quae universalem ecclesiae disciplinam respiciunt : atque declaramus et docemus eae ab omnibus christifidelibus tenendas esse velunt credendorum normam, et conscientia^ regulam, independents proreus ab omni potestatis saecdlari sanctione."

Ad tertium Respondeo eas causas osse dus»; quarum prima eat eminentiae tuae epistola, data die 25 mail 1859, soli archiepiscopo directa; qua

1 Vita intra litares ta quibus euiua cardinalis hic loquitar, qaaa nonnisi peracto h» tortio concilio acceptae aut.

* *D· tyioJe dioecoaassa,* lih. XΓΠ, cap. 1.

* Utraaq·· litares ea prisa odltioae ooadUi deproaspaloies.

1 Dv *ftfnwkt tfaceWM,* lib VII, cap 1 ft 2

•iffBiâcabatwr notabil·· defectu· occurrere in rigeat· bi· in regioeibu· nfttemate commendandi äpoeto liene aedi eccleeiaetico· viro· ad episcopalem dignitatem promovendo·, secunda vero eat grandia diffi ¢ulta ne dicatur impOMibilîtaa pro episcopi·. ■Lenta aut demerita candidatorum commendandorum cognoscendi iuxta methodum inductam, et hactenus servatam in hac provincia. Nondum enim pervenerant litterae circulare· aacrae congregationi· diei 28 martii 1863. quibus praescribitur et inducitur nova methodus provinciae Quvbecensi.

Denique permitte ut me. cum venerabili archi epiacopo. ac tota archidioeceai. atque omnea huius provinciae ëpiscopo,· cur/i suis dioecesibus, tuis, sanctitatisque suae piissimi» precibus humillime commendem, remanens eminentiae tuae. etc..

î C. F . episcopus Tloanenais.

Quvbeci. die 14 Septembris ħ5.

I'KΓi Γl ·

rurtaruN· *facultatum et gratiarum.*

Sanctissime pater

Nos. episcopus TloanetiMs. urchidioecosis Quebecensi administrator, et ah^ eiusdem ñomini! þrovirt me episcopi. ob vani generi.·, incommoda vitanda, et ad fovendam caritatem tidelium. humi ħt postulamus sequente· facultates et lui res

1. Facultatem impertiendi extra missam bene dictionem nuptialem ßsdm h* sponsis. quibus eatndim, iure communi. liret intia missam impertiri

2. Facultatem adhibendi, m baptismo adultorum, easdem cae^monius quibus utuntur tn parvulorum baptismo

3. 1'tendi. m reeoneiliatioue' haereiicoium. brevi formula nnu· sancta sedes usum concessit provinciis Foederatis Americae septentrionalia.

4. Indulgentiam plenariam, quater in anno lucrandam, ad promovendas pia· sodalitates seu associationes, quarum nomina sequuntur a) Sodalitas do ta de Sancto Hieronv mo Aemiliano b) Pauperum amillulae; ci sodalitas de Sancta Infantia, d) Beneficentiae societas.

Insuper earumdem sodalitatum membris indulgentiam trecentorum dierum, quotiescumque alicui operi societati proprio vacabunt, quotiesque convenient ad fines suae respeetivae ŝodalitati

f' <'. F.. episcopus Tloanensi
i Ig.. episcopus Marianopolitanensis.
· los. Eugenius. episcopus (Rtawiensi-
i Alex., episcopus Sancti-Bonifaci).
v ħ episcopus SanctK^lyaeinthi.
‼ Ioanne episcopus Hantihonèriste.
v Thomas. episcopus TriHuvianensis.
i Petrus Adolphus, episcopus Sandovicensi
l E. !.. episcopus Ktngstoniensi·.
(loannes Joseph. episcopus Torontinus

DEtRETCM

«aeras c«ngre<ati«aiM dr Propaganda tide

pro coMfttione facultatif benedicendi nuptiai extra missam.

Cum. in generalibus comitiis sacrae congregationi· de Propaganda fide habitis die-30 ianuarii 1865. referente emo ac rev the cardinale Ludovico de Alteriis. actum fuerit do supplici libello ab revmi· patribus dominis Francisco Baillargeon. episcopo Tloano. administratore archidioecesia Quebeceneis. et^uiscopis ('anadenribu» in tertia synodo provihciHFQueberensi anno 1863 celebrata subscripto quo esmuni dominum nostrum precabantur ut. ad vitanda varii generis incommoda, facultatem pro omnibus illius provinciae dioecesibus concedere dignaretur. impertiendi extra tnimm benedictionem nuptialem aolemnem iia sponsis, quibus eatndem. iure communi. licet intra missam impertiri eadem sacra congregatio «ensuit ac decrevit supplicandum ño pro gratia, accedente tamen rationabili cauas

Hanc autem sacrae congregationis sententiam ssnio domino nostro Pio divina providentia papae IX rdatam per reverendum patrum dominum Hannibalem Capalti, sacrae congregationis secretarium, in audientia diei ô 'februarii 1^6'» sanctita?· ña benigne approbavit. et gratiaiu prout supra benigne concessit.

PE» BETΓM

«arras csagrcffatlstil» de Propagasda Nd»·

pro coHcettone quarumdam ñdu!gfntiaf

Cum. tn generalibus comitiis »»<·«<· congregationis de Propaganda tide ħaiuti die 3" ianuarii 1865, refeienie eùio et revtho cardinale Ludqvi· o de Altenis. expositum tuerit revinos ƥàte dominos Francis uni Baillargeon. epicopum Tloanum. administratorem ãrdiidioece-o Qucbeeensi- et «q<^ repos ('.tmidrn.iea in tertia .on«nl«» pr<»vin«".ae Qu« hecensis auuo 1H63 ¢oadunato per supplicem bellum Romam missum s-o.um «lomniuin m strum precatos fuisse' ut concedere dignaretur . mdu' gentium plenariam quater nt anno lucrandam .»d þromovenda pias sodalitates seu as^octatioi-.es quarum n«>mina sequuntur I Sodalitas «lut.» de Sanctu Hieronvtno Aemiliano. 2 Pauperum ».i villulae. 3. sodalitas de Sancta lutantia. 4 ll< imtieentiae societas, insuper eanimdcm sodalitatum ñembri indulgenti -m trecentorum «lierunt qu· tucumque alicui open societati proprio \ ac.doiut quotieaque convenient ' 'ñe suae respect, e societatis'' sacra ‹ «>ngj ‹ gatio re-pondernt-uu commit Audito. piius super itid<de piarum socie tatum de quibus agitur revmu patre donnno episcopo Marianopolitam», nunc Romae «legente. quatenus nihil in contrarium obstet, affirmative

De ha»· itaque- re praedictus episcopus requiŝitu opportunas non «listulit exhibere mtitiai» qua> cum sacra congregati··, m alio generali coetu, habito die '22 iiihii I8»>3. eodem en·» ae revtho cardinale Ludovico «h· Alterna referent ·. mature perpendisset, proposito tunc dubii» ..A" «it supplicandum seno» pro concessione indulgentiarum· de quibus agitur.·' respondit Affirmative.

Hanc porro sairae congregationis sententiam ssnio domino nostro I'io divina providentia papae IX relatam per reverendum patrem dominum Hanni Jtialcm Capalti. sacrae congregationis secretarium. iQ audientia diei 78 . mati ĝ86 sart«'tita: smu benigne approbavit, petitasque indulgentias pi<>ut sequitur, largita est.

Omnibus itaque ¢onfratribu et ¢onsoronbu memoratarum piarum sodalitatum in Quebe<cn«i pro\inoia canonice erecturam, vero poenitentibiis, confessis, ac sacra communione refectis, qui quam libet ecclesiam »eu capellam publicam, quatuor diebus, per unumquemque episcopum semel e» in perpetuum relate a«i sodalitates sibi sublectas designatis, a primis vesperis usque ad ñoea solis dierum huiusmodi singulis bnnis devote vio taverint, et ibi pro ehristianorum principum «o:, cordia. haeredum exMu potione ac sanctae m «tns ecclesiae exaltatione, pias ad boum preces affuderint. quo die praedictorum id egerint, plenariam ^omnium peccatorum ñorum indulgentiam- et re-

nMMM· miaeriaerditar ia Dornin· »«ncemit. F •qper omnibu^ praediaturam «odatitatam ••■frutribua ot aaaaararib—, quetieu ·®«·i operi aaaa »·dalitatie proprie vaeaVerint. aaa aaa quoti·· iuxte regntae aaaa «odnlitati· ia ãaa Mnveaertat, -dnm; mode doutrite ãaltaa eurd· aratiaaaai domiaieum, •alutatieuem aagalieam ac triaagium devote łaafta variai, taraaataaa die· «· tainaeti· iia, aaa aliaa quomodohbet debiti· peoaiwatii· ia fegfita eerie ma aaaaaata relaxavit. Quae otaaaa ã aiagaiaa iadulgeutia·, peeeatoram remiraieM^ a® poeuitentiarum relaxatione· etiam aajmab·· Chriatifideliam. qua· Dao in earitat· bosiaaetae ax ha® luoe migruveriaA par modum laRrngii applicari paaaa etiam ia Domiao ooUSkaait Contrarii» qnibuCcumque noa obetantibu·.

Datam Romae. ax aedibu· dietae «aerae congregationi· de Propaganda fide, die 19 auguaO 1866.

. *-t-aini* cardinalia Barnabe, praefectae.
taWM FW»· H aaCTaUHue.

UTKBAK

•aer·· eengrugati··!· de Propaganda fide afi reverte Meri anam patrem dominum C. F. fiatllarg···, apleeepam tteaaum, oMünletratorem efiirtalleam arahlfifiaooeato

At euthtdo urremie m efectieno opiacqporuat dioecaOMMt preaMcme ÇaufiocmoM.

Ulme ac revfiie domtaZ

Cum, te potante, «aera congregatio, in conventa generali habito die li decembria ‡86 decedendum cenatione nt praeaoiptionea etiam nuperrime eancitae circa methodum electioni· epiaooporum in Statib·» Futfimuti· fimmi···, eaedem ad ãiee MM ǪMbMMMi ; M* autem mtal^a aadbaa fieaaiaae aoetar ia nadiaatia diet 7 deaeenbria aaai 1M8 Vreign» appro bawait, mitte tibt exemplar Hteraram eaper Madam deareti· «ditaram, quM ad epiaaape· Peedmrateyaja Btateam diraetae thereat.

ttaqa· mamaratM liter··, qua· ad amplitudinem team at ad aaffragqneoa pervaaieat, aonaam praabehaat quoad aa qua· tAoieud· erant cam da noria epiaoapia aUgaadte agi dabant, Supervananeam pate aaimadvarter· quod aa tantummodo noa pomuat in seam deduct, qaae diveraaram provinciarum exiateatium aappoauat. Hmo aiquidem loram habebant cam plurea provpiciaa ia Cauaduaai regione oaoa cooperiat, QuojFnon longe futurum opera, Ded^beaedioent·, «oUieUadiai epaeooporam per quoa pRatatio vinoee Domini feiietter crevit, et uberior·· ia diet fructaa pollicetur. Interea Deum procor ut te diu aoapitem ot incolumem «erret.

Romeo, ex eedibua «aerae congregationi· de Propaganda fide, die 98 martii 1863.

Amplitudini· tuae uti frater Uddictiaaimu·.

AI. cardinalia Baroatlo, praefectae.
H. Capalti, «ecretariuK^^X

MKTHOPW»

m electiene «piaeqperam dieecweaim iovderutarw·» Anwrieee Npteutrteaeli· fVeewvctardm aerantute.

(Vide infra, ad annem 1866, concilium plenarium Baltimoranra II, tit. Ill, cap. 3, de epiacoporunx electione.]

1863 maii 24 -iulii 19.— CONCILIUM PROVINCIALE QVITKN8E 1.

Concilium provinciale Quitenral ia America meridionali. celebratam a die 24 maii ad diam 19 iulii 1863, praecido loaopho Maria Riofrto et Valdivioeo, archiepiacopo Quitenai.

WbUographÎF

1) Concilium provinciale primum Qnitence habitum in annota eeoleeia metropolitan® Quitenai aano 1863. Quiti, typi· Joannie Campuaoni, per Julium Villavicentium. 1869.

f/WtM ZZ Citatae.) Decretae del prime· concilio provincial Quitenae. eelebrado en el eno de 1863. Quilo. 1869.

Ia-4 minori, 2 parte·, 166 p. - 2 f. >2 p. - l f. - Lyon, abbé Martin : Rome, aéminairvyl^aqçai·.

2) Acta et decreta eacrorum conmWorum recentiorum. collectio^ Looeuia, auctoribu» preebyteria a. J.. e domo^K v. M. aiue labe conyptae ad La cum. Tomue eextua ... Friburgi BrJigoviae. aumtibu· Herder, MDCCCLXXXU, eoi. 376 426

ACTA WffCJUl.

currES ptuKPARXTUiuvs.

Anno Doming 1863, poatificataa autem eadii patria noetri Pii tflhKVH, die 23 maii, ia primaria rripublicae eoqUM^alia urbe Baoeti-Fratcieoi do Quito primae aynodi provincial!» conventae habitua eet. Iu aedee arobiepiacopalee OMveneraat illdiua ac revthua dliua dnuo looeph Maria Riofrio oit Valdivioao, arohiepiacopue QuiteoaU. illflma ac revthua diu· dilue loaoph Thomae Aguirre, epiacopuaGuayaqailleaaie, itemque admndum veterandae decaau» cum capitulo taetropoUtano ; reverendi inaupor dfina dntia Carolua Adolphua Marriot et dilua ditat Vicentiue Daniel PaeAr, doctoral·· aber, alter .voro, thèÿogalia ecdetiae Gueyequilleeai» oénonfata, nterque autem pro venerabili illiua eocleeiae capitulo apud concilium repraaeeatand» nuor· funget»· ; multi item venerabile· parochi ordinemque regularium moderatore· r4ligio«ieeim|, et utrinaqa· cleri non pauci apectatieeimi viri, ad concilium convocati.

Tunc reverendae dnua dnue loannee AnCoaiue Hidalgo, «ccleaiae · metropolitan·· theepuràriu·. liter»» patentee coram patrib·· exhihujt, quilpuei illmu· it® ravmua düu» dniu Remigiua Setfivea de Toral, epiaeopua Coacheoai·. facultatem Ararat eiu· vicea gerendi eumqne apud concilium repreeaentendi. Literie autem attente examinatio, legitimam illmi praeeulea, uti concilii iudiooe. facultatem praedictam indicarunt; ideoque aqfTragium deliberativum admodum venerando procuratori Cuneheuei . in rebu· etatuendie concedendum eoae duxerant

Deinde illdii praeeulea de officialibu· concilii creandi· ogorunU proindeqne ad huinamodi officia hoc ordine deaiguati aunt, nampe aeeretarii; diii diii Raphael Maria Vfiaquaa, parochna Sicalpenai». et Leopold·· Fruire, paroeciae Sancti - Miehaelia itidem pqrochuu. Mngiutri caeremoniarum : diii dni Raphael Saachea et loneph Virant»» Granado·, metropolitaaae eccleaine alter, alter vero aecleaiae Guayaquillenu· oaeramoniariua. Notario· dnn» Nicola·· Garcia, -arohiapiaoopatia curiae notarié·. Oatiarii denique: domini Rnymundae Acevedo et lowp^u· M. Luxuriaga, eooleaiae archiepiacopali· diaconi.

Exinde theologi eonoilii hoc ordine aaaumpti •unt :

pùu· dilua loaeph Chieu, generalia archidiooceeco· vicariua et eocleeiae matropolitanae poenitentiariu·. ab archiepiaeopo Qnitenci deaignatua theologo·;

Mm 4Am Antanfas Thomas IturraMa, seelseisa metropolitans· fieeteraliu. ah archiopisospo itidsm dssiguatm thaabffas:

(Mm dfiss loaahim. Tovar, siasdem oooiaaiaa metropolitans· archidiacoau·, ab spisoopo Guaynqni Uenai dssignatsu theologus;

' ReversndM palar Aloysius Segura, societatis las·, rector collegii seminarii Banoti-Lndovici. ab opiseopo item Gusysqnillsnsi designatM theologM:

Dfius dfius loseph Maria.Frail·, metropolitaaae •oelaaiae magistralis. a venerando procurator· Conchensi designatus theologus;

, Dfius dfius Arsenius Andrade, ecclesia· cathefiralis proparochus, ab ipso procuratore Conebemi designatus theologus.

Tandem revihi patres congregationem publicam in eoclesia metropolitans, ad resperam hora 4, celebrandam indixerunt, et coetus dimissus est B

loseph Maria, arcbiepiscopua.
Raphael Maria Vasques, secretorius.
Leopoldus Freire, secretorius.

Csaprogntio *pahiioa* in *tednie nutnfchta— kabita.*

Ipsa die 23 maii, hora 4 pomeridianm congregatio publica habita est in ecclesia metropolitans Quitensi, cui praefuit illmus ac restons dilue archiepiscopus. Aderant illmus ac revthus episcopus Guayaquillensis, admodum venerabilis procurator illdii ac revmi episcopi Conchenaio. et caeteri venerandi viri in conventu praeparatorio recensiti.

Implorato divino auxilio, flexio genibus, per antiphonam Fmi «sactr Spiritus et orationem congruentem, illmus ac revfliua dfius arcbiepiscopua ea denunciari iusait quae de theologis et officialibus concilii statuta fuerant in praedicto conventu praelatorum.

Quo facto, indicta est prima sessio ad diem proxime acquentem hora 10 celebranda, et dimissa ftait congregabo.

loseph Maria, archiepiscopus Quitensi·.
Raphael Maria Vasques, aeeretarius.
Leopoldus Freire, aeeretarius.

* i' SESSIO PRIMA.

Anno Domini 1863. die 24 maii, solemni -festo .Pentecostes sacra, prima sessio provincialia aynodi Quitensis primae habita est. Hora 10 antemeridiana, in aulam archiepiscopalnm convenientes illmi ac revihi praesules dfius dfius losephus M. Riofrio etValdivieso, archiepiacopu Quitensi·.· dfius dfius loseph Thoma· Aguirre, episcopus. Gayaquillensis, et reverendu^dfins dims loannea A. Hidalgo, venerandus illini aCS&vihi dfii diti Remigii Eateves de Toral, episcopi Conchenaia, procurator, et ecclesiae metropolitan·· thesaurarius, insuper reverendus dfius diius Emmaausl Orejuela, ecclesias metropolitans· ^ecanu£ simul cam venerando capitulo; ' reverendi dfiffi^ dfius Carols· A. Harriot, doctoralis eoeleaiae . Guay aquNlentis.et dfius dfiusVicentias Daniel Pastor eiusdem ecclesiae tbeologalia, st stsrqse pro illisa capitulo deputatus spud concilium dsaignatas; multi item archidtoeceseoa vioarii foranei, parochi, ordinum regularium moderatores altique vel ex m-cslari vel ex regulari ciero non pauci, et ora·-manto congruenti habituque sacerdotali induti singuli ir oathodralem ecclesiam suo ordine processeroqt. Miaaam de Spirits sancto pontificali ritu celebravit reverepdiaeimus dfius arohiepiecopus, eaque finita, ooaeio latina habita eat a reverendo patre Francieco X. Hernaea, societatis lesu. missionis Aequatoriaaae moderatore.

Hia pera nisa, synodus iaabaata eet, at servatis Manibus. qua· ia paetiMeli Roman· pressaribuntnr, ' vsv Am dominos archispiscopus intnrregavit .Retrgti patres, voaarabila· fratres. placeto· vobis ad Dei gloriam et honorem ot ad eatholirao eeeleaiud amplificationem ooaalium Qaitaeae. légitimé sosvocatam ot hic congregatum. hodierno dio operiri et inchoari'" Kt singuli alta voce rospondorant; „Plaoot. aporiator." Tbm reviae dominus srchioptecopus ad populum coavarons, tam eoa, quam praelatorem nomis·, haec pronuntiavit. „Christi aomiae inveeato de oeraimM oaaotapi synodum Qniloeoem eoae apertam, et ita indicamus." Deinde ssbssqncas decretum secretorius alta voco pronuntiavit .Ulmus ac fermas arebiopiocopas Qsiteasis ana cam episcopis in boe sacro concilie congregatis decernent, hooce reverendos viros in officiales huius sancti concilii eligendos esse et legitime- iam electos, nempe promotorem reverendum dfium dfium loeephum M. Freile, canonicum magistralem ecclesiae metropolitans·; secretario·" (etc., ut supra coi 428 D i. Decreto vero tam promulgato, reverendus promoter exposuit, secundum ostiarium infirmitate laborhre. proindeque cius loco diaconus Raphael Torres suffectus fuit.

Tunc reviirum dominum archiepiscopum his verbis allocutu· eat promoter .lllthe ac revihe domine, peto nt legantur decreta concilii Tridentini de profnesioM„fidei «t reèfeentia." Et illdit praesule· reapondenrat .Placet, legantur." Praedicta ergo decreta ab archidiacono ecclesiae metropolitans· dito dno loachim Tovar alta voce lecta sunt; De professione fidei[1] de residentia[2].

Exinde fidei professionem emisit primus revtfiu· dominus archiepiscopus coram revdio domino episcopo Ouayaqaillensi, iuxta formam in pontificali praescriptam; deinde revfitus dominus épiscopat Ouayaquillensia itemque reverendus dominus procurator revihi domini episcopi Conchenais praedictam professionem coram revdto domino archiopisosps emiserunt. Ceteri tandem subseqaentss revihum archidiaconum, qui formalem alta voce pronuntiavit. in manibus illihi archiepincopi semdem aiagillatim emiserant fidei professionem, quae aie ao habet: .Ego K. N. recipio, promitto, spondeo, profiteor, detestor, anathematise, vovso et iure, ut in his decretis et formula professionis fidei ex balla modo lecta, aingala singulis referendo. Sic me Deas adiuvet, et haec sancta Dei evangolia."

Textus astem professioni· fidei iuxta formam a sanctae memoriae Fio IV sancitam et ex mandato sacrae congregationis Concilii his actis inserendam huiuamodi est

.Ego N. firma fids credo et profiteor omnia er aingala, quas continentur in symbolo fidei, qso sancta Romana •celesta'" utitur, videlicet: Credo in tutum Deum, Patrem omnipotentem, factorem ooeli et terrae, visibilium omnium et inviaibilinm. Et in unum dominum leaum Christum, filium Dei· unigenitum Et «x Patre natum ante omnia saecula. Deum de Deo, lumen de lumine, Deum veram de Deo voro. Genitum, non flsptum. conaubotaatialem Patri, per qusm omnia facta aunt. Qui propter nos homines et propter nostram salutem descendit de coelis. Et incarnatus est de Spiritu sancto ex Maria virgine, et homo factus eat. Crucifixu· etiam pro nobis sub Pontio Pilato, paaaus et sepnltus eat. Et resurrexit tertie die. secundum scripturas. Et ascendit in eoeium, sedet ad dexteram

[1] Sm XXV. nsu- tbu. 4« r<.
[2] Ses·. VI, «φ 1. 4« *nf.,* st ms. XXII1. cap. 1. 4< *nf.*

J^^a^lli^X IBt VO^Id^ure» ^UB 011^^« ^Bîβl·«^»^I viva· «t ataatnee eut·» regal tM wi« M. It hi

ex PaM Fttieq·· pre»«<lt. Qai «MB Puare te m ■total aderatur at i»ug<»rtd»»toT, qai ieeatan aat J4V PW^I^iMSa Kt VBMI MMttNB tt Φμ Iμ IMB· OBflftttÔf βββBI fal RNBfofaMMB ρφMBiMTMB. Bt tBlpMt· fMWB^ tiaaam mertuomi at vita vautari aaaaaH (eta. vide Maori, XLVH, M.)

Tandem, revdbaa Maa areMapiaaepaa alarum aa fepnlnm lolemnitar beuedteau», in aaiaa aaaa, aient priai proeeoaerat, aa tatapit be·· I paoparidiaari loaapbw Maria, anHapiaaapai Qattiafa '

Ka^hMI M. Vm^mb' MmtariàBa
Leopold·· Freire, atantariaa

* *nano* mccmda

Dia b inlii, domiaic· VI post Pautaooataa, ia fete praatioauaiau sanguinis domini aoatA iaaa Christi, aaaaia sacanda habita aat.

Praetor rapaaaitaa ia prim· aaaaiaaa reverend·· viros, adarat ia praaaaati: revarendu· dftaa dhas Iosepho A. Piedra, canonic·· honorari··. pareaciae Bâacti-Babaaàaai teeter, veoeraadomqac capitulum Caachaaaa repraeaentaadi gratia apad eoscilium depatatas.

Miasam da Spirit· aaaeto pontitcaUbua iadataa, celebravit rnvftna din» apiaeapaa OuayaquiUeoai·.

PoO nussam, aaerae aynodi rararaadaa premotor profemioaem Sdei ab it· coneorreatib·· Bari, qai ante· non emiserant, poetalavit; at taxta postulatum rev&u» dftas arehiopteaopu· Uliea ieri constituit. Unde prefaarionem hniumodi 'amiserunt: reverendus din» din» Thomas A. Itamdda, Metropolitanae aceleaiaa dateorelis, at thaologu· ooariUi deaignataa; reverend·· dfiaa din» loeepho· A. Piedra, canonico» honoraria· Conebeaaia, at pre riaa eoeiasiae capitale deputata· ad oonriliam mi···»; admodum reverend·· pater fr. Thom·· M. Loreo, ordini» fratnun Praedicatorum visitator generali·, •t theologo concilii aominatu·; admodum reverandas pater fr. loaeph Coaeetti, ordini» aromitarum Sancti Asgustini oonmissarios goneraHa, et concilii itidem theologe· «Migeatu»; ac damam revarendi patre» Franoiacu» X. Hersae· st Aloyrioa Sagara, societatis laso, theologi etiam ooaeilii designati

Poste aatiphonam Brapitfaa oria, et psalmum Dre» hmtmI concinuit chorus; lextade avaagblium *DuifttU Dohku* cantatam eat, et tandem hymnum Frei cranter intonuit revihu· ditas arehiepi·eopu», chore subsaqnenta; ac demam admodum reverenda» pater fr.' Tboota· M. Laroo latino »srmone concionem habuit synodo coagraontem.

Quibo» praemissis, revftos arehiOpiacopu· allocutioaem FsosraMs» »»n»er«rdite», iuxta poatiflcale, coram adetautibo» proaueiavit

Tono reverend·» premotor, iaxta Tridentomm ;[1] iudiee» deaignari poetnlavit. Peatalato natem ad^ nuentibo· patribu», laetam fait daetatam indicum dtoignatioaem contine··, quod a. 1 iaaignitam eat.

Poat··, ip»e promoter publie· prAraatinri petiit decreta de profwaioae Bdei, da ediiramenti», ne de vita et hoce»tate clericorum, quae quidam de mandato patrem atatim lacta »unt. Huiuamodi »«at decreta ». i, 3 et 4 contenta.

Deinda revfta» dito· arehiepmcopn· patrum iuditium rogavit hi» verbi»; .Plaaetaa robi·, vanerabilea fratre·, haec quae laeta «ut decreta approbareEt «ingiili reaponderut. „Plaeet, approbamus/

* Ptadhana, tat ad aaqaemtam eetahaandaa» ma-

Thndan» flMbua na rav dttoa arabi^iaatpua VW M ρ·ρβ·H· OTMMVW M·Mηî«« M U in anMapianapataB anlam, dare de mera t^MUI MflÉIBBISq WffMMM 4Bt·

laeeph Maria, arehiipiscop»» Quitanri·.,
Raphael M. Vaaqaeu, aaerotariu».
Laopaldn· Praire, aaaretarin».

oMo ruma.

Dia 1» taiii. damini·· VII pete Pantooateou, eandunati· here 10 matatiaa illiti· ac revdtia praelati», «nateriaq·· ia M»aioa· praaeedanti eaaanmarati·, «aneto» «ynodi previaciali· aeoiio torti· habita aat; adornat inaapar reverenda· dfi·· dita· loaaphn· Oloa, generari» uehidioaecaaoa vioarin» ae previaor; itoaaqno diu» dfln· Emmanuel Baatamanta, a Mapreono gubernio deputata apud oon•iltam aemiaataa. I)

Mimam aolamaam de Spirit· «Meto ealebravit rovoreada» dbu» dita» Aatoniu» Hidalgo, ravfti apiaoepi Caachanai· procurator, a»»i»tonto pontitoali ritu revteo dfio arebiapiaeopo.

Pote mimam, qatiphoaam Enainii no» et psalmum Mano» m» ff ehoru cantavit, roviho dflo arehiapiaoopo orutioae· proaequenta. Deiade evaagelium '£K autem paemaarit fa te' m deinceps hymno» P«m «roater pro more cantatu» mt.

Tuae revîtes dhu» »rchiepi»oopu» allocutionem Fmwwrte» eeamcardete» pronuntiavit. Poatea •acraa synodi promoter postulavit ut poblice legerentur decreta de visitatione episcopali et de •ynodo dioeoesana, de parochi» ac de regula con'saata pro ecclesiae Aoquatoriaaae oathedralibu» prima viginti capita. Cui poitulato annuentibu· patribus, praedicta decreta lecta sunt et taadem iadieiam patrem rogavit revins dnu» archiepiscopos his verbis: „Placetne vobis, venerabile» fratrm, haec qnan lecta sutri dacreta approbare"* Quibu» •inguli responderunt: „Placet, approbamus. Unde dacreta approbata there quae n. 4 et 5 notata sunt; inaapar, ex regula consuet prim» viginti eapita.

Quibu» pernotis, benedictionem revimu» dùu» arehiepiaoopa» sdstaatibu· impertitu», hora 12 de templo in palatium, clero comitante, tranalataseat.

loaepb Maria, arehiepiscopu» Quit<n»is.
Raphael Maria Vasques, seeretariu».
Leopold·» Praire, «ecretarius.

UBIO QUABTA.

Die 17 iulii anno IBM, in metropolitana ecclesia, hare 10, eoagrogati aunt revthi pâtre» et eaetari in aperioribn searioaiboe recensiti, ac celebrata aet quarto seaaia aynodi provinciali

Sacrem feott pre detoatei· ditas diius Vieentius Daniel Pastor, tboalogalia aialaeiaa Guayaquil!·· at pre etas capitale depstata· apad eoaciltam designata·. Mimam adstitit rev düo srehiepiseopua poatiBeali rita.

Baoro Saito,' aatiphona ^apitfa· mte; psalmus Dm» »«nirsnf, ovangoiium Dteiynoeif ZteuiMMw,ao data hymn·· F»ni «rreter 'do more cantatas mt.

Deinde allocuti· FnwroHs» a revfto dno archi•piacopo pronuntiata aat.

Quibo· pra«mi« saoraé aynodi promoter decreta ad quartam seesionem spectantia in publi-

[1] Sem. XXV, cap 10, *it rtf.*

I Matti. XVIII.

eua ukiUri peetulavit, a·, proelatb *revAia* ≠ j nsMtibas, loeta a«at ax regal· mmm<· pro eatb·· draUbns · capito vigesimo prise subeeqnMtia eepite usque sri *mm; itemquo dureta- d· oβMIβ- divini·. ' Quae quidem omnia, at' Meria oat, earn ,Plaoet, approbamus probata fuere.

TaadeB rev4aa dliae arehiepioeopus adataatoo sok-mniter beaadiceaa, sesaioaea quintam nd'do- minidam eubooqueutem indixit at ia aedee eaaa ae recepit dimidia eupra duodoeimam bora

looeph Maria, archiepisoopiu Qaiunaia.
Raphael Maria Vaaqaea, aearetariaa.
Leopoidua Fraire, aeerctariaa.

8BH10 IR'INTA IT ULTIMA.

Anno Domini 1863, die 19 iuiii. dominica VIII post Pentecostae, bora 10 ante meridiem, ia. cathedral) eecleaia, coadunatis patribus et praedictis viris vene- randis, habita eat concilii provinoialia quinta sessio.

Missam do Spiritu sancto poatificaliter celebra- vit revAus dilue episcopus Guayaquillensis.

Deinde antiphona &aad nes; psalmus Salsam me /ac; itemque evangelium *Si pocouoorit in* ℓ* *!* et tandem hymnus Friri *Creator* pro more concentus est. Postea revmus diius archiepisoopus adstanteo allocutus eat, iuxta formulam Prasreÿiles in ponti- ficali praescriptam.

Tum sacrae synodi promoter decreta omnia ia superioribus sessionibus a concilio approbata iterum publicari per summa capita postulavit, insuper et decreta novissime condita ad Verbum publice ex- hiberi; et postulato annuentibus patribus, lecti sunt tituli decretorum, nempe: 1. de «msrws *ituUeibtu;* 2. de prq/asrioae *Jidoi;* 3. de Mcramentis; 4. de sita et boMSlolo *cioricomm;* 6. do riritottoao *opioeopoli ot.* synodo dlooeeoano; 6. de parochis; 7<de dissuis q/jüeüs.

Decreta vero novissime condita et integre ad verbum lecta huiuamodi sunt; 8. de doro; 9. <fa MsoaioliNsM; 10. de *rtgulortbtu;* 11. de sedowdi *ordino m preooonti conedio oorooio;* 12. de SMteoedontibMS *conditio* Limonia *ot opoodio dioooooettio Çuitottoiàuo;* 13. de Anûio eoncilii *decrotu promulguudio ot rx-* oysieadio; 14. sic nsdsoqssenli *prooittcioli* synodo ode- fcraedo, 15. de *eoetftrmotiouo sinpulorsim decretorum iit hoc eoacilio lotorum opted oaoetonu oodom ios- potrendo.*

His peractis, reverendus premotor instabat pro ipsorum decretorum approbatione et confirmatione, his verbis: „Revihe pater, ego losephus Maria Freile, magistralis, huiua sancti eoarilii promoter, peto ul decreta haec, quae lecta sunt, a patribus huiua concilii approbentur et confirmentur ad ecclesiae catholicae augmentum. Tum revthus dominus archi- episcopus sententiam patrum exquirens, sic eos affa- tus est: .Plaoetne vobis, venerabiles fratres, haec quae lecta sunt decreta approbare et confirmare?· Quibus singuli responderunt: .Placet, approbamus ëteonfirmamus'. Tunc socretarius decretum, de approbatione et confirmatione alta voce legit: .Nos losephus Maria, archiepisoopus Quiteneis, aliique patres in hoc sacro eoncilio adunati, decreta haec quae modo lecta sunt, approbamus et confirmamus Qrihus-dicti·. praelati otnnre poat revmum dominum archiepiocopum ad altare accesserunt et decretis subscripserunt, simul cum secretariis et notario.

Postea reverendus promotor pro conclusions synodi institit, dicens: .Revme pater, ego losephus Maria, huius sancti concilii promoter, peto ut huic concilio provinciali finis' iam fiat iSsift revAas dominus arohiepiscopns a ceteris praeistis senten- tiam rogavit; .Venerabiles fratres, plaretqe vobis ad Dei smalpiMetia laudem baias eeaeüU pro- viarialb finem iam fieri f Et aiaguH rmpoMesunt: :Placet.

Tuae Merariua detentum de eoadariono synodi legit; ,Noe losephus Maria. arehiepieeopusQnitaasia, aliiquo petrae, qui haie oaacUio provincial! iater- samua, eam abeoluta sint, quae pro temporia ratteme agi geriqan posse videbantur.· Masque pastoralis earn not |ad| eeeleesariim noetrarnm status ut pastorale· vigilias revocet, propterva haie sancto concilio finem imponi OMeaimna.

Deinde revins dominus arahiepiscopus sacer- dotes congregatos his verbis allocutas eet; .Fratres dilectissimi ut sacerdotes Domini cooperatores .....· Dein, vernas ad altare et mitra deposita, enatavit orationem: Mail· *oot,* Demius. Et tandem rovmaa archiepiscopus acclamationes de more, choro alter- nante, enatavit Sol» *Do·.*

Post acclamationes, praelatis pluvialibus elbis et ministris dnlmnticis eiusdem coloris indutis, ex- positum eet ssmum. et. hymno *To Dotu·* ia gratiarum actionem eoncento. iterum reservatum.

Tune venerandi patres sibi mutuo pacem de- derunt; dein revthus dominus arehiopiscopus solem- nem benedictionem more solito edolantibus im- pertitus est, et tandem in aedes suas veneranda capituli et cleri corona stipatus, hora 12 processit.

L'nde concilium provinciale Quitense primum finitum eet.

Joseph Maria, archiepiscopus.
Raphael'Maria Vasques, secretariua.
Leopoldus Freire, soCretariua.

I.ÏTTKRAB AD PIUM PAPAM IX,
paatttssa suxisnsi

Ssthe pater.

Vbi primum concordatum, die 26 «eptembris 1862 inter apostolicam sedem et rempublicaa Aequatorianam initum, inter huius reipublicae leges recensitum est, nationalis ecclesiae Aequatorianae episcopatus, archiepisoopus videlicet cum sidfra- ganeis suis, libertatem pro tune temporia eocleeiae nostrae concessam ad rem catholicam promovendam maxime congruere cernens, provincial· concilium indicere statuit, prout iam opportuno tempore sanctitatem vestram certiorem feri.

Concilium tandem ecclesias Aequatorianae pro- vinciale primum, multis tunc ex parte hominum a sententia nostra discrepantium, tunc ex parte natura· ob hiemis intemperiem congregationem repellentia difficultatibus et obstaculis superatis, in metropoli nostra Quitensi congregatum eet. Ad cuius celebra- tionem nos. prout arehiepieeopus Quiteneis, deinde iilthus ac revthus episcopes GuayaquiUeneis dominus dominus losephus Thomas Aguirre, itemque de- legatus ab illiho ac revtho domino domino Remigio Stephano Toral, ecclesiae Conchensis episcopo et graves ob causas absente, domipus dominus loannes A'ntoniue Hidalgo, ecclesiae metropolitanae the- saurarius. in unum convenimus et sessiones sta- tim aperiendas consuimus.

Inchoatum igitur eet concilium die 24 maii, dominica Pentecostes sacratissima, finisque im- positus eet die 19 iuiii, dotninica VIII PeateoOstee eodem anno ineunto. In perbrevi autem huius concilii curriculo, variae fuerunt privatae congre- gationes, in quibus quaestiones multa· ad con- cilium spectantes agitatae sunt, sessiones tamen publicae quinque solummodo habitae sunt, abi haee praecipue sunt.statuta. Primo, regula con- sueta sd uniformitatem et disciplinam in eeoleeiia cathedralibus servandam. Secundo, decreta non- nulla ad ecclesiam Aeqnatorianam spectantia, quo-

· MstiK XVTIL

•MteCMI M*MMUB abMMtedkMM·» u aaaatitatete vat^va®i raat fartajuta rafttefaaæ> «t placitam ftarit,obtia et maius rabar habeat, Kam lieet multa alia et quidem gravissima, quas ad nostram eerieeiam specteat, oh varia rationes •ilestie praetereunda hodie risa sint, prateulee tamen ecclesiae Aequatorianae oenfldnnt, ő uberrimos fractu ex boo condite exeerptaroa, et multis matis remedium sfflaax adhibitam iri.

Ideo sanctitatem vestram, ut has proem nostras pro ŭa benignitate exaudito velit, ot apostolica· benediotiopem tam pastoribus aodeeiso Asquatorisnao tum populo Illi commi·· impertiri dignetur, humiliter deprecamur.

Datam Quiti, XIV kalendas augusti 1863.

losephus Xaria,'sMBiopioeopus Qaiteasis.

UBULA CON8UITA

Aequatoriaaae rsipablica episcopi in hoc provinciali concilio ooagregati, facultate stantes, quam sacrum Trideatinum concilium · conciliis provincialibus tribuit,ut ordinant at disponant, quae,ad debitam ia divinis ofBeiis regimen spectant, atque ea, quae ab omnibus oodesiM ministris praestanda ot exequeuda sunt; in nulla re ab eius facultatis norma recedendo, et adstaato metropoiitaaae ecclesiae capitulo oetemramquo oathodralium eedeeiarum procuratoribus, diligeutieeimo examine praemisso, inter nos sonvsuimus ia his, quae sequuntor, edendis statutis.

Ministri, quibus campaaaram eure fuerit commises. diligentem navabunt operam, at tam ipsae, quam earum et linguae ot chordae ia bono stata semper conservantor; ut clausa maneat porta turri oempanariaa, nec edita ad iUaat petant nisi illis personis, qui offlcio fusguatar illa opportuno tempore pulsandi.

luta ecclesiarum nostrarum ooasuetadinom, ad matatui temporie offletom diebus ordinariis convocandus erit populno per borea dimidiae spatium, at interea primo quadranto pulaahltar mediae magnitudinis campus, Mai» et binis ictibus aliqua mora iatarioctia, secande natam quadraato parva oempana eisdem ictibus frequentiae repetithL Huic autem campaaarum pulsationi initium daHtaphor 7 oum dimidia, nec in ea cmeabitur aequo ad 8. Diebus autem eolomnibus ter interponetur lentis illi ictibus crebra et. foetiva pulsatio, quam Hispanice repique appellants

Oum iam bore fasrit, ia chorum convenietur ad recitandae horno priorem et tertiam, quam conventastis missa concoquetur, atque ĕ fluita sexta et nona recitabitur. Celebrans ot ministri o choro non descendent ad oacrietiam ut sacra induant vestimenta, nisi fertie recitatione penitus absoluta.

eiteadm vesperna «t iiatplsiirium; quibas ebeolatia, diei sequesti* MtUrisa oum Uadibu· redtabitar *X speciali Mato apeotoNee. Qeotieo vespere* eaa senta reeitaatur, erebra illa at fmtiva, quam supra diximus, pulsatio tribes viribus paritor flet.

Diebus iriuati, ad primam palaabitar hora «exta et dimidia matutina, st ĕmeo ehoram iagredieatar hora septima ad recitandam primam et tertiam et ad missam coaveutaaiem sancti illius diei celebrandam; here vero octava pulsabitur usque ad dimidiam, ut in chorum conveniant ad sextam hoaamqa recitandam et ad decantandam feriae mimam ooavoataalem. | 8i vero ante prandium veaporee recitantur, statis poet elevationem, in missa maiori parva oempana pulsabitur sola, quae pulsatio ad luem aeque sacri perdurabit; tunc vesperae recitantor, quae vero non incipient, priusquam celebrans eum hiuiatri ad ehoram ex sacristi exutis seed vestibus, redierit.

Die nativitatis Domini nostri, noetu campanae per horam pulsentur, a nona initium sumendo, hac tamen lege, ut primis tribu quadrantibus crebra ot festiva pulsatio consuetis ictibus interponatur, postremo vero quadrante parva campana quatiatur. donec tandem, hora 10, matutinum recitetur.

Foria quarta in hebdomada maiori, populus ad tenebra convocabitur ab hora 4 usque ad 5 consueta campanarum pulsatione; feriis autem quinta et sexta, eadem hora eodemquc tempori spatio, campanarum loco, signum fit ligno crepitaculo.

Cum sabbato hebdomadae maioris et pridie dominicae Pentecoste (Meris eanitur. parvae simul st magnae campanae quatientur. Quod similiter et in ooena Domini flt, dum (Moria itidem canitur; ab hac autem hors campanae omnes silent ad sabbatum usque, quo die ecclesiarum nulla, antequam eathedralis incipiat, signum campaui faciat.

Vespere aate diem cinerum et hora circiter 8, sanctae quadragesima ieiusium fldelibus, graviter at intermittenter duplicatis eampanae maioris iotibsa, par dimidiam horam nuntiabitur. Haec qsoque oampaaa simili modo quatitur, cum dioetaatnua Tei aliqui episcoporum concionem ad populum habet. Cum primum «ptroopus eolemai aliquo offlcio perfuetarua eccloaiam ingrediatur, campaaao Omne puboutar, quo tempore organum quoque, nisi pro defunctis «aeram fuerit, pulsetur.

Singulis diebus sub noctem, pro animabas purgatorii, eonaaetis ictibus patrioquo more campanae quatientur; a qua hora aeque ad sequentem' diem. absque praelati renia, minimo campanae pulsentur. Singulis quoque diebus, usitatis horis, et prout fert nona, ter signum angelicae salutationis detur.

Oum aliquis e vita discedit aut eius funera per-solventar in ecclesia, lugubri illa et usitata pulsatione campanae quatiantur, hac tamen lege, ut feminis duo, viris tree, religiosi· quatuor, elerici quinque campandrltaclamore ante aolemnem pulsationem pruomittkntur^^loepiscopi obitu centiea campana maior Mlaetar; Iqora autem capitularium

B·«·ü·M· «t Mμ HM MβIOTM VMpera, pOBt aagaU··· sabtatteuts sigauat nuntiaatar icta plagari·· nomine ataeupate, qatq·· «ab processionis iagressam ia ecclesiam at «xeadeat (grassum iterabitur.

2. Ça· ordia· üvJLruai fagrtdi «i t» ssdrw syradi

Ministri orna··, qai adcboram teneatur, ad ipeam eoafluara debeat, priusquam parva· campaaaa pal•atio tarminotar. IngressM ia aberam duplex ast solamais videlicet at aoa solemnis. Dia, qai ia magni•olamnitetibus locum habet et proeossioaaliter tt, regulis ia caerimoniali episooponun cap. 16, Hb. 1, traditu ordinatur. Hia vqro, qai ia profestis et ordinarii· diebus peragitor, hoc sequeuti ordino procedit. Canonici sub .chori- ingreanum profunda capiti· inclination· orneam, si adsit adorabant; ceteri, canonicatu· dignitate non condecorati, genufleetera debent, licet Moramentum in tabernaculo non exstet Hac adoratione peracta, quisque in proprium locum conscendat postquam episcopum et chorum reverenter salutaverit; ci vero episcopus non adeateboram, tantum unica inclinatione salutet. Cum autem in proprio·. aitua omne· pervenerint, genuflectere debent aicque permaneant, quoadusque, ■igno a praeside fseto, resurgentes officium incipiant, *Pator* noster recitando facie ad'altare conversa, etc.

Si aliqui· ex iis, qui ad chorum adeeae tenentur, in ipsum ingrediatur, dum missa solemnis vel officium peragitur, nemine salutato coram altari, genibus flexis, brevem ad Deum precem ftindat, deinde aurgat atque altare episeopumque. ai adest, et chorum profuhds capitis demissione salutet, neque in proprium sedile pergat, priusquam ab illi· vioisaim 'salutatus fuerit. Sûvero aliquis denuo in cborum ingrediatur, omnia ex praescriptis modo, excepta reverentia altari •t choro peragenda, omittat. Illi autem, qui ex eodem cum ingrediente ordine sunt, quique inferiores gradus occupant, stantes tonantur ad socium vicissim consalutandum ; illi vero, qui ad superiores ordines pertinent, hac lege non obligantur.

Si quia in chorum ingrederetur aub horarum initium, cum vel Dssm m adiutoriMai vel *Gloria Patri* vel hymnus vel epistola vel evanguUum recitatur, aut verbo, dum adhuc choro sdstantM, vel •tant, vel inclinati sive genibus flexi· adorant, ipse •imilitor stans aut inclinatu· aut gennfleotens medio in ambitu reveranter exspectabit, donec praesentium aptitude commutetur. Tum, peractis consuetis salutationibus, in propriam sedem conscendet.

Omnes, qui ad chorum pervenerint iam dicto versiculo *Gloria Patri* primi psalmi horarum vel D invitatorii matutini, amittent distributiones illius horae ad quam sero pervenerant Item si ad missam pervenirent ultimo Nprts dicto, illius missae distribationera pariter amittent, Similiter hebdomadarius, qui per se ipso sacram non faceret sed alteri illud comtoitteret faciendam. Illi cui committit duo solvet scutate.

Egressus e choro alius solemnis, alias non. Cam soletnniter egrediuntur, illud ipsum observabitur, qqod in solamai ingressa. Cum autem solemnis «grassus non flt antequam ii, qui ia choro bino inde adrideut e subsellii· recedant, aa invicem salutabunt atque egrediendo digniores praecedent facta eruet ab uuoqaoqae debite reverentia.

3. *Do* dispasiitonstat, fustas adssss oportet m cbeve.

Hae dispositiones dupliciter spectari possunt aliae interiores, exterior·· aliae. Primae sunt puritas tam glariam heieatt, nbaqua aHa proprii hseri ape eat vaaa aomplatoatib. Ataentte rnarietit ia appli•attoao animi ad M quod agiter, omui alia impertiaenti sagitatiaaa dapale·, quaa animam ab iilo raHgiosoaet· diatrabere pierit. Deyario perit ia aeNa interiorem iUum gnatum, qaam ia exercitii· exactae religioni· experiarar, qnaqua regulariter carent ii, qai hniaamodi exarcitiii animam molmte •agHgenterqna appHear» (alant.

Extariora· natam diapeaitioam saut: 1. gravita· ae eradentis Magna ariUeat asambrorum soasaumq·· compositio ia choro obaarvaada eet. Ac proiade ab omiiba· cavandam, quod aaieei levitatem, dissipationsm, iadiffbreatiam, mollitiam atque ineveraatiam ostendere possit. axsmpli gratia at fl quia dormiret, rideret, ooUoqusrotpr, immodeste reclinaret brachia, caput vel corpus taper eebeellia.

2. Praevisio aorum quae agenda sunt Haec ia •o sita est, ut qui ad chorum pergit,'aataquam ia •um ingrediatur, omnia quae in divinis officiis observanda erunt, diligeater praevideat disponatqu·. Haec praecisio magnopere est naceasaria, ut neglігèntiae illae praecaveastur, quae multorum defectuum causa ease soleat Itaque antequam in chorum veniant debet quisque suum offleium praevidere, instructione·, quae ad illud spectant legere, easque aliquo temporia intervallo, in quo *oo* aerio recolligat memoriae quam diligenter committere. Hacque ratione re gesta, nihil erit imparatum, nihil quod bono non succedat.

Nemo in choro adstabit sine ornamento et convenienti vestitu, quem neque assumera neque relinquere in eodem cuiquam fisa erit Dum divina officia peraguntur, nemini ex saecularibus in chorum ingredi licebit, exceptis cantoribus aliiaque ad servitium eiusdem necessariis· Canonici in suis subselliis permanebunt eaque neque commutare neque alicui cedere poterant nisi forte ius' haberet ibi assidendi, exempli gratia vicarius aliqui· generalia aut capitularis, canonici alicuius eathedralis, atque alii id ğenus ecclesiastici.

Nullus praeterea per chorum cursitabit vel SUndo vel redeundo vel subsellium permutando. Neque poterit ullus, absque praesidia venia et sine argento necessitate, de choro discedere. Praeses autem diligentem adhibebit curam, ut haec omutt observentur, et infraotorM privatione distributioni· illius horae, in qua defecerint punientur, et circa haec omnia praeses conscientiam suam gravari posse intelligat

Cum ex observantis silentii ordo et pulchritudo cultus divini magna ex parte dependeat in chore, dum offieia divina celebrantur vei dicuntur,'de anile re vel negotio loqui lioeat sed oasaM diligentem attentionem préeatabnnt atque id qaod dioero vel terere congrait aaimadtertaht · Praeses entem magnam adhibebit curam, at aileatium sarvatar; quod si qnis mandatum irritam fecerit praeses 'mgnum faciet et annotatorem admonebit at in illa hora privatione distributionis aotetar, idque absque ulla veniae spe ed effectam ducetur

Nomo praetere·, dum dieitarf officium divinum, poterit in choro legero vel scribere, neque licebit calculum vel computationem aequa distribatiouM nae scriptarum aliquam fecere, uno annotatore axoopto, causa sppiagandi defectae in choro commisso·. Externorum autem nemini ad colloquendum cam aliquo ingredi chorum Acabit

atique aflbni, m n i seftMi ab uBo mutari, Maa Ma traasouado^porstntot, faute neque pnteataHui M· nt aiiquia privarim ma AEro eut ria· iBe oral, aed omnes enaern vol routtar· Mari^tialtawa situris eahdutibm vol rotiteatltam dtilgeater praestantes, et uniformitatem sive Ia rodtetteM rive ta «natis, tam la pnnsfo quant ia team varie servantes. Ourabit tandem proseca, at ossues in choroso boas garant; m u teebedfoatqn, texte oernm demeritam et qualitatem delicti, unias vel ulteriae borné distributionis privatione puaiaatar.,

i. QuattA» oapUttUiri» stare debeant m edero.

Capituleras in choro stare debent ab initio cuiuslibet horas canonicae usque ad psalmum primum incipiendum;in noetarnis, a vsrsiculo usque ad finem absolutfdniset sequenti· benedictionis; in Iqotionibas, ab evaugelii lectione usque ad initium hornilis»; ad 7b Aram, ab initio usque ad primam psalmum laudum incipiendum. Praeterea standum est ad capitula, hymnos et responsoria brevia, item ad Benedictas, JfegnfdMt et Xuae dimittis, neenpa ad symbolum QmdMq·· et ad orationes et preeee quotidianas. In prima, standum eat a AvtioM fo eoaspvcta usque ad finem huius horne. Ad entiphonam Virginis Analem, stare debent oapitalaree tempode paschali, ^temque diebus dominleiaa primis vesperis asque ad completorium diei dominicae.

Cum autem officium exposito ssdto sacrameqto dici debeat, cuncti cingulis in horis capite aperto stare debent. 9j autem sedere oportuerit, eo quod matutinam sat longum emet, id capite aperto facient

Standum erit praeterea, quando ad conspectum chori in aliquo altari misas celeteatur, et elevatur •sinum sacramentum ; licet per sacram rituum congregationem declaratum fuerit minime congruere, inissem privatam celebrari ad conspectum chori, quando in eo divina celebrantor officia. Similiter stare debeni oapitalaree, quoties ad «orum conspectum sacra communio ministretur. Quod spectat ad modum ae tenendi' id choro, tam in missa quam in officio solemn!, rubriese missalis et caerimonialis stricte serventur.

X

6. Quaade *ptm^etoeduat srit* in eAoro.

GenuAeotendum erit io choro ad orationem . dpsri ZXsmw·, dum incipit officiam, deiode io invitatorio ad illa verba Fontis edsremss *ot proeademas ent» D<naa*, item in hymno 7b Oeam ad versiculum *T» erpo* , aoonoa ad stropha· As· maristsihi, Fsni creoter, O mme nés, et, qnaado expositam fuerit ssdium sacramentum, ad Tentas» ergs et O sotatari» hsstia. Praeterea, gsnufiecteudam est in precibus fsrialibns, in quibus solus hebdomadarios ad orationem dtoeadam stabit' AntiphoaMpariter Virginia ad finem offieti genibus Asiis dicendas suat, exceptis diebus in superiore capite expositis. Tandem ad finem completorii, dum tfWtar *Petor, Aoo* et *Ortdo,* omnes genufieotare debssit, nec ullas stabit, donee tignum a prastids fastam fuerit Quand geauflexiones voro, tam ia misas quam ia oftdo solsmai, serventur rubricas mianatis et castimonialia.

8edondun est is choro, quando dicantor psalmi, excepti· diebus ia capita 5 expositis. Ite· sedendum, dum lectione· in mstatino legnatar cam caie etiam responsorii»; insuper cd martyrologium ia prima, et tandem dem prophetiae leguntur. Quod attinet ad missam et officium solemna, rubricae mirnaU· et caerimoniali» etiam servantur.'

vetnne .abkrn doÎgmrite eat te bymnfa, dum U ad

tar, id natam ad primam tentammodo stropham; tesupnr ia mfnoribns horis, a capitale ad deem usque borne;ih cetaria tero horia, ad capitatam sofammodo et orationem; item ad matntteum, fficiea ad altare vertenda in tiagnHa aootaritia ad vortieulum, *Pator mhr,* ad absolutionem dt ad primam benedictionem ; deaique ia mima, qaotioo ia choro capitnlarea «tare debeat. Hie autem exoeptis oesibus, aemper in choro fade ad ftniem sees mdtao convertere debent.

9.

Capitulare·' caput ad altare maius inclinare debent, quoties chorum jnjtredlpntur.vel ab eo disoednnt, item quotiea ad medium cEori causa lectione· legendi perveniunt, et lectis iam lectionibus caput etiam inclinabunt, antequam âd proprium locum revertentur, dum verba proferuntur 7'u autrui *Domtns.* Qui autem 'canonicatu· dignitate non gaudent, in casibus supradictis genufleotcnt. Caput inauper ab omnibus ipplinabitur atque aperietur. quoties sathum lesu nomep vel Mariae virginis vel sancti, cuius officiam At, velregnantis etiam pontificis pronuntiatur; v,uod pariter,observandum 'érit semper ao dicitur *Gloria Petri.* Praeterea ad primam et completorium, caput inclinabitur ad, *Coafitoor* el Missreotar; lector denique, quando benedictionem accipit, eaput erga hebdomadarium inclinabit. Tandem in missa, rubricae missalis serventur.

10. *D» aptrioado ft cnoprrimdo capitr.*

Ex regula generali, caput birret» cooperient omnes, qui choro intersunt, dum sedeant, quando vero stare debeant, tum capite aperto stabunt Caput insuper- aperient, in primis duin chorum ingrediuntur vel sb eo discedunt, vel quando ad altare maius reverentia fit. item dum ad psalmorum finem dicitur *Gloria Pitri,* praeterea in missa, dum dicitur *Gloria* et Credo, ministri assistentes Md altare caput aperiant simul cum celebrante si sedeant; si vero in ipso altari inveniantur, caput inclinent necnon quotiescumque nomen lesu et Mariae isdiae, vel sancti cuius celebratur officium, exprimitur; denique, quoties pro lectionibus legendi» benedictio impertitur ab hebdomadario.

11. 'Ohssreatvoncs in *capita praoerdtatia.*

Omnes in choro maxiinam uniformitatem in caerimoniis servabunt itemque in officii recitatione et canta: quare nemo stare vel sedere vel genufleotere 'pqterit. nisi cum id in choro omnes praeatiterint; quoad exacutionem. vero, alter alterum bee praecedat neo subsequatur. Nemo inauper voce elatiori vel demissiori recitet vel canat, neque cetero· festinatione praecedat vel tarditate »ub •squatur. Quod «i hùiuomodi uniformitatem nonnullae servaro non pootit, «uçet ita, recitare, ut cetero· non interrumpat neque perturbet, Ad hanc vero Uniformitatem faciliu· obtinendam, curam alicui caerimoniarum magistro demandare oportebit, qui aignum opportuno tempore (sciat, caique omne» rabmiaae et diligenter obedire teneantur.

Cum cingulae caerimoniae distinete peragi debeant, curabit magister: 1. ut omnes morulam in breviario βοπιηηο per aateriscum praescriptam faciant; 2. ut cum sedeqjes debeant immediate genufleeters, aut genuflexi sedere, id faciant

«MB MartdM« «t (MWteto) viMfoeta priwiw M #4« («MIMtMi» V«l ••deato; 3, quanta aadara dabaant «t «mal oapat operirn, print aadaant at deiade caput operiant; earn a ooatra aaaargara debaapt at caput aperire, prion cupataperiaat et deincape assurgant; 4. quando la chore atari dabat, rectos unusquisque taper ae sistat, quin corpus inclinet aat incurret vet in sub-eolliis sustentet seu quoHbet alio modo indecenter recumbat; 6. officiorum divinorum tempore, nullus seu motus seu actio sive sigijum admitti debet, quod in his statutis non praescribatur. Quaelibet insuper singularitas vel affectatio in modo ambulandi, genuflectendi, agendi, sedendi, operiendi oapitis vel aperiendi etc., quantum fieri potest, viUri debet.

Contra haec autem si quis peccaverit. praesidia correctione vel reprehensionu punietur.

12. *De tempore quo officium cantori debet.*

Matutinum et laudes in solemoitatibus Nativitatis domini nostri lesu Christi. Resurrectionis et Pentecostes integro cantantur. In festis vero corporis Christi. Asoensionid, necnon Nativitatis beatae Mariae virginis. Assumptionis et Conceptionis. itemque in testo Sanctorum omnium et sanctorum Petri et Pauli, invitatorium, hymni, lectiones. 7t *Deum,* capitulum, Benrdicriur et oratio solummodo canentur. Insuper matutinum et laudes in triduo maioris hebdomadae integre cantabuntur. Quoad ceteros autem dies, .quibus officium cantari debeat, consuetudo uniuscuiusque ecclesiae servetur.

Cantabitur etiam tertia diebus supradictis, iteiuque in singulis dominicis et qu dibet festo de praecepto.

Vesperae autem canentur iu singulis festis domini M|ostri lesu Christi et beatae Mariae virginis, quotiescumque de praecepto sint, itemque in festo •anctorum apostolorum Petri et Pauli et omnium sanctorum, quod pariter fiet integro octavario corporis Christi.

Quotiescumque vesperis praelatus assistat vel missam pontificali cum Bolomnitate celebret, tum tertia, tum vesperae canentur; ea omnia stricte observando. quae iuxta caerimoniale episcoporum praescribuntur l.

13. *De mmea coneentuali.*

› Missa conventual·» applicanda pro benefactoribus in /genere, inita constitutionem sanctae memoriae Benedicti XIV Cam *temper oblatae,* singulis diebus solemniter celebratur, idque post tertiam horam communiter fit; in festo autem semiduplici et in foriis ordinariis dicitur missa post sextam, idemque fit in vigilii sine ieiuhio. prout in vigilia Ascensionis. In adventu vero, quadragesima, quatuor temporibus, etiamsi Minae Trinitatis siht. necnon iu vigiliis cum ieiunio, licet de festo duplici celebretur, missa de sancto post horam tertiani, de. vigilig vero vel de feria post nonhm dicitur. [1] In die Nativitatis Domini tres missae canuntur: prima ad mediam noctem post matutinum, finem per *Te Deum* et orationem faciendo; secunda, prima luce post horam tertiam; [tertia] ad horam quae de mor^ quotidiano eet. Omnes autem qui ad chorum pertinent, ad trium missarum assistentium tenentur, iuxta decretum sacrae congregationis rituum, die 30 martii 1824. In pervigilio Ascensionis Domini, tres itidem udsahe canentur, quarum prima Ùe sancto post tertiamt secunda de vigilia post sextam ; tertia denique de Rogatione post nonam canetur.

Quoad diversitatem coloris in tribus h» supradictis sacris itemque quoad orationes, serventur rubricae tdissalis.

1 l.ib, II. c. r et 8. <

Mtoa votiva pro re gravi, ai qaae oeoemt, peet mus ootebrabittu.

eingntia aaaia, ia eocleaia cathedrali, anniversaria diea electionis at consolationis rivantis epiacopi celebrabitur, idque, iuxta ritum a caerimoniali episcoporum praescriptaml, eum missa solemni fieri debet.

Tenentur praeterea omnes capitulare·, et quidem stricte et eub poena annotationis in litor distributionum, ad assistentium et solemnem celebrationem in duplici casu: 1. cum anniversarium deftinc^onis ultimi dioeoesani defuncti celebratur; quod iuxta sacrae congregationis rituum decretum 27 martii 1824, et caerimoniale episcoporum lib. 11, cap. 2A ia ipsa die, qui anniversarium defunctionis expletur, praestari debet; 2. in anniversario seu commemoratione praedecessorum omnium dioecesanorum necnon capitularium omnium eius eclesiae deftiDCiorum, quod quidem in die aliqua non impedita post commemorationem omnium fidelium defunctorum celebrabitur

In diebus, quibus episcopus pontificali ritu celebrat. tenetur hebdomadarius ad missam conventualem ante vel post pontificalem privatim dicendam, iuxta decretum sacrae congregationi» rituum 12 novembres, 1831.

Tandem, in missis pontificalibus, magister caerimoniarum summopere curabit, ait caerimoniale episcoporum quam maxime öbservetur

14 Qweado *minittri de choro ejire debeant ad altare .profecturi^*

Hora canonica finita, quae immediate iniM.itn praecedit, exibit de choro celebrans cum minufris. acolythis, sacrieti» et bidello eum pertica. Cum autem ad sacristiam pervenerint, celebrans et ministri manus lavabunt: savriatae autem cum acolythis ad induendum sacra vestimenta tum relebrantem quam ministro» adiuvabunt. Silentium tamen profundum in «acristia ab omnibus servetur, et celebrans orationes pro singuli» ornamenti» iu misaali praescriptas recitet.

Cum celebrans et ministri iam sarria ornamentis induti fuerint, in media eacristia sistent et faciem ad crucifixum vel ad imaginem principalem conl vertant: omnes autem absque pileo stabunt, celebrans medius, diaconus ad dexteram et subdiaconus ad sinistram. Fostea celebrans in thuribulum in· censum mittit, acerram diacono ministrante. Tandem profunda ad crucem facta reverentia et capite operto, ad altare hoc ordine procedent. primus exibit bidellu», deinde thuriferarius. postea ceruferarii cuin lucernis, deinceps subdiaeonus, exinde diaconus et tandem sacerdos celebrans. Quod si pluviali indutus fuerit celebrans vel ad aspersionem vel ad quamlibet aliam sacram functionem, tunc medius inter ministros procedat, diacono ad dexteram et acrbdiacono ad laevam fimbriam pluviafis ad partem anteriorem levantibus ae manu tenentibus.

Curent tamen ministri, ne pilei neque conspicilla neque alia quaecumqug super altari ponantur, ipsi vero librum in manibus minime habeant fiet ad legendum neque ad aliquas alias proces recitandas, sed singuli ad i<K quod dicere vel facere hic et nunc oportet et ad id quod dicendum vel faciendum sit in officio suo diligenter attendant

Missa finita, ministri recedent ex altari et eodem ordine, quo exierant de sacristia, in illam iterum revertentur. Quod spectat ad missae caerimonias, rubricae musalis et caerimonialia stricte serventur.

Ad *Aepefqet* autem quod attinet, servetur decretum sacrae congregationis rituum pro ecclesia

1 Lib II, c. 35,

² t'aerimvnuilc s}»wcv|h«»k* Ith. II. cap. 7.

• Lib. IL c. H.

AequatertaM data·, vidaHeat, qaod AasaryM th. ipso calabraata aiaaal earn wiaiatria, diaaaao aoiHeat at aubdUcono, Sat, aiai eaaaa detar, ia qoe digaitaa aliqua acelaaiaa cathedral» miaeaai loco ApiMopi eelebret in diebua. quibae ipse epiaeopae de pontifieali celebrare deberet. . In hoe eohttnaodo eaau *Aepergee* flet ab aliquo aaoerdote cum auparpellieeo et «tola ex colore eiuedem diei, duobus acolythi» illi ministrantibus. Dun epboopus de pontidoali celebrat. *Aeperget* omittitur.

1&. De motatiao *at Inübu*

Hora štatut capitularibus in ohoro congregat», ut signum datum fuerit, aditantibus omnibus aperto capite, Atyr *natter, Ave Maria* et *Ondo* recitabitur secreto; qno persoluto, hebdomadarius, pollice ori admoto. Domino *labia* mea *aperiet* elata roce pronuntiabit, cui eum chorus responderit, a fronte ad pectus se signo crucis muniens, Dow *in ad· tutorium* ineipiet, et chorus usque *alleluia* sel Lew *libi, Domine,* iuita tempus, respondebit, puo interea cantores sive capellani sd consuetum locum accedunt, et, genuflexions altari' facta reverentiaque choro, cum eo alternis vocibus invitatorium incipiunt. Ex Fimifo *adoremiit* ad *Ploremue* omnes genufleetent: in<(e ad primi psalmi versiculum primum stabunt; hinc donec psalmus *Paler Hotter* praeceden» recitetur, capite cooperto sedebunt; tum enim omnibus, eo aperto, stantibus, cui lectio legenda sit. in medium chorum procedet, ac reverentia alUri canonicisque facta, et primo quidem illam chori partem versus, qua hebdomadarius est, dein ad alteram, ac demum ad locum lectionis accedens, buic operam daturus, caput inclinabit atque ab hebdomadario stante benedictionein. accipiet. quod et >n omnibus benedictionibus tenendum est.

Lectiones praesertim in festis a canonicis leguntur. incipiendo a minoribus; sin autem canonicorum numerus id adimplere haud sufficiat, clericis ad chorum pertinentibus primae legendae erunt, atque ita. ut unusquisque unam lectionem legat. Cum officium tribus absolvitur lectionibus, primam unus ex canonicis, alteram aliquis ex dignitatibus, tertiam hebdomadarius leget. His perfectis atque omnibus aperto capite adstitqtiJiiM, hebdomadarius *Te Deum* incipiet, atque itidem omnes genua flectent. cum *Te* ergo *guaeeumut* pronuntiabitur.

Hymno finito, hebdomadarius laudibus initium daturus, se signans, *Deui in adiutorium* incipiet, cui omnes in choro usque ad primum primi psalmi versiculum stantes respondebunt, ex quo ad capitulum cooperti sedebunt; hinc apertu capite stabunt, donec officio finis imponatur. Ántiphon autem beatae Virginis, praeter celebrantem orationem dicturum, ab omnibus flexis genibus recitabitur

Cum episcopus, adsit, vel matutinum canatur, episcoporum ritus stnete servabitur.

16. Ps prima, tertio, serta ac swia,

JTum primae, tum ceteris horia omne· capitulare· ådentenentur; quapropter ordinem in breviario quoad primam praescriptum tenendo, memoriae nonnulla speeiatifl commendanda veniunt, nimirum symbolum nonnisi omnibus aperto capite in choro stantibus recitandum; martyrologinm in tempore et loco consueto omnibus stantibus legendum ; in vesperi· autem Domini Nativitati·, pluviali violaceo atque ea vocis modulatione, quae in Romano martyrologio praescribitur, solemniter canendum.·

In recitatione tertiae ac nonae, idem ordo servabitur quoad modum dicendi hymnos, psalmos, capitula, responsoria etc. ae in prima et matutino ; aateaadrartaadaai taaaa ateaaa wiaiatria axfre ekpro Son Ucoeo, donee tertia aut hora missam praecedens absolvatur; quae sanetur, si episcopus pontitoio ritu sit sacra faoturaa, epiecopornm caerimonialia praescriptiones accurate servando. Quibua in festi» tertia cani oporteat, capitibua praecedentibus traditum eat.

17. Dr *vetperu et completorio.*

Cum vesperis eolemnibus praelatu» adfuerit, ordo in episcoporum caerimonialil praescriptus ad litteram tenendus est: si vero his abfuerit, quae tradita fuere, adimplebuntur'. In diebus profestis vesperae recitabuntur iuxta ritum m ceteris horis traditum quoad sedendum, standum, sevo cooperiendum, genua flectendum etc. ; quod et in completorio servabitur; at st praelatus interfuerit, caerimoniali» þraescripta illos exequi opoitet

18. *De officio defunctorum.*

In vesperarum matutinique officio, quod in omnium fidelium vita functorum Hommeniorationem quotannis recitatur, cum episcopus sacrum solemniter sit facturus, praescripta cap 3. Jib II. de episcoporum caerimoniali servabuntur id est. ut vesperae ac matutinum defunctorum pridie post secundas vespera» festi Omnium .Sanctorum, completorium vero, uti praecipitur in laudato eaerimoniali» capite, recitentur. Ast. absente episcopo, prohibet sacra rituum congregatio, ne in Omnium Sanctoruin festo matutinum defunctorum ettnetur. ac praecipit. ut in ipso čotnmemorationi die dirafur, quod ex hoc praecepto .fieri debet.

In obitu praelate vel alicuius ž capitularibus, eius exequias capitulum et ğrati et maxima. qna possit. solemnitatv exequetur: ac praeterea unus quisque capitularium pro defuncto she praelato sive capitulari tres missas celebrare tenetur', ad hoc et praelatus pro'unoquoque ex capitularibus adigitur. Loci assignatio, in quo praelatus contumu landus ait. ipsius arbitrio permittitur; quod ni fecerit, id capitulum praestabit, locutu huiusmodi dignitati consentaneum deputando

Quando infra octavam Omnium Sanctorum nihil obstet, capitulum missam cum nocturno pro praelatorum capitulariumque defunctorum animabus gratis canet. Et cum praelatus vel capitularis aliquis in tanta decesserit egestate, ut eius funeris sumptus suppeditare nequeat, tum haec expensa prolato rei capitularibus rivis sustinenda errt In omnibus sacris, quae praelatus et čapitulare toto anno facient, in utroque *Mfmfuto* praelatos capitularesque tum vivos, tum mortuos in memoriam revocandos curabunt

19. *Df procfMiontbuf.*

Omnes čapitulare sub aduotationis poena, omnibus processionibus ab ecclesiae čathedrali capitulo ductis adesse iubentur; in eis, ŏrnamenti episcoporum caerimoniali praescriptis Uti oportet. Ab eo qui eis defuerit, ad episcopi arbitrium poena •umenda eet.

Processionibus semi atque aliis generalibus, ǭua praelatus decreverit, parochi, čathedrali ťectore cum tuis crucibus interesse debent, et illis peractis. |cum] eisdem unusquisque, ad propriam ecclesiam reverti. *j*

Uo. Zte prœsûftS *afficio.*

Praeses in choro atque in capitularibus officiis conveniendo primus erit, ut utnnia pro «ordine ac tempore recte fiant. Eius est in primis curare, ut missae,, praesertim čonventual ac praescriptae.

1 Lib. 11. c, l-li . ' L>h. IÎ, c. 3. ' Lih. II. c. 4.

tempora eonaentooao dicantur atque in cot ânim advertere, qui haec adimplero negligent. a

Ad illum etiam «pectat in ecclesia, praecipue autem in altaribus, in choro ae subselliis per âedi tuos ac famulos munditiem facere; necnon et operam dare, ut temper in labri» aqua benedicta praebeatur, atque ut haec singuli» dominici» benedicatur. Priinu» choro adfuturu», ut fiat silentium curabit ac ritus ab ingredientibus serventur; ut unusquisque proprio muneri satisfaciat tum in choro, tum in ecclesia, cum in ceteris partibus, in quibus capitu-lum sua munera sit exequuturum. quin in cuius-piam locum alium suffiri patiatur

Cum ad rectam chori administrationem conferat plurimum silentium, in eius observantia prnucq»ti.;m adhibebit curem: hinc si quisquam »emel hoc in-fringat. pYimuni eum admonebit, sin vero secundo, illum a ñotari inscribi lububit. nt illius loua»· fructu prioMur. B

Nemini aut in choro se tenendi absque ‹ migi uo habitu ae tonsura, aut ex ut». ni>i ;»d uava loca, exeundi copiam Ciuiet. Ipsi inhibendum est. ne qui» in nummo altari missam privatam celebret praeter pi.olatum et êapitulare in sauii» solemni-bu». ae praelatos regulares, ciiui ex aliquo rationi» momento id episcopus permittat Omnis denique e«›»-lesiae ordo atque administratio, tam formali quam materiali». eiu» sollictudini rehnquiri.·

Jl *Dr f>ruffreti tftuurrr.*

S» Indae pra>deet<i incumbit, ue diaconus ut sub diaconus epistolam atque e> affbobum nisi put ati canant.- vigilare Eatndem curam adhibebit etga illos, qui matutinum, marts roh'gium ac prophetias in choro lecturi sunt, uti omnia recte dicantur ae pronuntientur : cum vero lector» in aliquem errorem delabatur, a nemine nisi ab st holae praeferto xe]« ab eo. qui illius absentis pursonam gerit, corrigetur. Praeterea clericos linguam latinam iure docendi gaudet

2? *Dt mnurrr praecentoris.*

Munus pniecentoriK m rh»»r«> vel illim» vices gerenti in officii at' missae maioris eantiitn mo-deranti» atque in illum una cum cantoribus et chori iiiventbus jmperiti» modulando, generatim contine-tur Eius est cantùm pro festo ac solemnitatv temperari quin aliquis ilium immutare valeat, nisi praesidens. admotieAdo praecentorum, illum elatiori vel submiaaiori voeu, festinantius aut lentius, uti deeeat. udi inbeat Cum ei.aliquid modulandum »it. nunquam .hoc ex sua sede, sed ex medio choro, praestabit S· chorum deserere ei aliquamdiu con-tigerit. personam idoneam in suum lot um substituet. Omnium librorum ad chori cantum pertinentium geret curant. ‹ atque ipse iuvenes operam choro praestituros eantu inetruet. In choro,- qui prae-centore ea real, subpraecentotem constituet. Ad illum attinet satagere, ut musicae et cantui addicti opportune adsint ac sua munera expleant

23. . *De ofjirio iwitortifii.*

Cantore» ñ uinnibu» missi» emfv entualibu» ad organum ι·»ιι»·η· constringuntur. in festis autein. tertiae, vesperis, matutino solemni ac missae maiori intéressé debent, in Nativitate. Paschate resurrec-tioni» et Pentecoste, toti officio matutini ae missae, in festo cmporis Domini, in octavario' atque illius processionibus, semi sacramenti expositione, in 40 ,hori» atque in hebdomada maiore, illis omnibus "Thierunt effietis, in quei» cantorum opera reqmratur. Denique canent in omnibus fum iumibus. m quibus lu t eohHUeludo praescripserit. quin pro eis aliquam nieicedein. praeter stipendium, exigere possint.

Cantor·· in miui» et- officii» ñtudi.i. alia canet·, quam ab ecclesia iusaa aut permissa, pro hibentur, et in em melo» et avita» canhbui· wri» consentanea servabuntur

24. Z)r *uryunittar officio.*

Organists auum munus explebit a omnibus misai» eonv entualibu» totius anni organum pulsando, dominici» ac feriis adventu» et quadragesimae »·χ. repti», in quibus organum interdicitui. praeter tertiam dominicam adventu» *<i<.unirtr* appellatam, et quartam quadragesimae *I^irfarr* d etam sed Λ eis illo uti tanlum in musa purmitti'u» . quels ι· cedunt feri» quinta m t'oena Domini. m q'U ' i *Gloria* in *fxcritt* pulsatur, et hi missa ae ¥pen« sabbati hebdomadae maioris In festis ¥er qu.ic in adventu et quadragesima i elebr.oitui. tum ·u mt»»», eum in vesperi» at terna, »i hae vaimnuit ad organum fiet λ

Quoties episcopii» »··!>... f«i satia f.icturi.s ν! missae solemnibu» m testi- adluturus. ecclesiam ingrediatur. 'Tgano il««-ipietur. ñu« et ips.· egi·· diuntu. pulsabitur . H<>e etiam lo.um habebit. cum delegatu» àpost.dicu». cardinalis vel episr· q>orum aliquis, uiu dioeee-anu» ñmi»»r m praestitum v.duer ingrediatur, ae tamdiu «rgimi pu.lsa.hifur. qu«m diu illorum peisevcrvt oratu» ac divina offici i m uq iantui In . mat ut mi et \<·-p··ι a t um <<ffi. ■,< -i haec solem inter canantur. organ·· perfiuietvu caerimonialis episcopalis hb i. cap ;% pra‹··ι:p t.« servando Ceterae limae canonica»·, u: m th··'·· sim qrgano recitentur. ‹ "i.suutudo· tenenda, a qui nihilominus excipientur luo a tertia, quae *mnibu d· mintri» atque anni testis canitur 'I praeter iHa< a l ventu» ut quadragesimae dominica». m quo organum inhibetur ». cantu» ante missam-pontificalem editi, dum episcopus par.«menta accipit ut m nn-m· praeparationem re» itat, iuxta ñcripta m taeri-moni.ili» capit·· laudato cum animadversione ib: annexa, m quibus organum pitUatut M»»sa »<dem-nis («d svmbt.lum ux» piatur. mt< Ihgtbihter <wu-dumi fete intugra ad oiganum cantabitur

Organtstae uiagiiopete cavendum est. ue alii cantu» (maxime lubrici ae pndani) edantur, quam ad proprium otfiuium pertinente», ne tie m harmonia pix,· xocts siv»· organi ad pietati» dev otiomsque un uiitum wvstitut». quidqunm lutltatem lu.»< i vinmque redolens immi>» · itur. sud ««miiew pii et mtelhgibilu» ussu «fi bent, nu a u d ;Ť (iU ηi animos a rerum divinarum , miteiuplati'me avertant

, ñ missis utquu officii»· defunctorum alio cantu uti. quam (îregoriano firmo ac gravi, prohibetut. quod et in officiis nocturni» tridui hebdomadae 'maturi» svtvabitiu.

2'·. *Dr aihiltsfrHtibur* · A<τ<· u Ł ΐΐs/c »^l; ïïx

In eathrdrali ecclesia nonnulli dvbunt es··· ad·.-luscentes choro uiserv lei U\. .quo» et fovere ut m propria uorumdcin disciplina mstituei.· uadem eu· !u-sia. dummodo necessitas furat, curabit Bebent isti cantum discere, latimte grammatn «e praeceptis-studi<'»vsiveumberv. «eterisque ad propnum munus pertinentibus quam plurimum erudito» esse oportet Semper ac m ecclesia per singulo» dtp» divina fiant officia, vel in altari vel in uhoro. cuncti, et inter omnes primi, ad nniuscuuiMpie munera obeunda ade»-e tunentut. Praesidia ae praubendatoium mandati» religiose obediant. quibiiaeum reverenter, modeste ue aperto capite agunt, omnia, quau ab ipsis fuerint piaeeept.t. libenter et quam primum adimplendo Sauria pt natis ñux- ministrabunt, et undecumque sit capitulum, ipsum proprii munej.s exeruendi causa prosequantur. .Mιη··ιυ» ordine·», ut

exerueaat raum miajaterium, ommb aoaipiaat; si. vero nonnulli aliqnaado ia obKgatioaib·· aaghitar •e gerant aat ab ipsia abhomaat, poaaam a praeside impositam aufferre tanaaatar. v

' 26. *D· Ujfile.*

Bidallac valde diluculo debet iagredi ecclesiam ibique caret, ne quid indeconun accidat; tumaltus vitet, inquietudine» caveat, loquqoea cohibeat at inter sacrificandum vol oranda· oeclesiaatH»· ot saecularibua Ubere per templum vagaro non permittat. Eiusdem erit muneris, aomiaom aaoeelpriein presbyterio praeaentem, nee ad altaria pronum nut ad eorttm ambitum genuflexum, aoe multo minus in confeaaionalibus aedantens nut in pulpito adstantem, allo modo pati.

. Cum hebdomadarius ex ehoro ad aecrietiaai causa celebrandi missam maiorem pergat, bidellua praeire eum debet, manu sceptrum gestando; idem faciat dum aubdiaconua ad epistolam et dieconua ad eyangelium canendum accedant, et aimiliter dum adfchoçum veniunt et redeunt, ut flat incenando, paxque adstantibus detur; dum vero oelebrana vestitus ad altare accedit aut ad aacriattam venit et in chorum pergit, bidellua ante eum incedet et aiatat ad faciatolium. Ubi ad ahonim pervenerit; ceterum dum sacrificatur, debet boae ante altare •uper gradua presbyterii.

Kngulia diebua praeaena erit, dum aacrificatnr aolemniter. fiuntqne officia divina eadem aolemnitate, tum matutino tum vCapertino tempore, queia •acria rebua honesto dignoque ^habitu adesae Curabit. ı Comitetur capitulum, quotieacumqud integrum procedat, idemque congreget.. cum aibi a praevide fbciit praeceptum, ipae vero permaneat forinsecus ad innuam aulae capitularia, dum considunt capitulare· de auia rebua agentea. et magnopere curet, ne quia abaque permiaaione ingrediatur aulam aut aliquid fle hia. qultcqnterina agitantur, curiose intelligat; hia peracria aeasiohibus, poterit loco excedere iuaau praecidit, cui hia In řebu debet obaecundare Si in aliqua re aegniter agat, aut munu· omnino non adimpleret, poenam a praecide •ibi iniunctam subeat. Si aegritudine corripiatur, prausidem moneat. y .

27. *Dt hit, <fW meriitiat inrtrrii»t.*

Praeter canonicum thesaurarium ecclesiae cathedral··, cuius eat «acriatiae et eccleaiae rebua prospicere. erunt etiam et pacriatanua maior aliique du<> vel tree minore·, qui postremi rea aibi in aarriatia. commissas immediate diiigenterque curare debent, scilicet ornamenta omnia, vaaa, libro·, lampade·. candelabra, thuribnla, aquae benedictae fontes et cetera omnia, quae ad ecclesiam pertineant. Altaria nitore splendeant ornatuque iuxta dierum festorum diversorum diversum morem, et altarium lintea et palliola opportune aliia permute»!. Singulis hebdonftdis, bis ecclesiam et sacella verrant, tapeta pulvere ac eera fopdsta mundent: idem fac'iant eum ampullis, candelabris et thuribulia sacria celebrandis ornatnent» praeparent, quaeque praebendati· deservire debent, nemo sibi arripiat. Peracto missae sacrificio ornambnta apte composita in.loco designato reverenter collocabunt. Diu noctuque duae vel tres lampade·, iuxta. ecclesiae cuiusque.consuetudinem, constanter ardero debent. Ipsis'maxime commendatur, ut ad sacrificandum vinum. aquam hostiamque decenter adhibeant; hoatiaa vero renovent semel in unaquaque hebdomada, egsqun nitidas, albas et tenues qusnmmaxima diligentia conficiant. In sacriatia erunt lavacra, ut saccYdbtss manus' emundant; vaaa, igitur, aqua at Kataola amaeuHuada, at manditiai aaaaa frequenter renovate. .

Loeo apt· diapoaito aa aaparato aqua' diebus dominMs benedicta reverenter aatervabitur. nude ad aapataieaaa at ad p'las adimplendas. quae taaadaa aaae debeat, uanetsr.

Bomper ac thuribelo uti aocoaaum ait, ignem ia eo ponantat thaa tritam offerant, quod aliis aromatitm·, dummodo ait in parva quantitate, permieoori potavit. Lumina cerea opportuno erunt in altaribus, dum aliquod in ipsis officium periri oporteat; in altari maiori cereorum numerus aex ease debet pondere librae unitu; ex hio vel quatuor, ve) omnea ardore iuxta aoiomnitatem debent, queia aliud- itidem cereum lumeo addendum erit, eum epiaeopua dioeooeanua, et quidem ille solus, aoletnniter celebret; oeteria in altaribua. ut mineae privatim sacrificium peragatur, cereorum tantum duo ardebunt dimidiae' librae pondere, tertium etiam cereum lumen in unoquoque altari ponatur, ut elevato sacrae eucharistiae aacramento ardeat

In omoibua featia diebus, pallia altarium mutari debent ante primarum veapernrum tempo·, iuxta unicuique diei foeto aaaignatum colorem, quae non debent iterum aliia permytari, quoad usque secundae voaperae et completae perficiantur.

Sacriatani' eccleaiae tanuaa aperiant valde mane, peractiaque officii· iterum eaedem cKudant. nec unquam poctu patefacta· habere eisdem licebit: id ipaum' praeatent in choro et aacelfia.

Sacriatia debet eaaè^munda et decenter composita, mensam a pulvere mundent.· antequam ornamenta auperponant; idem faciant i\ altaribus, confesaionalibus'et sedilibus tum choriPtum eccleaiae

In sacriatiam ingredi volentibus non consentiant, •i sint saeculares, nec otiose immoran in ea sacerdotes patiantur; sic enim, vanis colloquiis exclusis, silentium servabitur; item haudquaquam ferant quemeumque tabacci Yumum ex ore m bunc locum proiicere.

Pum.ad festum aliquod celebrandum ecclesiam ornari videatur necessarium, oeconomus assignabit aliquos, qui opere et auxilio saesistas adiuvent, templum mundando et ea omnia, quae necessary iudicentur. ordinando etc., etc

Nullus, sit vel non sit sacristanus, poterit aliquid ad altare adducere aut ex ipso educere, nisi ait de pracicripto more .vestitus.

Nullo etiam pacto res ecclesiasticis propria auctoritate vel'cuiuscumque rogatu. priteter episcopi mandatum.'mutuo dare, aut pd tempus offerre cuiquam poterttnt. Tale ptgecqptum ipsis imponitur sub pecuniaria poena-a praeside exigenda.

D Sacriatani gravantur obligatione conservandi ea omnia, quae ad ecclesiam pertinent; itaque si aliqha rea aut amittatur aut omnino dispareat, eius dem valorem dare tenentur. Secum ferant semper munditiem et in vestibus nitorem, boniaque erunt moribua et frequenter sacramentorum gratiam participabunt. Vt ea habeantur, quae ad divimnn cultum neceaaaria arbitrentur, praemonere deb«yl\ oeconomum ecclesiae,cuiueest his necessitatibus satisfecere.

Sacristanus maior, ut eo magis sacrae eucharistiae. sancto olA, puri^oatoriorum munditiei, corporalium nitori àaerisque raaia possit contulere, aait sacerdos. Ipse ceterorum sacristarum ı t Inferiorum ministrorum eccleaiae princepa habendus bf i®put. quapropter omnea et obsequium et revgremiam praestare"ipsi debent ı eiusdemque mandatis obtemperare. Toto giaturino tempore, erit praesens in ecclesia. Ipae scripto accipere debet orhamenta, res aureas et ^argenteas et cetera omnia, quae vanofiicua thesaurarias sub eius cura at diligentia

. apposuerit: singulis labeutiboo aania. hi duo capitulum doceant de statu omnium rerum aibi traditarum simulque de ipsarum augmento referant vel, ei quae fuerit, diminutions. . Uno verbo, renim omnium ad eccleaiasticoe usus pertinentium curam •ibi incumbere intelligat.

2B. , *D»* imuaerr tAcaouraru.

Ad thesaurarium eccleaiae ob auam institutionem spectat paramenta. supellectilem et quaecumque ad ecclesiam pertinent, servare et custodire. Proindeque ad eius munus spectat sacristas monere, praecipere. urgere in omnibus, quae ad sacristiam pertinent. illos instando, ut ornamenta cum omni munditie ac nitore praeparentur at.diligenti cura ac custodia conserventur. Est etiam muneris eius, ecclesiae de rebus omnibus necessariis providere et expensas facere in Ornqmentis ceterisque ed ecclesiam spectantibus comparandis.

19. *Dt* occonoeu' tnaaerr.

Ad oeconomum spectat reditus omnes ecclesiae colligere, et non solum eos, qui ad fabricam pertinent. sed census etiam, eleemosynas ceteraque ad ecclesiam quocumque modo pertinentia. Expensae etiam necessariae ad cultum et ad reparandam ecclesiam ad munus oeconomi attinent. Ad haec autem recte praestanda, librum oeconomus habeat, tp in quo dati et accepti ratio constet, omnibus adiretis circumstantiis, scilicet obiecto, die, mense, anno ceterisque ad maiorqm claritatem et intelligentiam congruentibus.

Oeconomus ecclesiam frequenter adeat, ut per se ipsum de necessitatibus occurrentibus certior fiat eisque opportune providere possit, sive de templi reparatione agatur. sive de ceteris ad ecclesiam necessariis. Diligenter praeterea curet, ut ad missas celebrandas cera, incensum, itemque vinum et farina ad oblata conficienda, sint pura et bona. Solers taman sit. ne in hia expendendis aliqua profusio fiat: ideo sacristae haec omnia non sine mensura et ratione reddenda ab oeconomo tradantur. Specialem praesertim curam adhibebit, ut ornamenta reparentur, ita ut detrita, immunda e(abiecta minime sint.

Dum vero festum aliquod solemne celebrandum sit. oeconomus ad ecclesiam praeparandam simul cum sacriatis concurret eunctaque ad eam ornandqm necessaria ministrabit: sumptus autem huiusmodi omnesque expensae communes et ordinariae ex fabricae reditibus fiant. Quando autem magnos et extraordinarios sumptus fieri opus sit, ii non sine «facultate praesidia et capituli fiant: tunc autoa» documento expensarum exponet oeconomus, ur de 'illis rationem reddat, et sumptus in libro comprobentur.

K Oeconomus autein antequam huic muneri praeficiatur. cautionem firmam et ab episcopo simul cum capitulo approbatam praestabit, et quotannis, adhibitis documentis, rationem dati et accepti circa eccleaiae reditus et sumptus reddet.

Ad episcopum tamen spectat oeconomum seligere et nominare, postquam a capitulo propositus fuerit. ‹ieconomus vero quoad inversionem redituum sub immediata thesaurarii dependentia constituitur, et expensae absque eius consulto minime fiant.

30. *D»* caerinsoniurum *magiitro.*

' Ad offices altaris et chori dirigenda itemque ad omnia, quae in ecclesia cathedrali ad celebrationem et solentnitatem festorum spectant, caerimoniarum magister erit, qui ex gremio eccleaiae sacerdos sit. Is autem statura et vultu congruenti praeditus sit

A oportet, itemque scientia et moribus ornatae atyte in sacra liturgie bane versatas *f*

Caerimoniarum magister erga personam episcopi praecipue sollicitus sit. neeaon'erga Ceteros Indignitate constitutos, eritque promptus ad eis inserviendam. et ea quae agenda suat opportune eis significandum.· Quando autem officia soldmniori ritu atque apparato celebranda sint, ea omgAa, quae ad' celebrationem spectant, anteeedenter disponere atque ordinare curabit, videlicet ecclesiam, altare, abacdm (vulgo crvdssicia), thronum ae subsellium episcopale, sedilia insuper canonicorum ae magistratuum, ceteraque ad celebrationem necessaria, prout sunt vestes, ornamenta, vasa sacra, itemque candelabra, candelae super altare aliaque utensilia, ita ut omnia iuxta rubricam ab ecclcaia praescriptam rite disposita ac praeparata sint. Quod si id recte norqppraestiterit caerimoniarum magister, ei defectus vel error imB putetur, et a praeside iu'xta eumdem errorem mulctetur.

Ad munus suum perfectius obeundum.' poterit caerimoniarum magister aliquem adiutorcm sibi adiungere. dummodo clericus sit atque eliquo ordine sacro munitus. Eius autem cura specialis erit sacerdoti celebranti eiusque ministris inservire. Ambo tamen, antequam officia divina initium sumpserint, in his. quae facere quemque oportet, concordi animo conveniant, ministeria altaris' sibi invicem distribuendo, ut in sacris solemnitatibua unanimiter procedant. Si tamen alteruter errorem nonnullum commiserit, alter cum modestia suppleat et erratum reparet, ne ipsi ab alio notentut et reprehendantur.

Eorum autem habitus honestus sit et clericalis, et. si commode fieri potest, coloris violaeei sit vestis talaris, super quam pottam induent aut superpelliceum, quod nitidissimum, praecipue erit, dum officia C sacra celebrantur. Ad magistrum caerimoniarum spectat, iuxta cap. 5. lib. 1 caerimonialis, praesertim ubi non est magister chori, eurum adhibere, ne in choro privata colloquia, risus aut quid incongruum vel minus honestum sit. quod sacra officia perturbet: item curam ponet diligentem, ne ullus in chore dormiat, scribat, legat vel librum aliquem, neque breviarium ipsum aut diurnum ad horaa vel alias preces privatim recitandas, manu teneat, sed üt eas alta voce simul cum choro cantent veb dicant; lihrumquS 'tunc solum eis lieeat ia manibus habere. Curet praeterea, ne ullus in ehoro aliquid agat, quod ab actionibus ceterorum discrepet, prout sedere aut genuflectere. cum ceteri non sedent neque genuflectunt. sed ut omnes ritu uniformi, attente, devote ac reverenter ad officia diving assistere .curent, ita ut eorum corda in divinis oontemplandis solummodo occupari videantur. Tandemmagiatdr D caerimoniarum silentium' praecipue quam diligentissime sbrvari curabit. '

Ad munus autem suum sine ulla offensione obeundum, episcopus tum canonicos, tum ceteros ad chorum spectadlgs admoneat oportet, ut in his, quae ad cultum divinum spectant. magistro caerimoniarum sine ulla resistentia onediant, neque voci solummodo eius, sed cuilibet indicio parere teneaetnr.

Cetera vero, qûae ad magistri caerimoniarum munus spectant, veluti: episcopo inservire dum celebrat vel ordinationes facit aut ama oousecrit. item^ que thuribulum ad altare ve) ad episcopum deferre, diaconum, subdiaconum aliosque ministros at acolythos ducere, necnon silentium' in ecclesia inter colebrandtim imminere. In caerimoniali episcoporum suis respectivts locis invenientur.

Ut autem magistri caerimoniarum congruenti sustentationi et indumento prospicietur, itemque ut studio sacrae, liturgies suoque muneri adimplendo

scribantur extraordinaria emolument·, aeoaea privilegii· ac praerogativi· ipse decoretur, at prompte •t alacriter munera eoa obire, anetor·· relegero «< coagmenti librorum litargieoram copi· se iaetrnero poerit, exempli gratia: pontificale Bomsaaas, eaarimoaiale episcoporam, mysteria mimae ab Inaoeentio III adita, rationale divinorum oflMorum, Dnraadus do ritibus eceleriasticis, decreta authentica sacrae eoagregatioaie a GardoiUai eolleota, atiiqae id genus auctor·· tam vetare· quam reeoatioree de divini· officiis tractantes, quorum ope magister caerimoniarum tu re liturgie· peritieeimua evadat et de •no agendi modo rationem reddere sciat.

Spectat tandem ed eaerimoaiarum magistrum calendarium, ad officium divinum in tota dioecesi recitandum, poet approbationem ordinarii, edero'et publicare: stipendium proinde illi pro ringuBe ea-B leodariis, iuxta laxam ab episcopo assignatam, adscribi congruentisaimpm est. Pertinet demum ad magistrum caerimoniarum, ubi id consuetudo fert, oblatio in die paraaeoves facta, iuxta declarationem sacrae congregationis rituum, die 99 novembris 1603.

31. *Dt offieii»* tu peucrv tllontet qm seni praebende dewsrft.

Decanus primum tenet locum post episcopalem (lignitatem. Ipsius proprjum est eurum habere di-, vini offieii ae io id incumbere, quod ad cultum ecclesiae spectat. tum in cÿoro. tum .io altari, in proeessionjbap, in capitulo ac in qualicumque ipsius ecclesiae et capitali congregatione, ut sacra officia ad amussim decenter peragantur cum silentio, modestis ac illa devotinne, qupe istorum propria eet. Praeterea ad decanum pertinet veniam dare illis, qui iueta de causa absunt e,choro; attamen nece··· C est. ut patefaciant motiva, quorum camo licentia petatur ac concedatur, quae quidem motive illa ease debent, quae ia taro praoeeribuntur.

Archidiaoonn·, ratione sal officii, oportet examinet illos, qui ad ordines sunt promovendi, ministre^ praelato, cum ordine· conferat; civitatem dioeceaimque visitet, cum praeceptum habeat - suo praelato. ae tandem illa omnia excreent, quae ex communi iure ad illum spectant.' Insuper praedita· sit oportet laurea seu grAu in aliquo attaoaeo, saltem gradu bsoealaurei Un aliquo iariam vel theologia./

Psalte· (vulgo ehanfre) eai «enari· rationel· dirigat necem· «tt eoaoeatam matteam ia choro, ac in ordinem disponat, emendotque omne id qaod •d divinorum officiorum cantam spectat et attinet. Quapropter in compertam habeat aaebeee eet notas musicale·, ae salsem ia· canta Gregoriano sit ia•truetas. D

Magiater eeholaram teoetar vel per m vel par alio· idoneo· iadieio apiscopi aaiactoa, grammaticam latinant docere non taatam clerieea, raram etiam ecclesiae servientes omneeqae dieeeeeaaoe, ipeam addiscere, quaerentes. Sit laurea doeatas ooaveniaae est in -theologia. vel ia aliqao iariam vel artibus ia publico aliqao gymnario.

Theeaari cestos (valgo, teterure) aeeerrare teneur sacerdotale· veetea, rapelleetilem roliqaaqae eoeleeiae utensilia, necaoa eurum do eamptibae habere, qai ad constructionem impendantur, deqae omni re cultui divino aoeesaria.

Theologus -ratio·· «ai offieii obligationem contrahit, iuxta saetas canones ot eoaatitatioaem aaaetae memoriae Benedicti XIII Ataernta qMeri, sacram eoriptaram elero et popalo expMcmsdi, aaeaon theologiam doeeadi. CanoaiM· munere qai fisagitar, inter praaaeataa id stato eoetboetagia humatae.

.Poenitaotiariaa, propter officiam qaod «at tibi' ssmmimem, praetactae eat, at tdaiibaa in eathedrali eeetaia poenitentiae •acrqmoatam adminietrot, et eam tdeHum eoafesseoaos excipiat, praeaone caaaetur in ehoro, dietribatioaes ae bamationam sleemoayaas vere hgritaoit In theologia iurove eaaoaico laurea «it donata· «portet

Doetoraha «ater mt ecclesiae causarum; sui maneris propriam eat ipei patroeinari "in omnibus •eis negotiis litigiisve. Do omnibus negotiis ad ecclesiam eethedraloai apochantibus tonatur, verbis rei •cripta. qnid seatiat, patefecere. Dum boa fungitur munero, a ohoro eximitpr, at quidem quatuor diebus, ai aeriptis suam doolsrat petitionem, duobus sero, •i verbi· solnmmodo. Praeteres capituli membra certiora reddat oportet de omnibus causis rela'tis •ad episcopalem dignitatem, niai vero controversia episcopum inter et capitulum versetur; etenim tum adbaerat corpori, cqius est membrum, necesse esi. Oportet sit doctor vel licentiates in iure canonico.

Magistralis officium est eugam gerere vel ministertam praedicationis verbi Dei exercere Quamobrem' oport.et habeat in eathedrali ecclesia omnes illas conciones ipsi a statutis uniuscuiusque ecclesiae praecriptas ac ab episcopo comprobatas vel qb anti-' qua consuetudine, ae praeterea populo fidei verbum faciat, quoties bqc ipsi ab episcopo praecipitur. Esse debet canonicus magistralis doctor vel licentiates in sacra theologia.

Maiores ' praebendarii offltium diaconorum in omni sacro conventanti, quod in eathedrali ecclesia celebratur, exercere tenentur, ac insuper vel per se aut per alio· paarionem domini nostri Iesu Christi in maiori hebdomada canere.

Minores autem praebendarii munere subdiaeonorum fungi tenentur in eathedrali in eodem sstro oonventuali, ac quoque prophetias lamentationesque cattere.

Pxpedicti omnes, qui aliquo gradu in sacra theologia vel iure sacrorum canonum insigniri debent, eum aaaequi teneantur a legitima auctoritate.

39. *D» etfMc ia* «criroM oalhsdreb' «rwteate.

Canonicorum collegium socieris· cstbedrulis bis in hebdomsda, diebus msrtis et reneria scilicet, concentum capitalarem habeat neeaaee aet. Die martia de reboa temporalibus ad damna ac ecclesiastica negotia spectantibus, die reneria autem de reboa tantum spiritualibus deque instauratione diviai cultus pertractabit. 8i roro statutis diebus propter festivitatem agi nequeunt buiuemodi conventae, pridie locum habebunt. Praeterea ai propter peculiare negotium pertractandum nece··· ait, nt ia anum coeunt, quaUetfmqae die intra .hebdomadam conventas indici'potaet Omnia capitularie conventa· ordinaria·, signo oampanae data, in nui· capitulari locum habebiV extraordinarius autem per dicam ssombria capitali datam. Convocatio fit aemper doesus· modiante, attamen in ipsius absentis per dignitatem vel aatiqaiorem oaaonieum.

Adventante hora etatata.ad aesaionem inchoandam, omne· eam modeatia ·· silentio, veste chorsli taduti, in aulam oapitalarem ae conférant, ubi ingtasti aata imaginem, quae ibidem invenitur, genibus devote Sexis, primam .stropham hymni Pintt eroator persolvent,' qua completa, conventus praeses, praepoaito verriculo RgsMAmml omiws Sptrtta seneto, reeponao:. JR. edystamT leyri, oratione *Dnu* eeraie .gdttmas, devotas abdURrt proces. Quibus ab-

•olatia, aedeot uuaqrieqne proprie ia aeamno birrete A eoopeataa

PraObee negotium pertractando^, ııтı apiritaale •it rive temporal· (iuxta diem ia quo pertractatur), ia medium effort t Si vara alieai ax eapitulnribM •liquid dicendum oeeurrerit, boa· puritan venin a capitale at capita detecto, adhibita reverenti· at' iterant Capet birreto tegendo, real exponat miam, at poetquam finem dioondo impoaoerit, acta aad·· reverentia at aataa. aadaat 8i aderit praeaul, antequant auam dicat aeatentiam, urget oportet at doteeto .capita «xhibitaquo praaaali reverentia, aedeat deinde remque in median ponat, ac fine impoeito. eamdem agat reverpntiam quam eb initio, ledeetqae. In [illegible] ad praeaidetn verbum dempar dirigaturÇ

Negotia die veneri· pertractanda erunt de cultu ad ehoram ac altare •pectente: ut defactua, qui in choro etc. oemmittuRtur. corrigi emendariqua.poaaint, B ut ab omnibua. propria officia ad amuaeim compleantur (aciant vero huiua legi· violatore· debere puniri), ut omne· congruam cum omni decore ac boneatate veatem geatent. ut ailentium, attentio ac devotio omnibua offieiia debita in choro ac altari urgeatur ac commendetur, ut omne· miniatri qc eedeaiae miniatranteo, ai in .aliquem incurrerint defectum, commonefieri, corrigi ac quoque eaatigari poaaint; et ut preme agant conventu membra, delinquente· ad conventum citabuntur, admonitionem ut recipiant ae condignam delicto a prnenide' important poenam auMipiant.

Praeter diota negotia «imiliave, legi etiam pdteat •nggeata regula vel aliqua eiua para, ante oculo· exhibendo auctore·, qui in ipaa citantur,- ut meliori modo inatrai poaaint in capitibu, quibo· dictae auctoritate· referuntur.

Die morti·, de rebu negotiiaque. eccleaiae terni C poralibu· diaaeretur. quemadmodum eunt refectio, conaervatio ae templi ornafu, «aerae veatea reliquaque utenailia; praeterea dAeditibua, divitii· deque aimilibu rebu, quae ad decu et ad cultum maieatatia þectant.

Omnibu inconventibu oportet, ut a capitnlaribu ailentium obaervetur, attento animo oonaiderando audiendoque, quid ab illi· proponatur vql narretur, minime orationem iliiu interrumpendo, qui aermonem habet ante canonicorum oonoeaum, nec i»ti tamen te ani· orationibu maledica· odioeaoquo alluaione· permittuntur, que quidam et mortificare at axiatimationem nonnullorum praesentium jrffandere poaaint Et «i aliqui· ex adatantibu· veru minua decentia eontumeliaave advenu· alium proferret," erit cum amieaione atipendii hebdomadae uniu plu minuava iuxta qualitatem ve) gravitatem delict) mulctandu.

Poatquam autem negqtinm, de quo tractatur, •ufficienter axamihitum ac perpensum fuerit, auffragia colligentur, inftium a praeaida ducendo, qui •num breviter ae anmmatim proferet; eodem fere modo, reliqui omne· aeqSntar iuxta ordinem at antiquitatem. Colleetia «uffrogiia, vota aequiperantur, et praeaea id, quod a maiori parte membrorum deliberatum fuit, atatuat, quin aliqui· conqueratur vel aegro animo ferat auam opinionem vel aententiam non vici··· vel praepondera···. 8i autem negotium pertractandum arduum vel difficile ad resolvendum uraerit, quin animum deapondeant atque turbentur, motiva pacato animo perpendantur, ac abaque vocifCrationibu altereationibuaque loquantur, ut meliua percipi poaait pondu· ac rationum maritum. Et ai negotii genua tale eaaet, ut derogationem nonnullorum dierum requireret, ut maiori cum maturitate ac consilio tractari poaait, ad aliam diem, ai maior para capituli in id convenerit, differri poaait.

Conci··· vol noa negotio, notariua Vel' capituli •eerotarine ia aeta iltina diei id, quod roratatum fiait, referat. 8i eliquia graviter ferret ralTragiiiium •ffeetum, flagitare poterit, et a aocrotprio in aetie eootrariem knm indicium vel opinio ponatur, ut manifestetur, coram quo ot quo laro flari boo debeat; et ai teatimoaiam expooeerot, aoerotariua hoc perhibebit, quia minimam poenaiaa partem petat.

Cum, pede vacanto, negotio atiquarad iuatitiam •pectentia pertrpetaada voaiuat, eonailia peti poaauat ad pmeeteadnm Jpam aanetionom, ab uno alteror· docto, qui locum in seeaione minime habent; attamen cum pruaanl adeat, aimilibu· in eventibua ab ipso eonailia potantur.

Nemini capitularium egredi abaque venia ab aula capitulari permissum eat nec praeterea ano aeomao •urgere, ut oum alio verba faciat, aed omne· quieto animo auia ip loeia permanebunt, et ai aliqui· abaque licentia e loco egrederetur,' eum pmiaaione atipendii horae unia· poenam iure debitam aolvat..

8i aliqui· arma ad ecolesiam ferat vel illi· ae praecinget in capitulo, poena muktabitur. cum amiaaioue atipendii diei uniu·. et ai armi· manure iniuria eliquem afficiat, punietur inxta delicti gravitatem cum omission· uniu·, duorum vel trium men· •ium plu vel minua, pacto vel eiusdem capituli iudicio.

Cum· maiori parti capituli in aliquo negotio pertractando videbitur secretum grave et particulare •errandum, ab omnibua capitnlaribu iuramenti renovatio aervaadi aoeretum exigi poteat, et ai aliqui· ad hoc praestandum renuerit, exeat ptatim ab aula, cum poena amjaaionia suffragii ad mensem ia capitulo.

Diebua ordinarii· ad conventum habendum, illi, qui hora atatuta praeaente· inveniuntur, negotia pertractanda atatuere queunt, abaentibua non spectati·. Cum maiori· momenti negotium erit, ad quod pertractandum nacame ait, ut omne· inveniantur praeaente·, omne· capitulare· in aeriptia a praeside convocabuntur, ut capitulo adeaae queant; adhibite dicta diligentia, 'ex illi·, qui praesente· aunt, flat conventu·, et iati decernere ac atatuere pemeat id, quod ab omnibu erat atetaendum.

Cum particular· negotium erit pertractandum, quod vel capituli membrUm vel eiua fratrem vel eiua reapioeret parentem intra quartern nemaagnini tatia vel aecundum affinitati· gradum, anftugntioai non ederit ille, eui4a tale negotium aliquo modo intereeae poteat, ne quidem oum aliqui· poena erit muletandu·, vel querelam advenu alium in medium poauerit.

Si iniuate vel decanu· vel prae··· vexaaaet vel aliquem muktaaaet, tum neque offenaor, nee quidem offenau auffragationi adeaae poaaint

Si. aliquando contingeret diem ad conventum habendum «tatutum ipeetari non poaae. et decanu vel. praeaea. capitulum a nonnulli· capitularibu effiagitatum (qui negotii neeeaaitatem in propatulo ponere debent) indicere oonvooareque renaiaaet, tunc iati, atiamai duo vel trea aint ab iia, qui in ordine dignitatum aequantur, petant ut aenatum indicant ne perturbetur negotiorum ordo,, quem extra caram nemini penniaram uj; illum convocare.

Cum vero notae exarentur, vol enodatione· ex•eribantur. vel quid aimile quod aubacribi oportet et acta indieiaha non aint, eu praeeee aolummedo •uo aubeignabit nomine, ae de illi· f libro hunc ad finem parato' exemplar remanebit.

Capitulare· omne· ad complenda omni eum diligentia negotia, que a capitulo demandentur, penite· devinciuntur ; f hoc negligent, poena mulctebuntur, niai vero legitima fiat deHetl pnTgatio.

Dmm vel iDo.qui psoseet, dUgeus us «efe·· sit oportet'in ffito ousnihurntgstiis, qMu snfiueatar „ eourttannter, at obs«cv«Mur vul oossplaoatar nb omnibas at pnioeip·· ah, ipso damés; quod ai praetermitteret, poterunt aapttataa· propriam pruolato dioeassaao remitter· qusrrtam Pariagara netna at acta «apitularia haburu aatta «usdam seaatam vel oapiteluju, aaiaat aaiaat vattaua ·<··.

Daoanua atalta urbunitato ingeauitatequa omnibus cam capitularibus atquo baaataiatw guudeat aeoaaaa ait, at hti «odam modo maguifaeiaat ao debitam ipsi praastaat haaataai «portat.

39. Ð nateris d«fw *eefUnK* sserturis.

Seriba ao capituli seerstarius lit praaaaai oportet in omnibus oapitalaribaa ooaeessibus, aoeadens diebus ordinarii· ad capitalem, quia alcana lit ipsum voesre, «t ante omaes in sulam ia conferat eapitulpram. Librum actorum capitulariam in archivio quod ibi ad hunc acopum habetur, reponat; In actorum codice, «mna id qnod in oapitnlo pertractatum decretumque faerit, iaieribat, ao ibi nomina praeterea capituli canonicorum praaseatium signet.

Silentio tegat omne, quod in oapitulo audivit; quamobrem neoeaae eat. antequam munus suam ingrediatur, juramentum servandi accretum praestet, ac in caaibui particularibus seenatam ipsi, quemadmodum reliquis capitularibus commendator, committitur.

Cum extraordinarii oonvsntas habeatur, quemadmodum reliqui capitali capitulare· advocabitur, •t si sua culpa deesaet, tam in ordinariis quam in extraordinariis conventibus, amissione stipendii diei unius mulctabitur.

Referat in acta omne quod ad capitulum spectat, quin aliquid extra proventam ipsi assignatum percipiat. In distributionibus rationibusque confectis, C quae in capitulo habentor, praesens sit oportet, unde et illas in actorum volumine inscribat eum computatoribus ooninnctim adhoea oapitnlo selectis, ac praeterea sit prhaeeM in contractibus, qui ad locationem pertinent, transferens deinde omnia in publicas tabulas, propter quod et actorum codicem in cMsitaiari arehlvio retinebit

Ifssera nummarie data ad tricliniarehem et ad aliae personas et illa, quae ad fabrica· restaurationem impensa fuere, ab ipso ferri debent; referat omnia ista ia actorum oodioem, at it» memoriam revocari poasiM. Detaum eam aliquid alicui personae nomine oapitali indicandum fuerit prompto animo absque' verborum iteratione hoc agat sub poena a praeside statuenda.

34. *Ð pntieMtn» neeftitM.*

novus, qui pension· donatu· faerit «t · capitulo recipienda·, assistat ad capitali ooaepeetum oportet ao per syngrapham possessionem beneficii petat doeumentamqu· haie sootet, quod receptam a praelato canonicam institutionem comprobet Praeses mittat ut notario medianto et secretario, ista legantor documenta, ao petitioni provideat horam diemqus ^d řeception· notando, atque caerimoniarum magistro, medianto notario, indicat ut rea ad receptionem aeooesariae paret Hora ad- •ventaqte et capitularibus in aula capituli in unum collectis, in ipsorum conspectu habita choreli indutas, sistat poatalaaa et flexis genibus fidei profossionem emittat ₘ nata þraeside sacramentum dicat observandi eonatitationea ordinationeequeeathedralis ecclesiae omn··, studendo debito ipsius honori ac praestantiae, ao eodem modo animam intendendi ad amussim fideiitorqa· ipsi oosleaia· serviendi, insuper ťa omnibus eapitalaribaa negotUs-ae ia nHa qaibusaumq·· rubus servandi aaarutam. Hinoo nbnoMs, praasos scamnum, quod ad ipsum te' capitale þaritae dsaigaabit,. ao ia ipso eum eo&Mabit, sui. bea^eii ut ponseastenem recipiat.

Hiaoe positi·, te seararium ·· oonferant ortaeao aerae peaabeedotns, peristromata, quae prorental MepMMiBBtq MUNMq hoe est, pallium, si dignitate faerit insignita·, casulam, si praeditus ouaouieata, dalmalieam, stolam· et manipulum, si porttouariaa faarU, et dilmiticem et manipulum •olam, ii nondum poitionariua; gradum faciant omne·, birrito capite cooperto, ad cborUro, ubi praeco· scamnum dieto praebeadato assignabit, et pauca post momenta versiculum, si digaitarius fuerit rol caeonieus, *Dmu* m ndfatortes· etd praecinat, dum chorus sequendo flnem fseit. Hoc absoluto, novus praebendatas ad sacram arem pergat ac, si dignitate vel canonicatu fuerit insignitos, de more thure adoleat altare, «t si portionarius vel nondum portionariu, evangelium vel epistolam leget. Redeat deinde ad Chorum ac in suo scumuo sistat, ac, ai potest, pacis esculum omnibus det capitularibus ac vicissim ab istis illud recipiat. Postquam omnia persolata videntor, eodem ordine, quo a »·- orario siiere, ad 'ipsum redeant oportet, depositisque sacerdotalibus vestibu^in proprias se recipiant habitationes. Tempore quo haec peraguntur in choro alto, musicorum organum pulsabitur.

Notarius in actorum codice buiusmodi inscribat receptionem, ac thesauri custodem vel proventuum collectorem edoceat de hora dieque, quo novus praebendatus canonicam recepit institutionem ac inter canonicorum numerum fuit admissus, ut annuos reditus ipsi solvere incipiat. Novus praebendatus altari ac choro inserviat per hebdomadam · die suae receptionis, etiamsi vicem suam non spectet.

Nullus praebendatornm praeparet tantum prtmdium ad ipsiua concelebrandam receptionem, nec minimam pecuniae partem vel qualemcumque gratificationem alicui ecclesiae inservientium hoc motivo porrigat.

35. *Dt racationilnu.*

Canonici habere poterant vacationem per illud temporia intervallum, qnod iuxta uniuscuiusque ecclesiae cathedral» erectionem concessum fuerit, per tres «videlicet menses, neque varo id cuipiam prius lioebit, quam capitulum moneat, ut dies, quo id fiat, in libro sd hoc destinato a censore adnotetur. Ne autem numerus ad chorum necessarius deficiat, episcopus et capitulum districte inhibentor, ne vacatione· plus quam tertiae canonicorum parti simul concedant. Prohibentor etiam vacationes tempore adventas. et quadragesimae, necnon solemnioribus anni festis cum suis octavis. Hi menses vacationum continui esse poterunt vel interpolati; distributiones autem st reliqua subsidia, quae forte occurrent hoc tempore, ottantes canonici amittent, eaque illi potius, qui eathsdrali adfuerunt, 'lucrabuntur.

Quotiescumque aliquis extra dioeoeeim vacationum tempus traducare velit, veniam ab episcopo necessario poatalabit, itemque de hac re capitulum opportune admonebit.

9«. *Dt* diriribotssmta· fuotsdtems.

Sancta Tridontina synodus ', episcopis, etism tanquam apostolicae sedis delegatis, facultatem fecit convertendi in distributiones quotidianas, quae proprio eorum arbitrio dividentur, tertiam partem quorameuraque proventuum, obventionum etc. tam dignitatum quam porsonstoum et canonicatunm cuiusvis eocleeiae oathedralis, ne il, qui divinis non intersint,

‹ Stas·.-XXI st XXII, cap. S strissqss.

aeeipiaat distributiones raspoadeates diet, ia quo propriam munes obire detractavorint. Quapropter ia hac eoasueta praxi iniangere visum act, at tertia pan stipendii uainscuiusquo capitularis ia hoc ecclesia eatbedrali separetur, postmodern ia distributiones quotidianas, quas divinis intéressantes lucrabuntur, convertendo. Quoad distributiones autem illorum, qui absque ulla canae legitima abfuerint, eae, servata graduum ot dignitatum proportione, inter praeeentee iuxta iure distribuentur.

Ut autem huiusmodi praescriptiones debitum effectum nanciscantur, aliquem chori censorem (vulgo *tfuililtr)* capitulum constituet, qui demandata sibi provincia fideliter ac religiose functurum ae iuraiurando polliceatur. Quo fecilius censor officium adimpleat, nulli parcendo, connivendo nihil, ipse capitularia esse debebit, quem religio exornet et auctoritas. Censor nunquam patietur canonicos proprios ad invicem condonare defectus ve) distributiones quotidianas, cum Tridentina synodus quamlibet remissionem rei collusionem se velle exstirpatam radicitus expresse pronuntiaverit.

37. *Dr* mfirmts.

Cum infirmorum visitatio praesertim inter fratres opus sit misericordiae sanctum et pium, quotiescumque aliqua dignitas aut canonicus aut beneficiarius aegrotaverit. censor post triduum id praesidi deferet, qui duos deputabit capitulates, infirmum adituros verbisque solaturos salutaribus, quin etiam ceteri omnea Deo infirmum enixe commendabunt. Praeterea duo capitulares a praeside deputati diligenter inquirent, utram aliquid sit opus infirmo, nt eidem capitulum, quoad possit fieri, subveniat. Quod ei eo usque progrediatur infirmitas, ut viatieo infirmus- muniendus videatur, tunc totum capitulum viaticum comitabitur, quod quidem moribundo administrabit capitularis post infirmum primus dignitate.

Demortuo aooio, ipaius funeri, exequìis et sepulturae lotum capitulum aderit, eaque omnia server bnntur, quae in hac consueta praxi alias praescribuntur.

38. *Dr* triduo maioris fioMomaJos.

Tribue maioris hebdomadae diebus, quatuor horae minores hora septima matutina submissa voce et lentissime recitabuntur. Ferta V, si praelatus consecraturus sit sanctum oleuni et chrisma, ordo pontificalis omnino tenendus erit Hoe die omnes capitulares, beneficiarii et ecclesiae ministri eucharistiam accipient a praelato, cuius manum communicaturi deosculabuntur; sin vero praelatus haud celebraverit, omnes quidem in inaiori missa ooiminunionem accipient quin manum celebrantis deosculantur. Peracto sacro, instituitur processio ad asservandam cenium sacramentum, eui adesse debent omnes in n paranientis propriis: scilicet dignitates pluviali, canonici casulis, portionarii et medii-portionarii dalmaticia induti. Comitabuntur etiam processionem omnes ecclesiae beneficiarii, iacerdotes, diaconi et eubdiaooni, qui olei 'consecrationi inservierunt, eadem retinentes paramenta. Asservato sacramento, sera depositi claudetur clavi, qnae tradetur ei, qui die sequenti officia celebrabit, minime vero cuipiam personae saeculari, quamvis nobili magnique nominis, retento in omnibus ordine pontificalis. Post haec vesperae in choro recitantur, quibus finitis, exuentur altaria iuxta ordinem, huic praescriptum caerimoniae.

Hora 8 poet meridiem,| signum dabitur . aliquo instrumento ad mandatum. Si praelatus illud celebraturus ait, ad ecclesiam .veniet oipnibus capitularibus ceterisque ministris stipatus, *X,* decantato evangelio iuxta ritus usitatos, perget ad locum; in quo pedam lotio habenda ait, ubi erunt tradocim pauperas, quorum ipso pedes lavabit, aliquam eisdem erogans eleemosynam.

Finitam iuxta ritus caerimoniam concio de mandato subsequatur. Quibus peractis, recitabitur matutinum, sicuti die praecedenti. Duobus sequentibus diebus, servabantur omnino ritus pontificalis et mirnelis Romani.

39. *Do* ranessntbas.

Omnes canonici intererunt concionibus, quae habeantur in ecclesia eatbedrali. quin ullus concionis tempore choro vel ecclesia egredi possit, sub poena amittendae distributionum partis aliisque itidem poenis, quae episcopi arbitrio relinquuntur.

Anno quolibet ineunte. episcopus catalogum faciet concionum in eatbedrali toto anni curriculo habendarum, aubiectis nominibus eorum, qui easdem habituri sint, quin aliquid detrahatur magistralis concionandi muneri, quod ei iure competit, et ad quod explendum iam ab initio in posterum magistralia deputandus erit.

40. *Dr* Salve regina drioatimda.

It omnes Deiparam virginem nostramque dominam debito honore prosequantur, orationem *Salrt rrgiM* sabbato IJVbque post officium, vespertinum pie atque devote ad organum decantabunt. Qua in re hio erit ordo tenendus; hebdomadarius pluviali indutus eum ceteris omnibus ad altare progredietur, ibique in genua provoluti orabunt aliquantulum, deinde vero, stantibus omnibus, hebdomadarius incipiet *Solor* regina, quam ipse simul cum ceteris et aliquis cantor a choro alternis vocibus persolvent. *Solor* ata. omnes flexis genibus eodem modo cantabunt litanias lauretanas, quas cantores vel capellani claudent versiculo: *Ora pre nobis sanefe Dei genitrix;* cui'cantor sd organum respondebit: *Ut digm tffidaauHl* etc.: deinde hebdomadarius recitabit orationem beatae Virginia, dictoque *.'ifHtdicaenu Domino* etc. ad sacristiam ordinarim regredientur, et vestibus ibi [1] depositis, domum repetet unusquisque suam.

41. *Dr irdr tpieeopi ot* eanonteonun in ecclesia.

Sedes episcopi in altari duplex est, cathedra scilicet et subsellium. Prior, vulgo dicta sedes cathedralis, quiescere, debet super throno tribus constante gradibus peripetasmate instructis. Cathedra haec dorsuariam habebit crepidinem, cuius superior pars ovata esse debebit, ipoaquo ornanda erit operimento serico, eiusdem eoioris ac paramenta diei, necnon pulvinaribus dorsuario sedique affixis.

Subsellium est sedes sine dorsuario, serico instructa operimento eiusdem coloris ac paramenta. quod ad terram usque quaquaversus descendat, et sub qno pulvinar apponitur. Quando episcopus uti debeat subsellio, id in presbyterio collocabitur ad cornu epistolae eadem positura, quam praescribit episcoporum caerimonialis

Episcopus dioeoesanus nunquam cedet thtonum episcopo extraneo, nisi cardinalitia et ipse dignitate fulgeret. 8i vero dioeceoanus solemnis missae celebrationem alii episcopo committat, hic sacra feciet in subsellio, prope eum assistentibus diaconis missae et presbytero.

Praeter sedem cathedralem et subsellium habebitur etiam in-rfcleaja genuflexorium, ubi episcopus, eamdem ingressus, exoret aliquantulum. Genufldxorium istud cooperietur panno vel stragulo viridi aut violaceo, prout tempus tulerit, habebitqus duo

1 Lib. I. cap 1«.

pulvinaria, supra u»« pro braehiia, thma iaftu pro genibus. Rrant praeterea duo gremia, uuum ia altari, abi asservator sedtam carramsutam, à iH oret episoopus primum ooeissieui ingressus. alteram rero ia loco ad vestes eaerae iadaaadaa deputato/

8i vero episcopus assistat sohsmmodo a throno, pluviali indutus, taaa'aaan suflknet genufisxorium ia medio positum presbyterio, at genafiectatar quoties libor caerimonialia praescribit'

Pro aodo cenonieoram opiseopi throno àaaiaten tian, aeaballa disponeatar vol sedilia doraaaria crepidine - brachiisque oarontia. Haram duo ad cathedrae latara pro gremialibus eollooabnntur et aliud pro prosbyteropropinquius tbroao adstanta. lisdem uteatur sedibus tarn diaooni, qui intra missarum solemnia epistolam ot evtmgsiliam eaaent, quam quilibet alius presbyter coram epiaeopo solemniter celebratis.

Canonici. qui epiaeopo a tbroao saera faoienti immediate non adminiatraat, subsellium occupabunt, quod nihil eet aliud quam scamnum quoddam longum, donuaria crepidine instructum atque opertum laneo stragulo viridi et suppedaneo requiescens. Duo erunt huiuamodi subsellia, duo chori latera referentia, ideoque e regione ia preabyterio ponentur iuxta altaria pulpita vel abaooe.

Absente epiaeopo. celebrans saoriquO ministri intra missarum solemnia ntoaiur scamno,- id est, sedili sine braehiis, sed dorsuariam habente crepidinem, quod laneo viridi peripetasmate vestietur: hoc. super scamno pro celebrantia sede pulvinus esae debebit ex lana aut corio eoafeotus.

42. *Dt* modo *recipiendi preeMun ipeiqne* m Merit /suMta tnservwndi.

Quotiescumque episcopus ad aliam sacram functionem adire debeat ecclesiam, sive demum ipse, sive alius celebraturus sit, canonici omaee ia choricis vestibus ad episcopum venient, eumdem ad eccleaiain conducturi. Capellanus, vel caudatarius aliquis ordinaria veste ecclesiastica indutas, episcopi caudam a tergo tenebit: quod ai episcopus ipse celebraturus esset aut a throno, pluviali indutus, functioni adfuturus, tunc caudatarius ia superpelliceo propriam munus exequatur.

Porro in comitando episcopo sequens servabitur ordo. primi progredientur ipsius familiares, deinde episcopus, quem bini et bini canonici eonsequoatar. 8i praelatus ait archispisoopus vel aliquis, qui cruce signo utatur, haao immediate defert ante ipsam capellanus, ita ut imago crucifixi praelatum respiciet, neo potest quisquam progredi inter praelatam et crueem. quandoquidem crux ipsius sxistat insigne.

Hoc ordihe procedetur usque ad magnam ecclesiae innuam, ubi capitularis, maiore praeditae dignitate, post deosculatam episcopi manam, ipsi porriget instrumentant (vulge eqpsrterie) sd equam benedictam aspergendam; quo aooepto, episoopus, caput aperiens, se ipsum asperget, deinde eanottieos iuxta dignitatum ordinem et tandem reliquos circumstantes. Interea ecclesiae tampanae solemniter quatiuntur (et in festis solemaioribus etiam organum pulsatur),quae quidem omittentur in officiis pro defunctis.

Episcopus eoeleaiam ingressas ibit ad altare vel sacellum, in quo aedium sacramentum asservatur. ibique saper genufiexorio orabit aliquantulum ; ut autem debitum saibe sacramento obsequium deferamur, episcopus tam ante, tam post orationem nudo plano genufloctet. Inde se conferet in altare vel locum in quo sacras induet vectas, ot postquam crucem reversator salutaverit, ramus orabit super genufiexorio ibi ad rem parate. Finite oratione, iterum crucem salutat suamqUe sedem occupât I

Si opiMeaM peatMeaN rite celebraturus 'ait, ipsi erant a tatero eaaoniei duo ia amietu et dalmatioa espar roehette et seperpelKeoo, deinde presbyter méditons in audete et pluviali ot denique diaconi epistolam ot evangelism cantaturi ia propriis oflsiaram parauMUtia.

Qaod ei opiaoepvu a throno sacro solam istersit ia pluviali aut magno pallio, tene presbyter et diaooni aseisteatos eboricis utaatar vestibus.

Cum episcopos solemniter celebrat vesperas alicuius foeti, in quo ipoe sacra faciet more pontificio, diaconi aasisteotee dalmatieis, presbyter autem pluviali induentur. Qaod ei missam ipoe celebratores non sit, tam presbyter . et diaooni comitabuntur ipsum in veste ,chorica ordinaria, etiamsi episcopus vesperis praehit in pluviali, aut solum intorsit in pallio magno.

Quando episcopus sacro aut divinis officiis intorsit in humerali amiculo, non occupabit thronum, ot, qaod consequens est, eum canonici comitari non tenentur.

Si aliquando contigerit obviam ire episcopo aut legato alicui vef praelato episcopalem civitatem adventuro, servabuntur omnino, quae praescribuntur '.

43. fsMVtiems uuuutatam.

Cum patres concilii, hae omnes ordinationes et capita cultum divinumi rectam gubernationem spiritualem atque ecclesiastici status perfectionem spectantia, ut plene exsecutioni mandentur, vehementer exoptent, declaramus nostramque esse voluntatem testamur, ut omnia et fideliter impleantur, atque Oadem omnes curent inviolabiliter adimplenda^ quin· eorum aliquid immutetur, aut ulli liceat eisdem statutis vel in toto vel in parte contraire: quo yero perfectius haec omnia serventur, nec oblivioni tradantur, praecident, qui nunc et in pesterug erit cuiusvis capituli et chori uniuscuiusque eociesiae catbedralia. -quem in huius consuetae praxeos tenor», solum Deum respicientem demandato «ibi munere diligefiter, recte et accurate functarum confidimus, ea qua pollemus auctoritate, iuàicem propriae ecclesiae constituimus, ut ipae nostro nomine,marte tectaque nostra iurisdictione manente, procedere' possit et procedat adversus omnes canonicos peterasque personas' et ecclesiae ministros, qui haee statuta et praescriptiones, ecclesiastica munia attinentes, transgredi aut infringere audebunt; utque omnia, quae necessaria sunt ei ex his pendent statutis, provideantur, amplam ipsi potestatem facimus creandi notarium, fiscalem oeterosque ministros necessarios, reservata tamen (quam nobis nostrisque vicariis revera reservamus) facultate in praedictis causis et negotiis procedendi avooandique eadem et transferendi ad alia tribunalia,'quoties id nobis placuerit atque expediens videbitur; salva interea atque illaesa iurisdictione nostra, ut, omnibus sicut oportet impletis, nostrae conscientiae tranquillitati, Dei obsequio sanctaeque qcelesiao decori consulamus.

Datam Quiti, XIV halandae augusti 1863.

t, loeephus Maria, arohiepisoppus Quitensis.
t losophus Thomas, episoopus Guayaquillenais.
loannes Antonius Hidalgo, sanctae metropolitauae ecclesiae Quitensis thesaurarius et procurator rev&i episcopi Condientis.

In quorum fidei, infraacripti concilii secretarii subscripsimus.

Raphael Maria Vasques, setretarius.
Leopoldus bSreire, secretariu».

esus·saisis st psatileals, lib. II. eap. *De ordine re-*

DKtKTA CONCILII.

Ia nomme enact!· et individuae Trinitati·, *k* Patri· et Fill· et Spiritui «ancti.

V Z. As mscmtmn Mùlïu.

Quoniam ad causas eccleeiaalBoa· breviter ter minandas a saeroaaneta Tridentina synodo! sta tutum cet, iudicea pro singqlia dioeceeibus in coq* ciliis provincialibus designandos esse, qui a sede apoatolica delegentur, et quibus causae spirituales seu ecclesiasticae committantur, hos pro qualibet dioecesi huiusmodi causarum indices designare et constituere ceusuimus.

Pro archidioecesi Quitensi designantur.

Dût Emmanuel Orejuela. sanctde metropolitanne ecclesiae decanus: loacbim Tovar, eiusdem metropolitanae ecclesiae archidiaconus: Paulus Guevara, praecentor, loannes Antonius Hidalgo, thesaurarius.

Pro dioecesi ('onchensi

Dni Ignatius Ordonnez, ecclesiae cathedral·· archidiaconus: Vincentius Cuesta, poenitentiarius Michael Pius Arteaga, portionarius losephus Antonius Piedra, parochus et canonicus honorarius.

Pro dioecesi Guajaquillensi

Dni Marianus Saens de Viteri. cathedral·· ecclesiae decanus; Emmanuel Garcia Moreno, canonicus parochus eiusdem cathedralis ecclesiae: Carolus Adulphus Marriot. doctoral· Vincentius Daniel Pastor, théologal·

//. {ZVqriwio fidri.J

('um sacrosancta synodus Tridentina disposuerit «atque drata ut omnes beneficium aliquod (curatum obtinentes, nècnon dignitatem aliquam vel canonicatum in eathcdralibu» ecclesiis assvquentes, publicam catholicae fidei professionem emittant, ne huiustnodi mandata parvipendantur et ut defectus in corumdetn observatione, si qui fuerint, reparentur, sequentia praecipiuntur.

1. Ecclesiasticus omnis, qui ad episcopalem dignitatem fuerit evectus, statim ac bullas institutionis suae receperit, iuxta illarum tenorem, antequam consecrationem suscipiat, professionem fidei coram aliquo catholico episcopo, gratiam et communionem cum apoatolica sede habente, emittere debebit; secus nequeat omnino sedis episcopalis possessionem capere.

2. Qui in cathedralibus ecclesiis ad dignitatem vel canonicatum fuerint promoti, intra duos saltem menses a die quo dignitatis vel canonicatus possessionem obtinuerunt, ad fidei professionem emittendam coram episcopo aut eius vicario nec non coram capitulo, tenebuntur. Quod si id non praestiterint, poengni fructus beneficii minime faciendi suos incurrent.

3. Qui ad. beneficium aliquod, cui animarum cura annexa sit, provecti fuerint, ad emittendam pariter publicam fidei catholicae professionem coram episcopo vel eius vicario obstringentur, intra duos •altam mense· post susceptam beneficii possessionem. Quod ei praestare omiserint, suos nequa< quam faciant beneficii fructus.

4. Omne· praeterea, qui ex iurte vel consuetudine concilio provinciali vel dioeceeanae synodo prima vice intersint, professionem fidèi in ipso concilio vd| eynhdo emittere debent, ne poenas a sacria canonibus constitutas incurrant.

1 Ssm. XXV, cap. 10, de ref. bis.

& Inxt· declaratione· sacrae congregationi· concilii et decisiones sacrae Romanae rotae, omne·, qui ad publicam fidei professionem emittendam quoquomodo tenentur, minime per procuratorem, sed per se ipso· id praestare necessario debeat.

6. Praelati dioecesani exactam harum ordinationum observantiam curabunt, et si quid in suis dioecesibus omissum fuisse oompererint, ad apostolieam sedem pro convenienti sanatione recurrent

7. Curabunt praeterea episcopi, ut ab omnibus professoribus publicisque scholarum magistris annis singulis in initio achoU&tici cursus emittatur fidei professio a sanctae memoriae Pio IV praescripta.

/I/. D? tacrûMtntii.

Cum sacramenta novae legis purissimi aiut salvatoris fontes, unde, ad purgandas animas easque sanctificanda aquae difiuunt salutares, nulla in re maior cura maiorvv sollicitudo adbibenda e quam in eorum recta administrationc et digna receptione. A4 obtinendo» igitur ho» tanti momenti fines et nonnullus simul, qui in hac re pedvtentim irrepsere, abusu exstirpandos. haec praecipiuntur ab omni bus praestanda.

1. In administratione acrsnientorum rituali Romano necessario ab omnibus utendum erit, cum plena in omnibus ad eius praescriptiones conIoηηiηφ. *

2. Ia sacramenti» sancti olei unctbmem petentibus. fiet haec pollici· manus dexterae immediato contactu.)non autem medio instrumento, nisi quando periculum fuerit contagii.

3. In administratiofie sacramentorum, praeter vestem talarem, utentur sacri ministri psramenti in rituali designati uniusmodi sunt superpelliveum. stola convenient etc. In administratione vere sacramenti poenitentiae nihil agatur, quod ab eiusdem ritualis Romain praescriptionibus^ fuerit alienum.

4. In baptismo aquam, quae supra baptisandunf effunditur, fous baptismal· minime recipiet, sed alio in vase recepta proiirietuv in piscinah). qua nulla ecclesia carere debet.

5. Cum baptismi minister ordinarius sit proprius parochus, nullus ab ipsis parochis admittetur baptizandus, qui ad eorum paroeciam non pertineat, excepto tamen casu necessitati· vel delegationis in scripti» a proprio parocho; tunc vero a bapti» sante ros integra, rescripto adnotato. ad proprium baptisati parochum mittetur, ut de baptismo collate in libris utriusque parochiae constet.

6. Baptismus infantium ultra sex dies ab eorum ortu differri non potest.

7. Nomina obscoena. fabulo··, ridicula vel quae inanium deorum aut ethnicorum hominum propria sint, baprieandie minime imponantur, sed sanctorum nomina, quantum fieri poterit, illi sunt imponenda conformiter ad rituale Romanum.

8. Pro administratione sacramenti confirmationis, eum solemniter miristrabitur, episcopus supra roebetum (vel superpelliceum, ei regularis fuerit)/ utetur amictu, cruce pastorali et stola cum pluvia# coloris albi, mitra simplici et baculo. Cum "Vero minori solemnitate administratur, paromentis supradictis, exceptis pluviali et baculo, utetur.

9. Quod ad sacramentum poenitentiae spectat, ad directionem confeesariorum catalogus casuum reservatorum synodalium seu episcopalium in singulis confesaionalibus affigetur.

10. Iuxta sacrorum canonum prohibitiones, nullo pacto licebit emolumenti quidquam exigere pro adminisfratione sacri baptismatis, nullo ad id

quaesito colore m« praetexta, saque oceaaioue eel motiva administrationis poenitentiae.

11. Ituta dispeeitioBeui eencUU IV Lateranenei», in canone Orne» utrwsgw Mené, parochi ceterique sacerdotes cerabunt, ut pertuli et Indi ed saeram communionem qàemprimum 'admittantur. Qua «V» causa, illos omni studio et diligentia instruere ao disponere conabuntur.

19. In administrations sacri viatici, oui illud deferre oportuerit ad infirmos, qui per agros longe ab ecclesia parOcMali'commorantur, epieeopi suas dioecete» visitantes, locis ceterisque circumstantiis bene perspectis, modum et formem sanctissimi viatici deferendi atque comitandi determinabunt.

13. Bacrainentum extremae unctionis non ministrabitur, nisi poet'sacramentalem confessionem, et, si fieri potest, etiam viaticum, vel saltem postquam moribundus absolutus fuerit, si forte ab eo integritas aut aliqua saltem confessio exigi non potest. Parochi vero hoc sacramentum parvulis nequaquam negabunt, qui ad usum rationis iam pervenerint et malitiae capaces existimentur.

14. Parochi, antequam matrimoniis assistant, contrahentes circa fidei rudimenta interrogent, et, si ignorantiam in ei» detegant, diligenter instruant. Insuper eosdem adhortabuntur, ut »e»e sarramentsli confessione disponant, iuxta sancti Tridentini concilii et rituali» Romani mandatum. Curam insuper adhibebunt, ut publicae proclamations» praecedant, et nt non differatur nuptiarum benedictio, nisi tempus obstet.

16. Missarum stipendium et emolumenta' paroehiaha ob festivitates ecclesiasticas.'funera, matrimonia etc. taxabuntur in dioecesani» edicti», cunctis perspectis.locorum temporumque circumstantiis.

, *I* F. Z>» rite rt Aoncstats *eltrieorum.*

Cum provinciale ẽoncilium in votis habeat. ..clerum vita, moribus et «cientia lucem esae mundi et salem terrae, inque eius agendi atque in omnibus se gerendi simulque vestiendi ratione nihil invenire profanum et reprehendendum, ut ex illo fidele» desumant vivendi formam virtutumquo exempla, quae sibi ob oculos ad imitandum proponant, ab omnibus, quae hie sequuntur, decernit observanda:

1. Nulli clerico fas erit, etiam in ruralibus parochiis. in publicum prodire sine clericali tensura vestituque sibi'convenienti, sub canonicis poenis a Tridentino concilio statutis [?]. Locorum ordinarii praescribent clericalis vestimenti formam illudque etiam, quod induere debeant parochi'apud montana loca degentef. vulgo atros 4s *mmtaiia.*

9. Nullii» clericus in eadem simul domO cum feminis habitare poterit, exceptis avia, matre et propinqui» consanguineis aut affinibus usqde ad secundum gradum inclusive, vel eis quae iam quadragesimum saltem aetatis annum compleverint, atque illia. quae propinquis inserviunt et famulantur: itemque uxoribus famulorum: modo tamen omne» hae recensitae mulieres probatis sint moribus et fama.

3; Ecclesiastici viri omni diligentia, cavebunt domos adire, quae suspicionis praebent occasionem: profanis pariter spectaculis interesse vitabunt et deambulationibus, quae , offendiculo sint pudori, honestati statusque decori.

4. Concubinarii poenis plectentur iuxta praescripta in sacro Tridentino concilio '. et in curia episcopali asservabitur liber, in quo consignentur monitioqe» illis factae, qui eiusmodi vitiose coinquinaverint.

fi. Clorieorum nemini licebit larvatum ineedere vel iu choreis, relieOo proprio sui statua vestitu, .alienam personam simulare, neque alteri sub quolibet praetextu anos dare vel commodare vestes, ut eis ille, derici personam simulans, indutus ineedat. Qui contraire praesumpserint, ordinarii indicio pecuniae summa mulctabuntnr viginti saltem scutatorum, quae vulgo pesos dicimus.

fi. Ecclesiastici, si qui forte ebrietati se dederint, suspensione ab officio punientur et reclusione per annum, neque in officiunt, ut prius, restitui poterunt, nisi iudicio ordinarii documenta praebuerint verae emendationis.

7. Nullus ecclesiasticorum illicitis ludis intéresse poterit, neque loca illis destinata domi suae habere, neque illum coetum hominum lullcndi consuetudinem habentium in propriis aedibus admittere.

8. Ecclesiastici viri neque per'se neque per alio» negotiationem ullam exercere poterunt: ne agros quidem aut decima» per modum negotiationis conducere, ei» li.citum erit.

9. Omne» ecclesiastici saeculare», et regulares, si fuerint curati, necnon ceteri regulare», in quorum coifventibu» non fiant collationes casuum conscientiae. tenentur adesse collationibus casuum conscientiae »eu 'conferentiis moralibus, sub poenis in Kngularum statuti» imponendi».

1«. Ad renovationem ecclesiastici spiritus et ad fidelium aedificationem, omni studio ac diligentia curabunt episcopi, ut singuli» annis clero suo tradantur exercitia spiritualia, quibua omnes aderunt clerici, absque ulla omnino excusatione. si vero ob parochiarum a loco, in qtio traduntur, distantiam. 'difficile nonnullis fiat una cum abis in pro vinciae metropolim convenire, episcopus dioeeo sanus viciniorem vicariatum vel alium loiutn idoneum designare poterit, ubi sacer secessus ab his nihilominus habeatur..

Γ. *Ut visitatione eptteopnh*
st synodo, diorrss-niu.

Cum' visitatio episcopali» et dioecesunn »v nodus ecclesiasticae disciplinae veluti nervus sint ‹ t fidei morumque munimen, his etenim adiunctis do, trina sana fideles instruuntur atque infqnnantui depravati mores corriguntur nec non et abusu» exstirpantur, qui in cultu divino e.t m -aerae religioni» praxi irrepere solent ut episcopi, iuxta sanctam Tridentinam synodum '. huiusmodi obii gationibu» pastoralis sui muneris satisfacere va leant, sequentia praescribuntur

1. Perspecta locorum et parochiarum distantia 'minime exigua nec non asperitate viarum bene perpensa, quae hiemali tempore propter inundantes aquas evadunt imperviae, episcopi suarum dioeee sum visitationem intra duos anno» integram per ficieht. Quodsi q̃ui forte ad eam perficiendam praepeditus fuerit, visitatore» desighabit, studio, diligentia et zelo praestantes, qui vice» eius gerentes. integram dioecesim perlustrent: ita tamen, ut visitatio tiioeceaeo» semper -îhtra biepniim ex pleatur.

9. Synodum dioecesanam eiugulis annis convocabunt episcopi: ad eam vero cogendam opportunissimum seligetur temp··», exempli gratia immediate post spiritualia exercitia, quae ab ipsi» episcopis timui ctfm proprio clero quotannis per octidbum sunt pVragenda. Hoc etiam pacto absenti» parochorum levior fiet, cum non bis. sed semel solummodo in anno n »ui» parochiis abesse debeant.

' 8··» XIV. rap. «. *de rtf.*
' Set». XXV, tap. 14, *4t rtf.*

XXIV, cap. 2 rt 3. *tle ret*

F/. Ð þervehi

Cum parochi Boa solum instrumentum ad animarum sanctificationem, aed pietatis a<^ religioni· exemplar fidelibus «ni» imitandum eeee debeant, dumque eorum, eheu' nonnulli sint, qni a sacris sacerdotii legibus longe deflectentes, huic tam superno muneri u^iaime satisfaciant, non potest fieri, quin sequentium ordinationum strictam observantiam ipsis iniungamua.

1. Parochi stricto cum rigore residentium a sacro Tridentino concilio ' praescriptam servabunt, nec a propriis suis ecclesiis ullo modo abesse poterunt, quin legitima causa, ab ordinario cognita et in scriptis approbata, intercedat. Idqneos insuper sacerdotes in ecclesiis suis relinquent, qui vices eorum suppleant, cum cognitione tamen et approbatione ipsius ordinarii. Transgressores autem, qui arbitrario modo egerint, dum fuerint absentes, fructibus beneficii mulctabuntur. quin tamen ordinationes Tridontini in sessione praedicta contentae aliquo modo derogentur.

·i. Parochi vel eorum vice» gerentes, singulis dominicis aut diebus festis, frequentius autem tempore adventus et quadragesimae, muneri suo evan grlii fidelibus aonuntiandi et doctrinae christianae edocendae satisfauirtht. Négligentes, si tertio deliquisse deprehendantur, viginti et quinque scutatorum poena punientur, quae fabricae ecclesiae eorum' apricabuntur.

3. Tenentur insuper parochi fideles suos, praesertim obstetrices, de modo et forma administrandi iu casu necessitatis baptismum instruere, ne earum inscitia infantium animae pereant. Ad' eiusmodi necessitatibus melius prospiciendum, nonnullae personae in singulis pagis vel oppiduli^ ab ipso parocho designentur, quae sufficienter peritae atque instructae, baptismum, dum urget casus, ministrare valeant.

4 Diligentes praeterea parochi sint in missa iingulis diebus dominicis «'t festis etiam suppressis ad normam constitutionis summi pontificia Pii IX sub die 3 mail 1858. quae incipit Amantissïmî *Hrdemptorit,* pro populo exacto applicanda, hanc obligationem quibuscumquo aliis devotioni. purae mutivis praeferentes Quodsi parochus, ob beneficium eius maxime exiguum, paupertate laboret, vel nécessitas urgeat celebrandi ob aliquam festivitatem stipendio donatam, dum non adsit alius bHcerdos, nÿhil obstat quominus parochus celebret accepto stipendio, dummodo in aliqua ipsius hebdomadae fena missam pro populo applicet.

'i. Parochi facultatem celebrandi missam in Miis ecclesiis nemini faciant, quin sacerdos licentiam a praelato, in cuius dioecesi celebrare exoptat. prius exhibeat, quod praecipue observan» dum erit, si huiusmodi sacerdos extradioCce fuerit.

»i. In libris parorhialibu» baptismorum, confirmationum. matrimoniorum et mortuorunj tenendis atque servandis, parochi sint observantissimi. Duos inniper libros apud se habeant, alterum pro mandatis. pro informationibus autem matrimonialibus alterum. Si id non praestiterint, poena illis quatuor scutatorum imponetur..

7. Cum parochus infirmitate gravi correptus, ultima religionis auxilia petierit, vicinioris ecclesiae parochus ei sacramenta ministrabit. 8i autem vita functus fuérit. ipse parochus funeris exequiaa perficiet, quin maiores, quam pro funere parochiani 4>rfmae classis, exequjarum sumptus exigat.

' Ses XXIII. cay. I. dc *rrf.*

VU. *Dt diruùi* o/ÿicsM.

Cum ab ecclesia determinati et praecepti sint cultus (divini ritus et -caerimoniae, nec praelatis ipsis permittatur illos ullatenus mutare aut ta alios convertere; ad nonnullos abusus et perniciosas praxes exstirpandas, quae in sacrorum mysteriorum celebratione cum divini cultus dignitatis non minimo dedecone irrepserunt, sequentia ad amussim servanda synodua provincialis decernit.

1. In omnibus ecclesiis cathedralibus observabitur regula consueta, quae hoc ipso concilio sancita est ad divinorum officiorum celebrationem.

2. À sancta sede apostolica impetrabitur gratia, ut in ecclesiis cathedralibus perpetuo divina officia horis celebrentur in eadem regula consueta designati».

__^3 Diligenter curabunt episcopi ut. iuxta prae scripta m sacro Tridentino concilio, quotidianae distributiones quantocius constituantur et conserventur.

·I. Nulla sedes in «athedrahum choris ultra sex menses vacabit, liikque elapsi ius provisioni ad illuni, ad quem de iure pertinet, transibit.

5. ('anonicatus de officio providebuntur .per examen et concursum, iuxta Tridènnnum concilium et apimtolicas constitutiones.

o. Inter ministros altaris, nemini uorheto manicas .ingustas habente uti lieear. smv «pvciah sedis apobtolicae induito, et m qui eiusmudi frumitur privilegio, dioece»ano praesuli illud exhibeant ne cesse est.

7. Prohibetur in poMcrum privatorum oratoriorum erectio ad celebrandum missae sacrificium, snie praevia apostolicae sedis licentia . atque in eorum nullo, quod cum hac praevia licentia erigatur. missae sacrificium fiet, donec ab episcopo illud visitante, iure· et legitime et tenori brevia concessioni» modo prorsus consentaneo erectum declaretur; hoc autem breve ad instructionem sacer dotum, qui in oratorium celebraturi accedant, fixum in illo constanter permanebit.

8. Prohibentur pariter festa et solemnitates. quas romsrms vulgo divinius, in sacellis^ celebrari solitat quae etsi publica, idonea tamen ordinarii iudicio et decentia satis non sint, ut ea. qua per est. dignitate et reverentia sacrae functiones in-rilts obeantur.

9. Altare portatile iu ecclesiis nullum erigetur absque episcopi permissione, aut vicarii foranei. cui ab epicopo data fuerit facultas illius concedendi. Neque tria in mensa maioris altaris statuentur altaria ad tres in illis eodem tempore missas celebrandas.

10. Nullus sacerdotum duas uno die missas celebrare poterit absque licentia ab episcopo in scriptis habita, quae ne parorhi· quidem concedetur. nisi ad illos casus et cum illi» conditionibus, quas exigunt facultates, quae *tolitar* vocantur, et bulla *beelara»ti* Benedicti XIV. nec praelatis licebit huiusmodi licentiam praebere, ut altera missa in oratorio privato celebretur.

11. Prohibetur etiam frequens senii sacramenti expositio, quae, exceptis casibus compiunibus ab ecclesia determinatis et approbatis, fieri non poterit nisi de episcopi iicerttia.quae tamen 'non concedetur nisi cum aliqua legitima causa intervenerit.

12 Nullatenus licebit candelis uti ex sebo, adipe, balaenae pinguedine. aliave eiusmodi ani ruali materip confectis, neque ad missarum celebrationem, neque ad ssmi sacramenti illuminationem.

13. Inhibetur etiam, ue in processionibus semi sacramenti exhibeantur aut deferantur imagines

Sanatorum aut reliquias, non excepto ligno .erasis; ie naÛa autem proceesione chorea·,' hosstao^ pw7 sondti put aliqua huiusmedi^pormittentuii ŧ ץ

14. Jiuli extra' seeleciam eiusve septa fiet proosasio sCAi sacramenti 'praetor' eas, quas legitimus uras fsrt in .CsSto corporis Christi, ia dominice in Àlbis, et quando viaticum ad aegroto· de, Torri, contingit

15. Cjmtioa omnia vulgari lingua conscripta vetantur in missa splemni, neque musioorum inetrumentorum concentum adhibere licebit in JuHeribus, exequiia atque in officiis hebdomadas maiori·· I> ceteris adtmÿ missis' eolepmibus aliisqhe sueris funes tionibus usu% instrumentorum musicorum non permittitur, nisi qpi gravis fuerit et cohaereat praescriptionibus oonstifbtionis Aamts Benedicti XIV. anni<1749,

16. In ornetitreoclesiarum prohibqptnr picturae profana·, ridiculi tapetes et quidquid denique quod ecclesiasticum vel iacrum non sit.

17. In nulla licebit eoolesia funebres tumulos ,'ntra maioris arae presbyterium constituere.

18. Festa celebrabuntur propriis diebus ab ecclesia designatis; si quando autem hoc fieri nequeat, ordinarii praescribent dies, quibus oporteat ea celebrari.

19. Meminerint ecclesiarum rectore· omsesque religionis ministri, domum Dei non solum sanctitudinem decere, sed decus etiam et pulchritudinem; idedque. diligentissime curabunt,- ut altlria munda sint rubricisque accommodata, idque eimul de sacris vasis et paramentis est intelligendum, ut querimoniae exacte, attente et digno pro virili fiant, ut ad honorem et reverentiam augustissimi sacramenti et ad fidelium aedificationem, gratiarum actionem in ipso templo, ubi sacrum faciunt, adhibeant; atque ita' haec faciant, ut videantur a fidelibus, ut et hi glorificent Deum, qui in coelis eet.

FUI. Ð thr» infmunii.

Ut in ecclesia sanctu Dei digni ministri et iuxta apiritum ecclesiasticum informati semper existant, atque illi, quibus sacra ministeria iam commendata fuere ad maiorem Qei gloriam animarumque salutem, tanto munere dignius fungantur, sequentium ordinationum exeoutio episcopis demandatur.

1. In seminatus ecclesiasticis iuvenee, qui ex legitimo matrimonio orti^|on sint, itemque illi, qui ad Deo serviendum et ecclesiam sanctam tuvandam nullum vel modicum seu ingenii seu virtutis specimen dederint, non admittentur.

2. Quod attinet ad scholasticos, qui in seminario dioecesauo instruuntur, šancta Tridentia·· synodi ordinationes quoad habitum clericalem et frequentem sacramentorum ùram stricte serventur.

3. In seminarii· dioeoeeanis et in privatis osmventaalinm religiosorum scholis, lectiones tum philosophiae rationalia, tum disciplinae eodasiasticae universM idiomate latino tradaatur.

4. Nemo ad sacros ordines ascendere praesumat, quia prius per triennium saltem in seminario episcopali. vel in aliqua domo ad id deputata, argumenta non dubia praebuerit, se non solum scientiis eoclesiastioi· excolendis, sed etiam virtutibus acquirendis serio operam dedisse. Bonum insuper, vel a proprio parocho, vel a studiorum magistro, de honestato et probitate vitae testimonium exhibeat Ad conscientiam tamen praelati spectat cum aliquo ordinando dispensare, dum illum doctrina,, virtute et vocatione sufficienti praeditum esse cognoverit.

5. Praelati sacerdotibus iunioribus ad audienda! mulierum et monialium confessione· facultatem negabunt Immo sacerdotibus ipeis'adteto iam proveetio.ribue facsdtas ad audiendas oopfeeaiones n— concedetur abeqae praeyio examine, et licenti· defijritum templyet ia sdriptjs exarata.

6. Bacsrdotes tamae quadragenarii,4 qui qua^i dxamon- Synodale subiieeent et singulis canoni Approbationem obtinuissent; insuper sacerdo djsm quadragenarii, quorum s&entia, prudentia et virtus· radjeio preelUtidat perspeetd Sit sqperioris articuli ordinationi noh sabiioiuntur.

7. Confqessrii cum mulieribus, quarum confession·· excipiunt, nullam familiaritatem vql consuetudinem contrahant nec ullo pacto dqmum frequenter· vel' sees mutuo visitare poterqnt nisi forte contrariim utbadftas vel Christiana caritas suaserit.

IX. Ð numalthu.

Ut remedium aliquod adhibeatur malis. ıus afficitur evangelic·· perfectionis status. q|g> virere debent virginee illae, quae Deo m penitus voverunt ^rdSnsecrarut, concilii huius provinciali patre strictam sequentium dispectionum observantiam decreverunt

1. Ordinarii pro parte, quae ipsi competit ad nonnam Tridentiui concilii/1 et praeeertim constitutioni Qregorii XIII quae incipit Deo Meri·. in singuli monasteriis numerum religiosarum iuxta reditu cuiuslibet monasterii determinabunt Quod si monasterium egestate laboret et religiosarum numera maior, quam pro omnibus alendi requiritur, existât, nul|a admittatur in posterum, donec ad^mumerum ab ordinario determinatum propter vacante reducantur.

2. Habitum religioni nulla ex postulantibus induere poterit quin prius in habitu saeculari ad tres mensee in eodem monasterio permanserit; interea novitiarum magistrae subiicietur et propriis expensis in monasterio vivet.

3. Ordinarii omnem constantiam, selum atque operam suam ponant ut vita communis in omnibus monasteriis, si forte non viget introducetur, idemque studium ac diligentiam adhibeant ad eam perficiendam et solidandam, ubi iam coepit vigere.

4. Visitationem monasteriorum semel in anno faciendam ordinarii nullo pacto omittant, atque iuxta mentem sancti Tridentini concilii et doctorum de hac re Aiae tractantium, eorum spirituali bono prospiciant, quin rem temporalem negligent.

6. Ingreesus ia monasteria nemini, euiuscumque generis, dignitatis, sexus, aetatis vel conditionis sit, concedatur, nisi vera ex parte monasterii adsiF necessitas, vel ius naturale aut divinum id exigera videatur.

β. Praeter moniale nemo in monasteriis degere potest, cuius servitium in illis necessarium non sit; in huiusmodi autem necessitate solus ordinarius licentiam concedere poterit. Quam quidem nec ipse concedet, quin prius de vita et moribus ingrediendum diligenter inquirat, et pariter constitutione· cuiuslibet monasterii ad hanc rem spectantes consulantur et serventur. Quodsi · quae persona hoc pacto admissa fuerit, egredi illi de claustro minime lieeat; si autem fecerit, ius ad novum ingressum amittat.

7. Moniale ad tecta vel solaria domus superiora nequaquam ascendere possint, neque eis liceat extra primam chori cratem exire; 'si quae autem contra id facere praesumpserit, se excdmmumcationem per canones latam incurrere sciat. Fenestrae insuper ad viam publicam vel dumorum externarum atria, vulgo *paiiot,* respicientes, statim occludantur.

1 Ses*. XXV, cap. S, de regel.

8. ' Tempqre adventas «t quadragesimae ceterisque diebus * oonstitutionlbuq dsuignatia, locus ad colloquendum eam monialibus, vuljgo loeeterio, maneat obaeratus^-eiwqys clavis ab ipsa praelpta custodiatur. Reliquia anni temponboa huiusmodi loca noa aperiantur./ nisi, ab bora decima matutina ad duodecfmam /usqpe; vespere autem ab' hora tertia usqy ad quintam. Nunquam' .vero in· hop loeo deerit moniaHs aliqua auscultans, hispano.sarmbne Meucho, quae, 'si desideretur, nulla ex moniatibus ad colloquendum cum externis accedere poterit.

9?)ionut4Hi ianuae clausae semper sint, nec ullo pacto, mei ad ea sukcipienda vel tradenda, quhe turnumjrammunem immitti non possunt, aperiantur.

10. Oglinarii in sitis visitationibus modum determinabunt. quo religiosa festa in monasterio celeb^apr debeant, summatnque pecuniae,, quae in illis expendi poterit.

11. Monialibus. absque cognitione praelatae, licentia neu facultas ulla minime concedatur nisi sliter iudioaverit earum legitimus superior.

12. Ipsa prallato solummodo eft non alia, quaecupique ut monialis. de rebus ad cultum templi attingentibus curam geret.

13. Si qua processio in ecclesiis monialium habenda sit. extra eiusdem monasterii muros non egrediatur.

14. Moniales officio seu munere aliquo in monasterio fungentes, nullam omnino per se expensam faciant, sed ex reditibus eiusdem mopasterii sumptus. cum necesse fuerit, exsolvendi sunt.

Dt canlxu. m *guibiu ngulare»* noti *ηρίκορύ mblKti.*

Cum valde expediat nonnunquam casus quosdam scire, in quibus regulares subduntur episcopis. sive iure proprio, sive iure delegato, eoa hic seligendos censuimus.

Regulares subduntur episcopis: 1. quoad expositionem aolemnem semi sacramenti: 2. quantum ad insolitas imagines et novas reliquias ponendas et exponendas in suis ecclesiis quomodolibet exemptis : 3. quantum ad publicationem indulgentiarum : 4. quantum ad erectionem oonfraternitatum. cum possit eas cogere episcopus ad reddendam rationem administrationis earumdem. salvis privilegiis ordinum religiosorum ab apostolica sede concqesi·: &· quoad renuntiationes et obligationes novitiorum. quae nullae sunt, nisi fiant cum licentia episcopi vel eius vicarii infra duos menses ante professionem. 6. Subduntur regulares episcopo in conyfentibus, qui numerum religiosorum per sacros canones designatum non bebent et regularem disciplinam non servant. 7. Poteet episcopus contra regulares procedere eosque punire in duobus casibus: ei nempe eorum aliquis delictum patraret degens extra monasterium, et si degens in monasterio vel in illo vel extra illud delinqueret cum publico populi scandalo, et superior eum non punierit intra tempus ab episcopo praefigendum. 8. Subduntur etiam regulares episcopis et ab ipaie puniri possunt, ai in oratoriis privatis celebrent missas diebus exceptis, vel postquam eodem die fuit ibidem iam celebrata altera missa. 9. Item subduntur regulares episcopia quoad locutionem cum modialibus, etiam sibi subiectis, et in his pariter, quae concernunt clausuram monialium. etiam sibi snbieetaram. poseuntque si delinquunt ab ipsis puniri. 10. Potest itidem puniri ab episcopo regularis, qui sine obedientialibus litteris sui' suppioris a conventu culpabiliter recesserit et in tali statu ab ipso fuerit repertus. 11. Denique regelares incedentes per civiutem «t domos sine insta et legitima cassa et sine socio, praadsrtim tempore noctorno aut indecentaT vestiti «t eius debita modestia religiosa, peosnnt per episcopum puniri 'ad formam consStutionum apostolicarum et praeoe^w sanctae memoriae, ClonAntis VIII.

CoQgpiaplr elenchus continens camis, omnes. in quibus regulares dabiecti aunt episcopia sive iura qommnni. seu perqpoetolieamMelegatioaem? et in curia episcopali asseretur. ut pro casibus occurjencibus usui essa possit

Concilium hoc provinciale ^Quitense expresse declarat; ex loce assignato ill&is ae revmis episcopis comprovincialibés, chpilulis seu procurantibus cathedrarium reliquisque ecclesiasticis, tam aae-Cularibus fquam regulanbua, qui huic concilio interfuerunt, in sedendo, vqta proferendo aut quibuscumque aliis actibus, hullum cuiquam eorum praejudicium esse fartum, erti omnia, tam sui quam personarum, quas ipsimet repraesentarunt, iura et praerogativas illaesas et salvas esse eodemque in statu permanere prout ante praesens concilium re periebantur.

XII. Dt nrptrwnbtw ... *proc conciliée «t Quttofieit diorctti tynodit.*

Quoniam longiMimo tempori· decursu, troceuf torum circiter Mnorup> synodale· constitutione· Quitense· necnon^decfeta provincialium conciliorum Limae, cui antea ex metropolitico iure tuberat tota haec respublica Aequatoris. in detuetudinem devenerint, hia omnibus dispositionibus debito respectu servato, provinciale Quitense I concilium declarat nullam vim iis posthac fore, nullamque eas inducturas else obligationem hac in nova Aequatoriaua ecclesiastica provincia qdllisque in eam componentibus dioecesibus.

XIII. Dr yroiMiljandii tt srrnssdis omniluta buses prooûscsolis concilii decretis.

Cum a sacris canonibus constitutum sit. ut quae in provinciali concilio definiuntur, unusquisqu^ episcoporum in sua dioecesi publicanda et observanda curet, sequentia Statuuntur:

1. Infra sex menses post huius concilii decretorum censuram et approbationem a saneta sede apostolica obtentam, omnee episcopi et vicarii tenebuntur omnia et singula huius concilii decreta tam in cathedralibus quam in parochialibus ecclesiis publicare et promulgare facere..

2. Parochi omnesque ecclesiastici iudiccs tran sumptum beu pagellam eorumdem decretorum, cum episcoporum approbatione typis editam, penes se habebunt. Qui mandato huic non obedierint. pecuniaria summa, arbitrio episcopi taxanda, mulctabd^tur.

3. Episcopi, provisores, vicarii, vilitatoree ceterique huius provinciae ecclesiastici iudices quicumque monentur de obligatione, qua secundum haec decreta seu constitutiones teneatur iudicara. ecclesiasticas causas finire, poenaeque in hio appositas legitimas declarare.

4. Episcopi omnes ceterique Aequatorianae reipublicae praelati curabant strictam obeervaatiam et exeeationem omnium et singulorum decretorum, constitutionum seu statutorum huius provincialis Qnitensis I concilii. quin eorum et singulorum omnium legitima exsecutio cuiusque appellatione suspendi possit, et non obstante quacumque, licet immemorial·, consuetudine.

XIV. Dt ttMnüant praaiati pftantitiit eeaeihi.

-Decernimus proximum provinciale concilium habendupi eeseMntra tret äaao niti ob gravem aliquam caueari^oet triennium illud differri expediat.

XV. Dt confirmations itcrtiant».

Confirmationem eorum' omnium' quae in ffoc noatro concilio provinciali decreta annt. ab apostolic» aede, cuina examini et injiiefo aubiiciuntur, Ipetendam statuimus.

f Ego losephus Maria, archiepiscopus Quitensia, definiena subscripsi.

f Ego loaephua Thomas. epiaeopua Guyaquillenaia, definient aubacripai.

t Ego loannes Antopius Hidalgo, thesaurarius sanctae metropolitanee eccleaiae Quitenaia et pYocurator revmi episcopi Conehensis. subscripsi.

In quorum fidem, infrascripti concilii secretarii subscripsimus:

Doctor Raphael M. Vasques, huius concilii secretarius.

Doctor Leopoldus Freire. huius concilii secretorius.

RESCRIPTA PETITA.

Beatissima pater.

Concilium provinciale Quitenae a sanctitate vestra humiliter petit, ut quaedam circa ovorum et lecticiniorum abstinentiam diapenseptur.

I. Fer breve, a sanctitate vestra die 90 maii 1862 datum, fideles omnes huius reipublieae Aequatorianae ovorum ac lacticiniorum «abstinentiae adstringuntur in nonnullis anni diebus, videlicet in feria IV cinerum, in singulis quadragesimae sextis feriis, a feria IV usque ad sabbatum inclusive hebdompdae maioris, itemque in vigilia Nativitatis Domini, Pentecostes. Assumptionis beatae Mariae virginis, necnon sanctorum apostolorum Petri et Pauli. Attamen in precibus nostris, quibus indultum per breve praedictum obtinere exspectabamus, nufia mentio facta est de gravissima hac lege pro noitra republics abeolute detrahenda, neque causa ulla adducta est ad hanc gratiam-a sede apostolic» impetrandam. Huius autem causa multiplex est: 1. olei simul et piscium inopia, ita ut neque in oppidulis, neque in metropoli ipsa oleum et pisces saepissime invenire sit; 2. magna paupertas, qua fideles Aequatorianl ut plurimum laborant, ideoque maxima illis est difficultas ad oleum et pisces pro congrua familiae sustentatione obtinendum; 3. denique consuetudo et usus immemirialis, quo populus Aequatorianu» per privilegium bullae cruciatae FutUsmodi praecepto exemptus fuit. Quamobrem concilium provinciale Quitenae a sanctitate vestra suppliciter petit, nt fideles omnes, tam saeculares quam ecclesiasticos, ab hac lege dispensare velit.

II. 3ed quoniam oommunitatee regulares itemque collegia ac seminaria noetra non parvo aere aggravarentur, si singuli vel religiosi vel moniales vel alumni ad Jmilam in primis cruciatam, deinde ad bullam carnis, postea ad bullam lacticiniorum aseumendam adigerentur, potit concilium, nt una bulla cruciata itemque unica bulla pro unaquaque communitate vel pro ipsius moderatore sufficiat; id etiam, prae oculis habeas, quod, iuxta declarationem sacrae poenitentiariae die 16 iaauarii 1834, omnes commensales in diebus abstinentiae possunt capiti familiae legitime ab abstinentia excusato sese in prandio accommodaro. Attamen cum id de communitatibus religiosis itemque de seminariis et collegiis non ait adhuc expresso declaratum, ad multas anxietates tollendas a sanctitate vestra humiliter petitur dispensatio.

Velit sanctitas vestra binae huic petitioni annuere, quae in rationibus fundatur desumptis ex riroumstantiis in quibus huius roipublicae fideles versantur, quaeque, violationes contra sanctae ecclesias praecepta impedire intendit

Datum Quiti, XVI kal. angusti IMS.

t Ipeephua Maria, archiepisdopus Quitensia^

Btatittimt paitr.

Concilium -provinciale Quitenae debita anltpi reverentia ac demissione a sanctitate vestra petit, ut privilegia Indis seu. iiMigenis per plure» summo pontifices olim concessa confirmare pro hac nostra republic» Abquatoriana et vigentia declarare dignetur.

Àluiusmodi enim privilegia propter indigenarum hebetudinem,'ignorantiam et abiectionem concessa sunt. Cum autem his temporibus in eodem statu plus minusve miseri versentur, valde necessaria videtur tali» erga illos dispensatio, ne ecclesiasticae leges frequenter violentur. Velit sanctitas vestra buiusmodi petitioni benigne annuere, qua concilium Quitenae spirituali fidelium bono prospicere intendit.

Datum Quiti. XIV kal. augusti 1863.

t loaephua Maria, archiepiacopua Quitensia.

Beatiteitae pater.

Concilium provinciale Quitenae humiliter a sanctitate vestra petit, ut parochiae quae in hac republica ad religiosorum oommunitatee spectant, auctoritati epiacopali in posterum mancipentur.

Dum enim hniusmodi animarum cura nonnisi condignis ministris demandari queat, neque id ab episcopo praestari possit, quando ad ipsum parochum creare non spectat: item cum de reformatione regularium hodie in hac republica agatur, et ad id obtinendum non parvi detrimenti sit praedicta animarum cura eis commissa: ideo huiusmodi transactio necessaria evadit. Velit igitur sanctitas vestra huibsmodi postulationi annuere, qua religiosarum communitatum et ecclesiae Aequatorianae ornamentum et decus concilium sibi proponit.

Datum Quiti. XIV' kal. augusti 1863.

f lesepbua Maria, arcbiepiseopus Quitensia.

Btatiuiqt pattr.

Concilium provinciale Quitenae. magna animi aummisaionel sanctitatem vestram precatur, ut ad conversionem et reductionem infidelium, missionem integram et' nostrae necessitati competentem ex patribus societatis leeu in rempublicam Aequatorianam mittere dignetur.

Amplissimae enim regiones apud nos sunt, quae ab innumeris sylvicolarum tribubus hodie incoluntur, ad quas sonus apostolorum nondum pervenit, et in umbra mortis misere pereunt. Et quoiiam experientia docti, operarios ad hoc ministerium aptiores, quam patres serietatis leeu, non inveniri cognovimus, ideo conversionem tot infidelium ipsis committendam eme indicavimus.

Velit sanctitas vestra huic accedere petitioni, qua concilium ribi proponit reductionem ad vitam catholicam et socialem ac demum salutem aeternam innumerae infidelium turbae, quae in tenebris et in umbra mortis sedet.

Datum Quiti, XIV kal. augusti 1863.

t losephus Maria, archiepiacopua Quitensia.

Beaiittiau pater.

Concilium provinciale Quitenae a sanctitate tra suppliciter poscit, ut monasterium moni-

Aeque novimus, same pater, quantum ex hisce

alium Sanctae Oatbarinae, in urbe nostra existons, atqqp ordinis Sancti Dominici, aremepisoopali iurisdictioni subjicere dignetur.

Reverendi patres Dosniaicani,' quorum inapeetioai ac direction^ subiaoet praedictum monasterium, integre satisfacere non vêlent muneri, suo. neque mouialiKp· dispensare possunt spiritualem .illam alimoniam ae directionem, quam conventus virginum Deo conspiratus a directoribus suis exigit. Quae eum ab ordinario dioecesaao facilius praestari poesintt visum eet in Dothino ad iurisdictionem archiepiscopalsm ponventum Saactae Catharines •ufeiicere oportere.

^Faveat sanctitas vestra huic supplicationi annuere, qua concilium Quitense spiritualem profectum in virginibus Deo dicatis promovere intendit.

Datum Quiti, XIV ksl. augusti 1863.

t- losephus Maria. archiepiscopUa Qoitensis.

Bearisssme pater.

Inter potissimae curas, quibus primi provincialis concilii Aequatorianae ecclesiae patres in. eiusdem eocleeiae negotiis pertractandis detinentur, illa pro{octo postrema non fuit, qua erga beatitudinem tuam distringuntur. Vixdum adunaremur, haec mentem nostram primo subiit cogitatio, ut eius acta et decrete samctitatis tuae nomini nuncuparemus, deinde ut solemni conciliari testinjonio significaremus, quanto moerore nos et omnes curae nostrae concrediti in praesenti temporum et rerum luctuosissima conditione, in qua versatur ecclesia, afficiamur. 8i labores nostros beatitude tua benigno vultu. dignabitur aspicere, quam maximum beneficium e te consecuturos fore censemus; in altero autem nihil aliud optamus, quam ut filiorum t rum in te et in apostolicam sedem amoris, re time et studii sensa cognoscas.

Tum ex publicis ephemeridibus, hi·,' qui ad hanc veteri orbe longissime seiunctam rempublicam adveniunt, tum eti maxime ex frequentibus encyclicis a beatituifine tua ad universae ecclesiae episcopos datis,) plane novimus, quae in angustias violenter adaucta, quantove moerore excruciata sit eadem tiia beatitude ob infensissimum bellum, quod non paucis abhinc annis contra tuum adeoque sanctqp sedis civilem principatum, concitatum-est et usque adeo invaluit, ut impii hostes, conatu sacrilego uberioribus Romandiolae, Piceni et Umbriae usurpatis provinciis, ceteras, quae tibi remanent, urbemque ipsam Romam impetant, teque de tua sede suba sub episcopi Romani nomine in privatam conditionem deiicere scelerate concupiscant.

nefariis ausibus universus catholicus se commoverit orbia. Laetanti animo profecto intelleximus omnes fere, quotquot per orbem dispersi eunt, catholicae eocleeiae episcopos in publicum editis monumentis bellum boo scelestissimum fuisse detestatos taamque causam strenue defendisse. Episcopis quoquo concinuere plurimi ingenio, literis omnique doctrinae genere pollentes. Nostram admirationem excitarunt praesertim antistites GalEarum. qui et angelica prorsus libertate ante omnes' vocem extulerunt, tum ut 'solamen aliquod cordi tuo qfferreat, tum etiam ut errantium sophismata rstandeado principes et magnates ac populi omnes edocerentur do tui et ecclesiae legitimo temporali principatu. Demirati quoque fuimus, quod omnis ordinis viri et iuveaes ex unaquaque natione, relictio parentibus et domibus, in eius defensionem militiae tuae nomen dederint, nobiliores se putantes evasuros, ai vitam et sanguinem pro Petri sedo funderent,

a quemadmodum ee 'eorum pluribus 'effectum fuisse legimus, qui ad Fidardi arcem in bello percussi gloriose obierunt. Sed [quod] illuc admirationis. impellit, ut quis prae animi commotione 'a lacrymia temperari nequeat, illud sane est, quod ex totius orbis unaquaque regione et plaga, ex rupibus et montibus quoque inaccessis, non tnodo principes praedivites et civjs, sed villici.et rustieabi, viri et muliprea. tpm etiam infantes, inopesltcet- et pauperrimi, suum' quisque obolum, uti vocant. Sancti Petri ad sanctitatis tuae pedes transmittat.' Ib quo factum illud,,quod ỹim iatsmplo Salomonis a šet· vatore nostro commendatum in evangelio legitur, telhpotibus nostris erga sanctam ibdem cerniaius— renovatum, ut et divites suasv-opes. et viduae/pauV percolas duo tantum .aeris sibi residua in gasophylacium mitterent. Scimus namque et matronas sibi sua pretiosa monilia et viduaa panem sibi ex ore

B ademisse, unde haberent' quo fidem ac in te apiorem suo qualicumque dono demonstrarent.

Commotio haec, sanctissime pater, tam universalis, tam intima, tam aperta, tam flagrans aliquid niagni et valde magni prae ee fert' et significat, 'Cur enim · đum m̃ix tuum civilem principatum op-, pugnari inteUigitur, cur ad eiua periculum omnium populorum corda tarn aubito. tarn facile infremunt et animi tam potenter fervent et concitantur ' Id non ab humand tensu aut ratione profecto efficitur, sed ab illo Spiritus sancti instinctu provenit, quo imbutus populus Christianas absqud-utta mentis contentione aut ratiocinio, sed subito et sponte, quin sibi rationem reddere valeat, in eiusdem sanctae sedis temporalis dominii oppugnatione! aliquid aliud, aliquid altius, aliquid scelestius sibi pertimescendum sentit et putat. Equidem Spiritus ille divinus, qui ex speciali promissione Petro facta,

C pater beatissime. tifii docenti assistit et quae doceas suggerit, idem ille Spiritu· est. qui corda quoque discipulorum et fidelium sua illustratione invadit et penetrat, adeo ut et ipsi e regione in idem ac tu mirabili consensione colliment.

Etenim si illi, qui in tuum civilem principatum tam impium et ferox bellum commoverunt, autumantes illum praesenti civilitati et progressui unicum impedimentum et obstaculum ease, vera aequa et solida civilitate et progressu, prout ipei crepantibus buccis praedicant, contenti esse vellent, quid pro eis ex inaudita liberalitate non effecisti ? Utro atque eodem verbo poenas eis remisisti, processus obtruncasti, eos exules in patriam revocasti, eosque ed omnia antiqua iura et etiajri munia evexisti, atque libertates, quas optabantytoncessisti. Haec ideo memoramus, non ut aut praedecessores tuos inmoderatae severitatis, aut beatitudinem tuam

D nimiae clementiae insimulemus. Nam et deceesoros tui numquam ab iustitise, aequitatis et prudentiae tramite in rebellium decernendis infligendis^ue poenis nec hiinm seee avocarunt, et beatitude tua in hio relaxandis libertatibusque concedendis non nisi divino instinctu ducta id egit. Siquidem omnibus fere in Europe adversus sanctae sedis in perdublles severitatem, quam nimiam et fortassis iniquam appellabant, conclamantibus/ oportebat ut exemplum clementiae eis exhiberetur; aon tamen illud, quod civilia prudentia aut humanitatis sensus suggerere valet, sed illud, quod evangelism Cbriati et caritas Christiana universalis ecclesiae pastoris pectore inspirare tantum potest, nimirum ut perduellibus plena venia daretur, eorumque crimina perpetua oblivione delerentur, et ipsi; quemadmodum in euangelio cum filio prodigo actum ftait, paterno sinu tamquam filii complecterentur pristiuisque iuribus et honoribus restituerentur.

Id omnipotent!·'Dei sapientissime consilio at tuo •ctum praedicamus. Qaandoqpidem eorum subeecuta ingratitudo et proditio effecit?, at et deeee- *oruB tuorum eevâitas ab nimietatis nota in conspectu universae Europse sbeolvefetur, et dementia tna aureola illius ornate cerneretur, qui ab He ipsis, in quo· peculiaria beneficia eflbdit, proditus ot cruci affixa· fuit, et huit» saoeuli potestates facto agnosoerirnt, reri regimini· principia non eeae ilia, '<quae finira saeculi philosophia, sed catholica religio qOcet. et ôrbi unirer·» obstupeecere^ »e sentiens ab erumpenti perduellioni· rulcano liberatum; uno rerbo effecit, ut apoatolicae aedi· iuititia, sanctitas et prudentia magi· elucesceret, tua clementia suis splendoribua decoraretur, principe·, illuminarentur, omne· inatruerentur populi perduelliumqfe incorrigibilité· apud omne· ip comperto poneretur.

At bi non ineorrigibilee medo aunt, aed eo nequitiae pervenerunt, ut tuum civilem principatum, non ideo quia civilia principatu· tantum sit, odio habeant, aed quia in mundo religioni·, simul iusti et aequi omni·, unicum eat et praesidium et sustent^eblum. Etenim cum Roman» pontifex, ut ipsi per novemdecim circiter saeculorum experimentum bene norunt, ex dispositione divina religionis cunctsrumque virtutum aimulqua iuria omni· tam humani quam divini unie» in orbe ait legitimus assertor et vindex, ideo illi terrenum principatum auferre moliuntur,, ut àb orbe omni· idea virtuti·, boni et aequi, penitus evanescat, aimulque sibi licitum faciant omnia quaeque sive divina, aive humana suadeque verterq et omnino. delere. Haec nobis cogitantibus obviam venerunt praeclara illa verba, quae in alldcutione die 18 martii 1861 a bqatitudine tua habita cunv gaudio perlegimus: rRomani pontificat» oppugnatio non solum eo spectat. ut haec sancta sedes et Romanus pontifex legitimo •uo civili principatu omnino privetur, sed eo etiam tendit, ut infirmetur et, si fieri unquam posset, plane tollatur Salutaris catholicae religionis virtus.·|

Quae cum ita sint. laudes et gratias immortali Deo toto corde a nobis, rependend» censemus, quod sapientia sua effecerit ut sanctae sedi temporale regnum adiudicaretur atque coniungeretur, et ut Romanus pontifex ipse idem esset et princeps et rex.' Consociatio haec aut coniunctio tam gravis est et tantam necessitudinis intimitatem cum ecclesia ipsa habet et prae se fert ut eo spiritq et conatu, quo quis civilem sanctae sedis principatum tuendum, defendendum et sustinendum susceperit ipsam quoque ecclesiam sustineat, defendat et tueatur.

Etenim si. ex ipsorum eccleaiae hostium phari•aica concessione, summus pontifex suum honorem •uamque in spirituali animaram regimine et auctontstejn et libertatem et independeutiam habere debet quis honor quaere auctoritas aive libertas ac independence inbase ilii potest ! libero etiam atque usquequaque independent! non potiatur civili principatu? Aliud ab eo, ei valent aliud medium excogitent, quo inter tot regna et principes, qui sunt in mundo, non salum apud Christianam plebem. sed etiam apud imperatores et regee et magnate·, qui utpotq christiani ei subiiciutisr, asctorit»· ei» et libertas ae independent!· sarta tecta servetur. Nobis profecto nullum magis aptum, nullum digni», nullum magis accommodatum est, quam illud, quod aspientissimo et peculiarisaimo dirjnae providentiae consilio manifesto constitutum, quod plurium saeculorum decursu- confirmatum, quod populorum simma gratitudine acceptam, qqpd iuristarum doctoramque rationibus oemprobatnm, quod regum ot imperatopun omaium perpetua consUmtione recognitum, quod in solemn^bra inter natione· ooeventionibu demum sancitum et commendatum et veneratum perpetuo repetitur, sçilioot Romanae ecclesiae, et ranosae'sedia civili· .principatu. Mirum «ane eat, quod nihil «ibi faoeeaat, atrum acatholioarum šectare religioaa negotia omnia in unpm ecmdemqhe personam, quae, simul caput religioni· sit et civilis prinoepe, *eant, id tantum in unum Romanum pontifibem cotW posse negent. Hoc agendi inodo, (anctiasime pater, iatiuamodi antiqui iuria recentiesirii subversores 'nee dpinantea comprobant et aperte declarant, ae nullum regem, aut imperatorem quemvis, -nisi Romanum pontificem tantum agnoscere religioni·, iustitiae, {aequitatis ceterarqmque virtutum legitimum assertorem et vindicem: idcirco illum tantumibodo verendum et timandum eese, dicet inviti, fatentur.

Dicant porro, Christi regnum non esse de hoc mundo. Quid inde? et nos praedicamus Christi regnum non a mundo rationem et originem suam ducere. Fatemur et noi libenter, quod non eiusdem naturae sit ac mundus. Quid profecto? ex eo quod a mundo non oriatur et de natura mundi non ait. ideo naturae auctor in mundo et in mundum amplius non habet potestatem. Ut suum vicarium in terris principem civilem constituere nequeat? Fatemur quoque materiam, qua .calix conficitur', etsi auream et argenteam, longe inferioris et deterioris naturae esse, quam Christi sanguinem, in quem in eucharistia vinum transaubstantiatur. et tamen quomodo absque calice vinum consecrari et sacratissimus Christi sanguis consummari et sumi potest? Quemadmodum igitur ad sacratissimum Christi sanguinem consecrandum, sumendum atque deferendum necessarius est materialis calix, ita sanctae sedis civilem principatum necessarium esse ducimus ad auctoritatem potestatemque illam spiritualem, pro salute mundi in terris · Christo domino coMtitutam, efferendam, sustinendam et manifestandam. Quandoquidem spiritualis Romani pontificis auctoritas, ut finem, pro quo instituta fuit, consequatur, oportet quod non solum libero et independent! sui exercitio fruatur, sed etiam quod ab omnibus cognosci et disoerni possit, ad eamque quicumque ad regnum coelorum vocatus, ex Quocumque loco absque ullius impedimenti genere Recedere et recurrere valeat. Quodsi non libera, quanam "ratione et modo sua salutaria monita vulgabit aut decreta edet? Quodsi non omnibus oonspicqa, quomodo quis eam cognoscere et in tanto numero fais» religiones praedicantium distinguere aut discernere poterit? Quod si nbn accessibilis, quomodo indigentium spiritualibus necessitatibus consuletur? Quonam pacto haec obtineri possent, nisi in fastigio societatis civilis oum civili principatu coniuncta ipsa resideat et consistat?

Huc, pater beatissime, hue spectant mqderni hostes tui civilis principatus, ut si Romanum pontificem in privatam conditionem deuoere ot sanctae sedis temporale dominium de medio tollere datum illis esset, quod Deus numquam pro certo sinet, ecclesiam ipsam labefactare eamque a aSnndo penit» eliminare sibi putent.

Peton namque illa, in qua Christ» salvator suam fundavit ecclesiam, illa civitas, quam in monte sitam in evangelio legimus, tabernaculum illud, quod psalmorum liber ia sole collocatum daecribit, ecclesia demum, quae, declarante Augratino, non in occulto, aed in manifestatione posita est, connexionem et quamdam -intimitatem pro certo habet et prae se fert eum civili sanctae sedis dominio, quam connexionem et intimitatem hostes profecto ita accipiunt, ut temporali dominio abolito ot petram

ipsam infringere, et civitatem de monte diruere, et tabernaculum tMabrifobvolvere, et ecclesiam ipsam penitus delere posse sibi facile persuadeant.

finale spectaculum de m in mundo, praebet temporale dominium sanctae sedis? Si régions, in qua protenditur, apt provinciae, quibus coaleocit, inspiciantur, sunt adeo partae et exiguae, ut in universi orbis amplitudine non niai punctum appareat, et tamen tantam de se famam et celebritatem in toto universo excitat, ut nullum aliud, gloriosum licet, quantum magnificum, potens et opulentum imperium aut regnum sit, quod parem sibi admirationem et famam assecutum unquam fuerit. Bellum ipsum nefarium, quo impetitur, efficit, ut illud in Europae totiusque mundi conspectu iqsua parvitate gloriosius et admirabilius evadat Putandumne erit, ut eum Dominus in extremo iudicii die indicaturus gentes advenerit repensatur, qui in suas Infidelitatis dxeusationem afferre possint? se portam coeli e» ecclesiam Christi, in qua tantum salus aeterna invenitur, non novisse? Ideo fit, ut ecclesia ab omnibus distinguatur, omnibus facile accessibilis sit in suo supremo capite. Ideo fit ut eius civilis principatus repraesentet petram, in qua fundata surgit ecclesia, et civitatem illam, quae in monte posita omnium oculis patet, et tabernaculum illud, quod in sole collocatum omnes illuminat et demum ecclesiam ipsam, quae non in tenebris, sed in manifestatione sita, suae sanctitatis et sapientiae vim ad omnium salutem expandit. Unde civilis principatus ipse sit sedes et subsellium illud, in quo cum residet Romanus pontifex, resideat oportet quoque suprema auctoritas et divina maiestas ecclesiae, quia ubi Petrus ibi ecclesia.

Idcirco moderni veteratores nihil intentatum relinquunt, ut te de tua >ima sede exturbent, quia pastorem percutientes, se oves facile dispersuros putent, teque in obscuram conditionem deiecto, societatem quoque catholicam subversuros et penitus deleturos se credant, eamdem illi sortem parantes, quam impiissimo deicidio sibi miserrime comparavit populus Iudaicus, qui absque civitate et templo, sine sacerdotio et regno, sine altari, cum ubique sit, nullibi reperitur, omnibus peripsema factus, in toto orbe vagus et profugus, infandum spectaculum suae deiectionis se exhibet.

Haec ideo memorabamus, pater seme, ut videatur quanti catholicae ecclesiae intersit civilis sanctae sedis principatus, quove necessitudinis vinculo ei consocietur, adeo ut ipsa in eo, veluti in proprio solio consistens, in animarum spirituali regimine plena libertate potiatur, maiestatemque suam divinam et speciositatem omnibus conspicuam faciat, atque veritatem, qua a falsis secernitur, demonstret, aeque tandem ad salutem finis et summis accessibilem facile praebeat.

Quapropter primi provincialis concilii ecclesiae Aequatorianae patres laeto animo sanctitati tuae gratulamur de constantia, de fortitudine deque singulari prudentia, qua sanctae sedis et ecclesiae catholicae temporalia iura adversus invasores asseruisti et sustinuisti. Omnipotenti Deo et Christo gratias agimus, quod in te talem pontificem ecclesiae suae dederit, qualem et temporum adversitas et rerum necessitas expostulabat, quique suis virtutibus et recto lactia tempestatem, quae in ecclesiam conflata fuit, dissipare posuit et dissipabit. Interim aequo animo tuis moeroribus et nos moeremus, eiodem angustiis, quibus tu, et nos angimur, tuismet afflictionibus affligimur, tuis lacrimis nostras commiscemus, sperantes fore ut brevi, pace ecclesiae reddita, de tuo triumpho gaudere possimus, quem ut Deus quantocius acceleret, non desistimus a precibus fundandis, interponentes merita ..{has Mariae virginis, te novo praeconio immaculatae suae conceptionis dogmatica definitione nuper commendatae, et beatorum apostolorum Petri et Pauli, necnon nostrarum ecclesiarum patronorum, qui apud misericordiarum patrem et ipsi supplices adsint, ut illa laeta dies tibi, nobis et ecclesiae universae cito illucescat.

Sensa haec nostra, beatissime pater, et concilii acta et nos ipsos ad tuos pedes ponimus? eos deosculando, apostolicam tuam benedictionem super nos et gregem nostrum postulantes.

Datum Quiti, XIV kalendas augusti 1863.

Iosephus Maria, archiepiscopus Quitensis.

Approbatio concilii.

Archiepiscopo Quitensi.

Perillustris ac revme domine uti frater. — De mandato ssmi domini nostri Pii IX ac exjnstilu^i, decessorum suorum, eiii patres qui praepositi sunt Tridentini concilii decretis interpretandis atque tuendis, recognoverant et expenderunt concilium provinciale istius Aequatorianae ditionis [ab] amplitudine tua ac tuis suffraganeis medio anno 1863 celebratum, quod litteris ad sanctitatem suam XIV kalendas augusti eiusdem anni datis remittendum curavisti. Sedula diligentia et maturitas consilii, quae in bises negotiis ponderandis et expediendis pro eorum gravitate interponi solent, obstiterunt, ne celerius illiusmodi examen institui et accurate numeris omnibus absolvi posset. Modo vero expletis omnibus, quae rite agenda, vehementer gaudeo me, qui sabrae huic congregationi praesum, de auctoritate pontificis optimi maximi, cui speciatim de more relata res est, ac de sententia collegarum meorum, has amplitudini tuae dare litteras, quibus magnam animi delectationem, qua in huiusmodi officii munere obeundo perfusi fuimus, significem.

In primis, tametsi eiusdem concilii acta minime transmiseris, certissimum tamen habent emi patres, quod eadem rite locum habuerint. Subinde iisdem mirifice placuit, vos. aemulatos memorabilia maiorum vestrorum vestigia, qui pluribus iatie habitis et memoriae traditis provincialibus conciliis inclaruerunt, simul ac concordatum inter sanctam hanc sedem et rempublicam Aequatorianam initum et inter eiusdem reipublicae leges recensitum eat, plena statim libertate usos esse, ut in synodalem conventum coiretis, in quo, collatis una consiliis, de re istic sacra consultaretur et gravioribus ovium vestrarum necessitatibus unanimi consensu ac ratione uniformi provideretur.

Porro normas et ecclesiastici ritus, quoa vestii loquendi more *npulai* coHswtos nomine nuncupatis, eo certe et indubie conducent, ut officia divina iuxta praescriptum concilii Tridentini[1] nodum omni cum diligentia, sed et ampliori dignitates et spirituali christifidelium bono ordinentur et absolvantur. Quae vero dein decreta circa disciplinam, de causarum iudicibus, de fidei professione, de sacramentis, de vita et honestate clericorum, de sacra dioecesana visitatione ac synodo dioecesana, de parochis, de divinis officiis, de ecclesiastica olori institutione ac religiosis utriusque sexus perionis aliisque rebus, edidistis, huiusmodi visa sunt, ut plurimam ovibus vestris utilitatem et non mediocre rei sacrae incrementum in posterum tempus allatura sint

At quoniam opus est ei, qui ecclesiastici regiminis gubernaculo sedet, cum fortiter, tum suaviter omnia gerere, ut facilius ad salutis aeternae portum

1 Conc. Trid., sej XXIV, cap. IB. de rr/,

■«F

anima·.···· «uraa ooneiteditaa perdueara .queat, .jfo veitra prudantiq atqua fidelitatiadpa· exixtimaviatia, BOaaall·· te apoatoHoa aede gratiaa · expostulare, quibus planior ateruteur via ad^teel·-- Maiticam diacipiiBaa·, raaaeti· impaAmaetta, faSHaa promovendam no latite· propaganda·. QuO'tapsr re amplitadiai to·· dgniiear· bob '<.aaaMa,\'a· (•ingtia postulate riagulia aaari· congregatiOBibte '· •mandate fuiaaa, quibaa paeaHhriter oompetit ead«m pertracter· pro aua aatotoritate id βοη·ϋ(ρβτ·,' quod, meliua ia Dpniao via·· 'faeiiK' aliquo pauf«« tempore, quae «uiqae"pd^tahto dahitai, responsionem accipies. « ■ ,Λ ;

Poat haea nan riàe peetsiisri iaeaaditdte excepta· aunt aignifoatioata impeoai ata&â'ao pietati·, qua· ia exit· ayqpdali·· deëretohime^rimere studuirtis ob tetarrind· beHtan, quod a perditisaiasii'homiaibua ip civile· apostolieao aedia -principatum atque adeo in ipsam catholicam religionem neïgÿe infertur B •c pettipaoieai·· fovet»? Etenim ei. communia fidelium pater ingratum ae ~~pervieaoem aliquorum~~ ex fili» aui· errantium 'animum per earn··· indignitatem experitur, aolatiun aaltam capit et virr ratem ex a|tq augeri peraentit, dum maxima filiorim suorum pira, ac «peciatim eorum, qui, in longo dieaitia catholiei orbi· regionibu 'dUtinentu^, in tuae aegritudiaia partem veniunt auiaque aubridiia difficultate· et anguatiaa, in qaibna veractur, *levan* et erigere oertatin» gaatianL Coelecti· driaericbrdiarum pater ac Deu totiua eonaolationia atudioaam hanc vestram vohaatatem custodiat, aamqae ia aeternam aniinarum vestrarum aalatem darivars qberrime tribuat. Potiasimum vero idem ipas, qui vestri· laboribua incremoBtum aolui dare potate, saluberrimae e·· in «ynodali oonvehtu edita· eoastitutiones gratiae tiae rore.'fecundet, et iq dies magia atquo magia eiuumdem fructum amplificet. C Illud inauper indeainenti suo^beaefieio feriat, ut non modo, quae probe etataiatia,re praeatara poaaitie, sed et alia, quae ad maius qooleaiarum veatruum bonum, praesertim,ad errore· circa fidem et mores convellendo·, reliqua aint, in futuro eonrilio provinciali opportune decernere et exeentioni mandare valeatis.

Haec generatim dicta habe, dum synodalia decreta recognita et expensa ad amplitudinem tuam remitto. Ceterum, quae «peciatim edii patre· rescribendas duxerint, habebis ex ea pagella, quam hisce literi· adnexam reperiea.

Hisce nomine peraeriptia «aerae huiuaee congregationis, quae ad maiora uaque pro vestris ecda- •iia capessenda anirium vobia dddit, simulque uberiora vobis in Domino gratulandi argumenta aibi adpromittit, ad ma quod aiagulati· ptatiaet, omne menm stadium ex animo teatatam facio amplitadiai D tuae, cai fausta quaeque aa salutari· a Domíno precor.

Amplitudinis tuaa uti frater stadioaiarimua.
Rouse, 91 dacsmbri» 1866.
+ Cardinalia (Salariai, praafeetaa.
Petra·, arobiepiaeepaa gttrdtaaua, pra- •eeretariua.

la selecta eoagragatiaua afioram M ¥an patrum coaoilii Trideatiai iatarprotam, iaaau aadbidomini nostri PH pap·· IX habita «a M aaptambria 1868 ob oxaaM· damatar«te r«ntiHi proviBciaa Quitensi» anno 1863 selebrati, Mam ¥ patraa, ax ininaeto sibi aMato, aa, quad aaqaaatar, animadvertenda ae modsnada aaaa daxaraat.—Adnotaruat prae primis a·· fuies· traasmiaaa faora· oangregatioai acta ooneiHi. Nihilotaiaaa pro «arto habuerunt omnia rite aa roate ad aar··· ««tororum eaaonum et anoqa· omhiu· conciliorum pertractate M qbeoluta feta··, ptueeqrti· quoad fideKprov TaaaioBM^^qpae procul fiab^o tu· ;ab epiaeopi·, tum a «atari· 4n,«jnodo,«oagregUtid inxtaordia·-. tiqneai atefcti ooa«iHi.Trideatini et aacundu· formam « a aaaetad MamoriaoPioTV aancitam palam at publice amitti debait, oum oeteroquta i^ Ip·· ayBodo,.aub decreto -9, riuamodi praaaariptio dare. ap«rteqn· edieatu;. Qua tataaa de ra, na pilo unquam tempora ambig^qaeat,· optinram faAu daxarunt, «i textua praefatia actir concilii edendi· , κ fideliter ptaratur.

P. \9, lin. 1,'verbia *.yhikàlîligandi' haec aubrogaada. «çaifi·'robaq^ri X

P/B, Ad veapertini, lin. 6, poβΓ verbum «re-l *citabitur .pdiieiatur:' .ex (peciali iadulto apo*folieo. / .

P. 10, eap. 19, lin. 1, poat verba «mia«a eon*ventualia pddhntur: .applicanda pro benelaotoribua in geaote iuxta oonatitutionem aaaetae meme~~riae Benedicti XIV. Cum semper oblata.~~ "

P. 94, Theologps, lin. 9, expuncti· verbi· ,aa*tam aequo ad .legendi|; haec substituenda duxerant: .iuxta aaqros canones et oonatitutionem sanctae memoriae Benedicti XΠI *PaetereU» offteü,* sacram scripturam clero· et.populo explicandi.

Ibid., lin. 4, poat verbum *fucrifacit haec addenda: .pro ea dia, qua publice fegit, deleti· verbia .ai suum' usque'ad *satisfecerit

Ibid., lin. 6. expungantur verita .vdl in iure *canonieo »

P. 28, in fine cap. 9.1, haec addenda duxerunt: .praedicti omne·, qui aliquo gradu in sacra theologia vel iure «aororum canonum insigniri dcbecL. eum aequi teneantur a legitima auctoritati

-P. 38, decretum 2, $ ecclesiastica· lin. 6, expuncti· verbi·'.nec illum uique ad *satisfecerit haec (abroganda: «secus nequeat omnino aedia epiaeopalia poaaessionem capere.

|bid., in fine eiusdem decreti haec addi cupiunt -£· Curabunt praeterea epiacopi, ut ab omnibua proteaaoribua publicisque scholarum magistris anni· ■ingulia, in initio scholastici cursu·, emittatur fidei profeaaio a «anctae memoriae Pio IV, prae*scripta.

P. 99, num. 7, poat verbum *imponenda addatur: .eonformiter ad rituale Romanum.

P, 40, lia. 9, poet verbum *confeaaionem poni: .et, ri fieri poteat, etiam viaticum.

' Ibid., aequanti num. 14, lia. 9, poat vocem .con*trahente· adiioienda haeo alia: «circa fidei rudimeata interrogent et, ai ignorantiam ia eia deteggnt, diligenter internant. Insuper eoadem adhortabuntar ate., cum ii· quae sequuntur.

P. 41, nam. A pote verbum *regulare· dempta vote *fide· aontentiam hac ratione eaee vertendam; .regulare· si fuarint oarati, neo non ceteri regulare·, ia quorum oondaatibas non fiant oollatioaaa oaauum eoaaaieati··, tenentur ideaae atc.

P. 49, asm. 4, verb· «atagnlia diebua fetie per haee alia vertassda: .aiagulia diebus doaaiaiete te fasti· atiam «appressis, ad aonaam eoaatitatioais •amari paattfiris Pti IX, aub 3 maii 1868, qnae

P. 46, ad «ahem num. 16, addenda haw suf: .ia «atari· «ata· ariaria aalaouribaa aHUqua «·- aria fsuaetioaibua aaaa iaterumaatorum anaieorus aoa persrittitu. nisi qui gravia fuarit at eohaarant

aUUtan

praescriptionibus constitutioni· ñu Bqaedieti XΓY, anni 11749.

P. aad. Dé clero informando -g. In seminariis lin.-4: ·tollantur verba attpmen" usque ad «paVti-čtlaribus

Pag. 46, deerat. 9, num. 1, post primam vocem Ordinarii haec addenda: «pro parte, quae-ipsis' competit ad normam Tridentim concilii, mm XXV, eap. 3> dO.regùl. et. preesdirtim oonstithtioni· Gregorii'XJIVquae incipit-Deo söcrM.

P. 47, qum- H, expuncta voco «consensu hapc -aiiq ultinQs^verbis addenda.- „pitf aliter iudicaverit earum legititÿos superior.

P. 48, decret. 10, sub inMo -post verbum i,episcopis·l addendum: "·iv· iure .proprio. sive iure delegato."

x Ibid., ad finem nquf 4. l^ee inserenda: 'salvis ^_^pnvi_legiis ordinum religiosorum ab apostolica sedo Aèoncesdis'**

Ibid.', sub' num. 6, auferenda verba „sedisy«postolicae delegato.

Ibid., sob num. 19, yerbo „recesserit". praemittenda vox «culpabiliter.

Ibid., num. 11, ita exprimendum: «denique regulares incedente· per civitatem et domo· >ine iusta et legitima causent aine socio, praesertim tempore nocturno, aut indecenter vestiti et fine debita modestia religion, pôaannt per episcopum puniri ad formam constitutionum apostolicarum et praduqrtim sanctae memoriae Clementia VIII?

In epistola autem a patribus concilii camo dno nostro conscripta atque ad eiusdem concilii calcem relata, proponunt ut loco «martjxdS'qbierùnt, ponatur "gloriose öbierunt

Tandem opportunum censent, ut ad calcem synodi referantur per extensum, quoad fieri possit, praecipuae oonstitutiones (logmatieaa, encydioae et allocutiones pontificiae ac praesertim nuperrime, quae incipit Quanta cure cum syllabo propositionum, die 8 decembri· 1864, evulgato.

Petrus, archiepiscopua Sardianus, prosecretarius.

Rescriptum ad preces circa lacticinia etq.

Bμ Kμ η λ peitr.*

Concilium provinciale Quitense a sanctitate vestra humiliter petit, ut quaedam circa ovorum ac laoticiniorum abstinentiam dispensentur.

1. Per breve a sanctitate vestra die 90 maii 1862 datum, fideles omnes huius reipublicae Aequatorianae ovorum ac laeticiniorum abstinentiae adstringuntur in nonnullis anni diebus, videlicet in fisria IV cinerum. in singulis quadragesimae sextis foriis, in hebdomada maiori a foria TV, fro viris autem eoclesiasticis a foria II naqao ad sabbatum Inclusive, itent in pervigiliis Nativitatis Domini, Psnteoostea, Assumptionis beatas Mariae virginis, nec non i sanctorum apostolorum Patri et Pauli. Attamen in preeibss nostris, quibus indultum nomine gubernii huius reipnblicas postulatum est, nulla meatio foeta foit de huiusmodi abstinentiae loge pro nostra republics absolute detrahenda, neque egusa ulla adducto eet ad hanc 'gratiam a sedo apostolioe impetrandam, quae, quidem multiplex sot: 1. oM simul et piscium inopia, ita ut aequo ia oppidulis no^ue in metropoli ipsa oleum ot. pisces saepissimo invenire sit; 2. magna paupertas, qua fideles Aequatonaai ut - {Jlurimum laborant, ideoquo maxima ilHe eet difficultas ad oleum et pisces pro congrua fossilia· sustentatione obtinendum; 8. denique consuetudo et usus immémoriale, quo populus Aequatoriaaui huiusmodi praecepto per privilegium bullae erticiatas exemptus ftait Quamobrem concilium prdvinciale Quitepse a sanctitate vestra suppliciter petit, ut fideles omnes, etiam ecclesiasticos et regblarea? qui propria regula vel voto ad Id. observandum' adstricti non fudrint, ab hae lege absolute dispensare, velit.

2. Sed quoniam communitates regulares, nee non' collegia ae seminaria nostra non parvo aera aggravarentur, ai singyli vel religio·· Vel moniales vel alumni ad bullam imprimi· cruciatam, deinde ad huius indulti bullam assumendam adigerentur, petit coneilium, «ut qpa bi/lla cruciata itemque unica huiu· indulti, quod vocant quadragesjmale, pro untquaque, communitate vel pro ; ipsius moderatorem •ufficiat id etiam praq^ticulis habens, quod, iuxta, deciarptionefm sacrap poenitentiariae die 16 ianuarii 1834,. omnes commensales in diebus abstinentiae. pOSsudt capiti, familiae ab abstinentia legitime excusato, sese in pVandio accommodare. Attamen cum il de communitatibus, religiosis -itemque de seminariis et collegiis non sit adhuc expresse declaratum, pd , multas anxietates tollendas, a sanctitate vestra, quoad utramque eleemosynam spectat bu«hiiiter petitur modo supra dicto dispensatio.

Velit sanctitas vestra binae huic petitioni abnuere, quae in rationibus fundatur desumptis ex circumstantiis, in quibus huiu^ reipublicae fideles versantur, quaeqfte violatione· contra sanctae ecclesiae praecepte impedire intendit.

Ferta\4, die 11 maii 1864.

Samoa dominus noster dominus Pius divina providentia papa IX, in solita audientia reverendo domino adseseqri sancti Officii impertita, audita relatione suprascripti supplicis libelli, una cum emorum •t revmorum dominorum cardinalium generalium in» quisitorum suffragiis, quoad 7" postulatum, altantis expositis, benigne. annuit pro gratia iuxta preeU, durante induito quadragesimal· de quo in precibus. Quod vero spectat ad 2'' postulatum, sanctitas sua communicandam mandavit episcopis ecclesiasticae provinciae Quitensis declarationem datam die 6 augusti I860, a sacra poenitentiaria, quae eet huiusmodi: «Sacra poenitentiaria numquam consuit, dispensato ob legitimam causam patrefomilias ab abstinentia carnium in diebus esurialibus, dispensato· hoc ipso esae filios sub eius potestate positos, eed declarationem tantummodo seu instructionem dare intendit confessoriis, posse iis permitti, iuatis concurrentibus causis a vera necessitate petitis, quando aliter ae sustentare non possunt, uti cibis patrifamilia» induitis, firma semper obligatione de non permiscendis licitis atque illicitis epulis· et de unica comestione in die pro iis qui ieiuhare tênentur. Ex qua declaratione constat responsionem alias datam ab eadem sacra poenitentiaria, die 16 ianuarii 1884, et in precibus allegatam, ad, rom noa facere, ae proinde singulos teneri solvers eleemosynas in apostoHois brevibus praescriptas. Nihilominus, perdurantibus expositis rerum adinactis et perdurante induito quadragesimali, ss&ns pator benigne remisit preces in hoc secundo postulato contentas prudenti arbitrio ot conscientiae episcoporum oratorum, canS"facultatibas necessariis ot opportunis, ut communitatibus voro indigentibus aliquas oloomosynaram romissioaos foeere valeaat, prout congruam eigdem ordinariis videbitar. Contrariis aon obstantibus quibuseumquo.

Angelus Argonti, sacrae. Romanae ot universalis inquisitionis notarius.

f·' INptnJrUM ,' ı V; . ·
divina'officia in colkcdralibut eduranda.

'Beatiasiifie pater. .

",. ·, Coqgillum provinciale Quitense a sanctitate restas " sUppJicitor. exposcit,, ut horarum designationem ad . divina offiefe in eoelesns ca}hsdrallbu· celjbrdnd· tu rrpufa *eotuadd,* ab eodem)bonoilio statptam ap- þftfbar dignetur. Ex usu remotmsimd, divina'affieia, " in his ecclesiis cathedralibus, in ålii quam-a sacris canonibus praescriptis horis, celebrantur. Cum autem haec consuetudo. absque multis obstaculis minime derogari possit, dispensationem a «Motitate vestra petit'concilium, ut htguemodi horarum mutatio t^anonica existat./Et Ðeu ....

' "Die 92 ianuarii 1866. — Ssmue dominus noster, audita relatione infeaseriptr pro-secretarii sacrae congregationis concilii., šuprascripti precibus benigne annuit iuxta petita, per decennium proximum B tantum. '

?.. cardinalis Caterini, praefectus.

Petrus, arohiepiscopus Sardianus, pro-secretarius.

BREVE

ad tuppreuionctn fettornm «t wiumiohms špsetun

Pius papa IX.

Ad futuram rei, memoriam. Relatum est Xiobis apostolicum indultum, quo dierum festorum numerum in ditione reipublicae Ѧequaturi-, gravibus per- 'moti causis, hlias imminuimus, cum iusto tempore prorogatum non fuerit, iamdiu exspirasse, cumque vel in praesens illae rationes ihaneant. quae nos primo ad indultum aiusmodi concedendum' impulerunt, šupplice adhibitae sunt nobis preces, ut idem indultum in aliud temporis protendere de benignitate nostra velimus. Noe igitur, pro pastorali nostro officio -de universi dominici gregis salute C solliciti, et ad ohristifidolium bonum ŧasti fili in regionibus maximo intonti, votis huiusmodi adnuendum ultro ĉensnimu Quamobrem omnes et singulo quibus hae litterae favent, peculidfi beneficentia prosequi volentes, et a quibusvis excommunicationis et interdicti aliisque eeclesiatioissententiis, censuriset poenis quovis modo vel quavis de causa latis, si ǵua forte incurrerint, hūit tantum rei gratia absolventes et åbsoluto fore censentes, de åpostoliea nostrae þotestati plenitudine, venerabili fratri archi- •piscopo Quitsnsi opportunas docoesuriasque facul- ' tates hisce litteris tribuimus atque impertimus. ut, quoties res ita se habent, prout sxpositae, et in Domino expedire consuerit, eadem auctoritate noetra apostoliea numerum diorum feetorum, qui in roipublioae Aequatori· ditione oam praooopto adstMdi sacrosancto missa· sacrificio ot ab servilibus operibus abotinendi celebrantur, ad eos tantum reducere D possit, qui infra eqripti sunt, nompo ad ðmne por annum dies dominiooo, ad quisque festa anaiver- •aria : Circumcisionis, Epiphaniae, Ѧseeneioai ssdu . Corpori Christi et Nativitati domini soatri lena \ Christi; insuper ad ^uinqu festa beatae Mariae ŧirgini immaculata·, scilicet Purificationi Aunatiationi Assumptioni·, Nativitati et Coaceptionia, neonon ad festa sanctorum apostolorum?stri stPauli ot celebritatis Sanctorum Omnium. Dio festo vsro sancti losephi, ME Mariae ŧirgini sponsi. impleto per christifidale· praooopto audieadi missam, liaabit in familiaria et «ervilia opera incumbere. In oetsris ' autem festis quibuscumqus, sive ab hac apostoliea sede þraecepti sive * conciliis ǵeperalibe provincialibus ŧ dioImmanis, rive a ðoasuetadin vd alia qualibet causa praescriptis, quibua halus nostri indulti vi festivitas erit abroganda, ðmne et singulos fidele commemorata· ditionis a praecepto audiendi missam servilibasque operibus non vacandi, ^dem ŧenerabili frater arohiepiscopus Quitensl^ pro sua prudsdtia ñ arbitrio declarare ppterft immunes et. pronus ĥbero Qnod vero attinet qd ieiunia per annum occiursntie et in dicta reipublicae Aequatori» ditione servari solita, ea, admotis hac de re'nobis precibus obaaetfndantes, ad bmfiss et singulas sacri advenite ferias sextas mina facimus. Ceterum de iis ǿlnnibu quae sacram -liturgiam spectadt. in eooleeiis custodiendam, Ulis qni suppressi spnt festis diebus et'in vigiliis ĉo praecedentibus, eadeurvel diligentissime, nulla pronus facta- immutatione et innovqtione, servari praecipimus ot mandamus, ac propterea servitium chori, missarum ĉelebratione •liasque ĉcclesias^ea functione eodem modo et ritu peragi volumus ao si nu)|a dierum festorum imprinutio fuisset concessa. Denique ånimadvertente locorum et temporum rationes, eidem venerabili fratri ĥecessaria ĉonferimu facultates, ut eadem auctoritate nostra apostolica cum parochi aliisque animarum curatoribus in Aequatoriana ŧepublic ĉxistentibu dispenset supet onere missarum pro populo festis djfibus, quibua fidele ab obligatione fila audiendi huius concessionis induito exempti et soluti erunt, adieeta temeq. lege ut iidem parochi aliiqus animarum ĉuratore in ǵhis· quam praefatis diebus erunt celebraturi, peculiari modo pro šui ovibnh oi4re teneantur. Haec ad decennium tantum concedimus et indulgemus, volumus et man· damus, non obstante Urbani papae VIII, praedeoessoris nostri felicis memoriae, constitutione incipiente CTmesrso, die 90 septembrie anno 1632 edita, aliisque apostolicis ac in universalibus, provincialibus ac synodalibus ĉonqdii editis generalibus vel specialibus constitutionibus et ordinationibus, neonon eiusdem Aequatoriae reipublicae etiam ' iuramento, confirmatione apostoliea vel åli quavis firmitate ŧoborati statutis, legibus, consuetudinibus, þrivilegii in contrarium praemissarum quomodolibet concessis, ĉonfirmati seu innovatis, quibus omnibus et singulis, illorum tenores praesentibus pro plene ac sufficienter ĉxpressi ac de verbo ad verbum insertis habentes, fili ålia Iri' suo robore þermansuri hac vice duntaxat, specialiter et expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud Sanctum Petrum, sub an- ' nulo piscatoris, dis 90 mensi maii anno 1863, pontificatus nostri anno decimo sexto.

B. ĉardinali Barberinus.

BREVE

faoad indultum gaadragctitnaîc.

Pius papa IX. ‹

Ad futuram,rei momoriaiq. Iam ålia haec apostolica sedes peculiaribus circumstantiis perpensis gravibusque adducta rationibus, indultum, quod vo- •ant quadragesimal·, diversis in locis ad praefinitum tempus d· sua benignitate concessit. lamvero hoc ipsam postulatum a sobb in þraasocti est nomino gubernii reipublicae Aequatori· pro ditionum illarnm incolis, nosque gravibus permoti causis huiusmodi supplicationibus annuero eoaauimus, quemadmodum ad easdem preooo annuimus pjo induito bulla· cruciatas þraefati iaoolis ooneesso per sibilo· Ititer·· noetrna boo ipso di· dat··. Igitur omn··' et singulo·, quibus nootrae ĥa littera· favent, a quibusvis excommunicationi· et interdicti aliisque eoolariastieis aentactii·, censuris et poenis quovis modo vol quavie do oausa lati·, si quas fort· inouneriat, huins tantum rei gratia abaolvestes et absolute· fore censentes, auctoritat· apostoliea tenore

praesentium concedimus et indulgbmu ut ab eo a die, quo hae litterae in singuli reipublicae Aeqnatori dioeceaibu publicabuntur usque s^ dominicam quinquagesimae anni millesimi octingentesimi septuagesimi, 'Christi, fideles utriusque sexus inibi com-morantes sive laici sive ecclesiastici, exceptis tamen Regularifiu qui propria regula vêl voto a<J peculiarem, toto anno abstinentiam obstringuntur, in quadragesima aliisque anni temporibus et diebus, quibus carnium, laetieiniorum et ovorum usus est prohibitus, dummodo eleemosynam solveriht, quae pro .alio supradieto bullae crdoiatae induito statuta est. nc insuper aliam eleemosynam pro hoc induito 'ab infra deaigdfiti praesentium executoribus iniiingendam, aut, si pauperes, certa ad Deum preces ab iisdem executoribus praescribendas pie recitent, libere ac licite carnibus, salubribus ovis et lacticinii vesci possint exceptis tamen feris IV cinerum, feriis sextis cuiuslibet hebdomadae quadragesimae, quatuor postremis diebus maioris hebdomadae, necnon -pervigiliis Nativitati domini nostri Iesu Christi, Pentecoste·, Assumptioniq^beatae Mariae virginis, *t sanctorum Petri it Pauli apostolorum, quibus quidem diebus abstinentiae obligationem ex communi ecclesiae lege ab ii etiam, qiii hoc induito usuri sunt, servari volumus; pro viris autem ecclesiasticis duo alios huic exceptioni dies adiicimus, scilicet feriam secundam ac tertiam maioris hebdomadae, ita ut quiqui de clero eunt, sive saeculares sive regulares, abstinentiae legem integra ea hebdomada servare teneantur. Porro ad huius indulti executionem deputamus venerabilem fratrem arcbiepiscopum Quitensem, cum potestate subdelegandi episcopos suffraganeos suos et ih eorum defectu vicarios capitulare canonice electos pro eiusdem indulti promulgatione et executione, cum omnibus facultatibus, quae nostri hisce litteris continentur, nec non statuendi ut pro collection^ eleemosynarum, ut supra, ratione huiusce indulti iniungendarum in singulis dioecesibus peculiaris commissio ab ordinario constituatur et nominetur. eaedemque eleemosynae collectae ad praefatum arcbiepiscopum per singulos anno transmitti debebunt, eum in usum erogandae, quem hic ibidem praefiniemus. Hi autem omnibus, ut demandato sibi muneri satisfacere valeant, concedimus ea tpsaa facultates, quas felici recordationis Pius papa VII, praedecessor noster, similī indulti executory concessit in suis apostolicis litteris hac eadem forma datis die 7 mensi augusti anni 1801. Ceterum proventus, id est summam eleemosynarum ex huius indulti usu obventuram, erogari mandamus in bonum sanctarum missionum. In reliquis prae oculis habenda et observanda decernimus ea, quae in memoratis litteris 'dicti praedecessoris nostri expressa sunt, praesertim ut omne·, qui hoc induito utentur, eo etiam perdurante meminerint integras manere atque observanda alias ecclesiae regulas et illas nominatim, quae sunt de non permiscendi paschalibus et esurialibus epulis et de unica tantum comestione permissa diebus ieiunio consecratis. Haec concedimus atque dnoeraimua, non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis etiam speciali ot individua mentione dignis, eeterisque.contrarii qoibucurnque. Ceterum iita accessio apostolieae benignitati christifidele quotquot sunt promoveat ut studio peculiari erga religionem et exercitatione virtutum magi ao magi è compsnent, quae huiusmodi induito secluso praestare debuissent.

Datum Roma apud Bsnctum Petrum, sub annule piscis, die 20 maii anno 1862, pontificatus nostri anno decimo sexto.

B. oardiaalig Barberinus.

BHJVE ,

ad prietUgtstm taUaa eructato» attiageni.

Pius papa IX.

Ad futqrdln re^ memoriam.. Supplicatum est nob» nomine .gubernii reipublicae Aequatorie, qt incpr» ditionum eiusdem reipublicae pfivilegitim bullae cruciatae denuo de' nostra indulgentia cencedamu No igitur prosperitati et increment· sacraruit per ea loca missionqm.^spicqre *volentes,* attenti Nj>o Ot peculiaribus illius domitrici' gregis ratiqplbus, huiusmodi voti annuendum ultrq censuimu Quapropter omne et singulos, quibus nostrae hae litterae favent, a quibusvis excommunicationi et interdicti aliisqueecclesiasticiscensuris.sententiis et poenis quovis modo vel quavis de causa latis, si quas forte incurrerint, huius tentum rei gratia absolventes et absolutos fore censentes, suetoritate apostolica, tenore praesentium indultum. quod dicitur bullae cruciatae, pro ditione reipublicae Aequateri ad eum tamen, modum, qui mox declarabitur, concedimus, tribuimus et impertimus, illudque ad decem annos, a die, quo prima vice publicabitur, computandos, duraturum decernimus. Ad'executionem vero huius indulti dèputamus venerabiles fratre arcbiepiscopum et episcopo ecclesiarum reipublicae Aequatori et, ubi aliqua vel aliquae ex illis ecclesiis Vacaverint, vicarios capitulare in illis canonice deputato ' Hinc archiepiscopo et episoopih seu vicarii capitularibus opportuni faculta^t) tribuimus, ut, praefato decennio perdurante, unusquisque in commissa sibi dioecesi bullam seu indultum illud congruo tempore, postquam nostra hasce littera acceperint, et alii deinde consuetis temporibus publicare et pagellas seu eiusdem indulti gratiarumque et,favorum in eo contentorum summaria edere ac distribuere et cetera omnia decernere et perficere valeant, quae necessaria sunt, ut' haec concessio nostra plenum promptumque habqat effectum. Abstinere tamen debebunt in publicatione sqmmariisque illis ab enuntiando suspensionem indulgentiarum omnium seu 'aliarum similium ve) dissimilium gratiarum, quae olim ab generali crqoiatae oommissario decerni ita poterat, ut iisdem ii solummodo frui valerent, qui cruciatae pagellam accepissent. Hanc enim alias gratia suspendendi facultatem, utpote mutata nunc temporum causa, minus opportunam in praesenti concessione volumus exceptam, atque adeo statuimus, ut Christi fideles, qui eruoiatae indultum non acceperint, destituantur quidem omnibus favoribus eo in induito elargitis, sed minime priventur aliis indulgentiis et gratiis, quibus aliter, servati servandi frui potuissent. Exceptam pariter ab hac conoeesione declaramus facultatem illam, qua Chriati fideles cruciatae induite gaudente eligere aibi poterant confessarium quemlibet ex approbat» ab ordinario loci atque ab illo absolvi ab omnibus 'casibus eidem ordinario reservatis ac nonnullis vicibus etiam a casibus peno omnibus, qui apostolieae sedi sunt reservati. Itaque haec etiam excipienda erit et delenda facultas in publicationibus indulti et in eiusdem summariis, praesentis concessionis vi, per ordinarios edendi Ceteram, ad eiusmodi absolutiones quod attinet, provisum est, nedum/ facultatibus, quibus episcopi communi iure potiuntur, sed etiam illis, quibus iidem in'ditione reipublioae Aequatorie ab apostelioa sede donari solent. Iam vero ii exceptis, quae nostris hisce litteris spéeiatim inmutata aut aliter, provisa sunt, renovamus in reliquis omnibus stqu^-^-> ad sapradictum tempus denuo concessa decerninpi quaeeumqne habebantur in praecedenti bulla cruciata induito, quo illarum regionum incola· ex

M·

MMIM B frMÎtiMI - β-υIμ ι> ON· AttkBC(^MΦβMBMBβφ^Φ

aatfe^^BSaa ^laa^irta^fc ^^aaa^Biaataa^ aaita^^ at aaatariftati aaagragalfoab Frtyfaaia· Mai aaat 4m m Mm. Mm vaMraH&am ftih— «pimpera·,

(MteMte ipttvtaa ^Btvait^ at tikta^^at

Wm fratm arehto^aaaf·· â aftoaapi. aaaaaia tai-eWaadaM araat aattfaadaa at aiaiiatotraaiat; statuisses aatam atqua dimratmus ut Uta·, ptuatar quiaq·· aUUta aaaaa aautatarMt uammurn pra apo-•tobaa delegation·, (qad·] paaaa Utaai raaapaNtaa· propadteni iuatitnotar, axaipiaada, «rogantur, ox tatafra ia boaum sanctorum adaaiaaaai ad ialdataa siv« attaaa ad Matas ordinariis aeetaataa aabaidiia earant··, qui intra yal prop· taaa raipabltaaa Aaquatori» commorantur. Qaod varo stria·! ad tertiam •arum partem. qua· baie aaaotaa aadi aat raaarvata, daa» illius partae pro saactta item mtasioaibu· nt •apra, tertiam autem parte· in bona· aaninatii ь Amarieaai in bm alma urbe noatra erecti «rogari mandamus. Kt qdbpiam, iuxta con.titotion.m felieis recordationis Gregory papae XV- ^praadaoaaaoria noatri iucipiMtom itucmteHU iMtat présidai ' tee aro·»·, datam 10 balanda» iunii anno 1692. omnea mission·· per universum orbem, quibus aven-gatiaeaai im tamper· aaoarata· ralatteam mittat, as â aaaaaeitata· aaiaa^aa MÏMiaaii at Mbai4ia iOta Statributa pta·· iqaOtOSMnt HaM «»■»»<!■— st M|ta«r, ı«Iu m at ■sndemui, no· obstaatibaa [eoaatitatioaiba· at ordinationibus spoetofiri.] apadaH attain at individua ratios· digni» aat darogattanem ia contrariam faetoatibna aoa ob-Maabbaa qaibuaoumquo. Qaod rpliqunm wt, hor-iqjMK onuto·, qhotquot haiusmodi indalto usuri anal,' àt qdho nostra fait mens ia concedendo, eadan ait iHoram in fraaado, vidolieot haoc privitogia at gratiae ita adhiboaatur, at in sempiternam aaimarum salatem faciant, et haa ooeamoea omnibua. qui in republic· Aaquatorta sunt, Chriati fidelibus apoatalioam benedictionem impartimus.

D.tum Roma·, .pud Sanctum Pstrum, aub annulo piscatoris, die 90 mail 1869. pontificatus nostri anno decimo sexto

B cardinali. Bprberinus.

Lana D«o virginiqua immaculatae.

1863 maio. — 8YNODU8 DIOECE8ANA BAJ^TIMORENSIB.

Synodus dioeoessns Baltimoransis ia Foederati» Statibus' America· sqptentrionalid, celebrata man·· m«io 1863. aub Francisco Patricio Kanrick, arcbi-•piaoopo Baltimorand.

Entant oonatitutions in opera cni titulu·:

Sydodns dioeoaaana Baltimoreu.i», menae maio 1863 habita. Baltimori, 1863.

Ia-19·, 18 p. — Washington, catholic University. — Ipae non vidi.

^63 innii 38-30. — SYNODUS DIOECESANA VERULANA.

Synodus dioecesana Verulana in Italia, celebrata diebus 28, 99 at 30 mail 1863, sub Caietano Padini, apiacopo Verulano.

Exatant oonatitutjonea in opera eui titulua:

Prima dioecaaaoa aynodua Verulana, ab illu-•tri.dma ac rararandiaaimo d. d. Fortunato Mauriaj, apiacopo, in catbadrali eeeleaia habita, diebua 98, 99, 30 junii adno MDCCCLXIII. *[lttiju.J* VaKtria, ex typographie Aloyaii Celia.

Sine anno, (1863). in -8· maiori, X|λ p. (indictio) ,1 f- 190 - 79 p. (appendix) - 1 f. (errata). — Roma, Vatie»··. (,

Parta II, p. 67-70, apiaooporum Verulanorum •ari··.

P. 67: „Baa«diotu· Salino, Finaaau», epiaeopa· Verulana·, 1560-7, aynodum celebravit'*

P. 67, Hortenaiaa Batttati, · Fraainon·, apiaoopua Varalaaua, 1567-94, d··· dioeoeanaa· «ynodoa habuit· ·

P. 6T, Eugeniu· Fuoci, · domo Tibure, epiacopu· Verulano», 1594-608, due· dioeceaana» «ynodoa ooagit.

P. 67, Hiaronymu. Aatei, ex ordine Minorum Conventantium, Portuensia, epiecopu» Verulano·, 1608-96, dioeceaanam aynodum advocavit

P. 68, Baïïl^ Caratori, Fanenais. episcopus Verulanua, 1626->; dioeeeaenam synodum habuit.

P. 68, Vincentiu· Lenteri, · domo Albigona. e congregatione 8. Philippi, epiaeopua Verulanus, 1697-49, aynodalea lega· «didit.

P. 68, Franciacu» Angduoci, Spoletanus. episoopua Varulanu·, 1660-75, aynodum adubavit et •vulgavit

P. 68, Dominice. Zauli. Favantinu·, epiaeopua Varalaau·, 1690-708, dioeoaaaaam synodum coegit.

,P. 68. Laarantiua Tartagni. Novandolanua. epiaoopua Verulanus, 1715-51, dioeoeaanam synodum oaiabrnvit,-

1863 angueti 95. — SYNODUS DIOECESANA PICTAVIEN818 IX.

Synodas dioeMaaaa Pictavi···!· IX, oatabraM di·' 95 aagusti' 1863, sub Ludovico Daaidmutol Eduardo Pta, apiacopo Piatavianat

Evitant eonstitutiooae in operibaa quibua ttati:

1) N. 96. Orati· aynodalia habita ab illaatriaaimo at reveraedimibM dd. «piaeopo Ptotevianai, in aanaioaa eolemai nonae anne synodi dioeceaana·, dia XXV angusti MDCCCLXIII, qua eoademnatar liber eui titulas. Vita Jasu, auctora Erneato Renan, *[httifM.]* Piotavii, ax typta at steraotypia Oudin, via dicta de FEparoa, 4, 1863. fin *jitt:]* ' Poitiers, typographie de Henri Oudin.

ſn-4 1 f - 90 p. — Paria, Bibl. nat. B 3118.

>) Instruction synodal· (1864, titute supra W. 408, u. 1), p. 1.

3) Troisième iastrnetio· aynodala da monseigneur l'èvèqua da Paitiace h eau elergd diocésain, aaaasabM peur la jatraita at la synod·, juillet 1869 at aodt 1863, sur laa principal·· arranra Sh tampprdeent. Poitiara, Henri Oudin, imprim«ur-libraire-dditaur, rua da Épecou, 4, 1864. *[h* Poitteta, typographie da Hanri Oudin.

ſn-4 199 p. — Parta, Bibl. net B 3193.

4) Mgr Pie, Œterw, V, 910, 919.

1863 saptembrta 1-3. — SYNODUS DIOECESANA BUDVICENSIS.

ISynodus dioecesanaBadvioeusi· in Bobamin, oelebrnta diebus 1, 9 at 3 septambria 1868, Mb Ioanna Vatariaoo Jirsik, aptaoopo Budvioaami.

Exatant constitution·· in opero Mi titulus:

Aeta at statuta synodi dioocsaauno Budvieea«ta, anno Domini MDOOCLXIH oalebrata·. Badvidi-Bohrnnorum, typis «pisoMulibas F. Zdarsaa, MDOOCLXin. MDOCCLXIV.

la*8 maioei, M p.-'H — Roma, Vatieeaa.

P. fi-.fifi, haec oyfiodus celebrata eat, sub laaaea Valerinas, spieoeps Badvieaaai, disboe I.fistfissp- tambrii IMS.

P. 67-92, appendix doeumeatorum ad base si-nsdnm attinentium.

IMS eeptambris 1-S. — 8YNODUB DIOECESANA PRAGKN8I8

8ynodus dieeoesaaa Pragonris ia Bohemia, eelebrata. diebua 1, S at S eeptambris 1863, sub Friderieo Schvartaubetg, arehiepieoopo Prageam.

Exstaat oonetitatioaes ia opera eai titulus

Acta at atatata synodi dioaeeaaaae Prageosis, anno Domini MDCQCLXIII, pontificatus Pii pupae IX decimo octava celebratae Pragae, in aedibns Caroli Bellmaan, MDCCCLXIV.

In*8 maiori, 2 f (index) - LU p. (acta) - 74 p Rmm, AbU m; Hmm, CmamImm-; collagio Booms; Roma, odmiaaiso Canadies.

P. XIX-XXIII, base synodes celebrata oat, praecido Friderieo, ttaali 8. Augustini cardinali presbytero ot arehiepieoopo Pragensi. tribaa sessionibaa. dieboa 1, 9 et S aapteaabrm 1863.

1863 oeptembris 1-3 — SYNODUS DIOECESANA QUINQUE-ECCLE8IEN8I8.

Synodus dioecesana Quinqns-Eodesiensis in Hungaria, celebrata diebua 1, 2 et 3 Septembris 1863, cub Georgio Girk, epihoopo Quinque-Eoclesiensi.

Exstant constitutiones in opera cui titulas;

Acta ot decreta aynodi dioeoeoanae QMnque-Ecdesiensis, anno Domini MDCCCLXHI, diebua ?" 9 at 3 eeptembris celebratae, sub excellentissimo, illustrissimo ac reverendysimo domino domino Georgio Girk, Dei et apostolicae aedis gratia episcopo Quinque-Eccleeiensi, sanctissimae Caesareae ae regio-apostolicae majestatis actuali intimo statua consiliario, as. theologiae docture collegiato. QuiKque-Ecclesiis, typis Ivcei episcopalis Quinque-Eccleoiensis, MDCCCLXIH.

In*8 maiori. 4 f. (index) - XXXVI p. (acta) - 105 p. — Roma, Varicans.

P. VIII: rContum quadraginta novem anni effluxerunt, a quo synodus dioecesana isthic celebrata haud fiiit."

P. 79-105, appendix documentorum ad hanc synodum attinentium.

1863 Septembria 8-20. — CONCILIUM PROVINCIALE COLOCENSE.

Coneilium provinciale Coloeenae in Hungaria, celebrata a die 8 ad diem 20 Septembris 1863, praeside loeepho Kunast, arehiepiscopo Colocensi.

Blbliegnphia:

1) Acta et decreta concilii provinciae Colocensie, anno Domini MDCCCLXIH, pontificatus Pii papae EX decimo octavo, in metropolitans ecclesia Colocensi celebrati. Colocsae. 1864, procudebant Malatin-Holmeyer, typographi arehi-epiacopalis.

In*4 VII - 391 p. — Roma, séminaire Canadien; Roma, Vaticana: Roma, Vittorio Emanuele: 8t. Gallen, Stiftsbibliothek.

2) Acta et decreta sacrorum conciliorum recentiorum, collectio Incensio, auctoribus presbyteris s. J., e domo b. v. M. sine labe conceptae ad Idaeum. Tomus quintus . .. Friburgi Briegoviae, sumribus Herder, MDCCCLXXIX. ool 597-722.

I. ACTA CONCILIUM PRAKCEDKNTIA-

1. Mietam IndleUoais eeasiHI prsvineisUs.

losepb Kunast, Dei et apostolicae aedis gratia metropolitansrum ecclesiarum Col<(eensis et Baosiensis eaponice unitarum archiepiacopua, insignis ordinis Leopold· imperatoris magnae crucis eques, sacratissimae caeeareae et regio-apostolicae maiestatis actualis intimus status consiliarias;

Revmis fratribus episcopia comprovincialibus venerajtfiibns capitulis metropolitano ot cathedralibus, abbatibus praspositiaque realibua, et religiosorum ordinum provincialibus, eeterisque nostrae Colocensie provinciae personis ecclesiasticis, quae de iure vel consuetudine concilio provinciali intéressa debent, salutem ia Domino.

Sacri muneris imbecillitati nostrae s supremo animarum nostrarum episoopo crediti, stimulante conscientia, urgentoqao alienissimorum herum temporum conditione, quantam in nobis est satisfacere cupientes, ad antiquissimam sanetissimumque ecclesiae catholicae, synodi quippe provincialis celebrandae usant, a bio patro nostro Pio papa IX identidem commendatam confugimus, ob triâtes rerum ac temporum viaesitadines non sino gravi rei catholicas damno loagissima annorum serie omissum, et in vetusta aootraqae usum tempera multo ampliore, atque nunc est, hac provincia, quoniam historiae monumenta eatenus nil certi produnt, adusque vix adhibitam.

Facto boo, synodi oscumtaineo Trideatiaas, sess. XXIV, cap. fi, saaeisetis ut .provincialia, sioabi omisse sunt, pro moderandis moribus, oorrigeadis excessibus, controversiis oomponeadis aliisque ex sacris canonibus permimia ťenovantur, dictamsn secuti, firma spe tenemur, quod Deus immortalis, a quo bona cuncta procedunt, huiusmodi provincialis synodi adminiculo opportunissimam rationem per Spiritum'suum sanctum nobis suggeret, qua invalescenti morum corruptelae obviaro, mala item ex irreligionis et impietatis oontagiobe latius iamque ad ipsa ruricolarum mappalia serpente redundantia, depellere, atque priscam disciplinam apnd clerum et populum revehere valeamus.

Quare, implorato prius auctoris et consummatoris fidei leeu Christi clementissime auxilio et matris eius virginis Mariae potentissime praesidio, auctoritate nostra metropolitans utentes, ad maiorem Dei omnipotentia gloriam, in honorem item beatae Mariae virginis sine labo conceptae omniumque sanctorum, nec non in ecclesiarum universae provinciae nostrae utilitatem, synodum provincialem convocandam statuimus, quam in ecclesia noetra metropolitans Colocensi, labente anno, celebrandam harum tenore litterarum indicimus, illamque in diem octavum mensio Septembria, quo gloriosae virginis Mariae natalem recolemus, solomniter aperiendam decernimus et Convocamus.

Sanctionum igitur canonieunun de conciliis provincialibus oditarum tenoribus ad amussim insistentes, imprimis reverendissimos fratres episcopos comprovinciales nostros Magno-Varadinenoem latini ritaa^ Traamylvanieneom 4t Oeanadiensem. rsvmum item Tianimeacom in partibus infidelium episcopum, provinciae huius perinde saffragaaoum una auxiliarem nostrum, ut ad concilium a nobis indictam praestituto tempore comparcant provocamus et roquirimns. Provocamus pono venerabilia capitula, nostrum scilicet motropolitanum Colooense, oathodralia item

Msgoo-Varadiaeo·· latiai rite», Tranaaylvaaianaa at a Csanadianaa, Ut a primo quidam traa, a raHquis vero singulis capitalia duo suffragiis abaolata maioribus eligandi procurator»· ad synodum basa oompareant. Provocamus damum panada ad comparandum vanerabilaa abbates ae praapositoq real··, religiosorum item ordinum provincial··, in quorum monasteriis domibusqno beneficia carat· provinciae noatrae incorporata existant. Hi· autem preemamoratis venerabilibus capitulis, abbatibua item et praepoaitia realibus, neenon ordinum feligioaorum prarincialibua haec noatra indictio per reverendisaimoi fratres epiacopo· comprovinciale· postros eatenu« hisce requisitos, facta illis, quorum intereat, qqive ad dioecesim ipsorum attinent, praesentis decreti copia, opportunissime nota reddetur. Hortamur autem ac monemus omnea et singulos ad indictam hanc synodum convocato·, ut triduo ante diem 8 menais Septembria anno currentia, Colocxam B personaliter compareant, designata isthic pro singulis opportuna hospitia occupaturi, ac synodo sub praesidio nostro celebrandae conclusionem uaque interfuturi. Quodai vero quemcunque legitimo obice ab aditu synodi prohiberi contigerit, is rationem absentiae efficacem nobis reddere tenebitur eritque obstrictus.

Quamvis autem in certam spem erigimur, dominum nostrum fesum Christum, auctorem et consummatorem fidei, in cuiua nomine congregabimur, quemadmodum promisit, in medio nostrum adfuturum: quia tamen maximi momenti opus est. quod suscipere intendimus, ipsi vero nihil possumus nisi in eo. qui nos confortat pater luminum; idcirco nostram per archidioeceaim publicas supplicationes a dominica XIII post Pentecoaten uaque synodi conclusionem instituendas curabimus, plene de eo persuasi, quod reverendiaaimi fratres comprovinciales episcopi nostri hoc ipsum per dioeceses sua· ordinaturi, una nobiscum misericordiam Dei implorare gratiamque sancti Spiritus, qui mente· nostra· illuminet et inducat in omnem, sicut Dominua promisit, veritatem, impetrare adnitentur.

Datum Colocaae, in aedibus residentia· nostrae archiépiscopal··. festo samae Trinitati· in dominicam I post Pentecosten, let] diem 31 mensis maii incidente, anno saluti· 1863.

losephu·, m. p., archiepiscopus et metropolita.

t. LltUrae ad rleram diesceaaaam dlmbaa, qalbaa pre fellei syaedi proviaeialis saeesma prece· iadleaatar.

Gravia mala ex irreligionis et impietatis contagione in dies latius serpant· ia sacram non minus •c civilem rempubiicam redundantia, quantum in me est, reprimere, priscamque apud clerum ac populum disciplinam pro muneris et conscientia· dictamine revehere maiorem in modum cupiens: euoe toritato -metropolita· usus, concilium provinciale iathic Wolocsae celebrandum ac die 8 menais Septembris anni currentis, qua glorioaae virgini· Mariae natalem recolemus, inchoandum indixi et convocavi.

Quoniam vero magnum aaae opus hoe suscepturi, in spiritu humilitati· cuncti raoognoaoere cogimur non ···« nos sufficiant·· cogitaro aliquid ax nobis, quasi ax nobis, sed' sufficientiam aoatram ab eo esae, qui divas eat in omnea qui invocant illum, •t a quo omne datum optimum daaarsam aat daacendena a patra luminum, idotroo, caaetie sacerdotibus saacularibaa aeqaa ac regularibus intra limites arahidioeeaais haius axiataatibaa, paterna cum caritate praecipio, ut a dominion XIII poat Pentecoaten in diam S3 mana» augusti anni Surrentis incidant·, aaqua concilii hui·· proviseialis eoaoiusienam, in misai· aire laeti· sive cantati·, peat oration·· da praaoapto collecta·, primam quidam •x fari· IV qaatoor temporum Paatecoatea, alteram varo ex oratiaaibna ad dierraa, pro þrasfati st retsprepataenadue ass cammssass, tertiam denique pre eenrerdio «« roaprepatiear srrsanda, prout baa in mieaali Romano sub his titulrn deprehenduntur, quotidie aaeumere; praeterea autem eurati. populo eatenua praevio convenienter edocto, post sacrum conventual· aut parochiale. oaa ipaaa oratione· in Unguam vernaculam vertendae, aubiunctia tribu· /bter et Aiw cum *Gloria Patri,* devote cum populo •ingulia feriati· Jiebas orare, diebua vero dominici· et featia poat aacrum cantatura, prout et poat litania· a meridie coram exposito sanctissimo, easdem prece· abaolvere, prsememorata attamen dominica XIII poat Pentecoaten tum aacrum cantatum tum litania· sub expoaito sanctae eucharistiae sacramento celebrare, dictaaque prece· aubiungare teneantur. unitia cum fideli populo piis suffragiis deprecaturi: ut dominu· noster leans Christus, princeps et auctor pacis et amator veritatis, det nobia omnibus idip•um sapere in aedificationem ecclesiae suae aanctae.

Colociae. dic 1 augusti 1863.

, losephus, m. p., archicpiscopus.

t. Litterae 4e eelahraada syseds prsvtaelall ·4 ssa· saartltatesa exaratae.

Beatissime pater.

Sollicitudo de tuenda provehendaque crediti nobis in ecclesiastica Colocensi et Bacsienai provincia gregi· dominici aalute, nos obstrinxit, ut ad synodum provincialem iathic Colociae celebrandam et propediem. festo quippe Nativitatis beatae Mariae virgini·, occipiendam congregati, mutuis oonsilijs ac suffragiis stabiliremus, et decerneremus ea. quae in .senau canonum et aanctae aedi· apoatolicae conatitationum, ad cleri populive profectum, ad vindicandas ab erroribus fidei veritates, ad roborandam ecclesiae disciplinam censebimus profutura. Hoc coepto consilio viam sumus ingreaai. quam antiqua ecclesiae praxis velut ' saluberrimum religionis tutandae curroborandaeque medium fuisse comprobat, quam patrea Tridentini sanxerant, et quam nostro quoque tempore, haud cum modico ecclesiae Dei incremento, plurimi in diversissimis provinciis antistite· secuti sunt. Eo autem alacrius hanc viam ingredimur, quo minus oonrtat, usum in hac Colocensi et Bacsianai provincia salutari· illius religioni· fovendae remedii. adimque factum fuisse. Licet enim aedes episcopales provinciae huiua ut plurimum cum exordio regni Hungarian exsurgerent, licet haec provincia auocessu tempori·, plurium regnorum, tunc ad Hungariam pertinentium, episcopatus complantaretur, licet illius antistite· ad conservandam varam religionem difficilibus Turearum imprimis dominii temporibus plurimum praestiterint, fueritque •ignaater provincia haec antemurale christianitatis, licet denique depulsis poat aemialtarum saculum e regno Huagariae Tureis, provinciae huius episcopates cathedrae' ipaaqus metropolitan· sed·· senaim instauraretur: subaequae attamen rerum temporumque calamitate· impedimento erani, quominus maioribus noatria salutari conciliorum remadio uti integrum fuisset.

Noatria tandem temporibus reaarvatam aat. ut, Deo propitio reatituta «celeaiaa in Austrine imperio libertate, quae imprimi· providae sanctitati· vaatrae sollicitudini at augnatiaaimi imperatoria regiaque nostri apostoliei piatati non minus m aequitati ia •coepti· f* referenda, synodum provincialem secundam eoacilii Tridaatiai praaoepta oalabrare

qua· ill·· ia Domino ordiremur, ad cathedram Petri, in qua eet ata ecclmiaa aaitaa. ooaftagiaaa. at aaaetitatia veatrae patera·· beaedietionem filiali eu· veneration· exoreaaa. Facia·· id eo fidratiaa, que magia credi··· omnem boaodictioae· Traire ab alto per Chriatum domiaam noatrum, cuiua veatra aanctitaa eat in tern· vicaria·.

Quod ad normam celebrandae aynodi obiectonimque in ea tractandorum rationem attinet, aequemur potiaaimnm more·, quern concilia in diver»· provinciia celebrata et a unctitate veatra iam recognita ac approbata obaervarunt. Non morabimur autem decreta -«ynodi huiua provincialia aubinde aanctitati veatrae pro apoatolica reviaione et approbatione filiali cum obaervantia aubaternere.

Quod reliquum eat. alacriter oecaaionem hanc arripimua ad profitendam patrum deeeaaorumque noatrorum intemeratam fidem, qua cathedrae Petri inter quaevia rerum diecrimina «emper firmiaaime adhaeaerant: ad aignificandam filialem venerationem, qua aanctitatem veatram ceu chriqtiani orbi· patrem proaequimur: ad conteatandum ingenuae aubieotionia ranctiuimum officium, quo aanctitati veatrae ceu apoatolorum principia aucceaeori et leou Chriati in terria vicario ad pede· provolvimur. Deum omnia conaolationia auctorem enixiua deprecantee, ut inter diuturnae aerumna· et afflictione· eccleaiae laetiora tribuat tempora, quibua aanctitaa veatra de felici in converaione et aanctificatione animarum aucceaau atque de eccleaiae haereditate ac independentia in tuto collocata gaudere ponit. Quod iplom ex animo aventea. noa. una cum clero et fideli populo curae nootrae crediti·, aanctitati veatrae enixe commendamua, ac in reverentiaaimo pedum oaculo emorimur.

Colocxae, die S aeptembria 1863

Sanctitati· vM|rae humillimi et obaequentiaaimi filii:

loaephua m. p.. archiepiaçop'Uÿ et metropolita Colocenaia ac BacaienaUl.

Franciacua m. p.. epiacopua Magno-Varadinenaia. latini ritu·.

Ludovicua m. p . epiacopua Tranaaylvaniae.

Alexander m. p.. epiacopua Caanadienaia.

loannea m. p . epiacopua Tinninienaia.

4. Litterae emtaeatiaalml eardiaaib Caterini, aaerae eragregatleata oeaeUII praefecti.

Perilluatria acreverihdiaaime domine uti frater. Littera· amplitulinia tuae, die 5 lebeatia aeptembria, quibua bravi provincialem aynodam habere te atatuiaae nuntii·, aacro huic ordini Tridentino iuri interpretando Ii.vindicando praepoaito remiait aummua pontifex domine· noater. Pom huiuamodi conailinm mirifiee probarunt eminentiaaimi patre·, ac ipee aummua pontifex, cui hae de re relatu· eat. Nae aliter ae ree habere poterat, quandoquidem uti aingulara pietati» tuae ac devotioni· documentum erga hooee unitati· centrum habuerunt, te ante aynodi celebrationem illud adire volui···; et recogitarunt maxima emolumenta religioni, clero ac populo ex huiuamodi aacro oonvratu, opitulante Deo, obventura. Ceterum cum morem ab alii· concilii·. neoterici· temporibaa hiaoe in regionibua celebrati· obaervatum, circa methodo· ac ree tractat·· aequi proponaa, nihil quoad hoc animadvertenda· habent eminentiaaimi patre·: id unum tamra optimum factu •xiatimant. ai amplitudo tua ac ooepiaoopi iatina provinciae ob oculo· habeant etiam quae ad rea in euia raepoctive loci· tradit doctiamnua pontifex •aaetae memoriae Benedicta XIV in auo opere *Do* apnodo *diooeooeee.* Kt cum primum, ut moaee, advenient acta et decreta, ineundum erit aacro ordini •ea parta· explere, qaaa aaaetae memorue Sixti V •eaetitatio ipai imponit

Hirae amplitudini tuae aigaifieatia. ad ara quod attinet, iapeaao· obeervantiae unae aeuan· tibi ex animo profiteor et faaata oauia preeer a Demiao. Amplitadini· ta·· ali frater atadioeiaaini··

P. cardinali· Caterini, praefeetua.

Petnia. arehiepiaoopua Sardianae, proracretariua.

Romae. 28 aeptembria 1883.

II. CATALOGUS synoiuucm.

t. Catalog· aera· qni ayuede prevtndall iatertUeraat.

Motropolito proouuaat

loaephua Kunait. archiepiacopu· Colocenaia et Baoaienaia.

Epioeopi tejfragaom prooiecuu:

Franciacua Saaniald, epiacopua latini ritu· Magno-Varadinenaia.

Ludovicua Haynald. epiacopua Tranaaylvanienaia

Alexander Bonnaa. epiacopua Caanadienaia.

loannea Baptiata Nehiba. conaecratua epiacopua Tinninienaia. metropolitan· capituli Colocenaia praepoaitua maior et canonicua.

Praopooituo iefulohio:

loaephua Répàay, ordini· canonicorum regularium Praemonatratenaium praelatu·. Sancti Stephani protomartyria de Promontorio Magno -Varadinenaia praepoaitua infulatua.

Capitulent» procuraient:

Metropolitani capituli Coloeetuio: loannea Zombory. electioni· epiacopua Serbian···, lector et canonicua.

loaephua KovAca. abbaa. praepoaitua Sancti Pauli de BAca et canonicua.

Michael Kubinaiky. canonicua theologua et archidiaconua.

Cathedralig capituli letim ntae *Magno-Varadinetuit:* Franciacua Com. Haller, praepoaitua Beatae Mariae virginie de Adony. canonicua.

loannea NogAU. abbaa Beata· Mari·· virgini· de Valle, canonieua.

Catkedralio capituli Tronoegioatuotuu: Adamua Hubacaek, enato· et canonicua.

Franciacua Lônhart, auae aanctitati· praelatu·, canonicae theologua.

CetAodralu *capital» Coanadionoi»:* Paulua Saalay. canonicua magiater iunior.

Supenordo erdtmtm *roltgieoomn.*

Cleaena Schrader, dalegate· praepoaiti provincialia aocietatia lean, in univeraitate Vieanenaitheologiae dogmatica· profeaaor.

Simon KAroay, delegatu· miniatri provincialia ordini· 8aaeti Franciaei. provinciae 8ami Salvatori·, ex-miniater provinciali·.

Paulua Nagy, delegatu· miniatri provincialia ordini· Sancti Franciaei. provinciae Capiatranae. •x-miniater provincialia.

Thtologi ot eeaoautee.'

Fraaciacua Lopaaanyi. abbaa Sancti Paataleooia de ina. Rdcakcva, canonicua theologua latini ritu· Magno-Varadinenaia. aaerae theologiae doctor.

loeephna Dankd, ia acientiarum uaivaraitata Viennenai theologiae profeaaor. aaerae theologiae doctor.

Paulua PaUathy. in acientiarum uiveraitat· Peatieaai theologiae profeaaor. aaerae theologiae doctor.

Aloysta· Ebner, ia lye·· apiaaapali Csanadisnsi theologia· professor, *Mra thsalogi·· *taatar.*

Masritiu Gdos, canonic·· regularia ordiaia Praemoutntansi· m. U, «t philosophiae m aaara· theologi·· doctor.

Atbanasiu Bosts», societati· lasa, sacras theologiae doctor.

t. Catalog·· aaraab gal a aynsds previasiaU tagitla» UspadM abfUmraatt

Ignacitu Fdbry, spiseopu Caasovienaia, can abba· Beatae Maria· Virginia da Saaeta Dextera aaaeti Stephani regia Hungarias mu de 8sent-Jobb ia dioeceai Magno-Varsdinenai.

Carolu Hualy, praepo«itu· Sancti Ladialai regia de Magno-Varadino et eathedrali· capituli Magno-Varadinen·)· Utmi ritua eanonieua.

loeephua Purgstaller, praepositu· provincialia Scholarum Piarum.

Damasoanu Gaal, patram Minorum oonventualium provinciae Sanctae Eliaabetb minister provinciali·.

loaophu· Kereaatea. ordini· Minorum provinciae Sancti Stephani miniater provincialia.

111. AITA (ONGREGATIONVM GENERALIUM ET 8K8I0NUM.
[Kxcarpt·.]

Congregatione· generale· habitae aunt diebna 7, 12 ante et poat meridiem, 17 et 18 Mptembria; •esaione· vero diebu· 8, 13 et 20 aeptembri· in metropolitan· eccUeia.

In prima congregatione, catalogo aynodalium lecto, illmu métropolite, revdti· coepiacopia praevie conaulti», officiale· et congregatione· particulare· 'conatituil:

SfuMn indtoM. Revmu· domina· Ioan. Nshiba, lo·. Rdpday, Franc. Com. Haller, Adam. Hubaoaek. Concita' premeter·»·· Io·. Kovdca, Franc. Lopuasnyi. Secretarii eoucilii; Franc. Lbnhart, Ioan. Antonovich, Franc. Liehtenateigar. Neterri oouilit. Io·. Dankd, Paul. PaHathy, Aloy·. Ebner, Maurit Odos. *Caarimouiantm* magietri: Conit. Sehmter, Ioan. Maioroay, Franc. Mladonicsky, Lad. Palotay, lo·. Ndmeth.

Coeyrepetto porrieutarw *I. Praaaaa:* Ravi·· domina· Fraaciacua Ssaaiald. Cesaul/ercr. Revdma dominua loanne· Nshiba, Ioan. NogAll, Adam. Hubacrak, Clem. Schrader, Sim. Kdrosy, Io·. Dankd. Deputation! huic obiecta pro dimutMione aaaignata aunt: titula· I „De fid· et doctrina ẽcloaia· item titulu· II aDe potentate et gubernatione ẽcclesiae"

Coaprrpatio parüeaiapia IJ. Prata—: Ravin domina· Ludovic·· Haynald. Cenenttarai: Io·. Rÿptay, Io·. Kovics, Mich. Kubinaaky, Fraae. Linhart, Franc. Lopaaaayi, PaaL Paltathy, Maarit. Odea Deputation! haie obiecta pre diseassiona aaaigaata «ont: titnlu· IV ,Da perfectio·· ẽlari et titala· VI ,De provahendis populi ñ̃oriba·

CaapraptMa parUcaiaria III. Praaaaa: Ravin· domina· Alexander Bona··. *Oamaitara·:* Ioan. Zombory, Franc. Com. Haller, 'PaaL Smüay, PaaL Nagy, Aloy·. Ebaor, Athaa. Bosixio. Depatationi huic pro diacusioo· aaaigaata rant obiecta: titulu· HI „Da sacrassenfĩt titala· V ,De regularĩbe·, titnlu VU aDs ãissipiiaa

Praatar synodalaa, ad eaagragatioM· geaaralo· quidam · elero a patribu adarimi rant, sins facultate tamen proloquendi et earn obligation· sacratam •trictim rarvcedt

In prima aassioaa, omnes synodal·· o mana oxcelfti métropolite· aaeram oommuniaaam anaoaporunt, qai mima, litaaüa at proeàba· abaeiuti·, alaquentem orationum ad marilium habuit Eoelasics Coleassmia mtamitatea, quae cynadoram aelabraMe aeon impodiveraat, gravibus verbi· deplerevit, ·< Ttaa· bane provinream durissimas servituti rabiasBke, illis vsro expulsis, eonaatam eteimiaa Hbertatam ia die· magie flrime eaarctntam psuims qra aequissimorum homiaam molimina ao taadam eoffin·····, at Chriati aponaam ad aaciUa· condition» deprimareat, bravitar axpomrit Tandem hia varbia peroravit:

At varo trutae baa rerum vie·· et aline eE^ alii· ortae oalamitatee, qaae concilio in provincial hac Coloeanai aduaquo celebrando obatitarunt, iu»ta»-qna deceoeoram meorum vindieaa efficiuat, tandem oeaaara, laatioraqua tampon miaorante Domino ingruera videntur. Vincnlie enim, quibua univarui coaatriagebamur, inita anno I8S5 aoiemni iqjer •aeerdotiam et imperium conventione «olun·, eocleaia catholica per totam, qua lata patet, Auatriae monarchiam pro ingenti omnium bonorum gaudio •vitae libertati eet reetituta. Cuiu· quidem libertati·, quam apoatolicae „ Ai patria Pii IX aollicitudini et auguatiMimi imperatori· ao regi· noatri apoatolici Franciaci loraphi aequitati non mioua ac pietati debemua, naum facturi, ad praecentem aynodum provincialem oonvenimua, in qua, aecundum ooncilii Tridentini praecepta, noatri muneri· labori·-que eat: impietati valida repagula opponere, rarpenti latiua morum corruptelae umii inatitutia obviare, nutantem apud clerum et populum diaciplinam firmaro aut uapiam nefora oollapaam erigere, verbo: „parare Douatao ptabfm *parfaetaai."* Ea enim inde ab ipaia eocleaiaa ohriatiaaae incunabulia ramper et ubique et apud omna valuit rantentia viguitque oonauetudo, ut quotiea aancto fidei depoaito pericula imminebant, vel morea fidelium ab evangeliea norma palam deflexerant, ea rea ad •piacoporum concilium deferretur, eorumque auffragiia, quo· Spiritu· «anctu· poauit regere eceleaiam Dei, tranaigeretur.

Lorica igitur iuatitiae, acuto fidei, galea aalutia et gladio apiritua communiti, opua provinciali huic concilio praaatitutum auapieemur, flectente· genua noatra ad patrem domini noatri leau Chriati, ut emittat in no· septiformem Spiritum ranm «anctum paraclitum, et action·· nostra· aspirando praeveniat •t adiuvaado proaaquatur, atque per intercessionem •sAaa virginis ab origine immaculata·, cuiu nativitatem hodie recolimus, omniumque tutelarium provincia· Coloeansb sanctorum, euneta synodi huiua eonaaqiaa ad laudem et gloriam nominis sui et ntilitatem ecclesias suae sanctae directa, praepotenti nnmine rao propitiu confirmet, at quos hodie uno pane ooeleeti satiavit, sua faciat pietate concordes. Amsn.

In II sessione, exoelÿu episcopo· latini ritu Maguo-Varadinansis rarmonam habuit de adorando divina· providentia· daerato, at aiu admiranda oaeoaomia ia vara religion· at aealeaia par laram Christum at ia ipso praeparata, rabi· fundata, oelerrime et latissim· propagata et usque ad eonrammationraa aesculorum conservanda

In ultima Mesioa·, axaelAu episoopu Trana•ylvsnieaais de unione spirit·· eam Deo et clerieoram raenm ip·»· asrmoaem habait Denique, omnibaa decreti· laaüa,. matropoHta concilium his verbi· aUoqnsbatur:

Bsvffii comprovinciales apiaoopi, venerabili· sy■odu provincialia

Arduo *aa* multiplici synodi provinciali· operi, quod nuper Deo auspice adgrenri ·«■··, aodem •nxilianta hodierna <Be flnara impouimw. Haee profecto est diae, quam filait Domina·, axattamu •t l«itemer ia ··, qaia Mit nobis magna qai petans aat at aanetam naasea sim.

AovincUlium etenim ooociliorum ia Co Io bsmi X hac provincia posthac Mlebcaadorus, quibaa fidei taendao moribusque eorrigoedia ettenmna ooroeletar. poedimiaio iaitiuss feoimaa, quod Meo etiam maximi wee momenti repeto, quia ietor omnia, quibus seelosia ad salvandae, pietate imbueadea, rirtutibnoqno muniendas anissas utitur Media, equidem nullum, qaod magia idonea· foret atque tint concilia, reperiri existimo. Neat Spiritus Doi, qai mirabiliter in cordibus hominum operator, ipae per concilia loquitur, ipae morum decreta suggerit, ipae statnta dirigit in utilitatem decusque ecclesiae su>-cita. Quapropter cunctis retr% saeculis Christiana societas omni virtutum sanctitatisque genere ideo potiaaimum floruisse videtur, quoniam iia temporibua per synodos frequentatae Spiritus sanctus replevit orbem terrarum.

Ut autem noa, fiducia in Deo locata, salutares idmodi effectue, aynodo nostrae divinitus tribuendos, B sperare possimus, imprimit apoatoli ad Colossenses scribentis monitum: Regnum Dei non eaae in sermone red in virtute, menti noatrae alte imprimamur eat necesse. Legum enim quantumvia sanctissimarum, quae sive maiores noatri olim tulerunt, rive non in hocoe concilio condidimus, fructua potissimum a rigore ac illa animi fortitudine illhque renatantia pendet, quam epiacopi regendia ecclesiis a Spiritu sancto praepositi in effectu illarum procurando, propulsandisve qui hunc remorantur obicibus exorere adnituntur.

Noa profecto, venerabiles fratres, qui ad continuandum apostolorum opus ac praelia Domini praelianda missi sumus, vigilantissimos oportet esse legum ecclesiasticarum custodes, a quibus utique non solum bene conditis, verum quam maxime rite observatis, saltu illorum pendet, pro quibus latae fuerunt. In praesenti autem laborantis eoclMiae calamitate neutiquam eat cedendum malo, immo, sanctissimorum antistitum exemplo, audentius in tuenda asserendaque Dei causa Mt nobis progrediendum, atque doctrina, precibus, obtestationibus, arguendo item et increpando diligentius quam unquam alias agendum, ut laxatae disciplinae vigorem reparemus, sanctionibus canonicis vim et efficaciam restituamus, nostramqus provinciam no in praedam cedat incredulitati effusaeque morum licentiae opportunis muniamus praecidite, eo quidem magis, quo evidentius Mt, quod leges temporia diuturnitate obsolescant, quodve per falsi nominis scientiae oppositionem pngnamque a rectoribus tenebrarum suscitatam, infirma prorsaaque inani· evadant elementa. In assiduam vere quarumvis legum ecclesiasticarum custodiam conatus nostros strenuo conversuri, certa fide teneamus oportet, incrementum ab alto, quemadmodum non defuit hactenus, nec l posthac defoturum mm.

Quod reliquum est, cunctis quae secundum praesentis temporis indigentias concilio huic provinciali fuerant prcMtituta argumentis ad sanotioaum canonicarum amussim pertractatis ot per decreta synodalia definitis, bonorum omnium largitori in spiritu humilitatis piissimam referamus gratiarum actionem; vobis satem, reverendissimi oomprovineialss episcopi, pro singulari, qua synodi huius opus innetis meeum viribus perfoeistis, scientia, sollicitudine, diligentia, caritate ac animorum consensione fraternas habeo gratias agoque maximas; caeleris denique omnibus, qui ad concilium hoc do inre et consuetudine ooavoeati alacriter eoppareistis, illcdqao sapienti consilio ot assidua opera succollastis, perpetuam grntitudinem meam ex animo profiteor. Gratia domini nootri leeu Christi eum omnibus vobis. Amen.

Curat, eusses», voana XLvm.

Allocutione finita owner survexeraat. atque epiaeopie oum mitra ot facio ad oynodum verua stantibus, inatituabaatur aequeutoa

ADCLAMATIOXIA

jfdcfom. Sanctae et ineffabili Trinitati, uai Deo, latu ait. ot honor et gloria.

Rtf- Benodioamus Patrem ingenitum. Filium unigenitum, et procedentem ab utroque aanetum Spiritum in saeculorum saecula. Arnen.

A. Generic nootri salvatori. uni Deo-Ilomini. lana ait, et adoratio et perpetua gratiarum actio.

A. Dignua Mt agffua, qui pro ^bia occisus eat. accipere benedictionem et honoro et poteatatem in aaecula aaeculorum. Arnen.

A. Mariae gloriosissimae, soli virgini-matri. veneratio ait, et pietur, obsequium ac perfecta animae devotio.

R. Magnam Hungarorum dominam, immaculatam semper matrem nostram colamus ac benedicamus, invocemus atque exaltemus nunc et in perpetuum. Amon.

A. Beatiaaimo papae noatro Pio IX, totius eoelesiae capiti ac magistro, ovium et agnorum pastori, obedientia, reverentia ac constans omnium adhaesio.

R. Virginie immaculatae declaratori supremo, ecclesiasticae unitatis ac concordiae conciliatori, immobili contra hostium impetus petrae, perennia glorificatio, invicta animi fortitudo et plnnus tandem triumphus. Amen, amen.

A. Augustissimo imperatori et regi nostro apostolico Francisco losepho, iuris ac libertatis eoclMiae restitutori, iusto ac forti, salus, prosperitas et contra hostes iustitiae victoria.

R. Concedat illi Dominus Vitam longaevam, imperium securum, exercitus fortes, senatum fidelem. populum probum, orbem quietum, ot quaecunque Christiani hominis et caesarie vota eunt.

A. Excellentissimo ac reverendissimo soclssiarum · Colooenaia et Baosiensis arohiepiaoopo, ot provinciae metropolitan losepho, primae huius provinciae synodi sapientissime praecidi, aeterna institis, corona et cumulata coelestia benedictio.

R. Praestet omnipotens Deus, qui per nostrum metropolitan· in hac prima istius provincias synodo nos congregavit; ut idem huius operis fractus uberes adhuc in terris videat, et amplam laborum suorum meroedem in coelis referat. Amon.

A. Reverendissimis praesulibus suffragsneis assidua vigilantia, in laboribus constantia, et salutaris eorum successus.

R. Deus Pater luminum^ illustra faciem tuam super servos tuos, ot dirige gressus eorum in viam pacis ad dandam scientiam salutis .plebi eorum.

A. Bolertibue patrum huius synodi adjutoribus, omnibusqno concilii ministris beaedictio deaaper.

R. Misericors Deus, gratiarum tuarum dona super servos tuM multipliée.

A. Venerabili provinciae Coloceasia clero ot populo, omnibuoque fidelibus christiania tranquillitas, salus ot divinarem gratiarum abundantia.

R. Benedic Domino filice tuos, ot esto ia circuitu populi tui ex hoc nunc et usque in saeculum.

A. Decretorum huius concilii provincialia observantiam salntarem, per intercessionem deiparas virginis Mariae sins labe originali conceptae dominae nostrae, eum senetis patronis nostris, sancto Michaels arehangelo, sancto Stéphane, sancto Ladfalae, seneto Gerardo m omnibus sanctio s Deo honoram omnium largitore humilitor impleram

R. Fiat, flat, «at. Amon.

Adriamatieelboa pornetie abqu· date a mat— diaatai· oqoriHi patrita· ribi taviaem pad· aaaala, metropolita A Aaa foadeam iateaavit, ot peat orationeai *NkO· tti* ata. a poatMoali diotam. aolemnem benodietiouom impertit·· eat

Tandem diaoona· alta vote dteit: „Reeedamna in þace, atqna omnibn· „la nonkino Chrieti. Ȧmen raepondentibaa, eynodo provinciali fini· imperitae eat.

IV. DBCBBTA CONCILIUM OONCKRNIXTU.

Daeratam do *eftrimie* aywada.

In nomine aanetiasifeee ac individuae Trinitati·, Patria et Filii et Spiritu «anoti.

loaephua Knnaat, Dei et apoatnjioae aadia gratia cccleaiarum Colocenaia et Baeaieaaia canonic· unitarum archiepiaoopua et metropolita eto. etc. [1]

Gratia· agent·· Deo Patri per leaum Christum, Deum at mediatorum noatrum, conceuum eue nobia, saluberrimum *tj*nodorum provincialium usum in B hac provincia metropolitan· aperire: ad laudem et gloriam nanctae et individuae Trinitatia, Patri· et Filii et Spiritu· nancti; ad honorem beatiaaimae, immaculate conceptae, aemperque virgini· Dei genitrici· Mariae, magnae Hungarorum dominae ot regni patronae; aanotoram item Miohaelia arohangeU, Stephani et Ladialai regum nec non Gerardi provinciae buiua tutelarium, in decorem et emolumentum eccleaiae Dei, aàlutieque animarum incrementum, post praeviam cum nostri· comproviacialibu· in Chriato epiacopia auffbaganei·, Magno-Varadinenai latini ritu·, Tranmylvanienai, Caanadienai et Tinninienai deliberationem, de eoramdem consilio et connennu, decernimus: hac ipea die Nativitati· immaculate conceptae beatinrimae virgini·, seu 8 neptembria, in feriam IП incidenti·, initium fieri atque adeo fartum mm concilii provincialia, quod noatra metropolitan· auctoritate legitime indiximua C et congregavimu·; lenum Christum dominum et salvatorem nostrum humiliter depreeantea. ut qui dedit velle, det etiam perficere eonailia annota et laetari de ampliaaima sollicitudinum segete.

Daer«tem *dt frtfttiont Jidti emiittnda.*

[Vide aupra, coi. 52C, decretum Colonienae. quorum hoc fere ooneentit, omina laude fidelitati· eccleaiae metropolitan·· Oolonienai.)

Drerttnt dt fntiudicio non *tqftrttdo.*

[Vide Menai XLVII, 76fi A.]

\ Xtaratem *dt* modo eierndt.

\ Cum omne datum optimum et omne· donum perfectum daeurnum deaoendat. a patre lamiaam. bon noetria viribua aed divinae-rinimitia· confiai, •d Deum omnipotent··· reeurrimas, ut qui dedit velle, dot nobia et perficere pro bona voluntate; inatentiu· oboMrnntee comprovincial·· opieoopoe noatro·, quatenua una nobiaeum patrem himiaum non Quant ardeattataia exorare praeibo·, ut pre •ua elomentia ait nobia prnoeul «tottodia. Pono metropolitan·· noatrno, eathodrnlinm item ooolo•iarum eaaoaioo· pramuntorte, aiaguloavo qui ad bono aynodura proviMialom aunt «ηρvooηΐi, paterni· exhortamur affectiboa, nt pro ana piotate, ferrer· •t alaeritate te tam grandi opero nete· eebveoiaat; qno fin· quidquid a Deo antentfao, dexteritati·, noli aooeperuat, te commodum hntea anantl operi· oenvertero eoatendant Univntunm déniqu» riorum onixiua rogem··, ut quemadmadam temper, ita et nunc, te farvore ot pietate. fldeMbtm exempla prna«ant, aacrOaaonta poeoitanUno aeaot restaurent, eneriflefam «iam ringed· die offteuat at oauem neatreo aynodi Doe aMtatan tavoatfmiarie pracitaa oommeadeet, euneto· fldoton eaa aaaota convawitiina aedideent, et damnerim eau ia ornai probitate ot pietate oaatodiaat

Qnia rare par oot aeaea ddaliam oam rynodi patribna, ia Idalium qrippe aahatom patrum cura· iatoatae aaat: ideiroo et populum fidelem obaocraum enixiaa, at ab flhani male ehetinennt oor euum per eacramentam poenitentia· emundent eacramento enchorietis·, animam eaam rudoient, aacrifirio mtaae quantum poaannt intentet pin opéra earitatfk praestent Ɖoum omnipotentem deprecantur, ac beatam Mariam virginem necnon nancto· Dei potentiun interpellent: ut largiatur nobia Domina· (prritpm oonsilii, aciontiae at fortitudini·, ut cuncta, quae ad «alutam fidelium pertinent et •aucte «tatuantnr et felici cutn fructu in effectum deduci valeant.

D«cwt«m dr non diaerdmdo.

[Vide Menai XLVII, 766 A.)

Ɽarâtes d» ttrtandt ucrtto.

[Vide aupra col. 47-8, decretum Colonienae. quorum hoc cenaentit. niai quod paululum contractum eat.]

Ztaratean da ration· *dtiibtratdi.*

Quoniam aynodi provincialia aoopua eat, ut conciliorum aummorumque pontificum décréta renoventur cuatodtanturque: omne· huic eoneilio praeeant·· sedulo incumbant in via· modoaque excogitando·, quibua intention·· aynodi recte dirigantur, •t ad optatum effectum provehantur. In quo quidem summopere curandum, ut a menta aanctae Romanae eccleaiae, omnium ecclesiarum matri· ac magistrae, in nullo recedatur; tum in promendi· aentantii· nihil per contentionem et inanem gloriam dicatur agaturv·. sed cinguli meminerint, iuxta concilii Toletanil atatutum. in loco benedictioni· •t non colluctationi· conaidentibua Domini aacerdotibua, nullum debere aut immodeatia vocibua perstrepero aut tumultibua perturbare; nulli· etiam falaia vaaiave,' aut obatiaatia disceptationibus contendere, aed quidquid dicitur, aie mitissima verborum'prolatione temperatur, ut nec audiente· offendantur, nec recti iudicii aci·· perturbato animo inflectetur'. Quapropter declaramua. omnibu· qnidem •ynodalibua, secundum ordinem in quaestionibus examinandi· libertatem pl«nam aententiam suam aperiendi oonooeanm eoae; meminerint tamen ainguli, ut quaocucque ad dilucidandam examinationem apta ot opportuna oomperorint, omni oum caritate afferunt Praeterea, ad pervpndum in deliberationibua debitum ordinem, etatuimu· et monem··, nt quae qui· addendo, mutando, restringendo proponenda •me oeawuerit, þroposition articnlata, eum rationibu illam Moioatiba·, anociaoto tenor·, latino, termone dotecripta, congregationi· praecidi vel notario a tecretia fangenti exhibent Pro omnibua vero hi· eonaaltationib·· et pettraetetionib·· linguam «celeria· Intiane riigimoe, abqne «x pmevta ɗeliberation petrum doeretem oat nt, tarn in generalibus quam ia particularibus odngrogntiouibes, omnia latino ▪nrmoM tractentur.

Ut te hoc concilio provineiali nihil occurrat, quod ▪ivo unitatem aut oooaordiam turbaret, aiv· d«libmutioai· feUoem progreeeum impodirot, aiv· deni-

[1] Bm nttate ringula, qpm asgMBter, daamta Mptaal

[1] Orna M. XI, at aap V, qa.A [Menai XI. irc).
[2] Oum. Ttta, mm. П.

quo expeditum rai cursum retardare purest: iuxta A aatiquum ooaeilioram aaqm, quaedam i|UMolaram at exceaetieaum iudiooe ooantitaaedoa decrevimna, qui procuratorum doeameata examiaareat, querelae at axeaaatiaaaa, qnae nefors proterendae eeaeat, diligenter exquirerent, pacifice oompoeeroat, et d· omnibus waa cam suo prurio iudicio ad nos referrent, nt da iia can patribus indicemus et definiamus.

Quapropter, eAt asaenau reverendissimorum ooepiscoporum noatrornm nominamus et députâmes indices synodales:

Proto-iudioem: loannAi Nehibe, episcopum Tinninieasem.' *

Tum iudices: loannem Répisy, ordinis canonicorum regularium Praemonstratensium de J&asô praelatum ot praepositum.

Franciscum comitem Haller, cathodralis ecclesiae Magno-Varadinensis latini ritua canonicum.

Adamum Hubacaek, ĕathedrali ecclesiae Tranaaylvanienaia canonicum.

Decretam de synodi *offieialibu»*.

Ad actiones concilii rite dirigendas et~accurete promovendo, ad decreta item praelegenda et acta legitime conficienda, nec non ad alia quae ad concilii ordinem spectant procuranda, quibusdam adiutoribua opus est; quapropter quosdam officiales concilii deligere' et nominare decrevimus. Nominamus vero et deputamus:

In concilii promotores: losephum Kovice [etc. vide supra ool. 496 C[.

Decretam *de* Mdtctiou ssMteme serendae *et ttrtiai.*

De consilio et assensu reverendissimorum ooeptscoporum, decernimus ae statuimus, ut proxima sessio habeatur dominica XVI post Pentecosten, C quae est dies 13 mensis septembris; tertia autem et ultima celebretur dominica XVII post Pentecosten, quae est dies 20 septembris; ita tamen, ut dieti termini in congregatione generali contrahi aut prorogari libere possint, prout scopo concilii conducere videbitur.

Decretam do proximo preeiactsli concilio.

Antiquum morem secuti, quo in ultime sessione conciliorum provincialium proxime celebrandi concilii tempus praefigitur, de consilio et aeeeneu nostrorum comprovincialium episcoporum, decentimus et statuimus: sequens concilium provinciale poet triennium celebrandum esse; ita tamen, ut hic terminus prorogari et contrahi possit, prout utilitati ecclesiae conducere videbitur.

Decretum de eotsoilio Jbtiende.

Cum, auxiliante Deo, omnia quae pro huiua concilii provincialia argumento fuerunt praestituta, iam pertractata, exponas et statuta siat, et patrua synodales ad gregis sui curam reverti optent: de consilio et ascensu reverendiarimoram comprovincialium episcoporum statuimus et decernimus, praesens concilium conclusum et iam finitum sese. Deo gratias!

V. ACTA CONCILIUM gUBOCUTA

1. Litteras motrepeUtas tMoeemis, qalbue asta ot dserota nr-m issilimi·· limini riii|eiiT i1a ťfnreml-

Beatissime pator.

Ecclesiasticae provinciae Celocearis et Bareieasis coneilium, antequam occiperet, sanctitati ventrue a me comprovincialibaaque episcopis reverentteaime annuntiatum, Deo propitio duarum hebdomadum intervallo eat transactam.

Quantum ia nobis aet, invocato Spiritus sancti auxilio, omnimodo edaitebamu provincialis bains ioondilii decretis concordi voto conditio oa sancire, quad hae pressertim temporum oalamitate ad fidei depoaitnm conservandum, eoeloeiae eaarem propugnandam, mores oorrigeudoa, pietatem ot caritatem ia populis sollicitadiai nostrae creditis excitandam et alendam, Sorumquo spiritualem salutem procurandam maximo idonee fore reputavimus.

Qua quidem in re, nulli parcentes labori, oa cum fiducia versabamur, quod si in salebroso ac multiplici hoc opere nonnulli irrepsissent errores, hi irrefragabili sanctae sedis apostolieae iudicio, cui acta synodi subiiei debent, sint corrigendi. Cum igitur ideo, tum quam maxime ut intemeratam ac filialem erga Christi in terris vicarium meam non minus ac suffraganeorum huius provincias episcoporum venerationem, obedientiam et devotionem B facto quoque perhibeam: acta et decreta concilii nostri, hisce advoluta, cathedrae Sancti Petri, omnium ecclesiarum matris et magistrae, examini et iudicio humillime submitto', tunc utique promulganda vigoremque naotura, dum suprema sanctitatis vestrae auctoritate fuerint sancita et approbata.

Quod reliquum est, non cessat universa haec provincia Deum ardentimimia exorare precibus, ut ad ostendendas gratiae suae divitias, sanctitatem vestram diu multumque servet sospitem et incolumem, ad cuius pedes provolutus pro me et coepiscopis meis, totius item provinciae Colocensis et Bacsiensis clero populoque, apostolicam benedictionem humillimo efflagito, ac in devoto beatorum pedum osculo summa cum veneratione emorior.

Sanctitatis vestrae humillimus et obsequentissimus filius:

losephus, m. p , archiepisoopus et métropolite Colocensis ac Bacsiensis. «

Colocsae, die 29 septembris 1863.

t. Bospoasam saaetisalmt domini PII papas IX ad hetrepolltam Cstoooamm.

Pins papa IX.

Venerabilis frater, salutem et apostolicam benedictionem. Libentimimq quidem animo tuas nuper accepimus litteras III ludendas proximi mensis octobris datas, quibus, venerabilis frater, nobis misisti acta provincialis concilii a te et a venerabilibus fratribus istius ecclesiasticae provinciae episcopis tuis suffragantis recens celebrati, ut acta ipsa supremo nostro st huiu apostolieae sedis Indicio ex more institutoque maiorum subiioerentur. Noe eadem acta nostras congregationi Tridoatinie decretis tuendis iatnrprotandisque praepositae, cuiu auxiliarie opere, quemadmodum optimo noscis, ad huiusmodi cognoscenda negotia uti solemus, examinanda atatim D commisimus, ut ipsa congregatio omnia «oouretireimo perpendat ot ad nes deferet, ac deiade congruum tibi dat responsum. Interim vero tibi m tuis suffrsganeis summopere gratulamur, do eximia erga nos ot hanc Petri cathedram, omnium ecclesiarum matrem ot magistram, fido, amore et observantia, quae ia te ac ia tuis auffragaaeis enitet. Singulari autem voluptate ex tuis litteris agnovimus, qua cura, studio, labore in hoc celebrando concilio omnis a te ab eisdem tuis sutfragaaeio opere fberit adhibita, nt concordissimis animis sa ederentur decreta, quae ia hisce praesertim taatis rerum asperitatibus tantaque temporum iniquitate pseciat in iotis regionibus aaaotiamasao fidei noatrae depositum integrum inviolatamque custodire, oteetbo-Ueao ecclesias causam, iam, doctrinam tueri ot cleri disciplinam sartam toetamque servare, ot populorum roUgionom, pietatem, morumque honestatem, probitatem quotidie magis excitare ao mutuam eorum

«r

caritatem fovere et InAamssare. Itaque hans egregiant taa- at tuorem eoopisooporaui pastoralem sollicitudinem debitio meritisqno ludibm proeequimur. Oerti autoin ramu, ta ... taoa aaftagaaaaa divino auxiHo fretos nihil nuqum intutatum aaaa relicturos, at divina nostra reUgio fiiaoqeo calatoris doctrina in intis dioooaaibaa magis in dine vigut, floroat ae dominetur, at fldelee ioti pepuli qutidio magia enutriti verbis fldei, at per gratiaram ehariamata confirmati, alacriori aequo pede incedant par semitas Domini, nt adrerreariorom detegantur in aidiae, profligentur"errores, atqne nt miseri errantes ad aalutio tramitem revocentur. Optamus autem vehementer, nt a te, venerabilia frater, atque ab epiacopia tuia suffraganeis, nna eum univsrso isto clero populoque fideli, ferventissimae diviti in misericordia Deo aine intermiaaione offerantur preoea, ut exaurgat et indicet «aneam auam, et ecclesiam auam aauotam a tot tantiaque eripiat calamitatibus, eamque novia sc splendidioribus ubique terrarum triumphis exornet et augeat, atque omnM eecleaiae et huiua apostolicao aedia hoatea humiliet, eoaque de perditionia via afl iustitiae, veritatis salutisque semitas reducat. Pro certo autem habe, noa in humilitate cordis nostri ab ipso clementissimo Domino enixe exposcere, ut uberrima coelestis suae gratiae dona super te et episcopos tuos suffraganeos propitius semper effundat, quae in dilectas quoque oves tuae et illorum curae traditas copiose descendant. Atque horum auspicem et certissimum praecipuae nostrae benevolentiae pignus, apostolieam benedictionem effuso cordis affectu tibi ipsi, venerabilis frater, aliinque venerabilibus fratribus sacrorum istius ecclesiasticae provinciae antistitibus, tuis suffraganeis, cunctisque clericis laicisque fidelibus tuae et illorum vigilantiae commissis peramanter impertimus.

Datum Romae, apud Sanctum Petrum, die 26 novembris anno 1863, pontificatus nostri anno XVIII.

Pius papa IX.

S. Litterae eaiMattaeiml eariUaalla ('alertai, sacrae een-(renatleals eeaellU praefecti, ad Mtrepelltaai Coloeeaaem, de reeognltleae aeternas et decretorum eeneilU.

Perillustria ac reverendieaime domine uti frater.

Acta et decreta synodi provincialis Colocensis et Bacsienais redeunt ad amplitudinem tuam accurate ab fioc sacro consilio Tridentini iuris interprete ac vindice ex instituto expensa ac recognita. Porro gratisgimum mihi accidit amplitudini tuae oeterieque suffraganeis antistitibus significare, huiuamodi vestram opus tum sanctitati suae, cui specialiter de more relatum eat, tum huic sacrae congregationi, cui praesum, admodum aanejtlacniaae, nee dubitant, quin Christi fideles vestris curia commissi uberrimos sint exinde fructus collecturi. Eteoim si generarim uno voluti sub intuitu totum legum haramce synodicaram corpus inspicietur, nihil sano non Unia partibus pulchre distributum, nihil non eno loco apdaaime positum et sedulo pertractatum apparet: ai autem aingulatim membra omnia spectentur, ubique looorum et quae rant bona corde pleno sectanda, et quae sunt mala, rivo palam rivo clanculo serpentia, omnino cavenda, omnium oculis indigitantur et proponuntur. ,

Et re quidem vera, agitur in primis de catholicae ecclesiae fido, quae humanae salutis initium eet ac fundamentum et radix iustifioationtb [1] Eam profecto ante omnia totis viribus religionis hostes aperte oppugnant, vel per insidias maculis aspersam fidelium animis obtrudere satagunt; at vero vos optimo consilio de huius temporie erroribus vostras oves admonuistis, libros soriptaque prava moribus eorrampsedis comparata alta voce damnastis, ae nihil nisi oeoiasiaetica auctoritate approbatum legendum pramwipsistis Subindo ros set do Romano pontifice, quam iidem tenebrarum filii, iniqua inter se societate coniuacti, utpote mystici oooleeiM corporis caput, raie praerogativis ae iaribus non modo a Christo Domino acceptis, sed iis etiam, quae ex divina providentia accesserant, quaeque in hoc rorem statu ad auctoritatem snam ia adiveras eocleaia libero exercendam tuendamque necessaria eunt, exturbaro, spoliare, et si fieri poscet, funditas evertere commoliuntur. Quocirca in sacris ecclesiasticae hierarchise ordinibus enumerandis et vindicandis, omnibus ecclesiae membris firmitatem incolnmitatemque sartam tectamque servastis, cum duplex summi pontificis auctoritas, saera et civilia, per vos adserta fuit, eamque fidelium animis alte imprimendam et sb omnibus religiose custodiendam adlaboraatis. Praeterea Moramentorum, quae humanae imbecillitati ad aeternam salutem consequendam subsidia a Deo data sunt, doctrina per omnes partes Tecte exposita fuit, quseque in eorum administratione servanda vel fugiende sollicite a vobis commonstrata fuerunt. Ut ecclesiastici ordinis coetus immaculatum se custodiat ab hoc saeculo praeliaque Domini proeliari scite calleat, clericalis adulescentiae institutionem in seminariis tum magnis tum pervis providentissime commeadaatis, et qua ratione pietatis studium et scientiarum^cultus in omni vitae cursu nedum servari, sed et a> dies augeri queat, sedulo curastis. Quoniam vOro ecclesiasticus ordo non solum membrorum suorum sanctitatem curare, sed et populi sibi concrediti religionem probitatemque tueri et in melius quotidie adducere debet, [id] perbene a vobis factum est. tam indicatis morbis, qui C gregem per haec tempora inficiunt, quam propositis remediis, quibus puellaris aetas in primis, omnesque dein adulti homines servari queant incolumes ac etiam validiores affici, praecipue per frequentiorem sacramentorum usum piumque in sanctos coelites ac beatam Mariam virginem affectum et devotionem.

At vero sicuti gnaro industrioque agricultori satie non est ad laetam uberemque segetem percipiendam, bonum frumentum iacere, nisi agro omnem operam ac laborem iugiter usque ad messem impendat, ita nec voe spiritualium, qbaa vobis proposuistis, utilitatum fructum recolligetis, nisi absque intermissione synodicorum decretorum exeeutionem et observantiam omni studio ac diligentis curetis aC perseveranter urgeatis. Quam ad rem certissime assequendam, inter alia praecipue conducet dioeoesanarum synodorum celebratio, quibus primo quoque tempore, quando strata iam via est, serio D incumbere debebitis, ac necessariam hanc vestris inceptis coronidem imponere non retardabitis. Ex quo profecto facilis ot commoda vobis occasio praebetur, ut'id quod in provinciali concilio desiderandum videtur (nempe poenalis- legum latsfüm sanctio, que quidem omnia legis complementum est), in synodi dioecesanse decretis peculiariter adiiciatis ac suppleatis.

Quod snpereet, ex adiecta pagella edoceberis, amplissime domine, que sacra congregatio speciatim animadvertenda et corrigenda oetuuit.

Denique hisce de mandato sacrae congregationis perscriptis, quod singulariter ad me pertinet? impensos uimi mei sensus testatos velim amplitudini tuae, cui fausta quaeque ae salutaria a Domino precor, amplitudinis tue uti frater studiosissimus:

Prosper cardinalis Caterini, praefectus.

Petrus, archiopisoopus Sardianus, pro-secretarius.

Romae, 30 septembris 1864.

1 Coae. Trid, assa VX ds test, mp. A

A.

DKMSTA OOHCIUL

TITULOS L

Da fid· at daatttaa aoefieaiaa.

Caput I.

lit Dm.

Cum ab ao iade tamper·, qao pater mandaoii portentum illud blasphemiae „vτϋύ *tient* dû" 1 protoparentibus suggeeaarat, nunquam dafaissent, qui in cordi» sui impietate veritatem Dei in iaiuatitia detinerent: nostro aevo quorumdam luper-. bia et pruritu» aousqua processit, ut ȍmni veritati» tam rationali» »eu naturalia, quam revelatae seu supernatural·· fundamentum attentarent evertere; ipsum quippe Deum, exiatentiam eiu» atque ementium in dubium advocare, vel etiam penitu» negare non erubeaeerent. et- super astra solium •uum exaltando dicerent; *„iimilie tro altittime."'* Enimvero quin inviaibilia ipsius a creatura ь mundi, per ea quae facta aunt, intellecta conspicerent, sempiternam quoque eiu· virtutem et divinitatem: ^evanuerant iu cogitationibus suis et in hac menti· aberratione mutaverunt gloriam incorruptibilis Dei in aimilitudinem imaginis corruptibilia hominis et volucram et quadrupedum et ∲erpentium et inaipientea. quales sunt, comminiscuntur seipsos esse deos, et omnia esse Deum et Deum esse omnia ceu animal quoddam universale, ex hac rerum universitate conflatum, quod continua quadam indefinitaque evolutionum serie ac progressione vitam suam explicat. Pantheism· hae blasphemiae sunt ad evertendam universam religionem pietatemque erga Deum creatorem omnium, tum vero maxime ad illam fidem subruendam, quam Christus dominus in Deum Patrem habendam hisce commendat verbii. *„Haec eet vita aeterna, ut eognoecant te talum verum Deum, et* c *quem mititti letum Ȼkrietum."*

Immane hoc figmentum, quod non unus error est, sed errorum immensa congeries, in omnium fidei moramque praeceptorum ruinam et humanae societati» salutisque publicae subversionem ao interitum comparata, synodus exhorrescens non tam haereticum, quam insanum censet, reprobat et damnat, et cum concilio Lateranensi * firmiter credit et confitetur: Deum summp simplicem, prorsus indivisibilem, substantia sicut et perfectione infinitum, et do se dicentem: *Ego tum, qui ȶum,* qui licet sibi sufficiens et a se ipso beatus, in principio libera voluntate creator fuit, non autem plasmator tantum, et ordinator coeli et terrae, visibilium omnium et invisibilium; qni utraque non ex propria substantia per emanationem emisit, sed vere e nihilo creavit, quique per hanc creationem nec limitatus dici potest, neo divisus, nec D imminutus, nec ulla ratione mutatus, sed idem in aeternum permanens et ab operibus suis omnibus distinctus atque diversus, licet cunctis tum substantiae immensitate, tum potentiae influxu, tum sapientiae regimine, ita intime praeeens sit, ut verissime in ipso vivamus, moveamur et simus.

Pari Inodo reprobat synodus et damnat idealism· commenta, quibus Deus asseritur voluti «yo ▪KMMrsoZs absolutum, a quo pendeat noa *ego,* quibusque inducitur proprius scepticism», et verissimus porro nullismus.

Reprobat perinde psendophilosop^mm aut etiam quorumdam theologorum insaniam, qui falsi traditionalism· principiis abrepti, veri Dei exiatentiam speculative seu ex ratione demonstrari posse negant.

Perhorrescit et illorum impia» blasphemias, qui aagustisaimam Trinitati» myatarium volunt osse symbolam systematis pantheistic·, quo ea» unicum »ibi fingunt, aonataaa a Dao. natura et hunaaitata, aut qui idam aaaetiaaimum mjratariam inanibus verborum sonis: „iufinitum finitam et finiti ad infinitam relatio|' traducant mafia quam avertunt.

Verbo: .reprobat et damnat omnia sacrilega commenta, nuperrime proscripta a supremo eccle- •iae catholicae doetore atque paatore Pio IX/ 1 quae, evacuata vera creationi· e nihilo notione, divinam (ubatantiam sive directe «ire indirecte negant ease vere, absolute et sub omni respectu a quacunque alia substantia, tam visibili quam invisibili, diversam et distinctam.

Caput II.

De domino naîtra lent Ckrieto.

Posteaquam multi exivissent seductores in mundum, qqj non confitentur lesum Christum filium Dei Patris unigenitum, quem ipse ante saecula genuit, venisse in carne: eo insaniae progressi sunt, ut historiae temerario ausU contradicendo vitam lesu Christi in evangelii» descriptam, mythicam, aut humanis figmentis ornatam fuisse contenderent. Scilicet quia repleti iniquitate nnn probaverunt Deum habere in notitia, ideo erraverant in cogitationibus et secandum insipiens cor poram defecerunt in scrutationibus suis, cumque se sapientes dicerent, stulti facti sunt. Nihil pnim esse potest ita insanum et absurdum, quam octodecim saeculorum fidem, aereis marmoreisque vetustatis monumentis, quae nova iugiter de martyrum sepulchri» in lucem protrahuntur, in hanc usque diem tutam et oculis manibusque contreetabilem. fallacibus contecturis et praeconceptis opinionibus posthabere.

Ab huiusmodi blasphemiis abhorret haec synodus, innixa ecclesiae Dei, quae est columna et firmamentum veritatis, quaeque habet testes fideles, qui annuntiarunt nobis, quod ipsi vjderunt oculis suis, quod perspexerant et manibus suis contrectaverunt de verbo vitael, quod caro factum habitavit in nobis, habens insuper immensam nubem testium * martyrum, confessorum et patrum, qui serie nunquam interrupta semet exceperunt, quae tandem omnis tam sacrae quam profanae historiae irrefragabile habet teetimonium; confitetur autem dominum nostrum lesum Christum vere apparuisse in carne, et visam fuisse gloriam eius quasi unigeniti a Patre, plenum gratiae et ∲eritatis tum potentiae, cui venti et mare ad nutpm obediebant et portae inferi subiiciebantur, qui potestatem habebat animam suam ponere et propna virtute de morte triumphare, captivamque ducere captivitatem nostram; ac ideo haereditavit a Patre nomen quod eet supra omne nomen, ut in eo omne genu flectatur coelestium, terrestrium et infernorum, et omnis lingua confiteatur, quia dominus lesu» Christas in gloria est Dei Patris ?

Porro damnat synodus eorum errorem, qui per inanem philosophiam seducti, unigeniti Filii Dei gloriam evacuare nefarie praesumentes, eundem sophistarum numero accensent, qui doctrinam a se traditam, non a Patre, qui eum misit, ut illuminet mundum, acceperit, sed e veteris sapientiae promptuariis in sua redegerit. Cum vero haec impia, fidei in dominum nostrum lesum Christum pervenio ad mentes fidelium corrampqndas eo magis

• IH. 5. * loan. XVII, 8.
• Italae XIV, 14. 1 Coae.Later.IV.cap,2,[Mansi. XXII, M8D).
1 Rnm.1,90-3. 'ïχo A III, 14.

• I«~allocuL 0 inall IMS.
1 I Ioan. I, 1. * Ioan. I. 14.
▪ Hsbr. XII, 1. * Philipp. II. lb-1.

comparat· ait, quo hominee noatri tbmporis pro- •ior isveniuntur ad aureo praebenda· ;magistris mendaeibua, qui semper dheut at nuquam ad agniti···· veritati· perveniunt; ail vdro magic a fide «lienum «it, qua ab illorum testimonio discedar·, qui netam nobis fecerunt domini noatri Icon Chroti virtutem et praaaentiam. ipsi «peculator·· facti magsitudinU eiua, aadierunt vocem huiuscemodi dalspaam ad eum a Deo Patra: eet fiiete ·„ «„ tUsetas, ta gee euhi rempli»»·, ipsum endit 1 audiverunt et ipsum affirmantem rqui misit me, verax eat, et ago quae audivi ab eo. haee loquor in mando '. et „ai smAt umt mi&m ersders, opcriiec endite" synodus plena fide profitetur lean· Christum Deum venta de Deo vero, lumen de lumine, qui ,venit in mundum, ut illuminaret omnem hominem venientem in hunc mundum, ut enarraret quae vidit in «inu Patria atque vocaret no» in ^admirabile lumen suum reprobet vero et damnat illo·, qui negant hanc esae vitam aeternam, ut agno«camn« qnum verum Deum et quem misit letum Christum, ut doceret not Deum adorare ia spiritu et veritate, et purgationem peccatorum fgeiens. «ederet ad dextram maievtati» in excelsis ·.

Caput III.

De Spirit· MMcto.

In profe«alone mysterii «amae Trinitati· catholica fidea admittit et cum Patre et Filio venestur 'Spiritum sanctum. De hoc synodtn cum praeclariuimo symbolo fidei in concilio Toletano XI. anno 675 edito, confitetur: „Spiritual quoque aanctum, qui e»t tertia in Trinitate paryona, unum, atque aequalem cum Deo Patre et Filio credimus eaae Deum, uniua substantiae. unius quoque eaae naturae non tamen genitum vel creatum, sed ab utriaqué procedentem, amborum ea«e «piritum. C Hic etiam Spiritu· «anctu· nec ingenitu·, nec genitu« creditur: ne aut «i ingenitum dixerimu·. duo· patre· diqamua. aut ai genitum, duo· filio· praedicare montaemur: qui tamen nec Patri· tantum, •ed «imul Patri· et Filii Spiritui dicitur. Nec enim de Patre procedit in Filium, vel de Filio procedit ad aanctificandam creaturam, «ed simul ab Btrivque ptweaainie monatratur; quia carita· «ire •anctitaa amborum 'agnoscitur. Hic igitur Spiritu· ••netu· missu· ab utrisque creditur, sed minor a Patre ot Filio non habetur: «iciM Filpu propter asiuroptam carnem minorem se FTriro et Spiritu «ancto eaae testatur. Inauper, ut habet idem concilium: „Confitemqg igitur et credimua «anSfeta atque ineffabilem Trinitatem. Patrem et Fil^B et Spiritum aanctum, unum Deum naturaliter etde unius substantiae, unius neturae, unius quoquo maiestatis atqne virtuti·. Denique hanc de saiha D Trinitate doctrinam concludimus verbi· eiusdem concilii: „11oc tantum brandum nobi· eat et petendam, ut cum peracto finitoque indicio tradiderit Filius regnum Deo Patri, participes nos efficiat regni sui, at per habe fidem, qua illi inhaesimus. cum illo sine fine regnemus. 1 g

Caput IV. g

'De eceUna,

ijuamdiu ece'esia diluvio huius roeculi innatat, pultatur fluctibus, exagitatur tempeetatibua, nec unquam quiescit ventus contrarius, et inter consolationes Dei et persecutiones mundi peregrinando procurrit. At vero adulta hac in omni nequitta et iniquitate mundi aetate atrociaaimi plane in eam furunt hostes. quibu· nomina milio, mille aunt nocendi artae. Sed maior eet. qui interpellat pro nobi· ? et loeutna est ad Petrum. „ Tis ss Pstras, «l super haae patrem aadrjicnhe eeeMom mean·, at pertes «q/arv ··· proaaoMunl edeersas com."* Item: „A ey> repeat pre te, «t non defieiet jUee tua, et tu aUqt&iede eeaaeretu enafineea filtre too·. Et rursu·: „Sfo eeiiseum aua» •aueiieu diet»/ tufae ad ceeusatatatteaeat eaaeali." *

Unde cum statori ecclesiae mare et venti obediant: ideo novit illa beneficio Domini de suis cladibus triumphare, atque hoe habet proprium, ut dum peraecutionem patitur, floreat; dum opprimitur, enecat; tunc «tct. cum «operari videtur. Nempe cogitationee Dei non «unt sicut cogitatione· hominum.

Exinde aene ecclesiam catholicam divinum opn· eaae, ipsa historia octodecim saeculorum atque quotidian· experientia tanto magi· perhibet, quanto evidentia· ept, quod a nulli· tumultuantium errorum fluctibu· passionumque impetibus. quibus hostea veritati· ac virtuti· illam continuo oppugnant, unquam subverti potuerit: ut adeo arca haec, pro salute generi· humani divina manu constructa, aequori mortalia vitae uaque finem saeculorum innatet, portumque talutia quaerentibus «ecurum •empeo-transitum offerat. Upo vero eam ainguli mortmes possent agnoscere. insignita eat per Dominum quibusdam dotibus notisque. quibus demonstratapuneti· ·· in ea ealvare volentibus materna viscera exfilfiet. I nde fecit eam Dominu· unam, quae ubique gentium eadem praecepta morum et fidei exhibet, iiadem utitur saluti· medii·, idem incruentum lacrificium immolat, atque eundem supremum pastorem venerando in unitate Petrae conaurgit. Conatituit eam «anctam. Ipae «anctu·. impollutu·, «egregatu· a peccatoribu·, et excelaior coeli· factu·, tradidit ei «aeramenta, quibu· omni· iuvtitia confertur, vel accepta augetur, vel ami«»a recuperatur; contulit ei «anctorum infinitum numeru4P qui vel ut in duodecim tribubua Israel orbem iudicantes apostoli. vel ut purpurei· victoriae coronia rutilante· martyre·, vel utJfi sangujne agni dealbati eonfeMOrea, vel ut candida serta gestantes virginea gaudii· merentur perfrui sempiternis. Fecit insuper Dominu· hanc eccle•iam catholicam, eam per cuncta saeculorum tempora, omniaqn· loeorum spatia diffundendo, «ironique certa ape recreando, venturum tempus, ubi quemadmodum unus eat paator loan· Christu·, ita unum fiat ovile ex omnibus, quo· cuncto· et singulos idem redemit Christus auctor eccleaiae, ut omne· in optatum sinum eccleaiae confluant.

Suam demum Dominu· ecclesiam apostolorum fundamento superimposuit, in quo et successionis legitimorum paetorum non interruptam conservat •orient, et suae doctrinae, integritatem Spiritu •ancti «aOiatentia iugiter custodit. Hia noti· in•tructa una, Macta, catholica et apoatolica eccleaia Romana, non potest non aolam •alvifleara agnosoere; immo veritati et earitati nihil oonformius. quam manifeste profiteri a»am aaae veram ecclesiam, et ia hac sola exhiberi viam, quae cuncto· in ea ambulantes ad salutis metam perducat, .dicente «ancto Cypriano. „Aqua ecclesia· fidelia et salutaris'et «ancta oorrumpi et adulterari non' poteat, aieut et ipaa eoclaaia incorrupta et caata et pndiea eat „Nam Cbrietaa arbitrio et nutu ac

I 11 Petri I. ls-7. * loaa.1, IS.·
• loss. Vin. M. • I Patri II, ».
• loaa. X. SB. * Habr. I.X
' t veeil. Totetaa. XI. prosos.. [Manti, XI, 1SS-7].

' A Asg., Seme M m era··. Mattk.
• Msttk XVI. 18. • Lac. XXU, «U.
I MattA XXVm. >>
• Xf. T3, ad Mei, B. ·, Sfp. V, t, pag. »l».

praesentia sua «t praepoaitos ipsos at oeeloaiam cum praepositi· gubernatl .Ptltr tfjftit Mftf ΦβΜΜΙ

yug MWBtO I® IβNIAtll

„OporM ΛM ilium rrfutn, imttc fouet m m in-- 9tlb titit M

Unde manifeste constat, quanta fidalas erga ecclesiam catholica· adhaseiose, reverentia, grati-Rudine. obedieatia atque amore ferri debeant velat suam matrem, et valut illam salvatoris iantitutioaem, ia qua maximum suae «alutis negotium largiente Domino perficiunt. Quapropter confitetur- haec synodus ecclesiam Christi essa colapnam et firmamentum veritatis, et quemadmodum non eet aub coelo datum hominibus aliud nomon, nisi leans, in quo oporteat nos salvos fieri, ita ab ipso nonnisi una instituta fuit ecdeaia, in qua haec salus obtineri posait. Confitetur praetere· eandem ecclesiam ease magistram veritatis infallibilem, quae doctrinam suam divina auctoritate praedicat, mysteria salutis divina missione dispensat, sua virtute operatur, sua libertate gaudet, euo iure vitaque superna vivit; esse sodtetatefn externam, visibilem, perfectam, indefectibilem. supra petram aedificatam, quae divini iuris auctoritate et potestate, quam mundus nec dare potest nec accipere. fideles verbo Doi et sacramenti· pascit, per episcopos aub dependentia Remuai pontificie regit, coercet et ad vitam aeternam perducit cumque scclesia sit a Christo instituta ad formam regni iure nativo: eidem omnia et singula competunt, quae ad existentiam suaeque vitae explicationem ipsa iudicat sive necessaria sive opportuna.

Ex\adverso damnat et reiicit synodus omnes doctrinas at illorum studia, qi>i somniantur ecclesiam a deposito fidei defecisse, ac iam in se ipsam collabascere, iam huic saeculo conformari vane sibi blandiuntur; porro qui mira quadam idearum ac rerum confusione omnia miscent, neque, ut par est, inter cultum et cultum, doctrinam et doctrinas, aeternes Dei veritates hominumque commenta distinguunt, vel qui docent ecclesiam esse invisibilem. e solis quos vocant spiritualibus constantem, vel qui illam in fidsi morumque dogmatibus perfectibilem praetendunt, vel qui eandefil ab humanis originibus repetunt, vel potestati civili aliive cuicunque humanae potestati obnoxiam.faciunt; damnat praeterea et reiicit eos. qui affirmant ecclesiae potestatem non ease deaaper, sed a populo vel imperio temporali tributam; tum qui decent omnes chri|tianos esse potestate spirituali pares, quasi nulla' daretur distinctio ordinis et iurisdietionia inter laicos et clericos, et rursum quasi nulli farentur gradua sive ordinis -sive iurisdictionia inter mlos, quos Spiritus sanctus ab initio posuit regere ecclesiam Dei, quibusque Petrum praeposuit, ut pasceret agnos et oves, et inter eos qui secundi ordini· dignitate insigniti sunt, et eo· qui in opafis ministerium adle^uutur, quique ecelesiasti^b hierarchiam divinal ordinatione institutam, vetat natem bene ordinatam constituunt.

Huc denique refert ▮ynodus perversa· doctrinas in synodo Pistoriensi contra hierarchies·· eeclsaia· constitutionem, siqas debitam obedientia met subtectionem prolata·, ot'a Pio VI papa, bulla quao incipit Mmttrmu JUm, variis censuris perstricta·, ·andemoue dogmaticam constitutionem tamquam veram Jti irreformabilem credendorum noqmam veneratur atque tota mente amplectitur.

1 8. Cypr, fa. «V, s. », sd Mlgac. IV, «oe.
• fatas. I, M-A
* I Cur. XV, N.

Caput V.

. Dr fuihuafam srrervfas hmw f/mpori·.

In novissimis diebus instabunt tempora periculosa. erunt homines se ipsos amaatee. cupidi, elati, superbi, scelesti, aiae affectione, aine pace, proditores, protervi, tumidi ot voluptatum amatores magis quam Dui, semper discente· ot nunquam ad •cientium veritatis perveniente·, errant·· st in errorem mittente· ‡ Haec per apostolum adumbrata tempore advenisse colligimus ex arvorum colluvie, quos perversi vel incauti homine· contre quodvis humanitati· bonum latiaaime dispergunt.

Quidam carnis illecebris irretiti asserere non erubeacunt: praeter materialem nullam substantiam exister·, sioque abiudicato homini spiritu seu anima rationali, qnae ad imaginem et similitudinem Dei creata eat, eius dignitatem infra brutorum conditionem deiioiunt. Perversa non minus ac vesana isthaec sententia conceptum hominis destruit, dis primée boni et mali moralis tollit, fundamenta societatis et omnia religioni·, ipsam quippe Dev existentiam et animae nostrae immortalitatem sub vertit. Apparet etiam sententiae huiusmodi virus ex fonte, voluptatum quippe sensualium consectatione. quo valut foeeundo alveo nascitur. I nde synodus haec cum sancta matre ecclesia affirmat •t asserit Deum, qui ipse est purissimus Spiritus, duplicis generis creasse substantiam, .spiritualem et corporalem, angelicam videlicet et mundanam, ac deinde humanam, quasi communem ex spiritu et corpore constitutam

Alii ius proprietatis personalis oppugnantes, bona privata tamquam furtum considerant, in quae cuique aequale itidemque directum ius vindicant. Perversa isthaec sententia sacrarum scripturarum doctrinae, rectae rationi et iuri naturae adversa, utriusque reipublicae basim, societatem quippe civilem ac domesticam penitus subruit, ordinis moralia cardine· evertit, atque sapientiaaimae creatoris oeconomiae contraria est.

Non minus repugnat veritati eorum sententia, qui verum propriumque posaeaaionia sublectum unicum volunt ease, scilicet hominum aocietatem. quive in privata proraua singulorum bona abaolutuni ius eidem aoli tribuunt, et privatas possessiones omne· illius administration! resignandas contendunt, · quibus deinde pro ratione sua cuique pars obtingat. At enimvero quia non ex•ecretur sententia· perversitatem, qua Deo altissime mortalium substituitur societas, quis non abominetur sacrilegum hoece commentum, quo sacerrima dotneatica· societatis vincula rumpuntur, quia non detestatur hooce absurdum imaginationis figmentum, quo societas absque inaequalhate bonorum «t iurium constituenda perhibeturt Unde haec synodus profitetur Deum ease omnium largitorem bonorum, in cuius manu snnt iura omnium, singulorum aequa ac regnorum, qui dat omnibus artlu enter, qui aperit manum suam et implet omne animal benedictione, cui derelictus eat pauper et orphano ipse eat adiutor, qui vult, ut singuli ia vultus sudore vita· suae media comparent, et habente· alimenta hia contenti sint, et qui farari ac rapere vetat non singulis tantum hominibus, verum etiam hominum societatibus.

Accedit et alia perversitas hominum, magnum 'fidei beneficium non aestimantium. vel etiam ignorantium^qui ea. quae captum rationis superant, e religionis ambita reiiciunt, malentas in iis, quae

* II Ttis. mite ssq.
* Csedl Lstenà. IV (c. 1. ds eatK. Msari. Cmrii. xxn, Miμ

positivae divinae revelationi innixa aunt, lue· super- h natural! destitui, quam finitae rationis limitée agnoscentes coelestis sapientiae lumine instrui. Quae quidem sententia non modo intimo euiusvis senae mentis bominis sensui contraria eoae dignoscitur, quo fit, ut plurimae semet quaestione· offerant, quarum solutio naturalis rationis viribus nunquam praestatur: sed imprimis ingratissimi in Deum animi monstrum est, qui, sicut omnis historia ipsam sanam rationem oertam reddit, multifariam multisqae modia olim loquens patribus, novissime locutus est in Filio; qui sicut ab origine humani generis pater exstitit et institutor, ita deinoops gentem iudaicam singulari electione segregavit, continuis prodigiis protexit et fovit, et ister varia rerum discrimina tamdiu gubernavit et rexit, donec oeconomia praeparationis impleta, in plenitudine temporia mediator Deum inter et Homines appareret, qui nos a maledicto redimeret et in perfectam salutem assereret B Scelus sane immane et certissima foret aeterna perditio tentam salutem négliger·, immo plane respuere ea. quae Dei Filius · coelo descendens, carne humana assutnta in temporalem non secus ac aeternam nostrum salutem instituit atque dispensanda sanctae matri eccleaiae commisit.

His illi addendi, qui, ut divinae in Christum dominum et doctrinam illius fidei fundamenta Intentioribus cuniculis suffoderent, sacras scripturas excogitatis novis non minus absonis ac pervenis, quam impiis et blaaphemis interpretandi modis detorquent, ac veritates evangelii divinas in ipsius plane communism· et socialism! patrocinium, aliorumque errorum defensionem exsecrabili impietate pertrahunt. pervena infatuati cordis sui placita in sacras scripturas inferendo verbum Dei adulterantes. Quoniam vero „omnis propAstw *ecriptarar propria ueterprrtatione* aoa Jit, non num so- C *lontate* Aamana *allata eit aliq<tatuh prophetia, eei Spinta emeto irupiroti locuti euut emeti Dei ho·* ñfines 1; et Dominus ipse apqstolis suis aperuit censum, ut intelligerent scriptures"; .ab illis utique discere oportet veritatem, apud quos est ea quae ab apostolis ecclesiae successio, illi autem scripturas sine periculo nobis èxponunt" *; idcirco synodus reiicit et damnst quaslibet scripturarum sacrarum interpretationes et expositiones, quae sunt contra eum sensum, quem tenuit et tenet sancta mater ecclesia, cuius est iudic«re de vero sensu et interpretatione sacrarum scripturarum, quemve unanimis consensio sanctorum patrum tenet; eum nihil utique sanae rationi magia adversum sit, quam in divinorum eloquiorum interpretatione hominem finitae mentis, vel unicum vel supremum arbitram summae rationis divinae statuere.

Damnat porro synodus etiam novissimam in- D felicium quorumdam hominum commentum, qui se Nasarenos dictitante·, e· 'qua· positiva religio suggerit utplurimum reiicinnt et suo duntaxat sensui innixi, sacrarum scripturarum effata ad suorum phantasmatum suocoliamen detorquent, atque perversitatem suam per exitiale odium exhibent, quo a sacerdotio leeu Christi abhorrent, illamque nefariam aversionem, qua sacrificium incruentum refugiunt, ae cultum publicam divinum contemnentes privata duntaxat conventicula sua adeunt. Beatam virginem, hanc mortalium inter fluctus procellosae huius vitae securam ancoram, taaquam mulierem ceteris Adae filiabus prorsus aequalem traducunt, impie blasphemant. Salutarem animarum, quam Christi domini misericordia exhibuit, secundam post naufragium tabulam, sacramentalsm ntpote confessionem aversantur, ipssmque regenerationis fontem eum animae prolium enaram periculo vsl ad longius tempo· differendum, vel pronos negligendum impie statuunt: legem denique pro insto non esse positam, seque insto· et Bpnita Dei singulariter illuminato· lactantes, civili ac sacrae reipnblieao bellum indicunt Commeata haec suat aberrantis ingenii, immo diversorum diversis locis et vicibus damnatorum somniorum congeries, quam synodus, utpote veritati adversam ac animaram immortalium saluti extimescendam, sxeeratur et damnat; omnem vero paternam sollicitudinem ad salvanda· eorum animas adbibendam statuit qui qubeunque infelici nexu bis hominibus associati, huiascemodi decepti erroribus, eo manifestius aeternae sua· saluti· periculum adeunt, quo luculentius constat difficillimum fore, homines incultos. se φηι· plenos, in suo sebsu pertinaces, sine extraordinario Spiritus sancti rebelles eorum voluntates validius compescenti succursu, humane labore ad msliora posce converti. Unde cumprimis precum suffragia adhibenda abundantiori sollicitudine expoecimus. quo infelices bi .homines luce divinae misericordiae irradiati, videant barathrum, cuius semet faucibus devorandos offerunt, cum in quorumdam seductorum gratiam recedunt ab infallibili ecclesiae Romanae magisterio, quod ubi fidelibus articulos fidei erodendos proponit credentium temporali et aeternae felicitati optime prospicit. Quoniam vero infelices tales seductores exinde solent ad decipiendas animas laqueos extendere, quod mentieotes asserant, se per istiusmodi novae consociationis ligamen obtinuisse, quod a gravioribus quibusdam criminibus, uti furto, blasphemia. ebrietate abstineant quibus antea irretiti vixissent. quasi non sua culpa peccaverint, sed defectu favorum ecclesiae, quos nunquam in suum usum converterant agendum cumprimis, ut non modo veritates fidei, hisce commentis contrariae, luculen tius exponantur, sed et ut virtutum peccatis actu vigentibus oppositarum splendor in fidelium grege manifestus comparent, unde etiam ii qui stant ex adverso, videntes opera fidelium bona, glorificent unum Patrem, quem nobiscum communem habent, per auctorem nostrae sanctae fidei, cuius virtus ex fructibus optime noscitur.

Caput VI.

De hbrie κηριογα malit et arhlna
eomempeueli moret.

Inter diversa insidiarum genera, inquit summus pontifex '. quibus vaferrimi ecclesiae humanaeque societatis inimici popnlos seducere adnituntur. illud carte in praecipuis set, quod nefariis consiliis suis iam diu paratum in novae artis librariae pravo usu inveasrunt Itaque in so toti sunt, nt impios libello· et ephemerides ac pagellas mendacii. calumniarum ac seductioris planas, sdere in vulgus ac multiplicare quotidie non intermittant Sane merito .perhorrescimus, nt inquit Gregorius XVI summas pontifex', intuentes, quibus errorum portentis obruamur, quae long· ac late ubique disseminantur, ingenti librorum multitudine, libellisque et scriptis, mole quidem exiguis, malitia tamen permagnis, ex quibus maledictionem egressam illacrymamur super faciem tona·.'l

.Immo eousque progressa est iniquitas, ut, praeter colluviem perniciosorum librorum religioni per ·· infestam, in religionis detrimentum vsrtere nitantur

· II Petri I, 80.1.
' Lea XXIV. 44.
* S. ffes., ddv. 6aar., I. 4. cap. M. ri Migne. «d. 1066.

ı KacyeL PU IX, 4i 8 feesmbris 1848.
* Gruger. XVI, coast *Mireri.*

•ciam encras litteras, ad religioni· ipsius aedifi- a eationem divinitu· nobis data·1.[2] Conformités his tamnorum pontificem verbi·, vix aliud malum taata in ntraque republic· producit detrimenta ac multitudo malorum librorum, qui religioni et eocietati advena principia insinuant, atque veritatem iam aperta fronte oppugnant, iam cuniculo· latenter •affodiunt, unde facilia· cordibua hominum tuum virua-infundant. Quod vel maxime noatra aetate evenit, dum tanta librorum frequentia cernitur, dumque quaelibet conditio hominum promiscuis lectionibus curiosius inhiat. Hinc eat. quod multorum fide· naufragium patiatur, hinc quondam principia omni ordini advena inficiunt, quoadam universalis erga re· divinae tarditas. immo taedium occupato· tenet, hinc non paucoa sensuum irritamenta captivo» detinent, hinc complures aecum ip»i< atque cum suis relationibus incontentum animum contrahunt, quia videlicet cogitant et sentiunt, II quemadmodum suo» ãntesignano· pravorum quippe librorum auctore·, cogitaro acntireve advertunt. Exinde modestia. pudor, morum «implicitae atque obedi< ntia domestica non aecus ac publita vapulat, quia aetas iam immatura avide arripit libros, quorum acopux est indulgere omnia «cnribus, incautam juventutem adultorum docere vitia, singulis ea quae appetunt sub exoptato colore sistere, morum repagula penitus confringere, timorem Domini conculcare. sanctam ab ipso Deo inculcatam erga divinae potestatis vicario» sublectionem e cordibus subditorum evellere, et «ir-acquisitis permultis lectoribus. aliorum salutis dispendio suo temporali hicro prospicere, ad imaginaria· quasdam spes fovendas aggreghre malecontentos socio», ordini stabilito damna irrogare, atque ecclesiae quantas possunt inferre iniuria». Quo graviora sunt haec mala, quae ex hac librorum moralitati ac religioni C adversantium incauta lectione proveniunt. eo maiori sollicitudine adnitamur hanc pestem, quantum fieri potest, ab ovili dominici gregis avertere. Recta ac religiosa iuventutis institutio ad hunc quoque scopum plurimum efficit, quo videlicet mature instillato religionis sensu, meliora edocti- iuvenee sensualia minime appetant. Cum immatura cumprimis aetas semper prona sit in vetitum, cupiatque negata ideo synodus animarum curatoribus et magistris scholarum iniungit et mandat, quatenus a similium librorum lectione incautam iuventutem omni meliore modo avocare contendant; ad idipsum provocat etiam parent··, quos quidem ad suas prole· ab impiorum ac malorum librorum lecfione arcenda· natura et religionis vinculum obligat. Pariter agendum, ut ephemerides et quaedam periodica scripta ac fasciculi, ut plurimum dogmatibus ecclesiae castisque moribus adversi, a fidelium coetu d arceantur. Quidquid enim lege dtyli nunc aut postea sanciatur circa scribendi et ia vtrigus scripta spargendi libertatem, nemini attamen integrum est infitiari, quod pastoribus ecclesiae, quibus docendi munu· a Christo creditum eet', non solum ius competat, sed sancta etiam incumbat obligatio libros, religionis vel morum quaestione· quacunque demum ratione tangent··, assidua prosequTatteatione. eosque si ad fidem labefactandam, aut more· corrumpendos conducant, reprobare, atque ceu venenata pocula a labiis fidelium arguendo, obsecrando, increpando abstrahere. Haec enim fuit vel ab apostolorum aetate ðisciplina cui apprime concordant leges in synodo Lak-runeori V. eam in

' Leo XU, onast. jm·mmm·.
1 Matth. XXVUI. 30.
1 Act. XIX, 18-8.

ram lata·, nec ne· eoaatitatk» a Leone X édita 1 •t a Tridenttnis patribus innovata insuper et epistola encydica Clementi· XIII de noxiorum librorum proscriptione[?] quad cuncta luculenter confirmat felici· recordationi· Oregerius XVI[?]

Quapropter declarat synodna, quaevis sacrae congregationis indicia, relate ad libro· prohibito·, sancita plenum apud nos quoque obtinere vigorem, atque ab omnibua debite observanda ëaae Inter perversa molimina, quibus hostes ecclesiae contra eam consurgunt, haud immerito refertur eiusmodi tractatuum quovis modo suscepta divulgatio, in domus fidelium illatio, qui acripti sunt ad corrumpendum •ensum catholicae fidei, ad subvortenda· pio saeculorum usu probatas devotionum praxes, ad removendum salutarem sacramentorum usum, ad suscitanda et fovenda in rebus fidei dqbia, ad congerendas contra religionem atque ecclesiam criminationes et calumnias. Huc item pertinent speciosae, fiatis dolosisve approbationibus famosae, bibliorum editiones a sic dictis societatibus biblicis vulgatae, circa quas <o maior adhibenda est cura, quod interpolata similia biblia levi admodum vendantur pretio. Unde ëuratore animarum solerter prospicient, quo sacrarum scripturarum ea sola editio fidelium usibus serviat, cuiu» a sede Rsmana approbatio nulli subiacet dubio. In genere omnia observentur, quae ecclesia catholica de legendis sacris bibliis in linguis vernaculis praecipit. *

Ingemiscendum etiam summopere est nullo unquam tempore ainoerae pietati et morum integritati maiora quam nunc structa fuisse pericula quibusvis artium producti», praesertim turpibus imaginibus et pbscoenis schematibus, impressis paginis quae plenae dolo venenoque mortifero proh dolor! nimium per urbes et oppida vicoaque ipso» sparguntur. Ne igitur fideles, maximeque iuventua in improbitatis et immoralitatis laqueos incidat, vigilantiarimam pastores animarum curam gerant, admonendo, increpando, nullique labori parcendo, ut a populo Christiano et imprimis a iuventute. pestifera huius furfuris opera arceantur; adversu» eiusmodi operum confectores Christiana pietas gladio spiritus, quod Mt verbum Dei. acrius etiam propugnanda est. et quo studiosius inimicus homo seminat aisania. eo solertiu» divini eloquii •ege· spargenda est. ut improbitati probitas, impietati pietas opponatur.

Caput VII.

D? ãpprobation librorum.

Quoniam e pervorao preli usu multum detrimenti capit eecleaia per impios conatus eorum. qui pravis libris disseminandis aolertes manus applicant, oportet, ut ex propagatione bonorum librorum non minus, emolumenti lucretur per eorum aasiduam curam, qui ad veritates etiam scripto defendendas Deo volente semet vocatos sentiunt. Hanc ad retundendos adversariorum impios conatus viam summa· in terris animarum þastor sequentibus commendat. „Ad reprimendam pravorum librorum contagionem perutile erit, ut quicunque penes vos sint insigni· sanaeque doctrinae viri, alia parvae item molis scripta, a vobis scilicet antea probata, edant in aedificationem fidei ac salutarem populi

1 Cohe. Lai Vi asm X. (MUm, ÏW, XXXII. 818-8).
1 Cane. Trid., seas XV'Ïil. ds libror, delecta, et sees. XXV. ds indic, libr.
1 KacycL tTm. XIП, bellar, t. III. p. AA.
* Baeyct Jfireri, 18 aag· 1888.
* Dscret. eoec.>rov. Toka I860, p.M. (Masri XL1V. 888-8).
* Plsj IX. encyti. 8 dse. 1848.

inatractionam. Ao vaatras Mm mtm «rit, «t aadam a •cripta, uti «t alii iaecmptac periter doctriaaa probataeque atilitati· libri ab alHa coweripti, prout locorum ant ponoaaram ratio suggteterit, inter fidelea diffundaatur." Quaro omai moliori mode agendum aet, at cam boatoe roligionia ia eoaacribendia articulis, traotatiba· ao Ubollio nootea diaaque improbo laboro iaoamaat, ii quoqae quo· ad atria aaa custodioada Dominas posuit. similam, immo maiorom ae carte laaotioroaa, ad tuendam veritatem oaram adMboaat Ut taataa conatea iato debitum modem tonoat, at lagitimM auctoritati cunctorum rom bonam promovero volontiam atudia pateant, ut anpariorum approbatione libor mainpondu· coram fidelibu amplioromve benedictionem pro legentibus a Doo obtiaoat, ut satisfiat daaiderio matri· eoolooiao, quae optat ut episcopi eolerte» omnino vigiliae in grego dominico instituant: neces·· eat, ut opera, quae religioni· argumentum B pro obiecto habent, typi· vulganda exhibeantur ordinario, et nonnisi subsecuta eiusdem permissione, rei obtenta approbatione, ad illorum impressionem procedatur. Unde epiacopua pro auo indicio rires quosdam deputabit, quorum subsidio in hoc munere utatur. Agendum rero imprimi·, ut nil quod ad pietatem pertinet, quocunqne vocetur nomine, quantumvis speciosos titulo· exhibeat, abaque ordinarii approbatione rendatur. Cade maiorem in modum ftdelibui est commendandum, ne'emant s mercatoribus foranei· libros, nisi consulta et approbante auctoritate ecclesiastica Parochis vero, verbi divini praedicatoribus, confessoriis ac iuventutis educatoribus ct institutoribus committendum, ut edoceant curae suae credito·, ne libelli» narratiunculas aut exaggeratas precum formulas continentibus inhient, qui rectam pietatem, et cultum Dei atque sanctorum cum humanis fictionibus sociant; verum potius seligant tales, qui solidam devotionem sdiuvant, cunctisque in amore Dei proficere volentibus, morum sanctificationem, caritatis incrementum et pacem animae tribuunt.

Caput VIII.

Dr *profeeeioue fidei.*

„Qui me erubuerit et meae eermouee, huue filiue homims erubeeeet, cum renent ia mauetate tua," 1 dicit salvator. Corde enim creditur ad iustitiam. ore autem fit confessio ad salutem. Quapropter imbecillis est illa fides, quae publicam profesaionem renuit; nec facile in vitam influit, quae de sua vita testimonium ferre tergiversatur. *„Quid autem proderit, ei fuit dicat fidem te habere, opera tero* aoa Cumprimis requiritur ut ii, qui ecclesiasticis ðfficii admoventur, manifestam de fide •ua professionem eliciant, dum eiuamodi muneris D exordia capiunt. Quam in rem concilium Tridantinutn ita loquitur: „Provisi ,da beneficiis quibuacunque curam animarum habentibus teneantur . . . in manibus ipsius episcopi, vel eo impedito, eorum generali eius vicario aeu officiali, orthodoxae suaa fidei poblicam facere profeaaionem, et in Romana· ecclesiae obedientia se permansuros spondeant ao iurent." * Auctoritate et exemplo huius sacrosancti concilii statuit synodus: quicumque aliquam dignitatem in -eoclaeia obtinet, vel officium quoddam aut munus, cui animarum cura aut verbi divini praedicatio annexa eat, adipiscitur, fidei profeaaionem intra duos menses nuncupet iuxta formulam a Pio papa IV datam ; aiioquin effectu earestt eius titulus, donec huius obligationi satisfecerit. Ia specie vm· ad haM Mri praiasrioae·· eUdaadai teneantur:

1. Qui ad eananioatas, dignitate·, personatus in oapitelia eathodralibu· promereatur, ot M quidam eorum opiooopo. et ia oapitalo banc profoaaioaem faciant.
2. Omne· parochi et parochiarum administratore·.
5. Superior eeariaariorum ia muneri· sui exordio.
4. ProfoaoorM, oumprimio theologiae.
S· Verbi divini praecone·, adeoqae omne· neo•aoordotee port obtentam iurtedictioMm. qua ad •aeramentum poenitentiae administrandum deputantur.
6. Hoc ipsum ludimagiatri praestare obligabuntur.

TΓΓΓΜ'β II.

Da potestate suor· st gubomattono eoolsatae.

Caput I.

De Romeuto /MKti/icf,

Cum risibili· eocleaia risibili capite indigeat. Dominus et Salvator noster Petrum universi fidelium gregi· caput et pastorem constituit, dum illi ove· sum pascenda· verbis amplissimis eoque modo commendavit, ut successore· illius eandem plsde totius ecclesiae docendae, regenda» et gubernandae potestatem habere voluerit. I num nempe oportuit pro una eocleaia eligi, ut capite constituto schismatis tolleretur occasio: sed et unam constitui cathedram, ad quam propter potiorem principalitatem omnem necesse sit convenire ecclesiam ? ut unitas ab omnibus servaretur. rHuius unitatis sacramentum," attestante sancto Leone papa ·. „ft Dominus ad omnium apostolorum officium pertinere voluit, ut in beatisaimo Petro apostolorum omnium summo {capite] praecipue collocarit ; et ab ipso quasi quodam capite dona sua velit in corpus omne manare, ut exsortem se mysterii intclliqeret esse divini, qui ausus fuisset a Petri soliditate recedere." Hanc porro cathedram unam et principalem apostolorum princeps Petrus Romae suo sanguine dedicant. Cum enim, ut ait sanctus Leo papa 'ı duodecim apoetoli imbuendum evatigelio mundum suscepisset, beatissimus Petrus princeps apostolici ordinis ad arcem Romani destinatur imperii, ut lux veritatis efficacius se ab inso capite per totum mundi corpus effunderet.-yfiinc in Romano pontifice maximo, quem CyrilluiAlexandrinus in Ephesina synodo •rchiepiscopum totius orbis terrarum, patretn et patriarcham appellat, summum pontificalis dignitatis culmen et potestatis plenitudinem, non ullis synodic·· aut aliis humanis constitutionibus attribntam, sed divinitus collatam semper venerata est catholica ecclesia.

Quemadmodum ergo Petrus erat petra seu fundamentum ecclesiae, et invisibilia ecclesiae capiti· Chriati visibilis in torri· vicarius, doctrinae fidei magister irrefragabilia, pro quo ipse Dominus oravit. ut non deficeret fide· þius regni coelestis clavicularius, cui tradita· sunt claves rsgni coelorum, denique gregis dominici pastor supremus in terris, qui et oves et agnos pascendos ita accepit. ut etsi boo esaet Petras, quod erant ceteri apostoli, non tamen essent hoc ceteri, quod erat Petrus, cui soli dictum eet: pTu es Petrus et super hanc petram aedificabo ecclesiam meam:" pari

1 Lac. IX, te.
• lac, II. 14
• Ses·. XXIV, de <vf.. oap IX

modo legitimi eius ia cathedrae Romanae culmine succeeeerea. ia quibus oemper vivit et loquitur et praecidet, nihilo sunt ipoo inferiorea, eed pari poteetatia plenitudine et omnium eoeleeiaram sollicitudine ooteroram apostolorum ia episcopatu suocesibus praevaleat, eosquo ia partem legitimae sollicitudinis admittant, depositum Mei summo et irrefragabili oraculo custodiunt, concilia ooeumouica cogunt, praesidio rogant, oraculo confirmant. atque iisdem «ncoeatariati ita faciunt plena, ut eadem capite truncato sint nulla. Unde propositiones cleri Oallicaai anno 168S editas, quas iam piae memoriae Georgius Saelepoeinyi, archiepiscopus Strigopiensis, una eum ceteris Hungariae praesulibus eodem adhuc anno publice proscripsit; itidem reiicimua, proscribimus, atque cunctis provincial- huius fidelibus interdicimus, ne eas legere vel tenere, multo minus docere auderent.

Porro summi pontifices esuras muiores cognoscunt, leges pro universa ecclesia rogant et relaxant. censuras pro utroque foro in coelis perinde ratas infligunt, et. nulla inter iura sua in accidentalia seu adventitia et essentialia seu nativa facta distinctione, omnem potestatis plenitudinem ex uno unitatis fonte habent. Verbo profitemur cum concilio Florentino; „Sanctam apostolicam sedem et Romanum pontificem in universum orbem tenere primatum, et ipsum pontificem Romanum successorem esse beati Petri apostolorum principis et verum Christi vicarium, totiusque ecclesiae caput et omnium Christianorum patrem ac doetorem. et ipsi in beato Petro pascendi, regendi ac gubernandi universalem ecclesiam domini nostri lesu Christi plenam potestatem traditam esae, quemadmodum etiam in. gestis oecumenicorum conciliorum et in sacria canonibus continetur."

Quapropter synodus, hanc patrum Florentinorum fidem toto mentis assensu amplexa, et speciatim singulas apostolicae constitutiones quae huc attinent renovans, reiicit et damnat quaecunque placita et doctrinas his oppositas, prout sunt signanter in constitutione *Auctornt Jidti* reiecta. perstricta et damnata; una revcrentissimi amoris, firmissimae adhaesionis, integerrimae unanimitatis, sanctae et salutaris sublectionis atque obedientiae religionem ac fidem palam profitetur, omnibtuqne suis fidelibus praedicat et praecipit. Damnat porro in specio eos omnes, qui sedi apostolicae non consentientes, ab eius et ideo totius ecclesiae communione se sequestrant qui extra hanc domum agnum comedit, profanus est, et qui non colligit cum Petro, spargit. Damnat denique eoo, qui solum nomine, pontificie primatum retinentes, huno ut merum unitatis symbolum habent, non autem ut verum munus et officium divinitus collatum pascendi universalem ecclesiam, quasi ceteris episcopis honoris tantum gradu, non autem supremae potestatis amplitudine antecellet Nos igitur maiorum nostrorum exempla sectantes, statuimus, praeter causae maiores apostolicae sedi reservatae, in aliis gravioribus et ancipitibus, quae suboriri possent, quaestionibus, nihil a nobis decernendum, quin huius supremae sedis oraculum consuluerimus. Cuncta etiam eius responsa atque mandata, voluti ab apostolico culmine'. vel potius ab ore patrie petram ' delapsa humiliter occipiemus, quam diligentissime exequemur. totis viribus observabimus et faciemus ab omnibua observari'.

Quamvis autem salvator noster clavos non terrenae sed ooelestis potestatis Petro eiusque successoribus tradiderit; singulari tamen divina providentia factum est, ut terra ac regio, quam apostolorum prineipum ae martyrum in spirituale incrementum ecclesiae profluus humectaverat sanguis, subie etiam eeu terrestris principatus successoribus sancti Petri obtingeret, quo eum necessitatibus ecclesiae universalis ut oportet provideretur, tum dignitati divinitus acceptae, humanae quoquo venerationis congruum tribueretur homagium; atque ut ii, quos universa ecclesia veneratur patres, non servorum instar penderent ab alieno arbitrio, sed magi pio sui ratione muneris omnibus humanis altiures respectibus in suis ferendis decretis nec spe nec métu moveri debeant, neque in suis exequendis consiliis ullo detinerentur externo imperio. Quare concilium hoc provinciale non sufficit cum beatissimo patre ostia ingemiscere super illatis recentiSsimo tempore sanctae sedi apostolicae ipsique in Petri successore universae ecclesiae irrogati gravissimis ininriis. quibus contra ius naturae, quod suum cuique relinquere praecipit, contra ius gentium, quod regna aliena invadere vetat contra ius ccclesiuticum, quod bona eccleaiae rapere prohibet. et eoutra ius sacrum et divinum, quo rem Deo dicatam profanare sacrilegum est, nefando scelere insurgitur. Contra huiusmodi ausus concordia pastorum omnium suffragia, cunctarum ecclesiarum decreta, atque universorum Christi fidelium mens et sententiq clamant. Damnat proin synodus haec in Spiritu sancto congregata nefarium sacrilegium, quo capiti ecclesiae ea subrepta sunt, quae ad maiorem Dei gloriam consecrata. absque immani scelere gravissimoque crimine rapi, raptaque retineri nequeunt; una attamen orat, ut sit omnipotens Deus misericors atque propitius infelicibus sanctae matris ecclesiae filiis, quorum sacrilega manus in patrem optimum extensa est. quatenus superno irradiati lumine, suorum delictorum serio ac sinoero dolore contriti, poenitentiam agant, matrique ecclesiae, cui perduelles intulere manus, compuncti reddantur.

Caput II.

Dt mctropolita.

Metropolitae a primis eccleaiae saeculis exordia ducunt. Mira nempe, ut ait sanctus Leo papa, dispositione provisum est, ut inter fratres episcopos esset distinctio, et in singulis provinciis essent singuli, quorum haberetur prima sententia, et rursus quidam iu magnis urbibus constituti sollicitudinem susciperent ampliorem.

Varia, variis temporibus atque locis, metropolitarum erant iura, vel magis protensa vel magia restricta. Hodie toti provinciae suae eximia auctoritate et iurisdictione praesunt, nec paris in parem imperium admittunt; gaudent enim iure proprio pallii, quo significatur et confortor pontificalis-sui officii plenitudo, episcopos suffraganeos mandato apostolico ad hoc instructos consecrant, tempora statuto pro facultate synodum provincialem convocant, non tamen convocatam suo arbitrio solvunt, ei praecident, communi consilio ac mutuo consensu et ststula ferant et interpretantur, salva aedis apostolicae auctoritate; dioeceses suf-

Cl. PMerffy, Osée. Sms*., IL 4M - 41. Lee. I. 8M.J
Coae. Floreat, aped Celeti, XVIIL Mβ-7.
Pine VI. coast. M sag. 17*4.
Formale i-^— op. M, (Maaei VIII, 467-6],
S. Hiera. ad risies
Bravo" Stiper tcMHett, t 4.
BρὸT. rpite. African ad Theodor, pepoas [Hardraia IU, 7*4).

Coee. Bsm. 4s sass Mt. ea I, (Masai VIIL-741 B|.
Poetif. Rom. Is fonaa israsMsti. de coasse, slseti ia episc.
Aped NIosL 1 spiet. Çasaraw s4 episcopos UalUae.

fraganeorum. «tau ia ayaodo provinciali þria éog- nita et prebata, viritaat, reeideatiae snffragaaeorum tenora legit Tridentinae inteadut ‘. Servati· oonstitutionibea Urbani VIII *Sancte* tynedae de [die] 19 decembri· IBM, et Benedicti XIV *Ad* MritvrM de [die] 3 sep^smbrislTM, nsgligeatiam eorum iere devotationis suppleat appellationes a eeatentia enfifraganeoram recipient, atque reoeraee oontrs grava, mina pdmittant; vicarium capitularem dioeoeaia •uffragaaeee epiaoopo orbatae nominant, ai capitulum infra octo diet eligere neglexerit_ Métropolite porro iure gaudet, ut per queevia loot etiam exemta ante provinciae faciens transitum aut ad ea forsitan declinans, crucem aate ae libere por- ,tari faciat benedicat populo, divinis officii· privatm vel publide àdsit et eaetiamin pontificalibus celebret EpisoopF snffragaaei -vero, uniformitati· studio, generale· suas ordinatione· dioeeeaanaa pro notitia cum metropolita et invicem communicabunt Generatim auffraganei metropolitae adhaereant „ut unanimes, idipaum sentientes, consummati in unum, letum Christum pactorum principem glorificent, eoeleeiamque eiua dilectam sponsam. fortes in fide, sicut acies castrorum ordinata, laetificent ac tueantur"’.

Caput IU.

De epieoopie.

Episcopos apostolorum successores eaa·' legitimo· non.ambigit, qui eorum in eccleaia seriem ab aecensionp ChrietiSpiritu sancto duce continuam novit. Hi aunt enim quo· Spiritus sanctus posuit regere eccleaiam Dei, quam acqniaivit sanguino ruo: hi eunt, qui pro patribua apostolis nati aunt filii, et conatituti aunt principe· super omnem ƒerram ad eccleaiam in Chriati doctrina regendam; qui in partem (oUicitudini· ^ivinitu· vocati, gregem dominicum intra fine· tuarum dioeeeaium velati legitimi àc proprii pastores pascunt. immediatam habente· tum in clerum tum in populum auctoritatem. Eccleaiae salus ab eorum dignitate pendot, quibus ? non exaor· quaedam et ab omnibua eminent detur potestas. tot in occleeia efficientur schismata quot •acerdotea ? Quare aanctua Cyprianus magpue inter alia inquit: Inde schismata et haerete· obortae •unt et oriuntur, dum episcopus, qui unua eat et eccleaiae praeeat, auperba quorumdam praeaumtione contemnitur, et homo dignatione Dei honoratu· indignus hominibus iudicatur ... Scire debe· episcopum in eocleda eaae et ooeleeiam in epiaoopo, et ai quia oum epiacopo non ait, in eccleeia nbn ëaae Unde et aacroaanotn Tridentina ƒynodus eandem divinam episcoporum auctoritatem edocent, declarat: ^8i quia omnee Christianos promiscue novi teatarpenti sacerdote· eoae, aut omne· pari inter «e potentate spirituali praedito· affirmet', nihil aliud facere videtur, quam eooleciaaticam hierarchies·, quae eat ut caatrorum acie·'ordinata,' confundere; perinde ae ai contra beati Pauli doctrinam omne· apostoli, omne· prophetae, omnee euangelistae, omne· paatore· Omnes aint doctor··. Proinde aancta synodus declarat, praeter cetero· ðocleeiastioo gradu·, epiaoopo· qui in apostolorum locum annnoe·· runt, ad hunc hierarchioum ordinem praecipue pertinere. et positos. aient idem apoatolua ait, a Spiritu •ancto regere ecclesiam Dei; eoaque pruebyteria aoparier·· eaeç, ac aaeranaeatam confirmationi· conferre, ministro· eeoleatae ordinare, atque alia pleraque pereger· ipsos poeee, quarum ftieetieaum potestatem reliqui inferiori· ordini· nullam habent “

Quamobrem epiacopia tamquam aibi praopoeiti· ▪ubiaoaant saoerdotes, eo· ut patra· diligant, honoro et reverentia prosequantur ? Sunt enim episcopi presbyteris, qaos in subordiaatam administration!· divina· cooperationem ubi adaciacunt. iure divino ëuperioree Unde, dioehte aaneto Ireaaeo: Ei·'qui «unt in eccleeia prdsbyteri· obedire oportet, hia qui anoeea»ionen> habent ab apostolis, qui eqm epiaoopatu· aucoeaaiono charisma veritati· certum secundum placitum patria acceperunt Neque unquam obliviscendum' quod magnu· ille •aoerdotalie dignitati· assertor aanctua Hieronymus animadvertit: Suscipiendo· epiacopoa tamquan» parente· animae; quanta enim ipaoram dignitas. ñ-\ tum ipaia portandum.incumbit officiorum onus vel angelici· humeri· formidandum.

Ad episcopo· proinde, quorum summa, ad tramiti» tamen sacrorum canonum exacta, est in suis dioecesibus omnium rerum agendarum auctoritas, pertinet: docere tum per ae. tum per alios, tum voce, tum scriptis ad populum instructippibus; sacramentum ordinis iure exclusive, sacramentum vqro c mfirmatipni· iure ordinario conferre; atatuta tum in synodo provinciali suo ••senau -lecraivo tum in synodo dioecesana, ve) extra illum non .< rogato cleri suffragio, condere, exceptis oesibus, in qbibus do iure consilium vel consensus capituli requiritur: capitulum et dioecesim ƒisitare in foro interno et bxterno tam per se. quam per alios pro mensura potestatis indicare et poenas canonica· frrogare. ecclesias et beneficia canonice erigere et supprimere, conferre et adimere, bona ecclesiae temporalia administrare, monasteriorum * erectioni •t regularium conversationi locisquo piis intendere ? servatis tamen in omnibus prswlictis sacrorum canonum et apoatolicurum constitutionum dispositionibus ac limitationibus. Porro episcopi depositum fidei custodiunt, et omni ope atque opera multiformes inimicorum hominum errores et insidias fideli populo detegunt, atque hunc ab haereticorum et incredulorum familiari consortio eorumque pestiferis libris diligenter avertunt. Quos in mandatis Domini delinquentes inveniunt, haud omittunt paternis moaitis corripere, obsecrare, increpare in omni bonitate, patientia ot doctrina. In promovendo ecclesiastici ordinis decore sollicite intendunt episcopi, ut apud universum olerum eluceat vitae integritas, doctrina atque ecclesiastica disciplina. Ab ipsis, praevio concursu, eliguntur ad curam et regimen animarum presbyteri moribus ac scientia atque prudentia commendabile», et qui magis idonei ffierifii indicati ’. Nemini cito manus imponunt ? sed eoa tantum saetis initiant ordinibus, qui accurate exquiaiteque fuerint explorati. Denique ad episcopos pertinet omnia procurare et agere, quae ad salutem animarum et rectam dioecesi· administrationem pro diotamine canonum in Domino conducere dignoverint. Cum iure divino -ac vi institutionis habeat episcopus potestatem iudiciariam pro

1 Ceae. Trid., saaa VI, cap. 1, da *ref.*
• Coae. prov. Audt. 1451, tit. II, cap. III, [Menai XLIV, «to-iU
• S. Au».. *In* JM *44,* apad Mi»··, fttr. Méa, XXXVI, 518.
• 8. Hteraayaa, *Dial* «la. *Lecéferien.*
• S. l'rpri·»., Xp. *ββ,* ed ftp····
• Sesa XXIII, de ord-, c 4.

‘ Coee. prev. Aasc. IMI. pe». 47, (Maasi XUV, «00 C|.
* Benedict·» XIV, *De* apwdo ❋., lib. XIII, cap. I. n. 1 •t S; mac. Trid., s···. XXIII, 4· secHun. ordini,, cap. 4, et eaa. β-7; itea kalia PU VI JeeCsraas, | » «t 10.
* S. IrasMas, Uk. IV *Aie.* tear., sap. 94.
* Coan Trid., seas VI, cap. A itém ssss VII, cap. 7, *de ref.*
* Coae. Trid, ··«. XXV, ds rsgelkr. et noaialib., rsp. 8.
* Coae. Trid., MM. XXV, cap. 4, », 11, IX Id *1*
' Cosa Trid, apsa XXIV, cap. 14, *de ref.*; it·· constitutio Cas *Mad* Boeeficti XIV, 14 decembris 1749.
▪ I Tim. V, 99.

foro extarao «ibi propria·, qua mo «poliari »equ« ■·mat abdicate potaat, damnat «ynodaa illo·, qui causa· a iudieo eoelaaiaatioo in foro oompotenti iudiqaadaa ad forum eivil· avooaat, ant indioata·, doelinato appellationi· oaaoaioao remedio, ad illnd dednouat

Et quoniam intagrita· praesidentium salua eat •obditorum ; oportet opiaeopo·, ut monet apoatolu, vigilare et, .quemadmodum dignitate et praerogativa cetero· praecellunt, iiaque primi honoree debentur, ita omne· vitae aanetitate ao morum integritate, itrettua in exercendi· «ui· officii· cura, ■uctinendiaque anorum episcopatuum, quae angelici· humeri· etiam formidanda aunt oneribus, assiduis vigilii·, indefesso labore, alacri studio, aumma diligentia debent superare, ac caute curare, ne a recta vivendi via et officii iui ratione deflectant." * Quare etiam apoatolu· vult episcopum irreprehensibilem, •obrium, auia gregibus invigilantem, tamquam pro animabua eorum rationem redditurum, Unde, quemadmodum Tridentini patre· monent: aicut supra omne· gradua aunt constituti. ita facti· etiam ipai· ac vitae actionibus, ceu perpetuo praedicandi genere, ae muneri auo conforme· oatendant epiacopi, ut reliqui ab eia frugalitati·, modeatiae. continentiae, ac quae aoa Deo tantopere commendat •anctae humilitati· exempla, petere poaaint·. Inauper divini· imprimi· negotii· mancipati, ž tereni· alieni, caritate in paupere· praecipui, omnibus 'affectu patre»; domui suae sint bene praepositi

Episcopi consecrati, qui dioecesim propriam non habent, et iuriadictione in populum carent, in consecratione tamen characterem episcopal^! sortiuntur, cum ceteris episcopia eundem ordinis gradum tenent.

Caput IV.

Dt canonici».

Capitula, quae ceu collegia cathedralia clericorum ad priora ecoleaiae saecula referuntur, episcopis ab auxiliis sunt hodieque constituunt episcoporum senatum, cuius illi iam consilium exquirunt, iam consensu utuntur aut pro iure et consuetudine ligantur, cuique fati· functo episcopo dioecesi· providenda relinquitur. Capitula ad synodum provincialem vocantur et ad eam per deputatos libere electos, ad dioocesanam vero aiugillatim admittuntur et in utraque'voce consultiva gaudent Ab obitu epiacopi intra octiduum vicarium ita eligunt vel existentem confirmant, ut elapso »ine electione octiduo, iu· constituendi vicarium devolvatur ad metropolitam. vel antiquiorem episcopum provinčiae Statut» ab episcopia probanda pro seipai· condunt. Exequiaa defuncti episcopi, datis ad comprovinciales episcopo· et capitula significationibus, ad praescriptum ceremonialia episcoporum procurant. Tempore intercalari, sequestrati· patrimonialibus episcopi defuncti, bona mensae episcopalia, constituto ad mentem synodi Tridentinae oeconomo', ad rationes fundi religionis administrant ', et auccedenti episcopo rationem reddunt. Bona vero capitulo propria secundum statuta canonum et capitularia ab episcopo «probata suo iure administrant.

Praeclaris hia turibu» non inferiore· correspondent obligatione·. Canonici nimirum sicut honore praestant, ita virtute, pietate et doctrina oaque morum integritate praecellant oportet, ut alii· exemplo «iat, et merito «enatu» epitoopi dici pos·int Imprimi· tenentur lege reaidantiae ad prae·criptam synodi Tridentinae.. Suarnm ѐe partium oenaeant: ia eocleaia cathedrali divina officie obire, mimam oonveutualem pro benefactoribu· in genere quotidie apbnfeare1, divina· land·· in choro psalmis et cantici· reverenter, distincte et devote quotidie persolvere, epiaoopo celebranti aut alia pontificalia exercenti assistere et intervire, eiqu· aiout membra capiti debita reverentia ct obsequio adunari, «iu· pramcripti· ex animo morem gerere, canonicae visitationi parere, denique providere Dominum iu conspectu auo aemper atque profana negotia et vanitate· huiu· saeculi vitare, ut modeatia illorum nota ait omnibus hominibus '. Unde et aanctua Carolus Borromaeu· canonico· monuit. Omnia agite pace mutua, concordi voluntate, et fraterna earitate voa invicem diligite. Canonici enim estis, qui sicut pro collegii ratione et antiquo instituto una in collegia·» ecclesia, unoque item in canonicali domicilio collocati fuistis: ita uno pacis et caritatis foeder· unaque animorum consensione coniunctissimi, sicut nascentis ecclesiae ministri, quorum erat cor unum et anima una, experiendo videte, sicut in psalmo scriptum est. .quam bonum «t iucundum sit habitare fratre» in ůnum. Nam. ut aiunt patres Auscitani concilii, .quo maiorem tanonici inter fratre· adepti sunt gradum, •o maior·· ease debent in eis virtutum clericalium splendori pietas, aelus, humilitas, sacrarum litterarum cultura et disciplinae ecclesiasticae iuxta sanctos canones ŏbservantia. '

Iam concilium Lateranense IV salubriter providit. ut praebenda theologalis in capitulis constituatur. Patres Tridentini * idipsum innovantes, inculcant. ut canonicus theologus per soipsuni. si idoneus fuerit, alioquin per idoneum substitutum. ab ordinario eligendum, sacram scripturam exponat; una praecipiunt ut praebenda huiusmodi nonnisi idoneis personis, et quae per seipsos idmodi munu· explero possunt conferatur; neque ad huiusmodi lectionis officium admittatur qui prius ab episcopo loci de vitae moribus et scientia examinatus et approbatus non fuerit. Personae autem pro huiusmodi praebenda instituendae electio spectat ad epiaeopum. Poteat vero, ad praescriptum concilii Tridentini theologalem praebendam obtinens compelli, ut muneri per se, non per substitutum, satisfaciat '. Quibus omnibus synodus morem haberi vult, horlaturque canonicos theologos, ut pro ampliore honoris gradu primas in fundata cognitione scientiae partes tenere concitantur.

Patres concilii Tridentini in omnibus cathedralibu· ecoleaii· conetitui iusaerunt ab epiteopo etiam poenitentiarium canonicum, qui magister vel doctor aut licentiatu· sit in theologia vel iure canonicQ et annorum 40. ac eo ipso quod ait pocnitentiariu», habet facultatem audiendi confessione· et iurhdictionem ad absolvendum a peccatis. Non potest tamen abeolvore a papae aut ab epiaoopo reeervatis aine expreeaa ad hoc obtenta facultate, neque obtentam alteri aubtielegare. Debet vero matutino tempore etiam non vocatu sedere in confeasionali. temporibus ab epiaoopo destinatis.

' Conc. Trid., mm. VI, cap. I. dr *rtf.*
• Of. conc. Turon, nano IMS.
• Cone Trid., mm. XIII, cap. 1. de nf., item vw XXIII. cap. 1, *dt rtf.* et mm. XXV, cap. 1, *dt rtf.*
• I Tim. III, 4.
• Cone Trid., mm. XXIV. capi 1β, de *rtf.*
• Cone Trid.. mm. XXIV, cap. 1H.
1 Art. 80 et M concordat!.

' Conetitntio Benedicti XIV Ck·» «emper *tblaiat.*
* Coae. Trid.. mm. V. c. 1, *dt rtf..* S4, β, ibid. 'mm. XXIV. e, 1Ü.]
* Coäc, prov. Auacit. 1S51, tit. II. cap. ù'Mvyi XLIV.
* Cone. Trid., mm.V. cap. 1, *dt rtf..* item eunetitulio Ben«·dicti XIII HwforaZw *offie*
' 1 Sese, XXIV, cap. 1Ü. *dt vrf.*
* In Placent.. W martu 1B07.

uti adventa·, quadragesimae, quatuor teniponun, item diebui festis solemnioribus, praeasrtim cam indulgentiarum fit eopia in eathedrali. Non expedit ut sit vicarius generali· episcopi, neo abut tempore quod epieeopua praestituit Synodus itaque canonico· poeniteatiarios obtestatur et obsecrat in Demino,' ut recogitante· corde, quod secundum omnium piorum persuasionem quidquid adhuo sanetitatis, pietatis et religionis in ecclesia conservatum est id magna ex parte sacramenti poenitentiae virtuti tribuendum sit: demandati sibi muneris partes omni diligentia et animarum selo implere satagant.

Archidiaconi origine primam ecclesiae aetatem attingunt, quorum magna olim fuere iura et ampla potestas; ast his per concilia arctati·, tsnta duntaxat hodie singulis competit agendorum sphaera et auctoritas, quanta ipsis seu episcopi mandato, seu ecclesiae statuto, seu denique diuturna consuetudine est concessa.

Cuput V.

D» archipretbytfrit ssw *picearekidiaemi».*

Olim archipresbyteri alii urbani, alii rurales; bodic rurales tantum cum jurisdictions limitata constituuntur per episcopum et nomine vieearchidiaconi vel decani vel vicarii foranei audiunt, lore communi praecipitur, ut non solum imperiti vulgi sollicitudinem gerant, verum etiam presbyterorum, qui per minores titulos habitant, vitam iugi circumspectione custodiant, et qua unusquisque industria divinum opus exerceat, episcopo referant, nec contra huius decretum aliquid ordinare praesumqat[1]

Hodie illorum potestas et officia ab episcopo definita his potissimum absolvuntur. Ab archidiacono nefors delegati neo-parochos in sua beneficia introducunt seu installant, benedictiones paramentorum cultui divino deservientium, capellarum item coemeteriorum, crueum ac statuarum e delegatione episcopi apostolico indultu suffultil peragunt, exceptis tamen benedictionibus in quibus sacra unctio adhibetur1: a casibus reservatis, obtenta ab apostolica sede vel respective ab episcopo speciali facultate, absolvunt: ordines per ordinariatum editos cum clero districtuali communicant, districtum curae suae creditum visitant, congregationes districtuales celebrant: omnibus quae ad curam animarum et legum ecclesiasticarum observantiam attinent univeraim intendere obligati, praecipue invigilant, ut diatrictualee sacerdotes dignos semet praebeant vocatione qua vocati sunt, et cunctas pastoralis officii partes summa' diligentia obeant. Vice - archidiaconi· incumbit, nt fratre· a recto tramite devios admoneant, emendare studeant, immorigeros episcopo deferant, defeotibus aut excessibus in administration· spiritualium et temporalium congrue mederi nitautur; sartis tecti· ecclesiarum ac parochiarum fundisqne immobilibus conservandis intendunt, annuas ecclbaiarum ration·· revideant, .scholis parochialibus superinspiciant; fratres gravi morbo decumbentes adeant, «t in vita· periculo constitutos ad animae saluti atque domni suae providendum admoneant, reflectendo eos ad' stipendia missarum fortassis nondum persoluta; funus defuncti fratris procurent et axequias pro illo ordinent; parochiae autem pastor· orbatae indigentiis, donec administrator per episcopum no-

A minatus fuerit, opportune consulant. Populi moribus in qualibet parochia formandis et emendandis invigilent, seduloque agant, ut tum excessus tum abusus in' vita fidelium invalescentes tempestive detegantur ad salutari remedio sanentur. In matrimonialibus denique causis, acta, quae ipsis nefors ab ordinario committuntur, ad tramites constitutionis Benedicti XIV Ds» missmtions conficiant, et secundum normas instructionis sive pro singulis casibus datae sive universim stabilitae exacte et oonsoientiose versentur.

Ad viee-arohidiaoonum cumprimis attinet: a) bonum exemplum et inviatio condistrictualium sacerdotum, b) congregationes districtuales. c) visitatio parochiarum et d) scholarum.

a) Ad bonum exemplum pertinet, ut vita ipsius, selus in cura animarum et disciplina domestica speculi instar serviat, ecclesia, schola et omnia ad B curam animarum pertinentis de illius sollicitudine et selo testimonium perhibeant: conversatio eiusdem non modo irreprehensibili» sit, sed virtutibus et pietate praecellat, verbo quidquid a sacerdote, mysteriorum divinorum dispensatore ac animarum pastore deposcitur, id conscientiose adimpleat. Quod inviationem fratrum condistrictualium coneernit, requiritur: ut iis. cumprimis autem iunioribus. in omnibus muneris pastoralis partibus consilio adsit, afque in iis, quae ad salutem animarum procurandam pertinent, uti in cultu divino, in frequentandis sacramentis, in verbo Dei annuntiando, in catechetipis institutionibus impertiendis, scholir quotidianis et dominicalibus asservandis, in tollendis populi naevis vice-archidiaconus eoncordem assiduumque universo districtui telum ingeneret.

b) Quod ad coronas seu congregationes dietrietuales attinet, has praescripto opportunoque temC pore ac semper in alia et alia parochia celebrandas vice-archidiaconus convocat eisdemque praesidet. Agendum, ut quantum locorum et muneris pastoralis ratio tulerit omnes districtuales sacerdotes pro congregatione tompeative conveniant et, invocato praevie Spiritu sancto, missae sacrificio intersint. ^Posttnodum vero sacerdotali cum gravitate ad coturûTtationem concedant, cuius obiectum constituunt ea omnia quae ad rem ecclesiae catholicae promovendam, munus pastorale animandum ac salutem fidelium procurandam pertinent. Ordo in celebrandis congregationibus per statuta dioecesana praescriptus ad amussim observetur.

c) Visitatione vio· - archidiaconali quotannis in singulo districtu secundum praevigentes ordines peragenda, rem gravis momenti vice-archidiaconus exequitur ac epiaoopo per ingenuam conscientioaamque de compertis relationem, in recto dioece*Mo»* regimine opportunam praestat operam. Quare huiusmodi visitationem omni cum solertia peragendam- synodus exigit. Vice-archidiaconus proinde defixo tempore ad visitandam parochiam quamlibet comparcat. Ingreseua in ecclesiam, asaumto rocheto, stola, pluviali, exposito sanctissimo •t trisagio angelico decantato, benedictionem cum eodem sanctissimo in monstratorio impertiatur, aut pro opportunitate missae sacrificium celebret. Peracta devotione: ciborium, monstratorium, lapidem altaris; tobaleas, cussinoa, tabellas canonum, crucem arae, tegumentum mensae altaris, fontem baptiamalem, imagina·, vexilla, latende· ara·, ambonem inspieiat. tum obiecta sacristie· censurae •ubiiciat. Exinde, dum fieri potuerit, ad coemeterium progressus, statum cruci· maioris vel capellae, item ordinem praevigentem expendat, illioque pro defunctorum requis oret. Tum ad domum parochialem reversus, ibidem in cuncta quae ad pastoris

1 Cap. 4, <l· off. archiprssb.

* S. ritaum congregatio ia Brixien. SS iuaii IMS, in Tirasouen. IS mali 1744 et Benedict. XIV, JmM. aedes. SI, a. P et 10

* S. ritaum congregatio ia Calaguritaaa, et Calcsetsn. die 17 mail I7·0.

animarum ration·» pertinent igdaget, matriculas st eeohaiae peculium revideat, larta tectaque fabricae domna et eecleaiae iaapiciat, pro ro nata eam adroeatie eecleaiae oyadida ac patronorum repraesentantibus, ai oportuerit, concilia ineat Parochi indicium de cooperatore, buiua autem aenea de ipaiua adiunctia exquirat, deque omnibua quomodo eompertia ac peractia fide dignam relationem ordinario praeatat

d) Quod denique ad acholaa parochialea attinet haa in diatrictu curae suae credito perinde quotennia una alterare rice lustrabit, in illis maxime observaturus, quomodo magistri auis satisfaciant officiis per exemplum bonum, immaculatam vitam, subordinationem et erga parochum obedientiam. sobrietatem, mansuetudinem, in divinia frequentandi· promptam assiduitatem, in munere Vero docendi conscientiosam exactitudinem; segnes et inobedientea commonebit eorumque futurae emendationi sedulo intendet. Agat cumprimia, ut nemo magiatrorum contra apiritum eecleaiae quidquam inter acbolarea spargere attentet immo potius omne· et ainguli legum ecclesiasticarum et civilium poatulato exacte respondere adnitantur. Si vero extraordinariae indigentiae in auo diatrictu emergerent, de iis .tempestive episcopum edoceat ubi vero periculum veraaretur in mora, agat pro sphaera sua delegatae potestati·, idque quod evenit, aine mora ad notitiam ordinariatua perferat.

In summa, vice-archidiaconi parochiis, pastoribus, fidelibus item ac scholis sollicita cura intendant, •intque reapae, quod olim erant archidiaconi. oculus et manu· epiacopi, memore· utique iuramenti, quod oonacientiae sacerdotalis voce depromtum in aditu muneri· >ui nuncuparunt. Deo non hominibus placere studentes agant, aine acceptatione peraonarum. quae coram Deo agenda cognoverint, ac muneris aui iipplemento concurrant ad tollenda scandala, ad revehendum diacjplinae ecclesiasticae vigorem, ad sacerddtalem pietatem resuscitandam, ad accendendum scientiae sanctorum amorem, ad salutem denique suorum fratrum utilitatemque totius ecclesiae sanctae provehendam.

Caput VI.

De parochi».

Parochi in adiutorium episcoporum assumti. officium procurandi bouutn spirituale animarum in determinata gregis dioeceaani portione, per verbi divini praedicationem et sacramentorum administrationem ita exercent, ut spiritualibus fidelium necessitatibus praesto sint. Parochiis omnibus providetur publico indicto concursu, et servatis concilii Tridentini et constitutionum apostolicae aedis 1 ad locorum adiuncta accommodatis praescriptionibus.

Provisi beneficiis quibuscunque curam animarum habentibus, priusquam investituram obtineant, tenentur in manu episcopi vel vicarii generalis orthodoxae fidei professionem publicam, iuxta formulam a Pio IV papa praescriptam, elicere, et in Romanae ecclesiae obedientia se permansuros ', ac legitimo auo ordinario parituros, temporalia beneficii et ecclesiae parochialis conservaturos nec ullo modo alienaturos iuramento spondere.

Legitime praeeentati et canonice instituti sen inveetiti, ex constitutione Pii V [*] intra bimestre corporalem quoque sui institutionem seu installationem procurare obligantur. Haecigatallatio pèr arohidiaponum, aut vice-arebidiaconum suscipienda praevie significetur populo; termino installationis

1 Bened. XIV *Cam illad temper,* 14 decembria 174S.

1 Ceae. Trid., Mas. XXV, cap. V, *de ref.*

* Pius V, In Mnfersndis, Id martii 1M7.

A adveniente cum allocutione convenienti praesentetur novus parochus fidelibus, perleeto decreto ordinarii, in symbolice clavium ecclesias ac libri evangeliorum traditione iuriadietio eius in gregem et magisterium commendetur; invocato postmodum Spiritu sancto, missa cum exposito sanctissimo celebretur. Hae ratione in beneficii possessorium introducti, ius in temporalibus, nunquam verp dominium obtineat. Quare synodus irritos ot invalidos declarat omnes privatos tractatus vel conventione· circa congruam legitimis pactis defixam seu in re seu in modo alterandam, quasvis item inveetitiones onerosas, nisi ab ordinario praevie fuerint adprobatae.

Exercitium iurisdictionis et muneris parochialis auctoritatem ex assignatione gregis per episcopum obtinent et intra congruos limites, salva immediata episcopi in ipsos populumque auctoritate, exercent.

B Parochiarum administratores temporanei, a regularium collegiis pio parochiis quae illis sunt incorporatae erga praevium examen et episcopi approbationem delegati, ab episcopo amoventur ex causa legitima et probata, propter quam etiamsi essent perpetui amoveri possent [*] collegiis habitualem curam retinentibus, ultra quam ad actualem sese ingerere nullo casu' possunt. Ius dandi ex causis canonicis parocho administratorem temporaneum epiaeopo competit, qui debet etiam invito dare, quando parochus ex aliqua perenni corporis vel animi infimitate ultro parochiam suam debite regere nequit, aut sonio gravatus vel alias adeo impeditus perpetuo sit. ut officium suum utiliter exercere non valeat'; potest vero dari administrator illi parocho, quem episcopus necessaria ad officium suum scientia destitutum compererit Portionem congruam administratori per parochum

C cedendam partes item agendorum in cura pastorali definit episcopus.

Cum bonum pastorem oporteat ovibus suis iugiter advigilare eaaque non verbo solum Dei pascere, sed etiam diebus ac noctibus singulis horia atque momentis praecinctum esae ad eas sacramentis reficiendas, officium residendae curatus religiose custodiat est necesse. Quocirca synodus, insistens legi Tridentinne '. sub poenis canonicas prhecipit, ne quis pastorum qui careat cooperatore, quin gregi suo providerit, noctem extra parochiam agere aut triduo quod in diem dominicum et festum nequaquam incidat, sine viceabchidiaconi annutu ot .facta de idoneo substituto provisione transigere possit; diuturnioris absentiae facultas at> ordinariatu peti obtinerique debet, atque viee-archidiaconi quoque, nisi in officio versentur, parochias suas absque iudultu Ordinarii ultra triduum

D perinde non deserant. Lege hac residendi obstringuntur non solum parochi, sed etiam parochiarum administratores et capellarti. Veniam absentiae, scripto et gravi duntaxat ex causa dandam, ultra bimestre concedere neque episcopo integrum est1.VI Cooperatoribus parochus nd biduum .gelum discedendi, nullo vero' die noctem in parochia extra aedea parochiales agendi veniam tribuat, et in hoc vel semel exerrantes ad ordinariatum corrigendos deferat. Quodsi gravis necessitas urgeat ante im-

1 Benedictu· XIV, *De eynodo dioec·,* lib. XII. cap. 1. n 3

1 Decretal. cap. d, de cleric, aegret, vel debilit III. e et cap. unioo. eod. til III, 6, in VI.

1 Cone. Trid., Maa. XXI, eap. S, *de ref.*

* Cap. 3, de cleric, secret. III. 6, et cap. unico, rod. tit. in VI et cone. Trid., aena. XXI, cap. S. *de ref.*

* Seas. XXIII, cap. 1. *de ref.*

* Cone. Rom. biduum- solum concedit. Dit. XVII. e. S. Muai XXXIV, 1886).

' Cone. Trid., seas. XXI1l. cap. 1, *de ref.*

petratam licenfiam discedendi, id nonnisi c m u ordinariatui· ante abitum scripto relata^ curaque «bimarum, quarum salua suprema lex est, debite provisa, fieri poterit. Residentia varo non moralis duntaxat, sed formal», id est, laboriosa sit oportet ', ad quam tenentur ordinarii contumaoee per censuras eoclesiastioaa etiam usque ad privationem cotnpellerq.

Obligantur tam seculareo quam regulares, ɋi curam rfftimarum actualem seu perpetuo seu temporali titulo exercent, ad offerendum per seipsoe pro populo in ecclesia parochiali sacrae missae sacrificium diebus dominicis et festis de praecepto, et quidem illis etiam qui iuxta constitutionem VrbaniVUI' reducti sunt In horum Oeneum veniunt: feris III Paschatis et Pentecostes, festa Inventionis sanctae Crucis. Dedicationis sancti Michaelis archangeli. Nativitatis sancti loannis Baptistae, sancti Andrcae, sancti lacobi. sancti Thomae, sanctorum B Philippi et lacobi. sancti loannis evangelistae. sancti Barthob>maci. sancti Matthaei, sanctorum Simonis et ludae, et sancta Matthiae. Christi domini apostolorum, sanctorum Innocentium, sancti Laurentii martyri», sancti Bylvestri papae et confondons. sancti losaphi sponsi et sr.nctae Annae ħarri béatae Marie jrirginis. Satisfacit vero parochu» huic obligationi etiam permissam ƥrivatam Si wro parochus legitime absit aut sit impeditus, vel ##t simul canonicum et ad eum spectet missam conventualem celebrare, tenetur allquein sibi substituere, qui missam applicet pro populo ?

4 In praedicatione verbi Dei primas curas deposcit rolertissima. institutio parvulorum in rudimentis fidei, praeparatio ad primam communionem, tum catechesis ecclesiastica, et institutio sponsorum, quam synodus per viscera misericordiae Iesu Christi inculcat et urget, ct sub poenis congruis per ordi- C naçiof. infligendis demandat et praecipit. Cum porro fides per auditum, auditus nutem per verbum-Cfynsti sit . ad sanctissimas obligationes rpferant parochi, doctrinam catholicam, non in persuasibilibus humanae sapientiae verbis seipsos. sed in ostensione spiritus et virtutis Christum et hunc crucifixum praedicando, puram et orthodoxam populo annuntiare. quod tunc .fiet, si ithprimis dogmata fidei luculenter et fundate, methodo simplici et homiletico catochetica magis et saepius, quam formali dictione explanaverint, quae ad praecepta morum religiosius observanda animos fidelium ultro obstringent Meminerint etiam doctrinas salutis, exejnplo magistri, magis orando quam perorando ' animis fidelium admovendas, et cordibus infigendae es»'c. Ne *igitur 'defectu necesènriae* instructionis catechcticae vox illa horroris et confusionis plena audiatur in hac metropolitans provincia *,parvuli* D *pttimnt panriu,* rt non trot *yui frangeret rit* et incuriis propriae et alienae sàluti| occini possit illud prophcticuqi: *„0 pactor ctidolum* ders/iapuns 9reÿsm "; praecipit synodus, ut ornées et singuli paMores eorumque cooperatores officium catechitandi tum in échoira, tum in ecclesia velati primum et essentiale fundamentum muneris pastoralis praecipua sollicitudine adimpleant. Verbo cuncta 'ea, quae concilium Tridentinum hac de re praecipit, diligenter observent'. Büorum omnium, imprimis voro pauperum aliarumquo miserabilium personarum, ex eiusdem concilii praescripto curam paternam gerant. Omnia haec munia pastoralia a parochis nequaquam praestari ot impleri possunt, qui crebro absentes ot incurii gregi suo noa invigilant neque assistunt, sed mercenariorum more illum deoeruutl.

Denique, quemadmodum sacsosancta synodus Tridentina, ita provincialis haec eosdem admonet et horietur, ut divinorum praeceptorum memores, factique forma gregis, in iudicio et veritate pascant populum et regantf.

Capellaais velut suis fratribus congruam characteri sacerdotali provisionem praebeant, eos mansuetudine, benevolentia et ministro Dei debito honore prosequantur, illosquc instruant. adiuvent. moneant, et pro re nata in omni patientia vi doctrina arguant, atque de ipsis ronsrientiosas. iuxta praescripta per ordinariirm puncta, relàtiûnes 'praestent

Caput VJI.

lit caprllanu.

Capellantrs seu cooperator, quamvis parocho ordine presbyteratus, non tamen munere et officio par, eidem velut suo tum ex officio fraternae correctionis. tum ex iure pastoris principalis immediato superiori et monitori subordinatur. debitaiaque reverentiam et observantiam exhibeat. Ambos nihilominus vinculum caritatis in' fraternum consortium coniuogat; fratres enim sunt, alter alterius onqra supportantes ac donantes invicem, si quid aliquis habet adversus alium.

Parochi est in cura animarum actiones capellam dirigere, capellani vero ad eundem scopum unitis studiis et laboribus cooperari. Est autem potestas pastoralis regiminis capellanorum non modo subordinata, sed etiam delegata, ita quidem, ut ca· pellanus neque matrimonio sine expressa parbch licentia assistere, neque hanc subdelegare possit nisi expressam subdelegandi potestatem acceperit

Capellanu» parocho debiti obsequii promtitudin< et observantis ac in iis. quae ad regimen parochiae. ordinem domesticum et residendi officium pertinent, obedientia obstringitur. Qusrcunque de hônestate vitae Sacerdotalis sanciuntur, haec cooperator quoque sibi esse dicta existimet; quo magis autem expositus eet hominum dicteriis et illecebrarum laqueis, eo solertius curet ea quae Domini eunt, diligentiusve utatur iis virintum clericalium subsidiis.' sine quorum praesidio perfectio suae vocationis obtineri nequit. - \

Quamobrem capellani meditationi, orationi, lectioni eo uberius incumbant, quo administratiine parochiae minus gravati, suae conscientiae uberio rem curam habere possunX Studeant virtuti, sed et bonae famae rationem habeant, et nullam iuatae suspicioni causam praebeant. Aetas eorum atque modestiae ratio exigit, ut a suis paroebis se non modo circa pastoralia munia informari sinant, sed abnui eorum consilia in omnibus dubiis fidenter expetant. Paucis contenti, ɗesideria sua moderentur.- et ad monitum sancti Pauli : habentes alimenta et quibua tegamur his contenti simus, refloctiMt. Nolint porro oblivisci, se parochoriim ȅurae eo quoque sensu subordinari, quod de ipsorum vita et actionibus referre illi ad episcopum teneantur. Absit autem ut in exequendis quibusvis vocationis officiique partibus peeesminoao tepori indulgeant, utpote de suis adtibus-non medo Deo» sed

' Bened. XIV, *Jnetiiit.* 17. n. Irt,

X ' I mrerM tper orfcem. IMS idibus seplembris. eacycl. Pi: IX. die 3 maii ĩĸΊβ.

ᵃ ntanin conar, in Rureniond., 27 febr. IM7.

ᵃ s. eonga cone. in Fenea»., 11 mali 17S0.

ᵃ Thren. TV. 4.

ᵃ Zacbar. XI, 17.

'JW"XXjy..CHjtrir *nf.* .-,

' ('ose. Trid., m b. XXIII, oap. 1. *It rtf.*

ᵃ Ceae Trid., mm. XXIII, oap. 1, *At nf.*

et corun hominibu ratioaem reddituri. Oportet enim ministrum Christi mm operaria· irreprehensibilem, bonaque providero non modo coram Deo, sed et ooram hominibus.

Geseratim voro, quod ad. correlationem parochi et capellani attinet, synodus poroptat et hortatur, summa salutis animarum et caritatis lego, ouius ambos praecones ot exemplar esse oportet, mutuam ipsorum viciMitudiaem ita temperari, ut ilia an· bobips dominatur, et acuat sollicitudinem servandi unitatem spiritus in vinculo pacis, tam inter se invicem quam inter fideles suae curae creditos.

Caput VIII.

D etttcUio pronncudi.

Concilium Tridentinum malis, quibus eo tempore affligebatur ecclesia et abinde premitur, remedium salutare volens adferre, provide constituit. .Provincialia concilia, aicubi omiaaa eunt, pro moderandis moribus, corrigendis excessibus, controversiis tomponepdis. aliisque ex sacris canonibus permissis renoventur. Quare' metropolitan! per seipaos. aeu, illis legitime impeditis, coepiscopus antiquior quolibet saltem triennio non praetermittat synodum in provincia sua cogere: quo episcopi omnes et alii, qui de iure aut consuetudine intéresse debent, convenire omnino teneantur." 1 Salutari huic patruju Tridentinorum gfecreto oonformitsr. divina çjementia favente, non. modo praespntem sacram synodum i\ Domino indiximus eamque celebravimus, sed et hrturia vicibus eandem in hae metropoli celebrandam decernimus.

Caput IX.

Dt tyiwii) ditmttKt

Gravisaimis verbis inculcat sacrosancta Tricentina synodus salutarem synodorum dioeceaanarum usum „8ynodi quoque dioeceeanae." inquiunt Tridentini patres, .quotannis celebrentur. Quodsi in his «uprascripti négligentes fuerint, poenas sacrio canonibus sancitas incurrant." [2] Salutare hoc eccleaiae institutum praesentissimum remedium esse dignoscitur ad cleri populique morw reformandos, ad disciplinam ecclesiasticam instaurandam, et ad fidem pietatemque angendfito, atque nunc cumprimis necessariam, ubi omnis generis congregationes convenerunt adversus Dominum et adversus Christum eius.[3] Quapropter ia qualibet provinciae huius dioecesi revsbeadam edicimus synodorum dioeceaanarum celebrationem, ad quas capitulum catbedrale, abbates et praepositi titulares, canonici honorarii, nec noy superiores provinciales monasteriorum, quibus parochiae eunt incorporatae, convocantur; liberum praeterea manet episcopo adsciscere in Synodum dioeceeauam sacerdotes scientia, pietate et rerum gerendarum experientia insignes ita. ut omnes fateri debeant nominem dresse, qui ceteros meritis, modestia, discretione et altis animi dotibus antecellat Quamvis gero iure communi sd synodum dioeceeanam omnes sagerdotes convenire possint immo et debeant, cum tamen omnes illi, qui paroeciis praesunt absque animarum periculo abesse nequeant, si episcopo facultate a sede apostolioa impetrande utendum videatur, qualem facultatem sanctissimus paterbe concessurum etiam promisit[4] convocabit decanos, seu viooarchidiaconos actuales, quorum erit fratrum districtualium habito pro hoc fine oongresaucj^la/ petitiones et sententias de iis. qua· pro. sua et fidelium utilitate ae salute conductura in Domino indicaverint, colligere et scripto ad episcopum perferre, ac pari modo quaeeuuque ia synodo acta fuenat et decreta, ad eosdem deferre et promulgare. Si quis districtus latius pateat, aut nullus praetor vicearehidisconum inveniatur seu canonicus ad honoros, aut abbas vel praeposita titularis, sddatur senior districtaalis parochus, quo sio duo aaltem de quolibet districtu vioearehidiaeonali aynodo interveniant. Seniorem talem parochum utique epiaeopua. habitis prae oculis dotibus ad buiusmodi scopum necessariis. designaturus est Etsi vero pro paterno allectu, sacerdotum consilium episcopus exquirat noverint tamen sacerdotes se in synodo nullum habere ius quo debeant ab episcopo consuli, multoque magis se carere omni potestate sive voce deliberativa sive decisive decernendi; contrariamqus huic sententiam tum saepius fuisse ab eocleaia reprobatam, tum a summo pontifice Pio VI diserte reiectam.[5] Curabunt episcopi, ut saluberrimum synodorum dioecesanarum institutum omni melior» modo reflorescat et statuta pro dioecesi rogata salutarem effectum nanciscantur.

TITVLIS III.

De eaoramentis

Caput 1.

Dt taermumtu « ftntrt.

Septem sunt signa externa invisibilis quam conferunt gratiae, ad animarum nostrarum sanctificationem per Christum dominum instituta, quae novae legis sacramenta dicimus[1]; a legis veteria sacramentis non modo in eo diversa, quod ceremonias et ritus externos habeant alios[2] sed vel maxime quia gratiam quam significant continent. atque obicem non ponentibus conferunt[3]

Ex hio baptismus, confirmatio et ordo in anima characterem, hoc est signum quoddam spirituale et indelebile imprimunt, unde ea iterari non possunt[4].

Tria vero requiruntur ad sacramenta rite perficienda reo exterior quae materiae, verba ministri quae formae vicem gerunt, et minister, eam ob causam in ecclesia institutus, nt intentione faciendi quod facit ecclesia, sacramenta tum conficiat tum iis qui parati ad ea accedunt conferat. Adeoque falsum est, omnes ebristianos in omnibus sacramentis administrandis potestatem habere[5] Quamvis autem hi ministri sive bpni sint sive mali, omnia essentialia, quae ad sacramentum conficiendum aut conferendum pertinent, servand^CtHud omnino conficiant et conferant minime tamen satia sibi, esse arbitrentur, posthabita morum integritate ac conscientiae munditia, illud tantum cogitare, quomodo sacramenta ab illis rite ministrentur[7], sed dnm aliorum sordes diluere curant[8] propriae suae conscientiae puritati studeant, piis effectibus et brevi reflexione ad devotam sacramentorum dispensationem animam suam disponant: in ipsa vero administrations omnem corporis motum, vultus compositionem, vocis modulationem, incessam omnemque egendi rationem ita instituant, ut cunctis praesentibus devotionem et venerationem inspirent Quo magis porro fideles ad sacramen-

[1] Conc. TriiL, mas XXIV. cap. Ï. tie *rtf.*
[2] Coae. Trid., sees XXIV. cap. S, *It rtf.*
[3] Psalm. II, U.
[4] In brevi ad tgiawpsa Austrias, b äcvembri 18M.
[5] Concn. unui. toatrs X^VHL

[1] la balla Antorem gdec
[2] Conc. Trid. eeaa Vil. ena. 1.
[3] Coae. Trit, esas VII. can. M
[4] Conc. Tnt. sees VH. can. S.
[5] Conc. Trit, sens VII, can. S.
[6] Conc. Trit, seas Vll. eu. 10.
[7] Catach. Rons, parte II. cap. 1. a W.
[8] 8. Sreg. maga., ton. II. p. 608. «d. 1706, Paris

torum «sum allicientur, synedss haee hortatur ministros, nt — M posti· quidam tempore dempto — siseri semper promptoqne aaimo bos divines misericordias thesauros dispensent. Agendam «tiens, at lidem fideles ad Moramenta sascipieada ««aqustn non bene dispositi comparent, et probe intelfigaat atque adferant idmodi requirita. qaae cuidtlibet saorameati susoeptionem salutarem efficiunt. Quapropter neoMM est. nt ministri sacramentorum ea, quae fidos de divine saoramentoram institutione, materia, forma, effectibus proponit, diligenter ipsi revolvant, theologiae dogmaticae studio se assiduo forment, cateoMamum Romanum e decreto concilii Tridentini oditum rolertar relegant; populi cbristiani intuitu vero in publicis aeque ac privatis institutionibus pastoralibus eo adnitantur, ut fideles de sacramentorum divina institutione. natura, fine, effectu probe instructi, eorundem magno desiderio et veneratione repleantur. lavabit eum in finem, etiam ad mandatum concilii Tridentini '. in sermonibus Moris et institutionibus catechoticis, sacrorum rituum et ceremoniarum in collatione sacramentorum adhiberi solitarum, sensum exponere.

Locus, in quo sacramenta dispensantur, a pietatis affectu non abstrahat, vasa item aacra nitida serrentur.

Ordinat denique synodus, ut in administratione sacramentorum ubique rituale praescriptum adhibeatur, et preces latinae illic contentae rite absolvantur; cavens insimul, ne.mpteria vel forma ullo sub praetextu substantialiter immutetur, eique quidpiam addatur vel detrahatur. Matriculae baptisatorum. confirmatorum, copulatorum et mortuorum exacte scribantur, hoc est. functionis actus non in disiectis chartis, aut diuturniori mora interposita» sed in protocollo authentico suo modo indilate adnotentur. et incorruptae conserventur.

Caput II.
D» bapliemo.

Primum maximeque neceasarium sacramentum. immo reliquorum omnium fundamentum c: quaedam quasi ianua, per quam patet ad Christnm via. eet baptismus, secundum illud Salvatoris apud ^oannem : *.Niti qeeir rmatu» fuerit a* opua *et Sffiihi eaetete,* non potest mtrovrr m regnsssn ✝✱. Unde ecclesia catholica Mmper docuit baptismum non esae liberum, sed ad salutem nocessario requiri.

Quamvis Moramenti huius solemniter conferendi ministri ordinarii sint episcopi ot presbyteri, extraordinarii autem diaconi, in casu tamen necessitatis omnia homo, etiam haereticus et infidelis, potest valide baptisare, modo ea, quae ad substantiam baptismi pertinent, debite servet.

Cum porrd ad salutem aeternam consequendam omqps debeant a peccato per carnalem generationem contracto, spirituali regeneratione liberari; falsum est omnino et perioulMum, infantium, quia actum proprium credendi non habent, baptismum omitti debere, aut neminem esse, baptizandum nisi ea aetate, qua Cbnstus baptisatus ȩst potlaa, requiritur, ut etiam infantes, quia sicut ex origiSo noxam contraxerant, ita per Christum dominum possunt gratiam-et iustitiam ȼonsequi quantocyus regenerationis,^lavacro muadeqtur. „Nam cum pueris infantibus nulla alia salutis comparandae ratio, nisi eis baptismus praebeatur, relicta sit. facile intelligitur. ‹lu4 gravi ȼjilp illi sese obstringant, qai eos sacramoati gratia diutius, quam necessitas postulet, carere patiantur; eam praesertim, propter aetatis imbecillitatem. Infinita peno vitae pericula illis impendeant'.1 Ideireo hortandi sunt magnopere fideles, ut liberos suos, quamprimum id rina periculo facere lioMt, ad ecclesiam deferendos et solomnibue ceremoniis baptizandos ȼurent

Ut infantium, qui mox ac sati sunt aut nativitate ipsa in periculo vitae vereantur, aeternae calati consulatur, curabunt parochi, ut obstetrices modum rite conferendi in neceseitate baptismi apprime notum habeant, quae nonnisi piae, honestae ae, quantum fieri potest, catholicae adhibeantur, sollicite commonefaciendae, ne culpa ipsarum ullus infans aine baptismo, ulla puerpera sine sacramentis decedat, neve ineuria aut conniventia sartmdem. alia quam vera parentum infantis nomina et cognomina metricae baptisatorum inforantur, aut infans ex illegitimo thoro natus ceu legitimus inscribatur.

laetante mortis periculo, a laioo baptisati. s^in vivis manserint, in ecclesia per parochum sub conditione iterum baptiMBdi sunt, nisi testimonio fide digno coaetet baptismum rite fuisse collatum quo casu tamen ritus in administratione baptismi adhiberi soliti in ecclesia suppleantur. Infantes expositi, etiamsi apposita schedula de eorum baptismo testetur. sub conditione baptizandi veniunt, nisi certa habeatur notitia personae a qua schedula sit «xarata. aut aliunde indubitatum desumatur iudieiatn baptismatis ȼollati Circa baptismum ab haereticis collatum, cum ad ecclesiae gremium convertuntur, inquirendum est. an servata fuerit debita materia et forma, in casu affirmativo de baptismi validitate indicium proferendum est. nt si peracta inquisitione adhuc rationabiliter dubitatur. tunc baptisma iterandum erit sub conditione, Generarim quoad hoc serventur ea. quae habet Benedictus XI» ‽

Dum adulti gratiam baptismi petunt, exacte informentur de opinibtu iis. quae pro susceptione baptismi instar dispositionis praecedere debent tum. sabbato sancto vel in vigilia Pentecostes. nisi episcopo aliter opportunum videatur, eis Aeramentum regenerationis cum congrua solem nitate conferatur.

Sacramentum hoc in ecclesia solum, nec unquam in domo privata administretur, nisi necessitas id exposcat, aut ob causas graves ab ordinario expetenda videatur et concessa fuerit dispensatio.

Baptisandis imponentur nomina sanctorum, quos ecclesia colit et martvrologiutn habet, non vero profana aut e fabulis gentilium deaumta.

Cum ad sacrem et salutarem ablutionem celebrandam, ex vetustissima ecclesiae catholicae consuetudine,- patrini seu fideiussores soleant ac debeant adhiberi, parochi priusquam ad Aliquem beptisaadum accédant, quantum fieri poterit sciant, quot et quales susceptores a parentibus electi fuerint, ne forte indigni, inepti admittentur, vel quod aegre ferent, publice ȓepellantur Imprimis sanctae huius tutelae administratio non eat committenda iis. qui Mm gerere aut fideliter nolint aut sedulo et accurate non queant. Naturalibus parentibus non licet hanc curationem accipere, ut ax eo magis appareat, quantum haec spiritualis

,· 8» XXIV, csk Ï, *de nf.*
* lusa. III, A 1
1 Cone. Trid-fssea VH, de bspe., osa. IX
* Catssb. Rosu, pari. II, cap. t x K

1 taueh. Bom. part. II. eap. fi. u. 34.
^bidets.
'Wonc. prov Aqueuse, tit. VU., cap. fi. n fi^Manii. XUV, MOI.
* fieaedietus XIV, De syaodô *Aèecei.*. lib. VII. cap. V
* Benedicts· XIV, op. c., llb. VU. c. C.
* Coac. prov. Aqueasa lit VII. cap. fi. ŋ. V [Msnsi ibid.].

educatio a earaali dietet. Admitti aoa peasant ludaei, InfidalM, haeretici, schismatici. excommunicari. interdicti, manifesti et netorii ooaeubinarii, aliiqne eoaadaloei poocatoree, aa chrietianam pietatem morumve eaactitatem ia rogeswratia quoquo èvertant Aroendi aaat pariter, qui aaaa taxate aoa aaat et qui radimaata Mai ignorauL Roligioeoo a munere petrini aaaoeae excludunt Baptiaana patricum agere aon poteet. Eda, qui nondum sut confirmationia sacramento muniti. petrini menu suscipere minima courrait. Praeterea,, nana tantum aire vir cive mulier iuxta aacrorum čanonum instituta, vel ad nummum unca et una baptixatum de baptiamo šuscipiant

Vult autem et mandat haec ayaodua. ut urochi doceant patrinoa. quam cognationem et afUitatem contraxerint, et ad quid obligentur erga infaatoa, quos de aacro fonte levarunt. Officia petrinarum dirua Auguatinus sequentibus comprehendit : debent petrini levatos admonere, ut castitatem custodiant laetitiam diligant, caritatem tenehnt, et ante omnia «ymbolnm et orationem dominicam eoa doceant, decalogum etiam et quae eunt prime religionis Christianae fudimenta

Quamvis autem baptirati parvuli, oum adoleverint. non aint eo fine de sponsionein baptiami receptione nuncupata interrogandi, en ratum hebere velint, quod petrini eorum nomine dum baptixarentur polliciti šunt et ubi ae nolle reeponderint. auo arbitrio haud aint relinquendi * · oportet tamen adolescentes et iuvenea. immo et adultos provocare, ut pro veriia opportunitatibus fidem in baptiami susceptione nuncupatam voluntario mentia assensu renovent, beneficium regenerationis rite ponderent, nuncupataque Deo vota iugiter impleant, Quapropter meminerint paatoree animarum, ut in adminiatratione huius sacramenti multam operam et atndium collocent, atque occasiones captent de hoc «aeramento disterendi praecipue cum multitudinem populi fidelia in collatione baptiami conveniase animadverterint. Tali enim occatione multo faciliua erit unum vel alterum caput ad hoc sacramentum attinens persequi, cum fideles earum rerum doctrinam, quam auribus percipiunt, simul etiam sacria baptiami ceremoniis expressam vident, pioque et attento animo contemplantur. Ex quo fiet, ut unusquisque de iis rebus admonitus, quas in alio geri videat, aecum recordetur, qua ae sponsione Deo deobligaverit cum baptismo initiatus eat, simnique illud cogitet, an vita et moribus talem se praebeat, qualem ipsa ehriatiani nominis professio þollicetur.

Fons bsptismalis sabbato seneto et in vigilia Pentecostes «olemniter benedicatur, ot dum necessitas tulerit renovetur. Liquores sacri esu olea sacra in mundis vasis nitido serventur.

Laudabilis eat consuetudo, ut mulieres puerperae, exemplum beatisaimae Virginia imitantes, post partum speciatim templum adeant, ut Deo gratiae agant et sacerdotis benedictionem excipiant. Haec benedictio fit in eocleaia. nunqiiam vero in domibus privatis, nec datur mulieribus quae non sunt legitimo matrimonio iunctae.

Caput 1П.

Dr con/irmotione.

Proximum baptismo aacramentum est confirmatio, per quam vita spiritualis in baptismo accepte augetar et partdtur, ut fortiu cum advenario noatro aataaa, qui nos eireait tamquam leo ntgioaa quaereaa ђuem-devoret depugnare valeamus. Sacri nimirum ohrisasatie iauactioaa, de qui eondrmaatur, Spiritus sanctas ad Md robur confertur, ut novis in dios aucti, vitae spirituali· incromeutis ereacaat in virum perfectum, in aetatem pleoitudinia Cbriati.

Hoc con&rmationia aacremeatam omuibna quidem poet baptismam administrari poteet. minue tamen expedit illud dispensare etiam puoria, qui acum radoaia nondum habeat Moneant proin ocrstoras animarum parentes, ae proluo tenerae ad hocoe sacramentum excepto cana neceaaitatio offerant. magia vere curant, ut pueri illud congrue aaedpiant, cum primum advertere valeant quid agant. 8i voro aint forte adulti, aemet ad recipiendum boo «aeramentum eum omni pietate disponant peccata ena confiteantur, sacramento eucharistiae aemet reficiant, et paetorum cohortatione ad ieinnia et alia pietatis opera suscipienda invitentur. admoneonturque laudabilem ecclesiae antiquam coneuetudinem renovandam eese. ut ieinni hoc sacramentum recipiant.* Quapropter monet synodus, ut curati, quoties epiacopua sacramentum confirmationia collaturua eoa deauper edocuerit, servata praevia per aliquod tempus instructione, fideles suos de divina huius sacramenti institutione, eiua natura, effeotn. do requisitis dispositionibus, de modo hoc sacramentum pie suscipiendi et obligatione exinde secutura diligenter edoeeant. Sub adminiatratione sacramenti de congruo Ordine prospicient. et moneant Confirmandos, ut impositioni mnnuum intersint. Spiritum sanctum devote expetant. et benedictionem episcopi orationi intenti exspectent. Si contingat fideles ad vicinas possessiones pro recipiendo sacramento confirmationis inviatos esse, oportet ut confirmandi in forma pfpcesaionis ré^renter et devote orantes ad praefixum locum concedant, et moneantur ut pari modestia redeant. Agant porro parochi, ut tanti beneficii memores confirmati, coeleste hoc donum summe aestiment, strictamque exinde probe vivendi deducant obligationem : iuvabit etiam confirmatos pro opportunitate reflectere, ut foedus, qnod occasione huius suscepti sacramenti quoad fidem intrepide profitendam coram facie ecclesiae cum Domino inierant, alacriter servent, atqué operibus condploant, memores' dictorum Domini „Dumis f«a cenjUeMtisr ms coram Aomsmlma, coe/Cirhor f tf· astm cerem Aslre meo, qm m eoaiis «st: ym satam negaftrii * coram Aemmshsis, aspeAo et tgo «am coram Ttitrr esae, qas in čoeli ut."· Petrinus sit-unus, mas mari, foemina foeminae, alter in confirmatione quam fait in baptismo. Qui in sacraAnento baptiami sponsores agere nequeunt, hos nec t^o confirmatione admittere integrum est.

Caput IV.

Da osteAoriaiico sscramswto.

Ex omnibus mysteriis, quae nobis tamquam divinae gratiae certissime instrumenta Dominus salvator noster commendavit, nullum est quod cum sanctissimo sacramento comparari ǭueat Cum enim Dominus dilexisset suos, in finem dilexit ĉoa cuius quidem amoris ut divinum aliquod atque admirabile pignus daret, sciens horam iam advenisse ut transiret ex hoc mundo ad Patrem, ne ullo un-

ı Calech. Ban . part. IL cap. X. a. 8»
* tone Trid., sms XXIV, cap ». *It rtf, fair.*
* Catech. Bom., part. П, cap. 2. դ. »7.
* Cstech. Bom. part. II. cap 8. դ. X».
* Coat. Trid. de heptismo. seas. VII. can. 14.
* Catech. Bom., part. II, cap. p, a. 1.

I I Petr. V. .8, ·
' I atech. Rom., pert. II. cap 1 n. 1».
ı Mstlh. X. 38-8.
' Cstecb. Row., pert. II. cap. 4. a. I.
• loua XIH?q.

quem temper· • sais abeaaat[?] iatatpUeabili eoa- •ilio, qaod omnem nataro ordina» et conditio··» •upwat, partait Etenim ealabrata eam ataipaH agni paaohalia coana, ut figura voritati, ambra corpori cederet, panem aeeepit, Daoqae gratia· •gea· benedixit «t fregit, deditque dioeipuli· eaia •t dixit[*]: Accipite et maadaeate: Irae eet earpna meam, quod pro robi· tradetur, boc facite in meam commemorationem. Similiter et calicem accepit postquam ooanavit dicona: Hoc facite quotieecnnque bibatia in meam commemorationem Nullus itaquCMubitandi loeua relinquitur quin omnee Christi fidele· pro more in catholica ecclesia semper recepto latriae cultam, qui vero Deo debetur, huic sstbo «aeramento in veneratiqne exhibeant. Nam illum eundem Deum praeeentem in eo adesee credimus, quem Pater aeternus introducens in orbem terrarum dixit: *„ei eedoreot* «um mmw - oapeis *Dei,"*[*] quem magi procidêntee adora- ferent quem denique in Galilaea ab, apostolis adoratum fuisae sacra scriptura' testatur Unde consuetudo pro adoratione asservandi in sacrario sanctam eucharistiam ecclesiae coaeva eat.

Proinde ssmum eucharistiae sacramentum ia omnibus paroehialibus ecclesiis non modo pro •umtione. sed et pro adoratione iugiter asearvetur, particulae consecratae alternis saltem hebdomadibus renoventur, omne vero corruptionis periculum solerter avertatur. Ara tamquam gloriosi sepalohri Chriati imago saepius purgetur, tabernaculum velut sumus in orbe terrarum locus decenter ornetur, ciborium, monatrantiae lunula (quae benedicuntur), cslicis cuppa et patena (epiacopali etiam consecranda unctione) debite deaurata aint oportet, tabprnsculum sit semper occlusum, clavis vero eius diligenter custodiatur. Lampas, quam avita fidelium in asibum sacramentum devotio accendit, diu noctuque ardeat. 8i ecclesia pro alendo lumine perpetuo necessarios sumtus suppeditare non posset, interpellanda eat fidelium pietas, ut collatia obolis hocce adorationis tributum Domino omnium bonorum largitori pie retribuant. Dum quaepiam festivitas cum exposito ssmo recolitur, ecclesia quondam solemnem induat faciem. |Quadraginta horarum devotio qua par est pietate peragatur. Processioqes cum ssmo in dominicis novilunaribus pro temporie opportunitate servare lieebit, et tali occasione cantetur missa coram exposito ssmo. Quando ssmum ad. infirmi domum portatur, praeferatur lumen, transeuntes genu flexo adorent Dominum, adsint, quantum fieri potest, quipiam comites, pulsetur campanula, et ubi opportunitas tulerit, ssmum sub baldachino portetur. Excipiuntur loca, in quibus, ob profanationis periculum, hucusque obtinuit indultum, ut viaticum secreto ad infirmos deferatur. Insuper pie et religiose admodum in Dei ecclesiam inductum fuisse hunc morem agnoscimus, ut singulis annis peculiari quodam et feeto die praecelsum hoc et venerabile sacramentum singulari veneratidhe ac solemnitate celebraretur '·. Quapropter optamus, ut in singulis provinciae huius ecclesiis festum theophoriae seu solbmnitas corporis Christi summa qua par est devotione celebretur, in diversis «ommunitatis partibus construaatar area, sarvetar nervoeaa sanao, omaiamqaa maatee dirigantur in bee plana singulare Dei beueAeinm, quo morti· dominieaa victam at triumphus taprnaaeatatar. luvaaaa at virginea, eaaas cam iaaioribaa laadoat nomen Domini, qui eaaxit oorwa eahttis aobia, visitavit aa tait redemptio··» plebis sa»·. Scholares iam ia tenon notate aaaasfactondi saat, nt srga Christum dominum ia eucharistiae sacrassauto praesentem ornai qua doeet pietate at veaaratioaa ferantur. Immo provocandi saat saepe fidelea, nt Dominam in solio tabernaculi residentem pro ana pin fide accedant, ab ao coelestium et terreatrium bonorum copiam expetant, peccatorum suorum veniam supplice· postulent, •upromamqns eius meieetatem humili cord· adorant. Imprimis, tempora publicarum calamitatum aut contagiosi morbi, belli, seditionum, famis, earistiae et alterius publicae afflictionis, aperiantur fores ecclesiae, quatenus quivis oneratus et afflictus inveniat requiem in eo, cui derelictus est pauper, qui orphano erit adiutor. qui omnes paterno amore ad sinum misericordias invitat. „F«nsts ad esr süms·, inquiens, lateretis sl enrroti s«<u *et iooeetietie ommeebeu metrie requiem."* I"t vero fideles haec omnia rite intelligent, pastores animarum saepius de sacramento eucharistiae sermones habeant, proles in catechesibus de eucharistiae sacramento solerter instruant, et ad primam communionem pie suscipiendam diligenter praeparent, agantque nt piae confraternitates et sodalitates. quas veneratio erga ssmum produxit, renum refloreant.

Caput V.

De eacra

Salvator noster discessura· ex hoc mundo ad Patrem, sacramentum eucharistiae instituit, in quo divitias divini sui erga homines amoris velut affudit Sumi autem voluit sacramentum hoc tamquam spiritualem animarem cibum, quo alantur et confortentur viventes vita illius qui dixit: „(hii •wwdsMef ese *et ipte eieet propter me,"* et tamquam antidotum, quo liberemur a culpis quotidianis et a peccatis mortalibus praeservemur[?] Cum Deus se hominibus tanto .commendaret amore, quid mirum, si primis christiania gravissime sane acciderit hac esea privari, et nonnisi successive factum ait, quatenus canonibus concilii Lateranensis et Tridentini sanciretur, ut omnes utriusque sexui fidelea cum ad annos discretionis pervenerint, praemissa debita dispositione, sacrosancto eucharistiae sacramento adminns semel in anno, idque circa festum Paschae reficiantur. Salutare hoc decretum et synodus praesens exactissime servandum statuit Moneantur itaque fideles de hoc ecclesiae praecepto et provocentur saepe, qui huic suo officio deessent Hortentur pastores animarum cunctos, ne hunc cibum coelestem imparati sumant, quin potius discernant mensam a mensa, sacram a profana, ooeloetem panem a communi, ut pacem habeant eum proximis, et illnd centurionis in cordibus sentiant: „Demâts, nets am digmu, nt *Mree eob* tsetam mstta·/' memineriutque ad sacram mensam a dimidia antecedenti diei nocte usque ad tempus sacrae communionis ieiunos debere accedere. Condolendum eat illis, qui vel semel per annum ad sacramentum eucharistiae accedere renuunt, optandum vero maxime, ut cuncti fideles illud frequentius adeant. Ni] est animabus salubrius, nullum in probitate progrediendi subsidium efficacius, nulla methodus aptior qua prisca fidelium

' Mstth. XXVIII, ».
* Lsc. XXII. 18, SO; Mare. XIV, tt; I Cor. XL Ï4.
* Csteeh. Ron., pprt.' II, cap. 4. n. S.
* Cone. Tri·., ses·. XIII, de each., can. A.
* Psal. XCV1, 7. Ct Hebr. I. β.
* Mstth. II. 11.
' Mstth. XXVni. 17; Ue. XXIV. M.
* Cone. Trid., sess. III1, cap. A.
* Cone. Trid., hsss. XIII, oaa. 7.
* Cone. Trid., sees. XIH, de eseh., cap. A.

' Coae. Trid^s·». XIII, de «och_ cap. S.

saaotüaoeia rsvshatar, **qua** frsqusatior eaauiaaio. * Exinde **domiaat miti** at vslut da vita aaati palmites arasent, quia oMviaeaatar eoandara paaaqai aat vita mandi, da qaa ipsa salvator dixseat: „Mb' aaaadaaaaMnttia aarawa jOa Assrims, aaa **Ms**-**Wis site**· ia äàW. Optat haae syaodua earn Tridaatiaa patribu·, at nulla fastiva diaa, **iano**, **a** Sari potoat. nulla oaaiao diva traaasat, qaa aaa adaiaaa aliqui fideliam ad **Menai** eoamunionaa aooadaraaL

Cam vara diligent ad primaa communionem praeparatio ad debito freqaontaadaa eucharistiae Moramentum plurimum conferat; ideo statuimus, ut prolee pro prima communione solarter praeparentur, et ubi de haine mysterii dignitate congrue informatae atque coelestem hane cibum probe distinguere edoctae fuerint, ad eam admittantur. Ad festivitatem primas communion» spectabit voti baptismalis renovatio, publica fidei professio, de B mysterio eucharistiae institutio et in fine pia gratiarum actio. Provocentur parentes et patrini, ut huic festivitati et ipsi intersint et proles suas edoceant annua gratiarum actione hanc primam communionem recolendam esse.

Aegre decumbentes -pastor animarum saepius visitet, supernis consolationibus erigat et debito dispositos saepe pane angelorum confortet.

Caput VI.

Dt Шiua tacrificio.

Cum salvator noster sacramentum eucharistiae parte ex una instituisset, ut coeleste animae nostrae alimentum esset, quo vitam spiritualem tueri et conservare possemus, altera ex parte voluit, ut ecclesia perpetuum sacrificium haberet, quo þeccat nostra expiarentur, et coelestis Pater sceleribus nostris saepe graviter offensus, ab ira ad miseri- C cordiam. a iustae animadversionis severitate ad clementiam traduceretur '. Quia videlicet sacerdotium per mortem Domini extinguendum non erat, idcirco in coena novissima, qua nocte tradebatur, ut dilectae sponsae suae ecclesiae visibile sicut hominum natura exigit relinqueret sacrificium, sacerdotem secundum ordinem Melchisedeeh se in aeternum constitutum declarans, corpus et sanguinem suum sub speciebns panis et vini J)eo Patri obtulit, et apostolis eorumque successoribus ut offerrent praecepit per haec verba: „*Hocfecit* **ia** asraas č8mmrmoratMmsm, uti semper ecclesia catholica intellexit et docuit. Haec est illa munda oblatio, quae . nulla indignitate aut malitia offerentium inquinari potest, quam Dominus nomini suo in omni loco mundam offerendam praedixit, quae per varias sacrificiorum naturae et legis tempore similitudines figurabatur, utpote quae bona omnia per illa signi-D ficata velut illorum omnium consummatio et perfectio complectitur'. \

Sacrificium itaque quod in missa peragitur et quod in cruce oblatum est, unum atque idem haberi debet, quemadmodum una est et eadem hostia, Christus videlicet dominus noster, idem nunc offerens sacerdotum ministerio, qui seipsum tunc in cruce obtulit sola offerendi ratione điversa Fideles igitur sacrificium missae ita considerent, ut sacrificium crucis, intelligantque per miysae Mcrificium fructum crucis, sacrificio partum, iugiter applicari. Valet proin missae sacrificium ad adorandam majestatem Dei, ad impetrandam pro peccatis veniam, ad obtinendas gratias, ad referendas pro perceptis beeeficUa gratiarum actione·. Praecipuas missae sacrificii parte· attente proeeqaaatur fideles, et affectas congrue· axeiteut. Sub mima· saerifieio omne·m ad **pietate**· coapoaast, oraado vei eaaeado sa occupent Loom sacrificii servetur **audu**, et dum festivitates ingruunt ornetur. Hora sacrificii ab epiacopo praescripta exacto servetur. Sedulo invigilent porro et parochi, ut materia sacrificii para Ot apta sit, hostiae sint o tritico puro, recentes ne fractae dissiliant vinum non sit acidum nec aliena materia permixtum. Candelae, quae ad aram pro missae sacrificio ssrviunt sint · cera: ornamenta, altaria, oaliose, indumenta munda aint atque deesntia. Missae sacrificio non inserviant pueri nisi qui ob pietatem Cÿfnmendabiles. et de actionis, ad quam assumuntur et in qua angelo· socios habent, sanctitate sint instructi.

Caput VII.

Ɖ Hcnmnth þotmtmtia

Deus dives in misericordia illis etiam vitae remedium contulit, qui sese post baptismi gratiam in peccati servitutem tradidissent, sacramentum videlicet poenitentiae, quo lapais post baptismum beneficium mortis Chriati applicatur ! Huius Meramenti ea est efficacia, ut praeterita peccata deleat tum quoad culpam tum quoad poenam aeternam. Immo non modo a peccatis liberat, sed pro contritionis fervore et quo saepius quis confiteatur, poenam temporalem diminuit et interdum tollit, tribuitque hominibus, qui boc sacramentum Mncte et religiose percipiunt, maximam conscientiae pacem ac serenitatem cum vehementi spiritus consolatione '. Confert hoc sacramentum sanctificantem gratiam : ubi vero -solum venialia exposita fuerunt, gratiae sanctificantis augmentum tribuit. Unde merito catechismus Romanus l habet: quidquid sanctitatis, pietatis et religionis in ecclesia summo Dei beneficio conservatum eat. id magnn ex parte confessioni tribuendum esse, ut nulli mirandum sit. humani generis hostem hanc veluti christianae virtutis arcem totis viribus oppugnare conatum esse. Cum tantum sit Mcramenti poenitentiae momentum, pastores animarum populum fidelem de eius natura et fructu diligenter edoceant commendentque cum omni energia fidelibus, ut semet ab omni sacrilegio contineant, conscientiam excutiant, dolorem supernaturalem in ae excitent, nil malo consilio abscondant, serium semet emendandi propositum concipiant. et obligationibus e confessione contractis satisfacere studeant; exponant in publicis sermonibus officia status, commendent virtutes, quibus quaelibet aetas et conditio indiget.

Dum confessoriis e re esse videbitur, suadeant poenitentibus generalem vitae exomologeaim. quo sic errata anteactae vitae compensent, in humilitate semet exerosagt, fragilitatem suam clarius videant, misericordiae divinae dona amplius aestiment, uberiorem compunctionis gratiam obtineant, bonis operibus alacrius incumbant, radices vitiorum suorum perfectius noscant, et defectus praecedentium confessionum debite resarciant. Ubi vero confessani similem generalem confessionem plane necessariam esse adverterint, eam non tnodo suadeant, sed et impensius iniungant, et methodum eam bene persolvendi edoceant. 5

Confessarius ad sacramenti poenitentiae administrationem semper promptus accurrat. Accessurus vero ad tribunal poenitentiae ferventibus precibus

e ·

' ('such. Rom., part. II. cap. 4. u. 70.
* ('one. Trid., sms. XXП. de mis·. eacr.. cap. 1.
* Cone. Trid, som XXII, de miss. aacr, cap. 2.

l Cone. Trid.. ses·. XIV. cap. 1.
' Cone. Trid.. see·. XIV. þ. 3
* Catech. Rom, p»rt. II. cap. 5. n M.

•upernum luasen upttet, pooaitanteM ia detegendi· sub emtis imperitam aptis gustationibus adiuvet, dolaram poenitentiam, nubMiaisttati· mpornsturalibas motivb, perficiat Mtbfaotieam eriminb gravitati at oonfitoatie facultati congruas assiguet In Mtbdbatioamn operibas aoeignandb eeeleeiaa intentionem ao scopum pras oealb habeat, atqne poenitentiae indolem ao admiseoram deliotorum naturam exactias ponderet, simalqu· pooniteatem moneat, nt quidpiam boni operis in satiefectionem «ponte «na offerat, et oontritionb affectas de admiseis poeeatb saepius renovet.

A bene impleto manere ooafeeearii multam pendet fidelium «alea; ia tribunali namqae poenitentiae in•tituitur regimen oonacientiarum, et vita spiritualis Christianorum plerumque ad eam normam decurrit, quam confessarii in adminbtrando Moramento poenitentiae tenent. Exinde aatia advertitur, quanta in miniatria huiua «aeramenti «cientia et caritas requiratur. lunioree cumprimb «aeerdotea hortamur. ut moralium librorum leetione semet debite percolant, pro examinibu· iurisdictionalibM «emet aaaiduo parent, oaeua pontifiai et ordinerib reservato· debite intelligent, ex parte una ab immoderato rigoro caveant, humanae fragilitati· rationem habeant, et adiuneta personarum debite perpendant; ex altera vero parte, Christianam moralem non emolliant, animabas pulvillos molle· non consuant, •atisfactionem eiusmodi assignent queo emendationem optatam adierat; legem Christi, dum revera urget, venerentur absque hominum roopoetu, aet linum fumigan non oxetinguant et arundinem quassatam non confringant; abeolutionip gratiam •olum digni· et bene dbpoeitb Conferant, ib vero qui de sub peccati· non dolent, qui propoeitum non peccandi -nec quidem concipiunt, qui satisfactionis opera praeetare renuunt, qui praecipuo· religioni· articulo· ignorant, qui rem alienam reetituere vel cum inimici· in pacem redire nolunt, abaolutionem differant, eoovo pro recipienda abeolutioni· gratia disponant ne aecue sanguh Chriati profanationi exponatur, et preebyteri iteratarum prolapsionum atque illorum malorum M reo· eon•tituant, quae ex indebitb nascuntur abeolutionibas, quibus perit tum presbyterorum tam poenitendum multitudo infinita ·. Erga eoe qui prava conauotudine detinentur, magna oaritaa adhibenda eet, atque diligenter dieponendi sunt ut in oie vel aliquod adminue emendationis veetigium appareat.

Quo ardentius synodus desiderat, ut fidelium nullus inveniatur, qui adminue paechali tempore •acramentalem confeeeionem eum omni qua par eet devotione non persolveret: eo magi· dolet reperiri nonnullo·, qui salutem animae mm tam parum curent, ut per annum neo semel quidem roeoncilistionis Moramentum suaeipiant Poenb solum et censuris eontra hoc genua hominum procedere intentioni sanctae matri· eeelMiae minis·· convenit. Ante omnia ooelMtb animarum pastor pro ib exorari' debet, nam ot hi creaturae Dei sqnt et pretieeo Christi sanguine empti, Christus eoe quaarit, ·{ a nobis quaeri ac amari vult. Cpmpaseio magna erga tale bomiuM habenda est, quia mberiam suhm nesciunt, animae suae pretium non attendunt, valorem gratiae saactificantb non seeiimaat, laetaram aeternae felicitatis non reputant, ot damnationis pericula non formidant, sioque haud eeiunt quid faciant. Quanto vero magb oonfeesarii perspiciunt et sciunt quidnam bi homines negligent, tanto maiori caritate eosdem paterne foveant Quidam horum hominum iam in tenera aetate iacturam suae fidei peeei eunt abo· exeaeMvit passio, quoedam ignorantia, aliquando sacerdotem inauris fota, oeoapat Proinde removenda eut impsdimMts, quae eoedem a sacra oonfeesiene detineat: dbeerdia· sufferendae ›, inerednlitas subvertenda, reetitatieab et reconeiliationb negotiant adiavaadum, et agendum preut speciem nomrinnM exigunt Maximo vere oonealitar eorum saluti per beo, ai oonfoeearius patrem m exhibeat ad omnia eorum vulsent, quamvis gravia, sananda paratum. Geaeratim oonfamariaa nil ex parte sua relinquat intentatam, quo talium conversio adiuvetar. Quiconque enim converterit peeeatorem ab errore viae suae, salvabit animam eiua a morte et operiet multitudinem peccatorum '.

Reliquum eet ut coafseMrioe paterno provocemus et hortemur, ut qui alienae eonseloatiae indicium sustinent, suae ante omaia proepiciaat «eo forile mensem elabi sinant. quin saorambntali oonfoesioue semet a quotidianis delictis mundent eontra gravia praemuniant

Capnt VIII.

Dt utdtdgtttiiu.

Cum potestas conferendi indulgentias a Christo domino eocleeiae eoneoMa sit, atque huiuemodi potestate divinité· sibi tradita antiquieeimis etiam temporibus neque ad receatbeima um fuerit: indulgentiarum usum christiano populo maxime mlutarem, sacrorum conciliorum auctoritate probatum, retinendum esse, Moroeaactam concilium Tridentinum edixerat. Unde in potestate indulgentias largiendi, quam salvator noeter eocleeiae contulit, praecipuum divinae misericordiae teetimonium suspicimus. Agendum ut Uhoo doctrina do indnlgentib claro annuntietur populo, ne qaisquam ex eocleeiae indulgentia pooMndi occasionem sumat ot alibi quam in compunctione oordb ao poenitentiae operibus virtutem poenitentiae reponat. Clare proponendum eet, remisM in sacramento poenitentiae culpa, poenas quidem aeternas remitti, esi instiseima Dei dbpoeitieae manere poenas ferendae in tempore, quarum relaxationem ex infinitio Imo Chriati meritis, habito reapeotu etiam ad superorqgatoria sanctorum opera, vere contrito podbitenti eeoleeia sub certis conditionibus tribuit quatenus peoMtor maiora expertu· divinae misericordiae beneficia, alacrior fiat ad vitae hnina viciaoitudinM ferendas, quas iam in meritorum augmentum, non vero in poenam tolerat. Itaque indulgentiae minime peccandi occasionem praebent sed potius ad detestanda delicta excitant non incitant ad augendam criminum copiam, sed provocant ad quaerendam veniam, in saluti· cura non segniores, sed influa superna consolatione alacriorM efficiunt. Quapropter neoeesa eet, ut in sacris sermonibus indulgentiarum natura carumque in inorum perfectionem influxua sedulo proponatur, fidelM ad indulgentiarum usum excitentur, simul attamen pmoMveatar omnia, quoad fieri potest circa indulgentias erronea opinio, aut in earundem usu aberratio. Ftate qnibua iunotao eunt indulgentiae debito tempore aaeuntiestur fidelibus, precum formulae ot devotionum praxre reddantur notas, quibus per Mnctam sedem apoetolioam indulgentiarum theeaurus adnexus eet.

Caput IX.

Ds purgatorio.

Doctrinam ecclesiae de purgatorio synodus haec provincialis verbis concilii Tridentini · profitetur^ '.

1 Synod. Oebea.,.yari- IV, tit. IX, cap. b.

1 Luendum: TUtavAu.
» lac V. Mb
' Sew. XXV, *itent. it pwftltm.*

iisdemqae praecepta dabit·· observantiae mua in memori·· revocat, qaoram tester mtaequena: Cam «atbobea aaalaah Spirit· aaacto sdeeta ax uaa literis at antiqua patrum traditione ia aacria conciliis «t aaviaaiaaa ia hae oecumenioa synodo docuerit, purgatorio·· aaaa ; auimaaquo ibi datentas ldaliam eufltagiia, potimimum Tero aooeptabili altaria aaeriloio iuvari: praecipit aucta aynodua apiaoopia, at aanasipde purgatorio doctrinam a sanotia patribus at aaeria conciliis traditam * a Cbriati fidehbus ctpdi, tooeri, dooeri at nblqna praedicari diligenter studeant. Aped rudam varo piabam difficiliora ac subtiliora quaestiones, quae ad aedificationem non ptaeiunt at ax quibua plerumque nulle It pietatis aoceaaio, a popalariboa concionibus aecludantur. Incerta item vêl quae aporia falsi laborant evulgari ac tractari non permittant. Ea raro quae ad curiositatem quondam aut saperstitionem spectsnt vel tqrpe lucrum sapiant, tanquam scandala et fidelium offendioula prohibeant. Curent'autem epiaoopi\ ut fidelium vivorum suffragia. minarum scilicet aacrifieia, oratione·, sleemosynae aliaque pietati· opera, quae a fidelibus pro alii· fidelibus defbnctia fieri oon•ueverunt, secandum ecclaaiae instituta pie et devote fiant, et quae pro illi· ex teatatorum fundationibus vel alia ratione debentur, non perfunctorio, sed a sacerdotibus et eccleaia· ministris et alii·, qui hoc praeatare tenentur, diligenter et accurate pervolvantur.

Capiit X.

Ï)« «acrpiaento exerceras mictionis.

Clementiaaimua redemptor noater, qui aervia suis quovis tempore voluit de «•luteribus remedii· adversus omnia omnium hoatium tela epae prospectant quemadmodum auxilia maxima in «aeramenti· alii· praeparavit, quibua ehristiani conservare «e integrodum viverent ab omni graviori spiritus incommodo possent: ita extremae unctionis sacramento finem vitae tamquam firmissimo quodam praeqidio munivit Nam etsi advenarias noster oocMiones per omnem vitam quaerat et captet, ut devorare animas nostras quoquo modo possit: nullum tamen tempus eat, quo vehementia· ille omnM suae versuti·· nervo· intendat sd perdendo· no· pènitu·,.et · fiducia etiam, •i possit, divinae misericordiae deturbando·, quam cum impendere nobis exitum perspicit Cum tam •elutura sint Moramenti huius effectu·, synodo· pastoribus animarum iniuagit ut doctrinam de extremae unctioni· natare, divina institutione, atque de eiu· effectibus aolerter exponant, fldeleeque omni alaoritata persuadeant quatenus salutare hoc aegrotantium remedium non ad illud tempus differant quo morbi vehementia adeo invaluit ut anima sacramenti huius exiguum fructam reportate possit. Solliciti sint porro pastores animarum, ne alius ni» inopinata mortis specie occumberet, ad aeternitatem sine huius sacramenti subsidio transeat, ne destituatur Mlutaribus illis fructibus, quibua per hoc sacramentum aegroti anima repletur, siquidem sacramentalia unctio dilicta, si quas adhuc expianda manent, ac peccati reliquias abstergit, aegroti animam alleviat et confirmât, magnam in eo divinae misericordiae fiduciam excitando, qua infirmus •ablevatur ac morbi, incommoda ac, labora levius fert, et tentationibus daemonie, calcaneo insidiantis, facilius resistit, et sanitatem corporis interdum, ubi ■alati animae expedierit, eoneequitur. Agant proinde paatorea aaimarum, ut fidelium aegre daeumbeutium rationem habeant, qooa ai expedierit •accipiendi hui·· aacrameeti obligationi· paterne admoneant. Ameatibua tamen, qai aaoqaam rationi· usum habebant, paerperia boo eolo titalo deeambentibas, poena capitali plectendi·, iia qui ad usum rationis nondum perveaeraat, iter maritimum vel proelium iagreeaaria, hoc sacramentum non diepenaatur. Noa denegetur tumeo aeaibua, qui viribus exhaaati in diee mori videntur. 8i aegroti e vitae periculo in quo hoc Moramentum receperant convaluerint, redeunto morbi vi runas ungendi aunt. Pueri· etiamai ad primam sacram eommuaionem nondum acceaaerint, beneficium «aerae unctioni· denegandum non eat, ai modo circa huiua «aeramenti virtutem pauci· informari poaaiut. Qui, cum Mni· ••Mot «ensibus, Christiano more vixerant, etai tuam voluntatem externo teetari nequeant, aacram unctionem recipiant; redeunto animi praetenti· ceteri· quoque Moramenti· providendi. Interim sacerdotum circa infirmo· cura non ad extremam unctionem solum ratringatur; nam infirmitas Mt tempus ẽceptabile, cum Dominus viam parat iia adhortationibus, quM animarum medicus ad lenienda oordium vulnera prudenter adhibet. Dem enim infirmum affligit corporalia dolor, dum eum sollicitudogamiliiae premit, dum eum amicorum huiua saeoali terrena consolatio gravat,' et dum quandoque anteactorum dolor cor eius Maciat: tunc ei exoptatu· odeurrit animarum pastor, qui apem ac patientiam (aggerit, affectu· piae contritioni· excitat, et quod antea longi· adhortationibus obtinere non potuit, pro aeterna aegre decumbenti· aalute et magno coeleatium spirituum gaudio pauci· verbi· consequitur. Immo bonua paator. quantum fieri potest fidele· suos ad ultimum usque spiritum adiuvando prosequatur. In hac siquidem ultima agonia totum reponitur, lucta gravior imminet praMentis mortis timor occupat proximi~iitdicii incerta sententia animam suspensum tenet, suggMtionea Mtanae vira animae minuant ut adeo nisi adsit qai afflictae animae supernam spem suggerat, sub pondere huiua extremae luctae facile corruat. Itaque non prius animam ad finem suum redire volentem pastor animarum auxilio destituat, quam ab hostibus defenMm et pietatis affectibus plenam in manus sui creatoris et iudicis resignaverit.

Caput XI.

Da soeramanto *ordinis.*

Sacrificium et sacerdotium ita I)ei ordinatione coniuncta sunt ut utrumque in omni lege exstiterit Com igitur in novo testamento Mnctum eucharistiae Mcrificium visibile e Domini institutione catholica eccleaia acceperit, fateri etiam oportet, in ea novum mm viaibile et externum Mcerdotium, in quod vetus translatam Mt Hoc autem ab eodem Domino Mlvatore institutam eme, atque apostolis eorumque •uooesaoribus in sacerdotio potMtatem traditam consecrandi, offerendi et ministrandi corpus et sanguinem eius nec non et peoeata dimittendi et retinendi cum patribus concilii Tridentini profitemur Cum aptem divina ra sit tam sancti sacerdotii ministerium: consentaneum fuit, quo dignius et maiori cum veneratione exerceri posset, ut in ecclesiae ordinatissima dispositione plure· et diversi ement ministrorum ordines, qui sacerdotio ex officio deservirent; ita distributi, ut qui iam clericali ' tonsura insigniti essent, per minora ad

1 Sees. VI, caa. SO, seu. XXH, de «serit bùm., c m 3 et\sn. 3.

• Greg. *Dial.* IV, 83 (c. 4, d. XXVI. *LÀb. it pota. dic.* .tayustmi. c. 18 (c. 6 ib,). couc. Florentin, circa ftn.

· I Tim. I, 4.

' Sea· XXV, *it rtf.*, e. 4.

* Conc. TriA, ····. XVI, prooem. 'do oser. extr. snct.

1 Cone. Tri«L, em. XIV, p. 2, de Menuu. extremae anet.

* Cone. Trid., mm, XXH1. cap. I.

maiore adecenderent ; Cam antem par sit eausaa populi, ut bonos sacerdote· accipiat ecclesia : monendi «ant fideles, at ieiunie praecipue quatuor temporum iuxta antiquam horum ieiuniorum significationem solortor oboervent, atqus etiam per' annum ad Dominum caepina fervidas proce· dirigant. ut dominus vinoao, quam suo pretioeo aequiaivit «anguine, strenuo· operario· mittat Quo vhro fidelos Ѣdis «ane maximi· gratiis debite instruantur, quae in universum genua humanum per sacerdotii ministerium profluunt, iam in catocheeibus informentur pueri de momento ot dignitate ■aeramenti ordini·, atque idipaum in «acri· sermonibus pro rei merito tractetur. f

Clerici sacerdotibus celebrantions reverenter ministrent, altioree functione·, qua vi «ai ordinis tractare prohibentur, non oxerooaat; «ubdiaooni ad breviarium persolvendum et caelibatum «errandum •e in conscientia obstricto· eaae probe intelligent ь Ordinandi per decem diae vacare debent spiritualibus exercitii·, antequam ad unumquemque ex maioribu·)ordinibus promoveantur. A neomystis comprimi· exigitur, ut primam, quam in memoriam morti· dominicae celebraturi «unt mimam, nulla saeculari dissipatione profanent Hac potimimum die neomystae conversentur cum Deo, quia ad delicia· agni admimi rant Praemissa praevia sacramentali confessione, pii· meditationibn· «anotiaque affectibus disponant «e ad primum saerifidum. Sub celebratione, pleni eat contendant gratitudinis et pietati· sensu, gratiarum actionem post .«aerum nullatenus omittant devotionem pomeridianam ••servent, chorei· diveraisque oonreraatienibo· promiscuis nullam occasionem praebeant, diatraotionem in noctem non protrahant et quod canonibus ecclesiae semper vetitum «at «altum videlicet aibi nullatenus iodulgeant. Genuinum gaudium in grato c erga Deum animo reeidet, quod ut plenum ait praeaentiae Domini obliviaci non lioet Sumtus in convivia qua·! nuptialia destinati convertantur potius in libro· vel rapellectilem, quibus neoaacerdo· necessario. eget. Curandum porro, ut primum missae aaerificium, . cum eccleaiaatica solemnitate ad aedificationem et conaolationem fidelium celebretur. luvabij terminum aeu diem eiusmodi sacrificii notam reddere tam in loco quam in vicini·, communitatibus; adveniente primitiarum die, ubi mori· eat, deducatur neoaacerdo· inter consueta· ceremonias e paterna vel parochiali domo in ecclesiam; ibi habeatur intra missarum solemnia de dignitate sacri ordini· vel de simili obiecto sermo; cognati et fidele· sacramento poenitentiae praevie.' mundati, ad sacram communionem accedant; in fine sequatur benedictio a neomysta, quantum fieri potuerit. singuli· impertienda; persolutis denique DeoD gratiarum actionibus declaretur benedictionem per octavam continuandam fore. Dies primo sacrificio sacra- annua recollection· et gratiarum actione recolatur. , quod iptum tanti beneficii ratio postulat.

-S . Caput XII.

De eacnmento esatruHOn».

Matrimonium unum esse e septem novae legis sacramentis ecclesia manifeste docet '. Gratiam enim, quae naturalem coniugum amorem perficeret et indissolubilem unitatem confirmaret coniugeeque sanctificaret, ipse Christus, venerabilium sacramentorum institutor atque perfector, raa nobis passione promeruit. 'Quod Paulus apostolus innuit dicens: „ l'iri, *diligite uxorre retirai eieut Christus dilixit* « srrfsweia, *et rnipeum indidit pro* ae," mox subdise ns Christo st eerissi·.!*1 Do boo proinde magno «aeramento pastore· animaram doctrinam e sensa soslmias deadmptam fide!·· solertor edoceant, tanto quidam magie, qdia hoc eaeransentam humanae ooaeaeiatioai· faadameatam eomtitait Ipei apostoli non solum ea quae ad dignitatem, sed etiam quae ad oflkanm matrimonii pertinent, pluribus locis accurato scripta reliquerunt ; Divino enim spiritu afflati optimo intolligebaat, quanta et quam multa commoda ad Christianam societatem pervenire poeeoat, si fideles matrimonii sanctitatem cognitam haberent ot inviolatam servarent; contra vero ea ignorata vel neglecta plurimas maximasque calamitate· et detrimenta in ecclesiam importari Advertant fideles 'matrimonium christianum ad dignitatem- sacramenti elevatum e···, per quod novus statu· initer, cui se ooniuges mutuo consecrant; nee enim humana inventio, sed Dei institutum in- matrimonio resplendet. Eadem huius matrimonii sanctitas hanc vitae ooniunctionem nonnisi indissolubilem admittere potest; siquidem Dominus ait: *„Quod Dent conjunxit,* homo nee asper·!." Vinculum hoc nullo divortio solvitur, monente salvatore: *.Ottmie* gw *dimittit* averras sac·· •t eitsrem ducti, meschotur, * et dicente apostolo: «His *gui* aaotramemo tuncli swat, preseipio, *non ego,* sed *Dominue, uxorem a viro non dieeodere; guodei diieeeterit, numere innuptam aut viro euo reconeiliari.“** Alioquin haec indissolubilis sanctitas vinculi ipais fidelibus prodest, cum sic homines-in coniungendis matrimoniis -virtutem potius et morum similitudinem, quam divitias et pulchritudinem spectandam esse intelligent; qua. quidam re communi societati maxime consuli demo dubitare potest Ne' vero matrimonia propter subversantia impedimenta dirimentia invalide contrahantur, pastores animarum fideles de impedimentorum natura rite instituant, sttendantque sedulo, -ut omnia ad normam canonum peragantur. Curent porro parochi, ut ea quoque serventur, quae a potestate civili praescripta sunt, ne matrimonium effectibus civilibus frustretur. Monendi sunt iuvenee utriusque sexus, ne, invitis et repugnantibus parentibus, atque inconsulti· iis in quorum fide et potestate sunt, matrimonia ineant ', inculcan^umque iis, ne immatura aetate sponsalia privata contrahant, eo minus falsis circa futurum matrimonium pollicitationibus •emet demuleiant Sponsorum institutio aolerter •ervetur;' decentiae ratio postulat, he sponsae pro hac institutione solae comparcant. Durante booce institutioni· tempore, sponsi de iis omnibus debite informentur, quae [ad] coniugum officia et prolium educationem, nec non ad vitam Christiano more instituendam attinent. Hortatur eum sacrosancto concilio Tridentinc haec synodos, ut ooniuge· ante benedictionem sacerdotalem in templo suscipiendam non cohabitent, et ut antequam matrimonium contrahant aua peccata diligenter confiteantur, et ad sibae eucharistiae sacramentum pie accedant Benedictione· nuptiarum serventur mane, et non diebus ab eooleeia vetiti·. Pia viget in ecclesia consuetudo, ut fidele· sanctum ooniugalem statum intra missarum solemnia iuxta ritus in missali

1 l'onc. Trid., mm. XXIII. cap X
* Coae. Trid., km. XXIV, era. 1.

) Ephea. V. ». M.
• 1 Cor. VII : Ephes V, » ; Colom. V, 15
▪ Cataeh. Root, parte II, eap. 8, a. 1.
• Luc. XVI, 18.
• I Cor. VH, 10-1.
• Catech. Ro·., parte II, cap. 8, s. Pl.
' Cataeh. Bosl, parte II. cap. A a. 88.
• Coae. TriA, ···· XXIV, da ref. ssatr., cap. 1.

Romano praescripto· suscipiant, quae pia consuetudo eo facilius observari potest, eam missa pro sponso et sponsa, servando solummodo convenientes ritus, pro alia etiam intention· offerri queat Si occasione nuptialis benedictionis pastor animaram brevi sermone praesentes alloqui e re indicaverit: moneat eoo de sanctitate et inviolabili vinculo huius matrimonii, adhortatur ooniuges ad implenda status sui offlcia ipsisque commendet, ut acceptant a Deo gratiam in anniversario suae copulationis die per sacramentorum devotam susceptionem pie restaurent. Neonupta, si secus nil obstet, altera post benedictionem die introducatur in ecclesiam, ut benedictionem prolium exaret a Domino.

De mlxth nutrimentis.

Quo magis optat haec synodos, ut sacramentum matrimonii fideles nonnisi animo, mente, piis moribus et saqctis desideriis sibi similes contrahant: B eo magis veretur omnem talem coniunctionem fidelium, in qua externis solum considerationibus pro fundamento sumtis, felix vitae coniugalis consortium exspectari hequit. Huc imprimis refert synodus mixtae religionis impedimentum, dum catholici cum acatholicis matrimonium ineunt. Reprobat haec synodus in Deo congregata coniunctionem partium in statum vitae, dum haec coniunotiç non in uniope animorum, non in una vera religione sua fundamenta quaerit. Praecipua proinde conditio, quae ad prosperum et sanctum matrimonium requiritur, in mixtis matrimoniis manifeste deest. Quam quidem veritatem tristia experientia probat, qua teate inter coniugee religionis principiis disparea altercatio, aegritudo et aversio animorum frequenter obtinet; si vero ooniuges erga omnem-religionem adeo indifferentes sint, ut nec de sua ner de sui consortis religione curent, tunc et con- C iugum et prolium salus temporalis ac aeterna in praesentissimum adducitur discrimen. Horret proin ecclesia — haec felicitatis aeternae non secus ac temporalis custos — inter personas diversae religionis vitae consortium, nec aliter patitur nisi ex dispensatione apostolic· praemissis cautionibus, „non modo ut coniux catholicus ab acatholico perverti non posset, quin potius ille teneri se sciret ad hunc pro viribus ab errore retrahendum: sed insuper ut proles utriusque sexus ex hisce ooniugiis procreanda in catholicae religionis sanctitate omninp educaretur." 1* Si haa cautiones pars acatholica non serio promittat, nec quidem pro dispensatione in impedimento mixtae religionis recurrere licebit. Quapropter parentes saepissime de tristibus sequelis monendi erunt, quae e mixtis matrimoniis originem habent, ut proles suas indifferentiam erga religionem dedoceant, Quodsi sponsa catholica, non D obstante eo quod sponsus acatholicus reqpisitam ab ecclesia cautionem non praestiterit, mixtum matrimonium inire paret, in trina promulgatione nulla fiat religionis sponsi mentio, institutione tamen consueta privari non debet, immo omni eum caritate et mansuetudine pro more instruenda eat; in hac vero erga ecclesiam inobedienti dispositione et salutis incuria constituta, cum ante contractum matrimonium ad confitendum accesserit, gratia absolutionis indigna censebitnr; ast si contrecto matrimonio de hoc suo facto sincere doleat, malumque pro viribus reparare et ecclesiae reconciliari studeat, absolutio illi deneganda haud erit. Tali matrimonio parochus passive assuftStr-pattium consensum congruis verbis significatum in loco privato, attamen decenti, praeeuntibus duobus vfl tribus testibus, isine omni ritu apparatuque eoclMiastico qxcipiat, et huiusmodi matrimonium matriculae copulatorum praescripta eum observatione, inserat, sponsosqne hac ratione copulatos de matrimonii Huius quantumvis ope pAsaivao duntaxat assistentia· oontracti indissolubili vinculo edoceat. Si talis sponsa, spreta parochi admonitione, ad nuptias coram alterius confessionis ministro contrahendas dimitti petat, monenda erit de censuris quas incurrit, et non dimissoria)··, sed testimoniales duntaxat litterae de praemissis tribus promulgationibus eidem dandae erant. Sponsam 4ero de obligatione circa suam sponsique nec non generandarum vel maxime prolium salutem opportune edocere, parochus ad praecipuas officii partes referat. Neonupta, quae sine reversalibus mixtum matrimonium iniit, non introducitur, ast puerpera post partum prolis, quae apud catholicos baptisata est, introduci debet, quia proles ecele nascitur.

Ceterum, quo maius est in connubiis mixtip defectionis a . fide et amittendae salutis periculum, eo magia intendendum erit, ne id quod praemetuitur reapse subsequatur. Quare curatores animaram, data quavis opportunitate, reflectant concernentes ooniuges ad officia, quae ipeis ceuxatholicae ecclesiae fidelibus incumbunt, eiaque serio inculcent, ae cultum divinum aliaque pietatis et religionis exercitia negligent, praecepta ecclesiae rite observent, nolintque promtas auree praebere illis, quae a fide catholica alieni, nefors contra ecclesiae fidem, disciplinam et cultum calumniose prolaturi sunt; immo si dubia quaepiam circa,- fidem in animis ipsorum oriantur,, plena cum fiducia pastorem suum adeant, qui pro muneris sui dictamine promte dubia oborta dissipare, atque opportuno doctrinae ministerio turbetam conscientiae tranquillitatem restituere conabitur. Porro sollicite invigilabunt "animarum curatores, ne proles catholicae religioni addictae alibi quam in ecclesia catholica baptisentur, neve scholas vel oratoria acatholicorum frequentent, omnemque dabunt operam, immo si necessum fuerit, etiam auctoritatem iurisdictioni· civilis interpellabunt, ut huiusmodi proles secundum legis quoque civilis tenores in religione catholica debite educentur et instituantur. Si autem pastoralia curatorum conamina in 'irritum reciderent, eiusmodi casus pro medela ordinariatui erunt substernendi. Denique si mixti ooniugii partem catholicam aegre decumbere contigerit, parochus etiamsi non fuerit vocatus, illam adeat, in aegritudine consoletur, ad officia hominis catholici cumprimis in infirmitate explenda reflectat, et si necessum videbitur, etiam ad moribundorum sacramenta pie suscipienda disponat, ne quo casu improvisa e vivis decedat; si autem defuncta fuerit, prolium, quae fidem catholicam sequi obligantur, catholicae educationi eo magis intendat, quo minus hanc ii, qui S sacris catholicis alieni sunt, etiamsi vellent, iisdem prolibus impertiri possunt.

TITULUS IV.

De. perfectione oleri.

Caput I.

Dutinatio it gravita» muneri» tüetrdotali».

Sic Dqus dilaxit mundum, ut filium ^uum unigenitum daret, qui, in plenitudine temporum caro . factus, genus humanum Adae peccato perditum'ia '7 ara crucis redemit. Ut vero fructus redemptionis 'dominicae cunctis quae sibi spccedereut generationibus communicetur, benignus salvator e terris -discessuras ecclesiam usque ad consummationem saeculorum perennaturam fundavit, quae apertos

1 Breve Gregor. XVI papas sd srchiep. et epiec. Hung., fO Aprili» 1641.

rratiirnm thetauror auetoritata diviaa diapenaaret. neopo hoc Ademptor divinus "triplex ntuqus suanh magisterium quippe, ministerium ^et regimen in eecleeiam transtulit, et srôcdotes primi ac secundi ordini· YÎcea acturōs tunc instituit, dum ad Patrem discedens apostolos his rerbia est allocutus: '^bata est 'omtfu petsstos m Mele «t in ttrnf. Stent miri/ me Pqter, ei^rgy/mitto eor s&es fys roÔMceei yd cenmtxmMO(sa^em saeculi.[1] Sacerdo· etenim jrerbp Dei mantyin tenebra· dia pellit, et boni exempli virtue patriam aeternam ducit. Sacerdos dum missae sacrificiudi offert artqup suis precibus deprecatur Dominum. inter Deuta et homine· mediatorem agit. Sacerdos tanto cum effectu aolvit^vel ligat peccatorum viiweula. ut quod in terri· solverit vél ligaverit, id solutura aut liga him sit in coelis. Profé^fo infelix illa aetas, quae muneris sacerdotalis in beandas gehtes influxugi non tecundnm meritum aestimat. Administrato quqppe «flutari munere sacerdotali tolluntur errores, suggeruntur recte viVendi lege·, exstirpantur dominantia titia, perficiuntur mores. Sublimi· haec sacvrdotnhs multeris destinatio e ratione temporum. quae vivimus, m^us adhuc^pondus consequitur. Dum enim hodie perversi quidquid sentiendi «t agendi libido sub praetextu progredientis culturae omni ventat^ et auctoritati bellum indicit, multiplicibus illis, quibus aetas haec ob suam magnam a ventate fidei defectionem adeo vexatur malis, nemo nisi sacerdotium medebitur, quod altiore auctoritate et virtute ideo a Domino instructum eat. ut reip»» ait lux mundi et terrae. Si igitur hi ipsi, quojum manibus voluit Deus salutem generis humaql operari, deficerent, quid non praetimendum esset? Foret haec calamitas^niÿxima. quae ad tantorum malorumX cumulum accederet. Requirit itaque praesens vel 'maxime aetas sacerdotes. qui. posthabita proprii commodi ratione temporalisque vitae prosperitate, omnes suas facultates et vires, immo et vitam, si Deo placet, pro salute fidelium ultro offerant, qui nec ingratitudine hominum. nec sua pusillanimitate victi, pro causa Dei inconcusso et alacri animo pugnent, qui. seposito omni humano respectu. Deo magis quam hominibus obediant. qui pietatis et constantiae merito fulgeant. scientia et morum gravitate emineant, qui canonum et sanctionum ecclesiasticarum tenace· compagi hierarchicae conformiter obedientiam religiosam praecipua^ instar virtutis habeant, et confisi Deo ab amore unius, sanctae, catholicae, apostolicae Romanae ecclesiae nec in hor/ tentatinnis recedant, immo eidem etiam vilipenaae et afflictae firmiter adhaereant; verbo qui non homini bus. sed Deo placere et vocationi suae sanctae, magna quantumvis hac temporum calamitate, apprime respondere contendant. Unde «/nodus haec cuiuscunque ordinis aut dignitati· ad sortepi Domini vocatos^ graviter admonet, ut «i quando, hi« profecto difficilibus rerum adiunctia, sacrae vocationi suae ad amussim respondere satagant, memore· Joint] verborum Domini: *„Nemo mittent mannm ad aratrum* et *rtfpicient* retro, *aptus* Mt *regna Dei,* Imprimis vero cupit haec synodus, ut in electione ad ministerium ecclesiae omnis diligentia adhibeatur. Non habeatur ratio carni· et «anguinis, nec ullius patrocinii, sed illi tantum suscipiantur, quos ad hoc munus a Deo vocato· esse manifesta argumenta probant. Digni· dignior·· praeferantur. Et qui vocationi minus responderint, non permittantur ad «seros ordines accedere. Omnia vero adhibeantur media, quae eocleaia fine eo statuit. Ut in, aioiatq, altari· accendatur et fo.eatot .xelus.

' Msttb XXVIII, 19-90, Ioan. XX. 91.

Caput II.

Dt trmutartit mutrihu

Ad «oblimem illum finemXcuiua. causa tnuoua Jaoerdotsd institutum eat. obtinendum, experienda teste, multam confert, si ii qui ense ad ministerium 'sacrum vocationis specirpin^ dederint. fstn a teneri· anni· ad acieatias, disciplinam eccletiasticam formati fuerint, et rugum Domini portare a"b adolescentia didicerint. de re concilium Tridentinum ^apienrisaime monet: rCum adolescentium aetas. niti recte instituatur, prona sit,ad tnuodi voluptates/aequandas, nisi a teneri· anni· ad pictilem et religionem informetur, antequam titi orum habitus 'totoq homine·. j>ote»ideat? nunquam perfecte ac Une maximo ac Angulari propemodum Dei omnipotenti· auxilio in disciplina ecclesiastics perseveret: sancta qynodus statui ut singulae catbedrale· et metropolrfanae eerfipsiae certum puerorum numerum in collegio ad KbC eligendo religiose educare ecclesiastici· disciplinis instituere teneantur[1] Dane patrum Tridentinorum piam sollicitudinem summi pontifias, repetitis monitis et cohortationibus in effectum deducere adlfcboraverunt. Ita gloriose Dei ecclesiam gubernans pontifex Pius IX in sua ad omnes patriarchas, archiepiscopos et episcopos encyclica scribit: . uni. venerabiles fratres, vestram sapientiam minime fugiat. idoneos eccleaiae ministros nonnisi ex optime institutis clericis Aeri posse, magnamquo vim ih recta horum institutione ad reliquum vitae cursum inesse pergite omnes episcopalis ventri veli n« rvos in id potissimum intendere, ut adolescentes clerici vel a teneris annis tum ad pietatem solidatnque virtutem, tum ad litteras severioresque disciplinas rite informentur.[2] Idem beatissimus, pater. Italiae archiepiscopos et episcopos its monet ^Pergite, venerabiles fratres, omnem impendere industriam atque operam, quo sacrae militiae tyrones a tener.· annis, quoad eius fieri potest, iff ecclesiastica seminaria recipiantur, atque inibi tamquam novellae plantationes succrescentes in circuitu tabernaculi Domini, ad vitae innocentiam, religionem, modestiam et ecclesiasticum spiritum conformentur. «imulque litteras et minores maioresque disciplinas, praesertim sacra·, addiscant a selectmtimis magistris, qui scilicet doctrinam sectentur ab vmn; cuiusque erroris periculo aliénam."[3] Huius apostolicae sollicitudinis gravissimas rationes in praesenti rerum conditione oculis nostris manifestius cernimus Neglecta domesticae pietatis cura, religioni inimicus saecnli genius, rarior et frigidior sacramentorum frequentatio. paupertsa«i propter quam miserorum parentum filii scholas publicas adire nequeunt, item illicia mu^di adolescentulos quosdam iam in tenera aetate ab atrio Domini retrahunt. Exinde minuitubs sanctuarii custodia, quam inter tanta mala augete potius et roborare oportet. Praeterea cum gravissima sacerdotalia officia longam et exactam praeparationem, item debite formatam characterem mentemque omni scientiarum sacratiorum genere •abaetam merito postulent; neeesae est ut adolescente·. quo· Dominus ad ministerium altaris vocavit. iam tenera aetate a mundo segregati, in ministros leeu Christi formentur. Finis hic per seminariq. puerorum facillime obtineri poteet. in iis siquidem^ ad unicuiri clericalis educationis scopum diriguntur omni·: amor status ecclesiastici, modestia ac pietas

[1] Se» XXIII. de r<f.. cap. 1R.
[2] 9 nor. 1846.
[3] Encycl. Pu IX ad arcbiepi»ccpo« et episcopos lubse. 9 dec. 1849.

clericalia matura ^diacuntur.\ linguae latinae usus'A fjtailiafia redditur. liturgis aaeruf et cantus oeclemasticudÂugi exercitio coluntur, ea vero^ quae ad olancaleak vocationenu ttriete non 'httiaenl. cum magno oeobnaMriarum dieeiplinarum oommodo utilitfir iinqvbntur Quapropter haec seminane minora, valut fovendae pietati· ac formandi characteris sacerdotalis incunabula, aaeroaaaeti boneilii Trtdendentini et sanctisaimi patris verbi· couformitor quantocyiM in alma hac provincia partim erigeiKa, partira stabilienda. et in plenifiBeny formam Jrdu-Venfih decernimus. In quena^-findm. ubi episcopis videbitur, patdrne provocabunt^cunctos.' qui .lege Tridèntina «ad 'hunc scopunt conferre obligantur.

In seminariis minoribus formentur, pueri alacre· et sereqi in omni modeetip, pietate, obedientia. verecundia; candore, siecentkte cunctisque virtuti bus. quibua eo· quondam fulgere in sanctuario oportebit. Doceantur sacramenta pie frequentare. beatissimam virginenr devote colere, sanctissimum sacramentum adorare. missae sacrificio'debite assi•tere, cum fructu meditari et spirituales librul legere. Foveatur in eia conscientiae «tiotulus. u< iam in tenera aetate non tam humano despectu quam potius amore Dei cunctas suas actiones perficiant. Saepius véro examinentur circa suam vocationem. *t. quibus seu facultates seu animus pro »tgtu cleHcali dresse cognoscitur, multo magis autem dyscoli et disciplinae impatientes dimittantur. Omnia quidem fiant in caritate, et ratio habeatur imbecillis aetati·, erroribus tam^n nunquam conntveaCur. neque vitia dissimulentur, non nt rigor immoderatus, sed nec mansuetudo dissoluta. Cum vero adolesrentes magis exemplo quam praeceptis formentur, •olerter curabunt cuncti qui eisdem praeeunt, ut virtutes, quas in adolescentibus excolere capiunt, ipsi exerceant, animum Morte sua/contentum operibus doceant, in obedientia. pietate, castitate exemplo praeeant. Postquam autem ab huiusmodi instituti recto ordine atque vere ecclesiastico spiritu totu· eiu· dependet fructus eorum curam praesules iugi vigilantia comitentur, quatenus in hisce seminariis maior temper religio floreat, et nil eorum desideretur adminiculorum, quibus pueri in Wonos sanctuarii ministror excrescant

Caput III.

Df nnmiiuirtM

Cufh sacerdos pastor ait animarum, scientia fidei et bonorum operum exem lo fulgeat est neceese, ut populus fidelis ab illo audiat quod credat et faciat, et in illo videat quod sequatur, aut quod *m* sui· moribus corrigat. Nullu^ autem fit idoneus novi testamenti minister, nisi sub disciplina proborum moderatorum m praeceptis fidei et in omni pietate sese usque ad ipsa sanctuarii limina assidue exercuerit. Ideo, post impensa· seminarii· minoribus curas, circa seminaria maiora episcopi· maxima sollicitudo habenda, ut electa et in hi· disposita Dei suboles ad tam perfectam vitam educetur. ut. antequam ad impositionem manuum episcopo sistatur, iam formetur in ea Christus. Idcirco in seminarium maius nonnisi tales recipiantur, circa quorum vocationem prudens praesumito habetur. Recepti ad seminarium doceantur hoe institutum eese scholam lesu Christi, iu qua ad procurandam salutem fidelium ministri pareatur ecclesiae. Hi quis vero alumnorum vocationem suam non probet, ad saeculum mittatur. Agendum cumprimis, ut seminarium illi fini deserviat, quo vetus homo cum operibus suis exuatur, et induatur Christus. Quapropter modestia, verecundia, menti· serenitas, cordis humilitas, amor recti ordinis iugiter implantentur juvai cordibea. \E^citetur et foveatur scientiarum meratiorum amor, matenae proponaatur e^Hbris ab epiaeopo probata. tempo· praelectionum exacte servetur. rudimenta di»ciphnarum

tradahtur. Spiritum clericalem firment. atque ad formandos idoneos animarum postures desewiaat Theologicae scientia· lingua latina proponanufr. quapropter id qvoqua (curandam ent. nt clenei atiara jn cocnmereio familiar quo ampliorem hums linguae 'daum faciant; illpo pôrre ea ratione trac featurf ut iuvenes quae 'discunt plana ihtelhgant. connexionem rerum advertant..scientiae fundamenta penetrent, et ita in animi· eorum firma nasrafur. de feritate doctrinae catholioar^ran/ictit It vero in studii· theologici· ivstu· obtineatur fruct^·, epi •opi· curae erit. ut candidati ad studi^th^dugica prius necessariis philaaophicis notionibus eahde imbuantur Magieler sacrae empturae, vindicati iingulorum sacrorum librorum authentia et auctori late canonica,...omne:...suos eo dinget conatus, ut auditoribus veaerationem, erga biblia sacra ingeneret, et psalmorum praesertim ae pencoparum epistolariqjn et e angelicarum intélhgentiam practice expositione promoveat Jn apologetica chrivtiana fundamentale· de religione, Revelatione Christiana et ecclesia catholica veritates sic proponantur, ut in cordibus alumnorum alta· figant radice·, et errorum figmenta «ystemati doctrinae chnstiano catholicae opposita refellantur Dogmatica. ungulorum dogmatum'determinate conceptorum seneum. evolutionem historicam, definitionem ecclesiasticam et necessarium cum alii· catholicis doqtnm· nexum clare exhibeat, tandem veritatem eorum argumenti· stringentibus. Mjuae e genuini· fontibus erunt promenda, solide vindicet. Procurabunt episcopi, ut in seminarii^ selecta sanctorum patrum opera defixis vicibus legantur. Theologia muralis, philosophiam ethicam et fonte et ambitu praecellens, sit vere catholica, dogmati per extensum superstructa. evolvat autem diligentiu· ea. quae ad sanctimoniam vitae et officii sacerdotalis attinent, aat quorum usus in sacro tribunali occurrit, nec ullu· approbationem e theologia morali ferat, nisi circa munera sacerdotalia solidam scientiam sibi coev paraverit, et in illis bene se instructum probarent, quae ad confessionem fidelium cum fructu excipiendam inomiaee requiruntur. Histone ecclesiastica ex ipsa ecclesiae fundatione et celeri propagatione divinan. huiu· ojjginem vindicet, dogmatum veritatem argumentis tn facto et liturgis positi· ob oculos sistat tenero· iuvenum anim 'propositi· sanctorum exemplis ad eorum imitationem excitet, copiosos in operibus sanctorum patrum thesauros aperiat., exhibeat denique, quomodo ecclesia e pugnis semper victrix ct hostibus sui· superior prodierit novi· decorata triumphis. Ius ecclesiasticum, cuius ignorantia ordini sacro admodum funesta, indolem et finem ocelssiae ceu societati· externae, media item ad saerum suum finem consequendum necessaria exponat, genuino· et limpidos iuris sacn fontes designet et excutiat, mutuas membrorum correlatione·, iure quippe singulorum ac obligationes explicet, canones do ordinibus, benefietis et sacramento matrimonii solertins tractet, ae ea praecipuo deligat, quao ad praesentem ecclesiae disciplinam «pectant, commonstrando, quam venereada auctoritate, quibusvs maximi momenti rationibus cuncta in ecclesia sanciantur. *Theologia demum pastoralis, non neglectis eloquenter dicendi principii·. quorum duetu praecones sacn digno st decenter ad concionem dicant, praecipue tamen exercebit alumnos, ut sciant elementa fidei rudibus

•volvere et per homiliam •vangelium explicer·. A
Institutione· catecheticae sub manudattione moderatori· per alumnos servantur, ut iidem sedulo assuescant tam salutari muneri, a cuius efficaci implemenjo salus generationum pendet. Quo vero
x in sermonibus sacris elaborandis et dicendis quandam dexteritatem acquirant, singuli altfmnoE^n loco et tempore defixo publice dicendi periculum Tacient. Nihil porro eorum negligatur. quae ad sacram liturgiam rite 'peragendam , pertinent, praecipue vero agendum. ;ut sacrificium missae celebnfndi modum alumni exac,te calleant, neque in hac sanctissima actione quidquam toleretur, quod Romanae ecclesiae ritibus (oret adversum. Doceantur alumni preces, qua^per sacerdotes publice sunt peragendae, distincte et articulate (pronuntiare; omnis denique
7opera adhibenda erit, ut ritus, quorum utum>cclisia adhibet, et noscant et intelligant.

Praecipuum veru ad quod in seminariis reflecti 8
zdebet. est vocationis sacerdotalis cultura^, cordis juntas et iugiter increscens mentis pietas. Ante omnia neeesse est. ut quae clericalem educationem quoqifo modo impedirent, studiose removeantur. ea vero, quae finem educationis adjuvant. Pollicite adhibeantur. Hoc fine alumni sanctuarii quotidianas matutinas et vespertinas preces ardenti pietate persolvant, meditationibus ad purgandam mentem ot colendos affectus selector utantur, missae sgprificio pia mentis ac corporis compositione quotidie adstent. sanctissimi sacramenti adoratione fidem suam novis semper incrementis firmont. per piam sacramentorum frequentationem conscientiae puritati ac perfections suae consulant, beatissimae virginis Mariae cultum exerceant. praecipue mensem maium more in ecclesia recepto honoribus eiusdem consecrent, sanctos apostolos et sanctos apostolica virtute fulgentes. C
uti sanctuA‹ Carolum Bormniaeum. sanctum Franciscan» Salésium. sanctum Vincentium a Paul·» etc., item patronos iuventuti». sanctos Aloysium. Emericnm, Stanislaum. adhibitis pietati» exercitiis per ev‹de»iam approbati», diligenter colant- Sacra exercitia tam ad exqrdium anni, quam initium hebdomadae maioris, ad recolendam patientas Christi memoriam, quantum fieri potest, methodo sancti Iguatii serventur. Nemo ad ordines sacros admittatur. nisi de cuius sincera vocatione manifesta aderunt indicia. Qui vero circa obedientiam. sinceritatem, disciplinae ecclesiasticae amorem, sufficienti» sciential gradum, pietatem clericalem vel animarum relum gravia de seipso praebJurit dubia, a sanctuario removeri debet. Illi verd qui ad sacros ordines promovendi sunt, exercitiaIsacra per Innocentium XI pontificem defixa pie absolvant.

Caput IV.

Dt uminariorvm tttptrioribM tt modtratonbut.

Quoniam integritas praesidentium aalue eat subditorum. dare vero nemo potest quod, non habet: nulla prior potiorque circa seminaria cura est habenda, quam ut eorum directio viris concredatur, qui vere sint secundurncor Dei. in scientia sanctorum et in omni opere, b^po perfecti. Posteaquam episcopi in seminariis suis studia et disciplinam iuxta sacrorum canonum normam pleno et libem iure moderantur, suaque plantaria plena potestate gubernant, administrant et veluti pupillam oculi custodiunt idcirco pro seminariorum superioribus et disciplinarum magistris nonnisi tales viros et deputatos eligant ad tramites concilii Tridentini \ quos fide, moribus et omni sentiendi ratione probatissimot deprehenderint Requiriter in\b fide· recte, qaae i· 'omnibua sensum eccleaia· ut normam respictat. debit^ scientia, intemerate vita, quae alumnis spectili loco praefulgeat, assiduitas ia execution· muneris, quod sibi, singulari Dei bénéficié praesuNgv· benevolentia, ad comparanda de salute multarum animarum merite obtins· grati recognoscant. demain sacerdotalis abueg^stio in iis omnibus, quaq clericalis perfectionis ordini minus conveniunt. Meminerint moderatores et superiores eam esse rectae educations legem, ut lac praebeant parvulo, nec posse feminarii educationem melius provehi, qufcm si. alumnorum suorum infirmitatibus compatientes, paterna eoa tegant caritete. nec dominationis/ sed exemplaria conversationis praerogativa' iis imperept. Agant porro. uX^xperigatias circa rectam educationem comparatas irp^niuneri· sui ^ercitio adhibeant et observent, reniuneratiosiibus terrenia non multum inhient. •emet totos muneri suo ẽonsecrent. in sui» officiis se iugiter perficiant. rmutuum animorum et principiorum fbneeosum foveant. Quod ut tant·» certius auxilio gratiae divifiae obtineatur, episcopi e sacerdotibus ad hor officium illos tantum eligent, quos maxime idoneos in Domino cognoverunt, nec electos diutius in b>c munere retinebunt, quam quousque eorum vitam et studia huic sancto fini correspondes animadverterint. Quoniam vero dies in quos incidimU» mali sunt, neque spes meliorum affulgere potest nisi ab illis, qui praeparant cogitationes sua» Dei>. ut sint lux mundi et sal terrae seminariorum moderatores omni oppra in id connitantur. ut unusquisque. quem pro impositione manuum episcopis commendaverint, perfectus sit homo Dei et bonus miles lesu Christi, potens verbo et doctrina rationem reddere fidei, et eos qvi contradicunt arguere, atque ministerium suum ceu bonus dispensator implere, ad omne opni» bonum instructus Malumus emm paucos, aed idoneos promovere'ad sacerdotium, quam manus imponere talibus, circa quo· fundata subversantur dubia, ne ex eorum pro\ection»> nos una cum ipsis damnari mereamur Quaniobrcm assidue exorandus est pastor Hctcrnus, ut ftlone· sufficientesque in messem suam tnittnt operato··, qui mereantur portare manipulo» fletu» et doloris, subin autem cum exultatione recipere mercedem

Caput V

Df honrntat' clcrtcorum.

Sacrosanctum oecumenicum concilium Tndentinum de vita et honestate clericorum sequentia statuit: ..Nihil est. quod alios magis ad pietatem et Dei cultum assidue instruat, quan^, eorum vita
Det exemplum, qui ae divino ministerio dedicarunt Cum enim a rebus saeculi in altiorem sublati locum conspicientur, in eos tamquam speculum reliqui oculos conüciunt. ex iiaque sumunt quod imitentur. Quapropter sic decet omnino clericos in sortem Domini vocatos vitam moresque euoe omnee componere. ut habitu, gestu, incessu, sermone aliisque omnibus rebus, nil nisi\ grave, moderatum ac religionis plenum prae se ferant; levia etiam delicta, quae in ipsis maxima essent, effugiant, ut eorum actiones cunctis afferant venerationem/I Quare provocat eadem sancta synodus episcopos, ut moneant suos clericos in quocunque ordine fuerint, ut conversatione, sermone et scientia commisso sibi Dei populo praeeant, memores eius, quod scriptum est: *„Saurti cntotc. quia et ego hanctu. run.'* Et iuxta apostoli effatum, nemini dent ullam offen-

' ‹'onc. TηΊ. *»»». XXIII. cap. Ia.

' Se*s. XXII. cap. I, dr »r'

•ioqetn, nt non vituperetur tniniet^G· ipeorum, Mjd in omnibua exbibeunt m sieit minittroe Dei, ne illud prophetae'dictus impleatur ia ei»\naeendote· Dei coataminant nancta et reprobant legem V Grande ent nape mysterium, et magna dignitas •aoepdotum. Hoc namque illi· praerogatum' ent gratiae, quod nunquam datum ent angeli·, ut aoli potestatem habeant corpus Christi consecrandi et mysteriorum omnium divinitaimum. ceu medii eoe·. lum inter ac terram pro universo genere humano intercessore·/ tractandi. Unde angelicam potius quam humanam, dicente sancte Laurentio lustinianoi 'habere debent conversatiooeiff Necensum profecto ent. ut expendant corde tantad^ vocationis suae altitudinem, et mysterii quod in ipna latet immensam profunditatem, rationum item <ie tantae electioni» et ministration)· gratia olim reddendarum onus iugiter animo revolvant. ^'uilua' enim eat efficacior ntimulu». nulluinque calcar validius ad incitandum sacerdoti» animum, ut parem se digni tati praestet ac sanctissimo muneri suo sanem conversatione respondeat, quam ipsa dignitatis munerisque nui pia et «ollict^a consideratio ac notitia. Tanti nempe aestimamur ab alii», quanti no» ipso» habucnmu»; nulli· vero magis curandum eet. qualem famam habeant, quam qui qualemcunque meraerint.' magnam habituri sunt, utpote positi super candelabrum, zfui non possunt abscondi sub modio, sed necesse est. ut aùt luceant omnibua qui in domo Dei sunt, aut audilnt quod comminatus eet Dominus per o» prophetae „/Vopfer jaod ei *tgo <Mi rot conUuiptibüct ft humilft* omnibus *popAlt, ficui* aon *wrwutit tian meat.* ' Namque, teste sancto Gregorio Magno, nullum ab alii· maius praViudicium tolerat Deu», quam quando nos. quo•d aliorum correctionem posuit, dare de se exempla pravitati» cernit, quando ipsi peccant, qui compescere aliorum peccata debent, nulla animarum lucra quaerunC sed quotidie ad sua studia vacant, terrena concupiscunt et' humanam gloriam intenta mente caj0ant Quare ab apostolicis inde temporibus ndlla. po»t fidei depositum, ecclesiae maior habenda videbatur cura, quam ut ministros suo» non irreprehensibiles modo haberet. »ed dominum nostrum lesum Christum indutos, omnium etiam formam virtutum in habitu, gestu aliieque omnibus, fidelibus exhiberet, probe gnara, multo efficaciorem ejse doctrinam operum quam sermonum.

Quare synodus omnes, quos ïn vineam suam Dominus operarios conduxit, cum gentium apostolo horiatur et oh»ecrat in Domino, ut memore· vocationis qua vocati sunt, nemini dent ullam offensionem, ut non vituperetur ministerium nostrum. sed in omnibus exhibeant semetipsos sicut Dei ministros in multa patientia, in tribulationibus, in laboribus, in vigilii·, in ieiuniin. in castitate, in scientia, in longanimitate, in suavitate, in Spiritu sancto, in caritate non ficta, in verbo veritatis, in virtute Dei per arma justitiae a dextris et a sinistri». per gloriam et ignobilitatem, per infamiam et bonam famam, quasi tristes, semper autem gaudentes, sicut egentes, multos autem locupletantes, tanquam nihil habentes, et omnia possidente· Itaque in sacerdotibus, quorum immensa pene et dignitas, nihil plebeium sit. nil commune cum studio, usu et moribus inconditae multitudini». Quomodo enim poterit observari a populo. ni\quae in se erubescit, in ipsi», quo» reverendos arbitratur, offendat4. Quae ut certius tutiusque

1 Se»i*. XIV. in proems *<Ir r,t.*
1 Mslsch. 11. M.
• II › or. VI. 3-10.
• S. Auibros.. *Kjnat.* 6. libr. I.

«vitentur, ninguli.' M aenteua concilii Tridentini. honestum habitum clericalem avo ordini et dignitati coagneotnm temper inferant. niti cau»a ntr epincopum probata nâiud sandeat. nunquam autem aine ctollari ia publicam prodeant Merito namque sanctum Tridanrinum concilium anserit FEt»i habttfb non faciat monachum. oportet tamen clerico· vente proprie bongniente· ordinKaamper deferre, ut par decentiam habitua extrinaeci. morum hone-# atatem intrinsecam entendant. t Quod nd supellectilem, domesticam attinet, meminetiqt aacerdotes., proventu· beneficiorum ponr honestam sustentationenr sugerfiuos eaa£ patrimonium pauperum, quare in supellectili domestica ordini ac *dignitati"* conveniente^ quidem decorem observent. ' luxunV attamen mufidani^n. qui cordati» viri» piinque ? · fidelibus offendiculo foret, devitent, atque potius religionis imaginibus et.svmboli» testatum reddent quod pen»>mai njJtffer^THemi contagionem vel »n hrs perniciosa! r^pujent Fto detectu et conversatione familiae domesticae «acerdote» eam· curam adhibeant, quae non tantum sanciti» çanonum r<>n·gruat, sed etiam cultu» pnvati domestici ad legem christianae pietati» in familii» instaurandi documenta praebeat. Quare ad clericorum in maioribus ordinibus constitutorum contubernium Mut servitiutji in »en»u sacrorum panonum assumantur mulieres adultiori» aetati·, probatorum morum, et bonae Tamae ac existimationi» testimonium habvn te». Personae vero in peccatum carni» prolapsae •ut in divortio arbitrario vivente», quantumvis consanguineae aut affines, ad domum sacerdotum nun quam recipiantur. Servientes apud sacerdotem muliere» non vestiantur sumtuosiu», nec chorea» vel ludoï publico· frequentent. Quidquid familiarius commercium redolet, longe absit Ancillam commensafem sacerdos non habeat, neque cum ea deambulet/ wl aliorum domo» adeat, aut eodem curru vehatur. Neque unquam patiatur, ut rebus, quae ad ipsam non pertinent, semot immiscent vel sibi arroget dominatrici· parte»Quamvis parente·. praeeertinf ai egeni sint aut aetate fracti, negligi non debeant hortatur tamen synodus, ne suorum nimiae sollicitudini indulgeant. nec eo» augere ditareqUe studeant, aut in parocbiali» officii administrationem sese ingerere permittant. Quod apostolus monuit: «iriitaiu Zh»o imp/iea? se *ntgoftit tatcularibui* »\nodus, patrum sanciti» conformités inculcat et prohibet, ne quia clericorum emtione et venditione quaeetum cuiusvis generis exercere praesumat. Abstineant etiam a spondendo seu cavendo pro alii». Ne autem iu»tae nollicitudini locus sit, fore ut senio confecti vel viribus fracti aliquando necesearii» destituantur, curabunt episcopi. emeritis sacerdotibus fundi subsidiarii dioecenani opportuno» praebeant succursus. Licet vero ecclesia permittat sacerdotibus saecularibus bona {temporalia possidere, ut necessitatibus vitae facilius providere possint, quia tamen Dominum specialiter pro parte baereditatis suae ansumaerant. caveant ne bonis quae possident cor apponant, et •ibi labem avaritiae consciscant, memore· eorum, quae Paulu· apostolus ad discipulum seripait rE quaestus magnus piet·· cum sufficientia: nihil enim intulimus in hunc mundum, haud dubium, quod nec auferre quid possumus Habentes autem ah mepta et quibu» tegamur, hi» contenti simus Nam qui volunt divites fieri, incidunt in tentationem et in hqueum diaboli, et derideris multa inuhha ot nociva, quae mergunt h««niinrs in interitum et per

' N»·. XIV. cap a. *d<* r<'.
' ff ·nr |›r«»v. Vi»«n. IH&e tu. V. rap. ft M»η«ι. x l v h . k w ·;

ditionem, Radix enim qmnium malorum eat cupi- dits». quam quidam appetentes erraverunt a Ida, et inseruerunt se doloribus militia. I Vitandum proin in administrations bonorum quidquid- ordipis' sacerdotalis dedecori vel laicis' offensioni esset, cavendumque sacerdotibus. -ne expensa ultra vire facianUac pijopterea aere alieno grUventur. Testa mentum tempestive condere rod negligent, et quod e reditibqe ecclesiasticis ultra honestam sustentàtionem remanet, tempestive ad pias causas applicent. ne poet mortem ab haeredibus ad profanos usus convertaturl. Sacerdotes mutuam inter Jse caritatem colant, alter alterius onera libenter portent, se invicem honore prfteveqiant. cum nestimationc de se invicem Ibquantur. in advenis sibi mutuo solatio base studeant, mutuos defectus patienter ferant, coram aliis-excusent, et. ubi neri potest, silentio tegant; solliciti servarq unitatem spiritus in vinculo pacis, pmnetn dissenaiuneiu ut pestem fugiant a$ ' praeveniant ' ' Hospitalitatem sincera caritate exbrceapt vel maxime erga" pauperes et muneris socios. Temperantia in cibo et potu sacerdotem distinguere debet, nam intemperantia incontinentiae fomes et maximum officiorum impedimentum eat. Si accideret, ut sacerdotibus ad animum relaxandum concurrentibus compotationes et lusus in mediam noctem protraherentur, pessimum et prorsus intolerabile scandalum esset4. Modestia clericalis productionibus scenicis intéresse vetat. Comoediis aliisque profanis ' spectaculis non intererunt sacerdotes, ne aures et oculi nacris officiis addicti ludicris, impuris actionibus sermonibusque distracti polluantur4. Chorea» frequentare canones sacri prohibent. Quapropter ecclesiastici viri choreis intéresse caveant, et^ »i unquam contingeret, ut eorum quemdam iu chorei saltare non puderet, poenis condignis coerceatur. Sacerdotes talem animi relaxationem adhibeknt. quae eorum ord^i convenit4. Generarim e/lusibus nimio ardore peractis plurima et lugenda oriri solent mala, scilicet mentis avocatio, devotioni imminutio, notabilis perditio temporis atque pecumae pauperibus erogandae iactura. iurgiorum occasio, populi scandalum, gravis officiorum quorumlibet neglectus". Sacerdotes in diversoriis, tabernis. aut aliis huiusmodi loci cibum vel potum non sumant, praeterquam in itinere necessitatis cau» Armorum gestatio et clamorosae venatione omnino prohibentur4. Convivia nuptialia vel baptiamalia. nisi peculiaria adiuncta quodammodo cogant, multa cautione declinanda sunt. Vitanda pariter nimia cum saecularibus consuetudo et familiaritas. Sacerdote solitudinem diligant; etsi enim in mundo vivere cogantur, mundo mortui ease et vitam absconditam cum Christo in Deo ducere tenentur, neque aliter in virtutibus et scientiis proficere possunt. Domesticos igitur parietes et templum Dei diligant, neque in publicum prodeant, nisi ratio officii vel alia iusta causa requjrat.** Qui continuo ante oculos hominum versatur, eum fideles pro negligent in auis offieii habent, videtur eis ut vulgari homo, eiusque defectus observant, el eidem reverentiam negant Igitur Aomen suum perfecte norint clerici, et a mundo segregati, haereàitaa et mbuU' Domitii hominari et ease mereantur, noientae bute saéculo Aonformari; quoniam qjaicunque voluerit amicus ease saeculi huyis. inimiehs Dei constituiturAnge|icam puritatis virtutem sacerdotes adeo cor^i habere debent, ut omne peccatum eT oppositum sedulo cavfeant; quamobqem, at praecipua clerum erimii^oe prqscindendi occasio„subtrahatur, scandaHsque tempestitq occurratur, non tantum incontinentiam, sed vel minimam eius umbram unusquisque Maxims eum sollicitudiqe vitare imprimis officii sui "esse noveriu. Postquam autem i|ao iniquitate temporum societas cum sacra tum profana plurimis divexatur malis, et contenti.o animorum in rebus politicis fideles iu partes contrarias trahit: synodus verbrs tancti Chrysostotni monet, quod, ^sacerdo^qui pro total civitate, immo pro universa terra oratorem agit,) sic ad Deum accedere debeat deprecans, tanquam pater omnium factus sit, ut quidquid ubique bellonim est, exstingui, tumultus sedari, pacem et felicem respublicae statum restitui, denique maturum malorum omnium unicuique imminentium remedium postulet * Quapropter clerici a quibusvis politicis moliminibus quam longissime absint est necesse, noverintque id sibi y?ongruere. ut regem honorificando ac intaminata fide eidem adhaerendoAquae sunt humanae potestatis reddant illi, ne in ii· quae Dei sunt inveniantur debitores. Prae oculis autem et pro norma ab omnibus habeatur, quidquid circa libertatem tum cbnscientiae tum artis librariae Gregorius papa XVI suis litteris enc.)elicis 15 augusti 1831 datis declaravit. Imprimis clerici de selectu ephemeridum a se recipiendarum consiliariam adhibeant fidem, reiiciendasque ac fidelibus quoque omni meliore modo dissuadendas meminerint illas ephemeridum pagellas, quae doctrinas religioni et moribus inimicas praedicaut aut ecclesiae instituta insectantur. Universe autem sacerdotes legendis ephemeridibus multum temporis, tnelius utilmsve carpendi, insumere caveant.

Caput VI.

De studiis tM sacerdotio *prosequendis.*

Compertum est apud omne tantam esse scientiae sanctorum amplitudinem et profunditatem, ut optimis licet tum discipulorum tum magistrorum studiis et conatibus effici haud possit, ut egressi e seminario osomystae disciplinarum theologicarum cornoagem ultra fundamenta educerént. Ea etiam eat temporum nostrorum calamitas, ut ambiguum sit, num a multitudine aut perversitate magis notandi sint inimici veritatis. Quapropter omnino necesse eet., sacerdotes fundata et solida rerum divinarum cognitione essa subactos, et expeditos ad docendum et arguendum et erudiendum omnes. propter quos tnisei -sunt, ut haereditatem capiant salutis. Preli porro increduli frequens in arcem veritatis assultus, in arenam litterariam Dei ministros magis ac magia in dies evocat. Imprimis professores et moderatores seminarii officii sui esse noverint, obtero ampliore sacraram litterarum scientia antecellere, illarutnque amorem in discipUr lorum animis qua hortationibus, qua collationibus, qua item suppeditatis opportunis libellis et exercitationibus omni meliore modo alere et firmare. Eodem spiritu et^udiis animari oportet viee-archidiacono·, omnem in eo curam locaturos, ut in districtibus bibliothecae tum districtuales, tum parochiales instruantur, ac in vicem inanium ac passim hostilium ephemeridum ac libellorum, in quae aee

I I Tim. VI. β-10.
I Synodus Mechliu. 1852 in cougr. 18. IX.
I SyntHlu» Mechlin. 1869 in congr. 18. XI.
' lirer, esae. prov.Vtauu titV, cap, 7, [Manti,XLVII,898C'
' i une. pror. Medial.
' lH»er. €4› pro». Vienn., üt. V. cap. 7. [l. c.)
‹ t nr. Albianae 1860. tit. II. decr. 5. [Mansi, XLIU. 814 CJ.
I › un··. Anscit. 1861, tit. IV, cap. 1, [Mansi. XL1V, 88o].
* tene. Mediul 1648.
' synod. Mechlin., anno 1862, in congr. 18, n. 8.

I Itecr. eoae. Auscit.. saso 1861, titVI, cap. 1, (tit. IV. cap, 1. l. c.;.
' S. [illegible]M, *be taetri.*, libr. VI, cap 4.

pfofuudere ^rea est proditioni causa· f)ei proxima, pagellhe catholicae litterariae comparentur. inter fratre· eondistrictuaie· circulgpda^; ut porro awig-Mta themab aeu elaus pastorales et scripto ab otnaibu· resolvantur.. et in corona fratnun ea so-lertia dheatiantuf et vbntHentuï, ut »pro re nata sindari mereantur. Qrod ut succédât ,e voto, imprilni· sacra· aeripturae diurna èt. nocturna manu vernandae, libri olim manuate· revolvendi, traditionum monumenta; patrum scripta. conciliorum imprimi· Tridentini et provincialium decreta, statuta dioeceeaha. canonum sancita, liturgiei commentarii reiustrandi et terendi sunt. Oportet namque illo·-Opos Deus misit in. mundum universum praedicarsl· qvangelium omni creaturae et instare ministerio verbi opportune et importune, formam habere sa-norum Verborum, quae audierunt in fide et sa-pientiam omnium sanctorum exquirere ac meminisse praepositorunTtruorum, qui locuti sunt verbum Dei?* B obarmatos scuto fidei, in quo et ignea tela ne-quissimi possint exstinguere, et arguere,^increpare. obsecrare, et ψ Ofnni doctrina refellere eos. qui pro luce, ut ait sanctus Bernardus, tenebras effun-dunt et pro meile venenum propinant, novum cu-dentes populis evangelium.

Ut vero profectus in theolpgico-ecclesiasticia studiis amplius provehatur, egressi e seminario neosacerdotes. provisi necessaria libraria supellectili, semet iis laboribus praecipue impendant, qui ad vucationis ipsorum sphaeram pertinent, catecheses, sermones sacros diligenter elaborent, dum per vice-archidiaeonum postulati fuerint, eidem exhibendos, sibique de augenda parv· quam e seminario sd-ferunt bibliotheca prospiciam. Concursus denique pro obtinendis beneficiis a patribus Tridentini· praescriptos omnino subestg.

Caput VII.

D putatu taceniuialig ttudiO.

Ardor pietatis, quo sacerdos alios accendere debet, continuo in corde alendus est. immo quo plurium fidelium curam pastor animarum sustinet, quo maioribus laboribus gravatur, et a pluribus impugnatur salutis hostibus: eo maiori frietatis subsidio eget. Humilis ac fervens matutina vesper-tinaque oratio, preces item ante et poet juisaam saoramentorumve administrationem dicendae nun-quam negligantur. Merito namque sanctus Bona-venture ait: Cum videro quempiam non amantem orandi studium, nec huius rei fervida vehementique cura teneri: continuo mihi palam est. eum nihil egregiae dotis possidere. Animus in examine con-scientiae quotidie ad rationem reddendam vocandus est, monente Salvatore: attendite et videte et vigi-late, quia nescitis quando tempus est. In biographie D etiam sancti Salesii scribitur: vespere, peracta lectione spirituali, oonvanibbant domestici ut lita-niarum recitationi intéressent, tum instituebatur examen conscientiae, quo primus ipse defungebatur. Ad promovendam et conservandam puritatem cordis, sacramentalem confeMion^m^sacerdotum quivis cre-brius peragat, ut scilicet citra peccati imprimis morulis culpam, quemadmodum eat neeeesum. quo purius ad divinas re· tractandas accedere possit. Lectionem sacrae scripturae et piorum librorum sacerdotes non negligent, cum ex his nutriatur devotionis ardor, et sacerdotalis vocationis zelus incrementa capiat. Ad solidas sacerdotalis pietati praxes pertinet vel maxime sstni sacramenti pia visitatio, qugm itans reverentia et assiduitate frequentare et Christum in mirabili hooce sscre-mento praeoeatem adorare, cum aaltem fien poteau nullu» clericus omittat, maiorem exinde fructum percepturas. quam ex omnibus exercitii· spirituali-bus totiüa diei ? ^Non enim habet amaritudinem eonveraptio illius, aed laetitiam et gaudium. Passionis dominicae iugem alant memoriam,.qui huiu· passionis dominicae mysterium qfeotidie cele-brant. Porro beaumimam virginem Dei genitricem, quae uuigenitum Jiâtris sancti Spiritu· obpmbra-tione concepit, et virginitatis, gloria permanente. lesum Christum dominum nostrum lutnen aeternum mundo effudit omni pietatis «filialis affectu ament, celant et venerentur., eiusque cultum et venera-tionem provehere omnibus modis ^adnitantur. Sed et angelum custodem, nutricium Christi spon-sum beatge virginis, tutelarem item qdetft per baptismi gratiam acceperunt patronum; et ahos sanctos pie venerentur, nec intermittant. expetere eorum suffragia, qqorutn nos excitant exempla

Caput Vili

D\ meditation

* Ut sacerdotis zelus perduret, meditationis prae-sidio carere nequit. ?iec enim sufficeret. divinae legis studio incumbere, nisi meditationis subsidio ea. quae intellectus tenet, ad cordis et voliyitatis usum deaerviapt. Rerum divinarum eo fit perfectior cognitio, quo magis veritates fidei quotidianis vitae casibus applicantur. Meditationis subsidio pastor animarum ea, quae in sermonibus sacris et cate-chesibus publice proponit, praevie digerit, instruc-tioni a se propositae unctionem et claritatem con-ciliat; quidquid vero sine praemissa <ucditatiune dicitur, eet tantum sonus, qui non de corde pro-C fectus. non penetrat corda, sed aerem verberat. Per meditationis subsidium vita sacerdotalis quan-dam coelestem suavitatem consequitur, et sacerdos, qui in lege DomioF meditanda eet constans, in ••mis pastoralibus functionibus saporem coelestem invenit, missae sacrificium cum singqjsri animi so-latio offert, infirmis salutari cum affectu providet, et poenicentibus unctione plenas adhortatione· luggerit, invenitque semper modum quid cuique dicat, quaenam subsidia cuique commendet,- et qualia remedia contra errorum vitia suggerat. Vel maxime ssmi missae sacrificii dignitas exigit, ut sacerdos ante celebrationem tanti operis a aeternis veritatibus cogitet. Sane qui ad hominum in dignitate positorum conspectum admittendi, se-dulo ea recogitamus, quae nostram ad eos rela-tionem) decent, in procinctu ad regem regum acce-dendf merito de eiusdem incomprehensibili celsitudine et de nostra vilitate quaepiam recogitabimus. De-fectu meditationis „<fcsolal»oNe desolata est terra4, inquit prophetat „eo qd nt φύ rtcogitt cordi Si vero in omnibus .operibus suis meminerit homo novissimorum suorum, inquit Siracides. in aeternum non peccabit. Idcirco Dominus ipse solus ad mentalem orationem in desertum reccseerai. ut suo ssiuo exemplo nobif imitandi suggereret nor-mam. Unde et synodus Coloniensis confidenter ait: PEos tantum et re et nomine elerieos reputa-mus. qui legem Dei diu Doctuque meditantur ac vitam agunt ^sacerdotio dignam. Quod ipsum et experientia docet; eos scilicet vel maxime telo suae vocaqonis inflammari, qui de momento suae dignitati et de officiorum quorum gravitate nerio reflectunt. Nam. docente nancto Bernardo, rnedi-

I II Tin. I. 18.
' Hebr. XIII. 7.
• Seta. XXIV. cap. 18.

I S. Alphon<m» de Livori»?.
• Sap. VHI. 1H

tqtio mentem purificat,- regit affectus, ·dirigit actus, corrigit excessus,, componit mores, vitem honsstet et ordinat. Quapropter sitmmi quoque?pontifioes piam meditandi praxim promovere yolentes, cunctia, qui singulis diebus quidpiam ' temporis meditationi consecrant,- pro una id mense vice plenariâs indulgentias cincesserunt. Exoptetzproinde haec sÿno»'Ï. dds. ut sacerdotes qbotidie, veTtUaxime ante mistee sacrificium, quidpiain de, coelestis doctrinae lumine menti suae, subiioianf, Atque de-vita, doctrina vel passione Domtqi pie meditentur, qiip sic ad. tentum mysteriugi congrua semper accedant, dentis «dispositione. Inservient in tunc finem libri, quales passim omnis paflochiaJiAbiblioKeca habet: I$itetio lesu Cltriqti, PhilotKea, Lectiones in'jilhm .cleri, Memoriale' vitpe sacerdotalis, Clericus wsgruAu·, Vjta et dqctrina lesu Christ;, auctore p. Avspcini^ Meditationes Lu^rvici de. Potite, opera Neumayr. s. Alpbonn de Ligorio, nec- nop Aloysii ScMjir.

Câput IX.

/M offerendo eacrificio.

vAnQnii Nttcerdotrs non ïninuajgnè coeleati accendenda et'inflammanda ut ardeat. qu>m mens iη-^struenda ut illuminetur et illuminet. De altari succenditur iste ignis, et alitur Hgno crucis. Quare per sacratissima lésu Christi vulnera hortatur et obsecrat synodus sacerdotes, \ut, quemadmodum concilium Tridentinum iubet: »Sacrosanctum missae sacrificium omni cum religionis cultu et veneratione celebrent; maledictus enim est, ^ui opus Dei negligenter. Quodsi necessario fatemur, nullum aliud opus adeo sancturr ac divinum a Christi fidelibus tractari posse |uam hoc ipsum tremendum mysterium: evidens est omnem operam 'Me diligentiam in eo ponendum e·· , ut, quanta maxima fieri potest, interiori cordis munditie et puritate, atque exteriori devotione et pietatis speck^eragaturT Porro „cvmmunic volenti revocapdum e«t in memoriam apostoli pr ioceptura: *'Probet autem mpnim homo.'* Ecclesia' tica autem consuetudo declarat, eam probationem necessariam esse, ut nullus sibi conscius mortalis peccati, quantumvis sibi contritus videatur, absque praemis/a sacramentali confessionad sacram euoha^Btiam accedere debeat. 4uod a christiania ombibus, etiam ab iis aacctUotibus, quibua ex officio incubuerit celebra'·?, haec sancta synodus perpetuo servandum esse decrevit, modo non deeit illis oopia confessoris. Quodsi, necessitate urgente, sacerdos absque praevia confessione celebraverit, quamprimum confiteatur 4. '

Immensa huius sderamenti dignitas, et infinita Donfini, quem hic trubmui ac recipimus, maiestea olnnino requirit, ut singulari plane .cura ao praeparatione res tam ■ublqnis peragatur. .Opus enim grande est, neque enim hominibus praeparatur habitatio, aed Deo."· Hinc in ipsa cibi coelestis copia manent famelici, in potus affluentia sitibundi, in mediis opibus inopes, qui ad divinum b°° mysterium accedunt indispositi, imparati. Officium proinde borfi sacerdotis, quod vehementer ineuioat synodus, debet esse, depositis ad fores templi omnibus terrenis curis et sollicitudinibus, ac semetipso quodammodo derelicto, praeparare animam suam piis amoris, timoris, humilitatis, fiduciae eo reaignationia affectibus, antequam^aceeders praesumat ad tremendum missae sacrificium offerendum.· Non reeedst anima veste nuptiali amicte, ni^isola ascusseritet corporeiquôdammodo undate seu privâte. .Cum sacerdos fuerit totus Alteratus et divinus effectu·; ite ut nihil videat nisi Deum, tubo accedat!*l Dum igitur sacerdos sacrum facturus in aacristia induitur, nemo ibi confabulari praesumat, qnde ipsius devotio interturbetur', Ita qui acceperit , accepto sacramento nod exibit continuo ;seÿ benedicet et magnificabit Dominum, et deliciabitur et exultebit in Deo} Salutari suo. Nullum veto pietatis senstim habere' convincitur, qui non libenter fuerit cum.Beo "suo Commoratus, qu» venit ut mineat.'qui sese dat ut teneatur. , kedibit quotidie, qui Jta acqpsserrt recesserit, et ut redeat hortatur haep synodus, immo obsecrat per 'infinitum eiua amorphi, ,qui concessit hoc privil^ium sacerdotibus, quod, non est conci .ngelis; ut» auctorem vitee, salvatorem generis huthani quotidie offerre valeant. Pastores autem obstringit quoque, ut nytam hanc filiorum Dei in se non exstinguant, sed foveant et nutriant, et quia temper infirmi sunt,' semper accipiant medicinam, ut vitam de pane illo participent, qui est pro mundi vite. ·»

Sed mutet etiam vitam, qui vult accipere vitem. 'Nam: ·· non mutet vitem,' ad iudicium accipiet vitem, et magia ex ipsa corrumpitur quam sanatur, magia occiditur quam vivificatur'. Scriptum est qnim: „Sacerdotes, yiu *accedunt ad* Dommum, saactificentur, *ne percutiat eoe.“* Ipse autem Dominus ait: *„Eritie mihi eancti, quia eanctue eum ego^DomÏMw, et eeparem eoe a ceterie pepulit ut eeeetie mei.“* Mutet vero vitem :. commissa plangendo, et plangenda non committendo; mutant plangenda lacrymae de corde contrito et humiliato, mens quotidie reflexa et in causam apud semetipsam vocata ac >d divinum tribunal adducta, quam primum letiuüe vulnus animam contigerit nauciaase. w7ni^Tim «mm, *at mallo magie eacerdpi peccant, cum in profundum venerit peccatorum contbrnnit.'* Quare non modo non tardent aaperdotee Dei converti ad Deum et differant de die in diem \ aed aaepius conscientiam suam emundent. Itaque, e consilio sancti Laurentii luàtiniani: ^Mundemus nos compunctionis ac lacrymarum lavacro, carnis lumbo· castitatis funiculo succingamus, devotioni· affectu nos componamus, virtutum nos ornemus gemmis, sicque memores dominicae passionis ad sanctum accedamus altare, divina suscepturi mysteria/

Relate ad stipendia et persolvenda sacra, sollicita est aduibenda cura. Notentur in libello intentiones cum suis stipendiis, diebus item quibus acceptae et persolutae sunt, ne quidquam oblivioni detur, vel ei sacerdotem ante absoluta· intentiones mori contingeret, animae suffragiis priventur. In omnem vero casum caveatur, ne quidquam contra statuta pontificum, signanter Benedicti XIV, ratione stipendiorum edite, peccetur.

Caput X

i De breviario.

Sema eat cuiuslibet ohrietteni hominis obligatio Deum, quem per fidem veram perfectius noscit, piissime mentis subiectione colere, eidem pro acceptis

' Scm. XX.IK, 4e *mcriPcto* «ημο<, décréta· de «rtwerv&ndia et eviteiidù iü celebratione miMte.
' Se·». XIII, de eucÀ., cap. 7.
1 1 Paraliμ. XXIX, 1.

l A Benaveul.
I Synod. Tnv., ÜL de adss.
l Scribsadoa scvossmt.
' A August., *berm.* 1 de trssp.
• Kxod. XIX, a.

' t-roT. XVIU, A
• Eccl. V, A
• A Lauréat lutin., ÏA coetu r»ansA., cap. M, a. A

beneficii grati»· tgere, eum pro delicti· pre-cari et pro impetrandis Aiovis beneficii· filiali eum fiducia accedere. Sacerdos largioribus. divinae clementiae muneribus eget; quocirca mater ecclesia eidem in ordinatione ad subdiaconatum breviarium tradit, ut aibi et fidelibus a Domitio -effioaoe·. im-petret gratiae. Egt hio liber prebum antiquitate, partium nexu, psalmorum «electu, eorum ad annum ecclesiasticum relatione omnium longe^praecelleo-tissimus. Libri huiua vinculo coelum et terra amico foedere iunguntur, beati spiritus et sandto-rum animae devote coluntur, patiena ecclesia sola-tium ac auffragia accipit, ministri xero militantis ecclesiae sancto quodam foedere ad mutuum ad-iut^rium et Dei laudem conspirant. Huius orationis sfibsidio pro omnibus muneris pastoralis functionj^ bus J)eui> copiosas gratia· tribuit, et fidelitas in harum precum persolutione adhibita, oeteria quo-que sacerdotalis vitae actionibus' quaifdam tidelj-tatem et efficaciam indit; humaqis conaminibus torem benedictioni· affundente Deo. Quapropter sypodus haec in memoriam revocat cunctis pro-motis ad sacros ordines, quod conciliupi generale Basileense sanxerat: „Quoscunque bénéficiâtes vel iu sacris constitutos, cum ad horas canonicis reci-tandas tenbantur, admonet haec sancta synodus, ut sive solii sive associati, diurnum noctfirnumque officium reverenter verbleque distinctis perhgant,' Quod quidem non monet duntaxat synodus, sed in virtute sanctae et salutaris obedientiae, sacro-rum Canonum sanctionibus innixa, praecipit quoque et mandat, sqb peccati mortalis reatu^obstrictos declarans omnw in maioribus ordinibus constitutos, maxime bénéficiâtes. qui et ordinis et beneficii ratione, duplici proin titulo obstrici supt ad hora-runj canonicarum persolutionem. qua neglecta bene-ciatr iure qxcidunt proventus beneficiates pro rata temporie suos faciendi; quod ipsum perinde sanxit synodus Lateranensis V; „Quilibet habens bene-ficium cum cura vel sine cura, si intra sex ab ob-tento beneficio menses, divinum officium, cessante omni legitimo impedimento, non dixerit: beneficii fructus non faciet suos pro rata omissionis et temporis, sed illos tanquam iniuste acceptos vel in fabricas beneficii ypl in pauperum eleemosynas erogare teneatur. Si vero ultra dictum tempus in simili négligeais contumaciter permanserit: legitima monitione praecedente, beneficio ipso privetur, cum propter officium detur beneficium. Intelligitur autem officium omittere quoad hoc, ut beneficio privari possit, qui per quindecim dies illud bis saltem non dixerit. Deo tamen ultra prae-missa de dicta omissione redditurus rationem/[1] Stringit vero restitutio indebite perceptorum bene-ficiitlium proventuum in conscientia et ante sen-tentiam declaratoriam iudicis, neque suppleri potest per quascunque eleemosynas, quas antea bene-ficiarius de fructibus sui beneficii fecerit. Sententia· contrarias damnavit Alexander VII, die 13 Sep-tembria 1665. Quem enim deceat magis esae vi-rum orationis, quam qui pro universo terrarum orbe legatu intercedit apud Deum, ut inter veeti-bulum et altare oret et ploret pro suis et populi peccatis? lungant sensum verbis, affectum sensui, exfiltationem affectui; non enim soli sunt, aed omnis ecclesiae cum illis in commune orat, et vocem coniungit ad angelorum, Deum inoossabili voce laudantium, opus etxoelestis hymnodiae prae-ludium in terris peragendum.

Nemo autem· sibi persuadeat, quod in conscientia sua eo ipso sit· absolutus a persolutione huius officii, quia se quaepiam argumenta offerent, quae, legitimae dispensationis speciem exhibent. Di-spensatio, virtute l&ius ab huiu^officii p«)<solutiqne, quispiam permanentor' relaxari, possit," a sede Romana, petenda est, nec côneed^tur orsi cum vali-dissima ratiqnum momenta. suppetunt. Concurdus vero'consuetorum vitae pastoralia laborum dispen-sationis causam minime cunqtituit-.'alioquin qdando, pastorales labores increscunt, tdne etiam ferven-tioribus precibus, nam et maiori. egemus gratia, pxemplum suggerenti Domino, qui diurnis labori-bus fessus, noctis partem in' nostram ingfituribnem ad orandum converterat.

Informentur clerici in seminariis de persolvendi conscientiose breviarii momento, utilitate et ne-cessitate, instruantuf ad psalmos-rectei'htelligend.os. atque qxerceantur practice in isthoc pietatis officio rite absolvent! Contendant vero vel maYinie neopresbyteri, u. has preces ecclesiae mox cum exordio suae vocationis sancto cum amore ac eo diligentius persolvant, quo magis ceu novelli in agro Domini operarii' precum subsidio indigent.

Caput XI.

De Merit exereitiu.

Nil magis ad animum sacerdotis restaurandum, confortandum ^t «sanctificandum conducit, quam reverti certis vicibds ad piam mentis solitudinem. i qua admissa damna resarciuntur, et zelus sacer-dotalis novos stimulos acquirit. Haec erat sal-vatoris nostri ad informandos suos discipulos pia exercitatio, ut licet hominum coelestem eius doc-trinam audire volentium multitudine pressa», ipse tamen recederet in montem orare solus, ut nos suo ssmo erudiroNexemplo: laboribus pastoralibus et curis quotidianae vitae, succedere debere re-colleotiqnem animae, ne pulveres de squalore sae-culi huius menti nostrae adhaerescentes cor nostrum obruant. Apposite tn hanc rem sanctus Leo papa loquitur: „Dum carnis fragilitate austerior obser-vantia relaxatur, cumque per varias actiones vitae huius sollicitudo distenditur, necesse est de mun-dano pulvere etiam religiosa corda sordescere. Quapropter/ continuat idem summus pontifex, „magna divinae institutionis salubritate provisum est, ut ad reparandam mefitium puritatem quadra-ginta nobis dierum exercitatio mederetur, in qui-bus aliorum temporum culpas et pia opera re-dimerent et ieiunia casta decoquerent/[1] Idipsum edicit ssmus dominus noster Pius papa IX, suis apostolicis litteris' sacrorum exercitiorum causam praecipua laude sequèntibus, prosecutus: ‚Cum compertum sit ad ecclesihftici ordinis dignitatem.' jet sanctimoniam retinendam et conservandam pium spiritualium exercitiorum institutum vel maxime conducere: pro episcopali selo vostro/ inquit ad totius orbis catholicos praesules, ‚tam salutare opus urgere, omnesque in sortem Domini vocatos monere hortarique ne intermittatis, ut saepe in opportu-num aliquem locum iisdem peragendis exercitiis secedant? quo, exterioribus curis sepositis, ac ve-hementiori studio aeternarum divinarumque r^rum meditationi vacantes, et contractas de mundano pulvere aordes detergere, et eccleaiasticum spiri-tum renovare possint, atque exspoliantes veterem hominem cum actibus suis, noriim induant, qui creatus eat in iustitia et sanctitate/ Sane naturae humanae fragilia conditio, ex altera parte sacer-

1 "one. Lat. v, ····. tχ.; Pias V. constitatioas aobu. it·· constitatioas *Ex proxixte LttertMMi* data 30 septembris llrfl.

' 3. Loo. *4 <k fuedreg.*, ordise S3.
plantas, die 3 aovraibns 18M

dotali» dignitati· «anctitas atqufc aingulari· pronus eminentia iure merito : exiguntï ñt inter tot diffiẽultate· muneri· pastoralis animarum pastor quae? piato momenta aibi «eumat, quibUs propriae animae saluti exclusive Srdcst. Exinde ssmus pater ramum in sui· ^Mteo 1856 editi· apostolicis litteris ita jraesules Monarchiae Austriacae alloquitur ; rQuam vehementer ad ecclesiasticum spiritum tuendum et fovendum atque ad salutarem conbtantiam ﬁeti ^nendam confqraut spiritualis exercitia^ innumeris idcirco per Rorhanos ponttÇce·^ praedecessores nostro! ditata'indulgentiis, qûisque vestrum optime noscit? Et is laudem saclbrum exercitiorum þro currendo continuat : „Ubi sacerdotes, quavis humanarum rerum cura abieota. omnia tua facta, diota, cogitattacoram Deo quam diligentissime reputantes, et annos Veternos hssidua meditatione habentes in mente, ac maxima beneficia sibi â Deo collate recolentes studeant contractas de mundano pulvere sordes qbluere et resuscitare gratiam, quae ipsis data est per impositionem manuum.4l Ea profecto fuit omnium piorum virorum sententia, quod in sa ra solitudine Deus ad cor hominis propius loquatur, sancta consilia manifestius suggerat. nmioremve humani cordis cognitionem donet stqui^eockstium gratiarum largiorem fontem aperiat. (Quapropter norma sacrorum exercitiorum per sanctum Igiiatiuin redacta summorum pontificumJ di sertam tuli^ approbationem, simulque communial in servandis sacri· · exercitiis per universum cjathpjicem orbem, selus exarsit, atque Invaluere in multis provinciis 'statuta, quae' singulum 'sacerdotem adminjis ^mni secando qnno sacris exercitiis intereesq Colunt. Salutarem horum sacrorum exercitiorum fructum abunîe docuit experientia in tot' piqrum virorum sanctification^ qui Ipsimet ultro asserebant, se' per sacrorum exercitiorum usum, nam perfectionis fuisse ingràssqsl. In (acris etenim exercitiis, quae pia enm animi recolléctione instittp? utqr. excitatur et perficitur sacerdotalis vocationis sensu·, reasfumuntur sancta proposita. accedit maior proprii cordis cognitio, atque exempli , vi» in fratres, immo in ipsos quoquo fideles prdmhnxt -Quae commoda ŝpiritual Clemens pontifex in compendio complexus, asserit ; pCum diuturna experientia compertum sit. ad retinendam conservandamqua sacerdotalis ordinis dignitatem et sanctimoniam magnopere 'cCndncere. ut ecclesiastici viri exercitiis aliquando vacent, quibus quidquid sordium de mundano pulvere contractum est, commode detergitur, ecclesiasticus spiritus reparatur, mentis aeies ad divinarum rerum«eontempiationem extollitur, recte sancteque vivendi norma 4vel instituitur vel confirmatur/

Quapropter providebunt episcopi huius provinciae. ut, quantum per adiuncta licuerit. oηιηΓ anno, opportuno loco et tempore «aera haec exercitia pro clero dioecesano asserventur, qu: pro suo in salutem propriam studio hanc occasionem et tempus gratiae ferventer adhibeat, atque ardenti cum pietate maiore numero confiuat. Quod ut eo facilius feliciusve obtineatur, educatio iam in »eminatio ita instituatur, ut alumni de utilitate sacrorum exercitiorum plene convicti, felice·, se reputent, ei his vacare possunt.

/JHue spectat recollectio paschali· in quovis districtu vice-archidiaconali per sacerdotes in unum congregato· instar saeïorum exercitiorum annue «•servanda, et quidem sub initium sacrae quadragesimae, dum confessio paschalis fidelium aut nondum coepit aut vix inchoata eat, ne si tardius servaretur, privata sacerdotum devotio necessarium ministerium populo subtrahat. Ad congrbgatos hac ratione, rocheto stolaque vestitos ŝacerdote ıı vice-archidiacono aut, a quopiam e eenioribuH habeantur sermone» sacri ante et post devotionem, quae in sacramentorum poenitentiae et "eucharistiae pia receptione consistit, et ad aedificationem fidelium multUM confert.

Caput XII.

Dt catUbatu.

A primis ecclesiae catholicae incunabulis invaluit praxis, ut qui ministerio ecclesiae (tingerentur, vitam caelibem ducerent. Auctor quippe nostrae religionis lésas tum matrem tum nutricium elegit ÆVirgines, diecipnlum castitatis praerogativa conspicuum prae eeteris dilexit. Universim religio christiaifa'magnam dignitatem et singularem

l Fncycl. «d rplic. monarchiae Austriacae. ttatae 'HW.

1 Panlus pontifex huius nominis 1II normam\per sanctum lgi»a(ium rolartam positive ^probatione sequential» munivit; „N'»κ igitur. qui document· et exercitia huiuamodi (nempe nancli Itrnafexaminari fecimus. et quae pietate ac «anctiŧŧt plena ad aedificationem et spiritualem profectam fidelium valde utilia et salubria eaee et fure comperimm» docunftute et exercitia' praedicta, ac omnia et ningula in eia contenta, tenore praesentium ex certa «cientia nostra approbamus, collandamu» ac communimus, hortantes plurimum in Itomino ŏmne et κiη^ηΓo» ('bri»ti fideles ubilibet constitutos, ut tam pus (i<»camentis et exercitii» uti et ilii» instrui devote velint.· Hinla Zhrioralw *officii* de St iulu IMβ. Alexander ren VII omnibus clencie et isicii, qui similibus sacris exercitiis uti et illis devote instrui velint, plenarias -indulgentias concevait, in brevi apostol. «le IV octobris IHΛ7.

' CoueHia quaeque ubique gentium celebrata honorificam sacrorum exercitiorum mentionem faciunt. 'Patre· concilii Anacitani anno 1851 babiti, tit. IV. cap. 9. graviMime ac verissime inquiunt : .Po»t'«alnberrimum seminariorum institutum. quod providente IMiuIdo in ordinis levitici informationem decrevit sacrosancta Trideatina synodis, nihil oerte clfiro ntilia» eaee potest, quam secessus-ecdeaiastici aanuata·. Ambo haec optime cohaerent, quod prius format, posterius fovet, conservat aut collapsum instaurat.. Providebit prota episcopus, nt quotannis seminarii aedes presbyteris sx dioecesi convenientibus pateant, nt ibi per aliquot statos, dies Meris vacent exercitiis in silentio et quiete. Immo et enixe, hortamur la Domino presbyteros omnes, nt, cessantibus negotii· quibuscunqns, aauualis secessus fiant participe·; dies tot euri· st offieii· oneratos coram Domino recogitant; d quid saeculari· contagionis ipei· adhaeserit, hoc totum abluant, nt, rasueeitata gratia quae ipsis data est, immaculatum deinceps ministerii sui donum custodiant. Cum Mtem non- raro .oontingat, quod tempore praefixo quidam Impediti fiserinh postgp privati®, quo meliori poterunt modo, annuali recollection^ vacent, ne ullus labatur annus, de quo rationem non referant coram D, mino ante diem districti indicii." Coaeüinm prov. Tolosanum anno IMO celebratum, tit. IV, cap. 4, ait·. .ÀMcerdotibua, ab iisqae etiam, qni provectiore aetate Mit, omnino praestari peroptamus, nt spiritualibus exercitii· operam dare neu praetermittant, quo ditigontin· in via «aiuti» sibi pro«pinsant." Concilium vero prov. Colon., tit. HL, cap. M: «levat etiam et apprime commendatur, ut omne· anoardotas tingatis vel saltem alternis anate aliquot dierum ᴫb—— «xsrdtüs spiritualibus vacent, quibua detrimenta in vite spirituali accepte resartiantar. novae vires eoUipanter.* Coae, porro prov. Vtenn. 1866 habitum, tit. V, cap. » de sacris exercitii· aequen* ua statuit .Ne tanta nostris bandais desint, hac in provincia quotannis haberi solent* sacra exercitia sacerdotibus recreandis destinata quod ut diligenter retineatur, synode· haec in Domino congregata desiderat et statuit, immo pro dteeoerium ambita naeassariam «sm daesrait, nt ubi toçaa opportunus haberi possit, bis singulis annis testitaaatur. Sacerdote» autem magno stadio ooadnaat, st Spirttai Aneto sordis templum ŝe date pamti ta aped eoo habitationem teo^vt et prout aquilae renovetur lovantes aorum." Coneiiinm (tamam provincial· 8tngosJeasa ds anno lfi68, spectata hae sacrarum «xercitiorum salitari sttescta, rtatait; .('urabimia, ut sacra cleri curati exercitia ia mnnibns haias provteetae dioecesibus iaetitaaatar." Eadem »ynodue magna aoUiritadin· eoauneadat at iacnlcet clero annuam recollectionem sacro tempore quadragesimae peragendam, tit. VI, cap. 1 (Hausi, Ccricil, XLTV, .xdO-l, 406, et XLVn, MA]

' R. P. Tobis· Lehner, in opere suo: Iμ MMMμ μ » fhaoteÿM» mpatioe», complura exempla adducit.

^aasH

„ beatitatem in cordi. puritate repoaitam dôoetr a Exinde mox inter primo, chri.tiano. aingulari.pro' vitae caatimonia„veneratij> invaleceore coepit, quam virtutem ab eia vel maxime requirebant, quo. omnium virtutum genere prieclaro. oene deride^, raverant, dominico dicto conformiter: *„¥oi ñ* *ιαi itrttu/* eea Mtu *lua nntudi."* Neque ulliu. in .aoerdote virtptu defectu fidelium aeaau. magia offenditur, quam ai.eundem puritaSl amo^ videant dettitui. Ipaa muneri. aaoerdocalia unctita. manua .pura, et cqr .anctum exigit. Sed A copia aacerdotalium laborum tanlh eet, ut inter congeminatae putori. animarum «piritualo. cura, eia, quae aqllici^pdo patrumfqmiliu depoacit, nec tempuh suppetat. Bacerdoa enim, per baptjami et poenitentiae .aeramentum 'Deo anima» general et reconciliat, et harum aollioita ejira otrtnium facultative utum totiuaque vitae aacerdotalia impepdium poatulat. Insuper ea est sacerdotalis muneris indoles, quod B subinde gratiora sacrificia exigat, quibus .ferendis animus coniugali thoro et parentali nexu ligatus mifrime sufficit. Infirmorum contagioso morbo infectorüm provisio animum sane ,ex omni parte solutum et domesticorum questibus minime turbatum merito exigit. Ad annuntiandum pariter barbaris et infidelibus evangelium minus aptum est vitae familiaris consortium, sed heroicus -animus requiritur. Quid etiam supernaturale in supernaturalis religionis ministris popu)us cerneret, si eos in abnegatione sui non videret se perfectiores? Porro libertas ecclesiae manifeste postulat, ne clerus ullo coniugali nexu ligetur, sed divinae potestatis non impedito regimine gubernetur.

Quid igitur mirum, si haec sancta et rationabilis vitae continentia, qqM pro sacrorum ministris primum quidem invaluit usu, dein vero firmata est lege, dum ob ferocientes tempore migrationis C gentium mores a multis negligeretur, postmodum rursus restabilita atque conciliorum et pontificum decretis firmata fuit? Salutarem hanc disciplinam longe ante Gregorium VII viguisse vel iis evidenter constat, quae idem summus pontifex, acerrimus disciplinae ecclesiasticae vindex, ad archiepiscopum Coloniensem χio revehendo cleri caelibatu scripsit. „Novit enim frate^iity tua, quin praecepta haec non de nostro sensu exsculpimus, sed antiquorum patrum sanctiones, Spiritu sancto prolatas, officii nostri necessitateSn medium propalamus; ne pigri servi subeamus periculum, si dbminicam pecuniam, quae cum foenore reposcitur, sub silentio äbscondamus. Immo disciplina haec adeo propria semper fuit orbi catholico, ut edictis quoque caesarum Orientis et Occidentis compluribus ante Gregorium VII saeculis muniretur l. Synodus vero Tridentina, nec potentissimae haereseos D impetu vexata, nec principum precibus sollicitata, antiquae disciplinae tenori quidquam derogari passa est, sed sessionis XXIV canone 9, anathemate illos ferit qui dixerint. «Clericos in sacris ordinibus constitutos .. . posae matrimonium contrahere, . . . qui non sentiunt se castitatis habere donum; cum Deus id recte petentibus non deneget. nec patiatur nos supra id quod possumus tentariA Hino eet, quod *ad* univereae ^Chriati eocteaiae gubernacula in eathedrk Petri rr^den. Pius papa IX, in enoyclicked jiniverao. urbi, et orbi» catholici anti.Iitee cum aditu eacri principatu» dimiaaia, foediaaimam contra .aerum eaelibptunf clericorum cohsp|raÙQnem gemebundus exeeretur.

Sed et ipsae gente·, quae deorum adqlteria et probra venerabantur, virgines tomen.diis olympiis inserebant ac nomen ipsum caelibatus, observante sancto Hieronymo, a coejo mutuatae sunt. Ipsis legibus», XII tabularum >pud Romanos sancitum erat: ad divos adeunto caste. , Eadem lex apud ojqmes ftjre *gentes* de sacrorum ministris obtinet. Vt adeo nil inAoliti ecclesia' egerit sed sensum populorum divina sanctione consecraverit. dpni\ a miriistris sanctuarii continentiam virginalem deposcebat. Meritd proinde inter mihistros religtonis ter sanctae pro praecepto, habetur illud sancti Pauli caelibem vitam commendanti· ad universo» fidele· consilium; „Foto «mm ro4c4W4»e«tm«pfMm." 1

Quapropter curandum est, ut alumni in tyrocinio clericalis vitae constituti, momentum huiue disciplinae probe perspiciant, sublimem statue ecclesiastici' destinationem debite apprehendant, et in amore castitatis solidati succrescant. Cum vero virtus haec difficultate haud careat, cuncti ad sanctuarium Domini vocati eandem ardentibus a,Deo efflagitent predibus, praesidia fovendae castitatis diligenter adhibeant, sacramentis semet sçlerter muniant, a promiscuis conversationibus caveant, otium continentiae maximum hdetem fugiant, divinae praesentiae memoria €or suum firment, beatissimam virginbm filiali cum fiducia colant, praecipuos sanctae 'virginitatis,patronos in veneratione habeant, atque omnem vitae rationem ita instituant. ne in ea quidquam admittatur, quod castae pudicitiae laqueo esse posset.

Caput XIII.

De *canonica obedientia.*

Deus, societatis auctor, omnis simul potestatis et subordinationis stator eat, dicente apostolo *„Noη eet polentae mei a Ðeo.* * Code et Christus dominus, divinus ecclesiae fundator, dedit eidem quosdam quidem apostolos, alios prophetas, alios pastores et doctores. ut omnes quidem unum corpus eodem spiritu repletum constituerent, unicuique tamen diversa daretur gratia secundum mensuram donationis Christi Hanc in ecclesia membrorum inferiorum ad superiora subordinationem sacra ordinatio luculenter sistit, in qua scilicet neoordinatus presbyter episcopo et eius successoribus in facie ecclesiae obedientiam spondet. Ipsam proin dignitatem sacerdotalem, quam sacerdos per manus episcopi accipit, non debite aestimaret, qui ae episcopo suo non omni cum pietate ac revsrentia subordinaret. Quia obedientia Deo magi· placet quam victimae, ecclesiastica certe subordinatio gratiae divinae donis non carens, sptissima est ad salutares sacerdotalis villicationis fructus progerminandos; ubi vero genuina erga praesulem adhaesio Isxatur, ibi, ut experientia docet, omnis quantumvis strenuus aelus in irritum cadit Neque enim illos ad derivandas in animas fidelium gratias Dominas constituit qui semet ab obedientia·^ praesuli debitae vinculo eximunt Haec salutaris obedientia vitae sacerdotali quandam securitatem praestat, in adversis^ solatium

l Inter alia, lex loslituani praecipit: «Sacris Canonibus neque Deo amatiseimos presbytero·, neque revfios diaoonos et «abdiaooBos naptias contrahere post hofasmodi ordina· tiouea psnnitteatibu, animadvertimus qnoadaei despMeales quidem sacros canones, generante· autem ex quibusdam malienVas, quibus ooaiungi secundum eaeertotaledi sessaram non possunt. Quoniam igitur poena facinoris huius in sola sacerdotii erat amiadone; sacrod autem canones non minus quam leges valere, etiam nostrae volunt leges: aanciinua, obtinere in illis, et quae sacris visa sunt eanonibus perinde ac ai civilibus inscriptum eseet legibus."

¹ 1 Cor. MI. 7.
² Rom. XIII. 1.
³ Ephe·. TV. 4->. I Cor. XII, 4-11.

praebet, discipulorum Christi taxera· efficit et, aciem ecclesiastici ordinis peculiari fortitudine munit. Ipae dostique praoeoatia temporis diftosltao poseit, ut exemple doceamur obedientiae virtue, cuius defeetus ipsius ia· societatis publicae fundamenta submit, pace· familiarum tollit ae quaevis subditos inter ae praepositos correlation· convellit 8ane ai apostolus uaiversobChrieti fidelee ab obediendum aaia praepositis, etai gentilibus vol dyscolis, expressis verbis provocaverat: dignum omnino eat, ot qui evangelism Imo Christi aHia praedicant et obedientiam velat fundamentalem societatis ehriatianae legem palam annuntiant, ipai quoque subordinationis habeant apiritum, atqud sanctae obedieotvth vinculo connexi, fiant unum, 'quemadmodum pater ot filins unutn aunt, pro quo subordinationis et concordiae dono magister divinua io amariaaimae suae mortis vigilia ad Patrem coelestem instantius oraverat Quapropter etiam canonea eecleaiae virtutem-Aibedientiae eximiis celebrant laudibus ..Dispensationis divinae provisio gradua diversos et ordines conatituit esse distinctos. ut dum reverentiam minofies potioribua exhiberent, et potiorea minoribus dilectionem impenderent. vera concordia fieret, et ex diveraitate contextio, et recte officiorum gereretur adminiatratio ainfpilorum.u Alio vero canone dicitur: „<Ibedientik victimis iure praeponitur; quia per victimae aliena caro, per obedientiam vero propria voluntas mactatur." ' lude. utut canonea reverentem /causarum expositionem indulgeant. stricte nihilominus praecipiunt, mandato superioris. etai observatu difficili et oneroso, obtemperantfdbi ·. et correctionem patienter tolerandam esse. Alioquin correctio de caritate veniens iam minor iam maior est pro culparum diversitate in quarum medelam vel vindictam infligitur; aat cum minores non sufficiunt et inobediens in malitia perseverat, excommunicari fubetur

Q.uatnobrem hortatur et in Domino monet haec s» nodus, ut canonicam hanc obedientiam iam alumni in seminario discant, in sacris vero constituti eandem diligenter colant. Absit, ut aliquis e clero aive in sacerdotum aive in laicorum praesentia contra suorum superiorum ordinationes amara verba proferat, aut talia ab aliis prolata quqcunque demum ratione approbet. Eo magis cavendum, ne quis suo agendi modo fidelihua in partes scindendis occasionem praebeat, ita ut audiatur: „£po yiudem sum PoiMf, ego oMtsm *ApMo, tgo etro Ctphot."'* Quin e contrario quivis ecclesiasticus obedientiae et reverentiae in ordinatione promissae conformiter praesulis sui dispositioni ex animo acquiescat. officio, gradu et loco sibi assignato contentus virât, cunctaque sibi imposita onera ex animo supportet, non ad oculum serviendo, quasi hominibus placere studeng, sed ·ut servus Christi faciens voluntatem Dei.

Caput XIV.

Ds beneficus.

Prima 'christianorum aetate, pia fidelium oblata succurrebant altaris ministris, quibus postea stabili ratione provisum fuit. Aequum enim videbatur, ut qui altari inservit, de altari vivat. Fixi huiusmodi reditus certis officiis ecclesiasticis in perpetuum coniuncti beneficium ecclesiasticum effioiunf, quod cierioo per famstitara· eaaouioam ita oenfisrtur, ut illo, ·H ia doUcti poenam ao medianto eoatautia ia foraa ieris lata, privari [eon] poaait. fli attaBap-offieiu· animarum curam ooneernit. booefieiatua, huie exeqaeudo impar, potant iamo dabat adigi, ut e boMfieti reditibua, ia quaatu· suppetant parochiae adminietratore· extentet

Reditaum beneficii percipiendorum ina propter efficiam spirituale illi adnexum tribuitur. Quoniam vero taioi neo officia spiritualia instituere, neqne eorum peragendorum potestatem alicui committere possunt: eapropter beneficia tum erigendi tum conferendi ius ad potestatem ecclesiasticam pertinet, adeoque patronorum est clericum dotibus requisitis praeditam episcopo ceu collatori praesentare, neutiquam vero bénéficiant conferre.

Caput XV.

Dt tmtriiit pmbyttrit.

Qui. ex indultu apostolico. in servilium dioecesis absque titulo ordinantur presbyteri, servire dioecesi obligantur, usquedum ex causa canonica inhabiles fiant aut declarentur. Causa cessante, eadem obligatio reviviscit. Idipsum valet de presbyteris clero dioecesano adlectis.

Emeriti aut quoquo modo ad quietem redaiti ab obligatione aanctae et salutaris obedientiae ordinario debitae minime solvuntur, manentque canonicis et dioecesanis statutis, maxime quae vitam et honestatem clericorum concernunt, obnoxii. et in his parocho loci, in quo domicilium figunt, subordinantur.

Providebunt praesules, ut iis qui laboribus in vinea dominica iam exantlatis dignam quietem agunt, e fundo ad hunc finem conflato, prout adjuncta dioeceaeoa ferunt, prospicietur. Quos vero culpa sua officiosprivatos esae contingeret, eorum manaioni et correctioni deatinetur locus, ad quem pro tempore defixo relegati, aut emendati et compuncti ad sacrum ministerium redeant, nut sapore nolentes a mundi huius oculis prorsus remoti, in solitudinis sacro silentio aeternitatem efficacius mediientur.

Caput XVI

Dt Mrviloribtu eeclenar.

Secundum veterem ecclesiae disciplinam, omne servitorum ecclesiae genus, quamquam ordine et charactere haberetur clero longe inferius, quandam tamen a saeculari discretam ecclesiasticae disciplinae speciem, non solum habitu externo, sed etiam vitae moratpque ratione prae se ferebat. Quamobrem synodus, veteribus institutis revehendis intenta, de iis quoque providere cupit, quae ad servitorum ecclesiae honestatem et integritatem. augendumque cultus divini decorem conducant.

Scholarum quarumvis gymnasiis inferiorum magistros seu ludirectoree, tum quod eubs^liariam catechetis in institutione religiosa juventutis scholasticae operam navandam habeant, tum quod, uti passim obtinet, ecclesiae cantorum munere fungantur, denique quod in adminiatratione quorundam sacramentorum et functionibus pastoralibus peragendis ministris ecclesiae subserviant, in censum servitorum ecclesiae vocat synodus, atque decernit, ut officio huic seu definitivo seu proviaorie admovendi, antequam in munus suum introducantur, professionem fidei Trideetinao eliciant, atque debitam suis ecclesiasticis superioribus spondeant obedientiam. Haec ipea valere iubet synodus de institutorum privatorum utriusque sexus moderatoribus et moderatricibus. omnesque et singulos ad religiose observandas et effectui dandas quae-

' Cap. VII, gist M.
* Cap. X. fso e. qa. 1.
* Cap. III. diet. IS.
* Cap. XVII. can. Ms qs. A
* Cap. XI et XIV. cans. 11. qn 3.
* I Cor. I. IS.

ʼis circa doetrinaa ot exercitia religionis par episcopo· editae eel edendas prneecriptioaeo normal·· obligat.

Chorigogentee, mosiooe at eantoros noa ebristianoe vol non catholico» ab arte eaa in servitio eccleaiae exercenda arcet synodus; nat baiuamodi etiam catholico» ea in Deam pietate, vitae integritate vult eaae praeditos, quae deceat «anctae eccleaiae Dei servientes.

Syndici eccleaiae, aeditui, eampanatores, denique vespillones in suorum officiorum aditu sponsionem eliciant a ii», quae ad parte» agendorum anorum pertinebunt, fideliter et religiose implendi» et chrietianam vitae honeatatem ita operibu» teetatato reddant, ut exemplo alii» esse possint. velut serviente» Deo viventi, qui corda et reneo intuetur. Optat denique synodus. ut et aedituue et pueri ministrante», dum sacris inserviunt, destinata ad id veate utantur.

TITI LI S V.

D» regularitraa.

Caput unicum.

Dt regulibnt gmtratim.

Magnis et salutaribus illi» rerum conversionibus, qua» reNgio Christiana in orbe terrarum produxit, merito adnumeratur etiam institutio statu» vitae perfectiori», qui licet varii» sub formis. viguit tamea «semper in ecclesia Christi, vigetque hodiedum ac sub nomine ordinum religiosorum notu» est. De huius perfectiori» vitae statua praeatantia sanctissimus dominus noster Pius papa IX. in suis ad moderatores religiosorum ordinum die 17 iunii 1847 datis etjcyclici». sic loquitur .Keligiosae familiae ad maiorem Dei gloriam et animarum salutem procurandam a sanctissimis viris, divino afflante Spiritu institutae, atque ab apostolica sede confirmatae multiplici earum forma pulcherrimam illam varietatem efficiunt, quae mirifice circumdat ecclesiam. ac lectissimas illas auxiliare» Christi militum turmas constituunt, quae maximo tum christianae tum civilis reipublicae usui, ornamento atque praesidio semper fuerunt Et hoc quidem ideo, quia ad evangeliese sapientiae consilia profitenda vocati, iis egregii» operibus insistere gloriosisque laboribus perfungi semper viti sunt, quibus de catholica ecclesia civilique societate optime meruerunt. /Nomo siquidem ignorat vel ignorare potest, religiosaa familia·, vel a prim earum institutione, innumeris pene claruisse viris, qui omnigenae doAtrinae atque eruditionis copia insigne», omnium virtutum ornatu et sanctitatis gloria fulgente», amplissimi» quoque dignitatibus illustres, atque ardenti in Deum »t homine» amore flagrantes, et spectaculum facti mundo, angelis et hominibus, nihil aliud in deliciis habuere, quam omni cnra. etudio, contentione in divinarum rerum meditatione die» noctesque haerere, mortificationem Ie»u in suo corpore circumferre, catholicam fidem ac doctrinam a solis ortu usque ad occasum propagare, ac pro ea fortiter pugnare, et cuiuscunque generis acerbitates, tormenta, supplicia alacriter perpeti, ac vitam ipsam profundere, rude» barbarosque populo, ab errorum tenebris, morum feritate, vitiorum coeno ad evangelicae veritatis lucem, omnemque 'virtutis et civilis societati· cultam traducere, litteras, disciplina·. artes excolere, tueri atque ab interitu vindicare, teneras lureaum meate» et osree corda ad pietatem et honeatatem mature fingerc, •amisque doctrinis imbuere, errantes nd salutis tramitem revocare. Neque id satis, namque induti viscera misericordiae nullum est heroicae caritati· genu·, quod cum propriae etiam vitee discrimine ipei noa exercuerint. at captivis carcera iaduaia, aegrotantibus, moriaatibaa. euactieqa· miseris. egeni». periclitantibus opportuna quaeque ehristianas beneficentiae et providentiae sabeidia amanter praebere, eorumque dolorem lenire. Jacrymaa detergere, ac noeeesitatibas omni ope e< opere confulere-poeeent. 1 Cumprimio hiece luctuosis in quae delapei sumes temporibua, ubi princeps huius mundi regnum unum omni virium contentione stebiltre nititur, ad praelia Domini praelianda omni epirituali» militiae genere opu» eet. quae velut aciee bene ordinata Atper mnroa lerosalem die» ac nocte» exeubet. et dam alii praelia continua miscent. alii, Moysis adinatar. in monte aaneto elevati» in coelo» oculi» et manibua pugnantium robur ab alto sustentent. et victoriam cruci» quàe vincat mundum accelerent. Ilo» autem praeclaro» fructu» ferre non poterunt religiosae familiae, niai ea. quae tnm ex ipaa religioaae vitae professione omnibu» communia, tum cuilibet Instituto propria sunt fideliter obaerventur. I nde nec synodus haec alta de regularibus fovet vota, quam ut quotquot in ambitu provinciae censeatur religiosorum ordine», stabile» iugiterque persistant, immo in vocationi» •uae agnitione, membrorum numero ac profectu nova eaque maiora «emper incrementa capiant, sanctimoniae morum aeque ac bonae famae diligenter studeant, ordini» sui disciplinam, quam tibi in professions «ponte elegerant, ad amussim impleant, quemadmodum sacrosancta aynodus Tndentina monet et praecipit ut omne» regulare», tam viri quam mulieres, ad regulae, quam professi sunt, praescriptum vitam instituant ac componant, atque imprimis quae ad suae professioni» perfectionem. ut obedientiae. paupertati» et castitatis, ac si quae alia sunt alicuius regulae et ordinis peculiaria vota et praecepta «d eorum respective essentiam, necnon ad communem vitam, victum et vestitum conservanda pertinentia fideliter observant '. Quare ordinis sui atatuta. maiorum item traditione» et disciplinam omnes et singuli, quem admodum Deo voverunt, religiose custodiant, atque per illorum vestigia gradientes. »d-eandem mereentur pervenire repromissionem aeternam. Eccleaia catholica nativo pollet iure ordines ad fine· quondam pio» et salutare» conflato» approbandi, et episco-i» omnium terrarum ct gentium, et natura rei illud iuria competit, ut societate» religio·»· ab Ecle»iae capite approbatas in sua» dioeceses inferant, stabiliant, muniant. Ubicunque proinde episcopis pro salute anorum fidelium proficuum videbitur regularium societate», congregatione» ab ecclesia approbatas introducere, utantur iure quod eisdem in hoc merito ipse Dominus contulit ; e contrario autem nulla religiosorum coenobia instituantur, vel de ii· instituendis pacta fiant sine expressa ordinarii praevie obtenta licentia. Regulare», qui se eundum ordini· sui constitutionem subtecti sunt praepositis generalibus pene· apostolicam sedem residentibus, ab iisdem regantur ad praedictarum constitutionum normam, salva episcoporum auctoritate iuxta canonum et praecipue concilii Tndentini sanctiones, ideoque etiam generales illi cum ordinis sqi superioribus liberum, quantum ad ordini» gubernium attinet, communicationem habeat Candidati, iuxta sanctae aedis apostolica» praeeeriptiones. ad aovitiatum et professionem religiosam admittantur, observato signantor etiam illo sacrae congregationis Super statu religiosorum decreto, die 2& ianuarii 1848 edito, qno statuitur,

* Ip. sacyeL ad atcdsvMsrse ngaL wd. 17 iaafi 1M

' Co m. Tri4.. <···. XXV. 4» regular ri monM,. cap- 1

ut ia reception illorum, qui ad etatam reügioeem A amplectendum admitti postulant, ubique loeerum testimonial·· litter·· ab erdiaario reqeiraatur. Omni qua· monialis <«ri aopit, aataqaaai ad prefenionam admittatur, ab ordiaario vel bain peeiali dalagato super vooatiooe debit ent axaauaada. Regular·· ouiusraaqu· ordini etque instituti, antequam ordine sacro· raaoipiaat, da sufficiant· dootriaa diligenter axaaüàara aportat. Idem observabitur relate ad approbationem pro tribunali poenitentia·' et «xcroitiem oaraa animarum. Quoniam firma eat bonorum omnium arateatia, omnem a scholia et salutem promanare et proruere reipublicae tam aacrae quam profanae perniciem: synodus in Domino congregata impeamu hortatur cuncto informandae iuventuti dostinatoa ordinet, quatenus momentoso hoc munere ita perfungantur, ut apiritum Christi scientiae eopulset, nilque intentatum relinquant, quod ad menteo B pariter ac corda coelestis patriae desiderifi inflammanda conferat. Magnopere vero curandum, ut ubi religioni in publici gymnadi magisteria exercent, vitae religiosae statuta fideliter custodiant. Regulare ordine ad tubaidiariam quoque in cura animarum operam se destinatos esse noverint, ideoque ad indigentia ipiritualea sublevandas pro facultate concurrant. Religiosi ad parochia monasteriis suis incorporata adminiatranda per suos superiore destinati, praevio examine aynodali seu concurauali. habilitati suae documenta dabunt, antequam ad munu pastorale admittantur, eodem prorau modo, quo id cum clero saeculari usu venire •olet. Examen porro approbatorium ad effectum iurisdictionis pro sacro poenitentiae tribunali impetrandae omne periclitabuntur, qui ambitum dioeceseos ingrediuntur. Administratore· parochiarum incorporatarum cu pleno iure unitarum, legi dioe- C cesanae in omnibus, salva ordini ii regula, aubordinantur, et episcopo visitanti in omnibu quae paro-hialia sunt morem gerent, et de peculio rxlesiae. quod distincte administrabunt, statuti dioecesani conformiter rationes ordinario reddent, appellationibus et privilegii minimo suffragantibus4. Bopa temporalia monasterii, conventu vel collegii, quorum acquirendorum et poseidendorum iure potiuntur, sua lege administrabunt. Generatim de relatione inter ordinarios et regulare· clerumque saecularem, signanter in cura animarum constitutum, servanda aunt statuta, quae stimuli pontifice·, signanter Benedictu XIV, Clemens X, Gregorius XV, tulerunt, quaere sine magno recti ordinis, ne dicamus Jutis animarum detrimento, negligi non possunt Cum beatissimo patre uoetro Pio papa IX summopere optat synodus, ut omnes, qui militant in castris Domini, unanimes uno ore D honorificent Deum pstrem domini nostri Issu Christi, ac, perfecti in eodem sensu atque sententia, solliciti sint servaro unitatem spiritus in vinculo pacis, utque arctissimo concordiae et caritati foedere, •ummaque animorum conseraion· episcopi et saeculari clero coniuncti nihil antiquius habeant, quam in opus ministerii, in"aedificationem corpori Chriati consociati studiis vires omae intendere, atque semper charismata meliora aemularil.

' lose. Trid., ««. XXV. ca 17, *it rtf.*
• i one. Trid.. sees. XXIII, p IS P 15, ds *rtf.*
• Bull Pu V, Ad seifumdlisi, | 5, 1 sev. 1M7.
,* i one. Tηώ, m VII. αφ. 7.
* i oacordati 18 tag. 18M, art. 9B-8O.
* Betted. XIV, coMtitvti· flniiiiAi, de 1TM; darlaratto rongrtg. eppor. et regular, d· 81 aag CMmm X. Mfi/rfrna. die 11 kilead. ιαηΰ 167O, et Gregor. XV, coaetitati· *IntcnUabili,* edita ·οηι· februarii IttL
ı Eput. eacycj. ad moderatore· reg. ori., 17 ioati 1847.

HTVLT8 VL

D· proveluMto aorlbo·.

C«p«t I.

©·

Boolaaia aatbolica, temporalis son secus ao aeteraa· hominum felicitati» oustos. eondolet omnibus maha, quibua grau humanum premitur, et materas sollicitudine suggerit modia, quae ad illp lasueada ot tolleeds doserviunt Gravissima soilioot imminent filiis Adae mala, quoties religiosis beneficium non satie adhibent; neque prosperitas publira vel privata sal/a potest subswtere, nisi omnia ageudi Bveudiquo ratio placiti· religionis concordet. Ideirco quamvis grato ia Doom animo agnoscamus bona, quae Spiritus sanctus de praesenti quoque operatur in plurimorum sollicitudini nostrae creditorum fldeliuip cordibus, et glorificemus Deum largitorem omnium munerum propter fidem sui populi, qui avitam religionem intrepide profitetur, Deum pie colit, ecclesiae fideliter adhaeret, summo pontifici intemerata pietaté adcfictu est, pastores suos colit, verbum Dei libenter audit, sacra et sacramenta devote frequentat, beatissimam Virginem oeterosque sanctos cum Christo regnante· •••idue veneratur, pia oonfraternitates eum solutio amplectitur, ieiunii disciplinam amore prosequitur, eleemosynas in pios fine· et pauperum levamen promts tribuit, potestatibus a Deo constitutis semet •ubordinst, legibus obtemperat, iura suspicit, pacem amat, caritatem fovet et ab omni buiuk saeculi labe se immunem , custodire studet condolemus nihilominus quibusdam malis, quae praesentis aetatis vulnera efficiunt.

Detestamur imprimi apud sat multo nostrorum quoque fidelium spiritum illum inobedientiae, qui hodie sub specie libertatis aut independentiae longe lateque diffusu nullis legibus teneri, nulli auctoritati parere, nemini subesae, sed duntaxat sibimetipsi, id est. corruptae 'naturae servire vult. Vnde deplorandus ille rerum humanarum praesens status, quo, laxatis omnibus fere societatis vinculis, cuncta in discrimen adducuntur. Dum enim proles suis parentibus, iuventu moderatoribus, famuli dominis, inferiores superioribus, subditi praepositis in lege Dei et natura fundatam obedientiam et reverentiam negant: neoemum est, ut ipsa consociatio humana, cuius fundamentum iusta subordinate constituit, periculo dissolutionis exponatur. Quapropter universos fidele· per viscera misericordiae Dei ac salvatoris nostri obsecramus et monemus, ne perveni huius spiritus, qui mendax erat ab initio, dictamina aequantur, sed memore· verborum apostoli, omaem animam sublimioribus potestatibus subiectam «ese, ounetis quoa Deu ipsis praeposuit, parentibus et superioribtu, domini et principibus, id eat, omni legitima· auctoritati, ceu vices Dei gerentibus Christianam obedientiam praestent. Curator·· vero animarum provooamua, at spiritum sublectioni· et humilitati·, qui e«t radix et fundamentum lotius vitae ehristiaaae, in oordibus suorum fidelium reetanrnre et restauratam,firmare omnibu· viribus adlaborent. Quam ia finem, fidelibus exponere oportebit, quantam sit obedieatia· Christianae pretium, quantave eia· neeeaaitaa, utpote sine qua nec familiarum aee soeiatati prospérité· potest salva subsistere. Exhibeatur hi exemplum salvatori·, qui erat parratibua subditu· et patri obediens usque ad mortem orucia, propter quod et Dera exaltavit illum. Proponantur pericula, quibus •e [ia] hra et altera vita illi exponunt, qui Dei ordiaacioai rmistunt. Goaeratim implaatanda est

Sddinm eordfees profunda veneratio at reveraatiae a sensas erga omaoe, quoo Deas rsversatia dignos eoaatitait, qaibusvo pronabis smiasetiorom dignitatem at potaotatom centaHt.

Noa absimilitor deploramus defectam veri epiritas religiosi at pietatia, qai ea hodie potissimum in profanations dierum feetoram, cultae lirini, sacraram item at Merameutoram neglectu, proterva violatione disciplinae isiunii et generatin lagan eceleaiaatioann rilipaaaione manifestai. can tamea aine hia nae pietaa, nee religio, nee ulla virtaa cbriatiana subsistere queat Quare monemus omnes curae nostrae pastorali commissos fideles, at dieran festorum sanctificationem cordi habeant, cultum divinum feetie et dominicia diebus non negligent, et nihil pronus suscipiant, quod profanatione· dierum festorum involveret. Adhortamur porro et paterne provocamus illos, ut legibus ecclesiae etiam disciplinaribus pie obtemperent, sacramenta poeni- i tontine et eucharistiae relut salutis aeternae praecipua adminicula solerter adeant, et inter vitae huius calamitates per pium sacramentorum uaum divinis gratiis semet muniant.

Condolemus porro malo eorum, qui. in vestituum specie nimium luxum secuti, modestiam Christianam 'respuunt, semet inutilibus expensis gravant, supra conditionem suam ae efferant, educationi prolium suarum necessaria media subtrahunt, pacem domesticam suis exactionibus turbant et felicitatem matrimonii impediunt Meminerint fideles vastem stipendium peccati esae, eamque praeter tutamen corporis contra inclementiam aeris solummodo ad conditionem cuiusvis designandam destinari, ita proinde in eius usu decoris et convenientiae rationem habendam esse, ut nil contra modestiam et verecundiam Christianam peccetur.

Reprobamus vel maxime parentum incuriam, ‹ qui suis maturioribus prolibus plenam promiscuae conversationis licentiam concedentes, avitam gentis nostrae gloriam, intemeratae quippe pudicitiae virtutem. contra pericula non satis praemuniunt. Quapropter provocemus et hortamur parentes, ut Îà-oies suas in omni verecundia nutriant, e veoperinis imprimis conventiculis, promiscua item ludorum scenicorum non eeeus ac chorearum frequentatione arceant, praematuram futurorum sponsorum 'designationem inhibeant, atque amorem aanetae pudi citiae in coram cordibus firment ac foveant, memores mandatorum Domini, qui animas prolium o manu parentum repetiturus est.

Compatimur perinde illeram sorti, qui ob transitoria bona vel saecularia illicita suam salutem adeo négligent, ut fine nectendi vel rumpendi vinculi matrimonialia ipsam apostasiam committere non perhorrescant: utinam forent memores dicti D dominici: *„feeid prodeat* Aesnsni *ei aeeeeedttae end· eorsasm lacretttr, otdaiae vere* tS dsdrisssntuSi *patiitarf“* Ingepiecimue super illia quoque, qui illecbbria sensualitatis capti, ooncubinariam vitam agunt vel eontra omnem recti et honesti seaanm adulteriis implieiti sunt. Quae futura eet probum ex infelici tali nexu progignendarum religiosa educatio et moralis existimatio? quomodo tales homines propter grave idmodi scandalam Dee, hominibus et ecelesiae satisfacere poterunt? quam difficilia eoram ad Deum conversio et quis tandem, ai in melo perseveraverint, ipsorum ex hae vita exitus? Quapropter cum synodo Trideatina merito ingemiscimus: .Gravo peccatum est, homines solutos eoncubiaas habere, gravissimam vero et in huius magni sacramenti (matrimonii) singularem contemtnm admissum, uxoratos quoquo ia hoc damnationis statu vivere, ac endors sas quandoque demi ettam cum exaribns alere st ŕetiaere ¹ Na igitur lafstixas grando hoc paocatan apud Christi (dolas lseum obtinent aai plano, quod Daas avortas» velit, maiora moramenta sapiat: omnes nervi pastoralia prudentiae ae nati eo iataadaadi sunt, ut idipram quibusvis congruis epportaabve modia o medio Metium tollatur. ae prisca morum paritae at BMctimonia in familiae ehristiaaaa revehatur; quodei vero pastoralia monita optatam effectam non concoquerentur et scandalum manifestum foret, casus pro medela epiaeopo substernatur.

Condolemus etiam quoraadam intemperantiae, qui in «amandis potibus spirituosis modum excedentes, famae, fortunae et animae suae bona prodigunt, neremaria vitae medie familiae suae subtrahunt, aliis scandalum praebent ot prolium educationem impie negligent Inculcent hia pastores animarum Christianam temperantiam; inducant, si opportunum videbitur, oonfraternitftem temperantiae. quae per summum pontificem indulgentiis provisa est. hortentur eoa verbis Spiritus sancti, ut attendant sibi, no forte graventur corda eorum in crapula et ebrietate, et superveniat in eoa repentina dies irae'. *;Ufe* eat ames rs^msm *Dei eaca et potat."'* Ingeminent apostoli monitum, quo Galatas excitaverat. *„Me»ifeata tenti opera* cernis, *f»ae nent ... ehrietatee, miuuetKul, ftee praedica robi», tired praedixi* yueniem gus *taUa* opsmt, regmsm *Dei* non *caaeefaeatar”**

Aversamur eorum quoqge depravationem, qui alienis bonis inhiant, pacem et fiduciem inter homines minuunt, manus ad aliorum proprietatem extendunt. furtove et rapinis publicam perturbant securitatem. Huic malo uon alia media possumus obvertere, quam religiosam iuventutis educationem et diligentem Christianam institutionem, quae laboris studium ineulcet. animum paucis contestari doceat. sanctitatem iuris proprii cordibus hominum insculptam contra omnes detorsiones malorum hominum vindicet. Monendi sunt fideles, ut pensantes bonorum operum altius meritum caducis rebus non nimis inhient, ut providentiae divinae semet concredentes sorte sua contenti vivant, familiam suam benevole ac pacifice tractent, ut aeternorum curam temporalibus praeponentes ab nsnraria pravitate abhorreant. aliena bona non concupiscant, in officiis sibi concreditis christiansm fidelitatem exerceant.

Ingemiscimus porro super eorum temeritate, qui vitae huius beneficium contemnentes sibi ipsis violentas manus inferant, atque praeter irrogatam auctori vitae «ravissimam iniuriam semetipsos manifesto dearnationis periculo exponunt, euisqae notis et oogvstis gravissimam afflictionem et humanae societal: perniciosum scandalum praebent. Docendi sunt proinde, ut vitae huius temporalis cursum velut ad impendentem aeternitatem praeparationis sphaeram religioso aestiment, ab omaiqne violentia abhorreant, qua seu lex caritatis erga proximum laeditur, seU proprise vitae infertur dispendium.

Damnamus denique noanulloram vehementiam et perperam intellectum honoris tutamen, qui propter vel levem quadam famas laesionem violentae sibi mdtuo inferant manas, et duello eoafiigsntas plaaqr vita proximum suum privando vel saltem corpus ipsius mutilando tollunt interdum id, quod rapere non licet. Damnamus pariter ae detestamur illa quoque rixarum et certaminum genera, queis indomita cumprimis inventae inflictis matae verberibus variisque cruentationibus se de illatis vel

1 Conc. Trid.. ssss XXIV. dc *ref* «efr. os» «
▮ Les. XXI. ta
• Bam. XIV. 17.
• Gel. V. IS-St.

praetentis duntaxat iaiqpis riadioaro stadot; caiuo-A nodi violentiae eonflictnoqne non solum ' nimis ferocem prodant, varan etiam ordini a Deo stabilito plurimam advanaatur. Qui cairn dixit: „JiM emdieto, apo rririlumn„‹ ' in Ulates iaiuriaa secundum aotamae institiae 'legem vindicandi non cuivis privato homini, sed auctoritati daataxat publiées tribuit; aotumque asset de salute publica, si cuique ius illatas iaiarias vikticaudi compoteroi.

Quapropter monemus et adhortamur cenctoe sollicitudmi nostras pastorali ooaggafiitoo fideles, ut a similibus violentiis privatisqnc vindictis eo magis abstineant, oum hoc non modo caritas Christiana, quae inimicos quoque diligere praecipit, exigat, eed etiam sanctiones canonicae [illas] sub gravissimis censuris prohibeant Curatores vero animarum eo omnimode agant, ut in aaimie fidelium lenitas et mansuetudo Christiana altas figat radices, qua dominante vindictae studium indubio minuetur; atque ad Christi exemplum reflectant, utpote qui pro suis etiam inimicis oravit, et cunctis ad m venire cupientibus ingeminavit: *„Dùdtt a* usa, puso mitis *nm tl* humilis cords, st wtwsirtis rsywiem em-*mabue* vtstri»

Caput II.

Du bltuphmia.

Ad praecipua temporia praesentis mala etiam merito refertur peccatum blasphemiae. Huius mali gravem impietatem vel historia amplioris eiusdem propagationis abunde docet. Etenim Patareni, quidam Manichaeorum surculus, solebant cuncta diris devovere, quae mali cuiusdam principii producta et homini inimica elementa opinati sunt. De praesenti pariter blasphemia nonnisi ex impietate, infidelitate et haeresi originem trahit. Incentiva vero blasphemiae sunt effrenes irae, superbiae, g intemperantiae, odii et inobodientiae passiones. Quanta hoc peccatum abominatione dignum sit, patet etiam ex ipsa natura eiusdem; namque donum loquendi ideo potissimum Deus homini contulit, ut ipsum laudare, suam vero ac aliorum salutem cum aeternam tum temporalem promovere possit; qui finis facultatis loquendi manifeste evertitur, cum hoc singulare Dei donum in divinae gloriae contemtum convertitur, et unde oportebat se aliosque salvare, inde propriae damnationis et dati scandali gravissimi petitur occasio. Animum ostendit extreme ferum et rudem, cum quis non veretur Deum sanctissimum, auctorem suum, conservatorem vitae suae, huiusque optimi patria domesticos, proximos quippe suos, verbis protervis adoriri: neque iam poterit ulli auctoritati sua constare sanctimonia cum ipsius Dei sanctissima maiestas indignissime contemnitur. Per impiam D hanc blasphemandi consuetudinem, suffocatur omnia in Deum gratitude ac 'pietas, conculcatur omnis religio, sanctimonia legis divinae de non assumendo in vanum nomino Dei spernitur, et-quaedam iniuriantium contra Deum acies consurgit. Idciroo spud Christianas gentes horrificum hoc peccatum publicis legibus vetitum est, et maiores nostri publicae prosperitati consulturi, illud velut atrociasimum chriatianae reipublioao domesticum hostem civilibus etiam poenis ideo ponoqnMdum decreverant '. quoniam grave hoc delictam quosvis pro- hoe oivee eeamdalo affioit, at quasdam publicam verae ratifiants illwtoaam et saetamtan ooastitait. Nefandi quoquo saat blaaphcaniao effectua, imprimis (ravissimae aoateeUoaea, litea, qaaa cords obriottaaerum quandoque par annas ab invicem ooparant; undo repetendum quod eemamontalm oenfessienes quandoque froqaeateatar sino emes datione et compunctione cordis, pax et tranquillitas domestice exnlet, iacreocaat prava exempla, atque evanescat ehriotisas caritas.

Quapropter animarum paatoNsueluoito eurent, ut huic gravissimo malo otficaoiy opptmaat media, et si radicitus bvolli non poesiL/saltem in dies minuero nsoidua virium coatautionolatagaat; signanter vero in oatechetiau iasuuetionibns atque sacrio sermonibus saopiu^prpponaat foeditatem blaaphoatiao, eiu pernidooosXpntea, gravitatem illatae per eam ï)oo iniuriae eu funesta blasphemiae consectaria. Moaendi supt iam parvuli in oatechetieis inatitutionibus^uTpb omni huius enormia peccati specie taotarter caveant, blasphema verba si quae autyerint exhorreant. Cumprimis vero patres ac matreefamiliea hortamur in Domino, ut suia prolibus ac famulis optimo exemplo praeeant, blasphemandi proterviam in suis domesticis nullo modo tolerent, omnesque famulos blasphemies deditos nec emendari volentes e suo servitio dimittant, ne propter dyscolos servos benedictio Dei a tota ipsorum familia avertatur. Curandum insuper erit, ut piae confraternitates, imprimis illa, quae speciatim ad exstirpandam blasphemiam in dioecesi Lingonensi coalescens a summo pontifice approbata est, ad tollendaml infelicium blasphemandi consuetudinem adhibeantur. Meminerint denique cuncti, quibua ligandi et solvendi potestas a Domino concessa est, iis qui in graviora blasphemiae peccata iterato relapsi sunt, quin se emendare serio studuissent, absolutionem sacramentalem eouaque differendam eeae, donec emendatio subsecuta fuerit. . Verbo adhibenda sunt omnia salutaria media, ut tandem exterminetur de Christiana gente hoc pessimum scelus, quod tam multorum gravissimorum publicorum aeque ac privatorum malorum fontem constituit.

Caput III.

Ð *pidalt* domestica.

Cum Deus, omnium creator, sit etiam domes oticae vitae auctor et gubernator, idcirco merito postulat, ut non modo cultu publico, sed etiam in privata familiarum vita debita pietate colatur. Domesticus eiusmodi cultas eo cumprimis directus ait oportet, ut in familiis tum spiritum verae pietatis et timoris'Domini conservet, foveat et augeat, tam sanctificationem quoque familiarum promoveat, atque sic fontem et scaturiginem multiplicium illorum bonorum constituat, quae e bene ordinati· piioquo familiis in utramque rempublicam redundant Quae aaim familia cultam privatam domesticum nogligit, soipoam quadamtenus profanat, et eum Deum e sui habitaculi sacrario exnlare facit, privat so omnibus illis benedictionibus, quas Dominus promisit timentibus se. Quare synodus haec ia Deo congregata perires 'et matreefamilias per suam snornmqas salutem impensius provocat, ut priscum domesticae pietatis cultam, gi quo casu neglectas eet, in familiis anis revehant, et restitutum omni melioro modo perficere studeant; instituantur ia hia piae comprecationes, legantur libri religiosi st ad aodifieariionom idonei, colatur filiali cum pietate beatissime Virgo, invocentur

| Meato* salta·.

' Hebr. X, SU

* Cone. Trta, sees. \XV. <ap. 1», Dial. I, eap. 1», M, » de poeait; Lite. V decret, Ut M, de iaiar. et dam. dat

* Malte XI, ».

' Corpus iaris Hnagarid, editio BodeMto 1П*, tam. I, psg. 60S. itees ton. U, psg. 1M; praxis estât, pi*. M, IMS, art. U; 17», art. 110; praxis erirn. part. X ait. M.

* Mandées nSTsrvndaai.

.saris

saneti. uB^niii patroni, quorum «aerae imagine· ornent pariete· cubilium ; imprimi· vero non negignatur preeaa matutina· ae veoportiaae. benedictio ante at gratiarum actio foot mensam et quotidianum conscientiarum examen. Oportet vero vel maxime, ut ia his omnibus ipsi patre· et matreafamilia· bono suis praeeant exemplo ; sed et paatoree animaram curent, ut ipaoram imprimi· domus, utpote saderdotalis, hoc etiam obtutu exempli instar praeluceat non tantum ideo, quia exempla trahunt, sed quia famulitium, in domo sacerdotum quotidiani· pietati· exercitii· Manatum. »ubin bono· patre· ac tnatreafamiliM praebebit. Ceterum sollicite praecavendum eet. ne privatae huiusmodi devotione· quoquo demum modo degenerent, agendumque, ut in hia quoque fidei noatrae obsequium iit rationabile, spiritvi ecclesiae rite congruum. Quapropter si curatore· animaram defectu· quoepiam aut plane graviore· abusus observarent. ho· omnino corrigera aategant, attendente· tamen ne cum sizaniis triticum quoque evellatur.

Caput IV.

De anmmtiando carbo Dei.

Ad promovendo· populi moret nil magia conducit quam verbi divini Maidua praedicatio. Idci'co Salvator nor .er, cum diaceaaurua ad Patrem apostolis auia Spiritum aanctum communicaret, ait : *„Eaatrr* w aMtadaun uairarnoa, *praedicate eoanpeUaat* omni *creatarae1. Decete* oemav ganta·, *baptuantee eoe ia* nomina *Patrie et Filii et Spiritue aancti, doceatee eoe cenare oaueia quaocaaqne aeandaei eobia.“ ’* Huic mandato Homini conformiter primi praeconea fidei ubique annuntiaverunt opera Dei: „7n orneam *terrena meit oenae eonoa, et in fixae orbia terrae verba ẽoraae."* Omnia enim quicunque invocaverit nomen Domini mIvu· erit; *aat* quomodo ĩnvocabunt in quem nbn crediderant, quomodo credent ei quem non audierant, quomodo audient sine þraedicante? Quapropter eccleaia verbum Dei •olerter annuntiat infidelibus quidem, ut ad agnitionem veritatis perveniant fidelibus vero, ut in doctrina saluti· et piis moribus semper magia proficiant. Adhortamur proinde putore· animaram cum Tridentinis patribu. ut .quiconque curam animaram habente·, diebus saltem dominici·, plebes aibi oommissu pro sua et earum capacitate pueant salutaribus verbi·, docendo ea, quae acire omnibus necessarium est ad salutem, annuntiando eis. cum brevitate et facilitate sermonis, vitia quae eos declinare, et virtute· quu sectari oportet; ut poenam aeternam evaderjt et coelestem gloriam consequi ṽãleant Hac sane verbi divini praedicatione opus est, *at* corrigantur errore·, compeccantur vitia, promovesmtur boni mores, foveantur· virtutes, ounotiqne Christiani suae religionis consolationem habeant. Hoc vel maxime tempore agendum, ut fidele· praemnaiaatur adversus qeqniasima tela hostium, qui anos perversos errore· omni modo insinuant, et corda fideliam, quantam poaaunt, pessimarum doctrinarum labe inficiunt. Vel hi hostium religionis impigri conatas sufficienter docent, quantum in verbo divino momentum lateat, cum eius salutarem effectam tam improbo labore impedire velint.

Quapropter, per salutem immortalium animarum, haec synodus in Deo congregata cuncto· pastores animarum obsecrat et monet, nt verbnm divinum diligenter annuntient et munu docendi pastorale magna cum alacritate adimpleant. Exponant vel maxime dogmata fidei, atque ex hia deducant moralia praecepta christianae vitae? Ad prohaadam doctrinam leeu Chriati argumenti· • fontibus revelationi· petiti· atantar. alia vero tantummodo clarificationi· gratia adferantur, quo aie vita fidelium non constraatur luper arena, nec redicetur in perUUMibilibu· humanae sapientiae verbi·, «ed superaedificetur super firmam petram, ipso summo angulari lapide Christo lean. Cavendum, ne praecipua quaedam religioni· divinae dogmata per plure· anno· intacta maneant, immo de quibusdam veritatibua fidei, uti de redemptioni· beneficio, de aanetifioantis gratiae pretio, de sacramentorum virtute, de necessitate gratiae divinae, de miaaao sacrificio, de euchariatiae et poenitentiae ••^amento, de cultu beatae Mariae virgini· alionflhue •anet irum, de recto indulgentiarum uau. de nomini· destinatione et fine, de pretio animae, de quatuor novissimis. et «imilibua frequentius agendum eat. Reapicienda aunt etiam praetenti· aetati· vulnera, et ideo contra inobedientiam. conterntum aacrae et civilia auctoritati·, blasphemiam. discordiam. detractionem, featorum profanationem. indifTerentiamum saepe inaurgendum eat In aacria sermonibna omnia tendant ad nnum acopum, quem •ibi pMtor animarum praeatituit elocutio ait dara et intelligibilia. adhibeantur expressione· quae fidelibua notae aiffi; veritate· proponantur aine respectu hominum, Mt discretionis et prudentiae ratio habende eat Ut pMtor animaram bene instituat, ipae iugiter legat et diaoat materiam assumptara per piam meditationem in succum et sanguinem convertat, eamque fidelium usibus congrue applicet. In sermonibus concinnandis iustua labor adhibendus eat nt assumpta veritas solide probetur, et fidele· propoaitaa doetrinM suae memoriae imprimere poaaint; non tamen nimia productis aermonibu fidelium attentio fatigari debet Nullo die Domini et feato negligatur publica pastoralis institutio; ubi vero duo aut plura· aunt •acerdotea, ibi. praeter consuetum sermonem sacram post primam missam, quantum saltem per adiuneta fieri potest, mane ageretur homilia, qnae pericopam illiu diei explanet. Tempore vero quadregeaimae, in civitatibu quidem dogmatici, rari vero catechetici sermone·, potissimam de fine et destinatione homini·, de peccati turpitudine et gravitate, mysterio redemptionis, paaaione Domipi et recto usu sacramentorum, omni feria sexta vel alia die. prout magis opportunum videbitur, praeter consuetum sermonem dominicae diei asserventur. Ceteram selas suggeret abM quoque occasiones, quibu· pastores animarum pro ratione opportunitatis congruis verbis suos fideles cum fructu instituent.

Cum vero neque qni planget sit aliquid, nec qui rigat, sed qui incrementum dat Deul: idcirco recurrendum sat ad Patrem luminum, ut þastori animaram et fidelium mantes illuminet. Agetfihun vel maxime, ut veritates quae proponuntur, ipapM sacerdotia vitam efficiant .Illa namque vox lubentius auditorum corda penetrat, quam dicentis vita commendat, quia tuae quod loquendo imperat ostendendo adinvat at fiat.·’ Alioquin „si virtutibus splendore careoraa, ad noe trahemus omnes, qui venire elegerint ad salutem. Omni tuba documenta operam clariore sunt Si mansueti, misericordes, pacifiei, hnmilee M mundo corde fuerimus;

' Kara. XVI, 15.
' Matth. XXVm, 1«.
' FaLIVIH, 5,
' Roas. X. 14.
* Ctne. TriA, sm. V, cap. 8, ds *ref.*

' I *Cor.* IU, 7.
*' S. Greg- M-, *Libr.* þs pari. Π, cap. •

non mine· effiesoiter quam per miraeula «poeta- for floatro ad veritatem frahemna ?

Caput V.

D· «Irmaateri si oetecÀsSâco maütetteæ.

Tenerae aetati· odncatio institutioque singularem deposcit putorum curam et sollieitudmem. Aeta· namque parvulorum tempo· ▪ementia ut, quo tenelli» animi· semina fidei et virtutum eo facilius feliciusque inseri poraunt quo alacrius haec ab illi· (uacipiuntur flnniusque tenentur, atque in laetam mox succrescunt segeteqi. Summa igitur rea ut, ut anima a Deo et pro Deo creata in ipsis intelligentiae auspicii· praeveniatur monitis salutis, mature imbuatur rebus divinis, ne subintrent mundus et diabolus, suisque illecebris eam occupent captivamque teneant.

Tenellae huic plantationi providetur per scholas elementares parochiarum, quas ecclesia filias suas censet, sibique pleno semper iure vindicavit, non solum quia scholis christiania ortum dedit, sed etiam ideo quia eo semper omnis studia direxit, ut sub provida curatorum inspectione proles ism s tenera aetate tum in fide timoreque Domini et omnigena pietate, tum in salutarium cognitionum elementis informatae, in probos christianos utilesque reipublicae cives educarentur.

Quapropter synodus haec, in nomine eius qui parvulos ad se venire iussit. pastores animarum instantissime admonet, ut memores semper, quod in sollicita hac circa schblas cura ipsos vices ecclesiae gerere oporteat, parocbialibus scholis sedulo invigilent, easdem, si fieri potest quotidie, vel saltet, bin quavis hebdomade adeant, neque sibi suoque hac in re officio satisfecisse credant, cum scholas adeuntes ad doctrinam religionis explicandam semet restringunt, sed universae institutioni intendant, dispiciendo, quosnam mores prae se ferant discipuli, numve magistri exemplo quoque praeluceant, in conversatione vitaque irreprehensibiles. in domo Dei devoti, in sacramentorum usu frequentes sint, quos quidem cen in parvulis Christi erudiendis adiutores quodammodo ministerii sacri, benigne et prudenter dirigant, patienter instituant corrigantve, ast 'si io destructionem nefors vergerent, id nec tolerent nec dissimulent. Hanc circa dementares scholas curam ad praecipuas officii pastoralis partes curatores animarum adeo referendam habent, ut ea non ad amussim expleta It se), nec pastoris munus implevisse censeri possint: qui praeterea parentes quoque,monere, immo stringere debent, ut liberos sedulo ad scholas mittant: neque enim naturalis tantum et temporalis, sed supernatural!» etiam atque aeternae vitae parentes Deus eos esse voluit. Parochis hoc in munere sociam operam capellani praestent et parvuli· religiosam institutionem sollicite impertiantur; qui vero ob plura· nefors in quadam parochia scholas distinctim ineatechetas eswumdsm 'constituuntur, in sancto~lio0officio solerter et integra fide versari noverint.

Magnum perinde momentum in eo situm est, ut puellarum educatio et institutio quam religiosissima sit: in his namque adolescunt futurae matresfamiliakj ad quarum ssibam obligationem pertinebit. Dei notionem cultumque soboli «nae ab incunabulis instillare, atque domesticam quoque pietatem fovere promoveraque, ut adeo, si hanc suam vocationem rite impleverint, melior sanctiorque progeniM sperari posait Cumque in puellarum huiusmodi educatione institutioneque coagragatieaee cumprimis sanctimonialium de Dbmiaa nostra scholae serorum, filiarum itum Sancti Vineentii a Paulo, ad normam voeatioaia suae utilissimam navare operam comperiantur: idcirco optamus, ut quemadmodum beo aeactimoniales in pluribus provinciae huius locis religiosam, puellarum institutionem egregie iam procurant itu instilute earum quo maiora in hae provincia pro saluto animarum incrementa capiant.

Pastoralem sollicitudinem magnopere requirunt etiam *AtfU prelum.* Cum enim primae in animo impressiones sint validissimae non raro tota parvulorum salus a recta asylorum dispositione pendet Sint igitur asyla non philanthropica duntaxst. sed imprimis religiosa instituta: omnis eorum directio viris aut mulieribus probis raligionisque sensu animatis, si fieri potest, virginibus Deo dicatis concredatur. prospiciendo ut preces, canties omnesque parvulorum occupationes catholicum spiritum redoleant atque ab ipsis adeo lusibus omne quod inverecundum, absit: eo suapte intellecto, quod in hi» etiam, quemadmodum in quibusvis scholis pueros a puellis prorsus seiunctos esse oporteat.

Adolescentes scholas paroehiales iam egressi pluribus adhuc indigent ad sectandam porro vitam religiosam adminiculis. Ili elenim in doctrina religionis. quam in schola primis duntaxst labiis gustarunt, uberius excolendi, ad officia hominis ebristiani tum in genere tum relate ad illam quoque vitae sonditionem ad quem pertinent rite informandi. atque adversus pericula salutis quibus circumdantur praemuniendi sunt. Haec eat destinatio tum scholarum dominicalium. tum eatccbeticae institutionis in ecclesia impertiendae: illas quidem adolMcentes. hanc vero adultior iuventus diebus Domini et featis frequentare tenetur. Quo igitur salubriores sunt hae ad percolendam ultro praeservandamque iuventutem institutiones, quove certius, hausta in scholis fidei morumque rudimenta, si non recolantur, in irritum recidere eo minus, nulloque prorsus pacto tolerandum, ut eg&ssi e scholis adolescentes ulteriore in fide moribusque institutioni destituantur, secus ignorantiae, errorum et passionum fluctibus ad devia et perversa agendi.

Quapropter indefesso selo providendum, ut egressi e scholis elementaribus aliudque vitae genus amplexi adolescentes, diebus Domini et festis scholas dominicales diligenter adeant, illicque uberius in veritatibus fidei et morum, necnon in aliis cognitionibus, quae ipsis pro conditione vitae necessariae vel utilM sunt, instruantur. Fiant ibi exercitia in eantu ecclesiastico, explicentur libri pracatorii. doceatur modus sacramenta debite frequentandi, missae sacrificium audiendi, quomodo item oporteat dira festos sanctificare et sermones •aeros oum fructu audire. His provide inserenda sunt ea quae conducunt, ut adolescentium aetas praeservetur a morum corruptela, praemuniatur sontra seductiones. aasueeeat obedire praepositis et parentibus, fugiat consortia prava, omnemque vitae rationem sanctae religionis placitis conformare discat

Pari ratione procedendum in catechetica institutione diebus Dpmini ei iratis in ecclesia asservanda, eo solum cum discrimine, quod haec ad iuvenum iam adultiorum, qui cum ceteris fidelibus ibi conveniunt aetatem vitaeque conditionem accommodanda, bisque una etiam de, sanctimonia .matrimonii obligationibusque parentum instructio impertienda sit Quantum vero in hacce institutione catechetica momentum reponat ecclesia, patet e monito sacri ctmcilii Tridentiui, dum dicit: ..Curabunt etiam, aaltem dominici· et festis diqbus,

1 8. Chrysost.. Axa. *IS m Mattk,* csp. 5.

episcopi, pueros ia aingulia parochiis fidei rudi- g menta, et obedientiam erga Deum et parentes, ab iis ad quos spectabit doceri, et,-si opus sit, etiam per censuras ecclesiasticas compellent.«1 Quod ipsum petet etiam e diversis gratiarum donis, quas summi pontifices quibusvis in eateebetica institutione tum docentibus tum discentibus elargiti sunt, e quibus signanter Glemtes XII doctrinam Christianam in ecclesia proponentibus et discentibus, ipsis etiam qui eidem intersunt adultis, indulgentias concessit '. «

Quod reliquum eet, curae erit episcopis ut pro omni hae institutione unus idemque catechismus în universa provincia adhibeatur. „Nihil enim." ut Benedictus XIV de catechismis sapientissime dicit, ^uniformitate optabilius, nihil ad praecavendos, qui in multiplicem catechismorum varietatem irrepere possunt, errores conducibilius atque opportunius, quam ut unus idemque modns in docendo B Christianam doctrinam ab omnibus teneatur. * Quare, monente etiam beatissimo patre Pio IX. in apostolicis litteris ad episcopos imperii Austriaci 5 novembris 1856 datis, nulla quoad libros catecbismi fiat mutatio, nisi gravis adsit causa et collatis semper inter antistites consiliis.

Caput VI.

De gepenuuii et eckotie mediie.

Homd~ad imaginem Dei sic conditus, ut versus centrum suum, quod Deus est. suapte natura gravitaret. ac irrequieto corde ad summum bonum tenderet, same obligatur omnes facultates suas ea ratione colere, omneave vires suas ita impendere, ut Dei in se imaginem, quae peccatis quidem fuscari, nunquam tamen obliterari potest, progressive perficiat et ectypon suo prototype in dies similius fiat. C

Absoluto huic hominis officio connatum iua respondet, et cavendi ne ad supremum finem suum nitenti obices potiantur, et a primis cunis ea media adhibendi, quorum usu aliquando perfectus homo Dei et ad omne opus bonum instructus esse possit.

Quia vero ecclesia sollicita mater est cunctorum fidelium, quos in sacro baptismatis fonte filiorum suorum numero adunavit; quia ecclesia est mediatrix Deum inter et hominem, ut hunc sanctificaret, ad originem suam reduceret et in eo vivam Dei imaginem exhiberet; quia denique ecclesia est universalia et erroris expers veritatis magistra, auctoritate divini salvatoris instituta: nullus dubitabit ei vices Dei ac parentum gerenti per eminentiam et ius competere pt obligationem incumbere, succrescentia imprimis generationis omnem educationem moderari, et institutionem religiosam, moralem ac intellectualem ita dirigere, ut et impedi- D monta removeat, et sua subsidia adhibeat, et tanto operi manum propriam admoveat.

Firmiter igitur tenet haec synodus in Domino congregata, ecclesiam, quae scholas mixtas aut indifferentes calculo suo probare non potest, iuri divinitus sibi colluto insistere, dum cunctas scholas catholicas, inferiores et superiores, publicas › t privatas. quibus omnis societatis salus nititur, aibi vindicat et auctoritate sua regendas tanto fidentius defendit, quanto certius saeculorum usu constat, quod ipsa etiam respublica civilis nemini tutius suam iuventutem educandam concredere possit, quam maternis manibus eius ecclesiae, quae ad reparandum ordinem mundi moralem, inobedientiap delicto turbatum, Isen Christoesonstituta, canetis suis fidelibas debitam- erga potestates etiam sublimiores' subieetiono non propter iram, sed propter conscientiam commendare et urgere non cessat.

His, in ipsa rei netura fisadatia. novum pondus inde accrescit, quod gymnasia patriae nostrae plurima e bonis ecclesias provisa, apeetata origine, ad sanctam huius proprietatem pertineant; eum vero fundationis iuxta mentem fundatoris tractari oporteat, snapte patet, episcopis intuit,u gymnasiorum sensu etiam articuli VII conventionis inter aanetam sedem apostqlicam et suam maieetatem urnam initae, omnia illa iure. quae tum ad ipsam docendi rationem, methodum item et studiorum systema fini ecclesiae convenienter ordinandum, tum eadem ex ratione ail^-magistrorum institutionem aut destitutionem, aut demum ad librorum scholasticorum delectum attinent, competere.

Imprimis igitur curabunt episcopi, ad quos vt iuris et muneris sui scholarum directio cumprimis pertinere dignoscitur, ut omnis iuventutis catholicae institutio in gymnasiis et scholis, quas medias vocant, doctrinae religionis catholicae sit omni ex parte conformis, adeoque nihil doceatur, quod directe aut indirecte sanctae fidei, bonis moribus et recto ordini adversetur. „Bis enim scholis praeformantur. qui altari aliquando inservient, res civiles administrabunt, magisteria tenebunt causas in iudiciis agent, artem medicam exercebunt, omnes demum quibus uberior in animos aliorum agendi facultas erit et copia; unde communis ecclesiae et reipublicae caute est, eximie cura cavere, ne litterarum humaniorum disciplinae venena immisceantur,“1 Hoc fine episcopi' suos habeant penes singula gymnasia commissarios, e presbyteris virtutis et scientiarum Laude rerumque gerendarum experientia clariaaimia delectos, qui praelectiones interdum adibunt examinibus et professorum consultationibus interveniendi iure gaudebunt, vitam et doctrinam magistrorum vigili oculo comitabuntur, libros demum scholasticos diligenter lustrabunt et propre nets sois, antistitibus referent.

Optat autem maiorem in modum haec synodus, ut institutio in gymnasiis, quantum possibile, plurimis familiarum religiosarum membris committatur, quae sub evictione ac vadimonio ordinis sui sacri auctoritate et missione ecclesiastica gaudentia, iuventutem erudiant, speciatim vero in gymnasiis societatis lesu omnia institutio fiat ex proprii ordinis more institutoque. Enimvero sodales societatis Inu, ut verbis ssmi patris nostri Pii IX prosequamur, „nihil potius, nihil antiquius habere dignoscuntur, quam singulari cura, studio, industria, consilio, labore et maiorem Dei gloriam ubique promovere, et sempiternam hominum salutem procurare, et aenam tueri ac propagare doctrinam, et iuventutem pietate ac litteria imbuere cum maximo chrietianae et civilia reipublicae bono, ornamento atque praesidio.' ' Cum vero synodus persuasum * habeat religiosos ordines vi suae quoque obligationis, hisoe per synodum enuntiatae, ad publicam evidentiam curaturos eue, ut sui professores ea scientia et in docendo dexteritate polleant, qua alii in publiée statuo examine approbati sunt praediti: conveniens fore eenset et etiam desiderat synodus, ut cuneti ordinum religiosorum professores a simili approbatorio examine, quod alioquin cum disciplina eorum religiosa aegre con-

' >rvs. XXIV, cap. 4. de *ref.*

* Coastit S7 iunii ITU st 17 sait IIM.

* Coaetit. Ari essaims.

* t'oac. prov. Viens, de anno 18M>. peg. IM. |tit VI, c. 7. Mansi. XLVD. Ml-b)

' Litter, spent. qaibua tribas pater Seaogalliae gynuarinn societati Issa coaasisit, ia estis Pii papae IX, pa<. SM.

ciliari poteet, eo eam effeeta diapsMeatur, quo a gymnama ipeorum iuria publici flan at data ab flli maturitati· taatiaionia uHqqa loeoram rigeaat bonae autan id fieri petatit, episeepi ia aiaga-li· gymnasii· at «abolla modii· tot roUgioaia a»-giatroe et catechetaa iastitaoat at toiaeiane eccle-▪iaatioa providebunt, quot pro iuveatutia frequentia et classium nudaero neeeeaarios indicabunt; horum erit etiam cultum divinum publicum pro iavaututo celebraro, consueta religioni· ao piatati· exercitia moderari, nova vero eum conUaneu epiacopi intro-ducere, et toti disciplinae communibus cum direc-tore consiliis intendere. Tam gravi autem munero occupato· cateehetaa et exhortator·· vix expedit ultra onerare aimulque ad suentia· profanai· trac-tanda· adhibere. Nullua puerorum vel iuvenum, privata institutione uaus, ad publicum examen ad-mittatur. qui in doctrina religioni· a xacerdote per episcopum designato debite non fuerit instructus. B

Curabunt porro, quantum in ipsis eat, episcopi, ut in professores et magistros profanae etiam eruditionis nominentur tantum viri catholici, iique ct pietate et morum probitate insigne·, quos, si a recto tramite defecerint monitisque parere recusa-verint. a munere docendi amovendos efficaciter urgebunt.

Ad episcoporum perinde •ollicitudinem attinet libros scholasticos, sive illi religiosas sive alterius cuiuscunque generis institutione· contineant, scru-tinio subiicere et cavere, ne alii quam omnino approbati in praelectionibus adhibeantur. Unde classicae quoque litteraturae auctore· ea ratione tradantur, ne pietas Christiana inde detrimentum patiatur; habeatur igitur prae oculis, quod ssmus dominus noster Pius papa IX supremo suo ora-culo sanxit, ut quippe iuvenea in gymnasiis' n ger-manam dicendi scribendique elegantiam et 'elo- c quentiam tum ex sapientissimis sanctorum patrum operibus, tum e clarissimis ethnicis scriptoribus ab omni labe purgatis addiscant "

Optat insuper synodus multumque commendat saluberrimam sodalitatum Marianarum et Aloy-sianarum. quae olim florebant, in gymnasiis et scholis mediis instaurationem; item, ut liturgiae praecipua capita diligenter tractentur, doceantuM iuvenes sub missae sacrificio debite assistere et cantica sacra cum pietate canere. Gymnasiorum et scholarum omnium mediarum disciputi quotidie cum magistri· spis sacro misaae sacrificio, diebus dominicis et featis etiam concioni seu exhortationi atque divinis pompridiania. intervint. Adorationeifi 40 horarum, ubi triduo antecinerali servatur, so-lemniter peragent. Hebdomada sancta, exercitiis spiritualibus, a religionis magiatro vel alio aaeer-dote eatenus deputando habitis, sedulo vaoent; d sacra exotnologeei singulo adminus bimestri con-conscientiam suam expient, et saera synaxi refi-ciantur. Plurimum vero interest, ut etiam pro-fanarum scientiarum professores adolescentibus pietatis exemplum verbis faotisque praebeant. Legem ecclesiae de paschali communione ad aliorum aedificationem obeervent, immo maior eorum scientifica cultura et qua pollent auctoritas, requirit, ut in pie frequentandis aaeramentis iu-ventuti exemplo praeeant Meminerint denique publici· supplicationibus et devotionibus ecclesiae adesse. Curandum eat omni meliore modo, ne catholici parentes prole· suas ad scholas non catholicas mittant; item, ne paedagogorum non catholicarum, eo minus · religione Christiana alienorum opera pro privata institutione utantur.

1 Encyel. l'ii IX sd episcopos Gallia·, U martii 1HS8.

Pruenaiaan ernnia «tinas da quibuari· privati· edu-catioafe idatftaüa tea modo valent.

Capat VII.

He aeboiia ^wpeeubnm ad aMgtateria.

Quoniam recta pubi· in scholis alementaribu» iaatitatio ac educatio potieeimum a magistrorum peritia at religio·· enitar· pandet: plurimum in-tareet, ut ii qui ad magiateria ia scholia ad hunc finem deatinatis praeparantur, talem nanciscantur inatitutionem, qnaa et mentem eorum aalutaribus cognitionibus imbuat, et animum ad omnem pie-tatem informat. Quamobrem synodus haec «aluti animarum per omnia prospicere cupiens, in Domino •tatuit. ut in huiusmodi scholis, quae sub provida ordinariorum cura conetituuntur. praeter paedago-gieas, didactica· item atque ālia acopo respondentes disciplinas cumprimis fidei et morum doctrina. historia bibliea et ecclesiastica. liturgies sacra, cantu· ecclesiasticus et pulsus organi, methodus cateohixandi et modua sacerdotibus saera opersn-tibus assistendi ea ratione tradantur, ut dum mens salutaribus cognitionibus perficitur, in animis de fidei veritatibus firma persuasio et in sanctam matrem ecclesiam filialia pietas ac reverentia oriatur. Quod ut eo facilius feliciusque succedat, necessum erit, ut institutioni infime nectatur religionis exer-citium. Quare ordinat haec synodus, ut discipuli ad magisteria praeparandi quotidie sacro missae sacrificio, diebus vero Domini et festis etiam ser moni sacro attente ac devote intersint, omni saltem altero mense conscientiam suam sacramento poeni-tentiae expient et animam sacra synaxi reficiant, cqnctis ecclesiae solemnitatibus adsint, nec ullus eorum, testimonio habilitatis ad docendum etiam chirographo comtniaaarii episcopalis muniendo pro-videatur. nisi-«e in religiosa pietate morumque pro-bitate distinxerit. Oportet enim, ut ii, quibus reli giosa pubis educatio concredenda est. ante omnia ipsi sint pii et bene morati, eum nemo possit alteri id communicare, quod ipse non habet.

Quia vero sollicitudo pastoralis quantumvis v.. intensa optatum haud referet fructum, nisi his prae-parandiarum scholis omnimode idonei praeficiantur magistri: idcirco synodus haee exigit, ut non alii quam auctoritate etiam ecclesiastica probati hisce in scholis munere docendi fungantur, sintque ecclesiasticae iurisdictioni snbordinAi, nec ullus illic docens, toleretur, qui se ad amusaim vitae Christianae legibus ecclesiasticisque statutis non conformaverit. Agant autem magistri hi. ut in suorum discipuloruìh animis amorem ac telum officii animuipque sorte sua contentum, imprimis varo spiritum humilitatis et subiectionis excitent et alant, cum sine his virtutibus potius'detrimento quam emolumento sint futiyi. Quod autem verbis docent, operibus exprimant, ut sie discipuli in eorum vita speculum quoddam habeant, unde bonorum Christianorum magistrorum imaginem sibi debite efformare possint.

Caput VIIL

D· mMUend· esiasqssecrytcio.

Ad pietatem et fidem populi nutriendam prae-cipue confert pia saeri missae sacrificii frequen-tatio. Sanctissimo enim hocce mysterio non tantum pie recolitur passionis dominicae memoria, cultus Deo debitu· peragitur, sed etiam fructus redem-tionis nostrae iugiter in nos dimanant. Licet autem incruentum ist^td novi testamenti sacrificium quo-tidie offeratur pro cunctis fidelibus vivis atque de-functis, speciales tamen grqtiae nonnisi in eoo diffluunt, qui sub huius mysterii celebratione mente

et eorpore praesentes, ipsi quoque ministerio saoer- A dotaa offerunt sancta» hanc «t immaculatam victimam, qua Deus placari voluit Quapropter synodes hase admonet cunctos curae suae creditos Idoles, at non tantam diebus Domini et fontis, quando sub resta peccati mortalis huic sacrificio intéresse iubeatar, sed aliis quoquo per hebdomkdam diebus, quantam saltam per adiuncta licebit, eidem pie assistere velint Quod ut facere possint, curatores animarum provocamus, ut hocce ssmnm sacrificium, nisi legitime impediti, quotidie statuta hora celebrent, populumque edoceant, quanta emolumenta supernaeque gratiae ex hac sacrorum frequentatione in eoo, qui iis devoto et attenta intersunt, dimanant. Volumus una. ut decretis concilii Tridentini conformiter. crebrius ei iis quae in missa leguntur, populo aliquid exponant, et inter cetera semi huius sacrificii mysteria explicent, diebus praesertim dominicis et festis; ne, ut iidem patres B Tridentini loquuntur, oves Christi esuriant, nove parvuli panem petant, ot non sit qui frangat eisl. Insuper eo quoque pastoralis selus intendendus erit, ut, secundum vota ecclesiae et in specie patrum Tridentinorum. in missis fideles adstantes non solum spirituali affectu, sed sacramentel! etiam eucharistiae perceptione communicent, uberiorem sic huius ssmi sacrificii fructum percepturi. . Quem in finem erigendae aut erectae eiusmodi confraternitates aut piae sodalitates plurimum conferent, quarum membra se obstringunt, quod saepius intra missarum solemnia ad communionem quoque sacramentalem accedere velint. Piam ceterum hanc semi sacrificii frequentationem multum promovebit, si ecclesiae sint mundae ac nitidae, nihilque in iis toleretur, quqd devotionem fidelium quaqua demum ratione turbare posset. Quamobrem procul absint in ecclesiis confabulationes, aut 'huc et illuc variae ministrorum cursitationes, fiant omnia debito tempore et recto ordine. Adolescentes sub vigili parentum aut moderatorum oculo teneantur, mares a feminis, iuvenes a senioribus caute segregentur, denique pastores animarum in his quoque omnibus suis fidelibus optimo praeluceant exemplo.

Caput IX.

De frequentiori oacramentali con/eteione.

Ad perficiendos Christianorum mores nil magis conducit, quam sacramenti poenitentiae frequentior usus. Cum enim anima a subrepentibus venialibus erratis purgetur, praeservatur simul, ne in graviora peccata proruat, salutaria proposita saepius in mentem redeunt, increscit peccati horror, cor ad omnem gratiae divinae motum fit promptam, innotescunt dominantes affectqs, et in officiis, vocationis exequendis maior succedit fidelitas. Iam ipsa D humilia peccatorum expositio mentem providam reddit, pravas affectiones debilitat, et malos habitus non sinit in sinu cordis radioes figere. Accedunt monita, consilia et adhortationes confessarii, praesertim gratia divina, cuius nova semper augmenta accrescunt et contra hostes invictum suppeditatur robur. Qui consuetudine quadam prava detinentur, per frequentationem sacramenti poenitentiae voluntatem suam in bono firmant, et ad perseverandum copiosiores gratias obtinent. Pueri et adolescentes huius sacramenti subsidio semet Deo consecrare, illecebras fugere et pietatem colere discunt. Parentes ad ferenda vitae huiua onera, divino freti praesidio, potentius iuvantar. Rudes opportune instruuntur, tristibus accedit consolatio, pusillanimes eriguntur, infirmi sanantur, sani roborantur et persev£^tiae donum obtinent.

Quapropter pastores animarum doctrinam ecclesiae de sacramento poenitentiae, eius utilitate et fructibus crebrius exponant, et ad illud administrandum semper prompti comportant, immo in festorum vigiliis, diebusve dominicis et festis, vespertinis ac matutinis horis, in tribunali poenitentiae, etiam nemine vocante eonaideaat Promotis eonfraternitatibus obtinebitur, ut membra eonfratemitatum suis opportunitatibus ad sacram confessionem accedant, unde facile eveniet, ut singulis festis et dominicis diebus aliqui adminue inveniantur poenitentes. qui suo publico exemplo alios quoque allicient. Indulgentiae, quae quibusdam festis annexae sunt, praecedenti dominica annuntiandae erunt, agendumve. ut festa patrocinialia fideles per sacramentorum susceptionem magis sibi fructuosa réda\it. Prima parvulorum confessio praecipuam curam exigit, ut pueri assuescent diligere hoc sacramentum, e quo debite frequentato per vitae cursum plurimas lucrari poterunt gratias. Assuefacienda est scholastica iuventus, ut sacramentum poenitentiae diliget et aestimet, aicque per annum frequentius recipiat. Indigitandae in privatis et publicis institutionibu% occasiones. quae ad suscipiendum sacramentum poenitentiae suapte excitant dies anniversaria primae communionis, electionis status, initi foederis matrimonialis, obtentum notabile beneficium, instans longius iter, aversum vel imminens vitae periculum, maiora ecclesiae festa, totidem sunt occasiones ad piam Christianorum fidem sacramentis nutriendam opportunae.

Caput X.

De frequentiori mm *eaeramenti euckarietiae.*

Alendae fidelium pietati insigniter inservit frequentior quoque sacramenti eucharistiae sunitio. Ipse salvator nos tenerrime ad se vocat: *„I'enite ad me omne», qui laborati» et onerati e»ti», et ego reficiam* vos.l *Qui manducat meam carnem et bibit meum tanguinem,* in me monet *et ego* in *illo."* Apostoli et primi ecclesiae fideles perseverantes erant in fractione panis, nec poterat eis quidquam gravius accidere, quam carere hoc spirituali cibo, quem quotidie desiderabant sumere. Immo nec persecutionum furor impedire potuit, quominus primi fideles coelestia huius cibi amore ducti, in subterraneis convenerint locis, ibique, licet inter discrimina- vitae, semet lesu Christi corpore et sanguine communiverint. Haec in frequentando divino epulo pietas laetissimos fidei ac caritatis fructus produxerat, erat quippe omnium credentium cor unum et anima una. Quapropter ecclesia Christi semper sollicite desideravit, ut fideles divinum hocce epulum diligenter adeant, nec sine dolore illius factum eat. quod subin statuere debuerit, ut singulus, adminus semel in anno, idque circa festam Paschae, corpus Christi sub reatu mortalis culpae sumere teneatur, remanente semper. ardentissime illo eocleeiae desiderio, ut fideles panem angelorum frequentius sumant. Quod ipsum etiam patres Tridentini sequentibus monent .Paterno affectu admonet sacra synpdus, hortatur, rogat et obsecrat per viscera misericordiae Dei nostri, ut omnes et singuli, qui Christiano nomine censentur, in hoc unitatis, signo, in hoc vinculo caritatis, in hoc concordiae symbolo conveniant et concordent, memoresque tantae maieatatis et tam eximii amoris lesu Christi domini nostri, qui dilectam animam suam in nostrae salntis pretium, et carnem suam nobis dedit ad manducandum: haec sacra mysteria corporis et sanguinis eius ea fidei constantia et firmitate, ea animi devotione,

l Coae. Trid., sees. XXII. cap. 8, de sacr. misa

• Matth. XI, SA, * loan. VI. 57.

ea pietate et cultu credant et venerentur, ot panem illum supersubstantialem frequenter suscipere poowint. et i» vere ei» «it animae vita et perpetua «anitas^ mentis.J 1 ׀ Quapropter etiam catechismus >\rjj/nu· monet; rParochi partes erunt fideles ad hortari, ut quemadmodum corpori in cingulos dies alimentum subministrare [necessarium] putant, ita etiam quotidie hoc sacramento alendae et nutriendae animae curam non abiiciant; neque enim minus spiru>ia)i cibo anitaam, quam naturali corpus in digere perspicuum ect."' Nec mirum tantum ease sollicitudinem ecclesiae, ut fideles sacra communione frvqucntius reficiantu^. Hoc enim sacramentum vigorem quemdam spiritualem tribuit quo tenta tiunibus obsistimus, quodve venialia delet, a mortalibus praeservat, fidem auget, spem roborat, caritatem perficit, supernam consolationem et gratiae sanctificantis incrementa tribuit,, adversus tenta tiones praestat robur, mentem afflictam erigit, in adimplendis vocationis officiis efficaciter iuvat. domesticam pietatem alit, universae denique ecclesiae laetiorem indit faciem.

Quapropter indulemua causis, quae defectum frequentiorit· aacramentaliv communionis producunt. Quondam ignorantia tenet, qui non pensant magnitudinem beneficii, quod Christus humano genen in µ π ιο, etichansriae sacramento contulit quosdam incuria salutis a mensae coelestis frequentatione retrahit, apud non paucos terrenarum rerum praedilectio spiritualis huius cibi imorem impedit, alios human i» respectus et imbecillis hominum timor ab hqc publice religionis exercitio detinet, iuventus vero noiinunquam ob defectum ' religiosae educationis exiguo mensae coelestiy desiderio tenetur.

E quibus quidem causis Jrogoatos tristissimos effectus dolente? experimur. Nam/ fides in dies languescit magi», exercitia christiaude pietgtis negliguntua, multis hominibus omnis devotio decipit quorpndam cura circa sola terrena vertitur, caritas sensim refrigescit, pietati succiduntur nervi, humano» respectus publicam fidei professionem impedit, l ictantibus tentationes praevalent, negligitur conscientiae dictamen, erga maxima Dei beneficia indifferens animus subnascitur, quorundam corda sub duro peccati iugo gemunt, quidam infirmi languent et dormiunt multi, quia panem vitae edere uegligunt. te

Quare omni cum cantate et discretione teli agendum, ut frequentior communio reflorescat. Hunc in finem prima prolium communio ita adornanda e»t. ut. praecedente diligenti praeparatione, ea animi pietate eoque sancto gaudio illam adeant, ut perseverantem tuiius coelestis cibi amorem contrahant. Scholardt sejpper debite praeparati, et per pietatis affectus Jtipositi, ad sacram synaxia quotannis crebrius accedant. Hoc perinde fine commendandus est frequentior indAmntiarum usus; de mysterio eucharistiae sacrameoMet de sacrae communionis saluberrimis fructibus saepe sermo habeptur. Praeant in communione exemplo patres ac matresfamilias. doceatur fidelis populas quomodo praeparatio rite sit instituenda, suggerantur libri, qui .devotam communicandi rationem suadent, item preces, quae congruos affectus ante^e^ post communionem continent.

Caput XI.

Dr prowhendo cwlta soaeriarigs» sacramenti.

Magtfa lesu salvatoris in nos caritas est, quod in eucharistiae sacramento ipsum lesum Christum habeamds semper praesetilem, ut illum adorare et ab illo gratias impetrare poscimus. Quare moneantur fideles, ut ecclesiam ev^Uibernaculum relut habitaculum et thronum cummi regis respicient, Christum in altaris sacnünppto praesentem in ecclesiam ingressi profunda genuflexions adorent, sub missae sacrificio vitent omnem inconvenientiam, cultui divino decenter adstent, et transeuntes coram ecclesia Christum in eucharistiae sacramento praesentem congrue venerentur. Commendat synodus laudabilem multarum dioecesium praxim. vi' cuius ssmum eucharistiae sacramentum totius anni decursu ia paroebialibus et aliis ecclesiis successive ae excipientibus quovis die pro adoratione fidelium exponitur. Sicubi in dioecesibus adoratio quadraginta horarum dominica quinquagesimae et duabus subsequis feriis adusque obtinet. porn> quoque servetur. Pia praxis, vi Arius in certis locis statuto tempore post missae sacrificium et in pompridiania devotionibus exponitur sanctissimum y/ ciborio, approbatione ordinarii munita sit ojiortet. Pro solemnitate vero Qorpons Christi, quie ubivis locorum maxima pietatte celebretur. omnes fideles conventant, cantentque laudes DeO. qui memoriam fecit mirabilium et escam dedit timentibus se Per octavam Corporis Christi sacrum coram exposito sanctissimo servetur, et ubi episcopo videbitur, sub eadem octava instituatur vespertina devotio cum exposito asmo, ut fides haec in sApum nova semper incrementa capiat. Dum senium exnonitun aut ad infirmum defertur, id semper cum oRrnidecore et gravitate fiat.

Ceterum admonendi sunt fideles, ut ssinum sacramentum, etiam extra missae sacrificium. dum vacat, pie invisere velint; hic enim ad scabellum sacri tabernaculi invenient in adversis oonsolanonem. in prosperis moderamen, in dubiis consilium, in tentatione robur; verbo bic aperiuntur omnes thesauri gratiarum, cum modo incomprehensibili ipse sit ibi Deus-honio praesens.' qui est fons omnis gratiae et ventatis. Cultui Mth) sacramenti opportune iungi puteat etiam cultus saini cordis lesu. cuius festum post octavam Corporis Christi universa celebrat ecclesia; item cultus ssihi Nomini» lesu. in quo coelestium et terrestrium et infernorum genua curvantur, quod est nomen super umne^psuen.

Caput XII.

Dt cultu bpatùnfHod vtrftnu Manat tf altorum C nanctorum.

A quo lesus Christus aeterni Patris Unigenitus ex Maria virgine naturam humanam assumait, hanc ceu matrem Dei ecclesia catholica peculiari semper veneratione prosecuta eet. Fundamentum huius cultus praecipuum fidei nostrae dogma, incarnationis quippe mysterium constituit. Per beatissimam enim virginem credentibus salus mundi adparuit sed m>c ulla-unquam creatura ad tam admirabilem cum suo creatore venit nexum, sicut beatissima haee virgo, quae mater fieri menait illius, qui est a saeculo Deus. Unde etiam talibus supernis ditatur gratiis, quae sicut Dei omnipotentis summum in genus nostrum amorem, ita Dei genitricis excelsam inter creaturas dignitatem depraedicant. Id matrem Dei ab aeterno praeeleeta, intuitu meritorum Christi lesu salvatoris humani generis io sua conceptione ab omai labe originalis culpae praeservatur; in vita vero eximitur a communi tfl^ naturae fragilitate, qua nec iusti quidem citra speciale privilegium omnia per jtotam vitam peccata etiam venialia vitare possunt, ac tantis talibusque ornatur virtutum splendoribus, ut ipsa ceu speculum iustitiae et sanctitatis exhiberi queat. Praeterea^

< Conc. Trid.. ses». XIII, de ench.. cap. 8.
׀ \ atech. Rotn.. part. 11. de user. euch.. m 60.
* Meodoee *dumpU.*

quia 'eat mater Dei, mater Christi, ia Christo simul A mater eat nouera: utpote per quam in Filio suo abundantius recepimua, quod in Hera tristes perdidimus; unde sanetiasima quoque ipsius destinatio eat, ut sit appd patrem misericordiarum deprecatrix, patrona, advocate et mediatrix nostra, santiaatque omnee ipsius invaman. quiconque implorant maternum eiua auxilium.

()uaniobrem synodus haec, sanctorum patrum doctrinae fidei innixa, praecelsae Dei genitricis piieairnum cultum eo ardentius promovere exoptat, quo certius persuasa est. uberrimos exinde gratiae fructus in Christi fideles esae redundaturos. Quare probat omnes in ecclesia catholica usitatas preces et alia pietatis exercitia quibqa mater Dei condigne laudetur et invocatur; probat pariter diversas sodalitates et çonfraternitates, quae sub invocatione beatae Mariae virginis eo fine coaluerunt ve) coalescunt. ut non modo pietas erga Deiparam in B cordibus fidelium magis ifivalescat, sed speciales quoque fines salutare tanta sub protectione facilius obtineantur. Praecipit attamen haoc synodus, ne quis in hae provincia sive insolita adusque pietatis exercitia, sive sodalitates vel confratemùates sine expressa ordinariorum licentia introducere audeat. Cavendum enim eat. ne praetextu pietatis aut indigna superstitio exerceatur, aut inores eo corrumpantur. quo corrigi debuissent. Cum vero sanctissima virgo optime colatur earum virtutum exercitio, quae in ipsa resplenduerunt, curatores animarum eo maxime opem suam conferant, ut populus fidelis haa virtutes praecipue imitari studeat, apprime edoctus, vanam esae religionem, quae virtutibus vacua est.

Post matris Dei cultum promovenda eat angelorum pia veneratio ; assuescant pueri scholares aemet in suis indigentiis ad angelum custodem convertere. Castissimum sponsum beatae Mariae virginis, sane- < toe apostolos, omnesque Dei sanctos, cumprimis quos communitate» sibi in patronos elegerant, invocent et pie venerentur fideles. Praecipue apostolici proto-regis ac statoris regni nostri sancti Btcphani, cuius laus per omnem celebratur ecclesiam. ne<' unquam in catholica Hungara gente deficiet. promovendus est cultus, ut suo apud Deum potenti interventu eccleaiae Iesu Christi, cuius his in terris propagator fuit, nunc gloriosus propugnator sit in coelis, ut nimirum ipso intercedente, per quem Deu» unam veram saivificam ecclesiam et religioneip- genti huic communicaverat, auferat Do^ mi4M· gb omnium cardibus scissionis, erroris, praeiudicii 'et incredulitatis velamen, cunctique ad unitati» centrum, ad salutis metem, in maternum ecclesiae gremium confluant. Ceterum synodus haec omnia illa in memoriam revocat, quae a putribus Tridentinis [1] tam salubriter constitute sunt.

Caput XIII,

Dt confraUfnitatibut.

Ad 5^N£0Tβη°· Ᵽ 0· religiosos fines exortae sunt confraternitatee ab eccleaia approbatae, quarum aliae, religionis propagationem, aliae pauperum levamen, aliae peccatorum conversionem, aliae ignoratum instructionem, aliae oppressorum defeneigugm vel infirmorum curam sibi pro scopo praeHeraaU Confraternitatee has venerandas facit ipse sublimis earum finis, tum salutaria media quae adhibent, nec non approbatio ecclesiae, atque indulgentiarum lucra et singulares gratiae, quas Deus confraternitetum membris largiri solet.

Inter confratfihiitates praecipuam attentionem meretur, quae Immaculati Cordis beatissimae virgini» nomine insignita pro psecatorum conversione orat Optemus, ut haee coufraternUas fidelibus innates est, no occasions destituantur tam pio operi semet associandi. Perutilis eat fidelibus etiam egnfraternîtes de Vivo Rosario, de Monte Camelo et Agonis Domini. E re porro futurum est de eo sollicitari, nt ad exstirpandam immanem blaaphemiae consuetudinem vel confraternités ad hunc finem a sede apostolica approbate et indulgentiis provisa ubique invalescat, vel aliqua' e beatissimae virginis confraternitatibea simul ad eliminandum blasphemiae peccatum adhibeatur. Quo vero receptae confratermtates uberius firmentur, praescriptae earum devotiones solerter servari debent; signanter in recurrentibus illarum solemnitetibus habeatur brevt» adhortatio, ut commembra ad maiorem semper accendantur telum. Denique directio confraternitatum semper penes sacerdotes ait

Ad confraternitates accedunt consociationes. quse pietati christianae fovendae, morum integritati provehendae et conversioni gentium procurandae deserviunt. inter qua· imprimis commemoranda esi ea. quhe a Sancto Ladislao rege nuncupata, in Hungaria fine eo coaluit, ut aerarium pontificium praesenti cumprimis rerum temporumque iniquitate nimis attenuatum symbolis sublevaret, religuui» item catholicqruqi. signanter Hungarnrum. Turciae oras incolentium indigentiis succurreret, nec n«'n egentiorea patriae nvstr.e ecclesias institutaqur catholica pecuniariis succollaret subidus Tracter hanc aliae quoque apud nos vigent consociationes utpote duae sub patrocinio immaculatae Virgini», quarum una missiones Africae centralis, altera vem orientis catholicos sublevat, Ᵽor Leopoldina in memoriam defunctae eiusdem nominis imperatrici» Brasiliae. natae archiducis Austrias, ad provehendam in America septemtnonali ñ catholicam coadunata; consociatio item pro «uccollandi» ad Banctum Bepulchrum Hierosolymitanum missionibus, nec non de Sancta Puentia lesu. quae conversionem imperii Chinensis. imprimis autem prolium per ethnicos parentes expositarum ab «>mma>o<lo interitu redemtionem pro scopo habet, demum Sancti Bonifacii gd succollandos catholicos in protcstanticis (lermahiae ditionibus dispersos Attentionem meretur etiam illa, quae nomine Consociationis altans ad sanctissimi eucharistiae sacramenti adorationem et ad decorem domus Dei promovendum coaluit

Huo denique referenda est unio Sancti Stepham protoregis in Hungaria eo fine coalescens, ut idonei iibn catholico spiritu redacti sociis obtingant, levique pretio venui prostent, un o item sodalium, quae, nexu et disciplina coetuum cessante, sub manuductione reluet sacerdotis, multis malis sociali- D bus aevo nostro vitam religiosam misere depopulantibus mederi valebit

Praereoensitas autem consociatione· ac uni<«nes synodus haec in Domino congregata clero et ρ<·ρ ilo maiorem in modum commendat

* Caput XIV;

Dt jirontoremfo iisduZgeNtairNm

Indulgentiarum usus chri»Uano populo utili· admodum et saluteris est Per hunc enim non modo poenae temporales pro peccatis subeundae m parta vel io toto, virtute clavium ecclesiae concessarum remittuntur, sed insimul bepeficiorum religioni· maior honorificentia, sacramentorum item eucharistiae et poenitentiae pia frequentatio promovetur, oecnon orationis, ieiunii, eleemosynae ahorumque piorum operum exercitio praebetur occasi»·

· Curandum proinde, ut m singulis communitatibus populus fidehs. die dominica 'patrocinium ee-

[1] Ses». XXV. de cultu et isvocauone MuieConuB.

cleiiae praecedente, edoceatur de indulgentiarum natura. usu et conditionibus, excitentur finale· ad pium «aeramentorum tutu», cuncta deaiqae ita disponantur, ut ni] a sacerdotibus desideretur, quod ad pietatis incrementum conferre posait Àdlaborabunt animarum pastores, ut dum populus ad looa gratiosa seu thaumaturge, vel pro celebrandis fastis patrociniorum ad vicinas poeaMaiones. quantum possibile est. duce sacerdote vel saltem probato seniore viro procedit sacramentis pie reficiatur, cultui divino intersit, et fine lucrandarum ĥdui gentiarum solitas preces persolvat atque debito ordine, quo venit ac aub eadem inspectione redeat Fovenda eat pietas erga semum nomen leeu, sub cuius octava ecclesia indulgentiarum thesauros offert edocendjque sunt fideles de obviis occasionibus, quibus salutarium indulgentiarum fieri possunt participes. Membra diversarum confraternitatum ättten reddantur ad imminentes confrateraitatis indulgentias. Ilum vero indulgentiae iubilares conceduntur, putores animarum omnem suam sollicitudinem in id convertant, ut populus fidelis earum momentum intelligat ad poenitentiam excitetur, et omnes indulgentiarum eo tempore lucrandarum conditiones debite impleat.

Caput XV.

JWissioms popularet et confrmtiar.

Increscentibus hac aetate animarum periculis, omnia salutaria adbibenda sunt remedia, quae ecclesia ad perficiendos fidelium mores benigne suggerit Inter haec missiones populares praecipuam attentionem albi vindicant, quarum necessitaa eo evidentior ease dignoscitur, quo magis debita pietatis exercitia apud quosdam exolescunt, alii vero ad extraordinarias devotiones peculiariter pronos se exhibent. Multi erga religionem indifferentes sunt, multorum mentes praeiudicia tenent, multi sacramentorum usum negligunt, ad sermones sacros e idiendos passim pauper duntaxst populus adeurrit. ejuapropter sollicite mater ecclesia his malis salutare «aerarum missionum remedium opponit, et per illud pios roborat, languentes erigit, tepidos excitet, frigentes refovet, et cordibus ad compunctionem dispositis excusso vetustae servitutis iugo vitem spiritualem restituit. Diuturna discordia separati redeunt in sanctam pacem, aliena proprietate gravati, quam reddere tenentur, prompte restituunt, consuetudine prava per annos ligati movente gratia animum sumunt, et semet illius exuunt compedibus. Publica sanctissimi sacramenti deprecatio, quae occasione sacrarum missionum institui solet, corda compunctorum fidelium singulariter movet. Rqnovatio foederis baptismalis. sermo ile beate Virgine, missa solemnis pro animabua defunctis, crux quae sub finem sacrarum missionum benedicitur, haec omnia, ut experientia docet, eorda fidelium saluberrimis affectibus replent. Tote denique missionum sacrarum series ite composite est, ut credentium firmetur fides, peccatores ad Patrem coelestem redeant, sacramentorum promoveatur frequentior usus, singulare aetas, sexus et conditio doceatur ad implenda sui status officia. Experientia universim docet, quanta in eiuamodi communitatibus secuta •it morum conversio, in quibus sacrarum misaionum salutare opus servatum est.

Agendum vel maxime, no ruri per praedia dispersi fideles divina 'institutione careaat, eed his potissimum, qui sine pastore errant, annuntietur Christus. Signanter tempore paschalia communionis, quantum fieri potest, instituantur sacrae tniseiqnes in filialibus et praediis, quae eum matre difficiliorem communicationem habent. Aliae eligantur loca, ad quae epiaebpaa mittet aaecularee vel regulares missionarios, qui, defixo per ipsum tempore, omnem impendeat operam, ut dominaatea errores et grassantia vitia perstringant veritatum aeternarum splendore fidelium montes illuminent lapsos erigant iaetos perficiant verbo et exemplo omnes aedificent Sacerdotes curati missionaries ut ia Christo cooperatoris omni cum cantate recipient ooramque piis laboribus, quantum in ipsis eet sociam. operam impendent. Quo autem fructus sacrarum missionum stabilis maneat neeeeeo eat ut earum quaedam renovatio subsequatur.

Quia vero veritas fidei per eiusdem hostes non exiguo saepe scienufico appsuatu oppugnatur, ideoque summopere optandum eat ut et tales, qui consuetos sacros sermones non audiunt, uberiorem de religione cognitionem hauriant, et in vera fide amplius firmentur: deciderat synodus, ut in civitatibus et maioribus communitatibus, si episcopis ita videbitur. habeantur per eruditos sacerdotes religiosae conferences, in quibus veritates fidei scientifioe et clare proponantur et vindicentur, errores refellantur, adversariorum argutiae detegantur, tristes eiusmodi doctrinarum signanter in socialem etiam vitam sequelae exhibeantur, incautorum vero corda contra omnem seductionem praemuniantur.

Caput XVI.

Dr ncramnlalibu.

Humanae neturae indolem et redemptionis scopum prae oculis mater ecclesia habuit, dum de mediis prospexerat, quae hominem Christianum cum Deo arctius uniunt. Voluit nimirum pia mater ecclesia per huiusmodi salutaria media suos excitare filios, ut salutis suae curam alacriori modo perficerent, omnique data occasione suae fidei exeroitium nanciscerentur. Quod ipsum per sacramentelle obtinetur, quorum nomine veniunt ritus quidam et ceremoniae aacrae ab ecclesia institutae, opera item pia, quibus sacrae scripturae effata gratiae divinae promissionem adiungunt. Ad huiusmodi referuntur, oratio dominica aliaeque preces, quibus Deum in spiritu et veritate adoramus: aquae benedictae aspersio, qua ad pias cogitationes provocati, sanctificamur ac mundamur : idipsum valet relate etiam ad unctiones sacrae; panis ciborumque benedictio, qua oramus ut manducantium mentis et corporis saluti cedant, confessio peccatorum non sacramentalis, qualis in missae sacrificio et in divino officio recitatur atque alias quoque utiliter vel ideo fit, quia dolorem de peccatis et pro iis satisfaciendi studium auget; eleemosyna, quae, sacra scriptura docente, nos ab omni peccato et a morte liberat; denique benedictio episcopi, quem Deus fons totius benedictionis dispensatorem domui suae praeposuit; benedictiones item candelarum, cinerum et palmarum, quae ecclesiae institutioni conformi modo peractae, nos ad divinarum rerum iugem memoriam efficaciter monent Omnia haee aequanti versiculo comprehenduntur: „Orans, tinctus, edens, confessus, dans, benedicet».‖ Cum vero sacramentalis secundum institutionem ecclesiae ex opere operantis impetrent gratias, agendum, ut populus fidelis ex iis intentum fractum percipiat, nec temere in iis praefidendo, nec ea incurie negligendo.

TITULUS VII.

De diacivliaa.

Caput I.

Dt dierum futontm eeuctifieatiofu.

Conditor huius universi, cum sex diebus opus creationis complevisset septimo die quievit et de-

•aadavit hemiaiba at in creationi» awaariaa diem septimam aaaetifiearont. Alia quoque beneficia prisci» induite patribus per festivitates solebeat roooti, aa oblivioni durantur, quad divisa providentia ad roparaadum genus hamsaum mirabili modo disposait. Eoeleaia catholica inde a sue exordio redemptionis mysteria totidem festivitatibna reeoluit, atque in vioem sabbati diem domisieae roearreetioais festivam statuit Vita leso Christi totius anni ecclesiastici centrum constituit. Quae quidem festivitates ecclesiae adlatorum per Christum beneficiorum non modo memoriam continent, sed eorum paritor virtutem ac fructus annuntiant. Foretur hae foetorum celebratione Christianorum pietatis sensus, accrescit mutua aedificatio, impetrantur a Deo beneficia, pro impetratis redduntur gratro, expetitur venia et concordi Christianorum animo homagiom adorationis Deo persolvitur. Balus animarum. hominum conditionis ratio ac reipublicae prosperitas dierum [festorum] sanctificationem necessario poscit. Idcirco etiam civilia potestas huic ecclesiae intentioni semper adstipulata est. memor, eos tantum ceu bonos patriae cives potestati a Deo positae fideliter obtemperaturos, qui adorationes tnbutum praestare Deo non negligunt.

Quapropter animarum pastores omni cum solertia contendant, ut dies festi debite sanctificentur. Hisce diebus rurales labores et. quaecunque opera servilia cessent, forenses sctiones non tractentur cum cultus divini dispendio, missae sacrificio quicunque insuperabili obice non detinentur intersint; ab omnibus vero excessibus, et quidquid sanctificationi dierum festorum repugnat, sollicite abstineant. Exhortamur pariter, ut fideles sacros sermones, catecheticas. homileticas institutiones solerter adeant, sacramenta, ut opportunitas tulerit, devote percipiant. semet cultui pomeridiano non subtrahant, domesticam pietatem hisce vel maxime diebus colant, et omnia ehristiani hominis officia solerter impleant.

Praecipuae festivitate», uti Nativitas, Epiphania. Resurrectio, Ascensio Domini. Pentecostes, solemnitas Corporis Christi, maxima qua par est devotione serventur. Item festa beatissimae virginis, uti immaculata Conceptio, Nativitas, Annuntiatio. Purificatio. Assumptio, et quas beatissimae virginis festivitates pietas fidelium celebrare suevit, debite recolantur. In bis vero et omnibus servetur is devotionis ordo, quem episcopus pro dioecesi praescribit. In locis denique ad vias ferreas sitis, quantum possibile fuerit, habeatur ratio eorum qui iter instituunt, ut hi quoque tempus pro sacro audiendo idoneum nanciscantur.

Caput II.

De «ouste et abetietefttia.

Cani Dominus primos homines in proprietatem paradisi induceret, legem eia de non comedendo vetitae arboris fructu, intentata mortis sententia munitam, dedit. Cuius mandati transgressio continuarum ac etiamnum perseverantium calamitatum fOaxem aperuit. Idem Dominus par prophetas ieiunium «eiut opiis sibi acceptum annuntiaverat. Salvator vero noster linet nullis poenitentiae subsidiis egeret, tamen ante inceptum munus publice docendi quadraginta diebus ieiunavit, simulque praedixit, sum quoque discipulo» dum auferretur sponsiia ieiunaturos esse. Quapropter in ecclesia catholica usu invaluit, ut fideles dies quosdam ieiunio sacrarent, eodemque semel ad festa celebranda praepararent, et carnis illecebras frangendo facilius pietati vacarent, atque egentioribu» stipem liberalius largirentur. Praeiverunt exemplo apostoli, quos aaa cuus eetoris ehrietiaaie ieiunio vacasse sacrarum litterarum testimonium perhibet; sancti patro» ia laude· ieiunii integros libros eoascripseranl, ecclesia catholica vero ieiunium ex apostolica traditione subin in serie· canonicae disciplinae retulit, et Mactis fidelibus aat» Pascha quadraginta dierum ieiuniun praeeeripait. Quantopere ieiunandi praxis Deo seaper plaeaerit. singularia Dei dona manifeste probant: ad preces etenim isiunantium Deus arbos obsidione liberavit, civitates ad interitum destinatas in gratiam recepit, animabas ieiunio humiliatis peeoata remisit; unde etiam ecclesia canit, quod ieiunio Deus vitia comprimat, •entem elevet, virtutem largietur et praemia.

Quapropter summopere curandum est. ut haec disciplina inter fideles iagiter vigeat,. proponatur saepius ieiunii momentum et virtus, doeeeturque modus, quo ieiunium Domino placeat Qui ieiunsnt a cibo, ieiunent affectu et mente. Nemo sibi in ieiunio complaceat, sed id praecipue agat, ut cuius amore ieiunat, eidem etiam opere placeat. Ieiunio orationem et eleemosynas ecclesia inngendas desiderat, ut cum caro ieiunàndo snbiicitur menti, mentis humilitas in orando exerceatur, et caritas in operibus misericordiae perficiatur. Illud vero indubium eertumque est. quod publicae exhilarationes, saltus, choreae, tripudia spiritum ieiunandi perimant, mentem dissipent, compunctionem cordis imminuant et spiritui ecclesiae tempore sacri ieiunii omnino adversentur. Hortamur itaque parentes cunctosve praepositos, ut idmodi offendicula et impedimenta removeant, immo suo salutari exemplo usum ieiunii efficaciter ediuvent. Si qui autem vel propter invaletudioem, vel ob alia rerum adiuncta legem ieitlnii aut abstinentiae ita; prout praecipitur, observare nequirent, hi» pro beneficio dispensationi» recurrendum erit; nemo enim se a vinculo obligationis auctoritate propria solvere poteet, benigna vero mater ecclesia, quae suos supra vire» oneraro non vult, precibus eorum faciles praebebit auro», dummodo addueta rationum momenta sint gravia et veritate nitentur. Ieiunium strictum servare praecipit eccleaia quadraginta diebus ante Pascha, quarta et sexta feris adventus, quarta et sexta feria ac sabbato quatuor temporum, item in vigiliis Nativitatis, Pentecostes, sanctorum apostolorum Petri et Pauli, assumptae beatae Mariae virginis nec non Omnium Sanctorum Inculcamus etiam fidelibus abstinentiam a carnis eduliis, quaa ab ecclesia vetita sunt, et quidem per anni decursum qualibet feris sexta ac sabbato, dominicis item tempore quadragesimae occurrentibus.

Caput III.

De eomnnmioae ane beaAoliei

Ecclesia catholica a Christo lesu constituta magistra veritatis se solam salvificem ease aperte profitetur, et sincere exoptat ut omnes in. maternum suum sinum confinant, atque ad metam perveniant salutis. Erga eos attamen, qui aecum uniri et aibi reddi nolunt, sinceros caritatis et compassionis affectus exhibet, et dum diversarum sectarum placita ac errore» damnat, errante» omni prosequitur patientia et benignitate; pro omnibus, licet extra suum gremium constitutis, orat, et ardenter petit, quod Filius a Patro suo coelesti petiit, quatenus agnoscant omne» Patrem »t quem, misit leaum Christum, ut omne» servent unitatem pacis, et fiat unum ovile et unus pastor.

Quemadmodum vero eccleaia. quae erga veritatem divinitas sibi traditam indifferens esse nequit, coram universo orbe palam annuntiat, non esse

àha homiaibas spem ,ue Im· Christum, ia-carnatus Deum-homissm, qui no aoMa pretie siasimo saagsiae emit scclesipm, ia qua pro coactis mortalibus seouram saluti· aaonraa posuit: its aaia quoque fidelibua materna semper caritate et àla •oritate inculcat, aa aa aageat eaae boo, quod aibi e maximo divina· miaorioordiae beaaficio obtigi··· gratissimo earde roeognoeeudam habent, aa rites aut ooMuetadiaee roligjoais eatbolicae vel taaa negligent, qnando cam sectarum asaeelis versutar, illorum sacra eon fraqaaateat, matrimonia mixta non contrahant, eanetaeqao religioni verbo ot opero adhaereant, et in via, ia qua ad aeternam se salutem perventurae aon vane confidunt, omnibus vitae euae diebus ambulent.

Quapropter monentur parentes, ut proles duae quae famulari coguntur, ad bene moratas et. quantum fieri potuerit, catholicas solummodo familias collocent, ne propter temporalis servitii lueram aeterni regie servitium negligent: obices oteb quoe catholici relate ad exercitium religionis suae, in domo non catholicorum, praecipue vero non chri tianorum experiuntur, adeo notabiles sunt, ut cum temporali e servitio hniusmodi profluente lucro nullatenus possint comparari aut commutari. Meminerint huiuscemodl famuli famulaeve ipsorumque þarente verborum salvatoris: *„Qaid prodeft hemint, ri* mundum usirrrram luervtar, easasav svre *eoae detrimentuae patiatur*

Cautun. quoque sit proles catholicae ad scholae •catholicorum mittere, aut quod non minus periculosum foret, munus nutricis, praecipue vero moderatoris aut gubernatricis concredere individuis a sacris catholicis alienis. Notum est enim per bos animis iuvenum, sub Mpedie disciplinae, eat mature diversissima praeiudicia. immo ›t eversionem jerga religionem catholicam instillari. Commendat quoque synodus, ut famuli religionis alterius in domum non facile recipiantur, nisi certo constet exinde nullum domesticis circa religionis principia exsurgere periculum, in genere volumus fideles ab omni eiusmodi cum acatholicis commercio abstinere, per quod illi fidei iacturam possent facere.

Ex his iam satis intelligent ecclesiae ministri, quanta sollicitudine oporteat eos, in quos, dicent· concilio Tridentino, tamquam in speculum reliqui oculos coniiciunt. ex iisque sumunt quod imitentur, omnem cum dissidentibus in rebus sacris et divinis communionem devitare. Quare a cunctis iis concedendis sut perficiendis cavebunt, a quibus dictamine sacrorum canonum, decretis item summorum pontificum prohibentur. Noverint igitur sacerdotes missae sacrificium, cum id bonum sit communioni sanctorum proprium, nomine ecclesiae offerri non posae pro illis, qui ab ecclesia catholica alieni ex hac vita decesserunt, neque funera ipsorum ritu ecclesiastico celebrari, quod ipsum rituale Romanum atque summi pontifice· Martinas V et.Gregorius XVI sub interminatione etiam censurae prohibuerunt Ab exacta disciplinae huius observantia nullo se sinant humano respectu, pollicitationibus aut blandimentis abduci, quoniam inter dispensatores mysteriorum, dicente gentium apostolo, plurimum quaeritur ut fidelis quia inveniatur.

Caput IV.

D« eoenssteno et *eepedtara.*

Ecclesia ceu sollicite mater, posteaquam filios, quos vivos fovit, ad exitum ex hac vita deduxisset, non desistit animam a corpore divulsam adiuvare piis suffragiis, et corpori exanimi congruum honorose triliaf Oga«m sane arUtrotar, at sarpas, qnad immertalis aaimae ђabitas·!· Issa Christi ћembres st Spiritas saaeti tamplff· eoostitait, atque ia spe issariei:lisais šeminate ia terram, ad loeum quistis revereater dedueatar. Similia dormitionis Isea, oosassteria dista, iam prias· fidalium pietas sacraverat, hstiuaqaa eat, at aatchao defaaeti potissimam iatra eiaotorium ecclesiarum tumularontur. Sep· 'isbaatar olim tempore peraecutioaum etiam in sabtotraaete catacumbis, ad quas, fine oelebrandornm mysteriorum, fidei·· confluxerant. Hoc pietatis sensu invaluit, quod coemeteria fideliam a communi profaaoque usu segregaro st ecclesiastico ritu benedici ooeperiut atque cuncti, qui in ecclesiae gremio fuere mortui, ia banedictum loeum fuariat sopulti. Ad spem Christianam designandam invaluit etiam pia consuetudo tumulos salvificas cruci· simulacro signandi, in medio vero coemeterii pro vivorum et mortuorum consolatione crux maior collocata aat. Ad avertendum omne profanationis periculum, coemeterium sepimento vel adminus latiore fossato segregetur. Eligatur locus • communitate non multum dissitns, neque aquarum inundationi expositus. Adsit in coemeterio mundities, ordo, congrua dispositio: tumuli pro facultate et pietate fidelium ornentur, nnlla tamen vanitas sdraittatur, nec quidquam occurrat, quod fideles in hoc agro defunctorum (a pia et salutari mortis cogitatione abstraheret. Inscriptiones sepulchrslea nihil contineant, quod principiis fidei esset contrariam. vel fidelibua offendiculo foret. Sollicite curandum, ne tumuli aut cryptarum cellulae ante effluxum triginta annorum aperiantur. Coemeterii ager iam non sufficiens novo ftindo amplietur, neque nisi fors epidemiae tempore admittendum, ut in unam eandemque fossam plure corpora condantur. Vbi fidelium pietas in coemeteriis capellam sacro celebrando idoneam posuit, offeratur in ea die commemorationis omnium fidelium defunctorum missae sacrificium, fiatque adhortatio ad fideles, ut pro defunctis orent.

In coemeterio solummodo catholicorum in communione ecclesiastica defunctorum corpora adhibitis sacris ritibus inhumentur. Antiquae ecclesiae praxi conforme est. ut sacerdotes a laicis seoraive sepeliantur. In funebrali comitiva praescriptus cantus servetur, fideles vero devote comprecentur. Optandum, ut consociationes defunctorum dictae de agonia Christi vel Sancti losephi ab Arimathia aut Sancti losephi coalescant, et, praeter funeris expensarum, provisionem pro animarum requie orent ac missae sacrificia offerri eurent.

Quod ad sepulturae negationem attinet, sacris canonibus sancitum est, ut quibus non communicavimus vivis, non communicemus defunctis, careantque ecclesiastica sepultura, qui prius erant ab ecclesiastica unitate praecisi, nes in articulo mortis ecclesiae fuerunt reconciliatil; oareant perinde eadem sepultura omnes non baptisati, haeresi item aut schismate ab ecclesia alieni, necnon apostatael et excommunicari·. Porro ritu ecclesiastico haud sepeliantur, qui in peccato gravi impoenitentes decedunt qui per annum non confitentur,* qui in articulo mortis moribundorum sacramentis provideri pertinaciter reluctantur·, qui seipsos voluntarie occidunt, nisi fortassis aliquo tempore superstites

1 Cap. 13, đ *eepalt.* (III, 98).
1 Csa. 1. caAs. M, qu. 1.
* Cap. 19. *de tepuit.* (IU. 98). can. I. čan 94. qn. 9.
* Cap. 1β, cana. 13, qa. 9.
* Cap. 19, de pseaet. *et retaiee.* (V. 381.
* Cap. IS st 91, cana 13, qu. 9.

poenitentia tacti hseriat1; qui aatem in duella eel e vulnero ia dnelkf accepta oeeumbaat, etiamai haud inserts poenitentiae «igna dederint, atque a poocati· et oaaauria abeolutioaem obtinuerint, oecle■iaatioa sepultura oareaat, eablata epiacopi» et ordinarii· loooram super hae poena interpretandi ae dispensandi faoaltat·"; qui denique quacunque ratione vita privatu' repentur, huic ecdeeiaatioa sepultura deneganda non cat, quia haud prae•umendum Mt tam grave delictu·, nisi manifeste conatet, quod qui· «émet mento aena ac sponte sua occiderit·.

Ceterum praerigente» circa sepulturam ordine» per curato· ad amussim observentur et relate ad sepulturae ecclesiasticae denegationem, ai fieri pole»t. ordinarii indicium praevie requiratur.

Caput V.

Dt osntn et cmmmc.

Ad promovendam pietatem et dignius recolenda religioni» mysteria, antiquissima iam aetate invaluit u»u» »ub cultu divino cantum adhibendi. Pia haec conauetudo communem devotipnem efficaciter alit, mentem pio senau replet, in eorde devotee effectu excitat, dogmata eecleaiae memoriae fidelium imprimit, et cultua divini maieatatem auget. Quapropter agant putores animarum, ut acholaetica imprimi» et adultior iuventua in cantu eocleaiaatico debite formetur. Cantice adhibeantur, qnae pietati» aeneum non quaesiti» expressionibus, eed accommodi» dogmaticis termini» exprimunt. Modus canendi exquisitu», productu», abruptu, laaaua ac singularia vitetur; antiqui canendi modi, in quantum ad pietatem animant, cum priaoo devotionis •ensu repristinentur. Liber ab ordinario epprobatua determinabit, quae cantica eint adhibenda. Cantua vero profani in eocleaia nullo modo tolerpntur.

Ad augendam cultua divini maieatatem, invaluit etiam in ecdeaia u»u» musicorum instrumentorum et figuralis cantus. Oportet tamen, ut omnia, quae in ' divino cultu adhibetur muaica et cantua, ad fovendum devotionis sensum conferat. Quidquid proinde profanam vanitatem eapit quidquid pietatem fidelium turbat, sollicite vitetur. In missis •olemnioribus musica et figuralia cantus pietatem ecclesiuticamque gravitatem prae se ferat; secus autem pro more recepto adiunctorumque ratione cantus popularis maiorem in modum commendatur comite organo. Oeneratim vero praecipimus, ut adhibeatur cantus populo notus; nec unquam tolerandum, ut ludirectore» suo solitario cantu se ostentare volentes, tum sacerdotem urnae actioni intentum, tum populum orantem, productis nimium sub missae sacrificio modulationibus, turbent.

Caput VI.

Dt tolhmdu abtuibtu.

Quandoque evenit, ut quaedam devotionum praxes male intellectae, quae genuinam fidem debuissent nutrire, in animaram laqueum vertantur; quod tunc potissimum fit, dum rei cuipiam maior vel prorsus alia tribuitur virtu·, quam si.ve ex m aive e divina institutione annexam habet. Huiuamodi abusu· tanto magia eunt tollendi, quod genuinam pietatem offendant, et alieni· a recta fide veram religionem cavillandi occasionem praebeant. Quapropter attendendum eat precum formulis, qua· ciroumforanei bibliopola· veeduat, quae ai fidei catholieae placita· repagneat et generatam ab eoclesia non tiat approbatae, prohibeantur. Arcendae ••■t vel maxime, certae 'procem formulae, quae Verborum ac sententiarum numéro ae qualitati singularem virtutem tribuunt, et utirabile» offectu· perperam spondent.

Ecclesiae aatbentieaa roliqaiaa poaaidente·, eas debite colant, «unt enim particulae aanctoram. qui dum viverent Bpiritua sancti habitaculum erant, et asservantur in felicem illam diem, cum hoc eorruptibils inoorruptionom induet Laudabilis est fideliam conauetudo ia honorem beatae Mariae virgini· imagine· iconeeque benedict·· peculiari in veneratione. habere seeamque gestare; ab hoc nihilominus pio ingoauoque reliquiarum atque imaginum cultu promu· divemjim ont, dum homines ineruditi frustis chartarum tantam efficaciam tribuunt, ut iis sublatis gravissima sibi impendentia discrimina anxie metuant ,

Conventicula comprecationum in privatis domibus, si scopo devotiqtùs non congruant, interdicende decernimus;, adsunt enim approbata· per ordinario· devotionum praxes, quarum usu fidei·· piea affectus suos exerceant.

Informentur itaque fideles riteque edoceantur, et prudenti selo aubminiatTOntur ea, per ecclesiam approbata,- piétatis adminicula, quae nullam superstitionem continent, sed pium devotionia fervorem alunt.

In omnibus spiritus ac doctrina ecclesiae pro regula bebentur; si vero dubia emergant, ad ordinariatum recurrendum erit.

DBCBXTVM

dt nAtcribttdit itatutu

losephus Kunast, Dei et apostolicas sedi· gratia metropolitanaram ecclesiarum Colocenai» et Bacsien■is canonice unitarum archispiscopus et métropolite etc. etc.;

Omnibus, quae in provinciali hoc concilio pertractanda, deliberanda et statuenda auscepimu·, Deo auxiliante, ad finem iam perductia. reverondiatimoe spisoopo· suffragaaeos nostros isthic praesentes fraterne requirimus, ut post nos singuli ad subscribenda in ara maiore, auo loco et ordine, eiuadom concilii decrete occedant.

Nos losephus, metropolitanaram eocleaiaram Colocenai· et Bacainais canonice unitarum archiepiscopus et métropolite, de concilio et aaaeaau reverendissimorum coepiscoporum nostrorum definientes subecripaimus:

losephus manu propria, archiepiecopus et métropolite Colocenai· ac Baeaienaia.

Ego Francisco·, epiacopua latini ritus Magno-Varadineusis, definiens subscripsi;

Franciscus manu propria, episcopus Magno-Varadinenais latini ritus.

Ego Ludovicos, episcopus Tranaaylvanientis definis. subscripsi:

Lodovicus manu propria, epiacopua Tranasylvaniae.

Ego Alexander, episcopus Oaaaadimeia definiens •ubeeripai:

Alexander manu propria, episcopus Osanadiensis.

Ego loannea Nehiba, consecratus epiacopua Tinniaienaia, provinciae Colocenai· ae Baesiensis suffragan··· et arehiepiacopi auxiliaria, interfui et subscripsi:

loannes manu propria, epiacopua Tinnimenti».

* Cap. It, earn. M, qu. A
• Cone. Ʈri ssm. XXV, cap 1», *It rtf.;* Benedict. XIV, coast. IWeetaMeia, 10 asvenb. 175S, * S.
• c»p. 11, *tt ttfoU.*

1868 septembri· 13-4. — B DI0BO8AXA BITURICEN8I8 y

Synodus dioeeesana Bitarieenai· ia Gallia, oelobrata diebus iïi, 13 at 14 aapiMibria 1868, aab Carol» Amabili da la Tear d'Anvorgne, archiepisoopo BiturioensL

Exstant constitutionM in opera eui titulus:

Synodi dioeoesanae dieboa XII, XIII et XIV •eptombria anno Domini 1869 habitae, acta at décréta, de, mandato illuatriaaimi ae reverendissimi in Christo patrie Ad. Caroli - Amabilia da la Toor d'Auverguo, archiepisoopi Bitarioeaais »te., edita. ÎlMapnaJ Biturigibus, E. Pigelet, typographes rr. dd. arebiepiaoopi, via dee ArènM, 33.

Sine anno, (1866), in-8·, 3 f.-125 p. — Chambéry, séminaire; Parie, Bibl. pat. B 19649.

P. 78-135, appendix documentorum ad bane synodum attinentium.

1863 septembri· 14-6. — SYNODUS DIOEÇESANA NIVERNENSIS III.

Synodua dioeeesana Nivérnensis III in Gallia, celebrata diebue 14 at 16 eeptembria 1863, aub Theodor» Augustino Forcade, episcopo Nixernensi.

Exstant constitutione· in operibus quibua tituli:

1) Synodus III, anno 1863. *[Intiftu]* Niverni, ex typis Fay, patrie et filii, typographorum dd. episcopi.

Sine anno, (1863), in#33 a pag. 54 ad peg. 74-1 f. — Besançon, archevêché.

P. 53: „Duabus sessionibus haec synodus absoluta eat . . . 14 eeptembrie et 16; utraque vero in sacello maioris seminhrii celebrata fuit."

3) Synodus (tetnlna sapés ad diem 16 Septembria 1861). p. 53-75.

1863 Septembria 16-8. — SYNODUS DIOECE8ANA EBÉOICENSI8.

Synodus dioeceaana Ebroicensis in Gallia, celebrata diebue 16, 17 et 18 eeptembrie 1863, sub loanne Sehaetiano Adulpbo Devoucoux, epiaeopo Ebnoicensi.

Exstant constitutione» in operibua quibua tituli:

1) Acta eynodi dioeceauae anno 1863, mense Septembri Ebroicis habitae, ab ill. et rev. dd. Joanne Sebastian» Adulpho Devoucoux, episcopo Ebroicensi. *[Intign* Ebroicis. A. Herissey, typogr. ili. et ren dd: episcopi, MDCCCLXIII.

In - 8 3 f. - 64 p. — Baveux, chapitre; Besançon, archevêché; Paris, Bibl. nat. B 19858 ot 36975. .

P. 7. 41 et 49. haec synodus dioeeesana celebrata est diebue 16, 17 et 18 septembri· 1863.

P. 15, menti» statutorum editorum Parisiis, anno 1576.

2) Statuta synodalia publicata in synodo Ebroicis habito *(tic)* ab ill. et rev. dd. loanne-Sebastiano-Adulpho Devoucoux, episcopo Ebroicensi, anno Domini MDCCCLXIII,-nmnse^septembri. */Inngn».]* Ebroicis, Leclerc, bibliop. il), et rev. dd. episcopi, MDCCCLXVI.

In-8·, VIII-315 p. — Autun, séminaire: Bayeux, chapitre. ,

P. 7, 41 et 49, haec synodus dioeceaana celebrata eat 3 semionibus. diebus 16. 17 et 18 eeptembrie 1863. '

P. 331-307, appendix ' documentorum ad hanc synodum attipentium. ' "

3) Statuta eynodalia publicata in synodo Ebroicis habito *(tic)*, ab ill. et rev. dd.'Joanne - Sebastiano-Adulpho Devoucoux episcopo Ebroicensi, anno Domini MDCCCLXIII, mense septembri. *[intignt.]* Ebroicis, A. Ileriseev, typog. ill. et rev. dd. episoopi. MDCCCLXVI.

In-8", VIII-315p. — Baveux, chanoine Deslandes.

1863 Septembris 22-4,— SYNODUS D1OECE8ANA ANDEGAVENSI8.

Synodus dioeceaana Andegavensis in Gallia, celebrata diebua 22. 23 et 24 Septembria 1863. sub Guillelmo Laurentio Ludovico Angebault, episcopo Andegavenai.

Exstant constitutione· in opere eui titulus:

Statuts synodaux donnés au clergé du diocèse d'Angers par Mgr Guillaume-Laurent-Louia Angebault, évêque d'Angers. après le synode tenu les 32, 23 et 24 septembre 1863. Troisième partie. Angers, E. Harassé, imp.-lib. de Mgr l'évêque et du clergé, rue Saint-Laud, 83. MDCCCLX1V.

In - 8', XIV p. et a pag. 267 ad pag. 36<i. — Lyop. séminaire.

1863 septembri· 23-4. — SYNODUS DIOEÇESANA AEDI'ENSIS VIII.

Synodus dioeceaana Aeduensis VIII in Gallia, celebrata diebus 23 et. 24- septembri· 1863, tub Frederic» Gabriele Maria Francisco de Marguerye, episcopo Aeduenai.

Exstant constitutionM in' opere cui titulus:

Synodi ecclesiae Aedusnsis, Cabillonenais et Matisconensis tertia, quarta, quinta, octava e^ nona, annis 1858, 1859, I860, 1863 et 1864 celebratae, ab illustr. et rever. dd. Ercderioo Gabriele Maria Francisco de Marguerye, episcopo Aeduenai, Cabillonensi et Matisoonansi, praelato solio pontificio assistente. *[Ittijnt.]* Aeduae, ex typis Miohaolis Dejussieu, dd. episc. typography 1867.

In#8 3f.-192p. — Antun, séminaire: Paris. Bibi, nat B 21600.

P. 3 - 48, synodus dioeceaana III celebrata diebus 4 et 5 septembri· 1858.

P. 5 - 99, synodus dioeeesana IV celebrata diebus 13 et 14 iulii 1859.

P. 117- 28, synodus dioeceaana V celebrata die 23 augusti 1860.

P. 133-54, synodus dioooesaua VIII celebrata diebus 23 st 24 saptembris 1863.

P. 159-75, synodus dioeeesana IX celebrata dter bus 21 et 22 septembri· 1864.

1863 septembri· 36-8. — 8YN0DU8 DIOEOESANA GRATIANOPOLITANA.

Synodus dioeeesana Gratianopolitana in Gallia, celebrata diebus 26, 27 et 28 Septembris 1863, sub. lacobo Maria Achillaeo Ginoulhiac, epiaeopo Gratiaaopoiitano.

Exstant constitutionM in opere cui titulus:

1) Statuts du diocèse de Grenoble. *[Intig»».]* A Grenoble, Baratter frère» et fils, imprimeur de l'évêché, 1864.

In-8·, XIX-180 p. — Beaaaçoa, arehevêeM; Grenoble, eémiaaire; Lyoa. abbé Martia; Pam, Bibl aat B 21246.

P. 163, heeo atatata adita aunt ia lynodo dioeoeauaa celebrate ab laeobo Maria Achillaeo Ginoulhiac, epiaoopo Gratiaaopolitano, diebua 26, 27 at 28 aeptambria 1863.

Da hae aynodo oonfer etiam opua cui titulua:

2) Statuta du diooèee da Grenoble. Grenoble, Baratter frire· et Dardelet, imprimeur· de l'évêché, 1875.

la‡8 XIX-248 p. — Beeanqoa, archevêché; Chambéry, eéminaira; Grenoble, «éminaire; Lueca. Grande-Chartreuae; Lyon, abbé Martin; Rome, aeminaira Fraoqaia. <

Haac atatuta edita rant in aynodo dioeceaana celebrata diebua 5, 6 et 7 aeptambria 1874.

P. V; .Dana ua aytoda tenu par notre prédéoaaianr, au moia de aeptembre 1863, dea atatuta furent ŕédigée.

1863 aeptambria R8. — 8YNODU8 DIOECE8ANA NEMAUSEN818.

Synodua dioeceaana Nomaueeuaia in Gallia, ociebrata diebua 26,27 et 28 aeptambria 1863,aub Claudio Henrico Auguatino Plantier, epiaoopo Nemauaoaai.

Elatant oonatitutionea in opere cui titulua:

Acta et atatuta aynodi Nemauai, habitae anno MDCCCLXII1 ab ili. ac rr. Claudio-Henrico Auguatino Plantier, epiacopo Nemauaenai. *ffnùgn* Nemauai, typia Souatélle, dd. epiacopi typography 1865.

(P. I, tituhu aeeavuitu.) Inatruction paatorale do monseigneur l'évêque de Ntmea aur la aegeeae da la diecipline de l'égliae et mandement portant publication dea atatuta arrêté· et promulguée dan· le aynode de 1863.

In-8·, LII-131 p. — Paria, Bibi. nat. B 20787.

Paaaim, mentio aequantium aynodorum:

Raimundua III Cavaleai, epiaeopua Nemauaenaia, celebravit aynodum dioeceaanam anno 1582.

Claudiua II de Saint - Bonnet - de Thoiraa, epiecopua Nemauaenaia, celebravit aynodum dioeceaanam anno 1627.

Antimua Dionyaiua Cohon, epiacopda Nemauaenaia, celebravit aynodum dioeceaanam anno 1670.

Spiritua Fléchiar, epiaeopua Nemauaenaia. celebravit aynodum dioeceaanam quocumque anno [id eet anni· 1692-708).

Ioann·· VII Caeaar Rouaaeau de la Pariaiere, epiaeopua Nemauaenaia, celebravit aynodum dioeoeaanam anno 1713.

Claudiua Franciacu· Maria Petit - Benoit de Chaffoy, epiaeopua Nemauaenaia, celebravit ayn·»·dhm dioeceeanam anno 1835.

Claudiua Henricua Auguatinua Plantier, epiacopua Nemauaenaia, celebravit aynodum dioeceaanam anno 1863.

Ebrardua I, epiaeopua Uoetienaia, celebravit aynodum dioeceaanam anno 1139.

Bonaventura Bauyn, epiaeopua Uoetienai», celebravit aynodum dioeceeanam anni· 1745 et 1775.

Carolue de Banne· d Avejan, epiaeopua Aleten·!·, celebravit eynodum dioeceaanam 'anno 1724.

1863. — SYNODUS DIOECE8ANA BUFFALEN8IS XII.

Synodua dioeceaana Buffalenaia XII in Statibu· Foeder Americae eeptentrionalia, celebrata anno 1863, aub loanne Timon, epiaoopo Bnffalenai.

De bac aynodo oonfer opua cui titulua.

Synodua. (1901. *tittduo npra eoi.* 355).

P. 56: „De aynodo [Buffalenai] XII, anno 1863 celebrata, nihil ŕemaneit.

1863. — STATUTA DIOECESIS MELDENSIS.

Statuta dioeceaia Meldenai· in Gallia, edita, extra •ynodum, anno 1863, aub Augusto Allou, epiaoopo Meldenai. '

De hia statuti· confer opua cui titulua:

Statute du diocèee de Meaux, þubliéa b la retraité eccleaiaetique de 1863, par M· Auguate Allou, évêque de Meaux. Meaux. A. Duboia. imprimeur de l'évêché, 1863.

In-8·, viij-271 p. — Avignon, aéminaire; Paria, Saint-Sulpice.

P. VI. mentio aynodi celebratae anno 1850.

1863. — STATUTA 8YNODALIA DIOECESIS SANCTI-DIONYSII,

Statuta aynodalia dioeceaia Sancti - Dionysii in inaula dicta La Réunion, edita anno 1863, aub Amando Renato Maupoint, epiacopo 8anoti-Diooyeii.

Exatant oonatitutionea in opere cui titulua:

Statuta et ordonnance· •ynodalea de M· Armand-René Maupoint, évêque de St-Deni·, pour eon diooèae. Deuxième édition. Anger·, E. Baraaaé. imp.-lib. de M· l'évêque et du clergé, 1863.

In-12·. XX-331 p. — Lyon, abbé Martin. Never·, évêché; Paria. Bibl. nat. B 21239; Pari·. Saint-Sulpice.

1863. — SYNODUS DIOECE8ANA TORONTINA II.

Synodue dioeceaana Torontina II in Canada, celebrata anno 1863, aub loanne loaepho Lynch, arohiepiacopo Torontino.

De hac aynodo confer oppa cui titulua:

Acta et decreta primi concilii provincialia Torontini, in eecleaia metropolitana Sti. Michaelis celebrati, menae aeptambria MDCCCLXXV, a •ancta •ede reviaa et recognita anno ŕII þontificat Leonia p. p. XIII, additia quibusdam aliorum conciliorum decretia. Toronto, typia Hunter, Rose et Co., 1882.

Ĵn-8 163 p. et a pag. 148 ad pag. 151 (index). — Avignon, aéminaire.

P. 149, mentio aynodi Torontinae II celebratae anno 1863.

1864 inlii 11. — SYNODUS DIOECESANA P1CTAVIENSIS X.

Synodua d/oeceeana Pictavienaia X in Gallia, celebrata die 11 inlii 1864, aub Ludovico Fraticiaco Desiderato Eduardo Fie, epiacopo Pictavienai.

De hac aynodo confer opua cui titulua;

Omrroo do Mgr fiodque do Poitioro, V, 340, 346.

1864 iulii 31. — CONVENTUS BAMBKBGBKU8 EP18COPORUM.

Conventu· Bambergenôa epiaooporum ia Germani·, habitua die 31 iulii 1864.

Bibliographie:

Acta et décréta Merorum conoihonun reeea- A tiorum, collectio Laeenaia, auetoriboa preebyteria a. J., e dome b. v. M. eine labe conceptae ad Lacum. Tomua quintua . . . Friburgi Briagoviae, •umtibua Herder, MDCOC. LXXIX, col. 1189-1300.

I. EPISTOLA EPISœPOKÜM DE HOC OONVENTÜ.

Allerdureblauchtigater, Groaamtohtigater Kfinig! Allergnidigater Kfinig und Herr!

Der in Bamberg aur Beapracbung dringender Zeitfragen veraammelte Epiacopat konnte aich einar eingebenden Erwkgung der in unaern Tagea mit beaonderer Vehemena aageregtén Schulreformfrage nicbt entachlagen. Gleichaeitig mit der darauf-bezüglichen Beachluaafaaaung der Badenechen Kammern iat auch innerhalb Bayera· eine Denk- B •chrift der VolkMchuliehrer enchiènea, welche, ao •ehr die· aucb von einxeinea Unteraeiohnern dieaer •ilerhfiehaten Orte· eiagereiehten Denk«ohrift in Abrede geatellt warden will, in ihren an die Staata-regierung gebrachten Antrigen auf daa pimhohe Ziel loaeteuert, welche· in Bàdën mit aller Ent-•chiedenheit angeatrebt wird — nkmlicb Trennung der Kirche von der Sebule mittelat Errichtung von Communalachulen. Gleicbaeitig iat auch von unterm Kbniglichen Staataminiaterium eine Zabi von Mch-kundigen Mfinnern au einer Berathung fiber Schul-weten, Reformen etc. einberufen worden, die jedoch zur Zeit, wie wenigaten· ôffentliche Blitter ••gen, auf die Reformfrage der deraeitigen Sohullehrer-Seminarien beachrinkt blieb.

Die Bewegung' in Bayern wie iu Baden atebt nicht vereinzelt da; dieaelbe iat viehnehr eine nach wolil fiberdachtem Plane angelegte univeraelle, C welche, mit der deneitigen Geiateafichtung enge verbunden, in der fiberbandnebmenden Feindachaft gegen die Kirche und ihre poaitiven Lehreu und inatitutionen ihren eigentlichen Auagangtpunkt hat.

Wir verkennen ea nicht, daa· Ar den Stand unserer Volk»-8chullehrer und den Stand det Volka-Unterrichte· manche· Zwockmiaaigere au geeohehen babe, aowie wir dem Lehreratande eine mSglichtt aorgenfreie Lebenaatellung zur freudigen Auaflbung •eine· Berufea gerne wilnachen ; aber eben ac ent-•chieden mfiaaen wir gegen ei^8$peben proteatiren, welche· an die Stelle unaerea gegenwfirtigea Scbul-weaena ein aogenanntea Communelachulenayatem •etien mochte oder auch in aeinen' Conaequenaen allmihlich aetaen kfinnte.

In Bayern hat man bin cur Stonde den con-feaeionellen Cbarakter der Volkaachttlo aeiteaa der Staatsregierung featgehalten, und wir vermfigen auch nicht dem Gedanken un· hinaugeben/daB die Kônigtiche' Staataregierung die·· confeeaionelle Natur der Schule au nehmen gedeuke. Waa wir in Folgendem auMuaprecben una gedréngen Able •oil eine Vertheidig'ung und Wahrung dieae· bia jetât behaupteten Standpunktee aein.

Wir mfiaaen daraufbeaflglich die Veraicheruag noch voranatellen, da·· daa katholiache Volk, die kathJiiachen Gemeinden dnrehana nicht· voa einer Errichtung >ogenannter Communalachulen wienen wollen, und dans «u beffirchton atebt, eine Um-wandlung der Confeeaionaaobulen. in Communal-•chulen dfirfte tttm Wenigaten- eine groaee Be-nnrnh· gur.g der Gemfitber aur Folge habea.

Welche· aber die Antchabungen dea Epiaoo-patea in dieaer lo wichtigen Frage ainjl, erlanbt •ieh daraelbe ehrfurchtavolUt de· Weiteren dar-aulegen.

Der Kempf, welchen die Kirche gegen den Un-glaubon und den Irrthum Ar die borriiehaton und beiligaten Gflter dee menacblioben Geochlechte· und doeoen aeitlichoa und ewigee Heil au beatehen hat, iat ein uralter; er iat ao nothwqndig und natur-gemfiaa mit dor Aufgabe der Kirche verwachaen, daa· die Kirehe auf Erden, welche Meh deaihalb mit Rccht die •treitende nennt, ohne Kampf nicht gedacht warden kuna. Niemand aber kann oa ent-gehen, daa· in nnaerer Zeit dieaer Kampf heiM entbrannt iat, uud die Angriffe auf die Kirche und ibre Inatitutionen und Rechte in mannigfach aehr erbitterter Weiae aich von Tag au Tag mehren und btufon. Je mebr e· den Genifithern klar wird, da·· die Stunden eine· Entacheidungakampfea nfiher und nfiher heranrficken, deato klurer tretep auch die Abaichten der Feinde der Kirche an daa Licht, deato unverhohlener enthfilien aich die flnetern Pl&ne jener Partei, welche die Freiheit und daa Rccht aur Loaung genommen, aber au aller Gewaltthat achreitet und vor keiner Ungerechtigkeit aurflek-bebt, welchh in ihrem letaten Ziele darauf auageht, nach einem gewiaaen Syateme die Grundpfeiler der kirchlichen Ordnung anaugreifen und au aentôren, damit achliMalich der Glaube aelber auagerottet werde.

So ohnmfichtig aich diOaea freveihafte Unter-nehmen an der Kirche im groaaen Ganaen, welcoe al· die katholiach· den ganaen Erdkreia umfaaat, erweiaen muaa, da dieee die Verheiaaung ihre· ewigen Fortbeataudea aua dem untrfiglichen Mundo ihrea gbttlichen Qtifter· und Meiatera aelber hat: •o uaheilvoll kdnnen aolche Pl&ne ffir einaelne Nationen, ffir Geachlechter und Jahrbunderte in der Weltgeachichte werden. — Solchon Plânen ent-gegenautreten und deren Verwirklichung, «-enn ea mfiglich iat, im Keime unacUdlich macben, bleibt daher nicht minder die Aufgabe der von Gott be-atellten Wlchter dea heiligen Glaubena und der kirchlichen Ordnung, ala ea Ar den Staat dem tiefaten Kerne nach au einer Lebenafrage wird, die daraua entapringenden Gefahren au erkennen und au beaeitigen, da von dantelben nicht nur daa Heil dea%hriatUohen Volke·, aondern auch der Beatand dea ehriatlichen Staataa bedroht cracheint. Ala aine aolche Gefahr iat offenbar in der Gegenwart der Kampf au beaeichnen, welcher in offenkundigem Zuaanunenhang mit vialen andern Anfeindungen dor Kirche gegen die Stellung dor Volkaaohtjje, inaoweit dieaelbe eng mit der Kirche verbunden iat, unternommen wird.

Zu&chat. achoint aich awar dieae· kirchen-feindliche Unternebmen nur num Endawecke ge-•etat au haben, die confeaaionell· Trennung der Schaler in den einaelnen Gemeinden an beaeitigen und dureh Heratellung von aogeaanntea Communal-achulen — dieaer Erflndung der fraaaôaiachen' Revolution, welche in Frankraich, Nordamertka und auch in Deutachland mebr oder minder Ein-gang geAnden hat, — den angeblichen An-forderungen dea neueeten Staatarechtea, genieinde-bkonomiachen Rfickaichten and pbdagogiachen Prin-cipien Rechnung an tragen. Jana ataatarechtliehen Grunda&tae aind aber bie jetât nur Theorien Einaelner, welche bei Weitem noch keinen Anapruch

aaf ailgemei·· Getam mack··. kTcnee, ud diae A

nm oo »«if« ia Bay ab«ie hier ait dea StaatagrudgoeotsHehen Boetimmungen, namenlfioh mit jeeen, welehe ant die Kirehe Berag haben, ia mannigfacher Wait· ia nnUobarem Widenprvohe ·tdaden. Gemoindo-ekonomiocho RSokaiehton, vaaa aie bai daaa bilbende· Znataade der Finaaaan ainaa Laadaa irgendwo τοη grtfiaram Belong, aein ktaae·, mtooen aber aioherlich woichen. vena aieh Fragan aoa riel hlherer Bedeutnng in dan Vordergrand «talion; eowie auch im Krnate τοη pddagogiochen Geeiohtnpunktoa, welehe fir die Communabchulen aprechen aoUen, koine Bede «ein kann, wenn man daa wahre, geietige Bedlrfniaa der an eraiehendon Jugend each nor Büchtig.aber immerhin unbefangen in'« Auge faaat.

Wenn ao die Grlade. velcho fir die Communalaohulen aufgefOhrt an warden pflegen, ihre Haltloaigkeit and ginsliche Vnbereehtigung an der Stirne tragen, ao mu»· die Eracheinung, da«« aich ao Viele fir den Gedanken, Communahehulen an errichten, gewinnen lasaen, durch den Aberaua au bekbigenden religidaen Indifferentismua erklirt warden. Dieoer wird mit Recht ala ein ffirmlioher Hohn auf die monachlicbe Vernunft beseichnet; er rerletat da· heiligo Anrecht auf Anerkennung, welehe die Eine Wahrheit von der Vernunft au fordern berechtigt iet. So eracheint er ala ein Krebaacbaden der wabren geietigen Entwicklung unaerea Jahrhunderta und trigt auch in der Schulfrage aeine bekiagenawertben Frlchte.

Die Vorkkmpfer der Communalachulen, wte dioa in Schriften Ton ihnen hinlknglich beurkundet i«t bleibon jedoch bei den Forderungen. wie sie aioh der gedankenloae Indifferentiamuo in den Communalacbulen augeatanden und TerwiAlicht denkt. nicht atehen. ·— ihr Ziel in dieaem Unternehmen iat ein c weitau· anderea, die Tragweite ihrer Bemflhungen auf riel bedeutendere Erfolge berechnet. Die confeaaionaloae Schule «oil ihnen› nur den Übergang biiden. au einor Eraiehung. welcbe de· Glaubena Iberhaupt entbehren kann. Der Volkiunterricht, bei welchem die Kirehe bei Qeite geachoben wird, wird auch bald der poaitiren Religion Iberhaupt nicht mehr bedlrfen ; die Communalaohule wird die Brücke heratcllen. welche aur entchriatlicbten Schule führt.

Für Jeden. welcher die in die Offentlichkeit gelangten Gedanken der Führer -jener kirehenfeindlichen Richtung kennt, muaa diea eine feat·tehende Thataache aein, welche τοη Jenen theila offenheniger. theila Toraiehtiger augeatanden au werden pftegt, je nachdem aie mehr oder weniger Muth oder Klugheit beaitaen..— Der Standpunkt, welchen dabei dieee Vertreter der religionaloaen I. Schulen einnehmen, iat ein klarer. Nur τοη ihm aua, aber τοη ihm ana Tollkommen, IkCt aich begreifen, warum mln mit aolchem Ungeatflme und winder mit ao mannigfaohen, aber beharrlich wiedorkehrenden Umtrieben die Sacha der Communalachulen au fordern aueht, welcbe an und fir aich eine Einrichtung wire, die fir die Abaichten jener Partei τοη aehr geringem Intereaae bliebe.

Die Terachiedenen den Kempf gegen die Kirehe mit klarem Bewuaataein anfnehmenden Vertreter dioaer bekiagenawertben Richtung nkmlich atehen offenbar mit an der Spitne der glaubenaloaen Strfimung uaerea Jahrhunderta, welche, wenn aie au detn eruehnten Siege Ober die Kirehe und daa poaitire Chriatenthum gelangen wOrde, an gleicher Zeit der chriatliohen Cultur und CiTiUaation ein Grab bereiten müaate. Dieae τοη Chriatua und aeiner Kirehe getrennten. dem Glauben entfremdeten Ctatotea leegnea nicht nur du ganse Gebiet der Offenbarnng und dee Uobernatürlichen, aondern aie, reden aneh τοη dem Jenoeito und der Ewigkeit Iberhaupt in einor Sprache. welehe an der Vermuthung drkngt, daae ihr Zweifel an der Vnaterblichkeit eta »ehr tief gabender aei. Demnach wird die Kirehe rorweg ala ein reraltetea Inatitut Tergangener Jahrhunderte bei Seite geeetat, der Staat aber ale nine Anatalt hingeatellt. deeaen Zwook lediglieh auf daa irdiaohe Dieeaeita aich beaiehen kOnue. .Naturgemlaa muaa neoh dieaer Auffaaaung auch die Eraiehung und Bildung aeiner AngehSrigen. wie aich dieeelbe dieaer Staat al« au«·· achlieaaliebee Recht auaneignen gedenkt, aich lediglich auf dieae Irdiaohkeit beaohrOnken. Der Bfirger dieaeo Staatea wird einaig und allein fir daa Leben hienteden enogen, die Aufgabe der Bildung de· Mentchengeechlechtea al· eine rein irduche betrachtet. Die Phaaen, welche eine aolche. auf crasaen Materialiamua hinateuernde Auffaaaung der Beotimmung dee Menachengeachlechtea durchlaufen wird, «ind unachwer an beatimmen. autn Theil atehen aie achon Tor unaertt Augen. Von der Leugnung dee übernatlrlichen Ziele· wird aur Ieugnung de· Jenaeita und der Unaterbliehkeit der Seele fortgeachritten ; mit dent Vemeinen der Γηsterbliehkeit dec Menaehengeiatee i«t aber dieaer nothwendiger Weiae aelbat aufgegeben, und daa Menaehengeachlecht in die oberate Klaaae de· Thierreichea Tenetat. Ea gehCrt Tide Verblendung daau. nicht au erkennen, an welchem Abgrund die durch daa Chriatenthum eiriliairten Nationen der Erde angelangt «ein werden, wenn jene Anaichten allgemeine Verbreitung, Anerkennurfg. und praktiache Anwendung gefunden haben : die Geachichte der Zeraetaung und. Anfldaung der alten heidniachen Welt gibt darlber den rollaUndigoten. aur ernateaten Betrachtung auffordernden Aufachluaa. Unheil und Verdcrben werden aber bei dieaer achmachTolleo Rückkebr au den Grundaitaen de· Heidenthuma in eben dem Maaaae gewaltiger und furchtbarer aein, in welchem die Zurechnungaflhigkeit der chriatlich gewordenen Volker grôaaer eracheint ala jene der noch nicht erloaten antiken Welt.

Uebertra könnte ea beim eraten Anblicke acheinen, wenn man aiebt, wie bei der Beflrwortung der Communalachulen eaunbedingt augegeben wird, daaa der religihae Unterricht der Jugend in die Hand der Kirehe gelegt bleibt. Nur die Aufaicht der Kirehe üBpx die Schule noil modificirt werden, und die Religion nicht mehr ein eigentlicher Lehrgegenatand der Volkaachnle aein. «athei der Lehrer — beim rechten Licht, betrachtet, offenbar aur Herabwlrdigung aeine· Berufe· — mehr oder weniger τοη der Betheiligung beim Religionaunterichte befreit wirde. — Doch nur ein be· fangener Blick und kaum Iu entachuldtgende Vnerfahrenheit kann aich mit einem aolcben ZugeatkndniMe beruhigen laaaen. Daaa der Religion·· unterricht pooh in einor gewiaaen Verbindung mit der VolkBBchule aerbleibe, daa· der Kirehe noch etn Schein τοη Aufaicht Aber dieaelbe eingeriumt werde, eehen die Stimmflhrer jener Partei nur al· ein «Ur Zeit noch nothgedrungenea Zugeatkndniae fir don pooh nicht gam ttberwundenen Standpunkt dee glhubigen Voiko an. Aber ea iat each ihrer Meinung und Hoffhung nur eih TOrflbergehender Standpunkt, dewen Vorurtheile Tor dem Lichtc der angeblicbon Aufklirung gknalioh fallen müaaen. Denn wie auch die Anaichten der Gegner der geoffenbarten Wahrheitfn beaüglich des Menachen und aeiner weaentlichen Bestand.'heile end Be-

•cbaffenhpit nieht nur achr venthiodea,. eondem auch oft aehr tinkler Min mdgen: ao viol riuaaea dock Alie, welcher Scbule de· Unglauben· and de· Materialiamu· aie9auch angebAren mdgee. «in, da»· das MenachengeecbApf eine geiatige Einbeit bilde. in welcher alia Mine Krtfte end Fihigkeiten ihr Centrum finden.. Deeahalb muaa ee ibnen Alien each featateben, daaa ee, beim recbten Lichte betrachtet. einen ainnloacn Wideraprach enthalte. wenn man den einen Menaehen doppelt eraiehen wolle; ea muaa ihnen'klar aein, daaa ea ein grower and hochet verderblicber Mia·griff «ire, wenn die Seelcnkrifte der Jugend principiali •on iwei Seitan her bearbeitet whrden. Aber aie halten da· christliche Moment in der Erxiehung fur ein entachieden zufilligea, .welche· noch ab geatreift werden mfisM und kftnne. Dcahalb eb •chien aie die vorûbergehende Betheiligung der Religion und Kirche an der Jugendersiehung al· ein um ·o eHrâglicherea Prorisorium, al· ihuen dadurch Gojegenheit gegeben wird. den noch immer in den Gemüthern — nach ihrer Ansicht beatehi nden rehgioxen uud kirchlichen Vorurtbeilen kluge Rechnung su tragen und die MaMen de· Voiko· nuht durch vorzeitigo Vebereilung sum Argwohn und sur Abneigtfng gegen die Pline ihrer peuen ('ultur-Periode aufzuregen.

Daboi rechnen aie ohne Zweifel auf eine That-x^che. welche jetit echon iu den Volkuchuleu tu den begrüiidetsten KUgen Anl gibt. d··· nàmlich die l eberbürdung der Kinder mit andern. nieht >elten problemuticcben LehrgegenitAadea den Religienrunterricht ungebûhrlich beeintrkchtigt. Map brauchte in den Communahcbulen nur noch Einen Hchritt weiter iu gehen. und der Religion·-unWrricht ware nieht de iure. aber factiacit verdrangt Ueberdiee trkgt man eich selb«tlndlich mit der Hoffnung. daa·^ durcb die Darken GegciiKatre. welche in einer anlchen unnatilriicben doppelten Erriehung wirkaam werden kftnnen und niÜRMO. die jungen Gemûther wie auf woblgebabntem Wege frühieitig und «ich aelber unhewuMt iu den Grundaktaen doe Indifferentiamua und zu dem I'nglauben hinflbergelenkt würdnn-8<> wttrde die>e doppelte Eniebung in ihrer WeiM dazu beiT^ageo. die Principlen de· Unglaubent in den M···βη zur Geitung zu brihgen und endlich die rôllig religionaloae Schule, aua welcher Gott und die Ewigkeit nach dem Grundaatae der aogeuannten Gewi«»enafreiheit endlich giaalich ·βτdriingt zein wOrden. herauatellen. Nieht nur worn chriatlichen Standpunkte an·, aondern auch) ton Standpunkte der Vernunft gibt e· aber keine Ptdagogik ohne Religion, keine Bildung ohne religiSae Seite. Die religionaloae Schule tat wabrhaft gottloa und unvemOnftig.

Wie unaiglich uaheiltdll aolcbe Pline aind, wie aie in aich den Keim de· Vejderbena fhr die chria:lichen Nationen tragen, wie aie mit beweinenawerther Verblendung der barmberaigen F&brnng Gotte·, womit er aeit Jahrtauaenden und auletat in aoinem eingeborenen Sobne dem Menachengeachlechte die Wege det Heilea gewieaen, Hohn aprechen: da» kann Niemandem entgehen, welcher gewohnt iat. die Weltgeachichte im Liehte der Offenbarung au betraebten nnd durch daa unêracbhtterliche Band de· Glaubbna daa kurae Dieaacits mit aeinen Prüfungen an daa ewige Jenaeita mit aeinebi Lohne und.'aeiner Strafe iu knhpfen. Waa aelbat daa in den tiefaten Abgrund der SAnde veraunkene Heidenthum der altenl^eiten ala eine gefiihrliche Verirrnng. ala ein ainnloaea Unding eon aich gewieaen hàtte, daa atreben dieao bedauerungawUrdlgw Jieweebee, die aoob dan Neman Ciiriatoa Vegea, an: da· Staat ohne Religion, die bdrgerItche Qaeellacbaft ohne religiôM Orundlage. Sie •gollea lebenakriftige Natioaen aohaffen, und erkennan in ihrer Verkehrtheit nieht, daaa die Fundamenta der Vslkerwohlfahrt Roeht und Bitte aind. die obne Religion und beatimmte religibee Wabrheiten eben gar nieht gedacht warden kdnnen. Sie gehen ao wait, den peradalicben Gott und demit die boatimmten Forderungen Mine· Sittengeaetsea in Zweifel au aieben oder gftnalich in Abrede au italien, und wkhnen in ihrem beweinenawertben Unveratande, die Vôiker der Erde für einen Vereitf -der brflderlichen Humanitit gewinnen au kognen. wlhrend aie auf dem beaten Wage aind, da· Menacbengeacblecht. deaaen Leidenachaften aie ohne Scheu entfeaaeln. in die Barberai und den Zuatand der Wilden aurückzuführen Daa wflrden fiber lang oder kurz die Auagange und letzten Erfolge der Weltverbeeaerung aein. an welche man heutiutage. in auageaprochener feindaeliger Stellung gegen die Kirche. nach mannigfachen Richtungen hin die Hand anlegt.

Die Communalachule. d. h. die confeaaionaloae Scbule. aua welcher baldmoglichat die gam glaubenaloae Schule werden roll, dieae berabgewürdigte. ihrea hdchaten Adel· und ihrer gGnatigatcn Seite entkleidete Schuhr. gehôrt au den klitteln. welche man ala die tOchtig»ten au dioaern Zwecke auaeraehen hat.

Bei aolcher ernaten .Verwirning der Deleter, welche frfib oder «pit von den achweraten Folgen begleitet aein kônnte. hat die Kirche ibren heili<en Beruf mit um so grôtserer Entachiedenheit erfûUen'z 8ie muM den faUchen 41runde&lzen der jnodotnen Zeit die evigen W&hrhoiten entgegenhilten. tie muw die Vfiller hinweisen auf die Gefahren. welche fiber tie kommen| wenn me die Wege dee geoffenbarUn Glaubenuk verlawaen und •ich den 8yatemen.de· Menaehenwitqp» snvertrsuen. Sie muaa aber strch, aoviel an ihr iat. mit alien ihr zu Hebote atehenden Mitteln dem um aich greifeqden l.ebel aich entgegeuaetzen und wenigateoa feieflich· Verw^ahrung einlegen. wenn aie sieht, wie man oa nieht an Verauchen fehlen laaat, jene Principien praktiach au machen und zu leitenden Qedanken in der Regelung der bürgerlichen Gesellschaft und des offentlichen Lebena zu erheben.

So aehen auch wir uns gedràngt, Eurer Konig-^lichen Majestit in tiefater Ehrfurcht. aber in aller Vnumwuudenheit· wie oe die oberhirtliche Pflicht gebietet. su erklâren, da·· wir gegen allé und jede Gnibdafttse und Anordnungen. welche in irgend einer Weiae die Volkaachule au einer confeesion·-loaen Sehule'macbenr wollen. ror Gott und tor der Kirche feierlicbe Verwahrtng einlegen. Wir •ind au dieMrWerwahrung^pur» ao mehr berechtigt, ala nieht gur daa Concordat die Rechte der Kirche in dieeer Beaiehung hinlinglich wahrt, aondern auch die Verfaaetuag dee KAnigreichea in ihren atadtagrundgeaetalicben Beetimmungen keineh Anhaltapunkt dafür bietet and keiner geeetalichen Gewalt im Staato die Befugniae auapricht, aolcbe Principien in die beetehonde Ordnnng de· dffentliehen UnterrichtawMena hineinautragen. Wir al· katholiache Biachdie aind nieht gegen aeityariikMe Reformen de· Schulwdeen·, gegen Abatellung von Miaaatinden und MAngeln im Sffentlichen Unterrichte, — denn die katholi^phe Wahrheit hat ni»-l genda die Abatellung wahr^r Mitsbriuche und die Beaeitigung der Vorurtheile au fdrehten, tferqn entachiedenate Gegnerin ue von jeher gewMgnJ

Vor allem aber wfinachten wir, dâ· beutsulage in a der Scbulfrage auf »wei Dinge daa Augenmerk gerichtet werde. welcbe hna su den Grund bddioguagen einer wohlgeordneteu und acgenareichen Volkabilduug su gehôren acbeinen. Ea iet die tfiehtige und praktiach·. auf entaebieden religiôaer und kirehlicber Grundlage berubende Er siebung der Lehrer aelbat und dann die Begrfin 'dung einer Lebensatellung fttr dieeelben. wie aie dem ebento wichtigen ala mfibevollen Lehramte entapricht. In letstnrer Besiebung kann nicbl geleugnet werden, daaa die Gebalte der Lehrer an den Volkaacbulen nicht selten aehr viel su wfinachen übng laaaen und in keinetn auch nur anufibernd billigen Verhkltniaae su den Leistungen und Opfem siehen. welche von dem Lehrer gefordert werden.

Was die Ersiehung und Bildung der ân gehendrn I^hrer brtrifft, ao »ind wir ffir Beibehaltung der Seminarim, welcbe unter einer guten Leitung hoffentlich uni ao beeaer aich bewàbren dürften. ala noch ein drittes Ersiehungsjahr htnsugefügt warden soil. Was die SteHung â Lehrer angehf. so wfird» dieaelbe tweifelaohne neben einem die Wichtigkeit und die Mühe entaprechend lohnondm Gehahe entachicden da iurch eine wfirdigere und anaehnlirhere nerden, wenn die Lehrer Ditch Kenntniaaen und Veidienat fortan von der Regierung und nicht durrh die (lemeinden unter mannigfachen Miaaatаodcn angestellt wfirden.

Die Kirche mfiaate aber auf ihren Beruf. •uf ihr Wesen und ibre Existens versichten. wenn Much nur im Entfernteaten die Grunds&Ue gnehmen oder billigen wfirde. welche joner Agitation . tfir die C^mmunalachuien sum eigentlichen Auagangapunkte dienen. Die Kirohe faaat den Men schen ala jene· mit einer unaterblichen Seele auage»tattete Geachôpf auf. welches auch im Falle aur« der uraprfinglichen Herrlirhkeit daa natfirliche Ebenbild Gottea bewahrte. dnd durch dir Gnade der Erlôeung sum erneuten und erhôbteo fiber ûatûrlichen CVrigen Ziele berufen ter. Dieaea Etna hüchate Ziel muta der Chnat erreichen. wenn er »eine Beatimmung nicht verfehlen will: für die··· Eine\hôcbate Ziel muaa er ertogen und gebildet werden. und allé Gegenat&nde der Ersiehung und der Bildungsatufen kônnen und dfirfen nur Mattel tu dem Einen hôehsten Ziele aein. Ea iat ëin Imchtand. daaa von dem Standpunkte de· Cbriatenthuma aua eine andere Auffaasung der Ersiehung dee Menachen durchaua unsulbaaig und unberechtigt iat. Für den Christen vird ea eine Forderung der Vernunft, keine Nebensweeke dee menachlichen Daaeina gelten su laaaen. soviet davon mit dem Hauptswecke m Widerapruch gerathen ûnd rich nicht ala Voratufen su jenem hôchateu Ziele erwoiaen. noch ala untergeordnete Mittel ta dem ketzten èwigen Zwecke behandeln lamn.

E hieaae dabei die offenkundigaten TataacbOn der Geachicht^> der letsten swei Jahrtau»ende leugnen. wenn man, was allerdinga veraucht worded, lefignen wollte. daaf die Kircbe stets und immer die treueate und geaegnetste Ffiraorge für die irdiache Wohlfahrt dor chriatlichen Vôlker gefibt hat. Von aolchem Standpunkte der geoffenbar/en Wahrheiten ala bat die Kirche die Ersiehung dea Menachengeachlecbte· in jenen Jahrhunderten in die Hand genommen. wo die Cultur der alten heidniscbeu Welt in Trfimmer ging, und die jugendlicben Vôlker der Ersiehung und Civilisation bedurften. wenn aie ihrem Berufe sum Chriatenthum entsprechen aollten. So ^ard aie im gmaaartigsten Sinne dea Wortea die Lelprmeiaterin de Menachen-^/geaehlechtea, welehea aie erneuerte und. ffir aein ewige· Ziel nmbildetr^r^-\Waa die Schule ffir dieae Bildung warden misse, erkannte die Kircbe bald. Es iat nar oberlUebbehe Unkenntm·· der Geechichte oder viJlkfiriicbe Entatallung dereelben. wenn man ee leugnet. data die Kirch· die eigeatliehe Butter der Bcbule. dieeea Wort im Binae vou Bildung aaataltea der Maeaen genommen, gewordea. Dent» ao vio die Armenpfiege, dieeea Werk der teÿbhebea Barmheesigkeit. eiae neue Schôpfung der Kirrhe iat, ffir welcbe der antike Staât ke^ue Stâcte und keinen Namen batte, »o iat auch die VuliLbildung. dieaea Work der geiatlichen Barmbersiwgett. eine der Blûtben. welcbe but auf dem Bodea der Kirrhe tu sprieeaen and su gedeihen vermocbten Jhe Schule iat eine rein chnatliche Anatah. und bheb M fast swei Jahrtanaende. bis man in unarrcm Jabrhunderte suerat éa untemahm. dime Tighter der Kircbe der heiligen Mutter tu eotfremden. daa uralte Band, riches der Glaube utn beidv geecblungeu. su lockern und eich mit den unheil· vollen Plânen su beachkfhgen, welcbe ^icht nur die voltige Trennung der Schule von der Kirchr. sondern ihre Entchriathchung aelbat sum Zielpunkte haben. Was die Kirrhe auf dieeem Felde durrh die Jahrhunderte herab geleiatet. was aie für die wahre Bildung des Volkea und fûr die echte l'ivi liaation în ihren Hchulen getban. wie aie hier »h“ Vorkimpferin der wahren Aufklirung und de» echten Fortschrittea geweaen. daa kann nur einrtn Auge entgeben. welcbe· aich abaichtlich vor den tauaendf&lügen Zeugniaaen der Geerhirhte »erachlieeat oder ao blôde iat in aeinen Vorurtheden. daaa ihm fiber den kleinlichrn Schwlchm der Menachen die Groaaartigkeit der Ideen. deren Trkger jene nur aind, abbanden kommt. daa es die unvermeidlichen Mingel im Ernselnen und Kleinvn bemfikeit und darfiber die bewunderung»-würdigen Erfolgc im groaaen Gansen verkcnnt Môge der Htut, wclcher jetât die Hache der Volkabildung in die Hand genommen, nun Ibohcbc Erfolge erzielon in des kommenden Jahrhunderten. wie deren die Kirrhe in den verfioaaenm ao viele auf dem Gebiete der rhriaüichen Ersiehung eingeerntet; dann werden die kfinftigea Geacblechter glücklich su nennen, ihre Geachieke geaegnet uftd vor Verderben geeichert sein.

Wenn aber der Htaat aich ñ der Nchalf betbeiligt, ao musa er et in entachieden chnatlicbem Hinne thun. dak heilige Anrechl, daa die Kirrhe an der Schule bat. vor allem ihr Aufaichtarecbt. mQM gewabrt. der religiôee l'nterrieht rauaa die Grundlage jeder anderu Bildung bleiben.

Wenn vom Staate in mobt su rechtfertigender Weiae Hand aagelegt wird an die von Gott fr ordnote Mission der Kirche in dor Schule. ·◇ êrden die gegen die Kirche gerichteten Waffen -^frflher oder apfiter auf den Btaat aelber mcfy surfick kehren. Da· feme der milden Zucht lei Kirche erWacharne Volk wird mit seiner Zuchlloaigkeit sur Geiaahl Jener warden, weldhe die· Volk von der Kircbe su emancipirvm beeehloaaen. der reh· gionaloaen Schule wird mit unerbittlicher ('on aequens der religionabare Staat folgen und der Griuel der gesera- und gewiaeeoaloaen ZualAndc. die furchtbare Siraf· allgemeiner Verwiiderung. wird nicht allsulange auf aich warten lasaen. Wenn den l'mtrieben der Partet de· Cnglaubeua nicht entnchieden geeteuert, wenn den falaeben Ooctrinen fiber Staat und Kircbe nicht mit allen Waffnn de· Oeiatea und der Wiaaenaehaft entgegengetretenv wird. so werden und miitaen jene Zeiten kornmen Si· kônnen bald kommen. wenn aber auch voraua-suaetsgn wife; daa· die Seat de· Vnheilea laftg

aam wachae, »o rerriethe µ το• «m oino ua- Terantwortlicbe Grauaamkeit und Pflichtrergeaaen- heit gegen die Nachwelt. wenn wir etwa glauben wollten, dea Veraueh der Katchriatlichung der Bchule gewihren laaaeh «u dftrfeo, da die Tfillige Hemcbaft dieaea Principe· and die Auageataltuag aller aeiner acbrecklichen Folgen eret nach Menachen- altern eintreten kdnnte.

Wa· wir hier geaagt, gilt im Grande Ton allen Schulen. den hôheren wie don aiederen, und wir müaeen ea vom chriatlicben Btandpunkte eut eehr beklagen, dua im Künigreiêhe Bayern die Tren- nnng der Bchalen nacb Confeeaionen nieht τoiî- kommen darehgefflhrt iat. Nar befengene Kura- aichtigkeit oder eine fiache Religionagleichgiltigkeit kann etwa den Vorwurf der Unduldeainkeit er- heben. wenn wir die· hier unumwunden aueaprecben. In Sachen der Wahrheit, welche nar Eine aein kann. gibt ea kein Zugeatindniak an den Irrthum, B und die Frage nach der katholiechen Bildung der katholiüchen Jugend iat eine rie) au ernate, ale da·· man nicht auf aile M&ngel und Miaaatlnde bei dieaer Bildung fortwkhrend aufmerkaam tnachen dürfte Zudem lehrt achon die Erfahrang aur Oe- nügc. welche mannigfache Schattenaeiten die Ver- mengung der Cohfeaaionen auf dem Gebiete dea I'nterrirht· babe und au wie viel Unfrieden und Irrungen dieaelbe faat nothwendiger Weiae Anlaaa geben müase Sind doch auch die eigentliehea Auagangapunkte ao rider theilweiae aehr ernster Irrungen. welche wir in der Gegenwart auf dem Gebiete dea hôheren Unterrichtaweaena au beklagen haben. gerade darin au auchen, daaa der ent- achieden confereiondle bharakter dioaer Bilfiunga- anMalten nicht gewahrt und der geaetimâaaige EinHuas der kirchlichen Autonttt auf dieaelben gehemmt urid verkümmert iat. C

Béi dem Elementarunterrichte aber wird die Frage der TreUnung der Confeeaionen eine offen bare Lebensfrage für die Kirche. Waa toll aua dem Kinde werden. deaaen Erriehung aich ni^fat auf dem einen aieheren Fundamento dea chriat- lichen Glauben· erbaufr In welche unverantwort- liche l.age bringt man nicht die Seele dea Kindea. welchea «chon im sarten Alter darauf hingewieaen wird. daa irdiaehe Daaoin ala eine Sache für aich und ohne nothwendigen Zuaammenhang mit Gott, mit t'hriatua. mit aoiner Kirche und der Ewigkeit au betrachten' Welche unverantwortliche Be- handlung. ja aagen wir ea, welche grauaame Miaa- handlung der juaendlichen Gemüther, die jeder Autoritit aich w^Qlrg fügen. in der Communal-/ •chute im beaten Falle mit den aeichten Bchlag- wôrtern einea armaeligen Deiamua bedient und faat nothwendig darauf hingeführt au werden, den D Inhalt dea kirchlichen Religionauntarriobtee, den Glauben an den menachgewordenen Gott und aeine Kirche, welcher Fundament der religiôeen Er- kènntniaa bilden aolHe, für eine bloaae Zuthat tu halten. worauf man achlieaalioh auch Teraichten kaan' Dm chriatliche Hera wenigatena, atriabt aich ver aolchem EraiehungMyatem, und du katho- liache Bêwuaataein atdaat duaelbe mit heiliger Ent- rüatung turück.

Die Kirche mua· aber auaaerdem hier die Frage aufwerfen. oh irgendwie lu aolchen antikatholiachen Zweeken du alte katholiaehe Bchulgut bcuüiat werden wolle? Ob ἒ 'dor Gerechtigkeit und Billigkeit entapreche, daaa man die Mittel dea Staatee und der Gemeiade. welche aueh aua katbo- liachem Vermôgen flieaaen und theilweiae dan dienen müaabn. für du durch die ReTolution und Stculariaation entiogene ktrohliohe BehalTermügen •iaaatreton, in aoloher Weiae gefea die Kirche benttse?

Den katholiaehea Vitéra and Mftttorn Bayer·· •ber, welche dea Behata and die Aehtuag ihrer religiôaea Ueberaeagaag τοb Boite dea Btaat··. mit ebonao gatem Rechte in Anapraoh nohmea, al· •icb die Vertretar der ooafoaeionalooen Bchalen auf ihre Terfaaaangemiaeigea Rechte berafen — den katbolwchen Eltern wird die Frage erlanbt aein: ob der Btaat Mine Pflieht gegen aie and ibre reli- giüaen Bederiteia·· erfflIle, wenn er ihran Kindern ▪olche Bchalen bietet. welche gan« daau gemacht •ind, den Gleuben, dieaen theaernten τοη uaaern katholiaehen Voreltern ererbten Behata. den Heraea der Kinder ta entreiaeen und aie dem jamtner- Tollen friedeloeea Zweifel der unglîubigen Welt and dem Bchilfbruche en Bitte und Zueht an Obér- ant worten' Die kathqliacben Eltera warden faut fragen dürfon ob man aie irgendwie Tcrpflichten kônne, ihre Kinder, aolchen Eraiehungaanatalten anaurertrauenT I'nd der Glaube und daa Gewiaaen der katholiechen Eltern wird darauf die richtige Antwort geben.

λ'οη aolchen Erwigungen gedrângt. deren weitere AuafÜhrung wir una. aofern ea nôthig aein wird. auadrücklicb vorbebàlten. eracheinen die Era- biachôfe and Biachôfe dea Kônigreichea Bayern Tor .den Btufen dea crhahenen Throne· Eurer Kôniglichep Majeatit.

Môchten die dargelegten Erwkgungen gegen- atandaloa, die achweren Beaorgniaae unbegründet aein' Môchten wir bald durch Thataachen be- lehrt werden. daaa ee bei den ao wohlgeordneten Zuat&nden Bayerna. bei der Weiaheit aeiner Re- gierung, bei den G.'wiaaenhaftigkeit und l'niaicht der Landeavertretung nicht môglich aei. Kolche Plane beaüglioh der Schulfrage aur Goltung ru bringen. wie'aie anderawo einen heftigen K.ttnpf awiachen der Kirche» und dem Staate achon herauf- beachworen haben' Sollte be^ dennorh . Aebn- lichea ohne aile Noth, ohne jegliche Veranlaaaunu τοη Bette der am mciaten Betheiligten. auch in Bayern angoatrebt werden wollen dann iat ea unaer Gebet tu Gott. daaa or den Goiat dea Kôniga erleuchte. damit dieaer die Cnbill erkenne. welche mgn der Kirche und der katholiachen. ja jeder chriatlichon Veberaeugung überhaupt antutbun im Begriffe atcht; damit ihni die Gcfahren nicht ent- gehen. in welche man utivermeidlicher Weiae den Btaat aelber bringen wird. aofern man ihm die letaten Pfeiler dea Chriatenthtnna entaieht: damit er klaren Blickea den Btandpunkt würdige. bei welchem wir in unaern Tagen in der Geachichte angelangt aind.

Die Kirche, und aie allein, hat der chriatlichen Welt Cultur und CiTiliaation gegeben. ihr allein Terdankt dieae die Errungenachaften auf allen Ge- bieten der Winaenecbaft und der Kunat. Bie ward die Lehrmeiaterin der Vôlker, welche aie aua der Nacht der Barbarei und de· Heidenthum· tu dem beaeligenden Lichte de· Chriatenthuma führte: aie iat dje Gründerin der 8d(aloa, aie war Jabrbunderte lang die treue, uaermadliche Pflegerin de· Unter- richt·· end dor Eraiohung. Bie huldigt auch auf dieaem Gebiete, wie flberall, detp wahren Fort- ▪chritte und der naturgemiaaea Entwicklung. Bie will ateta freadig jedea Mittel anerkennen'und be- uütaea, welche· wahrhaft heilaam erfunden wird. um bei der erbabenen Aufgabe der. Eraiehaug de· MenachengeachlechtM auf jeder Stufe die··· groas- artigen Bildungawerke· au dienen. Big,will, daaa haute noob. wie aie ea die Jahrhunderte hiodurch gethan bat, honte noch ao lebenakr&ftig und iahig,

. . t

•ta· Walt su regencrircn aad sur ehristliehee Calta» A m fAhrea. tri· aie « vor fast sweitaasend Jlir»» geweaen ist

Dieaer Kirch· Mil j«tst die 8ehule entfremdet werden, tri· aine unnQtx gewordena Anatalt, die sich Aberlebt hat. trill man «ia bai Batte aetsen. Die Sehale. die herriiche Pfiaase des hailig·· Boden· der Kirche, «oli ana dem fcr eigenthAmlichen Erdreich heranagerissen und in eia under·· veraetst wetdaa, tro ihr die Bedingungen de· Gedeihena ghnslich fehlen' Wird ea ihr aadera ergehen. ala der Pflanie. trelehe man ihrem Boden entaogen bat? Lnd warden die Nachtbeil· je wieder an eraetaeu sein, welohe' ein »o unverantlirhesL'nternehmen im Gefolge bat. — trenn man endUch — an spit — einsieht, welchen Grnndaâtaen man Anwendung geatattete, welche Geister man gewihren lieûj Wen aber wird am Ende die ganae Vnheils und de· Verderbena * treffen. w«4chea in solchrn Principle· bescblossen liegt. um «ich in ernaten Gerichten fiber die Gechlechter su entladen' Die Kirche wird Kanipf hsben. wie ai· ihn immer gebabt, aber ena-jedem Ksmpfe wind aie um ao berrlicher hervorgehen. der Btaat dagegen tideat ein aenetaendea Gif! in die Adern seine· Organismus. wenn er solche Grundsitxe snerkennt und aufhimmt. Der Augenblick seiner rdlligen Entchristlichung wird dann der Augenblick seiner vôlligen Auflôsung aein.

Deeabalb bitten die alleranterthinigst unteraeichneten Erabiachôfe und Biachbfe de· K6nigraicbea Euere Kfinigliche Majestit in der dringendaten Weiae. in der Frsge der Scbulorganiaation Allee entachieden abauwenden, waa den Rechten der Kirche entgegen ist. waa daa kathoHache Gewiaaen rerletaen. waa irgend daau beitragen kônnte, die Volkaachule der Kirche au entfremden, aie con- C feneionslos au macben und allmiblich .vbllig au entchnatlichen.

Darum geht der allerunterth&nigate Antrag dea Episcopates. welchen deraelbe gegebenen Fallen < weiter ru vertreten entachloaaen iat, ror Allant dabin. daaa aowôhl dae Princip der kireblichen l'eberwachung und^Deilung deiAfiiolkeachule, ale auch jenea der confeaaionellen Trennung dereelben vbllig aufrecht erhalten bleibe, und wo dieae Principien bia jetât irgendwie eine grunda&talicbe Verletsung erfahren hsben, deren 'Unaataetbarkeit wieder aur Geltung gebracht werde.

In der tiefaten EhrfUrcht Euervr Kdniglichen Majestit alleranterthinigst treugehoraamste Diener

Gregor. Enbiachof ton Mfinchen-Freysing.
Michael. Enbiachof von Bamberg,
Heinrich, Bischof von Paaaau.
Ignatius, Bischof von Regensburg. ·
'Pancratiua, Biachof von Augsburg.
G. Anton, Biachof von WArsburg.
Nicolaus, Biachof von Speyer.
Georg. Biachof von Eichstitt.

Bamberg, den 21. ^uli 1864.

. II. EPISTOLA P PAPAE Dt.

Venerabilibue fratribus Gregorio, arebiepiacopo Monacenai et Friaingenai, Michaeli, arebiepiacopo Bambergenei et epiacopi· eorum auffraganeia,

Pros papa IX.

Venerabile· fratre·, aalutem et apoatolieam benedictionem. ı

Maxima· quidem consolationi nobis friarunt inter graviaaimsa, quibu· affligimur, curas *t'* angustia·, vestrae gratioataaimae liter·», qua· XU1 caland·· huiua menais ad noa dediatia, venerabiles fratre·, in eoagveeaa a robia Bambargae habito, at, oollati· inter vo· oonailiis, * stataaretia, qua· hiaoa praaaertim asperrimi· temporibna ad catholicae eocleeiae causam, doctrinam, iura tueeda. «t ad iatornm fideliam aaiutom procurandam quotidie magia conducar· poeeiat In eisdem «nim litari· undiqua «nitet egregia et explorata vestra erga noa et hand Petri cathedram tdea, amor et bbeervaatia, ae miram eaae stediam, que inoenei eatis ad omnia peragenda, ut tdelea veatrae potissimum vigilantiae oommimi summa ac debita reverentia ot obedientia noa et eandem Petri cathedram prosequantur, qua· catholicas unitatis eat centrum, omniumque ecelesiqram noa modo caput, sed meter •t magistra, quaeque erroris tenebras undique dispellit, et omnium fluctuantium tutissimus eat portus.

Itaque hac eximia vestra episcopali virtute et sollicitudine vahemanter gaudemus, «obiaque maiorem in modum gratulamur, venerabiles fratres, quod vestro facto veetrisque pastoralibus ad istos fldales cuiusque vestram curae concreditos datis literis, haud omiseritis debiti· maritisqua laudibus efferre arctissimam illam ot admirabilem omnium toriua catholici orbis sacrorum antistitum coninnetionem, qnae luctuosisaimis hisce temporibus eum Christi his in terris vicario et hac apostolica sede singulari Dai benafleio tantopere viget, ac tot •plendidisaimis frietis magia in dies refulget. Ac vel maxime laetamnr de conventu quem Bambergae habuistis, in quo voa omnes, venerabile· fratre·, concordissimis animis pro gravisaimi episcopalia vestri ministerii offlcio ea suscepisti· conailia, quae hisce potiaaimum temporibus magia opportuna essa existimasti· ad accleaiae cauaam tutandam eiusque ratione· Curandas, atque ad nefariod inimicorum hominum raprimendoa conatus, qui unanimi oonatantique episcoporum studio ac vigilantia sunt profligandi.

Et sane, si unquam alias, hac praecipua nostra tristissima aetate, episcoporum est, veluti apprime intelligitis, contra saihae nostrae religionis hostes strenuissime pugnare. Quocirca, sacrorum antiehttt divino auxilio freti, debent intentissimo studio episcopalem suam attollere vocem, et omnibus praedicare evangelium, ac sapientibus et incipientibus aeternas divinae fidei noatrae veritate· et angusta· religionis dogmata, doctrinam, praeceptiones nuntiare, tradere, expBcara at mculcare. Ac pari contentione iidem aacrorum antistitae tenentur exponere •t ostendere tum summis principibua tum guberniis funeatisaima et nnmqwtm aatia deploranda mala et damna, quae in populo· et in ipaoa principe· re- D dundant ex hodierno religionis contemptu et incredulitatis spiritu, qui eub fallaci aocialia progressus specie e tenebris emimus, eum maximo Christianae civilisqus reipublicaa detrimento ubique magis in dies invalescit ao dominatur, ot hominum mentes animosqne miserandum in modum pervertit •t corrumpit.

Atque ieoiroo gratiasimnm nobia fuit agnoscere, vos, venerabiles fratre·, isti carissimo in Christo filio noetro Bavariae regi illustri vestras pro •anetiammae noatrae Religioni· eiuaque iurium defensione misi··· liters·, et ea ape nitimur fore ut idem eereaisaimua prineepe pro animi sui pietate, iustitia, aequitate, iustjttimlp vestris ' desideriis poatulationibusqua perlibenter obaeoundare studeat.

Neque voro ignorati·, venerabiles fratre·, esae praeteres aliud, quod sacri pastor·· omnibus studiis et contentionibus sgere debent. Siquidem oportet ipaoa aumma conataatia et fortitudine defendere

»·

oatholioae «eelaaiM Ubertatem, qua ai iu sanguine peperit unigenitus Dei filins, ipsins soeloaiae spoMna, m viriliter propugnare outil «Hirud· ipsius ecclesiae iura si divinitas tributa. Opus qnoque est, nt episcopi numquafe stunt qua voce, qu scriptis, ad omnium memoriam revocare, ecclesiam ipsam semper fuisse et esse salutari sua doctrina et ,vi, ac sapientissimis sub legibus et institutis non solum virtutum omnium matrem et magistram, omniumque vitiorum expultricem, verum etiam verae omnium gentium humanitatis, honeetatb, civilitatis, libertatis, progressus, prosperitatis tranquillitatisque conditricem ac moderatricem, et ipsam solam posse firmiter constabilire et servare publicum humanae societatis ordinem, qui impietate et rebellione hisoe diebus ubique tam vehementer perturbatur.

Debitas autem meritsaque laudes vobis tribuimus, venerabiles fratres, quod vestris literis ad btud gubernium scriptis, de popularium scholarum bono et regimine maxime solliciti, catholicae ecclesiae hac super re doctrinam, auctoritatem et iura omni rationum genere scite ac strenue propugnastis eo sensu, quo nos in nostra epistola ad venerabilem fratrem Hermanum, archiepiscopum Friburgensem in Brisgov.ia, die 14 iulii huius anni missa, coacti fuimus eiusdem ecclesiae iura in tanti momenti negotio sarta tecta tueri et vindicare, contra eccleaiae hostium conatus et molitiones, qui in Magno Badensi ducatu eo iam pervenerunt, ut leges proponerentur. quae christianam scholarum indolem plane destruunt ac delent.

Etsi vero in pretio habeamus causas, quibus, venerabiles fratres, ecclesiae iura quoad populares tantum scholas nunc propugnanda curastis, tamen haud possumus, quin hac occasione egregiam vestram episcopalem' sollicitudinem etiam atque etiam- sx-.citemus. ut sedulam strenuamque operam detis, quo eadem ecclesiae iura recognoscantur quoque ac serventur circa superiores literarum severiorumque disciplinarum scholas. Etenim pro vestra sapientia optime nostis, ex eisdem scholis ab ecclesiae doctrina, auctoritate et vigilantia amotis 'graviore oriri damna et mala, quandoquidem erroribus falsisque doctrinis ii praesertim honestioris classis homines inficiuntur,, qui ad publica gubernii munera obeunda destinantur, quique ad communem civilia bocietatis spiritum formandum tantopere valere solent.

Mtque hio, venerabiles, fratres, a vobis exposcimus. ut prae oculis habere velitis, quae nos leti vsaeraMi fratri Gregorio, archispieiopo Monaesem et Friaingensi, per nostram epistolam dio 2Ldsopesbris anno superiore significavimus do philosophicis ao theologicis disciplinis tradendis; ac vos impensissimo hortantur, ut vestras omasa auras oogitationssqus in accuratam olori institutionem edaeationemque quotidie magis promovendam iaissinoator oqnfsratis, nihilque inteptatum relinquatis, ut veetor don» plenam illam solidamqae habeat institutionem, quae ex puris inoontaminatisque fontibus hausta, et communi catholicae ecclesiae docendi ratione innixa, illa omnia removeat pericula, quibus nova hodierna docendi systemata, super scientiae libertatem vel potius licentiam fundata ac tantopere iactata, sunt noeeesario obnoxia.

Quamobrem vel maxime optamus, venerabiles fratres, ut memoria repetere et exsequi velitis ea omnia, quae iam alias vel omnibus vel, singulis vestri episcopalis ordinis significavimus vehementerque commendavimus, quoad clericorum seminaria ex providentieeimie concilii Tridentini praescriptis erigenda et moderanda.

Persuasissimum autem nobis est, vos, venerabiles fratres, pro spectata vestra religione et episcopali selo. naviter esse defensuros alia ecclesiae iura. quae nondum in Bavaria plene sunt recognita, et pro quibus Bavarian sacrorum antistites, in Frisingensi praecipue· conventu, iuu protestationes emittere haud omiserunt. Ac propterea summopere probamus consilium a φ>·· susceptum habendi quotannis inter vos congressus. Id vero nullo modo impedire debet, quominus, venerabiles fratres, omnia conemini, ut quam primum. Voluti nostris in votis est. provinciales synodos ex sacrorum canonum praescripto concelebrare possitis, quemadmodum alii in Germania sacrorum antistites in suis ecclesiasticis provinciis cum summo animi nostri gaudio et suorum fidelium utilitate egerunt. Nihil certe nobis gratius erit, quam in hac re omnem vobis opem auxiliumque ferre.

Denique pro certo habeatis velimus, peculiarem eoae, qua vos prosequimur, benevolentiam. Cuius quoque certissimum pignus accipite apostolicam benedictionem, quam ex intimo corde profectam vobis ipsis, venerabiles fratres, cunctisque clencis laicisque fidelibus cuiusque vestrum curse commissis peramanter impertimus.

Datum ex arce Gandulphi. die 18 augusti anno 1864, pontificatus nostri anno decimo nono.

Pius papa IX

4864 septembris 19-21. — SYNODUS DIOECESANA NIVEKNENSIS IV.

Synodus dioecesana Nivernensis IV in Gallia, celebrata diebus 19, 20 et 21 Septembris 1864, sub Theodoro Augustino Foroade, episcopo Nivemensi.

Exstant constitutiones in opere cui titulus Synodus. (1864, titulus *mpra eoi.* 6<>i), p. 77-92.

1864 septembris 21-2. — SYNODUS DIOECESANA AEDUENSIS IX.

Synodus dioecesana Aeduensis IX in Gallia, celebrata diebus 21 et 22 septembris 1864, sub Frederico Gabriele Maria Francisco de MargUerye, episcopo Aeduensi.

Exstant constitutiones in opere cui titulus: Synodi, (1867, MMm sapra *coi.* 599), p. 159-75.

186& -< STATUTA DIOECESIS IMAE-TELLURIS (BASSE-TERRE).

Statuta dioecesis Imae-Telluris (Basse-Terre) ia insula Guadalupensi, edita anno 1864,· sub Antonio Boutonnet, episcopo Imae-Telluris.

Exstant constitutiones in opere cui titulus:

Statuta ou règlements du diocèse de la Basse-Terre, publiés par M· Antoine Boutonnât, évêque de la Basse-Terre (Guadeloupe). „Haec meditare, in hig esto, ut profectus tuus manifestus sit omnibus. I ad Timoth. IV. 15.“ *[Iruiyne.J* Basse-Terre, imprimerie du gouvernement, JÜDCCCLXIV.

In#16 116 p.— Lyon, abbé Martin.

1864. — 8YNODU8 DIOECESANA BUFFAIJKN8I8 XIV.

Synodn dioecesana Bnffalenais XIV ia Foedera- g ti Statibus America· septentrionalia, oelebnsta anno 1864, hb Ioann· Timon, episcopo Boffalenai.

Do hac aynodo Confer opna cui titula :

Synodo (1901, *tihAu ttfrt eoi.* 355)

P. 57:..Synodi XIV, anno Domini 1864 celebrata, autant decreta.

1864. — SYNODUS DIOECESANA BUFFALKN8I8 XV.

Synodu dioeoeaana Buffalonaia XV in Foederati Statibo Amerinae septentrionalia, celebrata anno 1864, ub loaane Timon, episcopo Buffalenm.

De hac aynodo oonfer opua cui titula·: r

Synodaa, (1901, *tituluo tufre eoi.* 355).

P. 57: .Aneo 1864, facta eat (in aynodo dioeceaen· Buffalensi XV| collectio decretorum quae in Synodia Buffalenaibu superioribu» promulgabantur.' Ex hoc textu patet dua aynodo· celebrata fuisse anno 1864.

1865 februarii 5. — STATUTA DIOECESIS RHEDONENS18.

Statuta dioecesis Rhedonenai in Gallia, edita die 9 februarii 1865, tub Godefrido Saint-Mare, archiepiscopo Rhedonenai.

Exatant constitutiones in opere epi^ titulu :

Statuta dioeceai Rhedonenai rr. dd. Godefrido Saint-Marc, archiepiscopo Rhedonenai, edita. */7x-oigno.J* Renne imprimerie de H. Vater, impr de Mgr l'archevêque, 1866.

B In-12·, vii-178 p. — Pari Bibi. nat. B 20577.

P. vij, haee atatuta edita aunt, extra' aynodum dioeoesanam, decreto dato die 2 februarii 1865.

P. 115-73, appendix documentorum ad haec atatuta attinentium.

1865 maii 24. — SYNODUS DIOECESANA BALTIMOREN81S VI.

Synodu dioecesana Baltimorenai VI in Foederati Statibus American septentrionalis, celebrata die 24 maii 1865. sub Martino Joanne Spalding, archiepiscopo Baltimorenai.

Exstant constitutiones in opere cui titulu·:

Acta aynodi dioecesanae Baltimorensis textae una cum constitutionibus ab illustrissimo ac reverendissimo Martino Joanne Spalding archiepiscopo Baltimorenai lati ac promulgati die 24 maii anno Domini 1865. BaMmorae, Kelly et Pie·, 1865

In-12·, 22 p. — Washington, catholic^'univer•ity. — Ip«e non vidi.

1865 iulii 10. — SYNODUS DIOECESANA PICTAVIENSI8 XI.

Synodu dioecesana Pictaviensi XI in Gallia, c celebrata die 10 iulii 1865, sub Ludovico Francisco Desiderato Eduardo Pie, episcopo Pictaviensi.

Exatant constitutione· in opere cui titulu·; *Ooooroo do iifr fMgoo do Poitiero,* V, 433. 440.

1865 iulii 18-9. — CONVENTUS PAS8AVIEN8IS EPISCOPORUM BAVARIAE.

Conventus Passaviensi episcoporum Bavarian, habitus diebus 18 et 19 iulii 1865.

Bibliegraphla:

Acta et decreta sacrorum conciliorum renuntiorum, collectio Lucensis, auctdribus presbyteri ·. J., e domo b. v. M. sine labe concepta· ad Lacum. Tomu quintus . . . Friburgi Brisgoviae, sumtibus Herder, MDCCCLXXIX, coi. 1201-4.

EPISTOLA EPISCOPORUM DE HOC CONVENTI'

Allerdurchlauohtigster, GrossmAchtigster Konig' Allergn&digster KSnig und Herr'

ks naben aich die Eribischôfe und Bischôfe des Kônigreiche dem erhabenen Throne Euerer KSniglichen Majestic, um in tiefster Ehrfurcht und mit festem Vertrauen Vorstellungen und Bitten in D einer Sache vorxutragen. welche, wié sie ffir alie katholische Unterthanen Euerer Kôniglicben Maje«t&t von grflsster Bedeutung iit. ao den Biscbbfen in hdchstem Grade am Hersen liegen mus Wir meinen nimlich den Unterricht in der Geschichte an den hôheren Lehranstalten Bayern

Es wire eine arge T&usohung. wenn man glauben w&rde. ddr grosse Kampf swischen Christenthum und Antichristenthnm, welcher fast identisoh i«t mit dem Kampfe swischen der katholiaohen Kirohe und dem, was ausser ihr ist, werde bkoss auf theologisohem Gebiete gestritten. Im Gegentheile trAgt da gegenwtrtige Stadium dieses Kampfe gerade die Signatur, das der Unglaube sich der weltlichen Wissenschaften au bemlchtigen sucht, in sie sein rerfressendes Gift legt, und durch diese ungltubige und widerchrittlicbe Wissenschaft den unbefangenen JQngern derselben den religiôsen Glauben sus dem Herxcn reisst. Es ist nur a bekannt. wie die Natur-Wissenschaften in uuseren Tagea au Werkseugen der Befeindung der gSttliebea Offenbarung geworden sind, wie die pbilosophiache Speculatio die religiiisd Erkenntnisa untergrlbt; und es' ist nicht minder bekannt. wi· aiteh aui dem Wege der Geschichtsforschung und Geschichtascbreibung da Christenthum und ano Stifter. die Kirche and' ihre Institutionen in der ungerecbtesten und unbegrfindetsten Weise befehdet warden, und wie letxtere· insbesondere such von ôffentlichen Lehrcrn in Bayern, bisweilen in der anaiehenden Uûlle einer vollendeten Daratellung .und, wa doch gefthrlicher ist, rpit dem Scheine der uqbefangeneten Unparteilichkeit, gesohieht.

Die Erxbischefe und Bischdfe de· Kduigreicbes Euerer MajestMt sehen sich mit Bedauern aller· ding nicht in der Lage, Maassnahmea der Staaisgewalt gege die falsche Wissenschaft, der ooncordatamtaaigan Stellung der Kirohe entsprechend. su verlangen. Sie mUssen vielmehr dem Entwickelungsgange der menichiiohen Wissenschaften mit ruhigem Vertrauen auf Gott susehen. Denn der Irrthum, s scheint e mus nech dur Znluasung Gottes sich italien Wendungen ent eraahôpfen: aber die Wahrheit wird d ich em Ende triumphiron.

Auch fehlt m nicht an Kimpfern der Wahrbsit, die dem Irrthume schlagfertig naobgeben und ihn •iegreich überwinden, wenn aach die·· Kimpfer vielleicht noch nicbt «o sahlreich sindj ais es au wünschen wire, wie ja aach der allgemeinen Erfahrung auch im Staatsleben die Elemeate dee Umaturaea und der Zerstörung «tel» viel rfihriger sind, ala die achaffenden and aufbauenden Kr&fte.

Aber etwaa gena Anderea wire ea, wean ren Seite dea Staatee dan Vertrstern der umatfineaden Wiaaenaehaft oder wenigatena der unkatholiachen Wiaaenachaft ein. wean auch vielleicht nicbt beabaichtigter, Voraohub geloistet whrde.

In Beaug auf daa Faeb der Geachichte hitten wir es nun tief zu beklagen, wean aich, waa man hôrt. beatitigen solite, daaa nkmlich an der Hochachule au München daa von einem proteatantiachea Oeachicbtaprofeaaor geleitete hiatoriache Seminar aich beaonderer Privilégiés erfreuo, und daaa eben dieaer Oeacbichtalehrer auch fttr katboliacbe Candidates bei Anatellunga-Prdfungen deraelben die Prüfung ubzuhalteti und die entacheidende Stimme abzugeben habe.

In noch hôberem Grade mAaaten wir ee aber achmerzlich empfinden, wenn auch ai. den Mittelachulen, wo eine freie Wahl dea Lehrers für den I.ernenden ganz unmôglich iat, der geechichtliche Unterricht katholiachen Schülern von Minnern ertheilt werden wfirde, die, aus einer specified· proteatantiachen hiaioriachen Schule hervorgegangen, ihren einea aelbatatindigen Urtheilea noch faat gânalich entbehrenden Schülern kirebenfeindliche Grundeitse auf dem Wege der geachichtlichen l'nterweiaung einpHanzea würden.

Enere Kônigliche Majeatit: Die Geachichte iat kein neutrales.Gebiet, auf welchem aich gl&ubige C und unglàubige Foraeher, katholiache wie proteatantiachp Schriftateller, in allweg friedlich die Hand reichen kônnten. Nach uralter und immer gleichrnuaaiger Erfahrung pr&gt aich', abgeaehen von gewiaacn weniger featatehenden Thataachen, in jedem geachichtlicben Eraengniaae die penônliche Richtung dea Auto» aua, und ea giebt darum — und wird ea immer geben — oine chriatliche und eino unchriatliche, eine katholiache und' eine unkatholiache Geschichtsauffassung und Geaehichtadaratellung

Daraua folgt aber der begrftndete Anapruch der katholiachen Kirche, nicht nur, daae die katholiache Gea«hiehtaforachung und Geachichtoachreibung vollkommen frei gelaaaen, aondorn auch, daaa keinem Katholiken proteatantiacher Geechichtaunterricht gleichaam aufgedrungen werde.

D

* Wir arlauben uaa hier aar aaf aaaha Artikai Maaawumu, watctfv)^ eineai aaerkaant MIHg dokaadan hiatoriacheu Foraeher ia Bayera in ta Zaitochrift -JTaGalik* ar«ehieaea eiad: ‚B«iitnmwtiae>« rirat» « fliiai>r»t>t» AaiMayaKAéta.' Jakrg IMt, 8eiU «I-1*0; SU-M1, «η»-400. Jahrg. IBM. S«u M·—s·*; »··—ee*. Jakr». IMS, Suite I«t-m.

Wir.érlÎHbm eaa darum ia a^er UatevthAnigkeit aad Ehrfareht die Bitte aa atellea, daae an den Hocheobnlou aile jene Privilégié· und Prorogative bbseitlgt Warden môchten. wbloho direct oder indirect auch die katholiachen Hirer ih di· LehrsUe der'uagliubigea oder ptoteetaatieohen Geschichtalehrer fhbren müaaen. Inabeaondere bitten wir dringead und aageiegentlieh, daae bei den Prftfuagen fOr daa hihere Lehramt die katbofischen Candidaten ateta nur von katholiachen Lehrern im Fache der Geachichte geprflft werden mdchten.

Waa aber die Mittelachulen betrifft, eo fürehten wir keinea Widerapruoh, wenn wir bchanpten, daae die katholiache Kirche daa Recht bat, au verlangen, daaa ihre noch unm&ndigen Glieder gegen die Gefahren, die ein nnkatholiacher Geachichtaunterricht mit aich fllhrt, durehaua gewahrt werden; :ldaaa die Biachôfo Bayerna darury die Pflicht haben, dieaea Recht mit allem Nachdrucke fttr die katholiachen Bch&ler in Anapruch au nehmen ; und daaa ee ein achreiendea Unrecht namentlich auch gegen die katholiachen Eltern wire, wenn ihre Kinder an den Anatalten, welcben aie dieaelben vertrauenavoll aur Bildung übergeben haben, durch einen unkirchlichen Geachiohtaunterricht an ihrem katholiachen Glauben gefihrdet und dea friachen katholiachen Lebens allm&hlich verluatig gemacht warden.

Mit Rückaicht darauf erlauben aich die ehrerbietigat unterfertigten Enbischüfe und Biachüfe dea Kônigreichea die allerunterthàaigate Bitte zu atellen, Euere Kônigliche Majeatit môge die ge•igneten Veranataltungen treffen, daaa an allen lateiniachen Schulen, Gymhaaien, Gewerbachuien und Realgymnaaien der Unterricht in der Geachichte, wo es biaher noch nioht geachehen iat, den botreffenden Religionalehrern ttbertragen werde, welche «bei der innigen Verbindung der beiden Fâcher, der Religionalehre nSmlich und der Geachichte, allein die nôthigen Garantieu au bieten vermôge^daaa die katholiachen Schüler in die katholiacm Geachichtaanachauung eingefdhrt und darin gefôrdert werden. Wir aind dabei bereit, in jeglicher Wadae su aorgen und mitsuwirken, daaa die betreffenden Prieeter vor Antritt ihre· Lehramtea môglichat fOr dieaen Unterrichtasweig vorgebildet werden.

Gene^tbigen Euere Kônigliche Majeatât auch t|(i dieaer Qelegenheit den Auadruck der unterthtnigaten Huldigung, welchen in tiefater Ehrfurcht darbringen Eurer Kôuigliohen MajeaUt unterthânigat gehoraamate Diener

Gregor. Erabiaohof von München-Freyaing.
Michael, Enbiacbof von Bamberg.
Heinrich, Bischof von Paaaau.
Ignaüua, Bischof von Regensburg.
Pàncratiu, Bischof von Augsburg.
G. Anton, Bischof von WOrsburg.
Nicolaus, Bisobof von Speyer.
Georg, Bischof von RichstMtt.

I860 augusti 8. — SYNODOS DIOECB8ANA MOUNEN8I8 IX.

Syhodua dioecesana Molia«nua IX in Gallia, pnta brata die 3 augusti 1866, sub Petro Simone Ludovico Maria de Dreux-BrAsé, «piaeop· MolinonMv

Exstant constitutione· in opere cui titula·:

Nona aynodua dio asessaa MoBneUei·, oelabrata ab illustrissimo et rsvsreridissimo dd. Petro Simone Ludovico Maria de Dreux-Bidxd, Del et apoetolioae aedis gratia episcope Molinenai, åa Domini MDCCCLXVL Molinis, ex typis A. Ducroux et Gourjon Pulac [episoopi] et oleri typographonun, MDCCCLXVL

In#8 1 f.- 8 p. — Besançon, archevêché; Roma; Mariâtes.

P. 3, knee synodus convocatur celebranda die 3 augusti 1865, non autem 1866 ut mendose habetur in titulo.

1865 septembris 16-8. — SYNODUS DIOEÇESANA TURONENSIS.

Synodus dioeeesana Turoaeasis in Gallia, calebrata diebua 16, 17 et 18 aeptembria 1865, aub Ioeepho Hippolyto Guibert, arobiepiaeopo Turonensi.

Exatant oonatitutionea in operibus quibua tituli:

1) Ordonnancée synodales du diocèse de Tour», promulguée» daoa le synods de 1865. *[ItuifN.]* Tour», imprimerie A. Marne, 1865.

In-8·, 9 f.- XVI - 356 p. — Lyon, abbé Martin; Paria, Bibl. nat 21001.

P. 327, hase atatuta promulgata aunt in ayaodo dioeceaana celebrata diebua 16, 17 et 18 aeptembria 1868

P. 273-896, appendix documentoram ad hane synodum attinentium.

2) Ordonnance» synodales du diocéae de Tour», promulguée» daaa le» synode» de 1868, 68 et 1878. *[Ituifitt.]* Tour», imprimerie A. Marne, 188<>.

In-8 398 p. — Paria, Bibl. nat. B 21001.

P. 19, mentio «ynodi dioeoeeanae celebratae die 18 eeptembria 1865.

P. 253-308, appendix documentorum ad haec statute attinentium.

1865 septembris 18-20. — SYNODUS DIOEÇESANA NIVERNENSIS V.

Synodus dioeeesana Nivernensis V in Gallia, celebruta diebus 18, 19 et 20 aeptembria 1865, aub Theodoro Augustino Forcade, epiaeopo Nivemensi

Exatant oonatitutiones in opere cui titulus: Synodua. (1861, *litalus rupra col.* 600), p. 83-122.

1865 Septembris 24 · octobris 4. — CONCILIUM PROVINCIALE ULTRAIECTENSE.

Concilium provinciale Ultraiectense in Batavia, celebrata a die 24 septembris ad diem 4 octobris 1865, praeside Ioanne Zwijsen, archiepiscopo Ultraiectensi.

BlbHsgraphia:

1) Sagra congregatione di Propaganda fide. Ponente l eminentiMimo e reverendissimo sig. cardinale Prospero Caterini. Riatretto con sommario e voto, so'pra gli atti e decreti del tinodq provinciale d'Olanda. Glugno 1866.

8.1. n. typ.,(Roma), in-4 3 partes, 8 p. (ri»iretto)- 24 p. (sommario) - 7 p. (sommario addisionale o voto). — Roma, Assomptionniste

2) Acta et decreta synodi provinciali» Ultrajectensi», inchoatae die vigesima quarta mensis septembris anni millesimi octingentesimi sexagesimi quinti, pontificatus sanctissimi in Christo patris ac domini nostri Pii divina providentia papae noni 'anno vigesime, et die quarta mensis ectobris ejusdem anni conclusae, praesidente in es r"· et ili" in Christo patre ac domino Joanne Zvrijsen, archiepiscopo UltrajectOnsi. Gestel St. Michaelis, ex typographia dioecesis Buscoducensis. in inatituto Surdo-Mutorum.

Sino anno, in-8·, LIII - 338 - 172 - XXVIII p. (index). — Besançon, archevêché; Roma. Assomptionnistea; Roma. Vaticana.

3) Acta et decreta synodi provincialia Ultrajoetensi», inchoatae die vigesima quinta menais Septembria anni tailleaimi octingentesimi sexagesimi quinti, pontificatus sanctissimi in Christo patria ac domini noatri Pii divina providentia papae noni anno vicesimo, et die quarta mensis octobria eiusdem annt conclusae, praesidente in ea rvtio et illnio in Chriato patre ac domino Joanne Zwijaen, archiepiscopo ijltrajectenfi Romae, typia a. congreg. de Propaganda fide, soc. eq. Petro Marietti admiqjatro. MDCCCLXVI.

In-8 296 p. — Roma. Assomptionnistes.

4) Acta et decreta sacrorum conciliorum recutitiorum, collectio Laoeoeia, auctoribus presbyteri» a. J., e domo b. v. M. sine labe conceptae ad Lacum. Tomus quintus . . . Fribnrgi Brisgcviae, sumtibus Herder, MDCCCLXXIX, coi. 723- 9 12.

1. ACTA SXXODO CELEBRANDAE PRAEVIA.

1. Litterae, quibus Uoontta synodum oonvooandl et celebrandi a aanota aede postulatur.

Buscoduci, in festo Paschatis anni 1865.

Beatissime pater.

Ex quo sanctitas vestra sacram ordinariorum episcoporum hierarchiam hoc in Neerlandiae regno, maxima plane cum rei catholicae apud nos utilitate summaque fidelium gratulatione, providenCissime instauravit, nihil ardentius ia voti» habui, quam ut pro debito metropolitani muneris, mihi, omnium licet minimo, commissi, concilium provinciale, ad praescriptum aacrorum canonum, prima, quae data esset, occasione congregarem. Numquam enimvero exploratum habere desii, sanctum ac salutarem synodos habendi morem copiosissimam praebere segetem eorum fructuum, quos ex restituto penes nos iuxta canonicas universale» «auctiones ecclesiastico regimine percipere licet.

Postquam proinde in huius provinciae dioecesibus, auxiliante Domino, 'expletum primo fuit magni sane ponderis negotium circumscriptionis paroeciarum; tum vero etiam perfectum deinceps, de mandato sanctitatis vestrae. eiuSque nomine et auctoritate, aliud non minus grave negotium erectionis capitulorum; eo praecipue studia curasque mea qonvertere potui, ut captum iam synodi provincialis convocandae consilium ad optatum exitum perducerem.

Ipsius rei gravitas, ac ceterae haud paucae officii mei sollicitudines impedimento erant, quominus convocationem ipsam, illico, ceu desiderassem. exequerer at ne diu differretur, suffraganeoa episcopos de re i.;onere non omisi, eosque anno proxime elapso una mecum adunatos, repetitis vicibus, conspicere potui, ut, post peculiare examen ab unoquoque institutum de commissae dioeceaeos indigentiis, studiis coniunctia ea determinaremus, quae accuratiori deliberationi in concilio subiicienda essent. In his vero ipsis praeparatoriia conventibus concordi voto communique omnium laetitia resolutum eet, ut synodus provincialis currente hoc anno 1865 celebraretur.

Meum esse duco, beatissime pater, summa qua decet reverentia ac pietate, spseeptam hanc decisionem sanctitati vestrae hisce devotissimis litteris significare: quod quidem filialia observantiae meae officium erga universi catholici orbis patrem ge-/stiens expleo, atque eo lubentiori animo, qqy, certius mihi eonatat, moniti» ao desideriis sanctitatis vestrae me obsequi, moremque gerere in ipsà. synodi convocatione et celebratione. Ac profecto illud etiam voluptate me replet, quod oonvenientissimum appareat, ut quemadmodum sanctitas vestra aingnlarem prorsus ac peramantissitnam de

catholici· Neerlandias curam géant *M constantissime* gerit, it· etiam restitutarum ab Ipsa bac in regione episcopalium tedium antistite· facto ipso uatendant, tibi maxime cordi osse ea praestare, quae ad tuendam in nostra provincia ealutiferam catholicae eocleciae doctrinam. Dei cultum augendum, der' disciplinam servandam, populi pietatem promovendam magis -magisquo conducant.

Tria hoc ipso anno complentur •aecula,/ex quo. post erectam per felici» recordationis Paulam IV , summum pontificem ecclesiasticam Ultraiectensem provinciam, a primo Ultraieotensi archiepitcopo Friderico, prima etiam inter nos habita eet provincialis synodus; illi tamen nulla succedere potuit altera, prouti etiam nullus alius, pro illa aetate, constitui potuit in ea sede metropolita: maximae enim ac nunquam satis lacrymandae in hac florentissime vineae dominicae parte supervenerunt tacturae. *Seÿ* post tristissimas quae volverunt temporum· vicissitudines, .faustiores dies novissime rediisse visi sunt, ac per te fieri potuit, beatissime pater, ut Ultraieetenais ecclesia pristino decori redderetur. Per te etiam fit, ut obsoleta^ ab annis tercenti·. synodorum praxis iterum inaugurari queat!

Spem itaque foveo acceptisaimam, beatissime pater, quod Deo opem ferente, et sanctitate veotra annuente et approbante, proximo autumnali tempore provinciale concilium indicere possim ac celebrare. caque postea, quae in illo deliberata ac decreta fuerint, supremo sedis apostolicae iudicio statim humillimo obsequio subiicere.

Dum vero negotium tam arduum ab apostolica approbatione pie auspicari percupio, illud · simul profiteor, me circa ea quae ordinem ad eyndUnm re«j>iciunt. religiose sequuturum epse. quantum i- sinit rerum conditio in his regionibus, illa omnia, quae in pontificali Romano -et in caeremoniali episcoporum hac de re diaponuntur. Ut tutiua tamen ac securius in 'omnibua procedam, submissi· precibus peto a sanctitate Vectra, ut dispensationem mihi largiri velit ab iia aolemnitatibua observandis, quas, cum externae sint ět publicae, exequi in hia locis non possemus. Cum praeterea, ob rationes quae sanctitatem vestram non latent, prae civitate metropolitana, opportunior videatur ad synodum convocandam Buscoducensis civitas, in qua, pro munere administrationis mihi creditae huiua quoque dioeceseos. residentiam meam constitui;-humillime etiam rogo, ut facultatem mihi facere velit sanctitas vestra, synodum ipsam hab< ndi in Buscoducensi cathedrali, sancto f·· nui evangelistae dicata. Tandem, ad cleri populique fervorem hac occasione excitandum, sanctitatem vestiam exoiare audeo, D ut pro accepto ab omnipotenti Domino fidelibns dispensando indulgentiaroui jhesauro, favores aliquos spirituales, si quidem opportunum ›censuerit, nuito concilio consequendos concederd pro hac provincia dignetur.

Restat, beatissime pater, ut ad'thronum sanctitatis vestrhe supplex provolutus, mihi, coepiacopis meis, omnibus qui ad synodum convenient, clero et fidelibus nostris apostolicam benedictionem devotissime expostulem, qua roborati operi ipsi ferventius intendere possimus, omniaque illa bona consequi, quae pro gloria Dei et animarum salute ex eo. per divinam misericordiam, nobis pollicemur. Pro quo benedictionis sperandas beneficio, assiduis Deum precibus «nixe flagitamus, ut sanctitatem vestram ad ecclesiae catholicae solamen ao tutelam diutissime, servet incolumem, ao brevi assistere tribuat pleno sedis apostolicae triumpho, quem oum» Christi fideles indubitanter exspectant.

Banotitatis vestrae humillimus ct obedivntissimua filius

t t, arohiopiscopus Ultraieetenais.

a. Wsepnnaln sacras onngrogstinnla de Propaganda fida ad Bttarae pvaooodeates.

Beatissime pater.

Archiepisoopus Ultraieetenais post tria saecula, ab «rectione Ultraieetenais ecclesiasticae provinciae per sanctae memoriae Paulum IVsummum pontificem, convocaturus hoc anno 1865 'primam synodum provincialem post illam unam a primo Ultraieotensi archiepiscopo Fridorioo celebratam,- licet, in animo habeat aequi [ad] amnssim, quantum sinit rerum conditio in illis regionibus, ea quae ordinem ad synodum respiciunt, et ea omnis, quae in ponti- li ficali Romano, et in caerimoniali episcoporum hac in re disponuntur, ut tutius tamen ac securius in omnibua procedat, submissis precibus a sanctitate vestra petit, 1. ut dispensationem illi largiri velit ab iis soleranitatibua absolvendis, quas cum externae sint et publicae, exequi in illis locis non poteat. Praeterea cum. ob variae rationes, prae eivitato metropolitans, opportunior videntur sd aynodum convocandam Buacoducensia civitas, in qua pro manere administrationis sibi creditae illius quoque dioeceseos, residentiam suam constituit, humillime etiaml rogat, "S. ut facultatem illi facere velit sanctivtaa vestra aynodum ipsam habendi in Buscoducenai cathedrali sancto losnai evangelists· dicata. S. Ad cleri populique fervorem hac occasione excitandum sanctitatem vestram exorare audet, ut pro accepto ab omnipotente Domino fidelibus dispensando indulgentiarum thesauro favores aliquos spirituales, siquidem opportunum censuerit, finito concilio consequendos concedere pro hac prbvincia dignetur. Thndem 4. expostulat pro se suisque auffraganeis a aanctitote vestra benedictionem apostolicam, atque pto omnibua illis qui ad synodum convenient, clero et fidelibus, qua roborati operi ipsi ferventius intendere possint omniaque illa bona consequi, quae pro gloria Dei' et animarum salute ex ea per divinam misericordiam sibi pollicentur, orando omni, qua possunt, efficacia et perseverantia omnipotentem Deum, ut sanctitatem veetram ad ecclesiae catholicae solamen ac tutelam diutissime servet incolumem ac brevi assistere tribuat pleno sedis apostolicae triumpho, quem omnes Christi fideles indubitanter exspectant ·

Ex audientia sanctissimi habita die 4 maii 1865.

Sadctissimus dominus noster Pius divina prqvidentia pspa IX, referente me infrascripto sacrae congregationis de Propaganda fide cardinali praefeeto, ad 1. -et 2. benigne annuit pro gratia iuxta petita; ad 3. benigne concessit indulgentiam plenariam lucrandam in die ultima ooncilii, visitando ecclesiam cathedralem, ibique orando pro fidei propagatione, et iuxta mentem sanctitatis suae, oeteriaque servatis de iure servantia : ad 4. denique petitam benedictionem benigno concessit.

Datum Romae, ex aedibus sacrae congregationis de Propaganda fide, dio et anno ut supra.

Oratis sine ulla omnino solutione quocumque titulo.

Al. c. Barnabe, praefectus.

S. Mdlotum pouvonstlonls synodi.

loannes. Dei et apostolicae sedis gratia archiepisoopus Ultraieotensi·, provinciae Ultraieotensi· metropolita, dioeceaia Buscoducenais administrator apostolica·, »anctisaimi domini nostri Pii divina

providentia papae IX þraelata domesticus et ðlio a pontificio aaeiatens;

Rev&ia fratribus episcopis. venerabilibus capitalia motropolitano et eathedralibus, abbatibus, praepositis et superioribus regularibus, ceterieque ecclesiasticis personis, quae de iure vel consuetudine concilio provinciali intéressé debent, salutem in Domino. '

Synodorum celebrationem ab apostolis primum in ecclesia Dei inductam, iugique sacrorum antistitum usu frequentatam, maximam ac summopere salutarem vim constanter exeraisse ad fidem tuendam et inflammandam, ecclesiastici ordinis disciplinam servandam et augendam, populi mores efformandos et corrigendos, nominem sane latere poteat, qqi ecclesiasticae historiae fastos non penitus ignoraverit. De iis proinde sacris conventibus praoscribendis urgepdisque impenso semper studio sollicitae fuerunt canonicae leges ac Romanorum e pontificum constitutiones. Praecipue vero sacrosancta oecumenica Tridentina synodus, utilitates innumeras prae oculis habens, quae ex susceptis communi consilio decisionibus ab episcopis ūniu eiusdemqUe ecclesiasticae provinciae in singulas eiusdem provinciae dioeceses defluunt, Spiritu sancto afflante decernendum censuit, ut .provincialia concilia, sicubi omissa sunt, pro moderandis moribus, corrigendis excessibus, controversiis componendis, aliisque ex sacris canonibus permissio, renoventur" ʔ

Instauratae nostris tn regionibus ssmi domini nostri Pii papae IX providentissime sollicitudine sacrae ordinariorum episboporum hierarchise et istud eximium plane bontim in āccepti referendum est, ut synodales coetus, qui tribus iam a šaeculi penes nos conticuerunt, instaurentur et reintegrentur. Ac certe id in þrimi animo nobis insidebat, C ex quo metropolitanae sedi Ultraiectensi, pristino redditae decori, Dei et apostolicae šedis gratia praepositi fuimus, ut nimirum regimini ecclesiastico ad communem canonum normam restituto, in synodi quoque provincialis convocatione, et celebratione prorsus conformaremur. Id namque et officii nostri rationem postulare, et erectae dqnuo hoc in regno per gloriosissimum pontificem episcopalis hierarchise complementum veluti et coronidem esse debere probe noveramus.

Peculiari itaque cura in id intendere non cessavimus, nt quae ad negotium istud gravissimum sane ineundum absolvendumque necessaria et opportuna dignoscerentur, accuratiori studio ac labore disponeremus et ordinaremus. Et quo omnia felicius et efficacius cederent, revmos fratres episcopos čomprovinciale nosti os una nobisoum iterato tam collegimus, ut de decretis in ipsa synodo edandis, a collatis čonsilii concordisaimisqub animis in antecessum deliberaretur. Nec porro omisimus, eoi quo par erat obsequio ae devotione, vota nostra sanctae Romanae sedi manifestare, cuius approbationis testimonia incitamento nobis fuerant et vires animumque' addiderunt ad tantum opus aggrediendum : a qua etiam veniam accepimus, nt, · loco metropolitanae ecclesiae, in cathedrali dioecesis Buscoducensis. coins, spostolico nomine, 'administrationem gerimus, provinciale concilium habere nobis liceret.

Cum igitur ħam nihil prohibeat quominus ad coneilii ipsius convocationem, sine ulteriori mora, deveniamus, implorato prius sacratissimo nomine salvatoris nostri lesu Christi, qui se iugiter cpm sua ecclesia adfuturam esse promisit et beatissimae matris eius ab origjne immaculatae omniumque sanctorum praesidio,' concilium provinciae Ultraiectensis in dominicam XVI post Pentecosten. 24 die metuis septembris proxime futuri, ad maiorem Dei gloriam et beatae Mariae virginis sanctorumque provinciae nostrae patronorum honorem, tjec non in utilitatem ecclesiarum universae huius provinciae, in cathedrali Buscoducensis civitatis templo sancto loanni evangelistae sacro, Deo bene iuvaiite. hora *6* pomeridiana inchoandum decrevimus, et per praesentes edictales litteras indicimus et convocamus. Řevmo itaque provinciae coepiscopos, Ruraemundensem, Bredanum, Harlemensem, episcopum coddiutorem antistitis Bredani, episcopum auxiliarem nostrum in administratione dioecesis Butcoducensis. episcopum coadiutorem nostrum in archiepiscopatii l'ltraiectensi, ut concilio a nobis indicto, praefixo tempore. adsint monemus et requirimus. Pro eodem insuper designato tempore in synodum ipsam voĉatpu venerabilia capitula eccleaiae metropolitanae et ecclesiarum cathedrqlium, quae per ďuo procuratores suffragiis absolute maioribus eligendos comparera tenebuntur. Advocamus vero etiam venerabiles abbates, praepositos regulares, praesides •eminariorum ĉPcetcra omnes personas ecclesiasticas. quae. vel iure vel consuetudine, concilio provinciali intéresse debent, et quibus omnibu». in quantum ŏpu fuerit, praecipimus et mandamus, ut ad concilium statuto tempore accedant. À qua re ii dumtaxat excusati habebuntur, vel per procuratorem comparere ,pdrmittentur. quos, ex legitima causa per nos cognoscenda ct approbanda, impeditos indicabimus.

In ipsa synodi celebratione, praeter solemnes congregationes, ordinem solemnium sessionum. quantum pro locorum circumstantiis fieri poterit, iuxta ea sequemur, quae de ordine ad synodum in pontificali et oaerembniali Romano disponuntur. Quoad res autem in synodo tractandas, post emissam ab omnibus in prima sessione solemn! fidei professionem, de iis ex catholica doctrina agetur, quae ad religionem revelatam et Christi ecclesiam ‘referuntur adversus errores nostrorum temporum: tum vero de iis pertractabitur quae Christus ad hominum salutem efficiendam in sua ecclesia posuit, hoc eat, de hiérarchie primum ac regimine eccleaiae, deinde de iis quae šacri ministris commissa fuere, scilicet de praedicatione, de sacramentorum administratione, de cultu divino : succedet et de fructibus sanctificationis qui in Christi membra dimanant, quique sunt fructus pietatis et caritatis in omnibus, fructus perfectionis evangelicae in regularibus, fructus sanctimoniae sacwdotalis in cunctis clericis : ac statuetur demum de mediis promovendi institutionem ecclesiasticam et catholicam, deque ālii ad ecclesiasticam discipli nam spectantibus, prouti nobis et ooepiscopis nostris expedire in Domino videbitur.

Atque nt in tanti ponderi» negotio omnia fauste et e sententia succedant, et vota nostra, studia, concilia optatum exitum consequantur, adeamus oportet cum fiducia ad thronum gratiae, et auxilia necessaria ardentissimis precibus a patre luminum exposcamus, ut coelesti eius gratia illustrati, quae magis recta, magis utilia, magisque consentanea sancienda sint mentibus nostris perspecta fiant. Eapropter orationem de Spiritu sancto In missis omnibus quotidianis addendam usque ad synodi exitum, iubemua sacerdotibus omnibus archidioeoesis nostrae neo non dioecesis Buscoducensis, et ut jdem mandent epUcopi comprovinciales nostri in Domino ipsos hortamur. Volumus autem ut

' Bern. XXIV, *de rtf,* cap. S.

primo post pepeptâa. has^e Utterâs domjnieo dib, io paroehinHbn· omnibn· êoehaiu pruom «o···^'H»·vΛ®·^ôminn· l(e^ne«a vu de· Wymelen-

vo^atipnt· fcdwtam wWniter ·▪ »uggè«t» promatgatur ac vernaetil· lingua Melibua exporter, qui •imui excitandi et inflasmandrerant ad iuu prece· cum Mioatna aoeiandaa, ut^qqae ad£fioruui aaluten apeetantç pia religionaque aollicittidine. divina aàpirante gratia/constituer· 'valeamua, profectà îmo aaactaruip ovium fiant gaudia aetenra\. pastorum.

Quo <tero at cleri et populi fervor magi· ac magi» augeatur, hotuni etiam facimna ac ,fidq|i)baa praenuntiandum - praecipimus, Chrietixin terri· vf^ carium Romanum pontificem, .non modo optatiaaimamnpoatolicam benedictiotfcm,cpolçptifem omnium donqfum auspicem. nolu· noatriaqu^ suffrsganeia. *atqu·'omnibus.'illis qui ad aynodum^convenient.^ /clero et fidelibjur benignissime concessisse; verum etium impertiri dignatum eoae indulgentiam plenariam lucrandam \in di ultima Concilii, vicitendo eccloaiam cathcdralem. ibique orando pro fidei propbgaüone, et iuxta ment^n sanctitatis suae, ceteriaque servatis de iure servandis; quemadmodum nobis per litteras humanieaimu (Mmentiamp> fecti sacrae congregationis de Propaganda fide innotuit.

Edicimus tandem, ut boc indictionir concilii provincialis decretum, praedicta ratione promulgatum, atque ad valvas metropolitanae et uniuscuiusque cethedralia ecclesiae, ad interiorem tamen templorum partem affixum, perinde valeat, ae si omnibus et singulis ad quos pertinet personaliter denuntiatum exhibitumque ifuisyet.

Datum Buacoduci. in ^Xsto sancti lacobi apostoli. die 26 iulii, anno reparatae salutis bio>5.

+ loannes, ärcbiepiscopus Vltraiec^ensis.

11. Ca/a LOOUS SYXOD'ALII M

Epiocopi ordinarii.

Ulmus et revnius dominus loannea Zwijaen. archiepiscopua Ultraiectensia et métropolite, dioecesis Buscoducenais administrator apostolicus.

Illniue et rovinus dominua loannee Augustinus Peredis, episcopus Ruraemundensis.

Ulmus et revmus dominua Gerardus Petrus Wilrner. episcopus Harlemenaia.

Epioeopi aumliartt.

Ulmus et revmus dominus. lognnX van Genk.. epjscopus Adratensis in partibus infidelium, coadjutor et procurator ilimi et revihi domini loannis van Hooydoak, epicopi Bredani.

Ulmus et revmus dominua loannea Philibert!» Deppen, ep\scopus Sameneia in partibua infidelium, auxiliaria arehiepiaoopi in adminiatratione dioecesis Buscoduoensis.

Ulmus et revmue dominas Andreas Ignatius Bcbaepman, episcopus Eabmiensia in partibus infidelium, coadiutor archiepiscopi.

Epiteopi oicarii apottolid.

Ulmus e(revmus dominas Petrus Maria Vrancken,' episcopus Colophoniensis in partibus infidelium, vicarius apostolicus Bataviens» in India orientali Neerlandica.

Illtbus et revmus dominus Ioaues Fredericas Antonias Kistemaker, episcopus Uranopolitanas in partibus infidelium, vicarius apostolicua de Curaçao in India occidentali Neerlandica.

Ulmus et revmus dominus loannea Baptista Swinkels, electus episcopus Amorioosis in partibus infidelium, vicarius apostolicus de Surinam in India occidentali Neerlandica.

' Prodfaii pαpAlσταα.

berg, me^reter ganaralh ordiai· 8awt»e Cruci·.

RovAu. dominua-AMrianu· Hubertua Manni, »bbw feernenafr ordini^Praevonatratenaia.

Cauo^c» procureiaraa copituloriMt.

' Piurirfium reverendo·<domina· 'θόοΛ» Theodonis Schrijnen,-camerariae aecrerti» abtùi domini flostri. praepoaitua capituli cathedndia Ruraetnundenaia, jiaator dqbanua Venlobae.

PNmnjécn reverendtordofoin··loannea Henncue ÇoratenX praepositu^ capituji cathedc^lia llusco^ucensi·, parochus adjïaacàun Catharinam.Buacoduci.

Plurimuml reverendus dotpinu· Francisco· ^ntonius Hubertus Boermans. canonicus poenÿentiajius ecclesiae cathedralis Ruraemunden·!·. pastor decanus Wurthenaia.

Plurimum reverendo· dominus Wilhelmus Hen-ricus Antonius van Bijlevelt. protonotariu· apo·/atolicus ad honorem, canonicus g^leaise metro^olitanae 1'ltraioctensu, deaanus Nardonsis et parochus in Maaraaen.

Plurimum reverendo» dominua Theodorus Broth ver, camerarius supranumerarius aami domini nostri. caponici^l ecclesiae metropolitanae l ltraiecteneiB. decanus et parochua Arnhemii.

Plurimum /reverendos dominus Michael Theodoro· Timmermans, sacrae theologiae doctor, canonicus poenitentiarius ecclesiae cathvdr&lie Bu»ooduoensi·. decanus plebanu·.

Plurimum reverendus dominus Petrus loannea Werden, canonicus ecclesiae catholicae Bredanae. pastor ad Sanctam Cathannam Brcdae.

^'luntpum reveftndu» dominus Petrus Joannes Gabriel, canonicus ecclesiae catbedrails Brvdanae. iuris canonici licentiatus. professor sacrae theologiae et litterarum.

Plurimum reverendus dominus Theodoru» lo•epbus Hubertus Borrot, sacrae theologiae doctor, •sihi domini nostri cubicularius honorarius, canono us ecclesiae cathedralis llarlemensis. eccleaiae metropolitanae par. canonicus honorarius, decanus et pastor in Vogeiemsng.

Plurimum reverendus dominus Petrus Matthias Snickers, canonicus ecclesiae cathedralis Haricm^nsi·. minorj· seminarii regens.

/Vasndsr seetinarn.

Plisimum reverendus dominus Jacobus ('uvtvn. protonotariu» apostolicus ad honorem, canonic.» theologus ecclesiae cathedralis Buscoducensis, praeses seminarii episcopali·.

Plurimum 'reverendus dominus (^frnelius van Kinta, eanctitatia suae ab intimo cubiculo, cauoniêu eoeleaiae cathedral» Harlemeosis. praeeet aeminarii episcopalia.

Plurimum reverendae dominua Cornelius van der Veekan, canonicus theologus capituli cathedralie Bredani, praeeea eaminarii epiacopalia.

Plurimum reverendi» dominua Franaiecua Petrua aa de Burgt, caaonicua theologi» eccleaiae metropolitaaae Ultraiecteaaia, praeeea seminarii arehiepiacopalia, examinator proaynodalis.

Plurimum reverendae dominus Petrua loannee Hoefaagels, canonicae theologi» eccleaiae cathedral» Raraemundenaia, praeeea aeminarii episcopalia, examinator proaynodalia.

Suptrior^t ordinum.

Admodum reverendae donrinue Auguatinua Henriet, societatis leau. praepositus provinciae Neerlaadiae.

Admodum reverendaayfratej Michael von der Maxen. fratrum Minorum rniniatelruprpvincielie.

Admodum reverendus, frater ^Augustinus van -l'den. commieaariiu generalis ordinisOirmelitarutn calceatbrum et prior convtfatue Baxmerae.

Admodum reverendin frater Thomas van der r^iïïLijden, peior provincialis sacri ordinis fratrum Praedicatorum.

Admodum' reverendus Antonius Konings. congregationis asdd Ke^eniptoris in Hotiandia superior provincialia.

Admodunrfreveren ius Maria Francisco· Salcsiua de Reer. superior generali congregationis Ixatrûm 'beatae Mariae ■virginis'matris Misericordiae.

«Λ/. (ZK/lti *AD SESS1OXKS.*

Tstfr *tHpqti eol.* 35-4-4.

ÎV.^ARIA DECRETA AD SY.M>DI M SHAïa/i lA.

Norma oelebrationAs oonoUU.

i loanne». Dei et apostolicae'•«edi» gratia archi episcopus l Ĥraiectenei! provinciae UltraiectCusis metropolita. dioeoesis Ruscoducensis administrator apoMtolicua etc., salutem in Domino?

Communi consilio et ascensu revmorum episco porugn comprovincialium, patuimus et mandamus. m pertractandis rebus sym ibus sequentem normam servari.

1. Ut maturae deliberationi decreta conqilii •ubiieiantur, quadruplicis speciei conventus erunt. congregationes videlicet particulares, congregationes generales, congregationes privatae, et sessiones •olemnes.

Congregationes particulares'(etiam commissiones et sectiones dictae) ex certo synodalium numero compdhuntyr. Singulae partem decretorum expendunt et discutiunt. Praesidet episcopus, cui adiuogitur vice-praeses et notarius. Quisque synodalis intéresse debet sectioni, cui adseriptus eat.

Congregatio generalis coetu· eet. ad quem patres omnes ceterique synodi socii convenire tenentur. Praeside metropolita, in ea proponuntur et discutiuntur decreta, quae in congregationibus particularibus examinata sunt.

Congregationes privatae, in quibus patres concilii inter se deliberant, destinatae sunt ut, perspectis observationibus congregationum particularium et generalium, definiatur quid statuendum sit.

Sessiones inserviunt, ut solemniter legantur decreta. utque aolemni modo excipiantur vota patrum, iis adesse debent omnes quotquot ad synodum vocati fuerunt.

Congregationes et sessione· habebuntur diebus et horis a metropolita determinandis.

2. Ordo in seMionibus adhibendus a pontificali et caeremoniali Romano descriptus eat; qui propterea in omnibus, quatenus speciales loci ac temporis circumstantiae permittunt, observabitur. Quo ordine congregationes particulares et generales habendae aint. peculiaris schedula indicabit

3. Quod ad deliberationem in congregationibus, attinet, cura unicuique sit. ut multa diligentia' praeparatu· accedat. Plena cuique libertas relinquetur animadvertendi circa decreta, quodeumque sibi utile et opportunum visum fuerit Sincero usque animo, omni cum caritate ut modestia quaestiones agitentur, ita nt vanis diaceptationibu· locus praecidatur et importunis animi motibus non impediatur recta rerum aestimatio.

qpum necessarium imprimis sit. ut clara et perspicua ratione proferantur quae quis animadvertenda esse duxerit, nec non de factis observationibus abcurataą patribus conetai idcireti ea. quae in xoncilìi conaiitutionea quia optaverit notare. rediget brevi compendio, loigua latina conacripto. ad propositionem bene.articul^am. additif argunientia pro ea militantibua. Scriptam schedulam porriget notario vel ppaeeidi congregationia. Propositionis et. argumentorum oralia expoaityr atque diacuaaio fier^poteat vel vernaculo vel latino aertnontl prout cuique magia ptacperit.

^Jna sufFragii deciaivi competit episcopia ordi-,· ettiia provinciae. Ppocuratores ordinariorum légitimé absentium pariari jocem deciaivam habent. Placuit insupbv patribus concedere cuOragiutu do Cisivum <<piac^pia auxiliaribus provincial. J'eleri synodale» vüju^n consukativum exercent

5. Immediate ρο·χ metropolitan!. Concilii prae•idbm. locum in synodo occupant episçs^h ordinarii, unusquisque iuxta ordineçs consecrationis. rDeinde epicopi auxiliafe».. atque his subséquentes revmi vicrtrii apostoli^ synodale» honorant, omnea eorundum tempus promotionis. Succedunt praelati regulare^ usum ihitrne ĥabente praedicto ordine. (Quoties vero capitulum cathedralo^ancti loannis collegialiter synodo intervenit, praelati regulare» poat capitulum assidçpt et procedunt). Sequuntur praepositi capttuiorum cathedralium. iuxta tempus consecrationi» proprii antistitis ; deinde, eodem illo ordine, deputati reliqui a capitulis cathedralibus Tandem praesides seminariorum, «postremo superiores ordinum ; omnea observato promotioni» tempore.

6. In congregationibus generalibus, episcopi induti erunt rochettô et mossetta; metropolit^ stola insuper rubei colone; synodales ceteri, saeculares veste talari? regdlares habitu ordinis.

7.-^Inchoabuntur congregationes oratione *Adsvmus*, a praeside vel alio episcopo ad hoc invitato recitanda. Finiuntur oratione Drw csmm «mmrtcordias, a praeside vel alio antistite dicenda : cui aubiungunt omnes antiphonam beatae Mariae virginis *Sub* tuam *prattidium.* addit praeses Ora pro *nobi»,* efc concludit oratione *Gratiam tuam.*

t loanne·. metropolita l ltraiecter.sis l.

Ordo ad congregation·· partioulare·.

1. Inchoat illmtss praeses congregationem oratione «XdsMIMM.

2. Compendiaria per notarium legitur^-relatio praecedentis congregationi» particularis.

3. lubente revino praeside, praelectio fit primi capiti· e serie decretorum, de quibus deliberandum est

4. Invitat ilbhus praeses consultores, ut quae notanda censuorint in praelectum decretum, palam proferant, observata methodo praescripta in norma celebrationis concilii sub n. 3.

φ. Completa discussione primi praelecti capitis, eodem modo pertractantur sequentia capita.

6. Coetui finem imponit reverendus praeses indicendo diem et horam sequentis congregationis particularia et recitando praescripta· preces.

Ordo ad oongrsgationa· general··.

1. Incipit illmus praeses conventum oratione Jdswmu·.

2. Promotor, cum necesse fuerit, insistit, ut legatur decretum et sponsio detur de servando ■ilentio et restituendis decreti». Quod.. iubente metropolita. peragitur.

l Eadem Ɨatios magnis. ʛaa« neqnuutar. decreta »ab•cribuatar.

3. Deinde instat promoter, ut notarius legat relationem compendiariam praecedentis congregationis generalis.

4. Facta relatione, promoter, insistit^ ut man dante illiho praeside, yecretarius legat scriptae obseKrationes respectivae congregationis particularis.

5. Jnritarftur synodales a métropolite, ut quae notanda penSuerint in . titulos decretorum, quae modo deliberationi subiiciuuter. vfil in notationes congregationis particularis, servata prseqcripta nonna, palam conferant.

6. Finita deliberatione, illmus metropolita patres interrogat, an plaoeat<nem (mponere congregationi.

7. Tandem promoter insisfitT ut ab illino praeside dies'et hora determinetur, sequentisf »olemnis sessionis.

8. Quo farcto, congregatio absolvitur consuetis precibus.

Dvcretem *dt tervando nÙqntù* et rsstitueadis ftaMi

Cum statuta concilii provincialis, antequam pro mulgentur. transmitti iusserit Sixtus V ad saetam congregationem concilii Tridentini. ut ab ea ex pendantur, et quae forte ementfanda sint, corrigantur. pronum eat inde ipferre, conveniens maxime esse, ut? donec sancta sedes decreta concilii recognoverit, fuerintque postea ab episcopis ordinariis promulgata, alto religiosoque siléAlo tegantur.

Facile insuper et illud percipitur, recti bonique leges exigere, ut via praecludatur divulgationi eorum, quae in synodi congregationibus acta et dicta fuerint. Variis quippe diversisque incommodis ansa praeberetur, si quae in secreti» comitii» quis proposuerit, si argumenta quaty adhibuit. ratiocinandi mndui/ quo usus est. Yesp^ns» quae data fuerunt, aliis non, «ynodalibus, sive clericis sive laici». revelari libere possent et revelarentur.

Propterea. de consilio et consensu revmorutn patrum comprovincialium, decernimus, ut in ultima congregatione generali statuta concilii restituantur; in prima autem congregatione praeparatoria synodales. a metropolita interrogati, spondeant, se de tenore decretorum, donec recognita et promulgata fuerint, nihil divulgaturos; de ii» vero omnibus, quae/in congregationibus peragentur, perpetuum et ansolutum servaturos esse silentium. Quam sponsionem postea in sessionibus et congregationibus emittere tenebuntur, qui ad eas admissi huic obligationi nondum satisfecerint.

Decrrtwm de concilii ð/^csaliba

Quoniam, iuxta monitum caeremonialis episcoporum. officiales necessarii deputandi sunt in couciliii. ut scilicet cuncta recte ordine et optata dignitate peragantur, de consilio et assensu revmorum patrum, quosdxh synodales ad varia officialium munera seligere decrevimus. Constituimus itaque

1. Praefectum hospitiorum plurimam reverendum dominum 1. H. Coretena, capituli ecclesiae cathedralis Buecoducensia praepositum.

2. Concilii promotorem /reverendum admodum patrem A. Henriet, societatis lesu superiorem provincialem^

3. Secretarium : plurimum reverendum dominum F. P. van de Burgt; ecclesiae metropoditanae Ultra iectensis canonicum, seminarii archiépiscopal!» praesidem.

4. Lectores in singulis congregationibus generalibus nominabuntur.

5. Notarium plurimum reverendum dominum C. van Kinta, ecclesiae cathedralis Harlemensis canonicum seminarii episcopalia praesidem.

6. Caeremoniarium plurimum reverendum dominum C. van der Veeken, eceleaUe oa^mdralia Bredaaae canonicum, seminarii episcopalis praestem.

7. Indicem querelarum et excusationum ; plurimum reverendum dominum C. TWkhrijnen, capituli ecclesiae catijylralis Ruraemundensis praepositum ; et plurimum reverendum dominum 1. Cuyten, ecclesiae cathedralis Buscoducensi» canonicam, seminarii episcopalis praesident.

8. Concionatorea : plurimum revëreodum num T. I. II. Borret, ecclesiae catbedralis Harlemehsis canonicum; reverendum adkiodum patrenvz .A. H. Konings, congregationis serai Redemptoris superiorem provincialem; plurimum reverendum dominum T. Brouyer. ecclesiae^ metropolitans^ Ultrgiectensis canonicum.

Instructio officialium- oonollil.

1. Hania praefecti hespltiaram.

Omnem adbibet diligentiam, ut clerici, ad nodgm venientes, hoaeetis ^excipiantur hospitiis, aut divarsoriax in civitate inveniant, eorum statui congruentia.

i. Manta prsmstsris·

Promoter, Cuius munus est. urgere actione^ t»vnodales, seu insistere. Ut omnia, quae in synodo agenda sunt, celeriter et fructuose perficiantur. in primis in sessionibus et congregationibus generalibus, quoties propter accessum novorum synodalium requiritur, ilhnum praesidem rogat, mandare velit, ut legatur decretum et promissio fiat de servindo silentio; deindet ut legatur relatio praecedentis congregationis generalis cum animadversionibus propositi» in particulari congregatione. Postea petit et insistit, ut pergatur ad deliberationem et decreta legantur, ad qnae spectant observati nes.

In sessionibus, tempore opportuno instat, i t praelegantur decreta et sequens ludicetur solemnis sessio. Praeterea, in prima et ultima sessione, insistit, ut mandante metropolita singuli synodale.» nomir»tim vocentur. Tandem, in congregationibus generalibus et.sessionibus. notarium invitat, ut de iis. quae gesta sunt, instrumentum conficiat.

Postremo, in fine ultimae congregationis, de. reta restituenda colligit redditque illm« metropnhtav.

t. Maala secretarii.

Ad secretarium spectat, primo, curare ut pridie quam synodus inchoetur et aliqua sessio habeatur, futurae sessiniu edictum affigatur valvis ecclesiae, secundo. Id urima et ultima sessione nominarim vocare omnes,lqui ad synodum accedere debuerunt; tertio, legere vina cum sociis, quae in congregationibus generalibus et in sessionibus legenda sunt : quarto, in sessionibus patres interrogare. „an praelecta decreta placeant. atque responsum deferre ad métropolitain.

4. Maaia notarii·

Qui constitutes est notarius principalis, absentes a sessionibus et congregationibus genentiibus notat; singulorum, qui fidei professionem emittunt, nomina scribit; comitatur secretarium patres interrogantem an placeant decreta: et in fine cuiuslibet congregationis generalia et sessionis, rogatus -a promoters, ut de iis, quae gesta sunt, instrumentum conficiat, respondet se facturum. Confectum instrumentum praesidi subscribendum offert.

Notarii sectibnum nomina absentium a congregatione particulari scribunt ; allatas ^excusationes praesidi commissionis renuntiant: praelegenda in sectione legunt ; actorum in congregatione particulari instrumentum faciunt, et praesidi sectionis subscribendum çxhibent.

3. Maala aacMrl nssrsLsalsrass.

Caram habet, at in proceMionibga, in misa solemni et F seasionibas. omni aecundutn pontificali· et eaaraasonialis Romani peaeacript debito rit», cultu et maieatate fiant

«. lenia indice· gaaMara· et exenaatiena·.

Deputantur iufilce·, ut, contingente caau, criminale· querela et civile· lite· audiant, ac summario iudicie de· utpiaque calais .sententiam proferant •<Ad eosdem (udicea pertinet, quaestiones circa ordinem sedendi seu praecedendi inter congregato forte excitatas, brevi manu, ut dici «olet, ita componere, ut nulli praeiudicitim inferatur: ad eos pariter deferendae sunt excusationes eorum, qui ad •ynodum non accesserunt. vel nondum completo concilio abire desiderantl.

Decretïm dé inchoanda tynodo.

In nomine sanctae et individuae Trinitati·, P»trie ef'Filii et Spiritu· sancti.

Nos loannes Zwijsen. archiepiscopue Ultraiecten s provinciae Ultraieetenais metropolita etc.

Invocato divino nomine, implorata Dei genitricis intercessione, ad maiorem gloriam Dei omnipotentis, ad laudem beatissimae virginis Mariae sine labe conceptae, et sancti losephi Deiparae sponsi, in honorem sancti Petri, principis apostolorum, sanctorum dioecesium nostrae provinciae patronorum, ad utilitatem cleri et populi, do consilio consensu revmorum episcoporum comprovincialium. decernimus et declaramus, concilium provinciale metropolitans nostra auctoritate indictum et convocatum, hae ipsa die .25 'septembris incipere et inceptum esae.

Decretum de emittenda proreteione Jidei.

Semper in ecclesia Dei haec disciplina, mguit. ut patre ad sacra comitia coeuntes, se eirtKulicam fidem profiteri, et praecedentia oecumenieA concilia recipere ac adnHttere, publice protesrafentur. Ad haec, sacrosancta Tridentina synpdu praecipit ..omnibus, qui de iure vel consuetudine synodo provinciali intéressé debent, ut in ip prima aynodo provinciali ea omnia et singula, quae ab hac sancta synodo definita et statuts] sunt, palam recipiant, nec non veram obedientiam summo Romano pontifici spondeant et profiteantur, simulque haereses omnes, a sacria canonibus et generalibus conciliis, praesertimque ab · hac eadem, synodo damnatas. publice detestentur et anathematiaent Nullam tamen specialem fidei formulam eum in finem adornavit Tridentinum concilium. Cum autem in formula, quam postea concinnavit Pius IV alia non contineantur, praeter illa, quae Tridentinum •peciatim exprimenda praecepit, merito decisum fuit, illam ab omnibus ease adbibendam, qui Tridentini decreto obstringuntur ad fidei professionem Quare decernimus et mandamus, ut quicumque ad coetum synodalem convenerunt, modo ueitato fidei professionem emittant iuxta formam a Pio IV praescriptam.

Decretum dé mom *afferendo praeiudicio.*

Ne. ex edicto convocationis a< concilium, aut ex statuto ordine sedendi, vel ex aliqua cuiusquam actione in synodo^ quaestiones futuris temporibus oriantur de acquisito vel amisso iure aut ppvilegio, decernimus et declaramus, quod nulli propterea praeiudicium generetur, aut novum aliquod ius acquiratur.

' I'I. Beaed. XJV. *l>e tyn..* lib. IV. cap. 1 et il.
• Cf. Bened. XIV. *De ryn..* lib. IV. cap. 2.

Deerat g»<Wo *muendi.*

Quoniam opua, ad quod accingimur. gravissima et sacratissima religionis negotia complectitur, vires autem humanae haud pares sunt, ut ea, quae sunt Dei, prout oportet, perficiant; eapropter ^tatùimua. omnes et singulos, qui ad synodum accesserunt. maxima, qua valemus, affectione et instantia monendos esse, prouti in Domino monemus, ut. dum sacris concilii laboribus cursa impendunt, abundantes- sint in' omni operi? bono. Precibus et sacrifitiuT ieiuniis et ^eleemosynis posttriemus a Deo; ut d& fio^ik assistricem sapientiam, ut mittat illam de coelis sanctis edis, ac nobiscum sit et laboret. Sic quippe, miserante· Domino, contingat, ut scientes\quid acceptem, sit apud Deum, tum ^prbo tum «χβιηρ'Ιο corrigamus segsitas eorunr^qjn eunt in terris.et quae Deo placent, doceamus homines.

Dtcrtrif·· *de no· dieeedendo.*

Revmoa episcopos, coneilii patres, qui nobiscum congregati sunt, enixe in Domino hortamur, ne priusquam modo consueto conventus synodalh dimissus fuerit, discedant, niai forte legitima urgeneque ratio, a nobis dijudicanda et approbanda. exoriatur. Si quis propteren veniam abeundi rej ceperit, idoneum procuratorem deputare tenebitur, qui décréta concilii suo et antistitis sui nomine suscipiat eisUcmque subscribat.

('iteris concilii sociis in virtute sanctae obedientiae prohibemus, quominus ante finem concilii recedant, nisi causa discessus a iudicibue querelarum et excusationum cognita et a nobis comprobata fuerit.

Decretum dé eubecribendo nyaodo.

Ordinant et praecipiunt sanctiones ecclesiasticae, in conciliorum provincialium celebratione syn andae. ut ea quae communi patrum assensu constituta et definita fuerunt, singulorum patrum subscriptione firmentur. Adhortamur itaque singulos huiua concilii patres, ut sectindutn ordinem statutum sfl altare accedant et uobiscum manu propria subscribant concilii decretis.

Decretum dé proximo concilio protancialt.

Antiquissimus ecclesiae mos e^t. ut antequam synodua provincialis absolvatur, sequentis concilii indicetur celebratio. Cupiente· in omnibus venerandae traditioùis vestigia premere, quemadmodum inde ab initio synodi mens nostra fuit, de consilio et consensu revtnoruin patrum decernimus et ordinamus, proximum concilium provinciale elapsis a praesenti synodo tribue anuis. id est. anno 1868. implorata praevie sanctae sedis apostolicae venia, indicendum et convocandum esse. Quod si tempore statuto svnodus provincialis non habeatur. episcopi ordinarii, facto verbo cum senio, ad métropolitain convenient, quemadmodum titulo II. cap. 4. praesentis synodi decretum est.

Decretum dé finiendo concilio.

Singulari divinae clementiae favore pretiosum nobis contigit privilegium convocandi, celebrandi feliciterque ad exitum deducendi synodum provincialem. in qua unanimi patrum suffragio et salutaribus synodalium consiliis atatutÿ eunt de fide, de moribus, de disciplina, quae pro temporum nostrorum indigentiis sancienda in Domino videbantur. Summas Deo optimo maximo gratias referentes pro universis beneficiis, quae durante svnodo nobis omnibus conferre dignatu eat. de consensu revmorum patrum decernimus et declaramus, ad laudem Dei omnipotenti·, huic primo provinciae Ultraieetenais concilio finem imponi et iam impositum esse.

I·.'AX TA CONGREGATIONEM GEXERALIVM XT SESSIONUM

[Excerpt».]

Secundum ordinem praestitutum. habitae sunt congregatione» generale· in· eodclevi maiori domus pastoralis pardbhiae Bancti loannis, diebus *34,* 26, 28 septembris et I octobri», 'sesiiones raro dieblu 25, 27, 29 et 4 octobri· in eathedrali Busooducensi. [in! congregatione] post allocutionem, illihu· praeees coetui annuntiavit, liter»· procuratorie» omne» rite exanjinata· fuisse. universos propterea deputatp· .récipi inter concilii socio· . . . [Dein] notifioavit, S,-de consensu episcoporum ordinariorum iua suffrpgii decisivi collatum fuisae episcopis auxiliaribus provinciae. Haec cum peracta eaaent, métropolite exposuit, quibua de. causis fieri soleret, ut universus synodslium coetu· diatribuatUr in sectiones •eu congregatTbnes particulare», et con.ectum pro praesenti synodo e^rum congregationum indicem publicavit. [In II sessione^ ad exemplum Tridentini concilii, sesaione 25. lectio [parti·] decretorum in sequentem diem, hanc eandem sessionem continuando, dilata eat. Sermones habiti aunt in prima sessione a plurimum reverendo domino Borret, de ^neinorabili facto restauratae post saecula synodi provincialia et de maximi· commodis conciliorum, necnon de damnis, quae ex eorum neglectu oriuntur; in abeunda session^ ah admodum reverendo patre Konings de libertate ecclesiae, qua in. regno Neerlandiae catholici fruuntur: et vespere *4* Octobris ad populum.

ACCLAMATIONES.

Acd. Sempiterno Omnipotenti Deo, uni et trino, laus et adoratio, honor ac gloria ab omni creatura in perpetua» aeternitate».

Rasp. Amen, amen. Laudemua, glorificemus et superexaltemus eum nn saecula.

Acd. Deo ac salvatori nostro lesu Christo, regi regum et domino dominantium, omne genu flectatur. et adorent eum omnes tribus terrae.

Rttp. Adoramus te. Christe, et benedicimus tibi, qui es super dmnia Deus benedictus in saecula.

Acci. Gloriosissimae coelorum reginae, virgini deiparae, sine labe conceptae, dulcissimae Christianorum matri, laua et cultus perennia.

Rttp. Tu laetitia Israel, tu honorificentia populi nostri, monstra te esae matrem, et intercede pro nobis.

Acd. Beatissimo patri ac domino nostro Pio papae IX,' Christi in terri· vicario, pastorum pastori. episcopalia hiérarchisé in provincia nostra instauratori, auxilium de sancto, gaudium in pace, multi anni et aeterna memoria.

Rttp. Multi anni et aeterna memoria. Dominus conservet eum et vivificet eum, et beatum faciat in terra, et non tradat eum in animam inimicorum eius.

Acd- Vigilantqpimo arehiepiaeopo et metropolitan loanni, primo post saecula in provincia nostra huiua synodi auctori et praeaidi, cum multis annis magnae gratiae, grati grege» et gaudia aeterna pastorum.

Rttp. Dilectum nobia antistitem. Domine, pro tna pietate din sospitem serva, tecumque in aeterne beatitate corona.

Acci. Revmia episcopi», synodi huius patribus, gratiarum actio, merces copiosa laborum et felix ad ecclesias suas reditus.

Resp. Sapientiuim» fidei ac moram magistris, grAliae et merce» magna nimis.

Acd. Revftis epiacopia, vicarii· apostolicis, indefessis apud transmarina»'gentes fidei prdoconibus, salui et-benedictio.

Rup. Quam apeoioei pede· eVangelixantium paoem, evangolisantinqn bona.

Acd. Venerabilibus abbatibus, dignitariis et citnobicia, atque universis ecclesiasticis' viris, rtecularibus ae regularibus. qui in partem laborum suorum d patribus in hac synodo vocati sunt, gratia et merce» plurima·

Essp. Confirma hoc, Deus, quod\operatua ee in nobis, et dirige gressus nostros in viam pacis.

Acd. Omnibus huius provinciae utrimque cleri sacerdotibus ac universo populo fideli, salus et.di-·» vinarum gratihram abundantia.

Rasp. Praetende, Domine, super famulos tuos spiritthm gratiae salutaris, et perpetuum eia rorem tuae Joqnçdictionis infunde.

Acd. Civitati ac populo hospitali Buscoducensi gratiae et pax. 'dulcissimae matri· tutela, et diuturna prosperitas.

Rasp. Salva. Domine, populum,tuum, et benedic haereditati tuae. Amen, amen.

Dein patres accesserunt ad osculum pacis a métropolite accipiendum. Tandem archiepisoopus gratissimi animi setisa synodalibus pandit, et quaecumque sint fausta, quaecumque bona a Domino apprecatus est.

Omnibus sic peractis, coetus conciliaris ritu processional) in sacristiam recessit

VI. ACTA SYNODI CELEBRATIONEM SUBSECUTA.

L Xpiatola sacrae oongregationla d» Propaganda fide ad reverendum patrem dominum arohtoplaoopum Ultral»ot»n»em, d» recognition· aotorum »t decretorum synodi.

Ulme et revme domine.

In generalibus comitiis habitis die 18 iunii, sacrum consilium Christiano nomini propagando acta et statuta synodi Ultraiectenais nuper Buscoduci. te praeside, celebratae examinanda suscepit. Ac primo quidem cum etninentiasimis patribus ea considerate perpendissent, non potuerunt quin diligentem in fide exponenda curam, sollertem adversus recentiores errores declarationem, summam denique in confirmanda disciplina prudentiam commendarent, adeoque insignem pastonftn erga dominicum gregem sibi commissum sollicitudinem summis laudibus extollerent. Easdem etiam ordinationes et statuta, si paucas, correctiones atque animadversiones excipias, quas hac mea epistola amplitudini tuae significo, recognoverunt, atque ab omnibus inviolabiliter asservari mandarunt ... ».

Porro eum patres in eadem synodo congregati supplicandum ssmo domino nostro proposuissent nt, cum provinciale concilium, attentis regionum illarum difficultatibus tempore a iure statuto haberi non possit, lioeat episcopia ad métropolitain oonvenire. ut d» tebus ecclesiae pertractent itemque ubi synodus diocoesana iisdem de cauris non celebretur, singuli antiitit·» capitulum aliosque viros scientia ac pietate spectatos ad eundem finem convocare possint, sanctitas sua episcoporum iroto annuit, perdurantibus in Neerlandia praesentibus Christianae rei difficultatibus, uti ex alligato decreto manifestum est.

Praeterea, etai ex capite 4 tituli IX, diversam methodum in parochiarum collatione adhiberi pateat ab ea quam, ad sensum Tridentini decreti ', decla-

1 Tituli II. cap. 4.
' Sm XXIV, cap. 18. de *rtf.*

rarunt surimi pontifices Clemens XI, 'per-.literas sacrae>congregationis>Concilii die 10 lanuarii 1821? et Benedictu 11V, constitutione Oan Uhad, di 14 oetobris 1748, nihilominus ominsntissimt patres attentis peculiaribus Neerlandiae circumstantiis, methodi hactenus adhibitae continuationem, facto verbo cum sapio et donec aliter a sancta sede disponatur, permitti posse existimarunt. Porro sanctitas sua sententiae sacrae congregationis benigne accessit.

Quae cum ita sint, tuae nunc erunt partes ut. iuxta correctione et animadversiones quas innui, "eorundem ddfiretorum volumerf"complementum accipiat. . . Quae ubi perfeceris ac in publicam.lucèm acta et decreta edi curaveris, duo exemplaria ad sacram congregationem dare non praetermittes. Post haec Deum precor ut te diu sospitem" incolumem servet.

Amplitudinis tuae ad. officia paratissimus;

fBign. erat.) AI. cardinatis Barnabe, praefectus.
(.Sign, eratj H. Capalti. secretaries.

Romae, ex aedibus sacrae congregationis de Propaganda fidb. die 19 iulii 186«.

Reverendo patri domino loanni Zwijsen. archiepiscopo Ultraiectensi.

S. Deoretum
sacrae congregationis de Propaganda fide,
circa acta et decreta synodi.

Postquam constituta a sanctae memoriae Paulo IV ecclesiastica Neerlandiae provincia prima Ultraiectcnsis prdvineialis synodus anno 1565 habita fuerat, adeo miserandum in modum, grassante calviniana haeresi. religionis statue in iis regionibus subverti coepit, ut, occisis eiectisve pastoribus, catholicoque nomine pene intermortuo, nulla sive ecclesiasticae disciplinae constabiliendae, sive celebrandis ad id conciliis ratio plane superfuerit. Verum ubi primum a ssfiio domino nostro Pio divina providentia papa IX in eodem Hollandiae ac Brabantiae regno ordinariorum episcoporum hiérarchie, de apostoiicae auctoritatis amplitudine iterum suscitata est, nihil ipsi potius fuit quam ut eosdem pastores ad eam sollicitudinem ac studium hortaretur, quo catholicam religionem magis in dies roborari, laetiusque Horescere curarent: decernentes oa quae ad iuris communis exeeutionem disciplinamque confirmandam pertinerent.

Itaque, cum nuper reverendus pater dominus archiepiscopus Ultraiectensi·. ceterique episcopi •uffraganei Neerlandicaeprovinciae, impensis sanctitatis suae votis obsequentes, pro salubri directione suarum ecclesiarum, divinique cultus augmento et populorum sibi commissorum salute, summorum quoque pontificum et concilii Tridentini decretis inhaerentes, synodo provinciali celebrata, plure· ordinationes ac statuta ediderint, eaque ut examini subjicerentur ad sacram congregationem de Propaganda fide transmiserint: eadem sacra congregatio, in generati conventu habito die 18 iuuii 1866, curam et sollicitudinem archieprioopi et episcoporum praedictorum circa fidele· sibi commissos plurimum in Domino commendans, eiusmodi ordinatione· et statuta diligenti perquisition· adhibita expendit, paucisque exceptis correctionibus atque animadversionibus, quas in adiocta epistola tussit eidem archiepiscopo significari, eadem summis laudibus prosecuta est, atque in eum finem ut afi omnibus ad quos spectat inviolabiliter observentur recognovit.

Quam sacrae congregationis sententiam cum subscriptus eiusdem sacrae congregationis secretariua ssnpi domino nostro, in audientia habita die j iuiii eiusdem anni retulisspt, sanctitas sua in omnibus probavit, saque de causa decretum hoc bxpediri^iussitf

Loan T Mjillt- AI. cardinetis Barnabe, praefectus.
H.-Capalti. secretanus.

Datum Romae, ex aedibus dictae sacrae congregationis do Propaganda fide, die Kfwlii 1866.

■acta· oongregationl» de Propacanda ad·,
circa synodum provincnrien^et dioeceeanam
Celebrandam.

Cum reverendus paterdominus archiepistopus. Ultraiectensis. aliiqùe Neerlandiae episcopi in pro' vinciali synodo congregati '. attenlta difficultate cogendi concilia illis ip regionibus, proponendum iudicassent, ut c\im provinqialis.synodus tempore a iure statuto baberi nequeat, episcopi huiusmfldi defectum supplere possint, ad metropo^tam opn, veniendo ut de ecclesiasticis negotiis pertractent ftotnque ubi synodus dioeeesana non possit celebrari. eid^m defectui occurrant singuli antistites, capitulum aliosque viros scientia ac pietate spectatos ad eundem finem convocando: sacra congregatio de Propaganda fide, in generalibus comitiis, habitis die 18 mensis iunii. propositione syviodi diligenter considerata, eidem suffragio suo adrtipulata est. ac senio domino nostro supplicandum censuit, ut episcoporum voto benigne pro nunc assentiri dignaretur.

Quam sacrae congregationis sententiam eum infrarcriptus sacrae congregationis secrotarius eidenj mthoodomino nostro in audientia habita di»· l iulii retulisset, eanetitas sua benigne probavit.

Loetu z ngiUt. AI- cardinalis Barnubo, praefectu.-.
H. Capalti. secretanus.

Datum Romae..'ex aedibus dictae sacrae congregationis de Propaganda fide, die 16 iulii 1H66.

4. Littera· illustrissima· archleplaoopl metropolis··, quibus sots st deoreta synodi provincialis promulgantur.

loannes. Dei et apostoiicae sedis gratia archiepiscopus Ultraiectensi· etc. et.·.

Rvmis fratribus episcopis, venerabilibus capitulis metropolitano et cathedralibus. decanis, parochis, praepositis et superioribus regularibus, ceterisque nostrae provinciae personis eeclesiastihis. laicisque fidelibus, salutem in Domino.

Quod vehementer in votis erat, post inetauratam m nostris regionibus a summo pontifice Pio IX. qui ecclesiae gubernacula gloriosissime tefiet. Vqdinarîam episcoporum hierarchiam. licuit nobis, nulla certe nostra, unius at vero Dei coelesti ope virtuteque adiutis, primam ab eo laetissimae memoriae eventu provincialem aynodum Ultraiectenägm superiore anno indicere ac celebrare. Nihil •ane potius pastoralis nostra sollicitudo habuerat, ex quo erecta denuo metropolitans sedes adaignata nobis fuit: nihil porro etiam-iucundius, nihil magis faustum contingere nobis poterat.

Equidem non pauca eunt nec parvi .ponderis quae ad Dei gloriam animarumque salutem promovendam. initis consiliis cunx venerabilibus viostris in episcopatu fratribus ac matury multorum deliberatione rite omnibus perpensis, pro muneris nostri episcopalis officio, peragenda in ea svnodo ac decernenda censuimu.·. Quo sana professionis catholicae doctrina a maioribus accepta inter

1 Tit. II, v. 4, de et/8.

fideles curae noitrae commisso· inviolata servetur, in tantis, aetatis, praesertim poistrae, âontra religionem panctam Deique etèjleaiam monstrqsis'opiuionum portentis, solliciti plane fuimus indhclinabilem fidei regulam demoostqtre,.doctrinam de vgra Christa,eoclesia tradere, inconcussa eiusdem' eccWaiae dâgmata identidem exponere. Quoad ecclesiasticam mutem disciplinam-, nihH omisimus.quod necessarium oppogtUnumque vjderetur ad salutis media dighe, dispensanda, sacrorumque minijferiorum officia recte exercenda, ad qleri sanctimoniam, doctamqUe institutioqem fovendam, ad morum honestatem ,pietatemque in populo' excitandam, ad /divini Cqltus splendorem et dignitatem Jtugepdam. Atque illud in hisce cnravifnus sedulo, ut. prouti,-iyixta iuri» communis Içgés, regiminis ecclesiastici forma^peXes no» .restituis, fuit, ita etiam ad^arundem legum praescriptum, omnl^ exigerentur ac praestarentur,

Pandere, itaque non dubitamus. fpucUis ex celebrata -synodo .pro universa ecclesiastica provincia copiosisaimos nobis, Deo benedicente.tapolliceri. Et hnl-c quidem firmissima apes eo maior et gratior evadit, quo magis antiquqm et solemne habuiufus ini' iis omnibus, -quae docuimus statuimusque, Rnmanam ecclesiam, omnium ecclesiarum matreip et magiatrmn; ducem sequi, et quo plenior fuit ilia. quam omnes in synodo publice professi sumus ^uculentecque obtestati, erga Petri cathedram reverentia et concordissima adhaesio. Non modo enim maiorem eo ipso synodi decreta sib^ vindicant vim et auctoritatem, sed insuper ubi integra ac immota manet observantia et submissio in sedem principem, quae unitatis origo est ac fundamentum, cetera quoque bona, quae Christus eccleMise suae super firmam petram aedificatae abundanter largitur, deesse non possunt.

Quod rep nostram iam jero respicit, quae acta decretaque omhiaHn^ipso- provinciali concilio τηΊ nobis, una'cum venerabilibus fratribus episcopis. fuit auspicatissime condere tributum atque praefinire; ea, religiosa veneratione, velut apprime nostrum noveramus, utque traditum est lege lata in summorum pontificum constitutionibus, supremo ipsius apostolicae sedis arbitrio recognoscenda subiicere properavimus. Cumque eadem expensa XeVisa ruraus ad Jios transmittenda ##\us pater, dispbsuerit, idtn nihil nos rqtinet'quominbs illa tamquam prbvinciae leges, nulla mora interposita, nota faciamus. Quare, impjprato diviiio^ 'nuArine.^eUlssimae Mariae vi^giiüasine labe originali cônoeptae et «mitium sanmoriim patrocieto, ad Maiorem "Bèi .laudem eChunorem, praefati concilii nostri provincialis TTHpaLectensis decreta in volumen'apposite édita, et prduti a sancta se'de recognita fuere, per -praesentes litteras aubt-oritate nostrametropolitioesoletnnitqf fromulgamus' atque" ut hb. «mnibus ad quoa spectaf. fideliter obserVentaT mandamus ac Sancimus..

'Bacerdttallum virtutum spiritUs. quo provinciae", clerusinforma^ir. comftertaque fidelis populi religio. certo njATisiargumentoWunt, deèrelà ifwa non tautum -volefiïi, vertim .etiam· gratissimo animo ab omnibus egbeptum iri. Ac profecto, dum id, gaudio perfusi, animo reputamus, nulli sqnt safutares effectus quo» ex concilio nostro non exspecternus. Quemadmodum enim ad nihilutq va.lerent sancitae leges, nisi fierent vitae regula actionumque^ norma; ita jiu^lumzeis validius fulcimentum, nulla meliora earundem'auspicia, nisi cum idipsumy'quod iubent. amore et caritate prosequimur. Amemus itaque et diligamus quaé per episcopos a Spiritu sancto positos regere eCclesiam Dei, atatuta aunt ac .mandata, ut eo eâam suavius ait eadem servare atque moribus exprimere.

Faxit Deus optimus maximus, intercedentibus beata Maria virgine Deipara omnjbusque provinciae patronis coelestibus, ut vota ac desideria noatra plenum consequantur exitum, ac super fideles nostros, Dei testamentum legesque paternas custodientes, uberrimae principis pastorum Christi lesu benedictiones constantissime diffundantur. Id autem ut obtigggmus a Domino, adeamus cum fiducia ad thronum gratiae, ut misericordiam consequamur et gratiam 'Inveniamus in auxilio opportuno. Ita equidem ibgerit nobis excelsus vires necessarias, tribuit elargiturque fausta et bona rogata, utpote abunde repromissa instanter orantibus.

Dytum Buscoduci, in festo sanctae Annae, matrps beatae virginis Mariae, die 26 mensis iulii 1866.

t loannes. archiepiscopus Cltraiectensis.

DECRETA.

TITULUS I.

De religione revelata et eocleaia Chriati.

Caput I.

Dt mitatiotu atque anime *mptntatarali.*

-Omne dogmatum postrorum principium radicem desuper ex coelorum Domino accepit."1 noatraque sacrosancta religio, quae non hominum, sed Dei opus est. supernatural· revelatione tota innititur. Vt itaque, quo profundius iactum fuerit fundamentum. eo solidius aedificium consistat in ipso angulari lapide Christo lesu: a supernatural· revelatione initium sumit provincialis haec synodus, in nomine Domini congregata.

3i primordia ipsa humanitatis recolimus, Deus supernatural· ratione semet revelavit protoparentibus. quoa in iustitiae ac sanctitatis stata constituit praestantissimisque donis locupletavit. Eosdem, misericordia motas, iterum sua vooe consolatus est Deus, cum, donis illis, quae naturae indebita erant, par culpam perditis, missurum se esse reperatorem promisit:.

Incepta hac ratione redemptionis oeconomia, non desiit Deus revelatione sua supernatural· hominibus adesse: et ea quidem adfuit patriarchis a Noe- usque ad Moysen, eademque. singulari prorsus ratione, praesto fuit populo Israelis, non interrupta prophetarum serie; et postquam multifariam multiaque modis loquutus esset patribus in prophetis, novissime, ubi Venit plenitudo temporie, loquutus est nobis in Filio suo unigenito, quem, constituit haeredem universorum, quemque in mundum misit, ut luoaeos qui sub lege erant redimeret. gentes quaè non -«elabantur iustitiam. iustitiam Apprehenderent, st omnibus 'fieret magister veritatis ac salutis via.

Deus ergo non est solummodo auctor naturae, sed fieri etiam dignatus est anetor gratiae. Tamquam auctor naturae. „non sine testimonio semetipsum reliquit I humanaeque rationi manifestatur per ipsam creatarum rerum universitatem, fin- titMlia mm tpsnss, e ersetare eswuft, ptr ta piat facta nmt, iattUceta, cmupciaahtr: "' tamquam auctor gratiae, aliam snperaddidit longe praestantiorem manifestationem sui ipsius, quae nempe con- in #eXione supernatural!.

I s. loan. Chrjscst. Initrp. m Dai. cap. 1, ^.. sd. Mostline.. VI. 4 C].

I Gen. Ill, 1ft.

› Act. XIV, 16. ' Ro®. 1, M.

Ohtte.irohnisi divinae liberalitati ac benignitati, exfmhim huiqsmodi revelationi· donum in accepti-referendum est; aed «i rdfio habeltur naturae -nosrt-ae prouti illam conspicimus in deterius.commutatam per peccatum originale, apprime. çongruum summae Dei in genii· humanum providentiae ostenditur, ut necessitatibus imbecillitati· nostrae aliquo aupernaturalia revelationi· praesidio succurreret. Compertum namque Kest obacurieaitnia errortyn ao ignorantiae tenebris, circa ipsqm naturalem Dei tinisque hominis notionem, obvolvi ac depravari 'ndn sblum quidem' nationea, cum revelationis lumine destitutae aunt, verum etiam singulos homilies; cbaumativis tantummodo ibtclligentiae viribus sese insipienter committunt.

Tantum Dei bénéficions nbn agnoscunt et in illud ingratissimi sunt perditi itli homines, divinae glfiriaê osores, qui id pinae quod naturae iinatibus non continetur spefnendurt^ atque amandandum B "^.*ease* audent affirmare, quique non erubescunt asserere «divinam revelationem non sqlum nihil prodesse, verum etigQi nocere hominis perfectidui' ?

Commandamus animarum pastoribus, ut saepe .in fidelium mentes redorent sollicitant peculiaromqûe curam, quam Dena, gessit humant generis, illud instituens supernatural! ratione. Exponant sedulo, non satis habuisse Deum animam' rationalem in nobis creasse, 'sed lumen etiam supernum revelationis addidisse, atque ita per semetipsum tradidisse quae ggenda et credenda a nobis sunt, ut divinae eius maiestati accepti esse po?&nu·. Dum vero ista diligenter explicant, omni studio curent, ut grati animi sensus magis seniper magisque in fidelium cordibus fovqantur, .divinaeque nostrae religionis amor in ipsiferenat et augeatur.

Sed ut id fructuosius praestent, altius adhuc assurgendum est in enarranda divina in homines benignitate. Etenim supernaturalis revelatio non simpliciter ceu praesidium et auxilium rationis data est. sed in illa agnoscimus medium necessario connexum cum naturae elevatione ad finem «upernaturalem.. Divinae auteip largitatis veluti centrum in hoc elevationis beneficio repentur, aliaque nobilissima dona, quae hominibus contulit clementissimus Deus, ab illo dependent et cum illo coniunguntur.

Etsi, videlicet, naturae suae viribus atque exigentiis. ad eam solummodo felicitatem tamquam ad finem tendere homo, possit, quae consistit in naturali coniunntione enm Deo. naturali scilicet cognitioni naturalique amori proportionata pc respondente: illi tamen praestitutum voluit Deus longe altiorem ac praestantiorem finem, qui nempe consistit in ceniunctione cum Deo ultra cuiusvis naturae creatae faeultatM posita, et de qua loannea D ait": *„Cum apparuerit, eimilee ei erimut, quoniam ,ridebimut eum eieuti eet'.“* 'Posito autem libero Dei decreto hominem evehendi ad finem adeo excelsum, revelatio supernaturalis necessaria erat, tum ad annuntiandam homini sitissimam huiusmodi destinationem, tum ad veritate· pandendas quae ad illam referuntur, tum denique ad media ostendenda quibus ad eandem ^possit perveniri. Hispe vero omnibus, aliisque quae eum his cohaerent, ordo ille constituitur qui supra naturam e«t; contra quem catholicae ecclesiae christjanique nominis hostes, hac nostra praesertim aetate, bellum saevissimum indixerunt Ipsorum blasphemias~t»tis viribus reiicimus ac detestamur. *J*

<|uod nominatim spectat ad media beatitudinis supernaturalis acquirendae, cum ambigendum- non ait esae illa'oportere tanto tini,-proportionate, non in naturae viribus repetite illa possumus. «etj ea unice obtinemus ex gratiae supernaturalis auxilii·., Per gratifiA- quidem, qua. afaunde onnati erant, fiebat, ht ad eum finem tendere-' poaaént .jirotor. parente· adhuc «tantes post praevaricetiooem_vero nonnisi per gcatiam quam nobis' comparavit novus Adam, redemptor noster Imus Christus, salutis opera efii possunt, instauratumque est quod in primo Adamo ceciderat. „AfSc mia· olsud vwm«a <at *tub fotio-datum* howmiMs, *m guo. oporteat nae ealeot Jieri,"* I et *„ubi' abundant delietum,* attpera-*bundaut gratia"*

wv«pi» П.

De Jidei neceffitate et praetiantia. **

Qui'grafia'salvati sujnu·, ad aeternam salutem pervenire qon possumtie. nisi per fidenfi et in-eos qui fidem respuunt; mediator ipse. Dei et hominum horno' .Christus lesus. supremam denuntiat terri-' bilemque senteitfiam: „O« *non erediderit, eandem-nubitur."* · «Nullae quippe sunt maiores divitiae." inquit Augustinus',' «bulli thesaiiri, nulli honores, nulla mundi huius maior substantia, quam est fides Vatholiea, quae' peccatores homines salvat, ipfirmoe curat, catechumenos baptizat, fidele» iustificat. poenitentes reparat, iustos augmentât.- mtrtyres coronat, caecos illuminat, virgines, viduas et coniuges casto Dei pudore conservat, clericos ordinat, sacerdote^,consecrat. regnis coelestibus praeparat, in aeterna haereditate cum angelis sanctis communicat."

„Sin» fidt impouibile eet placere Deo.u-b Profecto enim, cum revelationem agnoscimus, obligationem credendi una simul profitemur. Nihil est ipsi rationi magis consentaneum, quam Deo. qui nec falli nec fallere potest, -fidem habere, nihilqne magis rationi repugnans, quam Deo fidem detrectare. Per fidem ergo, ceu sapientissime .docet apostolus rationabile obsequium Deo revelanti exhibetur. j

„Fidet eet," ipso apostolo teste '. *.operandarum eubetantia rerum, argumentum non apparentium,"* quia nimirum, non interna rerum perspecta evidentia nititur, sed tota immobiliter subsistit Dei revelantis, suaeque sapientiae ac bonitatis thesauros aperientis, auctoritate. Quemadmodum vero nihil altius nihilque firmius concipi potest quam Dei auctoritas; ita etiam nihil nobilius nihilque praestantius quam fides homini in hac mortali vita concedi poterat.

Stultum proinde est non minus quem impium, religione quae fide innititur despecta, temere affirmare. sive «humanam rationem, nullo p/brsus Dei respectu habito, unicum esse Jori et falsi, boni et mali arbitrum, sibi ipsi legem esse et naturalibus suis viribus ad hominum ac populorum bonum curandum fufficere" sive «ex rationis nativa vi, omnes religionis veritates derivare, ac principem normam rationem esse, qua homo cognitionem omnium cuiuscumque generi· veritatum •••equi possit ac debeat" sive demum «liberum esse cuique homini eam amplecti ac profiteri religionem quam quisque rationis lumine ductus veram pu-

' Prop. 6, inter dsaaastas a Pio IX, B deeaabris 1864.
• I Io». III, X

• Act. IV, 1».
V, K
• Marc. XVI, Iβ.
• *Serm. Ht, de Trmitote,* l»pp.. ed. Belied., V, I486 K|.
• Hebr. XI, ·.
• Rom. XII, 1.
' Hebr. XI. 1.
• Inter propp. · Pio IX damnat·· 8 der 1864, prop. A
• Ibid. prop. 4.
·· Ibid prop. IB.

Itaque, ad consummationem usque saeculorum a verissime Mmper,dicetur: ▮>. *e» fide* fm l/“* . pnim ˙bec minus vera manqbunt, verba illa apostoli: „Scw>tM autres, *guod uon^ltulfficatùr hame ei operi-* ℔m *legie niei^per fidm lu- flhrieti: et* aes in *' Ciritt»leeu creditmu, ut-iuetifieemur tx fide Chrieti,* "*". *operibue legie, propter gpod ne oporibur' legie* noq *iaetificabiiur* omniAéoro. ". Quousque enim -» Domino peregrinamur, lujernae lutanti rin caliginoso lpco, quae nobis cjVitateni praemonstrat itineris nostri metam, attendamus opori t. Adveniente aqtem quod perfectum est, praemiunr fidei 'erit. u(lucifeiv oriatur' diesque elucesAt in cordibus nôstris: nunc siqjiidem videmus per sppculum , et ænigmate, tunc autem fpeie ad faciem.

Atque hic praetermittéhdum non est. non fidei" cuiusvis, sed fidei divinae ac supernaturalis necessitatëm ac pra'eatantiam noa praedicare: illius'nempe fidei.^qae a coelesti principio gratiae excitatur ae b fovetur. Qua quidem grati» Deus. qui vult omnes Romines salvos fieri et ad agnitionem veritatis venire, omnibus praeato eat atque ut credant adiuvat. prouti etiam omnibua finem supernaturalem praefixit et evangeiium praedicari voluit. Fidei ratio ac meritum est,- ut libere ad illam moveamur; aed certe hominis culpa erit, si Spiritui aaneto ac veritati resistit. l't enim verbis h,culmtiasitnia utamur semi patris nostri Pii IX, „nihil»fide nostra certius, nihil securius, nihil sanctius ... et quod firmioribus innitatur principiis. . Haec scilicet fides vitae ma gistra, salutis index, vitiorum omnium expultrix ac virtutum fecunda parens et altrix, divini sui auctoris et consummatoris Christi lesu nativitate, vita, morte, resurrectione, sapientia, prodigiis, ^aticinationibus confirmata, supernae doctrinae luce undique refulgens, ac coelestium divitiarum ditata thesauris, tot prophetarum praedictionibus, tot c miraculorum splendore, tot martyrum -constantia, tot sanctorum gloria vel maxime clara ét insignia, salutares proferens Christi lege», ac maiores in dies ex crudelissimis ipsis persecutionibus vires acquirens, universum-ôrbem terra marique, a solis ortu usque ad occasum, uno crucie vexillo pervasit, atque idolorum profligata fallacia, errorum depulsa caligine, triumphatisque cuiusque generis hostibus, omnes populos, gentes, nationes Utcumque immanitate barbaras, ac indole, moribus, legibus, institutis diversas, divinae cognitionis lutnine illustravit, atque suavissimo ipsius Christi iugo" subiecit. annuntians omnibus pacem, annuntians bona.1*

Caput III.
De mutuo foedere ratiOme tt fi&ei.

„Etsi . . . fides sit supra rationem, nulla tunen vera dissensio nullumque discidium inter ipsas in- p veniri unquam potest, cum ambae ab uno eodemque immutabilis aeternaeque veritatis fonte Deo optimo maximo oriantur, atque ita sibi mutuam opem ferant, ut recta ratio fidei veritatem demonstret, tueatur, defendat; fides vero rationem ab omnibus erro^bus liberet, eamque divinarum rerum cognitione mirifice illustret, confirmet atque perficiat * Haec eunt praeclarissima verba a summo pastore. ac patre nostro Pio IX adhibita, ad mutuam concordiam connexionemque exprimendam fidem inter et rationem, quae nostra haec synodus adversus illos repetit, qui vel pugnare inter se fidem et rationem contendunt vel genuinam neceeaitudi^em, quae inter eu intercedit labefactant atque evertunt.

* Rom. I. 17.
* OaL II, te.
* Epist eacycl. *Qui piuribut,* S nov. tue.
‘ Encycl. nuper dt y

Fides quidem/sapra rationem est: innititur motive, quo nullum oertpis, divinae aaptoritatis, atque üw es etiatd proponit, quae captum humanum pronus eisuparant: regitur praeterea atque constituitur pripcipiis dogmatibusque altissimis. atque ideo absurdum' foret illam pari vel in~ feriori in gradu habere.oum ratione sed necqsbario ista debet id illam.referri habitu'dependentiae ac subordinationia: adeo ut „ratio in' rebus fidei non dominari, sed ancillari debeat ', fides vero ceu herma princeps sit habenda, cui quidquid opponitur, eo ipso verifati oppoet censendum ait.

Sed non ide<r fides contradicere unquam |>otestÿ iis quae vera esse perspicuo, ratio dictat: non enim veritas, sed unice falsiths Veritati opponi potest Fides non excludit rationem, neque cum ratione-.pugnat, sed rationem immo necessario praesnpponit. Credere non possemus nisi rationales animas haberemus. inquit Augustinus et nos ultro subscribimus propositioni quae statuit: ^Rationis usus fidem praecedit, atque ad eam hominem ope revelationis et gratiae conducit/ *

Ratio natuque intelhgit revelationis possibilitatem. ac mysteria etiam accensenda esso inter ea quae ab infinité Dei sapientia revelari, hominibus possunt. Revelatione autem supposita, intelligit praeterea firmissimo assensu sibi adhaereuduni esse iis omnibus quae per illam traduntur. Atque hinc \st quod princeps rationi» munus illud sit. ut in thetum ipsum revelationis diligenter inquirat: nisi enim certo ei constet Deum esse loquutum. fidei assensus locum habere nullatenus posset. Ad hunc vero finem adsunt rationi, magna copia, argumenta illa quae dicuntur credibilitatis motiva, quaeque eb ipso quod stat tam multa, tam varia tamque splendida, ralia? semper pro alie hominum conditione, aetate, indole mentisque AiItura praesto sunt, ipseque puer, dut» a parentibus fidem docetur, aliqua, quae ei quidem sufficiunt, haurit/

Insuper, rationis, partes sunt ut ea quae ère denda proponuntur, aliquo modo, notitiis scilicet sive propriis sive analogicis, apprehendat, sine quo fides ipsa ad inanem verborum sonitum revocaretur. 8ed nobilissima ddhuc officia rationi reservantur. tunc etiam cum fides animo suscepta iam fuit. Postquam enim captivatus fuerit intellectus-in obsequium Christi, rationis est perfectiorem intelligentiam quaerere eorum quae fides exhibet, fidemque ipsam tueri ac defendere.

Profecto, si. ut inquit angelicus doctor, ..sacra doctrina norr est nisi quaedam impressio divinae scientiae, quae est una simplicissima omnium/ potest procul dubio humana ratio circa illam versari ad multiplices admirabileeque nexus percipien dos inter veritates ad illam spectantes. Quod cum fit, lex illa comprpbatur quam sancti patres cum ^Augustino enuntiant, eum aiunt: credendum Osse ut intelligamus, fructtrrtque fidei antevertentis eue intelligentiam «ubaequentem. Quae tidem intelligentia eo erit praeatantior. quo magie illustramur eupernaturali lumina fidei, sine quo intimiotf illa cognitio rerum dirinanim, quae dono intellectus continetur, non poteat haberi.

LongiMime^aane aberrant qui aiunt: ^Ineffabiles veritates ab ipsa divina revelatione propositas

1 Prop. 8, inter damnatas a Pio IX, dio 8 dec. 1864
' Kpist. Pii IX ad archiep» Coloniensem, 15 iunii 1857.
» Cone. Let. V, mm. VIII. (Hard IX, 171» K].
* Epirt. 190 ad Coment., n. 8, [opp., ad. Bened. II. 847 C].
* Prop. 8, inter propos, emissas a congr. indicis, II iunii anno 1855.
* Prop. 91, inter damnatas ab Innoc. XI, [die 9 martii] anno 1679.
1 Cone. proT. Coion., part. 1, tit. I. cap. 5.

humanae rationi· investigationibus suppqpi, perinde ac si illae veptatÿ·, rationi sublectae essent. vel ratio sqis viribus et principii· posset "consequi intplligentiam' et scientiam omnium supernarum ssmàe fidei nostrae veritatum et mysterioiruttf. sed. ubi iata abeat temeritas, nec «fidei mysteria-humanis ex«minantu^>'ponderibus~, potest profecto humana mena veritates plurima·.'«qusp. fides etidm credenda· proponit, per argumenta ex suii principii^ petita demonstrare. vindicare, defendere atque hoc mod» viatn munire ad haec dogmata fide n-ctiua tenenda, "et ad jlla etiain reoenditiou dogmata, quae sola fide 'percipi primum possunt, ur Ħl aliquo -modo a 'ratione intelligantur." 1 Qua in re exempla praeclarissima nobis reliquerunt, sancti ët'clesiae patres, necnon piissimi et sspientissimi Ħli viri, quibus scholasticae theologiae initia et incrementa debemus.

Fidmi ergo non modo non aperuit, sed maximi B omnino facit humanarum disciplinarum consortium illa· immo considerat ceu se.pimeotum aliquod, quo dogma ipsum vallatur, uti nominatim de philosophia expressit Basibus, cum ait «Facultas dialecticae muri instar est [dogmitibus, quod ea non sinit facile diripi et quorumlibet incursioni patere."

Ex consortio humanarum disciplinarum fit, ut aliquis veri nominis profectus admittendus sit constanter fieri itvfidei doctrinal illo nempe profectus qui ip eo consistit, quod apertius ac distinctius doctrina fidei eruatur ex instrumentis revelationis, quodque ea magis in dies evoluta ac definita proponatur per ecclesiasticum magisterium : ille, dicimus, profectus de quo ait Vincentius I.irinensis ·, .crescit et multum- vehementerque proficit tam singulorum quam omnium, tam unius hominis quam totius ecclesiae, aetatum ac saeculorum gradibus intelligentia, scientia, sapientia, sed in suo dumtaxat genere, in eodem scilicet dogmate, eodem sensu eademque sententia."

Alterius prorsus indolis profectum ii homines excogitarunt, qui non dubitarunt asserere «divinam revelationem imperfectam esae, et ideo sublectam continuo et indefinito progressui, qui humanae rationis progressioni respondeat "· ; sed perversam istorum doctrinam summi pastoris voce iam damnatam. nos etiam, pro nostro munere, proscribimus, reiicimus ac reprobamus.

Keiicimus etiam sententiam illam, qiiae docet rationem fieri posse idoneam pd mysteria ipsa intelligenda ac demonstranda -suis viribus ac ex naturalibus suis principiis, omniaque prorsus dogmata religionis Christianae obiectum esse naturalis scientiae aut þhilosophiae et cum sancto Leone Magno proclamamus: «Neminem ad cognitionem veritatis magi) propinquare, quam qui intelligit, D in rebus divinis, etiam si multum proficiat, semper sibi superesse quod quaerat." *

Enumeratis iaiq emolumentis, quae fides capit ex rito exculta ratione, nolumus ea praetermittantur quae ex fide in ipsam rationem obveniunt.

Equidem nulla alia re magis perficitur ratio, quam cognitione veritatis: fides vero non quavis ratione veritatem exhibet, sed veritatem proponit, absolutam et infallibilem : veritatem quae abscondita fuit a saeculis et generationibus, quae nobis enarrata 'fuit per ipsum unigenitum Dei filium in sinu Patris manentem, quae est ipsa Dei sapientia revelata 'per'8|>iritum sanctum qui ipsa profundft Ilei ›'cru tatu.r, quae démuni abp eodem," Dei Bpintu in.becleaia custoditor ad. consutnmatiopem usque saeculi..'

Mirifica huiusmodi veritb'tis manifestatio ac in A rebus divinis rationis illustratio, aptissima sine dubio e^ ad rasionem ipsam roborandam 'ac sustinendam, n? in multiplices. gravisaimosque errores profabatur circa eas ipsas notione· Ilei et mandatorum illius, quae humanae'mentis Himites' nqn-praetergrediuntiir.'Falsum quidém esse teuiemus. nullam nisi ex fide haberi joosse^ Dei creatoris, bonorum-ac malorum retnbutj^ notitiam, sallam que praesto ease cognitionem eorum quaé md Dei cyltum' morumque honestatem .pertinent immo tuemur, testimobio ipso conscientiae iuati.ac bonesti principia innotescere, nosque ad Deum adouci : necnon «ratiocinatione, probari posse Dei existentiam. ad quam Contra atheum ostendendam fides non posset allegari" › sed tamen una simul agnoscimus, difficile et non sine errorum admixtione rationem humanam, lumine fidei destitutam, ad cognitiones illas eluctari, prouti nominatim compertum facit historia gentium, quas dimisit Deus ingredi vias suas, quaeque gloriam incorruptibilis Dei in similitudinem imaginis corruptibilis hominis, et volucrum. et quadrupedum., et serpentium ini .mutaverunt.

Fides numquam desinit praeclarissimum hoc beneficium in rationem exereere, ut eam ab erroribus liberet; sed si. tale eat,fidei munus, iam manifesto patescit illud esse ex plia parte rationiq debitum, utyin iis. in quibus ipsa deviare poscet, auctoritate "Mei se regi permittat, eique plene subiiciatur ". Kectus ergo usus huthanarum disciplinarum ac in primis philosophiae nullo pacto declinare potest a fide eiusque doctrina per ecclesiam proposita ? «Quamvis enim naturales illae disciplinae suis propriis ratione cognitis principiis nitantur, catholici tamen earum cultores divinam revelationem veluti rectricem stellam prae oculis habeant oportet, qua praelucente a syrtibus et erroribus caveant, ubi in tuis investigationibus et pommentationibus animadvertant, pbssel se illis adduci, ut saepissime accidit, ad ea proferenda, quae plus minusve adversentur infallibili rerum veritati, quae a Deo revelatae fuere." r

Ea propter, falsum omnino ac temerarium est asserere aut ecclesiam corrigere non debere falsa philosophiae placite in iis quae fidei depositum directe vel indirecte attingunt ? aut impediri verum scientiae progressum, dum hoc munus ecclesia praestat per sacrarum congregationum decreta ? «Ecclesia enim, ex potestate sibi a divino suo auctore commissa, non solum ius, sed officium praesertim habet non tolerandi, sed proscribendi ac damnandi omnes errores, si ita fidei integritas et animarum salus postulaverint, et omni philosopho, qui ecclesiae filius esse velit, ac etiam philosophiae officium incumbit, nihil unquam dicere contra ea quae eceleeia docet, et ea retractare de quibua eos ecclesia monuerit."1

Haec autem dum proclamamus, summi pontificie Pii IX oraculis inhaerentes, rationis dignitatem non imminuimus, sed vindicamus: errare enim non dignitatis est, sed fragilitatis ae imbecillitatis humanae,

f Epist. Pii (IX ad archiep. Mos. st Prising.. 81 dec. IMS.
1 Epist. Pü IX sd srehiep. Mon. st Prising., 11 dsc. IMS.
* Coan., cap. M, *[Petr. lat,* ed. Migne, L, M8).
* Prop. 5, inter s.«,«.^· a Pio IX, 8 dec. 18M.
* Prop. 0, inter citatas.
* *Sermo 9, io* astir. *£tom.,* [opp., ed. Ballerini, I, 100).

Prop. 0, inter emissas a rongr. indicis, 18M.
Prop. 10, inter damnatae a Pio IX, 8 dec. IMS.
Prop. Id, inter damnatas a Pte IX, 8 dec. IMS.
Epist. Pii IX ad srehiep. Mon, et Pnaing., Si dec MM
Prop. 11, Inter damnatas die 8 dec. I8M.
Prop. IS, ibid.
' Spirt. Pii IX ad archiep. Mob. et Priatag., 11 dee. IMS.

Caput nr.

Unigenitas Dai Mae heme fitetaa at earn baaal·

siHaverst; Meat

mate Spiritus sancti edeoentb omnia ot ia, omnem veritatem addoceatis. Apostoli, pro Christo legatione fungentes, divini magMtri mandatum exoquuti eunt. Domino coopérants ot sermonem confirmante sequentibus signb: atque ita in Christo et is opestolis revelationis depositum obsignatam eq^.

Equidom revelatio divina eb Adam neque ad Moysea per repetitas theophanies, et a Moyse usque ad Christum per novos sibi suoqodontas prophetas et inspiratos scriptores, fiovs decursa temporis incrementa onsoepit; idqns jxx eo quod fendu· antiquum univorkam ad novum ordinaretur, e^ quaedam pr^qparatio ac voluti mannduotio seu deberet ad promissum et exspectatote redemptorum. At ipsius redemptoris adventus plenitudo temporie a Paulo ȧppellatur qno nempe Csotam est at prophetiae implerentur, promissiones periberoatar, typis m figuris subotitaoretar veritas, inchoationi succederet consummatio. Quare, novi twtamenti revelationem per Chrbtam ot per Spiritum «aaotum in apoepolie foetam, pro hac megtali hamapi g^aerb conditione, altimub ae supremam ceu agaoooimei supernatural)· diviaae manifeetatioab complementum,, adeo at illud pomper repeti poeoit: .Nihil detrahi, nihil sddi potest ooelesti dogmati, quod umsl revolatam etas sufficiat.· *

Qao voro rsvmhtio Christiana, quae non ib solum destinabatur qui facto ipei revelationb ooaovi erant, sed et omnibus hominibus futhris, integra et inviolata ad finem usque saeculorum conservaretur, ac per eam aS^flnem asqae saeculorum homines ad salutem addaoeroatar, suam ecclesiam Christus Instituit, oui revelationis plenitudinem custodiendam commisit, et .apostoli quasi in depoaitorinm dives plenissime in eam contulerant omnia qaao sunt veritatis, uti omnb qeioumqao velit sumat ex ea potum ṽitae •

Itaque dominus noster Issus 'Christus, a Patro

m ⁂na, voluit, ut homines sham divinam religionem amploctontes, unam societatem offormaroat professione eiusdem Mei, oommuaioae eorundem oaoramontorum, subtectione oiedem pactoribus. Haec vero societas, ox ease visibilia suaqno hta» determinata, oooMa eet, quam ipsamet. salvator alloqubns Petrum·, a ee aedificandam amo aperto

Spiritu sancto informatam, incitait primum ex. apostolis, quibus eoam oommuaieavit aaotaritatom magisterii, imperii, sacerdotii, ae ex cetaria tideli-

institute, ligaadi ac «olvundi poteetaa aposfiolb collate, mandatam ipaia tradita· daaaadl omaeo goatee at credentes baptisandi. Hine etiamapoototi, Christi praeceptum exoquutioni mandantes, mini-

ia doetrina quasi didicerunt, earn praodieeat at fidotibe· bemiaibes pommoadoat qui idonei vint et aliosAocore, depositam raspodiaat ae mandatum servent usque ia adventam domini aostri less Christi.

Kx voluntate ergo Chrbtij-fidei nostrae aecioris ot eoarammatoris, etsi revelatio per apostolos faerit pdmplota, praedicatio tamen qpostolioa per suosososoroa apostolorum continuari ac perdurare debet. Ipsis pono verbis, quibus Christus designavit apostolos tamquam authentico· euoe legatos ad doctrinam ac disciplinam evangelieam. docento Spiritu •ancto, ecclesiis tradendam, intelligimus successionem legatorum perpetuam esse debere in ecclesia, et per illam intemerato custodiendam atque integram inviolatamquo ad posteros transmittendam esae revelationem ab iisdem apostolis acceptam. Cum enim Ppminae sub apostolis ait ; ,JEsgr ope eehsseaa·

apostolis a eo eolUtaan iugitcr in ecclesia exercendam eeeo per eaeeeerinnem apostolic*», quae illis eisdem verbis instituitur, et ad quam etiam ia suo munere sxereëado emutantia ·Christi et spiritus veritatis, proiaittitur..

Eat igitur eocleaia pactum illud sempiternum, quod initurum se eoae eam hominibus Deu in prophetis spopondit Ecelesta eat civitas illa Doi ooelesti*. qaae immobiliter manet ·. R natuum illud Christi, de quo Angelas ait.

praedixerant, aynago^h. fit; eecleaiae vero sella alia nove Dei ipatitatio eum efhaiori Spintaa aaneti revelatione substituenda uaqaam erit. Quia immo ia ea nihil ex nostro arbitrio inducere licet . . Apostolos Domini hebemus auctores, qai nec ipsi quidquam ex sao arbitrio quod iadueereat elegerunt, sed aoooptam e Christo dbeipltndah fideliter nationibus edsigaaveruut*. Alia nmmqnikm eaae poterit ab ea eocleaia quae a Christo instituta et ab apostolis prgpagata fhit Ubi immutatio fiat. schisma aut haeroeb aderit, non autem eecleeia Dei, pro qua Chriatua eamstipeum tradidit, et quam aoqubivit. Muguine suo. Eocleaia ia scripturis dilecta Christi sponsa appaUatur ac unam corpus cum Christo capite atteste dicitur. Ter eam scilicet ipae redemptor noster loeao Christus saluti· ministerium prosequitur ad tinam usque mundi › ac

astatis pM*adM *CMHi***. Manet itaqus ecclesia quoasquo bnadnaa Christo inurendi «aat, et cue ea inseparabiliter maaat verbi Dei pleaitqÿo. Cum vero Christas secunde apparebit expoctaatibu· ae

auB).
« Ima. Π. M
* Mato. XVI 18.

I Matta. XXTπî, so.
• Bote. XU, m, m

C

ıÀbIW

in Mtataan, tan hntaa vita· militia ne viaieae par fidem aàaaaata, mantari ▪▪ tota ottfaMta, ia Micitala aaaQvitMat. v

üt hnee ia ipuma taMtrustienib·· diügeaitar arpoaaat. atque arpBoaat, paroehia vehementer MWMriaaaa: maiime namque iataraat, nmanonrimne artrii «eduaine iaatitatrâaa· at finem, dote· ae dignitatem, a Malibaa rita eugnoeri.

Capat V.

JD KPÎptwM

Univeranm varbnm Dsi revolatam duplici fonte oonsignatam ▪▪ doost fidea odtholica „libré (videlicet) acripré et une scripto traditionibus, qneeipsius Chriati are ab apostolis acceptae, eut ab paie apostolis, Spiritu sancto dictante, quasi per manna traditae ad no· uaque pervenerunt ‡

VbrbnmfDei contineri primum in libri· divinitaa inspiratis veteria et novi teetamenti, nullatenus ambigimus hoc ipso enim quod inapirati aunt Deus vere ac proprie habetqr illorum auctor, qui nempe, ad ea omnia eaque sola scribenda quae in inapirato libro continentur, homini· voluntatem movit et confirmavit, eiuademque mentem auperno charismate illustravit. Hinc ChristtW ipse et apostoli, cum scripturarum textibus usi sunt saepe illos, scriptoris nomine non memorato, Spiritui sancto tribuunt atque hike etiam quod apoatolua Petrus ait; „JVm solnstsis Aamasa aUatam ssss proptstiam, *ted Spiritu raucio inepirato» loguuto» fuiue taneiot Dei homine»;"* ‡ iis respondent quae leguntur initio epistolae ad Ilebraoos. Deum ipsum loquutum esse patribus in prophetis.

Illos'solummodo libros inspiratos profitemur et pro sacris atque canonicis integros et cum omnibus •uis partibus suscipimus, quorum index, antiquam referens eccleeiae persuasionem, in decreto Tridentino ‡ adseribitur. quique legi in ecclesiis consueverunt et in veteri vulgata latina editione habentur. Quoad hanc ipsam vero veterem et vulgatam editionem. eandem ex omnibus latinia editionibus pro authentica habendam esae, ex ipsius Tridentini concilii decreto ‡ retinemup. Cui quidem Tridentinae declarationi refragaretur, qui libros dictae versiouis identicos esse, quoad pei summam, cum originalibus negaret, vel in textibus ad fidem et morum regulam spectantibus verbum Dei sincere non exhiberi affirmaret.

Quod autem ecclesia catholica de scripturarum canone tradit, illud tradit ceu fidei dogma, quod firmiter credendum est quodque adeo innititur testimonio divino, sine quo profecto de" inspiratione ipsa constare non posset. Huiusmodi divinum inspirationis testimonium, ai sermo sit de integro librorum catalogo, in apoatolicia scripturis non habetur: atque idcirco librorum inapiratorum canon demonstrari, sicuti oportet, non poaaot, ai scripturae esaent unicus verbi Dei fona. At catholica doctrina inapirationem omnium et aingulonim librorum, quoa ecclesia proponit, ex divina tradition· repetit, ex testimonio videlicet revelationi· ab apostolis ad nos uaque transmisso, et · patribus Tridentini· authentice ac infallibiliter expresso. rEvangelio non crederem, .inquit Augustinus, niai me catholicae eocleaiae commoveret auctoritas. ‡

Sancti ecclesiae patres ac doctors· catholici, vel sx ipsis scripturis, ob auctoritatem veracitatis quam habent, praecisione etiam facta ab inapiratie··, optima qnidam eatandnnt, aoa modo inspiratieafm divinam aliqneram libroram, sed ipeam etiam diviaitas ooaatitatam traditioni· fontem. at ana aimai indnbitaater teasat, traditioni· principiem «criptaris antaria· emo, ·(ad ecclesiae indolem ae nataram ita «poetar·, at ex eo aoa •eriptara· tantnm, aod et id omne, qaod speetat ,ad disciptiaam qua tant Christiani ‡ recipiendum •it Ecclesia enim, prouti a Christo fundata fuit, noa habsretar tine iia, qni eonatitati ab eo su4t eaatodea ae testes fidei aub assistentia Spiritu· •ancti, et quorum auctoritate, proposita primum ac demonstrata in apoatolia. verbum fidei de generatione in generationem tranamittitur ae praedicatur. Hic vero modus transmittendi ae praedicandi in ana integritate ae sinceritate universam doctrinam et disciplinam revelatam, traditionis fontem constituit qui merito appellatur: „praedicatio ecclesiae undique constans et aequaliter perseverans....': regula veritatis immobilis ad quam hacreses et falsae scripturarum interpretationes dignoscuntur rreguls quam ecclesia ab apostolis, apostoli a Christo. Christus a Deo tradidit ‡ ‡ regula coelestia ecclesiae lesu Christi secundum succeaaionem apostolicam‡. Veritates ergo per hanc regulam traditae, seu traditiones, uti revelatae habendae sunt, et rilla sola credenda eat veritas, quae in nullo «b ecclesiastica et apostolica discordat traditione

Peculiari quidem Dei providentia faetani est. ut inspirati etiam libri ecclesiae dati fuerint. Etenim „emnM *teriptura diainitu» ùùpirata utili» ut ad docendum, ad arguendum, ad corripiendum, ad* r>udieHdebi *in iuetitia"* Id tamen noti postulabat natura ipsa institutionis a Christo factae, ut apostoli aliive discipuli evangelicam doctrinam litteris comprehenderent: qui proinde, sic disponente divina providentia, scripserunt ex oblata occasione et ad acopqm particularem. Nec ulli eorum pro positum fort, omnia conscribere quae ad doctrinam, disciplinam et cultum religionis Christianae spectarent, ut innotescit ex ipsa ratione scribendi. Quin immo. multa auht qqae universa tenet ecclesia, et ob hoc ab apostolis praecepta bene creduntur. quamquam scripta non repuriantur. Mansit enim immobiliter Christi mandatum, quo universam revelationem auctoritate divinitus tributa legatorum •Uorum in perpetua successione praedicandam esse praescripsit. "Quid autrui, inquit Irenaeus, si neque apostoli quidem scriptura» reliquissent nobis; nonne oportebpt ordinem sequi traditionis, quam tradiderunt iis quibus committebant ecclesias?" ‡

Haec sane fuit constans patrum nostrorum praxis, ut ex doctrina, per apostolicam successionem tradita, hacreses damnarentur ac fidei quaestiones definirentur. Ad demonstrandam doctrinam revelatam, erroremque oppositum confodiendum, eo semper usi sunt argumento: Sic credit quae sub coelo est catholica ecclesia, et omnes episcopi consentiunt nobiscum "traditio est. nihil quaeras amplius. Atque hinc principia illa tantopere inculcata: "Id verius quod prius, id prius quod et ab

‡ Coeo. Trid., ssss. IV.
• U Pstr. 1 31.
‡ Coas. Trid., assa IV.
• Ass. IV.
‡ CW. spist. disascA, esp. a, [opp.. ed. Based.. VIII. IM A).

1 Tsrtall. *De pruecripl.*, cap. 1». [opp., ed. Mignr. U. 31 BJ.
‡ Cf rapra cap. 4.
‡ Ino,, *Adv.* Aosrrsw, Ub. III. cap. ao [aL 34) et rap. V. [opp., sd. Migue, MS A 84· A).
‡ Tsrtall" *De praeeeript.*, cap. S7. [opp.. ed. Migne, II. So B).,
‡ Orirt·.. *Deρήηάρ.*, lib. IV, η. 11. [opp.. ed. Mine I.MO B [.
‡ l'rine..-I>e *princip..* lib. I. a. 3 [I. c. Iie B[.
' II Tin. III, 18.
* *Ale. haennee.* lib. III. cap. 4. |opp.. ed. Murne.'bMBj.
‡ l'ose. Aatioch. eonl. Panl. Saniosat. [Masai. I. 10X4 I·[.
" 8. loan. Cbrraost.. *Horn. 4 m epiet. II ad* TVs [opp.. ed. Moatfenc.. XI. MS B'

initio, id ob iaitio quod ob apootoEs;" ' wnihil iaaovotur, nisiqnod traditum ëët; .nihil ultra lieeot **novitati,** quia nihil adiiei eoavotiit Vetaatati.

Quoad ipsum traditionis tostimoaium, illad agnooeitar ox coneiliornm decrotis ot defiaitinnibus, ax indicio suffrngioque eeeleaiae Bomaaae, ax conMuioao ot commaaioye ooeleséarum, «va inter co. aivo can occlesiia apootolwû ot ia priaua eum cathedra Petri; turn tore otiam illad ad noe transmitti retinemaa histaricia pnblicisqne nonanontis, ecclesiasticis aaibas ao liturgis, sanctorum patrum **operibus,** ae **iit** praesecti· documentis quae fidei **cuetodoo nobis** reliquerant. Ex ipoa etiam fidelium conoenoione, eum ex eeoe referat oatholieum sen**ium. doctrinam** testium authenticorum eruimus. **Maximi vero facienda eat regula illa: .Quod ubique, quod semper, quod^ab omnibus,creditam est, hoc est vere proprieque ëatholicam.**

Caput VI.

Dt infallibili oceUoia· autyitUria.

Cum universa revelatio castodiae ao praedicationi successionis apostolicae in ecclesia commissa sit, eo ipso institutum eese profitemur authenticum ecclesiae magisterium, cuius auctoritate quae credenda eunt proponantut. et cui plenissima fidei obedientia praestanda sit. .In eecleaia posuit Deus apostolos, prophetas, dectores et universam reliquam operationem Spiritus, cuius non sunt participes omnes qui non concurrunt ad ecclesiam . .. Ubi enim ecclesia, ibi et spiritas Dei; et ubi spiritus Dei. illic ecclesia et omnis gratia: spiritua-autem veritas . . . Ubi igitur charismata Domini posita sunt, ibi discere oportet veritatem, apud quos eat ea quae eat ab apostolis ecclesiae ëüccensio. * li, quibus incumbit cura animarum, omni studio ao diligentia in regula ista catholicae fidei exponenda et explicanda versentur oportet, nostra praesertim aetate, qua sentiendi ac da omnibua iudicaadi effrenata licentia adeo mentes animosque depravat, ac tot incautos in ërrori laqueos inducit:

Ecclesia missionem docendi a Christo ipso habuit, et infallibilis prorsus eat in iuo magisterio. Quin immo, alia non ëst magisterii ecclesiastici auctoritas ab ea quae Christo ipsi docenti debetur; nititur enim verbia illis Domini: *„8ieut* **aussi** *me.Pater, ot* **spo milio eos;"** *„Qai* **ses** *audit* **<w atadil:** *ot* **yui vos** *eporml, au* **ëpernit;** *„J£eee oya oabieaua* **sum emmbw** *diebou,* **unguo ad rsansmmatisasm** *oarculi; SpirUne eeriiatie deeebit eoo* **Mussas** *aeriβ/ñM pQrutOitttB dabit*
oobiscvm ia «sfëëstM. * Quare, cum ab ecclesia verbum auditus Dei accipimus, illud accipimus, „ne» ul sorbum Ao mmum, *aed oient oat* **surs sorbeas** *Dei.1·"* **Eoeloaia dicitur a Paulo ..—lemae** *et βT-* **wsamsHlusB writelss" deque eius praesertim doctrina promisit salvator:** *,,ρατiαo inferi* noe ëřeoamMimt.

'Ex accepti magisterii munero, scripturarum ae **divinarum traditionum et cuatoe** et interpres eccle**sia est: .ubi enim apparuerit** *eaae* **veritatem ot**

' **TcrUIL,** Cletis *Éerc.,* **Ub. IV, ëa 6, (opps sd Migns, II. ape).**
* **SUpb. poat spot Cypr., Jfcwi. 74, (opp. a** ***Cno,*** **sd. Balas , p. 100].**
* **Xystus III,** ***tyiot. ad haa.*** **Aniseed, /TWr. fad, sd. Migns, L. «OS C).**
* **Vine. Uria. Csessa, tap. g** ***[Pair. laL*****; sd Migns, L.040).**
* **Inu.** ***dde. luumee,*** **ift. III,** ***ëe 00*** **[at M), st ük. IV. cap. 46 [ai. M]. [opp., sd Migns, MO B, 1064A).**
* **Matth. XXVm. W, Loe. X, 1«; Ioann. XIV, 1«; XVI, IS; XX. 11.**
ı **I Tbcm. II, 10.**
▪ **1 Tisa IU, 16.**
* **Match. XVI, 18.**

disciplines ot Mei qhrietiaaaa, illic erit veritas oeripturaram. ot expositionum ot omnium traditionum ëhriotiannrum. 1 Magisterio autem oeeloaiastioo, et non singulis individuis, universam' revelationis depositum oommiasum est, eam assistentia Spiritas saaoti et infallibilitatis praerogativa. Ecclesiae igitur osse credimus ,indicaro do voro sensa et interpretatione scripturarum sanctarum"; adeo ut in robus fidei ot morum, ad aedificationem fidei christianae pertinentibus, ecclesiasticus sensus supreme 'norma sc regula emo debeat verae ao legitimae interpretationis.

Profecto scripturae non sunt ita comparatae ut propria sua quisque inquisitione fidem ex eis sibi construat, independonter a magisterio authentico per Christum instituto. Monuit iam sanctus Pettps de epistolis anpstoli Pauli: *,la ptibtu* **stml gncadom** *difjieilia. in*ε*0a*ocε*oi, fuao iadeeti at iiutabiloe depra*sent, rintl *at ceterae ocriptarao, ad* suem ipsorum ƥorditionsm. * **Facto vero ipso novimus ..neminem haereticorum esse qui se . .. non secundum scripturns praedicare ea quibus blasphemat, mentiatur' immo eo etiam deveniri, cum scripturae singulis individuis committuntur, ut scripturae ipsae eaque omnia, quae ad christianam religionem pertinent, reiiciantur ac denegentur. .Quis ergo scripturam sacrem pro ipsa sua altitudine, non uno eodemque sensu universi accipiunt ... idcirco multum neocene est,» propter tantos tam varii erroris anfractus, ut propheticae et apostolicae interpretationis linea secundum ecclesiastici et catholici sensus normam dirigatur." * Ex eo autem quod ƥei infallibilem praedicationem ecclesiasticam constet sive de sensu qui scripturis non potest tribui, sive de sensu qui in nonnullis locis est expressus, non solum non impeditur scientia sacrae interpretationis, sed ea vicissim maxime iuvatur-et promovetur.**

Suum infallibile magisterium, ad totius veritatis revelatae integritatem servandam divinitus institutum, ecclesia exercet non modo cum scripturas et traditionis monumenta authentice interpretatur, verum etiam cum de aliis iudicat tum ipsa depositi fidei conservatione eoniunctis. ac nominatim cum ëana verborum formas praescribit, eaque amovet ac eliminat quae vel fidei adversari, vel animarum salutem quovis modo in discrimen adducere possunt. Solemnitbr exercetur authenticum ecclesiae magisterium, **cum in concilio generali, approbante summo pontifice, quae credenda sunt decernuntur,** neo **non cum per ipsum summum pontificem, pro** suprema **auctoritate per Petrum in ipsum transmissa, fidei controversiae dirimuntor. Non tamen ex ns tantum, quae solemnt definitione successoris Petri aut conciliorum generalium constituta sunt. magisterii ecclesiastici"sententia nobis innotescit; sed ea etiam manifestatur aliis ecclesiasticae auc**toritatia actu minoris solomnitatia, ae m primis sensu traditionis. Haereois quidem nota non incurritur niai eum negantur dogmata aolemnitor definita'; sod non ideo Ubere contradici poteat aliis, quae, lieet definita noa sint tamquam fidei dogmata, par episeopoa tamoa gregas snoo docentes in unione et oonoeaaiono cum Romano pontifice,

ı **TertalX,** ***Do*** **j isisriypi, ës 10, [opp-. sd** MIgne, , 01 **B).**
* Ceae. Trid, sass IV.
* U Pstr. m, 10.
* **HIL Hct^ ad Cenet** ***dap,*** **Mb. II. («pp., sd Migae, II, 600 C).**
* **Viae. Ur,** Cmmb. I, p. 0, **/JUtr.** ***laL,*** sd Migae, L, MO).
* JHesrssis mSs esam strictiora Hs Mtigtiar; nam haenris crimm iasamM, qM mthsMma Mri doctrinam, ab societis ad enOseAsm propMttsa, etsi MS orisamtior dginc•sm, poritaesiMs negaret aat in dsMsm vocant, votntiArtae sato "- ЗfcA mMw IMI OtBsCtiMri· IdMfIMtao

seiHeot per ordinariam mngiatorium seelssiss ‡ toto orbe diapers··, uti revahta traduntur, ntqaq. idoiroo Idol nostra· abaaqninm at enbi«etion«m •xpoetalaat. Hine a sum ponbAea Pio IX dnasnata aat prapaaitie qaaa aaawit: .Obligatio··· Ma catholici asagistri at scriptores omnino ad-Minguntnr, eoarotari ia its taata·, quae ab is-fallibiH oeoleei·· indict· velati Mai dogmata ab omnibus aaadaada praponuntnr. '

ComBudamns itaquo fidelibus omaibns, at pre·•culis aaaapM baboant monitam sapiendosimum sancti Vinoentii Lirineusis bisoo verbi» exproe-sum1: .Illa est verae «t germanus catholicus, qpi raritatem Dei. qui ecclesiam, qui Chriati corpus diligit, qai divina· religioni, qai catholicae fidei nihil praeponit, non hominis cuiuspiam auctoritatem, non aaaorem, non ingeniam. non eloquentiam, non philosophiam: eed haee canota despiciens, et in fide fixu», stabilia permanens, quidquid universa-liter antiquitus ecclesiam catholicam tenuia»· cog-noverit, id solum sibi tenendum credendumque decernit."

Cspu(VH.

Dt muliti tedttiae Jt^mcomaniofu cam Romano *pmtifiet.*

Quemadmodum unum est divinum .evangelium, una Christiana religio, una apostoliea successio cui Christus suam potestatem contulit; ita etiam unuin eat regnum Dei et Chriati. una civitas supra mon-tem posita, una Christi ecclesia, quae unum prae-dicat Dominum, unam fidem, unum baptisma. Equidem nulla alia ease potest ecclesia praeter illam, quam ipse Christus supra firmam petram aedificavit, quaeque in universo mundo diffusa, suam ab apostolis pandit originem, ac Dei spiritu vivificata, sanctitatis fructus edit et manifestat.

Hanc Christi ecclesiam praerogativa unitatis semper distingui eredimus ac profitemur. Una semper atque eadem eius auctoritas, unum.atque idem eius magisterium, una eademque fidei pro-fessio. una eademque sedimentorum participatio. .Ecclesia Domini lucehpptfusa per orbem totum radio» suos porrigit: unum tamen lumen est, quod ubique diffunditur; nec unitas corporis separatur; ramos suos in universam terram copia ubertatis extendit, profluentes largiter rivos latius expandit; unum tamen caput est, et origo una, et una mater foecunditatis succepsibua copiosa. Illius foetu nascimur, illius lacte nutrimur, spiritu eius ani-mamur. * Christus dominus pro hac unitate ro-gavit, cum pro «is, qui credituri assent in eum, in oratione Ad Patrem inquit: .Omnes tsmim rial, *tina* te Aster ws m«, m «pe m te. * Apostolus autem Panus vehementer fidelibus commendat, ne sint in ipsÿ schismatal, ae solliciti sint .servare unitatem spiritus in vinculo jpaoi»: unum ^orpus et unus spiritus Etenim, igquit, .m tme spsrtta omtsss «os m imam *eerjtu bafUaeti* stasus.

Non solum itaque unitas spirites, qua fideles inter se innguntur vinculo gratiae et caritatis, in ecclesia agnoscenda est, sed unitas etiam corporis profitenda. Fidalee scilicet unius eiusdemqne cor-poris membra sunt, atque ita doaoram spiritu», quae ia toto corpore diffunduntor, consorte· atque participes fiunt. Id non semel, staülttadine accepta ex humani corporis membris, saierae litterae decla-rant'. Prouti «sim in corp multa sant membra, qua· tamen omnia usam Hamqne carpus Cooeti-tanat qaaaque singula, ax uno «edomque vita· prineipio, proprie fangantar mnaara, m matas opera ·· fovant ia eemmunem tottas corpori» uti-litatem: ita hoc ipeum contemplari beat in sesissis Vos aatma, subdit Paulus, *^ttUt* ssrpui *ChritH tt* •wasbra d» membra.

Equidem «ecicaia· unitas ia Christo invisibili capite perficitur at ooMomssatur. ipsam onim •atomas Pater capot sapra smarm «ootesiam. foo» «si esrpas qasMis *tt ftuit titug.* .Cum tamen visibilis ecclesia visibili capito egeat; ita salvator noetor Petrum universi fidelium generis oaput «t pastorem constituit,' Arm iIiAvβ· tuas pascendas verbis amplissimis commendavit, ut qui ei successisset, eandem plana totius ecotosiae re-genda· et gubernanda· potestatem habere voluerit. Loquutas est Dominus ad Petrum: Ego, Petre, dico tibi quia tu es Petrus, et super hanc petram aedificabo ecclesiam meam. Super unum aedificat ecclesiam: et quamvis apostoli» omnibu» post re-surrectionem suam parem potestatem tribuat et dicat: .Sicut misit me Pater, «t ego mitto vos: ac-cipite Spiritum sanctum; tamen bt unitatem mani-feetaret, . . . unitatis eiusdem originem ab uno incipientem auctoritate sua disposuit ' Atque haec quidem est omnium patrum concors sententia: visibile caput ad ecclesiae unitatem constituendam et conservandam necessarium fuisse.

Credimus ergo primatum Petro datum fuisse a Christo, .ut una Christi ecclesia et cathedra una monstretur: unum electum fuisse, ut capite con-stituto. schismatis tolleretur occasio, atque ita in cathedra unitatis doctrinam positam esae verita-tis. * Quemadmodum vero perpetua esse debet ecclesiae unita», ita etiam perpetuo manet unitati» centrum: .Sicut permanet quod in Christo Petra» credidit, ita permanet quod in Petro Christus in-stituit." * Agnoscimus itaque et profitemur beatis-simum principis apostolorum successorem Roma-num pontificem .in universum orbem tenere prima-tum, verum esse Christi vicarium, totiusque ecclesiae et oihnium Christianorum patrem ac doctorem exister· '.

Longe absumus ab illorum doctrina qui aiunt, veram Christi ecclesiam ex diversis ac inter »· oppositis sectis coalescere, quarum singulae, licet sub varia forma, religionem Christi profitentur.

Reiicimus etiam ac reprobamus errorem illum, qui alicubi ecclesiam catholicam exister· posse autumat, absque unitatis vinculo cum Romano pontifice Non enim qui extra unionem capitis est, eenseri potest inter membra corporis ecclesiae. .Ubi Petrus ibi ecclesia: Petrus autem per Roma-num pontificem loquitur, ac semper in suis succes-soribus vivit et iudicium exercet. J' Ea igitur tantum, quae cum Romano pontifice fipmmunione coniungitur. vera dici potest Christi ecclesia, quam

* SyU. pnp.M.
* Cmm·., «·>. w [Lt ees|.
* Cypr. *Dt* ummte acet, [spp. ed. Balas, p. 116).
* loss· XVn, M.
* I Cor. L IO.
* Bph. IV, 8-4 st I Cer. XП, IX

* Nominati· I Cor. XIL
* ICsr. XП.17.
. 'bti.n i
* Aabraias, fib··». IS p] st Cypr. *Dt* «te «ed.. [•to-te Balas., p. ISCJ.
* Cypr. *Dt* «te swL, u. 4; Hisrsa. ddb. teste, lib. I. a. M, [spp., ed. Mhme, П, M7A); Autres. J^sst. *tt* [vel potius Asg·, *tOi*, a. 1«, *iff.*, te Beate. IП. KM D].
* & Leo, Sin» » [sL »), e. S, lopp. te BsUertei, I. IS].
* Coas. nor. i» Utt. uateu. (Hate IX, ses g],
* Prop. IA biter deasastss dis 8 doc. IMS.
* Alloc. PU IX. Aftetis prstetaopw, 4Uei 17 4ee. 1880.
* Aatroe.. te A. SO, ». 80 (opp. te Mign·, I, 10«Ah eons. Chslesd. set. 8; spate Kpbes. set. 8, [Maasi. Csac.. VL »71 A).

Domi·»» super Poteum tadarit, ot in sine easteri-A Uta solidavit ? sTfoa mode onim ban· tentam ecclesia sna aaitat» praaMgut, aaaa agaooMas ftmdamontam vtoibilo, quo ringulno aodMtett partap fuleiuatar as teter aa aataa aaaaaataatar; raram etiam hooo sola doeiesia aaaata aat, qnaa rirtutnm at eboriaanttim donia tadariatatar alarat; sota^ catholiea, qaao et ta tata orbe dMtean art, at re- gaoram Hmitibas aaa eonttaotar, et tatbeHeae nomen aemper rettaak; aala apeeteUta, ąxam episcoporum earn Roanne pontifito eomuacterum seriem exhibet asqae ad Petam aaeeadeataet.

Doeomus itaque .nd Romanam oealaetem propter potiorem priaripalttataaa aoeeme Mae omnem ooa- veuire eoelefiam, hoc mt, qai aaat aadiquo tdetee; confugiendum ‚„ ad Petri eothodram, aad· unites sacerdotalia exotta est; noetram esee ex ta quae- rere quid eredeaduai, quid eaattaadam et quid tenendum šit . Muaus quidem ooufirmsadi fratres Romanus pontifex a Petro haereditavit, atque adeo „ai quae de fide subortao fuerint quaestiones, suo debent indicio ďefiniri ; eiusque magisterium in iis, quae ad fidem moresque spectant, infallibile esse indubitadtor retinemus. Singulto etiam episco- pis munua docendi ex apostolis devenit, quod tamen ab ipsis authentice aon exercetur, niti in unione et concentione oum eooleeiae capite Romano pontifice. Atque bine etiam babori non posse agnoscimus concilium universale, totam ecclesiam repraesentans, sino Petri sucosaeore, .qui praestat quaerentibus fidei veritatem' ' -et .cuius in fidei quaestionibus per se irreformabile est iudicium

Maiorum nostrorum oonianetioaear sum aposto- lic» sede, sacra omnia huius provinciae monumenta commemorant atque enarrant Apostolfoi viri WiUi- brordus et Suitb'srtua, qui Christianam fidem in regiones nostras primi introduxerunt, a beatissimo C pontifie· Sergio missionem acceperunt. Eam vero quam ipsi praedicarunt eum pastorum principe ne- cessariam communionem,mansimo in filiorum nkiatto, et ecclesiae noatrae maxims salutarem fatoso com- pertum habemus. Quod si in agro isto, postquam tioreatistimus longo tam tempore extiterat, inimici homiais opera factam eet ut abante perorsbueri»t: non tamen eradicatum set bonum triticum, ac patrisfamilias curas in ipso agro diligentissime ex- colendo nnmquam intermiseae fasruat. Pexit Deus ut fret»· errantes ad illud fidei „ unitatis viaahfam redeant, q»od nobis monstraverunt patreo nostril Horum nos exempla ot fidam sequentes, Romanae sedi, apud qnam -iaoorrnpte patrum sarvatar haa- redita·', nosmotipeoe uitos profitemur permAum dominam nostrum Pium H, qai giorinetasime aam tenet, ot eui planisaimam obodieattem, subtectionem et observantiam votis ooneordtosimto speademns. Atque illi qnidem peonlteri etiam ratione nos obli- gari ultro č libentissime ngnoorimne; per ipsam aamqae factum est, ut sacra episcoporum hiorarebta, maximo bonorum guodio ac religionis nostrae utilitate, hae in prodacte metitote feerit. Pro quo eximio beneficio, onias gratissima tamper oece debet recordatio, st nostro ot nnivmsi gregis nostri nomine, rineorisaimoe grati animi sonans, quibu· intime per- faadisrar, aaaa· qaa doe·» pietate praaiaaa aa teatataA,taaiaata.'

Daa rara aataaaa noetram aaa Petri sneoMooro nmxim·, qua par aat, venaratfone paadimn^ae fin- oteramaa, paroebte eeaaaritttataa at ornai stadia da batea aaionto aaaaaaitata Malaa adaaaaat,' reversa ^ttam at abadiaatiam aadi ftaaaaaaa debit·· ta ^peb fovooat, fiiiatam amoram orga patrem uni- varoalom orodmtinm ta ipeb oxaitant Qai aobta- Boman· pontifici adbaerat, ,ipri Petri aathedrao soneosiatar. bate ruro cathedras qui iuagitar aeetor eet: qai sum ea non colligit spargit, bee eet, qai Christi non eet, aattebriati ěet. * Ea omnia oeni·' a summo poatifioe eoMtitauntar ot approbantur, nos etiam oboequentissimi recipimus et approbamba^ atque ab omni clero et populo nobiq oomtetoeo re- cipienda osse praecipimus et observanda: ea vero omnia quae ab ipso damnantor ac proscribuntur, nos etiam damnamus ac proscribimus, et ab omtpbis fidelibus nostris pre reprobatis ot proecriptirEabeada esse mandamus. /

Caput VHI.

ww *Chfitti tcdaie*

.Horrendum ac vel ipsi naturali rationis lumini maxime repugnans de cuiuslibet religionis indiffe- rentia šystema hac nostra praesertim aetate longe latoque diffunditur. Multi sunt qui .omni virtutis et vitii, veritatis et erroris, honestatis et turpitudinis sublato discrimine, homines in 'cuiusvis religionis culta aster»»» salutem assequi posse comminiscun- tur, perinde ac si alla uqnam „ posset parti- cipatio factitiae oum iniquitate aut societas luci ad tenebrae, ot conventio Christi ad Bělial Prae- texta autem ementitae ouiufidam tolerantiae decepti, incauti etiam catholici mortiferam doctrinae venenum quandoque excipiunt, nec verentur affirmare .gratum Deo osse posse quempiam in sectis ab unitate catholica divitis nqn oecus ac ia ipsa catholica ec- clesia; et boae sperari posse de salute aeterna eorum qui in sinu verae eooleeiae nequaquam šunt ; Maximo proinde studio animarum pastori- bus advigilandum Mt, no errores isti rei ebrietianao peraiciosiaaimi inter fideles ipei» commissos intro- ducantur, atqae ab eoriua mentibus penitus crocan- tor atque amandeator.

Itaqae ex fido catholica .una vero Mt fideliam universalis ecclesia, extra quam nullae omnino salvatur Retineas»» quidom .eoe qui invincibili circa safitam noetram roligioaom ignorantia laborant, qniqae nataralom legem eiusque praecepta in osnaiam oordibn» a Deo insculpta sedulo servante», ao Doo obedire parati, hoaMtam recOamqne vitam agant, posse, divinae lueis et gratiae operanto virtute,' aeternam concoqui ritum, eam Deūa, qui ornatam mente·, aaimoa, cogitatione· habitoaq»· plane intuetor, sentiatur et notait, pro smama saa bonitate ot clementia, isiaimo patiatar quempiam ootorate puniri ouppUsito, qai voluntarie oalpao rectam non habeat At simnl Medimna et pto- fitamur .aahboltenm dogma, semiaem scilicet extra catholicam oenioriam pome salvari, ot oontamaoes •dvsnas aiaadam aoeteaiae aaotoritatem, dafiai- tioase, at ab ipshs aeateai·· anitate, atqae · Petri eaesemere Bomano pontifie·, cai ,vinoao enstodta a salvator· oet ěoaunisM pertinaciter divieoa, ootanam non posce obtinere ðalatem ;

* A Ita, fitems » (»1 A Sffk, sA Btihc, L 1»J.
* Inm. Ads. tare», MK IП. ssp. A («M·. «A Mfgta, «SAI; Onr, sd Ossa. [aLM,qm.aABstaa.MC··>]; HJsrm., J>M. tt ad Itas», fspp. sA MMta> I. WJ.
* Orni fiM MM, Nasal, pn» · Ctanmto IV, [HaiA, VH. MSI).
* & P»«r. Cteyssl, fipU. ad BMp»A, /Adr. 1st., sA Mi<M. UL net
* Alt. «M Otita. reta», ab fimsa O, (Ale. vm, «a « sag 1SK, tid» sdL lac, I. m. M»β»χ
* A Lae, Aims A (vti parim nssM, sgtoh W ai Santa.].

* IBerm, M ad Asmoa, a A (epp, sA Mlfes, I. M·, M·).
* BtafsL M П, M t «iviai IMA
* Piepp. IV st IA teter tiamatM t tau IMA
* Cusu Inter. IV, sap 1, [Mmi, IXH Mt).
* BasnANIX sd «pisaHahae, tes 10 sag. IMA

Cbristua esae eoam ecclesiam instituit ut in ea a tinetar: Noe miram cuipiam videri debet ecclesiam diei sanctam, -etsi multo· poeeatorm eoatiaaat:

•asculi, veritate, iuatitia & •anetitate potiaatur: < ia ea st par earn rodemptionb sum fimetum quamdin Baidu pardurut Iiii Adam rodporout: aoc rotiquit libertati aaiaaaaidaqaa ad illam pre labita pertinmo, tad solemaiter praaeopit omnibqs aab poerfa damnatirmis ia ilUua par baptismum ingrodi; de ita rare, qui rocusant ae fori· maaoat exproaso ait: nOm ear snrruif, aw «peratf; mi mtrni aw

MMÜffVtp 9Ü tibi tMMt ti *ÜKIMHMM· *

Quemadmodam ergo impium easet diear· ad •alatem. aeternam pervenire poaae qui per aliud ostium intrarqpvollet ac illud ait quod nobis Cbristu· aperuit; ita non minus impie asseri potest extra ecclesiam dari «alutam.' Eoa proRri· hominos, qui extra ecclesiam pertinaciter manent, apostolus Paulus dicit „subversos ao proprio iudicio condemnato··, et apostoloram princeps illos appellat „magistros mendaces, qui introducunt sectas perditioni·. Dominum negant, superducedtes «ibi celerem perditionem '.

Maximam utilitatem habent in huiusmodi dogmati· expositione gravissimae sententiae ac praeclarissimae similitudines quibus illud nobis tradunt sancti ecclesia· patre·. p8i qui· inquiunt, „schiama facientem sectatur, regni divini haereditatem non consequitur; habere iam non potest Deum patrem qui eoclaaiam non habet matrem; non est particeps divinae caritati·, qui hostis eet unitati·. Non habeat itaque Spiritum sanctum qui sunt extra ecclesiam ... Quisquis ille est et qualiscumque ille est christisuus non eet, qui in Christi ecclenin non est; omni enim homini, qui catholicae ecclesiae non tenet unitatem, neque baptismus, neque eleemosyna quamlibet copiosa, aeque mors pro Christi nomine suscepta, proficere potest ad salutem, quamdin in eo haeretice vel schismatic· pravita» perseverat.· * Ecclesia cum arca Noe assimilatur: „8i quis autem in arca NoO non fuerit, peribit regnante diluvio. Ecclesia urbis lerusalem nomine in scripturis significatur. Nimirum in illa sola offerre Deo sacrifici· dicabat, quia .sola etiam catholica ecclesia est, per quam sacrificium Domina· libenter accipiat neque extra samunqnam veru· cultus veramqno sacrificium repentur, quod Deo placere ullo modo poeeit. ,De agni hostia dominus praecepit, φοοηβ: Ia una domo comedetis, nec efferetis de carnibus eius forne: In una namque domo agnus comeditur, quia ia una catholica eccleeia vora hostia redemptoris immolatur. Quionmque extra hanc domum agnum comederit profanus mt

Quae cum ita »· habeant, maxime certe intereat. errorem omnem removere, qui torte occurrere poesst, circa catholicam doctrinam do iis qui. extra communionem ecclesiasticam periti suat, dequo iis quos ecclesia ia sua communione complectitur. Docendi itaque sunt fideles, eodeeiam non bonos eolwnmodo, sed et malo· complecti.: quod in sacro evaagelio multis paraboli· sffertur, atqao ii· nominatim quibus ecclesia simili· dicitur sagenae ia mare miaaao, et areae in qua firumantam cum paleis admixtum ooa-

I Lac. X, M; Msttb. xvm, '//.
· T11.ІП. 11; ПМ.П, 1.

•ancti euim vocantur fidele·, qui pepsins Doi offecti suat, quive ·· fido ot baptismate suscepto Christo MiMonnii,' qaamquam ia multis offondunt et quae polliciti aunt non praoetaat Bonorum tamen ac' malorum diversa admodum ratio est Divinis muneribus illi fruuatur qui ia caritate vitam ehristiaaam degunt iuatiquo \ «t cari Deo suat Membra varo mortua, nimirum hominos sceleribus otetricti «t a Doi gratia alisaati. hoc qnidem bono non privantur, ut «celeria· corporis membra esse doriaant; sed eum sint mortua, fractum spiritualem. qui ad insto· et pios homine· pervenit non pordpiunt. Tametsi, eum ia ecclesia sint ad amissam gratiam vitamque roeuperandam ab iis adiuvantur. qui spiritu vivunt et eos Jtaetus capiunt, quorum expertes esse dubitari not^otest. qui omnino sb eoeleeia aunt praecisi. Homines vero isti, ab ecclesiastic· communione exclusi, triplicis generis sunt primo infideles, deinde haeretici et schismatici, postremo excommunicari'. De hoc ergo triplici hominum genere repeti possunt verba illa graviseima Augustini: .Quisquis ab hac catholica ecclesia fuerit separatus, ' quaotueilibet laudabiliter' se vivere existimet, hoc solo scelere; quod a Christi unitate disinnctus eet, non habebit vitam, 'sed ira Dei manet super eum. * Quoad haereticos tamen rite Mnendum, quod non ut primum quisque in fide peccavit, talis habendus est. Proeti nutem inquit idem Augustinus: „Quis «utentium suam, quamvis falsam atque perversam, nulla pertinaci animositate defendunt, ptaqeertim quam non audacia suae praesumptionis pepererunt, sed a seductis atque in errorem lapsis parsatibue acceperunt, quaerant autem cauta sollicitudine veritatem, corrigi parati eum invenerint, nequaquam sunt inter haeretico· deputandi. * Haereticus ergo non fit qui, licet in impia· opiniones inciderit, erodit tamen sanctam eccleeiam catholicam, cuius auctoritati »· submittit; noo haereticus est qui, licet auctoritati ecclesiae non obedient, non tamen pertinaci animo in errore versatur. Qua de re diligenter edocendi sunt fidele·, hinc quidbm ut validius contra adversarii arte· muniantur et in fidei veritate perseverent, inde vero ut sciant, indicium de illorum qui errant culpa, Deo reservatum esse, qui eoius ungulorum corda scrutatur.

Atque hic commemoranda sunt insignia verba •efti patris noetri Pli IX: „Absit inquit .utcatholicae eodesiae filii ullo unquam modo inimici sint iis, qui eisdom fidei caritatisque vinculi· nobiscam minim· sunt eoninneti; quin' immo illo· sive pauperes, rive aegrotant··, rive aliis quibuaque aerumnis afflictos, omnibus Christianae caritati· officiis prosoqui, adinvaro semper studeant otia primis ab errorum tenebris, ia quibua misere innent, aripora, atque ad catholicam veritatem et ad amaatisrimam matrem ecclesiam reducOrs contondant quae materna· suas manna ad illo· arianter tondere, oooque ad eum sinum revocaro nunquam doainit, ut in fide, spe at caritate fundati stabile·, ·♦ ia omni opero bono fructificante·, aeternam 'sasoquantar salutes·." Haae vora aot carit·· que sola Christianum bominom docet, quaequo arga errent··'quidem fratre· fertur, sed errorem ipeum detestatur. Do vere fratrum nostrorum bono, quantam in sebis eet, curando nullam habere

I Ibttkxm.

П, 4МΛ).

XXXV, a. a. [·». n, mq.

•olltatadiaem, §n pce ssdsm habita ri varam •■t falaam raHgieaem qui» prafitsatur, nihil aüed ěsse qaam bon· malnm, veritati fafaMatem Mqaiparare: qaod oarto sen caritati·, H< pitati», ne· teleraatiâe seset, »od indiffereatiismi, inaraduMtati· ·< impietati·. Da· iota deeebaat paroehi et oondoaaësr··, aoa omittant fidafos axsitara ad gratias somma pietate Deo agendas, qai pre immensa saa clementia ā bonitat», eoe ia eaa vers saactaqu· eeeleaia recepit, ao «ri^NM ƒ«ri fo pnrtas *tarait* aaeriom· ia fanta '. Hane āae sst vita aeterna, ac'vera hominis feüoita·, «t qui is hae Mactoram oemmnaioao rant, vsro iliad dicere pomaat; ^*Bcati* ÀilAéJoiiî *ill·* AiM 0M0p jDttNtNf/ fetanecnfo (an, Dsmta rirtntan/ naoapiiwt ri dc- jfcti-Mssi· owa ia atria Demini." *

Caput IX.

Dv aoaaaUM atatis nostrae «rrsritas su rritpwaoai M· <00fNMNK

Noetri huiu tempori» incredulitati» praecone·, qui, post reieotan omnem fidai regulam, ad indifferentiunum religiosam et ad aegatiosem cuiii·-vi» revelationi» devenerant, aequo hie sistunt, sad ulterius adhuc abeunt et progrediuntur. Etenim „eo impietatis et impudentia· deveniunt, ut coelum petere, ae Deum ipsam de medio tollere oonentur. Insigni enim improbitate ae pari stultitia haad timent aswrere, nullum supremum, sapisntissimum providentissimnmqae numen divinum exister· ab hae rerum universitate distinctum, ac Deum idem ewe ao neram naturam, et idoiroo immutationibaa obnoxium, Doumque reaps· fieri ia homine «t mundo, atque omnia Deum eeee, et ipsissimam Dei habere «ubetantiam, ae unam •andemque rem e»M Deum eum mundo, ac proinde,spiritum cum materia, necewitatem cum. libertate, verum cum falso, bonum cum malo, et iustum cum iniunto. Quo certe nihil dementius, nihil magis impiam, aihil contra ipsam rationem magie repugnans fingi et excogitari uaqnam potest "? Ubi Dei pervonàlis existentia tollitur, ibi nulla ampliùs, ne la-, tiscime quidam accepta religio haberi potest Homo autem sine religione bratis animantibus comparatur. Ao reapw qui tantam proferunt iniquitatem, vix sanae mantis diei poesunt Nam Deum esM ita conspicuum e»t, ut nativo velati nisu ammus humanus eam sentiat et ia eum trahatur, qui nisus a Tertulliano appellatu» est .testimonium animae naturaliter chri»tianae" ? Quamvis enim Dei maiwtas incomprehensibilis sit, ipeequ· Deus luoem inhabitet inaoeaeaibilem ; suae tamen. •xietentiae veritatem omnibus reddidit manifestam : ^Inmsibitie enta «prins - «roriura mandi, par sa flMM MMCy MteA^C^Sp ?

Atqu· hine eet qaod ne ii quidem,' qui Deum •b heminam animi· exelndqmjvellaat, riaa existentism aperte negare audeat; quia nempe satari, •ponte hostiam hoiresosre ab hriasmodi immaaitate. Loquuntur itaque de aliqua divinitate quae in mundo indefinite evolvatur, a qua ostris substantia «manet, qaaoqne ait vis illa quam ia nature et in seipeo homo experitq^f At nihil prodeat, immo improbitatem auget, Dei nomen retinere, ri cum finita, mutabili et contingenti rarum ariversitate, infinita, immensa, simplicisstaa ae immutabilia natura divine confunditur, et, horribili ptaraaa biaaphemia, ipeamst hominum fiscinora in Deum raMuatar. Rt id tame· aoa srabesraut doeace, qai roceatioris theologiae apoeteti taantor!

lam vere miram aoa est, ri hernia··, qai a tante arrorum atroritate aea referuridanutc Deem •adadeataa, abominabita fasti ia atadiis sofa, at in propriae raperbia· peenam, materiae oultora· et adoratore· arietari. Amarunt videtieet, 'nihil aliud praeter matarium «sistere, et aaimam a corpora ··· dieting·!·, atque ita, moaatroso pror- as» aberrationem hamasaram sxemplo. cogitationem eogitaado negaaL Addant varo nullam aliam homini, peet praeaentam, vitam reearvari, in qua praemii· donetur, vel poeaia plectatur; sed immo nec ullum . agnoscant moratitati· fundamentum, nisi quod in materialibus viribus consistat, nullam morum bonMtatitque disciplinam, nisi quae reponatur ia cumulandi» et augendi· quovis modo divitiis et in pravis cupiditatibus explendis. Haec autem talia sunt, ut merito ud homines istos referantur oa verba: ,^asse, cadi m hoearè samt, MMI *f* Mt MMWMtl tflttytifl f, *ti tiatilii fathu ttt* 1 Hisce enim „neferiis abominandisque principiis, reprobum carnis spiritui rebellis sensum tuentur, fovent, extollunt, iliique naturales dotes ac iura tribuunt, quae per catholicam doctrinam oonericari dicant, omnino despiciente· monitum apostoli clamantis; „*Si* s»ciu<«fem osufem vuwritis, ewrwmsMi; ri satom ppiritu *facte tarait atcrtÿiçeatniii,* stati··" *

Contra gravinimos isto» errore·, ubi eos irrepere viderint, clamaro non omittant saoerdotre ministerii nostri cooperator··.. Ad periculum vero •vertendum, ne gregem nostrum eorundem errorum pestis attingat, nupquam' desistant sanae doctrinae pabulum fidelibus dispensare, ipsoramque mente·, rertta divinaram consideratione, ad coelestia deri· erigere. Agant diligenter de ··blimiwimi· fidei noatrae dogmatibus, quibus errores illi opponuntur, ao nominatio de Deo, in coins potestate cuncta sunt posita, deque eius omnipotentia ac infinitis perfectionibus; de incomprehensibili Trinitatis mysterio, quo in unitate divinae naturae tres distincta» personas agnoscimus, „non ita ut essentia divina distincta in pereonis putetur, quam fides catholica sic unam in personis distincti» confitetur, ut eam simul profiteatur in se prorsus indistinctam," * sed ita „ut quaelibet trium personarum sit illa rea. videlicet substantia, eMentia seu netura divina ; de creatione rerum omnium visibilium et invisibilium, ex nihilo et sola Dei virtute, atque ita ut .Pater, FiUu· et Spiritus sanctus non tria principia creaturae siat, sed unum principium de hominis natura ex 'duplici substantia, spirituali et corporea, ita simul coniuncta. ut rationalia anima sit vere •o proprie immediata corporis forma de beatitudise damam sempiterna quae, uti praemium virtutis, homini repomta set in altera vita, non solam scilicet anime· immortali, sed et corpori etiam, quod ia fine saeculi resarget at immortalitatem indaat. Haec enim marinis velssrf ed fidem, spem •t caritatem excitandas», fevsadm st oonfinnaadam; tum vaco etiam ad ostsndendam «wcitatem •orum qai, rabes ooelwtibas neglectis, nonnisi terreni· incumbant et fiaem illum altiorOm obliviscuntur, cuius gratia terrena omaia hominibus sunt cone····. Qua in ro, at hic etiam mmi patri·

• Coi. Ii, M.
• P·. LXXXm, t, », R.
• Alta. PH IX, .41· » Mi iam.
? dpri, $7, IsfP, sd-ltig··!, <ΠΑ}. .
'Rtalti

• ps. xunn, ia
• Alta. m n, di· » maun
• PUVl «mt Anrt/UU, is fis·..
• <taa IM IV, esp. A [HsH. VH, 1BB).
• Cana Hsr. isM.gm lamWt, [Btrt. Π, HMD).
• Oaea Vforâ, & Astati» taimta atiam la «ma Ut. ta M X, [BaiAvn, UNO «t Π, 171»D).

nostri/oppertuaiasiasa vesba rapetamus, wmemi-neriat<huiesmodi boni···, m serio mediteatar gravisrima ill» Christi doatiai verba: *,QeU fndett* MÎ MMM^NA MNNPMMI MMΓ· MMM MM ^MHmwMMM þMMtNT? t BBÎM >+dwl> reputent qua· apoetolas Paalaa deeet: *,Qtn* MbmF* NM^tMI *ifl* ΦκMβ^MNMN *9Λ* M> *4m ^9FM Multe ÎNNÜtie* t mommBp jmm mm^mM Ambmm 'M μ Iμ ïMμ ι *ft* psrd^ioeses. JÎM^W MUM MMt^MM MW Mt JtMM fatdaai appetentes, ervwerunf a *jUt,* et wtseraerwU m *Mtriïÿ «mUm.*[2] Equidem hominee iuxta propriam ae Meroam cuiusque couditionsm suis laboribna Eeceesaria vitae praesidia sibi comparare debent, •au ia litteris aa scientiis exoolsndis. «en ia artibus tarn ingenuis, tarn vulgaribus exercendis. sen ia publici· privatisque muneribus obeundis, aea ia reran commercio habendo; aed omaiao oportet, at otnnia cam honeatate. iustitia, integritate at caritate agant, et Deam prae oeulia semper habeant, eiusqne mandata ac praecepta diligentissime observent." 1

Impiae doctrinae, contra quas parochorum vigilantiam pro munere nostro excitavimus, non eunt niai ultima explicatio systematis illius quod natnraliimi nomine appellatum eat. quodque eo tendit, ut plena naturae ^ufficientia abeolutaque rationi· ac voluntati· humqnae independentia ■tabiliatur, omnis vero sqpernaturalis ordo atque omnis immo Dei actio in homines et in mundum reiiciatur et de modio tollatur. Impii huius systematis, quod nostra infelici aetate tantopere grassatur, nulla plenior expressio nisi oum Deus Ipse excluditur, aut natura ipsa Deus proclamatur. Adsunt tamen plure· qui ab impudentissimis isti· blasphemii· se alienissimo· eaae aiunt, atque interea pessima naturalism! principia pravis cuiusvis generis artibus disseminare eurent. Fidele· proinde tanto maiori sollicitudine praemuniendi sunt, quando maius evadit periculum in errorem incidendi.

Nefarii illi homine·, superbe delirantes, non modo religionem divinam inter praeiudioia alterius aetatis amandandam eoeo docent, sed nec verentur iactare ^prophetias ot miracula in 'sacria litteris exposita et narrata, esse poetarum commenta, et sacrosancta divinae fidei nostrae mysteria, philosophicarum investigationum summam, ac divinis utriusque testamenti libris mythica contineri inventa, st ipsum dominum nostrum lesum Christum, horribile dictu! mythicam esse fictionem"[*] Haec tamen plure· non impediunt, quominus prodigiosa ac mira, superstitiosis ac daemoniacis evocationibus, a satana ipso exspectent et exquirant, ut merito de ipsis rephtatur: „Mnsnto est msgnrtee *fM."*

Quae vero comminiscuntur de plena naturalium virium sufficientia ad hominum et populorum bonum curandum, ita efferant, nt fundamentalium dogmatum, quibus innititur redemptio Christi, nullum maneat vestigium. Etenim fide tenemus, primum hominem in sanctitate st iuatitia fuisse constitutum, st hunc institutio· originalis statum supernaturalem fuisse ac nullatenus naturae humanae debitum, prouti nec debita arant dona immortalitatis atque immunitatis a concupiscentia et ab aerumnis, quae pariter - Deo accepit. Confitemur praeterea, Adamum, cum tpandatum Dei in paradiso fuisset transgressu·, sanctitatem st iustitiam, in qua constitutus fuerat, cum ceteris donis amisisse non' sibi soli, sed et nobis eius posteris,

A eumque. eam semetipeam laquindseet ia omaeastiam humanam genas transfodias· pen tantam mortem •t poenas Corpori», sed ot peoeatam qaod est moro animae, atque ita singulo· herniae·, propagatione ex Adamo, peccatam originale anoeeado contrahere. Per leea Christi dentini Metri gratiam, qua» ia baptismate eoafsrtar, rmtiam originali· peccati remitti credimus, m tolH totals id quod veram et propriam peccati rationem habet; manere tamen ipsius peccati originalis effecte·. Factam deaique profitemur per peccatam originale, at natur· huma·· in deteri·· eommatata quoad animam et corpus, spoliata gratuitis et vulnerata in naturalibus, non modo impotens prorsus evaserit ad finem supernaturalem, eai a Deo misericorditer destinata fuerat et ad quem restituitur redemptione per Christum, verum etiam non possit totam legem naturalem constantor observare sine speciali Dei B auxilio, nec eo quo opus est modo, brevi tempora et tine falsitate admixta, veritate· ipsas religioni· naturalis cognoscere sine revelatione[*] Atqui ista omnia derisioni sunt naturalismi sectatoribus. Aiunt enim ab initio hominem creatum fuisse qualis nune nascitur; nullam in ipso raperiri inordinationem, a qua debeat per gratiam reparari; nullo auxilio opu· habere ut ad suum finem perveniat, qui ceteroquin, iuxta ipsos, alius esae nequit nisi naturae proportionates. Addunt honestatis normam plenam so sufficientem- ipsi esse debere solum rationis lumen, ac liberam arbitrium ei datum esse, ut suimet dominus, se a gemine pondere agnoscat. Neque desunt qui asserant, id solum sb ipso cavendum ne in excessu· deveniat; veram tamen propriumque peccatum ab eo admitti posse nullum, •i naturae inclinationibus obsequatur. Quae certe fidei non minus quam rectae rationi contraria sunt. C Cum tamen naturae insufficientiam ia iis quae sunt ad Deum, contra naturalism! errores, praedicamus, longe absumus ab illorum errore qui naturam ipsam nimium deprimunt, sive libeqsm arbitrium, destruendo, sive asserendo quolTomnis infidelium opera sunt peccata. Licet enim hominis natura per peccatum originale infirmior evaserit, non tamen omni vi et efficacia vel libero voluntatis arbitrio privata est, talisque mansit ut plura etism bons in suo ordine praestare possit.

Ordinis supernatural!· osores nullsm agnoscere possunt supernaturalem societatem, quae iure proprio divinitus accepte semet constituat suamque actionem oxerat in homines. Omnes proinde conatus eo convertunt. Ut ecclesiae Chriati constitutionem ac potestatem deleant ac subvertant: nec pauci •unt, hac nostra infelici aetate, qui ipsorum doctrinis contra ecclesiae iura ac salutiferam aetionem. D praetexte libertatis ac falsi cuiusdam progressu», miserabiliter abripiuntur, maximo sane cum detrimento Christianae non minas quam civilis raipublieae. Pravae itaque impiorum mgehinationes sedulo detegendae eunt fidelibus, ac sdlsboraadum in primis, ut de ecclesiae constitution· deque potentate, quae illi divino iure competit, rite edoosantur.

„Ecclesia nempe nt vera et perfecta societas a divino auctore suo fait instituta, quae nullis circumscripta regionum finibus, nulli etiam civili subdatur imperio, suamque potestatem ac iura ubique terrarum in hominum salutem libere exerceat. Nec sane aliter indicant, solemnia illa Christi domini

I

1 *«. sacysL Pii IX M spbe. Italkm, 10 sag. IMA

• Afira n IX. Msetws fetans, i iaali IMS.

• it- xxvi, ig.

* Coe» Trid, msa. V, dseret. de pass. orig. aes ao· peopp. 81, 18, M, M, n> n Aromati» ia Bato (a a Hs V ia coeat. Jte samitas «fjtKtiaestas 1 «t. 1M7]; s. Thm··». fib. Π. ‡· ait. 8, st estu. Us·., Ub. I, ssp. 4.

«•pit eteeeuaeedavit, iut· 014 PaaH: «Jfat arf

Noa «at ergo miner loelatia· potestas qua· quae perfectae societati competit. Poteat·· auto· huiusmodi, qua· ligandi ae solveadi verbis ab ipeo Christo specialiter Patre at apoatolis in oemmuni collate fait, ex ···· complectitur Ila fateadi lagM ae ipearum obaervanttaa axigeudi adbibiti· otia· salutaribu· pocnia, ad devios at coatknaM· coercendo·. Qui eoactivam potastatsm soelesiaa denegant, incidunt in aententiam aha· iam damnatam uti haereticam '. Huius poteataa axareitium ia aoa, qui in eoclMiae corpus per bapti admitti sunt ae libère in ceeletia mauMrunt. auctoritati eodeaiasticae prudentia regitur: at nullatanua 00 pertinet ut fidem ipaam per rim imponat, oeu, ad invidiam in ecclesiam creandam, malitiosissime blaterant eeolMiac inimici. Constans c|im ao auaquam immutata ecoieaiae doctrina tbit, persaatioae •c I praedicatione addnqendos aaae hominM ad ··- lutem, ,nsc religioni· eaee cogere religionem, qua· •ponte auaoipi debet. *

Ex eo quod oeolmiae propotitum tit apirituale hominum bonum curare, non oonaequitur, ad ipaam unice apeetare ut pro hominum aalute orationM Deo dirigat, aut ad aummum, ut rarbnm Dai annuntiet et aaoramenta adminiatret Perreraam hano doctrinam proraua reiicimua. Non enim maria apiritibua eodeaia constat, aed hominibna riatoribua; auctoritaa rero, quae ipti . a Cbriato data Mt, exerceri debet in homine·, atque ··ration· quam Chtiatua ipae oonatitait, quamque finis eeclMiae assecutio postulat Regnum Christi non eat de Hoc mundo,, aed tamen in mundo coaatitutum Mt. Atque hinc etiam tenemus, iua bona temporalia acquirendi et poaaidondi nullo pacto eodMiae dMct gari poaae Ad hoc enim ut ipaa, prouti cius natura exigit, aubaiatat, ac, prout fini· tibi prae«titutua requirit, spirituale hominum bonum promereat, medi temporalia non modo utilia ipti aunt, aed prorsus neceaaaria. In ecclMiam ergo iniurii sunt, qui ataerunt „conforme «ue aacrae theologiae iuriaquo publici principii bonorum proprietatem quae ab ecetesiia, a ft^iiliia religiosis, aliiaque loci· piis possidentur, dnli gubernio asserere et tindicare :

Errore· igtit atque alii plure·, qui contra ampliasimatQ imperii potMtatem, eocleaiae eoDfitam ad regendoa et gubernandos fidele·, sparguntur, ex falsissima illa doctrina originem ducunt, quod ecclMia ait in drili imperio quoddam relati collegium. anlliaque proinde polleat inrib··, praeter ea quae coneeaaa illi aaat atque attribute a tirili potMtate; huius potestati··Mea definire Hatitas intra quoa eoclsda exercere queat iurd ab ipaa concessa; reipablicaa rero «tatam omni·· iurtum

poUere nullis tinuMoripto liatitibu··. Rooletia quidem oonstaatiasimo docuit, Dm - ipaam auctorem ease eociatati· civilia, atqu· adao «Moalar·· etiam potentate· a Deo repetendam MH, ergo

pari·, aad a CMat· ipee iasmadiate 8rigine duH.

aibil tibi, sod tot·· titiH potaatati tribuendum mm dree «, qua· faeut temp«relis MMtati· ••lm respidut; atqus ad··, reapiota huiu· fiai», potaatati· qlafii· planam tedspeadeatiam agaoMoro •t protinam·. Sinai taau baa· ipaam iadepaadentism ao plenam Ubertat·· tibi vindicavit ia iis, que ad finem «alati· aeterna· referuntar. Douait quidem, civili potaatati competera, at sodeaiaaticam taoatur aecundum qaod pOMibila fuerit; aed iaa quodvis in sacra, quod ipaa tibi per ao tribueret, ci prom· denegavit. Reprobandus itaque ao damaandua Mt error illorum, qui „perverse oommiaonntnr, drilem potestatem poaae ae immiscere rebus quae ad religionem, mor··, et regimen apirituale pertinent, atque etiam impedire, quominus sacrorum antistite· et lidelM populi eum Romano pontifloe, supremo totiua ecclesiae paatore divinitaa constituto, libere ao mutuo communicent" '.

.Falaa Mt, temeraria, eoclMiae »c spiritui Dpi iniuriosa ac ad minus erronea·· sententia illorum qui, ut oirili potestati submittant qua· ad ecclesiasticam pertinent, eoolMîam potestate au· abuti poase dooent, ad donatitaMdam disciplinam periculoeamet ntitiam/ Bodeeiam ipaam impudentissime calumâ|btur qm| affirmant, potMtatem ao independentiam, quam isaa tibi vindicat, ad bonum duntaxat mundanam jWoiequcndum tendere; niti confusions quadam ordini· spiritualia ao mere potitici: eabentialia iura potaatati· tirilis usurpare ao taradere Qui in poteatatem drilem insurgunt, eamque infirmant, alii non sunt quam ii ipsi qui eoclMiae potestatem oppugnant, quique omnia legitima iura conculcant et labefactant. EcclMia rero, quae profa noscit, sine saeculari potestate ac debita illi ooedientia ac submissione nullum tarrMtrem ordinem atque nullam proinde societatem possibilem eaac, iis, qui chrilem ipsum priqeipatum dMtrOere ac dissolrere attentant, firmiter resistit, eorumque error· damnat '.

Duae istae, poteatatee, eeclMiaatioa «t civilia, quarum una a Chriato immediate procedit, altera vero · Deo auctore ordini· naturalis, «ai distinctae ac diversae mutaoque independeatea sint, poaitae tamen fbornnt «t per ipaa» perfecta homini· félicita· producatur. Bodeaiae propotitum Mt curare felicitatem aeeapitemam, quae eat fini· omnium enpremna: driU rero aodetati. fdidtatam temporalem. qaae adiastar medii ad aempiternam refertur. Pertinet ad ipsam Mititatem temporale· religiosi· ae probitati· oar·· habere: immo rar·· homiais temporale boas ao· aat, qaod a boas omnia· maxime abdntit. Atque bine eat, qaod „rsgia poteetaà aoa ad tola· mud] regimbn^ggfi. maxime ad eedatiao praesidium tit 8oUata ·; ita quide^ at tiu uxilium, te «««ltri·· boaaa ooafsreodum, aoa praeiadioara pnwwait, aad potin» qua· Deo aaat placita nequatur'.

I, «WA].

feaysL QesMs era, [«a « «m. KM).

SyDak, F''».

ΦMtHμ μ A®) βMMMMiiïM
ksB® fe4® MoiwMiiMraBy μ μ μ ÀIμ β
μ HHβ®A&MMMB teiV ipOtt «ÜB· OMfotfctMI
UNtM^ftAVB M4oMM BO® β86»
BMAmMI Bμ Iμ A®' ^BMB

mevime optat. vehausentasquo dstietatar ptavne illeram epiai····, que m speoteat, .ut impediatur •t amoveatur Mhûtaria Ula vis, qaam oatheUea oodeaia, «x divini ani aaetoris iastitatiene at mandate, Hbero natm dabat nsqao ad ««M-»·tionem aaaaaU, non alnea orga angelo· hoiaines, quam erga aatioaea, populo· sumnoequo «m. prindpoe, atque de Badio tollatur matus ilia iater eaeordotium et imperium eotoilioruae sodotaa at ooneoidia, quae rei oum aaerae tum civili fausta •omper exstitit m Salutari·. 1 Beimus quidam, ad praxim quod spectat, plurimum ia hae re pendar· ex facti circumstantiis, in quibua aliqua natio reperitur; sed aoa idcirco generatim ae absolute asseri potest .optimam societatis pabHcao rationem dvilemque progressum omnino requiror·, ut humana societas constituatur et guberuetur, aullo habito ad religionem respectu, ao si ea non exi- ster·! prouti docent ii, .qui civili consortio impium absurdumque naturalismi principiem· applicare vellent. Boram ' itaque errorem, oum as&o patre noatro Pio IX, reiidmu et condemnamur

Atque hic illorum etia'm calumniam totis viribus reiicimna, qui aiunt ecclesiam catholicam inimicam eoo» progressas ot civilitatis. Si enim vera rebus vocabula restituantur, ecclesia noe uolqfn non. adversetur progressui et civilitati, sed vpri progressus fuit semper petroaa et altrix, veramque civilitatem in dissitas quasque nationes ipsa adduxit atque conservat Progressus ao civilitatis nomine, luctuosi· (hisce temporibus designatur effrsenata vivendi licentis, iurinm omnium subversio, religionis spretas: Cum huiusmodi civilitate ecclesia nunquam conveniet eiusmodi progressui constanter adversabitur? In illorum etiam studiis, qui res qorporalee perscrutantur, ut eas variis humans· vitae usibus applicent, si in se quidem spectentur, ecclesia nihil videt quod laudem non mereatur. Soit eaim terram datam fnisse a Deo in possessionem hominibus, nt vire» illius propria industria exercerent so sibimetipsis fructificarent Eos unice reprehendit ^qai propter rerum temporalium studium aeterna segligunt, quique ipsorum inventa in rerum corporalium natura exploranda, praepostere credunt sd doctrinsm salutis calumniandam transferri posse.

Contra insidias itaque ae fhllqoisrimas artes inimicorum veritatis, eo directas ut perniciosissimi illi errores, contra quos vocem extulimus, aliique etiam j peiore· quaquaversus diffnadsatar, atque ita raKgio oblitereiur. societas eonvsllstur, ecclesia debilitetur ae si fieri posset destruatur, paredri eetsrique sacerdotes ministerio addicti, pro ipsorum ado ao prudentia indesiaeater vigilabunt Ct vaso et tutius sciant quae a fidelibus vitanda suat, et facilius muneri proprio satisfaciant, taasquam normam habebunt epistolam encyclioam, qaae haud ita multo sate a supremo gregis domisid pastora, vigilantissime pontifie· Pio IX, ad omn epiaoopoe data fait, necnon adieotam sides· epistolae propodtionam damnatarum syllabum. Hanc nos regulam aocuti sumus in Ua erroribus reprobandis, quos specialiter parochorum vigilantiae doaignaadto eeeo oeasuimua:

* EmpsL Ça···· sura, Syttsh, F·». H.
* tissjcL puants sera; toilsb. prs». Tt st ssn
* flyibA, pnp.UA seu. etiam ysap-M.

msmia irini erani venerati··· ao pietate eeeo adbs irradam.

Caput X.

Qui oatheUeam Dei oeeleeiam «edimus, eius sameram et institutorum sapraesuaqae rectorem et gubernatorem destinam eo salvatorem nostrum ftMu 5}hrithf, psfirf M|Mr mmîm *Dm hMÜètv* « åtasai·, · agnoscimua, profitemur ae voneramur. ▲ Christo eaim qhrietiaai sumas et nuncupamur, iUoqao solummodo Christianas diei poteet, qui 'Christum aguoodt et, sioati oportet, adorat. Scriptum quippe est: „dderraf rara dbraos essedi tfus, * ot apostolus Paulus ait: ^Nsn... todioeei me soirs •tiftrid sntsr era, assi Issues ChrMum, «d bsasc črusqlCram.' * Hic est lapis quem reprobaverunt aedificantes, ot qui factas est in caput anguli '. Superaedificati sunt fideles „supor JtaMfeawntani

lafidt Ckrittt ?esu 1·. Nihil altam, nihil firmam, nihil dnrabile. nisi quod in Christo incipit, aedificatus. assurgit irfis ipse snrâs, et per ipsum, *tt* tn *iptt* suai se»<ria."·

nC»rsstiM raped sad sodssira: /pss, salOetor *ttrptritmu* ... CStessfus *diltait mluMU* st enpemn *tradidit* pro ra, nd iUees irartÿdrand, eunutaw lesser· •guns in esrto rites, at sebibsrsf *iptt Mi glerioutm* MM λβ^M^MI MMMUnM. Mttt FM^NMNy Mit *9ti* Mt *tit* tMMto *tt* tβMMMΛïiMi··. Arctissima igitur unio cot et indissolubile amoris vinculum Christum inter et oeeleeiam. Separari non potest ecclesia ab invisibili eius capit· Christo lesu.' Neque Christus ab cederis, neque ecclesia unquam a Christo recedit. Christi corpus, Christique sponsa ecclesia est. .Ex latere suo," inquit Chrysoetomus, .Christus aedificavit ecclesiam, sicut de latere Adam eius ooaiux Eva prolata est." * .Christus et ecclesia/ inquit Augustinus, .unus homo et unus Christus.:· *„Dt* rarw *tùu tt it tttAut tintf* sumus, iaquit Paulua■ Praeeat itaque eoderiae Christus, esas regit, ct in eam interna gratiae subministratione, tamquam caput ia membra et tamquam vitis in palmites^ perpetuo influit.

Petrus a Christo accepit ut eccledao esset caput visibile: ipse tamen Christus supremum intisibile caput indeeineoter est. .^iiirfeunntnm «nsm *uUtti tento pMft ptntrt prouttr id, futd peritam tti, gued ttt Christo· /«•u».""* Petras, inquit Basiliu·, licet petra esset, non tamen petra erat ut Christus: nadb Christus vere immobilis petra: Petras vero propter petram. Hieronymus vero ait: .Biout ipse lumen apostolis donavit ut lumen mundi appellarentur, ... ita et Simoni, qui credebat ia petram Christum, Petri largitus est momen. At secundum metaphoram petrae recte dicitur ei: Aedificabo eodedam meam super t·. ** Quae igitur Christo in ecclesiam ipsam potestate sunt propria, ea oodesiae ao Petro visibili capiti facte sunt cum eodem Christo participatione communis :*

· ≫ IX. A
• HsSr. I, u
• I Cw. II. U
• Pa CXVH. ≫
• Kph. II, ≫
« Bm.XI.to.
■ tem. di pesa. [spp., si Nsnttiaa. m. sieP].

• Jfiriri. r«S m st sUM S·^. [«to·, sd Brast. tt «■Dl·
" Bph. T, ta
11 I Oor. III, 11.
·· A. $ XFIsa JML, (spp., si Mlcaa VA llVDl·
** S. Ins, Araa - di nd, (epp. ed Bsllsv. L 17).

IlmpAum, magisterium - - sacerdotium ia HdM- r>tt credimus: «promum taps· ţega prophetam ae sscalrdotem eon ni^i-£^p(otum_praodi«maa, qaem regia, prophetae ae sacerdotis officia ia eodesia et per ecclMiam iugiter continuait eoMteamr. Equidem ipae oat oenstt perfectissimo uaqtus Domini, in quo ΛiφliiiΛβiiφ ttfftttUitr * De ipso natent scriptam est: '»OnuMMm man ran ob ae *toper Sion... foetete a* ans, *et* date NK prates terras." > Eius regnum spiritaaleeMalque aeternum : in terris inoboetar, la ooalia perficitur. Efeeleeiam militantem Christas rex teeter ab hostium injfrita ot insidiis, at eadem in aeterna beatitudino earn ipao triumphet, qui positus oat super omao „fUsd ťûtera Unus praeterea eat magister noster Christus, qui est *„oia, terite»* et ŝïte Ipse eat lux vera, quae eodeati doctrina illuminat omnem hominem venientem ip hunc mundum. Huic omnee prophetae testimonium perhibent remissionem peccatorum accipere per nomen eius omnea, qui credunt in enm. Immo. ipao pater teetimonium perhibuit, voce delapea ad eum huiueoemodi e magnifica gloria. *„Hic eet fiteu* «gras dilectas, te fuo auht bene compteeari, *ipmm* ăñdite. * Et quidem ad finem usque saeculorum audienda· Mt' in iis. quibus ipae ait; *„Qte* eos audii, me ăădit. * Chriatna item Mt pontifex noeter „«oaetas, Macerae, *impollute»,* tejyrv *potet* - peccatoribus et *eefeteipr coeli» facte»",* non quidem ex eo ordine, ex quo fherunt sacerdotes Levitici, sed ex eo, de quo Datid cecinit; „7V< ss/erat Mcorfio· >n oeteraum secundum ordinem JMcAisqf *ťeeb. ' De eo praecursor ait: *feu Dei, 'ice» qui tollit peccate» nuutei."* Ipse enim est at sScerdos et victima Et,q^e in singulos dies fit et futura est in perpetanqi oblatio per Dei ministros, ipsum habet pontificem et sacerdotem Dominum, atque adeo ipsam hostiam·.

*„Hateteoe oryo*penlÿfasm Usognum, juspenstrepit *cootei,* /eram *filte» Dte ...* edsemus ... «m *fitecte* od tbrenum */retine,* ut mimrieerdiem esnssfus aw.' 1· Ipse mt qui *,patear» te porpotef». peteot* accedentes per ssmsfrpeOm nd Dram", quique „SM obtehasM coMusmswsit te *eempitenut» eeaeti^oetee" "*. Ipsum *„pnpoetet Dotu prepittetieMet per fiMn* m smtpuMa ťpates ? ,Nam sient revera homines, nisi ex semine Adae propagati nascerentur, non nascerentur joiusti eum, ea'propagatione, per ipsam dum ťoncipiuntur, propriam iniustitiam qontirahant: ita, nisi iu Chriato «naseerentur, nunquam iustifioarentur; cum 'ea renascentia peXmeJtum passionis eius gratis, qua iuati fiunt, ñiĩĩhatnr. " ** Inquit proinde appatolus: „Jn fidam amnes mei tentur, in *Cteriteo omneojfjpificetemter." *** In red^ mortis nemo aine Adam, anbdit Augustinus ·», in^y vitae nomo' sino Christo.

Chriato autem incorporamur et in Christo renascimur per baptismum, iuxta illnd: ftw a r₂naMi ťtear « «fw *ft Spirite* Mads, m i *peteot* tetesers te rajaaa Dsi. " Eectesia, mater aoetra> araaatissima, per hoc regenerationis lavaeramjrae Christo parit: ipeins tomeo baptissratis virias, aienti et ceterorum sacramrateram, ex eia· merit» oat, qui dot nobis „frmiteui edapdiaeia /borran, te pus daoamr.' fibbe, peter"'. \8cribit veto apostolus: „ÇnMnaafM te Qkriste iaptieati *eetie,* Christera

Homines aee propriae naturae viribus, nee per littera ai logia Moyais^reconcilisre ac Deo potuissent: .vendere eo potuerunt, aed redimere non potueťunt; immo, nec ulla angelorum potestate aublmvari potaiseoct ex eo stato, in quo per praevaricationem protoparentam conciderant. Liberam Deo Orat, ia ea in quam incideramua «aditione noa relinquere. nec in pristinum aupernaturalem finem reparare. Poterat etiam, posita reparandi voluntate, vel solo omnipotenti verbo id ťxequi At „sse *Deu» Metet* mundum, ut jCHqm reum uni*penitum teret"*·. Noluit ut serpentis^rtequitia de victoria in homine relata ullo modo gloriari posset. Ulud proinde selegit reparationis mediam, quo ieatitia non minue quam misericordia demonstraretur, et do quo ecclesia exclamat: .O felix culpa, quae, talem ac tantum meruit habere ťedemptorem'. \ Scilicet pater misericordiarum et Deus totius consolationis |lium suam unigenitum in mundum misic nt salvetur mundus per ipsum, ut pacificaret per sanguinem eius sive quae in coelis sive quae in -torris sunt, ut deleret chirographum mortis, quod contrarium nobis, ut pro omnibus gustaret mortem, ut propitiatio «eet pro peccatis nostri·, nqj» pro nostris autem tantum, sed.etiam pro totius mandi. Uguq itaque Dena qui vult omnM hominM (alvos fieri et ad agnitionem veritatis venire: unus mediator Dei et hominum, homo Christus Imus, qui dedit semetipsum redemptionem pro omnibus, qui unus pro omnibus mortuus est, qui proposito sibi gaudio sustinuit crucem, confusione contempts,'ut qui in ligno vincebat in ligno quoque vinceretur.

„Mediator autem inter Denm et homines oportebgt ut haberet aliquid simile Deo. aliquid simile ťiominibus. ' Itaque .et homo et Deus Christus, utroque genere concretus, ut medistor eme inter ''nos et Patrem ţosset ·. Una Mt in Christo divina verbi persona, duae tamen naturae^divina scilicet et humana; inquit enim loannes ʻ „£i *principio orte* wrbum, *ot* esrbnm erat apud Damn, et Draa erat 'aarteun ... et earbum cero/actum ěĕt, et: *KQteo-*' qu» *coffeonu fioorit* guouiam /aaus est *filter Dei, Dee» te eo unmet, et ip» te Deo; ot ornte» tpirite»,* fui *confitetur* /esum Cbriatam te corne renuar, *te* Dm ast; et omnu *tpirite», yte teloit luam, eat* Doe non *eet, ot hi» ut eteichriotet."*· *Dogma* catholicum profitetur .uaum eundemque filium et dominum nostrum lesum Christum, eundem perfoetum ia deitate et eundeps 'perfectum in humanitate, Deam vere et hominem vere, eundem ex anima rationali et corpore, consubstantialem Patri seeuadum deitatem, consubstantialem nobis 'eundem seeugdum humanitatem, per omnia nobis similem

' · Csl.II, A
• Ps. H·, β seqq.
• CH. I, M.
• loss, xrv, A
• Issa. I, V; Ast X. 4B; Pstr. 1, 17.
• Lse X, te *f*
' Hskr. VQ.'M; PaClX. A
• lote. i. sa. , *'a*
• tfr. TbwfhrL m' *oep » epSt-te. Hter„* (·«·. ·<▪ Ai»» IU. MID).
'· Hsbr. IV, U-β.
" Hsbr. VU. »; X, U'
'· Horn. IΠ, M.
" Coee. Tnt, asm. VI, issr. ds iastit, sap. A
"ICsr. XV, »
" *Kpte. UO te Oft.,* [opp, *ei.* BanaL, Π. 7t»Cr

1 loan. Uia
• Be·. VIII, th
▪ Gaf. III. «7.
• S. Asa- *tnerr. te* gs. M, a. A lopp., sd. Baaed., IV, 10MB).
.▪ A Lss. Arm. At, (spp. st BaUsr., L MSJ; a Oreg. I Nys·., *Qrot. ete,* a IA (<Pl·· A ▪! U, S7B}.
• Issa IΠ, te
' ' Aug., oâgsss.. Uh. X, cap. SX, jspp, eA BrasA, I, IM B|.
▪ A Cypr. TbstinasMsram, Uh. Π, osp. 10, (epp^ eA Bolan, peg. Ml).·
• Ioan. I, 1 seqq.; I Ioan. IV, U; U A

absque pensate ... taon eusdemque Chriotam iUm domiaum uaigmtitun, ia duabus nataris iaooa-Amo, immutabiliter, indivisa, inseparabiliter tpw-iffium, nusquam. sublata utmn^ differeatia propter üittamu. · Definitius porre aat ia ooa-aiBa Ephesiae .Carni aaeaadm hypaetaoim aai-tu esse Dei Patrieverbum, unutaquo osso Chriotam eum propria oarne, aaadm ooilieet Dean simul et hömtaom. Natara humaaa .Christi aea idee persona aoa eet, quod aliquid ei dealt, aed idee tautam quod prepria verbi per uaitiouem facta fuerit, atqae adee, aea per so, eed verbi divtai hypoetaai subsistaL .Banna rare at sempiterna essentia, quae ae ad baitaaai generis iadtaavit ealatem, aoa quidom ia aaaa gloriam' traastalit, red qaod erat aaaa noa döetitit. *

Longe aboumui ab errore illorum, qui aiunt, entonna solummodo unam personam in Christo praedicatam fuisse, quatenus persona divina, atpote nobilior, sapor humaaam priadpatum tonet; aut entonna solummodo daaa personas ecclesiam in Christo aopnaao, quatenus, oum non roots constituta sanet personae notio, duarum penonarnm professio perperam intellecta fuisset.

Kx professione catholica de una Christi persona in duabue naturis, tota redemptionis nostrae oeconomia dependat. Etsi Chriatua secundum carnem tantum sit in tempore ex muliere natus, pro nobis passus et cruet affixu»; tamen, propter unitatem personae, vere beata Maria semper virgo Dei genitrix proclamatur, ae Deus ipse vere dicitur pro nobis natus, passus, crucifixus. Ex infinita pariter offerentia dignitate factum eet, ut satisfactio, quam Christus in sua humanitate pertulit ac pro nobis Patri aeterno obtulit, non modo plenissima et cumulatissima fuerit eed ot acceptissima et ptptii infiniti. .Inter redemptum et redimentem dispensatio 'fuit, compensatio non fuit- * et nihilominus «magno et mirabili aequitatis iqre certatum est, dum omnipotens Dominus cum saevissimo hoste, non in sua maiestate, aed in nostra congreditur humilitate' *

In Christi passione omnis spes nostra eet, omaisque fiducia. Absit nobis gloriari, niai in ernoe Domini nostri. Ipsum propter passionem, quam pro nobis subiit, gloria et honore coronatum fuisse credimus. .„*Bumiliaeit temoHpoum faetut* ofiedisns wgw od mortem . .. propter gwd et Dow *aoltoeit* «*llum,* ot donaeit *illi* *nomen,* ut ia *nomine* j ,*Jion eoi* ia alio *aliquo* talw. *Nee ... obmd nomen eet tub coelo dotum bemùubeu,* ia guo *oporteat* aes *tohotfieri,"'* nisi nomen domini nostri lean Christi Nasareni. Per ipsum filii Dei efficimur: „*8i autem filii, et haerede»; haerodee juidem Dei,* eshesrsdss *putem* D

Etenim, etsi iustifieationem nui promereamur,' oed illa gratia nobis illius meritis „*fui factu»* Mf «wtitia, of soaeti^cctio, *et* ; 'nostra tamen cooperatio necessario requiritur, ut ad beatitudinem sempiternam, ad quam per ipsum nietituimur, pervonirs^possimus. Vita enim aete^k I'® dominus noster Issus Christus sui sanguinis pretio nobis comparavit, marces eet bone operantibus reposita, ooroua eet legitime certantibus reddenda, bravium est ab iia aceipiaadum, qui ad motam aequo euroado pertingunt Non satio eet fidem hafiere ia efficaciam satisfactionis Christi: fidea enim, nisi ad eam opes accedat et caritas, nec unit perfecte cum Christo, neo corporis- eius vivum membrum officit nec proinde vitam aeternam praestare potest Satisfactioni Chrieti nostra etiam satisfactio iugvnda eet quae non obscurat Chrieti passionem, aed eam vieioeim magis illustrât: virtus enim, quam tribuimus bonis laetificatorum sationibus, nonnisi ex eo repetitur, quod ea gratia fiant quam nobis Christus promeruit et de qua scriptum eet; „*Qui* narim Merit ae egua, |uem spe defio *ei,* non sitiet in eofomum, aed ogdo, gwpm ope defio *ei, fiet* m eo /ens oguos sa/ieatie in citam odema"' Bine Chrieti gratia. quae bona bostra opera semper antecedit, comitatur et consequitur, nec mereri salutem, nec Deo satisfacere ullo modo pooaemus.

Omnes itaque ia timore et tremore propriam salutem operentur oportet in laboribus ot ia vigiliis, in orationibus et ta cleemoeynis, in ieiuniie et in tastitate. Reddet quippe Deus unicniqpo-uMundum opere sua. Index supremus in fine saeculi :ille ipoe erit qui pro nobis passus est Pater ..petastiatum M fWM *JlUiu hteMÙ* *. „Οβμοο non monÿeeteri aperiet ante trifirntal Chrieti. * Signum filii hominis, crnx setae, tanqnam sceptrum magni regis, tunc in coelo apparebit* Ille vero ipse qui. iniqnissima hominum senteatis, damnatus fuit morte. omnium hominum-iudex sedebit et ab omnibus conspicietur. Venirt expectantibus sein salutem, impiis autem in interitum aeternum. Qui inter eos esse voluerint, de quibus Paulus ait: „Oum Chrietw apparuerit cita *retira, Huic* si eoe *apparebitie cum* ipso m ğloria, non obliviscantur eiusdem Pauli verba: „*8i* OMWurrmustis cum Christe, guw sursum simi *quaerito, ubi* Chrietw est m deutere *Dei ludent: quae* sursum suet sopite, sow guop super terram ;* 7 .Sanguis Christi. ut verbis Augustini utamur, .volenti est salus, nolenti süpplicium. * Nam „*ti* dûwrimw qwntem seeiefetrm *habemu»* cum ee, ot ia 4t NMI in /nec, Mcwtelwi Aa&mmm λΛ inbmmip *et tenfiiù leeu Chrieti filii eiuo emundat* aes *ob omni peccato"*

.Atque utinam agnoscant omnes senium illud lusu Christi nomen, in quo vocavit noa Deus ia admirabile lumen suum, illud semper in ore habeant, illud insculptum. constanter ferant in cordibus suis! Sed non pauci falso aiunt: Ecce hic Christus, non autem ostendunt eum in ecclesia; sed multi eum quaerunt. tibi inveniri non potest; sed mundus eum non cognovit! De ipsis aiebat Dominus discipulis suis „*De* mamdo aoa estis ... *pr^toroa^dit eos asuadw ... Me priorem eobie odio habuit ... oed confidite, ego aim mundum."* ** Utinam omnee venignty et videant, et gustent quam- suavis est Dominus, et hauriant aquas in gaudio de fontibus salvatoris, et aliis etiam

' Coae. CludoeA, tefisitio. [HartL II. WCi
' Caa i, (HarA, I.-ltM·):
' S. Bso, Sana. *T.* * *
 (<w. sd Baher.. I. n|.
' fl. Aug., *8am. 41, dom m* pelal, *it* paasselM *Qemiai,* isfp., sd. Bsasd. V,' append M8I].
' *S.* Loo, Seres. I, *de naWC.* (opp, sd. BaUsc. I, M).
' PUUpp. II. S aoeq.
Λ *' tut. tv.* it.
' Bosk Vin, 17.
' I Cor. L Mi
' loan. IV, is-4.
' loan. V, »7.
' Act. X. St
' II Cor. V. 10.
' Matth. XXIV.
' Col. IIL A
' Cot.in.It
' ^erab. *344 ùûαΛ 3t.* u. 4. (opp., ed. B«nM. I8MC].
' I Imb. I. 6-7.
' ·· loca. XV, 18-». XVI, M.

Hoc nomen constantissime 'msoaet fidebam nostrorum nuribus, nt nunquam separentur a seritate Christi; nt amoris et grati animi senens iugiter forçant erga enm, qai tantam in nos caritatem habet; ut ad eum ia omni as sessitato confugiant. Eius etiam ^dulcissimum cor, «agrestissimae erga noo caritatis victimam, enixo iugiterqae exorent, ut amoris sui vinculis omnia ad eeipoum trahat. atque omnes homines, scio eno amore inflammati, sooandnm cor eius ambulent, digue Deo per omnia plaeoates, in omni bono opere Ûu.tifloaatos ferrons, firme ae sincera semper maneat ipsorum fides, spes et caritas, de iis quae ad redemptorem nostrum referuntur, ovas sihicommits·· indesinenter edoceant animaram pastores: agant voro peculiari studio do aeterne Christi generatione e sinu Petris. Homines enim, satanae spiritu permoti et incitati, eeqnierimaa blasphemies veterum haereticorum roaotantea, B nostris hisce disbas, scelerata prorsas procacitate, Christi divinitatem oppugnare non verentur. Hanc impietatem une nobisesm et enm universa ecclesia fideles nostri sunt detestati. Bam semper uao ora detestantur, coustaaterque ropeteat, in tanti criminis reparationem, sive cum Petroi „Λ es ChrMqojWus M èss·,·" rive cam Thoma: „Dsnrimis moos st Dt šires." Dominas Issue Christas, filio» Dei vivi, qai ex voluntate Patris, coopérante Spirite Sancto, p<r mortem suam mundum vivificavit, sit semper cum ipsis et eam omnibas nobis!

TITCLCS tt

Capot I.

Dominus noster lesas' Christus, eoi data est omnis potestas in coalo et in terra, omaibas quidem C apostolis dixit: „SaS masit mc Atsr, st spe mette šes,· * aaum tamen Petram petram oonetitsit, sapor qnam aedificavit ecclesiam ·asm, ne portae inferi praevalerent adversae eam; unum Petram laesit fratres confirmaro; ani Petro agno· et oves pascendas commisit. Primatus vero honoris et inrisdictionis Petro collatus, ipso ia urbe Roma, tamquam illius ecclesiae epiaoopo, pro fido martyrium passo, in oins successores pertraasiit, et ed finem usque saeculi per Romanae sedis antistitem exercetur. Ee enim ipsa civitas, quae tot regna sub suo imperio complectebatur, divinae providentiae rrutilir electa fuit, nt imperium longo altius atque gloriosius obtineret, et «per sacram beati Petri eodem oapat orbis effects, latius prperideret religioae divina,) ·quam dominatione terrena?

Itaque Romano pontifici episcopalis iurisdietio compotit in universam eederiam. 'Leges ipse condit, D quibus omnes eoelesiae teneantur; légitimas autem regiminis formae atqae admiaistretioui ipeo preeeet atque invigilat: .in plenitudinem· enim :potestatis ipse .vocatus est', ceteri autres ,in partem sollicitudini·' '. Penee ipeam eet dispensaro ia eaaoaibee universalibus ëederiae Caneas maiores, per sacros canones enuntiata·, ipeo indieat; a indicio eode·iastjco inferiore ad das iudiriam provocare licet, sed ab eius indicio, cam supremum rit, ad aliud 'provocare sofas est.

Credimus et docemus haere Romani postificis auctoritatem a Christo domino deoeeadare, nec ab pendere. Illibat· illa perduravit omni tempore, et in atrocimimis etiam oedeeiao aflUetieaibas, eam illam nonnisi e eatarutnbi· Romani poatifiooe exercere poterant. Qui asserant Romaaam poatiteem aoa a Christo in persona Petii, sed ab scelesta potestatem ministerii aooepiase, haereticis adnsmeraadi ëant

B«tissete· ergo fidem universali ecclesiae professione et praxi semper manifestatam, do Romano pontifies eam sancto Bernardo verba illa usurpamus: ,Tu princeps episcoporum, ta haeres spootoloram, te primatu Abel, gubernatu Nofi, patriarchate AbrsRam, ordine Melehisedeeh, dignitate Aaron, aqctontate Moyses, indicatu Samaei, potestate Petras, unctione Christus. Tu os cui clavos traditae, cui oves eruditae sanL Sunt quidem et alii ooeii iaaitoree et gregum putore·; sod ta tanto gloriosius quanto et differentiae utrnmque prse ceteris nomen haereditasti. Habent illi sibi aMgnatoe grogne, riageli singulo·; tibi universi crediti, uni anus. Nec modo ovium. sed et pastoram, tu unas omnium pastor. Corn catholicis vero omnibus sincerissime amplootimar decretum editam a concilio oecamenieo Florentino, qaod sic habet: .Definimus Romanum pontificem in universum orbem tenere primatem, et ipsum pontificem Romanam successorem ssse beati· Petri apostolorum principis et verum Christi vicariam, totihsque ooriorise caput et omnium ohrietiaaoram patrem et dootorem existera, et ipei in boato Petro paoeeadi, regendi ae gubernandi universalem ecclesiam a domino nostra Issa Christo plenam potestatem traditam osso, quemadmodum etiam in gestis' oocameaiooram conciliorum et in sacris oaoonibas coutinotur.'·

Plenissima igiter obedieatia exhibenda eet a «delibas omaibas 'decretis et oonstitutionibas a Romano pontifice, pro suprema in universam ecclesiam auctoritate, vel iam editis rei ia postorum edendis. Bias mandata pronishima semper «de et obosquio in haine provinciae dioeeoribup execution! danda seee praeripimus. Vige·· ecclesiae disriplias a sancta sedo approbata oea indeclinabilis norma constantor habebitur ab huias provinciae epiooopie in dioecesium enaram regimine. Quas ipei accipient apootolicas litteras, publicandas ac rite fldeiibas explanandas curabant. Providebunt etiam singuli episcopi, praeeertim in synodo dioeoesaaa, at "lliae quoquo antiquiores constitutiones t apoetaiieeo denso pablicentar et urgeantur, quarum iterata promulgatio, attentio peouliaribus eircumstaatiie, utiBs reputotar.

Remanas pontifex suam potestatem plurimum exurit per sacrae cardinalium congregationes; quarum proinde decretis· ao decisionibus summa pietate adhaerendam erit ... parendum. Curabunt episcopi at decisiones ietee, rive eam pro urbe et orbo feruntor, rive cam dioeeedm' propriam aliquo modo attisgunt,%d oai dari notitiam adducaatar; et iuxta oaram vim ao tenorem religioso observentur.

Kobe noscunt huius synodi epiaoopi, subieotionem, reverentiam atque inconcussam adhaesionem, qua cathedrae Petri ooaeoriaater, postulare,

* MMth. XVL IS

Beteris., I, M·μ

* Cosc. BssiL, eam. in nep. synst, [BsiA VUI, ISBSBJ.

A Tfil Dt I

* In Utamiea, (Bmd. Π. tM·}·

▪t iuxta oaaonieaa pracMriptiouM ;* Romano ponti- «ai rofaraat de atata dlooceainm suarum. Nunqua proiada ainent, at teapot· a lure atatata praatargrodiantnr, gain tel par eeipaoa apootolorum limina adivoriut, val pro ratio·· adiuacterum, per eaatioe aat per litter·· proprio ofifcio aatiafeeeriat.

Omni oppertuaa oeoarioM epiaoopi utentur, et per sabditam aibi olerum, amorem ot pietatem erg» Romanam aodom ia Meii populo foveant ot iafiammout lura quippe Romani pontifici· ad univerooo ooeleaiao boaum apootant atqae adoo ipao-, „ ram defanaio, taitio m libera explicatio omnibus oatholioàa oordi mm debet.

Agnoocit baec sÿaodus „in praaaeiü ramai humanarum Statu, civilam sanctae aedia principatum pro bono m libero oceiesiac animarumvo regimino omnino řequiri Confitemur proiada .aingulari proraaa divinae providentiae consilio factam Ma, ut, cam Romanam oorruit imperinm et ia plura fait rogna divisum, Romanae pontifex, quant Chriataa totius ooeleaiao suae caput Matmmque constituit. civilom aaaeqaaretur principatum. Quo aaae a Deo ipao eapiMtÎMimo eonaaltum Mt at in tanta temporalium prineipnm multitudine ao varietate. unau pontifex ille frueretur politica libertate, quae tantopere necoaaaria eet ad spiritualem auam potestatem, auctoritatem et iariadictioneat toto orbo abaqae nilo impedimento exercendam. Atqno ita plaae decebat ne catholico orbi alia oriretur occatio dubitandi, impatea fortasae civilium poteatatam vel partiam studio duri quandoque pome in universali procuratio·· geroada eadem illam, ad. quam propter potiorom principalitatem bcmmo Mt omnem etwleriam δonvauiro * ·JmprobMmn· μ dmtMtamur impia noram facinore, qui, hac nMtra illacrymanda aetate, Romana· aedi· civilia iure aggroari aunt ac urarparnat, quique, ob aaorilegam ipaorqm crimen, in poonM et Maaurna oedeaiMtieM grnviaaimM incidi··· iure meritoqne declarati ėunt

Atqae hio palam obtMtamur aoorbiaaimia affliotionibu· aadti patria noatri Pii IX „aio noa oon-iungi. at quae ipei pati contingat, cadam at noa amori· coaaedan patiamur. Denm intoree anpplioM inyooamna, at tam iniquae 'rerum perturbationi finem ponat, ocolaaiamque Alii ani aponaam, tam miaere expoliatam m opprooaaaa, priatino decori ac libgrtati řeetituat ;*

Ut una aobiaonm ad Patrem ooelotem prooM pro' capite ccclaaiao ex toto corde tadaat, clerico· ao fidei·· noetrM enixe hortamur. Porgant presbyteri, poet abeolntam auaeae aacriioiam, Sexia genibaa ex altari recitare piae Ulm omtioam, quae a nobis praeaeriptae fuerunt, ob graviaaimM angustias, quibua premitur pator noeter aadiu·. Populum sibi oommiaaum phroehi Vxeitent ed Deam pro Romano pontifice exorandum, occasion· no-' minatim anniveruarii electionis ipdns; quae proinde die· in calendario notanda erit, ot in mima Mlomai dominio·· diei proxime pepeoedoeti», · suggestu fidelibn· aauunriaada.

Caput II.

D· spiacajria.

EcoJssiaatiM hiernrohia, quae tat ut castrorum •cim ordinata, constat ex spiaoopi^ praabyteris ot

miniatria. Ka'gat divisa ordination· imtitnta, oaa deâuinat potna Tridontinil. Qni praeterea decla-řent .episcopo·, gai in apootolorum looua aucoooaernnt, ad huae hiernaobioum ordinant pcoaeipaa partinere, et posito·, aieutapoalolus ait, a Spirite aaaeto, regere aoolaaiam- Doi; oeeqeo preabyteria capariorea mm; m aaaraaMataa eonfirmatiaam ooafarro, aiaiatroe eooioaiae ecdiaaro, ntqus alia pleraque peragere ipéca poaee; quarum functionum potMtatem reliqui inferiori· ordinis sallam ħabeat Qnemadinodam ex saoro hàararohico ordino et ex populo fidoli unnm eeclaai·· corps· oomponitnr, m quod aaam ait supremum ceput, noua opisoopua ăpiaooporum Romaau pontifex; ita par communionem cam epiaeopo, „aai oethodrae Donnai voce ťundatae 4 adhaerenti, ipsi mystico Christi corpori fldelm coniuagaatur atqae uaiti manent; quia scilicet, ut ait sanotus Cypriano4, apiaoopua ia eoclesia Mt. ot occleaia ia epiaoopo,' et ri quia cum epiaoopo non rit ia oocleeia noa Mt.

Mon ia noie aaoordotaHa characteri· planitudine episcoporum praeominmtia reponmda Mt aed in iariadiotione etiam . et gnbhraaadi auctoritate. Paacunt epiaoopi determinatam partem dominici gregi· unicuique ipaoram, per canonicam miaaionem atque iaatitatioaom, creditam; et, assumpti licet Romani pontificia auctoritate, m iare pascunt, qao •piaoopatas ipM iaatitata· eat et eccleriaatici regimini· forma pmedaita.

Sed et Moerdotam cooperatio maxime, utilia. immo ct ueoeeaaria epboopia eet: qui proinde illa, utuntur ad normam aeerorum aoaoaum, atque eo maiori fruçtu qno-maiori dooiNtato-acaabmierioab pramtatnr. Tam clerici quam fldelM meminiaM oonatanter debeat praeceptum apoetoli: „OWri

£MMÎ fWIWIMOT *ftf*

hoc «mai new I *aapedit* ăřĥa. Habenda semper prae oculi· aunt aapieatiaaima verba, quibua clamat •aaetua martyr Ignatina: .Oniu epiaoopum sequimini, at I···· Chriatua Patrem. Sino epiaoopo nemo quidquam -faciat eorum quae ad aooleeiam •poetant

Attamea, iuxta praeceptam Domini ;* qui maior' Mt, aienti minor, qui vero praeeeeaor, aienti miniatrator fieri debet Id proinde omne quod epiaoopia confertur dignitati· et auctoritati·, non alio pacto ipai aocoporuat, quam ut in.gregi· utilitatem et ▪«lutem incmaabiti famulatu impendant Fratrum bono m toto· doboat: miniatri oaim aut illiti·, qui animam suam pro eribus poeait, ot cuim in terris vicarius servi servorum Dei appellati··· gloriatur. Atque hinc episcopos ocmm mouitM valait sacroeenct· TridMtiaa synodus, ipeM .··· •d proprie commoda,... sed aid laborm st mIMoitudinM pro gloria Dei vocato· ăaM ·.

Itaque, Mu moneat ipsi Tridentia! patre·, qui epiaoopale munus, «angolici· etiam husaeria formidandum, in M suooopsrunt qna· suno sint portes •odnlo ťidero debent' ut omni stadio oxequi poeaint praeceptum apostoli: in mmsIm te-

[1] Osa. Ig, SMS M, 11; atari V, amlMMmj^· [«•>0 4» mna 1M01 st tari XIV, «rnd MMC·, 7, («a ▪ wv. IMS).
[2] WasaparMi Bmom itemlme·, aam 1SM «s · iamM, a4 Plu· IX eteaalMta
* Utt spaaWbms Cum staMtie «erissio, te maitil IMOt
4 ĔŇĦn itmiitiiyaatelbte.aJHamlXrttiatarii,

) Ssaa. XXIII, SM.4.
* RU, mp4
. 4 Tsrtaritea, tata· UWU *D*· jmMfa. [ajp, aAIrigw, H MI AJ. .
* « (gyr, *ta,* [syp, aL Bataa, ρ«· M).
4 «M. M, (L ·▪)>«· U>1
* Mτ, ΠΠ, Π.
' >Hod ă»"t «A Signa. V, 714B].
▪im.xxh,«. ‹l
4 Im XXV, * tat, sap 1.
" Π Tta IV, A .

m vwe de ipeteaaarpariyeaatet vertaDemtai: »Fea A

hÉbflBtÎMliMM 9 Siktt

Ipaeram aaga «t M riaqate, a^ao «A aaaemnmatienam aaeaali, ia ··· ieligrltali m paritate ▪WTW·; aatbeUam'Mra epteaapaM rabote tarai; aamme wtt iatigOara, at gran ipate 'iraAw· •tabilte tt immawa la aedem peamaaaad. Mee •olamarate rigitare debent, at praadlaaMa verbi p«r aaraterei aatataim ři peragater, aad at pw •dpaea, ptaati deatarat Trideatinn «yaeda··, ad praedieaadem aaaetam laaa Oteteti «vaagdiam taaentar; ri tara eaatigerit aaa lagMmo taaari impediamto, tire· idaaaaa aaaamere taaaatar nd haiaamedi praadfoatfoate ettdem «elubriter •xaqaaadum.

Pre potettate qaam babeat Hgaadi ae aelvaadi, •piaeopte iaeambit opportaaaa leg·· farr·, quib··, taaqaam médite aptteaimte, Sdetea ipate «emmiari in viun aalatto dirigeai·!·, aerm qaaa iam etanani atatata mât religiota obaarvaatia rnratar, omniaqa· afro· dMaum caltam vitamqe· ebrtettaara legitima erdiaeatar.

Indiaaa praeterea mat apteaapi, raritati· hutittaoque eeatedaa ae riadieea a Draine aaaatiteti, quo· qai aadit Dr ~n «edit, at qai aperait Deem •pernit Ipaetra eat lagan trimgriinru intrepide radargwara at aaareara, at at ceteri timorem babeeat, et aeaadaian da madia ƫellater at beculum paetotalte eflldi ipate aaaeraditar, ,nt indicium aiaa ira ťenaaat. Ipate aaao|a· dteitar:

at fortiter quidem, aad rimai matitor argBaadam ••M «cient,.

Nan apteaapi ooaatiteti ettam mat petra ia demo Dai at fnmilin inneteram. Ad ipaw proiede pertinet, qnotqeot in lem Cbrteto per cveagoitam gvaiti et ax aqaa et Spirit· aaaete rmati aaat, paterae affréta eomplaeti, dabitee ia bone preperite aaataatete, paaiilaaimaa oanaotari, «barrante· rednaaro, iatraMe eeaaeMni·, eeaftaatee alliger·, depravet·· eoavaatere, ew qai pwforaat qaaerere, caritatem in emaea, preaiartim m eg···· at miaero·, fovere atqae ěxereera

Dim ba·· lawii anfaao répétant aattetitea ia bae provinciali aynodo eeagregati, illa «tiam apeateli varbe aamam roligi··· perpendant: „OparM qpfoaepnm ill iprrimaiifiim åaar. w* ··· diflitantar proprim ipeoram manna maxime piatalar», at qai ia opererierm erdiae primi eaaeaatar, pateri etiam pradeceaat example beaorem aparem, atqae emai abriattanarm virtetm ganere, praaripaa vare igne caritati·, farm Sant gregte ax awhai: ,et qaidm dabitaadam non dit,

(ΒΜΜφίίΜΒφΜ AmCHm MtaUMMBkABfei 4

mîm îiWirt MbMrm «Ma» μ μ °μ H₁·>·Mμ . Mfitero.·l* OiBvftNtoMłtof ipMMM

MпBM ** MMR MW̃W̃d₃ M aimai, eoataati amdlto riait, «mai ataète teaumbent •oraadem implémente, aateat nrim, qned abi apa niât bumana débilitai, n limita gratta lapplat ne partait.

•Mandam. eaneaaaA apaateMaanuagaa uaeititatit MMi VMlwfttate te wmÎMmi "Vieeri· giaarali ia aaaqaaqa· dfoaaari aiaaia ilia tribaaatar, qeae ex Marte åaaaatb bate aWria aempa tea»1, la iadteaadte aaaria aariaateaitete, ťeta a tare dnteratianta, qaanhna alate paaaaaaa rarem aaaditte ia airilia ragteaibaa, aaraaada arit Viritattanm «naeniam diaaaarim aaaram, eataa aeopaa praaaipaaa aat (anaam artbodaxumq·· daotriam expumte haaraaibaa tedaaaaa,.baaaa mor·· tarai, prave·\ corrigere. pepalnm eebertatioaibea at adwoaitiuaibaa ad faHgiaaaaa, paaaaa, iaaaaaattewgaa aaaaadarå* apteaapi aaliataaaa intermittent, notnbilra ultra diaaaaaaea parte· rd par w ipeea, rd, ai legitime impediti feariat, pw viritateraa aaee ąnetaaai iariaaatea. Qaa oraarieae, faealtetib·· · ooacilio Tridaatiao ribi aoaoaraa, abi opaa foarit, ataetar, aa, ri forte rraiariaa egerint, riaitetio aaa fraate aaraat, et narvaa eeoieriaatiaae dtedpliaaa ělidatar

Ardaam paeteraiia regimiate minteteriam graviae etiam ae difllailia· redditar eb aaevteateaam batiurn, i)aod eeptra Obrtatem et riaa miaiattaa indaeiaaatar agaat tKi tanebraram; laoam aaim et veritatem edaraat. Kt baiaaawdi qaidra odiam aoatra baa praeawtim aetate adee exaitatam eat, at nullo aaqaam ' tempera aeria· qaam nana religio ot ooriaaie oppagaata foteoo ťideatar At, abi perieel· ereaeaat, anime· etiam aageetar naaama eat ••run. qai eanddantiam omaem poaant ia aaxilio ▪ariinti, Cleram aoetram vebemeater bortamar •tqae ia Domino adiaramaa, atadiatrioem operem •inoariteima aabieotioue nobia praebeat, pradia Domini nobteeam pngnet, atqae intimo eeritatte et fidai vinealo nobia oenaoeietar. „lfeev eri entra

Capet UL

Dt awtreporite.

Lieet þar ait ia omaibaa epteoopte ordini· poteotaa, ri eaiaa et maana imponunt at oontrmatioaem ooafomat. Heat etiam unia» daademqae •pteeopatu a Cbrteto instituti „a •iageÉe ta aolidam paie ťóneatar per legitimam mteaioara adrignate: quoad ipeam team potoatatem iuriadiattoate abi aUfo praecellant et praapoaeatar. Qaamadawdm enim uia «aprarium caput ta poteatate ragimtate eataria oanibaa Cbrtetaa ipaa praotaUt; ita divetd teriadietieate grade· aaetoritate eoateriaattea eaaatiiati aaat, et, taaaqaam redii a aete, hmtete foate, ex ipea privilegio Potei dimaaatriat. «De qaa for··, taqait aanatae Lee magna·, ,«piaeep warn qaaqaa eat eria diattaatio, et magna dtepedito·· pretia» aat, ae emnm ribi aetata tiadteaaaat, ead aaeont ta atagdi· peevtarite ategnli, qaeraaa Mtr baria· babteetar prima aeateetta.· ' Π qd praaeant la pra riaria oedaetaettee,

* Matta, a, ia-4.
•ITta-nat.
•ta. V, ǻa X et mm. XXIV, i, nf, ra<
' I Tta. ▾, K; 10«r. ▾, ·; HOfe IT, ·.
• PteAlra.
•nita.IV, b
• Cane. Trü. tttt. XПI, ri r#, «·». 1.
• a. Bu, Ctama te JMri, aap, W, (afp, < Mgm, MMD).
• ITta.m,b
" Cm TM, ama XXV, ri «ap. L

•▪Mteperia.
• Ot.·. CpMaa, Nimimfail{«w,at.Mm.
* MM M «d daaat. naarnt, ·. u, («ap, ⁑ tan», «.«·»>

fat·. ii qai ia •oebeiaetbb mooumantb versati •aat, vix aoa oertbeim· agnaeoent Kt qridaun MH MikXM Htflitate MclMÎMtiaÎ rtfiMui· tMtui eepiaetbeime aat, at arrblepbenpalb dignitaa varib •nata praerogativi·, ab ipeb aooloaiae primordiis iaetitaaretar. Btanim par metropolita· toti·· provincia· maiori boao oonariitur, rigori eocledartieae dbdpHa·· i«' ·· amata effioacina proepicjtar •t naitati qaam maxima ibvatar: atquidam, u varbb sancti Looab magri runa· utamur, ,rapbeopi qridam aallbitudinom Msoeperunt ampliora·, par qao· ad unam Patri aadam uriversalb acchaiae cura •onluorut, ot nibU nequam · «ao capito đfeaiderot

Noa itaque titulo aolummodo bonoria metropolita ia provincia distinguitur, aod peculiaribus etiam praeemineat iaribaa ae praerogativi·. Praerogativa· btaa omnes ... iura, quae ipsi competant, iuxta praeeeotem ecclesiae disciplinam. «t quae par aaoroeanatam Trideatinum eoncilinm ae apoatolm ooaatitutionm dotorminata sub limitibus fuere', baee ayaodus agnaacit et vanaratur. Ut aliqua ex abdam mamoremas, metropolita aat convocare concilium proviaoirie eique praoeidotu, ao sedulo invigilare M qris eiusdem concilii decreta servare ••fligat Dioeceses oomprovboialium epiaooporum visitare ipao poteat, oauaa tamen oogaita at probata ia ooaoilio proviaeiali. Ia casibus a iaro determinati· appellationem suscipit a sontontib •orandam aufibuganeorum, «t ia cum, qaa ad ipanm appollatar, inquirit at ägnoscit Ipsius aat, aede spiaoopali vnoanta, vbarium oapitularem constituor·, ai aedia vacanti· capitulum, intra tempus a sacro oonailb Trideotiao praaatitutam, oum noa elsgerit Saaa potoatatb insigab metropolita bebat, pallium qao ia eaoria facioadb, diebus at aolemnitatibus designatis, par totam provinciam ntitar, aec noa crucem arehiepiaoopalem, qaa· in omnibua prariaciao Ioda, etiam oxomptb aat» ipsum dofartur. Boaodioemdi etiam ia» par totam provinciam orobbpbcopo tribuitur.

Dum varo epiacopi omaos ia bae aynodo adunati metropolitani praesrib lura, oa qaa par aat reversntia proaaqaantnr, da eo maximo delectantur, quod per ipsum motropolitam arctiori optatbsimoqao naxa eoriungi matae atque uniri poeeiat. Ipao· anim ribil potiaa bnbera,. quam at intimo amori· at eoaoordiao vinario inter ·· eoaetaatiseime socbatur, palam aolemniterqno adiauaL Ia id ano animo adulterior atque mtandoat aingrii, ut, inacti· per omaia viribus, Dei gloriam et eomnutai gregi· salutem iaeeeMator promovaoat. M qao uberius altor ab altero luvamau aaeipiat, do ib quao todeeiarom enaram soUWtudiaem respiciunt, sensilia inter eo conferre studebant, «t ad partraotanda graviori· poadsris negotia, qaam saepius dari poterit, eam metropolita convenient.

Caput IV.

Provincialia oeaeffia tamquam medium äflka cbsimam Mai oustodbndao ao propagandae, dbsi plia·· pramaveadao aa rindicaada·, aritrib eorvaadao aa fevoadao aaari «aneaee maximopera čommandant Kornndam adebrati· aatiqabmmi aaaa in oodaria aat. Ut ea qadibat critom triennio habaraatar patra· Tridentini daaraverantt[1]·

Dolant··.anime revelvimne, qaod poet eoaeiliam provinciale UltraiectaMp, iam inde a tribaa oaoanlb priaw vie·' habitam, nulli ampliae, pb temporum viabritadinaa, aelebrati fbarint in noatria regioaibua ayaodalaa ooavMtan: at iimal aiagalari ciaoerieeimaqa· laetitia unitam··, qaod, ramotb lap··· aatetb impadimeatb et raatitnt· intav noa par aammam pontidoam Piam IX aaorn apbeo peram hiorarebia. itanm nabb lieoat arietaram provincialium ajmedoram praxim ia Domino iaaagurare. Et eo gratia· id nobb eri ·· tnonndiaa, quod voai etiam donidorioqao iprina patrb noetri nri obooqai oognoaoamaa.

Curandam ergo erit a metropelita, 'eoa, illo legitimo impedito, · coepiaaopo aatiqaiori, at ad normam Tridentia·· lagb qaolipot triaaaio nynodua proviaaialb baboatar. Qaa praooertim oooatio»·, de ib qua· ad aoUbitadinam pectoralem partinMt, pro ariuaoalacqao dio eeerie totitaaqaa provincia· neoeaeitatiba· ot eqaditioab, mutuo conferent «piMopi, doqao agendi ratio··, quantam fieri poteat, commuai «t uniformi, in gravioribua tritam adminutratione negotii·, iavioam tractabant et opportana ooanilia capient

Quao ia «ynodo provinciali ab arabiopiaeopo, ▪ao nomino, eum conaili· at oooaeMM episcoporum oomproviaaialium, ,pro modaraadb moribus, oorrigandb axeoaaibn·, coatrovarnib oomponandia, •libqào par caoroa canona· paembab," ' peragoadia, striata ... dacrata fnarint, noa antae promalgaada •raat, qaam · sancta aodo fuariat rooogaita, iaxta oenatitationom eaeetaa memori·· 8lxti V quao iaoipit ImoM···; promulgata varo per totam provinciam legis vim debout. Et ni quid dubii eirea eoraadom noneuqi oboriatur, divineccui aatiatitia prudaatia eonariara do io poterit, quao tam··, ci gravi·· qaidfdam aut difficilia· baboat, dofaroada •rit ad motropolitam, qui do eoneenou eotoromm •pbooporam rem ipaam dotriot, eriva camper •pontolicaa sodie aaotoritato.

Synodorum etiam dioeoananarum iaataaratioeam vabemoatar poroptaman. Confert anim maxima ad reetam dioooaaooa adminiatrationam, ut opiaaopua •aoardotaa, qaaa ia oommbao grago paeooodo adirioraa babat, aoagragutoa ad ... iataaatar, at ipaorum poatriatioaibaa votbqao aaditb, corrigenda corrigat at qnaa Dai glori·· et animarum aalrii proaunt deerrari ot eanaiat. .Ganarrib quaodam visitatio, inquit aMotua Carol·· Borrom····, ari synodua: alia· onim par annum particulare· quaedam eoebria· duataxri vbitamaa; bb varo gaaarutim eacardotea omaaa ot clericos, ac ia ipab, ··· iatiam modo, populo· ab ŏŏmmbao·.

Suam lagaa fareadi potaatutom in synodo diooemana apbeopaa nobmriori rutioao oxorit. Qua in ra axpotit quidam adataatiam ooanili·, non tuam aogitar ·· aoqri. IpM eris· Sol·· iadox eat at lagblator, eueqa· nomU· domata faait aa, pronulgat

Cpboopb brine proviuoiM apprimo eordi arit obooqai Tridenti·· demeto, qao eynodam dbeeo M4MUB pÎMMriÿtUB feU. OttHMbttt «tiam ■■■ äÿrata poat oohbrntbaam ooncilti proviaaialb, ut demota b eadam adita, ot · aanata eada axpaua·, a singuli·

* CUp. /VappnMm de bMit
* MtuXIV, e. 11.
* Orne TM, tam XUV, * $r^{\wedge}$, up. *, · m 1«; ama xxm, 4 vvf, ·«. 1; eeU. «ut Mari. UT, 4... (tmpt.) canem·, /Mar.XVII, WJ, «t up M; M XIП, d> rf, «* 1i«Λ. MUt ÜıM TIП, db · «ceceMcMM, cta
* legende· mpMarit

1 Ou. n u «pebriH·; na. d, eme Muée, Dfaad, «tDJ; 7, dtot 1«, up «M eMu,,

* 8ms XXIV, t» nf, M X
* Osos-Trit^ leastL
* Omds ia snwde «M XI kaMn, /ritn ηΛ. ÜΛ, # lagd, «m iam, n. not).
* Bmri. XIV, Λ ego. dMa, Nb. HI, mp, U. a. 7.

upiseopla rite ptMulputv1, et,aHa atataaatar. quae ia aynodo dfoeoeeana da iure utataeadb sunt, vsl quae, ob peeuliaree ciroumstaatiaa, spportaae inculcanda aaaa videantur.

Tam ia pynodi proviaeialia qaam ia ayaodi dioecesana· convocatione at oaiabratioaa aa omnia •errands «nut, qaaa' sacri canon·· praescribunt, ae inhaerendum aominatim, quantum cireumstaatiM permittant, iis qaaa ia pontifiosdi Ronreao at in caeremoniali episcoporum da ordine ad aynodum oontinqatar. Ii ornnrn oouvocaadi aaat, qui da iure vel oonsustadine interaaaa debeat. Nemiai· autem abeeae permittitur abaque legitima causa, ab ardhiepieoopo eam de synodo proriaeiali, ab epiaoopo eum de dioeewaaa agitur/ probanda. Prima vero aynodi tam provincialia quam dioeoeaanae aeaaioae, omnee qui convenerunt emittere tenentur fidei profaeaionem * iuxta formulam Pii IV *- itt constitutione quae incipit:. Inaimctam nette

Non ignorant huius aynodi episcopi, celebrationem synodorum dioeouaanaram ningulis annis, aut etiam provincialia aingulia triennis ob dioecesium amplitudinem, exiguum ministrorum numerum, parochorum non paucorum paupertatem, aliaaque rationna, qqpe noa facile sinunt paatore· diu abesse a suis recidentiia, in hac eocleaiaatica provincia difficultate non carere. Itaque memorandum eat etiam, synodorum celebrationem, etsi utilissimam, non tamen ite necessariam esee, ut alia media eius loco substitui non poaaint, ab episoopia, ad · succurrendum oviuiii indigentiis ? Perspecta» ergo habentes praedictas difficultate· statuimus ac decernimus, ut cum provincials concilium tempore de iure statuto non habebitur, episcopi ad metropolitan! conveniant, ut de rebus ecclesiasticis pertractent et fraterna consilia conferant; quando non celebrabitur synodus dioecesana, antistes, convocato capitulo aliiaque viris eoeleaiasticis scientia et pietate insignibus, ordinatiooM •dat, quas pro suo munere et dioecesis utilitate requiri intellexerit/ quaeque legum synodalium vim habebunt. Haec vero ipsa convocatio a dioecesis ordinario peragenda erit, postquam ad se collegerit decanos omnes, et ab ipsis relationem susceperit eorum quae singuli animadvertenda oensuerunt, tum in visitatione proprii districtus, tum in congregatione quam habuerunt oum parochi·· Dom vero haee ita disponimus, prae oculis aliata habemus, quod, cum aetate nostra aditas ad sedem principem pateat facilior quam saeculis praeterlapsis, pro definitions controversiarum graviorum, si forte exargent, apostolica· sedis indicium postulabimus. Ceterum ds ipsa illa nostra disposition· verba eum temo facienda erunt

Caput V.

Capitale, seu collegia eanonicalia, pro seolesiasticae disciplinae conservatione et augmento' diviniqus cultu» splendore ae dignitate instituta, eximium sunt eoelesiao metropolitanae et oathedralium decus atque ornamentum. Ut sedes aostree episcopales a summo pontifies Pfo IX restitutas capitula habepent eiusdem aureatissimi patria nostri peculiaris sollicitudo disposait. Riusdem nomine ac mandato, et ex delegata ab ipoo auctoritate per apostolica· litteras diei 2S iulii 1868, huiua provinciae episcopi, in sua quisque dioecesi, capitulum constituerunt, ex una dignitate praeposititala ditata, at ex eeto eaaaaieia senstaaa; atqae ita restitatata apad a·· ordinariam episcopalem hierarohiam, capitulorum inatauratio velati oomplementam secuta eat.

Iuxta aaadaan apoatolices litteras pro capitulorum erectio·· ad episcopos data·, capitals apad so· iaatitata .omnibus fad debaat iuribaa, otnnibuaque onsribus teneri, qaaa metropolita» aut eathodralia ouiuseumqus capitali ax manui sacronun eanoaum iare propria âaat Profecto, qaaaidia durant adiuaeta, in qulbue dioeoesM nostrae pressenti tempore versantar, omnia, quae ia iure canonico de •opitulo ecclesia· eathodralia constituta habentur, exacutioni mandari non placent: aed hac de cauaa decretum aaoraa congregationi· de Propaganda fide a aaaetitate sua approbatam et die 17-iulii 1868 editam, una cum ipeia apoatolioia litteris ad 'apieoopoa tranamieaum tait, ut ea, qaao attenti» ciroumatantiia remiaaa haberi poaebnt, perspecta iiadem episcopis essent. Quod quidem .decretam religiose •errandum eaae praecipimus, donec aliter ab spo•toHca «ede provideatur.

Annuitur in eo decreto, ut ab onere residendae penea cathedralem et sacre officia persolvendi canonici eximantur: desunt enim canonical·· praebendae. et canonici ipsi curae animarum, iuventuti· institutioni, aliisque munii· pro religioni· bono, attento etiam sat mediocri sacerdotum nqtnero,' per unamquamque dioecesim vacare debent Attamen eiusdem decreti praescriptioni obsecundantes, •latuimus ac mUndamds, ut semel in mepse quolibet canonici in eccleaia cathedrali chorum adeant atqub officia divina- peragant, utque apud episcopum advocati congregentur pro tractandis praesertim negotiis, circa quae ex canonibuk capituli sententia Mt perquirenda Ordo dierum, quibus canonici chorum adire atque officia peregere teneantur. habita ratione pramertim festorum, qui impedimento esso poMunt quominus canonici curae animarum vacantes oouvsaire queant 'n una ex ultimis anni sessionibus a capitularibus pro sequenti anno conficietur, et respeetivi ordinarii subilcietnr approbationi, nisi ipsi ordinario eiusmodi dierum designationem capitulo facere ac praescribere placuerit.

Praeter dignitatem praepositi, deesse non debent officia canonici theologi et canonici poenitentiarii, quorum electio iuxta canones fiet Poenitentiarius, quoad fieri potest, pente cathedralem residebit Quoad lectiones vero s oaaonico theologo 'iuxta eaaones habendas pro facultatibus nobis concessis a sancta sedo in praefato decreto sacrae congregationi· de Propaganda fide, permittimus ob dioecesium nostrarum circumstantias, ut canonicus theologus, si parochus sit aut do mandato spisoopi inventutis iaatitationi addictas, hisce muneribus vacans, suae obligationi habendi lectiones sacrae scripturae satisfacere valeat.

.Capitula cathsdrelia honorifico senatus eoclMiae nomine, ad sMrorum oMoaum tramitem, a concilio Tridsntino insigniuntur. Canonici enim sus· debent episcopi consiliarii et praecipui ipsius adiutore· in dioeceei· administrations. In uostre quidem provincia, pro praetenti rerum condition·, sancte spdes disposuit, ut .integrum administration!· tam temporalis tam spiritualis sathedralisr eodssias ins maneat apud unumquemque êpiteopum" manet

[1] Osp. 8tad «Ita, de Momstisaibsa

[2] Osas. TriA. ssss.XkV, •sp.l.otsmst.essg.XIV, Om» qpssMtas·, [dts U nafi saM 1).

[3] BsnsAXIV, *Dt* sps-diM·., Hh I, ssp-A M. A

[1] Osas TriA, «ses. XXIV, ds *rtf.,* cap. ta

[2] Coes TriA, sssa V, d» *rtf.,* sap. 1, st sass. XXIV, ds rvf. ssp. A

[3] Cena TriA, s···. V, ds r<·, esp. 1.

[4] 8ssu XXIV, ds *rf,,* asp. ta

[5] Dear, a ···«t. da Prop. Ma die 17 ialii IMA

tamen caaemoia obligatio iuvandi opiscopnm in gubernanda dioeoeei, nee anfertur eapltulo praerogativa ex qna aat oeeleeiae senataa. Episcopi itaque singuli, qnibas maximo oordi eat, at capital! iara et praerogativae serventur at pro maiori dioeoomum bone explioaatar at exeroeantur, oaaoniooa, qaoad fieri poterit, ex praeeeripto canonum contaient, at ipsorum cooperatione utantur. Canonicorum aatear erit, epieoopo libentissime praesto esso concilio et opera, ao in omnibus negotii·, ad quae expedienda deputantur, prompto animo, summa religione ac diHgentiseima oara ao gerere.

Epieoopo celebranti, aut alia pontificalia exercenti, oaaonioi assistere et intervire tenentorl. Cum itaque de huiuamodi officio requirentur, alacres aderunt, et ea qua par eet reverentia ac dignitate, muneris oui partae explebunt.

Sede episcopali vacante, si nemo est cui a sucta sede ecclesiae administratio fuerit demandata, iurisdictio episcopalis ordinarie ad capitulum transit '; a quo tamen transmitti debet absque ulla limitatione ad vicarium capituleront, infra octiduum, maioritate absoluta' suffragiorum eligendum. Si capitulum in mora fuerit, vicarium nominandi ius ad métropolitain, vel, ecclesia metropolitans vacante, ad episcopum snffraganeum antiquiorem devolvitur. Vicario autem capitulari nihil innovare fas est, nec episcopi iuribus ullo modo praeiudicare ipsi licet Tenetur autem de administrations rationem reddere novo episcopo ad sedem vacantem promoto. Capituli eet do morte antiatitia, et postea dq electo vicario capitulari metropolitanum aut episcopum antiquiorem, pro casuunr diversitate certiorem facere. Immo de episcopi obitu ad omnes provinciae ordinarios nuntium a capitulo mittendum erit, ut in ^ingulis ecclesiis cathedralibus solemne» exequiae pro defuncto celobrentur.

Cum oapitulariter eligendus erit novus episcopus, praepositus cum canonicis in unum congregabuntur, deque re agent iuxta instructionem per sacram congregationem de Propaganda fide, die 17 iulii 1858 pro Neerlandia editam, circa commendandos ad episcopatum, quae instructio ad episcopos transmissa fuit, una cum decreto respiciente capitulorum erectionem.

Promovendi ad canonicatum scientia ac pietate in primis commendari debent Ipsi autem canonici constantissime meminerint, quod siouti honore et dignitate ceteris clericis praecellunt, ita etiam doctrina, morum integritate atque omnium sacerdotalium virtutum exemplo praefulgeant oportet. Omni virium contentione cultum divinum promoveant, et irrepentem animis fidelium erga sacra teporem salubriter devotione sua confundere studeant. Iis diebus, quibus in chorum convenient ad sacra officia peragenda, tanto maiori devotione ac pietate huic nobilissimo muneri vacent, quanto apertius constat ex mente ecclesiae capitula peculiari ratione designata fuisse laudibus et obaecrationibus publiée Deo offerendi·, et ipsiue ecclesiae **nomine persolvendis. Beneficentiam erga pauperes,** caritatem erga proximos exercere non deeinant **Bed et'caritate etiam inter se eo magia consocientur** qno certius est primam canonicorum institutionem **huic virtuti innixam fuisse; atque ideo sanctus** Carolus Borromaeus hisce verbis oanonicost monuit*: **„Omnia .agite pace mutua, concordi voluntate, et** caritate fraterna vos invicem diligite. Canonici enim entia, qai meat pro collegii ratione et antiquo iaatituto una ia collegiata ecclesia, uaoque item in caaonioali domicilio collocati fuietie; ita ano pacis et caritatis foedere, usque animorum consensione ooaianctmsimi, sicut nascentia ecclesiae ministri, quorum orat cor unum et anima una, experiendo videto, aient in psalmo scriptum set, quam bonum et ineundum ait habitare fratres in unum/ Insuper oaaonioi ceteris praelucere debent sacror» canonum et dioeoeeaaarum legum observantia et custodia. Pro peculiari autem ipsorum conditione, qua sunt consiliarii nati et praecipui administri episcoporum suorum, exemplum[1] seipsos praebere debent filiali obsequio, obedientia et veneratione erga eosdem episcopos, quorum gaudium et corona esse debent, et qui praeterea glorientur illos veluti fratres habere.

ut omnia in capitulo insto ordine fiant ac firmo ftindamento innitantur, unicuique capitulo mandamus, ut statuta capitularia habeat, quae secundum decreta Tridentina et ecclesiasticas constitutiones erunt conficienda et ab epieoopo approbanda. Episcopus ipse statutorum observantiae invigilabit.

Denique cum congruum sit ut capitulorum cathedralium canonici habitu etiam aliqua ratione distinguantur; iuxta induite a sacra congregatione de Propaganda fide,* nulla facta distinctione dioeceseos aut gradus, induent ipsi, supra superpellioeum, mosettam nigri coloris, non tamen sericam: cuius forma, quam sacra congregatio episcopia in synodo provinciali praefiniendaih reliquit, ea ipaa erit quae a capitulo metropolitano iam adoptari incepit ac in posterum retinebitur.

Caput VI.

Dt paroeiit tt rtdoribtu ptrwatmti.

In partem pastoralis sollicitudinis, ex sacrorum canonum praeeeripto, parochi advocantur. Sacrosanctum concilium Tridentinum episcopis omnibus mandavit, ut in iis civitatibus ac locis, ubi nullae essent ecclesiae parochiales, quamprimum fieri curarent: ubi certos fines non heberent, sed earum rectores pron\iscue petentibus sacramenta administrarent, populum in certas propriasque parochias distinguerent, et unicuique suum perpetuum peculiaremque parochum adsignarent, aut alio utiliori modo, prout loci qualitas exegerit, providerent '.

Insignem locum inter ministros Christi et dispensatores mysteriorum Dei occupant parochi, sed et maximis graviseimisqne tenentur obligationibus erga populum fidelem, ipsis ab episcopo commissum. 8i enim, ut ait sanctus Gregorius, ,ars artium **eet regimen ânimaram, pardehus, qui proprio nomine et officio animaram curam** exercet, **nobiliaaiinnm sane munus obtinet, sed simul eiusmodi, de quo strictam rationem redditurus eet iuatissimo indici. Tamquam providus paterfamilias in domo Dei, et quae praesens tempus postulat, et quae in futurum** familiam ipsam praeservare apta sint, sedulus praestare parochus debet. Tamquam vigilans custos ovilis Christi, et rapaces lupos ab eo arceat, et oves ad pascua salutaria adducat oportet Tamquam bonus agricola vineae Domini, non tantum rectas et fructuosas arboree eoiore debet, sed et depravatae etiam vel adminiculis erigere, vel circumcidendo castigare, vel latentibus sub umbra coelum aperire, vel solis radiis adustas opportunis aquis irrigare. Utitaque muneris sui partes parochi

[1] Com. Trid., ssm. XXIV. *it nf.,* cap. IS; nt! otia· s. c. eoadlH 4osr. afad BsmA XIV, *btt.* 107, a. M.
* Oom. TriA, ssss. XXIV, *it* asp. 1«.
* COm. TriA, sees XXIV, «sp. IS.
* Orat irxrialis, [Bart. X. M· «l

[1] Dscr. 4M 17 ialii IMA
* Seos. XXIV, *it rf.,* cap IA

adimpleant, facti forma gragis ex aaimo ia doctrina, in integritate, la gravitate, praeter aa quae, in ali» huius aynodi decretis de ipsorum maniis dicuntur, hie enucleatius de propriis officiis eon admonendos ease oeaauitaua.

Parochis, uti carissimis curae noatrae pastoralis sociis, peculiaria dilectionis noatrae testimonium hic pandere non dnbitemus: at illos una simul hortamur ao in Domino, obsocramus, ut diligenter considérant no aerio meditantur gravissima haec concilii Tridentini verba: .Praecepto divino mandatum eat omnibus, quibus animaram curX eommieea est, oves suas agnoscere, pro his sacrificium offerre, verbiqu? divini praedicatione, sacramentorum administratione ac bonorum omninm operam exemplo pascere, pauperum aliarumquo miserabilium personarum curam paternam gerere et in cetera munia pastoralia incumbere: quae omnia nequaquam ab iis praestari et impleri possunt, qui gregi suo non invigilant neque assistunt, sed mercenariorum more deserant"1

Qbstringuntur in primis parochi sub gravi obligatione loge residentiae. Perpetuo igitur et personaliter resideant in parochia sua, nisi ant Christiana caritas, aut urgens nécessites, aut debita obedientia, aut alia quaevis legitima causa illos aVesse sinant; tunc vero attente provideant, ut ex absentia, quantumvis brevi, nullum detrimentum patiantur parochiaai; quod si intra tempus absentiae comprehendatur dies festus vel dominicus, prius potatur et obtineatur episcopi licentia Decanus attendit, an tempore absentiae' rite provisum fuerit parochiae per alium sacerdotem, qui tamen, ai facultas abscedendi ultra quindenum producitur, ab episcopo approbandus erit Omnibus, qui parochialibus muniis intendunt, commendamus, Ut quoties domo absint domesticis indicare non omittant ubinam. pro casuum exigentia, adiri ac inveniri possint

luxte exemplum summi putoris Christi dicentis, ..Cognosce (oses) mow, *it* rogaserant mo meso," qualitas pastoris boat sat «agnoscere vultum pecoris sui" : Anniti ergo debet parochus, ut quantum fieri potest animarum sibi concredituram statum, indolem et dispositiones perspectes habeat ut omnium ac singularum necessitatibus succurrero valeat docendo et corrigendo, admonendo ao levando. Primo tempore quo parochiae caram susceperit parochiaaoram familias visitabit; singulis vero annis, circa eolemnia pasehatia, suam visitationem repetet vel ipso personaliter vel legitime impeditus per vicarium suum, ut sciat quot in unaquaque familia adsint communicaatao, confirmati, aut ad scholam eatechistioam admittendi. Censam capitem suae parochiae quotannis accuratissime confidat in libro, qui do .stata animaram" D inscribi solet Libros etiam habebit apto ot diligenti opera compactos, in quibus seiuaotim et iuxta ordinem dierum quibas occurrent et baptisâtes, ot confirmatos, et matrimonia, ot obitas perspicue acouratoquo ex praescripta ia rituali Romano ratione desorbet

Ko spectat plebis cognitio tantopere parocho necessaria, at patenta pastoris sura neminem e parochianis praetereat Auctoritate illa interposita, quam ex munere sacerdotali depromit, allaborare debet parochus, ut parentes ehristianao filiorum .educationi non desint, filii ut parantibus obediant et ia honestate erasoaat, domini boae praesint famulis, isti autem dominis suis sancto famulentur, ouues aedificationi sibi mutuo esse contondant 8i odia vel dissensionum fomenta ia sina familiarum excitari comparant, omnem auam caram conferat ad ea extinguenda, at in spiritu lenitatis, prudentiae et caritatis concordiam reducendam. 8tadiose investiget aa malum ài aliquod, qaod plebi immineat, an exitiales libri circumferantur, an scandala vel abusus irrepant, an ulla impietatis molitio in religionem excitetur, an lascivum qnidpiam eut impudicum et contra bonos mores inter suum populum serpat Pro varietate autem naturae ingeniornmquo ratione, suum erit opportuna remedia adhibere, ut ea, quae animaram saluti officere possunt, avehantur et compeccantur. Ad mala ipsa praecavenda, parochi est, quae recta sunt ac bona fovere ao promovere. Atque huc saae referuntur pia opera ao ordinario commendata, devotae exercitationes in honorem beatae Mariae virginis ao patronorum coelestium, et piae potissimum associationes et confrateraitatee, qnae, eum legitime ordinatae sunt, fructus exquisitos pistatis et operum, misericordiae regi gloriae afferunt.

Oratione assidua gregem sibi creditum adinvare parochi obligantur; sed et qnnctis dominicis festis-' que diebus, etiam suppressis1, nisi dispensatio a sancta sede obtente fuerit, missas sacrificium pro popnlo offerre tenentur, tum qnoquo cum solum ptooario titulo paroohialo munus gerant. Ordinarii curabunt, ut in calendario dipsoesano index pagina habeatur eorum dierum, in quibu, praeter dominicos, sacrificii pro populo celebrandi obligatio parochis incumbit. Sacrificiam pro psrochianis applicandum in alium diem propria auctoritate transferre 'parochis non licet

later parochorum officia gravissimum sane illud opt, quo ad verbum Dei praedicandum obstringuntor. Hortamur enixe animaram curatores, ut huic oblignticni omni diligentia satisfaciant illud animo reputantes, .quod sacerdotes pro populorum iniquitate damnantur, si eoe aut ignorantes non erudiant aut peccantes non arguant." 1 Sequentur autem religiosissime Tridentinorum patrum hac in re þraescriptiones atque ea quas de verbi Dei praedicatione hac in synodo disponuntur.

Administration! sacramentorum sedulitate et caritate impensissima a parochis intendendam est Ipsorum est aon modo petentibus riteque dispositio absque ulla personarum acceptione sacramenta conferre, sed et fideles sollicitare, ut ad hoe salutis fontes frequenter properant et religiose accurrant. Indefessi sint in confessionibus audiendis, praesertim festis diebus, ac maximo solemnitatjbus Domini nostri ac beatae Mariae virginis recurrentibus. Prae oculis vero habeant baptismum, communionem paschalem, viaticam et extremam unctionem conferre, proprii ipsorum iuris asso; invalida vera, nisi, quatenus concilii Tridentini decreto" ex summi pontificia dispensatione derogatum eet, fideliam matrimonia orae, quae eorum proprio parocho vel eias delegato non «Mt

Oum ad sacramenta sdminiatraaiis aegrotis parochi appellantur, promptissimi aocamwt. Red ot oum primum noverint aliquem o paroecia graviter aegrotare, aon oxpqotoat ut voooatar, sed ultro ao fontinaater ad. eam accedant Pluries ad ipsam redeant, qaatenas opaa fuerit, atque ia eias assistentia et ooasolatioao, etiam poat administrate sacramenta, quam diutissime fieri potest, maaoaat

¹ asm. xxm, d· r#, osp. I.
¹ CeadUsm prev. Cata, sani lata
• Issa. X, 14
* Pror. XXYII, M

* gssjvL > anil 1M·, Ammtatam redempteris
¹ Oses Avetane «h Mopb IV. Ita X sa» M MsraL Omot, XIV, mnj-
¹ 8ma V, ds rqf., ssf. t, st sam XXIV, ds r<, «an «.
² tau XXIV, *it r^.* mate, ssp 1.

Xegrotornm Maia I peculiaris oar» paroche mm, Mat, „ non rar· temp·· infirmitati·, propitiationi· ao «alati» tamp·· pro ddcumbantibM' aat.

Opertat praeter·· animarum rector··, sgeeorum, at pramcetim oenun, qui verecundia paapertatem eelaat, parentum vice altor·» ssse, at, qua •leemosynie, qua consilii» aoa luvare at consolari proeuent. Pia mater eaalaaia, iuxta verba ilia: „7W tisreissta· «et posqmr, «rpAaw» tn *erit* admter,M1 habuit temper tamquam aoteptissiomm moan· ribi peculiariter impositam indigentium laramea: atqne adeo expeotat omnino ax parochorum ministerio, nt de pereoaia indigentibus ipai inquirant eisque pro viribus opitulentur, at aliodltiore· auo example et hortatione ad id officium incitent atque sollicitent.

Ut officia ista omnia uberiori cum fructu impierpo»»int animarum curatore», non modo boni nomini». testimonium virtutibus omnibus comparatum habeant necesso est, verum etiam studere debent, ut prudentia, mansuetudine, caritate suorum sibi animo» devinciant. Id sane requiritur, ne ad spernendam parochi vocem ac miniaterium nostrum vituperandum fideles adducantur: qui cum parochum amore et existimatione prosequuntur, bona omnia de parochia ipsa sperare lieet. 8int itaque parochi comitate et humanitate commendabile·, in conversatione mansueti ac bene morati, in loquendo discreti, nemini offensionem praebentes, omnibus, non verbis solummodo, sed et morum honestate sanctaeque vita· splendore virtutis viam commonstrantes. Disceptationibus, quae res mere temporales spectant, non se immisceant. Peculiarem cum paucis familiaritatem non habeant: ea enim nocet caritati, qua complecti debent omnes. Eaa ipsas personas, quibus ad ecclesiae vel pastoralis domus servitium utuntur, ab omni seligant pravi nominis suspicione immunes. Temporale· commoditate· ne inquirant; beneficentia vero ac liberalitate excellant. Cavehnt vel - levissima avaritiae suspicione, et in fidelium oblationibus suscipiendis pastore· se, non mercenarios demonstrent Decorem domus Dei .et cultus divini dignitatem cOrdi habeant maxime. Animarum saluti toti incumbant

Bed et meminerint parochi ad ipsos peculiariter referri apostoli verba: *pretfttUit tettrir;"* tum vero prae oculis habeant ad ovium salutem ipsis commissam procurandam, necessariam in primis esse pastorum sanctificationem. Instent itaque cum fiducia coram Deo orationibus et obsecrationibus, ut mittat auxilium ex alto ad procurationem fructuose ac diligenter exequendam, ut reposcenti Domino depositam sibi traditum integrum reddant.

Caput VII.
Dt dtœmr.

Cum episcopi non ponint aua praesentia ades··, ac p«r seipsos intendere iis omnibus, super quae sollicita sacrorum' antistitum vigilantia exeri debet in commissi gregis salute procuranda, vicarios foraneos, decanos apud nos nuncupatos, in regiminis sui adiutorium assumpserunt. Hi» probatae fidei sacerdotibus ab episcopo deputati· committi solet, ut, intra limites regioni· uniuseaiusqn· curae commise··, ,de clericorum ot laieornm vita et moribus, et quomodo parochi aliiqne animaram roster·· ia pastorali officio ·· gerant, diligenter inqnirant, et in laternis scrutanter, ad episcopos fideliter delaturi, nam oleru» et populne utdeoet vivant, nam proprius in eoetesiis cultus adhibeatur, aura sa^pellex sacra praecipua debito nitor· oonservetur, ·« visitatioeum decreta suae tint sxscntioni mundata.·1 Decanorum tamen officia ac praerogativa· non ex proprii muneri» inre, sed ex mandato ae «x delegation· pendent m repeti debeat.

Quae munia decanis tribuimus ex recepto ia nostris dioecesibus usu, m plura aunt, que magis soler» atque efficax eorundem cooperatio aooeesaria nobis set ob dioecesium ipearum amplitudinem. Decano· enixe hortamur, ut proprii officii partae, quas hio determinamus, quaavo speciali episcopi mandato definitas accipere poterunt, perspecta» constanter habeant, expeudaat sedulo, atque omni studio adimplMut; a clero autem et. Idoli populo expeotamns, ut eam, quam proprio decano debent obedientiam et reverentiam, illi praestent ac exhibeamt '

Oculi atque auris loco antistiti osm in adrignata singulis dioeceeoos parte dedani dicuntur: quia nempe speculatores positi sunt in iis omnibus, quae [ad] curam animarum et ecclesiasticarum logum Observantiam attinent, ut per eos episcopi, quae ad religionis iacromectam conducunt, intelligent, quaeque emendatione ot ordinatione indigent, salutari remedio sanent. Mandata episcopi parochis ot aliis, ad quos pertinent, innotescere faciunt, et ut religiose observentur, sollirit· cura prospiciunt Sacras disciplina· vindicte, aeque ac legum episcopalium adsertoree, abusus ne introducantur satagunt, aut si serpant ut «vallantur. Excubitores oonstitati per universum districtura, populi •tiam^moribus formandis et reformandi» invigilant laicos autem ad se recurrentes excipient ot audiunt, illosque consilio invare omnique alia ratione iis praesto esse curabunt Discidia, quae forte cum parochi» iidom habuerint, ex aequo et bono componenda studebunt. In eo vero intendere praeoipue debet decanorum vigilantia ut omne·, qui in sortem Domini vocati sunt ae sacerdotalis gloriae participes facti, vitam ducant vocationi plane respondentem, nomini ac dignitati consonam; praesertim vero parochi in praedicatione verbi Dei, sacramentorum administration· aliisque pastorali» muneri· partibus explendis recte diligenterque versentur.

in hitoe gravissimis officii» obeundis decani alios consiliis adiuvant, alios moniti· ct exhortationibus excitant, alios corrigunt st arguupb Magna ipsis hunc in fiasm opsa est prudentia, ut vigilantiam dirigat consilium, gravitatem temperet comitas, Mlum non deserat caritas. Ipsi· in primis nocete· esee meminerint, Ut doctrina vitaeque sanctitate praecellant, et ut virtute obedientiae parochi· praeeant. Modestissime m gerant in omnibus, ne cuipiam oneri aut scandalo existant: Cum delinquentibus ne dissimulent, nec indulgentinimia, aut personarum acceptione, aut partium stadio m duri patiantur. In corrigendi» elsri defectibus, fraternas correctionis ordinem sequantur, ut dum consulunt morum canderi et oaaenicae olcrioorum conversationi, eorundem famae at maneris auctoritati parcant. Quoe vere m offirio eno negligent·· et inert··, vel dignitati· uoardotalis oblita· bis vel ter admonite·, exhortationibus anireoaMtrantes nihilosstaas invenerint, ad episcopum deferent. Graviora quoque omnia quae oeutingaat, omni mora semota, episeopo nuntiare debent dteaai. Iis vero commendamue vshemeeter, at crebram oum ipso episcopo habeant rarum ooa-

[1] Paix. M.

[1] CesaBsss- tKVII, capi, [Mansi. XXXIV». IMS B).
[2] Csp ·, * «Aris anhHksssai.

•iliorumqae communicationem, ex qua unie· fisgi potest. us,. quae ad parochiarum procurationem «pectant, fauste feliciterquo succedant.

Decanorum eet de vacante ecclesia parochiali •ui diatrictu illico certiorem reddere ordinarium, atque interim administratorem designare, ai nullae ab epiaeopo constitutus fuit. Parochis quoque cum decumbunt, ai adiutorem sacerdotem non habeant, substitutum deputant. Advocare proinde possunt ad parochiae, quae neeeacitate urgentur, presbytero· iia parochiis addicto·, in quibus minor èai neceseitaa, vel, ei id fieri nequeat, alicui ex vicinia sacerdotibus vicinae quoque eecleaiae curam committere. Semper tamen featinare debent rem episcopo referre, et ulteriore· ab eo dispositione· praestolari.

Ubi intelligunt decani aliquem e clero sui districtus graviter aegrotare, ad eum invisendum accedent, curamque gerent ut sacramentis iuato tempore muniatur, ac de stipendiis nondum persolutis, aliisque de re domeetica vel ecclesiastica ordinandis, maturo et iuxta canones disponat. Clerico vita functo, parochialis iura sepeliendi ac celebrandi exequias decano competunt. Aegrotante autem et obeunt· decano ipso, hisce iuribus ac officiis fungitur decanus vicinus aut alius sacerdos ab ordinario deputatds.

Parochialia'archiva shave ad ecclesiam spectantia, quae iipse recenset custoditque obeunte pastore, tradi Iab ipso successuri debent.

Ut ecclesiarum ac piorum institutorum bona, iuxta sacros canones et dioecesanam normam nte "administrentur, decani invigilant.

Ubi aliqua necessitatis causa postulat, ut die dominico vel feeto sacerdos bis sacram faciat, atque interim ad ordinarium recurri nequit facultatedi i>tam. tribuit decanus. Pro singulis tamen casibus, in quibus decanus hac potestate utitur, ad episcopum'referre tenetur.

lis presbyteris, qui licentia per dioecesim celebrandi careant. cum idoneis documentis probent sacerdotes se este nulla censura irretitos, potest decanus facultatem facera^ ut ad quindecim dies missam celebrare valeant iih ecclesiis sqi districtu·. Diutius commoraturi ad episcopum remittendi sunt. [1]

Quoad alias facultates, quae decanis tribuuntur solum pro foro conscientiae, sicuti etiam quoad ea qua» respiciunt rationem agendi in aliquibus causis, quae forte ipsis tractandae committantur,- specialis in unaquaque dioecesi instructio ab episcopis fiet.

Ut sui officii partes rite explere poseiat decani, proprium districtum ipsi visitant. 11ec munus decanis commissum maximi 'momenti est in nostra praesertim provincia, in qua cum dioecesium limit·· latius extendantur, earum visitatio tempore a iure statutol absolvi ab episcopis non potest Volumus itaque, ut decani visitationem istam, singulis sani·, in parochiis omnibus sui districtus aliisque locis, visitationi ordinarii subiectis, solemniter peragendam, nunquam praetermirtanv do ea vero, iuxta canonica·\sanctiones et peculiaram instructionem peracta, episcopo, statuto tempoee, rationem reddant. Quod si aliquo obstaculo impediantur quominus illam exequi possint, ipsis quidem non licet alium delegare, sed ne visitatio pmittatur aut incongrue differatur, episcopum tempestive monebunt, qui per visitatorem speciali mandato vocatum providebit.

Laeta experientia cognovimus maximas etiam utilitates obvenire ex more illo in nostris dioecesibnq vigeat·, babeoli quotannis convectus parochorum pane· decaoiyn, qui et eo· coavocat At •isdem praeest. Opportunam itaque operam impendant decani, ut praedicti conventu·, iuxta praescriptione· ordinarii, singulis anni· habeantur, tum ad pastoralis fervori· studium incitandum, tum adexaminanda, collatis rectorum consiliis, sive quae corrigi sive qua· promoveri in parochiis debeant. Quae autem in conventu ipso tractata ac resoluta fuerunt, decanus ipse fideliter communicabit episcopo.

Et quoniam decani convocandi erunt singuli· annis ab ordinario, ut ^uper ea quae decursa anni observarunt, opportuna· dispositione· edat, metninerint decani, exactam et plenam de rerum statu in suo districtu relationem, tempore quo ante ipsam congregationem indicabitur, transmittendam ab unoquoque ipsorum ad episcopum esse.

Caput VI11.

D tieeeriit ··« seosUtusts parocAam ossislsatihiu.

Etsi parochi teneantur, quantum fieri potest, per seipeos praestare non modo ea qu#e privative ad •os pertinere ius ecclesiasticum decrevit, verum etiam alia quae ex pastorali officio eisdem incumbunt. possunt tamen, sive quia omnibus sufficere nequeunt, sive ob alias legitimas causas, aliorum quequs sacerdotum ministerio uti. Ut in animarum procuratione gerenda pares esse possiut parochi sacramentis exhibendis et cultui divino peragendo, episcopis commissum est [1] alios sacerdotes eia adsignare et adiungere, qui ipsis animarum curatoribua itfvemeu praestent, qujque ideo parochorum adiutoras mu etiam vicarii nuncupantur.

Meminerint in primis vicarii non sibi, 'oed parocho animarum curam vi officii incumbere; ipsorum autem munus in eo consistere, ut parochum adiuvent in adimplendis suis obligationibus, ac eius etiam vicos gerant, cum necessitas aut lusts ratio Id requirit Nullam ergo Sibi vindicent auctoritatem disponendi de iis. quae ad parochum pertinent. nec immutent quidquam in paroeciae consuetudinibus sine eius consensu. Parocho obedientiam praestent in omnibus, quae munus pastorale spectant, et si plus aequo gravari se existiment, quod tamen ne eveniat confidimus, ipsi pastori placide et opportune gravamen exponant, et si opus fuerit, decanuip aut etiam ordinarium de re certiorem reddant, quin nihilominus interea ab obedientiae debito se solutos credant. Abusus aliavh mala, si quae deprehendant, parocho revelent, et nonnisi ipso annuente et dirigent^ corrigera aggrediantur. Media, quae apta et proficua ipsis videantur ad consulendfim parochianorum bono, modeste et salva meliori parochi «enten^ia proferant, vel, si magis expedire cognhgcster. episcopi vel decani iudicio ^submittant.

Maximi momenti est in paroeciae gubernatione, ut adiutorae parochorum ea. quae ipsis committuntur, accurate adimpleant. Bint ergo in administrandis sacramentis, «t praseertim in audiendis confessionibus diligentes et assidui; infirmorum visitationi, si ipsis demandetur, sive in domibus sive in nosocomiis, speciali cura intendant: spirituali autem aegratorum bono solliciti prospicient. Omnem etiam sedulitatem ponant in· exercendo munere praedicationis. Incumbant diligentissime, primis praesertim sacri ministerii annfs, concionibus •t catechesibus conscribendis, ut ipsorum seAiones quo aptius fuerint elaborati, eo libentius a fidelibus audiantur. Sciant tamen evengelium Christi ipsis

Cost. Trid., sese XXIV, d« rvg., cap. A

1 Ceae. TriS., ssss. XXI, dr ref', cap. t.

praedicandam oommitti.non astem quae mundanam curiositatem allicere possint.

Quo ꝭo utilius proprip'officis expleant, oratione assidua auxilium a Deo petant; tum sero fetiam sacris studiis, tantopere ipsis necessariis, vacare non desinant. Qua in re prae oculis semper habeant. nos, in eorundem idoneitate dimetienda, strictam quoque rationem habituros, esse de exitu examinum, quae, iuxta morem nostrarum dioecesium. singulis annis subeunda ab ipsis erunt.

Erga omnes parochianos urbanitate et comitate se garant; caveant tamen in omnibus, ne quidquam agant, ex quo proprii ministerii dignitas et auctoritas in fidelium veneratione decreecat. Parochianoram domus nisi ratione muneris, aut concomitante parocho, frequenter non adeant, illorum praesertim quos erga parochum minus bene affectos fortasse noverint.

Lege residendae vicarios etiam, non aliter ac parochos, quibus semper praesto esse debent, teneri declaramus, praecipimusque ne sine parochi licentia unquam abesse possint

Legem in provincia nostrq vigentem innovantes et confirmantes, statuimus, ut presbyteri adiutores "parochorum constituti, nisi aliter ordinario visum fuerit, ipsi parocho in parochiali domo cohabitent, communemque cum eo mensam habeant, matime enim decet, ut qui mensae coelestia dulces simul capiunt cibos et in domo Domini cum consensu ambulant, eiusdem etiam tecti habeant consortium et refectionis corporalis communionem; notum vero eat. inrynnera ease bonajjpquae ex domestica sacerdotiqCum sacerdotibus consuetudine degivant. Atque utinam fieri 'posset in nostris dioecesibus, ut non modo in civitatibus, sed et in pagis nunquam solitarius parochus haberetur, sed unus saltem esset cum illo in eadem domo vicarius' Scriptum est (enim „I'αο *toli, φϑα* cams *ctcidtrit,* mom *habtt tiMtrantem* ss.“ '

Vicarii rei domesticae ee non immisceant. Indebita obsequia a servitio domus addictis non praesumant, quae vero debita sunt honeste petant. x

Vicariis prohibemus, ne unquam laicos, praesertim vero mulieres, in suo cubiculo recipiant, nisi ad summum, ob gravem causam. Cum aula parochialis, ad id destinata, fuerit impedita.

Parochos e: ipsorum adiutoree enixe in Domino hortamur, ut. proutf'eorundem communes conatus in. eundem finem tendunt salutis animarum, ita etiam unus sit in eis spiritus, quo inter se mutuo iuvamini et auxilio, fideli autem populo utilitati et aedificationi esse curant in vinculo pacis. Vicarii meminerint, se utpote inferiores munera, aetate et experientia, a quavis praesumptionis specie alienissimos essq debere; doceri ament, ut et ipsi ad alios docendos apti fiant; eum fiducia et docilitate parochi consilia petant, eique debitum honorem exhibeant; et siquidem defectum aliquem in illius agendi modo, pro humana fragilitate, observaverint caveant ne idcirco eum minus reverenter habeant, neve defectus ipsos revelent praesertim laicis, ad honorem parocho delatum . imminuendum. Alia autem ex parte parochus, qpos haberit in adiutorium officii vicarios, illos ut fratres et filios diligpt miti ao benevolo animo complectatur, ad pietatem et ecclesiasticos virtutes, aeque ac ad ministerium rite implendum informet, in dubiis consilio iuvet, in adversis consoletur, in laboribus, viribus additis, confirmet maxime vero honore prosequendos coram finalibus curet.

! Keeles. IV. $0.

D In parochiis, ubi duo vel plures sunt vicarii, pari studio in id intendent, ut se invicem ad sanctificationem excitent freternaqne concordia animarum bonum procurent. Officia tamen unicuique edsignata sine consensu parochi non commutabunt nec 'alteri sacerdoti cedent.

Timus IU.

De custodia et praedicatione verbi Dst

Caput I.

Ds aena /dst doctrrna te *populo ttunda*

Eximium salutis opus, quod verbum caro factum explevit, cum omnia, sive quae in coelis sive quae in terra sunt, in seipso instauravit '. per verbum fidei semper vivum et fructiferum in ecclesia iugiter continuatur. Id luculentissimis verbis expressit ᵗ Paulus, cum ait ..Quosuam qvidem *Dttu trot* m *Cbritto* essmdaun rvconciAans *tibi, . . . tt potuit* sa *nabit forbutu reevnctliationit."* ' Eorum itaque, qui pro Christo legatione funguntur, primum ac praecipuum munus illud est. ut. devitatis profanis vocum novitatibus et oppositionibus falsi nominis ꝭcientiae fidei, quam sancta Romana catholica ecclesia tenet, thesaurus religiosissime in commisso populo custodiatur. Fides quippe humanae salutis initium, omnisque iustificationis radix est ac fundamentum, et sine ea impossibile est placere Deo. et ad filiorum eius consortium pervenire ·.

Nec deest profecto temporibus nostris quod vehementer doleat pastorum animus, ob illam quae a religionis civilisque societatis hostibus in fidem excitatur conspirationem. Etenim, si quovis tempore extiterunt magistri mendacii, qui sectas perditionis ꝭntroduxerunt aetate hac nostra magistri eiuamodi a veritate auditum avertentes et ad fabulas conversi * fidem universam amandandam esse blaterant, ac nullum non movent lapidem, ut illam in hominum cordibus enervent. Quare, inter tot scandala quae pusillis parantur, incessanter monendi sunt christifideles. ut ad tela nequissimi ignea extinguenda forti animo sumant scutum fidei nostrae quae divina ckt, ac non sinant, vel vanis derisionibus concuti. vel speciosis verbis allici, vel inani scientia seduci: sed praedicationem retinentes ab iis acceptam qni a Deo misfi sunt, fraudes repellant, audaces in veritatem machinationes proterant, vitam moresque ad fidei regulam componant. Eximium est fidei donum, quod divina misericordia acceperunt ꝭ illud itaque studiosissime custodiant, ac pia immo sollicitudine cogitent, ut idem fidei verbum altis quoque populis, qui in tenebris sedent et in umbra mortis, annuntietur. utque errantes fratres, quos „dolor est. cum videmus . . praecisos (a **jfteiîta** iacere“ * ad veritatis Dei redeant unitatem, ac in viM inserantur.

Animaram curatores enixe hortamoc in Domino, ut gravissimum sui muneris officium hac in re gnaviter adimpleant. Ea quae de fide, deque erroribus fidei oppositio hac in synodo enucleanda duximus ꝭ sedulo perspecta habeant, iisque in fidelium aedificationem utantur. Cum tamen agitur | de

• Eph.1. 10.
• II Cor. V. 1».
• I Ti«L VI. 80
' Coae. Trid., essa VI. cap. 8, et epist sd Hekr. XI. S.
• Π Petr. II. 1.
, • Il Tba. IV. 4.
' Eph. VI. 1«.
• S. Attgtutiai. *ptaiuMU* contra pert. £>mari. éWP·. ed. Beaed IX. 7 DJ.
• Cf. sapra ÜL I, cap. 8 st ». d

erroribas roAitaadia, videant, pro suo aele ae pra- A dentia, an non molina sit quandoque, taciti· oneribus mine· forte vulgatis, ita exponere oeelosUo doetriaam. ut fideles ipoi, 'siquidem de erroribus audierint, ad eoo refellendos inetrnoti sint Fidei·· edoceant nominatim de splendidi· ae firmissimi· interni· sxtemisqne rationibus, quibas fide· nostra eiusque divine origo nititur et commonstratur. Indubiam firmissimamqee magisterii soelesisstici regulam a Christo statutam, ae tamquam parvuli ^--fluctuantes ab omni vento doctrinae moveamur et ^circumferamur, memorare ne cessent Neceeaitatam vero audiendi ecclesiam. quae sanctae fidei vitaeque aeternae infallibilis magistra est, doceant atque inculcent.

Nulla (tnon) sit opportuna occasio, qua parochi aliique sacri miaietri non utantur, sive ad confirmandos fideles in doctrina sana, sive ad eos contra fidei perieula praemuniendos. Et quoniam maximi B momenti est. ut ab ipsa iuvenili aetate tenerae adolescentem mentes in veritatis principiis informentur. ot ab eorum cereis in vitium flecti cordibus omnia removeantur, quae morum disciplinae obesae possintl: ohram assiduam gerant parochi de puerorum scholis ipsis commissis, tum vero etiam de Christiana adolescentem institutione in sinu familiarum. Non omittant ipsi monere parentes. quanta sollicitudine se gerere debeant, ut fidem catholicam aut ipsi liberos suos mature doceant, aut per alios iidem doceantur. Maxime cordi sit parochia institutio suorum parochianorum in ipsis privatis colloquiis. Si quempiam ex illip in fide periclitari deprehenderint, peculiari ratione eum excolant, ne tantam iacturanq patiatur. Commendamus vero ipsis fidelibus, u| si quid difficultatis in religionis rebus habuerint, ad parochum cum fiducia accedant, et sincern dubii expositione ab C illo edoceri postulent

Quemadmodum *,JU»»* smm qpsrihsM nsortsM sst" ita etiam ubi integre ac vivens custoditur fides, mopes ad fidei normam aptantur: Est itaque rectorum animarum commissos subditos monere, ut non modo a falsis doctrinis ceveant, sed et bonis operibus et frequenti HScramentorum u«u fidei lumen sacro veluti oleo nutriant foveantquc. Sed et ad verbum quoque Dei audiendum prompto lubentique animo ipsos frequenter in eocleaia accedere necasse est: quod et ipsis inculcabunt parochi, oonsolantissima etiam promisse Domini commemorantes : geri eudtata/lMrtam *Dti r<*

Qui Vero sacrum fidei depositum tuendi atque explanandi munus aooeperont, in eo primum intendant, ut a puris limpidisque fontibus illam qua gregem pascunt hauriant doctrinam. Frequenti-- D sime, iuxta Hieronymkmonitum, sacram scripturam legant, indeque discant, quod jpieaat, et 'quod qxhortari possint in doctrina saaa In volvendis meditandisque sanctorum patram et ecclesiae doctorum voluminibus assidue etiam vereantur. Compertas habeant dogmaticas eocleaia· definitione·, et ea· in primi· qua Tridentina synodus complexa est. Inter dogmata et opiniones probo discernant, sed et doctrinam quoque noceant communi sententia praeetantiorum theologorum traditam, ne ab Ula declinent Ipsis porro opprime commendamus, ut catechismum Romanum, tUssu sancti Pii V et decreto sacri concilii Tridentini parochorum iq utum editum, prae manibus oonstastar habeant, saepius attsntaqne perlegant, Libor namque ett omnium auctoritate probatae, ot eo fi·· propositus «parochia, iisqae omnibus quibas docendi ussu impoqitam est... nt quemadmodum unas est Dominus, una fides, ita etiam una sit tradendae fidei, ad omniaqne pietatis officia popnlum ehristianum erudiendi. communis regula atque praeocriptio

Prae oculis semper habeant pastores animaram omneoque qui sacram doctrinam exponunt, gravissimum Augustini monitum: «Nobis ad certam regulam loqui fas est. ne verborum licentia etiam de rebus, quae his significantur, impiam gignat opinionem.· * Sedulo etiam expendant quae sanctus Vineentius Lirineasis in illa verba Pauli, depositam enstodi, sapientissime scribit «Quid est depositum? Id est quod tibi eruditum est. non s te inventum : qnod accepisti, non quod excogitasti : rem non ingenii, sed doctrinae : non usurpationis privatae, sed publicae traditioni·: rem ad te perductam. non a te prolatam : in qua non auctor debeesse, sed custos: non institutor, sed sectator: non ducens, sed sequens Depositum, inquit custodi catholicae fidei talentum inviolatum illibatumque conserva. Quod tibi creditum, hoc penes te Uianeat. hoc a te tradatur. Aurum accepisti, aurum redde nolo mihi pro aliis «lia subiicias: nolo pro auro aut impudenter plumbum, aut fraudulenter aura- menta supponas: nolo auri speciem, sed naturam plane. O Timotheo, o sacerdos, o tractator, o doctor, si te divinum munus idoneum fecerit, ingenio, exercitatione, doctrina, esto spiritalis tabernaculi Beseleel pretiosas divini dogmatis gemmas exsculpe, fideliter coapta, adorna sapienter, adiico splendorem, gratiam, venustatem. Intelligatur te exponente illustrius, quod antea obscurius credebstur. Per te posteritas intellectum gratulétur, quod ante vetustas non intellectum 'Venerabatur eadem tamen quae didicisti doce, ut cum dicas) nove, non dicas nova.··

Caput II.

D» eonvtrtalion· cum a/teais *a fidr.*

Tristi experientia compertum e«t. frequentiori ac intimiori compiercio cum iis qui catholicae veritati· thesaurum non hsbont. fidei vigorem, nisi cum peculiari divinse gratiae auxilio nustentatpr. sensim debilitari, tum ex eo quod continuata hominum commercia animos et conia facile nectant, tum vero etiam ex eo quod humanae imbecillitatis •it eo vehementius errore allici, quo magis perversi· inclinationibus ' blanditur. Sancta mater ecclesia, quae nnnquam desistit rogare ut regnum Dei adveniat ·, utque fiat, iuxta promissionem divini sui iponai, unum ovile et unu· pastor filiis suis simul commendat, ut caritatis quidem officiis erga eoa, qui fidem non habent vel a vera fide desciverant, nunquam desint, ab eo tamen eum ipsis consortio, ex quo fidei detrimentum pertimesci poteet,' omnino caveant. Ite nominatim in locis, in quibus bonum maximum unitatis reljgiosae desideratur, sum adhortationes in fitioruin suorum mentem revocat eedeeia, ut non modo damni occasionem exinde non habbant, sed magis immo msgisque incitentur ad propriam fidei confessionem ab omni contagioni· corruptione custodiendam, et ad ferventia· Christianam vitam ducendam in medio

[1] Uti. sp& Pti IX «4 SKUearPriraig., dis 1« ialii IMA
[2] Iaeob. , M.
[3] Lac. XI S8.

1 Prast ad oatmh. Hoax, t X.

[*] Cena, »I A, *fPetr.* 1st, ed. Migne, L. M7].
[*] Kiod., XXXL
[*] Matth. VI, 10.

eoram, qui, et i· ecelosiam veaiaut, bonorum otiam opera· exemplo trahendi «ont.

Memore· ia primis sint fideles nostri, ipsis nullo paoto boors eos religiosos aetas, quibas cum haeroticie ia robus fidei participatio seu communio ip sacris exercetur. Prohibetur praeterea haereticorum vel sobismetioorum concionibus ia templis intéressé, aut eorum enitui religioso, quasi iimal cum eisdem agendo aoeiotere '. Quoad reliqua autem, invigilabunt parochi, ut pervcrsionia pericula removeantur. Ipsis nominatim committimus, ut studiose eurent, ne psthollici penes eos famulentur, qui in fidem linguam acuunt, aut religiosi cultus, vel etiam praeceptorum eooleaiae observantiam impediunt; utque insuper solliciti vigilent, ne unquam parentes liberos suos iis instituendos committant, a quibus fidei periculum ümnHferet.

Nulli o clericis liceat, inconsulto orinnhrio. cum haereticis aut schismaticis publicam ^disputationem habere.

Cum ludaeia. ab honore crucis'Christi, quae scandalo ipsis eat, alienissimis, communicationem et familiarem consuetudinem ecclesiasticae leges maxime interdicunt '. Vigilent parochi, ne christiani servitium num ludaeis assidue impendere audeant, ita ut fiant illorum domestici et familiares. Cum nulla timenda est fidei morumque perversio, permitti poterunt illa opera, quae quotidiana et transeunto mereede in agrio vel fabricis ludaeorum fiunt. . Serio autem monendi sunt fideles, ne ad alia servitia cum animae periculo praestanda, lucri praesertim cupiditate, adducantur. Simul vero curandum. iuxta monitqm Benedicti XIV, ne fideles ludaeorum opibus auxiliisque indigeant

Hortamur et obsecramus fideles, ut ab ipsis privatis consortiis, in quibus intellexerint res fidei stulte ae malignantor haberi, sine mora se expediant, ut hac aaltem ratione, cum monere ac redarguere non possunt, suam aversionem ostendant. Apostolus praecipit.- *„Saitraiatu* aes *ai aami frotrt aatWeitia utordmata, at* noa wcstadhm *traditivarm,* quem aeospertmt a *aoUa;"l* fugiant itaque illorum conversationem, qui. etsi catholici sint, perfide tamen blasphemant quod intelligere nolunt. Ac si aliquando similia audire accidat, et opportunitas sit corrigendi, meminerint AitgUstini praeclara verba. ^Consentientes ae sitis maUs ut approbetis, neque négligentes ut non arguatis, neque superbientes ut insultanter arguatis." *

Caput 111.

Dt Uetiont ai aUtioaa librona.

Maxima eat aetate noetra legendi cupiditas, ingens quoque librorum colluvies. Proficua illa esset semper, ei in iis legendis expleretur quae ad instructionem et aedificationem spectant; optimi isti forent omnes, si nonnisi virtutis veritatisque ductu scriberentur. At, dolentes commemoramus, innumera pene in vulgus diffhnduntur scripta ad fidem bonosque mores labefactandos et corrumpendos; homines vero, quibus arcta via est quae ducit ad vitam lubricis ac noxiis facile se abripi sinunt vehementerque delectantur. Fidei ergo morumque integritati periculo est vel maximo pravorum librorum peatis; ad quam proinde arcendam materna aemper sollicitudine vigilavit ocelssia. Ut scripta sive haeretica sire pietati ac moram honestati adversa facilius dignoscentur, librorum prohibitorum catalogus sen index Romanorum pontificum cure proponitur. Ordinariis vero ecclesiarum praesulibus vehementer commendatum eet ab spostolica aede. „nt,. . . quia proreus impossibile eet libres omnes noxios incessanter prodeuntes in indicem referre, propria auctoritate illos o manibus fidelium eveUefo studeant, ac per eoa ipsimo! fideles edoceantur, quod pabuli genjts sibi salutare. quod noxium ac mortiferum ducere debeant, no ulla in eo suscipiende capiantur specie, ac pervertantur illecebra." 1

Pro gravissimo officio quod nobis incumbit doctrinae morumque integritatem custodiendi, divines et ecclesiasticas leges in fidelium nostrorum mente· revocamus, ut a pravorum lectione librorum quam longissime abhorreant. Nemini liceat abaque facultate legitime obtenta, eos perlegere vel retinere libros, qui, ab spostolica sede per sacram indicis congregationem damnati ot reprobati sunt, ac sub gravissimis censuris prohibiti. Ut i proscripti vero ac damnati ii etiam habeantur libri, qui propter legentis scandalum ac subversionis errorisque periculum a inre ipeo naturali ac divino pro hibentur. uti profecto sqnt ii omnes, qni de obscoenis aut contra religionem et bonos mores ex professo tractant. Qui ab buiusmodi libris legendis non abstinet postquam vel ab episcopo vel ab apostoliea sede ipsorum pravitas fuerit indigitata. is de suo gravissimo peccato nullam praetexere poterit excusationem. Sed et iis etiam indicium severissimam fiet, qni pestiferis ipsis libris exarandis vel diffundendis suam operam impendunt; scriptum est enim: „Foe homini *illi, far* puom MMMIβ/M

Cum autem nostris diebus non tam voluminibus aliquo scientiae apparatu elaboratis, quam et pravis qui minimi veneunt libellis, et per publicas nominatim ad hoc confectae ephemerides, virus oorruptioni^inainuetur, qno facilius omnem heminum classem et incautam praesertim iuventutem pervadere possit; ne infectu ictu scriptiones, vel luciviis refertu, vel calumniis in ecclesiam scatentes, vel sacrr Christiana dogmata bluphemantes. vel socialis ipsius consuetudinis fundamenta impetentes, fideles nostri legant, aut, quod gravitatem peccato adderet, propria pecunia sustentent, illo· instantissime monemus, u pro Deo et propter Deum obtestamur.

Parochis et Moramenti poenitentiae ministri· enixo commendemus, ut nihil omittant eorum, quae prudens sslus raggqrat ad venenata pocula a fidelium labiis removenda. Vigilent animaram rectores, ne exitiales libri in familiis lectitentur, per parochiam circumferantur; diligenter smut, ut a fidelium masibss anferantar. Omnem vere operam in eo conferant,, nt bom ae salutares libri, qui non modo pietati et instructioni, sed et honestae otiata relaxationi absque ollo salutis periculo inserviant, fidelibus suppetant ac legentium dssideno praesto eme fastis posasat. Coneam redalitatum * optinseram, etiam laieorum, bone ia finem mvari poesunt, ot bibliothecae quoque ad libras mutuandos erigere, iis praesertim in locis, ubi maior fit pessimarum scriptionum propagatio. Ii omnea, qui aive propriis seriptis. sive anxilium ferende scriptoribus, in id vires ac talenta a Domino accepta impendunt, ut impiis quae in vulgus eduqtur

1 BeasA XIV, *Dt* sy». VI. cep A a 1 X
* Beasd. XTV, *Dt* spw. disse, lib. VI. cap. A s. 8
* Sesyst. 4 fus priasmn, 14 *jaaii'17*
'UTUniat
* Aereis *18 ItL 88J It tarüt Dota,* cap. 1A. |spp.. s4. Beasd., V, 47··).
* Matth.VU, 14.

' Mandata· Lm. XII. 4M W aut· IMS
* Matta XVm, 7.

Inonbrutionibns sese oppenrat, de religio··, da pietate, dp. veritate optima morantar.

Inxta constantae eeclaaiae catholicae doetrinam at praximl, omasa monamaa, oiarieis antae expreaae atandanaa, na libro· edant da aacti· rabas pertractant··, autaqaam ab antistite diceenaao rite licentiam obtinserint. Typographi» ad bibliopolis nefas aat praedicto· libre· typi· ataadara •at reader·, nisi obtanta ab episeopo facnltata. Qaod at intelligi dabat da libri», precum formas, Mt daratioaie exercitia, aat mirscalorum narration·· continentibus. nee aoa da libri· ritualibu» vol liturgie!·, qui, ut edi, rulgari at ia eoele■iasticUm vel fidelium usum adhiberi possint. ordinarii approbationem ia front· gerant neoesaeest'. Scripturam •aeram veteri» vulgatae editioni· imprimere non lieet, abaque auctoritate dioeceaaai antistitis. cuius est invigilare ut ea quam emendatissima typi» mandetur.

Quoniam vero fieri constat. ut par veraionee sacrorum bibliorum ia vernacula lingua ipsi veritati» fonte·, hominum temeritate vel inscitia, ia errori» oooaaionem saepe pervertantur, eeeleaia catholica, euiu· eat verbum Dei bustodire et scripturas interpretari, et cui unice debemus bibliorum conservationem, earum vermonum impressionem ac lectionem indiccriminatim non permittit. Moneantur in primi· fidele· a parochi· et confesaariis. tamquam omnino prohibita» habenda» esse versiones ab haereticis confecta·, quae hodie passim •perguntur et ultro offeruntur. Doceantur praeterea et alia· omne· prohiberi, quae legitima eccle»ia»tica approbatione careant. Eas tantum legere ac. retinere licet, qua· vel ab apostolioa •ede approbatae.faerant, vel. eum noti· desumptis ex eccleaiae patribus aut ex docti» ecclesiasticis viri», approbante ordinario editae. Et quidem C abunde mppetunt versiones istae acclesiastica auctoritate approbatae et «apientiMimi· ditatae adnotationibus: cum tamen neque obvia· plane esse ponit illarum intellectu· ei», qui in rerum •aerarum atudio venati non ŧunt consulendum erit fidelibus, ut et pro illi» legendi· rètinendiaque a parocho vel confessario licentiam expostulent.

Caput IV.

De catMieae fidei profeetiotte.

Quoniam „corde Aaditar od «ustitieai, or» eatim *eonftitio fit* ad «elatra ⁼⁼»ati» non eet ehristifidelibu» susceptam fidem animo tenere ao interioribu» actibus fovere, niai eam externa quoque expressione palam fateantur ào manifestent. .Oportet enim fidele· eum spiritum habere, quo fretu» propheta dixit: Oeduti, prapdsr jwod *leeatiu tum;* imitari apostolo·, qui ad principe· populi respon- D derunt: non peratam» gup» ₒᵥIₚₚₚ *tt* eadiMaw eoa loge»; divi Pauli praeclara illa voce excitari: new *'embeteo* eirias »aùa *Dei t»t* <· saisira oatm *credenti."* ᵃ Ac certe qui fidem suasa catholicam pandere erubesceret, vel illam, cum profitenda est, (dissimularet, gravissima comminantis redemptoris verba merito formidaro debarat: *„Qui* «m «rabaarit *tt* atooe *ttrmoaee, home filtirn hominü erubemet,* enas *texerit* sa mm'atiet» *tue, tt patrie, tt eanOonim ȁngelenux;"* 4t nsrsus: *„Qui tere patre* ²* *fti ieelie eet.?*1

Gaudio sane maximo perfundimur, eum fidai·· oaruimu· gloriosam petram aoetraram fidam gestiaarti fertiqna aaime quavis occasion· oateadara ac profiteri; dolore Miam conficimur, «i qui adsint aliquando a gloriosa illa fida, quam eximio Dei dono ac boaefieio eeeeperakt, manifestanda alisaissimi. vel in aa promus frigueoautea. Omne· •radiant oonatauterq·· hortentur Mimarum curatores, tum nt officium profitendae .fidai agnoacaat; tum ut eam alacres praedicent Ha occasionibus, ia quibua, si ab ea profitenda abstinerent, vel Dei honor parvipenderetur, vel spirituali· proximorum utilité· detrimentum caperet, tam ut eam patefaciaat universa agendi vivondiqno ratione, nominarim vero publico lacramentoram usu, ecclesiasticarum legum observantia aliisque religionis pietarisque exercitii·: tum demum ut vel saepissime, in Dei obeequium et in virtutis fidei significationem, patrum symbolum, quod et saluti· pignus eet ore promant ac repetant

Nonnulli etiam sunt casus, in quibus externam fidei professionem exigit ius ecclesiasticum. Decretis concilii Tridentini ' inhaerens et obsequens, statuit ac praecipit haec synodus, ut fidei professio sub forma praescripta a summo pontifice Pio IV. coram episcopo vel eius delegato edatur ab omnibus et singulis qui parochialetn curam oblinent, infra duos saltem menses a suscepta parochiae possessione; nec non. infra idem tempus a die adeptae possesaionis. ab omnibua et ainguli» qui ad oMonicatum promoventur, qui praeterea professionem eandem emittere debent coram canonicis capitulariter congregatis. Ad tramites constitutionum Romanorum þontificum decernimus insuper, eiusdem professionis fidei actum edendum esse ab omnibus seminariorum nostrorum professoribus. a lectoribus regularibus, et ab aliis magistris ac praeceptoribus in gymnasii» ecclesiasticis. Praecipimus etiam ut eadem fidei professio eliciatur a clericis, cum ad sacros ordines promovendi veniunt.

Caput V.

De praedieationit minitterio.

„Fidee ex aadiia, *auditae mitem* per *oerbum* Christi. ᵃ Nequit proinde viva ac firma conservari fides, ubi divinum verbum assidue non annuntiatur. „/Vesdiea èŝrbam, inquit Paulus Timotheum alloquens: atque ut tanti muneris magnitudinem ac praestantiam, utilitatem ac necessitatem indicaret, extremum Dei indicium commemorat, et per Christi adventum eiusque regnum obtestatur, scribens: *„Tutificor eoram Deo «t Im Cbrieto, fui ineUoaturue eet mooe tt* eurinos, *per* ademtam ipSMs» *tt regnum tint, praedicaSerbum."*ᵃ Quae certe sedulo reputanda sunt ut intelligatur, quanta alacritate et sollicitadine gravissimum praedicationis ministerium obeundum sit in omni patientia et doctrina.

.Praecepto divino mandatum est omnibus quibus Mimarum cura commissa est, oves suas verbi divini praedicatione pascere.·· Constituit vero saerosancta Tridentina synodns, ut qui .parochial··, vel alia· curam animaram habentes ecclesias quo-

' Osent. Lsoe. *Iater eeHirttuUmie*, qsarto »<■«« aaii 1616, [Maari, *OmciL*, XXXII, SUC] st osas. TriA, ta»et. ds •dit. et n»a meror. libror, ■···. IV.

• Owut. Urt. Vin, « ytid Nt, di" 1 Mpi. 1«M.

ᵃ ^cyeî^Snasr. XVI, *Iater ρηιηρωω*, di· · Skad IMS.

ᵃ Bom. X. iq.

• Cateek. Ham_ part. I, srt. 1, | S.

• Lue. IX, M.

' Msttb. X. »

■ Sₘₛ XXIV, <· *rrf.*, cap· ›»■

ᵃ Const, a Pü V, *h meriemttn*, di· 8 ·οτ·β!)τ4» 1M3, et Lsoai· XII, *Qieet iiema eepirntia,* M septCNtri· IMA

ᵃ Bos. X, 17.

ᵃ II TI». IV, 1 A »H

ᵃ Cosa Trid.. Maa XXTII, *te* eap. I.

cuqH mode obtinent, per ao vol alio· idoneos, ai legitims impediti fisariat, diebus aaltaaa dominicis at festis eolomaibtu plebes aibi commissas pro aaa at earum capacitate passant aaiataribea varbia: doeaado quae aeira omaibu aaeaaaariea aat ad salutem; unuatiandoquo aia com brevitate ot facilitate oermoaia, vitia qaaa aaa deoUaaro, at virtatoe qaaa aaatari oporteat, at poeaam aotaraam evadere, at ooeleatom gloriam oonoequi valeant". Maadat praeterea ideal Mcroaaaetam concilium, ot frequenter, diebao praeeertim dominicia ot featia, „ex iia qaaa io misea legantor aliquid exponant parochi, ac eedii huiua sacrificii mysterium aliquod dederent,*1 atque ut tempore ieiuniorum quadragesimae et adventus Domini, ^quotidie vel saltem tribuo in hebdomada diebus, ai epiacopi ita oportere duxbrint, aacra· scripturas divinamque legem annuntient." *

Haec Tridentinorum patrum decreta prae oculia habentes, praecipimus ut omnibua dominicia et feetie,-in minea, qoae eolemniori ritu celebratur, concio uberior fiat de iia, quae ad virtutem incitamento sint. et a vitiia quae dominantur abhorrere faciant; in aliia autom missis, quae etatotia horia celebrantur die dominico, ei non eet primae claeaia et festum in populo feriandum non occurrit, brevia instructio habeatur ad populum in fide ohristianiaque obligationibus instituendum, aliaye explicanda quae ad sacramenta ac pretiorum ecclesiasticae liturgiae thesaurum pertinent. Ubi vero eolue eat parochus, concionem vel inatructionem in prima vel secunda missa aaltom alternarim habeat. Si locorum oireumatantiae id portaient vel aliae legitimae ratione· suadeant, poterit ordinariua subinde concedere, ut concio et inatructio omittantur.

Concionem vel inatructionem praecedat lectio in lingua vernacula earum sacrae scripturae partium, quae in miaaa leguntur, et a quibus saepe assumet concionator suarum exhortationum argumentum, et explicationem eorum qnae ad mysterium diei referuntur. Laudamus et approbamus conconsuetudinem illam, quae in aliquibus locis huius provinciae obtinet, legendi post missam, vernacula lingua, singulis diebus quadragesimae et adventas, eas scripturae partes, quae in missa feriae continentur. additio, brevi sermone, aliquibus explicationibus. Meminerint tamen parochi sacris hio adventus et praecipue quadragesimae temporibus, ipsis nos committere ipsorumqUe adiutoribus, ut sanctissima redemptionis mysteria, extraordinariis concionibus opportune accurateqne confectis, pietati fidelium recolenda proponant.

Infra annum etiam, cum maiorea recurrent s<>-lemnitates, animarum rectores curabunt, ut extraordinarii habeantur ad populum sermones, in officio praesertim pomeridiano. Ipsa diei solemnitas, ubi aliae circumstantiae id exigant, sicut et tempus quadragesimae, ratio esse potest transferendi ad horas pomeridianas instructionem vel^concionem, quae in missa fieri debuisset. Et quonibm apprime utile eet, pro commoditate etiam plurium ex fidelibus, si sacri isti sermones pomeridianis horis habiti, quoad fieri potest, frequentes sint: parochis vehemepter commandamus, ut nullam praeterire faciant occasionem, quin et ad pia exercitia et ad verbum Dei audiendum, suos paroehianoa infra annum vespertino tempore convocent Id nominarim eos praestituros confidimus omnes occasione mensis maii, qui beatae Mariae virginis cultui

8 peculiari ratione dicatas eet, et opportunissimus ad se&am Dei genitrices» ab origine immaculatam honorandam piissime illa praxi, qaae oum maximo animarum fructu pietatiequo augmento in pluribus huius provinciae ecclesiis introducta jam fuit.

Moaomua verbi Dei dispeaeatoree et eos aomiaatim qui ruricolis praedicant, ut illam praedicationis partem, qaae respicit institutionem populi, tum eirea fidei mysteria, tam area singula divinas et ecclesiasticae legis 'praecepta, tum demum eirea sacramenta ac ritus oodeaiae, tamquam praecipuam maximique momenti constanter habeant. Per eam namque fit, at fideles memoriae altius imprimant perceptam inde a iuventuto salutiferam Christi doctrinam, quae nisi ipsis qaoqao hdultie apte explicetur. virtus suo solido fundamento destituitur et ea quae de recte vivendi ratione deque vitii foeditate concionibus comprehenduntur, exoptatum B fructum pfoduoere nequeunt. Qui fructus ut uberior etiam ait. curabunt verbi Dei ministri, ea quae ad instituendum populum et ad promovendam morum disciplinam infra annum disserent, certo ordine, atqno illo quo inter se vinciuntur nexu proponere ac declarare.

Nemo, nisi qui parochus vel parochi adiutor legitime constitutus fuit, praedicare praesumat inconsulto episcopo! Qui vero ad praedicandum legitimam acceperunt miasioaem, serio medeantur que ratione adimplendum sit munus adeo grave, ne inania fiat praedicatio nostra. Necessarium in primis eet, nt longa, diligens et apta praeparatio praemittatur, atque ita ca, quae praedicantur, ex sapientia, doctrina rerumque cognitione efflorescant Probe calleat necesse est sacer orator divinae scripturae vel singulas paginas, sanctorum patrum eloquia et explanationes, ecclesiasticum fidei sensum. C rerum ecclesiasticarum scientiam. Quemadmodum yero lectione et meditatione in his versari debet, ita etiam vel maxima utilitate uti potest scriptis virorum qui pietate et doctrina in ecclesia nullo non tempore praecelluerunt. In suis elucubrandis sermonibus, studium omne in eo ponat oportet, ut talis esse possit eius oratio, quae, iuxta monitum sancti Augustini. „et doceat, et delectet, et flectat, quaeque adeo intelligenter. libenter, obedienterque audiatur." *

Verum, prouti apostolus monet, „ηοη m su&lmu-tatt ttrtnomt, use « ptnttaMiUhtu luutum·» so-puntiat nrbit, nd m osfsnstow spsritas tl ěřrtatis, * altissimum praedicationis ministerium exerceudhm est. Attingendae non sunt inutiles ac subtiliores quaestiones, quae populi captum praetereunt, devitandae profanae vocum novitates; fugienda ea omnia quae ab apoatolica simplicitate et gravitate aliéna D sunt. Christus crucifixus. Dei virtus et Dei sapientia, sincera evangelii doctrina per catholicam ecclesiam tradita, ea quae virtutis amorem, reverentiam erga sacra, pietatem in Deum, caritatem in proximum excitant, augent ac fovent, planis lucidisque verbis, brevi faeilique sermone praedicanda. Abieeta quidem, 'vel rei dignitati non respondens, nunquam esse debet oratio; ornatiorem etiam ac politiorem stylum, quin respuat, magni immo facit sacra eloquentia; sed sedulo cavendum ne in verborum splendore' ponatnr praecipuum orationis pretium, ac ponderanda in primis indoles ingeaiumque audientium, ad quorum animae lucrandas cuncta sunt componenda.

¹ Sees. XXII, ds «serit aussse, osp. 8
* Ssss. XXIV, *it ttf.*, oap. t

I Usae. Tri ses». V. *it* r<, esp. S. M ses». *dt r^.*, βΛφ. 4.
* *Dt iott, druhttt.* lib. IV. 17. (opp., «4. BeaeA, III, 78A).
I I.Csr. II. 1. st I Tint. VI. » 1

Cireumataatiaa ac iadigentiaa temporum at locoram attento pariter reapiaiaat evangelii praecone·, at videant quaeaam poenliari ration· ipeia tractanda atque inculcaada veaiant atque ita aaia concioaibu» apte epportaaeque elaborati», mala quibua magi· inficitur aoeieta·, atrenue aepianterque propulaeat. **Debita**· eoelaaiaatieie et eaeeelaribua auperioribaa obedientiam aaepe repetant, bac praaaertim aetate, qua licentiae aa fabae Ubertatb tot aubveraivaa doctrinae eireutferuntur: ab iia tames **qua**· civilia gubernationi» negotia reapioiuat, quaave inter laieo» aon sine **parti**»· etadio de **rebu** aaeeularibu· diaputaatar, omnino abatinaaat. Profanae cniaaque rei promulgatio, oecaaioae aerrnonia, ipaia gravieaimo interdicitur.

Saoerdoa Chriatam praedicana, noa quae ana •unt quaerat, aed quae loan Chriati. Sedulo caveat ne unquam e eaoro auggeate de aeip»o loquatur, aut (t aemet) querendi de iaiariia, quaa forte acceperit, occationem aamat. Dum in ipea «oandah et peccata Uvebitur, non ita id praaatot, ut particularibui alluaionibua invidiam creet in individuo. Nunquam vero obliviacatar non do ana gloria quaerenda agi in boo aaneto et aalutari minuterie, aed de fldelibua apiritnali cibo nutriendi» f non de hominum plauaibu» laudibuaque captandi», »ed de Dei honore animarumque calute promovenda. Sive taagnua aive parvu» auia laboribu» concedatur fractu·, in mentem temper revocet verba illa Bernardi: „Fao tu quod tuum eat. .. Planta, riga, for curam, et tua· expleviati parte·. Sane incrementum, ubi voluerit, dabit Doua, non tu. Ubi forte noluerit, tibi deperit nihil, dicente acriptura: ItaMrt *Daaa* mareadam aanotoraa» attormu.11

Et quoniam verba movent, «templa trahunt, et maxime indecoram emet, ut opera aaoerdotia eiua •ermonem confunderent, «non. verbo tantam, aed C propriia etiam operibua ac exemplia gregem Chriati paaoero non detinet qui evaogelium annuntiat Neque'certo aliter fleri potent, ut partem habeat oum iia, qui verbum Dei bene adminiatraverunt ab initio. Nihil porro in propria infirmitate confidat verbi divini miniator, aed oonateator meminerit vire· ne lumina, quae ab alto descendant, aibi plane neceaaaria eaee ad munua graviarimum aalubritor exequendum. Paraclitnm apiritum veritati» dootorem, a quo eat omno datam optimum et omne donum perfectam, invocaro non intermittat, at no eoeleati igne anima» incendatur, atque ita poaait ex imo pectore ea depromere, quae ad audiente· quoque inflammando· conducant Ita aene licebit oratorem aacrum talem habere, qualem Bernard·· illum poetalebat, nempe: aRegibna loannem .. n Aegyptii· Moyaen . .., Eliam idololatria, Klweum avaria. Potnun mantientibu», Paulum blaaphemantibua, nogetiaatibua Chriatum. *

CapUt VL

D» ootocdtaondù puer··.

Peculiarem paatoria aollioitadiaem aibi vindicat puerorum in Chriati doctrina inati^utio atque educatio, ne flat ut recti boaique meeaia iatflr homiaea deficiat eo quod fidei moramque «emina in iuyanilibua cordibua non naaidue «pergantur. Ex pueria rite inatitutia et in chrietiaaae aepieatiae viam menuductia, populua Deo acoeptabilia ac aoetetaa' «•acta prodit âtque eMoreatit: eopioaiaeimo· varo •eluti» fruotna puer ipae colliget in temper· mo, cum iam ab ineunto aetate recte credendi rectoque agendi norma· novit, et ia lege Domini ambulare aaauevit Homini· proinde aanotificatio ab ipai··

' *Dt* ranràL, KUIV, mp. 1, («pp. «t Mifu», I, *mCj.*
' D« ««Mt Ub. IV, mp t (1-« TUB].

primitiva iqatitatio·· maxime dependet, ia qua etiam rei oum aame tuttþublie· félicita» taatopeee continetur. Qaod eum probe noverint eoo|e•iae hnmaaaaque «ocietati» inimici, in id arte» omnee conferunt, ut iuvenum menta· et corda, prima ipea aetate pervertant, atque oainibua qua valeat medii· rellgioaam puerorum inatitutionem praepedire cenantur.

Omni itaque diligentia miniatri oodeeiae in id incumbent, ut parvuli mature radimaatb fidei imbuantur. Curam habeant, nt parente· aliique, qui tutoria pereonam gerunt, puero· aaoe atatatia diebua et horia ad oatechiamum mittant. Solliciti aint, Ut ia omni caritate et patientia inatruetionem ad captam toaalli ingenii accommodent. Praecipuam vero operam ia eo collocent, ut, pueri bene attendant ad ea qaae dicantur, .ut propoaiti» explicationibna, exempli·, oomparationibua. auditae veritate· «piritai •t cordi alte inhaereant, ot, indicato practice nau, moribua quotidie exprimantur.

Ad tramitem eorum quae coneilium Tridentinum * mandat, haec aynodua decernit ac praecipit, ut paatore· et rector·· eoolaaiarum parochialium, nia· eauaa admimatrationi· «aeramentorum aut ob aliam iuatam rationem ab ordinario probandam legitime impediti fueriat, ainguli» diebua dominici·, ac bia ad minua infra «iagula· hebdomade·, puero· elementa fidei et obedieatiam erga Deum et parente· diligenter doceant, vel a oooperatorilfu· in lacro miniaterie doceri curent. Puerorum ac puellarum dao· aut plure· ordine·, quo· neta· ipaa et capacité· poctalaverit, oonatitaant, uaumque commendandum, » veteri eccleaiae eoneuetadine profectum, mare· a foemiai· aeoernendi, omnino aervari iubeant. Eo· quoe negligeotioree deprehenderint oorripere in omni manauetadine non omittant; aimul tamen maximi ■· facere omni induitria oatendant diligentiorum frequentiam, vultu· mOdeatiam, animi Mgaritotem in reapoaaionibua edendi· circa ea de quibu· pueri edocti fuerunt. Quin ullam ipai» afferat moleatiam graviaeimi iatiua numeri· implementum, ineundum ipai· erit maximo aelo in eodem veraari, •i prae oculi· habeant exemplum Chriati, peculiaria caritati· argumento puero· proaequentia, cum ait: „Simte peraûee *ad att ätnir taUam ut* atim raymm» èariernm/ * nee non alia djfini magiatri verba : *KQai nueaptrit* «<Ma· *pagaabn» labat* m aamin· meo, *ata* •Me^Ht.M*

Cum parento· primi a Deo ipao dati aint filiorum inatitator··, oumqne virtuti· formia, aub patria ac matri· ductu eoncipieadi», apprime prona ait puerili» aetaa, monendi aunt patre· matreeque familia·, ut filiia auia a teneri· anui· imprimant doctrinae rudimenta, iuatitiae aeneum, recto vivendi normam, nec non ut omni atadio curent eoadeni interrogare drea ea quae ia oateehiamo audiverant, quaoque de vita ohriatiana ne do religione «cita neoeaearia aunt. Noa raro enim, quae aaoerdo· edocuit, a pueri· oblitorari contingit, ai ad illa extra oeeleaiam etiam recolenda noa excitentur; et qaod ab ipao aaere miniatro mnlto labore aedificatam, tait, deotniitar, ai intra domeaticoa pariet·· omni· promu chriati··· in■titatio aegtigatar.

Curabunt parochi, ut in unaquaque faatilia oatechiami liber reperiatar, èt tamquam fundamentum omnia religioaae iaatitationi· «enatantor perlegetur ac meditatq»· ab omnibua recolatur. Etenim, prouti ad puero· erudiendo· eatoehiamu· inaarvit, ita illum perapectum amnper habent debent adnltiorea, ad uberior·· verbi divini explataationea rite

1 Sam. XXIV, d· r<„ cap. 4i
• Matth. XIX, ta
ł Matth. xvin, &.

tatoUigtedae, et »4 doctrinam iUam firmiter rati-, neadaàn, d· qfia aalvator ait: „/leee f* *· Mtema, «rt WfMMKM te, sefam s mmi were, et gusm atiaMi Jammi *CSrtrtwi* **1

TITULUS IV.

De nova· lagia aaoraaaeatta.

Capat I

Zte captent emtestne aarreaimtii praeradia.

Quemadmodum nihil maius excogitari potest ^eneficio redemptioni· Christi. **ite nihil** excellenti··, **nihil** protiosina, nihil sanctius quam septem novae **logia sacramanta. Instituta enim ab-ipso Domine** redemptore noetro fuerant, ut per ea passionis eiu **fractu· in noe derivaret, et gratia illa, quam ipee ia ara crude promeruit et eine qua nemini spec •alutis eaae potest, nobis communicaretur. Per •aeramanta vita pinnis ao supernataretis virtue in** ecclesia **diffunditur,** quae **(terriWte** ut castrorum actes erdmete" **in Cantico salutatur: „et quidem terribilis, quia fortis, munita per sacramentum confirmationis;** ades, **quia coniuncta at unita** per **sacramentum eucharistiae; ordinata per ordinem. Ex hae acie quidam aubtrahuntur per mortem ; ad boa restaurando· eat matrimonium; quidam prosternuntur per culpam ; ad hos relevando· eat poenitentia ; hanc adem quidam ingrediuntur ut praemientur, et hoc per baptiamum ; quidam egrediuntur ut coronentur, et hoc per extremam unctionem." '**

8unt itaque aacramenta promissiouum divinarum certieaima pignora, ecclesiae militantia conspicua ornamenta, nobiliasimse Christianorum tesaerae. Invisibilium, quae Spiritu· sanctus operatur in nobia, visibiles formae aacramenta eunt, iuxta Auguatini elpressionem ·. Per en „omnia vera iuatitia vel 'incipit, vel eoepta augetur, vel arniasa reparatur"·; et raine iia ad vitam, quae vere vita eet, non intratur"! Nec in eo repttai aut re»tririfci potent •aeramentorum vis, ut fidem nutrient ao pietatis sensus externo ritu excitent ; aed gratiam, quam significant, reipsa continent et ex virtute, · Dei ordinatione ipsis inaita, aeu ex opere operato confetunt et efficiunt, du imodo'valide administrentur, neque suscipiente· operationi Spiritu· sancti obicem ponant. Tria vero aunt quibua aacramenta ipsa perficiuntur. „vidolicet rebus tamquam materia, verbis tamquam Corme, et persona ministri eonferentia «aeramentum cum intentione faciendi quod facit eccleaia ; quorum ai aliquid desit non perficitur sacramentum. Inter. ipaa sacramenta tria sunt, baptismus. Confirmatio et ordo, quae characterem, id eat, apirituale quoddam signum, a ceteris distinctivum, imprimunt in anima indelebile. Unde in eadem peraona non reiterantur. Raliqua vero quatuor characterem non imprimunt et reiterationem admittent" *

Saoerdotep, qui sancta baeo mysteria dispensant, quibus divina virtus sub rerum corporearum tegumentis occulte salutem efficit sedulo perpendant quanta veneratione et pietate pertractanda ilia sunt ac ministranda. Habeant in primis prae oculis Tridentini concilii canonem illum ! „8i quis dixerit rooeptos et approbates sociasse· eatholieae ritus in eolomai aasraaaeutorum adminietratioae adhiberi consuetor, aut contemni, aat das pooeato e ministri· pro libita emitti, aat ia novoe aHos per qaeeaeamque eededarum pastorem matari perne, anathema ait" Eoa itaqao ritas ad praeseriptaa leg·· Romani ritaatis religiose sammaqas eam attentione observent Maxime voro caveant, no materiae vel formae aliquid desit, ,et ia ipsa Moramenti administrations actualem intentionem habere stadsaat, aut saltem virtaalem, ofBoiendi id quod sancta facit •ecleata. Verba distincte et articulatim pronuntient. Sacri ministri incessas et exterior compositio **nihil** nisi grave prae se feret ut vel ex hoc agnoscant «reumatantea divinam asse quod peragitur, et ad eoelcatia illorum mentas erigantur. Locus in quo **sacramenta administrantur, vasa, libri, vestes quae adhibentur, eo nitore sint, qui rei dignitati ac sanctitati conveniat.**

Sed et magna requiritur sanctitas in ipso ministrante, ao nonniei conscientia pura ad sacramenta conferenda accedere ipse debet, ne dam aliis coelum aperit, ipee sibi viam sternat ad gehennam. Meminisse enim semper debet, sacramenta divinam quidem virtutem, quae illis inest, nunquam amittere; at vero impure ea ministrantibus aeternam perniciem et mortem afferre. Nam, iuxta Panium, si- sine ulla miseratione mori debuit qui irritam fecit legem Moyaia : deteriora meretur supplicia, qui filium Dei conculcaverit, et sanguinem testqposnti pollutum duxerit, ia quo sanctificate· eat, atdfipiritai gratiae contumeliam feeorit !

Etiam ab iis, qui •aeramenta suedipiunt, aaneta habenda sunt augusta haec saluti· mysteria. Crebro itaque moneantur fideles, ut rite praeparati, mente devota, ac toto corporis habitu ad omnem externam pietatem et munditiem compositi, ad sacrameata accedant Quocirca parochi ceterique eodeoiae ministri de sacramentorum virtutibna, dignitate, caeremoniia atque animorum praediapoeitioae populum diligenter erudiant ac, ut monet oateohismua Romann·1, duo potissimum efficere omni stadio conentar. Prirnten eet. ut fidele· intelligent quanto honore et culta et veneratione haec divina et coelestis munera digna sint; alteram vero, nt iis pie et religiose utantur, atque ita ehristianae perfectionis desiderio exardescant, ut, si poenitentiae praesertim et eucharistiae saluberrimo u»u aliquamdiu careant, plurimum damni se fecisse existiment.

Si qui vero eaeramonta petant, quos ecclesia a sacris repellendos ease iure declarat, omni prudenti severitate utendum est mysteriorum Dei dispensatoribus, ad illos, niai obatacula removeant, a sacramentorum participatione arcendos ; urget enim dominicum praeceptum : ***JfeUti dert*** **ranehaa comte·." At'quoniam in huiusmodi eaaibu plura omnino aunt quae perpendi debeat, parochis praecipimus. ut si res moram patiatur, ordiaarium antea consulere non omittant**

Cum ex Chriati domini jpaeu, gratia accepta gratia sint djapensaada ·. nullumque in aaoerdotibn· tetrius •it vitium quant avaritia, districto eis interdicimus, ne pro aaerameatia aliquid, quavis de causa val Occasione, directo vel indirecte exigant aut potant. Serventur tamen laudabiles consuetudines, quarum vigor· oblationes, ex occasion· celebrationis sacramentorum. - fidelibus altaris ministri· fiunt nt prae-

' Isea. xvn, B.
* 8. Boasveatan, teilo», part, in, sect 47.
* Apte. » [at toe], at *Dt* «a. *Dm,* lib. X, cap. S, [opp.. «L Beaad., II, SOI B, VII, Ml K|.
* Coss. Trit, MM vn, ter. de ter- in proaeaüo.
* Aa<.. Tract *t»0* m *Im.,* [opp.. «L Baaed.. Ill, HMD],
* Coss. Dorset is ter. pro Airmi-, [Manat, *CfXteiL;* XXXIA, 1064 E).
S. Oragar- *In I* Asp., «ep. IA v. It φ>pp., ad. Migae. V, 44a D).

1 Hsbr. X. «'
* Put II, do Mor., a SS.
* Matte. VII. A
* Matte. X. A

scripsit concilium Lateranense sub Innoeehtio III a aaao 1316 habitum. Nulla vero hae in re habeatur 'legitima consuetudo, nisi quae ab epiaoopo probata fuerit Abacus, ai qui existant iam ia qnantitato quam in exactione huinsmodi oblationum, epiaeopi diligentissime corrigant, modum nbique aequum imponendo.

Omnes, quibus commissa est eaoramontornm administratio, per viscera Domini hortatur haec synodus, at gnavi ae diligentiasimi sint in hoc munere obeundo, ne ipsornm -culpa contingat aliquando perire apimam pretioso Christi sanguine redemptam. Quacumque diei sat noctis hora vocabuntur ad sacramenta ministranda, nullam officio suo praoatando moram interponant maxime si necessitas urgeat Pro paupere aequo ac pro divito sint solliciti, oum personarum acceptio, quae penes Deum non eet neo penes Dei ministros esso debeat Nulla sint quibus deterreantur incommoda, ae ipsum B quidem . contagii contrahendi. periculum ; cum e contra eo in casu magis assiduam praestare debeant operam, quia bonus pastor non fUgit mercenarii more, cum periculum instat, sed animam etiam suam pro ovibus ponit.

J Caput II.

D< Mcreswnto *baptitnn.*

„Primum omnium sacramentorum' locum tenet sanctum baptisma, quod vitae spiritualis ianua est: per ipsum enim membra Christi ao de corpore efficimur ecclesiae." 1 Natura ex Adamo filii irae nascimur omnes; per baptismum Vero in Christo filii misericordiae renascimur; siquidem dedit hominibus „potM<utem *filio» Dei fieri, hi»* gari credam! iri aomnas *eia»*, gari non as aeiagaaûastas, «ages sar *voluntati* conus, negaM «r *eobtntate eiri, teit» Deo nati ntnt".1* Hoc itaque regenerationis «aeramentum, quod per' aquam in verbo perficitur, de necessitate medii eqt ad salutem. De eo Dominus ait: «Nisi garis raaotM *fuerit ea* again *et Spiritu tanti»,* non *point introire* üa rogmarn Dsi." ' Atque bino, iuxta fidei regulam, etiaun parvuli, qui nihil quidem peccatorum in semetipsia committere pbtuerunt, in remissionem tamen peccatorum veraciter baptiaantur, ut in iis regeneratione mundetur, quod generatione contraxerunt

Cum tanta ait baptismi nécessitas, maxime intereat ut fideles ea cognoscant quas ad illum referuntur. Quare parochi nunquam se satis multam operam et gtudium in exponenda eocleeiae de hoc «aeramento doctrina, collocasse arbitrentur. Summa etiam ad idem sacramentum opportune riteque administrandum et suscipiendum diligentia adhibenda est.

Parochi, quantum in ipsis est, studiosissime in- D vigilabunt, ne quis infsns ulla hominum 'culpa baptismo privetur, atque ita, sine eo decedens, a supernatural· beatitate perenniter arceatur. Monebunt eos ad quos haec cura pertinet, ut rooeater nati, quamprimum fieri potest, ao nunquam tardius tertia a nativitate die ad ecclesiam deferantur baptisandi; etenim non convenit gratia sacramenti tantopere neoeeaarii eoa diu privari, cum praoeertim infinita peno vitae pericula, propter aetatis imbecillitatem, illis impendeant.

Ne quispialn sino salutari remedio de hoc saeculo avocetur, eo quod defuerit minister, quisque mortalium etiam a Christi fide alienus et eltorris, baptismum valide confert, dummodo traditam formam et materiam adhibeat, et id facere sibi proponat quod ia ea adminietratiene facit ecclesia. Parochia incumbit vigilare, nt praoeertim obstetriciam artem exercentes-baptismi rite conferendi rationem optime calleant, aa de officiis edoceantur quibas obstringuntur cum infanti periculum mortis immineret

Cum aullp urget necessitatis causa administrandi domi baptismi sacramentum, parochus dumtaxat, vel qui ab episcopo vel parocho facultatem sooeperit peculiari baptisandi iure fruitur. Ipsum vero baptismum, nonnisi in paroohiali eoelesia pones fontem baptismalem administrandum osse, ad normam sacrorum canonum ; districto praecipimus, nisi propter instam causam, ab episcopo recognosoeudsm, exceptio admittatur. Infantes vero, qui ex legitima causa, interveniente dispensatione episcopi domi baptisati fuerunt quamprimum fieri potest in ecclesiam deferendi erunt, ut ecclesiasticae caeremoniae ac ritus, in baptismo privatim collate omissi, in eis suppleantur. Illis etiam, qui, propter periculum mortis, ablutionem baptismalem privataratione receperunt, caeremoniae omissae, cum convaluerint in ecclesia supplendae sunt, postquam tamen parochus de oollati baptismi validitate diligentissime perscrutatus fuerit. 8i enim prudens dubium da hoc haberi posset, iterum infsns abluendus esset sub conditione.

. Adhibita etiadf conditione, expositi infantes baptisandi sunt, si eos rite baptisatos esae suspicari quidem posait, plene tamen non constiterit. Schedulae, qua forte baptisati significentur, acquiesci nequit, nisi, investigatione facta, testimonio omni fide digne rem ita se habere comprobetur

, Propter gravia dubia, quae generatim obstant validitati baptismi nostris in regionibus, diligentia V pietatis exigit, ut' qui ex haCresi ad ecclesiam redeunt ut plurimum sub conditione rebeptixentur. Verum, ne temere id» fiât, extra casum imminentis mortis periculi, sententia episcopi exquirenda semper erit, qui indicabit in casibus partidtleribus, au aliquod probabile dubium de validitate subrit.

Pro adultis par ac pr,o infantibus baptismum properandi ratio non militat. Pueris quippe infantibus nulla relinquitur salutis comparandae via, nisi baptismi sacrhmentum re suscipiant; adultis vero baptismi suscipiendi propositum et malae actae vitae poenitentia satia futura est ad gratiam et iustitiam, ai repentinus aliquis casus impediat quominus salutari aqua ablui possint. Eecleaia proinde iis, qui in adulta aetate sunt ac perfectum rationis usum Rabent, non consuevit baptismi sacramentum etatim tribuere, sed ad certum tempus differendum esse constituit, ut interim ipsorum voluntas exploretur, in fide instituantnr, et ad sfioramentum ipsum digne recipiendam magis ao magis praeparentur. Cum itaque quis adultus in eodeaiae sinu rodpi postulat, singulari diligentia providebant parochi, nt omnibus, quao eocleeiae . praxis exigit satisfactum fuerit antequam ad baptismum ille admittatur.

Ex vetustissima eodeaiae consuetudine ad levandum e baptismati fonte eam, qui regenerationis lavacro vitae apiritudi naadtnr, petrini seu susoeptoros adhibentur, qui, baptisati fidanaaoros constituti, catholicae eiusdem educationi, si a parentibus vel tutoribus negligatur. intendunt, sollicito carentes ut in iis quae ad mores informandos attinent, erudiatar. et in sancto Dei timore adolescat. Hoo officiam nimium negligenter hebetur nostris

1 Ceae. Florsat la dser. pro Arasa, [Nasti, Omcit, XXXIa, lOMAl·

* Clsmsntins enim de UQtlmiii
* BnsAXIV, last» st M.
* Bit- Bern. § baptisme adaltsnm.

Au

disbus, deque so vix cogitent, give ii quibus patrial induoeadi care eat, sirs ii ipai qai sanctam base eararioaam ia ea suacipiaot. Nob itaque omittant parochi, quae vint patrinorum partea in mentem revocare iia qai hoe musua acceptant, ac nominatis exponere quantopere dedeceat, ot, qui ae altering paedagogum et custodem profeaaua eat, illam ipaam deeerat queat ia fidem et clientelam suera recepit, doaeo opera et praoeidio auo eundem egere intellexerit Ipsa vero susceptorum officii explicante·, fidelee edoceant aanctae huiue tutelae edministrstionom committendam nullatenna eaae iia, qui eam gerere aut fideliter nolint, aut nodulo et accurate non queant.

A munere petrinorum arcendos praecipit hope synodus infideles, haereticos schismaticos, excommunicatos, manifesto impios aut ad aliquam ex damnatu societatibus pertinentee, communionem paschalem et longiori tempore cultum divinum negligentes, alioaquo notorioa peccatores. in specie etiam illo· fidelee qui mixtum matrimonium illicite ineuntee, consensum dederunt et proles in haereai educentur: quos omnea ne quidem tamquam alteriua procuratora, ad baptixatum e aaero fonte aueeipiendum admittendos eaae praescribimus. Porro, nec muti, aut canae mentio non compotor, nec pueri qui ad primam daltem communionem admiaai nondum fuerunt, uti patrini eligantur. Religiosos ab hoc munere euaeipiendo canone· arcentl; clericos autem haec synodus hortatur, ut idem muntia. ad vitandum specialiorem cum familiia nexum, aliaaque ob rationeo declinent.

8i parochus ante baptiamum intelligat, indignum electum fuisse a parentibus ad patrini munua, illo· tempestive doceat legem eceleeiae, atque prudenter inducat ut eligant alium. 8i indignus inopinato se praesentet, sacerdos ipsi honesto modo significet. legem eceleeiae non permittere ut admittatur, ipsum vero coram aliis nullatenus obiurgetl quinimmo facile permittat ut oeu tentis assistat; et ne. in aliud tempus baptismo dilato, infans exponatur periculo sine eo decedendi, absque ullo etiam susceptore beptiset.

Ne plure· baptixatum de baptismo suscipiant, sed ut unus tantum sive vir sive mulier, vel ad summum unus et una. Tridentino concilio statutum est1; tum quia disciplinae atque institutionis ordo a multitudine magistrorum perturbari poterat, tum quia providere oportebat, ne, ob cognationem spiritualem, quam patrini contrahunt cum baptisato baptisatique parentibus, inter plure· eiusmodi affinitates coniungerentur, quae impedirent quominus legitimo matrimonii vinculo hominum inter homine· societas latius diffunderetur.

Apprime decet ut qui in admirabile Christi lumen per baptismum producuntur, a sanctis etiam cum Christo regnantibus 'in eo nuncupentur. Ita etiam facile fiet, ut quivis nominis similitudine ad virtutis et sanctitatis imitationem excitetur, ac praeterea quem imitari studeat, eum quoque procetur et speret sibi advocatum ad salutem tum animi tum corporis defendendam venturum esse Quare prohibemus ne fabulosa, obsooena et ridicula nomiut baptuandis. imponantur, atque praecipimus coelitum tantum nomina illiafore assignande, quae in martyrologio Romano, aut in aliis probatis menologiis réperiuntur.

Ex more' antiquitus tradito et ad exemplum beatissimae virginis genitricis Dei, mulieres puerperae, .exacto feliciter partu, ad ecclesiam aepedant, ut benedictionem recipient, et de prole quam susceperunt, quamque in legitimo matrimonio aman?tissimae matri noatrae ecdesiae genuerant, Deo omnipotenti tum gratia· agant, tam pro incolumitate commandent.

Recepti autem baptismi commemoratio iugia resonet in auribus filiorum, tantiquo beneficii memoria colatur, tum religiosis actibus piisqae operibus recurrente praesertim anniversaria die concelebrati·, tam vero etiam renovati· saepius publice ac privatim solemnibus promissionibus Doo creatori, redemptori et sanctificatori in baptismo factis, cum nos in filios adoptionis recepit

Capp't UI.

D Meremrato oagCsmaticm·.

Spiritus sanctus, qui super aquas baptismi salutifero descendit illapsu, in fonte plenitudinem tribuit ad innocentiam, in congrmatione augmentum praestat ad gratiam. Qui enim per baptismum Christianus effectus est, quasi infans modo genitus teneritatem adhuc et mollitiem quandam habet *e deinde chrismatis sacramento advenus omnes carnis, mundi et diaboli impetu· robustior fit eiusque animus in fide firmatur ed confitendum et glorificandum nomen domini nostri lean Christi. „Ideoque in fronte, ubi.verecundiae sedes eet. confirmandus inungitur, ne Christi nomen confiteri erubescat, et praecipue crucem eius, quae ludaeis quidem est scandalum, gentibus autem stult.itia; propter quod signo erucis signatur. * Chrisma vero ipsum, ex oleo et balsamo solemni episcopi consecratione confectum, et gratiae plenitudinem et bonarum virtutum odorem exprimit ac significat.

Quamvis hoc sacramentum non sit dahecessitate medii ad salutem, qui tamen, cum ad confirmationem possint accedere, td facere praetermittunt, a gravis peccati reatu vix excusantur·. Cum enim in hoc mundo contra nequissimos hostes certandum sit, ot inter peripula grbdiendum, regenerationis quidem beneficia continuo transituris sufficiunt, victuris autem confirmationis auxilia necessaria sunt Omnibus illa proponit benignissimus Dsus ad sanctificationem: Sb omnibus etiam avide appetenda, atque eo maiori studio qub frequentiora imminent temporibus nostris tentationum pericula.

Quemadmodum episcopus, qui ordinarius est confirmationis minister, coptam facere tenetur huius sacramenti adipiscendi suae dioeeeseos fidelibus ita ad parochos pertinet allaborare in iis quorum curam spiritualem gerunt, ut par est, erudiendis, ac summo studio praeparandis, no illud negligent, sed ut illud digne ac fructuose suscipiant; Nemini tOstimonidm praebeant quo ad confirmationem admittatur, nisi in rudimentis fidei et in iis quae naturam huius sacramenti spectant edoctus fuerit aç ad illud recipiendum rite praeparatus. Et quoniam sacramentum confirmationis, quia vivorum eat, in statu gratiae recipi debet, impensam dent operam parochi, ut confirmandi omni- pietatis sensu ac debita dispositione prius accedant ad poenitentiae sacramentum, expiatiqde ab animae sordibus, si forte ad primam communionem admissi iam fuerunt, pane otiam angelorum reficiantur.

Si quia, nondum confirmatus, in periculo mortis reperiatur, ei, cuiuseumque sit aetatis, confirmatio'

* Isa·. 108-4. diet. IV, ds ooeseersi. ..
' Sees. XIV, de rsd. ssatr.,
* 1st. Hess., fart. II. da b^t,xii, ia das.

1 Cat. Ron., part. II, ds ooaf., a. 17-S.
* Cose. Floret, la deer, pre Ama, [Masri, *Cue.*, XXXI 10MB).
\ Bernd. XIV, coast. *Bti* poster·#·, 1 S. s. 4. [die IM naii anno 1748] st *hut.* «, a. 10.
* Verba Melehiadis pontile·· in eau·· i, dirt.V, deçopÀecrat., [Mansi, U 4SI Ap
* Cone. Trid., sessvXXIV, *i*, *Uf.* 8.

utiliter s4pip®r confertur, vçl ot> M sojutnmodft, ut. éonfirmàtus tjeoedens, maiorçmgipriam'eppaequatur fciei autem'pro particulari çasu aliter ejM·· copo risirm fuerit, nemo ante septennium ãþutu<p ad sacramentum confirmgtionis admittitor. Neque 'ipiin confifipatio Ad salutis Jicccwsifitcm itrstâtufa e«i. sed ut ^'ius virtute optime «structi et parati eum nobis [do Christi fide þugnandum ãesset ad quod sane puguae^fenus pueros, qui adhuc u»u rationis carent, nemo aptps dWse indicant Sed neqpc'diutius confirmatio differenda est. ne .adôlesceo» siy>crno Spiritu» sancti robore destitutus sit. cirm illud vitae stadium ingreditor, in quo tante magi» c.uclestibus doni#- induet, quanto maioriltas illecebris ac falbyjyr expositus esi.

in huius quogu^' sacramenti adminibtraUone. confirmandi a sponsoribus seu patrinia ujferuntur. 'qui ducis ac motirtO/is parte· adimplent erga illos qui ih spirituale certamèb descendunt. Unus vero (antuni adhibeatur patrinus. sive vir sive mulier iuxta sexum confinnaud^sitque confirmatior^ sacramento ip'ft rrtumlui· et diversus a patrino baptisin'. Sponsores vero in confirmatione esae nequeunt, qui hpc Hiuueee in baptismo fungi probibiti fuerunt.

*olenini confirmationis administratio omni decora pomps celebrabitur, quae apta sit ad fidelium pietatem excitandam fowndamque. Maturo convenient in ecclesia confirmandi omnes, ut omnia ordinarim disponi possint. Caeremoniae initio omnes intererunt, neque ah ecclesia discedent, usque dum episcopus portremam benedictionem super populum fuerit impertitus. Ritibus omnibus, quibus^sacra-, menti ndmiahtrandi ordo absolvitur, dovotje orationibus animoque in religionem composito assistent. 8i ecclesia, in qua confirmationis administratio locum habet, diversa sit a parochiali confirmandorum, curent parochi, ubi commode .fieri potest' ut ad illam accedant confirmandi distinctis ac ordinatis agminibus, piarumque precum recitationi intenti. Curandum denique maxime, ut in adolescentum animis alte defixum maneat coeleste donum ipsis collatum, utque agnoscentes militiam, cuius tesseram receperunt, in agonem strenuo descendant ac praelia Domini, ad quae armati et instructi fuerunt, invicto praelientur.

('aput IV,

De suRetusimo rucAartstiaa «aeramento.

Ex omnibus sacris mysteriis, quae tamquam divinae gratiae certissima instrumenta amantissimua redemptor noster lesus Chphtus nobis reliquit, nullum est quod cum augustissimo admirabilique eucharistiae sacramento comparari queat in cuius institutione divitias divini sui erga homines amoris Dominus salvator noster velat effudit, ut probe intelligeremus, quod cum dilexisset suos in finem \dilexit eoa. r Etenim eucharistia fontem ^ipsum coelestium charismatum et donorum, ommumque sacramentorum auctorem Christum dominum admirabili mo^o in se continet: a quo, tamquam a fonte, ad alia sacramenta, quidquid boni et^perffetionis habent, derivatur.

„Commune hoc quidem eat ssmae eucharistiae cum ceteris sacramentis, symbolum ease rei sacrae et invisibilis gratiae formam visibilem; verum illud in ea excellens et singulare reperitur. quod reliqua sacramenta tunc primum sanctificandi vim habeant, cum quis illis utitur; at in eucharistia ipse sanctitatis auctor ante usum est nondum enim eucharistiam de manq^DominKapostoli susceperant citfn fere 'taqjcn ipse afHrtHaret>rorpus sy\im esae quod praebebat. fi£t Mfnfper haec filles in'vçdeaia D$i fuit. statim· port com^ecrationem. verum DtTmUhi nostri verum que pûj* sanguinenfi subpajjis et tîqî sppéie una cum ipsuis anima et divinitate exister·; 'sed cornus jpkideip specid punis et sanguinem sub viniitp^cie, ex. vi verboAxm.' ipsum aptem cérpus ffsub specie -vini.>'et sanguinem stfti specie panis. animfAmque ?sub utraque. vi gâturali» illius eoi> nexiopTs et'conotrmitantiaeyqua plrtes ChristiSlomini. qqiriani'ex mortîfta-^eKurrexit nb» ari'iÿiur moriturus, inter se copulantup. divinitatem porro proptut^admiralpilem illam eius cun(corpore ot· •aima hypostaticam ûnionem/· 1 In conficiendis praeterea ceteri sacramenti nulla fit ninîerilHMiique elementi in aliam'naturam mutatio in euchab^tia vero panis et vinum iiV-ip^um Domini corpus et- sanguinem per consecrationem ita mutantur, ut qvanix ot vini substantia omnino esse dominant.

ãentibn pquae conversio convenienter et |^>prio a pancta catholica eocleimi tran^nubstantiatio e-1 tiõp>-U

Sacrosanctum corpori sanguini que dominici sacramentum' sanctu mi4|'r ecclesia antiqiinsimo

cibi- copia fidrlihua. qui eo rgfici petant, prae-tu sit. .ut aegrotantibus praebeatur, ut in tabernaculis habeatur vehit in throno gratiae, ut doniupi populi adorationi proponatur. At aarria canonibus constitutum est. in solis ecclesiis parochialibus. aut regularium. >anctis»imanj eucharistiam auriduc er vari posse t»t debere, in aliis vero ecclesiis vel oratoriiX nonnini ex privilegio aposfoliro' Quae enimArgX tantum sacramentum reverentia debetur, non sinit.Xtyt indiscriminarim in quavis eccloia retineri posait, ubi etiam diu sine adoratoribus maneret, aut cetera venerationis documenta dees nt.

Eucharistiae sacramentum deconti-airne collocetur in tabernaculo in medio altari po>ito. opto oniato ac neri· o panno albi coloris intus circumvestito. Pyxis ait ex solida materia, intus auro perlitu, alboque cooperta velo, et insideat corporali mundo, quod alterni mensibus ft mutandum. Adsit et argenteum vasculum, in quo maior bo>tia ••servetur, cum pro S«aini sacramenti expositione a&hibpnda est. Quoad ostensorium. optandum ut •a pars, in 'qua exponitur saera hostia, mi ex argento deaurato. Ldhula ex argento proisus sit et undequaque deaurata. Tabernaculi ostiolum clavi diligentissime obseretur, quae fideliter vustodienda est a parocho vel rectpre ecclesiae Duplicem illam e· consultum erit. ut. una forte amissa. altera ad manus habeatur, hihil in ipso tabernaculo. quantumvis sanctum et sacrum? praeter divinum sacramentum,'reponatur

Ubicumque sacramentum dominici corporis asservatur, lampas coram eo diu noctuque perpetuo colluceat, tum in reverentiae demonstrationem, tum ut significetur ardens carita qua Christus dominus ibidem colendus est. tum ut ecclesiam ingressi ad venerationem tanti mysterii excitentur. Oleum, quo huiusmodi lampas nutfttur. ex olivis esse debet, neque licet, inconsulto ordinario, alia olea ex materiis praesertim non vegetalibus confecta, in hunc usum adhibere ?

' Bensd. XIV. De fy W, lib. VU. ea» 10, «. 6.
1 i'st. Ron., part II. ds sont., n. lb.
1 Caua/lOO et loi. diet IV, de coasscrat

' Cone. Trid.. scaa XIII, cap. 3.
1 Ibid., cap. 4.
* Bened. XIV, const mX o, f 94. [die 90 aprilis anno 1749]·
* 8. rit. ceogr. 9 aprilis 1698.
» Rasp a rit eoogr. die - iulii 1864.

Particulae consecratae. toti<·· i^r) quo- ties pro hxoruhi conditione ne Ut omne corruptionis | rtun Earundem renyxatio nîterniâ Ahom JIx hvbdo- madjbuf. nullibi tanibr ultra .nu'n^etn difrèratur.

tChrispis'D?i filma, non modo uf ño ñi nu- minis |ηιη otia eun)rtainjre|. in mci iygit er nobinrum eonunoran Avaluil. etiam •.seratiMJiHlo sui rorpori^ lyjpvei <t. Do- cvanftir asridue fid»·^. de sunuua tiintt honrficn magnitudine." Ar licet ^explicari iri\uam profit rxSnnuni myyterium. quae tamen de eiu- virtuti a/ frudi bus divi qbeuut, ^«nemine lidrliunr ignorentur. Maximqtn in >rn>iibut ardent desiderium tYrqU·-nter accedendh ad hanc Angelorum mensum. Etenim eud)an>tjnie cibus antVIotum ed. quo a rulpis quotidianis liberamur et a mortalibus praoserva- mun.pignus futurae gloriae ^t perpetuae felici- tatiL/ymI(nlum unius illtus -orpori uiu Dominus ipse caput existit. cuique :,o·. tamquam membra. areri>ainia tïflci. spei ri caritatis connexione ud strictos eeee voluit'. Qui eo cibo fruiturV veçe cum Paulo dicere potest <ψo, ïam won e</o, rtrtf rrro m Ληι/w,··' inquit emm ipso Do- ininus ,.*Qut mundtteat* me, e/ *iptr rirtf proptrr* me/ 1 Ac corte, uti ad vitam corporis naturalia cibus necessarius eat; ita etiam ad vitam animae cibo o supersubstantiali indigemus

Parochi, confessarii et concinnaturo efficaciori bus verbi· ad huiu· sacramenti frequentiam fidele· excitent. Simul tamen o. moneant do praepara tion»' eidem praemittenda, ut non modo veste nuptiali ornati, sed et magna humilitato, modestia et -exteriori decentia sistant ad sacratissimam cocXiim agni immaculati Christi Qun enim altius est nivet» rium. cui participamus eucharistiam su- mentes. eo maior requiritur cordis puritas et re- ven-ntiae obsequium ad illam recipiendam. Talem vero ac exhibebit Deus animae, sacramentum vitae susc ipienti, qualem se illa ' praeparaverit Deo. et quantum quisque apposuerit ad diligentiam, tan- tum Deus adiiriet ad gratiam.

..Quare communicare volenti, iuxta monitum TndentHiorum patrum, revocandum eat in me- moriam praeceptum apostoli ,,/¥o6ef setprWm Aorno/ Ecclesiastica autem consuetudo declarat eam pro- bationem necessariam esse, ut nullus sibi conscius mortalis peccati, quantumvis sibi contritus videatur, absque praemissa sacramentah confessione ad sa- cram eucharistiam accedere debeat, quod a ihri- stianis omnibus, etiam ab iis sacerdotibus quibus ex officio incubuerit celebrare, ipsa sacra synodus Tridentina perpetuo servandum essv decrevit, modo riou d/ait illi· copia confessarii; quod ei, nécessi- tât»· urgente, sacerdos absque praevia confessione celebraverit, quamprimum confiteatur.[4]

In sacrae synaxis administrntione observet sacerdos religiose sumtnaqUv cum reverentia, quae de communione intra vel extra missam fidelibus distribuenda In rituali praescribuntur. Hgcra»· li- turgiae sanctitati ac dignitati non convehit, ut presbyter eucharistiam dispensaturus ad altare ac- cedat. dum aliuik sacerdos sacrosanctum missae sacrificium in eo peragit. Et quoniam iste abusus, obtuitu inserviendi fidelium commoditati, in non- nullis huius provinciae ecclesiis introduci coepit, haec syuodus praecipit, ut. ubi invaluit, sine mora tollatur Ne autcnl, fideles longius > cog»mtur. eum 'praesertim nimi·» M»|,eu) bratur in ultan. in quiei'bnsti corpus a potent pro <·o (empore M»mum sacramrt

Prohibitum Quoque tn sacelhs p:i uam, i?l aegrotanti, sacrali eucharistiam irnper- ni» .exprès irentia obtenta fuent usque at^eieridivm. communio vst nunquam v^rn m sa» ratuaûna node nativitati· donumcaô. nixi ex apnjtohco privilegio l bi mtsra cipiat. in ea aarra- «v>mmunio ' dispensari potest âtquj mmio et ante Iam. m mora gravis iset fidelibus, \ui forte, etiam fiïinuri tempore mitujfnVe pietatis emolumento in gratiarupi action»· ρ»τ nôiefentur nnn;<n·; cum ad saerâtn mensam non Âiîm pest communion-oil ssicerv^vti» appellarentur

K t^pil! V.

1)9 p a rommuNHinr puerorum.

Siugulaicni parochorum solediam exigit prima parvulorum communio, a qua saepe totius vitae ratio ac uberrimi fructu ' ex alus quoque Mio»es· sivis communionibus percipiendi, maxime depen- dent. Qui enim pueri puellacque rite convenienter que edocti ac praeparati ad corpus dominicum^ manducandum prima iet accedunt, tanti sacra mriih sanctitatem ac maiestatem alte in animo impressam servabunt, ae non modo amplissima Dei munera, quae ex unaquaque communion»· rite suscepta dimanant, abunde consequentur. verum etiam agnoscent nV fortitudine cibi hhus ambulan- dum ipsis es^p in huius miserae peregnnationir itinere, ut a»i coelestem patriam pervenire valeant tum deinceps bimIulo cavebunt, ne absquo cnugruis dispositionibus ad hoc divinum convivium unquam accedere pr iesumant.

Nulli itaque studio parochi parcant ad tenera puerorum corda ferventiori .erga Christum amore incendenda, niaximaniquo Tibi eucharistici existi- mationem in ipsis infundendam. Habeant quo- tannis. sacro adventus tempore ineunto, puellarum ac puerorum deUntum,- quos, non ante quartam quadragesimae domiuicam n»c post festum ascen- sionis. prima panis angelorum refectione alendos arbitrentur, quosque interim certis statisque horis accurate et patienter quotidie, exceptis sabbatis, festivitatum pervigiliis et festis in populo feriandis, instruant in Christiana doctrina et in ns nominatim quae ad asniam eucharistiam spectant.

Regulariter non admittantur pueri ad >sacram synaxim ante annum duodecimnm inceptum sed nec differatur ipsis fidei mysterium et caritatis vinculum ultra annum decimumtertium expletum. Nullus aute^i ad primam communionem admitten- dus erit. nisi, examinatus circa doctrinam et mores. idoneus repertus fuerit et hoc quidem examen parocho ipsi reservatum volumus. Parochis praeterea hiungimu ut sine iusta causa nemini licentiam eon- cedant^primam communionem ab alio sacerdote suscipiendi.

Qui pueris praeparandis incumbunt, ut cum de- bitis dispositiouibus mensae ssmae assideant, se- dulo allaborare debent corrigendis illorum defecti- bus. iliisque ad praxim virtutum.maxime obedientiae et pietatis assidue informandis. Saepius vocandi illi sunt ad sacram» poenitentiae tribunal, et quo propius accedit dies, qua prima vice auctorem vitae iu anima recipient, eo magi» inflammandi ad conscientiam generali etiam confessione purgandam, •t ad ornandam habitationem in quam Deus ipse

' Conc. TnV •emi. XIII, cap. 2.
I (raL 11, 20.
I Ioan. VI. 66.
' 8e··. XIII, cap. 7.

ingressurus est. Magfiopere invabit ultimis ante comjnunionem dflcbus in aliqùn pio secessu illos cùngregare. ut utili lectioni ac meditationi commumbusque precibus ibi -aliquamdiu intendant.

Splendidiori qua fieri potest solemnitàte sacramentalis mensae encaenia celebrentur, ut nen solum pueri, sed' eAcireumstantes omnes licet provectiore·; ad religionis sensa excitentur erga-maguutn fari tatis divinae sacramentum. Intersirit. si fieri potest, puvroruhKparentés, etiam horh pomeridianis, catti ad vota baptismi renovanda et beatissimam jdrginem Deiparam in matrem'et »protelem patronam polemniter eligendam, iuxta laudabilem morety in bac provincia introducriim. pueri rursus in ecclesiam convenient. Orandis ac memorabilis ait fe nellis animi» primae communionis dies. Nulla nimia pompa, nulla nirj/ia sacrae laetitiae significatio, cum de die illa /elebranda agitur, in ^ua parvulorum animas possessor ingreditur dominus noster Icsu» Chriatua, ut illas a daemonum fraudibus et a peccati morte praeservet.

paput VI.

De communione paschali.

thnnes fideles rationis ueu praediti praecepto divino tenentur ad eucharistiam, quae <^'ue P*1 animae, saepius in vita sumendam. Inquit enim Dominus: çwû *manducaverit ex hoc pane, viret in aeternum* et *„Ni«» manducaveritis carnem. filii hominis et biberitis eius sanguinem,* aoa *habebitis vitam* in fobi 41. Sancta mater ecclesia, quae vehementer optat ut fideles frequentissime, ac praesertim recurrentibus maioribus anni solemnitatibus, aac/am communione^ repetant, utque omnes. iuxta Augustini normam^· rsic vivant ut quotidie possint sumere/ · certa aliqua regula non praescribit utrum id unoquoque menae vel hebdomada vel dic expediat, sed pii ae prudentis confessarii iudicio pro singulorum fervore et in pietate profectu, hoc decernendum relinquit·. N on patitur tamen amantissima mater, ut ullua ait inter eius filios, qui semel saltem singulis anni» paschali tempore non communicet.

Gravissimo culpae reatu obstringuntur, qui paschalis communionis legi non satisfaciunt, prouti graviaaima etiam est poena. quae' in eosdem pronuntianda statuitur. Lex ista, qua eucharistiae peroeptio praecipitur, his concilii Lateranensisl verbis exprimitur «Otnnia utriusque sexus fideli», postquam ad annos discretionis pervenerit, semel saltem in anno confitqatur. a proprio sacerdote suscipiens reverenter, ad minus in Pascha, eucharistiae sacramentum; nisi forte de proprij sacerdotis consilio ob aliquam rationabilem causam ad tempus a^t eiuadiodi susceptione duxerit abstinendum; alioquin et vivons ab ingrrosu ecclesiae arceatur. et moriene Christiana careat sepultura." Hoc praeceptum, quod concilii etiam Tridentini sanctione renovatum fuit praecipimus qufidragesimali tempore. ad praescriptum ritualis Rdf^ni, quotannis e suggestu promulgandum ease ac rite fideli^u» explicandum.

Parochis summopere commendamus, ut omni ardore et indhstria ecclesiasticam hanc praescriptionem inculcent, otnnemque adhibeant sollicitudinem. ne quispiam e soie parochia eittam morem gerere negligat. Serio moneant ab. (rinnibuqLhwio praecepto obediendum esae, si ecclesiae catholicae membra viva et, ease et haberi Ob 'oculos ponant quafitsfpre conveniens sit ad coeleste· agni dapes accedere, cum altissima commemorantur agni immaculati mysteria in hominum salute restauranda quantus ait dolor sanctae matris ecclesiae, si ne hoc quidem tempore, ad coelestis sponsi convivium quis accedere festinet. Exempla enaRvnt primorum saeculorum fidelium, qu? tanta caritate •ardebant. ut vel quotidie in «missa, invitante sacerdote. xacra dominici corporis mysteria summa cum religione sumerent;, quae caritas ^pietatisque fudium nisi ade<? refrixisset, opus 'non habuisset ecclesia, paschalem comdhinionem speciali decreto praecipere ad segniores excitando». Salutaria in cAamenta proponant, adhortationibus atque etiam redargutionibus non pateant.

Aum paschalis con^uumcv professio quaedam sit communionis cum ecclvsia. cumque huius communionis vinculum per siibinis^iontqn superioribus legitimo datis manifestetur, idcirco convenientissime praeceptum est. ut a proprio pactore, in communi familiae mensa, paschale sacramentum accipiatur. Notum itaque rose debet fidelibus, atque adeo ipsi» una'cum lege communionis paschalis incut candnm. huic praecepto satisfaciendum se in propria paroecia, neque eidem satisfieri ab iis. qui in alia qualibet ecclesia eucharistico pane retjrerentur. nisi quis ordinarii aut parochi licentia muniatur. Nefas proinde est sine hac licentia alienum parochianum ad communionem paschalem admittere. Permittimus autem ut omnes, qui comnio rantur in seminariis, collegiis ecclesiastico. aliis congregationibus, ab episcopo speciali directori vel rectori concreditis, aut ab eo approbatis, m ipsius domus sacello, a rectore ipso vel ab eius delegato communionem paschalem recipere vah-ant.

Caput VII.

De communione infirmorum.

Qui corporis infirmitate impediuntur quomit.us ad ecclesiam accedant, non ideo sacri» niysr -u» privandi «unt, quae irnmo eo frequentius praebenda et ab ipsis expetenda erunt, quo inaitis indigent coelesti vitae auctore, qui et animae simul et corpori mederi potest. Et quidem, ea est vis eucha rietiae. uA ad adversa >ustinenda robur maximum impertiatu . ac tamqu^n coeleste medicamentum animam p'separet. ne alicuius mortiferae perturbationis veneno facile infici ac corrumpi «picat. Hinc etiam! illo fuit vetus in Ecele mos. ut fidelibus ad martyrium raptis, ne dolorum acerbitate victi in salutari certamine deficerent, dominici corpori» et sanguinis sacramenta ab eptscnpi praeberenturl.

Sedulo ac paterne hortandi sunt infirmi, ut etiamsi non graviter decumbant, nec vitaa^iericulum immineat, de eucharistica alimonia saepius suscipienda cogitent, maxime si festi alicuius celebritas id suadeat. Sacerdotes vero paratissimi semper sint ipsorum votis obsecundare, ac vitae aeternae oibo illoa reficere quoties pro sua quisque devotione id exoptet.

Paschalia communionis praeceptum etiam quoad infirmos vires suas exerit; quare parochorum erit, id eis in memoriam revocare, eosque rite disponere ad hoc praeceptum implendum, nec non eucharistiam ad eos omnes deferre.

· loan. VI, M, M.
² 2V *verbis Domini sermo 28,* [opp., sd Bened., V, append. 4A3 A |.
³ l onc. Trid.. ness. XIIL oap. S, aec non eat Rosa de each., n. B8 et seqq.
⁴ l)eer ». c. concilii dis IS fsbr. 1679 ab Inaoe. XI approb.
⁵ Cap. Wl. [Mansi, XXII, 1007 BJ.
⁶ Hess. XIII, can. ».

'^8. Cypr., 04 *ad* €bnwL, [opp.. ed. Balas., p.77J.

Qui domi, ob infirmitatem,-non tamen per modum viatici^ oommynionea recipiant? a ieiniii naturalia lege «fervanda non solvuntur.

Cun»" aegrotus in periculo ftojrt»· cooatitutus ĕet. praeceptum divinum «umendi eucharistiam Clium eine -dubio urget, ut nempe ^ad extremum ULgonem. coelesti pane ad iter aetentao^vitae ,roboretur. \Tudc Waque eucharistiae «aeramentum per modum viatici administratur.

Viaticum qjftiistrare munus parochi est. qai et Vicariis illud delegat; extra casum necessitatis eine parochi aut ordifiarii licentia nulli alii sacerdoti licet. Summo studio ac diluentia vigilare debent pastores, ut opportuno tempore viaticum sacratissimi corporis domini n^tri lesu Christi aegrotantibus ^_pj^curetur. ne fortevontingai illos tanto beneficio ex culpa' aut negligently parochi, defraudari.

Perseverante pericuhi mortis, iterari potest viatiri adniinuU.atio quin etiam parochi tenentur soniam eucharistiam iterato deferre ad ăegroto 'qui. morbi pericblo. probabili et proximo, luet non actûali et imminente, minime ee?>y.nie. illam «aepius per modum viatici, eum naturale ieiunium servare m·queant. percipere cupiunt '.

A lege recipiendi viatici nor. exitnitur qu». sive devotionis causa, sive ut praeceptum paschale impleret. corporo Domini' Hi»»umpt«». altera «altem die in gravem morbum inciderit.

Eucharistia per modum vuitici conferri potest pueris, qui primae communionis aetatem nondum adepti.^d usum tamen rationis pervenerunt, ae coelestem supernuuique eu» hynsticum cioum a vulgari et materiali discernere queunt ? Si convaluerint, ad primam communionem >olemniter celebrandam cohstieta tantum aetate postea admittentur.

Qui divinam eucharistiam ad ăegroto. deferunt. numquam obliviscantur. «e rerum ominum creaiqj>m gt ‡tar» ae ñfhreen devotione, maxima Cenerattone snmnuique reverentia iter perriirratCtqnod ex ecclesia ad infirmi domum intercedit. Cfim vero.· pro locorum eireumstiuinis. sancta haec actio publice ac colemniivr peragi nequit, servati/ ii» omnibus quae Koiii.mum rituale praescribit/ non omittat tamen !-arerdoH. et stola sacra, salitem sub pallio, ιηὲιη. ct alia, prouti potest, eonvenivnter prae-tare; illud etiar.i curans, ut in domo. qu|tn salvator ipse ingredi debet, maiori quo heri potest cultu recipiatur.

Caput VHL

.«neram 'pnemtentiar.

Divina erga homine» misericordia et dementia, qu·»· per «aeramentum baptismi ab omni culpa ño. ablui et regni coelesti» haeredi'» fien voluit, figmentum nostrum agnoscens, poenitentiae etiam sacra mentum instituit in remissionem peccatorum, quo nempe, post regenerationis gratiam in culpam lapsis, vitae remedium praeberetur, ac mentum passioni» Christi ad iustitiam recuperandam applicaretur. Etennn a morte excitatu», dominus no»ter Ie»us ('hrutub. lUfcufliavit in discipulos suos, dicens. „A*v-ctpite Spiritum eanctum .quorum remueritM peccata, remittuntur ei», et quorum rettueri/ie, retenta sunt*?* quibus verbis potestatem contulit atfostoli» et eorum Ægitimi successoribus remittendi retinendique quaecumque peccata, non arbitrarie quidwn. sed iudiciali ratione, in unam qfctrtem vel alteram exercendam, atque adeo in eos lautum adhibendam, ^ui iam ecclesiam ipsam per baptismi ianuam fuerint ingreohi. osu suam univsrsorpm patrum consensus semper intellexit. Haec vero ipsa pQtestaa est. vi cuius, vi fide catholica, ı sacerdote» tn sacramento poenitentiae psçcata condonant qe vere remittunt Et singulari profecto divinae bonitatis ^encficto 'factum id esse .^noscitur, ut absolutione sacerdotia, qui hanc potestatem legitime eXereet, peccata remissa nobia e»se, ob fidem quae sacramenti virtuti habenda eet. absque ulla dubitatione crederemus, cum secqa de" remissione ipse vehementer anxaoa ae seîhcitos iugiter nos^esse oporteret.

Quando^uiùam peculiare hoc saluti» medium Christus Ipse determinavit per quod de peccati» post baptismum commissu», remissio et venia ofAtinenda sit : -omnibus plarie bsptixati» banc legem factam esse "credendum eat, ut. quaties in enroma^ lap-i fuerint, ante hoc tribunal tamquam reos iif sistant ac per sacerdotis sententiam ab eisdem liberentuf. Sacramentum itaqu>poenitentiae łapri post baptismum ita est ad salutem necessarium, uti nondum regeneratis ipse.baptismus-1. Alteram post naufragium tabulam sancti patres poenitentiam appellant prouti enim confracta navi, unum vitae servandae perfugium reliquum est. si forte tabulam a/iquam liceat arripere, ita. post ammsam baptismi innocentiam, nisi qui» ad poenitentiae tabulam confugiat, sine dubio de eius salute desperandum eat .

Laboriosum tamen baptismum iideni sancti patre» poeahoittiam'dicuntEtenim amo ñagni nostri» fietibu» ae Uberibus, divina id' ëxigent» iustitia. pec» alorum remissionem per illaçi>»btinere non possumus. Et tres quidem poenitentia actus ip«>u» sacramenti poenitentiae quasi materia sunt „npmpe contritio, »i»nf«'toiio ct satisfactio. Qui quatenus in poenitente ad integritatem saqrament.. ad plenainque et perfectam peccatorum remissionem ex Dei institutione requiruntur, hac ratione poenitentiae partes dicuntur.- * 1'rnnuni locum tenet contritio, quae est iGiini dolor ac detestatio de peccato ĕmitni cum propositi» non peccandi de cvter·». et ñc qua impossibile e«t divinam veniam unqurtiii obtinere Krceneelur deinde confessio. sine qua caiHae cognitio, iu hoc sacramento adinstar ăctu iudiciali!» instituto nncsKurio pracrequisita. haberi non po«»et. quaeque ideo semper necessaria est. lum etiam, in v«»:o saltem, cum perfecta de ñdaii peccato contritio habetur Succedit demum attistaetio per ieiunia. eleemosyna», oratione» et alia pin spirituali» vitae exercitia, quae a ministro sacramenti poonitentme irrogatur. rnon quidem pro poena aeterna, qua»· vel «aeramento vel sacramenti voto una iuni culpa remittitur, sed pro poena temporali, «piae, ut «aerae littera»· docent, non tota semper, ut tn baptisme· fit. dimittitur, illi», qui. gratia»· Dei quam acceperunt ingrati. Spiritum sanctum contristaverunt, et templum Dei violare non Mint venti.- ·

Nulla sane rei» adeo curae ß· debet fidelibu», quam ut aaepiu» «aeramento poenitentiae animae sordes purgent. Pluries labimur. pluries sublevemur opoitet, ac ŷre nancisci ut s novis hipnibus praeservemur. Ea vrro «incera est peccatori» poenitentia. quae, ut loquitur Chrysostomu» ·. rotnnia eum libenter sufferre cogit iu cord<reiu» contritio.

1 Bened. XIV, ZV .«yn. rfiorc., lib. VII, cap. 12. u. 4.
* BeneA XIV. loc. cit., n. i -2.
' Ioan. XX, ft-8.

' Vonc.TriA. e». XIV. cap. 2.
• Tertttll.. Z>e plenti.. ed. Migne. I.' 123AB. VMl H„ «t Ilier«iDvm.. ·› µ ;» Zsuuir. sec non effiet, v ;»qq>. I. Migne. IV. ı I. 1H3].
• Tvrtull.. /V U· ‹· IHi B etc.]
• (une. TriA. ßas XIV, cap. 8.
• Cone. Tnd.. sees. VI. cap. 14. cf. etiam «e«s. XI\. cap. 8.-
• H(zm. ıı ('I

ore confessio, in opere tota humilitas vel fructifera satisfactio.

Provincialia haec synodus non potest non maxime vos dcfieiv· qui tantum caritatis divinae beneficium indifferenter respiciunt aut etiam planb negligunt. Orlovs itaque provocat, hortatur ac suaviter invitat, ut in hoc salutari laCrymarum lavacro, quod medicus ajiiniarum nostrarum benigne offert, "conscivntias suas tardare frequentissime satagant, et tiļnc praesertim sine ulla mora ad illud confugiant, cum reatu aliquo, qui ad mortém est. se pollutos h.ôçAiant." Id inculcare non desinant animarum, pastores, ea etiam Tertulliani verba ingeminantes: "..Pigeat sane peccare rursus, sed rursus poenitere libs pigeat: pigeat iterum periclitari, sed non iterum liberari.4 Si qui:-vero sint in propriae salutis cura ita decides, ut vel integrum annum agant, quin sacramenti poenitentiae beneficia quaerant. iu mentA ilhs revocent atque inculcent ecclesiasticum praeceptum, quo ^emel saltem in auno approbato sacerdoti peccata confitenda esse praescribitur '.

Et quoniam confessio pro iis omnibus instituta est. qui peccata committendi capaces sunt, etiam puer^r eum ad aetatem discretionis pervenerunt, praecepto confessionis tenentur. Quare summa solvrtia et prudentia illos instituant parochi, ut confiteri assuescant, et confessi· eorum integra «it. Absit ut propter incuriam primi institutoris ad sacrilegas in posterum confessiones via ipsis paretur. Nulla omittatur, cura, ut animae innocentis candor in ipsis servetur, ac per vitam puram sanctamque ad asinam eucharistiam recipiendam ipsorum corda praeparentu/.

Cum iudicialis sententia nonnisi in subditos ferri possit, etiam in iudlcio illo,, quod in sacramento poenitentiae exercetur, praeter ordinis potestatem,M? potestas quoque iurisdictionis requiritur in eiusdem sacramenti ministro adeo ut non illicita solum, sed omnino invalida sit absolutio, quam sacerdos profert in eum, in quem ordinariam aut delegatam non habet jurisdictionem ·. Districte proinde ac severissimo prohibemus, ne quis sacerdos, sive saecularis sive regularis, in quacumque huius provinciae dioecesi, utriusquesexus fidelibus poenitentiae sacramentum ministrare praesumat, nisi legitimam ab ordinario loci facultatem obtinuerit. Episcopi vero hanc facultatem concedunt, ordinariam quidem in nominatione parochi, delegatam vero in aliis casibus, ad normam canonum4.

Cum iudicii ratione consonum praeterea eet, ut quaedam maiores causae ab inferiorum iudicum jurisdictione subtrahantur et superiori reserventur. Receptum itaque ex antiquo instituto in ecclesia est. ut atrociora quaedam et graviora crimina, non a quibusvis, sed a summis dumtaxat sacerdotibus absolverentur; unde, prouti merito pontifices maximi, pro suprepa potestate sibi in ecclesia universa tradita, ita episcopi quoque in sua quisque dioecesi causas aliquas crimioMm graviores suo possunt solentque peculiari iudieio reservare Confessarii sedulo cavere debent, ne limites concreditae sibi iurisdictionis praetergrediantur, neque ultra quam concessum eat sumant, à reservatis etiam casibus absolvere audentes absque speciali facultate. Curabunt episcopi ut, quantum discjplinaeeoclesiasticae servandae ratio permittit, top'desint e-clero, qui faeultate· opportunae habeânt ad abaolvendum ab aliquibua aaltem ex hisce caaibua. quoà lucii ioni ordinariae reservare oenauerint. atque adeo aliquibda confeaaarii·, prout in Domino . _____iudieuverint. facultates etiam communicabunt a sede apostolica ipfia datas, ùt a quibusdam saltem casibus summo pontifici reservatis, qui frrquentius'occurrere possint, aubdolegato mqdo absolvere' valAant.

Omnis reservatio cessat, si mortis periVilum ii^mineat: quo in casu, si approbatu· confessorius non possit haberi, cuilibet sacerdoti sancta mater ecclesia necessariam iuriédictionêm concedit, ad reservata ac non reservata delictu rcnitftenda. Quod vero de adempta absolvendi complicis facultate constitutionibus apostolicie praescriptum est'.'provincialia haei^jrynodua oq^ni obsequio recipit, ac stricte observandum esse sancit.

Magnum profecto est confeSfcarioruni munus. riia namque datum est ut potestatem habeant, quam Deus optimus neque angelis neque archangelii datam.esse voluit: neque enim ad illos dictum est: quaecumque alligaveritis in terra, erunt alligafe et in coelo.4 * Sed et arduum quoque est munus istud, in quo non hominis, sed Dei ipsius iudicium exercetur in salutem animarum. Itaque eziixe adhortamur sacramenti poenitentiae dispensatores. ne antea sacrum tribunal adeant, quam animum ad superna attollentes, patrie luminum auxilia impetraverint. lugiter vero ipsorum menti obversetur. triplex esse officium ab ipsis diligentissime explendum, ductoris scilicet, iudicis et medici. Triplicis eiusmodi personae muneribus satisfacere sano non poterunt, nisi omni cura studiis intendant, quibus in sancta regiminis animarum scientia proficere possint, probatosque moralis theologiae auctores continuo consulant et prae manibus habeant.

Foenitentes omnes paterna excipiant .benignitate, admonitionis ac, solaminis praesidio blande suaviterque eis succurrant, et ad confessionem integre riteque faciendam opportunis, ubi opus fuerit, interrogationibus eosdem •adiuvent. Ab inutilibus tamen et otiosis et multo magia a periculosis inter rogationibus prorsus abstineant. Attente ac sedulo videant quando et quibus conferenda, vel neganda, vel differenda sit absolutio; quidve ipsis agendum, ut ii ipsi poenitentes, qui imparati venerunt, pariti fiant. Qua in re aptissima sunt verba, quibus poptifex maximus Leo XII eorum copfessariorum agendi rationem redarguit, qui. ut gravius aliquod audiunt peccatum, aut aliquem sentiunt multiplici peccatorum genere infectum statim pronuntiant ae non posse absolvere. leti nempe, iqquit sapientissime summus pontifex '. iis ipsis mederi recusant. quibus maxime curandis ab eo sunt constituti, qui ait: *non ut op valrntibiu medicut, ted mois habntibiay* Sed et eo· reprehendit idem pontifex, quibue vix alia Krutandae conacientiae diligentis aut doloris ae propositi significatio satis videtur, ut absolvere ae posse existiment; ac turn demum tutum se cepisse consilium putant, si homines in aliud tempus absolvendos dimiserint. „Si enim, scribit, ulla in rè servanda est-mediocritas, in hac potissimum servetur Decease esÜ^ne vet nimia facilitas absolvendi facilitatem afferat peccandi, vel nimia difficultas alienet animos a confessione et in desperationem saluti adducat. Sistunt se quidem multi sacramenti poenitentiae

' Z'f *ptumit.*, n. 7, ed. Mik b IMS A).
* Cfcp· SI. cone. Ia L. (Multi, XXII, 1010A), «£. sone. TtmL, fes XXIU. cap. 16,
* t one. Trid., ku. XXIV, cap. 7.
4 Suc. Trid., loc. cit, et sass. XXIII, eap. 16; aec non Bened. XIV. coast. *Aportolica iuMte,* 6 Mgustf 1744.

1 Bened. XIV, ia coast. SacramsahM· psMttraiwc, (die 1 iunii 1741], et in alia *Afutetici* mwaerts, ditf 8 febr. 1745].
* 8. loan. Chrysoat, Mcrrdotw, lib. III, sap. 5, [vpp·. ed. MontfMom, I, 383 CJ.
' Encyci. do extensione inbiUei, anno 1886.

ministri· p/<prsua imparati, ^sed pirsaqpe tameñ a huiusmodi, ut ex imparatis paràti fieri possint; ši modo sacerdoB'Tiscera indutus misericordia^ Christi Iceu, qui noa *renit focare iustor,* serf pcrcafoçes.[1] sciat studiose, -patienter et mansuete cum 'ipsis agere. Qaod si praestare þraetermittat profecto non· magis ipse dicendus est paratus ad åudiendum. quam ceteri ud>confitefidum accedere. Imparati enim illi tantummodo sunt iudicandi. non qui vel gravissima admiserint tiagitia. vel qui plurimos etiam annos abfuerint a confessione; miMricortftqe enim Domini, non. ··/ «uwirms, stf *bonitatis infini·fus fit thesa^fus;* vel "qui rujl^p conditione aut tardi ingenio non satis in seipsos inquisieriut, nulla fere industria sua id sine sacerdotis ipsius opera assecuturi; sed qui. adhibita ab eo necessaria. non qua praeter·modum graventur. 4n iis interrogandis diligentia, omnique in- iisdetn ad detestationem peccatorum excitandis, non sine fusis ex intimo corde ad Deum precibus, exhausta caritatis ^industria, sensu tamen doloris ac poenitetRiae; quo saltem ad» Dei gratiam invsacramento impetrandam disponantur, carere prudenter iudicentur. Quocumque aufem animo sint qui accedant ad ministrum poenitentiae, nihil ei magis cavendum eat quam ne sua culpa diffisus quispiam Dei bonitati. aut sacramento reconciliationis infensus discedat. Quarg si iusta sit causa cur differenda sit absolutio, verbis, quoad poterit, humanissimis persuadeat confessis necesse'est. id et munus officiumque suum, et eorum salutem omnino postulare, eosque ad redeundum quamprimum blandissime alliciet, ut ijs feliciter peractis, quae salubriter pratecripta fuerunt, vinculis soluti peccatorum gratiae coelestis dulcedine ŕeficiantur.

Etsi pro certo habeamus åpprobatos in hac provincia confessarioe hoc sublimi ministerio fune turos esse in salutem ac medelam animarum, non autem in earundem perniciem et ruinam; non omittimus tamen pro nostro pastorali munete in omnium memoriam revocare constitutionem Gregorii XV. quae incipit *Dominici grtgis,* et alteram Benedicti XIV. quae incipit *Sacramentum poeniŧentiae* nec non decretum sancti officii diei 5 augusti 1745. quae omnia in provincia nostra observanda esse volumus contra eos. qui sacramento poenitentiae Abuterentur.

Cum summi momenti sit confessarii electio, pastores aliique confessant ita se gerant, ut eorum poenitentes ne quidem 'suspicari valeant aegre eos ferre, quod alteri confiteantur. Econtra pastores, quoties id fieri poterit, occasione alicuius missionis, iubilaei. patroni loci, adorationis perpetuae vel pii exercitii quadraginta horarum, etc. suis confessarios extraordinarios procurare satagant; hoc enim maxime conducet, ut obvietur sacrilegiis, quae, proh dolor! saepe perpetrantur.

Non praesumat confeasarius poenitentium bonis temporalibus administrandis se immiscere: experientia enim constat, rem esse periculi plenam.

Quam sancta sit silentii sacramentalis religio exploratum est. Oportet igitur sacerdotes summis omnino curis devitare, quae vel remotissimam eius violandi occasionem praebeant. Deus enim sibi •oli reservavit [illuminanda] in die iudicii abscondita tenebrarum.

Excepto infirmitatis casu, ,vel nisi alia rationabilia causa adsit, sacramentum poeniteptiae ministrandum est in locis sacris ad id destinatis; mulierum vero confessiones in ecclesia ipsa audiendae sunt ac in tribunalibus patenti loco in ea dispositis atque ad normam ritualis Romani aptatis; quae ante ortum solia ot post eius occasum laminé illustranda sunt. 'Cam vein ob surditatem, confessio in ecclesia ipsa audirr nequit, decenti, ac, quoad "fieri poterit,'patenti loco id fiat.

8i in.unoquoque sacramento dispeqsando cavendam At sacerdotibus, ne quidquam causa et intuitu adtrfinistrationis ipbius exigant; imprimis ac maxime vitare debent, ne quid· in'confessionibus audiendi· exigant vel recipiant, non modo ne videantur materiali pretio peccata redimJff?, verum etiam ne fideles a sacramento tantopere nêcèsearù» åaèpius aC saepissime frequentando vel minimum retineantur, non sine maxirntypnimarum detrinfentol. Haec synodus severissime çttam\prohibet missarum stipendia in poenitentiam imponere, ne pusillis šcandali occasio praebeatu^, atque ut omnis turpis lucri suspicip removeatur.

Monemus ac per caritatem Christi obsecramus confessarios, ut nullo non tempore ad confessiones excipiendas pronatos ac facilqs se praebeant^ Parochi et sacerdotes eosdem adiuvantes non solusn advocati, sed ultro etiam, diebuv praesertim' minicis ac festis, nec uon in Uabbatis ac vigiliis festorum, ad audiendas confessionbe assidui adsint, divinum ñagistrum imitantes, qJl ad fontem lacob mulierem Samaritanam exspectabat, ut e fonte aquae salientis iu vitam aeternam illi potum suppeditaret. Humani generis hostis, eum tidcrp eatholieam funditus evertero cogitat, per mitftdros impietatis suae et satellites, hanc veluti christianae virtutis arcem, quae in confessione repentur, totis viribus oppugnare conatur. Id confessurus vires et incitamenta addat, ad sacramentum hoc in omni patientia et doctrina administrandum, et ad fideles ad illud alliciendos; ut ita magis semper ac magis, configtnetur, quod omnibus fere piis persuasum esC quidquid scilicet, hoc tempore, sanctitatis, pietatis et religionis in ecclesia, summo Dei beneficio, conservatum est, id magna ex parte 'confessioni tribuendum esse.

Caput IX.

D»· *indulgentiis.*

Quas, post remissa peccata poenasque aeternas illis debitas, luendas adhuc manere temporales poenas divina iustitia constituit, illas satisfactione quae a ministro sacramenti poenitentiae imponitur, aliisque þoenitentîaè operibus sponte suseeptis ad iniuriam Deo' illatam, quantum valemus, compensandam. ac ipsis calamitatibus aerumnisque patientia Christiana toleratis, effugere ac redimere ex fide catholica possumus.[2] Sed et wetiosissimo indulgentiarum thesauro in satisfactione ipsa pro peccatis praestanda nobip succurrit sancta mater ecclesia. Cum enim dubitari nequeat amplissimam illame potestatem Petro collatam · solvendi omnia, quae a coeli fngressu impediunt, ad remittendas quoque temporales peccatorum poenas sese extendere, eo ipso indulgentias conferendi facultas in ctcclesia est. Quarum indulgentiarum usum,tab antiquissimis iam temporibus in ecclesia adhibitum

I Ad quaestionem, sacrae congregationi de Propaganda fide propositas circa prohibitionem aliquid exigendi red recipiendi in confessionibus audiendi·, .ntrum ^nsmpe) tolerari posset, qaod missae in aede confesmonali šocipiaatar dicta sacra congregatio respondit: «profecto toleranduA minimo videtur. Dedecet enim ut ubi indicium suarameatale en^roetar. sacerdos qui prs tribunal) sedet, quovihmb titulo vel praetexta peenmas accipiat; praesertim cum ğravissimo hoe negotio ab omni avaritiae suspicione, nednm a crimine abstinendam sit; quare in Romana ecdeaia, quae in bis dux et magistra ab omnibus merito habetur, nihil simile unquam attentatum auditumve ñnit Epist ad arehiep., datae die M augusti 1866.

* ('one. Trid., sees. XIV, eap. 8.

• Matth. XVI, 16

et conciliorum auctoritate probatum, uti maxime christiano populo salutarem, sacrosancta Tridentina synodus retinendum esse decrevit, eos damnans qui aut inutiles ease illdq dicerent, ^ut easdem conferendi potestqtem in ecelfsia" esse SegaTent

iam, vero, quemadmedthn nullius valoris'essent satiefaejionis' opera ab hominibus praestitu, nisi dignitas ac vjrtus eisdem obveniret ex (retia quam nobis promeruit passio -Christi: ita ittiam indulgentiae nullae' esse possent absque plenissimo cuinulatisaimoque pretid, aeterno Patri -per Christi' satisfactionem pro nobis persoluto. Infinitae Christi satisfactiohi therita etiam cumilla^tur beatissimae Dei genitricis Mariae ao oipnium electoflim a primo

7 .usque a.d ultimum ', non' quidem' ita ut satisfactionis Chriati valorem augeant, aed tursua ita vim aa virtutem, 'que pollent, totam db illo repeWnt praeter quem salvator ' non ^st·. Magnus iste ac. supfrabundana meritorum Cumulus al), ecclesiae B Chpite ëius,que membris comparatus, ecitlesiae ipöp ipre, moritoqbe ,cepsetur esse" thésaurus-: nam et tpei sancti sqtisfactoria pec ultra- débitorum Buorum mensuram in communi prà universa eccleaia operati aunt, iuxta illud apostoli: *„Adimpleo ea, quae desunt passioqntm Christi, in came mea, pro corpore eius quod est ecclesia."* Quapropter, eicuti unaquaeque vtocietas opum suarum parte sociis aliquibus impendero potest, ita eccleaia. seu caput ëius viqibile. inexhaustum illum divitiauim fontem in suorum membrorum utilitatem opportune adhibere potest. *

Et quidem non pro iis tantum, qui in hac vita degunt, spd, per modum suffragii, pro iis etiam, qui in purgatorio detinentur, indulgentiae applicari possunt cum et ipsi, licet mereri per semetipsoa tion amplius possint, ad eandem pertineant corporis Chriati societatem, eademqqg^fruanjtar. sanctorum C communibne.

^Poenam remitti posse per alterius tatisfactionetn indubitatum eat: non itaque minus certum esse debet, eandem remissionem obtineri, si satisfactio ab alio praestita, per auctoritatem ad id faciendum aptam, quae in casu est auctoritas ecclesiastica, ei, qui poenarum soivendarùm'debito obstringitur, applicatur.

Commendamus enixe sacris ecclesiae ministris, ut ea, quae ad indulgentiarum doctrinam et usum spectant, rite diligenterque fidelibus exp >nant, cum praesertim Mtieigne hoc indulgentiarum nomen tot blaaphemiis fuerit debonoratum. In eo insistant, indulgentiae non ad peccatorum, ne venialium quidam, reatus, sed ad poenas tempore definitas, quae ipsis adhuc debentur, remittendae praesto esse, atque adeo neminem sibi lucrari illas posse, nisi in statu gratiae reperiatur. Etaÿpiua D resonpre faciant fidelium auribus, non deaidae, sed infirmitati nostrae ecclesiam .subvenire per indulgentias sive plenarias sive partiales: cum enim nonnisi conversis illas offerat, ad poenitentiae studium. et ad satisfaciendum pro viribus iustitiae divinae per easdem incitamur. Quodai non iuxta ecclesiae mentem indulgentiis uti quis vellet, doceant illum nullo paeto, consequi posse indulgentiarum fructum, qui est nt apud ipsam Dei iuatiriam a temporali poena luenda liberemur Cum vero ea fiunt quae pro indulgentis consequenda ecclesia praecipit, non omittant praedicare remissionem ali So ipso fieri, cui quotidie orantes dicimus: *„Dimitte potisdebita dbstra,"* et quiapo/tbiorum principi ait: *„fyustcumqpu solueris super terfam^erUoTjuduta 'et in coelo."*

Adabusue tatnepAn re tam sanet avertendos, prohibât haec synodus/ dec quia' ullas no.Às-aut. jgnotas indulgènAas popule'commandet, fiisipftus' ab . ordinario fuerint recognitae et ïpp^obatae. Paroohip vero praecipit, ut populum suunridiliÿenter -admoneant, ne 'Foliis aut libellis quiBitsvis temere 'fidem -adhibaani,- jjui .saepe ex leyjbus, vanis et superstitioris douais exorbitantes itrdnlgfntias pbllioentur.

Quoad probatas ,vero indulgentias,quae ab ecclesia offeruntur, papochi en .coOcifinatoses fideles frequenter hopibtiiur, ut adi ea luctalhKv ,omni ardore enitantur,vel ex illis studiosissime, quaerant temporalium poenariftn remissionem. Ac certe, si, ut par Set, indulgentiis promerendis fideles intendant, non tpodo .pro. debitis, cum divina iustitia contractis, acceptissima ratione Deo satisfacient, aqji et de maximo in via virtutis christianaeque perfectipnis ipsorqtn \ prrjfectu ecclesia laetabitur.

Caput X.

De sacramento extremae unctionis.

Extremam unctionem inter sacramenta a Christo domino instituta ecclesia catholica constanter adnumeravit. Hoc sacramentum apud Marcum inaiduatum, perlucebunt apostolum ac Domini fratrem fidelibus commendatum et promulgatum fuit, Legitur enim in eiua catholica epistola: *„Infirmatur, quis in robis f Inducat presbyteros ecclesiae, st'orent super eum, 'ungentes eum oleo ih nomine Domini; et oratio fidei salsabit infirmum, et alienabit sum Daminus; et si in peccatis sit, remittentur ei."* Sacra haec unctio, «Mb qua lacobns loquitur, iuxta eiusde.m aposjgoli verba., per sacerdotem fit, praescripta forma super infertnum- deprecantem, atque oleo ab epiacopo aolemni benedictione consecrato·. Vnctio ista vocatur etiam sacramentum exeuntium. Etenim .redemptor hoster clementiAsimus. qui servis suis quovi/tempore voluit de salutaribus remediis adversuF omnia omnium hostiuiq tela' esse prospectum. quemadmodum auxilia maxima in sacramentis aliis praeparavit, quibus christiani conservare se integros, dum viverent, ab omni grfcviore spiritus incommodo possint: ita extremae unctionis sacramento finem vitae tamquam firmissimo quodam praesidio munivit" Cuius effectus est, ut .delicta. ai quae sint adhuc expianda, ac peccati reliquias abstergat, et aegroti animam alleviet et confirmet, magnam in eo divinae misericordiae fiduciam excitando, qua infirmus sublevatus et morbi incommoda ac labores levius fert, et tentationibus daemonis, calcaneo insidiantis, facilius resistit, et sanitatem ebrporis interdum, ubi saluti animae eapediorit, condequitur"

Cum ii^ tantum qui morbo laborant- curatione indigeant, administrari ' non debet extrema unctio nisi iis 'qui adeo periculose aegrotare videntur, ut ne supremus illis vitae dies instet metuendum sit, prouti etiam iis qui senio confecti in dies mori videntur; numquam vero iis qui gravi morbo affecti non eunt, tametsi vitae periculum adeant Praetetxu qui rationis usu carent, quemadmodum nulla admittere potuerunt peccata quorum reliquiis aa-

' Ses XXV, deer, de indulgent.
Clrm. VI apod Rsynald. ad sana· IMS,. 11, leutat etiam in corp, faris eaa. Kxtrav. tvau, lib. V. tit. S, n. S).
tlaXni. d.
l oi. 1,24,
PU VI oMMt. *Auctorem /Usi,* prop. <0-1.

1 Mare, VI, IS.
1 lac. V, 14-5.
Conc. Trid., sees XIV, de extr. uet., cap. 1.
Conc. Trid., eesa XIV, de extranei, in prologo.
Ibid. cap. L
' Bened. XIV, *De syn. Haec.,* lib. VIII, capi S.

aandis extrema unctione opu» sit, ita ad hoc-eacra- a mentumvsuscipiendum Àpti non eunt. Pueris tamen infirmis. quandoqumque censentur captes sacra ,menti Ipoepitentiae, extrema etiam unctio, quae eat illius complementum, ministranda eet. .licet noqdum .hd euchariatiaifi admissi fuerint.' Vngendi quoque sacrq oleo adulti,'.qui ameptes facti sunt' vel delirant, si aliquando usum rationi· habuerunt.

Cum extremae unctionis administratio inuderis parochialis sit qt cuilibet sacerdoti prohibita, nisi licentianï ordinarii vel parochi obtinuerit, ad parochum spectat, quantum fieri potest, paterna sollicitudine curare, yt nemo unu» ox iis. qui 'ad/ sacram uiiHi4nem recipiendam ixiAnei sunt, ab hac vita, migraturum sit-sine huiqs spAramenr^ praesidio. Cum vqro censtet. ad ubentytem eiusdem saçramenti gratiam percipiendam, plurimum valere si ăegrotus. cum irï éo adhuç.·integra mons >t ratio riggj, fidemque et religiosa^ animi voluntatem B afferrapotest..sacro oleo liniatur: parocho animadvertendum erit .sedulo, ne ipsius socordia fiat, ut licet infirmum nojerit^ vita periclitari, eiusdem tamen unctiqnem ad illud tempus retardet, in quo. amni tam salutis humanae spe amissa, «sensibus care're inciperet.

Bed et parochiani, ipsi saepe monendi sunt, atque edocendi, quantopere illos pietas in famihares et domesticorum cura obliget, ut mature inducant presbyterum ad eum qui morbo laborat, quo fiat ut consolatione quae e coelo est feficiatùr. et sensibus adhuc integris spirituali medicina ro&kftri possit. Etenim nimis saeva cotymiseratio est. ex humanis solum rationibus, quae pacem dare non possunt, infirmi consolationem exquirere, extremam luctam, quae ei impendet, tunc stilum aperire, cum amplius occultari uequit, atque eum interiiç fraudare illis auxiliis, quae non modo anim prosunt C et cum Dei gratia veram tranquillitatem largiuntur, sed ad corporis etiami vires reficiendas apta sunt.

In sacramenti extremae unctionis administratione ecclesiastica praxis praemittendi pariter sacramentalem infirmi confessionem et ssmae eucharistiae per modum viatici receptionem, observanda semper erit, nisi forte festinatio vitalis extremae horae immineat et pulset. Moribundus sensibus destitutus. qui. dum sana mente et. integris senribus esset, extremam unctionem petiit, vel verosimillter petiisset, salutari oleo ungendus est, etiamsi solum in articulo mortis absolvi queat: nam de quolibet fideli, ecclesiae communione non destituto, nisi impoenitens sit aut in manifesto peccato mortali decedat, praesumendum est fuisse hoc sacramentum petiturum, cuius proinde bene^cio privandus non est2.

Quamvis sacramentum istud ex iis sit, .quae D iterari possunt, in una tamen eademque aegrotatione. cum aeger in eodem vüae periculo positus est. semel tantum ungendus erit. Quodsi post susceptam hanc unctionem aeger convaluerit, quoties postea in id vitae discrimen inciderit,; toties eiusdem sacramenti subsidium ei poterit adhiberi.

Bacrum oleum infirmoriim in tuto ac honesto loco, et vasculo, ai fieri potest, argenteo, peculiari jnscriptione signato, asservandum eat. Sacculus sericus violacei coloris illud «suo vase inclusum excipiat, quoties ad infirmos deferendum erit: nec, sacramento administrato, relinquatur unquam sive in aedibus infirmi, sive postea in ipsius sacerufetis domum redeuntis conclavi, sed omnino ad locqpo suum Referatur.

1 Bened. XIV, loc. cit, cap. β.
1 Beaod. XIV, loc. cit
1 Cat Rom., da extr. unet, n. 22.

Meminerint- vero' parochi et eorum adjutores' partae quae ipsis incumbunt in aegrotorum assi> stencia tantae gravitati· .ease, ut nisi, illas re>te diligenterque'expleant, atrictiasimara supremo iudici reddere debeant ratianenj. Ex earym namque implemento, animarum salus vêi aeterna peràitio non raro dependet. Caveant itaque ne, sacranie'ntia adnfinisiratis. infirmum, cui forte nequissimus boatis, omnes suae ^versutiae nervo· tanc in-.; tendens l. extremas insidias parat, quasi omnia in tuto sint, relinquant ac deserant, quin immo. ei iugiter praesto sint. ac. orrtni pietatis, officio eucurrant, Dolorem de admissis poc/atib. fiduciam serga .immensam Dei misericordiam in eo excitare, fovere et augere amjA desistant, ut ita,, si cùm ex hac vita decedere divina volutitati disponatur, praeclarae illius vocis fructum ipse percipiat qua scripbuih est *ttBoàti''mortui, <jui tn ; Domino* 2 c

Caput XL

bo \acramonto ordt^ii.

Dominu» noster leeus Chnstûs. sacerdos in /aeternum secundum ordinem Mclchisedech? in sua etiam ecclesia sacerdotium adesse voluit, ae fiagrantmsimo caritatis affectu in «ultima coena eoleninismritê instituit. Etenim corpus «uutn come^enjdurtl et sanguinem bibendum apostolis praeben·. eos'' hoc in ipsius commemorationem faeen iussit. atque adeo potestate auxit faciendi 3quae ipse fecerat Cum vero aeternitatis nobis aditum devicta morte reserasset, eisdem apostolis remittendi et retinendi peccata potestatem contulit. Quae bina-4>otcstas, conficiendi scilicet At offerendi corpus et sanguinem Domini, neç non peccata remittendi ac retinendi humanam rationem et intelligentiam ita excedit, ut sacerdotali dignitati par aliquid «seu simile in terris inveniri nequeat

Haec sacerdotalis dignitas non christianis^quibusvis competit, sed iis solummodo qui peculiari ratione ad illam instituti fqere ac solemni religione consecrati. quae quidem consecratio ordinis sacramentum vel sacra ordinatio appellatur. Cum enim in "hoc ministerio multi sint gradus, perqnos. certa ratione distributos 'et collocatos, ad sacerdotium tenditur, recte et commode ordinis nomen çi impositum es|. Cum praeterea scripturae testimonio apostolica traditione, et patrum unanimi consensu perspicuum ait. per sacram ordinationem, quae verbis et signis exterioribus perficitur, gratiamt conferri, dubitare nemo debet ordinem esse vere et proprie unum ex septem sanctae ecclesiae sacramentis

Soli episcopi, qui sacerdotii habent plenitudinem. ministros ecclesiae ordinandi potestate gaudent, Ipsis tamen diclum est. „Manus cito nemini imposueris/ scilicet, ut inquit sanctus loannee Chrysostomus. rnon post primam'probationem, nec post secundam vel tertiam, sed postquam saepius circumspexeris, et accurate examinaberis. ' Gratia enim fidei omnibus praestatur, gratia autqm clericatus non omnibus, sed dignis, quia in illa causa salutis est, in ista autem dispensatio ministerii. Huic itaque praecepto inhaerentes huiue provinciae episcopi, exquisito delectu summaque circumspectione in r§ tam grati, procedent,^«e sanctuarii

' Cone. Trid., sees. XIV, de extr. unet., in prol.
• Apoc. XIV. 18.
J Cone. Trid., seas. XXIII, αψ. 1 ; et cat. Rom·, de ord., s. 2.
4 H Tim. I. β: I Tim. IV. 14.
• Cone. Trid., sees. XXIII. cap. 3; cf. etian cap. 2.
• I Tim. V, 22.
' *Bom. 16 m I Tim,* [opp., ed. Moutfaac., XI., (M2F).

d «

ianùbs illis aperiant, qui non sunt-de'eo genere unde «salus facienda estip Israël·. V.

'Ad' -notmgjn constitutionis' summi ^ooftificis Innjkentli XII, quae incipit SpeeitAltocrs/ nullus episct^us quempiam ad tonsurum vebad ordines admittet^ 'qui nqn ait prdpritfe Subditus nisi tjua· 'tenus thmissorialibus 'aut formatis' litteris iui ordinaril fbe^V munitus h Quoad. ilhk -vero qua respiciunt ordinandorum aetatem ac institutionem, moressac, doctrinam, " nec ' teropuà <qjio in suscepti ordinis exercitio· versan debent,, bo immunitatem ab irregularitatibus, -singuli e'piscopi decretis concilii Tridentini et constitutionibus apostolicis[3] insistent ac religiosissime morem gerept. Ne autem/qui divino ministerio mancipantur. cum ordinis dedecore quandocujnqui cogantur menÎîeare, cavebunt episcopi ne ad sacros ordines quispiam ^promoveatur, quin ei. iuxta ecclesiasticas sanctities ·, de congruo sustentationis titulo provisum fuerit?

. I't sacri mifiietri Deo et hominibus placeant, pie admoduntanstitutum fuit a patribus, ut de electione oftôym. qui. ad regimen altaris adhibendi sunt, populus etiam consulatur[4]. ^Servantes itaque canonicas praescriptiones, decernimus ac praecipimus. ut. instante ordinationis tempore, nomina eorum qui ad ordines maiores promovendi sunt inter missarum solemnia promulgentur In e^desia parochial·, ad quftm ipse ordinandus vel ratione originis vel ratione domicilii pertinet. Parochi .autem hac ^ccasione monebunt fideles, ut libera voce et cum fiducia, humanae tamen conditionis non immemores. pro Deo et propter.Deum pandant, si <|uid noverint, quod aliquem ex ordinandis removendum ¥ sacris ordinibus suadeat; tum etiam eisdem fidelibmh commendabunt, supplices omnipotenti Deo proces evehere, ut dignos ac apostolico spiritu plenos operarios mittat in messem suam. In re autem tanti ponderis, omnibus qui super scientia, moribus, idoneitate et qualitate promovendorum ex officio interrogati fuerint. praecipimus, ut ex debitae obedientiae iure. unitni sensa ex conscientia aperiant, nec ecclesiae incolumitatem Deique honorem humanae cuilibet conniventiac. assentationi aut obsequio posthabeant.

Dum vero, pro pastorali munere, signa vocationis cuiuslibet postulantis, non sine implorato divini luminis auxilio, ordinarii antistites scrutantur, probent interea et ipsi qui initiari vel ad ordines promoveri desiderant, utrum coelestis vocationis indubia argumenta in seiptis sentiant et experiantur. Memores illius apostolicae sententiae: *„Noc* qmtquem sumit *sibi honorem,* wd çtri nosotur α *Ds& tamquam Aaron/* 1 sedulo cogitent qua innocentia vixerint, quosnam contraxerint virtutum habitus, quo animarum selo teneantur, qua polleant capacitate ad ministeria sacerdotalia obeunda, qua causa quove intento finb ecclesiae ministris aocanseri percupiant. Summum quippe malorum esset, tum ipsi ecclesiae ministro, tum fidelibus administrandis, si quis sanctuario se intruderet dotibus illis carens, quas Deus iis quos elejrit non denegat. Perpendentes autem an divinae vocationis donum habeant, qui divino cultui in ecclesiastico statu addioi optant, non proprio iudicio, quod saepe decipit, seipsos committant, ^ed superioris ac prudentis confessarii iudicio se dirigi sinant. Et ne quis ad tonsuram vel ad ajiquem satrum ordinenChdmittstur,.qsja antea serjo meditatu^ ait trifida gravissima, ouibus mancipatur, praepjtfàtionejnque · diligtntiaaimam praemiserit: mandamus, ut qui clericali militiae adseribi petùnt, et ii. omnes ii» primis qui cum maioribus ordinibus maiores etiam.obligationes, pro toto vitae temporie suscipiunt, per aliquos dies ante ipsam ordinationem, spiritualibus exercitiis vacent, et itr aariqta solitudine, ad exemplum apostolorum, in serossu adventum Spirftps sancti expbctadtium, ab ^omnibus aliis curia et occupationibus Îîberi. precibqp? medicationibus, piorum librorum lectione, jpnteactae \vitae discursione et \cohscieutiae per sacramentalem confessionem plebs expurgatione, ad péaefatum statum sen ordinem se'disposant

Postremo parochorum solertiani impense excitamus ad invigilandum studiose, feriarum tempore, clericis extra seminarium morantibus, ut, si quis forte vitam et mores ad normam clericalis disciplinae non componat, de ea re pit episcopus rationem habere. Sed et aliud etiam est. quod ipsis parochis maxime commendamus, ut nempe oculos attentionemquo convertant ad eo^suae parochiae adoloscentulos. qui i^tcneris annis bonam prae se ferunt spem, egregios fore eventuro^ ecclesiae ministros, quique velut fertiles novellae olivarum in domo Domini inserendae ut fructum reddant in tempore suo, in pietate ac doctrina interim excolantur. Gaudium çritXepiecopis. sin minus mul(<>\ tales saltem hac ratione consequi posse operarios, ut et futiles sint, et Dei opus digne exercere valeant. Qui. si quovis tempore necessarii fuerunt, nostris praesertim diebus tot calamitatibus oppletis, enixis votis expetendi a Deo sunt.

Caput XHa.

De sacramento matrimonii.

Matrimonium, magnum utique foedus, quo nullum inter homines dignitate excjllcntius. firmitate arctius, sanctitate inviolabilius, Deu» ip<v instituit, cum humani generis protoparente coniunxit eisque benedixit[3]. Quam divinam institutionem saltator noster lesuiv Christus apud Matthaeum rommemotana. ut matrimonialis vinculi uhitaicrn ac >odissolubilitatem ab Adhmo iam pronuntiatam restitueret atque confirmaret: *„Itaque,'*| inquit. „i«« non sani *duo,* ssd *una earo. Quod eryo Deus coniuHjrit, homo non séparet.* 1

Quamvis ipso iure naturae indissolubile sit matrimonii vinculum[4], longe tamen praestantius veteribus connubiis est in nova lege matrimonium christianum. Foedus enim ab initio institutum ad propagandum genus humanum, cum ad procreandos veri Dei ac salvatoris nostri adoratores-deatinatum fuit, amplissimis gratiae suae donis Christus locypletavit et ad sacramenti dignitatem evejit, Ea gratia, quam Chriati pnaeio hominibus promeruit, amor naturalia Juter virum et uxorem perfieitur et ad altiorem ordinem elevatur, indiaaolubilia unitas confirmatur, et ooniugea candificantur ad filioa gignendos et eduoandoa,' qui genua eicotum, gena

1 Cone. Trid., seas. XIV, *de^ref.,* cap. 2.

* Cobc. Trid., mi. XXIII. *dsref.,* eap. 4-17; BβBβA XIII, const. *In supremo,* Îfâ septembris ITM ·

* Cone. Trid., sees, XXI, *de te(.,* cap. Y.

' Pont Rom., de ord. preebyt.

* flebr. V, 4.

1 Sacrae ppagragatioai· de Propaganda Ide «vetui eet nt exercitia apiritaalia quae aacrae ordinationi per aliqnot die· synodai -praemitti iabet pro clericii ad aaoroa ordine· promovendis, ad decem dice protrahantur, qnemadmodnm pro Vrbe praeqcriptnm ftiit ah Alexandro VU, conatit. 186. que incipit *ApitMea aoUintudo.* [die 7 angnati armo 1688], et pro Italia per. encjreli^am aacrae coagregationia epiaconpua et regulantua Aie β octobria 1688, iuaeu Inaoc. XI éditam Kpiat. aacrae congregationi· de Propaganda flde oie 19 inlii 1866 ad arebiepiacnpam data.

* Gen. I, «7-8.

* Matth. XIX, 6.

' Syllabi prop. 67.

' Mnct· et populee acquisition)· futun sunt. Quanta fiat maritalia amoris per gratiam nobilitati aanclitaa ac' necessitudo, Paulus apostolus innuit, drcefia: « uFi'n, *diligite morti veetrae, eicut ei Chrietue* «i- 'ecdeeiam, *et eeipeum tradidit* protа,- aemox subiungens: „Sacramentum *hac* mopmim «i,\ *ego autem .dico* i» Qkfislo *et ia eccleeia."*

Cum .tanta sit matrimonii dignjtas .ac sanctitas, nihil saue a christiapo instituto magis «lienum esset, " quam illud indifferenter inin, profane celebrari. ac more etiam gentium, quae Deum ignorafnt a filiis sanctorum contrahi. · Sedulo, itaque monendi ac erudiendi. sunt fideles ciTca catholicam «de hoc magno sat^rameiitq doctrinam eiusque gratia .et signification^, oëc noh de obligiitionibus coniugum christianorym. Quemadmodum enim matrimonii ^sanctitate ignorata vel neglecta, plurimae maximaeque calamitates iu ecclesia et ili civili societate importantur; ita nihil aptius ad familiarum disciplinam reformandam, ebad ecclesiae civilisque reipublicae utilitatem et commoda augenda et multiplicanda, quam, uti par est, perspecta habere verba illa Pauli: *„Honorabilt eotMubium* ia ommb» «t Morus * Praedicator tamen castitatis, ut ait sanctus Ambrosius, non sit conciliator nuptiarum: propterea pastores ceterique sacri ministri non se immisceant negotiandis vel componendis nuptjis suorum parpehianorum; unde oriri quogue nata sunt gravia incommoda, sacro ministerio animarumque bono' nqn parum obfutura. Quos aütem ad celebrandum matrimonium parochi admittunt, antea examinabunt, an rite edocti sint^ de iis, ^hae ad hoc sacramentum digne suscipiendum scienda sunt.

Lege Tridentina praescriptum est, ut „antequam matrimonium contrahatur, ter a proprio contrahentium parocho tribus continuis diebus festivis, in eccjesia inter missarum soleiunia, publice denuntietur inter quos matrimonium sit contrahendum.^ Matrimonium post ultimam proclamationem non diu differatur: si infra duos menses post factas proclamationes non contrahitur, denuntiationes repetantur, nisi aliter episcopo videbtur, Institui debent proclamationes in parochia utriusque sponsi, etiam in er, quam reliquerunt, nisi iam a sex mensibus eam deseruerint. Nisi itaque ab his denuntiationibus, vel ab aliqua earum, episcopus vel eius delegatus dispensaverit, parochi, illis non praehabitis, ad matrimonii celebrationem non procedant. Suo tamen effectu istae denuntiationes carerent, nisi quisque agnoscat grave munus quod habet manifestandi impedimenta ecclesiae, quibus forte, qui matrimonio uniri cupiunt, detinentur. Parochi proinde ad populum verba facientes, huius obligationis memoriam et'observantiam excitabunt. Si qui forte nupturientes sub eodem tecto habitent et a cohabitations separari nolint, procedere ad banna prohibemus^ Quoad eos qui vagantur et inoertgs habent sedes, antequam parochi illos ad matrimonium admittant, diligenti inquisitione facta et re ad ordinarium delata, ab eo id faciendi licentiam expectabunt

Magna parocho opus est prudentia atque solertia, cum, qui matrimonium inire petunt, impedimento. aliquo innodantur, a quo auctoritate ecclesiastica dispensari vellent. Caveat in primis ne ad haec matrimonia inter impeditos ipse afisam praebeat, dispensationem petendi consilium ae spe^n iHam obtinendi nimie facile suggerens. Tura vero, ctom ca.usas canonico petition dispensationis suffragari noverit., diligenter, invigilet, ut in supplici libellq oiunta ïïdeliter eipjananfur 'quae'exponenda aunt, sine quo ip»a obtenir dispensatio vitio inficeretur. Quem in finem apprime perspecta habere satagA quae.probati canOnutn tractatores de Kic dispensationum materia scriptis consignarunt. Jpeis vero parochia opportunas hac super re instnictiones dare, prout ito Dotojino expediri insuerint et pro. ainguUrum, dioecesium conditione, episcopi non omittent. Qui h r exercendi^pcufiatibue rtbi ab apostoliea jode concessis ad 'diapensationcR/.indulgeudas.a quibusdam impedimentis nihil solemnius habo[bu]nt. quam ut neque nimia, facilitate ecclesiastica disciplina relaxetur, neque nimio rigdre saluti animarum officiatur, in iis'casibus, in quibus sancta mater eccjesia misericordiam adhibendam esse suadet. 1(. quibus dispensatio exéquenda ab apostoliea sedo vel ^Lb ordinario connusse fuit, sedulo intendent demandato muneri rite explendo, memore» quod ab accurata dispensationis exeeutioiie ipsius matrimonii validitas non raro dependent.

Ipse matrimonii contractus coram parocho proprio et duobus vel tribus testibus, iuxta formam Tridentinam ineundus est. sub poena nullitatisl. Quemadmodum vero ea forma servata, quae a concilio Tridentino praescribitur, validas est contractus,' ita, nonnisi in eo casu verum habeUir sacrampntum, quod inter christianos a valido con? tractu nunquam separatur i Nihilominus, oblegum neceçpttatem et ad plura damna vitanda, quaê hominum malitia quandoque evenire possent. caveant parochi ne eorum matrimonio intersint, qui antet coram civili magistratu civilis connubii actum non emiserint. J8i quis autem, postquam civile connubium cohtraxit. matrimonium coram eccleeia celebrare renueret, non omittant animarum curatores illum admonere de gravissimo concubinatus crimine, in quo manet, quamdiu legi ecclesiaèt a qua unice sacramentalia vinculi validitas regitur non satisfecerit.

Cum ad diversam paroeciam sponsi pertinent, etsi matrimonium celebretur valide, sive coram parocho vtfÇ^sive corsim parocho mulieris, volumus tamen servantium esae usum commendabilem huius provinciae, matrimonium contrahendi coram parocho sponsae; a quo proinde assensus obtinendus erit, si coram parocho sponsi iniri velit. Ceterum parochus proprius potest etiam facultatem concedere matrimonium celebrandi coram alio quo-, piam sacerdote; qua tamen in re licentia praesumpta non sufficit, sed ea esse debet expressa

Ut sponsi rite parati ac dispositi sacramenti gratiam in matrimonio suscipiant, peccatorum suprum confessionem praemittent; quae tempestive facta, id est. si fieri potest, octo diebus saltem ante matrimonium, detegendis^ quoquo impedimentis est utilissima. Perspicuum vero est, electionem confessorii in ordine ad confessionem antenuptialem omnino liberam esse relinquendam. Maxime autem optandum esset, ut, quantum fieri potest, matrimonii celebratio lorum habeat ante vel^post missam çro sponso et sponsa oblatam, in qua etiam eucharistico cibo ipsi reficerentu^ iuxta antiquam ecclesiae disciplinam et laudabilem praxim.

1 Kph. v, «, ai
• Tob. Vin, A
• Hebr. XIII, 4.
* Sesa XXIV, de Tel matrta., cap. 1.
* Co m. TridL, oses. XIV, de rst aatri»^ cap. 7.

' Coae. Trid, loc. eiu, cap. I; cf. Syllabi prop. 71.
* Syllabi prop. 06 et 78.
* Syllabi prop. 98.
4 S. oongr. coaciMi quae dt. apud Faga., *Ik dand. den&p*·at, cap. Çuod asta, vtf; cf. etian syn. П BuuxkL, uL X, eap. «t

Cetera· crisbraadi matrimonii ritum eaa ob-servandum praeMribimua, quem Bonsai ritualia ooms exhibet, alii· quibnaeamq·· abrogati·, si qui forte ia quibusdam loci» adhibiti favsaiaatar.

Nuptiis celebratis, parochi quoque est prudeater ·<· discrete agvre, at meads ia omnibus ae Dee grata sfat oonsortia, ad quoram oners aastiaaada oopia divisae gratiaé praeeto fait, atqno vir et axer mataa beeevolmitia et caritate se assiduo proeequente·, atque ab ornai fainria, acerbitate, tristitia exhorrentes, saactam societatem, qaam iniverant, conservent. Dominus praecipit, prout acribit apostolus, ,nuerem e sire aea disosdsre.' 'foods» dwcMwrft, moter» ineptam, *eut viru* suo reconolfari, *rt vir ueen»* itea Mµ µ IM." 1 Itaque si' qui eaaeat coniuges propria auctoritate separati, illos serio monere M redarguere parochus debet, et a participatione etiam sacramentorum arcere, nisi aut mutuo reconcilientur, aut separationis sententiam ab eecleeia obtineant. Etqnim causa ista, »icut et causae omnes quae ad matrimoniale vinculum referuntur nonnisi auctoritate ecclesiasnea indicari potest ae debet. Ecclesia, ob gratissimas ration»» separationem istam a thoro et habitatione quandoque permittit; at toon raro prudens paroChus suis studiis impense opportuneque adhibitis. Uistem sententiae huius necessitatem impedire potest, coniuges ipsos/aptis idoneisque commonitionibus mutuo amori restituens. Non cesset autem parochus, aive dum has muneris sui partes explet, sive omni alia opportuniore occasione. inviiseolubilitaqem explanare et inculcare union)· illius, quam Paulus cum ipso sanctissimo vinculo, quo Christus suae ecclesiae coniungitur, comparare 'non dubitavit. Etenim matrimoniale vinculum nulla «lia re nisi morte disrumpi apostolus etiam toainnfa cum ait: „Mµ lµ τ *alligata ttt Irgi guaute Ittrtport vir* rius *vivit: guodvi dorruicrit nr inu. libvmta vit: cui vult uui^t,* tantam m Dossmo.*

Oqjiut XIII.

Dr atatriruouiir urietir.

Matrimonium ex ipsa sua institutione postulat, ut. qui hoe vinculo iunguntur. non solum coniugii nexu, sed etiam religionis sensu una caro, unum cor et una quasi anima sint, quo et mutiiqe sibi aedificationi esse, et filios in Dei timore educare cotnmuni studio valfaut. Quoniajm vero ibi congruere nequit caritas ubi discrepat fide·4, nihil discordat piagis a vinculi nuptialia indole, quam ut fideles cum alienis a fide connubium incant. Itaque eecleeia catholica mixtas eiusmodi nuptias semper detestata eat, ac ut maxime perniciosaa prohibuit et improbavit. Illam vero nunquam destitiase filios suos ·evertere ac deterrere ab iisdem nuptiis 'tangendis^ perantiqui conciliorum canon·· et repetitae Romanorum pontificum sanctiones plane demonstrant

Sanctae huius severitatis rigor maximis gravissimisque innititur rationibus. Nam, praeter flagitiosam in divinis communionem, quem «oaiugia ista prae se ferunt, damna non minima nx sia impendeat aaimanue saluti, teas ob porioulum amittendi idem, vel proruas in ea<fngoeeendi. cai obiidtar pan catholica, tum ob pravam factitationem sobolia, quae, nisi vel ex proposito fa errore educetur, diversis tamen parentum conatibas et «templis hac illuc faetata, non raro fa tristissimo indifferentia· religiosae discrimine versetur oportet.

8ancta mater ecclesia in peculiaribus casibus de canonum severitate aliquid qnandoque remittit, ab infpedimento isto ,mixtae religionis dispensationem concedens; at gravibus dumtaxat de causis aegre admodum id facit, ac nonnisi sub expressa conditione de praemittendis necessariis opportunisque cautionibus, quibus scilicet, tum primum coniugi catholico religionis exercitium praestemur salvum, ac non modo omne periculum ab eo hac 'ratione amoveatur, verum etiam teneri se sciat ad acstholicum pro viribus ab errore retrahendum: tum vero prolis universae educatio in sanctitate catholicae religionis in tuto collocetur. Neque certe aliter relaxare posaet eccleaia sanctissimum cpnonum interdictum, nisi iis. quantum fieri potest, remotis, ob quae coniugia ista coram ipsa lege naturali sc divina tantopere improbantur. 8i vero illas ipsas dispensationes, quas indulget. cum requisitis omnibus conditionibus siatisfactum fuerit, non sine tristitia ecclesia concedit: maximus profecto, est amantissimae matri.· dolor, si quis catholicus divina^ ipsas lege· infringens, mixtas nuptias temere contrahere, seque et prolem futuram maximis periculis committere, gravissima plane culpa non reformidaret.

In tanti momenti negotio omni ope ac studio agendum est animarum pastoribus. „ut cdtholicos utriusque sexus ab huiusmodi nuptiis in propriarum animarum perniciem ineundis, quantum possint, absterreant, easdemque nuptiae omni nudiori modo intervertere atque efficaciter impedire satagant." 1 Itaque parochi, tam publicis quam privatis sermonibus, omni tamen cum discretione, caritate et mansuetudine, doctrinam ecclesiae de mixti» counubiis opportune proponant, ne unquam fiat, ut ob ipsorum nojHigentiam. illa a fidelibus respiciuntur ac si nibrt haberent deformitati», cum praesertim eorundem numerum adeo in dies excrescere dolcamus. Quos de talibus nuptiis contrahendis cogitare noverint, moneant atque adhofteutur »«dulo. no id exequantur. Neque facile irrita erunt ipsorum parochorum monita adhortationesijue. si alte defixum maneat in fidelium cordibus, verum Dei cultum unice in catholica religione reperiri. ae fidem unitatemque catholicam servandam omnino eaae et custodiendam, tamquam unicam salutis viam. Absit ut dissentientes a nebis in fide caritate non prosequamur: sed edocendi sunt fideles hanc ipsam caritatem, quae ex sese universalia est, limites habere a Deo praefixos, qui praetëhiri nequeunt, quin ipsa caritas in vitium, degeneret.

Rogat veri» in Domino haec synodus, obsecret atque obtestatur parente· catholicos, ut pro cura ipsis commissa de aeterna liberorum salute, totis viribus studeant prolem suam a promiscuis contagiis avocare. Mature inserant filiorum cordibus quae de cathiblicao fidei pretio, deque dura adhibenda ad illam a periculi· praeservandam quisque fidelis agnoscere debet. Verum ipsorum officium praeterea est, omni aptiori medio malum ipsum praecavere, atque in id fa primis vigili oculo intendere, ne filii, ac potissimum filiae, occasioni exponantur, aive demi sive extra domum, (t semet)

• I Cor. vn. 10-1.
• Syllabi prop. 74.
• 1 *for.* Vn. ».
• S. Xmbro·.. *Dt Mrakuu,* lib. I. cap. S, a. 84, [opp, ad. Mires. I. 4SI A).
• 1'ouc.vbatosd. feaa. 14. Maast, Owvrih, VU, »87A] et litu Beusd. XIV JfafM» «W*M, disi » Isaü 1748, atqu» rissdna •aderat». diei 4 auviabri· 1741, sac M» Ut». Pii VHI •d arobiaplax Colo·, st epise. saftsgaoMS, dta 84 aartti 18U0 ete.

.· Dedar, sapradt Banal XIV.

' JL

era ib fraihariu Terooxdi, era qaibu natri- noaio alHjaaado eopalari aafaa eat. y

Si i»· ia pecaBari èaM, jraribu· aoeedaati- baa ratioaibaa, diapeaaatio ab apoatoliea aede þetead vidaatar, ad aptacopa· mittaadaai eric iaatraneatam eautiona· praeatitaraa.eubMriptioae ■ponaoram, daorra taatira ae ipaiua parocbi, nee noa paroebiae eigillo ooelraaatae.

Cam vero, ooaditionibae aeeeaaariia a aponaia aditnpletia, diapeaaatio ex gravi causa eofoeditar, meminerint parocbi sanctae aedia diepout: jnem ease, ut, ad eonaerraadam in fidelium animis me- mdriam turn canonam, qui iatiuamodi mixta matri- monia detestantur, tum constantissimi illius studii, quo sancta mater ecclesia filios suos ab eisdem avertit, coniugium ipsum extra ecclesiam, absque benedictioni eaoeifiotali ulloque alio ecclesiastico ritu celebretur

At si nonnunquam contigerit, quod Deus aver- tat. 'perversum suscipi consilium matrimonium ineundi non petita seu non impetrata legitima dispensatione super mixtae religionis impedimento, vel debitis exutionibus seu earum aliqua praeter- missa, nec ulla ratione effici possit, ut pars Mtholica a tanto scelere recedat ; tunc quidem sacri pastoris officium erit, a matrimonio vel sola sua praesentia honestando, et ab alio quovis ȃct quo illud appro- bare videatur, prorsus abstinere'.

Ex percelebri declaratione Benedicti XIV circa matrimonia contracta ab haereticis nostris in qui- busdam tractibus huius regionis non servata forma a concilio Tridentino ; praescripta, uotum eat, mixtum ëtiam matrimonium, ea forma non ser- vata. initum. „alio non concurrente canonico im- pedimento. validum habendum esse, et neutrum ex coniugibus. donec alter eorum supervixerit, ullatenus posse, sub obtentu dictae formae non servatae, novum matrimonium inire.“ Addit vero praefata summi pontificis declaratio. rid debere sibi potissimum in animum inducere coniugptn catholicum sive virum sive feminam, ut pro gra- vissimo scelere quod admisit, ppenitentiam agat, ac veniam a Deo precetur. conetufquo pro viribus alterum coniugem a vera fide deerrantrm ad gre- mium catholicae ecclesiae pertrahere, eiueque animam lucrari, quod porro ad ijeniam de patrato crimlpe impetrandam opportunissimum foret.ı

De poenitentia ista obtinenda, de qua summus pontifex loquitûr. ot ad quam ipsa matrimonii adeo illicite celebrati validitas faciliorem aperit aditum, desperare nunquam debet animarum curator. Nutypf quin immo studiis ipse parcat, ut sua dili- gentia. prudentia ac solertia errantem ovem in ovile reducere queat. Catholicos, qui dictas nuptias temere iniverunt, ac praesertim catholicas mulieres. opportuno tempore admoneat in caritate Dei et patientia Christi, ut ad poenitentiam illam exciten- tur. suisque satisfaciant obligationibus, oi praeser- tim. qua erga suos filios semper tenebuntur, ad catholicam videlicet illorum omnium educationem pro viribus curandam '. Quousque catholici huius- modi de culpa non doleant. et se vere paratos non exhibeant ad ea praestanda quae eocleaia. dum mixta matrimonia permittit, nunquam non requirit, procul dubio absolutionis prorsus incapace- ipsi sunt. Si tamen in cor suum aliquando redeant, ac sincera reatus sui detestatione, quantum in se est. malum, cuius causk extrierunt, reparare polii- casatur, ebeolatio eis deneganda non eet Nam sancta mater eocleaia eaae asiaerieordiae viscera vere poenitentibas nanqnam praecladit ministra eat enim illius, qui venit quaerere et aglvum facere qaod perierat

1 Instructio sedis apostolicae sd omnes ordinarios, qaae in- cipit Ufa aeMtissimus, die 15 norembria 1868.

• Litt Pii Vili ad archisp. Colem, et episc. saffraganeoa. dieà S& martii 1880.

1 Litt. Pii Vin mp. at

Caput XIV.

Di

A sponsalibus dandeetiuie iueaudb graviter dehortandi eant fidde· per parocho· et confeeeano·. Etenim futuri matrimonii protniasio, licet absque testibus facta et abaque scriptura, nisi alia obsint, valida sane eet. aed multa sunt mala et magna animarum pericula, quae ex sponsalibus clanculo initis oriri noscuntur ? In iis namque usuvenit. ut matura, quae requiritur, deliberatio facile absit, cum neque parentum, neque aliorum quos con- sulere maxime oportet, consensus vel consilium accesserit. Infrequens porro non eat, ut. qui Deum iudicem non timent, occultis hisce matrimonii pollicitationibus, quae coram humano iudice pro- bari nequeunt, ad decipiendas ac seducendas ado- Uscontulaa nefarie abutantur.

Cum vero, ne gravissima sponsalium obligatio leviter suscipiatur, occulte illa contrahi improbamus, non ideo tamen requirimus neque volumus spon- salia solemnia coram parocho et testibus injta matrimonio praemitti, abrogato, ubi existât, usu sponsalia eiusmodi contrahendi.

Si in omni alia re. in nectendo praesertim matrimonii vinculo filii-familiae obediant oportet praecepto ilft : *Honora patrem twwm et* matrem htam.“ Qui proinde, parentibus insciis vel iustis de causis diaaentientibus. de futuris nuptiis sibi duceret paciscendum, malos suo matrimonio pararet effectus. Difficile enim bono peraguntur exitu, quae sunt malo iqcboata principio; et quae absque terrestris patris apprecatione fiunt, patrie etiam coelestis benedictione destituuntur. Itaque parochi filios familjas ac puellas ñuptis cupientes βoη omittant monere, parentum consepsnm exquirendum in primis ab ipsis esse. Parentes vero .etiam monendi erunt, ut filiorum vota iuxta vias et prae- cepth Domini secundent, neque ex causa alterius maioris lucri aut propositi praeconcepti, iis se opponadt. Si quando tamen perseveranter ipsi renuant nuptiis a filiis expvtitriassentire, curabunt parochi ut de re tota ordinario referatur.

Si quis vepo matrimonio obstet, eo quod con- tendat alterutram partem contrahentium sibi ob promissionem vel alio modo obstrictam esse, pa- rochus rem indagare, et si veram esse repererit. componere satagat. Sed ri opponens reluctari pergat: ad ordinarium recurratur.

Non omittant pastores diligenter inquirere super requisitis Omnibus notatis in rituali Romano'. ac opportune etiam hortari sponsos, ut se frequenter muniant sacramentorum et orationis auxilio, quo fiat ut procul ab ipsis absint profana desideria, procul mundani affectus et sordes, sed, prout pu- dicos fideles decet, in sanctitate vitae ac in gratiae plenitudine sacramentel) foederi obfirmando se disponant.

Ac certe in eo primum reponenda cura atque •••idua sollicitudo, ut nimia illa spobsorum con- suetudo et familiaritas, quae tot malorum origo est, tot scandala ac peccata parere solet, tot in perpetuum infausta reddidit matrimonia, prorsus recidatur et inter honestos catholicos abrogetu^. Huic itgque rei invigilabunt parochi studiosissime.

1 BeMd. XIV. ꟿ «d. «8. / .

* De ua»r.. is initio.

neque soaitionibu· naqae redargutieaibu· par-A tanto 1. Ipeia rare praeeipit haae ayoodua, at Vi abusa· hue illae invalueraat, ri farto ia propria parochi repariantor, epiaoopo qnamprimum ianoteacore faeiaat, at omni efloariori audio da Ha exatirpandia provider poeeit. Non eaaaeat auàam ipai animantia cnratorea pareatum atlMa vigilanti· nimium quandoque in re gratinais inertem, excitare atque excutere, ne prolee, ia invent praesertim annia oonatitnta, ianamacia Dai gratiam amittendi perionlia maximiaqne datant·, qua ob cOrrapto· hominum morae timeri poaaunt, illorum culpa exponatur, quibua eiuadem aeternae aalati· cura in primi· incumbit. Equidem, ai de filiorum bono vere solliciti aunt parento·, nomo malina quam 'ipai abducere eoadem poaaunt ab omni periculosa' familiaritate, quae inter-aponae ante matrimonii celebrationem eat devitanda, et prae eoruadeni oculi· yponore, non hanc eme 'viam qua fausta· B nuptiaa sibi auapicentur, ant qua benedictionem in filii· conaequantur '.

TITULI'S V.
D cultu divino.

Caput I.
A» ailttu MMMitaU K decor

Quamvis infinitae illi gloriae, qua Deua circumdatu· eat in aua eaaentia, nulla obvenire poaait accessio ex laudibu· creaturarum: de auis enim boni· dat omnibua affluenter et bonorum nostrorum ipae non eget nihilominua rerum omnium Domina·, qui gloriam suam alteri non daturum obteetatua eat nequit non velle ut quo· ad ani imaginem liberrima benignitate creavit, aummum quem poaaunt creatori honorem deferant, atque, ut par eat, exhibeant. Cultu·, quem homo Deo praeatare ob•tringitur. ut humanae ipaiua naturae conformia C •it. non intimi· aolum animi aenaibua contineri, •ed et externi· acdbua manifeetari debet. Animam et corpua Deo aceepit; anima et corpore beati- . tudinia reddendo· eat particepa: anima etiam et corpore auam Deo gratitudinem pandat, aibique saluti» merita comparet neceaae eat. Sed et ut huic debito Deum colendi interno externoqne cultu plene, satisfaciat, non quavis ratione adimplere illud debet, aed ea proraua quam poatulat aociali· statu·, ad quem naturaliter creatu» eat factuaque, palam «cilicet. iunctisque cum alii» hominibus viribus. quia qui fecit hominem raligioaum, religioaam etiam eaae voluit «ocietatem.

Nec in atatu naturae, nec poat latam legem, religio unquam fuit aine culta communi et pablioo: neque enim vel concipi, eo cultu oareaa, religio ipaa poaaet. Verum, qi in religione per Chriatum inatituta conaiatamua, venit Chtiatua ia mundum, ut suam eccleaiam aedificaret, hoc eat, ut filio Dei, qui erant diaperai, congregaret in unum venit ut non ainguloa modo homine·, aed societatem ipaam reetauraret, iuxta illud: *.dod M fefUet Aasrsditatvm t$* «t paaaaswamm toes Ursanaa t»rra».'" Non itaque cultam ^Ngioaum publicum solvere venit, sed perfioerd et adimplere in spiritu et veritate Atque hinc eccleaia catholica, divino apiritu edocta, iade * suis exordii· hniuemedt cultum promovit maximeque fovit, ia ontocumbia etiam, cum aliter non poaaet, filio» auoa'adunans, A qui Daw ia eommuai adereadi taato ardor· raooeaei erant, ut no' sorti· quidem pieulia a •acria ooavaotibu frequentandi deterrerastur.

Apprimo aordi aaao debet animaram carutoribua, ea praeeertim qua vivis·» aetate, culta· rdigioni pubNri eoramque omnium, qaae illam eomitaatur •inaqua aploadorom conatituant, neeaaaitatom et utilitates identidem inealear Non deraut enim qui, porvarai· imbuti dootriaia, ab omni aneri cultu· pompa abetinoadam aaae, ooUgragationeaq·· Idaliam Dei adorandi gratia convocata·, tanquam superstitio··· reiideuda· emerere audent, adeo ut templo ipei atque altari bellam indixiaae videantur. Nec verentur homine· iati, Dei opna pervertere cupiente·, temera docere aa&am religionem individua aolummodo ad aummum reepioere, emovendam vero eeee a poblica ot aociali vivendi ratione, eo quod aocieta» nopniei de huiu· vitae bono aollicita eeae debeat: ac ai videlicet prima hominum obligatio non eaeet, aio transeundi per bona temporalia ut non amittant aeterna, vel eultu» religioaua a eoncordi hominum aocietate Deo exhibitus non prinoepa eaaet conditio felicitatem ipaam temporalem rite auapieandi. Ho» quidem errore· quam longiaaime · grege noatro abfutnroa non dubitamua: at quoniam in tanti ponderi· re, nunquam nimia ease poteat diligenti· in id adhibita, ut mali germini· (emeo removeatur: nullo uti omittant parochi opportuno' medio, quo aanotae eodeaiae fide· ac praxia a populo venerationi habeatur aerveturqne intemerate, et fidelium atudium Deum publice .et in communi aduuatione colendi in auguatiaaimia religioni· noatrae myateriia, et temper ardeniiaaimum ait et in die· augeatur.

Quae laude· grateaqne a collecta fidelium multitudine Deo pervolvuntur, plurimum, valent ad pietatia religioniaqne aenaua alendo· et confirmando·: alter enim alteram auo exemplo excitat ad aemuland chariamat meliora et ad glorificandum Patrem qui in coeli» eat. At aua dignitate ac decore cultae ipae publicus fulgeat oportet. Re enim magna eat, benedicere Deo coeli et coram omnibua viventibua confiteri, qui fecit nobiacum misericordiam auam Hinc Chriati eccleai de •acri ani cultu· maieatate ac aplendore aollicita •etoper fuit vehementiaaim nihilque magia · ani miniatria flagitat quam ut eximia, quae exercenda acceperant ministeria. omni exteriore obaequio ac reverentiae attestatione pertractent, divinaque officia ita peragant, prouti aacratiuimi ritu· ac caeremoniae ab qpostolica traditione et ab avita diaciplina acceptae consentaneum eaae ostandunt. Inter praecipua ipaorum munera habeant provinciae huiu· aacerdotea, hunc cultu· catholici splendorem oonaervare, aug et promovere, conatanter memore· qnod uaiveraa eodeaiae liturgi altiaeimo fini inserviat, ad obtoatandam nempe nostram Deo •ubiectionem, gratitudinem, amorem; ad id quod credimus public profitendum; ad mentam per visibilia aigna ad iaviaibilinm rerum meditationem •attollendam davotionisqua igne inflammandam; ad aretiua ecoleriae membra inter e iungenda unitatemquo catholicas ob' omninm oculo· poMndam; ad manifaataadam daniqne religionem a Chriato'domine inatitutam, quae, aienti aola fidei veritate oonniatit, ita etiam aola veri cultu· deoore ac maieatate aplendeaeit

Caput II.
D aacreMaicto mime· Mcrificie.

Decore ao maieatate aplqndeacit catholicae religioni· oultun; quia aa&um m diviniaaimum ipaa

1 Ccac. Trid., sa* XXIV. da rat aaatr., cap 1.
• Tob. VI, n.
• lac. I, 5; PaXV. U.
• U XUI, 8.
• Io m. XI, U.
• PaU, A
' Ifotth. V, 17; Iws. IV, M.

1 TAXII, ·.

possidet sacrificium. Hhnil born *tt* saw šet, inquit Christas Samaritan» ålloquene ngnaads mH erfwtsfw MlMvhMf ΛHβ tn tpiHta *A* mH· Mt." Vanit namqua bora, at per Christum vsait, quando figuris saooeasit veritas, Mtqat agnua apparuit ocrisua fib origin· mandi. Praedictam iam fnerat apad Malaohiam sAh ortu solia usque ad oocasum magnun eat nomen mourn in gentibus, at ia omni loco saieriflcatnr at offertur nomini meo oblatio manda, quia magnam oat nomen meam in gentibus, dieit Domina» ðxereitaum. Hoc varo sacrificium, de quo propbeta loqnitnr, quodque veteria testamenti sacrificia omnia praefigurarent, Dominas salvator noster ecclesiae suae reliquit, tanto praestantius et perfectius hostiis legalibus, quanto excellentior Deoque acoeptabilior est victima, quae in eo immolatur.

Etenim ,in divino hoc sacrificio, quod in mima peragitur, idem ille Christus continetur et incruente immolatur, qui in ara crucis semel seipsum cruente obtulit. ... Una eademque eat hostia, idem nunc offerens sacerdotum ministerio, qui seipsum tunc in eruce obtulit, sola offerendil ratione åfversa Incruentum porro istud, aequemc illud cruentum, quod ad finem usque saeculi quotidie instauratur in unaquaque missa, latreutioum et eucharistionm, propitiatorium et impetraterium sacrificium est: et quidem coli Deo offertur, licet in honorem et memoriam sanctorum missa celebretur: non solum vero pro vivis, sed et pro defunetia in Christo nondum ad plenum purgetis offerri potest, ac pro certis etiam personis vel ordinibus, qui specialem eius fructum þercipiant

Verum, cum nullum aliud opus adeo sanctum ac divinum a Christi fidelibus tractari possit, cumque msledictu» in sacris litteris ⁴ vocetur qui facit opus Dei negligenter: satis apparet quanta eure adhibenda sit, ut sacrosanctum missae sacrificium omni religionis cultu et veoeratione ĉelebretur Quare „sancta mater ecclesia, tanto divini sui sponsi ditata thesauro, nunquam destitit. omnem cnram. operam diligentiamque in id cqn^rre, ut tam tremendum mysterium a sacerdotibus, quanta maxima fieri posset int^iore cordis munditia ao puritate perageretur, debitoque sacrarum caeremoniarum ae rituum apparatu cuttuque celebraretur, ut ipsius mysterii magnitudo et maiestaa val externa quoque specie magi» eluceat, et fideles ad rerum divinarum, quae in tam admirabili ac venerando sacrificio occultae continentur, contemplationem ĉxcitentur Ut ecclMiasticarum legpm sanotionea, in re tam gravi, rellgiouMien· serventur, a sacerdotibus omnibus et in primi ab ecclesiarum rectoribus provincialis haec sywdn» postulat ao flagitat

Non licet ex lenonum praescripto, sacrum facere nisi, in ecclesntaonsecratione veQaltem benedictione Deo dicatis, ac in publicis^-tantum oratoriis, quae prius visitaverit episcopalis auctoritas ⁸ In sacellis privatis, nonnisi obtento apostolioo indultu missa celebrari poterit ⁹ Altare consecratum esse debet, docens eius ornatus, et crux cqm crucifixi imagine in medio eius ita posita, ut facile a sacerdote celebrante videri possit. Quoad nnmerum candelarum rabricaa exacte serventur. Candolao sint cereas, non aatea» sebaceos vel ex alia materia ĉoafseteo Maxima exquiritur mundities ia mappis ooterisqae altaria oraameatis, praecipuo voro in corporalibus, pallia ac pnrifioatoriia, qaae in sacrificii actione propius inserviunt· Goeaipti nsaa ia sacris lftteamiaibaa eanficiendis plane excludatur, ot queo a seen rituum oengrogadioae ad rem decreta sunt ⁷ apprime serventur. Calix, vel saltem eius cuppa, ot pateas ex argento sint; semper autem calici· interna facies, pronti et superficies patenas, quae sacras speeiee tangit, recenti auri inductione renideat.

Sacrae etiam sacerdoti» celebranti· vastas nonnisi nitorem prae se ferant: illa autem adhibeatur et servetur sacraram vestium forma, quae in ecclesia Romana aliisque latini ritus per orbem ecclesiis ia usn est: nihil quippe in his, absque sedis apostolicae venia, innovare licet, uti pluries summi pontifices in suis edocuere constitutionibus, et nuperrime sacra rituum congregatio, in litteris ad looorata ordinarios transmissis, die 91 augusti 1863. approbante ssmo domino nostro Pio IX. declaravit. Quae vestes eam formam-non referunt prohibentur; quae lacerae sunt, aut scissae, vel reficiantur, vel ai obsoletae sint amoveantur. · Quoad ipsum vero sacri ministri habitum, cnm in omnibus suflri» functionibus veste clericorum propria sacerdos uti debet, tum voro praesertim ut illam habeat dum missam celebrat, tanti sacrificii maiestaa postulet atque exigit. Decernimus Itaque nemini omnino licere absque talari veste sacram peragere.

Omnes autem sacerdotes enixe commonemus, ut in missae celebratione ritus omnes ac caeremonias. ab ecclesia constitutas, ad amussim expleant; tum scilicet in iis attente ac devote dicendis. quae elatiori vel submissiori voce legenda sunt, tum in iis studiose agendis, que facienda praecipiuntur. Ne quid autem per incuriam vel ignorantiam admittatur, quod a sacrae liturgiae praescriptis vel minimum abscedat, meminerint sacerdotes omnes se obligatione teneri saepius legendi diligenterque considerandi, quae, in synopsim redacta, de sacrificii belebrsndi ratione missalis Romani rubrica complectitur.

In missis etiam solemniori ritu celebratis, diebus dominicis et festis, praescriptae caeremoniae eo strictius servandae sunt, quo magia id requiritur, ut solemnitatis augmentum fidelium quoque aedificationi augendae inserviat. Quae in iis a sacerdote canenda esse missale praescribit, integre semper graviterque sacerdos canat: ea vero canat chorus quse ab ipao canenda sunt, neque ulla sacra cantica, brevitatis studio, inabsoluta relinquantur. Quaevis hisce contraria consuetudo tamquam abusus abrogetur.

Curent ecclesiarum rectores, ut qui sacerdoti in ministerio altaris inserviunt, tum in ratione qua hoc munus explent, tum in ecclesiastici· vestibus quibu· induuntur, eam pandant devotionem, modestiam ae reverentiam, quae sacrificii dignitati respondeat. Quos ad hoc officium seligent, adolesoontuli pietate ac morum honestate commendabiles sinti riteque instructi tum de sacris caeremoniis. tum de sanctitate actiosis, ad quam assumuntur et in qua angelos socios habenti Mulierem altari inservire vetitum est: urgente vero necessitate permittitur solum, ut extra presbyterii septa sacerdoti celebranti ŕespondeat

' losq. IV. SS.
* Mat L II.
▪ Com. TridL, seen XXII, d» aacr. misais, eap. S.
* C«ec. TrM., toc. dt et cap. S, ne» son coast Pii VI Auctor·»· *fUû*, prop, daamata 80.
* 1«. XLVnt 10.
* Cose. Trid, sssa XXII, dser. de ob·. st vit in osL ssiassa
* Utt T»L PU IX Aasariroton' *ftitetor* di» 0 maii 88
* Coae. Trit, dear, de sta et viti Ia «L rniaoaa
* Bsasd. XIV, saepsi. M««μ . t 11, [dis - iuaii 1W1J.

* Dser. u rit. esagr.
▪ Dw gea. 4M U asU 181·. .
1 8. rit osagr. ia Vsreaoa., ti· >7 safest! 1888. 4

Ne irrita «aquam fi^autillidta, matari·· defecta aat vit» salatsris sncrifiaii oelebrnti·, eednlo invigilent parochi aliiqee' eodestaram reatorea, at panic ad miaaam nooaaaari·· aaa hoatia, «X tritico sit omaino pare, race··, at praeaeriptM farmam referons; visam catam e vite expreeanm, naUa alieaa materia admixtam, naqne aaidam aat alia quavis ratio·· corruptum. Ab iia taatam iota emant, quorum fidem exploratam habent, nallnaaqae diligeatioria iaqniaitionio stadium adhibere omittant

Trideatiai patron graviaaiaùs omnino vorbia episcopia omnibua probiboadaa mandant1 ,oaiuavis geperis mercedum conditiones, pactà, et quidquid pro misai· novis celebrandis datur, neo aon importunas atque illiberales oieemoayaaram exactiones potius quam postulation··, aliaque huiusmodi, qaae a «imoniac· labo, vol certq - turpi qnaoata aon longo åbeunt 1. Etenim, etei aequam ait, ut qai altari inservit de altari vivat nihilque nisi laudabile reponatur in «su illo, qao fideles, de peculiari sacrificii fructu applicationem petentes, sacram stipem, non quidem in sacrificii pretium, sed unice pro sacerdotia sustentatio··, nitro eidem offerunt; execrabiliua tamen, in re adeo sancta, nihil committi poiaet, quam de ipsi· piis oblationibus, quibas eleemosynae -character ineat mercimonium facere.

Pertinet ad episcopum ordinarium missarum stipendium vel eleemosynam determinare, pro locorum adiunctis*: quare neo parocho, nec fabricae concilio licet »· » missis quidem eum cantu, stipendium lege dioeeesaaa definitum,""rei pro peculiari loci consuetudine admissum, inconsulto ordisario augere, vel alia quavis ratione, immutare. Gravissimis aub poenis vetatur, exceptis tamen excipiendi· legitimi· caaibas. alteri sacerdoti mimam celebrandam committere retente parte acceptae eleemosynae, licet para quae traditur modum attingat C lege dioeceais praefinitum.* Quod quidem illicitam quoque eat in eo aaaa, quo partem eleemosynaretinens sacerdoti missam celebranti et consentienti •e maiori· pretii itipeadium occepisse indioaaeet De stipendiis missarum, qaaa celebrant vicarii cohabitante· oum parocho,·cum sedas apostoliea pro aliquibus tractibua peculiaria quaedam statuerit, quisque ordinarius illud negotium iuxta decreta •anctae sedis ordinabit. Illud etiam cavetur, ne •acerdoa maiorem recipiat miasaram celebrandarum numerum, ac ille sit, cui ex efferantium intentio·· intra modicum tempus satisfacere þoealt Exhortatos autem vehementer volumus aaoerdotaa, nt •uscepta stipendia, proiti etiam aaaumptaa obligationis implementum, sedulo atqa· accurate in proprio missarum elencho adnoteat

Ecclesiarum rectoribus et saoerdotibns omnibus interdicitur, ne contra expreaeam vel tacitam offerentis voluntatem, in alia «oolmia ab illa ad quam ipae, piatatis et religioni· atimnlia dactaa, aloemosynam confert, missas celebrare faciant·. Nominarim rero prohibemus mitaaa eelebraadas dare extra uniuscuiusque dioeoada ambitam absqn· ordinarii permissions.

Nulla in posterum suacipiaatar perpetua vel ad longum tempes miasaram onare abaqas diooceaani antistitis approbatio··'. Qnae entem iam •xiatant mimarum fundatione·, iuxta conditioam in ftindationia instrumento positas, religioso ia Uaqnaqae aaalsaia persolvaatar. Exstet vero in oecieaia· sacristie, omnium oenüa perspicua, index eoraadem oaernm tabella, fnadatonsM largitatis ao Motetis parphtanm documentum.* Nae qniaqnasq)praoestmat privata auctoritate missarum n« meram in fundationibus constitutam Imminuere, etm fundi raiieti abaque administratorum vel possessorum culpa detrimeatam snsosperist. piorum namquo onarum reductione· ex eanonieis causis concedere, •d apoetolieam eadem unios pertinet'.

Oum in hac provincia, ob exiguum sacerdotum numerum, evenire posait, at causae a sacria eanonibne probatae requirant, permittendum eqpo eidem preabytero, nt bis eadem dio «aerum peragat: meminerint restores omnes ocoleeiaram, licentiam sacrificii I celebrationem iterandi ab episcopo, vel, ai necessitas urgeat, a decano districtu· ob> tineadam eaae, et sacerdotes, quibu· haec faeditas collate fuerit, temdin ea uti posse qaamdiu deusa [tardaret, nec alina suppetat presbyter qui sacris operari possit. Cum vero licentia iste conceditur, firmum semper manet, pro unica tantum missa stipendiant accipi poase; nullam autem reeipi posse eleemosynam, cum sacerdos ad missam pro populo applieaadam teneatur, niai episcopus, ittsta et gravi causa intercedente, ex aceeptis ab apostolica sede facultatibus dispensandum consuerit.

Superset, ut omne· provinciae huius fidele· ex animo cohortemur et per visoera misericordiae lesu Christi obsecremus atque obtestamur, ut non modo semper prae oculis habeant immensae caritati· pignus, quod nobia dedit salvatof noster, divinum hoe sacrificium eceloaiae relinques·; sed et grati animi aenea in Deum excitent ob tantam beneficium, et fructus coelestium gratiarum, quae ex illo dimanant, alacres percipere satagant. -Equidem, si ecdeaia sollicita semper fuit, ut maxima reverentia hoc sacrificium a sacerdotibus pertractaretur, „pari etiam sollicitudine studioqae pientissima mater nunquam oeseavit suos fideles filios commonere, hortari et inflammare, ut ea qua oportet pietate, veneratione ao devotione ad hoc divinum sacrificium frequentissime conrentrent."* Non itaque solum diebus festis, sed et quotidie, si fieri potest, missae sacrificio intentat, cum nihil aliud sit. quo magis Deu· honoratur, neo ullum efficacius medium haberi possit ad misericordiam consequendam in auxilio opportuno. Etenim in hoc olhnium maximo religionis nostrae mysterio, vivifica illa hostia, qua Deo patri reconciliati sumus, immolatur,- atque ille ipse in altari par sacerdotes offertur, de quo coeleetia tox audita est: „fiiic *ut filitu umu dibchu,* m fee mths tsna *cvufleaii.,'*

Caput IIL

De *mltu* MwctiMÛnae asseharistiee *solrmni*

Cam ia ssiho eucharistiae «aeramento illum •eadem Deam praeaeatem adeaao credamua, quem Pater aeterna· iatroduoeas in orbem terrarum dicit; Et adorent eum omnao aageli aies, quam magi procident·· adoraverant, quem denique in Galilaea ab apoetolis adoratam Maae aeriptara testatur; nulla· dubitandi loces roHnqnitar, quin omnea Christi fideles, pro more in catholica ecdeaia semper recepto, latriae cultum, qni voro Deo debetur,

1 Daer. 4« sta st vit ia ssL mia

* HsesA XIV, Ate. M.

• & ssagr. «ma imsa Çrtaai VHI, tis M taaU 14M; prop, t iatsr Ssssst sh Alsa. VII, M «spt 1M; laasosat XII, ouest Nte [tin * aav. leSTJ.

'. BsooL XIV, «mteQsants dee, » iaafi 1741.

• ftmst Mtpsr laaomat. XП-

* BsasA XIV, ia sit roast ^tsaSa cara.

' Osor. Ute ПП,'11 iaaii tant, «t ssost laasasat XП •ap. dt

' bmr. et roast dt

• Ut vm ia tear, dt; itsm, cap. Qeie emtmp·, da rot Asm. Ia dmasnt

• Dm. a esre>· <· Pn». Ms, 1» Oct WM.

* leqpei. Hi IX AmantimM rsdssqdsriu

adaodsa laraaale· ooeiwtte habitatores aaaqaaa cessant clamaro ia alttesimte Dea, sancti», sanctas," saaotM tta hotaiaea dtateraa, quibuaeum Oo m

obeequfa semaleatar eportet. »Hoo enim nebis ou· eoelitihns oommaap est, ut utrique Christum Deum ot hominem pramentem habeamus; sed, quo

visione perfruuatur, not praeoeataa, ot taaea ab oealorna seasa remotum, aperoroa aysterioraa admirabili intagoaoato ae occultantem, firma et ^ônstanti ide ▾eaeraaUr. *

W Haeo ipsa fides, qaa Doom nostrum in altaria tabernaculo widen, ibique toe expectore profitemur, ut veniam, gratiam, oonataationea oanomqae suae caritatis effusionem finis hominum impertiat, nullatenus fert hominum corda ita tepescere, ut non maximo percupiant coram ipeo Domino, ia B Mcrameato denso exinanito, perquam taepius morari, et, quam freqnentinims poeeaBt, ad illum visitandum concurrere. Solatio nobia tat haud mediocri, quod ex eo capite fidelm nostri arguendi non tint. Sed non pomumus, quin ipsorum pietati magte M magte hanc ia m&am sacramentum devotionem ex aaimo commendemus. Meminerint maiorum nostrorum fidem et incensum eorum eucharistiam adorandi ardorem, in signum protestationis contra insurgentium haereeam blasphemies: meminerint [contra] haereeam ipsarum incursus fidem istam roulis Christi praesentiae in eucharistia, eai martyim Goreomieaseo, sanguino efltao, testimonia· reddiderant, firmam atque immotam in filios trsnsiiae, ao filios esae degeneres qui iuxta illam aoa operentur. Eoa essssnt sacerdotes in public· privatisqno sermoaibua fidelee studiosissima nomtaoaere, ao proprio etiam exoaplo 0 cos excitare, ut ad Christum in amoris sede adorandum etiam atque etiam accedant, ao proces, sincera fide ardentiquc devotione ante ipsum fundentes, aquae haurire possint do fontibus salvatoris.'

▲ d maiorem ciendam animaram pietatem erga uism eucharistia·, opportanamqus praebendam occasionem debitam latrino cultam eidem exhibendi, publico ao oolemaiter hostia ouehartettea proponi coepit ia templis Christi fideliam adorationi. Ex quo ssdto universalis ecclesia} mora, uberrimi sano fructu fervoris et Deo eceeptieeimee devotionis colligi ab omnibns poesunt, «i iuxta eiaodem eodo- ı sise meatam, eo quo par eet splendido apparatu, ac venerationis significatione, asfai oaernmeati sxpoeitio fiet. Id ergo apprime praeripit haec synodus rectoribus oedoriaram, ut nempe oambedm eucharistia exponitur, ita omnia peragantur prouti so- D lemnte ista cultas divini actio requirit, utque la ipsius expoeitionte ritu, in ardentium oeraerum numero, in sacris oantieis ot orationibus, ae domum in benedictione impertienda, ritualis praescriptiones ac sacrae rituum congregationis decreta serventur.

Et quoniam vd ipea afante frequens sacrae hostiae expositio fidelium fervore· ao reverentiam quin promoveat, imminuero haud raro pernet, eeelesiao sanctiones huic etiam incommode praecavendo prospiciunt: mdiea namque habendam est non ita freqaeater, ned cum debita reverentia, corpus Christi exponi, quam frequentias, sed noa ita ut omnia ad maiorem cultum et reverentiam excitandam danant ao pertrahant·. Veram oodoria

saerfitoeati qxpoeWo ntdi:...dioaada..sit,.quaoeaa Tore, epeetatte locoraa oirsesMtsntite popaUqw fidoite iadigoatite, adite; sed ia ordinarii iadirie

ŧabqait Memintriât itaque pareebi em·· roc'tareeqwo oerieriaram, etiam rogulariam. intogrna ipete non eoae selsmnesn hane adii sacramenti expositionem, oum libuerit, peragere, sed tempus, modum et ordinem ab opteoopo praescriptam retinendum sene. 8i quae autem peculiario causa fa aliqua ecclesia adsit ad expositionem facienda· praetor statutos et coscmeas dise, quantitavis gravis cenae illa videatur, licentia .ab ordinario

Juste ac rationalibte causa pajaeho sufficiens erit pro privata taataa sacramsH oecharistiei expositione, qaae fit patefacto dumtaxat tabernaculi. ostiolo. ita ut velo ano cooperta pyxte, quae aaorameatam continet, oculis ac venerationi adataqtium exhibeatur. Attaaaaa benedictio, etiaa, qaaa earn sacramento ia relata pyxide recluso populo deter, aaaqaaa sine there ae praeeeripto odredram numero, exoepto case becodictionis dandae oocaaione viatici, aaaqaaa aiae vsilo humerali .vol etraphio, et praescriptis alite oaormnoaite aoa corvette, impertiende erit. Et ae vel nimte rarae vel nimis frequeutos tint bepedlctionae eiusaodi ac privatae exposition·, norme aoqnenda erit, qaaa uausquteque ordinariae, apportante oditte inetraotionibna, duxerit determinanda·.

Magate laadibàa extollitor atque indulgentiarum copia cumulatur a Bornante pontificibus' exercitium quadraginta horaram, quo so^ioet in memoriam horaram quadraginta, quibua salvator poet mortem in sepulchre reqaievit, per totidem horaa expositas solemniter manet in sacramento, et aaaiduto procibas adoratur. Maxime cordi est huifis synodi optecegte, ut exercitium tam mactum d salutare, ia hac provincia non sina magae pietatis emolameato frequentatam, in dim propagetur et reverentiae culta augeatur. Calamitates, quibua ooclmsa attigebatur praeterito aevo, ilhna primam factitationem popereraat: nostri etiam tomporte mala incitamento rint, ut ab eo remediem quaeramam

In nostris regionibus plura obataat quoeninUs haee Deo gratissima praxis continate quadraginta horte deduci possit. Quoniam taaua apeetoÉeae sedte benignitas indulgentias, precibus quadraginta horarum coacescas, etiam tone impertitur, eum, stantibus gravibus causis, ssrium morameatam continuis quadraginta horte non proponitur adorandum, dummodo sxporitio horte diurnis non interrupta, quadraginta horarum spatium ⍏ssequatur praeeipimus ut ite ia ocdesiis, io quibus hoc exercitium opteoopo approbanto locum ^bet, hostia sacrateeima horia diurnis oontfaute fa nataainrio exposita maneat usque ad horaram quadraginta consummationem, quin alia quavte da causa tat interruptio. Miaaa ia altari expositionis aaioe, aaqae eofamnis, singulis expoaitienis dieboa oelebrabitar, qmniaqub iuxta praeoeriptoa rites psrageatar. Ia id quoquo diligontem operam adHbebuat ractoraa eoelesiarua, at praetor popala·, qui ia ennlosia· eonvenit, aaaqaaa desint aliqui clerici eat otiam

qad, altante later ao horte, adoratioete eflteiaaa Sexte genibus devottesfata exploaat. ,

'Cmtti, asm Xm, ·».».
• CM. Bea, «e suta, u. at.
ᵋBsataXIV, Btata.

"ᴧ4
· CtemVin, orna, rivus·
tesr. Ctem XΠI, ■ taM ŧ1
· Busta XIV, esa·. Jmap
ᵋBsataXIV, M.M

,Pie etiam at roHgi··· in Dei eedeaia tefiratas fait moa, revorrator „ honorifira tapraieminibos •irsomfarendi praooalanm . hae ntquo vraorahtie sacramontam, vol, «H nihil ohatat, per rie» et looa þublto· rai Mita· par mwra ipsa terppia. ūt proeesaiomm au, ad normam ritualis Raaiaai, fa bac provincia rotinoatar, haeo synodus at exsptat at praescribit Vatat taasra aa aaraa fiant processiоn··, aisi oum ab ordfaario, «xposita aaaaaa gravitate, lioratia obtenta fasrit Iralguis rare •olemnitatis apparatu ia aiadaai proeasstoaibu rarvaadub, aa seca· seo fine frustrentur, qai aat at pietatem foveant at Dai cultus augeaat

Curent diligratissim· parochi piissims hue omnia eccleaiae institata, quibus ssttae aaaharietiM cultus tantopere promeretur, fidelibus sibi eomadasis rite exponere et explicare, quo maioris devotionis Mean ō ilia conveniant, msdoreaquo ex iisdem capiant coalentium donorum fructu. Alia etiam inedia non omittant adhibere, quibua in singulis parochiis ardontissimum oonrarvotur admirabile eucharistia· saoramontam adorandi studium: ad quod tam apto conducunt piae sodalitate· a notho •aeramento nuncupatae, tot indulgentiie a summis pontificibus auctae et ditatae. Illis adseribendos curabunt paroehi vel ab ipsa prima aetate adoleecentulo· occasione primae communioni·. Commendatum ipsis volumus nominatim, ut fator eas sodalitates illam instituant, vel iutitutam excolant, quae adorationi· perpetuae diète est, et per quam associatione singulorum- obtineri potest, quod hominum debito erga ssfaam eucharistiam adeo convenit, ut videlicet regi gloriae, qui in deliciic habet cum filiis hominum fagiter habitare, iugiter etiam adorationis et gpititudinic obsequium offeratur. Dignus quippe est dominus Deu» noster accipere gloriam et honorem et virtutem'.,

Caput IV.

Dt eult» hrafitsimer Meriat tiryixit tt tmeltnttt.

Qui regi saeculorum * immortali et invisibili soli Deo honorem et gloriam per latriae cultum tribuimus, random, ut propheta concinit, in sanctis •ius ľaudamus Altiscimi enim bonitatem et maiestatem, quae in sanetis tanquam in speculo resplendet, honoramus et veneramur, ram illos religiose colimus, quos supernatural!· dona, sanctitatem et gloriam a Deo recepisse profitemur. Ipd praeterea sancti, qui, ecclesias triumphantis membra, cum Christo capite regnant, eodseia· militanti deprecatores et interoMaoroo dati suat, at passioni· Ctaisti merita in sis darifioentar, et gratiae praesidta ta nobis augeantur: docet proinde catholica fidis .bonam atque utile esca suppliciter oaa invocata, et ob beneficia impetranda a Deo per Htiam eius lesam Christum dominam nostrum, qui solus noster redemptor et salvator cctv_>iL£oram orationto, opem suxilfamqu· bonfagero·

'S Prae omnibus coelitibus et doctis Dei ut eminet ssfaa virgo Dei genitrix Maria, quam Deuaipra «longe ante omnes angelico· apHtim eunctraque •ancto·, ooetoatium omnium ehariematam copia d· thesauro divinitati· deprompta, ite mirifig^bamalavit, ut ipsa ab omni pronus peccati labe ramper libera, ac tota pulchra et perfeoto eam taneeentiae ot sanctitatis planitudinem prae ... fami, qua maior, sub 'Doo nullatenus intolligitar, et quam praeter ɫ ŭWB ɯuuA rararalfararaaan ¹. ĬЭЯ gteriesfaeiatam virginem ab omuttua generattonibm 'giacttratam tagitarque glerifisandam, etiam Bla prime îMtaSt MM Mfo ľB|

Dei gratia et privilegio, fatitita nwritoram Chriati lesa salvatori· humani geraria, ab omni originale culpae labo precurvatam ṁmunem praeii cummi pontificie Hi IX infalfibil· oraculum, coram magno opieooporum ooaomma, erbe oatholioo plaudente, sotemaiter definivit, gestientes profitemur. Gratissimum est te hno eyaodo recolere laetitiae sigaificatioaee, quae, ob expetitam bane caecatorum votis definitionem, istius quoqh· proViaoiao fideles ediderunt; tam vera toto conte gaudemus, quod faustissimo hoc eventa, aetati noetrae divina providentia reservato, tanta gcoosperit gioriapreoeelsae genitrici Dei Mariae, eiusqus cultae tantopere adauctas fuerit. Dum itaque aotomne habemus fidei noetrae obsequium iterum pandere atque obtorturi erga immaculatam virginie conceptionem, a saeculo in eeeleaia Dei retentam, atque uti fidei dogma, voce Petri in summo pontifice Pio IX loquentia. orbi univereo annuntiatam ; fidelea nostro· omne· una simul excitamus, ut nobilissimam omnium creaturarum, mundi eoelique reginam Mariam semper virginem honorare et collaudare non intermittent, M nobiscum proclament: .Tota pulchra es, Maria, et macula originalis non eet in te. Ave gratia plena, Dominus tecum."

Fid··, qua eximium amoris mysterium incarnationis dominicas complectimur, quemadmodum postulat ut Christum adoremus, ita requirit ut maximo quo fieri potest filialis deyotionis affectu illam veneremur, quae .nobis edidit salvatorem. Badem namque celsissima virgo, quae ab initio et ante saecula electa et ordinata fuit, ut esset mater aui creatoris, mater quoque nostra constituta fait per Christum, qui tanto illam prosoquotus est amore, et adeo in illa propensissima voluntate sibi complacuit, ut omnia nos habere voluerit per Mariam. Contra advena omnia Mariae patrocinium not tuetur; bona omnia ab illa consequi possumus advocata enim nostra eet ac mediatrix, potentissima et demeatisaima. Totis ergo medullis cordium, totis praecordiorum affectibus et votis omnibus Mariam oolere pergant', invocare, exorare fideles nostri, .atque ad hanc dulcissimam misericordiae •t gratiae matrem in omnibus periculis, angustiis, neoeesitatibua, robusque dubiis ac trepidis cum omni fiducia oonfagfant. Nihil enim timendum, hihilquo desperandum ipsa duco, ipsa auspice, ipsa propitia, ipoa protegente, quae maternum sane in noe gerens animum, nostraeque salutis negotia tractans, do universo humano genero est sollicita, et coeli terraoque regina a Domino constituta, ac super omaos angdorqm choros saaotorumqie ordia·· exaltata adstau a daxtris unigeniti filii •ai domini noatri lean Christi, matornb suis precibus validissimo impetrat, et quad quaerit invenit, ao frustrari ara þotest.

Nulli stadio, nulli labori paroaut paroehi ceterjquo sacri miniatri, nt beatissimae Mariae virginis cultui maiora compar faqramrata-fa hac provincia accedant: etenim exploratam est nullum esso efficacius medium ad homfaes · 'pocaatia retrahendos •oequo ad virtutem exeotendam dulci quodam ao potrati incitamrato allieseadoa. Excelsas virginis

› Cora TrM., sssa XIII, ose 5.
• Apse IV, 11.
• I Tim. I, IV.
'PICL, 1.
• Cora TriA, sssu XXV, *«. te tevec. st vae. Ufa AMM M MNb'

, · Utt. spsst. HtlX, te tegaa tet tam. ebra, tisSto-'esàbtts Mii.
ɪ ABsrnsrtes, Anas Λ ratis. Maris», (top, «A Mgas, HMith
/.iMtefia.tegm. tam sera ·

■atri· praerogativas ia palAteis potiarimn» ear-*t* Bonibus, quo· fostis'eideB virgiai sacratis diebus ad popetem habebant;ite expoeaat atqae edisserent, at omnium eo«rds ardaatisstaio aaaoris albete partaadaater. Peeta ipaa par aaai decaseem redeuntia omai maiori flevotfon· atqu· iasignieri apparate celebranda osnst; qnibusotiam preesrittere ėe« nhaa erit sacrae novendiales supplteetionos, quaa et augesrio devotionis fervori; ot aatmia ed šacre-■Mata rite suscipienda praeparandi·, tantopere «Beterent. Pia· mearis maii exercitia», isxta nonnans ab spteeope prasamriptam vel approbatam, peragendum ae promOTeadam studeasL Probatae ab apoatoitaa aede sodalitate·, quibus Deiparam ootero propositu» eet, sedulo foveant, vel, abi coadunatae non eunt, inducendae satagant. Ut ornee familiare· habeant probatissimam illam precandi formam, quae Rosarii dicta eat, quaeque tantos protulit salutis fructus, omni ope effioiant, cultamque Virginis quotidianum ac domesticus· apud unumquemque parochianfim, apud singulas familias propagare ot promovero nunquam intermittant. Nulla ipsis magia convenit sollicitudo, nullum unigenito Dei aooegtabilitu obsequium, quam ut eius mate^honoretur, nulla hominibus ad salutem consequendam tutior via quam illino interoeseionem auxiliumque quaerere et experiri, quae ait: *„Fteit* mtht mogaa pBpotata *eet, tt ėtmei* nemwi atas." 1

Angelorum saactoramque praecelsam reginam cultu eximio honoramus, quo· post latriae cultum, Deo soli praestandum, nullus altior. Sed et ipsoa sanctos angelos ₘ coalites omnes, quibus datum eet, ut summis ot aeternis in regno Dei bonis affluant, et cum Christo domino semper ooniunotisaime vivant, supplices veneremur. Doceant itaque assidue pastores animarum colendos atque uti patronos adhibendos beatos illo· coelestis lerUsalem habita- C tares, ţģ per *fidem moenmt regne, epenrti ranT* lautitiam, «nfopti sssst řepromsMsotses,' * ut per ipso· gratiam obtineamus apnd Deum auxiliaque opportune ad eorum exempla sectanda, idemque praamium a patro coelesti consequi possimus. Etenim, ut inquit Augustinus, multa Deus non oonce«lit nisi mediatoris ac deprecatoris opera et officium accesserit ·. Doceant praeterea honorandos 'atque invocandos angelicos apiritu·, qri „sssapsr sidsaal /oriam *Pétrit* ₋. gta « rodis ᵼ "·, ot quorum opera non modo ad eccleaiae suae, sed,etiam ad reliquarem rerum gubernationem Deus utitur, quorumque ope maximis tum animae tam corporis periculis quotidie ťiberamur „OmaMS «asm odastmatreCorN spariMas «sst propter aes *f hetredi totom ėep ĩnet ťeintée/"* patrocinium vero salutis nostrae sibi delatum libentissime susripinnt, nostresque preces et tearymto Deo offerant'. D

Communis omnium catholicorum causa et peČuliari singulorum est, impenso colore sanctam Michaelem archangels», eooleaiao tutelae praepositam, qui bellum eum dracone vietor commisit ot in ultimi discrinaiais tempore defensor oderit, nec non angelo· in singulorum custodiam dato·, insidiantibus hostibus no succumbamus. Praecursori Domini, que non «arrexit maior inter nato· mulierem; beatissimo ae purissimo virginis sponso, quem Christas uti patrem habere non est dedignatus; sanctis omnibus apostolis ac in primis apostolorum principi et pastori ovium, sui traditae sunt daves regni coadoras, «u)ta» exhibeat deruo aooter ae populas uaiveteua liasorum, devotem, fiducia plenum. Uatwquieque octet teuearimo affitota sanctam Utem^ quem tunc primum te protesterem aeespit, dtan ia lavacro ragaesratiaeia sepernaturali vitee rauatue est. Gloriosi autem illi Viri, qpibus nasteos istae regiouaa taatopers debent, WUUbrocdua, Benlforius, omnea sanati nostrates et nominarim beati martyres Goroomioamea beateaqno Petra Cunteiua, qui non oeoaaat in cedo pro hae ipsorum patria interoedsre, peculiari obsequio ab omnibus oolaatar, eum aint þrotectore a divina providentia dati dioecesibus nostris. Nutriant etiam parochi ₘ foveant speciali diligentia devotionem in eoo sanctae, quos maiorum pietas in eootesiaram suarum titulares elegit. Festos eorum diea omni pompa dignaque solemnitate concelebrando· curent. Caveant vero, .ne sanctorum celebratione ac reliquiarum visitatione homines ad comeasationoo atque ebrietate· abutantur: quasi foeti dios in honorem sanctorum, per luxum ac lasciviam aganter;"> sed id semper in fidelium montes revocent, ut .imitari non pigeat, quod celebraro ďelectat ⁚

Caput V.

Dt ťenetor reUfnüe et enent «magimteM.

luta praxim in eccleaia catholice, inde a suis primordiis cohstantisrimam, fidemqne a Tridentinia patribus definitam, profitemur ac dtfoemus: .Sanctorum .. . martyrum ot aliorum «n Christo viventium sancta corpora, quae viva membra flerunt Christi et templum Spiritus sancti, ab ipso ad aeternam vitam suscitanda ot glorificanda, a fidolibus veneranda esse, per quae multa beneficia a Deo hominibus þraestantur. * Huius autem provinriae fidelee. enixe hortamur, ut hanc ipsam fidem nunquam manifestare ae libere pandere omittant, genuina illa pietate qua iugiter sanotbrem reliquias, magna etiam copia a mmoribus acceptas, venerationi habuerunt. Si enim magni faoero homines consueverunt virorum mundana forne illustrium exuvias, vel alia quaevis spolia, quibu eorundem inanis memoria recolatur et celebretur; multo magis decet ecclesiae filios, sanctorum, qui ds mundo et daemone splendididissimum egerunt triumphum, et quorum mors pretiosa tait in conspecta Dei, reliquias venerari et honoraro, quae, ut Nicaeni þatres aiunt, .morbos tagant, infirmis medicantur, eaeris visum impertiunt, ťepra emundant, testationes ot moerores šolvunt.

Pro officio nobis commisso assidue advigilandi, ut istius venerationis, quae ad šancto ťpso refertur. ratio rectae fidei ot ecclesiae legibus respondeat⁚ severe interdicimus novas reliquias recipere ac venerationi exponere, nisi episcopo recognoscente et approbante; eas.vero reliquias, qaae pro Authenticis recognitae fuerunt, atque nt a fidelibus veneratione honorentur, approbatas, praecipimus congruis thecis muniendas esso, quantam fieri poteet, pretiosis, ot in honestioribus tantam loris religio·· asservanda·,

Monemus 'vehementer parochos alioaque ecclesiarum rectores, ut pretiosa, quae suae occtestea possident sacrarem reliquiarum deposita piissime.

* Leal, SU
« Rste. XI, M.
* tfosmt, *M»* «a*. Asd- [spp, *4. Beast, III, 4M FJ.
* MsMh.XVm, A
* Ost. Ism, ds I ysnss. IsesI, a It
* Hate. I, 14.
* t *k xn, ii st dps· vm. a

* Oma Trit, Bm-XXV, -dser. ds ₿··, ena st rd. mast, ete.
■ Sag. *Seme 4T it tteuUf,* [spp, ₴. last, V, spssnA p mr).
* Deer, ds isvsa, st vna rsliq. mast. st see iaaag.
• 8ys.Me.IJ, ase-VU, [Hsri. IV, liOB).
• Dssr. tit.

«·

•ollicitediae «utodiaat, ₘ débite ravaraatia· celte A veaeraada ftdal.bu exhibeaat, cavante· teaiae -· ilia· val in altari axpaaant, dam axpaaitam in eodem eat aanetiMimnm •acnmantam, vel tupra tabernaculum collocent, rel in ipao tabernaculo řecondant De eo etiam curam gereat, nt authenticae earundem reliquiarum approbationi· litterae in eccleriae tabulario diligentissime aaaerventur.

Sanctum quoque habemu· gratique animi erga Deum Ot electo· eiu· certissimum argumentum sacra· imagine· venerari. Quod et licitum ot pium eue tot apoatolicorum temporum monumenta, tot •anctieaimorum doetiwimorumque patrum inter ae consentientium scripta confirmant, atque uti iam pridem synodus Nicaena II', ita etiam Tridentina synodus solemniter declarat, cum docet: .Imagines . . . Christi, deiparae virginis et. aliorum sanctorum in templis praesertim habendas et retinendas, eisquo debitum honorem et venerationem impertiendam ; non quod credatur inesse aliqba in iis divinitas vel virtus, propter quam sint colendae, vel quod ab eis sit aliquid'petendum, vel quod fiducia in imaginibus sit figenda, veluti olim fiebat a gentibus, quae in idoli· spem suam collocabant; sed quoniam honos, qui eis exhibetur, refertur ad prototypa quae illae repraesentant, ita ut per imagines. quas osculamur et coram quibus caput aperimus et procumbimu·, Christum adoremus, et •anctos, quorum illae similitudinem gerunt, veneremur.“ '

Verum quia ssmum quodque institutum hqstis humani generis suis fraudibus et fallaciis depravare contendit ;' ne ullus hac in re abusus irrepat, solertem parochorum vigilantiam excitamus exquirimusque. Inhaerentes concilii Tridentini praeęeptis severissime prohibemus, ne ullae falsi C dogmatis imagines, et rudibus erroris occasionem praebente· statuantur, ne procaci venustate pingantur vel ornentur, ne. apocryphae historias repraesentent. aut aliquid falsi vel superstitiosi contineant, ne quidquam demum vel turpe, vel profanum. vel inhonestum, vel quod piorum oculis offensionem utcumque afferre possit, in eisdem appareat. Nemini vero liceat insolitas imagines venerationi proponere, aut etiam novas Supplicationum formae coram imaginibus publice faciendas inducere, absque ordinarii approbatione.

Quod autem ad fructus attinet ex itrtaginutn veneratione (limanantes, et a fidelibus omni studio capessendos, sedulo omnium animis insculpta ease volumus quae iidem Tridentini patres sapientissime complectuntur? cum aiunt: „Per historias mysteriorum nostrae redemptionis, picturis vel aliis similitudinibus expressas, erudiri et confirmari po- D pulum in articulis fidei commemorandis et assidue recolendis: tum vero ex omnibus sacris imaginibus magnum fructum percipi, non solum quia admonetur populus beneficiorum et munerum quae a Christo sibi colleta sunt, sed etiam quia Dei per sanctos miracula et salutaria exempla oculis fidelium subiiciuntur, ut pro iis Deo gratias agant, ad sanctorumque imitationem vitam moresque suo· componant, excitenturque ad adorandum ac diligendum Deum, et ad pietatem colendam.01

1 Decr. gea. ·. rit c. die 81 martii 1881, et s. rit. c. ia Trident.. 19 martii 1886.

1 i^ecun. VII, [Hard. IV, 4M A, B|

1 Sees, XXV, deer. rap. cii.

4 Cat. Rohl, de I prase. decAL, η. 89.

• Decr. cit.

• Decr. cit

Caput VL

MNtN MOÎMMSdsO·

▲ primo ilio maximoqae mandato Deam ·χ ^oto corde diligendi, praeceptam non disinngens Doom ox toto oorde glorificandi, catholica Chrieti ecclesia, com coram qua· ad Doi laudes solemaius concelebrandae et ad fideliam affectu· vehementius in coelestia erigendo· apta sunt, nihil unquam a •na liturgie excluait; tam nominarim melodiarum concentibus, quibo· tanta inest vis ad animo· commovendo», quique in laudibus divini· in veteri ^tiam lege tantam partem habebant, constanter usa eat. Do hod uno aollieita semper fuit ecclesiastica auctoritas, ut qui cantu· ad divinae majestatis cultum excitandum ot augendum adhiberetur, tanto fini apprime accommodatu· esset, eique ^penitus responderet. Atque hinc, non modo Tridentini patres sacrie omnibus antistitibus praecipiunt, ut „ab ecclesiis . . . musicas eas, ubi. sive organo sive cantu, lascivum aut impurum aliquid njiscetur,. . . arceantu x; verum etiam Romanorum pontificum decreta ' abusibus, qui in cantu ecclesiastico irrepere possent, e domo Dui prorsus arcendis constantissime prospiciunt.

Cantus gregorianus, a sancto Gregorio magno ita appellatus, quia eiusdem restaurator et promotor fuit, sensu maxime proprio dicitur ecclesiasticus, atque ideo vehementer cupit haec synodus, ut. eius usus in cultu· divini officiis foveatur ac promoveatur. Graviter praeterea~monemue clericos omnes, ut illi addiscendo sedulam navent operam, ne, dum sacra solenuriori ritu celebrant mysteria, iis rite canendis, quema sacvdote cantanda sunt, inepti inveniantur, non sine jhagna fidelium offensione reique divinae dedecore. In re sacris ministris tantopere necessaria, scholas gregoriani concentus in seminariis omni ope fovendas augendasque, et ab alumnis assidue diligvnterque adeundas opportunis ordinationibus episcopi curabunt.

Cantus, quem harmonicum seu figuratum appellant, ubi adhibetur, ad regulas artis chri^tianae compositus sit oporte^^ne a charactere cantus ecclesiastici, quem sender prae se ferre debet, abscedat ac longe absit. Nullus itaque cantus musicus unquam seligatur, nisi qui hific legi ad amussim conveniat, quique proinde gravitate et decore,· puritate et inaiestate distinguatur et excellat. Invigilent rectores ecclesiarum studiosiBsinie. ut huic praescriptioni mos geratur, et ne ullae introducantur in ecclesia modulationes, vel levitatem redolentes, vel scenicos modos imitantes, vel profanos animi motus concitantes, vel denique tales, quae nimio vocum conclamantium potius quam concinentium strepitu, pietatis affectus in fidelibus turbent ac dissipent potius quam excitent ac nutriant. Illud etiam cavendum, ne fiant verborum transpositiones neque plures longaeque repetitiones, et illud in primis, ne nimia prolixitate sacer concentus protrahatur, cum indubitatum sit, non modo id non conferre ad fideliam aedificationem, sed immo animi pietati ac'devotioni haud parum nocere ac fastidio case.

In ecclesiasticis functionibus cantiones omnes in lingua vulgari prohibemus, ac praMcribimus ut cuiusvis cantici verba ex receptis ecclesiae antipfionis vel hymnis vel ceteris liturgiae precibus semper desumantur; solum cum ipsa ecclesiastica functio explicit, cantica vernaculae linguae cpn-

Sass. XXII, deer, de observ. st vit. ia est müsae.

1 Coût Alex. VU, 98 aprilû 16Ô7; decr. lanoc. XU. 90 auguati 1609; litt. «ac^eL Beaed. XIV, Amrms gw 19 febr. 1749.

cinere in choro Uoebit Pia temeti vigilabunt sacerdote·, qui eocleeiae praeeunt, ut ea tantam cantica adhibeantur, quorum argumentum at melodia vere aedificet, utque falsae, ineptae vel ad modulum profanum compositae caution» pronus eliminentur.

Quoniam per anni decursum, pre diversitate mysteriorum, quorum memoriam ecclesia recolit, alia quidem sunt tempora, ia quibus sanctis gaudiis pia mater exultât, alia vero in quibus ad gemitus et ad poenitentiam invitet; piissime inductum est maiorum instituto, ut cantus etiam, prouti et universa ecclesiastica liturgie, spiritu eocleeiae informetur, et pro temporum diversitate vel festivus sit et ad laetitiam evehens, vel moestus ac sanctam animi compuuctionem inspirans. Hanc legem rigorose servandam ecclesiarum rectores satagant.

Organo utitur ecclesia tamquam instrumento sibi proprio maximcquc accommodato cantus ecclesiastici indoli ac naturae. Attamen, prouti monet caeremoniale episcoporum \ organi sonus nec voces cantantium opprimat, nec mentes offendat, eiusque moduli sint incessu graves, melodis cuti, ab omni artificii vanitate alieni, divino tandem, quod agitur, officio rectissime convenientes. Quoad cetera vero instrumenta, absque venia ordinarii in unoquoque peculiari casu, rationibus expositis, petenda, illa in ecclesiam inducere vetamus. Pro casibus autem, in quibus episcopus permittenda illa censeat, ob oculos habendum est monitum summi pontificis Îbenedicti XIV', musica scilicet instrumenta adiberi ^solummodo ad vim verborum cantui adiiciendam. ut magis magisque audientium mentibus eorum sensus infigatur, commoveanturque fidelium animi ad spiritualium rerum contemplationem, et erga Deum divinarumque rerum amorem incitentur.

Quemadmodum cantus ecclesiastici scopus plane pessumdatur, si eo dirigitur ut aures solum inani voluptate demulceat; ita cultus divini maiestas non servatur, nisi cantores etiam tales sint, qui ecclesiam non dedeceant. Mulierum voces in cantantium choro ecclesiae usu non recipiuntur, quia illas et cultus divini leges et cantus ecclesiastici dignitas plane arcendas edicunt. Sicuti enim ab omni participatione in sacrae liturgiae ministerio mulieres removentur; ita etiam quidquid molle aliquid sapit, ab ecclesiastico cantu omnino abesse debet; atque hinc mulierum praesentia in ecclesiastico choro ipsi pio fideliuni sensui refragatur. Decernimus itaque et' mandamus, excludendas prorsus arcendasque esse mulieres ab odeo cantorum. nisi tantum in ecclesiis vel capellis virginum Deo devotarum. Quodsi aliqua in posterum fuerit ecclesia, in qua, contra hanc provincialis synodi interdictionem, mulieres ad canendum vel ad organa pulsanda adhibeantur, sciant earundem ecclesiarum rectores, se ob eiusmodi transgressionem strictissimam ordinario reddituros esse rationem.

Laici viri, qui ad officium canendi in ecclesia seliguntur, religiosi sint ac vitam vere chriatianam ducentes; tales nimirum, qui quod ore cantant, corde credant et operibus comprobent Proprio autem tpunere pie decenterque ipsi fungantur, et illius sanctitatem nunquam non prae oculis habeant. «Quid enim beatius/ inquit Basilius4, «quam in terra concentum angelorum imitari, in hymnis et canticis creatorem laudare

1 Lib. I, cap. 9θ, η. 11.
1 Eneycl. ciL, f 12
' Codc. Carthag. IV, can. 10, (Mansi, CteriI, ΓΠ. MSAJ.
* *Epiet.* od (?rep., [opp., ed. Migns, IV, SM D).

Caput VII.

De eccUIM.

Sanctarum ecclesiarum maiestas et deeor tum cultui divino splendorem servat ac dignitatem, tum fidei nostrae documentum extat luculentissimum. Est enim sacrum templum tabernaculum Dei eum hominibus ideo positum, ut ipse Deus habitaret eum eis; sic itaque omnia in eo esae debeat, ut ve) ob oculos ponant ac eluoeecere faciant locum habitationis gloriae Dei. Est praeterea domus, orationis, ia qua orat sacerdos pro populo, et popajus vicissim colloquia miscet cum Deo, eius gratiae dona confocuturus; in eo^ igitur nihil (sit] nisi sanctam, nisi ad pietatem trahens, nisi ad venerationem excitandam aptissimum.

Divinarum aedium cura et custodia parochis ceterisque ecclesiarum rectoribus concredita est. atque ideo studiosissime allaborare ipsi debent, ut, quam optime fieri possit, eaedem venustate splendescant, et ornatu fulgeant, utque semper ac in omnibus munditia, decentia ac uitore resplendeant. Munda sint altaria eorumque mappae, illustrioriqu^ forma ac debito, pro ratione temporis1. ornatu emineat altare maius, sacrumque saint sacramenti tabernaculum. Candelabra, sacrae tabulae, imagines perpetuo niteant. Mundjasima sit ac rite custodita pelvis baptismatis, e solido lapide, ai fieri potest, potius quam e cupro confecta. Sedes confessionales, eo vel magi» quod propatulae in ecclesia esse debent, politioris operis mundaeque sint. Suggestus etiam, e quo verbum Dei annuntiatur, apta sit forma, rite in templo dispositus, jugiter nitidus. Ecclesiae pavimentum quam saepissime, integram vero, temporibus statutis. ecclesiae faciem, ab omni pulvere ac sorde mundandam iubebunt qui ipsi ecclesiae praesunt, aeditui quoque ecclesiae in hisce omnibua sedulo advigilabunt. Equidem, si sumptuositas ac magnificentia in auro vasisque pretiosis, qualia desiderari posset, non suppetat. nunquam certe non longissime absit, quidquid indecentiam vel immunditiem indicaret.

Nihil magia, decet sacerdotem, quam ut domus Dei decorem diligat; aed et idem decor cordi esse debet fidelibus omnibus, quantum ad ipsos, spectat; qui proinde ut propria opera religioaaque largitate ad illum augendum concurrant, et hortationibus et in primis exemplo alliciendi sunt. Filii filiacque Israel ad faciendum opus tabernaculi testimonii, vestesque sanctas et omnem cultum componendum, mente promptissima ac devota^ armillas suas, inaures, anuulo» et dextrariola, vasa aurea, purpuram, byssum, et lapides pretiosos Domino obtulerunt 7. «Si enim, ut inquit sanctus Felix papa, Judaei, qui umbrae legis deserviebant, haec faciebant, multo magis nos. quibus veritas patefacta est. . . . templa Domino aedificare, et prout melius possumus, ornare . . . debemus/l

Quamvis ecclesias exstruere pium et laudabile opus sit, ne tamen absque necessaria dote, qua instaurari, ornari, conservari valeant, aedificentur, aut alicui iuri praeiudicium contingat, vel aliis incommodis occasio detur, vetitum est ecclesias aut oratoria publica erigere4, novis constructionibus amplificare vel mutare, nisi praehabita dioecesani antistitis licentia, cuius iudicio et approbation! novae ecclesiae vel oratorii publici adu'mbratio subiicienda

1 Caer. episc., lib. I, cap. 12
• Exod. XXXV. SI seq.
9 *Epiai, ttd* omess *epiecopoa*, cap. 1. *fPutr.'lat.*, ed. Migse. LXV, SOD); ap. Gratian., de eonsecr., diat^I. cap. S.
4 Çaa. V, de coasser., diet. I, caa. 10, cap. 18, qaaest 8.

eat. In reataurandie, amplificandi·, eat alia ratione a ut inatituenda mutatio fiat obaervato genere aou •tylo aedificii. In delineanda nova eccleaia, chorua •eu preabyterium. quateoua loeoram^diapoaitio permittit, vertatur in orientem, in occidentem vero porta principali·, ,a cuiua latere dextero, ai fieri potdat. fon· baptiamali· oonatituatur.

Kecleaiarum integritati et incolumitati vigilandum porro eat diligentiaaime. Sui maneri· eaae meminerint Varum rectore·, tectam aedificiorutrique pariete· in integro atatu aervando·, et qaae *repa-4* ratione indigeant mox idatauranda aolerter ae •tudioee curare. A6aque oonaeneu ordinarii nulla altaria fixa diruere licet, nulla· pictura·, atatuaa aliaave «culpturaa amovere et cum alii· immutare, null· monumenta demoliri. Prohibemu· pariter, monumenta, niaueolea, vel alia id genu· erigere, — titulo·,e lapidi contignato· inacribere. abaque veni· B ordinarii

Quod epoatolicae aanctione· cavent ’. ne icilicet m fornteibua aut teqtis eccleaiae vel oratorii, io qux> •aer fiunt, ambulacra aint. vel conclavia ad profano· uaua. vel cubicula dormientibua deatinata. atnete obiervandum edicimita.

Quoniam aacriatia aedium «aerarum para censetur et eat. de ea etiam peculiari· cura habenda, ut et nitida aervetur. et integra cuatodiatur. et nullo eorum ^efieiat|urj quae praeate eaae io illa debent Sit in unaquaque aderiatia loco conapicuo crucifixi imago, ait et tnenaa cruce inatructa. in qua extendantur aacrae veatea pro miaaae aacrificio vel •sers functione peragenda necessarius. Habeatu? insuper tabella indicans nomen sancti in oratione J ctfMrtu exprimendi, gc nomp^ episcopi ordinarii; tum vero etiam perspicua adsrt .tabella orationes exhibens ante et post missam dicendas, nec non € genutiexorium. in quo sacerdos, sacrum celebraturus et sacrificio expleto, pias preces peragat. Adsit vas aquarium eum duobus manutergiis. ad manus abluendas abstergendasque. Prope illam vero i»acristiae portam, quae ad ecclesiam ducit, vas ponatur aquam benedictam continens. Sacristine amplitu^H< aoconimodata sit ecclesiae magnitudini, numero ministrorum/ct copiae sacrae supellectilis. Praeterea in apto ecclesiae loco sit sacrarium, in quod prolicienda est aqua, qua res aacrae ablutae fuerunt.

Dilecta fidelibhs nostris sint tabernacula Domini, et in atria eius frequqptissimi convenire concupiscant, ut divinae benedictionis copio|^mu»ra recipiant. Modulo perpendant quam magnWnNnac Deo gratum < prece» ac laudes in coelum extolli ab hominibus in domo Domini congregatis, qui tioet divertffe lint D aetatis et conditionis, omnes tamen Dei fil^ ac membra Çhristi. Pro fidelium commoditate' in ecclesia scamna vel subsellia, sed nonnisi eius formae, quae loci sancti dignitati conveniat. Quae de pauperibus habenda est sollicitudo plane requirit, ut in eorum usum ccmyeuiens non desit scamnorum numerus. Intra presbyterii septa, quae solis clericis patere debent, laici non admittantur, nisi forte populi frequentiae sufficere aliter non valeat sacrae aedis angustia. 8od et animi devotio ae extÿior modestia maxima esse debet in iis, qui ad ecclesiam conveniunt. Inbeant parochi, Jxemplo non minuo quam verbis, reverentiam, religiosam pietatem, externam ipsam corporis compositionem, in templis, ut par est, servari et custoMiri. ^Saeculares omnos actiones. 1 cou mandant patres Tridentini ? „vana atqne adeo profana colloquia, deambulationes, •trepitua. clamor·· arceant, nt domus Dei vere domna orationi· eaae videatur et dici possit

1 Ex cap. d·».. lib. III. décr ia ·, (cap. A Dsmt, tit-XXIII, de iminaniLf Cf. ettan coll. Lac. 1. 17·).

Caput VIII.

Z)a */uneribtu* at *trptdtttrit.*

Saacta mater eocleaia, quae nobia vix in lucem •ditia ad vitam aditum patefacit per baptismum, quaeque per totam mortalem noatram peregrinationem aanctae doctrinae^abulo ac sacramentorum virtute noa fovet ac nutrit: etiam po«t obitum piam ac maternam sollicitudinem in auoa filio· impendit. Cum enim Spiritu aaneto edocta credat et profiteatur tum carni· reaurreetionem. tum etiai.. .purgatorium esae animaeque ibi detentae fidelium auffragiia, potieaimum vero acceptabili altaria aacrificio iuvari 1 non modo aancta ac «alubri cogitatione exorat pro animabu· defunctorum fidelium ut · peccati· aolvantur. expeditioremque ad patriam, in ^\a nihil coinquinatum Ingreditur, viam habeant, sed etiam eorundem corpora. ..quibus tamquam organis et vasis ad othnia bona opera sanctus usu est Spiritus ’, in terra, sancta, veluti in loco dormitionis, e quo rursus in resurrectionem excitanda sunt, condit ac deponit.

Prae oculis habentes singularem illam curam, quam iam inde a primis aevi chriatiani temporibus sepulturae suoruhi filiorum ecclesia gessit, maximo studio commendamus parochis, ut lueta funebria defractis in communione ecclesiastica fidelibus persolvant in spiritu misericordiae et pietatis, utque illorumz inhumationem religiose peragant, iuxta sanctas^ ecclesiae lege in cunctis caeremoniis ac ritibus, in quantumneri potest, ad tramites Komani ritualis operantes. Etenim caeremonias istas ac ritus, quibus catholica ecclesia ex antiquissima traditione et summorum pontificum instituti m filiorum suorum exequiis uti solet, summo studio servandos atque usu retinendo ipsa praecipit, tamquam vera religionis mystena. christianae pietatis signa, fidelium mortuorum saluberrima suffragia1.

Ne defunctorum animae suffragiorum ecclesiasticorami subsidio diutius careant. solliciti erunt parochi, ne exequiae plus aequo differantur 1'orro cayeant omnino parochi, aliique sacerdotes, ne segtflturae. yel exequiarum, seu anniversarii mortuorum officii catfss quidquam paciscantur, aut tamquam pretium exigapt: sed iis eleemosynis contenti sint, quae aut probata consuetudine dari solent, aut ordinarius constituerit1. Illud quoque devitent, ne ex nimia exequiurum pompa, aut ex aliqua consueti ritus omissione suspicio avaritiae oriri possit. Pauperes, quibus mortuis nihil, aut itq parum supereat, ut propriis impensis sepulturae mandari non possint, gratis omnino sepeliantur eorumque exequiae decenti apparatu fiant. Pium ac laudandum praedicamus earum . confratemitatum institutum, quae eleemosynas colligunt, ut debito honore egenorum corpora inhumentur, quaeque de' sacrificiis pro egenis lithndia caram geras Confidimu· autem animaram curator·· allaboraturoe, at in,igne hoc miaerioordiae opu· ip dica augeacat.

, Caveant etiam parochi, et reliqui omne· ad quo· pertinet, ne ocoaaione funeri iura aliena laedantur. Parocho, qui tali· eat ratione domicilii vel. qùaci domicilii, ealva ait eemper catibnioa

1 Cdsc, Trid., m u XXV, decr. de purgat

1 Aug., *De* <w. Dei, hb. I, tap. tA (opp·. ®d. Bsaed.. VH, 18 G

portio-«funeralu \ iis ia caaibue, in quibus ia alia paroohia fanue et inhnmationem locum habere, ad nonnam canonuns, confingeret. Qua in re. turn omnibus parochia concordiae studium apprime commendamus, tum vero at quaestionum I occano temoveatur? et respicientes ad cqnsuetudinem in hac provincia vigentem, decernendum duximus, ut parochus, in cuiua paroecia defuncta domicilium vel quasi domicilium habebat, nihil ultra exigere posait, cum missam do die depolitionis, praesente, ai fieri potuit, cadavere, ipse celebravit, etsi deinceps in alia paroecia, ad quam cadaver ipsum transferendum cat. novae exequiae celebrentur. Quod attinet ad advenas, parochi proprii iua non extinguitur; sed cum illud non exercetur, splenum ius ad funeralia habet parochus. .intra cuiua parooclae fines mortui sunt, etiam ^nisi aliter ordinantia concesserit vel consuetudo statuerit) cum in religioso aliquo loco, in quo contubernales erant, B dwesserint.

Requietionis locus defunctorum corporibus paratu», lougruu» aemper esae debet, ac qualia respondeat piae sollicitudini, quam eccleaia de iisdbm habet, in obsequium etiam mortalium exuviarum Christi fidelium, in angeli tuba resurrectionem expectantiurm Iq^ua itaque qui. episcopo approbante, ad coemeterium constituendum electus fuit, lustrali benedictione initiandus ont. vel ab Epo ipso, vel a presbytero per eum delegato, serva'is caeremoniis in rituahrKomano praescriptis; atque ita loci religiosi rationem induit, ac ab omni profano u»u prorsus exemptus, recipiendis unice fidelium cadaveribus destinatur. Ad cuiuscumque profanationis periculum faciliu ab eo arcendum, ita septus pariete, sepe vel fossa, riteque obclusus sit. ut Irfier in eo non pateat ingressus aive ho minimis, aive animantibus. Crucia insigne in medio (coeineterl: fulgebit, ut aub eo requiescant a laboribus suis, qui sub eodem crucia vexillo militarunt in vita. Sit etiam. »i fieri potest, in coemeterio sacellum congruo altari et supellectili sacra instructum. in quo. statis temporibus, pro refrigerio defunetorum, sacrosanctum missae sacrificium offerri possit. Sacerdotum sepulcra, ubi nullum impedimentum obsit, a laicorum tumulis separata (sint, atque, uti praecipit rituale Romanum, loco deoentiori sita. In eodem coemeterio kicus eligatur. quo transferendae et colligeftdaw erunt cadaverum reliquiae. quae, tumulis ad eas (continendas non sufficientibus, post certum tempus, petita ab ^rdinuno venia, in ossuariis reponendae sunt. Assiduam circa coemeterium vigilantiam exerceant parochi, utque omnia in optimo stalu sint ac serventur. diligentes curent.

Sypoliendis infantibus, qui sine baptismo dece- D dunt. alusque quos ecclesiastica sepulm^k privando» canonicae Sanatione iubent. pars noir^benedicta areae coemeterii destinakitur, quae a reliquo spatio benedictione sacrato, tmiro. vel sepe, vel fossa disiuncta erit. Quinam sint ii, quibua sepulturam ecclesiasticam dare non licet, jfltrochi ex rituali Romano edocenturl, a quo pr^^erea commonefiunt. id ipso» ignorare^non debere, ne quemquam, contra canonum decreta, ad sepulturam ecclesiasticam admittant. Id vero meminerint, quod nempe inter publicos peccatores ipso iure excludendos ab ecclesiastica sepultura, ambigendum nos ait illos recenseri, quos alicui societati, & sede apoatohea damnatae, nomen dedisse notonum eat. Verum quodeumque exstiterit hominis catholici crimen, ob quod a sepultura ecclesiastica excludi deberet, ai ante mortem signa poenitentiae dedit, et per eum non stetit quominus ab exoommnhicatione, quam forte incurrerat, absolveretur, in terra benedicta htuque ecoloeiasfico inhumari poterit, praemissis quidem, si forte excommunicatione ligatus erat, caeremoniis quas ecclesia praescribit, ad enodem, poet ipsam mortem, ab ea censura absolvendum ? Excipitur tamen casus, quo ex vulnero in duello occepto quia decesserit. siquidem in tanti eriminis odium, et ad homines magia magisque ab eo deterrendos, sacri canones exigunt, ut licet ante mortem indubia ille dedent poenitentiae signa, et a peccatis censurisque absolutionem obtinuerit, sepultura tamen ecclesiastica privari debeatl, sive decesserit in loco conflictus, sive extra illum locum, ex vulnere tamen in duello illato. Quoties de neganda vel concedenda sepultura ecclesiastica dubium occurrit, ordinarius consulatur. Eius sententiam semper exquirendam esae volumus, cum de eo agitur qui per annum integrum non est confessus, et tempore paschali sacram synaxim. sine iusta causa, non suscetxh quique absque ullo signo contritionis obiit.

Non omittant parochi ceterique verbi Dei praecono» populum identidem edocere de pietatis officiis, quibus erga defunctos tenemur, deque alacritate qpa lustum est illa implere. Kite explicent quam arcta adhuc sit nostra eum illis societas, quamvis oculi» nostris mortui ipsi ac disiuncti a nobis fuerint. Credimus namque, illoa, nisi letali culpa polluti obierint. Deo vivere, fide et caritate nobis coniungi. pro nobis Deum rogare, at simul a nobis flagitare ut orationibus, eleemosynis aliisque bonis operibus illis, nondum plene purgatis, praesto «imu». Saepius per annum, praecipue vero in commemoratione omnium fidelium detunctornm. excitentur fideles ad coemeterium visitandum, ut ipsa sepulcrorum praesentia ad suffragia pro defunctis maiori pietate Deo offerenda. aeternamque requiem ferventius ipsis precandam commoveat, Iis aspectum Dei suffragii» suis accelerare fideles gaudeaut. eum ii» in aeternitate sociari sperent. Ip-i enim nos praecesserunt, sed et nos expectat aeternitas. Iugiter id meminerint fidelesomnes. ut peccatietiam horror crescat et augeatur in cordibus eorum, scriptum quippe est „Msmorars nonssima *tua, et artemufu* non peccafiis.“ 1

Caput IX.

Dt bruedtctiOKibut et fxorciftnü.

Clementissimus rerum omnium cibator Deu» operibus manuum suarum saepius bened xisse legitur4. ut creaturis sui», maxime vero homini. foecunditatem. prosperitatem, copiam mullorum bonorum impertiietur. V luit autem benedictionis suae efficaciam hac ratione manifestare, ut nempe homo intelligeret. id omne quod ipse est. ipsumqui» circumstat, e divinae benedictionis virtute aibi obvenire. Atque hinc, uj in electum populum tuum abundantiam bonorùm temporalium et spiritualium Deus infunderet, cunctique recordarentur ac conspicerent omnia illa dona nonnisi Domino ipei io acceptis referenda esse, sacerdotibus a se constituti» potestatem ac praeceptum dedit benedicendi no mine su^ filii· Israel

Trid.. S«· XXV. <ir ref'. cap. 18; cf. etislh cap 1. de sepnlt. cap. /» fm. de sepult in VI.

1 Sub. tit. de exeq.

Cap. 98. de sent excomni ». c. ep et reg m Nolana. W lulii 1819. lapud Barboaam hit ere., hb 11. cap 10 u. 40i.

² Hcned. XIV oon»l. [di· 10 aor.' aauo 1759. Cf. etiam cap. 9. de haeret in VI.

• Redi. VII. 40.

• <4». I. as. se. IX, i.

⁵ Num. VI, S3 ssq.

Etiam in nova lege saoerdotem oportet benedicere. Divinorum namque beaaficioram fona aoa e«t occlusus. sed ia eo plenissime patefactae, per quem Doua omnia nobia donavitl, et qui in ooelum ascendens. apostolis, ot in iia univorsae eooloaiae, elevatis manibus suis, benedixit Noa autem ia hoc vocati sumus, at benedictionem haereditate poaaideamtta?

Etenim Chriatua domintu, in plenitudine potestatie spiritualia, quam dedit eooleeiae inae, contulit m auctoritatem benedicendi turn hominibu, turn ereatnria aliia, quae in hominia ipaiua usum et utilitatem datae aunt, ut invocata divine benignitate ct dementia, per merita passionis aune omnigenis bonis a Deo impHentur. Propterea benedictio fit per aaactae erucic signum, quia divina beneficia per mortia Chrieti merita nobia contingunt: benedictionis autem ipaiua via noa ia ritp ipao. aed in eo eat, quod Doua precibus eecleaiae, dilectiaaimae Christi sponsae, rogatus.· creaturae bonum illud concédât, quod eidem eocleaia apprecatur. Uti enim scribit sanctus Petras Damiani, .sacerdos Dominum super hominem verbis invocat, l< ipse super eum Dominus benedictionem efflcai iter format" * Apostolus autem de benedictione omnia generis ciborum ait: »Saac<>)SMtar «asm par e«rAsnn *Dti tt 8ruttefUtO.* 1

Danda operaj»t. ut benedictionum naturam et potestatem fideles rite intelligent, eertoque aibi persuadeant plurimi eaa faciendae, magnoque in honore eaae oportere. Id vero tum dignitas ot sanctitas ecclesiae, cuius nomine benedictio a Deo petitur, tum operatio divina concedeaa petitum effectum, tum denique ipsum quod benedictione impetratur salutare beneficium satia edicit. Excitetur itaque et augeatur in fidelibus sincerae pietatis desiderium advocandi in oeipeoa, in tuas familias suaaque rea omnes, benedictiones divinaa per benedictionem et apprecationem sacerdotis. Simul autem edoceantur de obsequio ac veneratione. qua tractandae eunt personae ac reo divino cultui sacratae per peculiarem illam benedictionem, quae constitutiva passim dici consuevit, quia persona vel res in ordinem sacrorum transfertur, et in eo permanet. Neque omittent parochi, fideles eosdem instruere, quantopere conveniens ait ac deceat, ut hoc benedictionum genere eocleaia ab usibus profanis segreget ac meritorum Chrieti virtute nobilitet, quae ministerio sacro inserviunt ac mancipantur.

Ne quando ministri sacri in impertienda benedictione a Deo petant quae'haud petenda sunt, vel, aliqua alia ratione defiectant a natura, sanctitate et fine benedictionis, ecclesia certas formulae ac caeremonias proponit ac praescribit, quae in benedictionibus dandis servandae suat. Qnamobrem ministri sacri iis dumtaxat formulis utantur, quae in miscall, in ntuali Romano, in pontificali leguntur, vel aliae a sacra rituum congregatione aat à sede apostolica approbatae fuerunt. Praescriptis induti sint vestibus, et reliquas accurate servent liturgicas de' benedictionibus Ordinationes. Maximo sibi cavebbnt ne ecclesiasticas benedictiones quocumque praetextu ad alios fines adhibeant, quam ad quos ab ecclesia institutae sunt, ot no imprudenti carum usu sc&ain institutionem despectui

¹ Bom. VIII. n.
¹ Lae. XXIV. &0 esq.
• 1 Pstr. III, ».
• *Epiet. 1A* cams Xtorsntia, opiMaium XXX, «ap. X lopu, ed. Migne, 11, Mecj.
• 1 Thu. IV, t.

A exponant, aat superstitionis vel inhonesti laeri fama commaculent.

Cavebunt etiam sacerdotoe. ut. fines facultatis suae non excedant, cum quaedam sint benedictiones, quas communi iurs et usu scelestae a presbyteria comedi possunt, quaedam verb a «olis episcopis, nisi eompetoete auctoritate aliis sacerdotibus facultas committattur: facultatis, quam forte obtinuerunt, ambitum ac tenorem strictissime observent.

Chrieti potestatem ia daemonem, quem ia eraoo ipoe vicit ae debellavit, eocleaia, Christi sponsa, vel solo crucia signo, contra eundem humani generis hostem exercet Ad daemonum fraudes superandas aptissimo conducunt benedictiones. Veram ecclesiastico etiam inatituto inductum est, ut benedictiones quaedam si^ egorciamis non fiant; quibus videlicet vel daemon expellatur, vel impediatur quominqs creaturas benedicendas obsideat, et in B damnum salutis et incolumitatis i.oatiae iis rebus abutatur. Sacerdos, qui facultatem habet rom illam benedicendi, poterit eo in casu ot exorcismos adhibere.

Non fleet tamen simplici sacerdoti exorcismo adiurare personas, quae a diabolo obsessae reputantur. nisi obtenta ab epiaeopo licentia. Nullus certe eat alius actus, in quo eocleaia acceptam a Christo contra daemonem auctoritatem visibilius ostendit, nisi cum illum, par exorcismum rite adhibitum, ab energumeni corpore depellit. 8e<K quoniam quo nequior eat antiquus serpens, eo maiorea timendae sunt fraudes: et quo occultiorea eunt daemonis operationes, eo magis cavendum est, no eius effectus existimetur quod morbo vel phahtasiaram motibus quandoque adacribendum est; idcirco exorcismi eiusmodi nonnisi postquam rea per episcopum examinata fuit, permitti poterunt. C Parochus, exorcismi instituendi venia accepta, fide firma ac vehementi, oratione ac ieiunio, nec non conscientiae ab omni sopde emundatione, ita se praeparare satagat, daemoni. Chrieti nomine, expellendo ac fugando, ut corporum animarumque nostrarum insidiator nihil inveniat, quod aibi vindicare possit vel Christi ministro improperare. Memor ait verbi Domini, discipulos non potuisse daemonium eiicare „prvpf«r *incredulitate, tt tue ftfuu,* non «Mcifur, ai» *per orationem tt* 1.

Commendamus tandem parochis, ut sedulo invigilent, ne commissi sibi fideles, quocumque in eventu sut afflictione, vel superstitiosis impiisque ritibus, in quibus^daemonis opera intervenit, indulgeUnt vel ad divinationum commenda, prava sortilegia aliaaque vanas ac stolidas artes recurvum habeant Illos autem constanter doceant de in- D finita Dei erga homines benignitate, deque summa quam ipse gerit rerum omnium providentia, ut implorat divini auxilii manu assistrice, omnem spem in Deo reponant Nam „odMstorM>m nostram in nomine Demini, gni *ferit* coalam st tarram"'.

TITULUS VL

De pietate et oaittaie otirietiana

Caput L

Ds atondh senctimenie pramesmde in populo.

Solemnibuo aeque ac suaviasimis verbis moram sanctimoniam christiaaoram propriam apostolus Paulus ad Titum scribens expressit, cum ait „Apparuit. .. gratia Dei salvatoris nostri omnibus

¹ Malta, xvn, n
‹ PS. CXXIIL X
•Titi 11«.

hotnioibu·, eradieat noil·, ut abaegant·. impietatem et saecularia desideria. sobrie et iuate et pie vinœai in hoc aaeeulo, exspectantes beatam apem et adventam gloriae mggni Dei et salvatoris nostri lesu Chriati qui dedit semetipsum pro nobis, ut noa redimeret ab omni iniquitate, et mundaret aibi populum aoceptabilem. sectatorem bonorum ðpe rum." Haec ipsa porro verba adinstar normae proponuntur animarum pastoribus, iuxta quam commisso aibi populo a vitiis retrahendo vt in Christianas virtute adducendo contendant ac allaborent; equidem unicuique eorum dictum esae reputandum est quod idem apostolus subdit. *„Hace loquere, «t* ezierteflr, et «rpue ewm omni imperio.0

Humiles ex intimo cordo persolvimus gratiarum actiones bonorum omnium largitori, cuius misericordia. ampla virtutum exemple inter carissimos nostros in Christo filios non desunt. Multos namque conspicimus, qui chrititianae fidei et cari- B tatis spiritu animati. Christi bonum diffundunt odofem; quod sane vehementer no» recreat in multis maximisque muneris nostri curis vt difficultatibus. At probe etiam novimus sine intermissione nobis invigilandum esse, ut virtus ipsa conservetur, foveatur, augeatur; vitia autem constantissime arceantur, removeantur, exstirpentur. *„Adverearine emm* noster *diabolue, tamquam leo rugient, circuit* fwcrefis *quem* devoret4' Qui autem illi non resistunt tortes in fide, prouti praecipit princeps apostolorum b passionibus et tentationibu» facile abripiuntur. Atque utinam id nostris curi» laboribusque consequi possemus, ut in hac gregis dominici parte ii penitus denasent. qui ambulant in vanitate sessus sui, tenebris obscuratum habentes intellectum, alienati a vita Dei"; utinam dilectos omnes in Doqiioo filios spiritu vivere, spiritu et ambulare ‹eruere possemus1! Et quoniam id t maxime dependet ex ardenti zelo assiduaque operositate sacerdotum, eorum praesertim qui parochiis praesunt: etiam atque etiam obtestamur nostros omnes cooperatores, ut in honestate morum christianaeque vitae disciplina promovenda in populo, lubentipsime ac studiosissime seipsos impendant ac superimpendant

Impietas sane turpia atque infanda bUsphemia est qua nihil horribilius, inquit sanctus Hieronymus quia ponit os suum in excehum. Licet autem scelus istud tam atrox provinciae huius populus. Dei operante gratia, merita detestatione prosequatur, non possumus tamen contra illud vocem non attollere in hac synodo, ut. si qui sunt in divinis laudibus muti, in blaspbemiis autem ac maledictis 'faciles ac prompti, de maximo quo rei fiunt crimine commoneantur, et ab eo·emendantur. Ac certe ei rite omnes perspectam habeant sum- D main, quae divino nomini debetur, venerationem quin unquam in illud lingua peccent, iugiter labiis suis divinam maiestatem. colent et glorificabunt.

Sed et aliud vehementissime insectamur vitiorum genus, quod per saecularia desideria enuntiatur, effraenatam nempe rerum materialium ac voluptatum ae..»ualium libidinem, qbae aetate praesertim nostra tantopere invalescit ac malorum fere omnium, quae sacram civilemque rkmpuhlicam funestant, causa est et origo. Passim namque videre est hominesf qui omnem de religiosis officiis sollicitudinem abiicientes. hoc unum solemne habent ut divitias colligant et cumulent, ut vestibus ac supellectili luxum immoderatum efferant, ut id quod sensus delectat unice quaerant. Inde autem sponte sua dimanant tum quidem fraudes, usurae, latrocinia: tum vero crapulae, ebrietates, impudicitiae, tum denique adulteria, lenocinia, fornicationes. Ingemiscimus animo ac dplore. confici mur, recogitantes inter ipsos eccleaiae -filios, pastorali nostrae curae concreditos, vitia haec foedissima reperiri ac radices agere. Parochos itaque ceterosque sacerdotes enixe excitamus, ut in iis propulsandis nunquam satis multam operam se posuisse reputent, ac tum publicis sermonibus, tum privatis hortationibus, tum occasione adtuini strutionis sacramenti poenitentiae, spostolica fortitudine in illa clament ac depraedicent.

In mentem fidelium revocent vitia cami· oa esse, ob quae Sodoma et Gomorrha deletae, et ire Dei venit in filios diffidentiael. Saepius vero recolenda proponant sitissima illa Pauli verba *„Neecttie quoniam corpora veetra membra eunt Chridi? . . . An ncecitie* ÿwmssi memô.e vestra *templum eunt Spiritu oancti, qui* in .eoàis ss/, *quem habetie a Deo, et* non estis wstri? *Empti* mtm estis *pretio magno. Glorificate et portate Deum* m *corpore* vestro." ' Porro neque ebnosi regnum Dei possidebunt, ut idem apostolus scribit Constanter itaque inclamandum in teterrimuin hoc ebriositatis vitium, quod tantam rationali naturae iniuriam irrogat, hominem a suo statu dviicit. in brutorum conditionem illum redigens, at fot mala, tot aerumnas, tot pecoata aecum fert. *„ïi»uüx autem omnium malorum eet cuptditae, quam qui· dam uppetentee erraverunt a fide, et ineeruerunt te doloribue multi»:"* ea scilicet cupiditas quae divitiarum abundantiam, vitae huius commoda, «ensualia gaudia et oblectamentq infrunito desiderio optat et quaerit, quaeque hominem mergit in interitum et^ perditionem. Edisserant ministri sacri, quantopere dedeceat eos, qui regenerati eunt „m spem vivam, *per returrectionem leeu Chrieti ex mortuie,* in *kaereditatem incorruptibilem et incontaminatam ot immarceecibilem, coneervalam in coelil!,*** terrenis iis vilissi.misque desideriis abduci. Sun desistant ehristianae modestiae laudes texere, mortificationis necessitatem urgere, spiritualium deliciarum super corporales praestantiam enàrrare, terrenarum omnium rerum contemptum edocere. Praecipiant vero divitibus „vov *eubleme eapere, neque operare* in *incerto divitiarum, eed* ia *Deo cieo (qui praeetat nobi» omnia abunde ad fruendum) bene agere, dtvifee fieri-* in *boni» operibu», facile tribuere, communicare, theeauneare eibi fundamentum bonum in futurum, ut apprehendant veram vitam* ·.

Cum memorata hactenus vitia a chriatiano populo abeeer contigerit, Deu», qui dives est in misericordia, efficiet ut opera bona in fidelibus abundent, ac Spiritus sanctus in ipsis uberrime fructificet. *„Fructu» auMn epiritu» ebt,* inquit Paulus caritas, *gaudium, pax, patiepiia, 6eaigmta», bonitae, longanimita», manvuetudo, fidet,* mo*dettia, continentia, caelitae;'* quae virtutes omnes promovendae omni studio sunt in ehnstiano populo. Beatus enim est populas, in quo illae splendescunt. Confessoriis insuper commendamus, ut peculiarem plane curam adhibeant in iisdem

¹ I Petr. V, 8-8.
• Eph. IV. 17 seq
• Osi V, M. v
* *Jn leai.* lib. VII. cap. 18, [opp.. «L Migne, IV, 247A'].

• Eph. V. «.
› I Cor. VI. 16. 1», 80.
• I Cor. VI,.io.
• i Tba. VI. 10.
• I Pstr. I. 8-4.
• I Tie. VI, Π-K
' (4ai. V. 28 ses-

virtutibus excolendis nutrieadiaque, la iis, qui di-Tinis gratiis uberiori «opia donati eisque fideliter respondentes, a mortalibus peccatis immunes Tirant, ac apem non «fubiatn praebent magis semper magisque in perfectionis viam esse progressuros.

Illud quidem primo loco ponitur et commendatur super omnia, ut caritatem habeamus, „f»ed «st eincahim pšrfirctMaù. 1 Longe ergo sint a fidelibus nostris iurgia et iniustitiae, odia et inimicitiae, sed omnes mutua dilectione iungantur, supportantes invicem, et donantes sibimetipsis, si quis adversus aliquem habet querelam'. Etenim *„ti diligam»» invicem, Dent* ia aolis «wmt. *et carito» eiu» in noble perfecta ett . . . Qui* raro non *diligit fratrem num, guem videt, Deum, guem* non *videt, quomodo poteet ?diligere"*

Caritas patiens eat1, atque idcirco diaiunota ab ea non erit Christiana patientia. Si proinde caritas rigeat inter fideles nostros, cernere etiam eos*dem* erit huius peregrinationis calamitates et afflictiones. aequo fortique animo, pro Deo et in expiationem peccatorum tolerare, quod verae virtutis indicium est apertissimum. Quapropter demonstrandum ipsis erit, cum ' ungit nos manus Domini, minime id hostiliter facere Dominum, verum percutiendo sanare, et plagam a Deo venientem esse medicinam'. Tum vero verba Petri ingeminanda: *„Humiliamini nb potenti manu Dii, «st vo» exaltet in tempore vieitaiionit: omnem tollicitudinem* rastrum *proiicientet in nm, quoniam ipti euro etl d» vobitf'* ac insuper: *,,communicantet Chritti pattionibut .gaudet», .nt et* in *revelatione gloria? eiu» gaudeati» exultante»." ** Testis porro Mt apostolus Paulus, quod „omnes, *gui pit volunt vivere in Chritto len, perventionem patientur" '.*

Pietatem in Deum fovebunt assidue omnes, qui in nostris dioecesibus sacerdotali ministerio funguntur; ubi enim religiosa pietas regnet, ibi vitiorum corruptio non praevalet. Iam vero sincera pieUs. qualis exigitur in iis qui pretioso Christi sanguine redempti sunt, nutritur et servatur oratione constanti, qua rursus nullum aptius ac efficacius medium ad vitia fuganda, ad tentationum pericula superand». ad divine beneficia consequenda. De cbristianae orationis utilitate et necessitate saepe verba faciant parochi et confessorii, Domini praeceptum commemorantes: „Oportet semper orare et nunquam deficere *„Petit» et aceipieti», ut gaudium vettrum ut plenum." **

Arduum Aon erit animarum curatori, moribus fideliam a corruptela praeservandis incumbere, ac populum Domino exhibere sectatorem bonorum operum, si spiritus pietatis, religionis saactique amoris et timoris Dei in ipsis familiis dominatur et filiorum educationem regat. Dolendum sane quosdam aliquando exstare parentes, qui vel ex ignorantia, vel ex socordia, vel ex perversitate, id quidem curant ut profanis cognitionibus filii imbuantur, ita ut mundo placere poaaint, nullatenus autem solliciti sunt ut erudientur de eo quod anum est necessarium ad placendum Deo. Certo terra ista deserta ot inaquosa nonnisi tribulos et spinas germinare potest. Pastores itaque non «essent monere patres matresque familias de gravissimo quo obstringuntur officio inserendi mature in filiorum cordibus virtutis ehristianao amorem eooque educandi „ra *ditdpiina et* eorrspdieno *Domini" ?* Edoceant praeterea ipsos, qui familiae praesunt, media ad Christianam disciplinam ia familiis conservandam accommodate, et ut eadum adhibeantur invigilent Illud inculcent praeprimis parentibus, ut non modo hortando ac docendo in virtutis viem filios adducant, sed et exemplis potissimum illis normam ostendant regulamque vivendi. Incredibile dictu est quantam habeant vim exempla parentum: bonis moribus familia universa eine dubio splendescet ·■ parentes ipsi practice exequuntur Christiana officia, de quibus filios edocuerunt. l

Restat, ut fideles ipsos nostros paterne moneamus ac per Christi passionem adiuremus. ut non i:va veterem hominem ambulent, qui corrumpitur secundum desideria erroris, sed iuxta novum. „pMi ssrendum Dram *creatu» rtf in luetitia et tanctitate Veritati '* Meminerint immensa Dei in homines beneficia, atque ex iis intelligent quem amorem ac pietatem, quam obedientiam ac venerationem ei praestare oporteat, qua spe ac fiducia illum invocare. Meminerint ac meditentur beneficium praesertim summum atque inenarrabile redemptionis humanae, quo clemcotissimus Deus' parensque noster eximiam in nos benignitatem cumulatam illustravit: maxima ac pretiosa promissa nobis donans, ut per haec efficiamur divinae consortes naturae, fugientes eius, quae in mundo est. concupiscentiae corruptionem' Meminerint demum verba illa Pauli: *„Nunc rero Uberati a peccato, tervi autem foeti Deo, habeti.r fructum veetrum* »n *eanctficationem, finem rero' ritam aeternam* et: *„Haec eet volunto» Dei, tanctficaiio veetra" '*

Caput II

De fetiorum dierum eonctificatione.

Iam ab initio *„benedixit Deut diei teptimo, et tanctifiêavit illum: quia* m *ip»o ceuarerat ab omni opere no" ·.* Postmodum vero in Sinui monte ad Moyseu loquens dixit: *„ Videte ut tabl-atum meum euttodiati» . . .. random eet enim rvbit;"~* ac in tabulis lapideis ipsi Moysi consignatis digito nun insculpsit. *..Memento ut diem tabbati tanctfiçet." ** Cum enim ipsa naturae lex edoceat aliquod tempus a creaturis impendendum ease creatori, religioso cultu colendo, cumque alia ex parte facile accidere poeaet. ut homines, vitae occupationibus detenti, id praeterirent: Deus ipse unum in hebdomade diem sibi sacrum snoque honori dicandum selegit dicens; *„Sex dtebu» facieti» opu»;* In *die teptimo nbbatum eet, regulet tancta Domino." **

In ecclesia Christi diei sabbati cultus et celebritas translata fuit, auctoribus apostolis, in primam ipsius hebdomadis diem, tum quod in ea Dominus resurrexerit, unde et dominica dicta eat, tum quod Spiritus sanctus apostolis ea die datus fuerit ad renovandam faciem terrae. Dominicae autem diei alia festa accesserunt, tum ad recolenda per annum religionis nostrae mysteria gratiasque Deo agendas pro maximis suae caritatis beneficiis, tum in memoriam et honorem beatissimae Mariae

l Coi. 111, IX
• ib. v, ia.
• I loca. IV, IS. SO.
• l Cor. X1П, 4.
• Cat. &>ηι, de orat dominica, 11, a SI.
• l Petr. V, S·7, st IV, IA
' II Tim. Ill, IS.
• Lac. XV11I, 1; loss. IVI, M.

• Iph. VI, «.
* Xph. IV, SS, 94.
* 11 Petr. I, A
* Bom. VI, 88.
* I These IV, S.
* Oea. II. A
' Kxod. XXXI. 18 seq.
* Kxod. XX, 8, coll. XXXI, 18.
* Kxod. XXXI, IX

virgini·, •anetoram apoatolorum ae martyrum alioramque ooelitum cum Chrwto regnantium. Festi· proinde huiuamodi ae dominici· diebua Roeaaandum «•t ab opere mundano, ut liberius ad ecdMiam ire, pealmis et hymni· et cantio» spiritualibus insistere, orationi vacare, oblatione· offerre, memoriis •anctorum communicare, ad imitationem eorum ae•urgere, eloquii· divinis intendere, eleemosyuas indigentibus mittere vsleat Christianus ‘.

Quo loco sit religio sive apud singulos homines^ sive apud natione·, ex observantia dierum festorum, indubitata quadam ratione intelligi potest. Aevum nostrum, rerum labilium cultui adeo intentum, festos dies spernit, atque hinc perveni mores et inducuntur et foventur. Non. sine cordis amaritudine conspicimus pestem hanc violationis et profanationis festorum nostras quoque regiones invadere ac ruinas in diés maiores catholicae pietati minari. Itgque fideles nostros omne» monemus vehementissime, ut a tanto scelere hbhorreant. ac, Dei oedmiaeque vocem audientM, dominici· aliisque festi· diebus sancte pieque observandis sedulo incumbant; memore·. quod sicuti divinae benedictiones promissae sunt ϋ· qui festa sanctificant 'i ita divinae ultionis maledictiones reservantur in sacrilegam festos dies profanantium impietatem Peculiari vero ratione verba nostra dirigimus patribus-familias, ut domesticorum suorum hanc praeprimie curam habeant, quod festos dies, uti par est, sanctificent; nec non opificiorum possessoribus ac directoribus, ut operarios. quos sub potestate habent, non modo ab hoc praecepto observando nullatenus impediant, sed hortationibus etiam et exemplo ad illud implendum excitent. Provocamus etiam atque obtestamur toto corde optimates, magistratus et eos omnes, qui eminentiori loco in societate sunt, ut, quoniam maximam vini habent, hac!*praesertim in re, ipsorum exempla. dierum festorum sanctificationem religiosissime observent.

Cum praecepti huius finis sit, ut homo vacet rebue divinis, postulat in primis festorum sanctificatio, ut ab operibus, ut aiunt, servilibus quisque prorsus abstineat: etenim talia illa sunt, ut mentem a divino cultu abstrahant. Quodsi ad aliquod istiusmodi opu· praestandum necessitas aliquando cogat, prouti praesertim tempore frugum colligendarum contingere potest, venia ab ordinario, aut a parocho, qui auctoritatetn per eum acceperit, petenda Mt, ne quisque imperitus iudicium in propria causa de necessitatis casu ferat, dufa reapse necessitas non urget.[?]

At si religionis officia Domino diebus fMti· tribuenda omne servilis operis genus prohibendum exegerunt, multo magi· iis ipsi· diebus, peccatis vitandis intendendum Mt, quae non modo animum a divinarum rerum studio avocant. »ed nos a Dei amore prorsus seiungunt Maximus proinde Mt animi nostri dolor, cum videmus ebrietatibus ac luxuriisfmulto magis quam servilibus operibus diM Domini deturpari. Exceaeus isto· totis viribus a populo propulsandos et arcendo· parochi curent, et contra abusus, quo· forte in parochia invaluisse contigerit, inclamare non ceMent. Doceant vero, non vetari quidem die fMto animi relaxationM ad virM praMertim reficienda·'; hf honestas illas omc oportere, et quae nullam peccandi occasionem aut periculum includant; primam vero •ollicitudinem de Deo pie colendo, oratione et gratiarum actione honorando, eeee debere.

Vehementer sane reprobanda Mt dmidia eorUm, qui ad otium et ad delicia· die· Domino ooneeefatos •ibi praesto eaae reputant: neque enim intelligent homines isti quae et-quanta sint ea, quibus U»ri•tiani diebua festi· exercere ae debent, ut «aetiflcent eoe. Explicita in primis sanctionel ecdcsia praecipit, ut fidelM i» diebus, sincera piaque animi attentione, «aerosabctu mimae sacrificio utero··· non omittant, monetque ut frequenter, saltem diebus dominicis et maioribus festis, ad suas parochia· accedant i Cuius praecepti observantiam parochi inculcantes, in mentem fidelium revocabant, gravi culpa illos se reos facere posse, qui vel per notabilem missae partem non adsunt, «el non eo quo oportet modo augustissimo huic mysterio SMistunt

Ad ecclesiae mentem, in aliis adhuc piis actionibus transigendum est dierum fMtorum tempus, quod Deo eiusque cultui debetur. Attente diligentecque verbi divini praedicatio audienda, cum et illam eX •ntiquiMima ecclesiae disciplina sacrificio missae iunctam eeee et ad cultum divinum pertinere compertum sit, et per eandem fidele·, divinas iustificatiooes edocti, illud, etiam consequantur, ut ex toto corde custodiant legem Dpmipi. Quocirca parochi omni opportuniore medio satagent abrogandum penitus, sicubi inolevit, abusum illum intolerabilem, ab ecclMia egrediendi eo tempore quo concio vel instructio inter misaae celebrationem habetur. Nihil quippe tam indignum Christiano, quam Christi verba contemnere, aut etiam negligenter audire Parochi praeterea Mt crebro monere et hortari fidelM, ut diebus fMtis in Christianae doctrinae rudimentis ac praeceptis vel percipiendis vel revolvendis assidue versantur; ut occasione eorundem festorum confessionis et ssmae eucharistiae sacramenta frequententent, eum nihil opportunius aut 'melius chriatianis hominibus fieri possit; ut opera etiam misericordiae exerceant, de quibus scriptum Mt „Eri»?»o iwtmda *rt immaculata optai Dtum* ri Patrem Aasc «·/: risitare papif/os et rideas m triWatioae eorum[?] ut praeterea demum divinib etiam officiis pomeridianis, aliqui saltem e singulis familiis alternatim accedant, duib alii, qui id non possunt, domi orantes, non negligunt Deo solvere votum ac reddere pensum •ervitutis.[?]

Ad augendam divinorum officiorum frequentationem. parochi studiosiMime curabunt, ut pii fidelium affectus erga illa magis magisque inflammentur, tum debita dignitate ac devotione mysteria ipsa saora peragentes; tum domum orationis, pro rerum conditione, propensiori cura et ampliori cultu adornantes4; tum quoque caventM, ne nimia eorundem officiorum prolixitate fidelM ipsos fatigent. Quoniam vero refert maxime divinorum officiorum celebrationem recto modo dispositam esse, parochi officia tam matutina quam pomeridiana iis horis celebrari curabunt, quae parochianorum commodo magi· conveniant. Sufficiens quoque relinquant temporis intervallum inter miseam matutinam et sacrum solemn·, ut fidelM commode viced alternare possint. Semper autem divina omnia officia iis praecise horis, quibus praestitutum fuit, exordiantur.

Quantopere mimae atque etiam corpori· necessitatibus et utilitstibus festorum dierum institutio

1 Nicol. J, *In reep.* s 11. */Pair. lol..* ed. Mignv, ('XIX. MA B).

* Dent. XVI, 15

1 Nus. iV, SU seqq. st U Rsdr., cap. Kill.

* Bened. XIV, *In** M, a. S4.

* Cal. Bom., ds III prsec. decal., a 81.

' De coasser., disk I. cap. Afissos, «t cap. Omne» gdetesetc.

* Conc. Trid., mm. XXII, decr. de obs. et vit, in crieb miaao.

* Cat. Rom., de III dec. prsec.. ·. 86.

* lac. I, M7.

1 Angust., Srrmo *J&l de teenport,* jopp., ed. Bened., V, append. 467 DV

t 8. Lee Magna», .? de foodreg., lopp.. ed. BaBer., I, 1WJ.

ooneeutaaea sit, SMerdotos non praetermittant ox- planare, co- de eorundem aanotificatiflne populo sermonem hebeant. Magnae proinde temeritatis indicium esae ostendant huiua praecepti legem recusare, cum praesertim Deus non labores nobis per illud imponat, quos rei difficillimos eius canaa suscipere deberemus, aed quietos et a terrenis euris liberos illte diebus nos ease iubeatl: ut scilicet, quantum in hac vita conceditur, sabbatum illud aeternum, de quo apostolus ad Hebraeos disserit praeoccupemus, ao pignus eiusdem iam in terris recipiamus. Quare iis etiam eiusdem apostoli verbis hortandi erant fideles et a pastore incitandi; *„Feetineotui 'inyrsd»* in iliem ŕsqwicm."

Caput *III.*

De irneutU tt abetiiuntiae prataeplo.

'erChHstianae' proram sanctitati haud exigua inorementa accedunt ex, ieiuniorutn atque abstinentiae disciplina. Per eam namque caro crucifigitur cum vitiis et concupiscentiis eius, mens ad orationem rerumque coelestium contemplationem expeditior redditur. Deo pro admissis peccatis satisfacimus, et eius clementiae favores ab ipso impetramus. Propterea ecclesia Deo gratiaa agit, qui corporali ieiunio vitia comprimit, mentem elevat, virtutem largitur et praemia iliumque supplex invocat, qui et iustie praemia meritorum, et peccatoribus per ieiunium, veniam praebet leiupium sano est, per quod tot beneficii concessa a Deo futue in sacris litteris legimus; quod ssticti viri nullo non tempore fre; quentarunt; quod ipao suo exemplo sacravit ac sanxit dominus noster lesus Christits. Qui. ut inquit Batilius, cum per ieiunium carnem, quam pro nobis assumpsit, munivisset, sic in ipso diaboli insultus sustinuit, quo et nos erudiret, ut per ieiunium ungamus ac exerceamus nos ipsos ad certamina in tentationibus

Inde ab exordio in eccleaia introducta est ieiunii praxis piiasimeque servata; accesserunt vero ecclesiasticae sanctiones, ne. tepescente fervore, minor esset in ea sectanda fidelium sollicitudo. Tridentini patres maxima instantia pastoribus omnibua praecipiunt, omni diligentia uti, ut fideles iis praecipue ecclesiasticis legibus 'isint obsequentes, „quae ad mortificandam carnem conducunt, ut ciborum delectus et ieiunia" Quod gravissimum Tridentinae bynodi monitum prae oculis habentes, parochos, concinnatores, confessarios enixe obtestamur, nt fidelibus saepe saepius commendent ieiunii necessitatem et utilitatem, eosque edoceant quantum sit crimen, legi ecclesiae, ieiunium aut abstinentiam statutis diebus praecipienti, obedientiam detrectare. De antiquo praecepti ipsius rigore plurimum temperavit piae matris benignitas ob temporum iniquitatem bominumque imbecillitatem: «ed id ipsum obediendi' debitum adauget Ingemiscere proinde cogimur, tot reperiri aetate nostra huius praecepti transgressores, et qui illud' ludibrio etiam habere non verentur. Singulos nostros in Christo filios in visceribus paternae caritatis, qua illos amantissime complectimur, instanter rogamus, ut ad meritum etiam obedieatiae lucrandum et in propriae fidei manifestationem, obligationi isti ieiuniorum atque abstinentiae ecclesiasticae numquam non exactissime satisfaciant.

• Cat, Rom., loc. tup. cit., a.'3S.
• Hrbr. IV.
• Hebr. IV, 11 ; *cf.* etiam cat Rom., loc sup dt, s. M.
• Proof, qaadrag.
• Orat for. IV, infra bobd. IV qnadng.
' *Hoot. 1 de* «risa., (opp.. ad. Miguo, in, 178 D].
' So··. XXV, doer, ds <Mset db. sto.

Noa omittent animaram curatores die dominico, qui ieiunia in hebdomada recurrentia antecedit populum de eisdem praemonere. Cum voro agitur de ieiuniis quatuor anni temporum, quae ex vetustissimo ecclesiae more indicuntur, ut Deus ecclesiae suas concedere dignetur sacrorum ministros, qui ad eips gloriam animarumque salutem,l uti par est promovendam apti sint; id in fidelium mentes interdum revocent, quo maiori etiam pietate ieiunia ipaa suscipiant et observent. Parochi praeterea erit distincte explicare in quo ieiunii ipsius obligatio consistit; tum scilicet id quod respicit unicam in die comestionem, tum etiam id quod refertur ad abstinentiam a cibis vetitis '.

Quoniam ecclesia eo suavissimo spiritu filios suos regit, qui scit compati infirmitatibus nostris, qhosdam ex iusta causa a lege ieiunii eximit, quos aut aetas incurvat, aut languor extenuat, aut necessitas arctat '. Indicium vero de legitima causa dispensationis, prouti etiam dispensationis ipsius indultum, concedere, ad ordinariurh spectat. Qua in re parochi vigilabuht, ne sine causae gravitate petitiones fiant, neve medici, quorum consilium prserequiri debet, plus aequo faciles se praebeant attestationibus dispensationum tradendis. Eos in omni prudentia et caritate monebunt, ut. ceu ipsis perpendendum prophnit sanctus Carolus Borromaeus „meminerint, ita suarum,esse partium corporis incolumitati prospicere, ut non obliviscantur potiorem haberi debere animhrum salutem. Quapropter caveant diligenter, ne aliena'e cul(Me participent, nimia facilitate. sua. t in fide -facienda necessitatis.utendi cibis vetitis".

Qui (b alterutra tantum legis ieiunii parte dispensati fuerunt, vel nimirum a sola obligatione unicae comestionis, vel a sola obligatione abstinendi ab esu carniupi. sedulo docendi sunt, ne existiment, se eo ipso ab alia quoque legis eiusdem parte dispensatos esse Omnes vero qui dispensationem obtinuerunt cavere insuper debent, ne in dispensationis usu scandalum aliquod proximo ingerant, ac memores praeterea esse, debitum ipsis incumbere. ut aliis bonis operibus abundantius vacent nam. prouti scribit sanctus Caesarius Arelatensis „l'ro eo tamen, quod quis non potest ieiuuare. amplius debet erogare pauperibus, ut peccata, quae non potest ieiunando curare, possit eleemosynas dando redimere."

Disciplinam abstinentiae a carnibus, quae expresse praecipitur singulis feriis sextis, in memoriam dominicae passionis, et pro locorum consuetudine singulis etiam per annum sabbatis parochi omni diligentia fovebunt ac nutrient. Dum vero dolemus non deesse qui hanc disciplinam facile uegligunt. cum gaudio maximo aspicimus' plures nostris in dioecesibus esse personas, quae non modo praescriptam abstinentiam observant, sed ipsum quoque ieiunium diebus sabbatis et in vigiliis festorum beatissimae Virginia Deiparae peragunt Qui mos apprima laudabilia, bum animaram saluti saluberrimus'sit, ao devotioni erga aamam Dei genitricem maxime proflent»; ut maius semper inter fideles incrementum capiat, pastorum sole commendatum volumus. Atque ut eorum, qui illum retineht, fervor -augeatur, aliique etiam a'd illum .amplectendum allicientur; operam dabunt episcopi, ut pecularia

' Beaed. XIV, eoul A' *{die 8 iulii «ano* 1744}, et oonet Akm [die 80 mail 1741]·
1 Cap. a, de oUerv. iainn; Me non Baned. XIV, Iiwt IS.
' Kdkt. espar obaevr. goadrag.. datam die 4 febr. 1581.
' Baaed. XIV, *In*. 16.
' *Hovt. 9.* [inter opp. a. Aug., ed. Bened.. V. append., peg. M8BJ.
' Cap. Condüna, de adeeraafc»*

gratiarum spiritualium munera a m&o domino *noatro* Romano pontifice obtineant, pro iia qui diotis diebus ieiunium serrant.

Quoniam, docente sancto Leone, „non in sola abstinentia cibi stat nostri summa ieiunii, nec fructuose corpori esca subtrahitur, nisi mens ab iniquitate revocetur, et ab obtrectationibus lingua čŏhibeatur; 1 sollicite monendi atqne hortandi sunt fideles, in eo insistant atque adnitantur, ut qui ^affligendo carnem ab alimentis abstinent, sectando iustitiam a culpa ìèiunent» 1 Tunc nobis proderunt suscepta ieiunia, si vitia abhorreamus, si a peccati noxis 'abstineamus, si ab animae periculis caveamus, si in spiritu filiorum Dei iisdem intendamus. Hoc est quod inquit Paulus: *eSi secundum carnem vixeritit, ȿnoriemini* st *autem epiritu facta comia mortificavcritis, vivetia."l*

Caput IV.

De miteionibui et atterit exerciiiie pro populo.

et illi, qui in perfectiori statu viventes tese totos divino servitio devoverunt, necesse habent diu non manere, quin in sacro secessu vires suas reficiant ardoremqne spiritualem excitent: multo, profecto magis extraordinario aliquo stimulo, ad mores iuxta christianao vitae normam componendos, indigent, qui in mediis mundi illecebris ac periculis dies agunt. Experientia autem docet, ad vitia corrigenda, quae vel serpere incipiunt, vel nimia iam invaluerunt, nihil magis conferre quam sacratum missionum salutare remedium. Qu0t horoines., per acceptable illud tfempus. in virtutis tramite roborantur, quot vacillantes pollapsas vires recuperant, quot longo peccatorum habitu depravati a letali somno evigilant, quot errantium oirea fidem corda ad resipiscentiam adducuntur, quot scapdala tolluntur, quot odia extinguuntur. quot atitsus exstirpantur! Magna namque est multitudo benedictionum et misericordiarum, quas clementiasimus Dominus in diebus illis salutis immittit in pupulum suum. Atque hinc fumm'l pontifices plus semel episcopos monitis excitarunt. ut pro dioecesibus suis missiones indicerent, illasque ceu medium aptissimum ad fidei religionisque spiritum in populis augendum čommendarunt

Gratias Deo agere non cessamus pro indefessis laboribus, quibus animarum saluti incumbunt sacerdotes parochiali ministerio addicti- in hac pro-'ì .eia: at aimai ipsis omnibusque pcclesiarum rectoribus non possumus non maximopere commendare publica sacrarum missionum exercitia, eosque vehementissime boVtari, ut oves sibi commissas hoc pabulo salutari identidem nutriendas satagant. Noscant itaque gratissimas semper futuras esse episcopo preces, quas ipsi mittent ad missionis instituendae facultatem obtinendam; meminerint autem, nos ipsorum conscientiam onerare, si id facere praetermittant, cum forte videant consuetae pastoralis .curae media baudquaquam sufficere ingravescentibus malis propulsandis.

Auctoritati nostrae reservamus, motu etiam propriu missionaries accerseçe misaionesque indicere, quotiescumque ad Dei gloriam et animarum salu? tem necessarium vel utile nobis visum fuerit. At non possumus sacerdotes non excitare, ut missionum ipsarum efficaciam ac progressum adiuvare ac promovere allaborent. Hic vβ o debitum laudis praeconium libenter tribuimus iis tum regularibpevtuen

1 Sersw *4* m c. 2. [opp.. ed. Baller., I. 15j].
1 Oratio in fer. II infra heM. II quadrsg. /
1 Rom. Vni, IS.
* BsneA XIV, coneL Gravustmam, 8 sept. 1745; Pins VI, coast. *Auctorem Jtdei.* prop, βδ; Pio·., IX, ia Utt. *Smyulari quidem,* 17 martii 18M.

saecularibus vineae Domini operariis, qui arduos missionum labores omni diligentia amplectuntur. Soient ipsi omnea, noa propensissimo animo, tum concedendo opportunas facultates, tuor, prouti adjuncts postulabunt, aliis quoque mediis, opem auxiliumque collaturoa, ut praeclarissimum opus ipsi feliciter ad exitum ducant.

Accidit non raro, ut fidqles laici, sive viri sive mulieres, exoptent in sacram secessus solitudinem ee recipere, ut per dies aliquot, seiuncti ab hominum societate, divinarum rerum meditationibus piisque loctidnibus instantes, conscientiam suam sb omni inquinamento peccati abluere, vel spiritum fervoris in se renovare, aut de statu amplectendo decernere, vel alium in finem divinae Ъenedictioni abundantiam implorare valeant. Percupimus vel maxime, ut iste spiritualium exercitiorum usus, qui tot inaestimabiles fructus adiunctos habet, inter
B singulos fideles omni studio promoveatur, utque saepe per eum singuli in Christo filii anteactae vitae errores reparare ac semetipsos spiritu mentis renovare studeant. Rogamus itaque in Domino superiores praesertim regulares, ut, in quantum domorum suarum dispositio permittit, piis personis, quae exercitiis spiritualibus vacare cupiant, commoditatem praebeant ea sub perito duce ac moderatore instituendi: ut ita ipsi quoque coeperentur malis illis a populo nostro avertendis, de quibus propheta ait. *t,Deeolatione detdata eet omnit trrra, qu>a nullut eet qui recogitet čorde.* 1

Caput V.

, De pii» laicontm eodalitatibite.

Cum Christi fideles omnes, in spiritu unitatis coniuncti, eadem caedentes, eadem sperantes, Dei gloriam proximique salutem et incolumitatem dili-
C gentes, in una veluti societate ac familia čonstituto se agnoscant; eo ipso ad bonum in communi operandum. ac non ad suam tantum, sed ad communem ipsam utilitatem sollicite curandam destinatos se esse sentiunt. Maxima vero alacritate ad omnigena pietatis et misericordhie opera exercenda, tum propriae sanctificationis, tum proximorum utilitatis promovendae causa, adducuntur, cum inter se mutuo consociati in sodalitium conveniunt, quo alter alteri incitamento et adiuvamini esse possit. Sodalitia proinde seu confratornitates singulari foecunditate in ecclesia omni tempore floruerunt, atque uberes ex eis fructus fideles constantissime perceperunt. Ideo etiain sancta mater ecclesia easdem confratornitates ab antiquissimis temporibus benignissime semper excepit et fovit; omnes per orbem episcopi illas magnopere commendarunt; Romani pontifices multi» privilegii» ac indulgentiis
D easdem ditarunt, atque ut salutaribus ordinationibus regerentur prospexerunt.

Gratissimum nobis est cernere in 5»™rincia ista veterem sodalitatum laicorum splendorem iterum excitatum, atque non paucas illas esse in unaquaque dioecesi, quarum aliae sibi proponunt pecuHari cultu honorare ssmae nostrae religionis mysteria, in primis sacrosanctum altaris' sacramentum ; aliae finem habent implorandi beatissimae virginis Mariae protectionem aliorumque -sanctorum in coelis regnantium opem; aliae pauperibus et infirmis auxiliantur, vel de honesta egenorum sepultura curam habent, aut suffragiis suis succurrunt animabus in purgatorio detentis, aut aliis indulgent piis operibus christianisque virtutibus excolendis. Ad amussim tamen observanda esse flagitamus quae de sodalitatibus ipsis ecclesiasticae sanctiones atque in primis con-

' Isreœ. XII. П. *f*

Ntitutio Clementis papae VIII[?] providentissime decreverunt /

In singuli· itaque civitatibus, oppidis vel aliis locis una dumtaxat eiusdem instituti et generis confraternités institui potest; nuite vero io quibusvis ecclesiis, domibus vel oratoriis huius provinciae confraternités erigatur, nisi de consensu ordinarii loci Nec poterunt eonfraternitatum statuta in usum deduci, „nisi ee prius ab episcopo dioecesano examinata, *et* pro ratione loci approbata ftierint; quae nihilominus eiusdem episcopi decretis et moderationi et correctioni in omnibus semper subtecta remaneant/ Privilegia etiam, indulgentiae, facultates aliaeque spirituqles gratiae et indulta huiusmodi favore sodalitatum, praevia recognitione ordinarii loci indigent Eleemosynae et alia oblata christianae caritatis subsidia iuxta modum et formam per ordinarium loci praescribendam excipi solum poterunt. Eleemosynae autem sic collectae „in reparationem et ornatum ecclesiarum . . . aut in alios pios usus, arbitrio . . . ordinariorum locorum respective, fideliter- erogandao erunt, rut omnes intelligent, coelestes ecclesiae thesauros, non quaestus aut alicuius lucri causa, sed pietatis et caritatis excitandae gratia ex apostolicae sedis benignitate Christi fidelibus aperiri/

Non modo confraternitatea omnes auctoritati episcopi subiiciuntur, et supremo eiua regimine moderandae sunt; verum ordinarii iuris quoque est, praeesse, vel per se vel per suum delegatum, sodalium conventibus, qui de rerum ad sodalitium spectantium administratione adunantur ; Immo et quaevis confraternitaa, erecta etiam in 'ecclesiis regularium exemptorum, ab episcopo visitari potest in iis, quae confraternitatis adminiatrationem respiciunt1. A synodo autem Tridentina constitutum est[?] teneri confraternitatis officiales de administratioue bonorum sodalitii ipsius episcopo, singulis anni», rationem reddere.

Ut sapientissimae hae dispositiones, per quas tot abusibus, qui in re sanctissima irrepere possunt, aditus praecluditur, sedulo in effectum perducantur, ad parochos omnesque ecclesiarum rectores sermonem convertimus, quorum regimini subiicimus sodalitates in ipsorum ecclesiis institutas. Maximam in ipsis exquirimus sollicitudinem, ut statuta observentur, ut ipsi sodalibus praeluceant pietate et caritate, ut sodales diligentia et religione praestent, ut confraternitatis festa congrua solemnitate celebrentur, ut cuncta sine animorum aemulatione procedant.

Et quoniam experientia docet, quanta ait saluberrima vis, quam in parochias universas exercere natae sunt confraternitatea, in quibus statis diebus et horis sodales, simul adunati, pias obeunt exercitationes, et parochi, vel directoris ab eo deputati, sacra instructione, divini verbi pabulo nutriuntur, quales sunt congregationes a beatissima Dei genitrice Maria et a senia Familia nuncupatae, animarum curatores singularis divinae benedictionis praemio dignos se reddent, ubi erigendis eiusmodi confraternitatibus operam dabunt easque cunfctis excellere facient christianae pietatis virtutibus. Id vero semper suis erga confraternitates curis efficere sibi proponant, ut vel ipsa haec recte ordinata sodalitia oculis omnium velati obiiciant, in ecclesia catholica reapse impleri quod dilectus Domini discipulus ait: „Ni in luce ambulamus, sicut et ipse est in luce, societatem habemus ad invicem/l

' Convt. *Çueecitmgue,* 7 decembris JÎO4, |coll. Lac. I, 446).
1 CiL const.. f B.
* "|t. COMt., i A.
' Cit. eonst., 4 7, cf etiam eoae. Trid., «esa. XXI, de ref., .ap. ».
* Cit. coeat., 4 8.
' 8. congr. ooacil. ia Troiaaa, IM aug. 1708, et ia Tanriaaaa., 81 sept. 1710.
' Beaed. XIV, fast. 106.
* Seat. XXII, cap. 0.

Caput VI.

Zte «nstitiUM *caritati*

Catholica Christi ecclesia, quae in pauperibus aliisque miserabilibus personis divini sui sponsi personam agnoscit, sollicitam de ipsis planeque peculiarem curam constanter gessit, caritatemque erga eosdem in filiis suis omnibus excitare nunquam desiit. Haec eiusdem ecclesiae pietas ac sollicitudo apprime fulget tum in erectione et fundatione aedium, quae destinatae sunt egenis, orphanis. senibus, aegrotis, peAgrinantibus, surdo-mutis, mente captis, ceterisque corporali et spirituali solacio indigentibus, et quas, ubi primum a persecutionibus cessatum et pax rei christianae data fuit, magno numero apparuisse ecclesiae annales testantur; tum in mirabili illa abnegatione qua ipititte ecclesiae filii difficillimae saepeque ingratae illorum institutorum ministration! usque se devoverunt, dicentes cum apostolo: *autem libentisstme impendam, et euperimpeudar ip&rpro animabne eettrit, licet plue* eos *diligent, minue diligar.'*

Pia maiorum traditio, exstantes hic illic ruinae, consêrvata aedificiis, viis, agris nomina alte enarrant, quot catholicae beneficentiae institutis floruerint olim religiosissimae istae regiones. Sed quamvis temporum calqmitate tot veneranda pietatis avorum monumenta perierint, munifica tamen catholicorum in egentes libera|iias et cleri'atque religiosarum congregationum xelus, semper antiquus semper novus, plura pauperibus hospitia resuscitanda curavit. Quod dum gratissimo animo cernimus, futurum esse speramus, ut coepto caritatis itinere pergatur. Atque eo maiori confidentia hanc spem fovemus, quo luculentius compertum habemus, fideles nostros, in ea. quae undique annuntiatur, ipsorum in misericordiae opera largitate, paratissimos semper esse, pro suis quemque facultatibus, auxilia necessaria nobis conferre.

'Parochis nominatim committimus, sollicite diligenterque videant, ut in civitatibus aliisque locis, ~ubi jel nosocomia, vel orphanotrophia, vel gerontocomia, aut aliae similes catholicae pauperum aedes desiderantur, atque ubi collatis viribus fundari et construi queunt, pedetentim talia hospitia exsurgant. Quodque maximi momeutft eat, in quantum fieri potest, praestent, ut videlicet uterque sexus suum proprium hospitium habeat. Quodsi exigui proventus id efficere non sinant, aedificia ea ratione interius ordinentur, ut partes plane disiunctae utrique sexui destinatae sint

Caritatis institutis praepositi prospiciam sedulo, ut bona temporalia, fructus, reditus, obventiones, religiosa cura et parsimonia administrentur ; ut aedes munditie niteant, disciplina domus sancte serretur, incolis sire sanie sire aegrotantibus de necessariis omnibus debite conrenienterque provideatur. Vigilent etiam ut orphani ea, quae ipsos decet, in litteris instructione informentur; utque in honestis artibus instituantur, ex quarum exercitio vitae necessitatibus sibi possint quandocumque consulere.

Cum autem animarum immortalium salus terrenis quibuscumque commodis longe antecellat ; idcirco ii Omnes ad quos spectat auxilia spiritualia hospitiis praestare, ^ssiduo studio operam impendant oportet, ut domus Illae religionis ac solidae pietatis cultura

| I loaa. I, 7.
* II Cor. XII, IX

florescant. Frequens sit cateohetica-instructio pueris •t puellis, in Christianae vitae nonna instituendis, tradita; omnes ad domum pertineutes ad poenitentiae et ssmae eucharistiae saorambnta quam saepissime vocentur; exercitia spiritualia singulis annis in hospitiis habenda plurimum commendamus. Hac et aliis quoque per annum occasionibus, canfescarium extraordinarium adeundi facultas fiat. Peculiari tandem cura studioque visitentur aegroti, sive in nosocomiis, sive in aliis hospitiis, ne consolatione, qua in infirmitate ipsi egent, aut praesertim sacramentorum subsidio destituantur.

„Bcatut qui inteUigit tupcr epeaMm et *puapcree*. m *dût mala liberabit* eam *Domimu!"*[1] Dominus quippe ait: *t,Quamdiu fecittie* vv· ar *hit fratribuc* mets summis, miA» *fecittü.u* [2]

Cuput VII.

Dr çoUectts *çuar ad piat eautat Jiunt.*

Divinae caritati, quam Christus in mundum accendere venit, et Spiritus sanctus diffundit in cordibus nostris, hoc proprium est, ut, quo maior est temporalis auxilii necessitas ad proximorum inopiam sublevandam, ad Dei gloriam amplificandam, ad divini cultus decus provehendum, eo plus etiam beneficentiae, pietatis ac largitatis conferat. Ecclesia proinde, quae in terris militans, coelestibus rebus unice intendit, temporalia media, quibus in hac peregrinatiofie ad suam missionem exercendam opus habet, ex filiorum suorum liberalitate obtinuit semper ac sibi iugiter confidenterque pollicetur. Ac nunquam reapse defecisse eiusmodi caritatis officia in eeclesia catholica, ostendunt abunde maxima atque innumera opera, quae, pro Dei gloria et hominum salute, in ipsa constanter fiunt, inter continuas etiam quibus iactatur persecutiones. Etsi autem frequentius ipei fideles pias oblationes ita faciant, ut ecclesiae necessitatem praeveniant, non raro tamen, ubi maior est indigentia, ecclesia'ipsa necessitates suas fidelibus pandens, illos ad subveniendum invitat, reorum, qui id sponte velint, oblationes recipit, non illarum vini aestimans, sed pietatem ex qua dimanant.

Istae eleemosynarum collectiones, ad pias causas factae, nihil profecto habent quod non plane consentaneum sit religionis sanctitati, et nonnisi convenientiMimum videri debet, filios in iuvamen accurrere matris in necessitate 'positae, e qua tot altioris ordinis bona recipiunt, et cui si quid offerunt, totum refunditur in ipsorum et aliorum fratrum ulilitatem. Meritis itaque laudibus fideles nostros o h .are gaudemus, qui religionis sensu egregie' animati. illico ao de pra re collectam fieri noscunt, pro facultatibus respondere satagunt. Neque possumus eos non enixe hortari, ut in eiusmodi studio ac alacritate opem fereqdi piis operibus in unaqudque dioecesi ab episcopo propositis vel approbatis, magis semper ac magis inflammentur, cum aliunde sufficientia media ad ipsa illa opera praestanda dioecesibus nostris non suppetant.

Sollicita cura erga pauperes, quos semper habemus nobiscum, quosque omni ope iuvandos redemptoris praeceptis et exemplis edocti sumus, speciali ratione nos urget, ut fidelibus nostris primo loco illas commendemus collectas, quae pro egenis per annum fiunt, quaeque pro institutis a Christiana caritate erectis subinde instituuntur. Misericordiae viscera induant filii nostri in Christo, ad inopum fratrum miserias erigendas, ac divites praesertim meminerint, divitias a Domino dari, eiusque Voluntatem esse, ut ex superfluis debitae eleemosynae pauperibus erogantur. Prae oculis etiam habeant, pauperes ooeli iaaitoros Mnatitutoa ease ab ipeo Domino, eam ait[1]: *ttFaciU uba* mucos *de mammaua wiqùittii, ut* cum *rteipiani* vos m *aeterna tabmacula.* [4] Parochi vigilantem operam adhibeant, ut bona, ad succurrendum indigentibus oblata, religiosa diligentia administrentur, et in distributione observetur quod eleemosynarum dispensatoribus proponit sanctus Gregorius, scribens: nNeceose est, ut sollicite perpendant, ne commissa indigne distribuant; ne quaedam quibus nulla, ne nulla quibus quaedam, do multa quibus pauca, ne pauca praebeant, quibus impendere multa debuerunt; ne praecipitatione hoc quod tribuunt inutiliter spargant; ne tarditate petentes noxie crucient/ [1]

Ubi antistitum mandatis' stabilitum est in hac provincia, ut fixis diebus collecta habeatur in ecclesiis pro seminariis clericorum, ut'largi ac benefici sint, fideles excitamus; quippe per illa fit, ut ecclesiasticis disciplinis uti par est informentur, qui sacro ministerio in ecclesia Dei exercendo destinantur, et ex quorum recta institutione religionis bonum adeo dependet.

Iam vero christianae caritatis est locorum ac spatii limitibus non contineri, sed ad loca omnia, vine ulla exceptione, se extendere ubi adsunt homines adiuvandi, misericordiae opera exercenda. Ex inscrutabili Dei iudicio multi adhuc sunt populi, qui Christum nesciunt et in tenebris et in umbra inortis sedent, quique adeo miseria detinentur qua nulla maior. Noa qui Dei beneficio in verae fidei confessione nati sumus, et mediis omnibus operandae salutis locupletati, in illorum auxilium advenire properemus, et qua orationibus, qua laboribus, qua eleemosynis fovere et adiuvare satagamus opus praeclarisèimum propagationis fidei, per quod tot fratres ab aeterna morte eripiuntur, et in sacrosancta nostra religione suscipiuntur, nquae est unica veraque norma, qua filii hominum in hac mortali vita omni virtute instituti, ad beatae aeternitatis portum perducuntur/[3] Dilatentur itaque spatia caritatis fidelium nostrorum, et collectae, quae in sanctum hunc finem propagationis fidei iuvandae instituitur, pro viribus participare non Omittant Maxime nobis cordi est. ut uleemosynia etiam promoveantur illae quoque institutiones, quae sub titulo Sancti Spiritus vel Sancti Francisci Xaverii miss^pnibua succurrunt, necnon illa quae sub titulo Sanctae domini nOstri infantiae expositis a Sinensibus infantulis baptismi et educationis Christianae gratiam procurat. Commendamus verô et vehementer fidelibus omnibus eam collectam, quae pro terra sancta in hebdomada maiore facienda praescribitur: pro locis scilicet quae a Domino, cum visibilis inter homines conversatus est, sanctificate fuerunt, quaeque a gente Christi nomini infensissima occupata, vix est quod Christianorum eleemosynis a profanatione praeservari possint.

8ed et alia est quam temporibus nostris maxime fovendam'ac augendam cupimus collatitiae pecuniae institutio, quae denarii Sancti Petri denominatione distinguitur. Bellam sane atrox in catholici orbis patrem et in apostolicam sedem aliquot abhine annis indictum, occulto.divinae providentiae consilio, hodiedum perdurat: sacrilega ac nefaria spoliatio in ipsum admissa efficit, ut supremus ecclesiae pastor sine ope auxilioque fidelium maximis et in dies crescentibus, sui muneris ac sedis apostolicae in-

[1] Ps. XL, 9.
[2] Matth. Xxv, <a

[1] Luc. xvi. ».
[2] Req. patt. part. III. cap. 90. (opp., ed. Migse. Ill, 84 AJ.
[1] Pii IX alloc. Umdudum, 18 sortit 1881.

digentii· occurrerq nequeat. Catholici totiu» christiabi orbi», fortitudinem demirati, qua ivmmu Romana» porftifex. in anguati» etiam robua, impiam persecutionem patitur, ac,sanctae sedis iura auique ministerii libertatem invicte tuetur, indigentiia illia gravissimis succurrere posse gestiunt Multum abeat, ut dilecti in Cbriato huiua provinciae fidele» minorem in communem patrem adiuvandum liberalitatem ad bibeant: immo, ut filii amanliaaimi, nihil gratius, nihil glqnosius, nihil religiosius sibi ducunt, quam ut piis largitionibus eiua egestatem sublevent, live cum pm re tam sanctu collecta in eccleaia indicitur, aive. sacram stipem in sodalitium a Sancto Petro nuncupatum conferendo, aive aliis alia ratione factis filialis pietatis oblationibus.

Sancta mater ecclesia, quae studiose semper devitandum curat quod vel speciem habere posset fidei#»» plus aequo gravandi, collectas ipsas fieri non sinit, nisi cum et de operi», ad quod instituuntur. necessitate et util.tate constiterit, et alia media ad illud explendum desint. Ad omnem itaque aditum abusibus praecludendum, qui admitti forte" m ru ista possent, statuimus ac iubemus. praeter (■«illecta» ab ordinario putmcriptas et commendata». nullas prorsus alias? a quavis persona, fieri po»i«o in provincia Vltraiectensi sacras eleemosynarum collectiones, absque ipsius dioecesam antistiti» licentia Paroch?< aa propter mandamus, ut severe invigilent, no ulli in suis parochiis circumeant quaestores, eleemosyna» a fidelibus pro quacumque r<-ligiosa causa quaeritantes, nisi licentium scriptis •■xaratam a dioecesano antfttite obtinuerint; tum vero etiam, ne quaestuntioneti fiant a sodalitatibus, gfficet canonice erectis, m»i in earumdem ab episcopo approbatis statutis facultas id faciendi concedatur, aut alias episcopi venia-obtenta fuerit. Facile patet hic n«>n agi-de ordinibus mendicantibus.

Sacrorum antistitum erit ea omnia, quae ad haec ('artiatis officia efficacius in propria dioecesi dirigenda spectant, opportuni» legibus constituere. Parochorum tamen cooperationem gnavam, ac sedulam. necessariam nobi» appnnn^esse intelligimus. illamque proinde enixe efflagitamus. Dominico die, qui collectam faciendam proxime praecedit, de Ula fidele» commoneant, ac de dignitate operi» in cuius mo<-ictatem vocantur, instituant. Suscepta oblationes ad decanum vel ad episcopum, non serius ac statutum fuerit, deferenda» ebront. dioecesanarum aliarum legum rem h inc respicientium observantiae invigilent. Non omittant, iero et omnibus uti occasionibus, ad commisso» sibi fideles in oaritatem et misericordiam et beneficentiam incitando», munificentissima etiam Domini, promissa commemorante#' *ft dabitur* robM."[1] accipietis *„c?ntte9 fantùm* mmrc tn t/mporr *hoc ct tn torculo futuro citam aeternam" V*

ΓΙΤΓ1.1 s vn.

De regularibus.

Caput I.

be perfectione religtotf.

Summo honore ac benevolentia prosequimur venerabiles regulanmiy ordinum coetus., singulari 'Dei beneficio ad evangelicam perfectionem 4xcolendam profitendamquv congregato·, de quibus, ccu de aximii» ornamenti», quei· ad agni nuptias ae praeparat eccletoa. Christi- sponsa purissima, gavisa est semper et constanter gaudet. Ipai enim \jectisatmas illa» auxiliares Christi militutu turma» constituunt, quae maximo tutu Christianae, tum civili reipublicae usui, ornamento atque praesidio semper fuerunt [1] Nostris autem, nominatim in regionibus, perquam optime de catholic· ecclesia religiosas istas familias meritas fuisse, laetissimo sane gratissimoque animo commemoramus.

Iam verp fructus eximios religiosa haec instituta tunc solummodo producere possunt, cum ^regulares, tam viri quam mulieres, ad regulae, quam professi sunt, praescriptum vitam instituant et componant, atque in primi» quae ad suae professionis perfectionem, ut oledientiae. paupertati» et castitatis, ac si quae alia «unt alicuius regulae et- ordinis peculiaria vota et praecepta, ad eurum respective esseltliam. necnon ad communem vitam, victum et vestitum conservanda. pertinentia, fideliter observent ' Haec proinde synodus religiosam perfectionem servandam et in die» augendam cupit, ac rcgul&ribus ipsis maxime commendat

^Indefessum proficiendi studium.- inquit Bernardus. „et iugi» conatu» ad perfectionem, perfectio reputatur quodsi studere perfectioni esse perfectum e»t, profecto nolle proficere deficere est - ' Alte defixa habeant regulare» singuli verba iRa Domini „Xιμ βο *mittent manum tuam ad aratrum, et respiciens retro, aptut est regno bei,4t** atque opere praestent, quod suscepta ab ipsis vitae ratio peculMtrissitne postulat, ut orani scilicet urium contentione adnitantur. in ipsa perfectioni» semita qpotidie magi» proficere Manentes m vocatifine quo vocati fuerunt, perpetuo ante oculo» habvant divini magistri exempla, atque âd eofutn normant vitam exigant, ait» que vere ex ιιχ. qui reliquerant opima et secuti sunt Christum Moribus et evangelict» ge»(i» patrum suorum icstigia premant, digno» eorundem imitatore» se exh boant, tvbgtosae vitae, cui. electa meliore parti·, se addixerunt, gloriam ac praedaram dignitatem teneant sutsqim actionibus anuunt

Cordi erit maxime religiosi» omnibus iniorum observatio, in qu» religiosa perf· tio prae primis consistit ac sane *..multo melius set vi>vert. guatn post votum promissa* mon *reddere"'* F.idem votorum observationi ut impensissime vigilent superiore» regulare» adhortamur E«>» instantissime monemus, ut ad mentem Tndeotim iln omni studio retinendam, colendam ac «-tidani satagant in conventibus jsibi subtecti» litum perfecte coni munem, abusu» omne» qui forte lll eam irrepserint exstirpante» alqu< aboh-nles Respicit ›‹] apj]«h sancta» paupertatjs profe»»ione qua nihil magis convenit ns. qui. terrestrium rerum \annate ac perfectiori» vhh impedimentis omfiibu abiceti». praeter Deum ct salutem unimarutu 4iihtl quavn\it Verum, dum per strictam paupertatis obseri anuam pericula removentur ad inutilia et nociva desideria detrahentia, angelica etiam virginali» castitatis i ir tu», quae nobilissima gb est eorum, qm se Christo consecrarunt, fideliter »an<-teque custodienda, et contra pericula omnia sollicite munienda Virtus autem tnaxigio propria eorum, qui ut Dominum »e querentur semetipsos abnegaverunt, est profecto 'obedientia. qua pmprix» iudicio et sensui renuntiant, ac non tantum rebu» et carni, aed menti dominantur et animo'

i.iL VJ. 88
Man. % 30

•fe Litt.. i'n IX i *bt primum* ad omnes »uprenu»i» nu><lers· *rvf* ord. reg.. 17 iunii 1847.
• Trid.. ës XXV, d» re^. t iin>n. esp |
1 Kptet. 2^4 ad abi) («uansun· #4. |«ψρ , ed Murne I. W0P|.
' Luc IX. β
• Eccle V. 4,
• supra, cit,
' Extа» lea·. XXΠ, de v+rb. sigu..'tii. XIV. cap 1.

Homines, qui aliud nihil propoaitum habent, niti acopum cottparandi oumulandique opes, nullamque aliam in sui· actionibu legem sequuntur. rni«i indomitam animi cupiditatem inserviendi propriis voluptatibus et commodis,- nostris praesertim temporibus, .acerbo sane odio insectantur religiosa· familias, quamvis de re Christiana, civili av litteraria summopere meritas, et blaterant, easdem nullam habere legitimam existendi rationem, atque ita haereticorum commentis plaudunt Obtrectantium calumnia et ipsi redarguant religiosi omnigeni boni operibus incumbente iuxta regulae statuta propriique ordinis spiritum, ei patefaciant omnibus diversissimos et pulcherrimos fructus, quos per eo Spiritus sanctus in divinae religioni et societatis bonum producit Indiget sane plunmum ipsorum auiilio praesenti praesertim aetatis societas, indiget et ipsorum orationibus ad divina flagella avertenda ac Deum propitium hominibus reddendum, indiget demum ipsorum exemplis Demissa religiosa obedientia erubescere faciat eos. qui propria superbia iaclati. potestatibu a Deo constituti Rubiici renuflnt. immunditiem saeculi castitas virginali condemnet, effraenam divitiarum cupiditatem sectatorum aavcuh confundat inaestimabilia paupertas.

Obtestamur itaque regulares sapientissimis monitis, quibus eos. vix atque ecclesiae gubernacula suscepi·. paterne allocutus est asinus dominus noster rius papa IX ‘. de religiosi status perfectione <c sp’endore tant^ierc sollicitus, ut nempe intermissione pre&Uionr. reruln coelestium commentationi doctrinae, lectioni instent, in animarum salutem ex proprii ordinis instituto incumbant, et mortificat} carne, vivificati autem spiritu, seipsos populo Dei exhibeant modesto·, humite sobrios, benigno patiente fuato integritate. castitate irreprehensibiles, canfate^ fervente sapientia honorabiles, ne cuipiam sint offensioni. sed omnibus praebeant exemplum bonorum operum, ut qui ex adverso est vereatur, nihil habens mulum dicere de ipsis *

Caput II.

?.> rryw/nnNm regimine et liilxipbna.

i.icet ad sacrorum canonum normam plura sint, in quibu regulare ab ordinariorum iuriadicrione eximuntur, episcopi tamen, qui speculatores in eccleaia Dei eunt constituti, grande manet officium sedulo vigilandi, ut ecclesiasticae leges ab eisdem regularibus observentur, neque pauca sunt quae circa regularium regimen et disciplinam ad ipsorum episcoporum partes spectare Tridentini patrefi sanxerunt' Haec synodus nihil potius habet, quam ut regularium pr^ilegia. provido sapientique Romanorum pontificum consilio concessa, sarta' tectaqiqp tueatur, integra inviolataque servet, ae revereatur. Ne proprio tamen desit muneri, commemoranda, commendapda urgendaque existimat, quae praecipue, vel ab episcopis ipàia. vel ab institutorum regularium superiofibuapraestanda sunt, pro ipsorum institutorum sphmdore teligh>heque vitae dignitate et incremento.

Ad regularem vitam alendam et perficiendam, ad ahnCus tollendos et praecavendos, ad internam externamque ordinia domusque religiosae prosperitatem promovendam, apprime conferunt praescriptae conventam visitatione (kinfidif haec synodu fore ut quaevis hae m prpvincia existentia monasteria exempta, praepositi· g^nemlibq vel provincialibu» sublecta, non modo diligenti cura ac sollicitudine règantgr, sed et sedulo visitentur, et, ubi opus sit, emendentur, sive id per aeipaos faciant iidem superiores, sive per suo· delegatos. 8i quae monasteria virorum regulari nexu provinciae carent nec generalibus capitulis subeunt, in iisdem visitationem regularem tamquam sanctae sedi· delegatus peraget episcopus, quolibet ad minus triennio Visitabit quoque episcopus et reget, uti apostolicae sedis delegatus, monasteria sanctimonialium eidem •anctae sedi immediate subiecta. Quae vero a deputatis in capitulis generalibus, vel ab aliis regularibus reguntur, sub eorum cura et custodia relinquentur '

Tam episcopis, quoad monasteria quaevis vel domus ipsis subiecta·. quam superioribus'regularibus solemne erit, m in iisdem, monasterii vel domibus religiosis omnibus regulae et constitutiones a sancta sede approbatae strictim et in omnibus observ entur. nec eis licebit quidquam immutare Si quid vero a primitiva regula deflexum reperennt. nulla m<>ra interposita, pristinam observantiam restituendam rurabunt

Vigeant profecto oportet in monasterii litterarum ac severiorum disciplinarum, praesertim sacrarum, 'studia qnae omni aetate in iis floruerunt, et per quae factum est. ut ex iisdem viros doctrina eminentes ac strenui» operarios pro agri dominici cultura, ecclesia constantissime habere potuerit. Nuperiores vigilantissimi aint, ut. iuxta uniuscuiusque ordinis leges, recta studiorum ratio in conventibus servetur et promoveatur, utque collationes et exercitationes de theologicis materiis, vel do aliis erilibus rebus saepius inter religioso· alumno instituantur Episcopi autem, pro ipsorum munere, examina, a regularibus etiam subeunda pro admissione ad ordine pro approbatione ad audiendas confessiones, pro exercitio sacri ministerii in parochiis, sollicite habebunt, nisi ex iusta causa dispensandum consuerint.

Maximi momenti est observatio eorum, quae ecclesiasticae sanctiones exigunt de novitiorum admissione ad habitum et ad priifessionem. indubitatum namque est exinde imprimis pendere bonum vel malum religiosi cuiusque instituti Praepositis regularibus iecundum statuta suorum ordinum et sanctae sedi praecepta, liberum est postulantes ad habrtum recipere probatosque ad pro-, fossionem admittere; sed antea de illorum indole, ingenio, moribus inquirere dAient ac sedulo investigare quo consilio. qu<^ spiritu, qua ratione ad regularem vitam ineundam durantur Quocirca servandum esse meminerint apostolicum mandatum, die 25 ianuarii IMS edituny^4e_ testimonialibus ordinarii litteris requirendis./ante receptionem illorum. qui ad habitum religiosum admitti metunt' Alterum quoque apostolicum decretum. die IXmartu 1^57 emissum, observandum stricte erit, iuxta quod, novitiatu exacto, ante <ota suletnnia. simplicia saltem per triennium praemittenda esse cdri cuntur4. Ceterum non antea admittendi erunt novitii ad professionem, quam in tirocinio probati fuerint per totum illud tempua quod sacri canones et instituti constitutiones exigunt. Probatio autem ipsa ea ratione facienda, quae institutionibus super receptione et educatione novitiorum in monasterii et conventibus designatis vel designandis, ('lomenti VIII iussu editis, determinatur

' Knc.vcl. sa rufa. H dee:
² Lot. »np. <it »d vuines Jupr. h<> "(d. X :
• XXV. de çeghl. et muü.«

r<'R·' Tnd. !»» · It ‹sp H s
' !,<.< <»t.. k- y *
• l»ecr. ?. ‹ oiik'r m‹|›· t statu reu dieta <br.
• * <otu?r ep. et n·it· dicta die. '
• l'onst ‹ um ud rfjpUarrm. JM marin)HU8.

Enixe nowau rogamaaqu· regularium ordinam •uperiore·, nt exquisitissimam in tironum probatione adhibeant et adhibere faciant diligentiam atque industriam. Severius potio· agant in probandi· admitteodiaqoe candidati· ad votorum professionem, quam eb nimiam facilitatem eo· admittant, qui divina vocatione haud ducti, instituto religioso damno et dedecori, fidelibus autem scandalo esse poMunt

Maxima plane atque eximia ease etiam debet dihgentia in probandi· innituendisque virginibus, quae Deo devoveri cupiunt in statu religioso. Porro, ante quarumlibet mooialium professionem, concilium Tridentinum statuit, ordinarium ea de re certiorem faciendum esse, ut rive per ··, sive per alium, voluntatem virginis explorare, sufficientem eiu· scientiam, plenam libertatem, aliasque voti emittendi conditiones necessariae examinare possit1.

Clausurae legem quoad sanctimoniale· haec synodus, ad praescriptum sacrorum canonum et apostolicarum constitutionum plane servandam rustodiendamquo requirit. Dioecesani antistites huic rei studiosissime vigilent: a Tridentino enim concilio, sub obtestatione divini iudicii et intermінatione maledictionis aeternae, episcopis commissum e«t. „ut in omnibua monasteriis sibi subjectis ordinaria, in aliis vero sedis apostolicae auctoritate, clausuram sanctimonialium, ubi violata fuerit, diligenter restitui, et ubi inviolata eat, conservari maxime procurent Quoad illas religiosarum mulierum domus, quae strictae clausurae Idge non tenentur, omni studio et solertia Xgsnt episcopi, ut pericula quibus forte obnoxiae sint amoveantur? vel quae timeri possent praecave

Quod spectat gubernationem personarum et administrationem rerum in singulis sanctftnonialiuin monasteriis vel sororum domibus, ea est penes' antistitas seu superiori··· aliasqnu personas regulares. iuxta uniuscuiusque instituti leges suis temporibus irfigendas. Superior tamen vel rector, qui aptis aa id dotibus praeditus, iis adrignatus fuerit, consilio auxilioque suo superiorissan adesse non recuset. Rectoribus vero eiusmodi. quibus mago· in omnibus opus est prudentia, modestia ac morum gravitate, cavendum nominarim erit diligentissime, ne iis quae ad superiorissam pertinent se immisceant, obedientiam et fiduciam eidem debitam imminuentes, novo proprii officii parte· limitesque ulla statione praetergrediantur, ea dispungite» iel immutante quae rite iam disposita et legitime ordinata fuere.

Confessarius monialibus vel sororibus est ad•ignandus vir prudens et maturae aetatis, qui summam solertiam adhibeat in concrediti sibi religiosi coetus spirituali profectu procurando. Nulli sacerdoti. etsi cvtçroquin approbationem, receperit ad fidelium confeaaionea audienda», capularium foemirtarum confessiones, extra casus a iure vel a constitutionibus seu reguli· legitime approbatis praevisos, excipere licet, nisi ab episcopo fuerit specialior approbatus, vel uti eonfessarius earundem ordinarius, vel uti confeacariu· extraordinarius. Ter vel quater in anno confessorii extraordinarii copia omnino facienda est sanctimonialibus4; quod. monente summo pontifice Benedicto XFV in sua veonstitutione. b quae incipit *Pastorali»* cwra··, et erga sorores non claustrales servandum erit. Neque tamen praeceptum est confessant» extraordinario eoBfeeriooen saeramantalem peragar·; hoc uxp Tequiritur ten a wperiori···, quam a eeteri· profanis et novitii», ut extraordinario eonfasaario m sietant, vel ad peooate confitenda, vel ad «alnteria monite extra oeafeeriooem ab eo accipienda. Porra episcopi et praepositi regulare· non m difficile· praebeant erga moniale·, quae, ex legitima cauta, vel extra definita tempora confessorium extraordinarium petunt, vel alium confeeearium cupiunt ab eo qui eet monasterii ordinarius1.

Non raro accidit, ut directio ac spiritualis cura •orarum, quae praesertim puellarum institutioni vel infirmorum aaristentiae dedicantur, parocho, in euiu· paroebia domum habent, ab epieoopo committatur. Cum id obtineat, meminerit parochus quanti momenti sit istiusmodi munus, eique diligentissime implendo omni cura studioque incumbat. Ceterum, cum istarum omnium congregationum domus, rive mulierum sive virorum, immediate et exclusive ordinario loci sint subditae, parochus, vi suae iurisdietionis. in rarum directionem sesc ingerere non poterit, nisi ah ipso ordinario peculiare mandatum acceperit ac superior constitutu fuerit.

Ut ad singulos iam universosque regulares sermonem convertamus, merporia ipsi teneant con•tantorque meditantur, quanta eos teneat obligato· disciplinam, quam professi sunt, strictim observandi, proprii ordinis spiritum nutriendi ac iuxta illum laboribus intendendi, bonis omnibus operibus prae fulgendi. Fugiant saeculi strepitu fugiant vanas •C periculosas conversationes Moysis adinstar, in monte sancto sine intermissione orent, çt in divinarum rerum contemplatione dies noctesque hae reant. Ita demum firt. ut sint religiosi viri, quod de ipsis praedicavit Hieronymus lapide pretio sissimi, rdo quibus m Apocalvpri civitas x magni regis exstruitur:- religiosae vero mulieres, quod de ipsis expressit Cyprianus: rflo ecclesiastici germinis, decu atque ornamentum gratiae spin talis, . Dei imago respondens nd sanctimoniam Domini, illustrior portio gregis ‹ 'hriMi " ª

Caput III

Dr rrgularibut paroihtali animam rara· *addictis*

Cum regularium familiarum alumni ad verbum Dei praedicandum, sacramenta administranda aliaqtfe' auxilia pastoribus animarum praestanda vel ud parocbiale ministerium exercendum destinentur, regii lares praelati meminerint, ut eos episcopo praesentent approbando^- quo . «cientia. 'prudentia, morumque Lonestate, tantis officiis rite ae fructuose adimplendis revera idoneos cognoverint.

In iis omnibus, quae ad,ipsam animarum curam et sacramentorum administrationem pertinent, regulares subditi plane erunt episcopi jurisdictioni, visitationi et correctioni4, easque leges in grege pascendo et docendo »equi tenebuntur, quae et ceteri saeculares presbyteri obaenare obligantur Quoad illa autem, quae respiciunt regularem ob/ervantiam. superioribus sui· regularibus omnino riib iecti manent, ab eisque provide sapivnterqiie regendi sunt ac moderandi, proutj alii omnes religiosi ª Illud urgendum atque inculcandum haec synodus ducit, religiosos parocbiali ministerio addicto ne

' Sess XXV. de regret mon., cap. 17.
' Const. Brtied. XIV. *Salutarr* m *catholica,* 3 ianaani 17te.
ª $···. clU, cap. A
'ª Cone, Trid., loc. ciL, cap. 10.
• Die 5 sng. 1748.

' Const. Pestorrivs iMroe, sup. cit.
• Kpwt *14 ad Heliod t,* (opp.. e«|. Migne. I. 3M|.
' Lit,. dt nrfth., cap. i. Jopp.. ed. BaJur.. pa 174/
• Cone. Trid.. ses XXV. df reg. et mon . cap 11.
• (Y. const. Boned. XIV mtautferiss». diei 30 maii 1783, cui pro peculiaribus hniutt provinciae circum•tantiia. ini •rendiun es^e taererit sacra congregatio. de Propag. fideî 9 sag-1856

praetereat unqua·, se. quant» pro suaoepto efficio lioet, non aoleai ad votorvm, sed ad ·■»· verme regulae quam profeeri eunt observatio·», ligato· constanter atque omnino eam, neque adeo ultra id quod aaim^um earn requirit, poese se dispenaatoe reputare.

Porto, eu· summopere optemus, ut in opus ministerii at in aedificationem corporis Christi consociatis studiis ooncordissimisque animis vires intendant omne·, qui in castris Domini militant: clerico· regulares, aeque ao saeculare·, etiam atque etiam monemus, ut de servanda fovendaque mutua consensione et fraterna caritate siat in primis vebemcntissimeque solliciti. Unum corpus et unus spiritus sint, sicut vocati in una spe vocationis suae; illud solum quaerant, ut akef alteri levamqn^zfl sc subsidium conferat in Dei gloriam et aniarifrum salutem. Curi» enim „una sit regulariumTet saecularium. praelatorum et subditorum, exemptorum B et non exemptorum universalis ecclesia,' extra quam nullus omnino salvatur, quorum omnium unus est Dominus, una fide· et unum baptisma; decet, ut omnes, qui eiusdem sunt copporis. unius etiam sint v luntatis. et sicut fratres ad invicem vinculo caritatis sint ädslncti 1

Caput IV.

/>e hovu msMwris *novarumquc dvmorum* erectione.

Canonum sanctiones m novis monasteriis ac domibus, vel novis religiosis congregationibus erigendis prae oculis habendas atque omnino servandas Case haec synodus edicit.

Quemadmodum novus ordo regularis in ecclesia fundgri nun poteet absque consensu et approbation· Romani pontificis, ita nulla nova congregatio virorum vel mulierum, sive ad educationem iuventutis, sive ad curam aegrotantium, sive ad alia C pietatis opera, uullum pium in commuai vivendi institutum inchoari potest, nisi cum,licentia episcopi et regulis ab eo approbetis vel saltem expresse, admissis Eapropter, vota quae, quocumque modo, in gratiam aut intuitu alicuius congregationis instituendae fierent, renitente aut inscio episcopo, prorsus interdicimus. Nam quod concilium Lateranense statuit per ea verba: «Ne nimia religionum diversitas gravem in ecclesia Dei confusionem inducat. prohibemus, ne quis de cetero novam religionem inveniat/ 8 id ad instituta etiam votorum simplicium, ob idem quod vitari debet confusionis periculum, extendi agnoscimus.

Statuit sacrosancta Tridentina synodus, ne monasteria vel conventus tam virorum quam mulierum erigantur sine episcopi, in cuius dioeqesi erigenda •unt. licentis prius obtenta3. Id qutÀue servandum erit quoad domus congregationum religiosarum. D (tua«· iurisdictioni ordinariae episcopi in omnibus subiiciuntur. salvis iis quae respiciunt regulas ab apostolica sede approbatas. Nulla itaque nova communitas instituatur, nulla domus vel schola congregationis religiosae erigatur absque ordinarii auctoritate et licentia.

Ceterum epikcopi, memores quod, religiosa instituta «multi^lici eorum forma pulcherrimam illam varietatem efficiunt, quae mirifice circumdat ecclesiamu? quantum in ipsis est curabunt, in frequentjgribus saltem dioecesium locis, aliquam harum congregationum domum, pro iuyentutis praesertim institutione, non dssesr. Laeta namque experientia bac in provusria iam aovinu, et istas religiosa· fratrum vel sororum congregationes „iis egregiis operibus instaure glorioeiaque Uboribps perfangt, quibo· de catbfiiiea nariori· deque civili societate •ptime meruerunt l.

TITULUS VUL

De vite et hnsiabteis olertoorum.

Caput I.

D< rites MwctimosM· risriris prssejwade.

Quemadmodum sacerdotalia dignitas omnem aliam quae sub coelo est aut concipi potest dignitatem antecellit, ita qui illa eminent aut ad illam eatinantur. non ea tantum quae nulli non praecipitur, sed excellentiori pronius <c peculiari morum honestate vitaequo sanctimonia praefrilgeant nece··· est. 8i enim et in antiquo foedere praecepit Deus Moysi; ^Xogarrs *ad* focrrcfoto, *ft dicat aâ tat:* Sancti *frtmt* Deo isceusa rmaa Doarim ri pears Dri *mi offerunt; fiat trfo* «meti, *gaia d murtu* sam Domines, *qui twdîfcio* ses' ri per prophetas inculcatum est continenter: „Mma-dearinï çiri /rrtis raæ Domim.' 9 multo sane magis sanctae et immaculatae vitae obligationé urgentur novae legi? sacerdotes, qui don iam pane· propositionis, sed ipsum sacrosanctum Christi oorpu· ac sanguinem eius pretiosissimum aeterno Patri offerunt ; qui non sacrata solummodo vasa, sed ipsum agnum immaculatum manibu· excipiunt, eoque pascuntur ac nutriuntur; qui non figuris inserviunt, sed per ipsam veritatem, sacerdotem aeternum novique testamenti mediatorem Christum leeurti. mediatores inter Deum et homine·, ac secundum ordinem Melchisedech sacerdotes constituuntur. Ille ipse, pro quo.legatione funguntur, exemplo eis proponitur. quod sequantur, ut cum Paulo dicere possint ./«ifatores mri *'f»toict ficui ri tjo ChritH.1'*

Equidem «nihil est quod magis alios ad pietatem et Dei cultum assidue instruat, quam eorum vita & exemplum, ^i se divino ministerio dedicarunt. Oum enim a rebus saeculi in sitiorem sublati locum conspicientur, in eos. tamquam in speculum, reliqui oculos .coniiciunt. ex iisque sumunt quod mitentur Verum „uti ipsorum praeclara geete multis prosunt ad simile studium evocantia, sic et ipsorum vitia alios ad virtutum exercitium segniore· efficiunt, et ad bonorum operum laborem torpere facinnt; quamobrem animae eius pulchritudinem splendere oportet, ut spectatorum animos oblectare simul et. illustrare possit Ait proinde sanctus Gregorius Magnus, neminem in ecclesia nocere amplius, quam qui perverse Agens, nomen et ordinem sanctitatis habet: pastorem namque per abrupta gradiéntem, grex, pro humanarum rerum conditione, ad praecipitium facile sequitur

Sedulo haec perpendenda proponimus omnibus huitfs provinciae clericis, ut et illud in seipris comple·^ quod Tridentini patres exigunt, cum inquiunt: «„Sic decet omnino clericos in sortem Domini vocatos vitam moresque suos omnes componere. ut habitu, gestu, incessu, sermone alusque omnibus rebus nil nisi grave, moderatum ac reli-

' lib. V, tit. VI. ꝑ. unie, de ꞩstes prseial.. cf. Miam litt. Pu IX ad omnes supr. mod. urii, reg., 17 innii 1M7.
• Later. IV snb Innoc. Ill, (Mamd, XXII, lOOi K|.
• i*m XXV. de reg. et non , cap. 3.
• Litt. Pu IX ad omnes sup. mod. ord. req' 17 niuii 1M7.

' Litt. tit.
' Lev. XXI. l
* Isa. LH, 11.
4 I Cor XL 1·
• A'oac. Trid.. sesa. XXII, *<it trj* r-ap. L
• S. Ioan. Chrya., *Dr eacmiot.,* hb. Hi. ꝑ, 14. i»ψp. e,l Muntfanc., J. I A;.
' *Rrq. pant..* Ijb. 1, cap. K can A>µ ◊, dial. 83 (Opp. a (»rre·- ed. Micae. Ill· lK A. 15 <'|

<gioa« pia··· p··· m ftraat; lavi· «tiaa dalwta, que in ipai· auxin·· enaeat, «ffagiaat, at «orui aationea oaaoib affamai ¥aaerationeai. 1 Non qnaria vîrtataoi ■•dioeritaXo content» tint, aad in sanctitate quotidie prodoere, ia terreaora· contemptu da die in dîaâ crescere, pietatem in Da··, salutis animarum saluta, cordis paritatem in' se magia ac magis fovere, ao demum dde viva, firma spe atque ardenti earitata ad vitae perfectionem pervenire adnitantur.

Quod ut consequi possint, meminerint primum, studium corrigendi quotidiano· defectu· et noametipM· - gravibu· peceati· praeaervandi postulare prorsus, ut ad salutare poenitentiae lavacrum perquam saepe aobedamus. Haec synodus, in Domino congregata, ardentissime .adoptat, ut omne· huius .provincia· clerici unaquaque hebdomada, vel saltem bis in singulis mensibus, cum vero dolore sacramentalem exomologeoim peragentes, conscientiam suam illibatam i conservent: salvis quidem constitutionibus regularium, quae frequentiorem confessionem iubeant, et salvo 'etiam generali ecclesiae praecepto quoad praeparationem ad missam et administrationem sacramentorum.

Maxime praeterea cordi sit clericis piae meditationis quotidiana exercitatio: nemo enim in divinorum intellectu et amore proficere potest, nisi in illa assidue mentis aciem convertat: exemplar a nobis imitandum sequi non valemus, nisi eius vestigia a praesepi usque ad crucem frequenti cogitatione recolamus. Sacerdos edocere alios debet rectam meditandi normam: praestare id non poterit, nisi ipsemet in da sit versatus. Nullus sscerdos pertingere, potest ad eam perfectionis metum, ad quam specialiter obligatur, ı nisi mentem nptrire. vires fovere, lumina coelestia consequi satagat iugi meditatione. Non omittant itaque clerici, tum quidem nullo non tempore Deo coniuncti animo manere fier rectam in omnibus intentionem, tum vero nominatim mentem illi aperire per meditationem in matutinis, primitias cogitationum et actionum supremo omnium domino consecrantes, cui primum ante omnia et super omnia creatura servire debet. 8i ad colloquendum cum Deo alacres simus, Deus vicissim nobis aderit, et nobiscum libenter colloquetur, cuique amoris in cordibus nostris ignem accendet.

8ed et aaaidue oratione/ obsecrationeeque adiungendae sunt meditationi. Bi enim omnibus dictum est: *„Oportet temper orare et nunguam deficere,"* id in primis praestare debet sacerdos, qui. ut ait sanctus Petrus, Chysologus, nante Dominum stat iugiter, versatur inter altaria semper, neque a Dei oculis recedit unquam; peccatorum causas, dolores populi suscipit..offert; ingent preces, accipit, refert» D restituit impetrata, ex homine totus in angelum substitutus. Ipsa autem oratio lectione convalidanda ac' fovenda est. qhae rursus vehementer clericis commendatur, iüxta illud Pauli: *„AUende lectioni."* Instent in primis lectioni scripturae sacrae, quae utpote divinitus inspirata, prae ceteris, *„ntdte eet ad docendum, ad arguendum, ad corripiendam, ad erudiendum* in iastitio, ut *perfectue nt homo Dei, dd omne opu» bonum instructu* * Recondant vero sibi librorum spiritualium thesaurum, quos frequentissime volvant: siquidbm ubicumque fuerint libri spirituale·, inquit sanctus lenaae· Cbrysoatomns ,* .illine ornais expellitur vis diabolica." Btudium ponant iatenaisaimam in vita ao virtutibus Maetonm, ex qnibna hauriant quid sectandum quiàve fugiendum viro aocleaiastioo vit. quaeve fidelibaa ' exempla porrigenda praeatolari debeant

Unusquiaque elerieus alte in animo infixum habeat se non ad otium et ignaviam, aed ad salutares pro ecclesia, pro bono animarum, pro Dei gloria labores obeundos «sae vocatum. Teterrimum ergo otiositatio vitium, quod ceterorum malorum fons est et origo, fugiat ac detestetqr. Neque in illud certe incidet, si eam, ad quam eniti debet, vitae sanctitatem prae oculis habere non desinat et sacra studia, quae sacerdotem tantopere decent, nunquam sibi intermittenda esee persuasum hsbeat.

Commendamus enixe clericis omnibus salutarem praxim instituendi quotidie propriae conscientiae examen, quod tantopere valet ad emendanda ea quae correctione indigent, et ad peragenda in dies alacrius quae a viro, perfectionis cupido, opere complenda sunt. In propriis viribus ne confidant, sufficientes enim non sumus ex nobis quasi ex nobis, ad quidquam rorum quae [ad] salutem attinent: sed sufficientia nostra ex Deo est. et si humilibus precibus necessarias nobis gratias ab eo petamus, omnia possumus in eo qui nos foftat.

Quo vero omni» facilius ne secundum ordinem praestare possint sacerdote·, illud consultissimum procul dubio est. ut unusquisque vitae normam sibi conficiat, ad quam quotidianas suas actiones exigat, ac iuxta quam sui muneris officia adimplens, vere possit in omnibus seipsum praebere *exemplum* toaorwm operum in *doctrina,* ia *integritate,* ia *gravitate".* ³. Prouti autem Deo vivit, ceu inquit sanctus Gregorius Nyssenus. qui regulae vivit; ita econtra valde timendum, ne qui sine ordino vivit, Deo vivere non perseveret, sed spernendo modica paulatim decidat.

Clerum nostrum universum, quem peramanter in Domino prosequimur, quemque religionis spiritu probe animatum libenter et gratias Deo agentes nos agnoscere profitemur, obsecramus et obtestamur vehementissime, ut bisce omnibus servandis, virtutibusque apostolicis augendis, sanctimoniae sui ordinis propriae sectandae? et conservandae. sedu lam operam adhibere nunquam cesset. Audiant ecclesiastici omnes viri gravissima Hieronymi verba FClerici ita vocantur, vel quia de sorte sunt Domini, vel quia ipse Dominus sors, id est. pars clericorum est. Qui nutem vel ipse Domini est. vel Dominum partem habet, talem se exhibere debet. ut et ipse possideat Dominum, et possideatur a Domino.-1 Itaque „digne noscamus, quid sumus, et quod sumus professione, actione potius quam nomine demonstremus, ut nomen *congruat actioni.* actio respondeat nomini- * Ae certe, ut verbi· concludamus ssmi patria nostri summi pontificis Pii ÎX „Neminem latet quantopere ecclesiae, hisce praesertim temporibus, interat idoneos habere ministros, qui vftae sanctitate, et salutaris doctrinae laude praestantes ac potentes in opere et sermone, valeant Dei eiusque sanctae eccleaiae causam strenue tueri et aedificare Domino domum fidelem.–4

• Loc. ·ηp. ciL
• Lac. X.VIH, L
' *l'ú dcfhirli diepeneatorc. [Batr. lal.,* rd. Murne. LU. »73 A].
• I Tim. IV.. 18.
• H Tim. HL 16-7.

* *Conc. 3 de Lataro,* |opp.. ed. M^ntfauc., I. 73» A |.
1 Tit II, 7.
* *Epist. ad tfepot.,* n. 8. |opp.. ed. Migne. I, 681|.
¹ Auct lib. *De dignit. eacerd..* c. 3. (int. opp «. Ambros. [opp.. ed. Migue, II. p. N. 570 C).
¹ Litt· *iüngniari goidem,* 17 martii 18M.

Cap II.

De misses esfebretseee st Aererwm cmsomeenrm rsmMsmie.

Saoeta ae divin mysteria sacerdoti peragenda commissa, prouti maximam in eo 'postulant sanctimoniam, ita ex divinae bonitatis consilio hanc ipsam vitae sanctitatem in ipso officere destinata sunt, si eo quo par est reverentiae senau pertractentur. Patent ipsi divinarum gratiarum thesauri, ac nulla sunt coelestia dona, quae impetrare sacerdos nequeat per sacrosanctum illud sacrificium, quod, Christi personam suscipiens, ipse conficit, per quod filium unigenitum Deo Patri offert; in quo eo pane reficitur, quem qui manducat vivet in aeternum. Aliud porro medium, quo sacerdotes et omnes clerici in sacris constituti ex ecclesiae praecepto ad vitam sancte agendam muniuntur, est officii divini quotidiana persolutio. Experientia docet sacerdotem, qui rite debitaque cum pietate missam celebret et horas canotubas recitat, ceteris omnibus suis muniis rectissime fungi ac sacerdotalis vitae virtutibus omnibua ornari; eum vero sacerdotem' qui de devota missae celebratione divinique officii recitatione minus sollicitus est. et ceteras sui muneris partes valde négliger? et a sacerdotali perfectione admodum recedere.

Cleri nostri sacerdotes in Domino dilectissimos monemus inatanterque rogamus, ut serio recogitent, quod Tridentini synodus ait. omnem operam et diligentiam in eo ponendam erae, ut sacrosanctum missae sacrificium quanta maxima fieri potest interiori cordis munditia et puritate atque exteriori devotionis ac pietatis specie peragaturl. Oblaturi itaque victimam omnium mundissimam, accedant ante regis Dei maiestatem non ab omni modo culpa putissimi atque mundissimi, aed pietatis apiritu acti, humilitatis seqsu repleti, caritatis ardore succensi. ^Accedat sacerdos ad altaris tribunal 'ut Christus, assistat ut angelus, ministret ut sanctus, populorum offerat vota nt pontifex, interpellet pro pace ,ut mediator, pro «e oret ut hörno ' Et quoniam tanta sunt beneficia, qnne per boo divinissimum mysterium obtinentur, hortamur in Domino sacerdotes omnes, et cos maxime quibus cura animarum incumbit, ut nulla die. absque rationabili causa, a missa celebranda abstineant, aed quotidie sacrosanctum boc sacrificium Dt offerre satagant, summa quidem qua decet reverentia et cordis puritate.

Ea qua par est devotione et gravitate missa profecto ab iis non celebratur, qui aestu quodam rapti, in id intendere videntur ut sacrum altaris opus brevissimum faciant. Ne nimia festinatione peccetur, tertiam ad minus horae partem missae eclebrationi adhibendam esse, communis fert regula. D Verum prouti ecclesiae sensus culpa non expertem eum asserit, qui citius quam tertia parte horae missam absolverit; ita nullatenus probat nimiam in agendis tarditatem et in dicendis linguae debilitatem, quam quidam adhibent, et quae fidelibus taedium affert ac molestiam. Monitos proinde volumus sacerdotes nostros decere plane ne ultra dimidiam horam sacrificii celebrationem protrahant

Ante missae celebrationem, debitam tantae actioni praeparationem agens, pie recogitet sacerdos tremendi mysterii quod tractaturus est excellentiam suamque propriam vilitatem ac miseriam; propositas vero ab ecclesia preces devotissime recitet, sciens tanto maiores ab altaria sacrificio suscepturum se esse fructus, quanto fervendori studuerit praeparationi. Gratiarum quoque actionem post sacrum peractum, maxima qua potest devotione aa pietate persolvat, ut a lesu, tecum manente, verba vitae Aeternae audiat, et ei benedicens, ab eo etiam benedictionem recipiat.

Omnibus, qui ad breviarii recitationem teneatur, commendatum etiam intelligi illud apprime debet. „*Anto* eradoaem prospere fmi team/ 1 Hoc munere fungentes sedulo diligenterque perpendant, quanta sit proprii officii dignitas. Ab ecclesia enim, ouius nomine agunt in horis canonicis persolvendis, deprecatores pro populo constituuntur, et in debito laudum tributo Deo rependendo angelicis choris consociantur. Divinas psalmodias congruo tempore atque loco recitent, et in id intendant toti, ut non modo externa corporis compositio ae modestia cux^ actionis sanctitate collineet, sed et mens ad Deum attollatur, ac digne, attente ac devote in psalmis, hymnis et canticis laudes divinae maiestati persolvantur. Monita vero Augustini sollicite sequantur: „8i orat psalmus, orate'; et si gemit, gemite; et si gratulatur, gaudete; et si sperat, sperate; et ai timet, timete/ '

Orandi legi, qua sacri ministri peculiarius tenentur. nullo sane meliori modo satisfacere ipsi possunt, quam per devotam piamque missae celebrationem et officii divini perpolutionem. EteniffP praestantissimae omnium sunt precationes in sacrosancto missae sacrificio et in horis canonicis a nobis prolatae; quippe quas non ipsi nos selegimus, sed Deus per ecclesiae ministerium nobis proponit ac suggerit, ad religionem noscam fovendam et ad faciendam nobiscum misericordiam suam. Pabulum quotidianum plane exquisitum spiritui nostro oratioqes illae praebent, si intimo cordis affectu eisdem coniungamur. Per illas a terrenis desideriis solutis et ad coelestia evectis, vere cum David dicer? licebit: *nDimpisti vincula mea: tibi sacrificabo Aostiam laudis et nomen Domini invocabo. Vota mna Domino reddam in conspectu omnis populi* stes, m *atriis domus Domini, in medio tui, Jerusalem.111*

Caput III.

De exercitiis spiritualibus.

„Cum diuturna experientia compertum sit, ad retinendam conservandanique sacerdotalis ordinis dignitatem et sanctimoniam, maxime conducere ut ecclesiastici viri spiritualibus exercitiis aliquando vacent, quibus, quidquid sordium de mundano pulvere contractum est, commode detergitur, ecclesiasticus spiritus reparatur, mentis acies ad divinarum rerum bontcmplationcm extollitur, recte sancteque vivendi norma vel instituitur vel confirmatur" ' ; idcirco Romanorum pontificum adbortationibus ac paternis nominatim monitis a asmo domino nostro Pio papa IX novissime episcopia omnibus factis dubita reverentia obsequentes, opus tam salutare, ab omnibus vitae spiritualis magistris ipsis laicis tantopere commendatum et a piis omnibus temper frequentatum, non possumus non maxime urgere, nostrisque omnibus sacerdotibus etiam atque etiam inculcare.

Praxim exercitiorum spiritualium pro sacerdotibus, per singulas huius provinciae dioeceses intro-

' Ses». XXII. decr. de obs. et riu in cel. mias.
1 S. Laurent. Inatiaisui. *hi sermone de corp. Christi.*
1 ('«ne. Rom., anno 1726, [coll. Lac 1, 44OA] ı Bened. XIV, , Zfcrf. 34. et />r *saer. miss..* sect. II. § 21A

' Eecli. XVIII, 23.
• *In* A. .Î0, snarr. 2, «enu. 3, n. 1, jopp., rd. Bened. D. 162 A).
• Ps. CXV, 16 xeqql
* Epiri, encycl. a t. cungr. iaasu Clriu. X] Mita. 1 febr 1710.
* Litt. cit. riem. X); Beued. XIV Utt. encycL ad omne» np. in sui pontifia. inil^Lcxaist. *Ubi primum,* dis 3 dec. 17«)].
• Eucvcl. *Qui piurmus,* 9 nov. 1346.

doctam, do· retinendam confirmandamque sancimus, promovendam etiam augendamque ao certa lege disponendam peroupimua. Itaque dioecesani antistite·, singulis annis, saeerdotoe propriae diooeceio opportono loco convocandos providebunt, ut sacris exercitiis sob sapienti prudentiqae spirituali directore in Domino vacent. Singulos autem, qui saero ministerio (tanguntur, alternis saltem annis ad exereitia ista per ordinarium indicta convenire debere decernimus, nisi ob infirmam valetudinem aut provectam aetatem aut aliam rationabilem causam ab antistite recognitam, excusatus quis fuerit. Confidimus vero fore, ut iunioribua sacerdotibus ampla seniorum ac maiorum exempla nunquam desint.

Qui veniam legitime obtinuerunt non accedendi sacri recessus causa in eum locum, in quem ordinarius sacre exercitia indixit, non omittant eisdem per aliquot dies incumbere vel privatim a saeculi strepitu proreus semoti, vel in sliqus pia domo ad id rite praestandum accommodata. Quod etiam ut faciant sacerdotes omnes, eo anno intermedio quo ad exercitia non accesserunt, ipqis vehementer enixeque commendamus.

B

Nullum quidem est tempus quo sacerdoti .instandum studiose non sit divinorum meditationi ac veritatum aeternarum considerationi; sed quo certius est pium fervorem, qui semper sacerdotem comitari debet, vel solo humanae infirmitatis pondere paulatim tepescere; eo magis necesee est extraordinario aliquo modo, ac interrupto veluti consuetae vitae tenore, singulis annis per dies nonnullos eidem resarciendo et inflammando efficaciter operari. Perficiant itaque alacres magnoque[1] studio sacerdotes nostri sacri recessus exercitia, per ea namque „spirifu mentis suae renovabuntur, et induentur virtute ei alto ad ea impensius peragenda, quae suarum partium sunt pro divini Numinis gloria et spiritifflli proximorum utilitate et salute"[2] per ea languorem omnem exuent, gratiam jjuao'in ipsis est per impositionem manuum resuscitabunt, ut ita per bona opera certam vocationem suam faciant.

C

Caput IV.

Da Aonssta *drrieontm ẽoimrialim*

Non ea solum quae mala sunt vel malo ansam praebent, sed et quae mali speciem habere et fidelibus otfensioni esae possunt, quae sacrum ministram a .suis officiis rite explendis abstrahunt, quae virum gravem ae sacerdotii dignitatem non decent. tametsi ipsa mala non sint, clericis ex canonum praescripto prorsus prohibentur. Et quoniam ministerium ecclesiasticum contemptui objiceretur et maxima plane damna ecclesiae imminerent ex non servata hac in re canonum disciplina, ea propter sacrosancta Tridentina synodus gravissimis omnino verbia praecipit, „ut quae alias a summis pontificibus et a sacris conciliis de clericorum vita, honestate, cultu doctrinaque, ae simul de luxu, comeseationibue, choreis, aleis, lusibus ac quibuscumque criminibus, nec non secularibus negotiis fugiendis copjose et salubriter sancita fuerunt, eadem in posterum, iisdem poenis vel maioribus, arbitrio ordinarii imponendis observentur;" ac si quae forte remissa fuisse contigerit, ea per ipsos ordinarios in usum quamprimum revocentur, „ne subditorum neglectae emendationis ipsi condignas, Deo vindice, poenas persolvant. '

D

Huic Tridentinae legi strictim nos instituros esae profitentes, monitos in primis volumus huius provinciae clericos, omnium plane canonicarum dispositionum, honestam ecclesiasticorum virorum conversationem reepieieatium, plenam oxactamqae observantiam nos ab ipsis efflagitaro, ὡ ne quidquam in eisdem peccent, meminerint constanter, conversationem eloriooram normae adinstar eose debere fidelibus: ipsorum vitam librum esoe laicorum[1]; clericalem dignitatem vilescere nisi a mundana omni consuetudine alienissimi sinL

Virginalia castimoniae virtus maxima sacerdotalis ordinis gloria est atque ornamentum. Non tantum ergo lorere in clericis praeclara haeq> ot angelica virtus ita debet, nt suum longe latequo diffundat odorem, sed et absit etiam ab oie oportet id omne, ex quo vel levissima exoriri posset sinistrae suspicionis vel obloquii occasio. Fugiant clerici mulierum conversationem et familiaritatem, non earum modo quae fama forte non bona notantur, sed et earum, quae pietatis ac modestiae laude merito potiuntur. Omnis enim inutilis cum eisdem consuetudo non potest non seandaJo.esee aut etiam periculo. Quoties vero cum mulieribus vatione officii agere obligantur, meminerint sancti Boneventurae regulam, brevem et rigidum cum eisdem habendum esae sermonem[2]. Cobabitationem cum feminis ecclesiasticae leges expresse vetant, nisi proximiori gradu consanguineae vel affines sint, et quas fama optima comitetur. Porro ancillae, quibus sacerdotes indigeant ad rem domesticam agendam vel procurandam, nonnisi maturioris aetatis perrtiittuntur, et in quas nulla cadit saevi criminis suspicatio. Cum itaque hac praesertim in re vigilandum sit sedulo, non modo ut pericula quam longissime amoveantur, sed etiam ut insinuationibus inhonestis, quibus catholicae ecclesiae ministri, ubi potissimum catholici vivunt cum alienis a fido, expositi sunt, praetextus nullus subministretur: famulas non alias habere volumus sacerdotes nisi quae in aetate sint saltem triginta annorum, nec dispensationi hic locus sit nisi ob causam gravem, de cuius iudicio conscientia ordinarii gravatur: et quae moribus non minus quam aetate graves, famae sint integerrimae, non luxui servientes, non garrulae, non miindana oblectamenta exquirentes; sed prudentes,castae.sobriae, domus curam habentes[3] Caveat vero sacerdos ne dominatrices illae sint, aut in administrations parochiali se immisceant, quod auctoritatem parbAii penes suos vix non destrueret. Ab iis v8h> omnibus, quae familiarius cum eisdem ancillis consortium redolerent, plane abstinendum ipsis ease sacerdotes meminerint; quare, quamvis a clero noetro abusum hunc remotum confidimus, vestigiis tamen aliorum conciliorum insistentes, serio interdicimus, ne quis famulam seu ancillam ex quacumque causa unquam mensae vel itineris vel deambulationis sociam faciat, vel cum ea societates, convivia, nundinas adeat Sed neque illae sinant quidquam agere, quod domum sacerdotalem non plenissime deceret. Cui quidem rei tum etiam advigilabunt, eum forte consanguineam mulierem domi habeant, memores illius Augustini effati: „Etsi propinquae mulieres suspectae non sint, tamen quae ad eae ventitarent posse suspicionem efficere. 1 Ceterum ut „is, φύ «r udssrso *ut,* éerroTur, mAil AeAona luelam dicars *4»* statuimus, quod ea quae de ancillis supra ordinata sunt, etiam valeant pro quibuscumque mulieribus, quae apud sacerdotes inhabitant, exceptio matre, sorore et emits saceidotis nec non puellis infra aetatem sedecim annorum.

[1] Baaed. XIV, liti. ap. n, civ
[2] Sam XXII, A· *nf.,* cap. 1.

1 Hieron., *Xpitt. ad Hdiod..* [opp., ed. Nigoe, I, 699). 1
1 De jmrit *conte.,* e. 14.
• Tit. II, 5.
• Com. proe. Coloniewe IMO.
• TH. II,

Continentiae *m* «pudicitiae soeiae, teaiporaatia, mortificatio, modestia, at ipeas splendore at elaeeoaare in Clerico debeat, ae ea teaui quidam macula oboourari. Frugali itaque mease aaoerdotea utantur: in frequentandi» laieorum oonvivfi· parci et cauti mat Plurimum eos hortamur, ut ab adeundis conviviis nuptialibus at coena apnd laieoa, praecipue rero cum ia multam noctem protrahitur, abstineant. Lanta convivia nulla de causa nec ipei presbyteri unquam parent; ab usu adusti vini, aat aliorum similis generis liquorum, iuntores praesertim sacerdotes 8bstinendum sibi ducant. ' Etenim nisi haec serventur, fieri nequit quin clericalis honeatas preeumdetur. .Temperantia temperantem facit abstinentem, parcum, sobrium, moderatum, pudicum, tacitum, serium, verecundum. Haec virtus si in animo habitat, libidines fraenat, affectus temperat, desideria sane multiplicat vitiosa castigat, omnia intra nos confusa ordindta corroborat, cogitationes pravas removet, inserit sanctas, ignem libidinosae voluptatis extinguit, animi teporam desiderio futurae remunerationis accendit mentem placida tranquillitate componit et totam semper ab omni vitiorum tempestate defendit' ' Si sobrietas desit .sacerdos spiritum sanctitati» extinguit ' '

Gravitas ac mortificationis professio clericorum propria non sinit in tabernas vel cauponas edendi vel bibendi causa eos ingredi. Hinc ne in illa» accedant, niai in itinere constituti necessitati» dumtaxat causa, sacri canones- expresse prohibuere, quos rursus a clericis omnibus servandos haec synodus omnipo requirit.

Insuper et a saeculari fastu alienissimi esae debent clerici omne». Ipsae eorum domus modestiam sacerdotalem annuntient oportet. Honesta quidem omnia atque ordinata in ei» sint, sed absque ulla sumptuositate ac mundana' ostentatione: non sordida, sed- immo mundissima !%upellex„ simplex tamen. Turpo sane esset luxum prosequi eos, quorum est contra immoderatum aevi nostri fastum vocent attollere. Prae oculi» ipsi habeant, quod sanctus Bernardus ait: .Quidquid praeter necessarium Victum ac simplicem vestitqm de altari retines. tuum non est, rapina est. sacrilegium est .. . Clamant nudi, clamant famelici, conqueruntur et dicunt: nostrum est quod effunditis, nobis crudeliter subtrahitur quod inutiliter expenditur ' ·

8mt ministri Dei patre» -pauperum.' vint viduarum et orphanorum patroni: in eleemosynis distribuendis, in operibu» piis suis largitionibus ad iuvandi» exemplo Christi .fidelibus praeeant; ab omni avaritiae specie sedulo fugiant penitusque declinent. Avaro quidem .nihil .scelestius: nihil iniquius quam amare pecuniam": in clerico autem et tetrius adbuc esset hoc vitium, quod cum duritie et immisericordia iungi solet: nihilque aliud tantopere minuit fidelium fiduciam, quam immoderate in sacerdote habendi cupido. Vsna est eorum excusatio, qui ignorantes licet *frit ta craitixo"* per sollicitudinem de futuro avaritiam suam obtendunt. Intolerabile eat. sacerdotem futuras et imaginarias necessitates propria» praesentibus Christi membrorum indigentiis anteponere.

Turpe atque indecorum esset clericum, ad quaestam faciendum, negotiatorem agere. Negotiationes enim et mercaturae omnes non modo a propriis officiis exequeadis illum abducerent, sed et repaguaat conditioni eorum qui rerum temporalium curas abieceruat et Dominum haereditatis partem sibi elegerunt Caveant clerici nostri omnes, ne in re tam gravi canonum praescripta transgrediantur, aive per se sive per aliam interpositam pomosam quaestuosam negotiationem gerentes '.

Huc, etiam referenda sunt cetera saecularia negotia, quae elerioi» prohibentur, iuxta illud Pauli: ,-Nraso etstiimu Deo, impluet a» Mgetiu sstcwlsrtbws, ut «i jtlaeret, *an ℤ pnbetU."* Non licet eia munus vel officium qnodeumque publicum exercere; pro aliis fideiubere aut alterius negotiorum gestionem suscipere: non testimonium coram saeculari iudice dicere, sine ordinarii venia, quam requiri etiam statuimus ad saecularem ipeam auctoritatem adeundam, ne levi de causa litibus implicatos reperiri clericos contingat. Sedulo ipsi devitent, ne, de politicis rebus solliciti, quae ad regimen animarum pertinent negligent. In politicis data opera versari, nemini eorum liceat, absque peculiari dioeceaani antistitis facultate. Ars medendi corporibus omnibus omnino elerieis interdicitor. utpote minus decens eos qui animabus curandis incumbunt.

Soenici» theatrorum ludis, chorei» ac saltationibus aliisque profanis spectaculi» clerici nunquam intererunt. ne auree et oculi sacris officii» addicti^, ludicri» et impuri» actionibus sermonibtsque distracti polluantur. Ab aloi» clerici abstinendum eat 8i honestae relaxationis ergo pictis chartis ludere ament vel aliis honestis lusibus recreari id ea solum loge ipsis licebit, ut neque lusum nimis protrahant,- neque lucri cupiditati indulgeant, neque ulla ratione moderationis limites transceudant. Ibi ad mediam usque noctem, vel etiam longius, lusus isto», non sine aliqua compotatione, perduci contingeret, id in sacerdote, qui sacrum mane peracturus est, exosum esset pessimumque scandalum gigneret. Omnes ecclesiastici» viris venationes haec etiam^synodu» interdicit atque, nisi legitima ordinarii dispensatio accesserit, a clericis fugiendas exigit. Permittit vero solummodo, modeste et cum moderamine, aucupio vacare tempore autumnali.

Quemadmodum saecularium mores, ita et nimia,- cum ipsis consuetudo clericis vitanda est. Facile enim contemnitur sacerdos,, qui ita laicis se admiscet. ut fiat tamquam unus ex illis. Cavendum vero praesertim a conversatione cum hominibus levibus, in quibus nihil singularia pietatis et virtutis Christianae elucet: ac multo magi» fugiendi illi, quorum vita scelerata in vulgus nota est, nisi conversatio cum eisdem ineatur eo quod spes vere fundata affulgeat emendationis eorum.

„8obriam a turbis gravitatem, inquit Ambrosiua, dignitas sibi vindicat sacerdotalis.' ' Ea tamen ipsa gravitas ab urbanitati» et humanitatis officiis divelli nunquam debet, tum ne clerici tamquam ignari politioris honestioriaque vitae insimulari possint; tua quia affabilitas et suavis agendi ratio multum quoque valet ad animarum saltitem efficacius procurandau).

Porro clericus, sedulus vigilet oportet sermonibus spis, ne quidquam unquam ex eius ore prodeat scurrile, aut mindb castum, aut non honestissime sonans, siquidem, Iit inquit Bernardus, „nugae in ore laici nugae sunt:\in ore sacerdotia, blasphemiae.

1 Ini. Pomerii, *De vita contempt.* lib, IU, cap. IS, */Pate, lat.,* ed. Migne, LIX, 60S B|.

' 8. Petr. Cbryeol,, Straw *36. [Patr. lot.,* ed. Migns ldi. Ï7OB|.

· *Xpùt. 3* et *43,* {opp.. ed. Migne. I, MI', 8161>?

• BcriL x.'a-ia.

• tse. IV, 14.

1 Clem. XIΠ. encjcl. Cvs pvtmum, 17 sept. 17W, et Be sed. XIV, coeat. *Apoetmtvae,* {die 85 febr. anno 1741l.

■II Tim. II. 4.

ı XpvatSe

Quod evangelist· loannee discipuli· indicebat: *„Diligite alterutrum* 1 id priai omnium clerici, eiusdem ordini· et eluidem vocationi· vinculo obstricti, in seipsis referre debent Optimo exemplo laici· erit, si fraterna ae caritate complectente· atque honore se invicem praeveniente·, singuli bono aliorum nomini coniulant ab omhi detractione alienissimi, officiis omnibus se mutuo iuvent, oor unum sint et anima una, idipsum sentiente·, *„nikil per contentionem* Ķ<« ƥ *ineams gloriam, eed humili tat»* ŝuperior *tibi inoieem arbitrante», non gtme* ηια *eunt eingidi cone9érantee eed ta guae ,αϊϊιπ—."* ²

Reverentiam et obedientiam, quam proprio episcopo debent, quamque ei initiati sacris ordinibus promiserunt, haec synodus clericis omnibus commendat et inculcat. Meminerint pastorem illum esse Dei ordinatione constitutum, harentem ac fratrem inter eos positum, cuius ideo paternam vocem tamquam amoris insigne semper auscultare, B cuius monita ac mandata reverenter èxcipere ac operibus comploro debent. Magnum est scandalum in ecclesia Dei clerici inobedientia: pergrande malum contumax in resistentia voluntas. Absint haec mala a clero huius provinciae: absint cetera omnia quae) clericos ipsos a spiritu vocationis alienos ostendere possent. Tu autem, o homo Dei, haec fuge; ut unumquemque eorum compellamus verbis Pauli ad carissimum discipulum: *„e»ctare vero iuetitiam, pietatem, fidem, caritatem, patientiam, maneuetudinem: certa bonum certamen fidei, apprehende vitam aeternam . .. Exemplum eetofidelium in verbo,* m *concertatione, in* ı *cantate,* m *fide, in caetitate."* ⁸

Caput V.

De *habitu eccleeiaehco.*

Ad cleri dignitatem' conservandam et debitam C reverentiam sacerdotibus conciliandam summopere confert conveniens ac deCen· corporis institutio, quam homines intueri et contemplari plurimum solent. Tales igitur vestes clericis esse debent,' quae gravitati ac sanctitati coetus apprime respondeant, „ut per decentiam habitus extrinseci, morum honestatem intrinsecam ostendant.“ ⁴ Haec semper fuit ecclesiae mens et disciplinae ratio, ut qui militiae sacrae adscript! fuere, proprii ducis atque ordinis insignia deferre gloriae habeant, ac ab omni servitute saecularjs habitus emundati, saeculi etiam ignominiam se deposuisse publice ƥrofiteantur Sacrosancta proinde -Tridentina synodus gravissimis poenis per episcopos feriendos illos decernit, qui „honestum habitum clericalem, illorum ordini et dignitati congruentem et iuxta ipsius episcopi ordinationem et mandatum non ďetulerint 1·, ·

1’routi verissime notavit summus pontifex Benedictus XIV .fere omnia quae post Tridentinum celebrata sunt concilia, clericos adegerunt ad gerendam vestem talarem nigri coloris:“ quae quidem vestis „unice clericorum propria eerumque statui maxime conveniens,“ ab eodem sapientiasimo pontifice appellatur. Vehementer itaque optamua clerico· huius Xrovjnciae vestem illam quotidiano oonstantique usu, Aibi fleri potest, adhibere: at cum noscamns leedrum adiuncta passim non ferre, ut ecclesiastici viri, quando in publicum.prodeunt, ad talarem vestem gestandam indiscriminatim obligentur: idcirco prudenti nniuseuiusque epiacopi arbitrio relictum manet id in aua dioecesi, hac «aper re, decernere, quod attenti· circumstantiis, magi· expedire in Domino judicaverit Postulamus tamen ac diatrietim praecipimus, ut talari veste induti prorsa· sint sacerdotes ŝacri operaturi, aut administraturi in ecclesia sacramenta, et sacramentalis aut rituales alias actione· quaseumque, sive in Ecclesia sive extra ecclesiam, nbi nihil obstat, obituri? Extra fonction·· vero ecclesiasticas nunquam fas esse volumus clericis huius provinciae viris alio habitu uti, nisi eo qui episcopia permittentibus ut ecclesiasticus adhiberi consuevit. Übi itaque vestem breviorem adhibere liceat, ea ad medias saltem tibias semper pertinget; habitus vero univenus nigri vel subobscuri coloris omnino erit, excluso penitus usu femoralium super caligas usque ad pedes demissorum, ac retento ecclesiastico collari.

Singuli ad clerum spectantes praescriptam canonibus tonsuram, extra casum legitimae dispensationis, nunquam non- deferant: ac certe digni haud essent regali sacerdotio, qui venerandum hoc coronae signum erubescerent. Capillis simplicem prorsus atque omnino modestum cultum adhibeant. Coma vero adscititia, vel in casu necessitatis, non enter quam obtenta dispensatione utantur, illud simul caventes, ne quidquatn leve aut inane ,illa prae se ferat ⁴.

Neque ratione itineris, neque occasione feriarum, neque alio quovis praetextu, fas erit cuicumque clerico in ecclesiastico habitu ac tonsura non incedere, nisi in peculiaribus casibus venia ab episcopo concessa fuerit. Verum cum iter a sacerdote, vel a clerico in sacris ordinibus constituto, shscipi contigerit, decideramus plane et exquirimus vel prorsus retineri ecclesiasticum habitum, saltem breviorem, vel certe clericalia vestimenta non ita immutari (nisi in casu rarissimo ab ordinario probando), ut non amplius possit illico cee clero adacriptus ab omnibus agnosci qui eisdem indutus est.

Luxum ac exquisitam indumentorum elegantiam clerici constanter fugiant: simplicitati tamen ac modestiae indulgentes, munditiem ac decentiam solliciti prosequantur; cum praesertim ex ea cordis etiam mundities vel sordes, revelari et diiudicari soleant. Quidquid offensioni esse posset fidelibus, quidquid saecularem morem saperet. in externo ipsorum habitu penitus devitent. „Talia debent esse vestimenta servorum Ďei, inquit Bernardus. „in quibus nihil possit notari novitatis, nihil superfluitatis, nihil vanitatis, nihil quod pertineat ad superbiam et ad vanam ĝloriam. ’

T1TI LUS IX.

V ⁸ D· institution· eoolMiastioa, dequs scholis.

i Caput I.

Dt neceeearia eaoerdotibue edentia.

Perfectam sacri operarii imaginem Dominus gc salvator noster proposuit, eum ait: *„Voe eetie tal terrae ‥‥ cos eetie lux mundi."* ⁸ Lux quidem mundi non aliter erunt sacerdotes, nisi illud divini magistri praeceptum explentes: *,&c luctat lux veetra coram hominibue,* nf *videant opera metra bona, et glorificent Patrem veetrum, qui in coeli» ĕet."* Sed et insuper sal terrae illos esse oportet „per doctrinae ŵirtutem ; ac inter eos numerari de quibus dictum

¹ I lusu. III. 11
' Philjpp. 11⁸ 2
s I Tim. VI: U aeqq. et IV, W.
4 Cone. Ttid., eau. XIV, *dt rtf..* ctp. 6.
' Foot. Romv de clerico taciendo.
⁸ Loe. sup. cit.
1 *Dt tynod. diotc.,* Ub. XI, cap. 8.

' Bened. XIV, *bt tynod. dioec.,* lib. XI, oap. 9.
1 *Dt* modo *bene vivendi,* cap. 9, (inter opp. e. Bern., ed. Migne, III. ISUCj.
⁸ Matth. V. 13-4.
⁸ Ibid. V, 16.
⁸ S.Hüariua, <'omm. m cap. 4, (opp., ed. Migne, I, W6 A).

eet: *„Qui* pMtM» *fecerit* et 4oewril, *hic* suptw A
Mceèitwr m *regno* 1 Ipaî enim positi sunt „rerum eoelMtium praedicatores, immortalitatem omnibus corporibus, quibus eorum sermo aspersus fuerit, conferentes-. ‡

Fidelis divinaram veritatum custos, interpres legis ac voluntatis Dei, dux hominibus in itinere ad patriam coelestem sacerdos esse debet, iuxta id quod Dominus ait per os Malachiae: *„Labia sacerdoti» custodient* sewarioM, *et legem requirent ex ore* risis, *quia angelus Domini exercituum eot“ ’* Nequit autem gratissimis hisce .muniis satisfacere nisi scientiae ac doctrinae praesidiis apprime instructus. ^Ignorantia, mater cunctorum errorum, maxime in sacerdotibus Dei titanda est:-* sacra vero scientia eo vel magis fulgere ipse debet, quod aetate praesertim nostra nefarii hotpines, falsi nominis scientiae studentes et tenebras magis quam lucem diligentes. nihil ηòη moliuntur ut. lumine evangelicae doctrinae B
extincto, mundum operiant caliginosa nocte erroris et impietatis, atque animas pretiosissimo Christi sanguine redemptas a fide et disciplina Christiana avertant. Haec itaque synodus, in nomine eius congregata, qui *„D?u scientiarum" ** est, sacerdotibus omnibus iterum iterumque commendat, nihil potius habere, quam ut armis lucis induti, gladio verbi et doctrinae accincti, catholicae veritatis scientia rommissbs sibi fideles erudire valeant, et a fraudibus eorum qui contradicunt defendere.

Sacris studiis, sine quibus scientia ipsa non acquiritur, et iis quidem assiduis, vacent neceasuni est sacri ministri. Divinarum litterarum lectioni sociam adiungant operam e sanctis patribus et interpretibus et ecclesiae conciliis; probatissimos theologiae, tum polemicae tum moralia, auctores, rerum liturgicarum expositores, sedulo attenteque discurrant: in ecclesiasticae historiae annalibus aliisque ecclesiasticis C
studiis accurate diligenterque versari non omittant. Caveant ne tantae huius studiis vacandi obligationis obliti, et turpi otio torpentes, animabus sibi concreditis fiant in ruinam, in lapidem offensionis et in petram scanddli.

Etsi porro studiis sacris primae semper debeantur partes in ecclesiastico viro, profanae tamen disciplinae negligendae non sunt, sed et plurimum excolendae, cum non perutile tantum, verum et subinde necessarium praesidium conferant in veritatis divinae illustrationem ac defensionem. Nostris praesertim temporibus, in quibus tantus fit nominis philosophiae ac scientiarum naturalium abusus, proderit sane maxime, ad blasphemantes 'redarguendos et fideles confirmandos, divinarum rerum studiis humanarum quoque disciplinarum peculiarem scientiam studiumque contahgere.

Utilibus studiis incumbentes ecclesiastici viri in P
vinea Domini laborantes, satagapt in necessaria ipsis scientia in dies proficere, eaque uti pro suis quisque facultatibus, in fidelium bonum atque errantium utilitatem, memores quod „omni . . . *cui multum datum eet, multum quaeretur ab ťo"* Temporis iacturam non faciant in iis libris legendis, qui ^inebriant curiositate, non caritate, implent non nutrientes, inflant non aedificantes, ingurgitant non confortantes- Ked et ab eorum lectione plane abstineant, quae bene agendi studium, morum disciplinam, timorem caritatemque Dei laedere Vel imminuere possunt. Qui peculiaribus ingenii dotibus a Deo ditati, non modo verbis, sed etiam scriptis religionis ac veritatis causam defendendam suscipient, laudem sane merebuntur eximiam, omnetpque opem a ňobis obtinebunt. Atque ut alacriores etiam in eo consilio exequendo .reddantur, contra pravos praesertim libellos, qui passim in vulgus eduntur.)abdiant qoh ratione consilium ipsum promovendum consuerit jummus pontifex Pius IX, ad .Italiae episcopos scribens; „Ad ipsam vero, inquit, pravorum librorum contagionem comprimendam perutile erit, venerabiles fratres, ut quicumque penes vos sint insignis sanaeque doctrinae viri, alia, parvae item taolia scripta, a vobis scilicet antea probata, edant in aedificationem fide^ salutarem populi in· structionem.- 1

Dum sacras scientias aliasque utiles disciplinae excolent clerici, petere non interihktant a patre luminum, ut det illis sedium suarum assistricem sapientiam, ut mittat illam do coelis sanctis suis, et a sede magnitudinis suae, ut cum ipsis sit et laboret, ut sciant quid sit acceptum apud Ɖeum Meminerint constanter quod apostolus laco^ns ait. *„Si qui» oestrum indiget capientia, postulet a Deo, qui dat omnibus affluenter, et non improperat, et dabitur ri."*]

Caput П.

De institutione clericorum ta seminariis.

Inter sapientissime decreta a Tridentinis patribus. Spiritu sancto afflante edita, illud sane apprime salutiferum recensendum eat, 'quod legem continet de erigendis seminariis episcopalibus, pro ecclesiastica iuniorum clericorum educatione et institutione ‡ Cum enim idonei ecclesiae ministri nonnisi ex optime institutis clericis fieri ∲ossint cumque „ado)escentium aetas, .nisi recte instituatur, prona sit ad mundi Vbluptates sequendas; et nisi a teneris annis ad pietatem et religionem informetur, antequam vitiorum habitus totos homines possideat, nunquam perfecte, ac sine maximo ac singulari propemodum Dei omnipotentis auxilio, in disciplina ecclesiastica perseveret-‡ interest profecto plurimum [ad] religionis incolumitatem et incrementum, ut rectae butc clericorum educationi peculiari cura et instituto provideatur. Praestant id vero seminaria: quae, dum illud utilitatis conferunt, ut, ceu inquit Benedictus X4V, ingressus in clerum et ad sacras ordinationes aditus, quantum fieri potest, immerentibus interclusus maneat7; scaturigines praeterea sunt ac veluti fontes u^de hauriuntur salutis aquae ad irrigationem dominici agri, loca insuper ac palaestrae, a quibus praeparantur et exeunt primo mane boni ac strenui operarii ad vineam Domini excolendam custodiendamque.

Ut e seminariis nostris, de quorum institutione in omnibus iam huiua provinciae dioecesibus facta maxime gratulamur, uberes ac laetissimos eos fructus percipere liceat, quos referre destinata ipaa sunt, volumus ac districte postulamus, ut ea quae in sacrosancti concilii Tridentini decretis et summorum pontificum constitutionibus, de hi«ce clericorum collegiis praescripta sunt, impenso studio observentur et adimpleantur.

1 Matth. V, W.
1 S. Hilarius, loc. cit.
• Malacb. II, 7.
* ('one. Tolet. IV. anno 633. c. Xd, [Mansi. X. 6UK E].
* 1 Reg. II, 3.
• Luc. XII. 48. fU ı
7 S. Bernant *Sermo* 9 ri y'n>7T-4J4>P' rd. Migne, II. 818C1. *. ' C *

' bitt. encyd. *Xwti» H nubitettm.* H «lec. 1849.
* S^. IX, 4, 10.
' lari I, 5.
* 8c«K XXIII. *de ref\.* «ap. l«. '
* Pios IX. encyl. *Qui plunbue.* 9 nov. 1846.
* <\mc. Trid.. loc. cit.
1 *De* sya. *dioec.* lib. II. cap. W. *p.* 1SI.

▮ primis diHgsas saleetusadowUea- A'debito, tam ad praximogsm aadileàtiouem ,sertinm a)iunnoriim,-et ii soli is semlk ibi admittqntur, ,qai àdjmnimq· .dqod oa, et sx legitimo Matrimonio nati "suat, se legere et ç scribere oompetadUr npvpriat, et quorum iudjripr/ ct VoluntaS e^em affefat eoe eoclosiastiei· fûristoriis perpetuo înserrituro·." ▮ Puerl sutedi inipr seminarii alumnos ^eqoptati, grammatices, cantua- alia^ ratnque bonarum artium disciplinis diligenter v erudiantur. Sollicite adhibeatur cara, ut pietatis •xerciti< iuxta seminarii regulas ^peragant, ut potissimum' singulis diebus missae sacrifiqio in&rsint, uAasin^uUs saltem mensibup ad sacramenüd,em confessionem accedant, et iuxta bonfeasorisAaudicinm sufnant corpus d.omini ndhtri lesu Christi, utque demum quotannis sacro .recessui in seminarii solitudine per dies aliquot râpent.

Moderatores et magistri omni soleYtia adnitentur. ât de cuiusque alumnf indole,'moribus, vocatione pt in pietate studiiequlT profectu optime certiores fiant, non modo ut emendationi ^onsuJnSur eorum qui a recto deflectunt, sed etiam in tempestive amoveri possint inhabiles ministerio et arrogsntem aut pertinacem indolem prae se ferentes, quippe qui divina vocatione destitutos se esse ostepdunt. Curas in id convertentes, ut futuri , ecclesiae ministri a prima pueritia ad sanctimoniam et ecclesiasticum spiritum mature fingantur, maxima sollicitudine eos praeservabunt tum a lectione librorum, qui doctrinam omnino putam non praebeant vel argumenta tructe/t, quae magnopere adolescentium animos labefactant vel a seriis stqdiis nimis avocant; tum ab omni conversatione ejf oqnsuetudin»l. qua ipsorum mentes et corda inquinari utcumque possint. ·

-Commendata haec ipsa volumus moderatoribus , et professoribus sitioris seminariorum sectionis. Quos praeterea omni qua valemus instantia exhortamur obtestamurque, ut nitÿl intentatum relinquant, quo, collatis viribus, gnavos atque industrios operarios efforment, rqui ecclesiastico spiritu praediti ac studiis recte instituti, valeant in tempore dominicum agrum diligenter excolere ac strenue praeliari praelia Domini. Cumque nihil sif quod ad clericalis vitae perfectionem efficacius excjtet, quam exemplum eorum qui duces et magistri constituti sunt; idcirco vitae suae ratione integerrimam ecclesiastic·· virtutis formam referentes, studeant implere âpostoli monitum: „/- osmihtu Iripnutt prarb» txmplum honoram ôperam."

Praecellentj sollicitudine ac perindustria simul discretione vigilent moderatores, ut de sacerdotii candidatorum dotibus ac progressu plenam episcopo interroganti rationem reddere possint, ne ad ordia·· promoveantur,- qui vocationi· «ot aptitudinis sua· indicia minime dubia non praebuerint» nere illud tristissimum impleatur: „ Firiif pristes «ayrMses •aacriMrtam nass, de ftütu jrvapru tu hitrareni ia oqrieriem taons." Risdem praeterea alumnis solida sacerdotali virtute imbuendis, in omni patientia et mansuetudine allaborent. Sermonem ad illos, in unum congregato·, identidem habeant, .non tam oonoionando, quam instructionis •t oatechismi ritu, iis demonstrando quibus dotibus atque virtutibus,instructos ease oporteat illos, qui ad sanctuarii ministeria digne accedere cupiunt; quaenam sint vera ecclesiasticae vocationis indicia, quae ratio vitae, tum ex ipso clericalia professionis vaada ipris erit, foetquaai in olorum adleoti, vsl ad miseres aat maioros^firdines promoti fuorint. Froqaeati saerae^xomologeeis et m&ae saoharjalqae ued, bplrituhlibps ixercitiis singulis anni/ rite tradopdia, aq 'aliis pietatis exercitatioaAhs per semiaerii regular þraescriptis, adoleqeeatee veterem bOminem 'depquereZ satagant, hovumque-^itiduere. Jqui eecuadun Deum cheatu·· est,- Advigilent ut iÎL. ecclosiasMis caeremoniis p'ractiee artiam versentur, ac intenstitioruilaJt»fcpore in.suscepti ordinis tfinisterio se exerceant. Neque 'omittant moderistores. accedente ferisram temporet suos aluiqnos inseruere, qua ratione in omnk modestia et sancti-, tate debeant inter consanguineos et concives versari, quae pericula fugere, ut Immaculatos se custodiant ab hoc saeculo: quibus exercitiis'pietatis -quotidie indulgere, ut olementiseimq^^leus, quemsdfuodum diem benedixit qum requievit ab omni opere quod patrarat. ita er tempus benedicere dignetur, quo alumni post exantlatos labores feriarum quiete fruuntur.

Quod ad sacris disciplinas iam attinet et ad modum eas tradendi, haec synodus solemnia ista prae oculis habqt summi pontificis Pii IX verbs .Imprimis omnem adhibete diligentiam ut eum dogmaticam tum moralem theologiam, ex divinis litteris sanctorumque patrum traditione et infallibili ecclesiae auctoritate haustam ac defironiptam. ac simul solidam divinarum litterarum, sacrorum canonum, ecclesiasticaeque historiae, rerumque liturgi^arum scientiaim congruo necessarii temporis spatio (adolescentes clericil diligentissime addiscant Ac vobis summopere cavendum in librorum delectu, ne in tanta graasantium errorum colluvie a sanae doctrinae semita ecclesiastici adolescentes temere abducantur

A professoribus itaque strictim exigimus, ut in tradendis, iuxta dioecesanae legis norniam. sacris disciplinis a summo pontifice indigitatin. catholicam studiorum suorum rationem in primis aequantur Investiget unusquisque quid de disciplina aua doceant sacrae scripturae intelligendae iuxta euur aeneum quem tenuit et tenet sanctu mater ecele4»^. quidque docoat traditio, quid decernunt nacreruni .congregationum decreta. Addictissimi scriptis •anctoruy patrum et doctorum eecleaiae. incumbant simul operibua theologorum scholasticorum aliorumque recentiorum doctrinam aacram ad catholi eam normam apprime explanantium. Ita. Domino opitulante, continget, ut canae doctritM pabulo adolescentes nutriant, et ab omni errandi periculo in defensione catholicae fidei morumque regulae ee euoaque alumnos praeservent. Quod eo certius eveniet, quo altius in adolescentium animis imprimere satagar· sincerissimos piefptis ac obsequii sensus erga Romanam pontificem, „verum Chrieti vicarium, totiusque ecclesiae caput, et omnium Christianorum patrem et doctorem

Institutioni alumnorum non alia proponentur auctorum compendia et volumina, niai quae antea fuerint ab ordinarie" approbata, quo et praesidio et profectui discentium eoaanlendum erit. Praelectiones theologicae omnes latina lingua tradentur, iis exceptis quae ad pastoralem .disciplinam pressius referuntur, uti eloquentia sacra et catecbeticae praecepta. Disputationes, in forma, uti aiunt, scholastica multam utilitatem conferunt, atque ideo, de consilio ordinarii, professorum erit efficere, ut

1 Cone. Trid. loc. ciL
1 Cone. Trid. lee. du
• Rncycl. tÿri plartôai «apra rit.
• Tit. II. 7.
• Three. I, 10.

' Be XIV. De IJO riesc, lib. II, cap. g, a. IS.
' Litt. SmftAwi ftaidn·, 17 martii 18M.
▮ Cone, flor, la dM. union. (MaUai. XXXI, 10U7 D).

adolescentes, eisdem laasueeoaat. '-Duciplinie thoo- a logieis per quatuor saltim qudb^ incumbendum esse edicimus; et ne hM ipsum quadriennii spatium, nimis iag^brove ai amplissimus theologicae scientiae Campus respij/iitjur. insufficiens prorsas reddatur.. necessariis ' utilia cedent, et inter utilia ipsa, quae magis utilitate pradstant, profeesoremseligent. Alia iero ex parte Episcopi, «quantum, circumstantiae sinent, que· ingenio ot doctrina potibres ad rerum divinarum scientiam m>xerint, profundiori eruditionis aacrae copi· imbueddos ornandosquo curabunt.

'Postremo qlumoi ipsi patgrne compellandi ve· niu^ eoriim animis nunqdam excidat finis nobilissimus. ob^queni in seminarium recipiuntur. quique est ut ceu novellae ecclesiae plantationes /ructua copiosissimos pietatis et sapientiae auo /tempore 4dant, et in ecclesiae utilitatem religionisque subsidium succrescant.· Ecclesiasticae vivendi rationis (ex proprii ordinis et condititrnis officio sint apprime B avidi, religionis sensus fovere semper et'augere studeant, rebus divinis vacare ardentissime Ament. pudicos ac. verecundos mores sectentur, modestiae ac obe^ientiae virtutibus emineant, caritate fraterna •φη invicem diligant. Institutores omnes reverentia et obsequio prosequantur. Moderatorem ea animi affectione habeant qua parentes: suos eidem sensus libere exponant, yt per illum, prouti opus fuerit, eisdem consulatur, scientes nihil esse difficilius, quam immoderatis animi affectionibus" per se. moderaril. Seminarii regulas sancte religioseque observent, eius disciplinam lubeptissime ferant: etenim . „ornata *dieeiplina in praetenti* gsridrm *ridetur non eeee genuUi, ted neoerorie: poetea natem fractam pachtiuimam exercilatie per eam reddet iaetitiae"* '.

Caput 111.

Dr eonfereniiie q riero *habendie.* . e

rN'e in sacerdotibus, qui doctrinae et lectioni attendere debent, quique obstricti sunt officio docendi populum, sacrarum disciplinarum studium unquam restinguatur, aut languescat industria." ssinus dominus noster Pius papa IX apprime commendatum voluit, ut in dioecesibus .instituantur opportunis regulis congressus de morum praesertim theologia ac de sacris ritibus, ad quos singuli potissimum presbyteri teneantur accedere"'. Nihil sane aptius quam congressus isti ad scientiae sacrae fervorem communi sacerdotum industria excitandum et conservandum, ad compertissima habenda et memoria, uti par est, retinenda quae (ad) pastoralem animarum curam praesertim attinent. Quos proinde coetus et episcoporum mandata et provincialium synodorum decreta passim commendarunt et praescripserunt.

Iam pridem in Ultraiectensis provinciae dioe- D ceaibns exercitationes istae sive oonferentiae sacerdotum enodandis theologiae morum quaestionibus "'et sacris ritibus enucleandis, usu adhiberi consueverunt. Synodus haec in Domino congregata qximiam earundem utilitatem exploratam habens, non retinendas modo confirmandasquo illas decernit, sed et stabili lege dirigendas ac ' promovendas. Consulent—itaque antistites, ut in omnibus dioecesium suarum districtibus illae instituantur, ad quas convenire teneantur clerici omnes, qui sacro ministerio perfunguntur in parochiis; utque opportunis et, quantum fleri potest, per omnes dioeceses uniformi- statutis, quorum observationi decani invigilent, norma eisdem exercitationibus praefigatur, iuxta quam baberl debeant ad uberiorsp ex eis fructus capehsendod.

Caput IV

*P** «euirmbus q^rsmdta ab ns yva *entra* nriaMsrid fuafrietqrT^ '4

^Praeter theologicas exsultatione· clero praescriptas. pro list indeaia'antar recolendls quae ^ad] pastorale, ministerium^ attinent, aliud medium excitandi aadardotea omnee ad scientism qua indigeat aaaiduta studiis fovendam et nutriendam„sont prpcul dubiq ^experimenta, quae de ipsorum peritia suscipiuntur, oppqrtunis examinibqb âb ordinario indictis Hac in provincia- obtinefeÀbt qui parochia m animarum cura, vicaniorum vel assistentium titulo. cooperantur, kernel in anno ad examen per episcopum advocantur, quo et de eoratp idoneitate constek et de acientia eorum. quP adr.paroeciis regendas destinari possunt, ratio habeatur, Hune morem, utpote maxime salutarem, provincialia haec synodus confirmat .ac servandum praecipit, salvo semper ordinarii ^pre, et ipsos parochos ad examen vocandi ob' rationes canonicas, at pluries etiam tn anno ceteros sacros ministros examine probandi, et scientia· tentamen nominatim peragendi occasione parocbialis ecclesiae alicui ex iis- decernendae.

Praedictum examen, scripto instituendum aut viva voce habendum coram examinatoribus synodalibus vel prosynodalibus, ab adiutoribua omnibua parochorum, sive aaecularibua sive Regularibus subeundum erit, nisi in casu quo ordinarius quosdam e^imqjsdos censuerit. de quorum Scientia ex lovr'go praesertim tempore, quo in ecclesiae servitio cum laude versati fuerint, testimonium habeat.

Facultas audiendi confessiones. ex generali regula. arctata manebit inter tempus quod decurrit ab uno ad aliud examen; ita quidem, ut pro illis. qui examini adfuerint, iurisdictio eo ipso protrahatur. quamdiu alip eis sententia ordinarii non significetur; eorum vero qui. absque venia ordinarii, ad examen non accesserint, iurisdictio omnia expiret . post mensem a peracti annui examinis tempore, nisi ordinarius ipse, re cognita, aliter disponat.

Qui in examine sufficientis peritiae indicia non dedit, uti et qui. indicta per antistitem die, illi intéresse non potnit. proxima alia die^ doctrinae suae periculum, facere iubebitur.

Illorum examinum materiae e theologia aliisque aaeris disciplinis, in directorio divini officii, vel alia apta ratione, singulis annis clero denuntiabuntur, una cum designatione diei qba examina locum habebunt. Resolutio si scriptis danda sit, in uno ve) pluribus conclavibus examinandi omnes Congregabuntur. et sub directoris ab episcopo deputati vigilantia, intra certum temporia spatium, omni ablegata fraude, et- debita attentione aocurataquv diligentia adhibita, responsiones quisque suaa conscribet ac deputato directori obsignatas tradet. ,

De ipsis responsionibus ab unoquoque editis, eo severiori ratione episcopum in conscientia et coram Domino indicabit, quo graviora sunt curae paroebialie officia, quo maior ordinario obligatio est arcendi eos qui necessaria scientia careant, quo demum severius insonant verba illa Domini: „Çhu« ta soeario·· *repulieti, repellent te, ne tocerdoUe fmegarie tnM.ul*

Canut V

echolie eietnenterihu.

Quoniam ecclesia .columna et firmamentum veritatis a divino suo auctore fuit constituta, ut omnes

ǀ *Aeta net Mei,* isstil. Maia., part. IU. cap' 1-4, .
' Hebr XII, 11.
' LlU. *SHagalon jadea,* 17 aartii 18M.

homines divinam edofteat fidam, eiusque 4epoeitum •ibi traditam integrum isviolatumque custodiat, ac immines eorumque consortia et actiones ad morum honestatem vitaeque integritatem iuxta revelatae rinse normam dirigat et fingat idcirco fieri non poterat,' quin singulari ratione vim illam salu^ tiferam, quam ex dWina sua institutione semper exercuit/et in humanae societatis isetituta exercere debet, circa iuventutis institutidoem sibi duceret, adbibendam Non enim homo edocendus ab ipsa est, ubi primum evangelicae doctrinae audiendae capax est^ sed et eo profundius descendunt eius praecepta quo teneriori aetate imprimuntur, ac, ceu testatur Spiritus sanctus, nodoZ#scans tuete était· Mtdm, rtioM/ cum nnwit, mm recedet eb ea. tl Summa prtnpde cura studioque ecclesia pYusecuta iugiter est puerorum scholas,, quibus ipsa ortum dedit, et quas ad iuvenijem aetatem littÀarum rudimentis simul ac morum disciplina informandam destinatas semper habuit.

Morum honestas Punice a fide nostra sanctissima producitur, alitur et augetur' ·. atque ideo ecclesia nullam aliam agnovit puerorum institutionem praeter eam, quae cum scientia rerum naturalium et cognitione finis atque officiorum Vitae socialis religiosam instructionem coniungit. eique primas cedit partes. Quin immo in hisce scholis in qua·4 omnibus cuiusque e populo classis puerulis aditus patet. ^religiosa praesertim doctrina, prouti docet summus pontifex Pius IX. ita prin^ariutn in instructione et educatione locum habere ac dominari debet, ut aliarum rerum eognitiodaa. quibus iuveotus ibi imbuitur. Veluti adventitiae apparant/ 1 Proscripta proin fuit per eundem gloriosissimum pontificem propositio, quae asserit: pCatholicis viris probari posse eam iuventutis instituendae rationem, quae sit a catholie· fide et ab ecclesiae potestate sciuncta. quaeque reruta dumtaxat naturalium scientiam ac terrenae socialis vitae fines tantummodo vef saltem primario spectat/ 4

Qui hodierna praesertim tempestate nihil inexpertum relinquunt, quo a supernorum consideratione homines abducant, ac totos terrenis rebus involvant, funestissima omnia conamina adhibent, ut educationem et institutionem iuventutis vel ecclesiae eripiant. ve) ab eius magisterio et vigilantia quotidie magis amoveant. Probe enim norunt quantopere ex recta adolescentes instituendi ratione verus ille christianus societatis spiritus dependeat, „qui unus potest et publici ordinis tranquillitatisque fundamenta stabiliter servare, ac verua utilemque civilitatis progressum efficere ac moderari, et ea omnia homimbus praebere bubsidia, qnae ad ultimum suum 'povfmortaJis huiusce vitae statutum finem assequendum. scilicet ad aeternam salutem obtinendam sunt necessaria/ ' Ut itaque, quae ex perniciosissimis eorum artibus reipublicae tum aacrae tum civili imminent calamitates, quantiq^ fieri potest, arceantur, nihil potius, nihil solemhius sit ecclesiae ministris, quam ut de scholis puerorum ad catholicam normam instituendis moderandisque sollicitam ac impigerrimam curam agant

Memores sint parochi sibi, ex proprii officii conditione, demandatum esse, ut puerorum in scholis institutioni quam solertissime invigilent Ubicumque igitur deprehenderint'schola·, in quibu iuventus exponitar damno area fidam aat Bono more·, non omittant psreatibuXob oculos ponére, ea· schqlas •Mfiid poeee in conscientia frequentari ? Simul vero, ne parentibus catholicis minus plura sint medial, prolem ad religionem civllemque vivendi rationem effonnandi, omni ope allaborent scholis in propriae parochiae ambitu erigendi·, vel fgnf erecti· amplificandis, efficiantque, quantum vire· permittent ut aliae quidem sint scholae pueris destinatae, aliae vero in quibus puellae instituantur. Parentes v^ro ipso»„ cum opus fuerit, moneant ac excitent, ut\ Liberos euos ad schola· mittant, tunk.ne ruoes adjP oleScant. tum ne religiosa institutione priventur/

Maxima ^siduitaie ac fidelitate in.id incumbant parochi, ut scholae ipsi fini, ob quem institutae sint, plenissime respondeant. lubeant itaqibC, ut debito ordffie, statis horis et temporibus, instructio religiosa detur £t litteraria. Adeant saepius scholas ipsas, invpectdri quae sit magistrorum docendi ratio. qui libri, quae chntilense adhibeantur: exploraturi etiam singulorum puerorum mores eorumque in religtane et litteris profectum. Laudanda ab ipsi erit diligentiorum frequentia, benigne corripiendi qui reprehensione aliqua aliquando indigeant; aliquo remunerationis praemio illis identidem tributo, qui maioris assiduitatis ac solertiae specimen dederint. aliorum omnium proficiendi studium alliciendum et excitandum.

Princeps vero sollicitudo in illud conferenda est. ut non alii constituantur institutores et institutrices, nisi litterarum officiique sui peritia optime pollentes, et bonis moribus apprime commendabiles. Magnae sunt ludimagtstrorum partes, nobilissimum, at simul gravissimum ipsorum munus. Ecclesiae auxili^riceni operam ipsi praestant in pueris instituendis et educandis. et ab ipsorum industria ac labore maxime dependet, ut scientia sanctorum in iuvenilibus ment.bus laete effloreseat. ac sancta religio .irgineis fulgeat bononbuK In&titutoribu qui munus iuiiiii graviter obeunt, benevolum semper ostendant animum parochi: erga optimas etiam puellarum niagiitras maiori tamen, qua erga ipsas opus eM. prudentia, discretione et modestia. humanissime e gerant. Comiter benigneque cum iis semper agant: indefesse eos dirigant atque instituant, et si quando quis correctione egeat, patienter ac mansuete puuArieque absentibus id faciendum prospiciam. atque ita eius emendationi ac instructioni consulant.

Non minimum nostri temporis infortunium est. •ueros mature nimis, non sine maximo culturae dpq>ora|is et spiritualis detrimento, addici officinis et fabricis operariorum. Tenella' membra noxio labore et aere comprimuntur, dum necessariae instructionis defectu anima hebescit. Parochi tantae miseriae suis in parochiis' testes, infeliciuin sortis misereantur, et ita agere studeant apud possessore· officinarum atque opificiorum. ut\ nulli in eiedem recipiantur pueri, qui primam non iam peregerint communionem. Et quia innumera saepe sunt seductioni· pericula, quibus iidom adolescentes in officinis exponuntur, omni virium contentione laborandum insuper parocho erit, ut officinarum disciplina ad normam Christianam constituatur. Cum vero scholae dominicales, in quibus prima religionis principia, et as legendi, scribendi et computandi traduntur, non parum utilitatis huic potissimum iuventutis parti, quae officinis addicitur, afferre soleant, ac remedium apprime efficax aint contra mala eidem impendentia: idciroo erectionem earum scholarum, separatis quidem locis pro utroque sexu habendarum, in parochiis praesertim in quibus opificia

1 Litt Pii IX Oim n<m «m·, 14 iulii 1804.
1 Prov. XXII, ·.
1 Pii pspse IX liet mp. «t
· Editio mendo·? quibus.
· Litu cit.
· SylL prop. 48.
' Litt. cit.

' Litt. cit. V

repeaiuitur et ia mafpribus omnibus provinciae oppidi· va) civitatibus, Vehementiaeime deriderem anixeque oommendamii·.

Viri· piinO· fbeminia? qiiLdominicalibu· scholis praeerat, ceu ot aliarum omnium ucholanun magistris, neceeearia auxilia non deprne, paroehi cura frunL qui et ^nimqm' eiedem addent in summi ponden» munere obeundo. Monebunt tamen magistro·— ipso· omnes et magistra de obligatione qtiam praelucendi in primi· exemplo pueri· et puelli·, quibus instituendi· incumbunt; quippe nulla re· djecipuln tam perniciosa, quam vita magistri contumeliosb^ Alacriores quoque eos reddent, uberem quam assecuturi sunt in aeternitate mercedebrante oculos eisdqm ponentes: naip *„qui ad iustiiiam* ebitat *multos,* (fulgebunt) çwori *steHae* ει *perpetuas* çftarwiteta· "1.

€aput Vi.

De •ehnlie etiperiimhw

Puero in iuveneni nuccreecente. dum exquisitior paratur illi institutio. au.t institutioni ipsi extrema admovetur manus, allicientibus interim n^ridi illecebris carnjeque cupiditatibus blandientibus; non potest ecclesia religiosas illas curas deponere, quibus puerilem aetatem complectitur, ac inexpertam iuventutem in medio discrimine relinquere, quhi eidem salutari sua moderatrice auctoritate adesse pergat, coelestique suo lumine ac robore earn usque comitetur. Itaque ipsa- ecclesia duce et coiuite, iuventus in scholis etiam superioribus erudienda est: ac neminem profecto latet, quantam ecçlesia ipsa de istis quoque humaniorum litterarum et disciplinarum scholis, quae ipsa et primum fundavit et constanter sua ope fovit, cucafu omni aetate gesserit, ac qualem maternam >ptene, de illis habuerit sollicitudinem. Equidem) ne venena erroris vel hqpietatis hisce in schoRs immisceantur, eo industrius cavendum, quo/magis interest, ut qui, potiora in ecclesiastica ?et civili societate officia gesturi, iis in scholis (\praeformantur, ad eadem officia iuxta Christianam normam adimplenda, rite fuerint' praeparati. Quemadmodum proinde ex illa educatione quam ecclesia exigit et procurat in his etiam superioribus scholis, poterit respubliqp Christiana optimo· cive·, provido· administratores et magistratus sperare ac iure sibi polliceri; ita econtra institutio, rquae sine Christianae doctrinae morumque disciplinae auxilio adolescentium .mentes informat. non poteat non parere progeniem, quae pravis cupiditatibus propriieque rationibus tantum permota at impulsa, maximae tum privatis familiis, tum reipublicae affert calamitate·. I

Haec synodus in nomine eiua congregata, *quo sunt* omnes *thesauri sapientiae et scientiae* abscondit? omnibus qui altiorem adolescentia· institutionem commissam habent, proprii officii rationem serio meditandam exhibet, ac de regula, quam prae oculis habere semper debent, gravissime monet et cohortatur. Ei, qui'alumnorum suorum profectui ac saluti consulere cordi habet, a.eamae fidei nostrae mysteriis ac praeceptionibus deolqare non licet. Prouti enim omnis institutio recta aAstabili· non est. nisi veritate ac virtute innitatur, ita veritati· ao virtutis suprema regula fide· est ac religionis sqnctae Cultus.

Qui gymnasiis, collegii aliisque similibus institutis praeaunt, memores apprime sint gravissimi oneris, quod ipei· impositum est, omnique studio efficiant, ut educatio, qua iuvenes informantur, doctrinae ehriritanae oonvaàiat. atque alumni piae, religioMwqn· viveadi ratioah abaanaacupiiBi «int. Qaldquid moram paritatem labeiactAre; fidem obscurare, pietatem reetiagaero. ia adoleecentibu» poeeet. ab eisdem qaam loagieeime amovendam vigilent. Ad frequeptem vero piuqique «aeramentorum u«um eo» excitent, ac ne ia«to dtutid. maneant quin iacramentali confessione conscientia^Jsuds purgaverint, «c-pane eucharistico refecti fuerint, aon permittant Aliis 'pietatis eqeroitiis. catechesibus et instructionibus religiosis, assiduos illos esse diligentes OQtigant. ·,

Sacri ministri, qui religionis doctrinsm.in memorati· institutis tradeu^am receparêT~tnaxiiqa diligentia. prudentia ac suavitate adolescentes dirigant et divinarum rerum amorem in ipsorum animis instillent ac foveant. Quotquot porro sunt, qui docendt munere in eisdem institutis funguntur, sedulo perpendant, quahti momenti sit. omni qua valeni solertia et religione partes suas implere, iuvenum ton solum mentes doctriaa illuminare, sed ot affectum ad virtutem inHammare. Pro rei igitur quam.pertractant indole ac natura, nop praetermittant utiles inter serere considerationes cohoftationeeque.· quibus religionis sensa alantur excolanturque. atque ipsae humanae litterae ad vitae Christianae legem cordibus inscribeqdam, uti par est. componantur. Caveant ver8 attentissime, ne vel leviseimuni unquam immisceant verbum, quod candidi ingenii adolescentibus offensioni· occasio esse posecYr-tel in religionis cuntemptum interpretari.

Parochos demum, in quorum parochiae ambitu aliquod sit instructionis insutuduui. subsidiis caren» quibus ad vitam christianam adolescentes incitentur, sive illud pertineat ad instructionem quam mediam, appellant, sive spectet ad instructionem stricte süperioreip; hortamur vehementer ac io homine Domini iubemus. toti· viribus adnitantuç, adulescentibus catholicis, qui gymnasia illa vel ilia· universitates frequentant, opportune prospicere; a periculis in quibus implicantur eos incolume· servare; esca spirituali eosdem pascere ac indefesse monere, ut, dqm de rebus ad vitae temporalis commoda et ornamenta pertinentibus erudiri quaerunt, nunquam prae oculi· habere desinant. quod „ιπιΪιμ ιν septeiUiaa *timor Dominilll.*

TITULUS X.

Do bonis ecclesiasticis.

Caput I.

D·· *rehnx rrclmitie non oDrnandin.*

Ecclesia, a Christo domino fundata et instituta tamquam societas perfecta, cum ad salutis tninisterium in terris exercendum terrenis etiam egeat praesidii·, temporalia bona, iure «i.bi proprio, acquirit ac poMidet Deo dedicata, ecclesiastica bona splendori cultus, pietatis operibus, ministrorum sustentationi impenduntur, et sacra eo ipso sunt, quod ad hos religiosos usus destinantur. Nefas est, nisi legitima' accedente auctoritate legitimisque suffragantibus causis, ab usu ad quem adhibenda sunt illa distrahere.

Incolumitati bonorum ecclesiasticorum piorunrque locorum, ad quae illa pertinent, maxima sollicitudine prospiciunt sacri -canone· et Romanorum pontificum constitutiones. Omnis eorundem bonorum alienatio prohibetur ac nulla declaratur per ipsa· ecclesiasticas leges, nisi et causa adsit, et praescriptae · iure •olemnitate· fuerint servatae. Cum vero huic synodo apprime^ cordi sit, ut hac etiam in re turis communis

I 1W. XII, 8.
· LitL Pii IX OtfiM ium «me, 14 inlii 1864.
' Colos». II, 8.

' Eccli. 1. 1·.

disciplina ia provindaUltraiocteaci retigioeejsorvetar, eccleoiaatim» sanatioiribu· pandem discipltaam re- •picientibq^ morem in omnibua gerendum eeae declarat et poatnlat.

Ordinarii,'et pro diversis adinnetia, eorum'etiam quorum intereat consensus, exqpirend» eet semper! pro rerum eodesiastioarum facienda alienatione. Bt .vero conventu· iste .satis ait, cum do re vel Mado 'exigui, valoria alienando agitur'; extra hune tamen canum, «edi· apostolicae beneplacitum 'neeeeaerium promut est, ad praescriptam constitutionis ,q»mmi pontificia Pauli II, quae incipit *AmiMeoao* Quinque itaque, tibi caveat, ne rem ecclesiasticam, nive immobilem nive 'mobilem pretiosam abaqilp requisita apostolico venia alienans, gravis delicti reatu cofi- •cientiam suam commaculet, restitutionis obligationem contrahat et excommunicationis poenam, una cum eo qui rem alienatam recipit, incurrat.

Quod attinqtl ad causas, ex quibua alienationis faciendae venia peti potest, non aliae a sacris .canonibus admittuntur, nisi vel urgetis necessitas, quae ad alienationem cogat, vel evidens utilitas, quae eandem alienationem suadeat Curandum in primis, ut eccleaiae necessitatibus alio quam alienationis remedio succurratur. Utrum ad'illam recurrendum sit, legitima auctoritas indicabit. Porro si alicuius fundi administratio difficilis et minus fructuosa sit, , illius alienationem, solémnitatibus praescripti» servatis, canones non improbant.

Quae de vetita bonorum ecclesiasticorum alienatione canonicqe sanctiones disponunt, ea non de venditione tantum vel permutatione, sed et de quavis iuris ecclesiae imminutione, de quovis rei ecclesiasticae imposito gravaqune, inteHjgsnda veniunt. Amplissimam namque alienandi vocabulum in sensu canonum significationem recepit Rerum etiam ecclesiae locatio, si ultra triennium utile facienda sit, solemnitates requirit in Pauli II constitutione determinatas.

-Res ecclesiasticae sub eiusdem constitutionis prohibitione cadentes, non ea sqjummodo bona sunt, quae ad ecclesiae- fabricam vel ministrorum sustentationem spectant; sed et quaecumque alia ad monasteria, hospitalia aliave quaevis pia vel religiosa loca pertinentia: quae bona omnia, utpote Deo oblata a fidelium pietate, sancta Domino facta fuerunt.

Caput II.

Dr honoram reeUtiatiiconun eémûnotraiioat.

Etsi penes nos notabilis patrimonii ecclesiastici para sunt pietatis fidelium, quae numquam oxtinguitur, oblatione» quotidianae, et vix quidpiam, tristitia temporum, ecclesiae relictum Mit ex iis, quae avita maiorum religio munificentissima ia illam contulit; haec synodus tamen, in nomine Domiat congregata, de iis inculcandis, quae a sacris caaonibss circa bonorum eftlestaoticorum administrationem praescribuntur, non mint» «st sollicita Quia immo religiosissime eisdem insistendum esss agnoscit, -at eo efficacius maioribus occurri possit nocesaitatibaa.

Quoniam boita, quae ad divini cultae splendorem aliaaque pias causa», nec non dd ministrorum sustentationem offeruntur, Domino consecrantur ao in eo-, etesiae potestatem transeunt, episcopi, qui ecclesias divina ordinatione praesunt, tant pariter 4 una£> quaque dideoeai,^salva suprema Romani pontifici^ anetoritate, primi eorundem bonorum administratores, quibusl ceteri adihinistratores subeunt, eVsubease debeat. Id et antiquissimae ecclesiasticae disciplinae documenta probjamant et sanciunt. Apostolorum nautqne Renonibus statutum est? ut omnium nego-' tiorum ecclesiasticorum suram epttoopus habeat, et ea voluti Dqo contemplante dispenserl: ut praeterea oeconomi, quibus epiacqpi utebantur, reo eodesiaatiqaÎ dispeqsont secundum sententiam episcopi .proprii. Ecclesiarum ergo rectores, beneficiarii omnes, fabricae qiditui, praefecti locorum piorum, et ceieri quotquot sufit elerici vel laici rerum ecclesiasticarum admini- OttMores. dum^ suo mucere ad normam canonum funguntur, ordinarii auctoritate ac vigilantia regi oique subdi, nisi in quantum sedis apostolicae privilegio exempti fuerint, nunquam prae oculis habere desinant.

Ad ordinarium spectat, opportunis editis statutis, regulas praefinire iuxta quas, pro focorum circumstantiis, administratio ipsa diligenter ac fructuose geratur. Ut illae regulae iliaque statuta, sive iam edita, sive in posterum edenda, a praedictis administratoribus omnibua, in quantum illos respiciunt, summa religione observentur, praesens synodus enigit ac decernit. Et quoniam maxima sunt negotia Jis nominatio commissa, qui in bonorum fabricae administrationem vocati sunt; ideo illis peculiari ratione statutorum, [ad] ipsorum officium attinentium, observantiam enixe commendamus, quo fiat Ut quae omnia, hac in re, timeri possent incommoda devitentur et praecaveantur. Quo vero aeditui ad agendum sub ordinarii ductu alacriores reddantur, in memoriam ipsis revocamus praeclara haec summi pontificis Qregorii XVI verba: „Iam vero, inquit, „ad eoruuv munus quod attinet, neminem ignorare volumus, illud pendere omnino ex auctoritate episcopi, nihilque ab aedituis ecclesiae geri unquam posse, nisi quoti fuerit iis ab antistite demandatum.

Omnibus praeteres administratoribus „tain Ecclesiasticis quam isicia fabricae cuiusvis ecclesiae, etiam cathedralis, hospitalis, confraternitatis, eleemosynae montis pietatis et quorumcumque pio ναι locorum»-, iuxta id quod stdhiit Tridentinum concilium obligatio incumbit administrationis suae ordiuario singulis annis rationem reddendi. Quod ut ab ipsi» fiat, episcopi vigilabunt et requirent. „Quodsi ex consuetudine aut privilegio,. aut ex constitutione aliqua loci, aliis ad id deputatis ratio reddenda asset, tunc cum iis adhibeatur etiam ordinarius; et aliter factae liberationes dictis administratoribus minime suffragentur.

Administrator ipse ecclesiasticarum rerum, accuratissimam earum recensionem, seu inventarium, ad canonum praescriptum ',- conficiat, quo ad bona ecclesiae rite conservanda, ac, iuxta eorundem destinationem, opportune eroganda, nihil salutarius.

Ia adminiatratione rerum eccleaiae, locorum piorum, vel quocumque alio titulo sacrarum eximiam plane religiooamquo dlligeatiany sacri canones adhibendam requirunt. Pro virili itaque allaborandum administratoribus erit, non modo no rea ipaa» detrimentum patiantur, aed ut pro earum 'conditione

1 Cap. *Irrita,* 1,'at cap. CWtaatstw, 9, et sep. A» ne«. 3, de Me quae luat a praelata

* Caa. Tnnita· M, caaa 19, qaaata 9. CL stiam Secret. •. coag. eoas la Foroeempróa. 91 istti 1(97.

* Cap. ta de rsb. sec. noa aliaaaadi» ht axtiav »·

* Cap. Tea S, de eeelasüs aedUtautai* st reparata, st sit. extrav, Amtaiems

* Cit. sxtrav. AssSvtveaea

* Atavo m Uoss.· oui.

* Ceas Le». I, caa. S. [Masai, XXL 9K K) st can. ap. SO. (Maaai, L «CJ.

Cna.ap.S0.

* Litt, ta spies HeUopelit. vic. ap. Cibraltariae, 19 sag. IM1. (Coll. Las HL MS]

* SernXXn, is taf, čap.

* Osac. Trid. Icc. dt

' Cap. Quta osvtacpdt de reUg. do». ia Classant, at oowt. PU V, bat apriL IMS.

•t natur» peremeatum recipiant Opines profecto, qui fm ecclesiasticaa admiaiatranC officinas euuat^ ad hanc normam naviter iia^ebunt, ai constanter prae oculis habeant patrimonium pauperum illae eeee-at peculium Christi

Caput III.

De see/MsasdMs *eupeUeeiUi rite* OMsreanda.

Omnia ecclesia inatracte case debet certoapparat^ quo decenter *ornetur,* et supellectili, quae numero miniatroram ac sacria functionibus in ea celebrandis sufficiens oongruensque ait. Prae omnibus vasa ancra, ornamenta et reliquua apparatu», qui in. celebratione incruenti saqjificii et in aami sacramenti expositione adhibetur, eiusmodi aint oportet, ut tanti mysterii maieetatem commendent, animisque fidelium magnaite ingerant divini cultus aeatimhtionem et reverentiam. Ifieque ea debet pretiosior deeaae supellex, qua eocleaia diebus solemnioribus diligentius exornetur, quo fiat ut spiritualiil populi exultatio, ipsis amplioris ritus cultusque altaris ornamentis sacrorumque ministrorum vestibus, magis magisque augeatur, et mentes intuentium iis 'potissimum diebus efficacius erigantur ad coelestium Jionorum cogitationem.

Porro haee synodus, cum notum exploratumque habeat clerum 'huius provinciae, tam saecularem quam regularem, fide viva ardentique amore erga «aeratissimum altaris sacramentum, diligere decorem dofuius Dei et locum habitationis gloriae eius, quamplurimum etiam confidit, omni cura studioque a parochis rectoribusque ecclesiarum provisum iripne ea desint ecclesiis singulis, quae sanctitati et dignitati cultus domusque Dei maiestati necessaria sunt et conveniunt. At ad eorum praeterea, munus ac sollicitudinem spectaro declarat, ut omnia, quae ad ipsam eccleaiae supellectilem pertinent, fideliter retineantur studiosissimeque custodiantur.

Decreta sacrorum canonum de rebus ecclesiasticis non alienandis, ad ecclesiae etiam imagine^, statuas, vasa, indumenta oniniaqne alia ornamenta protendi compertum est. Ea itaque omnia nefas est alienare, nisi, iustis accedentibus causis, cum licentia ordinarii, si sint valoris exigui, et cum sanctae sedis beneplacito, si sint pretiosiora vel propter materiem, vel propter artem, vel propter antiquitatem.

Ad eccleaiae vasa, vestes et ornamenta asservanda et custodienda, tot haberi debent armaria solide commodeque constructa ao recto ordine disposita, quot ecclesiasticae supellectilis copia et varietas requirit. Et quoniam obiecta magis pretiosa peculiari diligentia a periculo furti tueri oportet, idcirco laudamus et retinendum esso praecipimus usum in hac 'provincia receptum exstruendi in «acristia vel apto ecclesiae loco decens abditum, porta ferrea, vel ad intus saltem ferro comecta, munitum, in quo reponantur vasa sacra et osutis supellex aurea et argentea.

Libro» Merae liturgiae, aliosque qui in divinis officiis inserviunt, propriis etiam Joculis custodire opus est, eum etiam in finem, ut cum adhibendi veniunt, religioso decore ac munditia niteant. Non minori autem cura in sacriatia, ve) domo parochiae, asservandi sunt pqroehialos libri vel registre ad ritualis romani praeacriptum conficienda, aliique libri omnes ex praecepto ordinarii in unaquaque ecclesia habendi, atque ille nominatim maximae utilitatis ac necessitatis et a singulis parochis diligentissime tractandus, qui registrant memoriale parochiae ipsius appellari consuevit.

1 Cap. JVstsnMtotrm. Ii, de donationibus.

2 Cap. 13, d« testamentis, et cap. 19. ossi III, quest. 1. et cap. Cum secandum, de praobendU at dignitatibus.

Unwquiaqae peaeterea paroohu» aigUhna. qua» parochiae habeat diligeatarque custodiat, quo seripta authentica muniantur.

Supellectilis et sacri aedificii custodiae praeficiendus est sacrista. Cum autem sancta ait domus Dei, pretiosa multa continentiae mundissima specie in Dei habitaoulo lusere omnia- debeant, castos aedium sacraram earUmque apparatus non alius eligatur, nisi vir/DeOm timens, honestae famae et conversationis, bpui dédiais atque munditiae apprimi studiosus; Custodis munia suat eccleaiae, altarium, saeriatiae, armariorum totiusque sqpellectilia',nitqri prospieerb, devote et graviseç officia spa in domo Dei praestare, clero obdequloee ministrare, parocho in omnibus obedire. Et quia nullatenus decet ad miniatqria ista millier»» advocari, eas ad Moristae partes explendas admitti prorsus prohibemus, nisi agatur de monialibus in earum caperis.

Monemus et 'obtestamur in Domino qccleaiarum rectores et pastores, u.t dum sacrae supellectilis aaservationi advigilatft. de illa reficienda, vel renovanda, vel augenda, prouti cultus divini elcelsa dignitas exigit, et ipsi sint Solliciti, et religiosam sollicitudinem in fidelibus sibi commissis excitare satagant. Sedulo prospicient, ut sannis et singula vasa tam cougraae materiae pretio, quam religjoaae artis ministerio, liturgioi» praescriptionibus sint respondentia. Meminerint praesertim paramenta non debere esae „lacera aut scissa, sed integra et decenter munda ac pulchra" Nihil unquam nimium esse reputent, quod pro cultps divini qplendore et augmento praestiterint et in ecclesiae decus contulerint. Etsi enim huius filiae regis aeterni decus et pulchritudo tota sit ab intus, placuit tamen regi ipsi, qui eam dilexit et tradidit semeti^um pro ea, ut assisteret ceu „rrpma a *dexlrie* nsi^ in *vestitu deaurato, circumdata varietate"*.

Caput IV.

De parochialibue.

Quoniam *„dignus eet operarius mercede sua"*. et qui altari inservit de altari vivere debet, iis qui in animarum ministerio in parochiis laborant, carta quaedani ex ecclesiastico peculio bona designantur. De quibus, cum quaedaui sint specialiter prae oculis habenda religioseque observanda, ea ut vel ordinentur vel iam ordinata firma maneant et urgeantur praesens synodus decernit.

Consultissime inductunr est servatumque hac in provincia, ut, animarum curatores, et qui omnes eorum locum tenent, parochialem domum ad habitationem habeant, in qua et habitihqi obligentur. Ius habitltionis in psrocbisli aede ea lege parocho competit, ut in eiusdem conservationem debitam curam impendat. De servanda itaque parochial» domus integritate studiose sollicitus,,parochus celeri reparatione reficienda satagat quae restauratione indigent: nam cum damna adhuc levia sqnt, facili negotio reparantur, et graviora quae enasci possent praecaventur. Ipse parochus tenetur compensare detrimentum, quod sua culpa aut negligentia aedibus parochialibus evenerit. QUae aùtem pro reparationibus impendi debeant, prouti et tributa domui ipsi incumbentia, hb ecclesiae fabrica ferende sunt, nisi fundationis tamtlae aut legitimae conventiones aliter habeant. In domus pastoralis dispositione notabiles reparationes vel immutationes facere absque ordinarii venis parocho interdicitur.

Quoad alia etiam bona, quae ipsi psrocbisli curae forte competant, illud retinendum, ut nempe

1 Bnbr. miu. rom.

tP»xuv, io-s. Kph. V.

' Lue. X. 7.

parocho·, iuxta statute? is fuudatwn» eonditibnea^ et yd normam cbnouum, fructibus, potiàtuy, sub one>e tames r·^ lubstantiam intogre sarV^sdi st cqstodiendi. 'Bona ipaa locare,.servatis eoclosiao legibus, poterit, prao oculis taysen habena/locatio η«A quae anticipatis solutionibus' dont, sultetepiis •in. praeiudioium suocossoris^falidaa intelligtl. Lignfi caedua, quaq in fando pastorali reperiautur, eae-'denda inhere anais oonsneti» .panochus ppfaH. Ar-bofee.fructiferas'deutertubs, vel e^duoqnfreotaa ipsa. capiet, at sub onere npVellqp earum loso plantandi.

Quasctunque parochus Sedibus-kliisque bonis pastoralibus ametiosationes fecerit, benïfiqto sen offioio. accrescunt, quin ullum^psi, fei haeredibus eius, iùs'nompèjat oompenrationis a successore exi-geddae.llla solummodo antique parocho eiuaye·. haeredibus "tollere licebit,.quab, ad ornatum appo-sitji,. salra rei substantia distrahi pos(h>t, atque id ipsum' ea quideqa lege, ut, ornamentis ablatis, ren in pristinum statum restituatur. Si varo aBterior parochus ipsas'quidbm reparationes, ad quas.tenol batur, facere negleterit, successor iure ab qpvel eius hairodibus repetere potest quidquid ipse ex-penderit, ut ea quae neglecta ,fuerunt et quae exinde secuta sunt damna reficerentur'.

Porro ut circa perceptionem fructuum, cum nova» alicui parochiae praeficitur sacerdos, omnia removeatur contentionis occasio, canonam prae-scriptis, fandstionum legibus et consuetudinibus legitime existentibus stricte inhaerendum erit. "Quoad fructus, quos naturales ac industriales aiunt, tune tantum suos illos facit parochus, cum fuerint a solo seiuucti; si proinde post dius pbitum, vel abdicationem, vel trantlatiqpem in aliam parochiam, pendentes adhuc rint^vel » solo non separati, sue-cessoris fient, qui nullius façiendsé compensationi· obligatione tenebitur. Ligna etiam,«quae ve) caedi non debebant, quia consuetum caedendi tempus nondum advenerat, vel parochi omissione succisa Uno tempore nofi fuerunt, ad successorem pertinent, quin anteriori parocho aut haeredibus eiu» com-pensationem solvere teneatur, nisi fundatio aliud. ferat. Quoad mercedes autem ex locationibus,. in illas iua competit parocho pro ratione temporia, quo parochiam ipsam rexit.

Emolumenta quae parocho, vel aliis ministris in parochia laborantibus adsignautur, uti pensio et tributa quae a gubernio, a communitate, aut eocleaia solvuntur, pro ratione pariter temporis gesti muneris competunt, quippe -quae intuitu quotidiani laboris tribui intelligantur. Et quia collectae etiam in ministrorum beneficium, approbante, ordinario fieri solitae, institui censendae sunt inwmpensationem^ praestiti quotidiani obsequii: idcirco, si collecta facienda sit post pkrochi ,vel vicarii obitum, vel abdicationem, vel translationem, partitio aiaa fiat, habita ratione ad tempus quo officium in aa ecclesia perduravit, nisi aliter habeat peculiaria consuetudo.

Quae omnia bona pastores oeteriqus omnes ecclesiae ministri ex ecclesiastico habent officio, ea pro honesta quidem sustentatione sibi acquirunt, at Christi, cui oblata fuerunt ad redimenda peccata, esae non desinunt. Illa itaque, non at avaritiae, non ut luxui, non ut carni et sanguini inssr^fant, sibi obvenisao meminerint sacerdotes, aed ut id, quod post congruam statur sustentationem supererit, ad pias causa» elargiantur, et Christo ipsi in eocleaia et in pauperibus restituant Apertis id urgent verbis ecclesiastici canones; 'sperta' etiam »»qt quae sacro-sanctum Tridentinum concilium omnibus beneficia ecclesiastica obtiuentibna inonloeafa duxit,' Ax teditihfia ^xjlesiae consanguineos tMniliareaquevnos ditare studbyatl. Qu>c· cavdhdihn quoque sedulo «b eojldiiratioil^ministria, sa a meate' eoeleisiap at .«acron· canonum' dupoeidtniba· abaoadant ia eon-Icieadie teatamentiuriia tabuliij,aed oo religiosin· iuatitUm et caritatem ao -ia .negotio nectari debent^ qui otrictior ab ipaia de. Christi et.-paupprnm bonorum eet tafco «npremo iustiasimoque fudice reddenda fadidpviyorum et mortuorum.

Ub iUi -fideles usque ad mortem maheamus, ,q\ii p^teSs est depositum nostrum qsrvarein tremeuddm iXamZ ipd&ii. diep, Atifai ae qterci administratores simus "familiae eius. Faciamus noli», iuxta Domini ipsius ppaeeobtum, amicos gm noa'eetereeeMit, tAasounan non dq/tcwatem tn ooolfa' qtio /Wr.aon appropiat'negae tineo oomunfit. UH «bur, inquit, tAssannulMdor est, M et cor sesfrmn erit.... Beotaa fli oomu, futm eum eonsrit djMntmM méeswriti ita /iscwnttm. . Pera dico oohio, quoniam sapro omnia, quae poMioet^bqnetitnet ilfam.

Quae quidem universa a nobis, Deo adiuvpnto rotisque concordibus, in hoc prorinciali concilio statuta et drfereta, obsequentissimo quo debemus animo, sanctae Romanae, ecclesiae, omnium eccle-siarum matri et magistrae, recognoscenda, emen-danda, firmnndaque subiicimus. Ea vero ipsa omnia ac singula, quae statuimus et decrevimus, ita statuta decretàque a nobis fuisse subscribetates declaramus atque attestamur.

Nos loannes Zwijsen, arcbiepisoopus Ultra-iectensis, administrator apostplicus Buscoducensis, provinciae Ultraiectehsis metropolita, definientes subscripsimus.

† Ioannes, archiepiscopus Ultrafactensis.

Egp loannes Augustinus Peredis, episcopus Ruremundeusis, definiens subscripsi,

† I. A. Peredis, episcopus Ruremundansis.

Ego Gerardus Petrus Wilmer, episcopus Harle-mensio, definiens subscripsi,

† G. P. episcopus Hariemensis.

Ego loannes, episcopus Adratenensis, eoadiutor episcopi Bredani, meo et antistitis mei loannia episcopi Bredani nomine, definiens subscripsi.

† loannes, episcopus Adratenensis, in partibus infidelium.

Ego loannes Philibertus Deppen, episcopus Samensis, in partibus infidelium, adiutor archi-episcopi Ultraiectensis, definiens subscripsi.

† loannes Philibertus. episcopus Samensis in partibus infidelium.

Ego Andreas Ignatius Sohaepman, episcopus Eebiensi», in. partibus infidelium, coadiutor archii-episcopi Ultrqieetensis, definiens subscripsi.

† A. 1. 8chaepman, episcopus Esbiensis in partiy bus infidelium.

Utaerno ad hoattrafmnm patrons Hum IX, ab ualvoiao ooactUari hootu mabeceiptao, ad filiolo obaequlum ot observantiam significandum.

Buacoduci in festo sancti Francisci, 4 octobris 1865.

Beatissime pater.

Hoc ipso momento, quo omnipotenti Deo gratias effusissimas solemniter peregimus eo quod pro-vincialem Ultraiectensem synodum, ad quam Busoo-dnci congregati fuimus, faustissime absolvere oon-cessum sit, in sanctitatem quoque tuam incenso vehementiraimoque amoris gratique animi affectu omnium nostrum mentes et corda perferuntur.

' «'«ae. Trid., Mas. XXV, de rif., cap. 11.
' Cf. Beaed. XIV, M. 100, » A
' Sara XXV, It r<., cap. 1.
' Lac. xu, aa-a, ts-s.

tiquidem, beatissime pater, ««Mtatae par te in hisce, 'regionibus aacrae episcoporum hiérarchies synb- doran celebrationem fruetam esoe.inteHigirùusinter ceteros praeclartuimnm, et prouti pafprnae. pro- videntisaimaequa) sanctitatis tuae erga noa. solli- citudini in acceptis referimus, quod Ultrniectensia aedes post tristisaima rerum rices dignitati pristinae reddita ait, ita nonnisi per hunc gratissimae' re- cordationis eventum, factum ease-laetamur, iit, poat tria integra aaecula, ex quo conciliorum praxis penes conticüerat, nobis /tandem provincialem hanc synBdum celebrare -c^ptigerit. Tanta quibus, rem cathçlicam hoc in\re'gqo auxisti benefacta, nostrum erga te devotionis pietatisque debitum, singulari ra- tione sibi vindicant, ac illud in primis exigunt, ut pri- mum hoc instsuritae a te metrdpolitanae ecclesiae concilium, iure velati suo tibi sacrum habeamus.

Dum vero sanctitati tuae sincerissimas rependi- mua gratiarum actiones, et'illud solemne habemus! hic decFnrare, nihil nobis optabilius eaae/ nihil iuVindiua, quam unitos nos indisaolubilitpr et ex intimo corde profiteri apostolicae sedi, apud quam incorrupta patrum servatur haereditas, ceu ibquitur magnus Leo, et ex qua, sicut iqquit Cypqianus, tamquam, ex unico communionis catholicae centro episcoporum ordinatio et ecclesiae ratio decurrit. Romanae'autem ecclesiae obsequentisaimi filii, tibi ipsi, beatissime pater, qui Petri /ajiqceMor, verus Christi vicarius constitutas es, totius catholicae ecclesiae caput atque'omnium Christianorum pater et doctor, firmissime adhaerere atque obstringi gloriamur. Amaritudipna quibus animus tuus affli- gitur ob nequissimum bellum in sanctam sedem excitatum, acerbissimo dolore nqspariter conficiunt; mala, quibus undique iaetatur societas nostra hac illacrymanda aetate, et nos profundissime ingemisci- mus. Bapienfiam vero, fortitudinem, constantiam, quibus sapctitas tua cathedrae Petri iura tuetur, inimicorum tela obtundit, errorum tenebras propulsat, conspicimus, demiramur, veneramur. Quaecnmque omnia a te reprobantur et nos condemnamus;.quae- cumque omnia tu doces, beatissime pater, et nos inconcusse tenemus. Faxit Deus, ut infelipee quoquo illi, qui in viam perditionis abierunt,qd rectum hunc salutis tramitem revertantur! Hoc nos ferventiasimie supplicationibus a Deo implorare non cessabimus, et deprecatricem etiam apud illum adhibebimus beatis- simam virginem deiparam ab origine immaculatam, a qua, sicut tu, pater same, ita et nos pacem mundi ple- numque ecclesiae triumphum omni fiducia «xpeccamus.

Eiusmodi sensa, quae^non nostra tantum sunt, sed et omnium quotquot exstant in Neerlandia catholicorum, non semel in synodi tensionibus pan- dimus: sed ad propria iam reversuri, ea ardentissime in nobis denuo excitari sensimus, ao facere non potuimus, quin eadem peculiari testimonio tibi abs- que mora exprimenda obteetaudaque adniteremur. Id in votis habemus omnes, ut syhodali» oonventus, te auspice convocatus, te duoe ac magistro coeptus, in tuo etiam nomine concludatur. Suavissimum est in hoc, quo communi parenti iungimur, arctissimo communionis vinculo oseulhm pacis- ante separa- tionem mutuo excipere.

Ne dedignerie, beatissime pater, obsequii nostri ac filialia observantiae significationes, ea qua soles benignitate, accipere, dum noe ad sacmo sanctitatis tuae pedes summo venerationis cultu provoluti, apoetplicam benedictionem nobis eeteroque clero ac fideli populo- eaixM precibus efflagitamus.

Beatissime phter. (auctitatis taaevdevotissimi.filii.

BoepoaMo m IX.'

Pwa fars IX.

Venerabiles fratres, salutem et spoetolicam benedictionem.

Maximae quidem consolationi nobis faerunt litterne die 4 huius monsis/datae, et a vobis atque a venerabilibus fratribus'Petro episcopo Colopho- niensi, jic^rio apbstolico Batavisnai. loanne episcopo Uranopôlitano. vicario ppostolico-de Curaçao,'loanne Raptista electo episcopo Amorienai, vicarip aposto- lico' de Surinasne, et a piufibna dilectis filiis ptrius- que istius cleri ecclesiasticis viris subscriptae, cum post oHinariam episcoporum hierarchies» a nobis in isto Hollendiae et Brhbantiae regno restitutam. fuit pritna Ultraiectensis provincialis sytfodus Btfsto- duci celebrata, quae ob tristiiieimea istarum regionum vicissitudines tribus abhinc saeculis fuerat inter- missa. Namque in eisdem litteris undique se pro- dunt gratissimi in. nos sensus ob eandem redinte- gratam hierercfiiam. et omni ex Qarte elqcei eximia vestra, et eorundem vekerfibilipm fratrum dilectorumque filiorum religio, ac singularis erga nos et hanc Petri •Cathedram catholicae unitatis centrum- et omnium ^eccleaiarum matrem ac ma- gistram, fides, amor et observantia. Luculentissimis enim verbis cum a vobis, tum ab ipsis venerabilibus fratribus ac dilectio filiis deeTlratur, nihil gratius, nihil potius singulis esse posse, quam qiobis et hnic apostolioae sedi firmiter constanterque adhaerere, ac damnare quae a nobis et ab eadem sede pro- scribuntur ac damnantur. Atque etiam in eisdem litteris apparet acerbissimus vester, ot eorum om- nium dolor ob gravissimas nostrtis acerbitates a Dei hominumque hdstifiUs excitatas, φi. luctuosis- simis hisce temporibus acerrimum catholicae eccle- siae, buio apostolicae sedi, nobisque bellum nefariis quibusque modis inferre non disinunt. Equidem huiusmodi egregiae vestrae, et eorundem venera- bilium fratrum, ac dilectorum filiorum declarationes omni certe laude dignissimad noa mediocre nobis attulerunt solatium inter maximae, quibus affligimur amaritudines. Itaque ea profecto spe sustentamur fore, ut Deo auxiliante, tum a vobis, tum ab ipsis venerabilibus fratribus vicariis 'apostolicis, nec noa a dilectis filiis, qui commemoratas subscripserunt litteras, pro cuiusque muneris ratione omnis opera strenue impendatur in sanctissima nostra religione eiusque doctrina tuenda, in [animarum salute pro- curanda, atque in adversariorum insidiis detegendis, et in perniciosissimis eon$n profligandis erroribus, Libentissime autem excipiemus memoratae provin- cialis Ultraiecteusis synodi nuper habitae acta, quae postquam ad nos pervenerint, ex more recognoscen- tur. Interim coelestium omnium) munerum anspieem et praecipuae nostrae benevolentiae pignus apoetoli- cam benedictionem intimo cordis affectu vobis ipsis, venerabiles fatres, ac praedictis venerabilibus fratri- bus vicariis apostolicis, cunctisquo clericis, laicisque fidelibus, vestrae eorumque curae commissis, ac di- lbctis utriusque istius clenèccleoiaaticis viris, qui eas- dem subscripserunt litteras, peramanter impertimus.

Datum Romae, apud Sanctum Petrum, die 19 oc- tobris anno 1886, pontificatus nostri anno vicesimo.

ACTA KT DKCBXTA CONVXJfTVS,

fu trinmio poti ceMratuss coimvlmms proemcwls *UUrwcttHM* W, JUMw /mt m sodem emtsts *Batepitmii,* Astiu *»3 ti S3* sMwis m/ü wutix isihiltlim qpMUfciuu [ef. sapra eoL 87» B st SS8, a. 8).

I. Primo loco actuip fuit de instructione ele- mentari seu scholis, ot optimum medium indicatum fuit, ut oiloulares ab omnibua episcopis provinciae Neerlandicae ederentur.

Es. occasione sctum fuit dc erigendo instituto .rnormali, formandis ludimagistria destinato. Malta erectioni \ huHiatnodi instituti, videbantur obstgre. ünde praeferendas ludiearunt scholas normale· particulares, in quibus pauc^ aut plure· .alumni ^Aspirantes ab excellente ludimagtstro instituantur fet efformentur. Methodus teta4 commendata ^uit.

II. Mo^ifici&tnps, quae in 'ritualis Romani usu. pro specialibus barumce regionum ädiUbCtit desiderantur.. per excellentissimum dominum intereuntium «ad sanbtam se^em. delatae fueAnt.

1)1. Quaedam punçta dubia proposita fuerunt et protfibifbrmitate praxeos resoluta sunt, scilicet;

1. Quae in concilio provincial, titulo III, capite Þ. (supra p. >>97 B] de praedicatione seu concione diebus dominicis ét festis soleinnibu» dicuntur, ita intelligeoltai esse statutum fuit: ubi agitur de certis ^festis, solemnibus, quae per binos die» continuos celebrantur, puta Paschatis, Pentecostes et Nativitatis Domini, obligatio concionandi restringi potest ad alterutrum istorum dierum, cum bini isti dies quasi' unum festutn constituant.

2. Quae ibidem J exponuntur de concione vel instructione habeuda diebus dominicis et festivis, in locis, ubi solus est palochup, ita accipienda sunt, ut satisfaciat obligationi, doïnmodo sub prima vβζ secunda missa praedicet, id est. concionem 'vel instructionem habeat: quamvis in bpc casu alternata exercitia praescribantur, ita ui. si concio hac dominiea aut festo habita sequenti instructio fiat. — Vehementer tamen, ubi valetudo parochi id permittit, commendatur, ut *in singula* missa diebus dominicis instructionem aut conçioneiu habeat.

3. In concilio provinciali, titulo V, capite 2, (supra p. 734C], praescribitur: „ln missis etiam solemniori ritu celebratis diebus dominicis >et festis. . . . Qnde in il» a saaordoto esnonds esse mipsal· praescribit, integre aemper graviterque sacerdos canat: ea vero canat chorus, quae ab ipso canenda suq£.M

Quaeritur:

'Quid intelligatur per. 0mtMM solemniori Iritu celebratas diebus dominicis et festis?«

Responsum fuit unanimi .calculo, hic intelligeodas-esse hissas, quae celebranto? ^adsütentibus diacono et subdiac^no ; litem quae sine ijs cantari tur diebus maxime. aolemnibus, puta festis Nativitatis 'Domini; Epiphaniae; Paschatis; Penteeostdl; ssmi Sacramenti; Assumptionis 'beatae Mariae virgini»; Omnium sanctorum etc.

4. Titulo IV, cap. 12, do sacrdmento matrimonii [supra coi. 725,C] ex Ÿrrdentino praescribitur ut proclinationes seu denuntiationes fiant inter missarum aolemnia.

Quaevftum fuit: an huic praecepto satisfieri censendum sit. si dictae denuntiationes diebus dominicie» etc. "liant in alia quam in miitea «olemni cantata flIoO^I·

Responi fuit: satisfieri. dummodo fiat in miHsa. quae libra fixa populoque annuntiata celebretur: iim. vero si in missa privata, verbi gratia a aacerdotH aliquo hora incerta celebrata, denuntiationes fierent.

6. Quaesitum fuit, an pro uniformitate praxeoK Inon expediret, ut aliquid praescribatur quoad incensum postquam benedictio cum ramo Sacramento data'fuit?

Cum incenaatio ieta non eit contra legem rubricarum. sed duntaxat praeter legem, untie ieie. ubi invaluit, conegta^ri posse censetur.

Cmnes. ad quos pertinent, sese hisce conforment.

Archiepiscopus episcopus 'buscoducensis.

1865. — SYNODUS DIOECESANA BUFFALENSIS XVI

Synodus dioecesana Buffalenais XVI in Foederatis Statibus American septentrionalis, celebrata anno 1865, sub loanne Timon, -episcopo Buffulensi.

De hue synodo confer opus cui titulus:

Synodus, (1901.pittas *tupra eoi.* 355)

P..57 : .Synodus anni 1865 φ>‹› genuit decreta."

1866. - 'SYNODUS DIOECESANA MOIJNENS1S IX

Synodus dioecesana Molinunsis in Uallia. celebrata anno 1865, sub Petro Simone Ludovico Maria de Dreux-Brésé, episcopo Mutinensi..

De hac synodo confer opus cui titulus.

Summa statutorum dioecesis Molinpnais, ili"1 ac r"' dd. Petri de Dreux-Brésé, episcopi, jussu edita. Molinis, typis A. Duoroux et Oourjon-Dulac, dd. episcopi et cleri typography 1874.

ln-8? 9 f. - 60 p. — Andora (Italia), canonici regolari.

Mentio sequentium synodorum Molinensium

P. 3, syn. Molinensis 1 celebrata anno 1853. P. 9, syn. II anno 1854. P. 23, syn. III anno 1855. P. 6, syn. IV anno 1866. P. 10, syn. V anno 1857. P. 10, syn. VI anno 1858. P. 20, syn. VII anno 1859. P. 61.· syn. VIII anno 1860. P. 35, syn. IX anno 1865. P. 21, syn. X anno 1866. P. 14, syn. XI anno 1867. P. 15. syn. XII anno 1868. P. 32. syn. anno 1871. ·P. 8, syn^aAno 1873. P. 15. syn. anno 1874. *r*

1865. — SYNODUS DIOECESANA VENETA.

Synodus dioecesana Veneta in Italia, celebrata anno 1865, cub losepho Aloysio Trevisanato, patriarcha Veneto.

De hac synodo confer opus cui titulus..

Constitutiones ab eminentissime et reverendissimo d. d. Josopbo tituli 8. Bernardi ad Thermas e. R. e. presbytero cardinali Sarto, miseratione divina ». metropolitanae ecclesiae Venetaarum patriarcha, in synodo dioeoesana diebus VIII, IX, X mensis augusti anno MDCCCXCVII1 habita, promulgatae. Veneliis, ex typ. patriarchal! olim Cordelia, MDCCCXCVin.

In -8', 247,p. — Roma, Vittorio Emanuele.

P. 11, mentio synodi dioeceeanae, celebratae anno 1865, a loeepho Aloiaio cardinali Trevisanato, arehiepiaeopo Venetiorum.

1866 augusti 10. — SYNODUS DIOECESANA MOLINEN818 X.

Synodus dioecesana Molinensi» X in Oallia, celebrata die 10 augiuti 1866, aub Petro Simone Ludovico Maria de lAeux-Brésé, episcopo Molinenai.

Exstant constitutiones in operibus quibus tituli;

1) N° 170. Decima et undecima synodi dioeceeanae Molinenses, ab illustrissimo et reverendissimo dd. Petro Simone Ludovico Maria de Dreux-Brésé,

'Dei et apostoiicae sedis gratia, episcopo Molinensi. annis Domini M. D.CCC. LX-VLet M-D. CCC. LXVII habitae. Molinis, ex typis A. Ducroux et Gourjon-Dn)a& il. ao rr. episq. et oleri typographorum, MDtJCCLXV-III.

In-8 2 f.-20 p. — Besançqn, archevêché^

P. 2-6, acta synodi dioecesanae Jiolirfenaia X, celebratae 10 augusti 1866.

P. 7-11, acta syn.odi dioecesanae Mutinensia XI, celebratae 9 auguati 188Î.

2) Ni 170. Decima et undecima synodi dioecesanap Molinenses, ab iUuatriasimu et yeverertdiasimo dd Petro Simqae Lbdovicd Maria de Hy-Brève, Dei et apoatolicpe sedis gratia epiaoopo Molinenai. annis Domini M. D. ÇCC.'-LXVI et .IjfiD CGC.LXVII habitais. Molinis, typis A. Ducroux et Gourjon Dulac, dd. episcopi etcleritypçgrafpborum, M. DCCC.LXXyUI.

In-8". 24 p. — Roma, Manatee.

p 6-10, synodus X, celebrata lie 10 auguati 1866. P. 1'1-24, eynodha XI' celebrata die 9 augusti 1867.

De hac synodo confer etiam opus cui titulus:

3) Spynina, (1874, *titihu mpra eoi.* 803), p 21.

1866 auguati 2?.— SYNODUS DIOEÇESANA PKTTAVIEN8I8 XII.

'Sÿnodus dioeeesana Pictaviensis XII in àallia, celebrata die 23 augusti 1866, sub Ludovico Francisco Deaiddrato Eduardo Pie. episcopo Pictavienai.

Exatant constitutiones in opero cui titulus: *MCttrct* de *Mgr f-Mytc d» Ibiliart, N,* 572. 590.

1866 eeptembria 8-10. — SYNODUS DIOEÇESANA BITURICENSIS II.

Synqdy Utoecesana Bituriccneia II in Gallia, celebrata diebus 8, 9 et 10 aeptembria 186«, aub Carolo Amabili de la Tour d'Auvergne, arehiepiseopo Bitnricensi.

Exqtant constitutiones in opere cui titulus:

Synodi dioecesanae secundae, diebua VIII, IX et X aeptembria anno Domini 1866 habitae, acta et decreta, de mandato illustrissimi ac rbverendieaimi in Christo patrie 'dd. Caroli-Amabilia de La Tour d'Auvergne, archjepiacopi Biturioensia etc., edita. *[inngnt]* Bituribus, E. Pigelet, typography rr. dd. archiepieeopi, via des Arènes, 33.

Sine anno (1866), in-8", 1 f.-62.p. —» Chambéry, séminaire.

1866 eeptembria 14^/CONCILIUM ARMENORUM.

Concilium Armenorum1. celebratum apud Bzommar, die 14 aeptembria 1866, pro electione Petri IX in patriarcham Armenorum Ciliciae.

4 l'ata in texta quandoque inveniatur .irmveea et quandoque Armenia», melina eaee putavi adhibere semper vocem *Armentu. — Nota I.-B. Martin.*

BibHogruphi:

Acta et decreta sacrorum conciliorum recentiorum, collectio Imcenaia, auctoribus presbyteria a. J ' e domo b. v. M. aine labe conceptae ad Lacum. Tomus secundus . . . Friburgi Briagoviae, aumtibua .Herder. MDCCCI.XXVI, coi. 576-76 (ex opere: *Acta . . . apud* « sedsm, HI, 337 seq.).

Postquam novissimus Ciliciae Armenua -patriarcha Gregorius Petry VIII vita functus eat, legitimuque ac certo vacantis patriarchatus regimini fuit provisum per vicarium apoatolicum patriarchalem a ssmo domino nostro Pio divina providentia papa IX constitutum, episcopi patriarchatus Ciliciae die decima quarta mensis aeptembria anni 1866 in Armenam ecclesiam Sanctae Mariae in coelum assumptae Montis Libqni synodaliter convenerunt, una cum reverendo patre domino loeepho Valerga, patriarcha Hierosolymitano atque apostolico Syriae prodelegato; qubtn extraordinaria quoque auctoritate munitum sanctitas sua huic episcoporum conventui adesse nupserat. Tum iidem sacrorum antistitqe Sperantes, Constantinopolitanam Armenorum provinciam ex benignitate sanctae sedis uniendam fore cum patriarcbatu Ciliciae, eaque ratione tum iurisdictiohls tum disciplinae unitatem atque ordinem restituendum esso, postularunt in patriarcham reverendum patrem dominum Antonium Hasaun, archiepiscopum primatem Armenorum Conatantinopoleos, quem recepto -apud eoa more Petrum IX nuncupaverunt. Deinde datis litteris ad senium dominum nostrum peractam, uti supra, electionem significaverunt, autographam quoque syngrapham transmittentes.

Beatissime pater.

A& pedes sanctitatis vestrae subscripti episcopi patriarchates Armoni Ciliciae provoluti, humillime significemua, nbs apostoliea sanctitatis vestrae benedictione munitos, in Libannm convenisse ad canonicam electionem successorie defuncti nostri patriarchae Gregorii Petri VIII rite peragendam. Et postquam sedulo perpendimus tum spirituales tum temporales utilitates Armenae catholicae ecclesiae atque universae hoatrae nationi ex unione duarum iurisdictionum, patriarchalis scilicet et primatialia, obventurae, praeviis obsecrationibus ac divini sacrifioii celebratione, quod nos nosterque clery litavimus, ut divinae gratiae lumen obtineremus, sponte et concordibus animis reverendum patrem dominum Antonium Ilaaaun, arcbiepiscopum primatem Consfantinopolitanum, imposito illi nomine Petri IX, elegimus et proclamavimus Ciliciae patriarcham et successorem iurium et privilegiorum praelaudati nostri defuncti patriarchae.

Canonicum electionis actum hisce adnexum litteris humillime exhibemus; ac reverendo patri domino loaepho Valerga. patriarchae Hierosolymitano ac Syriae apostolico delegato, curam relinquimus accuratissime narrandi, qua ratione memorata electio peracta fuerit.

Gaudentes in Domino rem catholicae Armenorum ecclesiae tantopere utilem a nobis conflei potuisse, sanctitatem vestram adprecamur. ut opus ipsum apostoliea benedictione ot confirmatione perficere dignetur. Equidem providissimus Dey, qni tot gloriosa facinora aeternaque digna memoria, vobis pontificiam cathedram moderantibus, eat operatus, profecto beatitudini vestrae ordinationem catholicae Armenorum nationis reservavit, quae paternae vestrae sollicitudinis beneficia (in) aeternum extollet, postquam a Vestra sapientia decus atque ordinem unitatis tam/quoad iurisdictionej, quam circa disciplinam fuerit assecuta.

Haec sunt nostra flagrantia veta, hic scopus nostrae deliberationis. Interea nostrum desiderium exprimimus, ut novy electus patriarcha quamprimum ad Libanum accedat, nationalis rity caeri-

lteramque ad oeoulam sacri pedi· advoluti, apoetoUcam bansdieticesm buaiilime impleram» E'Monte Litaao, dio Ib septembris IM·.

Humillimi famul! ot obesqueetbmmi filii:

t MslehioT Naaariaa, arehispiscopes Mardqpeium. vicarius apostolic·· patriarchal».

t Oregeri·· Balithian,arebibpi»oopes Aleppeoria.

f Ignqtius Kalibgian, archiepUcopus Amasiae.

f Petro· Apslian, arehispboopn· Maraeeenna.

t lacobus Bahtiariaa, arehiepisoopus Diarbekiriensi·.

t Io·»»·· Hagian, arehiepiseopus Cuauareue.

t Leo Korkoruni, arcbiepisoopes Melitenu.

t Basilius Gasparian, arehiepiacopus Cypri.

POBMVLA ÉLICnO.VB.

No· subscripti, in^ unum congregati in eccleaia principe huiusoe patriarchate· apud Baommnr, anno aalutif nostra· 1866 die 14 septembris, ad liberem •lectionem novi patridrehae peragendam, matura deliberatione ac libera voluntate caubnioe elegimus in patriarcham Ciliciae illustrissimum et reverendissimum dominumAntonium Ifassun, primatem Constantinopolitanum, nuncupantes eum Petruta nonum uti successorem felicis memoriae Gregorii Petri Vili.

f Melchior Nasarian. arehiepisoopus Mardenaium, vicaria· apostolica· patriarchal··.

f (Iregorius Balithiae. arehiepisoopus Aleppensis.

t Ignatius Kalibgian, arehiepiseopus Amasiae.

f Petrus Apelian, arehiepiseopus, Marasoeoua.

t lacobus Bathiarian, arehiepiseopus Diarbe-

f Idknnes Hagian, arehiepisoopus Caesareae,

f Léo Korkoruni. aral^iepiaeopu· Melitenns

f Basilius Oaaparian. arehiepiseopus Cypri.

rirmenerom pruoMCie, «rriëscto primotûM ϑCpo erdUrpueepeb' HtaZo, patriorebetiri *Cilicia»* «enûmyitar, «< ϐipate pooedem dtadplôMM capita

Pica episcopus, servus servorum Dei.

f Ad perpetuam rei memoriam.

Reversurus ex hoc mundo ad Patrua, unigenitus Dei Filius ecclesiae eoae divinam uidinationem ita constituit, ut, quemadmodum beatas Leo papa I deceeeor noster monuit ', inter beatissimo· apoatoloe in similitudine honoris quaedam faerit discretio potestati·, omniumque cum par eeeet electio, an| tamen, soiligst beatiasimo Petro, datam fuarit. ut ••teris praeemineret. Huic enim soli a Chrieto domino suprema potestas fait attributa pascendi nedum agnos verum ot ovea, hoc eet regendi et gubernandi universam sccleriam, ut iam ia grege Christi non sit, qui Petrum posterem noa agnoeoat. ,Ds qua forma," ut nit idem beatus Leo, .episeoporum quoque set orta dbtisotio et magna dispositions provisum est, no omnee oania sibi vindicarent; sed oaaeat in singulis provinciie singuli, quorum inter fratres haberetur prima sentestia; ot rursus quidam in maioribus urbibus oonstitati eolBcitadisem susciperent ampiioreta, per quoe ad unam Petri sedem universalia ecdesiae aura eosfiseret, •t nihil unquam a suo oapjte dissideret. Quibus sane verbis metropolitan» ac patriarcharum ecclesiastica institutio aperte doeignatar.

urbibus patrialuhalfo digattae aatiqadta· eeastiterit, qaan» ueaieataa boato· Patra· IteadavuMt. Hiac foetam eat, at patriarebb ipeb vix eleatb ail magb sordi fteerit, qaam eoufirmaiioab Utterus ab bac

largioute Demiao, oaiiia aeBdari dignitatem aaoerdotam, et ab eadem ipsam patriarabafom auctoritatem pfomaaaro; bine foetam eat, at (rariore· ae diffimiierue eaa··· tam fidei qaam dismplinae ad eamdpm aedem defunontar,'quae sola enecta· haereeee etiam ante ooaeiliorum generalium definitioaes auctoritate ena interomit, ot universalia eccleaiae disciplinae, eum ϑpe fuit, lati· etiam Isgibns. providissim· consuluit. Atque banc constitutionem semper in scolesia fuiaee religiosissime custoditam, universalium conciliorum acta, sanctorum patrum institutione· atque universae ecclesiasticae historiae monumenta tam perspicue demonstrant, ut nemo ante funestissimum Orientis schisma praesumperit hanc supremam Romanorum pontificum auctoritatem in dubium revocaro..

Etsi autem schisma illud omnes ferme orientales ecclesias a unitatis centro divulserit, haud tamen potuit hanc veritatem catholicam in eecleeia obscurare, vel saltem ex orientalium animis penitus eradicare. Etenim praeterquam quod innumerabiles rqate» ia agnitionem veritatis ex idololatriae vel haereseos tenebris vocatae, ad hanc Romanam ecclesiam propter potentiorem principalitatem undique conveaoraat, aliaoque in dies conveniunt, ipsae etiam orientalium ecclesiae, quoties ad bonam frugem divina aspirante gratia reversae sunt, primatum nedum honoris, verum et iurisdictionis beato Petro eiusque in Romana cathedra successoribus a lesu Christo domino oostro attributum solemi.iter professae sunt. Quem primatum, licet a vetustioribus etiam conciliis et ab universa ecclesia semper agnitum «t suoimo ia honore habituai, oecumenica synodus Florentina, in qua Graeci sacrorjum antistites oum Latinis convenere, solemni dogmatico 'decreto asseruit, ut magis msgisque inexcusabiles fierent. qui tam perspicuam veritatem vellent infitiari.

Atque utinam hoc fidei ehristianae dogma orientales antistites constanter'tenuissent! Neque enim Corumdem ecclesiae in miserrimam illam conditionem cecidissent, in qua post\conflatnm vel instauratum schisma versantur. Siquidem praeter asperrimas calamitates, quae earumdem defectionem ab bad apostolica sede consecutae sunt, etiam rigor canonum et ecclesiastica· disciplinae honestae et ▪aera· hierarchise ordo ot maieetas apud eaa miserrime defecerunt Et inscrutabili Dei iudicio factum eet, ut antistite· earumdem ecelealarum, qui supremi ecclesia· pastoris divinitas institutam auctoritatem ooatempeeruut, laioornm, quin et infidelium iugo premantur, at nequo ordinaria atque immediata episcoporum iurwdictio ia aaaa dioeceses, neque patriarcharum ia seos episcopos oanoniea suctoritas ▪arta tecta maaeerit: quos, contra monitum apostoli ▪nia clerici· praetor oaaoaam atatuta dominant··, 'clerus ipoo ae popule·, ooufita eorumdem canonum atatuta, vql a sua dignitate deiieiunt vel eidem renuntiare numquam aatb lugeqdo exemplo audacter compellant.

Tantam infelicitatem orientalium ecclesiarum miserati, Romani pontifice· prasdecessore· nostri nihil intentatum reliquerunt, ut aberrante· ovesin unicum Christi ovile redonarent Quod assequi conati sunt plurimi· datu ad Orientale· Htteris etiam eaeyclKi·, concilii· etiam generalibua celebrati·, ae potienimttm missu ad Orientales plagas

•Ieliwit!.·. !

apaetoliai·'vtri·, qnarnm sadere, teboribro atq·· a Mramnis vinaM iUaa, olim fioisntissimse, taadam •liqsaado refioraaearent. Qaadsi caria atqn« labaribaa gaatldi nan raapaadft nraataa, haad taaaa raa ia irrita· eaaait: siquidam Haiti, agnita arrore, srhismat» aiarato, ad aoolaaia· naitatam reverti fisatiaavsraat, quo· iatar, at oatarea hie prnatarenmaa, Araaaai reeaaasndi seat Btai sutam proptar hnmanam infirmitatam, hoinianm nequitiam ae temporam acarbitatem band samal aornm aatiatitaa ia arrorem revarai fuere, ax ipate taaaa Armaais aaa dafuaraat praaclariasimi viri, qui diviaa ape eaffulti. catholicam varitatam at unitatam raatitaaadam cerarent Tali· fait Abrahamus Patrua primus, quae mnfei» aerumnis pro catholica fide probatam Benedictus papa XIV daoaaor nostar patriarcham Cilicia· renuntiavit; quem deinda aoa interrupta patriarcharum series huiç apoetolieas sedi firmiter »dhaerentium, subsecuta est. Praeclarum quoque fidei •pecimen exhibuerunt Armeni Constantinopolim finitimasque provincia· incolentes, qui, licet persecutionibus exagitati, adduerTamen numqaam potuere, ut - catholica fide racederent, pro qua asperrima quaeque perpeti noo dubitaverunt

Placuit tandemtomnipotenti Deo hisce mali» finem imponere; qui, dans vocem virtutis inclyti· Christianorum principem legatis, eam mentem summo Turearum imperatori iniacit. ut catholico· Armenoa a schismaticis omnino separaret, eosque ab omni qua antea tenebantur erga schismaticum patriarcham subrectione, obedientia. parendique obligatione, vel sacris vel civilibus ia rebus, perpetuo eximeret

Tunc, reddita catholicis Armenia ecclesiastica libertate, placuit sanctae memoriae Pio papae VIII decessori nostro, primatialem atque archiepiscopalem Armenoram sedem Constantinopoli erigere apostolicis litteris Qaod «anrdni, dio β iulii anno Domini IH30 sub annulo piscatoris expeditis, eamque huic bmi Petri cathedrae arctius coniungere, ut. quo magis illi adhaereret eo firmius et fructuosius in catholicae veritatis professione permaneret atque proficeret. Ih Petro enim, uti iam memoratus sanctus Leo docuit, omnium fortitudo ^qlidatur, et divinae gratiae' ita ordiuntur auxilium, ut firmitas, quae per Christum Petro tribuitur, per Petram apootolis ceteris conferatur '.

Re autem catholica per memoratae sedis primatial·· institutionem sic opportune constituta, potuimus nos post aliquot anno· episcopales quoque sedes ệrigere quarum antistites Constantinopolitano Armenoram archiepiscopo primati suffragarentur. Quin etiam Hispahanansam Arinonum episcopatum, extra fines Constantinopolitana· eoclssiaaticao provinciae in Persido a nobis erectum, eiusdem primatis sufftagunoum provisori· ration· đecrevimus donec catholicorum numero, Deo invente adancto, opportuniori ratione providere liceret.

Etsi vero tam feliciter Armeni· Constantinopolitanse provinciae consultum fUisast, iisdem tamon satius esse videbatur. primatialsm^Conatantinopoleos •t patriarchalem Ciliciae sedes in unum coniuagi, quam unionem - felicis recordationis Oragorio papa XW, etiam praedecessore naatro, at ■ nobis praefati 'Armeni non semel afHagitavorunt. Sed graves iastaaqne causae obstiterant, qnominus haec eorum vota peasant axpleri. Novissime autem post obitum bonae . memoriae Oregorii Petri VIII, pastrami Cilicia· ậatriarch aptseapi mm4mi patriarehatns sjaadahtar eaavaaieata· ad eaoeae •aria slaotienem peragendam ia apasdam aaataatiaa daeaaarut, atqna baie lai aasaqpanda vanarabilem fratrota aeatrnm Aatoaiaai Haaaaa, baataaaa arabiapiaaapaa primatem Armaeroram Caaataatiaapalaaa, ia patriarcham (XBeia· alagaraat aaa peatainvarnnt. aaa hnmillima abaaaraataa, at nadnm "hanc ataati·nam confirmare, ear·· at memoratam caaiaactwaa aaraadea Araaaaraa aadiaa indnigare digaaremur. at baa ratio·· catholicis Araaaia deca· atqaa ordiaaa anitatia taa quoad iuriadictiowNt quae circa disciplinam tribueremus.

Re itaqua per vauarabilos fratres nostro· Minets· Romana· acclaaiaa cardinal·· congregationis Christian·· fidei Propagandae pro orientalium ecclesiarum negotiis praepositae, accurato examine perpensa, noa Armenoram votis annuendum esse eenauimus.

Quapropter, exorato ad tanti momenti negotium definiendum divinae gratiae praesidio, ad laudem et honorem omnipotentis Dei et ssmse genitricis Dei Mariae sine labe conceptae ac baatoram apostolorum Petri et Pauli, nec non in catholicae fidei exaltationem, apostolic·, qua pollemus in universam ecclesiam, auctoritate, tenore praesentium, exstinguimus ot abolemus titulum primatialem atqu· archiepiscopalem, quo momoratus Pius praedecessor noster supradktis apostolicis litteris Armenam Con■tantinopolitaaam ecclesiam decoravit. Deinde, pari auctoritate, Constantinopolitanam ecclesiasticam Armenorum provinciam patriarchate· Ciliciae perpetuo unimus; mandantes, ut novus pstriarcha eiusque successores titulo fruantur patriarcharum Ciliciae Armenoram; ut iidem in urbe Constaatinopolilana resideant, aamdemque Constantinopolitanam ecclesiam ordinaria iurisdictione gubernent. Volumus autem,- ut praedictus patriarchatu· iisdem limitibus coerceatur, quibus, Ciliciae patriarchates et primatiatus Constantinopolitanus in. praesentiarum continentur.

Quo voro hsec ferme nova patriarchatu» Armeni constitutio in bonum cedat animarum, atqna ut gravissima damna, quae ex incerta vel minus apte constituta Ecclesiastica disciplina soleat derivari, propulsentur atque arceantur, mota proprio, Certa scientis ac de apostolicae potestati· planitadioo praecipua quaedam eiusdem disciplinae capita (salvis tamen ritibus Orientalium a sanctis patribus institutis et ab hac apostolic· sada probatis) * in memorato patriarchatu perpetuis futuris temporibus

[1] Sermo Ji m oaamru. sasuavrioais *aat.*
▪ Utt. apsst. Pmosrsi, 80 apriUs IMO, AsssMs, «sudi 18«
1 Litt. spsst Ad iqpi emam, 80 aprilis 18M

' .HdeUbns . . insaloes ... mums, qui catholico somine gloriaatnr. aoa seism Mere cum Uls (Hnniao pestât e| traeuksn quoad (dsm M dogmata, vsram sitam rebsms quoad ritus st disdsUassL Qua ia re as pradtermitt·· Armeses omasoqus Orisataios edocere, qasatsun discrimiai» dtoapliaaa· f 1er et rits· islsrvedal, culas utriasqae rei ooafUM Ulors· «doUu moatsss partarWt, piarikao iaiuMlsqM qaari«oalis oerasioasas psusbsrs usa essast, saqae naxiSM abstaatnr ad oculandam soatruapostsUeam ssdsm iavittam U nmuii, qui salutarem sinadsm sedis srUiasm st vim te srisatetes •oelssisa impedirs aat immteuare mtetms versatur. BqaMess •bs nas eum pretiseseoariVas antris arisatake ritus servesdss esas dedaravimas, qaod·· aeqas IM s< saitati rathsUeas •ees<eerset, asqas eoclssisstire» derusureut heaestatL qasd qsidsm adaime impadit, quosuaas. te his praseertim qs·· aerlaetar refis··· raspssisat, «aMaiea diseipltea qaoad praeripe· •altem oapita sMqas eebsarsst, st. sbi iqyeros vd oollapas fiserit,'restitnatar. Nsqae sb hae sasqaam deleetemaa. prout apostoUri' sostri ministerii mna·· ornabo postulat Atqns idcirco oo consilio uastram eoBStitutioacm sdidimus IV idus iulii saao 1887. entes teittem ete Brasrvamo, quam te suo robore msasrs volnmna, «i sb omsibas. sd quos pertinet, dili<vatsr ðbssrvnri. Hi IX Utt. spost. ,Vm «m prariesiss·, M febr. 1870. (Ario «pad amrtem ssdsm. V, 448.)

inviolabiliter obeervaadn touore queqe· praaaemtiun constituimu· stque seneianue.

Ac prime quidam praetenstufo Mpitulum, qaod, aat· tritatnius, a uenaallis Ansaois prtohjteeria primo «x^etitu· dafaaetaa patriaraha Gregorina Petrae VIII aaao Dootiai 1861, uti acoapiataa, ilfogiti·· erexarat, eoi atiata qaaedaaa praptenaa iara aaa privilégia pttributa faoraat epiaoopali qaia at patriarahali dignitati iaiuriosa, itemqae alia praatoaaa capitale, ai qaaa fortasse intra flaea aiaadam patriarehatns ati sapra instituta sint, praedicta nostra apoetolica anotoritato abolemus; prohibante·, no in po«t«raB sünili· capitula in Amano patriarchate umqtta· instituantur.

Vacante sodr-patriarohali,' neniairaaiqaaB, qai epiaoopali character non fulgeat, ferait suffragium ferre in election iioarii, qui vacantem patriarohatum gubernet atque administret

In «lectione autem patriarcha· colis episcopia ius.erit suffragii ferendi, exclusio omnino clericis et sacerdotibus, qui episcopali charactere non polleant Nomo vero laicorum in eadem electione semet inserere uBanque partem posait habere, quovis quaesito coloro vel praetexto.

Porro electum patriarcham neque, ut aiunt, inthronisari, neque ullum tue aut iurisdictionem, ne procuratorio quidem aut vicario nomine vel titulo, in patriarchatum habere volumus, nisi prius eiusdem eieotio seu postulatio a nobis vel a Romano pontifice pro tempore exsistente fuerit admises ot de more confirmata, atque apostolic·· litterae confirmationis eiusdem fuerint expeditae, sublata qualibet contraria consuetudine.

Eidem patriarchae, quamvis ab apoetolica code uti supra confirmato, non licebit episcopos consecrare nec convocare concilium, neo chrisma conficere, neque ecdeeias dedicare, "hoc clericos ordinare, antequam ab apoetolica sods sacrum pallium obtinuerit.

Praedicto autem pallis patriarcha uti tantum poterit in missarum solemniis, intra fines et in ecclesiis sui patriarchates, sequentibus dumtaxat diebus, videlicet: in Nativitate domini nostri lesu Christi, in festis sancti Stepbani protomsrtyris, sancti loannis apostoli et evangslistae, circumcisionis Domini. Epiphaniae eiusdem, dominicae in Palmis, feriae quintae in eoena Domini, sabbati sancti, dominicae Resurrectionis eum duobus sequentibus diebus, dominio·· in Albis, Ascensionis Domini, dominicae Pentecostes, sacratissimi corporis Christi, nec non in quatuor festivitatibus beatae Mariae temper virgini·, videlicet Purificationi·. Annuntiationis, Assumptionis et Nativitatis eiusdem; quibus, id humillime postulante praefato venerabili fratre nostro Antonio Haaeua electo seu postulato patriarcha Armenornm Ciliciae, 'addimus festum Immaculatae Conceptioni· eiusdqp Dei genitricis Mariae; item in fasti· Nativitati· sancti loannis Baptistae^ Omnium sanctorum, nee non in festivitatibus' omnium apostolorum, ia dedicatio·· veoleeiarnm, ia praecipuis scelesta· ana· feetivitatibua, in ordinatioaibua clericorum, in oonceoratioaibus episcoporum et virginum, atque in diebus asniversariie tam consecrationis Suae quam dedicationis ecclesias.

Sura limina beatissimorum apostolorum Petri •t Pauli, singulis qniaqneaniia, patriarcha personaliter st per ipeum visitabit, Bomaaoqus pontifici pro tempore exsistenti rationem roddot da toto suo pastorali officio u d· robus omnibus ad patriarehatus sui statam pertinentibus; «iuademqu· monita et mandata humiliter qxoipiat «· diligentissime exeoqnotar. Poseassiona· vare pmtiMotoa ad aeelseism vel manaa^ euam, aive ad alia· quaaounqeo seclusias, vel loca pia sui patriarchatim non poterit idom patriarcha vender·, aat donare, vel oppignerare, aut do novo infeudare, vol alio quoauasq·· mode alimÎara, nequ· asseatiri ut · quovis alioaeatar, «oooaulto Romaao pontifie·, saesndsm formam iaramenti, qaod «foeti patriarchae orientalia ritu· ia aaa promoti··· emittere teneatur.

Verum aihil magis animum nostrum sollicitat atqao angit, quam provida apisaoporum electio, a qua praecipua pendant felicitas populorum, ordo •oeleaiastieae disciplinae atque aeterna animaram salua Animo igitar assidua recolentes, quod saaguinom bvium Chriati, quae peribunt ex malo regimina. pastorum negligentium et sui of^pi immersorum/ de manibus nostris sit requisiturus dominus noster Iasus Christas, qui humilitati nostrae univorsa· •oclssiae, quanta illa est, regimen et sollicitudinem demandavit, ea, quae sequuntur, circa electionem episcoporum Armeni patriarchates, pro apostolici noatri ministerii officio ac de nostrae potestatis plenitudine, tenore praeaentium, statuimus atque decernimus.

Quoties aliquam dioecesim memorati patriarchates vacare continget, patriarcha quamprimum synodum indicat udiversorum episcoporum eiusdem patriarchates; quo facto, ab eodem patriarcha et episcopis synodaliter congregatis idonei eoclesiaatioi viri, ooBatis consiliis, Romano pontifici pro tempore exsistenti proponantur, ut ex illis dигniorem et magia idoneum eligere et vacanti episcopali sedi providere possit Non dubitamus eutetn, quin iidem episcopi dignos ac vere idoneos viros proponere studeant ne unquam cogamur nos vel successores nostri, pro siusdem apostolici ministerii officio, alium, lioet ab eis non propositum, episcopali dignitate augere, et vacanti ecclesiae praeficere. Quodsi, propter instantem necessitatem aut itineris longitudinem, universi episcopi ad synodum, uti supra, a patriarcha indictam accedere non poterunt, tres saltem episcopi propriam dioecesim cum iurisdietione habente· una cum membrato patriarcha in eamdem synodum omnino conveniant, .bsentibus ternariam suam propositionem scripto significantibus. Volumus autem, ut universa uçta eiusdem synodi ad praefatam congregationem Je Propapanda fide orientalium ecclesiarum negotiis praepositam, per nostrum ot huius sanctae sudis apostolieum delegatum transmittantur, ut, diligenti primum tratina ab eadem congregatione expensa, demum nostro et successorum nostrorum iudicio sublimantur '.

1 Piss IX ipso (Taviadmas, ĝsa eum sd base legem formdam impulerant, rationes exposait ia eacyeliea ad Anusass Çnartns sepes, dis · isassrii Iβη. .Quod psrtiast sd «utastetom biesiam ali sligsedis surorum antistitibus, acaaroto ttstiagseadam ast, so quid s mtbsUos dds «Ussum vdbratar, iss sUgsndi apisoepeo s focaltsto tastisssuil fsrosdi qnsad alitandorum vitam ot swrsa Primam quidsm sd Meas eptatams rsdsrondum omet Latbsri M Calvisi, qui etiam asserebant foria ssm.divtsi, st epîeeopIg>li<srmtar a pspuls, st Mssm bufimmedi dsctriasm a oathffbta sodosia improbatam feiass ot Improbari smam nsrunt. Malia enim ssqus divise seqee srnlstiaotiw foro foeta amqaam Mt psptas epiaespas vel «Usa msrorem administro· sifosndi petaotas...

NiUle taman minus nos ia stsotisais methods prasstiUModa libaram reifouhmu ipai epieospsrem synode foualtatam de dstibes ilifirrum sa, que magis vaUsnt, ratieae «xqtimdi, provocato etiam, d ita' tabsrst, piabis tiotimsaii. fit rs quidam vers etiam post editam «utram «oustitatioesm «aqsiritam ilfod Met» «b Anpsnto psuseaUbm, sam «cantat de ªUgsad sata tres sanoe epiaespo pro rugisoibue fisbastana M Tshataaai, ariam «d bane «sartam ssdsm tota tsstautar. Nsn ita Vtf· MMVtaM· MfM fifiMMI à· «kMtiMMp tM friyXff «tw «m* vaivmto «M NfM· «fteMfto dt, tu Amm··

Dpm sUtam haec pro Armeaorum antistitam a elections decernimus, hood oblinoeuoer reliquerunt patriarohatuum tüue orieatalia, pro qaibae etiam hoc gravissimum at episcoporum eleetioae negotfom quamprimum atoderaadum carabine», uti iata voeerabilibus fiatribaa nostris patriarebm Maroaitarum at Melohitarum aliiaqaa ariaataliboa praaoabbaa Romas io praesentia commorantibus palam ediximus.

Hase volumus, praecipimus atqno maadsmas, deoaroaotaa irritam atque inane, ci quid oestre praemissa a quolibet quavis auctoritate aoiootar vol ignoranter contigerit attoatari; ae reservantes nobia et suoceoeoribus noctria oa io posterum sancire, qaaa in memorato Ciliciae patriarchate pro temporum. locorum ae personarum rationibus magia in Domino expedire dignoscentur.

Decernimus quoque praesente» nostras litteras semper et quandoeumque validas et efficaces fore, snosque plenarios et integros effectua sortiri et obtinere, 'et ab omnibus, ad quos spectat, inviolabiliter observari debere, ,quin ullo umquam tempore ex quocumque capits-vel causa de subreptionis vel obreptionis aut anilitatis vitio, vel de nostrae intentionis defectu notari aut impugnari possint; sioque et non alias per quoacumque indices ordinarios vel delegatos quavis auctoritate fungeqtos, sublata eis et eorum cuilibet quavis abler iudicandi et interpretandi facultate, indicari et definiri debere.

Non obstantibus nostra et concellariae nostrae apostolicae regula de iure quaesito non tollendus ac quibusvis aliis, etiam in synodalibus, provincialibus, generalibus univernalibusque conciliis editis constitutionibus et ordinationibus ep istolicis; diotarumque ecclesiarum patriarcbalis Ciliciae et primatfolia Constantinopoleos, etiam iuramsnto, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis ot consuetudinibus, privilegiis atque induitis et litteris apostolicis sub quibuscuinqas 'tenoribus ot formis ac eum quibqsvis etiam insolitis clausulis ot decretis concessio i quibus omnibus et singulis, illorum tenores prassentibM pre pleno ot sufficienter expressis habentes, ad praemiosorum omnium ot singumrum validissimum effectum latavimo et plenissime, ac specialiter ot expresse, aoc n. n opportuno ot valide harum quoquo serio motu pari ds.-nea····;·, ceterisqiie contrariis quibuecumqne etiam speciali mentione dignis.

Nulli ergo omnino hominum liceat, hanc paginam nostrae exstinctionis, unionis, abolitionis, constitutionis, prohibitionis, inhibitionis, praescriptionis, pralcepti, mandati, decreti, voluntatis, intentionis, reseVstionis ot derogationis iafriugers vol ei ausu tomeaario contraire. 8i quis autem hoc attentaro praeoltgpMrit, indignatumom omeipotqatia Dei ae beatorum Petri et Pauli ^postolorsm dKa se noverit incursurum.

quis es netis ad Imae epcstslKa· sedum altet» patet patriarcharMMeniasqM orientalis ritas obethsms a estis episcopis parastas fuisse, alsi tats asm psoatiane atque tttrasrdiauteo droemstantiee eMnd postalanat...

Causas antate. gtavimiumo Utet qsHtes, Dem tostis mi, disque sata s notet et. veten ot neentiota rvillmtihm metuis perpensas, ass imputasat, st ad temo demum dtepositisasm, aos ex aHcatas mggustiiu», sed mata proprii et ex sartu edentia devseiremsa Quisque eaim imite teteOigit a isole

tempeiatem popsters· teUdtatsm; dqss. stMatis piemeill· M M IttiAM MBMÜ

st sd apostolieam eodem, suda prismtit, beetlrsm iiism memum antistitum eaeterilas ornais revseateSar. Culm tamen potestatis exardtiam tm temperare visam .mi, st episcoporum synodo manaret potmtas petriantam iMgmdi, oissqn· simal emet trm idimme vim ad verantes sedes netes pispenerp, st ia nomsrata aaotra «mstirntissm madtam ßet — Nit tMtrtu CsU. Ternaoie

Datum Rome» aped Saaetam Potram, aaao ieaaraatioab ^mi^rr- 1887. IT idae folii, poatifleatas austri aaaa XXII.

Praaaàaeaa Visi, aabdatariaa.

- ff. oardfoalte Paraeeiaai CiareUi

fdete «pad senrfem nmfom, V, 415 mJ

Pios epiacopua, servus servorum Dei. ^d perpetuam rei memoriam.

Cum ecclesiastica disciplina varae fidei sepimontum ait ac tutela firmissima, quippe quae aacro cohaereat dogmati at ad eiua puritatis conservationem maximo conducat, iamdudum nobia erat in animo banc potissimum in eecleqiis orientalibus accuratius ordinare, ubi incerta ae minuo apte easel constituta; ubi vero collapsa et fortasse etiam temporum asperitate obliterate, instaurare, salvis tamen earum ritibus a sanctis patribus institutip ot ab hac apostolica aede probatis. Siquidem probo novimus, samdem disciplinam, ubi semel depravata fuerit et corrupta, haereeam magna ex parte causam aooc et originem'. Et quoniam Mpientiseimorum medicorum mere, uti sanctus Basilius monuit', a praecipuis malis sumendam net initium, idcirco a rite ordinanda sacrorum antistitum electione exordiendum osse existimavimus Etenim, quales suat, qui praesunt, tales plerumque, ' ut idem inquil Basilius', et eorum, qui parent, moras osso soleat; ac ferme impassibile eet, veram catholicam fidsm absque ulla erroris commixtione servari, sacramqus ecclesias disciplinam, quam illius retinaculum Mactus Cyprianus appellabat ? inviolate custodiri, nisi optimi quique pastores excubias agant diligentissime «upsr gregibus eorundem curae commissio.

Qua in rè ita canonum · paternorum decreta libmoua ac praedecessorum nostrorum praecepta metienda existimavimus, nt, quas in ecclesiae utilitatem praesentium temporum necessitas deposcit, adhibita consideratione diligenti, quantum potest flori, oie temperaremus, ut aoc in totum formam veterum videremur excedere regularum, et simul reparandae ecelosiasticae disciplinae consuleremus. Hiout enim quaedam sunt, queo nulla possunt rations convelli, ita multa sunt, quae aut pro considerations astatum, aut pro necessitate rorum oporteat immutari, operanto scilicet et profimeats usque in flaem gratia Dei.

Hoc saao consilio foetum est, at, eum Conetantiaopolitaaam Armcaorum provinciam patriarohatui Ciliciae coaiuageremaa. oblatam bane occasio aera libenter arripuerimaa, ut praecipua quaedam disciplinae capita, praesertim do episcoporum electione, in memorato patriarebata .perpetuo servanda saaotramus apoetolice nostra constitutione, cuius initium est JtesSrmsrus, odita IV idue folias anno 1847. Ia qua aperto ediximus, gravissimum hoe negotium de saccorum antistitum oleotioas in reliquis quoquo patriarehatibss nos fore quamprimum moderaturos. Quod etiam significaro non omisimus coram venerabilibus fratribus nostris patriarchis -et

* Ptas VI, speci. Bti. ^md ■KpmmtMs. 10 martii 1701.
* Asta esae Trid. 4ad Labbs, «dit Cdei.. t IX. esi A.
* Ip. 00 ad athsnss , spise. AlesaaMae
* ad ampMteshia·. sp. 100.
* Do betet, virgin.

rdiqri· OrfaataB· rit·· aatiatititam, ^ai ia ai˜ „ lariba· aotamaibua baaterum npaofieianm Petri at

Hoa iatar Ma noa adfefatot vaaarabiba

inoommodia, divartteaet, at MBÉsrieefo Lb

awra opornm tapaadarat; aaivana aato'aoaiatotfi praodicto tam dte at anno habiti, aaa aam memorata eoaatitatiaaa, par anatra· Mai Propagandae eongragatioaam aagotiit ritaa OrtoatoNa praapoaitaat, mima tara. Qaaa ubi aeaapit, priait quidam par venaraBitam patrem ueatrum Bliam, apiaoapum Ahrae CbaldaeohMB, quant ad hand aperioticam •adorn allagptam praediati· ■otamalboa aaa aoaaiaa ac riaa tetaraaaa iaaaarai, tam par au·· littaraa ad praefatam -coagragatioiiom aamal at itorum data·, B •igoidoatam nobia ratait, aa quoad cari··»régula· |p epiaooponua otootion· aarraadaa miniM · noatra votantoto diaaaatira, quant ornai atadio at obedioatta •xcipieadam profitobatnr, atque ex praomiam optooopalinm «lectionum ordination· baaa aparura, ai atilia nobte at apporta·· vidaratar; vaUe Mte ut, quod gandio at laatitiaa aobia aat, aaaapar parficiatar. Iatar haea rare aliud abuaquantiaatari aobia animi argumaatum exhibera noa diataüt, propoaitte aliquot nominibaa aaoerdotam mi rite·, ut, quo· dignioroa ... augia idoaooa ta Domino iudioaremaa, ooodota Chaldaeorum aoaleaüa Amidon·· •eu Dtarbohiraaria, atquo Mardonai, qaaa partoribw «ai· viduari contigerat, pruafioaramqtl quod · nobi» acçuni eat apoatoUeia aootria Kttaria oditia •ub annato placatoria dte BS martii hui·· aaai. Qaaa omnia maxima· profeeto ooaaolatioai nobia fuera magnumqa· aotatiam in tribulatiouibu· atqao C •aguatiia, quibua undique promimur, attulerant; quandoquidem at aximium praediati vaaarabiMa fratri· noatri looopbi patriarcha· ndum ia procuranda oommiaai «ibi gtugi· ntiHtat· ot riagutoram •iua in no· ot in haa· haatferimt Petri eatbodium ravarantiam ae fiduciam ptM ae ferobaat; atqua ita in ptonipram atqua firmiorem apem aoo adduxerunt, foro ut, roeto domum in amnibua ordina ooMtitnto, Chaldaeorum eeotoata, tot ··■· aoariaibna inaigaia, in priatinnm deoua aliquando realitnarotur.

Omnibu·'itaque maturo pecpoaaia, ao da ooa•ilio venerabilium fratrum aaetearum tonatea Romanae eoeleaiae cardinalium praofrrt·· oongvagattoaie de Propaganda fida pro nagotUa rit·· orientalia, mota proprio, caria aciaati· aa da aportolicaa aoaMa potoatati· plaaitadi··, aa, qua·

laguantar, te maawato Babytoaeari ChaMarinm patrierotata porpatria Maria tamper^·· tevtola-

(labat delude aateaa pater a CbaMaeto te par-

Þi tnta iflUMbMÙBtM Virginia Maria· amlttitar, at vidtntto apoatoloram aaa riagulfo qainqMnaiia, aad

aad capiti additur: «Hanc «ara mathodum te

Babytonaaai tJbaMatei ritaa porpatate Maria tomporibua omnino aarr niqua prohibitio, qua patriarch· bona aoolaaia·, iMMwûta MiMt βIιοβαγ- : Αυμμμβ aura ata., tamquam capite 7, ad finam traaafcrtnr •t hj· vorbia muatiatur:]

7. üt autem, ornai exolaeo toioorum arbitrio, •arta tecta aorvantar aeoleaiae bona, quae canon·· ' ia potentate aaerotmm aatiatitam eam voluerunt; atqua at regulae ab iiadom oaaoaibua * aanoitae ad .diligaapam earam^tm bonorum eonveraationem ae Melam admiaiotrbtionom procurandam' finniu oaatedtaatur, edirimaa patriarcham non pome vender·, val donare, vol oppigneraro, aat da aovo tefimdara, val alio quocamqaa modo alienaro pocMarioM· parti···tea * ad aootoaiam val manaam •nam, aivo ad alia· qaaaeumqao aoetosi·· vol toc· pia «ni patrinrabataa; naqua ammtiri, nt a qaovia aüanoatar, inoonanlto Romano pontifie·, iuxta formam iaromaati, qaod electi patriarchae ritu· Orientalia ia ··· promotion· amittor· tonentur.

Haae volnmua, praacipimua ètc.

Datum Boa···, apud Sanctam Petrum, anno in-, carnationi· Domini IMS, pridie hatooda· •optembria, ponMentae noatri aune XXIV.

C. Gori, anbdatarin·.
N., cardinali· Paraociani Clarolli.
Vi·· de curia
Dominica· Bruti, abbreviator.
,(L»e» ή ptatnta^ I. Cugnoniua.

• Vite mpa, «aL E
• te A) ; ✱ Antieoà., [Ihad, П. IUM]; orne, quagimu «aa. 7 [tfamt. II, · * Cana fhnliitim I ma. M [Xaaai, VI, 1M0B); mm. Mmm.П, ma.11 [Marni. XПI. TIB BJ.
• Vite Hpra, roL Sil.

1M4 aaptambri· 1»-81. — 8TMODU8 DIORCB8ABA RKMRN8IS.

Sjnodua dtoocaaea· Ramaoria te Gaffia, *aate*brata diatom 19, SO at SI aaptambri· UM, aab Thorn·' Gonaaot, arebopiaoopo Bamtori

Bxatant ooaatitatio··· te Opero ani titatei:

Btatata aynodab· dliinria Remanda, rori·· e» amendato M···· quoad ptaraqua aoneiRorum décrotte Romanoramqua poaMoum •oaidtotiaribua aucta atque roborato, ia aynodaS aonvaeta, dfobto XIX, XX, XXI auptambrie aaao MDOOCLXVI habito, ab aminaattedm· ae rivirmdterimn dd. Thoma a. B. b. pratoytoro aardiaaM Oaumet, arehioptoeope Bémanai, nacoon ab «xo. ao rr. dd, Beaodted Maria· Lnagdufonx, archiapiaeopi Rraaaaia, •Mtoritoto aonSnanto. fBmfewj Bx typi· typographie· oooporativa·, via Ploeho, 94.

Sine ano, (187·), te4·, S f.-VI-βM p. — Nie·, ■teniaaira.

P. I-VL, mandatam oardteaHa Imagdaiaux, mb dato: Btotta, die 1» augurii 187«.

P. M7-444, «ppabdte·· XVH ad hM· atatata.

P. 89, 9«, 88 «t »4, marito «ynodorum Baaaaariam wtobratarum ante 1844, 1841, 18M «t 1868.

18M octobria 7-tl. — OONOTUÜM BALTIMORBNU PUBfARTOM.

Caecilium BaMmortame ptanariam omnium •piaeoporum in Fn·deruti· Statiba·'AmeritaO aaptoririoridi·, oatobra«mn a Sto 1 ad ten U Mtobtia 1864, prmaida Martine Ioann· Spalding, arohiopimapa Baltimarinai

; I I V ; ;· I L

MMtagNV

1) (MH planarii BiWnuriMi H, « esslaria ■«•MM BaKmevenai, • die VII ad diem XXI M A a. D. MDCOCLXVI, habiti, et a ead» MMm aJrêçNndMme Martino JeeBae fipalfiing,

MWttdb writtdtank Smb4bWi Jomm· Ifvphjr,

typegrapbns, M mm, MDOOCLXVUL

In-fi·, «Mv-M4-xxvüi p. (M«x)-XXVI (calomnia •wliri» nsartyripm. Petri tt PmB, BedL· habitfi, 4mm iuue 1887). — Lyoa, ^gsiaaire; Pari·, Baiat-Bulpioo; Beau, ProMgunda; Washington, oatfcolie umverrity. W

9) ConoiHi plenarii BaltimoroasM II, in oooleaia a msttepoHtaaa BaKmeeomd, * die TII «4 aim XXI netobeta, ». A MDOOCLXVT MM, et· M »pmliMi» reeeguM, decrata, peaeaido BMM µ nvirsaiiieimi Mmrtine deuna· BpaMb^, bmH·

îtee^liy (MIMA Bt^BB •MitpMpi BaNmesuaste typographes, Baltimore», MDCCCLXXV.

I»-··, vi(j-t74-xxviy p. (index). — Avignon, admiaaire; Lyoa, ifaillira; Paria, BibL aat g 93797; Bmk, Angehaa.

3) Acta å demote •gt'1» conciliorum room btna, ceUoctie Taraaria, aaetoribus presbyteris tie dome b. V. M. rij^lgbe eonoeptae od Laeum. Tomm tartina ... PrflM Briagoviaa, eumtibua Herder, MDOCCLXXV, eel. 399-574, 1947-74.

pauuBMWii
AtllÎNWVMH,

Quod din ia votis hit dstnr tandem, Dai ope, •eta at decreta plenarii concilii Bsltimorcnsis eeeandi ia tecsm profana, at per omnium, quorum praesertim intérêt, manna oirçumforaatar. Aeta quidam tribue omnino partibus continentur: quorum prime quae ooao&io riam etoruunt, altera quae ia eo goeta, tertia deorum quae ipeum ooociliam eabsocuta aunt, complectitor. In hiaoe Htarae Bomaaaa omnea, quae tarn a aummo pontifice, torn a saacrta congregrêoao de Propagande fide datae, ad noe vel ante vol poet habitam coacilfam pervenerant; denreta veto ex eoacilii patrum sententia, ot ad venetae ooagregatioeh mentem motdioun exacta publicantur. Hac accedit appendix antis loeaploa, quas amplius triginta documenta eoaloerit, undo asta et décréta lucem mutuari, st sd nostrorum hominum usum insigne commodum oriri videbitur. Votum sum haec Romam allata, ot Bomano indicio snbioeta heriat, qno tempore solemnia aaeoularia martyrii sanctorum apostolorum Petri et Penii ibidem incredibili populorum omnium concursu obirentar, praedaro vobiaeum actam iri axiatimavimua, si praecipua quaedam, quae ad perpetuam tanti fasti recordationem findunt instrumenta, ad oaloem attexeremus. ,

Quae omnia qua consuestis benevolentia, lectores, sequi bouique facito, iisque, ut par est, utimini.

N. B. — Notandam eet, decretorum numeros, tam in ooneilii actis quam ia inctrnsttoaibus aacrae ooagrngatioaia de Propaganda fide, eoe ease qui in hbeMo pro wa patrum coaotaaaio inveniebantur, horum vero qeamplurimoo ia attee aaoe matatoe ia libro anno typis exarato, quo ot patrum votis et aacrae oongTUgatioaio instructionibus fieret satia.

DMBXTÜM PBOMUIAATKHtm.

opeatelM, esta ot *fèetteeH*

Martians leaaaeo Rpalding, anUspimysa Baltimorassis, et ddagutaa apooieMoM; osaaibos motropeûis, apiseopin, vicariis MpostoHcia, abbatibus, eaatarisqae ayaodabbua, riva qui adfeeriat ploMrio ooncilio Baltimoremri II, rive qai legitimo abhariat: eaiutora ia Domino.

QmA BMfcUi Mtq ·1 ptopttas φoμ·µ£·4Bµ obünitq ut ptOTiiHitlfani MiMiKo Mtu ut Rmmmü pustUMs isdNefo subtieiaator, beo uaaaM vostrum amnium suffragio ftÙIM MB RmBMI uUtÜBM

OMurn. Mnansa. «same Xtvni.

Ieamquo aut gesta ant coastituta eant in concilie noetro pieuario Baltimoreesi II, eauctae aedi· auctoritate BBOgBBBOBBd Bt ai qaid farta miana reete subrepserit, corrigenda. Itaque .dibgeati inquiritiono adbibita, paueieque exceptis oerroetionibus ot animadversionibus eacra oengrcgatio de Propaganda fide, sspientisriiri pontificio nomino, taadem rescribit, Se oedem Mia ot decrM», ,nt ob omnibus, ad queo spectat, inviolabiliter obssrvsatur, libentissime recognovisse. Hoc vero nt praeeteat, operae pretium out, at quae vestro oonsibo sapienter sancita ai statuta sunt, et suprema deinceps eaotoritato recognita, legitima promulgatione omaibus innotescent

Qaamobrem nobtraa meo partas eeatimas, pro so munero quod nebb eet demandatam, at acta ot decreta ooaciUi, ad mentem patrua et ad tramitem instructionis sacrae eqngregatioaia expolita atque Moarute amendata, i^rêlgua prodoaat; quod anno, fit, uti autboatica testantur documenta ia archivo nostro smervnta. Officio igitar satis faetori, es qua pollemue auctoritate, logea, quas patres in ooncilio coacti maxerunt, et annota, Romana aedes recognovit, quae in libro unae vulgato, cui titulus: .ooneilii pisaarii Baltimorsasis II aota ot decreta oto., reoeaseatar, legitimo promulgamus, et ut legitime promulgatas ab omnibus, quorum internet, haberi tabemus. Atque boo eo laetiores alacrioresque perficimus, quo certiorem apem annue fovemus fore, ut hisce fidei distipHanaqne praeceptis iaetitutisquo imbuta vitae ratio, rei cathotioas in hac regione, qua lato patet, provehendae magnopere conferat.

Verum, praetor has synodales aaactionos, quo ab omnibus servsntar, promulgandas, ea quoque, quae quatuor capitibus continet specialis quaedam a sacra ooagregatioho iastruotie, satae voaerabilibna in oootariarum cura fratribus commendare diserte a saeta'ooagrogatioae monemur. Qaae aatam m aint, instructio eadem, quam aotis iaseruimua, fase docebit.* Be veto est voetrum omnium ta sanctam eidam obeorvaatia, ut aoc minimum ambigendi locem faoiat, quia gravissimis eocrac oeagrugutioaie mandatis unusquisque pro virili perte morem gavera eeaotar.

Ineapor hane peropportaaam aaeti ooseMeaem, pro muaere noetro ea veuerubffibue fratribus & meatam etiam revocamus, quae laira congregatio iastruetioM quadam generali statuitl do collegio AmerieMo BemM Pii IX poetifieie maximi humanitate ot mnaifiooetia excitato; ooequo is Domine obtaetaanr, qt taato operi tavaado eoiiata stipo

• VMs in sotte.
* Ctafrr artiaotaa 8.

I ."...V ...., - L - 1

patroa eOUTmrit, MS qUUmgltaMMI tedtotaO ■· gp·· ▾ •■tar, at 4a peeunta ɪₘ opu rudaata βΛ Offl— M reefr—i asIMÜa· FWtatolpbiimaa· a rmtigto retome, qui oeugregutieul eptoMperum beta Mgelte ■t»lahtwia<a, aaa oum atetrepetiti·, texta putrum ▾ ata pruoperitarm, þruaaat ‹

Qaaa eum Ma riot, AM aupureet, at tagaa a patribm la aaaaBo lata· dillgeetor emtodinmn·, et naviter urgeaaM·, ffltoquo pteM. Igtai aaraaaa aiolaacaataa, gal ia seminarii· prwstipu· a4,aoaia· •iaa IiaitUfa imtitmmtar. Qaaa euim anima taaaat, ŧ nmribus exprimunt iege·, tocili ratiaaa •Haa dombupt ad saostdoti— ereA, ŧ aatbaU-enm nomou nove laud· oumutabuat. ütia— at in hac ra sootestar— praesulM. atreanam menât opor—; aallaaa euim magto qa— leg— lateres •arun at «aatodaa at nttotaa seas deeet Hee iaaa lege ipaa proris— eat, at aimirum cad— pleaarii

▾ iatattaae aariaiar no in·· «to umqaam tebotatetar.

lataoaa, emadpotpati Dea, petal hMdasaa, gal SMtnMB ᴍᴍɪₘʙ ₩becfbOB

Wmi MbM, ^vmi nuhM agam·, bmar ǎ bau sordis affecta aaa imparos aaaiae retort· stade—··. Mm aw dsait greti eaimi aigaMaatto Maria· virgini ab origin· i—wilataa, qu— aM Amartoam •oderia priueip— pataoaat iaaritiu taata aaaMt. Ipm auiai aftato precibus exarata fUaai, đei aoatra· anetor— at oohs—amtor— les—, aabto aoetroque operi eoariliarit; at toatar suavissima, adfutrixque potentintata omni ope e—per adfuit.

Data· ex aedibus nostris, BaltimorM, in feeto ascensionis Doaini, aano Domini 1868.

Martina· loeaaea, srehiepisoopns Baltimore··!·, delegatus apostolic··.

Thom·· Foley, cancellario·.

I Csegrsgati· Ma, |— Asmtiss wait, « sriasaf·· PilUUfW. CarstopsUtana. Harttateati, st siscto (Mentant oosisodc

ACTA COIKIUL

L Aeta cimstlto praevta.

JOTTBUB

laiaaitiiriwi MrdfauKs Bpraoto.

ΠIA· et ravi· d—inc.

Oum de negotii· ia proxiato eoacitio partmotendi· ad —plitadia— team liter·· didi—, hole •aerae congregationi relata· eat, Obioagi, faitimi«qn« [in] ragioaibaa adeo exiguo aantero Thentoaiooa saosrdotM eoteeerari, ut inpeteibUa pronaa C •it, eo· de eatboKato natioai» «aae, qaor·· ia di·· frequentia augatar, n«t—ari— ia «piriteaHb·· earum gante. Ita quoquo ex porto boainto dde digni, qui ia atata de Montana «enatM eat, naaciatar region— illa· taato nkturalibea praaaidiia praestare, quante moratibu· ae religioni· daatitaitar. Magna· eaia eatbolieonm numatua in ₘ atata, praewrti· in ciritate Virgini··, einaque ricinii· commorari perhibetur, cui nulla eooie·!· «it, auUua pactor; qaia ruro adaoda· a aaeardotibM riritantar. Altera Tero ox parte, nt teaaritar, materialia nbaidia pro «aoerdot— anitantatioM noa deeant, quia «tiain enixe ab apart·tin aede, patitur, at nora apud illo· epiaeepalto eathadru eriget». Qaa quid— de n et ad ape—be— Tiearta· Mabanakaa •cripri. Itaque o— do coater!· onnibn· «apertori •ptoteia oontentia, t— eti— de bo· agi in «aa-. cilio, opportnaeque provideri, ₘ qua pur eat dfligontia ₘₜᵤᵦ, ne proptoF^aitor— abeaattofe, eM•tianua grex miratearirr— ineundbua ₘ lupor— vaxatiouibM obnexi·· «vadat. Inter·· Deum procor nt te diu eospitem et faceta·— aarret.

Roaae, ex aedibaa «aerae eongregatiouto dp Propaganda tde, dia 6 u—ttl 1866.

P.& — Hae ooeariono traa—itte aaptltadtai taae titeraa. apoetoHeaa, quibas potestatem tibi tosti ■anctissimu» dominus acetor praesidsudi concilio proxime habenda.

Amphtadinfa taae, ad offlda perstiterim·,

Alex, cardinati· Barnabe, prostat

H. Oapalti, sacretariaa. f

Rₛₜ &ₒ domino Martiao loaani Spalding, . archispiaeopo Britimsrsnri, Balilmw—I

UTTKBAK APOSTOLICAB.

Pros ₚₐₚₐ IX.

Venerabilis frater, salutem «t apostolic·· beaediction—.

Apceto— ministerii mana· bamilitati «ostrsc divinitas MmmMdatiun efflagitat, et ecclesiae nai-Tanao sedul— genam ear··, atque «· iaprimis pneetemaa, gaae in regionibus ab boo ontholioa· ddoi eeatro longo terrae mariaque tracta «eraneti· ohriatiaoo nomini benovertant. Cum itaque admotae nobie «iat proaea, ut omnibua ranerebilibu· fratribu· Foodarutoruu Statu— America· «eptentrioaalia cptooopi·, impetrata a nobie venia, liceat plenum concilium habere, in quo ea conlati· consilii· proponantur, quae ad -disciplinae uniformitatem induoead—, diooeeaium statum ordinandum, Idei denique incrementa· obtinendum opportuna fore videantur ao· t— «alubre, ac frugiferum ■tudin· ooMmendantea, votis huinsmodi obaeeundar· votaimes. Quamqbrcm cum venerabilibus ■uaotne Romanae ecclesiae cardinalibus negotiis •dei propagandae praepocitia, eedulo re perpensa, in ■·— aententi— venimua, ut tibi, venerabilis fruter, euina pietas, doctrina ei summa erga aed— upoetobcam obaerrantia apprime nobis comperta •at, conciti— istad Mavoeandi, eique praeaidendi ›efflata· detegar—··. Qaa· o— ita mat, te a gnibnsri· axoctemunioationi· et interdicti, aliiaque •eotoataatieia aeuteatiia, censuri· et poenia, quovi· mode vel quarto de eau··' latia, ai quas forte inonnuita, hui·· tantam rei gratia abeolventee, et abeolut— fecp eanaeatte, tibi, vaaerabiti· frater, hisce titterto, de eorud— sauetas B—aaaa ecclesiae cardinati— eoneili·, «ne partte auctoritate •ostra apoetotiea osauaittimue, nt plenarium cogas omnium aatiatit— Fboderaterum AmsrisM septaetrioaalto Stata— osueilta·, ia qho praesis; atque ideiroo tibi omnM et singulas toeultatea aaeseaarias et opportunas «natedimes,' tribqimaq atque impertimus. Mandamns propterea(ad]—aes ot dngvioa venerabiles fratres Foederatorum sorumd— Stata— ipteoopoe, ut te, qu— ad eeadti— istud eoaToeead— dspetarimua, in etaad— prutaid— et moderator— excipiant, adarittaut, tiMqu· pareant, tovaaat, presati stet; tiMque iebamus, nt asta, atque do-

meta^CseaeDii eb^ede^a ft eauetam hftfts ft^ftvtfttteft ••tiam, ₱ * ˵˵ revWioi * raeeguitiene, quamprimum «am' tranaaritteadn. Maa ebetnatiben apeata|pie, m ia univeeMMbaB, pvevtoeinMbdtaqeo et apaiialibe» aanrilii» editi· geaarelibe», vel «p»· âtMta eettriftatianibua *tt* ertinatieaibae, necnen •tiam iuramento, inniimatina· «piitcHg», «al quovi· ₮mitate a8a roborati· etatatia at aaaaaataSiaibna, oaetarieqee aoWwüa qaibaaenmque.

Data· Roma·, apedSnnotam Petrum, sub annule Pteeeflna, ‹Ha ‡ fobraarii ISM, poatitcat» aoatri an» XX.

N. enrdinnha Paranoïa·· Clarelli.

Iïπχω DiDICTIONB OOXCIUL

Nea, Merinma laaaa»» *SfaUittf, Dti ft tt Mt-*

Omnibu ilUûa ac revàii» metropolis· et epiaoopi·, ae revdite vienrite apostolic··, anb ditio·· horam Statuum Foederatorum Am«ricse septentrionali· vitam degeatibu·, necnen et ıpvĩφ Ƀbatibua ae admodum reverendi· ordinum eau congregationum religionis praepositi·, cssstertequ· omnibw qui do iure vel de eeaauatudino conciliis provincialibu sire plenariis, intere·» debeat, pacem et salutem ia Domiao.

Quatuordecim Jam aaat aani elapsi, ex quo Foederatorum horum Statuum antistites in planarium 1, quod fait Baltimore»· VIII, convenerunt concilium. Cum enim publicis pertarbationibm a plenario meando habendo anno 1863 faerint impediti, pacata modo tempeatate, euaunua pontifex Pina papa IX, feliciter regnas·, ot augnata Petri cathedra omnia sibi crediti gregi· par totum torvarum orbem diaperai paterne provide» salnti, clementer veniam induWt ut illud hoc anno celebrem» Nam literie dati· dia 31 ianuarii aani currentie, edi» Alexander cardinalia Barnabe, •aerae eoagregationi· de Propaganda tda praefectu·, nobia indicavit, summum pontiteem noa, licet indigno·, delegatum apoatolioum deeignaaoa, eum plena potestate nomine auo, convocandi coetum hunc perillustrem omnium motropolitarum ae epieooporam sub dition· horam Statuum oonatitatoram, eiqno praaaidendi, aimulquo, in litari» aarmone italien nobia oonecripti·, apootblieum communicavit mandatum, no·-in omnibu dobora conformari iaatractioni a aacra congregatione datae — cuiua exemplar hiaoe literie adioetam habetur — eaque cum concilii patribua ration· agere, quateaea aolerter coUaideront diligeatorque obaarveat quaa ia praedicta inatractione, pro abnaeum rafonaatioaa et diamplinae oonSrmation·, aapieatieaime auggeraatur.

Quare, invocato nomiae aanctiaaimae at indivi-duae Trinitati·, et implorato potenti auxilio beatiaaimaa aemperque immaculatae Virginia Mariae, horum Statuum primariae electae patronae, eoa, anotoritata nobia beo ia parta oommima, hiaoe praeaentibua hteria iadicimM ae oonvoeamua aeeundum concilium plenarium Baltimore»·, in metropoHtaaa noatra eoeleaia iaehoeadum dominica prima oetebria anni cuneati·, ia quam Incidit featam aadü Roearii aolemnitatie; atque ut tempore eo loco a' nobia hio atatatia ooaveniant omnoo horum Statuum metropolita·, eptacopi, abbate·, oaeterique oautee qui de.iure vel de ooaaaeeadiaa meem»di oonaibo interimi libeat, ia Demie» hartemur, ot, ia qaaatam epea eet, pneripim» ae amadam»

Qaod ai qui aatiatitaa fuertot legWme impediti, ae legitimi eeafoete muaitoa, mittere giterant, qai votam habeant detieivum; at •utram patremque consilii erit, iudioare et de impedimenti legitimitete M ⁴ pfwvftiioMB Kx autem doeameati· videro facile critiqua ratio·· omnia sint agenda. Domum ia achemato materiarum et qeaatioavn, iam typis odito, eamibua erit perspicuum, que ordinomiat discutiendae ae dirimendae.

Cum autem pro tanto opero rite ooarammaado vire· aobte omnino dodeiaat, enixe in Domino regam» venerabile· ac dilectiemmo· confratres aoatron, metropolitan ac epiaeopo·, quatenue aapiostib» moniti· ot •uggestionibns, atquo «tiam formali· decretorum ot fldei sxpoaitioate scripto exarati·, nobia ante celebratum concilium, ot quidam, in quantum commode tori poterit, ante tertium diem maii proximi, in succursum nobis veniant; ut oooperantib» omnibua opaa Dei haud nogUgenter, aed boae ae solerter, ad maiorem oiua glo-riam aalutomquo animarum, pertciatar, ot ad tnem desideratum feliciter perduoatar.

Cum autem nihil nobia iniit lumini·, niai a patre luminum in noo doocendat, nihil virium, niai ab eo veniat qai virtutem ia intrmitate perflcit, .in quo omnia pomum» ia Domiao suggerunu ac rogamao, ut, mudantib» locorum ordinarii·, a dia assumptae in coelum hutinimei Virgini Maria· uaque ad tnem concilii, proco· publice·, ab iiadem ordinarii· praeacribeadaa, in omnibua horam Statuum eecleeiia šinguli dominieb pio fandaatur, atque die vsneris concilii inchoationem praecedente ieiunium oolemno proclametur; atque ita eoae faciendum intra nodrae diocaaeta limite· inDomino praodpimua ao mandam··. Inatantaa igitur orationi earn ieinnic, unanime· ae toto cordo coram Doô proatrati auppliantoa, implorem» principem putorum, ut gregem nuam, pro «uiu· aalut· aaaguinem anum pretioaiaaimum fudit, misericorditer viaitot, paatoraaque ··« in terri· oomtituto·, quo· ipae elegit ac poauit, ut fractam aSerrent et fractae eorum permanaret, illuminare » confortare digaetur, quataam poeeiat ove· paaoere eibi credita·, aliaaqee errante· in ovila reducere, ut ait ovile unum et putor un»

Datam ex aedibn» noetria, Baltimore·, in feato •ancti loeeph, «ponei beatieeim» virgini· Marine, anno reparatae «abiti· 186·.

Ex mandata ilhhi » revAi arohieptaoopi,

Thome Foley, cancellari».

ŁNSTBUCnO

aeeriM NuÿnyelMirit de Aupepeade Jtde.

IlUh· et revie domi»

Cum Foederatorum Statuum praeaulae public·· pertarbatfoaib» a plenario, concilio uno 1863 habeado impediti, · eefao domino aoatro veniam ad id ooaveaiaadi obtinuerint, eo vel magia quod civili· bolli tempeetate eedata, non mode aequum •it ut » proponentur ₘ ia dtaeeptationem revooentar, quae ad iaduoendam, quoad Seri poeait, dimipli··· uniformitatem, dioecesium ifatum erdinandum, maiep deniqu· rei catholico· tacromantam assequendum pertinent, aed potiieimnm ut damnitanto tumultu vehtti neoeeaezie exorti· occurratur, atqne aptior» modi exeegitentur, qnib» emancipatorum nigrorum bono provideri valeat; placuit eidem aaiho domino noatre ut, qnoniam oeetam

M·

1 MMq

* «Pirihi fat O nadM» rimm M van wafggi· naU· rimetaam >neeuti M ettaatl atati, ta wdtaa ncatre rigatio tteeUa dabtamattrmaiai aS' laMriam ebe gai " ta«ggVm<·, ₙftieadi tta i jefci abttaa· ia «arifanatma qumte ta mm »l aaMmima * ritacma degli «bâta * · raamOMMat· Otata tHflta·

ooavoeaadlM praesidendiana m|
mandate· Mt, tibiaoenaDa peehan

abi adhuc

sopis matare considerari, vel bnh· iu sti eeaaiM instituta, vel superiora· synnderu· dea eta pnataleat

1. Itaque vel ia priai opdrae pretia· erit patribus in memoriam revoeye MA lea aMjreH-taxa ad universos boteaUo AMbris M prasealae missa· die fil iaauarii anno Ififil, antiquas regulas ab anteeatis/etiam coeoiliio expostulatas, novae quaedam / saequs d^tieriuMo normae praescribebantur, ut commendationes saoerdotum ad vacantes epiacopMtus omni plane ex copiions maiores evaderent, Equidem hui» ancras congregationis patres poetreBia hiaee annis aniaadverterunt saluberrimas illarqn titeruram praeseriptiones, praesertim in iis quae respiciunt notules sacerdotum prae aliis «immendabilium tertio quoque anno sacrae congregitioni fxhibendaa, belebrationem conventuum ad candidatorum merita discutienda, propopitum dedique quaestionum modum pro eorum qualitatibus enucleandia, non semper fuime servatas; nihilominus, temporum acerbitatem spectantes, non id praesulum voluntati, bene vero publiais perturbationibus tribuerunt, At nunc, placatis rebus, sanctum hoc consilium confidit episcopos apoatoliess sedis studio obsequentes, singulis eius epistolae articulis sese pleno conformaturos.

9. Nec minori diligentia praecedentium plenariorum conventuum decreta consideranda; ut si quae adhuc in communem observthtiam adducta non fuerint, confirmentur; si quae vero novi aliquid addi vel commutari, attentis praecipue sacrae congregationis monitis, exigant, reformentur.

3. Qua in re illud omnino gravissimum videtur, quod clericorum vagorum receptionem spectat. Siquidem non omnes sacerdotes, praesertim qui ex Europa in Amerinam migrant, animarum lucrum spectant, at non pauci temporalis quaestus aviditate ducuntur; ut proinde mirum non sit, si ex his nonnulli, vestimentis ovium contecti, se sistant, intrinsecus autem rapaces lupi christiano gregi haud parcentes esae dignoscantur. Quod quidem optime patres superioris Baltimorensis synodi, anno 1852 habitae, animadvertentes, canope 9 decrevere: «Ne sacerdotes vagi et ignoti nimia facile admittantur ad sacra munera obeunda cum qnimaram periculo, nolumus saperdotee ex Europa advenientes in clerum nistnyn cooptari, nisi literis unorum opioboporum prius missis, consensum episcopi in cuius dioeeesim traqsire desiderent obtinuerint" 1 Imo patres VII synodi Baltimorensis, ut omnem vagandi viam clericis praecluderent, iam canone fi statuerant: «Nullum harum provinciarum sacerdotem ed aliam dioeceaim transire volentem a proprio episcopo dimittendum, nisi certo Constet eum ab alio episcopo eme recipiendum. 8i qui autem in postera· alitor dimissi fuerint, non recipiantur. * Porro Mmq haec tam sancte pradenterquo statuta sint, delere tamen debuit sacra congregatio, ex iis quae sibi saepius nunciata «nt, alicubi nimiam hac in re indulgentia· adhibitam fuisse. Cavendus itaque spieaopis, ut ei qnaado, necessitate cogente, ad admissionem huiumodi sacerdotum devenire opes Aserit, nonnisi habitis do eorum probitate ae doctrina indabiia testimoniis, recipiantur.

4. Quandoquidem vero ex defecta oleri uniuscuiusque ecclesiae proprii, hues netiamitas eaasfitar advenas sacerdotes admittendi, ne Christianas popaim absque pastoribus relinquatur, in id quisque omne studium atque operam impendat, ut, eum primum que diseipHnis iaatitat valeant. Quod quidem «perieN eoaeffio peealiaritsr eoaatitataa, esa caneas 14 decretum eat: «Cotweleudaa episcopia qai propria eaminari aoa habeat, ut, eoUatis eeasiltie eam aliis epioeepio eiusdem provinciae, usa saltem seusiaaria· ia unaquaque provincia eoa stitueat. 1 Adhue taaea, tempera· iniuria, multi praesules prohibiti suat ... id perficere poeseat. Veru modo, trais positis, dum regiones istae paco fruuntar, tanta bona suis eoclseiis provisuros minime dubitandum. Et quoniam hniuamodi collegia ideo institui Tridentini patres voluerunt, uti essent perpetua seminaria ministrorum Dei, qui sanctitate vitae in populi aedificationem deinde elucerent, ad id episcoporum studium convertendum erit, ut clerici alumni nedum in literis scientiisque proficiant, sed, quod maxime intereat, ad sinceram pietatem morumque integritatem formentur.

b. Aliud etiam non exigui ponderis negotium absolvere curabunt patres, quod respicit festorum ac ieiuniorum observantiam. Neque· enitb sacram congregationem latet, adhue inter aliquos istarum provinciarum praesules nonnullas de his controversias agitari, aliis antiquam dioecesium disciplinam, aliis necessitatem fidelium, aliis denique superioris ooncilii regulas a sacra congregatione sanoitqh obtendentibus.

Provideant itaque episcopi, quantum in ipsis erit,varidrairoa festorum ieiuniorumque numerum quaestionem componi Si vero eam in sententiam venerint, ut placeaf maiorem uniformitatem inter varias ecclesias quoad hoc negotium induci, rationetq habeant eorum quae ab hac sacra congregatione de iisdem rebus in instructione super concilio plenario Baltimorensl anno 1852 habito pracscribuntur. Cum enim episcopi, decreto XXV, aamo supplicare statuissent festa quidem reduci ad maiora quatuor^ Natalis scilicet Ascensionis, Assumptionis et utBnium Sanctorum; ieiunia vero et abstinentias, ad eos dies quibus in meridionalibus dioecesibus praeceptum servatur, abolito insuper ieiunio feriae VI adventus, sacrum hoc consilium addendum festis consuit diem Circumcisionis et Immaculatae Conceptionis beatae virginis; monuit vero episedpoa, ne in inducenda disciplinae uniformitate quoad festa et ieiunia Occlesiae, omnes iis conformarentur, quae pauca servarent; nec studium patrom in eo collocandum, ut disciplinam in iia quae ab universali abhorrerent observantia redderent uniformem, quo nationalis ecclesiae species ingereretur, verum in eo, ut quod per indulgentiam fborat relaxatum, paulatim ad universalis disciplinae tramites restitui valeatl,

β. Cum aateaa plurimum intersit, ut soeuritati honorais ecdesiasticorum sedulo prospicietur, hiuc. attenta Foederaterna Statuum oonditione, patres aateeedaatim· synodorum Amorieae omxiatudio rararant, at pressulae ad eoramdom boaoninrvMKodlam diligenter incumbefmt, atque ad id aaotoritatis civilis, ubicumque babari pernet, praesidium quaererest. Poticsimem «noue 4 eoaeilii VU Baltibona ooelesiaatiea, quae vel dono, vel fidshu· oblationibas acquisita, ia sarita^a ae religiosis operibus aunt impendenda, ad ordinaribm pertinere, niai appareat, seriptqqao oeastet illa ordini alieni regelari, rei aaeordotam ooagrogatioai in ipsorum

1 Masai, XLIV, ST» B.

Maasi, XUV, «·&

•naan tradita him. * Istae t« μ πβμ, saepi·· ÜMt B MOT BOβMBMBIBIBB» H^BÎBNI impodir· pitnarunt, quin neo ^mm eoatroveraiae inter epiaeopoa praedartim ae rogubuea super aoa-•titatia beuorum inacriptiosM «xaltarontar. Vidaaat itaque patraa, «t eoetentioaea halaamodi penitas •xtingaantar, aa aequo aaahaiaa bonis, aea raga-lariam iuribna detrimeatam aCaratar.

7. Orariaai··· atiam aacraa congregatioai accidet ai ia proximo ooavaata, qaaa ad ordinandum •liquaram dioeoeeium statam pertinent, aooar^ta ad examen revoeeatar. **Biqaidam Heat ad sappU-oatioaem plenarii ooaeilii Baltimorensia, uino 1853, plarea episcopale· eedea da novo erigi ceratum ait, tamen sucto ia diae fidelium aamero in regionibus adeo inter se dismtis, iterant de eiuedem generi» negotii· quaerere opportunum videtur. Ban·relatum aacrae huic congregationi eet, latiasima regionem extensione Dubuquensem dioeeeeim contineri, ut promu·' difficile evadat episcopum super gregem auum vigilare, potiaaimum vero, debitam cleri curam gerere, atque adeo expedire nt de ea dividenda cogitetur. Supplicarunt prqeterea nonnulli, ut erectioni novi vioariatus in vastissimo territorio Montana nuncupato, prope monte· Saxoso· provideretur, euiua maxima par· vicariatui Nebraska· «<^uc subiicitur. Innumeros enim oatbolicos per eas plagas habitare fertur, quin ullo·unquam sacerdotes viderint, ullas ecclesia» aedificaverint. ipsum vicarium apoatolicum neque finitimo· episcopo· prae nimia diat^itia iHorum fidelium necessitatibus occurrere pon posae. Insuper et de Columbia· Britannicae vicariatu controversiam exstare sacra congregatio accepit, deXjuo nimirum ambigitur, cqius metropolitan! iurisdictioni subsit et cuiua ecclesiae disciplinam sequi debeat. Quqmobrem, tuae erunt parte·, ut de bi· et limilibus negotiis quae in medium producuntur, patrum sententiam roge·.**

8. Demum ea est men· sacrae huius congregationi·, uti Foederatorum Statuum praesule·, pro concredito sibi pascendi dominici gregis munere, consilia sua conferant ad salutem et Christianam educationem emancipatorum nigrorum uniformi ratione procurandam. De ea enim re agitur, quae summae prorsus necessitati· eat; cui nisi statim provideant, tantam meaaem in horrea Coisti colligendo, inimicorum'hominum fraudibus ac cupiditati irreparabili plane damno obiicient.

Haec quidem ut inter caetera quae episcopi proponent diligenter considerentur, ao de iis oppoZ tunae in concilio edantur, normae, satagendum pro viribus eat. Ubi vero concilium absolutum fuerit, acta et decreta eiusdem ad sacram congregationem pro eorum revisione ao recognitione quamprimum transmittere cure·.

Post haec Deum precor, ut te diu sospitem atque incolumem servet.

Romae, ex aedibus sacrae congregationis de Propaganda fide, die 31 ianuarii 1866.

Amplitudinis tuae, *ad* offieia paratissimus.

Alex, cardinalis Barnabo, praefectus,
H. Capalti, secretario·.

Rev4o domino Martino loanni Spalding, arebiepiacopo Baltimorensi.

OBDO AOBNDOBDM.

1. Eiict·· tMi ttÊ^ttreftai»»e· qj^taom.

Qaod felix faustumque sit religioni, ac rei catholicae beae vertat.

Concilium plenariam Baltimoroese II per revium dominum Murtinum loannem Spalding, an-tfatitem BaMmtrans arate fisce·, anaeit·, promulgate iadietam et eeeveeatam, fisato beatae Maria· virginie die noaia eetobribua. Dee propitie, anaptoe virgiae Dei matre, ia aede metrepeMtsaa Baltimnraaei, inabeabitur, habebitur, oelebrabitar.

— Maati, XUn, 410-1.

Ex mandate UI ae rerthi arohispiaeepi Baltimorenai·, delegati apoatolici.

Thomas Foley, oanoellariaa.

Baltimore·, 8 septembria, anno reparatae aalutia, 1866.

II. Orvtia.

Deliberatione· omnea oratio ot praecedat et aubaequatnr. Ante congregatione· epiacoporum particulars· publioasque aynodalium, rocitabitar oratio Adsvmaa, nt in pontificali; ante theologorum vero conventu» dicentur oratione· *Atti·»* UMtrea, et Kam Marts *Spirit* in omnium demum fine, *&A ttntm pnMtidnMK.*

***III. DMtraiuii* mrthodus.**

Ut omnia aeeundum ordinem fiant, quae aequuntur regulae in omnibua coagregationibua «errabuntur:

1. Privatae theologorum congregatione· per notarium ad epiaoopos in acriptia referent, suamque de tituli· ipaorum examini aubiectia aententiam latino aermone exponent. In hac exposition·, quae brevis sit, neque extra rem vagetur oportet, omnia quae addenda, omittenda, corrigenda videntur clare significentur; in dubiis suffragiorum hinc inde numerus patefiat; et rationum momenta utrinque allata compendiaria ratione exhibeantur.

8. In privatis episcoporum congregationibus nulla de re deliberetur de qua non antea relatio, ut modo dictum est, per theologos facta fuerit, iis tantum exceptis, de quibus sermo est in titulis XIII no XIV.

3. Quaecumque in congregationibus episcoporum geruntur, notis excipiant secretarii, et in tumultuariis tabulis perscribant. Haec deinde, melius digesta et in *commentariolo/ relate, in proxima congregatione palam recitabuntur, ut probari aut corrigi posaint Idem dieendum de epiatolia ad Romanum pontificem aut sacram congregationem exarandis, et de quibus parandis in coetu proxime praeterito actum est.

4. Regulae quaedam ex iis depromptae, qaae apud nostros homines in senatu et publicis civium comitiis ac coetibus servari solent, quaeque vulgato nomine porttomantery nJsa appellantur, accurate servandae sunt, maxitee in congregationibus episcoporum. Haaoe autert hio breviter ' oomatemorabimus:

Quae cuique proponere placet, in acriptia tantum, et latino sermone proponantur. Quae tamen neque ia deliberationem cadere, neque suffragiis committi poaeint, nisi proponenti accedat alter, qui ipsi ia deliberatione postulanda suffragetur.

Nihil proponere liceat, quod ad titulo·, de quibus agitur, haad pertineat

Brevitaa, quam tamen lucidus ordo comitetur, in proponendo, exponendo ac disputando servari debet Ne quis inutili et vago sermone tempus terat seduin caveatur.

Concedendum omnibus, immo suadendum, ut liberrime qua· sentiant loquantur,' intra eos tamen, qui deceant limite·. Si quis nimium tem, porie insumi aut longius aberrari in disceptande arbitratur, ia· habet quilibet palam conquerendi poetalaadiqae at ad propositam Ndaatar;

Primitirii «rit ad ban, qaan «MHMMHti··, leg·· fTOVMM·, «MφM IWTÎliM ·φη, qUOtlM m«mm «rit, qua fhdjhm aflqpa «xpedilta· ran partraeteatnr: qaed si 4bMmi «rtot ftMrit) WtanMI itt BB· BBβBB^ praMMMI mU> irifaiM.

5. Antequam daareta ia pebBea eaata··· peomalgaater, congregationum pabHonram oxaadai at deliberationi rabiiaieutor, ia quibWuairaiq·· theologo maaflam mum libere aperire tiool®, ·· taaaaa lego, at thooloÿi rpeeiaHui coagragatioaam, ąaaa titolo· do quiba· agiter oxamiaaadoa lataa aooeparint, prior·· audiantur.

1. Siaguli» disbaa, bora » aatemendiaaa, rai alte opportuatari a ravmo aaiaaaaiaaqaa praé ■de daaiguaada, habobaater aoagragatiaaaa theo logoea· particulares, saque dum euaota aibi pro- poaita qxamteavarint, deque Ha ad ooateai opiaoaporum ratalariot.

2. Congregatione· pshlicae. bia ia hebdomadtantam, diebus «eilioat martia at veneris, bora 4 earn dûnidio pomeridiaaa, hababaater.

3. la pria» aea -pmoliattaari publie· oongvegatione, oancaUariua, aaaaaata praadda, daaratam de silentio aorvaado. aa atatetb reatituOadi·, promulgat,' rogatque pairaa at synodal·· bia ysrbi·: .Promittitisn·, aUaattem roe omnee eaaatyaerratitroa, et tradite vobia deeratoram axamptaHa fideliter ŕertitataroaT Singuli· dainda, ataCtea at_ad praaaidam «tarerai, fldam dabant baa formal· ,Piomitto aab (da åspagdotati.

4. Congregation·· apiaooporam privatae «teguli· diebus, bora 10 antamaridiaaa, oooreaiaat

b. Pro aovarnm sbdinm air· riaariataaai poatalatione, oandidatoramqa· ad aaaotam godim praa·entattoae, ordo deliberandi erit qui «equitur: 1. lingularum .provinciarum epwoopi oonraaieat cum metropolita, et quaeatioaam pro «uia limitibua hiac inde diaoatiant; 9. deinde congregationi mstropolitarum refirent; 3, demam, ia privata .apiaooporum congregation·, ooUati· nonaifiia, «ntinio ·eoreto ree dirimetur.

fl. Simiones demum, numero quinque, diabtu ·cilieet dominici· «t ioria, celebrabuntur.,

F. Zn' Mwieiw *L*

1. ' Absolute tolemai auppUoatioa·, cantatur mima pontificalia Jrtflfuit· aaaato. Poet paaimum ac prece·, dalegatm apoatoHeua, concilii praaaa·, ·adaasjn faldiatorio, tæneioM patraa at eoaojltarrnThabet, de ooucilii·. B·

9. Inatat promoter ut aperiata^Whciligm : .Dhba ac ruvte ia Obnato pater. Quoniam diaa foeatis·ima ia litari· indictioni· hui·· oanciit planarii aperiendi praeaignata iam Uhutit; cumqua oautaa qui da tare vil de. ooBsuatudtas ei fateraaee dabo bant, bic in Domine praeaentea eenepiniaméa.· ego N. K., buina ooneilii promotçr daaigpataa, rogd5 dt daçretam ampHtadiata vaatrae, da boo ooacüio plaaaric aeeudo apariaado, ŕagatar.

3. Prae···: .Maadamua at decretam nnham do concilie aporiatdn þroaalgatar.

'4. CaaoaUariu· accipit dooratam a praauida, cuiua aaante· oacalatar, idque laotori tradit þro mulgUndum. *

5. Poat debreti lectioaaa^ quam apiaaapi' «odenta· eum mitrm, oaotori aatam Mante·, audtaat, caaeaUarida dieit: .Plagatae τoMη,.ilîiH na rovfti patron, decretam, modo ŕeetamT DMa roapondeatibna. ;Placet Mam joflart praatidi: .Patribaa placuit ďecretam.

àtthuB ^bb plwMriofli mmbAbs BbIü bmw * bbbb Imb^bb bbob* Φβolμ μ ββ* b®

T. Ivtat ptBSMter fto IββMβμ 4omti d® SM paafcaaioM «aritteada: aBga N. M., Ma· euaaflH prnmatee, tart·, at ^cmmbbI^bBv Aβoββφβμ d® ftdsi

8. Prabeéfr aIta deoarauras aa ħaMamsa.

9. Praalrati praeeidii daarete, aaaaaa at aaaailb Trideatiai. aaaatitetieaibaa da prateariaaa Mai at da raaidtejfa, eaaitteter prsfosete'Mei ardiaa deaigaato, atagsMa Hbnua araagattadtM aapra gaaaa praaaidia apartam taagastibsa aa dieectibua: .Kge baaa aamdsm Mam pradtear, texte formatant mad· lactam, atqu· idem apeadaa, vara·, at ŕuro. Fidai prdfcaaio earn aatia avslgabitar, poatqsam fosrial· a aaaate aada raeagaita.

10. Premotor: .laxta nati^aam oeacilietsm disaipliaam, aga N. *S.*, haiaa oonoilii planarii prostator, roga at modo lagaatar daerata ab ampHtadiaa reatra late da praaiadieio bob afferende, da mod· vivendi in ooaoilio, da oonoilii oMadalib··, at de nan ďisced··do.

11. Pre····; ,lta daearnimu m åmadataa·.

*19. Cancellarie· aeaipit aa lsotori traditjdaartita; qaibaa parieotie, dieit: „Π1ü ae rsrii patr··, pbP-^ aeatae rabie baaa ďaarete? Qaibaa respondent!bas: ;Plaoat, raflut praeeidi.

13. Praaaa·: .Daarete patribaa placuarànt; idao Dao ageadaa aaat ĝratiaa. Respondent patraa: ,Daagratiaa!"

idr'Promstor. .lUma ae ranbe praaaa·. Cum badia, aaapiaaata -Deo, feliciter apertam ait boa planariam oosoilinm. at ··erorum oanonum praeaeripto tat eatia, ego N. N., osneilii promotor, rogo at omnee tam patraa quam praebytori, qui ad ooacilium eant vocati, quique aidam iure vel ooMuetadine intereaae dabant, nominntim vocentur, abaeatea aotaatar, procuratiouiaqu· inatrumente amplitudini teas examinanda ŕradantur.

16. Praeaea: .Ita deoernimu· ac ħandamur

16. Dum nomina perleguntur, ainguli aurgeM·· z respondent: ;Adsum Abaantiqm varo nomina notantur, ac procurationum ąj excuaationum i^ atramenta eanosllario traduntur; hic varo, mandante praeaido, ·· iadioibua exornationum tradit examinanda, qui quid de iii aentiant, opportuno tempore ooaoilio «ignifleent

IT. Promoter: .luxta 'conciliorum uram, ego N. N., bain· ooncilii promoter, rogo ab amplitudine tua, at diee, hora ac loca· pro «ecunda huiua concilii aeaeioae determinentur."

18. Prae···: .Exquiratur patrum sententia"

18. Canoellariu·: ..Placete· patribaa ut huina eaaOilii emeio escanda, dia 11 huius menai· ootobri·, quq· erit die· iovi·, in eoclesi· hac metropoHtana, bora 9 antemeridiana, ħabeatur? Quibu· reepondeetibu. ;Placet oaaeellarius. refert prrasidi, qai dicit: .Ita iadioim·· ae ħandam··.

9Q. Promoter: »>(· N. N.·, haina oonçilii promoter.· rogo aiusdem notarium, at acte huius ···-■ionis (primae, vol ·oeuadaa, sto.) accurate oonfloiat , /

91. Notarius: ;Oouflriam.

Atqua hoc mado fiet ia fina-aingularum ·oo·ionnm, nee non et publicarum congregationum.

39. Denique rargeas praeeo·^ omnibu· «olumuem impertitor behediotiouem, episcopia aha mitru ataatib'··, oaaterii astem geanflactentib··; omnaaqae in paoe reoedrati-

Ex (peoiali summi pontiflbte oonoesaione, omnao ·yuodale·' tadalgeatiam pleoariam in aolita aede-

stas ferons MT haM boMdtattoMm, MM «rit A pagatis, s<M hmtori petarmst, tam ia prima qeam ia ultima «oariM «eosieee.

FI. Ia tamisai ZZ.

1. Malta habetur aetaaata aappMaatta. Absoluta ariaaa 4a requiem pru prsaaaHbaa defractis, tooboatar aaaaia more «alite; omnibusqM ia taaia müb OMikkitibfti' htbetar ootà· m0Bb4 4 ooi ciliares, 4« isurditii dignitato, sb iOAo aa rovfto Baucti-Fraactoci motrepelita.

9. Iuotat promotor pt« deoretoram lootioM; .Cum poet debitam doüberatioaom, as ta ooagrofatfoaibaa taa privatio qaam publiais dtaaaariaaaa aa consultationem, patres aoaanlta taa euaetreriat decreta, «go N. N., bains ooocilil proeMtor, rogo at oadom tagaatar, ac, ri patribus videatur, eotemnitor þromulgentuA

S. Praaaaa: .Ita decernimus aa mandamus.

4. Oaaaaflariaa accipiens a praeside décrets tradit lectori; quibn· perlectis, quaerit: .PtaoMtao patribes„ilUhii aa rovdtta decreta modo þerlaeta? Quibus respondentibus, :Placet, refert praaeidi, qui dicit: ^Docrota placuerunt omnibus patribaa; ideo egendae mat Dm gratiae. Respondent omnes: .Dm gratiae!

5. Proarotor, more eollto, instat pre indictione tertiae session!^ quae pro die dominica loquMti, 14 octobrie, bora 10, detenataatar.

β Inetat promoter pro actorum confectione, at supra.

7. Demam, benedictio praesidia, omniumque in pace dieoeeena.

FZZ. Za sserienr ZZZ.

1. Cantata mieea pontiAoali de beatitaima virgine Maria, omnia at in pontificali peraguntur. C

9. Inetat promoter pro promulgatione decretorum, quae leguntur et, ai placeant, probentur, ut eupra.

3. Indicitor quarta sessio oonmlii pro die ioria, 18 octobria, bora 9 antemeridiana.

4. Benedictio praesidia, et omnium discessui

FZZZ. Zu mmMm IV.

1. Decantatur *mima* potatifloalis de sanetis apostolis Petro ot Paulo.

2. Lechoatar Mirio, et fit concio tertia ad ooac&aroe, de solo animarum, ab ill&o ae rerio Neo-Aureliae métropolite.

3. Promulgantur decreta, ot iadioitur quinta et ultima sessio. ad dominicam sequentem, diem ootobrie 91, hora 10 sntempridiana.

4. Benedictio praesidii. βAγ

IX, siim'Mi V«< sltimo

1. Fit solemnia «applicatio, ut ante primam sessionem, et enatatur mtam ÿhatifioalis do nia Trinitate pro gratiarum aottgye.

1 9. Inchoata peeriono, nhat promoter pro decretorum, quae srfperernnt, promulgatione, ut sapra.

3. Quibus promulgatis, dicit promoter: .UAc M revfite praeses,- m delegate apoetolico. Oum Opitulante Dm, et suspios Maria, harum procinctarum .petrosa primaria, piare tam Mht a eoaeilii huius plenarii patribus aeaeita decreta, quae, uti spernadum, valde reipublicae catholicae hiece ia Statibus utilitati erunt atqpe decori,- ego N. M., huius concilii promotor, rogo'ut amplitudo vqstru ab omnibus patribus decreta haec subecribeada, antequam dieoedaat, iubeat m decernit.

4. Praeoei: .Ita decernimus m mnadamas.

A OsMSitariaB MtaOto saper altaM poait, qu>-pcilMUB 4mmhb
MMMBq ieStB MM

.mfte m rovfee ptMsea. Oum easata quae muai patribus deliberanda m dirimenda, aaaa, adtacunta Doe, ad finem stat fifisitar dedusts, at patres peeatat ad gregos ribi a Derutae stusrlûtes ravwti, ego, haine oeuaiMi prosMter, rage nt haie eesaado eeariBe plenarie Beltimsrsari dato impoñatur.

7. Praeees ,Ita praoeipimaa ae mandamus, si aie mAta m teriUs patribus þteoeat.

8. Cnaeellarias: .Ptaootae vobis, patres, ad Dei omnipotent» gloriam, ut haie plenario ooaeilio data ñmponaturT Respoadeatibes omnibus, :Placet presees proanaeiat: .Ptaeeit osMibui patribus; ita decernimus haie Monade concilio plenario Baltimoreasl imponMdum, ot iam tactam oum ñuem.

9. Fiuat acclamatione· per arohidtaMaam, patribus eum mitra stantibus, ac cum coctoris synodalibus ad singula· rospondwtibni x

10. Omaes patres, ordino promotionis, secedunt ad praeddem, ooealum pacis recepturi, qaod ot ribi mutuo daat

11. Praeees dicit orationem ia pontidoali; AWie «st, etc.

19, Prams» Mtamnsm benedictionem impertitur. Yft eum plenaria omnibus synodalibus indulgentia.

13. Osait srehidiaooaua: .Boeeddmas in pace * OmnM respoadeat: .Ia nomine Christi. AmM. I

14. PrsMM intonat hymnum 7b Ztaum.

15. Pulsantur organa et Campanae, otnnesqus ia pace ad «na recedunt.

X. Aeriemefisnrs.

Sequente· acclamationes tum ab arohidiaoono, tum a choro cantandae sunt, ad normam veroiMlorum, id sst deprimendo vocem per tertiam, a /e ad rr. -/

Arehidiecemw. Sanctissimae et individuae Trinitati, aeterna gloria et gratiarum actio.

Cherus. Caritas Pator, gratia Filius, communicatio Spiritus sMctas, o beata Trinitas.

rirribidiacsMi. Beatissima Mariae, ob praevisa Filii sui merita ab originali labe' praeservstao, harum foederatarum provinciarum almae patreaM. tans ot veneratio.

Otents. Benedicta sit Virgo deipara, sine tabo originali concepts, quae eat turris eburnea ex qua ' peedeat mille elypei. omnis armatura fortium.

Arrilidfowuui. Beatissimo poatidei Pio papas IX. feliciter regnanti, totius ecclesiae capiti, ac vere D Chrieti iu terris vicario, illibata prooperitas, aeterna memoria.

Chorus. Impleat Dominas petitiones mAi patris,' et ita omne consilium ipeius advarses inimicos dilectissimae Christi «ponas» eoadrmet, ot sd nihilum dovMtant taaqnam aqua doMmise. et stant deteit fumus deAciaut.

AreMdtocMiw. Illfeo ae revAo arohiepiscope Baltimoreeei, apsetoHoa» aedis delegate, euius' oScio ot opera hoc eoueiliam plMartam coadunatam, directam, ot ad folicom ftaem ost perductam, eam multis sauta SMignac grattas.

Cher·». Càm multis anais magnas gratiae' Destinas retribuat operum eius msroodem ; immarcescibilem gloriae coronam percipiat

Arrhidionsnut. BovAia srohiopiooopis ot episoopiu, qui hoc concilium plenarium doctrina prodMttaqne «os illustrarunt, feltacm ad eorum greges reditum, vitam, et in Dm omnia fututa.

vN«W> PU ^MB|·O· :k'WH: dEm bsaodictio, et laborum brata retrihuiin

tJIfwJhMtottNMeb RovAlb ab a0hm^mm revereudta religioaarem oemmuattntam soporioribus, nesnoa ot tbsotogia, qui m doctrine opere patres ia traataadta negotite hmruat, iMNnMMam gntâM) MtWMl frittlOBk

Obara Dot ota Doua, aoouadn seam bouttotem, entas doaum perfestam. Doua ariraiiaram et Tari laminis fata iaMMaaa, msntoi ootuai supernas claritatis tamias illustist, gratia foveat, virtategns conoboret.

^trebsdsasMus. Ofaotataram proviaeiaraab ei universo Cbriati gregi, «alao et baaadiatio a Domiao.

Cksrwa. Via tara, Domina, dsasouatra illta, et dirige son ia veritate. tea, at noa obliviscantur opera altiaaiati, et mandata aine exgairaat

.drvJUdMcomte. Ahaae «cetrae reipebKcaS, pax ramma, prosperitas plena, ae Dd omnipotentis B ■apereffIasM benedictio.

Cfanta. Da pasom, Baaiaa, ia Maa aoetrta, gui· aaa est afao qui pogaet pre nobta, niai ta Daaa noster.

JraMfaaaaawu Univeree harem proviadaram foederatarum HP· P·· iadaMaaa, tadiraotabilta bbmmnHb·

CBorua. Ooafirma boa Daaa geai oporatua aa ia nobta, ut, guaBbot partarbatioua rabuseta, corda aaa å aataia aaa libare tibi dmorviaat.

iroMKaaaatta. Oaaibaa Iddibus dofcastta, gai aoe praooaararuat cam aigaa fldei, et dormiuat ia BMHMM pJMÌB·

Cfarw. Roguiem aeternam donc ata, Demiaa, et Iu ltarpetaa laoeat aie.

4rata<tioeamM. Koe veto, et lubet apoetolua, praepoaitta aoetrta obodiamaa, eonunquo mandatis pareamua, et ram gaudio nobta invigilant, quasi rationes pro aaimabua Metric reddituri.

Qtani. Rat, flat, itaen. amen.

DtCkKTA PÈABLIKUUXIA.

Hartmut-htmm BpaUiua, M ti tpbftoiicat ªsdt *protia archirpitetpiu Bēmēu muit,* affine deiepetae *apoMiau, huit flturit* rradli'o *Baltiaurtati*

Quo omnia secandam ordinem, ot iuxta laudabilem m probatam in hniasmodi ooaeibta oonsuetadinom, flant atque peragantur, de, consensu patrum, decreta quae «eqaantur, rei ab ipao concilii initio, tulit m promulgavit:

I. Dt aperiende *tauaUa.* '

Cum m dia foeto cancti loeepb, sponsi bestias ae semper immaculatae virginis Mariae, iuxta sanction» canonicas, litorea pro concilio hoc plenario convocando odiderimae, quibua obtemperantes, illdii M revrbi metropolitan, episcopi, oaeterique omnes intra horum Statuum Foederatorum limited degentes, qui de iure vel de consuetudine adeaeo debebant, hac rite convenerint: ad laudem et gloriam omnipotentia Dei, ot ia hoaorem «nodem immaculatae Virginia Mariae, horum omnium Statuum primarias patronae, omniumquo Mactorum; ad augmentum catholicae fldei, atque ad dtadplinao sanctae decorem promovendam; decernimus concilium hoc plenarium Baltimoroaeo oeoeadum hac die 7 ootobria, anno salutta reparatae IBM, ia quam ineidit fsqtum oolomaitatta esdti F !varii beatae virginis Mafias, eoae aperioadnm u^gne illud iam ease rite apertam, ia Domino declaramus. ,Qui coepit opus bonum ia nebta, ipae perdent, aeque in diem Chriati fose.

11. Dt JUti. prtfntitat uMui».

Tridontiai concilii décrottal ao poatifleita conatitutionibua* libenter ae reveregter obediontaa, omnibus patribus huius ooaeilii, qui id aoudum -canonice praeatiterint, ia Domiao iainngimua, at fidei profaaaionom iuxta formulam a Pio papa IV concinnatam emittant; quod similiter praestabunt omsM aequioris sacerdotii ordiais synodales, qui vel curam habeant animarum, ual in aligua alat dignitate constituti,' vel iuotrnetioata munera ia collegiis eut seminariis tangantur. Petree quidem bini ao bini, qaateri vero aynodatee terni aeaodeat. IniungimM etiam, ut iuxta tiuedem ooaeilii praescriptam prius legantur decreta de fldei professione ot de roaidontia.

111. Dt prasiurfirie non *aftrtmit.*

Normae a sacrosancto concilio Tridentino sancitae' morem garantea, decernimus, ,quod si forte oontigerit aliquos debito in lobo non sedero, et Matentiam proferre, congregationibus aut sosaionibus 'intereaoe, ot alios quoecumque actus fecere, concilio durante, nulli proptarea praoiudioium generari, nullique novum iua acquiri; adeo nt poet conclusum concilium omnia circa praecedentiae quaestionem in eodem loco ac ante permaneant

IV.· Dt ostes m *etutilit ttrtttule.*

Cum episeupi «t aacerdotea sint lux mundi ac aal terrae a Domino deaignati, profecto deberent cum toto vitae decursu, tdm vero praesertim quando ia unum, afflanto Spiritu sancto„ sint congregati, lucere tanquam lucerna· in domo Dei, et exemplo aaacto, tanquam sale, corda inspectantium fidelium condire, ut videntes eorum opera bona, glorificent Patrem nostrum qni Mt in coelis. Quapropter, memores verborum prelmistae: *,^liti Dofuntu aedl-Jittttrit* deosauH, ia nmum *leheretmmt.* ym ßednt *iittt»"* studeant omnea huius concilii patres ac synodaloa, preeibus assiduis ad patrem luminum effusis, ab eo efflagitare divinem illam Mpientiam quam omnibua corde humili ac flde plena rogantibus dat affluenter, ot non improperet; ipae enim pro bona vohntate operatur in nobis et velle et perficere.

Coaeilio igitur durante, omnM, singulis diebus, sacria vacent meditationibus; sacrosanctum sacrifidum val offerant, vel saltem eidem devote adatotaat; ia tota vitae ratione ita m gerant, ut omnibus stet aedificationi, bonumque Chriati odorem drcungnagbu diffundant; quo omnM ad pietatem eorum aspecta moveantur.

Camqae maga· nebta in hoe concilio imposito operi imparibus omnino aimUs viribaa, oonfratreo nostros in Domino rogamus, quatenus mpientimirnta rata consiliis nuo adinvent, ut, nobtaeam coopérante Spiritu sancto, quae «coleriia nostris dat maiori bono, vol ad religions» raeetam amplifipaadam oreaadaaaqua, vel ad corrigendos aburas qui ex fragilitate hamaaa forte irrepserint, atque ad dfodpiinam'sanam roboraada·, ht nobis ipata olar· inno-

* Sms. XXV, tap. S, dr r<·, *Olfit;* ama Vl. mp. 1, dr *nf.,* fnwiaa ». ʂtai· et «M wÿl, sap 1, ds rvf, Oaa JrMHpto.

■ Ptas rv In tatis MumUsb astes, st a Ptas V ta tatis Jh mēseratis.

1 laete sttsSte.

* β«M Π.

Inuit, «t sapiestib·· firatedtur decrotit. De rebus in concilio, pertraetaadis ensa igitar mrate· ᵐᵐ plena Hfertato peadaat, ea taaree ratiene. at ,frataraam earitatem bivieem afligeeta· ,ʷ ᵐ aaatra ia caritate fiant Uti enfas monet, peat Toletanam coscilhua, aateaaaaeta Tridentia· synod··: „Ia aaataetfla dioradis, ia loco fenedietioafe censidratiba· Domini sacerdotibus, nail·· defeat aat immodesti· vocibus perstrepere aat tumultibus perturbare, auDns etiam (tab vanisve aat obstinatis disceptationibus contendere; aed quidquid dicatar, M albatae verborum prolatione temperetur, at aee audientes effsudaater, nee recti indicii aciae perturbato animo iatecCater.· '

,Et qaoniam, monente eodem concilio, .oportet episcopos wee irreprehensibile·, sobrio·, oaato·, domui suae bene praeposito·, hortamur etiam, at ante omnia quilibet in mensa serret sobrietatem, moderationemque ciborum ; deiade cam ia eo loco saepe otioei sermones fleri soleant, ut in ipsorum episcoporum menai· divinarum scripturarum lectio admisceatur. ' Singulis igitur diebus in mensa, praeter Merarum Utersrum «electum caput, martyrologium etiam perlegetur Romanum. Demum, quo' abundantius in nos, quae bono sint ecclesiae deliberantes, Spiritus sancti dona descendant, enixe ia Domino omnes fidele· in metropolitans nostra degente· urbe rogamus, ut dic nocteque instent orationibus, ecclesia· frequentent, peccata sua animo contrito confiteantur, sacraque communione digne reficiantur; ut placato Domine, peccata nostra vel· ,parentum nostrorum non amplia· reminiscatur, sed tam sacerdotibus quam concreditis ipai· gregibus omnia elargiatur bona.

F. Ds *ojjiàalibtu* eorumpM BMmsrife·.

Quoniam ad negotia in conciliis expeditius pertractanda opus sit, ut ministri quidam sive officiales designentur, qui patribus variis in fungendi· officiis pqyesto sint,- valdeque intersit ut horum munera dare definiantur: ideo, de patrum consensu, deecrtimu· pro hoc concilio plenario secunda Baltimorensi deligandos esse officiales qui sequuntur:

I. Cancellarium, qui et arohidiaoonu erit, iuxta normam in conciliis Mediolanenmbue constitutam ! Huius erit, omnia concilii documenta caute custodire, sive sint typis impresM sive scripto exarata; eorundem exemplaria tempore opportuno patribus tradere, ao synodalibus prout opus eritdistriburre, iis iterum, finiti· deliferetionibua, accurat· collectiso receptis; decretorum in publicis sessionibus promulgationi praesidere, dqlectis ex secretariorum ac notariorum numero lectoribus qui ea clara voce proclament; una cum secretarii· intererae privati· episcoporum congregationibus, risque in muneribus suis exeqnendis adiutorfem] esse; in omnibus concilii prnesidi preestbxMM; demum acta et decreta una cum notarie firmarO>^_

II. Secretarium, cui duo vel tres adsignabuntur coadiutores. Horum erit: acta omnia episcoporum, in privatis eorum praesertim congregationibus, accurate describere; quae a patribus suggeruntur, ia formam, si opus taerit ooneiliarem redigere, eademque concilio perlegere discatienda; sessionum, et congregationum tam particularium quam generalium acta, a notariis accepta, una cum cancellario recognoscere, trutinae snbmittare, aa, ut decet, emeadare: domum, ornata ia •aum eeUoeta, adipvnatitas «meeOario et notarié, praeparare qaae ad Mactam aedem traaemittaatar.

III. Hetarium, rai tat adeigaataatar idubtiatae quot eruat partteatarae Aaetagaram nagrsgatiiase, quarum H orant niritanti. Motarii veto primi erit: notariorum adsbtaatitaq rahttaaae. recipere, rucoguoeeers na eeaooltarie tendere; quae aata faerint ta publiai· soesieaiba· ae eoagragatioeibus describere, eaqno ad cqaeollarium rotaro; qaocem demum acta finest ot decreta.

IV. Promotarao dum; quorum nana, iuxta Bsltimorenetam eoneiliorem prexim, erit epbcopua, alter saoordoe in dignitate ooMÜtates Horum erit, actionem patrum tam ip privatis quam ta public» episcoporum ot •yaodalium congregationibus ot sessionibus instaado dirigera, atque urgere quo omnia ordinate ao expedita gerantur;

V. ludices exeusationom ot querelarum quatuor, quorum duo erant episcopi, duo vero ex ssesedotibus digniores. Indicum excuMtieaum erjt, eorum in prima instantia causam indicar·, qui, cum concilio iure intéressé debuerint tamen abftierut; procurationum instrumenta ab afeontibaa confecta examini submittere omntaquo ad concilium demum refeme. Querelarum sutam indices .aocMationes ot querelas ipsis delatas audiant diligenter, et ad nos in concilio referont; controversias sutam, antequam hoc ipsum concilium de more dimittatur, vel componere studeant, vél'ex compromisso adarbitrosreiicisnt, vel ad nos in ooneiHo referent· ·. lidem porro indicé· pro excusationibus ac pro querelis constituentur, quo maiori in agendo simplicitati et expeditioni consulatur;.

VI Demum, mapistrae oMrsatonienim, pras*ftetot hnfitun», eemtoree,* alioaque, quorum obvia sunt munera.

Collatia vero cum patribus' consiliis, officiates singulos suo tempore designabimus.

F/. *De* M» disesdsado.

Ut consentientibus omnibus ad finem feliciter perducantur nostrae in Domino deliberatione·, districte no quia synod «Hum discedat, nisi finito concilio et subscriptis eiusdem actis atque dotrotis. abeque gravi ac iusta causa, a nobis post releiiinom excusationum iudicum in concilio probanda, prohibemus. Quod si huiusmodi obtinuerit' Horatiam, •i fteerit episcopo·.' non prius discedat, quam procuratorem rite constituat qui eius gerat vices. >d si qui·, quod absit, secus egerit, pqenas is canonibus sancitas incurrere ᵐ sdat

U. feta ia ooaoUto.

jWMÎBMNMÎW.

FerhV. «· 4 «eteMa.

Habita est congregatio privata metropolitarum praclíminsris.

Horum singulis revAns et ill&u· delegatu· apoetolica· libellum decretorum ab ipae theologisque ipsi··, iuxta eorum vota paratam ·· opafectum, tradidit, omaibnsquo stars ot ingenue •qepum ao finem, nocneu difficultates ae labore· •Mcepti operi· explicavit Quibee auditi·, omnes oesmiHum eius maximopere prebaraat Deinde. ravius praeeo· montem «nam aperuit de officialibus eoacilii darigaadi·; quaeque patribus suggerere plaçait, lifestar excepit Demus, cum do

' Sees II. [Ix san. β, Ja fes. C, v. <·. 4, uti tara· >sgttw :«·· ooMUMrfw *Dtetiinl* miUm *ΛΛβιύ*
• trid.
• Asta ˢˢˢMᵐ Msrist, tam. H Mia, MH.'Ls< MB; «eas. psw. VI, p. ttffi sqq. (Hsidsete X, 1MK).

[1] Cet VI prev. Mstist, sets Ifriiil. sràsa, p. M71, oqLB, sap- tit

•maibua mavtotaii, rigntfiaavit, t» tarum «neta» i 4^ petrilMM MBfVBfSÜ BXpMttBfBMj •onimqn· andita imtaatih, qoid ageeïtam eaaet défiait·»·.

r«ri» vi. tt» » i mtri»

Oouveeerunt ptlm in aula matai denta· araki- •piMopata, tarn meteepoita· que» aptaopi. Quibo· revAo· daiagato· apaateltaa totam KMU tatam· „ »copem prcpmii ataiaquo at aperta verM· exptaavit, riagotaque eiaedam exemplar tradidit. Deinde nomina eflkiattta, qeoa deaigaaadee oom metropolita aoaveutom aret, «igaificavit

Omaibua, ai quid contra haboreat, liberam dedit dicendi fimitataa.

Omnae, aataaa eoatradtaata, ab ipeo exposita, et tun»torum. nomina proberut.

Sahtatc. a» a

CONGUQATIO Pt'hUCA FUKUMINAK8.

Hora 8 ante meridie·, ooovoaere ia eeoleelam metropolitan·· ilhni et revAi praeeata, caetoriqoe quotquot advenerant aynodata, quo» ilUhea ao rev&u» Baltimore»»·! «x auctoritate ae mandato aedia apoatolieee, ad concilium plenaria· Baltimore· habendam convocaverat.

CoaaeMui patrum praefeit ipeemet antuto» Baltimorenai·, quippe qui per breve apootolicum die 16 februarii 1868 etpeditaaa, ooaatitata· faerat delegatae apoatolioua, ad concilium hoc plenariam convocandam atque habendam.

Invocato per recitationem btaioni» Admeaer Spiritu aucti adiotorio, illAu» ac reveho· praeco· omne· praeaeutea allocutu eat. Libelli typi· impretei naturadi u aoopum denao explicavit, et de rerum agendarum numero ot magnitudine opportuno et gravi eermone dimruit Monuit, unicuique liberum eaee animi »ui aenea debito tempore ao modo pandere. Deinde nomina officialium ooncilii, quoa ab ipao constituto» praeviae metropqlitarum et epiaooporum congregation· probaverant, per unum ex aocretarta publicanda iuaait.

Recitatu· quoque eet per eundem elenchua archiepiaooporum, epiaoopqrum, vicariorum generalium, abbatum caeterorttmqoe «uperiorum religioaorum, rectorum aeminariorum maiorum, et aynodalium reliquarum.

Demum lectae eat catalogua thtoldgorum privatarum congregationum, quarum unicuique praefectae eat epiaoopua eum auo vioo»-garente, addito inauper notario, qui etaodom congregationi· geata referret. Singuli oongregatioaibua unu aat plure· titali, de ·quibus deliberarent, attributi fuerunt

CONGUQATIO PUMA.

Pro titali· I, DfJU» ataadm·, dague arrarita» wrptaikM; et VI, D» enta MMne.

Praeeo·: revAua Harttadeaafe.

Vioae-ganne: admodum reverende· F. Buriaado, congregationi» Mtafoai».

Notarie·: P. Gulialmna Wayrioh, congregation!· SaAi Redemptori·.

Revmu Benedicta», abbaa ordiada Clatarniaiiait Gettaemaai; admodum reverendi L B. A.BrouiUet, vicario· generata; Martian Marty, ordini» Sancti Benedicti; Kilianaa Scbloaaer, ordini· Sancti Franciaei; Antonio· Varrinit, congregationi· Mtatada; reverendi Nicolai» D. Young, ordinia Praedicatorem; Iorum·· W. Norria, «aerae theologiae doctor; Io. Alberta· Bokel, ordini» Praedicatorem; Aagoatinaa L McConomy; loaephui Beehaa; Petro· Défraie·; luliui Breat; lacobo· B. Doaelaa; loanam Hickey.

aoenaiT» mccxda

IX, De^^tmodut· duttfaeada avudfeatlo.

Piéeoaa; aavAaa MUduobteaaia.

Vtao-getua·: admodum reverenda» laaae T. Haakàr.

Motaria»: admodom fovereudu Miohanl Hâta.

Admodom revareedi Petra» loa. Bataa, vioarina guoerata; OaMataa» Gleaaon, viaariaa generata; Zephyriam» Drouep, viaariaa generata; IHuyaiaa AbaJfb, aritaia Saaatl Fraaatai; leannUa Napomueeeua Raiabelt, provinoiata fratrum Miaorum; reverendi I. Altari, congregationi· Mtaionb; loannea F.Braail; Beda Ç'Coaaor, ordini» Sanoti Banedioti; Antoain Laagloi», ardiui» Praedicatorum; laidonu Danbreaea, aocletata le··; R. Holaind, aoeietati· fe· Thoaaaa Daly; Matthaeua Hart; Kieraaua O'Braaaigaa:

CONGRSGATIO TBTU.

Pro .titulo III, D» permit ecolretwCicM.

Pnom: ravftn· Vanoouvarenaie.

Vieee-gereaa: admodum reverendo· Ignatiu» Paoli, congregationi· RcAae Paaaiouia.

Notariae: reverendo» loannea F. Foley, aaerae theologiae doctor.

Tludofi:

Admodum reverendi loaephua Melcher, vioariu» general··; Eugenia· Mueller, vicariua generata; A. M. Pelamoorguea; Bernard·· I. McQuaid, vi-; carina generali»; Gulielmu» MoCloekby, «aerae theologiae doctor; laeobua O'Connor; reverendi loannee F. Hickey; loannea McMullen, aaerae theologiae doctor; laeobua Rooney, ordini· Praedicatorum; F. Di Maria, aocietatia lean; Gulielmu» F. Clarke, aocietatia le»u; Nicolnu» Cantwell: loannea F. Sullivan; Thom Hendriken; loanne· I. Dougherty.

TONGRBGATIO QUARTA

Pro titali IV, D« *tceUtüi, bomtqxf mlmuticu* tMtoadiaq··; at XII, D» *»vci»tetittu ttcriti».*

Praeaea: ravmua Philadelphiqnai·.

Vioee-getana: revmua B. Wimmer, àbba ordini· Sancti Benedicti.

Notariua: reverende· T. I. Butler, aaerae theologiae doctor.

TAaoloyt

Admodum revarendi luliua Benoit, vicarina generata; Thomaa Lynch, vioariu· generata; Gulielmu O'Reilly, vioaria· generalia; A. Ravoux, vicariua generata; P. Dngan, vicariua generalia; Ford. Oooaeaaana, àociatati laeu; loaephua Dwtnger, oongregattariaProtioetaimiSanguini·;reverendiloannea MaBlroy, eociotata leeu; Carolua I. Carter; Eduardua Ftagotald; Guli»lmua Qainn; Rduardua McColgan; Sylv«ater Malone; Patritta. L Ryan: E. P. Wadhama; T. & Reynold

. OONMMOA'HO QUINTA.

Pro titulo V, *Dt* taereminta.

Praaeoe: revAna Moatereyeeai» et Angelorum.

Vioaa-gerena: admedam reverendo· H. B. Coekevy, aaerae theologiae 'debtor, vicario· generata.

Notarie»: admodum reverende· F. 8. Villarraaa, ordinia Praedicatorem.

ntaltfi:

Admodum reverendi Mathurine· F. Grignon, vicariua generata; Aiexiaa Gamn, vioariu generata; Thoma· Melvey, vicariut\gentaali»; Rphilu» a MagHano, provinciali· ordipia Santa Franciaei;

Stephanas V. ByM, visitater congregationis Made-!·; rovorariH laoobm Perna, soetetatte leea; Ovatete Lumpers, sacra· theologi·· doctor; Themm 1. Gardner, Mar·· theologi·· deetor; loeaaeaL. Spalding, Mar·· theetogiae hoeatiatee; AugustesToebbe; GulislmmKeegaa; loeanM B. Aterd; E.H. Brandt·.

COXOBJtGATIO SeXTA. ·"7

Pro titnlfo VU, *De* disnipIms» Km/orautato pramsesnd·; et V1U, *De NfMu* at stentaM··.

Praaaaa: revAus Wsyne-Castrensi».

Viose-gerena: adnodam reversadm Angela· M. Pareeoe, aepietati· lean

Notarius: reverpndus AlexMder Sherwood Healy.

TkeeUfi:

Admodum reverendi Gulielmua Starr», vicarius gcaotelis; loann» Stibiel, ricane» generali»: Leopolds· B. Mocaygemba, oommisiaria· generali» ordini» Minorum Capuocinorum; Galielam» D. O'Carroll, provinciali· ordini» Sancti Dominici; I. Conlan, vicari·· generali·; loaephus Paula· Dubreul, «abrae theologi·· doctor; loanee· McCaffrey, Mera· theologiae doctor; reverendi Franci·. Xav. Wsninger, societatis l»u, «aerae theologiae doctor; I I. Giustiniani, congregationi· MiMioni·; Bernardos I. McManus; Carole» Ziegler; Georgia· H. Doane.

CONGMÛATIO SKPTLMA.

Pro tituli· X, D» saints ο μ μ μ π μ · ç^icacûis promoesndn; et XI, *De librie tt iflutundtiu.*

Prsesm: revàu· Natchetensis.

VioM-gerens: Napoteo I. Perché, vicario» generalia.

Notarius: reverendui Michael Accolti, societati· le»u. '

Theologi; t

Admodum reverendi Carolu· Ign. White, Merae theologiae doctor; Timothee· Birmingham, vicarius generalia; lacobua M. Early, vieariu» generalia; Tobi·» Mullen, vieariu» generalia; E. Sorin, provincialia Sa&ne Crucia; Isaac T. Hecker, superior congregationi» Saneti Pauli; Augustae Gaudet, oblata» Mariae Immaculatae, vieariu· generalia; reverendi loannea Early, societati» leae; I. M. Coudert; Carol·· F.'King, aocietati» le··; Honorata· Bourion; Dominion· Manucy; Gulielmu» A. Blenkinsop; F. X. Krautbane^ ordini· fratrum Minorum Capaocinorum; Prnacfocus Xav. Leray; Bernardus Chooarne, ordini· Praedieatotum.

Tempus quoque et locus pro privati» hiace theologorum comitii· aasignata feare. Hora soilioet 9 antemeridiana, singuli· diebua hebdomadalibu, donec eorum labore» abeolvMtar, coetu» qpnveniunt in varii» oonclavibua aedium arohiepiaeopalium et Mcriatii· aedi» metropolitanac. Modu» denique procedendi delineate» pro iiadem.

Edictum Mt praeterea regulaa quaedam ex illi» deprompta· qua® apud noatrataa 'in «enatu et publiria eivium oomitifo ao coetibu» aervari soient, quaeque vulgari sermone p«rhem»at«ry rufo» appellantur, accurat» ···· •ervaadaa, maxime vere in privati· episcoporum eongregatpinibu·. '

Die» porro hornque pro aeeaionibua et publici· congregationibu· praestituta. (*

In praeUmiaari hae publito congregatione, «macellaria·, armuante praeaide, decretam de attentio •errando m libellis Caaeioiiliave reaiitaendi·, promulgavit Quod omnM aub fide aaeerdo|ali ae praestitero· «pependerunt

II. Seeeieme ·» ntfrtftittt

tsxaaa puma soumsb.

Die 7 octobri·, mm. aa&tia 186®, qnae fait demiaiea XX peat Peateeeeten, atainlqM foeta» •afti Boearii beatiasimM -Maria· Virginia, bore 9 eam dimidia satemaridiaMi eeagregaàtar oaaMa illfoi m revfoi praelati f aala mperieri, eaetari veto «ynodates ia aala inferiori aediea» arehiepieeopalie»; onde »maibm parati·, asiüèet arohiepinsopia, •pieeopi» et sbbatibM cam ptaviahbm 'et. mitria, omaibnaqu» hi» praelatia baeotee gere·tibea; vicarii» autem goaesalibna et ordinum reHgiooornm oongrogutioaamqn», aecae· asntiaarionim maiorum superioribus, m ooneüii ofhoialibaa eum plavialibm vel ordini· habita ao biretia; theologi· tendam concilii cssteriaqne sacerdotibus oam indnmantia socer dotalibus, stolis niminun m planetis; ordinata eat procomio per via· soclseiae «··tropoHtanaeoiream-vieinaa, inter durissimas populi term··, aocietata iavsntati catholicae arnica, de'more too, invigilaat· cmniaquo comiter di»po»ente ad maiorem decoram •olomnis huiua «applicationi·. Itaque, thure impoaito ab illAo ao revtho'oonoilii pteaeido, hymUcquc Fmi crvnter *Spiritui* intonato, aynodalea ex domo archiepieeopali procedunt ordia· sequenti;

1. Thuriferarius, cum thuribalo et navicula, ad cuiua dexteram tertius caeremoniarum magi»ter; 2. snbdiaconns tunioella paratu·,, crucem procee•ionalem deferens inter duo· ceroforarim; 8. presbyteri non synodales; 4. cantore», secundnsque magister caeremoniarum; &. theologi petram; 6. notarii. et aeerotarii; 7.'rector·· •eminariorum maiorum; 8. ordinum reltgioaorum et communitatem praepositi; 9. vicarii generale·; 10. procuratore·, epiacepontm abeentium; 11. revthi abbate· mitrati; 12. revihi et illihi episcopi; 13. retmi et illAi archiepiscopi; 14. «ubdiaeoau» tanicella paratus, crucem arehiepiacopalem deferens; 15. aubdiaconue; 16. presbyter asaistena, ad cuius sinistram diaconus; 17. illihus ae revdma ooncilii prae·»·, delegatu» apoatolicus, medius inter diaconos sasi•tentee' parato·; 16. capellnni de libro, de candela, ete. etc.

Decantant·· insuper hymnum *Att* maria af»U·, •t psalmM 80, 83, 86, petunt ecclesiam Metropolitanam. Ubi vero ad eecleaiam perventem Mt, omnibus «ynodalibus sede· iuxta ordinem aaaigUMtur, arehiepiaeopia quidem et episcopia acerna· bine inde a dextri· et ainiatris altaris maioris, aemicireulariter, aenioribus nempe proximius ad .altare vel centrum chori collocati·; deinde čonduplicari sedilibua caeteri proximior» vel romotierM consident, vel intra vel extra chori cancello·, pro graduum divOraitate, et loci opportaaitato.

Miaaam de Spirite aeaeto aoteami rite celebravit revihus et ill&M dominus arehiepiseopu· Cincinnatensi», cui adstiterut arohidipooaaa, reverendo· domina» Augustas M. Teebbe; diaeoana, reverendus dominas laeobas Gibbosa; subdiacoaM, reverandna dominos Urbeaas Lequerri, so«»tatis Sanoti Selpitii; presbyter aasieteas ad thronum praesidia, admodum reverendas H. R Ooekery; 'diaeoai vero ad honorem, admodum reverendas Tbossas Foley, et admodum reverendas leennm McCaffrey. Sacro absoluto, ooncioMm ad populum habeit revmu et illAus domiam arehiepiaoopm Heo-Bbcraoeasia super illa verba psalmi 86; .Gforisse dicta ssmC d» *tt tiriitu Dri: rient Instantium* cnuMtim *MiM· erit» te",* applicas» ee ad eoetemam catholicam, praecipua ia his partibus.

Publicata [seat] deinceps aomiaa praedteetorum qnm patre» votaerut habere concio·» ed populum.

dorante oooaiiio.ia oetteia aMtepeMaaa, stpSa die- boa, horis vaspoetiais. Sant aat··· soqasato·;

Dio dominica, oatobris 7, iUbaa ot rovAas.de- miaaa OarolopoliiaaU; dials···, octobrirfi, ilh&u ait revA» domiau aimiHaafa Orate·»tonte; die •aartia, oetebria », iUAuet tovAm deaaiaaa Saaeti- Pauli; dia muepiti, oetobris 10, reverudu L Laa- sater Spalding, Htratiatm aaeraa thadogiao; dia raaeria, 'oetobte 19, reverend» P. L Byu; dia dominica, oetobris 14, illAU at fmi doateu Biohmoadiaate; die laaaa, utobrio IS, iUtea at rovAu dontiau PhUadatphiaate; die atartia, ooto- bris IS, admodam ravuri»»·· laaae T. Boater, congregationi· Suoti Paoli; dia aaraarii, Mtobris 17, rovAu ot UUhaa Atmiau Natohetaaois; dia veearia, oetobris 19, rovftu at UlAu dominu Chioaginoosis.

His peractis, persolati sontpeatei at preoos, iaxid pontificalia Résinai praascriptnm; dtegatu apostolicus, ooaeilii praaeaa, sod·» ia taldistote, concionem habuit ad patra· oaatarosque syaodal» da bonciliis, quorum originem, utilitatem, «t aa regulariter celebrandi apad aea praecipue rastas- ratam disciplinam exposuit Institit aasutens pro- moter spud praaei'daa, ut decretum de boo con- cilio pleario seeudo aperiendo legeretur, quod a 'cancellario acceptum * tertio eaaratario traditum, ab boo, iubente praeside, laetum, et a patribu pro- Batum eet; ita ut concilium reapse apertum eaee declaratum fuerit a delegate apostoBoo.

Çao'aadam ration·, daçretum de fidei professione emittenda praelectum et approbatum-eet; deinceps decretum do residentia eodea modo; atque smisea est profeesio fidei ab omnibue qui ad eam ex con- cilio Tridentiao praescripto tenebafitur, iuxta for- mam in pontificali Romano positam, prout sequitur:

PKOreaeiO FEDEL »

/Fida Mansi, t XLVII, coi. 9.1

Perlecta sunt igitur a secundo secretario omnium •ynodalium nomina, una eum titulis et dignitatibus eorum. Qui autem ad vocationem nominum suorum responderunt^ fuere sequentes:

PSÀBL4TI PWKBNTn 15 PBIMA 8B88IO5K.

Ulmus et revmus dominus Marthms loannes Spalding, arehiepiscopus Baltimoremds, ac sodis apostolioae delegatus.

IllAus et revmus dominas Francisons Norbertus Blanchet, archiepieoopus OregoneMis.

Ulmus et revmus dominas Petrus Richard» Kenrick, arehiepiseop» Sanoti-Ludovici.

Ulmus ot revm» domina· loaaaaa Baptista Purcell, arohiepibeopus Cincinnataasia.

Illfii» et revtaa dominas Iimeph Sadoc Ala- many, arehiepiseop» Saaoti-FraneMci.

'DlAns at revih» domin» loaaaaa Maria Odia, arehiepiseop» Neo-Aureliaaensia.

lUihu et rqvffiaa domina· loannes MbCloakey, arehiepiseop» Nao-Eboracensis.

ПIA» et revA» domin» Richard» Yineeati» Whelan, «pîкop» Vafingmtais.

ПIA» et rsvdi» domin» Patra· Paul» Lafe- vère, episoopu Zalanas, at eoadintor administrator DatroHensia.

Illm» et revih» dominus loaan» Mattis» Banni, episoopu Mihraachieaaia.

Hlm» et ravâaa domiau Aagaatin» M. A. Blanchet, episoopu· Nseqnelsnsis

IllAu at revA» domiau Amodo» Bappe, episoopu Clevelandeoei·.

I11A» ot revth» domiau loaaaos Timoe, apio- cop» Bafblanah.

IllAu et ravAu domiau Medastim Demars, episoop» Vanoouvrrsuis

Obba· et gerite· daateaa Maaritiu da Saiat- Palaia, epiaeapwt VbiwnpsWtanus.

DIA» at revA» domina· lopnaa· MpGiU, opia- aopaa Ricbaoadenaia.

HMtua et «pvAu doauau loaan» Baptista Lamy, epiaoepus Sanctae Fidei.

Ubii·· et rovAds dominas Ioannas Loughlin, epiaoopas BrooUyaaasia.

IUAu at rat&aa dominus laoobus B. Bayley, •piMofiu Movueanaia.

IUAu at ravA» dominus Ludovicos da Goea- briand, opiseopu· Baiiiagtoaeate.

Ilhbus at rovAu dominus Georgia· Aloysio· Carrell, episoopu Covingtoaente.

П1A» at revA» dominus Thhddae» Amat, episoopu Moaterpyeate et Angelorum.

111Δ» at resins dominus Augustus Martia, episcopus Natehitochensis.

Ulmus «t revmus doaunus pavid Gqlielmus Baoon, episcopus Portlsndaaai·.'^

lUmds et revmus dominus Fridericus Baraga, episcopus' Marquettensis et Marianopolitanus.

Ulmus et revmus dominus Henricu· Damianw Juncker, episcopus Altomensie.

Ulmus et revalus dominus lacobus Duggan, episcopus Chioaginensis.

Ulmus ct revmus dominus Gulielmus Henrietta Elder, épiscopat Natchetensis.

Ulmus, öt revmus' dominas, loannes llenriaas Luere, episcopus W ayne-Castrensis.

■liimus at revftus dominus Patritius N. Lyqeh, episcopus Carolopolitanns.

Ulmus et roribus dominus Franciscos P. McFar- land, episcopus Hartfordensis.

Ulmus et revmus dominus lacobus M. 0'Gor- man, episcopus Raphaneae in partibus infidelium, et vicarius apoatoiicus Nebraska·.

Ulmus et revmu» dominus Thomas L. Grace, episcopqs Sancti-Pauli.

Ulmus ot .revmus dominus loannes Quinlan, episcopus Mobiliensis.

Ulmus ot reviens dominus lacobus Fredericas Wood, episcopus Philadelphiensis.

Ulmus et revmus dominus Michael Domenec, episcopus Pittsburgensis.

Ulmus et revmus dominus Eugenius O'Connell, episcopus Fl&viopolitanus, et vicarius apostolicus Marysville.

Illfii» et revmus dominus Augustin» Vérot, epieeop» Savannensis.

Dlmus et revp» dominus Petrus I. Lavialle, episcopus Lndovioopolitanùs.

Hldius et revmus domin» loannes I. Conroy, apiscop» Albaneuis.

DlÂus et revmus domin» Patritius Augutin» Feehan, episoopu· Jiashvillenais.

Illdim et revîtes' domin» loaan» I. Williams, episcopus Bostonieasia.

HIA» et ravAas domin» loaaaaa Henaeuy, •piaoopw DnbaqaoMis.

ПIA» et revA» domin» Syivaater H. Bo- seerana, epieeop» Pon^ieiopoUtaa··, at auxiliaris Ciaoinaatcaais.

Admodam' reveread» laaaa» D. Ooady, ad- ministrator Brieasia, «ada vacant·.

RevA» M. Baeadietaa, abb» Cistereiapsia.

BovAu BoaUhaiu Wimmer, ordinis Saaoti Baaadioti, abb» Sanoti Viaoaatii, ot praes» con- gregationis Amerioaao-Oasadammia.

. VTCABH OUtHAUB.

Admodam reverendi Boarie» B/tloa^ary, eaoru tbaologiu doctor, aroMepiseopi Baltimoronsis vi-

•Mi·· geaetMia; Napatoa I. Psrebe, arohiepiaeopi Neo-Aarelfaasasia vioariu gsneralis; Galielmu Stem, archiepisoopi Neo-Eboraoeaaia vioariu genendis; Patnw louphu Balt··, epieoopi Altoaiaaeia vicariu gaaeraH·.; laKaaa· Benoit, epiaoopi Wayue-Csstreosia Tiearia·geaaralta; TimothouBirminghaa·, episcopi Carolopolitani vioariu generali»; Ioann·· B. A. Brouillet, episcopi Nesqualsnais vioariu generalia; Alaxi» L Caron, epiaoopi Clevelandanais vioariu· generalia; laoobu Ooalaa, apiaoopi Clevelandeaaia vicaria· generali»; Zephyrinu Druon, •piaeopi Bnrlingtonensia vicariu» generali»; Patra· Dufau, epiaoopi Bavannensi· vieari«generalis; lacobaa M. Early, epiaoopi Buffalensis vioarius generali»; Gulielmu» Gleason, epiaoopi Buffalo»·· vieari» generalis; Mathurinua Grignon, epieeopi Natchetensi» vicario» generali»; Thomas Lynch, episcopi Burlingtonensi» vicariu generali»; Bernardus I. McQuaid, epieoopi Novaroensi» vicariu generalia, et «uperior seminarii Betonienaie; Tobias Mullen, epFacopi Pittaburgeuis viceriua generalia: Eugenia· Mueller, epiaoopi Bortlandenaia vioarius generali»; Gulielmu O'Reilly, epiaoopi Hartfordeui» vieariua generali»; Auguitin» Ravoux, epiaoopi Sancti-Pauli vieariua generalia; loannea Btibiel, epieoopi Pittaburgenai» vioariu· generali»; A. M. Pelemourguee, [episcopi] Dubuquenaie vioariu» generali».

ORDINUM RELIGIOSORUM SUPERIORES.

Admodum reverendi fratre» Gulielmu» D..O'Caf-roll, provinciali· ordini» fratrum Praedicatorum; Franciaou Sadoe Villarrasa, eommiaaariu generali» ordini· fratrum Praedioatuum in California; Pamphil« a' Magliano, pronneiali· ordini» fratrum Minorum Sancti Franciaci; Leopold» B. M. Mocaygemba, eommiaaariu» generalia ordini» fratrum Minorum Conventualium; Kilianua BcUoaser, commnaariu» provincialia fratrum Minorum strictioris obaervantiae Sancti Franoisci; Franciscos Xav. Krautbauer, locum tenena oommiaaarii generalia ordinia Minorum Capuecinorum; Dionysia· Abarth. cuato» custodiae fratrum ordini· .Sancti Franciaci Cincinnatenai»; Angel» M. Pareace, aocietati· Ie»u, provincialia provinciae Maryland»»; Ferdinand» Cooaemana, aocietati· lesu, provincialia pro-provinciae Miaaourionaia; Taoobu» Perron, aocietati» lesu, superior Missionis Neo-Eboracenaia; Btephauu V. Ryan, visitator congregationi· Miaaionia; Francise» Burlando, congregationi» Miaaionia, auperior puellarum Caritati·; loaepbua Paul» Dubreul,"aaorae theologiae doctor, «Uperior sacerdotum et eeminarii Sancti Salpitii Baltimore··»·; loaepbua M. Helmpreeht, provincialia congregationi» Bsrôi Redemptori»; P. Ignatius Paoli, viaitator congregationi» oleri-eorum regularium diecaloeaiorum a 8»ma Paaaioae domini noatri lean Christi; Auguatua Gaudet, auperior oblatorum Mariae Immaculatae, et vicariu» generalia epiaoopi Galvestonensi»; loaepbu Dwenger, locum tenon asperioris ooagrega^onia Pretioaiaaimi Saagnini»; loannea'Nepomuoenu Reinbolt, zauperior provincialia fratrum Mariae; lauru» T. Hocker, auperior preebytaroram miaaionariorum Sancti Pauli apoetoli.

OFFICIALEM J

Promotorea: illdiua ao rsrmu» ICarolopolitanua; admodum reverenda» G. O Hara, taorae theologiae doctor, viceriua generalia Philadelphienaiâ

Cancellari»; reverend» Thomas Foley, aaorae theologiae doctor.

Cancellari» aaaiatan: revaread» laoob» Gib-boa», 'A. M.

&ervtarii.·

Admodum reverend» laeob» A. Oorooran, •aer» theologiae doctor; revaraudi Ineobu Keogh, •aerae theologi» doctor; Thoas» A. Baekor, aoca·· thaologiaa doctor.

Notera:

Revarand» Franc. Io·. Pabiaeh, aoane thaofagi» doctor, at iuria' utriMquo doctor, rector oominurii Sanctae Mariae ad Mqatas Ctaoiauatomm; admodum ravarend» Franciaou Sadoe Vitlarraaa, Ordinia Praodioatorum; reverendi Miehael Aoeolti. aociotati» I···; Michael Hei··; Gulialmu Wayrich, congregationi· Sami Redemptori·; loanne· 8. Foley, aaorae theologi» doctor; T. I. Butler, aaorae theologi» doctor; A. 8. Healy.

Itdieu «KsiaatiMiM· tt ^Htnlaraat:

Illmu ae revm» Velingenaia; illmna ac revthu» Buffalenaia; admodum reverend» losephu M. Helmpreoht, congregationi» 8»mi Redemptori·; reverend» Carni» I. White, a»r» theologiae doctor.

SeriptoHt «application·»»» ad taaetaai atdtai:

Flaviopolitaau» et Pompeiopolitanu.

Arriptom Hteraram:

Ad Gallicam Fidei. Propagandae aoeietatem, Savannenaia; ad aoeietatem 8»ctae Infantiae, Natcbitochenaia; ad Leopoldiapm, Wayne-Ca»tren»i»; ad Monacenaem,' Milvauchienai».

ifafdttri fatrtaioaiantai;

Reverendi Franeiacna MeNierney; Stanialaua Ferté, Sancti Sulpitil, a»rae theologiae doctor.

Caatornt:

Reverendi P. P. Deni», Sancti Sulpitii; loanne» I. Dougherty: P. Chapon, Sancti Sulpitii; 1.1. Keane; Thaddaeu» I. Butler, «aerae theologiae doctor: Carol» Ziegler.

SUPkRIOBBS SEMINARIORUM MAIORUM.

Admodum reverendi Gulielmu» McCloekey,»acrae theologiae doctor, rector collegii Americani in alma Urbe; loanne» McCaffrey, »aci» theologiae doctor, reetor penftnarii Sanctae Mari» ad Monte»; laoob» O'Connor, reetor seminarii Sancti Caroli Borromaoi, Philadelphiae:. Antoni» Varrina, congregationi· Miaaionia, auperior aeminarii Neo-Aorelianenai·; Francis·» loaeph» Pabiaeh, aaorae theologi» et iuria utriusque doctor, seminarii Sanctu Mariae ad Montes Cineinnatensi» praeee»; loeephm Anseri, congregationis Mieaionia, seminarii Sancti Vincendi in -dioecesi Sueti-Ludovic· reetor; Michael Heis». superior seminarii Sancti Frueisei Salasii Milvauohiensis.

ABSENTES NOTATI IN^HAC PRIMA SESSIONE

Ulih» ac revm» dominus tonnes B. Miège, spisoop» Messeniensia, et vioariu apostolic» Kuau, cui» adventas gravissimo morbo impedit» fait.

Illm» » revmu» dominus Claudi» Maria Dubuis, epiaoopu» Galveatonensi», in Europa ob dioeeese» negotia detentus.

Illihu » rsvmu dominus Ephraim McDonnell, abb» CiatenieMi·, ob morbum excuataa.

Adatpdum reverend» Eduard» Sorin, provincialia congregatio··· 8aihae Crueia, in Europa detentu·.

THMOLOOL

A aingulia archiepisoopis et episcopi» vel secum adducti, vai Baitimor» designati:

A rtatrtadiMùaa tt illuttrittiato arckitpitetft Baltitumiui:

Admodum reverendi Henriew B. Cookery, same theologi» doctor, vicariu generali»; loaepbu

Paulus Dubreul, «aperior eaeoedotam Sancti Salpitii, «aereo theologiae doctor; reverendi loannea MoCafftrey, «aerae theologiae doctor; Carolus Ignatius White, «aerae theologiae doctor.

A rsesrsndissémo ti iUtutrittiato arckiopitcopo Ortpotttnti:

Reverendi Aloysius Stephanas Valois; X. Ijmeaater Spalding, «aerae theologiae licentiate·; loanns· Hickey.

A rewrMdssstmo tt UlulrMtu trthùfùcoft Stnuti-LuAooiei:

Admodum reverenda· loeephas Melcher, vicarios generalia; reverendi Patritius I. Hyan; Carolua Ziegler.

A rntrtndittimu tt Uhutrittnit arekirpiteopo Cineinaattnti:

Admodum reverendae. Eduardus Fitagerald; reverendi Francisco· Xav. Wcninger, societati· lesu, sacrae theologiae doctor; Angustas M. Toebbe.

A rsesrsadisrimo tt Ultulrititimo architpitcopo SaneU-Franeitci:

Reverendi Niçoises Dominicas Young, ordinis Praedicatorem; Gulielmus Quinn; Aug. Antonias Langlois, ordinis Praedicatorum.

A rtttrttuUttieio tt tUusfraastme archirpitcopo Nto-Aitrtliaittnti:

Admodum reverendi Napoleo Perché, vicarius generalia; Augustus Gaudet, superior oblatorum Mariae Immaculatae; reverendus I. I. Giustiniani, congregationis Missionis. '

A rswrnidisswra tt ilbutrittimo arekirpitcopo Nto-Bbtractnti:

Admodum reverendus Aulielmus Starrs, vicarius generalis; reverendi Isidores Daubresse, societatis lean ; Franciscus McNierney.

A rtvtrtitdittMio tt iUuttrittimo tpircopo VtiùtgtHti:

Reverendi loannee Early, societatis lesu ; loannee Sullivan.

A rtttrtHiittinio tt illuttriuiuto rpiteopo Ztlant:

Reverendus Gustavus Lumpen, sacrae theologiae doctor.

A rtttmiAittUKo tt iilurtrittimo epifftpo Milwouchittui:

Admodum reverendus Franciscus Xav. Krautbauer, ordinis Minorum Capuccinorum ; reverendus loannee Guilielmus Norris, sacrae theologiae doctor.

A rtttrtnAitm»t tt ilkutrittimt tpireopo Jfttfu^tiui:

Admodum reverendus loannee Bapt. Brouillet, vicarius generalis; reverendus Eduardus Me Colgan.

A rntrtMittMÏe tt iihutrittùne rpitetp» CltrtktaAtpti:

Admodum reverendi Alegiaa I; Caron, vicarius generalis; lacobus Conlan, vicarius generalis.

A rtttrtMUttiato tt Mutrittua· tpiteepo Atfeleui;

Admodum reverendi Gulielmus Gleason, vicarius generalis; lacobus M. Early, vicarias generalis.

A rewrsmtissimo «t iUastrissHM sptseope

Reverendi loannee Bapt Alerd; Eduardus Brennan.

A rsesrrndsssMM tt ilbutrittime rpiteopo FrocsmoppHtene!

Revsrendi Martinus Marty, ordinis Sancti Bon· dicti, prior Sancti Meinradi ; Beds O'Connor, ordinis Sancti Benedicti.

RiehmssMisttri.

- Admodum reverendus Thomas Mulvey, vicarius AgoaeraHs; roverend·· Thomas A. Becker, «aerae theologiae doctor,

A rsssroadsssselo tt ilkuiriuian tpiteopo StukCttt-Fidti:

Reverendi I. M. Coudert; T. 8. Reynold·.

A rtttrtttdirtùno it ilhutriitimt tpiteopo Bttrtùtpiotunti:

Admodum reverendi Thomas Lynch, vicarius generalia; Zephyrinas Druon, vicarius generalis.

A mtnttiitiate tt iUtutrittimo tpiteopo Brotklynnui:

Reverendi Sylvester Malone; Thomas I. Gardner, aacrae theologiae doctor.

A w troluHititio tt ilbutritùtn» tpiteopo Cotinptonttui:

Reverendi Franciscus Di Maria, societatis lesu ; E. H. Brandt. ,

B *A rtttrttuUttiuto tt UlattrittWHe tpiteopo Jfotareenti:*

Admodum reverendus I. McQuaid, vicarius generalis, rector seminarii Setoniensis; reverendus Georgius H. Doane.

A mtrttoiittùeto tt iUtutrwioio tpiteopo Montereyttui tt Attftiontot:

Reverendi Gulielmus F. Clarke, societatis Issu; Michael Accolti, societatis lesu.

A rtttrtttdittittg it illutriuitu tpiteopo Natckitockenti:

Reverendus Stanislaus Farté, sacerdos Sancti Sulpitii, sacrae theologiae doctor.

A rtotroodittiou» tt iUustpsstsso spsseopo ' Portlaodeoti:

Admodum reverendi Eugenius Mueller, vicarius generalis; Gulielmus Keegan.

A rtotrtotUttioto tt iUiutrutimo tpiteopo Maryutltnti tt Jiaritmopbliiaoo: ›

Reverendi Honoratus Bourion ; losephus Behan.

A rswrsndissMso tt iUuttrittimo tpiteopo AUoitienei.

Admodum reverendus Petrue los. Baltes, vicarius generalis.

A rtotrtMlittùito tt illuttrittimo tpiteopo Ckioagimenei:

Reverendi Thaddaeus I. Buttler. sacrae theologiae doctor; loannes McMullen, sacrae theologiae doctor.

A rtvtrtndiuitto tt Ui»iuno tpittopo Hatchtttnti:

AdmodupT'reverendus Mathurinus Grignon, vicarius generalis; reverendus Franciscus Xav. Leray.

A rscsrstsdüsimo tt iUtutrittimo tfitcopt IFspu - Cettrtitti.

Admodum reverendus lulianus Benoit, vicarius generalis; reverendus Augustinus I. McConomy.

A rtttrtfuUuuHe tt illtutrittimo tpitcopo CarolopolitMo:

Admodum reverendi Timotheus Birmingham, vicarius generalis; lacobus A." Corcoran, sacrae theologiae doctor.

A rsesrsMdsssMne tt ilhairittiai» tpuetpo Herd/erdsns»; ›

Reverendi Matthaeus Hart; Thomas F. Hendriken.

A rtttrvttiittieto s< iüustrwssmo tpiteip». Bephtuutui, •seorso s^osMsce JMrushesl

Admodum reverendus loann·· F. Brasil.

A tt iUftttfiuien tfitffff AmÜ'

Admodum reverendi Auguatinus Ravoux, vicarius generalis; Bernardus Cbocarne, ordinis Praedicatorum; ,

Reverendi Dominicus Mannoy ; R. Holaind, societatis lésa.

ft 9fÙMf9

Admodam reverendi Carols· Henricus Carter; Nicolaus Caatwall.

4 ressrsMitssia»· st *ülaatrieanao epùeapa Pittabargeaei:*

Admodam reverendi Tobias Malien, vïearins generaUs; loaanee Stibiel, vicarius generalia

FlaaiopetUana, eicaria apaetoiioo MarjnüU:

Reverendi Igannee F. Hickey; Carolus F. King, aocietatia lean.

A rsservndüsisio si *iUaetriemaa epiæapa Saaaaietnei:*

Admodum reverendi Petrus Datée, vicaria· generalia; Paulina» Disses, sacerdos Sancti Sulpitii.

•*A* rsesrsndûstato «t *Ulaatrieeiaia epiacopo LadomeopoUtaoe:*

Reverendi Petra· Dofrnine; losnnM Alberta· Bokel, ordini· Praedicatorum.

A rrorrenduaiato *et ilhutrieeiaea epieeopo Albaaeari:*

Referendi Edgar F. Wadham·; Thomae Daley.

A reverrndiuiuio ft iilaetrieeimo epieeopo Naeheillenei:

Reverendus. Iscobus Rooney, ordini· Praedicatorum.

•*A menadûeiaio et illuetriemmo epiacopo Boftoaienei:*

Reverendi Alexander 3. Healy; Gulielmus A. Blenkinsop.

A reverendieMoto et itlustrississo epitropo Dubafuean:

Admodum reverendu» A. M. Pelamourguei; reverendu· Ïacobu B. Donelan.

A mertfduAato et' iUwtrwaimo epiacopo Poeapeiopolitaao, auxiliari Cineiaaateaai:

Reverendi loànne· McElroy, aocietatia Ie»u; Bernardu· I. .McManus.

Ab admodam reaereadp admiaietratora Brieaai:

, Reverendi 1.1. Dougherty ; Kieranus O'Brannigan.

Foetea, ad instantiam promotori·, annuentibu· patribus, die· 11 octobri·, eiusque hors 9 ante meridiem, pro aoMione aecunda habenda a praeside indicta Mt. Omnibus his ex ordine abaolutia, promotor instítit pro acti» sessionis huiua conficiendi· ; eaque· conficere promisit· notario».

Denique «urgens praeses, omnibua tynodalibus praesentibus impertitu· Mt benedictionem papulem, una cum indulgentia plenaria, prout ei, ex speciali aummi pontifici· concessione, data die 5 maii anni currentia, fuerat ampliatum.

Dein cuncti eodem, quo venerant, ordine ad domum archiepisoopalem prooereionaliUr redierunt.

› CONGREGATIO PRIMA PRIVATA

. Die 8 octoMs, h sedibus snUspiMopsUbas haMto.

Decretam de nuntio telegraphioo (dMpatah) ad •ummum pontificem ,mittendo oblatum Mt ab archiepiscopo Bancti-Ludoviei, cui accessit metropolita, Cinoinnateusis, et voce unanimi receptum Mt a patribus. Decretum bis verbis conceptum Mt: ,Patres huius coneilii censent nuntiam telegraphicum ad summum pontificem mitti-oportere, ut senso· nostros erga sanctam sedem exprimamus.!'

Archiepisoopus Cincinnatensis suggsssit ut nuntius telegraphies· snglioe scriberetur; cui accessit epiaoopo· Velingensi·.

Episcopus Sancti;Pauli proponebat ut lingua gallica aut latina, priusquam anglioa, in nuntio confidendo adbiberetur, cui tamen patres minimo . assensernnt

Episcopos Buffalensi· votum emisit, nt in· nuntio .aliquid haberetur quod patres velle iura omnia poatificis sarta, teetaque servari debere declararet. Epiaoopo· Montersyeasi· acceMit Buffalsasi.

De hae proposition· inter patres bine inde disceptatam est. Patro· deinde in eam sententiam iverunt

Arohiepûeopna Neo-Eboraeena· suggessit, at revins delegatus apoetolicus nonnullo· praeaalM designaret, quibus nuntii scribendi manos committeret: id qnod omnibus placuit

Designavit deinde revmu· delegatus apostolieus archiepiseopom Neo-Eboraeenum et 'episcopum Buffalensem sibi assessore· id hoc nuntio confidendo; nam ipd unanimi voce praMulum in primis id muneris commissam Mt.

Interes archiepisoopus Sancti-Ludovioi suggessit administratore· sedium vacandam ius itrictum habere conventibus patrum ordinariis cum voto decisive intéressé, quin tamen aliquid iuria habeant vocem «mittere in seligendis presbyteri» qui id •edM episcopates promoverentur.

Qui nuntii telegtaphici conficiendi munu» in se susceperant formam hi· conceptam verbis retulere: „Seven archbishops and forty bishops, in council, unanimously greet your holiness, wishing long life, with preservation of all ancient and sacred righto of the holy see.‖

Retulit'arohiepiscopus Sancti-Ludovici formam decreti, vi cuius abbatM infulati invitandi.essent ordinariis conventibus praMulum intéressé, in iisque vocem deciaivam emittere. Huius decreti examen metropolitis Oregonensi et Cincinnstensi et episcopo Buffalensi comtoissum Mt

Archiepisoopus Sancti-Ludovici proposuit ut vox decisiva episcopo Pompeiopolitano et auxiliari archiopiscopi Cincinnatensis concederetur; id quod omnibus seriatim ea de re interrogatis visum Mt. Hic de novis sedibus erigendis agi coeptum Mt.

CONGREGATIO SECUNDA PRIVATA.

Die msrtis, 0 octobri·, habita.

Hora 10 antemeridiana, convenerunt patrM cum officialibus. Acta hesternae congregationis lecta ▪unt' et probata. Buffalensem excusatum fuisse ab' enamine iurium quae abbatibus infulatis competunt, eiusque loco suffectum fuisse Velingensem, nuntiavit revmu· delegatus spostolieus. A

Cincinnatensis, consentiente Oregonensi, disMntiente Velingensi, retulit abbates infulatos non decisive, sed tantum consultive voce gaudere, ac.decretum huius tenoris psoposuit: „Censuerunt patres admittendos esse, cum voce consultive, abbatM ordinum religiosorum ad sessiones privatas episcoporum, non autem sd eas in quibus de novis sedibus erigendis, vel de presbyteris ad episcopatum D commendandis ãgitur.

Metropolita Sancti-Ludovici, cui acoMsit administrator Detroitensis, obtulit hoe decretum: „Visum Mt patribus abbatM infulatos qui praesto sunt admittendos esse ad conventus praMulum oum voce decisivA retecto in aliud tempus examine de eorum iure stricto eam emittendi." .

Alii patres alia protulerunt indicia. Ad suffragia demam cam ventum Mt, decretam s metropolita Sanoti-Ludoviei propositam coetui minime placuit; quod vero obtulerat Cincinnatensis receptum est, aientibus septem supra viginti, negantibus sexdseim.

Petente Bavannensi, qui scriptor literarrihi ad societatem Gallicam fidei Propagandae designatus oret, revmu·' delegatus apostolica· Oregonensem et Neo-Aurelianensem rogavit ut Uli adiutores esse vellent. Eodem delegato .verba ad patres faciente, revii abbajte]· Benedictions Sancti Vincsntii, in dioecesi Pittsburgenai, et Cisterciensis monasterii

Gethaemaai, ia dioeeeai Ledovioepelitaaa, ia coetum a cancellario iatrodneti mint.

ConcilH notarie· obtulit primam relationem primae congregationi· privatae, theologorum. A patribu bae mutation·· decretae Mat la peg. 1, linea 1, poet ^Revelatio" addita mint verba ^homini ad finem auum qltimn eoanequendum"; et pag. 18, linea ab ima. 11, loco nchri»tiaai" poaitam eet „bomtne«u. Ad num. 17, pag..7, voluerunt patre nominari duaa praenotam congregatione·, qui de meliori ex iam axiateatibn· vetmonibun neorae •eripturae in linguia aaglica et gennaaica eligenda agerent. Ad vereionem augJicam eligendam nominavit revmu· delegatu· apontoHcue metropolita» Heneti-Ludovici, Cincinn»ten»em ot Noo-Eborarenum. Arebiepiacopo Sancti-Ludovici ee qxcuanti •uffectna eat Novareenai·. Pro vereione germante deoignati aunt Milvauehienaia, Altonienai·, etWayne-Caatrenaia.

Proponentibu» Savannenai et Pbiladelphienni, num. 19, linea 2, poet vocem ..cooperatae" haec addita «Unt: „Et quamvia unica »it in Trinitate votante· e» operatio in omnibu· ad extra, attamen •peciale· effecta· unicuique pereonae tribuuntur· ;nuncupative nempe creatio Patri, redemptio FUib, •anbtifioatio Spiritui aanoto."

pifficultetcm movente Velingenai de doctrina quae traditur in num. 1, re dio diecuaaa, tandem, proponente 'Montereyenai, cui fautor erat metropolita 8enctj^>udovici, inaerta «unt verba „per te" ante vocem „«afficientem", in linea 7.

Cum de novi· «edibu· erigendi· deliberare vellent patre», abierunt «ecretarii.

dONORBUATIO Pt'BUCA PRIMA.

Die mirth; V octobria, haMte.

Hora 4 cum dimidia poat meridiem, in eccleaia metropolitan·, praeudente illmo ac revfito domino Baltinforenai, delegato apoitolico, adfuere patre omnea, qui maqè adfuereoV praeterea ordinum religio»orum eonffregationumque praepoeiti, vicarii generale», aeminariorum maiorum rectoreb, nec non thfeologi conciliare».

Themata diacuaaioni· propoaita fuere titulu» I, De *fid ortAodere, deyttf trrvrihu Hrpnlihu:* titulua II, *D hitrarehia t rffiedM tedtliat,* Praelectae aunt primum animadveruione· theologorum primae congregationi·, litari» conaignatae per notarium »pOcialem; vocati deincep· eiuadem congregationi» theologi, ut. quid »entirent de materia •ubiecta, liberritae exprimerent; v.eram omne· »e adhaerere «cripto tenu» expteiti· i»»ai aunt. Animoaior fuit diaputatio' Mper titulum II, aed aingulorutr vota in relatione notarii »peciali» eiuadem congregationi· fuere aufficientor exhibita.

COXGRBOATIO TXRTIA PRIVATA.

Die mwijmii, 10 Mtobrfa. batata.

Hora «olite, convenerunt patre» cum offleialiboa. Acta heaterna lecta «t probata.

Congregatio querelarum et pxouaationum retulit per reerhum Velingenaem, revftuto vicarium apo·tolicum Kan«a% iam propter infirmitatem oxeuaatum. deaignaaeo per litor·· prbeuratoreta admodum reverendum Ferdinandum Cooteman», «octatati» leau, quae deeignatio congregationi iuxta forma· canonica· facta viae eet; qua da cau·· rogavit nt eidem liceret concilio adatee cum ihdem iuribu· qnae •dmiuMtratori. competere decretum eat. Annueruntpatre·, «uctoribu· Sancti-Frepeitei métropolite et Zelano.

A oaneellario in coelum inductu· ete admq^nm, feverpndu· procurator.

Proponit tone, uiauit adminiatratore Detreitenai, retie» Saneti-Ludovici aeqaaa· deeretem: .Plaçait patribu» «ex' primp capita tttali pruni retineri, «aput ante· «eptimam omitti d'ebar

Declaravit Cineinnatonri· aibi certo cooatare, voluntatom aaao «anctae aedh ut da erroriba» inter no· MTpantibu gravie in hoc ooncilio Beret aermo, quo eortina a BdeUbo· areerontur. Dati» auffragiia, ia eeataatiam pitopoeitam ire nolnenint patre».

Anotore {TindnnateMi,- verba .per ea" addita in heetaroo conventa. ia pag 1, linea 7, ante vocem :·ufBeieatem omieaa aunt. Propoauit Velingenaia, accedente Natehetenai, ut ante vocem :aufficientem in»ereretur „Jn praxi", quo clariu· diacrimen inter factum et doctrinam elueeaceret; at noluerunt patreo Epiacopu» Sancti-Pauli auggemit ut verba „haud valuime" aubatituerentur ii· „non fuime aufficientem". Bed Ctncinnatonai meliu· videbatur ut, ei qua mutatio fieret, tota eententia ita poneretur ut diceretur ..rationem humanam non edocuiaae", etc. Patribu· tamen id non placuit, et in »ententiam epiecopi Sancti.Pauli iverunt.

Buffaleneie, fautore revtho Sancti-Ludovicr. propoauit ut poat vocem „quod". quae ultima eat in linea 1, num. 1, adderetur „po»t lapaum". Patribu» haud placuit propoaitum.

Volebat deinde Cineinnatenai·. annuente revmo Sancti-Franciaci, ut'verba quads» Sarannenei propoaita addita fuere heri linea 'X num. 19. omitterentur Coetui pententia haud arriait. octodecim tantum aientr&u»

Auctoribu» Neo-Eboraceno ePRichmondensi. »talutum eat Mrvandam eaae legem, qua cavetur, ne poatquam auffragii» dati» rem aliquam\natrea definierint, ea ad examen de novo deducatar. niai proponente uno ex illi» qui cum maiori numero auffragium tul.eraht, et annuente coetu,

Propoauit revmu» Sancti-Lndovici. accedente Montereyenai, aequen» decretum, quod plerique patrum probarunt: ..Placuit patribu» procedi ad examen eorum quae in tituli» contenta ad praxim attinent, omiaaa in praeaen» diecuaaione eorum quae ad doctrinam pertinent."

Concilii notariu» perlegit primam relationem •ecundae congregationi» privatae theologorum

Ea perlecta. hoc decretum propoaitum eat » /Pompeiopolitano, annuente revmo Sancti-Ludovici: ..Plaçait patribu» rea omnea dogmatica», prouti occurrunt, deputare congregationi apeciali trium epiacoporum. quorum relatio inter acta, non autem inter decreta huiu» Concilii locum habere poaait."

Re diu diacuaaa, tandem propoauit^Pompeiopolitanua, favente Neo>£boraceno.\nriq>am partem, acilicet: „Placui^ patribu» rea orarie» dogmaticae, prouti occurrunt, deputare congregationi apeciali trium praeaulum." Annuerunt patre». Quoad aeeundam partem, explicavit Pompèiopolitanua per verba ..locum habere inter acta, non autem decreta" ipaam intellexi··· non locum materialem, aed auctoritatem; ita ut qnae ad rem dogmaiicain apectant aui» quidem loci· (ii correct· haud fuerint) maneerent, ea vero auctoritate gauderent quae actm\ ooneilii, litari· verbi gratia ad aummum pontificem, tribui nolet, aed nt decreta minuto et diuturno examini anbiecta minime habenda eaeent. Cute diaputhtio in longum abiret, revmi· prae·»· patrT bua aignificavit de ea re deliberandum fore postquam epiecopi deeignati ad concilium retuliaaont; quod omnibu· bene viaum eat Inauper, omtiium oonaeneu, proponit epiecopl» adiioiendoe eaae dnoe7 theologo·.

Auctoribna revmi» Sancti-Ludovici et Neo-Eboraci, decretum eat erpatino die non eue haben-

da publica seaslonem, cuiu· in locum private a •piMoporum congregatio «ubatituta fuit. Hie, more •olito, recesserunt secretarii ct officiale·.

Dis iovit. H setsbria

Sessio secunda habita haud fait, eo quod adhuc nulla easant parata décrets promulganda; convenere tamen praesules et presbyteri synodales omnes, hora 9 ante meridiem, in aede metropolitan . Abfuit revmus et ilimus dominus Marquettensis, qui pridie huius diei subitaneo morbo correptus, et toto euheilii tempore graviter decumbens, amplius concilio interesse non potuit.

Missam *de requietu* pro praesulibu» defunctis, qui inde * primo concilio plenario habito e vita «migraverant, Celebravit ilimus ac revmua dominus arehiepiseopus Oregonenaia, cui abstiterunt admodum reverendus dominus loanne· Bapt. Brouillet, arehidiaconus; reverendus dominus Edgarus Wadharnt, diaconus; reverendus dominus Stepbanus Avila Valois, subdiaconus. Mima finita, diserto sepnoue praelatos, hoc interstitio .plue quam 14 aqnorum defunctos, laudavit ilimus ac revmus dominus Novarcensis. nempe

Revmos et iljinos Franciscain l'atritiirm Kenrick. archiepiscopum Baltimorensem; loannem Hughes, archiepiscopum Neo-Eboracensvm; Antonium Blanc, archiepiscopum Neo-Aurelianensem; Michaelem Portier, episcopum Mobiliensem; Matthiam Loras, episcopum Dubuqqpnuem; Richardura Pium Miles, episcopum Nashvülensem; loannem' I. Cbancbe, episcopum Natchetensem; Andream Byrne, episcopum Petnculanum; Ignatium A. Reynolds, episcopum Carolopolitanum; loannem Bernardum Fit·-patrick, episcopum Bostoniensem; lacobum O. Van de Velde, episcopum Chicaginensem. poste Natchetensem; Bernardum O'Reilly eqùseopum Hartfordensem; losephum CVetin, episcopum Saacti-Pauli; Franciscum Xav. Gartland, episcopum Savannensem; Eduardum Barron, episcopum Eucarpiae in partibus infidelium; loannem Nepvmuc· Neumann, episcopum Philadelphiensem; loannem Barry, episcopum Savannensem; Clementem Smyth, episcopum Dubuquensem; losue M. Young, episcopum Eriensem.

Absolutio ab ipso illmo ac revmo celebrante facta est; qua finita, omnibusque in locis suis considentibus, hufeita est concio secunda ad conciliares, de sacerdotii dignitate, ab illmo ac revmo Sancti-Francisci metropolita. Deinde omnes recesserunt.

tONOREOATIO yt'ARTA PRIVATA,

die Ion·, 11 octsbris, habita.

Absolutu sacro piaculari pro praesulibus defuncti· a superiori ccncilio plenario, in congregationem privatam convenerunt patrie.

Actia hesternis lêcti· et probati·, num. 91 examini aobiectua eet. Adnotavit Oregonenaia viaitationem episcopi ad vltiniore· eccleaia· non esse restringendam. aed ad longinquiores etiam, ai ea indigere videantur, extendendam Episcopus Saneti-Pauli,' favente Zφîηηο, totum numerum prout iacet retinendum proposuit,, in quod patie·, suffragii· emissis, conaeoaerunt. Revmua delegatua apoetolieus ea quae habentur in num. 99 delenda ceusuit, quippe quae alio in loco repetantur, quod patribus placuit.

Item, auctoribus Philadelphienai et Sancti-Pauli praesulibus, retAntu· eat num. 96, prout in libro typis impresso Ihabetur. Volebat Philadelphienai· cum Buffalpnsi 'bùito'4, 5 et 6 fituli II nullatenus eqee mutanda; verum cum suggereret Neo-Eboradanus in iis de rebus gravioris mombnti agi, in erdstinum diedf dilata est deliberatio.

Conexu ennunau manis XLVTU.

Hic, more sdfjto, receaserum secretarii es·tenque officiales.

CONGREGATIO QCISTA PRIVATA.

die venena tt «débris, habita.

Hora solita convenerunt patres. Lectis et prob/tis actis hesternis, metropolita Sancti-Ludovici, annuente archiepiseopo Sancti-Franctsci, hoc obtulit decretum * patribus adoptandum: „Placuit patribus ut decreta in hoc concilio ferenda conceptis verbis formam decretorum synodalium prae se ferentibus proponantur, et sententiae patrum uniuscuiusque provinciae, iuxta ordinem consecrationis in ista provincia, exquirantur. Placuit etiam ut abbates infulati simul cum episcopia' in quorum provinciis sita sint eorum monasteria, etiam interrogentur, quamvis eorum vota non sint in tabulas referenda, patrum vota simul ac emissa fuerint, post rationem redditam. ai voluerint eam rationum momentis fulcire, secretarii statim in tabulas referant."

Toto negotio, prout rei gravitas postulabat, 'discusso, ad suffragia ventum est. Patribus non placuit decretum propositum, aientibus duodecim, negantibus triginta et duobus. Metropolita Sancti-Ludovici protestationem obtulit, quam inter acta referri tussit revmu delegatus apostolicus, quaeque cum istis summo pontifici est missa.

De materia tituli II iterum agi coeptum est. Ad nuu. 49, linea 8. post verbum «Pauli" additum est «sive alio opportuno tempore", linea 12 "post «satagant" positum est «vel. si uni vel alteri ordinario magis placuerit, directe mittantur ad summum pontificem"; loco verborutn «Hoc autem decretum vim legis per omnes nostras habebit provincias", line^ 12 et 13. substituta sunt haec. ‚Hse autem collectae flent singulis annis per omnes' nostras provincias"; ne scilicet volentibus in subsidium pontificis venire obligatio legis necessaria videretur.

Ad num. 69. linea 4. post «canonicis". additum est «etiam". Ad num. 68 omnia, incipiendo a «celebrare" linea 2 usque<ad ..curent" line 6. omissa sunt, auctoribus Neo-Eboraceno et Veliqgensi. lidem etiam, allatis rationum momentis, proposuerunt ut omitterentur numeri 73, 74, 76. quod patribus bene visum est. Additi itaque sunt num. 71 et 73 numeris cap. VI, ut unum habeatpf caput numero V. cui titulus sit, „de episcopi consul-·toribus, vicario generali, archidiacono oaeterisqua officialibus". ;Ad num. 81, linea 9, loco „decemimus", decretum est legi .,xel cleri eoneentibas consulimus\'.

Caetera in t^ulo 11 prout pro·tant probala fuere, suffragiis de unoquoque capite exquisitis.

Hic, more soljto, recesseroqt secretarii st alii officiales.

COSGRBtÙTIO PVBLKA BA'TXΠA.

die mena. IV octobria habita.

Hora 4 cuni dimidia, conveaere tn eccleaia metropolitana omnes praelati caeterique)clerici synodale·, Perlecta pnmo, iuxta morem, per notarium concilii, notarii congregationis specialis relatione revisa, super titulum tertium; Ps. peraoaù denuo vocati sunt huius tertiae congregationis theologi, singillatim, ut non. solum quod mhiori numero placuerit, sed etiam quid quisque in auimo haberet de materia subieqta paaAarent., Qua facultate data pluree usfsunt fa£enue, suaque vota, imprimis circa honeptam sacerdotum morbo vel aetate confectorum sustentationem efficacius promovendam, manifestarunt.

UONOBBQAT1O βKXTA PRIVATA.
ssWsis, IB oeCoSrU. hsMts

Hora solita patre» convenerant, et acta hesterna laeta at probata aunt.

Velingenus ex congregations excusationum et querelarum retulit prout sequitur: „ludiees excusationum et querelarum de absentia per aliquot diea illmi ao revmi Oalvestonensis patribus concilii referant, causas absentiae fuisse omnino sufficiente·, scilicet cum transnavigaro eo tempora vellet quo plure· dies ante concilium aperiendum venisset, locus in navi non fuit. Et cum postea iter fuisaet aggraaau·. tres vel quatuor dies ultra tempus ordinarie necessarium ad iter conficiendum in via eet detentus. Propter easdem causae abfuit admodum reverendus E. Sorin, qui eodem tempore et in eodem navigio iter fecit."

Richardus.Vincentius. episcopus Velingensis, testis.

Congregatio praesulum rebus dogmaticis examinandis deputata, relationem fecit, quae fuit huius tenoris; ..Coetus, ex tribue patribus theologisque duobus c»,listens, quatuor ante diebus in patrum congregatione privata designat.us, ad ea examinanda qu in titulis ad doctrinam spectantia occurrunt, convenit iam ter apud revmum Neo-Eboracenum. qui eidem praeest. Audita sunt quae tànquam mutanda, corrigenda aut aliter emendanda a quibusdam ex patribus huius concilii oblata sunt, et accurate perpensa. Erant autem huinsmodi. Ad num. 3», linea 14, loco ..puniendae" propositum est ut legeretur ..püniendorum". Ad num. »5. ubi laudatur beata Virgo Maria, pfopositum est ut membra quaedam huius sententiae transferrentur, ita ut locum invicem mbtarent. Utraque mutatio cum de latino tantum sermone aut stylo ageretur secretariis commissa est. qui eam sub directione revmi delegati apostolic) considerandam susciperent. Ad num. 44 fuit qui Cypriani textum eliminandpm arbitraretur, ne fides populi Romani cum fide sedis confundi videretur. Coetus textum retineri posse indicavit. Ad num. 45, linea ». cuidam visum est verba „in eius cathedra sedentibus" delenda esse, ob periculum non improbabile, ne scilicet locus eius cathedrae ab Intraeo vel falsi nominis pontifice occupetur. Coetui non placuit mutatio: eum vero intellexisset eam a raxmo delegato apostolico acceptatam fuisse; in eamjoonsensere omnes. Proponente quodam ad trutinam revocata sunt verba num. 15, linea 5 et 6, „cum sacrosancta Tridentina synodo decernimus" ; quae maioris modestiae causa ita emendata fuero, „noe vestigiis inhaeremus sacro•anctae synodi Tridentina· decernentis". Item comma seu ibeisum in fiqe, naod ita.se habet: „Qui contravanerint, per ordinario·, declarentur, et poenis a iure statutis puniantur"; omnium consensu tamquam inutile, quodque in praxim nunquam deduy oéndum eaaet. deletum faitl. Bub finem postremi conventus, maiori tamen parte remanente, discussa fuit mutatio quaedam altera proposita,- scilicet in num.fi, linea 10,' nbi habentur haec verba „si id foret possibile" ; quae cum non manifestam ecclesiae doctrinam -exponents sed scholarum theologicarum placita attingere videantur, "qeliori consilio omittenda iudicatum est. Sentit igitur praedictus patrum ac theologorum coetus dogmatica pmnia quae- in titulis I et II, et in capitibus 1 et » titifIIi 111 habentur,.poceptari ac probari posse, si patribus ita videatur,(et ad ulteriora procedi.

I Ex inviraetione takaes! sserse eengregstienis.

•lad k^retaatnas. VkU iastraotfossm gvnentas, *infra*.

Praesules autem qui coetum eftbrmaveraat, erant Neo-Eboracensis, Bavannensis et Pompeiopolitanua.

Cum metropolita Sancti-Franoiaci proponeret ut relatio congregationis probaretur, voluit Velingensis. favente Zelano. ut numeri titulorum seriatim patribus probandi submitterentur. Id plerisque visum est, aientibus triginta et duobus, negantibus undecim. quinque vel absentibus vel a suffragio ferendo excusatis. Relatio congregationis recepta fuit; et numeri titulorum I et II seriatim pstribus propositi. Ad numeri 5 verba, linea 10. quae congregatio praesulum delenda voluerat, retineri debere autumabat Velingensis. In sententiam' congregationis iverunt patres. De num. 17 agere noluerunt, donec referrent praesules scripturarum vcrsionibus vernaculis seligendis designati. Ad num. 38. notarum instar, quosdam sacrae scripturae textus a Natchetensi et Buffalensi propositos addi voluerunt. Demum numeri omnes. 17 excepto, probati sunt, suffragiis de unoquoque capite habitis

Ad titulum 111 ventum est. Contra numeri 83 secundam sententiam quaedam obiecit Buffalensis; totum tunivn retinendum voluerint patres. Ad noni 86 cum quaedam opponeret idem antistes, metropolita .Sancti-Francisci et episcopi Milwauchiensis et Savannensis toti nutnerў ad' examen revocando designati sunt a revmo defegbto apo•tolico

Cum vellent patres de novis sedibus episcopalibus erigendis, et presbyteris ad episcopatum commendandis agere, abierunt secretarii et officiale

1l» »s 4 pomeridiana. rursus convenerunt patres.

Nomine congregationis version! anglicise sacrarum scripturarum seligendae, retulit Cincinnatensis. ipsi visam esse eligendam veiviqnem a bonae memoriae Francisco Patntio Kenrick concinnatam, revisam tamen cui addendae casent notae episcopi Cballoner. et illae revisae »|uidem et emendatae. Contra quod vehementer obluctante metropolita Sancti-Ludovici. post multa hinc inde disceptata, tandem euetoribus Brooklyncnsi et Novarcensi lotus num 17 deletus est. Locus itaque non fuit relationi congregationis ^ui commissum fuerat negotium ver•ionis germanicae.

Metropolita Hancti-Franeisci «»x congregatione num. 86 examinando suggessit, ut post verba „fuerunt". linea 3. periodus quae incipit rAd quinque fere' sic legeretur: „Inter alia metropolitsrum tura sequentia enumerari possunt et iia quae sub num. 1. 2 et 5 lèguntur retentis, omitterentur ea quae num. 3 et 4 habentur. Patres quidam cui» suam sententiam déclarassent, et alii alia proposuissent, demum quae a congregatione suggesta sunt coetui placuerunt.

Quae habentur in titulo 111 seriatim per numeros considerata sunt; et omnis usque ad finem cap. 4, cum emendationibus quae sequuntur, probata sunt.

Proponentibus Richmondensi et Velingensi, totus num. 93, prima periodo excepta, deletus eat, aientibus. duobus ysuper triginta, negantibus undecim, caeteris ve) abaentibus, vel a suffragio ferendo excusatis, nt prima periodus retenta addita eat num. 94, deleto „vero post rminores".

Notarius ea qnae a theologis ad num. 96 notata sunt, perlegit

PhoponOnte Neo-Eborabenai. decretum est sufsuffragiis noa exquirendo de legibus a conciliis Baltic morensibus iam latis, niai quia ex patribus eas mutari vellet. Savannensis et Neo-Aurelienensis proposuere ut num. 109 omittreetur; sed noluéro patres, quatuor, tantum aientibinr Auctoribus Neo-

Bboraoeno et Cinrinnaten·, oum. 110 deletus eat a Fde do num. III, Buftblenei et Pittaburgenai suggdreqtibua, deeretu u; quod etiam de num. 128 ot 129 statuerunt patres, proponentibus Novareenei ot metropolita Sancti-Franeisci. 'Volebat Velingenaia, annuente Pbriladelphienai. delendum num. 130. Noluerunt patres, negantibus triginta quatuor, aientibus octo, caeteria vel excusatis vel absentibus. Auctoribus Neo^Eboracenai et Novarcensi, verba numero inaequantis a „iura haec šunto' ad finem usque omissa sunt, reliquia in eodem numero probatis. Latia suffragiis, num. 132. 133. 134 deleti sunt; 135 probatus. Num. 136 deleri voluerunt Hartfordenaiset Pittaburgensis. Id haud decreverpjMRprftrea. viginti et uno aientibus, negantibus viffind et uno. caeteria vel absentibua ve) a suffragio dando excusatia. Proposuit metrdpolita Sancti-Francisci ut in fine numeri haec adderentur; Quot), quidem regulares qui quinqno annos in Statibus Foederatis vixerint non ättingat. Id placuit patribus, et suffragiis datis totus numerus cum additamento probatus et-t.

Hora ism tsrds. fini· Qovfui impositu· peu

SESSU» SOLEMMS SECVNI'A,

die domiuira. 14 «-lobn·. habit·.

Hora 10 -antemeridiana, in ecclesia metropolitens convenerunt patre· officialesque omnes in choro, pluvialibus albis induti; caeteri autem synodales in navi/ecclesiae, saeculares quidem cum superpelliceis, regulares autem ordinis sui habitum gerente

Missam pontificalem de beata virgine Maria celebravit ilhiius ac revnius-Sancti-Ludovici metropolita; cui adwtiterunt reverendus dominus Patritius I, Ryan, arcKidiaconus. reverendus dominus lacobu» Gibbons, diaconus; reverendus dominus Urbanus C I/equerre. saeerdos Ssjicti Sulpitii. subdiaConus. Ad thronum nutem praesidis adstabant admudbm reverendus. Henricus B. Coskery. presbyter?assistens; admodut;) reverendus Thomas Foley et admodum reverendus loannes McCaffrey, diaconi ad honorem, Absoluto solemni sacro, concionefo ad populum habuit ilhnus ac revihua Cincinnatensis.

Habita est deinde sessio solemnia secund·. iuxta nonnam pontificalia Romani. Professionem fidei 'emiserunt ii. qui primae sessioni non adfuerant; scilicet illibus ac revmus Claudius Maria Dubuis, episcopus Galvestopensis; admodum reverendus Ferdïnandus Coosemana, societatis Ibsa, procurator vicarii apostojici Kansas, et admodum reverendus Eduardue Sorin, provincialis congregationis Samae Eruci· Lecta sunt deinceps a secretario. prout in coetu metropolkarum convenerat, decreta tituli I De *jîdtr orthodoxa;* tituli H Dr D AierareAu»; tituli III De *prroomooctlririaiticii*^usque ad caput />· *ťaerrdetibu curam aH>H<<frnm habrnttbu9>* inclusive. Quae -omnia » patribus pftk bata sunt.

Indicta fuit tertia concilii sessio ad diem iovis, yctobris 18. hora'9 ante meridiem. Demum revmus praeses, impertita benedictione, finem sessioni imposuit.

CONGREGATIO,SEPTIMA PRIVATA.

dis lanae/\lh octobris, habita.

Patres convenerant hors solita, et acta prae7 cedentis congregationis lecta et probata fuere.

Lectum est a promoture hoc decretum : .Postquam omnia in libello typis impresso ab initio usque ad num. 136 inclusive patrum iudicio ab illriio ot revmo delegato apoatolieo seriatim - subiecta fuerint, et ab iisdam.post quasdam emendationes probata ; experientia compertum est, tempus hiye plenario concilio praestitutus» baud suffioers, nt reliqua Omnia eidem minuto examini debita cum deliberatione nUbiici poeaiat Quapropter conaultiaa duxerunt patre· atatuere at, ex materia quae aaper-eat, per patrum quorumdam eoagrofationem una cum delegato apoatolieo ea decreta (eligantur, quae ad praxim tantummodo pqrtinoaat, aut maiori· momenti eaee rideantur; atque baqc quamprimum patribus examinanda proponantur. Quibo· rite discuwis, si tempus suppetat, caetera quoque examini anbiicere liceat Patres decreti· pncticis, si probata fuerint, eo sensu subscribent ut iterum •uis in locis (unde scilicet pro examine excerpta sunt) inserantur, inter caetera dogmatica aut pastoralia quae ob angustias temporis ad trutinam revocari forte nequeant,' atque hoc modo omnia ad summum -pontificem transmittantur, eius supremo iudicio corrigenda atque, ai placeat, þrobanda.

Suggerente Neo-E^oraceno. decretum divisum est in duas partes. Primam usque ad „subiieere liceat" obtulerunt Neo-Eboracenaie et Cincinnatensis. Patres singillatim interrogati consenserunt omnes, excepto qrehiepiscopo Sancti-Ludoviei, qui a suffragio ferendo se abstinuit. Secundam partem proposuere Cincinnatensis et Zelanua. Interrogati patres, quisque pro se respondit affirmative, praeter revmum Sancti - Ludovici, qui suffragium dare noluit.

Ad ea decreta adigenda quae ad praxim pertineant, rcvniuà delegatus spostolicus sibi cofisociavit Cincinnatensem et Neo-Eboracensem.

Ad decreta tunc ventum eat. Quoad decretum sub num. 161, voluerunt Buffalensis et Velingensis ut verbum rhortamur ' insereretur ante „ne ňřtriant linea 1 ; haud tamen annuere patres. Mobiliens» cum raetropolita Sancti Francisco suggessit ut ante eadem verba ponerentur haec: „nisi ordinarii venia e^iusta de čåusa. Quod patribus- bene visum haud est. Proposuerunt deinde Albanensis et Velingensis ut vox ‚commendamus' quse ultima eet decreti, mutaretur in ..msndsmu·". Placuit id coetui : et decretum sic emendatum plerique patrum probaverunt.

Ad decretum sub num. 163. auctoribus Nèo-Eboraeensi et Richmondiensi, loco verborum „privatil vel'; linea 1. inserta est vox ‚þraesertim viglnfi quinque aientibus. Proponentibili Pbiladelphiensi et Buffalensi. decretum hoc modo correctum probatum est.

Hic, tnorq solito, recesserunt secretam eum officialibus.

CONGREGATIO PUBLICA TERTIA.

die lunae. 15 vctobria, habita.

Hora 4 cum.dimidia post meridiem, convenero patres omnes, ordinutn religiosorum,superiores atque theologi.

Praelectae aunVa notario concilii relationes congregationum particularium super titulos IV *Do recludi» bwutqtif rrcirttaoticio tortmdw tataadutqao,* et V, De *wramrati»;* et vocatis auditisque prius theologis, IV et V congregationem componentibus, facta est omnibus promiscue theologis conciliaribua facultas, quidquid suggerendum existimarent, in medium proferendi.

CONGREGATIO OCTAVA PRIVATA,

die martui. 16 octobria. habita.

Hora solita conveneruut patres et acta hesterna lecta et probata sunt,

Auctoribus Wsync-Castrensi et Zelano, decretum sub num. 168 a patribus probatum est.

Proposuerunt Mobiliensis et Philadelphiensi· decretam sub nhm. 169, qaod etiam a patribqs probatum eet.

Decreta sub num. 184 et 186, examini subieeta •ant, et muita hine inde dicta; tandem Xovarcensis, cum epiteopo Bancti-Pauli, proposuit ut retinerentur prout iaeent, qaod patribus bene visum eet.

Ad decreta tub num. 910 et ineequentibae usque ad 333 exclusive earn plUrs faieoeut disceptata; revmo delegate apostolioo visum eet congregationem trium episcoporum designare, qaae plenam relationem creation die afferret. Nominavit itaque Cinchmateasem, Philadelphiensem et Cbicagineatem. Item, cum in decreto tub num'. 933 de bonia regularium ageretnr, quinqbe praesule· ad negotium expediendum deputati eunt, et ipei insequenti die relaturi; qui fuerunt revmi Ciooinnatenaia, Bancti-Franciaci. Richmondensi·, Montereyansis. et Clevelandensis. Se excusanti Richmondensi suffectus B est Velingensis.

A patribus adoptatum est decretum sub num. 941, auctoribus Pompeiopolitsno et Clevelsndensi. r Item unum decretum ex num. 349 et 343 constans. postremo verbo num. 343 „debent in „decet mutato, patribus placuit, proponentibus Novsrcensi et metropolita Sancti-Franeisci.

Qua· sub num. 957 prostant delenda voluere Richmondensi· et Ssvsnnensis; quibus tamen haud consenserunt patres. Vicario spostolico Marysville et Philadelphiensi omittenda potius esse ultima periodus videbatur; et propositum coetus probavit. Aliam emendationem suggessit Montereyensis cum Nesqualenai, ut scilicet loco eorum .quae Ab initio usque ad ^servandum decernimus linea 9. habentur, haec ponerentur: „Verum rebus in plerisque locis in melius mutatis, praecipimus ne sacerdotes extra ecclesiam hoc sacramentum conferre audeant, extra mortis imminentis casum, in urbibus unam vel plure· eccleiias habentibus; et ut pro „priyatim linep 13, legatur omnibua ecclesiae caeremoniis Haec putribus placuerunt, et decretum ita emendatum probatum est.

Ad e'a quae num.'963' et 964 habentur, pluribus de difficultate et incommodi· longioris pro adultis baptismi formae prolatis, quae missionum experientia edocuerat, demum in earn sententiam ventum est, nt supplicatio fieret ad sanctam sedem, ut concederetur ad decem vel viginti anno· facultas utendi etiam pro adultis forma qua· pro infoqtibus in rituali ponitur. Decretum vero quod sub num. 965 habetur, patribus placuit.

Decretum sub num. 974'a patribus examini ■ubiectum, probatum baud fuit, objicientibus Richmondensi et Velingensi.

Auctoribus .revihis Zelano at Baneti-Franoisci. decreta duoJJsl et 383 lecta f probata •unL >

Item, quae num. 385 habentur, Velingensi proponente cum metropolita Sancti-Franeisci. patribus placuerunt. Zelano et eodem metropolita foventibus, decretum sub num. 987 probatum eat, additis, ex sententia Cineinnstensis et Brooklynenus, verbis „super corporali .poet *Mt linea 3.. Zelano itidem et metropolita Sancti-Franeisci auctoribus, quae habentur sub num. 388 adoptata fuerunt.

Hic, more «olito, officiale· et secretarii recesserunt.

' -, CONURBGATIO NONA PRIVATA.

\ dis mercurii,' 17 oetobris, habite.

Hora solita convenerunt patre·; et acta hesterna lecta et probata. sunt, quibusdam factis emendationibus. Cineinnstensis, cui negotium de boni--egularium commissum fuerat, relationem oongregationis specialia hae de re coaetitutae dedit, quae fait huiu· tenori·:

„Cusa· religiosi in locum paetorum Aat admini•tratoram paroeciarum ab- ordinario assumuntur, earuadem eoeleaiarum dominium pene· ordinarium erit eodem modo ae. lege, ac ai a saeealarib·· pastoribus administrarentur. Quod ai rbligiosi, praevii· licentiis et sanctae aedi· et ordinarii in scripti·, talem communitatem fdrmaverint, qualem «aeri canone· requirunt, ut -ab ordinarii jurisdictione eximantur, tunc ordinarius ei· tradet solemn· documentum, sive scripturam sigillo munitam, cuius natura sit declararo ecclesias parochial··. ab iis administratas, administranda· fore etiam ab iisdem^ in futurum, debita pastorum per superiores praesentatione kc Cornmdem per ordinarium acceptatione; nisi gravibus de causis a sacra congregatione de Propaganda fide probandis, laudatas parochias s dictis religiosis subtrahendas iudicet ordinariu·.

..Ecclesias autem non parochialea, aed communitatum sive monasteriorum praedictis licentiis institutorum. prout ipsa monasteria eorumque bona, ad regulares ducimus pertinere. Si vero huiusmodi bona ipsis religiosis accreverite per donationes intuitu dioecesis iisdem factas, vW ab ordinario, vel - cbristifidelibus. sive a societate ad Fidei propagationem Parisiis aut alibi vigente; tum huiusmodi bona, quamvis eorumdent titulum legalem penes religiosos esse sinamus, ad dioecesim pertinere iudicamus; ita ut si a dioecesi, vel a praecipuo earum donationum fine ipsi defecerint, ad ordinarium ea bona transferre teneantur. At si ita mixta sunt, ut eo adveniente casu, partim ex industria aut laboro religiosorum, partim ex dictis donationibus coagmentata fuisse inveniantur; quid cuique tribuendum, definiatur arbitrio duorum, qui tertium vocare queant, ab utraque parte selectorum, a quorum «ententia, ai rei gravitas id postulaverit, appellationi ad sacram congregationem de Propaganda fide locus sit

..Quoad bona monialium declaramus, eadem ad ipsas pertinere, cum ipsae propriis sumptibus ea acquisiverint. Qnae autem bona intuitu boni spiritualis dioeceseos ex fidelium oblationibus totaliter aut magna id parte ipsae obtinuerint, aint pene· ordinarium, qui tamen iisdem sanctimonialibus formale tradet documentum, quo ipsis declarabit ea bona earum usui remansura, nisi gravis causa a •ancta sede probanda aliter reqnisierit. Hoc ultimo modo servanda etiam decernimus quaecumque bona a sororibus Caritatis et similibus obtenta, nisi ea faerint bona patrimonialia ad quamdam earum personaliter, non vero intuitu religionis pertinentia."

Multis bine inde disceptatis, auctoribus Pittsburgensi et Buffalensi, relationem hanc inter acta, non autem inter decreta, inseri iusserunt patre·, viginti quatuor affihnantibua, septemdecim negantibus, eaeteris vel sbeentibus, vel a suffragio ferendo excusati·.

Proponente metropolita Banoto-Francisci, patribus placuit addere, in decreto sub nnm. 933 post „superiorem“, linea 10, haec verba „etiam. si opus fuerit, generalem"; et post „provenientia" lihea II, „et ad officia praestanda"; quibus emendationibus foetis, foventibus Neo-Eboraeeno et Buffalensi, decretum probatuni est.

Philadelphiensi·, ex congregatione speciali hac super re, favente metropolita Sancti-Franeisci, num. 910' et 311 ut unum decretum habendos proposuit. Ha· tamen mutationes ab illis oblatae, et ab ipso acceptae, patribus placuerunt. In num. 910 deletae sunt periodi, quae incipiunt „reipublieae", linea 5, ·1

st ñhwiaaaodi line· 9; item verba „potius qua, sectaram principia" Baaa pennltima, usque ad „dietamina" lias· ultima, iaeluaive. Ba&eaa. proposait Baffaleasi, ia earn. 911, line· 10, „optaada mafia quam speranda videatur," omiaaa teat, quorum loco posita sunt „tiondnm ia Statibus quibusdam existât": et poet „ut", linea II, inserta aaat „ubi per leges civiles melius non fuerit provisum", verbis „e legibus civilibus", liaaa 13, metatis ia „.ex nostris raram adiunctis". Ita emeadatam decretum, auctoribus Buffalensi ot Montereyensi, a patribus probatum est. Qaae habentur num. 312 et insequentibus, usque ad periodunt tertiam, num. 230, quae inoipit „ut autem", deleta sunt, proponentibus Philadelpbiensi et arehiepisoopo Ssncti-Francisci Ea vero, quae prostant num. 330, incipiendo a dicta periodo, cum num. 221 tanquam unum decretum proposuit Philadelphiensis. Mutata voce ..praecipimus" quae ultima eat num. 220, in „consulimus", propositum placuit patribus. Auctoribus Brooklyneasi et Pbiladelphienai decretum sub num. 222 adoptatum est. Voluerunt metropolita Sancti-Francieri et vicarius apostolicus Marysville ita num. 224 emendandum, ut tres haeredes unicuique .episcopo constituerentur. . Id non placuit, re iuris peritis relicts. Bavannensi et Pittsburgensi auctoribus, decretum prout iacet probatum eat.

Hic. more solito, abierunt secretarii et officiales.

COXORBOATIO PUBLICA QUARTA,

die mercurii. 17 oetobris, habita

Hora 4 cum dimidia, congressus factus est omnium praesulum, superiorum religiosorum, et theologorum synodaiium.

Notarius concilii primum iuseus eat praelpgere animadveraioqes et vota- congregationum quibus tituli VI, VII, VIII et IX examinandi fuerant concrediti. Materia hac penitus discussa, scilicet *Do ettltot divino; Do duciplinat unifonulalo promovonda; Do rogtdaribno* et *tAottialilnu; Do iuoontuto tnsiitnonda pieqno orndionda;* adecitus est coram patribus admodum reverendus Gulielmu Mc Closkey, collegii Americani in alma urbe rector, qui fecit relationem de statu oeconomico huius instituti, modumque proposuit pro hoc collegio dotando et stabiliendo.

S88SIO SOLBMNIS TBRTIA,

die Iovi 10 Octobris, habita

Hora 9 antemeridiana, in eocleaia metropolitan convenerunt synodaim omnes, praelati quidem officialesque in pluvialibus rubris, eaeteri autem in superpellieois vel habitu religiooo. Missam solemnem de sanctis apostolis Petro ot Paulo celebravit illmus ac revmus dominus archiepiseopus Bancti-Francisci; rui adstitorunt reverendus dominus Gulielmus Quinn, archidiaconus; 'reverendus dominus. Carolus Lenoir, sacerdos Banon Bulpitii, diaconus; reverendus dominus Ioanns Bapt. Alerd, subdigoonns. Assistentes autem ad thronum praevidis fuere admodum reverendus H. B. Cookery, presbyter assistens;.'admodum reverendus Thomas Foley et reverendus Iacobu Gibbons, diaconi ad honorem.

Inchoata est sessio, et. facta eat concio tertia ad conciliares „De s41o animarum", ab illtho ae revibo Neo-Aureliae metropolita.

Lecta sunt e secundo secretario, et a patribus ratihabita decreta, incipiendo a tituli III, capite b, *Do vorbi Doi protodioatoriino,* usque ad tituli V caput 4 inclusive. Promulgata itaque sunt decret· tituli III *Do poroomv ooelesioutido* omnia; tituli IV *Do oeoMto* tvuMgiM fccfcstUsitct *iottondù tntandioftui;* et pars prior decretorum tituli V *Do* McremenAs. Indicta demum ultima Ia, ad dominicam sequentem, diem oetobris 91, hora 10 ante meridiem.

COXGMGATIO DBCIMA PRIVATA.

die vanaris, 1» sstobria, habita.

Horq solita, convenerant patras. Actis postremae oongregstionuT lectis et probatia, haec quae sequuntur in mediam protulit revmus delegatus apostolicus:

„Cum superiori die lunae, oetobris 15, unanimi suffragio inter patras conventam fuerit, decreta nonnulla, quae ad theologiam dogmaticam et pastoralem attinent, ad accuratum ratis ac minutum examen haud Rio revocari, ideoque prout in libro habentur summi pontificia indicio osso subKcienda; revmus delegatus apostolicus rogat omnes et singulos patres hic congregatos, ut si quis circa praedicta decreta aliquid exquirendum, suggerendum, proponendum habeat, id plene ac libere significare velit illmo ac revibo episcopo Natchetensi, quocutn coniunguntur revùii Bavannensi et Mobilieosis, quique secretaries ad hoc deputatur, ut omnos huiusmodi suggestiones ac propositiones excipiat, ad formam debitam redigat, atqus ad delegatum apostolicum de iiadem refaaet. Hic vero suo nomine, tanquam delegatus apostolicus, eadem ad summum pontificem ut ab ipso examinentur, atque si opus fuerit corrigantur, transmittenda curabit. Praeterea rogantur patres, ut praedictas suggestiones breves sint, et appositis verbis conceptae."

Atque haec quidem scripto consignata, èt ad patrum notitiam deducta, ut modo factum eat, iubet revmus delegatus apostolicus per secretario inter acta referri.

Monuit insuper patres revoius praeses, iuxta instructionem sacrae Congregationi de Propaganda fide, tertio quoque anno ad metropolitanum et ad sanctam sedem 'ab unoquoque praesule mittenda orae nomina eorum presbyterorum, ex proprie dioecesi. quos dignos autumant qui ad episcopatum evehantur.

Archiepiseopus Bancti-Ludoviei proposuit quaedam dubia orta oocaaione decreti Roma ad episcopos huius regionis nuper missi, de potestate absolvendi in casibus summo pontifici reservatis in constitutionibus Benedicti XIV quaq incipiunt *rcremmtM *poonitontiao* et *Apoololiei mtmorio.* Totum negotium commisit revmus delegatus apostolicus coetui trium praesulum, Sancti-Francisai scilicet Richmondensi, et Milwauchiensi, qui congregationi privatae die lunae incoquenti referre deberent.

Vetitum est ad decretum sub num. 344, quod auctoribus Zelano et Cinoinnatenai probatum est. Proposuit insuper metropolita Bancti-Ludoviei cum Wayne-Castrensi haec decreto addenda: ..Supplicandum quoquo censemus ut liceat ordinandis in posterum titulum missionis acquirere, quin iureiurando se obligare teneantur ad perpetuo missionibus inserviendum." Patribus haec placuerunt aientibus quinque supra viginti, negantibus novemdecim.

Decretum sub num. 402 a revfito praeside explicatum eet, ot post quaedam a diversis notata, a patribus probatum.

Ad decretum sub num. 409, prird^ Neo-Aurelianensis' verba fecit de incommodi quae 'ex multiplicatis diebus festi ^n sua provincia Orirentur; devotio enim quae iam viget vix augeretur, peccatis wo> haud paucis daretur occasio. Buff.λ;;·.; videbatur festos die qui ex devotione tantum servari debent, bene fore servandos, si sacerdotes dominica pntecedento eos e suggestu annuntiarent,

et commendarent fideli populo, itidsa oerareat at ea qua deeet solemnitate celebrarentur. Attamen decreto favebat prout in libello prostabat, praesertim quoad ea quae foetum Immaculatae conceptionis spectant Montereyensis dixi quatuordecim festos dies servari ia ana dioecesi, subditos suos plerumque Mexicanos 'esae; huiua nationis homines plus societatis et commercii cum anis habere, quam Americanos; ideoque ei quod in libello proponitur pro sua dioecesi statueretur, specie uniformitatis fore ut maxima difformités induceretur. Suggessit itaque quatuordsctm illos dies ubique io hac regione, servari debere.

Metropolita Bancti-Francisci censuit potius quinque dies festos qui in California solum et Novo Mexico celebrantur retineri debere, eo pacto ut sacerdotibus onus maneret pompam exteriorem servandi, sublata tamen obligatione missam audiendi et ab operibus servilibus abstinendi. His B annuit Montereyensis. Philadelphiensis autumabat, non posse imponi ab boo concilio novos festos dies iis provinciis quae indultu ^ostolicis hac super re gaudent, nec debere festa aboleri quao iuxta universalis ecclesiae legem in oaeteria provinciis servantur. Unde nil hae in re agi posse putabat, nisi addendo festum Immaculatae Conceptionis ubique servandum ipso die 8 decembris.

Velingensis nullos festos dies addi voluit, nec Immaculatae quidem Conceptionis solemnitatem. Multiplicatio enim festis, otio inducto, peccata auctum iri dixit, iis praesertim in locis ruralibus, ubi ob defectum ecclesiarum missa audiri nequit

Philadelphiensis, annuente Cincinnatensi, proposuit ut retineantur dies festi, quales nunc in unaquaque provifibia celebrantur, cui suffragiis datis consensere patres.

Auctores fuerunt metropolitae Sancti-Franciaci C et Cincinnatensis ut decernerent patres festivitatem Immaculatae Conceptionis servandam esse de praecepto in universa hac regione ipsa die 8 decembris. Id fere omnibus placuit, quinque tantum negantibus.

Demum haec addi rogavit metropolita Sancti-Francisci, favente,Zelano, quibus annuerunt patres: „Quo intelligatur a sancta sede dispensari obligationem aliorum festorum praeter-commemorata, quoad praeceptum, non autem quoad devotionem et solemnitatem, in provinciis Sanoti-Francisci et Oregonensi, et dioecesi Banetae-Fidei, in quibus alia festa de praecepto vigere a plerisque creditur."

Ut igitur mentem patrum ad affectum perducerent, loco num. 409, hoc decretum substituendum curarunt secretarii:

„Patribus visum est festos dies quales nunc in D unaquaque provincia servantur ease retinendo·, Festum tamen patronale beatae Mariae virginis sine labe conceptae tanquam festam de praecepto ipao die decembri· 8 per' has provincia· ubique celebretur. Quod ad provincias Sancti Franoisci, ot Oregonensem, et diopeesim SanctaO-Fidei attinet, sanctam sedem orandam esse oensomus, «t pro quinque illis festis diebus, quibus a Bsdtimorensi provineia discrepant, concedatur dispensatio quoad praeceptum missam audiendi et ab operibua servilibus abstinendi, non tamen quoad devotionem et solemnitatem. externam."

Decretum sub num. 413 probatum est, auctoribus metropolita Sancti-Francisci et administratore Detroitensi.

De iis deinde quae habentur sub nuta. 414, •gere instituerunt patres. Cincinnatensi videbatur' posse exigi eleemosynam pro dispensatione a pro- clamatione bannorust) seminario erogandam Adnotavit Baffalansia inter alia, facultate·' a sancta •ede episcopis concessas eleemosynam imponendam iniuagere, ot praxim etiam esse curiae Romanae texam, cam dispensationes expediantur, exigere; insuper noa pauco· aio a dispensationibus petendis impediri. Cum quidam praesules in eundem sensum locuti fuissent, auctoribus Neo-Aurelianensi et Vilingeari, decreta sub num. 413 et 414 omitti inserunt patres.

Decretam sub num. 367 adoptandum voluehint Cincinnatensis et Bavannensi E contra optabat Buffalensis nt lox Tridentina ubivis in hac regione publicaretur. Non debere hoc concilium leges fetre nisi generale· significavit metropolita Sapcti-Ludovic·. Rogante illius metropolita. excepta fuit provincia Neo-Aureliae, et decretum sic emendatum patribus placuit.

Ad num. 416 Buffalensis nihil omnino a concilio agi malebat. Sibi minime placere catechismum a doctors Me Caffrey concinnatum allatis rationibus significavit, quod item praestitit Savannensis. Plerisque patrum nihil in re decernere placuit, ita proponentibus Philadelphiensi et Buffalensi.

Decretum sub num. 491 liichmondensis adoptandum proposuit. Voluit Albaneosis adiicienda post ^habuerint", linea 7, „ih quo humata iam fuerint cadavera" ; vocem „praesdrtim" linea 3 delendam . esse suggessit Neo - Eboracensis. Quae omnia patribus placuerunt, et decretum sic correctum probatum est.

Auctoribus. Neo-Eboraci et Sancti - Franciaci metropolitia, omissa sunt quae habentur sub num. 499. Decretum sub num. 423 adoptarunt patres, proponentibus revmis Sancti-Franoisci et Velingensi.

Ad num. 496 cum Cincinnatensi·, Clevelanden•i· et Neo-Eboracensis quaedam explicassent, verba „si qua existât" post ..praxim" linea 1 addita sunt, et .„etiamsi pullus" 2 linea in »„ita ut ullus" mutata. Decretum sic emendatum patribus placuit.

Dictis de mons precibus, finis congregationi impositus est.

CONGREGATIO PUBLICA QUINTA,

die reseri·, 7 octobri·, habita.

Hora 4 cum dimidia pomeridiana, in pleno apertoque 'omnium aynodalium conventu, ab ipeo septimae congregationis notario praelectae eunt animadversiones et suggestiones theologorum circa titulos X, *Dt tahUe animari»» tffitacw» pruntormda,* et XI, De *librit it epktmmdiba».*

Evocatus «at admodum reverendus Isaac T. Hecker, congregationis Sancti Pauli, qui relationem fecit de societate pro libri· catholicis evulgandi·.

Vocati aunt quoque admodum reverendus Napoleo Perohd; reverendus Carolus I. White, sacrae theologiae doctor,' et admodum reverendus Timotheus Birmingham, qui quid experientia eos docuerit de optimo modo salutem nigrorum efficacius promovendi, patribus communicarunt.

In fine huius ultimae publicae congregationis Ulmus ac revmus delegatae apostolicus industriam thedtogorum eximiis lendibus cumulavit,

CONGREGATIO PRIVÎt a UNDECIMA.

•abbato, die 90 oetobria, habita.

Actis hesternis lectis et probatis, Cincinnptenȣiß literps sequentes perlegit admo^jun—reverendi Angeli M. Parete·, aocietati· 'leau, nomine superiorum religiosorum scriptas, quas in acta referri iûaaum 'eat:

ZUwtrMMaM *et mtreUùéiH ieuùee HerUn» le-ansi SfoUtHf, arekiefieeepe Beitûuraui, u eeiû*

niAe et revihe domine.

Superiore ordinum regularium et congregationum religiosarum in Statibus Foederati America® existentium, ex mandato dominationi vestrae, una simul convenerunt, ut, iuxta desiderium dominationis vestrae, sua On manifestarent cire decretum de cocloeü et boni regularium, quod a speciali deputations illmorum et revmorum patrum concilii plenarii Baltimortnai II .propositum fuerat. Re disceptata, superiore supradicti non ausi sunt in re tam gravi opinionem ullam exprimere, inconsultis superioribua generalibus. Quapropter cum dominatio vestra jam benigne significaverat lillthos ac revmos patres concilii plenarii Bakimoreusis II in suis comitiis statuisse, decretum illud ex integro ad sacram congregationem de· Propaganda fide definiendum referre, supradicti superiores, unanimi consensu, huic illmorum ac revmorum patrum . sententiae acquieverunt. ea mente, ut superiores generale Romae, •i quid ea in re animadvertendum judicarent, id sacrae congregationi de Propaganda fide reverenter submitterent.

Supradicti superiores ordinum regularium et religiosarum congregationum in Statibus Foederatis American existentium, hanc occasionem nacti, sua partes base duxerunt gratias maximas referre tum dominationi vestrae, tum illmis ac revihis patribus concilii plenarii Baltimorensis II, pro summa benevolentia et favore, quo religiosas familias hactenus, prosecuti sunt.

Ex parte superiorum regularium et religiosarum congregationum, ad hoc specialiter deputatus, dominationis vestrae illmae 'et revdiae humillimus servus in Christo.

Angelus M. Paresce, societatis lesu. praepOsitùs provinciae Marylandiae^

Decretum sub num. 366 adoptari proposuit Cincinnateusi cum metropolita Sancti-Francisci, quod patribus placuit. Coetui, triginta et tribu aientibus,, bene visa eet propositio metropolitan Sancti-Ludovici., cui favebat, revmus Sancti-Francisci, ut adderentur decreto haec verba: Patribus visum eat expedire, si supplicatio ad sanctam sedem porrigatur, ut episcopis potestas fiat com, muhîcandi, prout ipsis in Domino visum fuerit, vicariis generalibus, et urgente necessitate aliquibus sacerdotibus facultate qua ipsi concedent consuevit sancta sedes, dispensandi in impedimenti matrimonialibus. Probarunt ·insuper patre quod D deinde proposuit Neo-Eboracenais, annuente Monteréyensi, nempe supplicandam esse sanctam sedem ut facultates, quae in folio D pro matrimoniis mixti contracti tantum dentur, ad contrahenda etiam extendantur.

Ad num. 361 rogarunt Cincinnatensis et Sancti-' Francisci metropolitae, ut ultima verba post „facultate ita legantur, ..benedicendi coemeteria, et etiam catupanas, ritu in pontifical· praescripto, et cum oleo ab episcopo consecrato". Decretum sio emendatum coetui placuit

Iisdem quoque .rogantibus, consensere patres, orandam sanctam sedem ut dignetur concedere ad viginti annos vel in perpetuum, hisce provinciis, in loci ubi lex olim videbat dispensationem ab obligatione abstinentiae ab esu carnium in sab-, batis, diebus in quibus ieiunatur excepti Decretum sub num. 410 reiiciendupt censebat Velingensis X fautore episcopo Sancti-Pauli: qaod coetui bene visam est. Rogant® metropolita Sancti-Francisci eum Zelano, duxerunt patro orandam esae sanctam sedem, ut facultas fiat provinciis Oregon»· et Sancti - Francisci ae conformandi, disciplinae (quoad ieiunia. quae viget in provincia Baltimoreasi.

Petenti Savanneosi. patres annuerunt nt haec ad finem num. 38S adiieerentur: „Bene placuit patribus propositio Saviumensi offerentis reviho abbati Cisterciensium apud Oethsemaai in dioecesi Ludovicopolitana praedia satie ampla prope civitatem Sancti-Augustini in Florida, eo fine ut ibi instituatur communita religiosorum qui oleum olivarum, vinum ex vite, et candela ex operibus apum in usum ecclesiarum suppeditabunt'

Post haec ad num. 478 ventum eet. Ex congregatione praesulum in congregatione publica nominatorum, metropolita Sancti-Ludovici quaedam retulit de expensis collegii Americani in Urbe, et patribus, nomine eiusdem congregationis specialis, id consilii commendavit, ut nempe loco summae accumulandae scutatorum .quater centum millium, quod propositum fuerat a collegii rectore, unusquisque episcopus se obligaret ad solvendam quotannis pecuniae summam, quae aequivaleret foenori annuo partis eiusdem sortis, quae ipsius dioecesi assignanda esset. Placuit id Cincinnatensi. Sancti - Ludovici. Baltimorenai, et Neo-Eboraceno praesulibus, qui so obligarunt ad id pra^tandum. dummodo alii idem facerent. Buffalensi tamen distributio a rectore proposita miuime placebat, cum ille nil ferme de conditione dioeoes^on hac supdr re sciro posset. Proposuit itaque PittsbiirgCuais distributionem faciendam se ab unoquoque' metropolita. consilio cum suffraganeis inito. t Philadelphiensis declaravit se propositum rectori pronus improbare; id nomini negotiorum quae ad pecuniam spectant perito acceptum esse posse. Consultius ipse, ducebat pensionem annuam bis centum scutatorum Romanorum solvendam esse pro unoquoque alumno, et insuper summam quinquaginta millium^scutatorum ab episcopis confiaadam, ex qua foenu annuum scutatorum trium millium expensis aliis collegii solvendis erogari posset, si necesae foret.

Proposuit demum metropolita Sancti-Francisei. annuente Savannensi. ut decretum sub num. 478 a patribus probaretur, quod omnibus bene visum est

Proposuit insuper idem, cui accesit Natchetensis, ut designetur congregatio praesulum cuiua sit rectorem collegii Romani constituere aut dimittere, ab eo rationes postulare, et generali collegii administration·, quatenus id saqrae congregationi do Propaganda fide gratum sit invigilare; quod probarunt patres.

Perlegit tunc Cincinnatensis pollicendi formam, cui voluit ut in loco suo unusquisque «urgens assensum daret. Per eam se obligabat quisque praesul ad certam summam a se statdendam quotannis collegio erogandam. Inter loquendum conventum est pensionem annuam bis centum summo scutato Romano excedere haud debere, et naicuiqu episcopo qui huic formae assentiretur itu competere ut unum saltem alumnum in collegio habere posset. Patre alloquutus est Natchetensis, «use co rogans ut collegio in adiutorium venirent^ antequam finis concilio imponeretur.

Rqr in medium protulit Philadelphiensis propositum suum, cui substituendum voluit Richmondensis, ut omne episcopi qui collegio Americano subsidia dsre vellent, collecta in sui dioecesibus quamprimum habendas curarent, pecuniae inde collatae ita collocarentur ut inde foenu

proveniret, totius vero- negotii administratio pones praesulum congregationem collegio Americano curando esset. Id placuit Philadelphiensi, et patres omnes in eam sententiam iverunt. Ipsum Richmondensem designavit praeses, qui nomina exquireret antistitum, qui collectas instituere vellent

Decretum sub num. 531 probatum est auctoribus Velingensi et metropolita Bancti-Franmsci. Propositum laudaverunt Natehotensia et Bnffalensia, renuente Philadelphiensi. Voluit ravmus Sancti-ftincisci, ut penes Baltimorensem et duos alios métropolites ius proprietatis 'quoad bona societatis resideret; sed delegato apostolico suggerente, melius indicatum est nil quoad hanc rem in regulis societatis iam adoptetis mutandum.

Proponentibus Bmiannensi et revmo Sancti-Francisci, haec sium. ,357' addenda iqssum est: ^Insuper vehementer hortamur putores, ut praxim benedicendi matrimonia intra missam ubique introducant.

Metropolitis Sancti-Francisci et CincinnatenaT rogantibus ut niun. 369 omitteretur, consensit coetus, aientibus tribus supra viginti, negantibus octodecim.

Auctoribus Philadelphiensi et archiepisobpo Bancti-Francisci, idem de nuip. 364 decretum est, aientibus viginti quinque. Unde et num. 365, utpote oum antecedenti connexum, deleri iussit delegatus apostolicus.

Decretum sub num. 452 patribus haud placuit, se opponentibus Velingensi et revmo Sancti-Francisci. Proposuit hic antistes substituendum esse quod a theologis commendatum fuit, nempe ut dispensatio in votis simplicibuB monialium, quae ex instituto vota solemnia profiteri deberent, sanctae sedi reservaretur; quod minime probarunt patres.

Decretum sub num. 651 a coetu adoptatum eat, auctoribus' Richmondensi et Neo-Aurplianensi. Philadelphiensi proponenti ut illi adderentur-quae sub num. 552 prostant, annuerant patres. Suggerente Hartfordenai oum metropolita Bancti-Francisoi, 'omissum est decretum sub num. 563. Illi septemdeeim favebant, contradicentibus viginti et aeptem.

Ad num. 423 haec verba addita aunt: ,Ad pietatem erga defunctos magia fovendam, statuimus ut pastores animarum curent in praxiip deducere quod habetur in rituali Romano de exequiis: „Quod antiquissimi est instituti, illud quantum fieri potest retineatur, ut missa, praesente corpore defuncti, pro eo celebretur, antequam sepulturae tradatur? Rem suggessit Wayne-Castreuria,. favente Bavannensi.

Ad num. 401 verba «aliis diebua gb ordinario designatis addita sunt post „horaram", linea 18» Decretum sic emendatum' probatum eet, auctoribus' Natchetaasi et Zelano.

Proponentibus metropolitia Neo-Aureliae et ^ancti-Francisci, decretum sub num. 403 probarunt omnea.

Deifide, cum de congregatione praesulum pro collegio Americano in Urbe ageretur, proposuit Cincinnateusis cum revio Sanoti-Franoisci, ut delegatua apostolicus quosdam antietiteo nominaret huic nqgotio gerendo. Voluit potius Albanonais, ut alios praesules sibi iâem adseisoerot, quod patribus bene visum eet. Nonnullis in stramina partem diotis, revmus praeses metropolitaa omnes ad- hoe nominavit, ea tamen lege, ut in coetu priveto ii quosdam episcopos eligerent, qui simul cum ipsis agerent.

Surrexit tqnc in loco revmus delegatu apo«tolicus, congregationibus privatis huius concilii plenarii finem imposituras. Modeste de se loquutus est, ac veniam a patribus, ai quem vel inscius offendisset, petivit. , Animorum omnium summum consensum, ac patram in se benevolentiori landavit: quantum denique opus anteactis diebus praestitissent, amplissimis verbis declaravit.

Adatitere congregationibus privatis assistens promoter, notarius, cancellarius cum assistente et secretarii.

Cuique congregationi initium factum, recitando orationem AdseauM ex pontificali, cum dw *Meria;* ad eiusdem finem, dicta eet. antiphona Sui team

Suffragia patrum, re quae in quaestionom venerat proposita, per promotorem exquirebantur; ai dubium circa numerum ex-una vel altera parte exortum esset, turgebant primo affirmantes, deinde qui parti neganti Uvebant;, in negotiis vero gravioribus singulorum suffragia nominitim, postulabantur. et in tabulaa a cancellario et aecretariia referebantur.

Decreta, quae patrum examini aubiecta eunt, prius lecta ^aunt in pleno coetu per aaaiatentem promotorem.

SESSIO SOLEMSIS QVARTA ET VLTIMA,

die domini», SI oetobris, habita.

Hora 9 cum dimidio, quemadmodum ante primam sessionem, facta est solemnis supplicatio, cui interfaerunt pattes omnes, ordinum religiosorum, copgregationum, et seminariorum maiorum duperiorea, theologi, sacerdotes permulti, et inferioris ordinis clerici. Eodem ordine ac'decolo ab aedibus archiepiacopi ad ecclesiam metropolitanam, iisdem psalmis hymnisque decantatis, processerunt.

Missam dp ssiha Trinitate pro gratiarum actione solemnem celebravit illmua ac revmus Novae-Aureliae arehiepiscopus; cui, adstiterunt archidiaconus, admodum reverendus Augustinus Gaudet, ordinis Mariae Immaculatae; diaconus, reverendus lacobus Gibbons; àubdiacohus, reverendus lulianus Dqjarii, sacerdos Sancti Sulpitii. Ad thronum autem ministri fuere admodum reverendus Henricus Coskery, presbyter assistens; admodum reverendus Thomas Foley, et admodum reverendus loannes McCaffrey, diaconi ad honorem.

Sacro peracto, concionem ad populum habuit illdius ac revmus Sancti-Ludovici arehiepiscopus.

Deinde ilbmus et revmus Cincinnatensis, senior ordino consecrationis inter episcopos, praesidi de concilio plenario ad tgm felicem exitum perducto amplissimis verbis gratulatus eat. Cui paueis opportune respondit delegatus apostolicus, et gratias egit patribus ac theologis, quos habuerat laborum et consiliorum socios et adiutores.

Inchoata post haec, iuxta pontificale Romanum, ultima concilii sessione, institit assistens promotbr pro reliquis decretis promulgandis. Secundus igitur secretorius clara voce praelegit, prout conventum Aient, caetera omnia qnae in libello t^pis impresso continentur; scilicet titulum V a capite eiusdem septimo·, titulos deinde seriatim VI, VU, VIII, IX, X, XI, XII, XIII et XIV. Rogita deinde patrum sententia, decreta omnibua plaouerunt,et confirmata fuerunt,

Mox patres omnea, provinciarum ordine aoce» dentes, decretis .super altari positis suo quisqub manu subscripserunt.

Quibus omnibus rite absolutis, promoter institit pro fine concilio imponendo, eo quod patrum deliberationes iam finem habuissent, dooretaque pro-

posita lata «Meat at oorum subscriptione nuits. Qaod ea· ommbns plaearet, revfltus praaaap team ooactlio factum aaao declaravit, quoad eiusdem pnbUeas mmîobm; quoaiam vsro panea quadfiam expendenda sapereraat, ex patrum ebaaüio, concilium qaoad privatae opisooporam eongrogatioaes prorogavit ad haram nonam dial (squenlie, octobrie scilicet 83.

Tunc patribus earn mitris stantibus, factae sent acclamation··, artbidiaaoao praecinente, choro earn synodalibns respondents. Communicato deinde iavieeta paci· osculo, at yeeitata oration· Natis *Mt,* retibus praeses solemnem nomiae summi pontificia benedictionem, cum planaria pro tynodalibus indulgentia, impertita· aat. Cantata postea hymno Ambrosiano, ὃmne solemni ordine incedente· ad aede· archiépiscopale· reveni rant

Neque illud ailentio praetereundum videtur, quod inter caetera· illustres viro·, qui ad templum advenerant, «olemnea huids supremae seteionis caeremoniae ipeetaturi, adfuerit etiam summus reipablicae magistratus ac praeses.

CONGRBGATIO PRIVATA EXTRAORDINARIA,

dis luat·, 89 oetobris, habita.

Cum heri, 'ex patrum consensu, ita finem concilio imposuisset revmus prae···, ut adhdc locus eeset congregationibus praesulum privatis, ad quaedam quae adhuc supererant definienda, hora 9 ante meridiem oonvenerunt patres cum officialibus.

Retulit metropolita Sancti-Franoiod, convenisse •ex arohiepiseopoe, absente revtbo Sancti-Ludovici eosque sibi consociasse Novaroensem, Carelopolitanum, Hartfordensem, Philadelphieasem, et Pompeiopolitanum, qui, subordinate ' ad (acrem oon-' gregationem de Propaganda fide, de negotiis'collegii Americani curam gererent; stetnime insuper pecuniam per collectas conflandam eorum prudenti iudicio collocandam esse eo modo, at sortis securitati consuleretur, et foenus inde annuum proveniret.

Idem archiepiscopus, ex congregatione praesulum dubiis solvendis circa constitutione· -Benedicti XIV Sscromeatam posmUntios st Apostatas mwwrù, retulit quaestioni propositae: »An episcopi possint absolvere sacerdotes a crimine sollicitationis," praaoules respondendum duxisse, ,affirmative, cum nullibi inveniatur reservatam" la- teri autem quaesite, „an possint absolvere qui complices in peccato gravi contre sextum absolvere attentarunt", respondisse .negativb."

Hisce peractis, rsvffius . delegatus apostolicus patribus obtulit consideranda quae habeatur titulpX, capite 4, *Dt* mprerwm sainte prCcurwada, enixo eos hortans, ut' instructioni sacrae congregationis de Propagande fide hac super re obsequentes, ea decernent quae nigrorum saluti pro fatura ipsis in Domino vise fuerint.

Diu inter patres disceptatum est. Alacri quidem animo velle ·· montem sacrae congregationis exsqui significarunt; verum de meliori modo sua sanctae sedis vota prosaquendi, non una fait opinio; quibusdam'iis quae habentur num. 5.19 de viro ecclesiastico huic negotio praeficiendo faventibus, plerisque tamen ut res penes episcopus relinqueretur molentibus. Significavit tandem metropolita Neo-Eboraoensi·, negotii huius determinandi ius episcopis dioeoeseon meridionalium potius competere, illisque lutantor pilos praesulse in adiuterium venturas, vel peomdta conferendo, vel alio modo, propt opqiTofW-fuerit. Unde, auctoribus mctropOlitis Ssûqrii-Fraaoisoi et Neo-Aureliae, cum patres déclarassent se ooaSentireVprprsus iis quas ia libello de gravitate et neeestitete huius operis dicuntur, tota quasetio ad concilia -provincialia proximo habenda remises eet; eo tamen pasto, ut interim officio ,suo episcoporum solas haud ritdefatarns.

Cum do novis ssdibus (rigendis, ot de presbyteria ad. episcopatum commendandis agere vellent patres, recesserunt secretarii..

Hieee negotiis determinatis, proposuit revAns Neo-Eboraceaeis gratias patrum habendae pramotoribus, notariis, cancellariis, et, secretariis huius concilii plenarii, necnon egregiae societati iuventati catholicae amicae

Deinde perlectus sunt ac probatas liters· ad summum pontificem e patribus mittendas; nscaon literao -pastorales ad olerum et fidelem populum.

Demum, cum ddHbsrationibu» huius concilii plenarii finio iam esset feliciter imponoqdno, recessit. rogante coetu, revfaus delegatas apostolicus, illiusque loco praefait Cincinnatenaia I Patribus omnibus visum est. in scriptis signifiqpndam eses quanta dignitate, doctrina et perspicacia, ab omni partium stadio prorsus immuni, diuturnis seosiàmbus huius concilii praesederit ipse revibus delegatu·. Omnia' ab eo modo conciliorum consueto gesta .faisse testati sunt; omnesqus in id consenserunt, ut ipsi gratiae maximae agerentur pro beneficiis quibua eos cumulaverat, praesdrtim quod, Deo optimo maximo opem dante, auspice immaculata Deipara haram provinciarum patrona, maximum hoc quod hucusque in huc terrarum parte habitum eet concilium, ipso duoe et praecido, feliciter coeptum, celebratam ot absolutum sit

III. CMMiMMt ffottoltt.

CONCI01, IMS OONCIUB.

Ab UltuirittiMO at rsesrsadisrim» frattiit,

Venerabiles fratres, dilectiqns in Christo sacerdotes.

Quem splendide impdltnpseis, quam praeclaris coelestis sapientiae thesauris, quanta etiam auctoritate, potestate ac maieotate polleat ecclesia Christi, sponsa ooelsetis regis immaculata materque filiorum laetans, cum in aliis multis, tum in fpiscoporUm conciliis elucet maxime; quae quidem' fireqaeatiasima, tam in singulis fere terrarum orbis partibus, quam omnibua retro saeculis fame .celebrata. In hia nempe, per viros doctrine se pietate praestantes, adsistente et afflante Spirits annoto,, tradita semel sanctis fidas fuit propugnata, haeresco depalsae ac debellatae, irrepeptes abusus pravaeque consuetudines coercitae ao repressa·, ·apetiasimae simul leges latae, sapientissime decreta promulgata: ad' labefactatam, hominum malitia vel infirmitate, disciplinam restaurandam, ad mores in melina ' emendandos, ad decorem divini cultas promovendum, pietatemque inter ehristifideles sincere ot rite excolendam.

Atque ab ipsi» profecto socioeias exordiis, apostolos ot oeniores Hierosolymis convenisse legimus, ut contentiones ao dissidia iater primos christianorutn sacrorum cultor·· exorta, collatio invicem consiliis, componerent; ,so, qusmadmodnm ipsis, et Spiritui sancto visum fuisset ·, fidei unitati dtscipliaaequ· .integritati ptnvidersnt Tantorum virorum exemplis edocti atque animati, quoties deinceps ortae I hasreeea depositojfidei perniciose vel detrimentum minitabantur, oceleeiarum pastores, apostolorum smlicot successores, episcopi ssmmi

• Ast. xv, m

pastoris ñdtqritate convocati, ceavsuirs solebant;/g-qui'fidat traditae ei éoeeyrvatne là Mmeeeloçii· testae eeseat,.érrorum meBe^p.oa· do. Cb^sti nomiae damnarent, fidomqao mf^tqyt»— bothbli-esrm puram iute^ramqtw jjtacraatur^XC vindicarent. A · qUarito nimirum reparate· salatia saeculo,. ad, ûseima usque sextum, octodecim ciroftec^-éontra grassaaAs haereaos episooporujn generales. ooq-/ventus habiti sunt; a Nicaeno nappe, qui £rinm~. divinam Christi naturam perverse impugnante® damnavit, sui Tridentinum, qui Latheram, Ceryinujn, impioeque eorum 'asseqjas divinam sius eo> jdeeiaU. <in regendo ac dooendo potentem prae- -fracte dehegantes profligavit. „ «

Quid dp innumeris fere conciliis particularibus. pldhariis, provincialibus dioeoesanntque dioaqil »Quid de doctrinae 'sacrae, de castae disciplinae, moramque sanctiâsiknorum ubertate plane coelesti, per hos piorbm .Antistitum cpnventus inducta, opstodita, propagata disseram? Quid mala- ac scandala cohibite ac propydaata, maxima pietatis' inctementa. vitam Christianorum hojpinum ad evàngebi normam compositam, commemorare^7 profecto essem, si omnia quae ex sacris hisce saoerdotum conventibus in ecclesiam redundnriot beneficia, ve) obiter attingere studefem. I't de caeteri» taceam, quot ac quanta bo.na et emolamenta in ecclesiam, et in ipsam civilem societatem ex unis conciliis Africanis Toletanisque derivata ennt' Quorum posteriora non solum Hispaniae regionem ab Arianae haereoeo» labe depurgarunt, ac fidem catholicam moresque incorruptos tutata sunt, sed civilem societatem ipsam barbqrorum incursibus labefactatam ac pene eversam restituerunt. vitaeque christianae instituti/. quasi tutissimo praesidio, munierunt. .

Hacroaancta synodus Tridentina, in Spiritu sancto legitime congregata, habendorum conciliorum particularium consuetudinem, sicubi per temporum iniuriam fuissent omissa, instaurandam decrevit. Statuit idcireo provincialia quidem omni triennio, dioeceaana vero quotannis esse celebranda. Sapientissime huic decreto morem gerentes, metropolitan plores per diversas Europae plagas concilia in suis provinciis coegerunt in quibus Tridentinorum patrum definitiones legesque disciplinam spectantes, obsequentissimd qmimo receptae faerunt et promulgatae. Inter haec facile eminent Mediolanenaia ecclesiae concilia, quorum caput ac praeses egpt sanctus Carolus Borromaeus. Nam, praeter synodos dioeceesmas undecim ab illo congregate», sex etiam habuit ooacilia provincialia, esptimutaque aggrediebatur, quod tamen morte praeventus absolvere noa potuit. Plena quidem haec concilia suat apostolica gravitate, plena eoelesti sapientia, plena documentis ad ecclesiam moderandam, ad saaott vivendum, ad clericorum morse optime instituendo· maxims opportunis. Quam insignia benefioip ex horam deliberationibus ac legibus ocolseia' peroaperit, ex ipsis Mediolanensis 'ecclesiae acti» et illorum temporum documentis, manifestum est

At temporum, quae snbeecata eant, calamitatibus, per tria fere saecula post absolutam synodum Tridentinam, intermissa ut plarimam fuerant huinsmodi concilia; donec tandem aliquando, largiente meliora Deo, in cuius mana suat regum ao populorum cordal, illa iterum hoc nostro saeculo celebrari contigerit. Inter ea vero, quae sunt superioribus annis oonvooata, .primum omnino locant habuerunt septem harum provinciarum concilia ,iηΛΑ· nostra metrepotitaaa iam ab eaae 18U et subiade ad cabota 1849 pelpbrari pleriqae" ñostra vidimus.-Quibus exemplis quasi patofaetam vianq alii quoqqe aliia in locis rnsiaterb coeporpat. ita at pihra deinde per Italiam, GaHiaaX Garmantem^Angliam, Hiberniam, episcoporqm ooa^) Silia edpeta fuerint Laudemus riosos, patres ae decessores noq clesisatiCAm hac in re discipliinum revocatam ac restitutam habemus. Γ» Siquidem tfcbetur. quod, -inscfut^bfli quodath divinap pro.videntiae consilio. episcopis nostris in ultipife terrag_fibibus conatitutis, totôque oqbe~ t Romana sede divisis, id sponte ac Hibere pereger^ licuerit, quod Europae^ catholicae praesulibus, brevissimo. ab tfÿte sacra intervallo dieiunetie, perXiniquas principum cathoHegram per invidiam, odi·, suspiciones, nullo, modo licCret.

Quae cum ita sint, venerabiles patres ac dipbtissimi in Christo-confratres. qçatpetn meliori modo potero concilii nostri jjenarqi Baltimorensia II hac die adiuvante Deo Heliciter inchoandi, dignitatem. finesque sanctos eidem celebrando praestitutos, robln explicare, quam ai verbia utar magni illius^aaaetique viri. Caroli Borromaei, qui huius genona conciliorum adeo insignis fuit coryphaeus'

„Otnni«, porro concilii actio formam illam exhibet apostolicae missionis et legationis. Dum enim nostras nostrarumquo ecclesiarum rea inter nos mutua caritate conferimus; dum de castissimo divinorum officiorum cultu disquirimus; dum de eleri populique disciplina investigamus; dum et -nostrorum et apoatolioae viaitationis in primis 4«-, cretorum execbtionem inspicimus; dum rerum multarum collapsam pene institutionem ob oculo» ponimus; dum de instaurationis modo conaulimha; dum constitutiones alias ad damna resarcienda recte accommodatas Spiritu sancto auctore conficere studemus; universa haec via et ratio eo spectat, ut istis adiumenti» quae a Deo exiitunt mens nostra illustretur, caritas in nobie inflammetur, animarum selas in cordibu nostris exardescat, animarum nostrarum episcopalia illa vis et ardor magis atque magis incendatuf. et quasi novus quidam spiritus in nobis, qui decretorum provincialium virtute et auctoritate munimur, «vocitetur vehementius ad improbos omnes spiritas depellendos, ad vitiorum pestem propulsandam, ad sanqpdas spirituales aegritudines, ad afferendam denique populis curae nostrae commissis omnem, •arationem. O lalutares episcopalium conciliorum labores' Adest vobis Christus dominus; actionum vestrarum dux est Spiritus santAs; vos morum magistri, vos populorum moderatores, vos sanctarum legum auctoMs. Sapientia vestrae disci-pHnae, ratio omnia instauratur, prudentia controversiae sedantur, caritate discidia tolluntur, studio eriguntur manus remissae,, virtute genua dsbilia roborantur, animisque vireo adduntur. Quid multae? Haec conciliorum actio noa ipsos, qui doctor» officio fungimur, qui eodeaiae medici sumus, docet, instruit, redeat, mereat, exsuscitat.'1

Quid pluribus vos. venerabiles consacerdotes, alloquar verbis? Vos portastis pondus diei et aestus'; vos bonam certaine· certastis, fidemque servastis sicut bopi milites Christi Je»u·; vos omnia sustinaistis propter, electos Dei*; vos omnia omnibus facti satia, ht omnes faceretis salvos

*Prov. XXL!.

I Acte sodés. M»dioL, <««e. pry^. VI (oorrig» V), p. MO. eoL S. [Mami XXXIV, Nfi).
I Matta. XX, Ii. * IMA U, 10.
• II Tta. IV, 7. • I Cor. IX. »
• IMA II, A

- Quid dicam. niai Wap gentium declaravit appto-Vg hm? . ,,l&mrl»m» sums, JMOtl "·" "'t toadifMa poastanm. lumu tesqterw nd jMtamm fieriest, fuse rveilatirip· As npMb^>; UB, „ti remmertei aiaaaa, al-eoaeieimeM; ai euetissKmse, ft eearejäeiimae. '* Saperabundaatis eaim gaudio ia omni tribalaUone vjit^a.· Magno igitur corde ne generoso opna-Dei exeqoi pergito, nt facitis. ,.Attendite votu ed amrieme f·· forait SpuitanAattot, reperd erKieitèn Dfi, . oeom oeywiei^F amaywMOt . «Parcite ya>i m^rohia eet yre^ntt Ghrieti, proridswfcs sta enari·, ipoalatu aeamdau^', <Des>ss.'\Mf<ae ut demutantes in clero, aed /orinq ' /qpti yneyie ea earine. Et cedi apparaorit prip< ttpt ptMonua; forcipittu ituterfucMUm glontt oirems."1

tXWCIO II. DE SACERDOTIO, ZTQIE DE-VITA KT, H0NB6TATE UUUOORVM.

Ab iltattrimimo se reverendissimo &«ti-JVw.eisei métropolite iu H Merione hahtof religionis

Ulme et revme delegate apostolice,

Venerabiles in Christo patres, dilectique in Christo consacerdotes.

Obedieatia compellente, silentium servare mihi non licet; qnod et ecclesiastica prohibet disciplina, Si enim, ista duce, sermones de rebus sacris fiunt in sypodis dioecesanis; quanto\<magis sermonte sacros proferre decebit in tanto presbyterorum, theologorum, collegiorum'praevidum, ac religiosarum familiarum superiorum, maximeque tot epiaeopornm et archiepiscoporum praeclarissimo conventu' Et quidem ipsa spectatissimi coetus coi__^ditio specialiter monti suggerit saeerdotii-^dignitotem, vitamque et honestatem clericorum, de quibus pauca mihi dicenda incumbunt; seu potius, prout olim in sancti patris Dominici conventibus divini officii lectiones mihi aliisqne legere solitus eram (quod iterum praestare liceat!), ita nunc quaedam ex sanctis patribus ac ecclesiasticis statutis, necnon scriptoribus sacris excerpta, mihi vobisque recolenda proponam, auspice Maria, patientique vestra attentione.

Grandem in primis cum divo Hieronymo dico dignitatem sacerdotum, qui non ab hominibus, sed ab ipso Deo assumpti sunt, non iam ad domus seu urbes construendas, non ad arma ad victoriam ducenda, ant nipublioae cives in negotiis saecularibus humana sapientia dirigendos, sed tanqqam Aaron a Deo vocati ad ipsi Deo ministrandum in rebus divinis; ita ut, tosto apostolo Paulo, ipsis Dei sint adiutoree, ministri Christi et dispensatores mysteriorum Dei. Mirarentur homines (si hane adducere liceat similitudinem), miraremur et nos, si Deus nos vocassot ad creandum eum ipso coelum et terram, ot omnia, quae universiV fabrica continentur; et nihileminus ad aliquid, altius noe sibi consociavit, aedificationem scilicet ecclesiae Christi. Cum enim altiosimu vellet sibi aedificare templum, summa pulchritudine, ordine ac perfectione se dignum, in quo tota Trinitas'ia aeternum habitaret ac «saltu perpetuo adoraretur; sibi sacerdotes ceu suos ministros et eoodintoros adseivit, qui vivos lapidee, nempe christifidelos, orbarent, aptarent atque exstruerent in templum, orbi terrarum eoextenram atque aeternitati coaevum, ad qnod Dei Filius divinem eis virtutem administravit, omnipotenti suo verbo aiens eis: „Data Mt mihi email peleetas m costa ft m teem. ' AXu orye dscste sasnsf pentes; ... atom snail ms ftter «l sys anttf Mt." Hlpe merite TridUatiai patres 'Chriati vicarios vocent uaoerdotoe, edamtoa' ad redemptionis lyimaaae opnaperficiendum, opua quidam angelicis humeris foneidaqdpm.

ɸ. ut clarine pateat laudatae dignitatis ex<mllentis, praecipua -sacerdotum munia aeatimemaa, qnae Deo aactqfe ia Chriati renue ae mysticum' oorpua aaaidno prenaient. Itaque . cptn Deus ait omniiyti qprum creator-ac conservator. omaiumquo mnneram dator ac distributor, teaentur^Jipminea. illine in omnia eupremuuT eguoaeere domituum., ac adorare virtutem per sacrificii oblationem. Hinc^ ab initio mundi consueverunt homines Deo sancti immensae eius -maiestal/ offerre Sacrificia. nec ullum latet eultqsn Mosmcum, ipfco Deo ordinante, in sacrificiis offerendis praecipue constitisse, neminem-B^que lutere deberet, Christum non venisse tollere „lβiβ">· ··<> adimplere; ipum non venisse summum actum, nempe sacrificium, delere, aed veteribus typicisque^Moysi sacrificiis reale ac exoellentius'sacrificium substituisse, perenbeuunempo sui qftrporis et sanguinis oblationem, iuxta pro'pheticum vaticinium; „Non est mihi ~voiuntae in vobis, dicit Dominus exercituum. et munus non suscipiam de manq vestra. Ab ortu enim solia usque ad occasum, magnum est nomen meum in gentibus, et in amni loco sacrificatur et offertur nomini meo oblatio munda; quia magnum e^ nomen meum in gentibus, dicit Dominus oxercitturn. Quae quidem pulchge breviterque tradunt patres Tridentini dicentes. ..Sacrificium et saoerdotium ita Dei ordinatione coniucta snnt. ut utrumque in omni lege exstiterit. Cum .igitur in novo testamento sanctum eucharistiae -sacrificium. visibile ex Domini institutione catholica ecclesia acceperit, fateri etiam oportet, in eu«novum esae visibile et sternum sacerdotium, in quod vetus translatum est."

ijg his omnibus in nostri excellentiam sacerdotii facile depromitur argumentum. 8i enim Moyseo magni fecit, quod Deua filios Levi separavit ab omni populo ac iunxit sibi; si, aiouto apostolo, „euMttrttit mertu, Htttrit defsrmate lβpúťα»/, /Ut m gloria; ita ui eoe petesnt wamdore ltrMl m foeûat Mogti, pgoptar ploriMt mUm tiM, yeas SMceelw; yeoeiod· non rneyis mimstrurio rpirittu trit m fltriaf" 8i comparatio fiat' intervetus et novum sacerdotium, dooet Ohrysootomus, videbit quisque omne quod fait gloriosum in sacerdotibus Aeronis nihil omnino osse, si supereminens gloria aestimetur sdeerdotum less Christi. Mere enim animantia mactabant illi, earaee hircorum ae taurorum offerebant, eorumdem sanguino altaria populumque lustrabant, panes propositionis dieebeat atque sumebant; at novae legio saoerdos a>eendit ad altare, sumit panem et vinum, et, tanquam alter Christus, verbis consecrationis substantias illae in verum Christi corpus ssaguinemqno convertit, miranda quidem atque divina virtute a labiis omnipotentis filii Dei «resta, dum ipae suis ministris dixit; „Hot faoti in meem eommamoroMoaom.

Datur praeterea nobis in mysticam Christi corpus summa potestas, en scilicet ligandi atque solvendi. Hnmilitate quodammodo oppressus fuit princeps apostolorum, cum in nomine Domini magnam cepit piscium multitudinem, nec minori hnmilitate et admiratione fait procul dubio ipso affectas, cum in Ipsius domini nostri leou Christi nomine ae virtute foeit paralyticum ambulare, ac mortuum reviviscere. At multo maiori deberemus

· Rom Vm, IX
· HTta-U, 11-X
· II Cor. vn, a
· Acta Ap. XX, K.
· IPstr. V, »-A

UM'hnmilltatis et, admirationi» Mn ooaunoveri, '•dnm infallibili noeeimlM flde. Dei Filiam ao· oonstituisse hominum piseatorea, languentium quoque emniumque infirmorum medicos divina munitos virtute noa tactam debile· claudosque uurib •ed et mortuo· par peccatam ad ritum (ratio· 'A - revocapdi, dicente nobis osanipotoati Deo: ;4ori fiU Spirit isarfum. Fermai rrerimrifir pepssta, rapsttêator fit;' ft, foram rstiwwritis, rvlmtfe stmt" · *

Quae cum ita sint, merite inclamat Chryapsternu·' ..O'miramrttht! . .. qui terflam incolant.. . . ad ea quae in coelis rant dispensanda commissi sunt/potestatemque acceperunt, quam aeque angeii· neque archangel» dedit Deua." Cuinam eniur angelorum subdidit Domina· hanc mundum novum, qui tot eiu· eocleaia? Ad quosnam angelorum dixit Hle. quorum remiseritir peccata remittuntor ei», remittam in coelo id quod · robia remiunm erit in terra? Cuiitom angelorum dAlit ille potestatem consecrandi. suum corpus et sanguinem? Miremur ob tam mirandam virtutem. Miremur itNem quod iu novissimis diebus venerint homine· in deceptione illusore·, instabiles, depravantes scripturas in suum ipsorum perditionem, dominationem spernente·, nee^erentto introducere sectas. qui, seipeos ecclesiae Dei reformatores constituentes, sacerdotium pro posse proscripserunt, templa altaribus spoliavere, sacrosanctum sacrificium a Christo institutum Deoque debitum extinxere, et loco ordinis sacri laieos ministrorum nomine decorarunt, qui carnaHa et spiritualia miscentes aese inhabiles reddidere ad capiendum divinum institutum et gratiam, de quibus divo Timotheo scribit f . apostolus his vfctbi» ..Noli négligera gratiam quae in te est, quae data est tibi per prophetiam, cum impositione manuum presbyterii." C

Nunc autem ex bis de sacerdotii excellentia praemissis sponte fluit, amplissimi patres, venera-' bilesque consncerdottes. quanta esse dsbpat sacerdotum probitas, totiusque eorum vitae rectitudo. Clerici quidem nuncupantur, eo quod vocati sint in sortem Domini, qui est eorum sors, pars atque haereditas. Illius autem ministerium sortiti sunt, quem nemo umquam arguere potuit de peoeato vel levissimo, quem' sanctissima commendavit vita, qui bene omnia fecit, hominesqu· a mortis aeternae tenebris eripuit, eosdemque perduxit ad imtraroesdbilis vitae lumen splendore verbi atque exempli, quique tandem vitam dedit pro ovibus suis, nan tamen Antequam nobis diceret. *„8i fis* msAslmsm- *•tret au tffuatttr."* In primi·, itaque, sanctitas illius, cui ministramus, g nobis etiam sanctitatem requirit; si .enim omnibus Chriati discipulis a 'principe apostolorum dicitor: „8ssundmn stras, ft *90c^9it* in mml

Λiif yUMIMMI Mt' MMtî MŨMy fstoem «f Mscta Som/ potiori utique ratione id Christi ministris denuntiator. 8i leritis miai•trantibus littera· tegis a^fppbata fuit iniunotu» : „ifund«mito fi *fertit teat DuninF;* quanto potius mundo· suctoaqne mm opertabit ministranto· spiritui gratiae, qoi non tantam vara Domini ferunt, sed Dominam ipsum. Deam immensae maisstati·, quem omoM angeli et uiversae poteetatqs ter sanctum incessabili voce proclamant! „Qoid igitur mirum," ait sancto· Carolas Boprotoaeû, „si necasse sst,' secedentes ad illam sanctificari, ne purissimae illius maiestatis oculi maculis aut sordibus ullis offendantur?" 8i taddem oumipotoas tanta sanctitate ornavit Deiparae», ut eam non tantum ab omni vel levissimo peccato"atqne originali labe praeservaret immaneas, sed ot omni grati· plenam omnibpsque virtatib·· (Ada par· foetissimo ooadeooruâun insiperet, at dignum filii sui. habitaculum effici merere^ur. quem eonripers. portare et eratrire debebat, eemdemqne miraealo ineffabili virginem conservavit dam matrem effecit; debemus et ao· anima· nostras paritate ot sanctitate ornare, quibo· datum eat eundem Dei Filium consecrare, maaiba» pertractare, eiusdemque pretiosissimo corpore Ot aaaguin^eaatriri.

Tenemur igitur, non solum ab omni crimine, sed et ab omni ^tecie mali, qnujjmo ab ips» suspicione immune· no· praeservare; atque femineum •exam, quamvU devotum, pro posse vitare, exemplo' Chriati, qui.' quemvis sanctitas^nfinitrsAd ncuedboendum, erga ipeiim cautissimus fait, ita ut nirati •int .a^stoli qbod Samaritanam solus ad fontem ' ait alloqnutul. Quod si clerieos'necessitas cogat, famulas pro re domestica domi retinere, id tantummodd tolerandum, cum illae et probatae fumint virtuti· ey provectae aetatis, atque ordinario permittente. Nec clerici· sufficere putandum,, a pravo actu externo se abstinere, sed internae mentis et cordi· puritati ab ii· atudendum. prout lis non sat 'esset ebrietatem vitare, sed ebriorum tabernacula ab ipsis etiam sunt vitanda, aiente canone ..Clerici, edendi et bibendi causa taberna· non ingrediantur, nisi peregrinationis necessitate compulsi."

Tenemur etiam a saecularibus nos abstinere negotiis, imo et ea fugere; iuxta cxpressionenl Tridentinorum patrum, (ui eodem edocebantur spiritu, qni iam dixerat per apostolum „-Vraso *•uUtaiu Deo þUcet tt negetiie tareulariitu."* Sacerdotes recte vocantur Christi castra seu milite». At ..miles," ait sanctus Basilius, „ηoη domos aedificat, non comparat açros. non vacat mercaturae. ..Si ego pars Domini sum," ait divu^Ilieronymua. „nec accipio partes inter alia· tribu·, sid quasi levita et sacerdos, vivo de decimis, ef'altari serviens, 'altaris oblatione sustentor, habens victum et vestitum. his contentus ero; et nudam crucem nudus sequar.'

Tenentur presbyteri suis episcopis praestare reverentiam et obedientiam. necnon Romanum pontificem, beati Petri successorem. Christi vicarium, commune unitatis centrum, totiusque ecclesiae caput, summo amore prosequi totisque tueri viribus. Tenentur pariter, et quidem sub gravi, si non aliunde, saltem ex titulo ordinis sacri, ad divini officii recitationem.

*^idem tenentur ecclesiastici· studiis, praecipue vero sacrarum scripturarum assiduo incumbere: stoat Mcsnfotts *cuUodunt* sewSitiasi, *«t* Uyem rsfirsitt ss ore stas." Huiusmodi studiis lux mundi nos esse oportet, non iam sub modio posita, aed super candelabrum, illuminus homines, praesertim nostrae curae commissos, non solum operibus nostris bonis, sed et constanti verbi Dei praedicatione; ita ut quivis pastor sibi .dicere teneatar: ,,Fo· oηλ· SsA si aoe seeayeiiawere." Languerent christifidele·,' nisi verbo Dei continuo reficareatur. Plerisqus praeterea circumdamur ovibus, per fijeo· prophetas ab unitate gregis deceptione sednotia; sai tomen supremus pastor vult per nos nd fidsi unitatom adducere, ut flat ntmra· M VMM

Laudata vero maner· sacerdotalia sacerdos adimplero nequibit, quin per orationis exercitium divino auxilio falciatar, quin inter vestibulum èt altare assiduo ploret Dei ministro potius quam ouioumqae alteri monte recogitandam illud angelici dootoris: «Post' baptismum necessaria eet homini ingis òratio. Dum enim arbor, coeli imbribus omaiqae irrigatione destituta, sterilis evadet et

'... JI .

arefiat, plutata autem iuxta decernas aquarum, A fractum suum dabit ia tempero suo; ita sacerdos ad crucifixi pedes vigilans ot ornas, Dei amore et-proximorum fialutis desiderio flagrabit, ignemque Meli apoetoKci e coelo descendere faciet, quo sacer-doT sui sacrificia igne ardoOoèat divino, eiesque vita et opera erantrin oopspocta Domini pretiosa; et quem sui partem .fideliter fecit in terra, haere-ditalem aeternam inveliiet in regno' coelorum.

COjtCIO III, Di ZKLO SACKRDOTÎÛ

ah illuetrieeimo ac reoereadioeimo Neo-At^Miaol 'metropolita m III sessiow habita.

Revnii fratres.

Cum nobis gratum incumbet officium de aelo -sacerdotali tractandi coram hoc amplissimo piorum ae doctorum antibtitum coetu, in illa tanti momenti materia, quae quidem vobis, revnii fratres, B est apprime nota et familiaris, satis erit si ostendamus:

!.. Quali et quanto «elo Christus, summus pontifex novae legis, et exemplar sacerdotum, accensus sit pro salute animaram:

3. Qualis 'sit obligatio pro racerdote. qui est alter Christus, se vovendi saldti animaram sicut Christus ipse.

Porro perspicuum eat quod Christqa ab aeterno sinu Patrie in virginis uterum venit, ut eripiat non de potestate tenebrarum, ut salvificet mundum. ut auferat peccatum, quod est unicum saluti humanae obstaculum.

Et quidem'omnia illa stupenda immensi amoris mysteria, quae Christus in vita sua mortali operatus est, ad salutem animaram directa sunt et ad hunc finem referuntur.

Propter nos homines et propter nostram sa- C lutem. ut proclamat sanHa mater ecclesia, lesus Christus, Filius Dei. (consubstantialis Patri, descendit de coelis, et hgmo factus est. Semetipsum exinanivit, formaro^servi accipiens. In similitudinem hominuui factus, paupertatem elegit, contumelias amplexus est. persecutiones sustinuit, pro nobis oravit, docuit, laboravit, fatigatus eet; pro nobis cruci affixus est, et in cruce emisit spiritum; pro nobis resurrexit, in coelos ascendit, et de coelis misit Spiritum sanctum, per» quem charitas Dei diffusa eet in cordibus ñostri

Vno verbo, Christus se tofum dedit, vovit, immolavit, pro nostra salute; et sic vere nobis factus est lesus. id est salvator, nos transferendo de tenebris ad lucem, de morte ad vitam.

Porro sacerdos Christi est alter Christus. Locum Christi inter homines tenet, et vices illius D gerit. ,*^ieat mieit me Pater, at ego mitto* eos/, Sacerdos a Christo eligitur et mittitur ad continuandum et perficiendum opus Chriati, quod est salus animarum.

Sacerdos igitur debet, sicut Christus ipse, se totum et sua omnia saluti animaram vovere, consecrare, immolare. Ad hunc finem orationes, stadia, labores, facultates mentia, et corporis vireo referre tenetur, paratus etiam ad persecutiones, ad effiuionem sanguinis, ad sacrificium vitae, iuxta exemplar bom pastoris, qui vitam suam posuit pro ovibus suis; ut veraciter dicere posait eum Paulo: ,Omnia *enetineo propter electae; libmtieeime* impendam *et mpepimpendar ipee* pre animatas emtris."

Porro ut sacerdos gaudere possit illo solo vare sacerdotali, quem in amantissime corde Christi haurire debet, necasse eet ut propriae saluti prius incumbat, et tunc saluti fratrum efficacius attendet.

Zelus enim sacerdotalis procedit do amore Dei. ot extenditur ad amorem proximi. Quomodo Vero proximi dilectionem habebit sacerdos peccator, eam nee Dqpm diligat, nec ae ipsum vere amara sciat? „Qm-' vmm *dHfgii* '.miguitatom. *odit* \nimom

Et quidem in sacerdote saqcto seins erit plaae supernaturalis, et in se, et in suis motivis.' at ia auo fine. 'Nam omnia quae tractamus, tanquam legati Chriati, omnia quae gerimus pertinent ad •ufjernataralem ordinem, et tendubt ad illam beatitndinem qaae omnem. ordinem ' 'suturalem transcendit.

Si vero seine sit supernAuralis. erit puras et liber/ non solum ab omni inordinata affectione, sed etiam ab» omni humnen^coàaideratiene. In omnibus hominibus, qqalie^umqufi sit diversitas gentium.- vel originis, vel coloris aut conditionis. nihil aliud videt, nisi animae pretio sanguinis Chriati redemptu, et ad vitam aeternem perducendas.

Sacerdos illo xelo accensus pon curat de vana opinione hominum. Omnibus omnia fieri conatur, ut omnes lucrifaciat, sed in 'multis meminit verbi apostoli: „Si Abminitas placerem, rermis *Dei* non «ssem.“ Veràs salus non movetur desiderio mundanae famae et inanis gloriae, non cupiditate divitiarum, voluptatum, vel dignitatum, etiam ecclesiasticaram; qui enim talibus motivis aguntur guae «lia tant, nom *qaae leta Chrieti*

Zelus ille prudens erit ét secundum scientism, non ductus ad impetu caeco mentis vel indolis, non procedens ab alacritate naturali ingenii vel imaginationis, aed sciens quando et quomodo loqui vel agere debeat.

Scientia vero, quae in prudenti aelo requiritur. non est tantum scientia per humana media comparata, [t et] quae quidem in suis variis partibus tam multiplex et immensa eet; sed est etiam scientia 61a supernaturalis, quae in oratione et meditatione acquiritur.

Zelus illo fortiter et suaviter aget, ad exemplar divinae sapientiae, quae *„attingit a fine neque ad finem fortiter, ei dieponit omnia maviter".*

Denique salus ille patiens erit et perseverans, etiam inter difficultates, contradictiones, oppositiones, persecutiones. Non deiieietur propter inutilitatem conatuum vel propter ingratitudiaem hominum; sciens quod Deus laborem, non successum, requirat.

Talis esse debet xelus sacerdotalis, et talis erit in illis qui non quaerant semetipaos, nec sua commoda, sed gloriam Dei et salutem anin aram

Accendamur igitur illo xelo supernatural, ot dotibus illis supra memoratis praedito, ut digna fiamus instrumenta misericordiae Dei inter homines, et salutem omnium, quantam in nobis eet. procurare satagamus.

Et si fideliter ia hoc Miviao opero usque ad finem perseveraverimus, „emn sppenwrit prinasps peltarum, *perdpiemtu immareoeeihilom gloriae corońam,* et ex ore amaatissimo dulcissimi less haec audiemus suavissima verba: *„Seree bone et fidelia,* fVMI MJMT *jUtHif* flMI/ta *09Λ·* rfihiam, intra gemitam *Domini* tai." Arnen'.

IV. Literne patrum ooneiUi ad summam *pontificem Pium papam IX.*

Serius omnino, beatissime pater, quam nostrum omnium vota flagitabant, aliquando tamen, quam primum nobis id per tempora licqit, in concilium plenarium convocati sumus.- Quo enim tebporo illud ex proposito et institato cogendum erat, oa

«iam raram pubHaarim., convorate theta tarât, ut A ■pobia ovm nostras raltaquero, ot ia anum ' lemam ornum ad ' deliberandam um eoofierra, aaho mode Boaret. Vix autem e medii· praeeffia disaidiiaqae civili·' belli luctuosi· emerueram··, cui .ia hae veteri atque catholica urbe convenimus,' ut disciplinae, si forte ,op«a eaaeh reeareiondae openyp darem»;' atque ut caritatem, amorem, jieceaaitadinem, «aerorum denique communionem, quam neque atndia 'civium divi··, neque diuturni belli ealnmitatM tol-? 1er· aut minuere potuerant, iterum inter nee, redintegrata societate atque: animorum'ooninnctiono foveromua ac tueremur.

Cum vero nobia, bMtiaaimo pater, 4n concilio congregati· de Romana aede, MtbOlicne veritatp magistra, ..«uatode ac Vindica, aaepiua loquendi». tarit, nihil antiquius hdbuimua, quam ut fe, tuh iura ac dignitatem, tasmque brati Petri ťêdeJr »proďterèmur at praedicaremus ipai,, sc clero nostro B vehementer praedicandam eommsndsremu·. ' Kt re quidam reta, dam rerum portnrbstionM inepicimu·, quibus humana societ» ubique fare vexttur; earn anaviaaimaa menta oogitsm» tempestate·, quibua eccleaia Chriati bonique omnae per unirartum orbem iactantor; plane exborreeeimua, aaimoqne pror■ua ac ape caderemus, niai ad sedem ae cathedram tuam oculo· atque animo· converteremur Hoe eat ênim, inter flVa et caduca caetera, immobile quiddam, stabile, ac perpetuum. Eat siquidem angularia illa petra; supra quam Christus accleaiam anm exstruxit, quamque certissima et. inviolabili promiaaione munivit, fore nunquam ut eam vincant •nperbae inferorum portae. Dum caetera mutantur in dim, itdmobilis et inooncnaaa haec petra «raritatem, quam a ano mutuata Mt fundatore, retinet. ac divina solididate consistit. Per octodecim quidem aaecuja, ex quo Chrietua, sapiens architectus, C coelMtemr suam in terris domum super hac petra •onstituit, fruitra totiM vi immanium procellarum •c tumescentibus irati mari· fluctibus impetita Mt: frustra „«lMes«>dtC mM», at Mwnm(/famiwa, at jtoearunt erat·, ei irrueřunt «· deauun *illa»*, et neu cecidit,- /undato enim erui aupra petram" :

Ubinam iam, bMtiesiifi· peter, eant atrocioaimi illi tyranni, qui Teleaphoro», Fabiano·, Cornelio·, Xysto·, alioeque esdiM deoeaaoraa tuo· trucidarunt, totque martyrum cruorom veldti aquam effoderunt! Ubinam viri Uli famori, aaeeuli sui gigantas, regm atque imperator··, nomine ten·· catholici, sed oaorea et hoetea sacri principatus infenaiasimi, 'qui aive astutia et artibus politio!·, «ve aperta vi id effleor· studuerant, ut Petri cathedra aut ia foedisaimam servitutem redigeretur, aut «mai·· interiret? Ubinam, demum, eoeleati ilH homtaee, philosophorum faleo nomine glorientee, qui vel patrum D memoria, non solum maudedasimis scriptis, sed etiam bello et armis Petri eodem ovorteudsm'aggremi suat, quorumque impia illa ot ImoIms vox ahqneado audita est, efiTiiliis tam pe. ut pontificis Ιηψοφ 'summa dtes advauissetT· msmorfo

^inaidertum ^^ubb·
tananad adhue tamara porgunt gMtau, ari ▌>

Cflristam esueF Çttf tetitef ta «Mû· firrMbM ·M, at Demtaua aufiumrauM eee.111

Ŋu· profoeto inlla Mt man, bmUmaime pater, ear illud divtai seriptorM nimamMSoratam reliquerint, Petram aliquando super equis obviam Imu ambulantem, eum timor· correpta· fluetib» mergi ooepiaeet, Msao ab ipao porrecta mean appreIntasuta salvnmqae et taeolumem ia «aviculam redactam1; etque'afio itqpim loce, Qhriatam dourinam, poatquam turbes'a Petri navicela, qnaai e suggMta, tbsuisset, suberta deinde magnaHempoetate, adeo at-uavieula mox ftuageeda undieque haurieuda videretur, o sotpno excitatum et a diadpalis exoratam, tmpernaae ventio âc mari, ooeliqne et aeri· aereni^atem at tranquillitatem confinoo mq0^B VIAIÓ BWv

Tn quidem, beutimlme jmier, m bMt> Petri heater ia terri·; ta illam ipeam Petri nsvigilam. in qua Christas etiamnam homihum turbse dooot, regendam ae moderandam susoepisti,- T· quoque, quemadmodum olim Petrum, in omni essu · ac discrimine Chriatue protexit protegetque. Qua tu ape ac confidentia animatu·, in dubih rebus atque pertarbstihaimte nunquam dubius haeristi.

Quidimmo, djim «kvieula Petri, cuiua tenens gubentaeula, aaeviaaimia instaretur procelli·, iamiamque aquarum gurgite .absorbenda crederetur, tu Christo, servatori ditto, audiens tranquillam in fide et patientia animam tuqm poasediati. Renia tua depulsos et Caietae exulana, eadem prorstu, que ante· faerae, mente oonatanti, serena fronto, apostolica maiestate eminebas. In te quippe exauditam et impletam agnoecimu· illam Christi, tum oranti» tum vaticinantia, pro PetrO effusam procem; neque enim unquam defecit fide·tua. qna divinitus roboratus fratre· tuoa viciesim roborare et confirmare debere·. Romam deinde auspicato redux, immemor periculorum, quae tibi adhuc plurima imminebant, immemor hostium infensissimorum hominumque perduellium, qui tibi insidiae •e perniciem moliebantur, immemor quodammodo tui ipsius, illud unum mente ac memoria tenebaa, dieque ac nocte animo volvebas, qua potissimum ratione, quibus, consiliis, industriis, adiumentis, nei catholicae ecclMiisque omnibu·, quarum sollicitudine urgebaris, esset consulendum.

Ante omnia illud propositum tibi erat, ea servaro prqneopta, quae Petro eiusque haeredibus Christus dederat: ^Cmpirm· *fretrti patet* oeas mass, posea agnos ħeos. 1 Itaque protinus ex Romana beati Petri cathedra, tanquam ex summa terrarum areo et «pecula, totum orbem oculis perlustrasti,£«t ubiquo quid laudandum, quiâ oorrigudnm, quid cavendum easet, acri ae diligenti iadicio porapexieti. Atque optimo ranctoque consilio opus taum ab alma virgine, Christi matre so aoatra, quM .anla cunctas interemit bserrae». auspicandum ţata populo ohristiano eum eeolMiae primoribus laetitia gMtiente atque universo orbe plaudente, ipeam nova odhmido, immaculatae scifleet titulo, decorasti, Doind· oOeteetis huiqs virginis anspioiia atque auxilio, errora» omnM contra Idem hodierno·, haoresesquo quaqnsversns gras■aates, ta unum quasi faaeteulus congregate·, qyll4n> tuo, vehit apostolici gladii mnerone, iugutaeti. Tu subdolorum hnmnra«i, fletis et simulatis verbis sedis apeatoHooe ioribM taddtas molientium, deloe et ambogM et ipoo perspexM, et larva detrecta, ta tara etqep omnium oesdis ooUooasti. Contempsisti taimionramm qnsrandsm blanditias; oeeterornm mia·· vimqne istentatam haud, pertimescis. Heetibns stilesins, sive btandientib» rive seevieutibus, spoetoloreas exemplo atque ipta veee raapoudM: wXen ṗssnmM,- *ţOpart tMin Dta*

■Mastavn, ta · Pa cou, ta
«PS. IX, 7; Nv. X, 7. · ta n^I, a

ЖЖ. ta
•ab.vm.ta

ApUatohm· hisce saatoatil·, quasi validiammi· j duobas 'teli·, boatiu· andaatam rstadifti, ej. neferias «onm'ii te as Mati Petri smteai machina-Aoum «t impete· profligasti. ' \ O

Qnid ptapt Fratres tai, beetiasidre pater, qao· ooaftrmasti, te.venerabundi änapiciunt, maxi-. moque, jut par aat, honore et amor· prtMequuatar. ,Teeum in teba· tai» pronperia laetautar, in adveni-condolescunt Ta duce, Übenti atque ajaori animo ea omnia aggrediantur, quae ta ad augqndam Dm gloriam, salutemque animarum proeunadam mpgi· idonea iudicdveria. No» quoque, in extremi· fere terrarum orlp· finite· aoUocmt·^ ot longinqai· a te regionibuvdivisi, patrem ap- doctorem noatrum te libentissime agnoacimu· ao profitemur; fibiqua oon-iunctimimia adeo cordibus adhaerescimus, ut, dum ' de 'Romana- tua «ede aa^aati Petri cathedra cogitamus, vastissimi iaterieetorum marium temramque tractu· mente ae memoria quasi excidant, vidaa\B marque tecum, valut in domo patna, ae diltetiaaimo animaram nostrarum tabehaoqlo ac aede, paullisper commorari. ·

Atque ex nationibu· diversis ao dimitis oriundi, omne· et singuli uno corde, uno ore te alloquimur, verbi· quibui olim Hieronymo» Damasum: „Ego nullnm primum quam Chriatum aequens, beatitudini tuae, id eat,-Petri cathedrae, communione consocior; supra illam petram aedificatam ecclesiam acio. . Qaicumque extra hanc domum agnum oomederit, profanus eat Si qui· in Noe arca non fuerit, peribit regnante diluvio."

Ex diaiunctiaaimi· regioni· huiu· immanaae plagii in concilio hoc plenario, te volente atque hortante, congregati, omne· te uno corde, animo atque ore veneramur, omne· eadem dilectioni5 ac pietate proaequimur, omne· eadem tibi fausta ac felicia precamur. Neque tibi, beatissime pater, tot aerumnarum ac dolorum mole ac multitudine fere obruto, ingratum erit a nobia accipere, umtm nostram religionem in hi· regionibu· magna et mira in diecapere incrementa- ' Granum quippe sinapis, initio tenue atque humillimum, ooelesti rore irrigatum, in procerissimam crevit arborem, 'cuius iam rami terram ornant bbumbrantque fere universam. Septuaginta et quinque ante annis unus tantam erat apud noatro· episcopo·, sacerdote· numero paucissimi; nunc vero per septem ecclesiasticas, provincia· diffini, cum duobus millibus quingentis circiter sacerdotibus stipati, episcopi quadraginta et septem numerantur. Ubique locorum exstructa sunt templa; ubique collegia, orphanotrophia, piae refugii domus, scholae pro pueris puellisque educandis constitutae. Omne· apud nos christifldolee te unum patrem ae magistram venerantur ao dili-.guut; pro te quotidie proce· amantermfftandunt, ut Deu· te servet iooolumem, suiequs -doni· oumulatissiihe ornet nugeetque.

Ex concilio hoc plenario domum disoeeauri, omnia eiusdem acta ao decreto adi beatitadinem tuam recognoeoeada atque •meudauflr' mittimus, tuam tanquam loqnentis Petri vocem exceptari.

Demum, ad pede· sanctitati· taae devote atque humillime provoluti, benodietioeem apoetoHoam pro nobis gregibusqpe nostri· efflagitamus.

Datam ex concilio plenario, Baltimore·, di· 31 octobria, ia quam apud nos incidit festam matarnitatis bedtimiina· et immaculata· Virginia Maria·, anno reparata· saluti· IBM.

Martian· laaaae· Spalding; arohiepboopus Baltimorenai·, ac aadfe apoatolica· dalegata·.

Fraaeiwu· Norbert·· Blanchet, arehiapiaoopu· Oregoaena··.

r

Petra· Riohardus Keuriek, arohiepiaeopu· Sancti- t Ludoviei. - ı (1

loaaaei· Baptista Purcell, arehiepisbopu· Cinemnateaaia.

IqMph Sadoq^ Aleaaay, 'arehiapiacopea Suacti-FraaoiaoL

loaanes Maria Odia, arobispiseopus Nk-AA·lianaaais.

loannes MeCloatay, smhiapjsonpus Neo-Eboracensis; «no.••ffragaaaoramqaa nomine. .

\ , ‹ – ı .
A HL Acto ÿeto eontollnm.· '.
ŕ ʻ " ı ʟ UTTKBAK

mumm petoÿieM' PU pappa IX »uif,patrft etiteHii.

Venerabilibus fratrite·: Martiab, archiepiscopo BalCl· morensi; Francisco,'arehispibeopo Oregonenaiî, Petro, archiepiaoopo Saneti-Ludorici; loanni-Baptistao, archiepiaoopo Qineinnatenai; leaepho, archiepiaoopo. 8ancti-FAnci»ei; loanni Mariae, archiepiscopo ÿeo-Aurqlianensi; loanni, archi epiaeopo Nco-Eboracensi,xet epiacopi· eorum •uffraganmi.

Proa ran IX. ' '

Venerabile· fratre·, •alutem et apoatolicam benedictionem,. ..

Verbi· exprimere vix possumus, venerabile· fratre·, aummam consolationem, qua, inter maxima·^ nostras moleatia· et acerbitate·, affecti fuimus veatri· gratissimis aaae litteri di· 31 menai· octobris superiore aano dati·, dum, Deo adiuvanto, in plenario Baltimorenai concilio concelebrando oorfgregati arati·. In eisdem enim litteri·, undique mirifice elucet eximia vestra religio, pietas ae pastorali· sollicitudo. Etenim, venerabile· fratres. vixdum · medii· procelli·, acLictaoaiasimi civilia belli fluctibu· emersi, nihil anti^mus habuistis, quam in Baltimorensem civitatem, convenire): ut mataam inter vo· caritatem magia in die· fovente·, oollatm consiliis et concordissimis animi·, ea statueret»·, qua· ■d- Dei gloriam in vestri· potimimum dio«o«sibu· quotidie ñU applificandam, ad augustam nostram religionem promovendam, clerique disciplinam taeedam, et ad aampiternam hominum salutem procurandam, atque ad tot nefaria· inimicorum hominum insidiai detegendas, pestiferssqu· errores profligando·, asperrimis hisce potiastmum ehrwtianae civilisque reipublicae temporibus, possint conducere.

Atque in eodem habendo concilio, nihil vobis potius fuit, quam/ luoulentiapimi· verbis declararo •t profiteri singularem vestram pietatem, amorem •t observantiam erga nos et hanc Romanam beatimimi' Petri apostolorum, principia cathedram, patholica· veritatis et unitanb centrum, omninmqu· •ocleaiarum mattam et magistram, in qua Chrieta· dominus inexpugnabile secla·!·· suae fhndamaotam posuit, et edvwsMa quam iafari porta· praevalar· nunquam poterant Eiadotn entem litteris,"vnuorabilea fratres, dum deploretis horribilem suae tempestatem, qua nuac abiqa· iaetatur ecclesia, nobis, etiam a|qu· etiam vehamentor gratalamiai ds iis omnibus, qua· ad eiusdem eeeluaiae cautem, rinaquo dootrinam, Ubmtatom ac , inra propeguauda, ad omnium fidelium salutem curandam, atq·· ad tot peraMoeimimo· hniarit prMMrtim infsHeasima· nostra· amatis arror·· miminandoe, Deo adiuvaato, stadioausim· peragere aunquam iatermiaimu·, velati gravimimnm supiemi notori npotoolici miniatorii officium omnino potonlabat Noa nobis, veaorabil·· fratres, non nobia, sad soli Deo omnem laudem data, qui Infirmitatem notoram omnipotenti sua viriato, ao-divina sua gratia adiuvars digaatar; et

eo anxiliaato, nunquam taosltialun propterBMė; et a nunqdam deSfrtsmus *sanaro* contritiones'bga«I, parati asperrima quasque pOrpoti,'0taaimainipesm ponere pro Deo, eiaeqne xaaotap «Meui» «msa, nobis ab Apec5 (feriato donrinb divinitus coslarissaZ'

I»ne voro per vos ipsi vol iferilo 'mteiligero 'potestisJqMato gaudio sumulati Apprimus, uoaeeatoa .istarum rogioUum Adeles euurom nes et hanc sqnctam sedem devotione ifctpoequi, et in ùoàcsMstici· istfa septem provinciis episcopale· sedes aestas Aiiase, s·-cerdotum numerum mire amplideatum^ .et ubiqqs 10-.^ corumsamtetopla'soduêata,-odllogia, ,orpha|^-trophia, pida hrefagii .demos, dtkbkpque, pdsris putllisque in dabetjapima noptta religione oduepa^it instituta Quae omnia luonlenjer ootendunt, quo -'episcopali delo aqimQi-eetis, veaeru&lee frutrbq^tâ. Doi saltum et honoran promovendum, ot ad aai>' itarmattasiutem quotidie magis, curandam, tinam- pbrem certi •urnas, yos oedleati auxiMo frètos nihil unquam intqntattap esse gglieturoo, ut in istis regionibus- divina nostra religio maiora semper incrementa, suscipiaii 'ut ecclesiastici vostri viri virtutnm qpihium exempla Christiano populo prae- beant, M proprii ministerii munia sancte, scienter 'Sc diligenter obeant, ut Adeleo robis commissi magis in.die· nutriti Verbis fidei, ot per gratiarum charismata confirmati, crescant in scientia Dei. et cognitione domini nostri lesu Christi, ot instent viam quae ducit ad vitam; ut miseri errantes, depulsis, *errorum* tenebris, catholica» ventatis lucem adspiciant, agnoscant, amplectantur, ot ad unicum Christi ovile confugiant. Atque' inter angustias «t difficultate·, quae hisce praecipue temporibus ab episcopali ministerio abesse non possunt, · nolite unquam animam despondere, sed confortati in Domino ot in potentia .virtutis eius, viriliter agita, memoria repetente·, quod qui ad iustitiam eru^jgpt multo·, ffijfebunt' quasi stellae ih perpetaah. aeter-nitates.

Quod autem attinet Sd acta memorati CooeilU a vobis concelebrati, quae, ex more maiorum, supreqio nostro ot huius apostolico· sedis iudicio, pro eximia vestra srga noe et oemdem sedato ob-servantia summis laudibus digna, subiicepe gloriati estis, congruum do eisdem aotis a nostra congre-gatione Adei Propagandae praeposita aocipieti· responsum. Vobis autem perouarisrimum sit, nos libenter praestituros quidquid ad maiorem vostrum et istarum dioeeesi·· utilitate·· pertinere posse noverimus. Mune varo debitae vobis ot letis fide-libas eurae vostrae traditis agimus ot habemus gratias, {MO dhUBViBq φMβ S VeW· *isdem fidelibus mittantur ad grsvissimas nestras ot ΊηΒηβ sanctae sedi· sublevandae engwtien Deniqne nihil nobis grqgus, qsta ut hac etiam oceaaione utamar, que iterum taetemurVt eonfir-memas potissimsm, qua vos ia Domino sossploe-timur, boosvoleatiam.

Cuias quoque oartimimum pignus osso vetamus •postolieam bsnsdtetisasss, quam ex istim» ssrds profectam, ei eum oaurih verae firitaitetis voto soataaotam, vobis ipsia, venerab&ee ftuteqs, oeno-tisqeo derisis, iaieisque Motihes ootasque vetaram vigilantiae mmero^tie, p«remaster -impsrtisum

Datam Romae, apud Sanatam Petasm, dto S sep-tombris anno 1M7, poutitoatas nostri aans XXIL

Plus papa IX.

П. MOBüM

•aera· dr B-«papmido *fi»,*

pro rampuMme ataaiML

Ia eoaeilio planarie Btatanm Fsidaratarum Amerioee npteetriroiMs anao IMβ eatehnto, optimal' prooidentiquo prasseriptibns aotetitatam 'frierat, ut, elapso *decem*-penorum spatio, iterum geneMis conventus optacoporitei cogeretur, quo fecUras unitati -ooeeordiaeque servandae, confir-Utendae disciplina^ uniformitati, rei dbnique ebibo- *Jims* |trovehail<^e otnnee omni antistite· illorum ibtateâ ia 'unp spiritu 'odagtagatisdtaborareqt Porro toMlium KûtUsîpodi praefinito tempore ad executions·· mandari .minime -potuit, quod fracti· reipebtioeo viaeUMr Foederatorum Statuum pcpoti" luqtuoeiseimnm bjdlam Utar se gererent. Verato ea- aivilis'sxitiitsmpestata edata,aihil memoretarum regionum'praesulibus potius Ibit, quate ut deibissas apostoiicae sedi pqaees admoverent, quip sibi fibret i^ plenarium .concilium conveniendi potabtas.

Oumdta^uў mihi dutajpi nostri Pii divini provi-dentia pappe IX consensione obtenta, menae octo-'.lui anni 1866 diota synodo», praeside reverendo patre dominé Martino loanne Bfiaiding, Bslti-morensi archiepiscopo ao spostoljcae sedis' delegato, Isb omnibus arohiepisoopia, episcopis et vicariis apostolieis Foedsrstorgm StotUum sotemniter oele-bfuta/-Aserit, multaqne ad disciplinam, dioecesium statam, "fidei denique incrementum plane utilia, in eo conventa determinata sint, *ectfue qmnia, ut extanini subiioerentur, ad sacram congregationem de Propaganda Ade transmissa; eadem sacra congregatio, in generalibus comitii· habiti· diebua 16, S3, 27 ssptembri· anni 1887, eiusdem concilii acta et decreta diligenti inquisition» adhibita ex^-pendit, pauciaque excepti» correctionibus et anhn-advenionibua, quae in adiecta. epistola memorato delegato apostolico significari iueait, eadem ut ab omnibua ad quo» spectat inviolabiliter observentur, libontuaims recognovit.

Quam sacrae congregationi· sententiam cum subeonptus «iusdem «aerae congregationis i sretarius, sanctissimo domino nostro, in audientia

fi'fóccotobrisanniipraedicti,retulisset,sanctitab sua in omnibua probavit, eaquo super ré decretum hoc expediri mandavit

Datum Romae, ex aedibus dictae sacrae con-gregationis de Propaganda fide, die 24 ianuarii 1868.

AI. cardinalis Barnabe, praefectus'

H. Capalti, secretaries.

rit W8TBUCTKM«8 8ACRAΪ 00NGBBGATI0NI8 DI . PROPAGANDA PIDK.

I. JsitruiSii Meros eengregotisaw de dVopepoado j(ds gcMredis, ds deervtis eeamfiii corrigeudù.

lUffio et revfte domino.

Im fMTOfSltbu MHDltÜBf hefeiti» dfcbn 1® 33, *W* septembri· anni elapsi, sacra congregatio Christiano nomini propagando acta et decreta con-oihi pieaarii Baltimoreasie П, mearo octobri 186« eelobrati, accuratissimo ad examen' revocavit; et quibusdam oxoeptia, quas hac.epistola continentur, iatagram eoadlii taptos, -prout a patribus emen-datum et piδpacite act, aeoodaete sanctissimi dossini aeetai sustentis, plaao rooegeovit^ uti ex alligato dosroto amplituie tea tateUgot Quae vero Iu osdem testa vel immotaeds, vel delenda, vol addenda sunt, seqeaatibro taettosater:

1. Ht. I, eap-1, «m. b, Mu. b, post vsrba „salvi feri aaqee .ad nus. 6, omnia rotrigaater hoe modo: .Rea srode suaquam extra eoslssiam do-geatibu» sahtem promlrit, vorem etiam «sternam damnatioaom eomariaatas eat tie, qui propria oelpa eesteatem doeodunt ex haa vite. Quod si invincibiliter errent, uro per ipees steterit quomiaes ad ratae aooteatao agnUteuam vsaireet, profecto Dena, quiTtemtatem cheque propria enlpe punit neu demeat, quemvis ipai has tesulpabiB igaoraatia

detenti extra eoolesiae corpus maaoaht, tamen sieratis divina opitulante, obsecuti fuerint divinis mandatis, atque ilfts ehrtatianqe fidei veritatibus quae aguodouat, eorum miserebitur, ne in aeternum perçant.* ,

3. Bodam tit .1, cap. 3 [de] scriptura sacra, num. Iψ, verba doceeti Tridentini eo loco citati: «Qui oontravetaqrint, per ordinarios declarentur, et poeni a iure statutis Coerceantur, integra. in prarpHbto numero placuit-referri debere.'.

3. Rdlate ad num. 17 eiusdem cap. -3, quem concilii patres' suppresserunt, sacra congregatio voluit ut, firma hiusmodi suppressione, pet "hanc epistolam amplitudini tuae significaretur, attento gravi' oathofioorum periculo in'Statibus Foederatis biblia ab haeretici corrupta prae manibus habenji, reoogiiitiontm vereioni anglican Duacensis opportuâàm vidpri; et licet sancta sedeo ab,huiusmodi veraionibus sua approbatione firmandis aliena sit, tamen etiam concilii Baltimorenaia anni 1858 votis consonam facturum, si educitis viris theologicis, rerum biblicartim peditis, comparatis inter'se nedum variis editionibus. veilsitania Duaoetisia, sed etiam aliis veraionibus Anglicis, si quae exstent praeter Duacen^sm, catholico spiritu elaboratia, reliquisqùç diligentiis adhi bitis, in sup, presso' num. 1? propositis, priediotae versioni Duacenais emendationem ag'grodareris. 8i enim nova haec editio nil desiderandum relinqueret, spe rare licet aliarum dioecesium episcopos illi eese paullatim suffragaturos, atque ita faturum ut, re proposita in alio plenaqn concilio, pro commodi fidelium usu, ad exclusionem caeterarum veraionum, approbari mereretur.

4. Cap. 4, tit, I, num. 19. *Dt* summe orbis patgSfe: «Et'quamvis unica sit in Trinitate voluntas et operatio in omnibus ad extra, attamen speciale effectus Xnfcuiqne personae tribuuntur C nuncupative, plaçait esse addendum, «per appropriationem."

5. Eod. cap., num. 31, ubi legebatur, «totumque ruere religionis .Christianae ayatema," legendum: «Universa penitus destrueretur Christiana religio.

6. Locus- sancti Augustini allegatus cap. 6, Do pia veneratione sanctorum, initie num. 34, accuratius referatur, iuxta genuinam lectionem^ hoc modo: «quorumque cum Deu» coronat merita, nihil aliud coronat quam muimra sua.

7. Tit JII, cap. 1, D srirepotit» 'num. 86, placuit duo motropolitarum iura, a synodi patribus suppressa, ita generatim enumerari debar «ΠI. Nogligontiam auffragonooram in casibus a iure statutis supplet IV. Appellationes a sententiis auffiraganoorum iuxta regula a sacris canonibus definita recipit.

8. Tit eod., cap. 3, *D* spiseepomm atoetoons, sequentes corrections flant: 1. In art 103, quae leguntur inter primum et ultimam comma, s voce antiquitus usque ad voces «praebuerit ordinando omnino supprimantur; 9. Initium art 106-ita emendetur: «Ista msthodu tamen, eam adhuc ia melius matari ao alterius perfiei poses videretur," eahue praefectas dictae aaerae congregationis etc.; 3. Art 109 omnino supprimatur.

9. Tit eodjoap. VI, Aa eido at Antestato efariesrtmi, nam. 168,' initio poet verbum choreis sapprimaatur verba «privatis vel pubtiois

10. Tit V, cap. Π, *Dt* As^tiMtornnm."948, ita ponendam eet, «ad mdefarn vol in re vel in voto nec—ari— * Ibidem,}num. 950, sabrogentar qaae dta amentibus ot fan—ia dooet rituale Romanam, sab tit ds leptQme aafaUor—, ibi, amanto ot fariosi aoa baptiseatar, etc., —quo ad verba «eeeerdos diliguater etc.

11. Tit. eodem, eap..3,.As omahrmetiow, suppressus art'974 retinendus,erit, sed sub' breviori verborum formula, et adhibitis vocibus hortationpà loco praeceptivarum, hoc modq; «Qnamqnaai M necessitate"huius sacramenti non in plenfio patrius vel usatrina adbiba^ttar, eam tamen id laudabilis,ecclesiae consustado~suadoat, sacrique canones. praescribant, episcopi .nullum non movebout lapidem, ut disciplina huiusmodi, jam in nonnullis harum provinciarum" dioeeeaibu iavectq, .ubique introducatur. Conflrtnafi voro habebunt petrinos singuli singulos, 'nec' tamen -ftminis mary, nec maribus fejSieae patriot officium praestabunt, Quod ai hota fleri omnino nequeat, saltem "duo pro puerU petrini, et due pro puellis^matrinaf adhibeantur.",

13. Tit. eod., cap. *bi D»'* art 397, oqanna illud: iQupm secretae bonfeeaionia con-, etc, ita reformetur: »Cum autem Innocentius ΠI, in magno concilio Lateranensi, suprema auctoritate sanoiverit, a quibua et quo tempore peccatorum confessio facientfii sit, monendi ,erant fidelee. quotquot, etc. Insuper, ita art. MS supprimantur duo postrema commeta, a voce «*Uetiuf'* usque ad finem eiusdem articuli.

13. Tit. eodem, cap. 8, *D* ordms, postremq verba art. 337, «Quod idèmj, etc., ito reforufetrttar: «Idem quoad scientiae fericulum cum regularibus qui ordinandi sistuntur, servandum decernimus^ Insuper sttiprimatur ultimum comma art. 340, «Quae tamen fachltas", etc.; atque in art. 355, verbis «Apud nos haberi voluerunt baeo alia subrogentur: «Apud nos haberi curaverunt.

14. Eodem capTb, num. 344, ubt sermo est de facultate ordinandi sd titulqm missionis, voluerunt emi patres, ut supprimantur postrema verba, «ad viginti annos, vel in perpetuum", etc., necnon tree insequente articuli 345, 346, 357; ac de hi otnnibus ratio habebitur in instructione super ordinationibus ad titulum miseibnis, quam, ubi,in promptu fuerit, ad te'mittore ouralxA .

15. Cum vero emi patres diligenter expendissent additionem, quam episcopus Wayne-CSsstrensit textui num. 347 inserendam proposuit, qrea iura missionariorum ex titulo ordinationis acquisita, nec non circa modum eis satisfaciendi, illius quidem sententiam admittere abluerunt; placuit tamen ipsis ut per hanc epistolam institutio pro sacerdotibus pauperibus sustentandis, a Wayne-Castrensi praesule insinuata, amplitudini tuae eaeterisque episcopis commendaretur.

16. Circa art. 397, tit. VI, cap.il. As socroMWCte missos saerÿieie, mandarunt eii patria, ut ibidem

' Propositio iastitetio Wastnaais. pro seotiu tandis paaporibe sscsrdotibas infamis, titelo aisaioais orünstis, a qes sst Uo ssrao, heiesBsodi fas srst tsaoris: «Ordiasrii loodraa, Oe siWMdi vonsatsr ssqsrdstss,' aM qeoddsas itfpondisia son dstout* sertie tatioMM seflkfaa sb UK omgragetisnibes sse dbirictises istiosariis. in qoibes pries tapsrom Isspsedsnat, sxQsat, Msdam|us SMSiOstibas ststis tmipsribes disMbasat. cma bead rsro stt psrtintssestv·, bass prosisto valait iaaattsaa vel hsad fastis vxsoatisai dsri psstit, ds dsosnissea Inaapsr, nt psr trdiasrto fsadaa qeMsss spsatoiis sx text atagella sadeamtaeqa dtooosscss isegiegetisaiboa pro rata •t MφN MMtitMtaTp MMVfatM it sanas, vistan esaspasaeMm habere paatint. Midas aatam Aaafan bateanadi oaMgaadi st atefatotseadl a laspartdvia dioMaeaaia ayaodia erdtertv. Pmstiati as saamdrtm plana geadeaat Ubertate stsadi passais med Us axpsaito naepta, aWmaaqM UMS magia sammsrast plammit, mads ia emnibea, ati pasmdetalam daaat dlgaitotoaa, mm genet. Qaiatmm· as sadsas fimfifa irdtoarii iadMa prtaraat stibam aliqestmm testaetsri UM atiam aasardatas, * quidam aunt vsl reamtar brnrast isdigal, aad da <dba * adtalgeai ffles ad mafcram

addantur pauqa adinsinaandam observantiam non, « etautionis.JnàooeiitiirXIl, *tftqger* « rimprspatiotss, ci&ta a Benedieto\Xiy \, hao ration· : –, '

.Quo vcro «iqagis distinct· ratio habtotur de' Obligation· onerq miasaram, cum manualium, tum ad» indefinitum tempus,, accurate adimplendi, aan- •eimua ut in aingulia aoolauia, aaeenlaribua se regu- . laribus, adsit .oatiüogmçaiva tabella operum, qua ad perpetuum yel ad ^tum praefinjtUmque tamp»·. - Imposita ipsis ac reapedtiv^acoeptata^ueifent ; utqne ibidem itS «aerario aaadrventur libri, in quorum-altero -perpetua butuamodi aive tbmporhria opera, in .altero vero » missae manual·· et adventitiae in- ' › scribafitur, unit eum fideli ac uiatincta annotatione ' , subsecuti utrorqmque implementi. ‹

ff' >17. Mandavit praeterea aacra congregatio ut ad · calcem num. 421, m quo · de aepultura catholicorum . in ° coemeterio profano fit sermo, addatur comma quod sequitur, ad ' tramitem illorum quae pluriee fi >a Romania congregationibus circa huiuamodi casum constituta eunt, nimirum: „Praeterea, srjn coemeterio profano separata terrae para obtineri nequeat, in qua corpora catholioorum exclusive inhumentur, •altem loculua ubi cadaver deponitur benedicatur, ea oratione adhibita quae in Romano rituali e^reeae praeaoribitur, tit. de exequih : *Dent attat* suMrations amatas", etc.

18. Ea quoqut ad examen revocarunt e&i patre· quae tit. VII, cap. 2, x>e uai/braiitete m *alii» promovenda,* num. 426, a synodo disputata eunt el constituta, mentique inhaerente·: summo pontifice alia· pan- dum declaravit praxim exigendi peouniam ad for·· .ecclesiarum nt fidei·· ingredi possint, minime sibi placere, mandarunt, ut morem huiusmodi univenim'abolere episcopi satagant, ac proinde priorem partem numeri citati ita emendari voluerunt: .Praxim pecuniam exigendi ad fores eecleciarum, C ut fideles ingredi posaint et divinis mysteriis adesae, declaravit summus pontifex etc.

19. Articulum 461 synodi, ubi supponitur per epiatolam huius sacrae congregationi· aub die 26 aprilia 1866, agnitam fuisse in episcopis facul- , tatem dispensandi vota simplicia moniaHum, erhi patres pro nunc supprimi voluerunjt, ut particulariter in alio generali conventu examinari queat.

20. Expenderunt quoque eibi patree ea quae, occasione num. 479, tit. IV, * ooncilii patribua circa collegium Americanum Foederatorum Statuum in alma urbe eraotum,' discussa et proposita eunt Ao relate ad pensionem annuam scutatorum bis centum pro unoquoque alumno, quem spiscopi d collegium missuri sunt, designatam, iaaserunt tibi esae significandum, eam anAcere minime ppsse regulari ooUegii ipsius admimstrationi, niai epiaoopi d congrua dotation· in fundi· fructiferis illi Romae oosatitneada solliciti praeterea sint; idque tanto magis Urgere, quod collegium, tota iam peâe oonsûspta pecuniae summa, quam in aerario «aerae congregationis depositam habebant, eo devenerit, ut niai -Mariter eidem epiaoopi secourant, brrfvi interitura ait. Qaod vero «poetat eoclasiaatKaaa ahmnoeeh odu- , nationem, interiorem collegii disciplinam, ao superiorum nominationem, sacram congregationem · fibentissims excepturam smm, ai quid hsbemrt episcopi quod in hae parte propone»· arbitrantur; riM tamen exclusive reservato regularum iuxta qUka sit collegium moderandum definitionem, nec non ius oaramdem rogulartun observantias invigilandi. Interim atteèdentes sfti patrea prasdietOm oollsÿm· nolle hucuaque solemni actu * «ancta sede · approbatum fuisse; quo id a satho domino nostro obtinere ab-

quahidopoesit, iuaserant,. at id alio sacrae eoagiOgationis conventu specialid positio exhlbeotur de‹ .dieoiplinari eiusdem ooÿegii regimine.;

· *3t.* Cam «oro *nacra* congregatio ad examen ravocaaset consilium synodi, admittendi · ideUoet - ut aocio· honorario·, in aooietatibua a sanctoVjncentid a Paulo nuncupati· viro· «catholico·, animadvertit nihil quidem obMare, quominus etiam ab poatholiei· ' spontaneae elUemoeynae a societate recipiantur, veram ut iidem itt accio· recenseantur, omnino non expedire. Quapropter art. 5, "num. Ml, tit X, ounino aupprhnpnduat eat.

22, Circa, subscriptiones appositas decreti· a patribua, mandavit aacra congregatio' ut id iiadem decretis edendis hoc ordin· «ubseriptionoa efferantur, ut nimirum post delegatum apoetolicum qui concilio praefuit, primum omne· arahiepisoopi fuxt prioritatem consecrationis, dein varo omne», episcopi, serveta eadem prioritatia methodo, exhibeantur. Quod vero pertinet ad subscriptionem epiaoopi auxiliaria Cindhmatensis, duxit sacrum oonailium, illam hae ratione concipiendam esse: „Ego NN. epiacopp·, etc.,' accepto per patrea concilii voto deciafvo. defiñienrisubsoripsi

Haec eunt, quae circa concilii textum animadvertendi erant; et precor Deum, ut te diu aoapitem et incolumem servet.

Romhe, ex aedibu· aacrae congregationi· de Propaganda fide, die 24 ianuarii 1868.

Amplitudini· tuae, ad officia paratiaaimu·'

AI. cardinalia Bariiabo, praefectus.
ii. Capalti, secretarius.

Revmo patri domino Martino loanni Spalding, arehiepiaeopo Baltimorensi.

II. Inttntctio tacrae congregationi» de Propaganda fide epeeiali», circa guaedam concilii decreta.

Ulme et revihe domine.

. Praeter ea quae «nii. patrea sacrae congregationis de Propaganda fide, in generalibus comitiis dierum 16, 23, 27 aeptembri· 1867, circa synodi plenariae secundae Baltimorensi· ,textum animadvertenda duxerunt, quaeque alia mea epiatola complexu· sum.- nonnulla sxstant, quae npecietim amplitudini tuae per epistolam significari iusaerunt, ut ea omnibus ooepisoopia tuis in ipsis Foederatis Statibus, sacrae ipeius congregationis nomine, manifeste·.

1. Ithqse ipeo· commonefieri volunt, aacram congregationem omnino decernere, ut omnimbda diligenti· serventur Iiter circulares ab ipsa editae die 21 ianuarii anni 1861, tum in oaeteris earum partibus, tum etiam in ·· praescriptione qua mandatur, omnes et singulos Foederatorum Statuum praesule· tertio quCqoe anno, tum metropolitan· provinciae suas, tum sacrae congregationi de Propaganda Ide, nomifia saosrdotam qnoo-dignos atque idoaeos ad munns episcopale obenadnm existimaverint, profando mystario servato, ostsadere debere.

2. Ut in dubio d morte prioris eoalugis expendendo, episcopi melius adisvari ac tutius procedere vahsaat, sacra -eMtgngntia oeasuit omnibus memoratorum Btataam praesuHbns eonamunioari debere integram instructionem supremae inquisitioni·, latam ssb Clamante X, tum resolutionem dubiorum super eadem re defasoepe.editam; demum et aliam eiusdem suprema· inquisitionis inatractionsm, quae incipit *Inpdhta» Missum* riads·l, easque 'ubi in promptu fasrint ad te mittar· satagam.

3. Cum vero e&i patres animadverteriat, non obstantibus expressis, apdstolicee/sedis prohibitioni-.bps in formulis keultatpm contentis, disputatum 'fuisse inter concilii patres, aa in concedendis dispensationibus matrimouialibmi aliquas taxas exigi valeant, et pra£oei4im bum. putent eaedem alicubi de facto exigi solere,-mandarunt ut omnibu opiscopis istatum regionum 'inculcatur meAratae praescriptionis observantia, qua pro dispensatienibus ab impedimentis mdirimonii pecuniam puQo omnino titulo-accipiendam eare iubetur; iis tantum exceptis canibus, in quibus apoatolica sedes' eleemosynam oratoribus ininngendam monet, in pium · aliquod opus, impendendam.

4. Voluerunt quoque emi patreq, ut amplitudini tuae significaretur, episcopos'istarum regionum each commonendos de observantia mandati a 'summo pontifice facti circa sopietates secretas; quo nimirum cavetur, si in executions decreti sacrae congregationis, feria IV die^lS augusti 1846, eirea rtudistM Societates, dubia emoriantur, expositis Omnibus rerum adiunctia, esae ad sanctam sedem recurrendum.

Post haec precor Deum, ut' amplitudinem tuam diu sospitem et incolumem servet.

"Romae, ex aedibus sacrae congregationis de Propaganda fide, die 24 iaauarii 1868.

Amplitudinis tuae, ad officia paratissimus,

AI. cardinalis Barnabo, praefectus.
H. Capalti, secretarius.

Revtho .patri domino Martino loanni Spalding,, arebiepiacopo Baltimorensi,

III. liutnutio taerat eangngatiogltMt Propa fide, eirea poetidata a patribtu coneilii.

Ulme et resme domine.

Cum sanctum consilium Christiano nomini Propagendo, in generalibus comitiis habitis diebus 16, 93, 97 septembria anni elapsi, ad examen revocasaet ecte et decreta plenarii Foederatorum Statuum concilii, anno 1866 Baltimorae celebrati, rationem de singulis patrum petitionibus habere non praetermisit; àc sacrae congregationis sententiae de Iisdem latae eanctiasimi domini nootri approbatio accessit, prout ex adiectia decretis amplitudo tua perepioiet..

I. Occasione num. 998, tit V, cap. 5, Îb yosstentia, ostenderunt patres in synodo congregati, uti ex actis videre eet, se plane indigere facultate absolvendi a canibus reservatis in constitutione Benedicti XIV ^ecremsetiias pesnstentiee. Itaque ad supplices preces sacrae congregationis, ssmus domlqus noster eamdem singulis episcopis pro quindecim casibus concedere dignatus eet, uti ex pdaexo decreto num. 1 intelligee.

Ii. Cum praeterea emi patres postulationem synodi num. 364 positam expendiaeent, eirea indultum ordinandi sacerdotes ad titulum missionis, consuerunt seAo supplicandum, ut illud singulis Foederatorum Statuum episcopis usque ad torminum unicuique eorum pro aliarum facultatum exercitio assignatum prorogaret; aosummus pontifex annuere dignatus eet, uti alligatum decretum num. 9 docebit. Quapropter suppressa sunt in dectetis postrema verba .ad viginti annoe!; etc., uti in epmtolb correctionum textus ooaeilii monui.

III. Postulatum quoquo a synodo propositam, tit VI, cap, I, num. 896,. accurata expensum eat, quo nimirum petebatur ut sacra congregatio apertius declararet, aa miasionarii Foederatorum Statuum ubi paroeciae oanoaioe erectae nondum existant, ad paiasam pro populo festis disbas applicandam taaeaatar. Itaque sacra congregatio raepoadit, posita quod non exstent paroeciae,ceaoniee erèctae, proviapm ease per decretum oieedbnf aanCti ooqsilii 18 aUgusti 1866; quod his meis addo, anm. 3.

IV? Supplparant oonpilii patres^nam, 963, tit. V, cap. 9, Ûe Saptiems, ut fbeultateni adhibendi ia adultorum baptismo formulam breviorem, pro parvulis constitutam, quae aeque ad aanup 1870 illid' concerna eat, summae pontifex uaqae ad decem vel viginti annoe extendere dignaretur'. Porro aacra congregatio cessait ipos' rbeurrere debere, expleto tempore pool concessionis.

V. Supplicarunt, nnnd 964 eiusdem cupitis, uti apud eosUBmrem 'induodre.liceat qui'àpad Anglos viget, baptixandi sub conditione privatim eqm aqua tantum lustrali, et absque caeremoniis, adultos' ab haeresi ad ecclesiam conversos, de-quorum/baptiamate prudenter dubitatur. Quoad hoc postulatum, aacra congregatio eensuit respondendum, pro nunc non expedire,

VI. Postulatuni, fuit praeterea, ut episcopis liceret communicare suis .sicariis generalibus, aliisque sacerdotibus sibi benevisis, facultates in impedimentis matrimonialibus dispensandi. Itemque, ut eia liceret, missionariis commorantibus in partibus longinquis delegare facultates sanandi in radice, vel rebabilitandi matrimonia bona fide contracta, sed propter impedimentum disparitatis cultus invalida. Relate ad haec duo postulata, voluerunt emi patres standum omnino esae formulis facultatum, ubi determinantur personae quibus memoratae facultftea communicari ponebat,

VII. Cum vero synodales^postulassent, tit. V, cap. 9, num. 367,^ut in omnibua provinciis Foederatorum Statuum, excepta Neo-Aurelianensi, impedimentum dandestinitatis ablatum declararetur, eamus pater postulationi huic minime ceneuit annuendum.

VIII. Supplicandum nemo placuit, ut preces synodi admittere dignaretur, quibus petierunt ut solemnem ritum quadraginta horarum eadem forma peragendum, qua dioecesis Baltimorensis ex pontificia concessione utitur, reliqui omnes ordinarii in suae poasint dioeceses introducere; ac sanius dominus noster.benigne adnuit,uti ex adnexo decreto, num. 4, manifestum erit.

IX. Inseit idem ssmus dominus nosteri ut. iuxta synodi petitionem, festum immaculatae conceptionis pro omnibus indiscriminatim dioecesibus Foederatorum Statuum ait declarandum de praecepto; uti ex alligati decreti, num. 6, tenore perspicies.

X. Quod autem attinet ad postulatum patrum circa dispensationem ab abstinentia a carnibus in sabbatis; iussit sanctitas sua, episcopos qui eiuamodi induito indigere se putant, expositis rationibus, in particulari recurrere debere.

XI. Placuit etiam emis patribus, ut circa uniformitatem in ieiuniia ao foetis in provinciis Bancti-Francisci et Oregonensi nocnon dioecesi Sanctae-Fidei cum Baltimorensi provincia inducendam, recurrant episcopi quorum interest, ia particulari, expositis suae petitionis rationibus.

XII. Voluit quoque sacra congregatio, ut semo supplicaretur pro facultate a patribus petita, communicandi aaoerdotibus licentiam benedicendi coemeteria et campanae; sanctitas voro sua benigno adnait, novAnqua hanc facultatem singulis Foederatorum Statuum episcopia, usque ad terminum unicuique eorum pro aliarum facultatum exercitio aosignatum, concessit; prout ex adieoto decreto, nam. 6, liquet.

XIII. Ad examen quoque revocatum eet postulatum synodi, quo petebatur nt decretum tat» congregationis spisceporum-at^qogularium, 3 Septembris 1864, eirea moiuWes quae vota roleaaaia

■uMapaat, ita rofermotar, at intarvulhun qsibqno annorum iatar emimieaem vetoram afaapIMui at eolemniam ai deeem aaaea protrahatur. Ae aaaatitao aaa ad proces aaerae eoagregatioeia annuendum eeaaait; ati adnexum doerothm, aaa. 7, docebit.

Haeo quidem, eirea poetalata petrum plenarii ooacilii, amplitudini taae oignifieaada oraat; Deumqus proMr,' at te dia sospitem atque incolumem servet

Romas. ax aedibue aaerae oongrpgatioais de Propaganda fide, die. id ianuarii 1868.

' Ad officia paraüaaiaaa,

AL cardinalia Barnabe, praefecti».
H. Capalti, secretariat.

Rovtho domine Martino loanni Spalding, archiepiooopo Baltimorenoi, Baltimoram.

DECRETAiSACRAE CONGREGATIONIS DE PROPAGANDA FIDE.

L DECRETUM

da eoeanri· *leti»* in «mstitatioes mree aeramentiai

Can in ganandibiu eomitiU Soar ooaffregationide Propaganda fide, habitis diebua 16, S3, *97 septembres* 1^67, relata fhiaeeat qaae a^ episcopis Foederatorum Statuam Amc.aae eepteptrionalis, in secundo Baltimorenoi concilio plenario congregabo, proposita erant, nt instruerentur de modo seco gerendi cum oonfelsariio misere prolabentibns in caeno reservatos a constitutione sanctae memoriae Benedicti XIV, quae incipit Bocrwawntam poewilmhar, nec absque evidenti periculo provocandi fidelium scandalam censuras in eadem constitutione latas obeer^rare valentibus, donee pro beneficio absolutionis Rd sanctam sedem confugientes illud obtinere potuerint, eihi patre^ expositae difficultatis gravitate perpensa, «ribo domino nostro Pio divine providentia papae IX aupplicandum consuerunt, ut praedictorum antistitum angustiis opportuno remedio succurrere dignaretur.

Hia itaque aaerae congregationis aapplicibas\rooibus beatissimo patri per subscriptum secretfinam relatis, in audientia habita dio 6 oetobris 1867, sanctitas sua singulis^arohiopieoopia, episcopis ac vicariis apoetolicis Statuum memoratorum, facultatem benigna oonpessit, qua illorum quisque pro quindecim casibus in, propria dioecesi vel viearietu uti possint, sive per se, sive per suum vicarium generalem, sive per idoneos confessorios, a eo vel a diqto vicaçio ad hoc specjaliter, ot eum expressa meatione apoatolioae auctoritatis doputandqp, absolvendi nimirum a censuris ot poenis occleaiasticia sacerdotes, qui personae compile» ia peccato turpi confessiones excepere, oemquo absolvere ausi fuerint, ot eum iisdem super irregularitate a violatione diotarum oensararum quomodocumque oeatraeta misericorditer dispensandi; sab ea tomag lege, ut sic absoluti ot dispensati infra duos menaee, vel aliud congruum tempus a dispensanto doofijmeadum, directe, vol per modium proprii ooafeasani, suppressis nominibus, ad aaerae congregationis de Propaganda fido recurrere, oiquo explicaro, quot personas complices in re turpi, ot quoties a peccato eompKoitatU absolverint, ot mandatis eiusdem aseram congregationem desuper ferendis obedito timeantur; sub rtineidoatie in Modem consuma et poenae, ai contravenerint; iniuncta singulis pro modo oulparum congrua poenitentia salutari, quodque ab aedioadb personae complicia ooafemionibaa omnino abstineant, aUinquo iuiunotio de iure iniuagobdis.

Datum Bornas, ex aedibus sacrae ooagrogatiesb do PiUpagaMa fido, die M iaaaarii 1868.

AL cardiaaKs Barnabe, praefectas.
H. Capalti, secretaries.

IL DMCRETUM

, Cam patios ooneQil plenarii secundi Foederatorum Statuum, Baltimorae anno 1866 habiti, enixe postaiasseet, ut omnibus eanun provinciarum episcopis theuitas ordinandi subditos eoos ad titulum missionis confirmaretur, ,oAi paties sacrae congregationis do Propaganda fido, in generalibus comitiis habitis diebus 16, 33, et *97* septembris 1867, re mature perpensa, supplicandum esdio domino nostro Pio divina providentia papae IX oeniusrunt, nt singulis illorum Statuum praesulibus concédera dignaretur indultum promovendi clericos sibi subditos ad snbdiaeonatam aliooqus maiores ordines usque ad presbyteratum inclusive, titulo missionis, praestito tamen ab iisdem clericis antequam oubdiaooni ordinentur iuramento, quo, ad instar pontificiorum alumnorum, spondeant suae dioecesi vel missioni eoae perpetuo inservituros! usque ad terminum unicuique eorum assignatum pro exercitio facultatum formulae I.

Hanc vero safirae congregationis sententiam, cum subscriptus eiusdem aacrae congregationis secretorius sanctitati «um» in audientia habita die 6 oetobris anni 1867, retulisset, summus pontifex omnino probavit, ae de re huiustnodi praesens decretum expediri iumit

Datum Romae, ex aedibue sacrae congregationis de j'ropaganda fide^ die *94* ianuarii 1868.

AI. cardinalis Barnabo. praefectus.
H. Capalti, aecretariua.

IU. DBCRETTM

do eusse pro populo.

Post datam a ssmo domino nostro Pio divina providentia papa IX. die 3 maii ansi 1858, epistolam encyclical» incipientem AnsontiUMu;redemptoris, dubitari ooepit anqier ea, quae inibi habentur de obligatione parochorum aliorumque curam animarum actu gerentium celebrandi et applicandi mimam pro populo omnibus dominicis festisque aliis diebua haud exceptis iis, qui ex apostolicae sedis indulgentia e dierum de praecepto festorum numero sublati vel translati sunt, derogatum fuerit prioribus aliis laudatae sanctae sedis declarationibus, quibus annotatum fuerat ip missionum locis, ubi neque parochi neque paroecias rite adhuc institutae inveniuntur, vicarios apoetoUoos at missionaries, licet animarum curam oxerooutoa, supradietaa obligationi implendae .tantammodo titulo caritatis, non vero ex fnatitia obstringi. Porro quamvis, annuente sanctitatd sua, sacra eoagregMio de Propaganda fide, die 6 augusti anni I860, nqpoMu responderit, nonnulli tamen vicarii et miarioaarii apootoBci, ruti non omnem proma ambigendi retineem hoc dmpouso amotam taises, seqeaatee proposuerunt qhaeetiause.

1. An visorii apeetoliei ne miesionarii, qui quovis modo curam animarum in certo aliquo loco assumunt, omnes iadMlncto obligentur ,ex fnatitia ad applioaad^m mtamJ^ro populo ia diebua festivis.

5. An vero de Ulla, qui ex inatitia noa obligantur, dici debeat :docere «sx caritate, ani :teneri ex caritate, ad applicandam miscam pro populo/ia diebua feetivia

lam vero com do his quaestionibus actum fuerit in geeeratibus comitiis oiuedsm sacras congregationis habitis dio 33 martii anni 1863, tahi patroo respondendum MMMHUt:

,Ad 1. negative, iuu»4o non «gâter d· loci·, A te qaibua iodo· opiaoopalea ae paroeoiae eaaoaiioa •rectae tem atet, atqee ad eae vicarii apoatolici at miaaionarii miaai atet at legitimorum paatornm vico· garant.

sAd S. Titaadam eaae loentienem «taaari «x Caritate dicendam raro (taaaa) deoere «x Caritate idqne ita at propria dictae obligationi· «ignificatio appareat" »

Haa aatote aaeraa «oagragatioaia reaolationea aa&aa domina· aoater Pin papa IX, refereata ia-fraaeripto aeeretario, te audientia (habita] die 99 martii, benigne te omnibua approbavit

Datum Romae, ex aedibua praefatae aacrae congregationi·, dio 18 augurii anni 1866.

Alexander cardinali· Barnabe, praefectae.
Hannibal Capalti, aecretarina.

IV. I>ECB8TCM_

it ntpmiiittu fuedrafwt· borwnan.

Cum patre· ooncilii plenarii aecbndi Foederatorum Statuum Battimorae anno 1866 habiti, enixe poetnlaaaent, ut ad omnee diooceee· illarum provinciarum extenderetur privilegium utendi more dioeceai Baltimorenai concerno, in exponendo aanio aeramento, atque in devotione quadraginta horarum : quo acilieet, 1. expoaitio horia nocturni· non fit; 9. prooeaeio omittitur, prodenti paatoria indicio ; ac pariter petierint, ut fldelibn· eceleaiam in qua aamnm •acramantum ita exponitur viaitantibua eaedem indulgentiae coMedaater, quae consequuntur peraagentee hanc devotionem iuxta oonatitutionem Clementi· VIII, quae incipit *Gratti rt iMttnttt,* emi patre· merae congregationi· de Propaganda fide, in generalibua comitii· habitia diebua 16, 23, 97 aeptombria 1867, re mature perpenea, aadio domitat noetro Pio diving providentia papae IX aapplicandum eoaauerunt, ut praedicta privilegia et indulgentiae omnibua memoratorum Statuum dioeooaibua extendere dignaretur.

Hano Verp aacrae congregationi· •eatentiam. cum aubecriptua eiuadem Merae ooagqagationi· aecretariua aanctUati auae, in audientia habita die 6 octobri· 186tf retuliaaet, aummua pontifex benigne in omnibua antauit iuxta prece·, ao praeaena decretum eadem nuper re expediri iuaait

Datum Romae, ex aedibua dictae aacrae congregationi· de Propagaada fide, die 94 ianuarii 1868.

Al. oardtaalio Barnabe, praefectu·.
H. Capalti, aeeretarina.

V. DICUTUX

da /eato «mmeniiete» oenwpttenu.

Cum aubocriptea aecretariu· Mera· congregationi· do Propaganda fide prece· patrum plenarii coneilii aeenndi Foederatorum Statuum, Baltimore· anno 1866, celebrati, an&o domino noetro Pio divina providentia papae IX, te audienti· habita die fi Octobri· 1867, retultawt, quibaa enixo poetulabaat, ut feetem immaculatae conceptioni· beatimimae virgini· Mariae, •«random provinciarum patronae, do praecepto pro omnibua memorati» Stetibua declararetur ipeg die 8 decembri·, dempto privilegio haenaqne oonooaao •olemnitatom te domintonm infra octavam, traaeferendi; «auctita· ana, audito voto ea de--el emia«o a laudata «aera congregatione de Propaganda fide, te generalibua oomitiia dierum 16, 23, 97 •aptombriq" anni 1867, petitam gratiam ' iaxta «ynodi prece· benigno cooceaait, m praeaena in rem decretam expediri iunrit, contrarii· quibuacumque minime obtantibea.

Datem Ramae, ex aedibaa äacrae eoagregatronie Propaganda fide, dte M iaanarii 1868.

AL cardinalia Manabo, praefectu·.
H. Capalti, aecretarina.

VI MKUTCM

Cnm te generaüba·comitii· ayera· eongragattoaie Propaganda fide, habitm'16, SB, 87 aeptembri· 1867, tulatae Ibiaeent preooa patrum concilii plenarii •ocua'di Foederatorum Statuam, Baltimore· anno 1M6 ealebrati, quibo· demi··· petebant, at omnibua Uterum provinciarum epiaeopi» conferretur poteat communicandi aaoerdotib·· fecuAatem benadieeadi coemeteria et campaaaa; «Ai putri·, omnibua diligenter exponaia, eenauerunt. quoad eqemeteria aatia proviaam in rituali Romano, titulo qui inaeribitar: Ritaa hanedieandi aecnm eeMWiaranm par «ecardetam aptaeape driapetam; quoad eampana» voro, con-•aleadum aaAo domino noatro Pio divine providentia papae IX, at atagulia Foederatorum Statuum epiaeopi· concedere dignaretur, uaquo ad terminum uaieuique •orum aaaignatum pro exeroitio facultatum formulae I, poteatatem delegandi benedictionem eampanarum, quaadeeumquo eam ipai abequo gravi incommodo perficere nequeant, aaoerdotib·· cibi benevui·, «errato ritu pontificalia Romani, atque adhibiti· oldi-•t aqua ab epiaoopo benedicti·, nec non etiam aine equa ab epiacopo benedicta, ai gravia eaaaa concurrat.

Ha» vero aacraa oongrogatioafr aupplioee precea, eum aubecriptua einadem aaerae oongregationia aecretarina aarâo domino noetro in audientia habita die 6 octobri» anni 1867 retaliaaet, Mnctitna aha petitam gratiam, iuxta modum ab eadem aacrn congregatione expreeeum, benigne oouoewit, eademque «aper re praeeena'vdecretam expediri iuaait.

Datam Romae, ex aedibua dicta. Merae congregationi· de Propaganda fide, die 94 it. aerii 1868.

Al. cardinalia Barnabo, praefectae.
H. Capalti, aecretariaa.

vn. PBt'BFITli

it totit momeitum aolmnihM.

Cum patro· coneilii plenarii aeoandi Foedoratorum Statuum, anno 1866 Baltimore· celebrati, demi··· poetulaaiteat, at in ii· illarum provinciarum aaoeteriia in quibua monial·· ad vota aolcmate 'admittuntur, probatio qainqae annorum, quae iuxta daoretum •aerae congregationia epiaooporum et regularium, die 3 aeptombria 1864 datum, ab emiaaioa· votorum aimplicium ad aolomnom· profeaaionem decurror· débat, ad decem anno·, attontia gravibna earum regionum adianetia, protraheretur ; a&i patra· «acraa oongragationia da Propaganda fide, ia genaralibna oomitiia habitia diobaa 16, 98, 97 aeptombria anni 1867 petitione huiuamodi diligoeter oonaiderata, •upplicapdum aafeo oenaoorunt, ut prooM patrum admittere dignaretur.

Haa vero Merae congregationi· aupplioee preeee, cum aubecriptua eiuadem aaerae congregationi· aecretariua aefoo domino noetro, in andieatia habita die 6 octobri·, anno 1867, rotahaaat, Mactitaa ana benigne adnnit pro gratia, iuxta petita, firmo ia raliqaia praedicto decreto aacrae oongragatioaie epiaooporum ot regularium ; atque aa «aper re prae•ena decretam expediri iueait, contrarii» quibnecamqae minime obatantibna.

Datam Romae, ax aedibu· dicta· aacraa congregationi· de Propaganda fide, dia 94 ianuarii 1868.

Ai. cardinalia Barnabo. praefectu·.
H. Capalti. aeeretarina.

UTZRAI &ACKAK CONOMGATJOND
D« PROPAGANDA FIDK,

de mdnuet et ficarieimuH utimi ereetioeM epitet porvmftu hmmmMmw.

Illdie et rmo domine:

Cum in generalibus comitiis, habitis diebus 16, »3, 27 septembris anni elapsi, anerem ooasilium Christiano nomini propagando mature expendisset postulationes patrum concilii plenarii II Baltfaaorensis, quae do noris erigendis sedibus episcopalibus, novisque ricariatibua apostolicis constituendis agebant; «mus dominus noster roto inhaerens eiusdem sacri consilii, sequentes noras sedes erigere dignatus eet, iis rero, aliiaque sedibus iam constitutis, et impraesentiarum renantibus, sacerdotes quorum nomina hic recensentur praefecit.

Itaque, in Baltimorensrprorincia sedem Wtiihingtoniensem (Wilmington, Delevare) erexit, cui praeposuit reserendum dominum Thotnam Becker, sacerdotem dioecesis Richmondiensis; Scrantoniensem (Scranton, Pennsylvania), ad quam assumpsit reverendum dominum Willelmum O'Hara, saoerdotem dioecesis Philadelphiensis; Harrisburgensem (Harrisburg, Pennsylvania), cui praefecit reverendum dominum Ieremiam Shanahan, misaionarium eiusdem Philadelphiensis dioecesis.

In provincia Neo-Eboracensi, idem eamus dominus noster decrevit Buffalensem dioecesim ita in duas partes dividi, ut ex territorio a patribus concilii descripto nova dioecesis Jtossensis (Rochester, New-York), in Statibus Foederatis, constitueretur,- reliqui terrae tractus episcopatui Buffalensi subiecti remanerent. Porro eidem Buffalensi dioecesi reverendum Vincentium Stephanum Ryan, ex dioecesi Sancti-Ludoviei. praesulem dedit; ad novam autem sedem Rossensem reverendum Bernardum McQuaid. C e dioecesi NovaroensL assumpsit.

In provincia Cincibnatensi, novam dipecesim Columbensem (Columbus, Ohio) instituit, iuxta votum expressum a metropolitis in conventu Romae habito; porro ad ipsaih transtulit reverendissimum dominum Bylvestrum Roeecrans. hactenus episcopum auxiliarem Cincinnatensem.

In provincia Sancti-Ludoviei, erexit sequentes episcopatus: Greenbay (Wisconsin), nomine dioecesis Sinus Viridis, ad eumque regendum reverendum Ioeeph Melcher, sacerdotem provinciae Saneti-Ludovici, nominavit; La Croese (Wisconsin), Croesensem. cui praeposuit reverendum dominum Michaelem Heias. saoerdotem Milwauchieneem; Sancti-Iosephi (Missouri), eumque episcopatum contulit in reverendum Ioannem Hogan, sacerdotem dioecesis Sancti-Ludoviei.

In provincia eanoti-Fraaeéses, reariatem apootolieam Marysvilleasen in noram dioooesim, sub nomino episcopatus Valliepratensis erexit

Praeter haec, ad vaeaatem aedem Brieaaem reverendam Tobiam Mullen, saoerdotem Pitteburgensom, nominavit; ad eodem vero Ludqvioopolitanam vacantem, revorandam dominum Willelmarn McCloskey, collegii Americani ia alma urbe moderatorem, assumpsit.

. Denique eoe, qui hic recensentur, vicariatua apootoliooo constituit: 1. Carolinas Septentrionalia (North Carolina), eiqne gubernando reverendum Ieoobum Gibbons, sacerdotem Baltimorensem, praefecit; 2. vieariatum Territorii Idaho, cui praeposuit reverendum Ludoricum Lootens, sacerdotem dioecesis Sancti-Franeisci; 3. viearìatum Territoriorum Colorado et Utah, ad quem regendum nominavit reverendum Ioeeph Proiectum Maehebeuf, sacerdotem dioecesis Sanctao-Fidei; 4. viearìatum Territorii Montana, cui praefecit reverendum Augustum Ravoux, sacerdotem dioecesis Saneti-Pauli de Minneoota.

Caeterae patrum petitiones, quae hisce non continentur, in aliud tempus remissae sunt. Earum vero erectionum ac nominationum, quas supra retuli, litteras apostolieae in forma brevia, ut primum paratae fuerint, ad te mitti curabo. Interea his meis alligo totidem epistolas, quas singulis qui ad novos episcopates. viearìatua ac vacantes sedeo nominati sunt, tradere satagee, una excepta epistola ad reverendum dominum McCloskey, quam ipse ad illum mittam.

Duo tantum animadvertenda supersunt. 1. emi patree, quamvis designationem coadiutoris cum iure sueceMionisepiscopo Marianopolitano et Marquettensi admiserint, personae tamen electionem differri mandarent, donec ad normam quaestionarii accurata singulorum candidatorum informatio ad sacram congregationem mittatur; 2. qd preces episcopi Nashvillensis, eidem concedendum censuerunt. ut illi liceret episcopalem sedem in urbem Memphis transferre. servato tamen etiam veteri titulo ecclesiae Nuhvillensis.

Post haec, precor Deum ut te diu sospitem et incolumem servet.

Romae, ex aedibus sacrae congregationis de Propaganda fide, die 24 ianuani 1868.

Amplitudinis tuae, ad officia paratissimus,

AI. cardinalis Barnabe, praefectus.
H. Capalti, secretarius.

Reverendissimo patri domino Martino Ioanni Spalding, archiepiscopo Baltimorcnsi.

TTTTLrS 1.

De fide orthodoxa, deque erroribus serpentibus.

Caput I. _

De rmlationt iirint; rt df «nsos *Ckrifti* scrissie, wrtra guras mdla art mlm.

1. Quam utilis quamque necessaria fberit divina revelatio homini ad finem suum ultimum consequendum, vel ex eo patet, quod ignorantiae tenebrae ac vitiorum immunditiae totum obduxerant orbem, antequam per viscera misericordiae Dei nostri visitaret nos oriens ex alto, illuminare his qui ia tenebris sedebant et in umbra mortis, ad dirigendos podee nostros in viam pacis [1]. Tristissimae enim ac luctuosissimae per saecula quadraginta experientiae humanae documenta luculentiaaime probaverant,

OOMJUI

rationem humanam, prout hominum inerat universitati, haud valuisse ad illos edocendos viam veritatis ot reetad vitae quae ad Deum duceret, homineeque qui ae maxime sapientes philooophooque lactitabant nec potuisse, nequidem voluisse, huic mederi communi populorum ignorantiae.

Philosophi quippe pagani nec inter se conveniebant vel do primariis ipsis religionis principiis, neo sibi proponebant in populum, quem profanum vocabant vulgus, aua spargere systemata, ipeiquo omnia generis erroribus involvebantur, omnibusque vitiis inserviebant. Uti enim ait Cioe.-o, antiquorum philosophorum disertissimus: „8imul etque in lucem editi ac susoSpti sumus, in omni continuo pravitate et in summa opinionum perversitate versamur, ot pone cum lacto nutricis .errorem suxisse videamur. [1] ,Ita variis

[1] Lnc. I, 7S-S

[1] TSscwl aiup., L III, α 1, B. X

imbuimur erroribus, at vanitati Vhritaa, et. opinioni confirmatae natura ipsa eedat* 1 Et saniores quidam gentilitatis philoeopbi ia aa® parreaerant sententiam: ^daeara pietate® nemiaem poaaa, niai Dane taaqaaa dux et magister þraeiverit. ' Alii autem, iuxta gentium apoetolam, .evanuerunt in oogitationibaa raie. et obecurats® eat insipiens nor eorum; dicente» enim ee sapientes, etultj facti aaat ot mutaverant gloriam incorruptibilia Dei in similitudinem imaginis corruptibilia hominis * *

2. Tantae miseriae humanae spectaculo in compassionem motus Deus „*dint de tmebrie luem eplenaeecere, tt Muait ifee* m esrxtihis ħortris" togusnr soAm in *Filio,* jwn eonsfttait *haeredem* nmesraorum" ; quemque fecit nobis „sm›m, raritatem *et eiiam"*·. Et certe, uti clamet summus pontifex Pius IX

3. .Quam multa, quam mira, quam splendida praesto sunt argumenta, quibus humana ratio' luculentissime convinci omnino debet, dirinam esse Christi religionem, et ..omne dogmatum nostrorum principiuqt radicem desuper ex coelorum domino accepisse^" ' ac propterea nihil fido nostra certius, nihil securius, nihil sanctius extare, et quod firmioribus innitatur principiis. Haec scilicet fides, vitae magistra, salutis index, ritiorum omnium expultrix, ac virtutum foecunda papens ett altrix, divini sui auctoris et consunimatoris Chriati lesu nativitate, vita, morte, resurrectione, sapientia, prodigiis, vaticinationibus confirmata, supernae doctrinae luce undique refulgena, ac coelestium divitiarum ditata thesauris, tot prophetaram praedictionibus, tot miraculorum splendore, tot martyrum constantia, tot sanctorum gloria vel maxime clara et insignis, salutares proferens Christi leges, ac maiores in dies ex crudelissimis ipsis persecutionibus vires acquirens, universum orbem terra marique, a solis ortu usque ad occasum, uno crucie vexillo pervasit; atque idolorum profligata fallacia, errorum depulsa caligine triumpbatiMue cuiusque generis hostibus, omnes populosi gentes, nationes utcumque immanitate barbaras, acSndole, moribus, legibus, institutis deversas, divinae cognitionis lumine illustravit, ac suaviaaimo ipsius Christi iugo subiecit, annunoians omnibus pacem, annuncians bona. Quae certe omnia tanto divinae sapientiae et potentiae fulgore undique collucent, ut cuiusque mena et cogitatio vel facile intelligat, Christianam fidem Dei opus esse. Itaque humana ratio, ex splendidiaaimis aeque ac firmissimis argumentis olere aperteque cognoscens Deum dfbsdem fidei auctorem existera, ulterius progredi nequit, sed quavis difficultate ao dubitatione penitus abieeta ac remota, omne eidem fidei obsequium praebeat oportet, cum pro «orto habeat a Deo traditum esse, 'quidquid fides ipsa hominibus credendum ot agendum þŕŏpos

4. Ad custodiendam pretiosissimam hanc revelationem. eamque usque ad mundi consummationem inviolatam conservandam.Christus dominus ecclesiam suam fundavit, in qua, tauquam in veritatis arce ao securo propugnaculo, o'mnes religionis suas veritates, sacramenta sancta, eaetoraqu» omnia, quae ipoo docuerat, instituerat vel mandaverat pro hominum salute, secure conservarentur. Ecclesiam hanc ipse, tanquam sapiens architectus, supra petram aedificavit, eamque ia basi solida constitutam divina sua promissioM, quae nunquam fallere poterit, licet coeli et terra transeant, quod .portes *itfen* arfraraM «em nen prssee/stnisr,1 ipse firmavit. Omnibus autem districta® dedit praecepta® hane ecclesia® audiendi, sub comminatione omnimodas gratiae suae privationis: „Si catam «ceMom non. eanfiorit, *eit tibi était etbniau et ftMeetuu".* Est quippe ipoe constitutas *„eefut ettper* eeusem «ectasiam, f®oe *eet eerftte tpsws, et plnituii* nsifw omnia in omnibus adi'mptatar".8

6. Cum catholica vero eccleaia Deum vivum ae veram habeat-auctorem et caput, sit oportet, sicut ipse Deus, necessario unica ac divina; et qui illi voluntarie reaistunt, Dei ipsius auctoritati resistunt, ubique damnationem adquirunt. Cum nimirunP plane omnibus praeceperit Christus, ut ecclesiae suae obtemperent, eiusque membra fiant ac obedientea filii, ai velint salvi fieri; non modo nunquam extra ecclesiam degentibus salutem promisit, verum etiam aeternam damnationem comminatus est iis qui propria culpa extra ecclesiam decedunt ex hac vita. Quod ei invincibiliter errent, nec per ipsos steterit quominus ad verae ecclesiae agnitionem venirent, profecto lieu·, qui neminem absque propria Culpa punit seu damnat, quamvis [ipni| hac inculpabili ignorantia detenti extra ecclesiae corpqs [maneant', tamen si, gratia divina opitulante, obsecuti ftierint divinis mandati» atque illis christianae fidei veritatibus quas agnoscunt, eorum miserebitur, ne in aeternum pereant

fl. Uti enim egrqgie hac super re disserit beatissimus pater Pius papa IX: „Errorem alterum nec minus exitiosum aliquas catholici orbis partes occupasse non sine moerore novimus, animisque insedisse plerumque catholicorum, qui bene «peraedum de aeterna illorum [omnium| salute putant, qui in vera Christi ecclesia nequaquam versantur. Idcirco percontari saepenumero solent, quaesam futura post obitum sit eorum sors et conditio, qui catholicae fidei minime addicti sunt, vanissimisque adductis rationibus responsum praestolantur, quod pravae huic sententiae suffragetur. Absit, venerabiles'fratres, ut misericordiae divinae, quae infinita est, terminos audeamus apponere; abeit ut perscrutari velimus arcana conailia et indicia Dei, qua» sunt abyssus multa, neo humana queunt cogitatione penetrari. Quod vero apostoliei nostri muneris est, episcopalem vestram et sollicitudinem et vigilantiam excitatam volumus, ut. quantum potestis contendere, opinionem illam impiam aeque ac fansstam ab hominum mente propulsetis, nimirum quavis in religione reperiri posse aeternae salutia viam. Ea qua praestatis solertia et doctrina, demonstretis commissis curae vestrae populis, miserationi ao iustitiae divinae dogmata catholic^'fidei neutiquam adversari. Tenendum quippe ex fiflu eet, extra apoetolicam Romanam ecclesiam aalram fieri neminem posa», hane ease unicam salutis aream, hane qui non fuerit ingressus, diluvio periturum; sed tamen pro certe pariter habendum est, qui vera» religioni· ignorantia laborent, ei ea ait invincibilia, nulla ipsos obstringi huius rei culpa ante oculo» Domini. Nunc vero, quia tantum tibi arroget, ut huiusmodi ignorantia» designare limites queat, iuxta populorum, regionum, ingeniorum, aliaramqu» rerum tam multarum rationem et varietatem. Enimvero, cum soluti corporeis hisce vinculis videbimus Deum sieuti eet, intelligemui profecto quam areto pulchroque nexa miseratio

' Ita<i.
' Plato, is Spissate», (n. 48, opp. ei. Paris.. II. 514.
' Ross. 1, SI seqq.
' II Cor. IV, ».
? Hsbr. I. I.
' loaa. XIV, ».
' S. Isaaato Cbryasst. KssmIm 1 m Iasias·.
' Xscydio » novsmMs Issa.

1 Matter XVI. 18.
' IMA XVIII. 17.
' Kstas. t. » Coto®. I. 18.

'*at* institia divisa oopuleotar; qaaaatta vero ia tonte j vonamar, mortali hae gravati mola quae hsh itat animam, tnateaitoa tMoamaa ex osthojiea doctrina, uaiai Deum aero, nuam fidem, aaam baptteam; ulteriae inquirendo progredi aatho eet Oaotarum, prout caritetia ratio postulat adfeduas faadamaa praeeo, ut omnea quaquaversus gemes ad Ohriatam 'convertautar, communiqua hominum saluti pro viribua inaorriamu; neque oaim abbreviate eet maaua Domini, gratiaeqne ooolostte dona nequaquam itlte defutura eunt, qui hae luoe recreari ainoero animo velint ot postulent 1

7. Animarum veto pastores ardenti selo pro errantium eodvemione et saluta anhelent Dum nequidem apieem anum sacri fidei depositi omittere, etiam pro totius mundi salute, illis licebit, studeant ae omnia omnibus exhibere, ut omnea faeiant salvoa2; ot alliciendo magia quam comminando omnea ad viam veritatis reducere satagant, atque tam verbo quam exemplo errantibua suadeant, quam pulchra et immaculata ait Chripti eocleaia, vera et uniea sponsa Chriati, et bonum *et quam* tucuaatam *habitare fratre?* «n totam *

8. Dum fortiter in re, suaviter tamen in modo cum haereticis et devita pertractent memorea Pii papae IX moniti: «Notum nobis vobiaqne eet, eoa qui invincibili circa sanctissimam nostram religionem ignorantia laborant quique naturalem legem eiuaque praecepta in omnium cordibus a Deo inscalpta sedulo servantes, ac Deo obedire parati, honestam rectamque vitam agunt posse, divinae lucis et gratiae operante virtute, aeternam consequi vitam; cum Deus, qui omnium mentes, animos, cogitationes habitusque plane intuetur scrutatur et noocit pro summa sua bonitate et clementia minimo patiatur quempiam aeternis puniri suppliciis, qui voluntariae culpae reatum non habeat Absit vero, ut ecclesiae catholicae filii ullo unquam modo inimici siat iis, qui iisdem fidei earitetiaque vinculis nobiscum minime sunt coniuncti; quinimmo illos sive pauperes, sive aegrotantes, sive aliis quibusque aerumnis affiictos, omnibus Christianae caritatis otteiia prosequi, adjuvare semper studeant et in primis ab errorum tenebris, in quibus misere iaoeut eripere, atque ad catholicam veritatem ot ad amaatiasimam matrem ecclesiam reducere contendant, quae maternas suas manus ad illos amanter tendere, eooquo ad eaum sinum revoeare nunquam desinit ut la fide, spe et caritate fundati ac stabiles, et ia omni opero bono fructificantes, aeternam aasequantar salutem."*

Capot II.

De

y. *„Eetfiiee tpereutiartua* cnbriaalis rvrvssi, «ryuKM1M son iipporsnti—1,"* carte nimirum et immobilis animi ooavictio, auctoritate Dei ipsias roveteatte nisa, quae omne pronus excludit dubium aaiariquo inoertitudinem. Donum Dei est praecipuum, descendens in meutes ot corda noetra a petro luminum, includens socumvo traheas omnia aHa 'bona spiritualis. Nemini denegatur, qui a Dee, qui dat omnibus attuentor et non improperat, hanc mpieu tiam oordo humili m sincero poetutet ia fido nihil haesitans;* nemini voro obtruditur invito. Oooperari enim noceooe eet Hberam hominis arbitrium eus summa Dei bonitate, «ita ut, tangente Deo oor herniate per Spiritus sancti iltamioatioaem, aeque homo ipae nihil omnino agat, inspirationem illam rooipieaa, quippe qui illam *f* abiioere poteet, aeque tamen sino gratia Dei movero se ad justitiam coram ille Ubera sua voluntate possit '

10. Batioasm vero humanam fidemqao divinam minimo eme sibi contrarias, potins autem emo inter ae ooaoentaMM, vel ex eo apparet, quod ntraqno ex Deo proveniat auctore, qui in doaia-tteoperibae suis aibi plano contradicere non potept ,Bii enim fides ait supra rationem, nulla tamqn vapraiasensio aullumqus dimidium inter ipaaftatdmri unquam potest, cum ambae ab uno oqdomquo immutabilis setornaeque veritatis foeto, DeOxbptimo maximo, oriantur, atque ita sibi "mutuam <ipem ferant, ut recta ratio fidei veritatem demodetret, tueatur, defendat; fides vero rationem ab onmibus erroribus liberet, eamque divinarum reraat^ognitione mirifice dlcatrot, confirmet àtquq-pgraciat. * Omnino igitur detestandus est error /llorum philosophorum, qui infaustis in quoo incidimus diebus scientiam vanam, quae inflat, lactitantes, evanuerunt plane in cogitationibus suis; et «religionem quidem munus esse fatentur longe praestantimimum a Deo hominibus datum, humanam nihilominus rationem, tanto habent in pretio, tantopere extollunt, ut vel ipsi religioni aequiperandam stultissime putent. Hinc, ex vana ipsorum opinione, theologicae disciplinae perinde ac philosophies^ tractandae eunt, cum tamen illae fidei dogmatibus, innitantur, quibus nihil firmius, nihil stabilius, istae vero humana explicentur ac illustrentur ratione, quae fallaciis ac praestigiis obnoxia est Ita quidem rejects ecclesiaeauctoritate, difificillimir quibusque reconditiaquo quaqetionibus latissimus patuit campus, ratioque humana infirmis Suis confisa viribus licentius excurrens, turpissimos in errores lapsa est, qui in religionis civilisque rei detrimentum illudque maximum redundarunt. *

11. Contra scriptores varios, qui ultimis hisce temporibus circa fidei ac rationis limites veramque relationem hue illuc errarunt, sancta sedes Spostolica sequentes statuit theses quatuor, quibus omnes fere, quae hinc enascuntur, diffleultates enucleantur, quaeque contra iniquos alterutrius osores rem catholicam optime tueatur. Has igitur publice promu'gandas duxerant patres;

I. «Etsi fides sit supra rationem, nulla tamen vera dissensio, nullum dissidium inter ipsas inveniri unquam potejt cum ambae ab uno eodemque immutabili veritatis fonte, Deo optimo maximo, oriantur, atque ita sibi mutuam opem ferant.

U. «Ratiocinatio Dei existontiam, animae spiritualitatem. hominis libertatem, sum certitudine probare poteet. Fides posterior est revelatione; proiadequo, ad probandum Dei extetentiam contra athoum, ad probandam animae rationalis spiritualitatem ac libertatem contra nstnrslismi ao fatalteaai sectatorem, allegari ooavoaieator àcquit

III. «Rationis usas fidem praecedit ot ad eam homtaeos, ope revelationis ot gratiae, boaduoit.

IV. «Methodus qaa ari sent divus Thomas, divus Bonavsatera, at alii post ipsos scholastici, noa ad ratioaatiemum ducit, aeque causa fuit, ov apud scholas hodiernas philosophia ia nataraltemu» ot paathaiamum impingeret Proinde eon hoot ia Crimea doetoribae et magistris ilUs vertere, quod methodum haae, praesertim approbaato vel saltem taoeate socieris, usurpaverint *

¹ AUooitto ia eindrt. secreto, - dse. 1864.
² I Csriath. IX, Mt
³ Pesta. CXIX1I, 1.
⁴ XB4nikaadeaHiaa|os,arsMs|impm«t«|tempseltatiM, Wang. IMS.
⁵ Beb XI. 1.
⁶ laeoU t 64.

¹ Osos. Trit, sass. VI, «I 6.
² PU papes IX msystiia, S eev. IUS.
³ Altesetto PU papes IX te sentiet. séante, » tse. 1664.
⁴ Décréta· assagi, teritis, 11 Mi MH, s Pie papaIX pevtatam U fea stasfiaa east

Hisee adiieere invat propositio··· Baymuadi LaDi a pap· Gregorio XI lismanhm:

»FWm «at uscsmaria homiuibes rneti···, iascii·, miaiatreiibe·, at ь o ь habentibus intellect··· elevatum, qai aaoaiaat eegaoeoeto par ratio··· st diligunt •ogaoeesrs par Maa; esd homo aabtilis fhalins, trahitor ad vocitat·· Christianam par rationem qaaa par fidom. ‘

IS. Fidei utilitatem omaimodaa^ue ad salutem nscsssitatem declarat gentium apoetohu, scribens: *fit·* cateai impneili/· *Mt piactrt Dm;* erodav ratal cporM acnsdinfsm ad *Dtttat* ftaa *Mt, tt* »b-*Φμ μ Μμ m* raanawrater *til."'* Biusdem autem •ximiaa divitia miro eompendio sxponit sanctu· Augustinus: „Nullae ■nt ntaioros divitiae, nulli thsMtuA nulli honora·, nulla mundi huius maior substantia, quam Mt fido· catholica; quae peocatorM hominM aalvat, caeco· illuminat, infirmo· curat, catechumenos baptisat, fideles justifient, poenitentes reparat, iasto· segmentât, martyre· coronat, virginM at viduas et eonlngM casto pudore conservat, clerico· ordinat, aaoerdote· consecrat, regnis ooelMtibus praeparat, in aeterna haereditate cnm angelis sancti· communicat." ·

13. Pastoribus igitur animarum nihil altius, nihil sanctius esse deberet, quam ut gregem sibi creditum catholica fidei pretium inaestimabile edoceant, eiusque sancta principia omnium cordibus, opitulante Deo, magis magiaque pro viribus imprimant; simulque pericula quae illam ubique labefactare minitantur, praesertim vero apud juventutem incautam, demonstrare omni industria ac sollicitudine, satagant, .praedicent verbum; instent opportune, importune; arguant, obsecrent, increpent in omni patientia et doctrina; erit enim tempus, cum sanam doctrinam non sustinebunt, sed ad qua desideria coacervabunt sibi magistro·, prurientes auribus, et a veritate quidem auditum avertent, ad tabulas autem convertentur. Hortentur fideles, ut sin omnibus sumant acutum fidei, in quo possint omnia tela nequiseimi extinguere : Moneant omiM praesertim, ut eecteptur .fidem quae per caritatem operatur scisntM quod .fids·, si non habeat opera, mortua sit in semetips·"'. Omni salo collaborent, nt eos qui misere errast, vel qui fidei naufragium fecerunt, ad viam veritati», verbis mansuetudinem et caritatem spirantibus, prsdbusqus Deo pro eorum salute instanter fusis, feliciter perducant; ut ornum „unum Dominum, unam fidem, unum baptisma" * agnooeentes, et „in uno. ovili sub uno pastors"' vitam tranquille degente·, tandem in gaudium Domini aeternum ingrediantur.

Caput III.

Dt Mnpttmt sacris.

14. Sancta Christi eecleeia „perp«tuo sibi ante oculos proponens, ut, sublatis erroribus, puritas ipsa evangelii coacervetur, quod promissum ante per prophetas in scripturis sanetis, dominus noster Imus Christus, Dei Filius, proprio ore primum promulgavit, deinde per suos apostolo·, taaquam fonte·· omni· et salutari· veritati· et moram disciplina·, ornai creaturae praedicari iuMit; penpicieneque hanc veritatem at disciplinam contineri in libri· ■criptis, at sine script· traditiOBibas, qaas ab ipssne Christi ore ab apostolis aeoeptae, eat ab ipsis •peeSohs, Spirit· seneto distante, quasi per manas traditae, ad aoe asqae pervsuerunt; vrthedoxeram patrum axempis secuta, oasaes libro· tam vetari· qaam aovi testamenti, oum ntrinsque Deas sit •actor, nooaoB traditioaw ipse», tam ad fidam, tam ad 'mor·· pertiaaatas. taaquam vel eretenus a Christo, vsl a Spirit· sancto dictatas, at continua successione ia eoelmia catholica conservatas, pari pietatis affsetu ac reverentis sascipit et veneratur." l

15. Cam autem plurimum intersit, ut quae in •aeris scripturis contineatur rite intalligantur. ne pro verbo Dei verbum hominis seu nostrum tantum capiamus, sioque in errorM gravissimo·, scripturarum praetextu JMucamur, memores praesertim moniti apostoliei nRpsis „fwesdem *mm* dictatio taMtoctu, *ftM» inieeti tt* perditionem' ideo vestigiis inhaeremus sacrosanctae Tridentinae synodi decernentis, „ad coercenda petulantia ingenia, ut nemo suae prudentiae innixus, in rebus fidei, ac morum ad aedificationem doctrinae ebristianae pertinentium^ sacram scripturam ad suo· sensus contorquens, contra enm sensum, quem tenuit ac tenet sancta mater ecclesia, cuius est iudicare de vero sensu et interpretatione scripturarum sanctarum, aut etiam aontra unanimem consensum patrum, ipsam scripturam sacram interpretari audeat; etiamsi hujusmodi interpretationes nullo Unquam tempore in lucem edendae forent Qui oontrsvenerint, per ordinarios declarentur, et poenis s iure statutis puniantur."

16. „Cum sacrarum" etc. (Concilium Baltim. I anni 1899, eap. IX, apud Menai, t XXXIX, coi. 296.) *

Caput IV.

Dt SMauae *TrifüMt; it* de *Dm erMttrt, rtdMtfiMt, M MMttjlMiMt.*

17. Inprimia „fides catholica haec est,.ut unum Deum in Trinitate, et Trinitatem in unitate veneremur; neque ooafandentes persona·, neque substantiam separantes"; ita ut ..Patri», et Filii, et Spintiu sancti, una sit divinitas, aequatis gloria, coaeterna Maiestas? „Nnlhi· enim alium aut praecedit aeternitate, aut excedit magnitudine, aut superat potestate. Aeternum quippe et sino initio est quod Filius de Patre extitit; et aeternum ac sibe initio est, quod Spiritus sanctus do Patro Pilioque procedit" Animo humili oordequo sincero, auctoritati infallibili Dei ipsius revelastis innisi, nfirmiter credimus et simpliciter confitemur, quod unus sohts est verus Deus, ... Pator, e| Filius, •t Spiritus sanctus; tres quidem personae, 'sed una •euntia, ssbetantia, seu natura simplex omnino."' Personae vero divinae, quamvis inter se djttineta·, non tamen realiter distinguuntur a divina oseeotia; nam „i« Dso est Trinitas solummodo, non quaternitas; quia quaelibet tridta personarum est illa ree, videlicet substantia, Meantia, seu natur· divina." *

18. OmnM vero trM asguatisaima· Trinitatis personae in bonum ac salutem hominum suat cooperatae. Kt quamvis unica sit in Trinitate voluntas •t operatio in omnibus ad extra, attamen speciatos

* Dsmaata 7 «si. Mr. 1(7«,
* Hebr. D, A
* time· x *it* eer Dri, (opp., ed. Besed. V, 14MF.J
* Π Ttm. IV, M.
* agbm. vi, ia
* Qalst. V. A
' Isa H, 17.
* fiptea rv, a
* Issa. X IA

* Ceus. Trid, esse IV, dservt. 4s mneeiris soiptaria
* π P·» m, ia
* Ses» IV, «serstes· 4s E., sto. Bstisstar sitim·· essum, ex iMtrsotiee gensnU L a osegrer· &- «et BIÀ.
* Ball esae, senaasrism, ssm. ·. Ceafrr qsse tae sater te anMutar .ia I tertrustisus genenU e esug· sum. A mpra «A tel A.
* SyeA Atta·.'
* Ooec. Henst, dscret. pre IsseMtia (BaHeai· IX. IIMC.)
' Cme. Lstersa. IV. & 1. [Hsrdstaa VU 1A]
* IHA c A 4· enes· sbtatis leesbta».

offbetas uaiaeiqM pariasse tribuuter HMjiidn, per appropriatione·, aaapa «MtiePairi, redemptio Fil», aeaatifinatio SpiriM teneto Pater oui· de nihilo solaqMsea volitioae eroarit mata· et terra·, angelot et hoainaa, eaueeqae emaiao «eataraa, visibiles ae inviaibtim; Filins vere, «propter nos honinss et propter Metra· sainte·, denoendit de coebe, et incarnates eet do Spirite sancto sx Maria virgine, ot homo fates est,·1 * vitamqne suam dedit sanguiaemquo ia cruce amantissime fait, ad expianda omnium hominnm peccata; Spirites demum sanctas, dominas et vivificans, qui a Patre Fiüoquo procedit, qui locutus est per prophetas font est luminis, gratiarum et amoris, qui «oasolatar nos in omni tribulatione nostra, quique délais est noster comes so paraolitu in via nostra tenebris obducta, illuminans ao confortans in hac laorymarum valle, donec noa tandem ad regna feliciter perducat coelorum.

19. Ceveant autem pastores ac doctores, ne fallaci humanae scientiae nimis fidentes, et a fidei simplicitate, et ab intellectu quem Deus dat parvulis * deflectentes, plus ' sapiant quam oporteat sapore memoresque sint sapientiae divinae moniti: *„Qui tcniaior ttt auuttlatit, oppriatttur a florid'.* Potius vero arma arripiant ..militiae nostrae, non carnalia, sed potentia Deo ad destructionem munitionum, consilia destruentes, et omnem altitudinem extollentem se adversus scientiam Dei, et in captivitatem redigentes omnem intellectum in obsequium Christi. 1 '

30. Haec eat ..fides catholica, quam nisi quisque fideliter firmiterque crediderit, salvus esse non poterit.11 ' Sublato enim sanctissimae Trinitatis dogmate, nullus esset redemptor, sanctificator animarum nullus; nulla maneret gratia supernatantia, dempto ipsius fonte vivo ac perenni; nulla forent sacramenta gratiam conferentia: uno verbo, nihil supernaturale remaneret, universa penitus destrueretur Christiana religio, hominesque adhuc in eodem forent statu, ae si non fuisset promissus nec advenisset redemptor, qui altiorem securioremque illis ad salutem demonstraret via».

Caput V.

Dt dUtro dita.

31. Semper docuit ao docet sancta catholica ecclesia, iustos qui in Christo dormiunt, in xitam aeternam in coelis esse ingressuros; impios vero qui peccato mortali foedati ihoriunter, in inferno igni aeterno, «pui peratas *tat* diaMo *ti eaptUi stes,"* esse deputandos, iuxta sententiam a domino noatro Iceu Christo soleaniter in indicio ,ultimo proferendam ; testante évangéliste do malis, item/ fis in *tuppUdaat* e>fsrnnm", de bonis varo, ^*hu U* **ttiot** M vitam estante·. * Insti igitur oum Christo et angelis in perpetuas aeternitates regnabunt, et inebriabuntur ab ubartate domht eiua, et torrendo voluptatis eius potqibunter7 autem in ardoribus seapitorais1; ubi erit fletas st stridor deatina,11 poseas peccatorum suorum sine fine duraturas luent.

Illorum autem penitas damnamus neotericorum errorem, qui, divinam praetexentes misarioordiam, vel poenarum yafento aeternam denegant durateaom, vel adeo serando· attigant severitate·, at vix atrocitati pooeatenun, instinct· i Dei iudiefo paaioadae, idoneae aa dignae videantur; moeemueque eathoHooo scriptores omnes, quatenus in. eius•odi arcanis Dei ooMÎliis pertractandis ab oani spoeuletionis novitate sedulo abstineant, oaaaaqua doctrinae forma verboru· utantur.

33. Qui autem non peccato lethali, sed veniali tantum culpa speculati vita decedunt, vel qui nondum pro peccatis iam remissio divinae iustitiae satisfecerint, profecto non in ignem aeternum, diaboli angelorumqne eiua consortio s&iandi, tradentur; nequidem illico poterunt Jerusalem coelestem ingredi, in quam non intrabit aliquod coinquinatam ;1 sed per ignes piaculares, donec divioa fucrit propitiata iustitia, transeuntes, ipsi salvi erunt, sic tamen quasi per ignem Sio et iustus index reddet unicuique secundum opera' eius Nam, uti synodus. Tridentina declarat, „oum catholica ecclesia, Spiritu sancto edocta, ex sacris literis et antiqua patrum traditione, in sacris conciliis, et novissime in hac oecumenica synodo docuerit, purgatorium eme, animaeque ibi detentae fidelium suffragiis, potissimum vero aeceptabili altaris sacrificio iuvari ; praecepit sancta synodus episcopis, ut sanam de purgatorio doctrinam, a sanctis patribus et sanctis conciliis traditam, a chrietifidelibus credi, teneri, doceri, et ubique praedicari diligenter studeant. Apud rudem plebem difficiliores ac subtiliores quaestiones, quaeque ad aedificationem non faciunt, et ex quibus plerumque nulla fit pietatis accessio, a popularibus concionibus secludantur. Incerta item, vel quae specie falsi laborant evulgari ac tractari npn permittant. Ea vero quae ad curiositatem quandam aut superstitionem spectant, vel turpe lucrum sapiunt, tanquam scandala et fidelium offendicula prohibeant Curent autem episcopi, ut fidelium vivorum suffragia, missarum scilicet sacrificia, orationes, eleemosynae, aliaque pietatis opera, qthe a fidelibus pro aliis fidelibus defunctis fieri consueverunt, secundum ecclesiae instituta pie et devote fiant.114

Caput VI.

Dt pia rensrations *tt* invocatione *bratiuimae tf* immaculatae rirgwte *Mariai,* Mnctornmque cnm *Christo rtfna»tua».*

33. Sanctos cum Christo regnantes, utpote praecipuos Dei amicos, qui eius sanguinis pretiosi meritis vitam assequnti sunt aeternam, quorumque oum Qeus coronat merita, nihil aliud coronat quam munera sua ecclesia catholica semper est venerata, eorumque potentia per Christum Dominum suffragia semper pie invocavit. Sancta synodus Tridentina igitur ..mandat omnibua opisoopia, et caeteris docendi munus curamque sustinentibus, ut iuxta catholicae et apoatolicaa ecclesiae usum, a primaevis chriatianae religionis temporibus receptum, aanctorumque patrum oonaenaioBea, et sacrorum "conciliorum décréta, ia primis de sanctorum interpessione, invocatione, reliquiarum honore et legitimo imaginum usu, fideles diligenter instruant, docentes eoe, eanctoe nna cum Christo regnantes orationes suas pro hoBinibee offerre; bonam atque utile esse suppliciter eos invocare, et ob beneficia impetranda a Deo per Filium eiua leeum Christum dominum nostrum, qui solus noster redemptor et salvator

' flyatol. NkMaoOotetsatinop.
' IbM.
· Paeta. CXVUI. ISO.
' Roe xn, a
' Prov XXV, «.
' II Cor. X, 4A
' Spate- Alton.
' Matth. XXV, S1-4&.
' Piata. XXXIII, ».
' ita. xxxm, ia
-<Laa.xni, m

' Apse. XXI, 97.'
' I Cor. m, M.
' Msttk. XVI, »7.
' Seau XXV, fts 4e purgatorio.
' 8- Augustiana, A^. JM ed, Stetiun, S. 1», (opp., te. Beate. II, TWO.]

•et, ad eorum oratiosea, opem aaxiHamqao een-tegere; illos voro qui negant sanctos aotoran Mi-sstate ia coelo fruoatua iavoeaadoo ossa, aat qui •mereat, vel illo· pro hominibus aoa orare, vel •oram, at pro nobis etiam ^qguMs creat, invoca-tionem eeeo idololatriam vel pugnaro cum Verbo Dei advenariqua honori unius mediatoris Dei et hominum lesu Christi, vol^staltam mso in coelo regaautibas voeo vel menta supplicare, impie sentir·. 1 Sapientissime autem episcopos monet, quatenus curent, ut „omnis superstitio in sanctorum invocatione, reliquiarum veneratione et imaginum sacro usu tollatur, omnis turpis quaestus eliminetur." * Caveant igitur animarum pastores aliiquFsacerdote·, ne in concionibus ad populum habitis vel in scriptis, exaggerationibus iudulgesnt, quae ñedum sanctorum debitae venerationi conferrent, magi· vero obement; potius doctrinae ab ecclesia traditae simpliciter adhaereant, illamque fidelibus sine verborum ambiguitate diligenter et amentet explicent.

34. Inter omnes vero Dei caros, in ooelesti habitatione pro iis parata regnantes, facile praeeminet beatissima illa sc immaculata virgo, flos domus regiae David, quam Gabriel plenam gratiae salutavit; quam Elisabeth Spiritu sancto plena matrem Domini sui. est pie venerata; quam, iuxta ipsius vaticinium, omnes generationes beatam praedicant in aeternumque praedicabunt; quam rex ipse regnum et dominus dominantium, cui omnis potestas est tradita in coelo et in terra, in dulcem et purissimam suam matrem elegit, cuique ipse, Verbum caro factum, erat in terris subditus; quam angeli et archangeti. Cherubim et Seraphim in coelis venerentur; quam in cruce pendens, et pro nobis morions, dominus noster Imus Christus, mediante discipnlo suo dilecto, nobis omnibus ceu matrem tenerrimam tradidit; quamque pro matre omnes sancti Dei vel a christianae religionis exordio pie susceperunt. Hanc, ob praevisa Filii >ui merita, fuisse ab omni labe originalis peccati exemptam, vel a primo conceptionis suae instante, solemniter definivit ecclesia; haneque demum patres Concilii Baltimorensis provincialis VI, ardentibus votis, plausu consensuque unanimi, sine labe eeneeptari, in patronam Americas Foederatae Statuum elegerunt^.

Placet autem in re tam gravi verba ipsa referre, quibus iminsculatam conceptionem beatissimdb virginia Pius papa IE solemniter definivit, orbe catholico universo plaudente, ao vocem eius tanquam Petri et ipsius Christi oraculum lubenter ac reverenter audiente et acceptante: wQuare, postquam nunquam intermisimus in bumiUtate et ieiunio privatas nostras et publicas eeelssise preces Deo Patri per Filium eius offerre, ut Spiritu sancti virtute mentem nostram dirigere et confirmare dignaretur, implorato univenae coelestis curiae praesidio, et advocato oum gemitibus paracleto Spiritu, eoque sie sdspirante, ad honorem sanctae •t individuae Trinitatis, ad decas et ornamentum virginis Deiparae, ad exaltationem fidei catholicae •t christianae religionis augmentum, auctoritate domini nostri lesu Christi, beatorum apostolorum Petri et Pauli ac noetra, declaramus, pronunmamus et definimus, doctrinam, quae tenet beatissimam virginem Mariam in primo instanti suae conceptioni·, fuisM, singulari Dei omnipotentis gratia et privilegio, intuitu meritorum Christi lesu salvatoris humaai geoeri·, ab omni onginali· culpae labo preeeervelem immane··, eeeo e Deo revelatam, atque ideireo ab omnibus fidelibus firmiter ooa-•tantarqns credendam. Quapropter, ai qui meas ae a nobis definitam est, qaod Deas avertat, pree-•amdaariat eordo Matin, ii noverint ae porro sciant, so fboprio indicio condemnato·, naufragium circa Idem passos ta ot ab unitate ecclesia· defeci···, ac praeterea, facto ipso «ao, semet, poenis a iure statutis subiioere, si quod eordo sentiunt verbo aut ■cnpto aut alio quovis externo modo significare ausi fuerint." '

Caput VH.

De erroribae eerpentibee.

1. .Sectaram ooUavta

35. Cum reiecissent novatores suetoritatem Christo domino pastoribus ecclesiae suae traditam „od *eonteaunationea» tanctenua,* m eptx «ofultre, *i» aedificationem corporit Chrieti, donec occerraauu* eemsa in umtetsm *fidei, et apnitionie Fibi Dei,* m atram *perfectae»,* la mmnmom *aetatie pleniteidinie Chrieti:"* ' inde secutum eat, ut unusquisque poet eonailium suum abierit, tanquam ovi· «ine pastore, et proinde sectae ac dissensiones in terris pullulaverint, ubi prius pax et unita· abundaverant; factiqhe sint homine· aiout parvuli fluctuante· et circumlati omni vento doctrinae, in nequitia hominum, in astutia ad circumventionem errori·. lugum enim Christi et ecclesiae sponsae eiu· immaculatae de humeris suis reiicientes, et falsam libertatem iaotitante·, non amplius attulerunt fructus Spiritus, qui sunt caritas, gaudium, pax, patientia, benignitas, bonitas, longanimitas, mansuetudo, fides, modestia, continentia, castitas; aed potius operibus cantis se manciparunt. quae sunt manifesta, nempe, ,/orHsoatso, smmsmdttM, tmpudirilM, luxuria, *idolorum territet, eenefida,* taHUcitta, eowtsatwHss, «μ μ μ lo Mo v μ , iras, *rixae,* dissmsumss, *teciae, ùwidiae, ehrietatee, coeuttationet et hit tiatilia."* '

Hi «unt nimirum illi homine·, quo gentium apostolus clere praedixit in novissimis diebus, quando instabunt tempora periculosa, esM venturos: „Erunt homine· Mipsos amante·, cupidi, elati, auperbi, blasphemi, parentibus non obediantes, ingrati, scelesti, •ine affectione, aine pace, eliminator··, incontinente·, immite·, aine benignitate, proditore·, protervi, tumidi, et voluptatum amatore· magi· quam Dei; habente· speciem quidem pietati·, virtutem autem eiua abnegante·. Et hoa devita." '

Hi aunt quo· meminit idem apostolus, scribens ad Romano·, quorum obedientiam in omnem locum divulgatam eme testatur: „Rogo aAtem vos, fratre·. ut observetis eos qui dissensione· et offendicula, praeter doctrinam quam voa didicistis, faciunt, et declinate ab eis; hgiuseemodi enim Christo domino nostro non serviunt, sed suo ventri, et per dulce· sermone· et benedictione·, seduеqnt corda innocentium." ' „Hi autem", ait sanctus ludas, „quaccumque quidem ignorant, blasphemant; quaecumque autem naturaliter, tanquam muta animalia, norunt, in his corrumpuntur; nube· une aqua, quae a ventis circumferuntur, . fluctu· feri maria, despumante· suas confusion··; aidera errantia, quibus procella tenebrarum eervata eat in aeternum.

¹ 8» XXV, 4s isroe. «.
² 8ma XXV, ita
³ Bta, ama W [eoae. prov. Balk VI, tari. Mata. L XLIII. ta 7AJ; *A Heu* a 7M [«sse. prov. Bait. VU, tar. 1-ï, Mata 1 xim, ta UOCJ.

¹ l'oastitstio *fatffabik» Dent,* 10 ta 18M.
² Esta rv, i»-a.
³ Ibid.
⁴ Galet V, 10 soqc
⁵ π Ti·. m, a wqq.
⁶ Boss. XVI. 17-8.
⁷ Isi., 10 ssqq.

w·

M. Vratigia ai prsmsotoo haeeetieerasa, qai A perne aaissae salutesn comparari, ai mereo ad recti
• priai etiae eecleeiae, temporib·· puDalaverant, novatores hodierni sagis quas aaore ssoventur, selamque habeat non 1» aedifieetioesm, sad potins ia dastructicaem; at qaod Tsrtalliaaas ds saeculi •eonadi sectariis seripeit, noetratib·· etiaa appris· convenit: „Quid diaaa? mb hoe at negotiua illis, nos ethnicos convertendi, sed nostros svsrtendi. Hana magis gMiaa captant, ai »tantibu» rainas, non ai iaoentibus elevationem oparantur; quoniam at ipsus opus eorum non da ano proprio aedifleio venit, »ed da raritati» destruction·. Nostra puffodiunt, nt aua aedificent."

27. Ad horua miesre errantium conversionem, quorum plurimi »unt bene diapoaiti, sed ab hominibus nequam at astutis in circumventione errori» •educti, salo flagrare debent rei maximo animarum pastores, fortiter quidem contra errorum duces eorumque principi pestifera invehente at leniter B suaviterque cum multitudine pertractantes, qni magis persuasione quam denunciations moventur. Ad unitatom et pacem omnes dulciter hortentur, annunciantes'dictum apostolicam : *„No» mû»* dissension·· *Dmt, tcd paci», fiait* ta oniniAn· *tedcmt mnetonu» docto* et orationi continuae instantes, Deum omnipotentem magna fiducis invocent, ut, omnibus ubique terrarum sublatis erroribus, verita· Dei et pax Christi, quae omnem exsuperat sensum, hominum omnium mentibus cordibusque insideant ac doroinentur. Cum dilecto enim Christi discipulo, bonus animarum pastor sentire ac dicere deberet. ^Meiermu- Aeram non Aa&so yrotion», quem ut eadio^ *filial* msos ta saritote outtedore.'

Spiritum summi pontificis feliciter'regnantis hac in parte imitentur, eiusque verbis amorem paternum spirantibus saepius utantur: „Cum autem apostolica illa caritas, qua omnes populos et nationes inXJhristo C complectimur, ita nos urgeat, ut nihil prorsus aliud tam vehementer optemus, quam ut omnes occurrant in unitatem fidei et agnitionis Filii Dei, verba nostra ad illos omnes qui a nobis dissident, toto cordis affectu convertimus, eosque obtestamur in Domino, ut, depulsa errorum caligine, veritatis lucem aspicient, et. ad sinum confugiant sanctae matris ecclesiae, •tque ad hanc Pstri cathedram, in qua Christus eiusdem ecclesiae »uae fundamentum posuit"

II. Indieemtirau.

28. Quid mirum, si intet tot sectaram perpetuo variantium fluctu» agitati homine·, ir indifferentismum quoad omne· sanctae religionis doctrinas cadant, eoque vsniant usque dementiae, ut palam asserant, parum intere··· quid credant homines, quamve religionem amplectantur, dummodo more· suos iuxta rectitudinis regulas atque ed honestatis ac iustitiae tramitem componere studeant? Hanc pestem nostri· temporibus, sub specie caritati ae benevolentia· late grassàntem, gravibus verbi et moniti cohibere sategerant summi pontifices, qui Ultimis temporibus in Petri cathedra tam magno'religionis profectu •ederunt; iliorumque declarationibus maisstato apostolica plenis, potius quam nostri», in re adeo gravi utemnr:

„Alteram nnno 'persequimur cautam malorum uberrimam, quibus afflictari in praesens comploramus ecclesiam, indifferentismum scilicet, seu praram illam opinionem, quae improborum fraude ex omni parte perorebuit, qualibet fidei profession· aeternam perne aaissae salutesn comparari, ai mereo ad recti hoaeetiqa· normam exigantur. At bdli sane negotio, in re perepicna plaaeque evidenti, errorem. opitio- •faaiaua a popalie vestrae carae ooeeroditis propellet». AdBonrato enim apostolo, unum emeDeum, unam fidem, unum baptisma, extimescant qui o religion· qualibet patere ad portum beatitudinie aditum comminiscuntur, reputentque animo, ex ipsius serratorie testimonio, esse ee contra Chriatum. quia cum Christo non sunt, loque infeliciter dispergere, quis cum ipso non colligunt/'

99. ‚At quorsum haec'" clamat alius pontifex. (8ecta quaedam, vobis certe non ignota, philosophiae nomen sibi immerito usurpans, inordinatas omnium propemodum erroram phalangee e cineribus excitavit. Haec siquidem blandam pietatis et liberalitati» speciem prae se ferens, tolerantiamum, (sic enim aiunt), seu indifferentismum profitetur atque extollit, non modo in rebus civilibus, de quo non est nobis sermo, veram etiam in religionis negotio, docens amplam unicuique libertatem a Deo factam esse, ut quae cuique sesta iuxta suum privatum iudicium vel opinionem arriserit, eam quisque sine salutis periculo amplecti vel adoptare valeat."

30. Nec minori vigore verboramque solemnitate contra hanc pestem, invigilandum episcopos monet Pius noster papa IX: ^Ignotum certe vobis non est, venerabiles fratre», multo» hostium catholicae veritati» in id praesertim nostri» temporibu» conatu» •nos intendere, ut mCnstruosa quaeque opinionum portenta aequiperare doctrinae Christi, aut cum ea oothmiscere vellent, atque ita impium illud de cuiuslibet regionis indifferentia systema magis magisque properare commoliuntur.'" Et iterum: „Huc spectat horranBnm. ac' vel ipsi naturalis rationis lumini maxime repugnans de cuiuslibet religioni» indifferentia systema, quo isti veteratores, omnia virtuti» et vitii. veritatis et erroris, honestatis et turpitudinis sublato discrimino, homines in cuiusvis religionis cultu salutem assequi posse comminiscuntur, perinde ac si ulla unquam esse posset participatio iustitiae cum ^niquitate. aut societas lucis ad tenebras, et conventio Christi ad Belial.'

III. Uditarisuinau» et nnivrnalismu».

31. Indifferentismu» ad incredulitatem infidelitatemque parat viam; nam si, contra Domini apertam declarationem: *no» ertdidtril, eo»dmi-* **hoMtr" omnis homq, quidquid credat, cuicumque adhaereat religioni, salvas nihilominus esse possit, param interest, parumque eius saluti nocet, si ipsa etiam religionis Christianae fundamenta. subvertat, Christique domini divinitatem aperte neget; »i aeternitatem poenarum in altiers vita, vel ipsarum etiam poenarum existentiam, tanquam Dei bonitati repugnantem, penitus reiiciat; si demum, una cum divino auctore religioni christianae, ac principali eiusdem per poenarum comminationem sanctione, quidquid religioni ipei inset supernatural· omnino respuat, eamque systematibus philosophici et ethicis mere humante in omnibus fsM-^equiparet. Huc tendunt unitarianoraa ac universaltetaram hodieduu vigentia systemata; quorum primum Christi divinitatem, alterum vel poenas inferni aeternas vel ipsum infernum negat. Atque infaustis quibus vivimus temporibus, hisque in Statibus nefandae istae haeresea, seu potius impietate·, quae radice· ipsas**

' Π lior. X, a

1 De *proMcrift.*, c. 49, (opp. TerialL. ed. Mlgns, Π, M B.]

'· I Oor. XTV, a

• UI lora, 4.

• Allocutio, 90 mail IBM

1 Gregorii XVI eaeydic·. M sag. IBM.

' Laenis XII saeyelisa, * sali IBM· Citat etiam textum «acti Paail ad Bomsan·. o. XVI, iam raperis» allatam.

• Alloeatio, 17 dse. IMI.

* faeyriiea. t net. IMS.

• Mare. XVI, IS.

raügioais peuitea eveUere eonaatar, magis nsagisque, ehea! ia di·· ereaeaat; ita at doctiore· oultioreeque iatar secterios noetrates illia libeeter aoaaa deat, aperteqw opprobrio auo glorieutar, tanqaam ipai maiori, oaqteris minus in philoaophia provectis aiat lumina illustrati, saeraeqae ipaa· seripturu in parta· ·aaa detorquere laboraat Quorum blasphemiis, ne simplioes decipiutur, fortiter resistant epiacopi caeterique animarum pastores.

IV. Trsaaeendaatallams· et paathsismaa

3d. Que· cum ita sint, quid mirandum si in die· eorum numera· augeatur, qui, vix specism ran larvam ipaam christianitatis retinentes, in infidelitatem ruunt, aub nomine apecioao et grandiloquo transcendentalism! vel ipeiua pantbeiami? Cum Deum ipaum throno auo impie detrudant, quid mirum ai hominem Deum facere satagant; ai omnia Deum, Deumque omnia ease atultisOime delirent? Reiecta enim ecclesia Chriati, reiecta summi pontificia aucXoritate, quid aupererat, niai ut reiicei^hr Chriatua ipae, et Pater qui illum miait? apostolis nimirum, primi· auia in torri· miniatri·, dixerat ^Chriatua dominus: „*Q<ti* cos *audit,* m« *audit, ft jui* eoa apanut, ma apemit; yu» autem ew aperuit, aparait «um ye» miait aw.“1

V. Magnetiami abuMu.

33. „Samp«r discentes, at numyuam *ad ccientiaeu •triidtif* parvauia<ttaa,u [2] sectarii hodierni, aemper inquieto animo, ae in nova systemata quae progressui. uti somniant, religioso magia faveant anhelantes, nuper magnetiami scientiam in adiutorium tuum advocare, eamqui contra religioni· sacra principia pervertere aunt' conati. „Etenim compertum eat, novum quoddam superstitionis genu· invehi ex phaenomeni· magnetic··, quibus haud acientiia physici· enucleandi·, ut par eaaet, aed decipiendi· ac seducendi· hominibus student neoterici plure·. rati posee occulta, remota ac futura detegi, magnetism) arte vel praestigio, praesertim ope mulierculарum, quae unice a magnetisatori· nutu pendent." ·

34. Ut magnetismi autem abusus eliminarentur, simplicesque eius praestigiis haud seducerentur, simulque scientiae verae iura indubia sarta teita servarentur, rapiens haec regula agendi fuit a sancta •ede constituta: „Remoto omni err< re, aortilegio, explicita aut implicita daemonis invocatione, usus magnotismi, nempe merus actus adhibendi media physica aliunde licita, non eat moraliter vetitus, dummodo non tendat ad finem illieitun^ aut quomodolibet pravum. Applicatio autem principiorum et mediorum pura physicorum ad ree et effectus vere supernatural··, ut physice explicentur. non est nisi deceptio omnino illicita et haereticalis.“ [4]

36. Propositae vero regulae explicationem eadem sacra congregatio tradit huiusmodi: ,,Quamquam generali hoc decreto ratis explicetur lioitudo aut illicitudo in usu aut abusu magnetiami, tamen adeo crevit hominum malitia, ut neglecto licito studio srion.iao, potiqs curiosa sectantes. magna cum animarum iactura ipaiesque civilis societatis detrimento, ..riolandi divinandique principium quoddam se nactoe glorientur, Hinc Samaei iallimi, et claratintmttom·, uti vocant, praestigiis mulierculae illae gesticulationibus non semper verecundis abreptae, se invisibilia quaeque conspicere effutiunt, ac de ipaa religione sermones instituere, animas mortuorum evocare, raeponsa aocipere, ignota ac longinqua detegere, aliaqus id gaaaa superstitio·· exercere aura temerario praaraaut, magana questum sibi ac dominia rai· divinando oerto coasoeutarae. In hisos omnibu·, quaeamqae demum utaatur art· val illuuoae, «um ordinantur madia physiea ad effectu non naturale·, raperitur deceptio omnino illicita et haeretioalis, et scandalum contra honoatatem morum. Igitur ad tantum nef··, et religioni et civili eocietati iafostissimum, efficaciter oohibendnm, excitari quam maxime debet pastoralis sollicitudo, vigilantia ac aelua episcoporum omnium. Quapropter, quantum divina adintrioe gratia poterant locorum ordinarii, qua paternhe oaritatia moniti·, qua aeveria obiurgationibua, qua demum iuris remedii· adbibiti·, prout attenti· locorum, peracueram temporumque adiunetia, expedire in Domino ^dicaverint, omnem impendant opefam ad huiuamodi magnetiami abusus reprimendo· et evellendo·, ut dominicua grex defoedatur ab iniquo homine, depoaitum fidei aartum tectumque custodiatur, et fidele· aibi crediti a murum corruptione praeserventuV"1

VI. Spiritiauii balludnatione· «t pericula.

36. Demum, inter serpentes nostratium errore·, in ruinam animarum invecto·, locum principalem tenet *Spirituouu;* systema quoddam crudum et indigestum, ei de quo suprg disseruimus, quodque *Magnetumi animali»* nomine vulgo venit in quibusdam affine, in hiace Statibus, uti videtur, primo inventum, quo per aigna quaedam praestituta. et mediantibus quibusdam nervosi temperamenti personis — praecipue autem feminis — cum apiritibus mundi invisibilia communicatio haberi praetenditur. Bene vero videtur ease exploratum, plura, quae in circulis spiritiami exhiberi phaenomena miranda dicuntur, esse vel omnino ementita et operatorum inter se collusione fraudulenta producta, vel personarum, quae dicuntur *media,* imaginationi et spectatorum credulitati esse praesertim adscribenda, vel demum manuali cuidam dexteritati, qualis apud praestigiatores usu venit, esse tribuenda Vix dubitandum tamen videtur, quaedam saltem ex eis a satanico interventu eaae repetenda, cum vix alio modo satis explicarv-possint. Nec mirum videatur, si novissimis hisce diebus, in quibus instant tempora periculosa in noa descendat diabolo·, habena iram magnam, sciens quod modicum tempus habet et si antiquua ille humani generi· nostis iterum magiae antiquae artem, sub alii· tamen formia, mundi conditioni praesenti magia convenientibus, ad hominum ruinam invehere atudeat. Antiquum quippe illi eat, qui „taHyvam *Uo rugient arcuit* yuoersM ywm *dnor»t“;* ut se transfiguret in angelum lucia l, maiorem boni ac mali scientiam, sicut olim primis npatris parentibus, praetendens ac promittens.

37. Ex scripturis sacris sanctorumque patrum documenti· constat, angelos, tam bonos quam ulalos, in res humana· hominumque mente· et corda mirum aane in modum agere poase, eo potentius quo naturae sint quam homine· subtiliori'·; nihil vero omnino in homines posse, nisi mandante seu permittente Deo, cuius supremo imperio omnia subjiciuntur. De bonis angelis nimirum elamat apostolus: *„Noηη»* oewes *ntat adauaùtratorii ipirihu. msari profttr* «os ywi *harreditalam capient folati»* $

• Lac. x.
• Π Tha. m. 7.
‘ facycBea wagregstionis ssacti Officii sd omasa episcopo·, castra magnetimai sbesss. 4 sagusti 18M.
• Doetals reegTSgatioais ssacti Officii, SB iulii 1847.

• Decisio congregationis sancti Officii, 98 iulii. 1847.
• Π Tim. III, 1.
• Apec. XII, IX
• I Petr V, 8.
• II Cor. XII. 14.
• Hebr. I. 14

et psalmista: *„AufoHt tuu ttoaedterit da* is, *«t caste-* A
dirnl- tn omnibus siis tnw; sn mmsibw portnimst

De malis vero acribit sanctus Paulus: «Quoniam non eat nobia colluctatio advenue carnem ot sanguinem, aeÜ advenue principi et potestates, advenue mundi rectores tenebrarum haram, contra spiritualia nequitiae in ooelnatibiu; proptarea aocipite armaturam Dei, ût possitw resistere io die malo, et in omnibue perfecti stare.' Isoobua autem apostolus pose» nos, adjuvante Dei gratia, invidiae diaboli superare ^lane asserit; „&eauM« oWem *diabolo, tt fufitt a eobit.u*' Pàmiliare demum erat Christo domino noatro declarare, ee ideo in mundum venisse, ut. principem eiua diabolum fora» eiiceret: „Nu«c iudirfum 'eat mandi; none princeps Ausus mundi eiicietwr *forat.'''.* Dilectus autem eiua discipulus idem aaaerit: *„Appareat Filnu Dei, ut dieeoloat Optra diaboli.''1*

. 38. Nihil igitur potest diabolua in membra Christi et filioa Dei, qui illi resistunt fifties in fide quia, uti ait sanctus Augustinus, „ad hoc it ergo) ligatus est diabolus et inclusas in abysso, ut iam non seducat gentes, ex quibus constat ecclefia. quas antea seductas tenebat, antequam esset ecclesia"1 „Non enim possunt daemones quod non sinuntur efficere: sinuntur autem alto Dei summi iustoque iudicio. pros mentio eorum quos ab eia vel affligi tantum, vel etiam aubiici ac decipi iustum eat?' ' Et iterum : ..Quia etai aliquid in his ihominibusi daemones possunt, tangum possunt quantum secreto omnipotenti arbitJAo permittuntur.') ' In illos vero solos homines hfipet potestatem diabolus. qui servi eunt peccatis '- ei cupiditatibus sijb^ iiciuntur. ..Non enim aliquem vincit, niai societate peccati «Per hanc cupiditatem regnat in homine diabolua, et cor eius tenet. Talea sunt omnes qui C diligunt mundum." ' Pro caeteria autem Christi veris militibus, «daemon eat quasi canis, a Cbriato ligatus: latrare potest, sollicitare potest, mordere non potest nisi volentem. Non enim cogendo, sed suadendo nocet, nec extorquet a nobis consensum, sed petit."

39. Quae cum ita sint, quid mirum, si infaustis hisce temporibus, quando mundofPt cupiditatibus magie quam Deo serviunt homines, etiam u qui chnstiancs magia caeteris illuminatos eese iactitant, et.quando *„tmmdut Mat* in *tualipuo positus* est 1, diabolus, pravorum hominum electione, ait iterum mundi huius princeps constitutus: et si dominium suum-in eos qufimorderi sb eo volunt, per spiritismi hallucinat^^lterum plane asserat ? Cum numeras adeo ingens eorum qui apud dos Christianos ee nominant, nequidem guro baptismi lavacro sint mundati, et ideo nec de^fcsbrie in lueea sint emersi D nec Christum induqrint,^rid mirandum, ai adhuc »ab potestate principis mundhlenebranim haram, maneant, vel saltem eiusdem incursibus inermes, exponantur?

40. De oaetero, omnibus qui ephemerides libraeque a spiritual duabus nuper concinnatos perlegerant, penapienum est, illos vel implicite vel etiam explicite Christum dominum eiuaque nanctam respuere religionem, Christum Deum non esse, otttsque religioni nihil ineeae supernatural· blasphemare, geramque ac altiorem philosophiam ot sapientiam in spiritismi fallacibus manifestationibus seu revelationibus eese quaerendam huauire. Vere „eeemtmwit M *eogitationibut tait;* dscentss enim ae mm *tapituUt, ttulti foeti* suas"1 Velle enim videntur, cum ipso paganismo, magiae etiam paganae ritus impuros saeculo nostro, omni quo possunt modo. restaurare

41. Gaudemus autem in Domino, dilndloe nostros B in Christo filios, catholicos fideles, haud fuisse hactenus peste ista infwos; hortarourque eos in Christo, ut nulla, vel indirecta ratione, spiritisme faveant, et ne quidem ex curiositate eius circulis unquam adsistant. Qui domum enim diaboli ingrediuntur, timeant ne machinationibus eius decipiantur imperioque subjiciantur. Contra defendas nimirum horum hominum insidias, spiritu afflatus prophetico, nos monet apostolus. «Spiritus autem manifeste dicit, quia in novissimis temporibus discedent quidam a fide, attendentes spiritibus erroris et doctrinis daemoniorum, in hypocrisi loquentium mendacium, et rauteriatsm habente· suem conscientiajg" '

TITIT.I S II

Do hisrarohia et regimine eooleeiao.

Caput I

De Romano pontifice

42. Patre huius concilii plenarii, ex omnibus Statibus Foederatis American septentrionalis congregati. praeside archiepiscopo Baltimorenai tanquam apostolicae sedis delegato, summum quo sedem spostolicam Romanam prosequuntur obsemnimrqirofitentnr agnoscunt quippe, iuxta defigitirfnem in concilio Florentino promulgatam. Romanum pontificem successorem easc/beati Petri principes apostolorum. et verum Chrira vicarium, totiusque ecclesiae caput, et omnium christtanorutu patrem et doctorem existera, et ipsi, in beato Petro, pascendi, regendi et gubernandi universalem ecclesiam » domino nostro lesu Christo plensm potestatem traditam esse. Beatissimum igitur pontificem Pium IX, caput totius episcopstus agnoscunt divino iure constitutum, eiusque esse fratres in fide confirmare, cum unus sit omnius pastor. Doctrinam insuper, quam ab apostoli» trkditam in ecclesia Romana constat semper esse ^spriratam per episcoporum successionem, profitentur integram, prout in conciliorum oecumebieorum, praesertim Tridentini, decretis, et in summorum pontificum constitutionibus explicata ost'

43. Inter acerrimas procellas ab impiis hominibus excitstS», quibus nunc agitatur Christi ecclesia, et inter errorum pessimorum deliramenta, quae ubique terrarum in animarum ruinam disseminantur, perlibenter oculos convertimus ad spiqmuvn pontificem, beati Petri apostoli successorem, et ad illam Romanam ecclesiam ad quam) teste Irenaeo. „propter potiorem principalitatem, necesse est omnem convenire ecclesiam, boc est. eos qui sunt

' I'ssla xc, 11»
• Bphee. VI. IX-S, Vide elisa Usât XVIU, »H: et Art. XVI, 1«.e
« · lac. IV, 7.
• loss. XII, SI.
• I Ioan. III. β.
• J Petr. V. 3.
' Dr ririmtr *Dei.* I. XX, t. 7, (opp.. .ed. Beasd. VII. m ie).
• Ibid .1 VII. c. 34.
• Ibid.. Mil. e. IB
o Videtor legendam *percari,* menti loan. VIII, 34, Boat VI, 1«
" c«r. Dei. 1. X, c. 2».)opp., ed. Beeed.. VII, »47 <').
11 Augustinos. Dr agone cAristnsno. liber nascas, 1. |opp.. ed. Beaed..'VI. M4D).
'· Srnno »7. Dr Dund rt DiduitA. inUr supposita. Augnstini. (opp ed. Beaed., V, sppsadix, p. 74 V).
" 1 Ioan. V 1».

1 Rom. I. SIX
' 1 Tùn IV. 1-1
Cssr. Balust plen. I. äa 78 IMsati. I. XU V. cot 873 C).

udique fidele· I* ad firmissimam „Petri cathedram atque ad eccleainm principalem, unde unita· sacerdotalia exorta eat" iuxta Cyprianum, quae est etiam eccleaiae catholicae radix et matrix1; ad quam Romanorum · ecclesiam, ^quorum fide· apostolo praedicafite laudata est. perfidia habere non possit accessum *; in qua. iuxta Augustinum. „semper appstolieae cathedrae viguit principatu»4* atque Pio IX. pontifici feliciter regnanti, verba reverentiae ac obedientiae plena proferimus, quibus quarto ecclesiae saeculo Hieronymus Damarum est allocutus. „Ego nullum primum, nisi Christum, sequens, beatitudini tuae, id est. cathedrae Petri, communione consocior. Super illam petram aedificatam ecclesiam scio. Quicumque extra hanc domum agnum comedunt, profanus est. Si quis in Noe area non fuerit, peribit regnante diluvio.* 1

44. Petrum enim, a Christo domino petram constitutum super quam aedificata est ecclesia, adhuc vivere et loqui in successoribus in eius cathedra sedentibus, omnis antiquitas unanimi \oce testatur. Romanus quippe pontifex pro tempore existent· totius gregis, ei agnos et oves in orbe terrarum complectenti», curam pastoralem et paternam semper habuit hubetque; quod praeclare qùidhm explicat »anctu» Leo magnus ..Quamvis singuli quique paMoros -peciali sollicitudine gregib·.; sui» praesint, sciantque se pro commissis sibi ovibus reddituros es»e rationem, nobis tamen cum omnibus cura communis est, neque cuiusquam administratio non nostri labnris eat portio ; ut dum ad beati apoMoli Petri sedem ex toto orbe concurritur. et illa universalis ecclesiae a Domino eidem commendata dilectio etiam ex nostra dispensatione deposcitur, tanto gmplius nobis instare oneris sentiamus, quanto cunctis maiora debemus. 7

45. Quae cum ita sint, nos reverenti profecto amore ac filiali obedientia suscipimus, ac. opitulante Deo. fideliter observabimus, ac a nobis subditi» observari curabimus, omnes et singulas constitutiones apostolic·». sive de fidei expositionibus ac declarationibus, sive de moribus ac disciplina tractent, quae hactenus a Petri cathedra emanaverunt. vel quae deinceps in lucem edentur; atque quo hae constitutiones omnibus quorum intersit melius innotescant, illas, vel earum saltem summam promulgare diligetiter satagemus, vel in huius concilii appendice, vel in synodis nostris provincialibus ac diocceaanis, quae in posterum celebrabuntur.

46. Cumque pontifex Romanus primatus sui munera et iura, ut plurimum, mediantibus cardinalium congregationibus exerceat, mandant huius concilii patria omnes eiusmodi decisione» seu instructiones, quae vel pro universali ecclesia datae •unt. vel res ecclesiasticas in horunr Statuum provinciis sive dioecàÜHu respiciunt, esse non solum debite publicandas roverenterque suscipiendas, sod nte et amussim ab omnibus observandas. Nam de iis miserens qtlae sunt ab ecclesia clare definita ac proinde de fide, deque aliis quae, licet non quidem de fide Cint, tamen non sine temeritatis nota a catholicis reticerentur, baeç sapienter scribi? Pius papa IX.

„Sed eum agatur de illa subtectione, qua ex donsoientia ii ornate· catholici obstringuntur, qui ia contemplatrices scientia· incumbunt, ut novas suis scriptis ecclesiae afferant utilitate·, idcirco eiusdem conventus viri recognoscere'debent, sapientibus catholicis haud satis esae, ut praefata ecclesiae dogmata recipiant ac venerentur, verum etiam opus esse, ut se subiiciant tum decisionibus, quae ad doctrinam pertinentes a pontificiis congregationibus proferuntur, tum iis doctrinae capitibus, quae communi et constanti catholicorum consensu retinentur ut theologicae veritate· et conclusiones ita certae, ut opiniones eisdem doctrinae capitibus adversae, quanquam haereticae dici nequeant, tamen aliam theologicam mereantur censuram.' 1

Hinc patres concilii sentiendi et agendi rationem eorum reiiciunt et reprobant, qui omnia, quae non expresse sunt definita qua de fide catholica, parvipendunt. atque opiniones tenent et propositione» ventilant, quae a sensu catholicorum communi alienissimae sunt, ideoque scandalosae et piarum aurium offensivae.

47. Quamvis autem Romanorum pontificum dominium temporale in status ecclesiae, seu Petri patrimonium, nec fuerit ab initio a Deo collatum, nec sit de primatus essentia. attamen utilissimum, et in praesentibus rerum adiunctis quodammodo necessarium esse videtur, ad hoc, ut possit pontifex primatus sui iura et officip pro ecclesJfc bono ubique terrarum libere exercere quapropter perlubenter nos suffragia nostra tonus episcopatus catholici votis addimus, quibus contra violentam Petri patrimonii spoliationem sacrilegam alte fortiterque protestabantur. „Namque", uti ait Pius papa IX. 0ex omnibus totius catholici orbi» regionibus innumerabiles pene accepimus, tum ecclesiasticorum tum laicornm hominum cuiusque dignitatis, ordinis, gradus et conditionis, litteras, etiam a centenis catholicorum millibus subscriptas, quibus ipsi filialem suagi erga nos et hanc Petri cathedram devotionem ac venerationem luculenter confirmant. et rebellionem aususque in nonnullis nostris provinciis admissos, vehementer détestantes, beati Petri patrimonium ompi.no integrum inviulatumque servandum, atque ab omni iniuria defendendum esse contendunt/ 1

Nam rcum catholica eccleaia. a Christo domino fundata et instituta ad sempiternam hominum salutem curandam, perfectae societatis formam vi divinae suae institutionis obtinuerit, ea proinde libertate poliero debet, ut in sacro suo ministerio obeundo nulli civili potestati subiaceat. Et quoniam ad libere, ut par erat, agendum, iis indigebat praesidiis, quae temporum conditioni ac necessitati congruerent. idciuo singulari prorsus divinae providentiae consilio factum eat, ut cfiin 'Romanum corruit imperium et in plura fuit regna divisum. Romanus pontifex, quèm Christus totius ecclesiae suae caput centrumquf constituit, civilem as«equeretur principatum. Quo sane a Deo sapientissime consultum eet. ut in tanta temporalium pnncipnm multitudine ac varietate, summus pontifex illa frueretur politica libertate, quae tantopere necessaria est ad spiritualem suam potestatem, auctoritatem et iurisdictionem toto orbo absque ullo impedimento exercendam Atque ita plape decebat, ne catholico

1 Xdr. 4acrese«. I. III. t. 3. [opp. ». Iren., êd. Venet.. I, 174).
* Rp&. ad ConMtatm 55 nam. XIV. ed. Myrne. (npp. ». ed. Baiuùi, p. M).
* Id., ep. 45, (ed. Baltixu, p 49].
* Id. paulo poet verba citat·)» KpiM. <k! Comeltttm. ed. Micae. (e<t Baloau. p.
* Sput. 43. al. /n/, ad G/o π μ μ , cap. 3. ibid., ppp., rd. Based., II. 91 E].
* Spied. 15, aliae 57. ad Duma»«<m pop. ed. Micne i'-'PP· a Hieron.. ed. Migxe. I. &A].
* 8. Leo. Sermo 4. al. 3. c. 2. »'» aantreraarw aeenmpt. ***«<■ (°PP·· ed. Balleriai. I. 90μ I

1 Lilerae ad arrhiep. Monae. et Krxsituc.. data» 21 der 1368, d» CA,uv»atn ü>rvlugt>n>œ Germaniae. Monachii, menae sept. 1M3 babito.
1 Eput. encychca. 19 inn IMO.

orbi olla oriretur occasio dubitandi. impulsu (ortam civilium potestatum, val partium studio, duci quandoque posse in universali procuratione gerenda aedem illam, ad quam, propter potiorem principalitatem neeeaae eat omnem ecclesiam convenire? " 1

rlnfeatiaaimi igitur Romanae eccleaiae temporalia dominii hostes, eivilsm eiusdem eccleaiae Romanique pontificia principatum, coelecti quadam rerum dispensatione, et vetusta per tot iam continentia saecula pCMeaaione, M fastissimo quovis alio optimoque iuro comparatum, et communi omnium populorum et principum vel acatholicorum consensione uti sacrum inviolatumque beati Petri patrimonium semper habitum ac defensum, invadere, ftbefactare, ac destruere connituntur; ut Romana ecclesia suo spoliata patrimonio, apootohoae seda Romaniquo pontificis dignitatem maiestatemqae deprimant, poMumdent. et liberius sanctissimae religioni maxima quaeque damna ac teterrimum bellum B inferant, ipsamquo religionem, ai fieri unquam posset, funditus evertant.! '

Praeclarissimis hisce summi poqtificia verbva huiua concilii patres plenum praebuerunt mentis cordisque assensum.

48. Spectata demum inopia qua. ex aacriliga maioris et locupletioris partis patrimonii sui spoliatione, laborat amatissimus pater Pius papa IX, aequum plane, dignum, iustumque omnino eaee reputamus, ai catholicus orbis universus, cuius bono spirituali totis viribus magniaqae impensis di< noctuque incumbit, illi in succursum perlubentiaaime veniat. Quapropter, ut etiam piae hac in parte fidelium nobis commissorum erga pontificem devotioni faciamus satia, statuimus, ut in singulis horum Statuum ecclesiis, ubicumque existant, omnibus annis, dominica infra octavam festi sanctorum Petri et Pauli, sive alio opportuno tempore, mandantibus locorum ordinariis, quorum mandatum C dominica antecedente populo perlegetur a putore, fiant collectae in subsidium confraterniiatis sancti Petri; quarum summae, et quidem ante festum assumptae in coelum beatissimae virginis Mariae, ab ordinariis respectivis locorum ad métropolites mittantur, qui illas quamprimum ad pontificis manus pervenire satagant; aut si uni vel.alteri ordinarip magia placuerit, directe mittantur ad summum pontificem. Hae autem collectae fient singulis annis per omnes nostras provincias; donec sUmmua pontifex in iura sua feliciter restitutus, vel alia ratione a divina providentia suble'vatns, amplius eiusmodi haud indigeat auxilio.

Caput II.

D hitrarMa -decanta et repente.

49. Quo eccleaiae suae unitati, integritati, ao D perpetuae duration· securius provideret Chriotua dominas, in ea constituit hierarchiam sacram, opiacopos, presbyteros, et ministros ¢omplectentem „ed conasHMMtsoNMt nimirum Mswtorw, sn apsM ■sMssstsnt, sn oedpfeatioNeni corporis Chrirtf', yssee ut tccluta Dm rim, cotiser» rt ^rsnemrahim uritatia"-1 Ordinibus vero superioribus alii etiam gradus ministerii inferiores sunt additi, nt melius dispensationes mysteriorum omnes ad Dei honorem populique fidelis aedificationem ordinarentur. „Hac enim certu mira varietate ecclesia sancta circumdatur, ornatur et regitur: cum alii ia ee pontifices, alii minoris ordinis aaoerdotea, diaconi et eubdiaooai, diversorum ordinum viri consecrantur: ot ex taaltia et alternae dignitatis membris unum corpus Cbriati efficitur.* 1

,81 Ɋuia autem .dixerit episcopos non easo presbyteria superiores, vel non habeto potestatem .confirmandi et ordinandi; vel eam quam bebent. illm ease cum presbyteria communem: vel ordines ab ipsis collates, sine populi vel potestatis saecularis consensu aut vocatione, esse irritos: aut eos qui tiee ab ecclesiastica et canonica potestate rite ordinati, nec missi sunt, sed aliunde veniunt, legitimos ease verbi et sacramentorum ministros, anathema sit.*:

60. Auctoritas quippe eccleaiae, a Christo ipso domino instituta pro salute hominum promovenda, in omnibus illis definiendis moderandisque quae fidem, mores eoclesiaeque ipsius regimen ao disciplinam reapiciqnt, eet prorsus divina, atque nullatenus a civilis potestatis nutu seu arbitrio pendat. Huic .enim eccleaiae Christus dominus, qui eet eiusdem caput supremum, plenam docendi, indicandi ac regendi contulit potestatem, eique, suo nomine, docenti ac regenti ita sua praesentia ac adsistentia ad usque consummationem sacculi adfuturum se þromisit, ut nunquam adversas eam, in petrae soliditate fundatam, portae inferi praevalere þoaaent Episcopi igitur, qui sunt successores apostolorum, quosque Spiritus sonctiM posusl repere oeotasMei Dm, ecfnimrit tangriM eso" ; una cam sao in terris capite, Romano scilicet pontifice, Petri successore ac vicario Christi, consentientes sc judicantes, sive in conciliis generalibus congregati, sive per orbem terrarum sint dispersi, ita dono inerrautiae divinitus sunt praediti, ut nec a fide possit eorum corpus seu collegium unquam deficere, nec quidquam contra doctrinam a Deo revelatam possit definire secus eaim homines, pro quorum salute Christus ecclesiam instituit suumque profudit sanguinem, omni quoad fidem certitudine carerent, et erroris sc ruinae aeternae periculo sub iaoerent; idque quidem Christi ipsius ordinatione, qui illis ut eocleaiatn^ audirent, eiusque ministris tanquam sibi ipsi obtemperarent, solemniter mandavit: — quod plane et Dei sapientiae ac bonitati repugnat, totumque Christi consilium pro mundi redemptione destrueret, omnemque novae legis oeconomiam penitus subverteret.

61. Haac eat nimirum ecclesia Dei. et varietate et unitpts et divina plane soliditate ^nire distincta, quae per orbem universam diffusa, omniumque nationum, sicut et omnium saeculorum, populos ulnis maternis complectens, et sub uno capite viaibili in caritate ac integritate firmiter consistens, omnes, sicut praeceperat Christus, adhuc docet nationes, omnibus easdem ubique ac semper doctrinas, eodem praecepta divina, eadem sancta tradit sacramenta. Ab infimis ad summum per varios ministerii gradus mirabili plane ordine ascendentis, lota eius constitutio imaginem unitatis ac divinitatis ita sibi exhibet impressam, ut nemo, qui animo humili ac sincero veram Chriati quaerit eccleaiam, in errorem incurrere posse videatur. Huius autem soliditatis basis, ac unitatis firmamentum a Petri cathedra, quae est totius aedificii petra angularis ac inconcussa, sunt repetenda. Nam vel ab initio

' Litsras spool.. 9S martil IBM.

! Allocutio la consist serrato. 90 innii IBM. Iaso recitarerut easdem fere rationes, quae in parte superius extracta suppeditantur.

' Definitio cone. Trid.. seas XXIΩ, eon. S.

' Ephes. IV. IB.

' I Tim. HI, IS.

1 Pontificals Romas., in ordinatione presbyteri.

' Coae. Trid., sees. XXIII, can. 7.

' Malts, xxvIII. 90.

' Maith. XVI, ia

' Act XX, SB·

•ocleetae, teste sancto Hieronymo, «teter duodecim (apostolos) unu eligitur, ut, capite constitute, schismatis tollatar Ьocasi·. 1

SS. «Atque Mac plane apparat, ia qnaato error· Uli etiam versentur, qui ration· abuteatos, ac Dai eloquia tanquam humaaum opaa existimantes, prepric arbitri· illa explicare, interpretari temere audeat, aaa Deus (ip··) vivam ooaetitaerit aactoritatom, qaaa Teran legitimumqne ooelrotis ease revelationis sensum doceret, constabiliret, aaaaa-.qao controversias ia rebu fidei at morem infbllibili indicio dirimeret, ne fidalas cireumfersatar oaai vento doctrinae, in nequitia hominum, ad circumvectionem erroris. Quae quidem viva et infallibilis auctoritas in ea tantum viget ecclesia, quae a Cbriato domino supra Petrum, totius eocleeiae caput, principem et pastorem, cuius fidem nunquam defecturam promisit, aedificata, euoe legitimos semper babet pontifices sino intarmissioae ab ipsô Petro ducentes originem in eius cathedra collocatos, et eiusdem etiam doctrinae, dignitatis, honoris ae potestatis haeredes et vindices. Et quoniam ubi Petrus ibi ecclesia1, ao Petrus par Romanum pontificem loquitur ·, et semper in suis successoribus vivit et indicium exercet ', ao praestat quaerentibus fidei ÿeritatem idcirco divina eloquia eo plane tensu eunt accipienda, quem tenuit ao tenet haec Romana beatissimi Petri cathedra, quao omnium ecolesiarum mater ot magistra', fidem a Christo domino traditam integram inviolatamqne semper servavit, eamque fideles edocuit, omnibus ostendens salut» semitam, ot incorruptae veritatis doctrinam.!*

~_M. «Est autem singulorum episcoporum cathedrae Petri fidelissime adhaerere, depositam sancte religioseqas custodire, et pascere qui ia eia est gregem Dei. Presbyteri vero subtecti stat oportet episcopia quos .uti animae parentes suscipiendos ab ipsis osse, monet Ħieronymus neo ut|uan) obliviscantur, ne vetustis etiam canonibus vetari, quidpiam in suscepto ministerio agere, ao docendi et condonandi munus sibi sumere, stae sententia epiacopi, cuius fidei populus est creditas, et a qua pro animabas ratio èxigetur Certam denique firmumque sit, eos omnes, qui advenus praestitutum hunc ordinem aliquid moliantur, statam ecclesiae, quantum in ipsis eat, perturbare."

M. Praedare autem de eodeaiae Dei libertate ab omni mundano impedo vel gubernio. independent!. deque eodeaiae ipsius erga gubernium civile officiis, disserit pontifex Nicolaus I, ad Mtehadem imperatorem scribens: «Vos autem, quaesumus, noUte praetadicum Dei sosloeiao irrogaro ; illa quippe nullam imperio vestro praeiudieium infert, oum magia pro stabilitate ipsius aeternam divinitatem exoret, ot pro incolumitate vostra'«t perpetua salute iugi devotione procetur. Nolito quo· ,n* eut, usurpare; nolito quo ipsi soli commises sut, vello rarripere. «cientes quia tanto nimirum a sacria debet ouuitaqnundaaaram rerum administrator «eee remotus, quanto quemlibet ex catalogo clericorum et militantium Deo nullis convenit negotiis ssecularibus implicari. Deniqu hi, quibu· tantam humanis robae, et noa divinis pressas permissus est, quomodo de his, per qua divtaa ministrantur, indicare praesumant, positu ignoramus.... Sed cum ad veram ventum est eandem ragam atque pontificem, ait. . sibi nee imperator tara pontificatu arripuit, nec pontifex . aoma imperatorium usurpavit; quoniam idem mediator Dei ot hominem homo Christus Issu aio actibns propriis ot dignitatibus distincti· officia potestatis' utriusqae discrevit, propria volens mediciaali humilitato sursum effervi, aoa humana superbia rarsu in inferna demergi, at et Christiani imperatores pro setetu vita pontificibus indigerent, et pontifices pro cursu temporalium tantummodo raram imperialibus legibus uterentur; quatenus spiritalis actio carnalibus distaret Ϊncursibus. *

58. Quaenam sit demum eocleeiae catholicas agendi ratio, quamque benefica sint ot multiplicia eius munera ao officia, praeclaro praeconio docet Augustinus: „Catholica ecclesia non solum ipsum Deum [purissime atque castissime colendum 'praedicat], sed etiam proximi dilectionem atque caritatem ita complectitur, nt omnium motboram, quibus pro peccatis suis animae aegrotant, omnis apud illam ipsam medicina praepolleat Ipsa pueriliter pueros, fortiter taveaes, quiete «enes, prout cuiusque non corporis tantam, sed et animi aetas est, exercet ot docet. Ϊps feminas viris suis,-non ad expiandam. libidinem, sed ad propagandam robolem, et âd rei familiaris societatem, casta Ot fideli obedieatia tubiicit: ut viros contagibus, non ad illudendum imbecilliorem saxum, sed sinceri amoris legibus praeficit. Ipsa parantibus filios libera quadam servitute subiungit, parentes filiis pia dominatione praeponit. Ipsa fratribus fratres religionis vinculo firmiora atqu· arctiora quam sanguinis nectit, omnemque generis propinquitatem et affinitatis necessitudinem, servatis naturae voluntatisque hexibus, mutua caritate constringit. Ipsa dominis servos non tam conditionis necessitate, quam officii delectatione docet adhaerere; et dominos servis, summi Dei eommunis domini consideratione placabiles, et ad consulendum magis quam coercendum propensiores facit. Ipas cives civibus, gentes gentibus, et prorsus homines prinorum parentum recordatione, non societate tantum, sed quadam etiam fraternitate ooaiungit. Docet roges prospicere populis, monet populos «e subdere regibus. Quibus honor debeatur, quibu affectu, quibu reverentia, quibu timor, quibu consolatio, quibu admonitio, quibu exhortatio, quibu disciplina, quibu obiurgatio, quibu supplicium, sedulo docet, ostendens quemadmodum' et non omnibus omnia, et omnibu caritas, «t nulli debeatur taŀuria. '

Caput ΠΙ.

D eottaUu prsewtafohh».

56: Quam, sint ecclesiae catholicae proficua concilia provincialia, quinam illis debeant interes··, qui sint fissa illis celebrandis praestituti, et qua ratione sint convocanda ac habenda, satis indicat sacrosancta synodus Trideattaa, antiquam eecleaialegem «t consuetudinem hac in parte renovans ac •olemniter promulgans: «Provincialis concilia] cubi omissa aut, pro moderandis moribus, corrigendis exosssibus, controversiis componendis, aliisqae sx sacris canonibus permissis, renoventur.

1 Adlsvm., L 1; c. IA (s»». a Hiero·., sd Migro, Π. 947 A)
* &Amteea.te/MUX[olp.sAmbrou,èdJUCae,l,loafiA).
* Curo Ctaioe£jci.Π. (Msad. VI, >71 A).
* SyneA XebesTamTiH, (Mud IV. 19S5C].
* & PetrdChrymL. ad AdycA, ». M, ad Maqai. (spp. a Pstr. CtuyuoL, sd IBgro ŧTlci
* Com. Trid, mas VII, ds'tepttano
' PU »s»M IX Oftot. saereMes. - aev. IMA
• Ad Ahpri. epiat X. s-1-94, (sfp. a ffiana, «d Migro, i, Maj.
* Bx esa. agest. 38 [aL 40). H· latos, 11 i»I A H" Manat, I, MA].
" Gregarii XVI agtot ewyaUea, U sag. 18M.

' IfisL A ia oollset. ragis. ». 17Γ, asse MΛ. JHarCraia V. 171C eta; Mr. 1st, «d Migro CXIX. MOB etej.
* D· «writes satt. secias, Uh. L [«»».. ad Bsesd, 1. 70· f).

■teM A 6m þiMMBÜ OMMÜtf, ^pwWMt daaaiai mti lam CWrii, m· «Ma «Maaeadiad 'btaper·, prit MOV· pMViMbai MB pcMtpVnIMBt •ymedum ia prd«Ma mm ii■fi; que «pieaapi •mmea, «t att qai d· taratei mmmMlm btar-M nMÿtte tt· OTM taiHiMeli' >«riM10 tMMftMMrf·· Mt, MBVMÎM MUÜ·· taaeantar.... ItMaa àpbaapi, qai aalii M-apboapo aabibiuatar, riiqmaan riais·· metropolita •am mml aMgaat, ia mlm «ynodo prorbabii «w •Hb iatMMM dabaaat, at quae ibi ardbata fua&ut, abaartMt m obaarrari ħ«faat ' \

57. Qu·· qaidam ornata, «t ad ataurim Um b pntbeiia obearraatar, atatabraa. Oaaniüiira· •vtaai prorisataliana, qua· b «bgaUa aaatria pratinita ealabrabaatar, wit proaarigare ac axeaattoni ll data Mai aaaataa dadaitioq·· g«a«raliaqae eooleriaa diaaiplbaa etatata, aa aambatim hriua plaaarii eoaailii daegata, paatqnam fuartat a aenamo poetbea raoogaita aa ataeadata. Praacipaa· qaippa baiaamodi eoeeiliorâ·, abat at pbaarianua, maaM b aa oonoiatit, à aaa Mlamamdo bga· aaebaba gmimiba b aaaaaaaahb aaaaiUb at poatiBcib oonctitntioalbu btaram praaaalgatiari čaxecatiori aifioaritar proridera aatagaat, aad etiam at abnu, par fragiUtatem bamaaam contra aaadaaa iaraotomm, eorraatbri brigibat, ae Mai aaaataa priaaipb ab eaebab dadrita caatra aoratoram machiaatbaa· aorta tacta taaaatùr; >a. grax Cbriati, aliaaaati aabtarb loaa, amrari maw bdabtar.

58, Cam Taro mambra capiti adbaarara b oauribaa ait aaaeaaa, oamqaa qai paatideam Bomaaaat •adit Petram aadiat, qaiqae Petrum, Chriatam ipeum Domiaam aadiat, aapratanm aeiiioet eapat totiua eocleaia·, qaaa aat riua corpaa, aapbatiaaiaM oaaorieb etiam aaaationibae nt proTiaam. at riaamedi ooaoiUaram daareta robur nallam babaaat, doaec Romani paatMab iadieio fuerint rata ae recognita Hao aaim ag«adi ntioae maxim· alnoat adminbilb aariaaba uaitaa, cum • fonte ipn oommari ot pareaai raritatb ae ean«titatb aquae rirae «aUagtaa b titaai aetaraam * b o o m tineae Domini aMaaat partae, ritalbqae arie erintaribao palmitao omnao ita irrigaat, at fractam affaraat, fruotuqua aoiwm ħmaeat Hbc nbriram eat pmeeartim npetaada tab· aariaaba mtb aliéna fartilita·, cam omaea miabtri Cbriati at dbpaaaatara· myetariorum Đri b ae, qai aat ritb rata·, ŧaaqaa palmitea etipiti adbaanataa, p«maneant

59, Qaan «tadaad ■«hep«lita a ee «era· aoa»-pntbrialM epboopi b aaarilb aangngati, at, oollatia eanrilti·, m (tataaat daarata, qaaa, par-D .. •pectic reran adiaaatb, atagfo ta ltamta» UMa idaaaa ridaaatar ad deatrbaa aariaatae eeatra apron· Mrpenta· taaada·, ad nare· ddribn ribi oommbeor·· oarrigaadaa; daana ad db«ipHa«i uifbrmitataai promaraariam, ad traaattea dbri plbaa gaaaraba aaaiari·· eatiMlb··, preat b p··· tboib oaaatitatiMdbe· ■· b «oaaUMa gaaaroübua deabMtar m d«dritar. Satagaat tan ptaagipM, at raeaadona piamertim «un·! p«aridriaqri Mt onaiam ebriatbaanua patar at dattar, eaa■titutioaa· «t litana apoetalieai ad aanbm M. PntbriaMba· act·· aMMilb dabaai imtar-w mmmŀ WOOÜtStip at ii qri aada raaaata dbeaaaM ragast, daatam ŧbaa apaatadM, qai intra pcarbaba limitaa bria-dbtbaaM M«r«Mt: Bi aaaaM at aril, bxta lm ataau·, «at» babaat. deaiairam; dabda, ouaa Tata aaaaaitatita, apbaapi auxiltare· ', aapitabra· ■ qaaa «tat estbodraltam precauutorM, abbataa, pcaapaaM preababba ragrieri··, aaaaiaarioram mataram raetaraa, ai ita ridaatnr patribaa; aiüqaa •■■µ, qai da bra Tai eaaaaatadba roeasdi east; ,at damux ai qai ŧM nlU, qri at tataraaaeat, a ta eammani brat, aat qaaraa epara apbaapi «ti Tallaat,

BI. Oamcüii prariaablb aMeiaba a metropolitamo,ooBoamtiamtibaa pattib«a,aaligwMr; nampe pnmotama, «aaoeUaria·, notarii, aaaratarii, iadioeo axoaaatioaut, iadiea· qnaretarnm, magbtri caaramaataram aaatariqaa ariaoraa.

Taatee qaoqae «yaadalaa olim aamtasbantur. Horum taatba oficium gntiarimam ab Innoeentio lU b eoaaUb uauateaniuo Lataraaeaai IV þraetritam a eaaete Catob Bemmaae ia proTiacialibaa aab ooaoiliu aat reaoratam, legibaaqee aapbatbabria mnaitam: „Viri aadariaatiei aetata ataribaaqae grata·, pradaatea, ac rirtatnm cbriatbaar·· atadbei, at apiritaalb ritae amante·, b •aaaiUo pcoTiaeiali a metropalitaao ax aaaquaqae dbeeeri dao aritaaa, b cyaodo dio«emana ab epboepo a dioaeeri aaa «eptem planaire, prout expedin ridarit, taataa ayaodalaa deligantur.' * latotaa «rat ■··«·, .dbcretaa þeraona interrogUado abaplieitar at de piano, abaque uUa iuriađictioM, bqrirare de modo qao in dioeoaei aua lege· Mriaaiaatiea·. eonetitattoneeqne ooneiliarM atte ayaadalm obaarranatar, pneoipue circa renidentiam, rerbi Dei diligentem praedicationem, dirini culta· dee·· ae apiendonm, aacnmentorum netam admbiatratioBem, aaimarumque debitam curam, prumcrtim Tero parrulorum, a paatoribua ganadnm; at ri quo· uotaTerint nbuau·. т·1 quae amaadatioae indiganat, ea omnia in acripth metropolitan· tel epiaoopo teaobantnr referre, ante habita· eonciliam prerincirie air· aynodum dioa•eaaaa·; ·· deinde, peat eiuadem inceptionem, luam ooram metropolitano Tri epiaoopo, ad aiaadMB arbitrium, priTatam de ibdem rebu· aaUn dritebaat, omribaaqae aibi propoaitb qane•tbribua aboen rimpliciterque reapondere, ain«rinqàe Mriitar referre, qu·· ad gloriam Dei

¹ 8m· XXIV, cap. S, tt egbrin.
² VHa Beata XIV. Ot Jbtt, Kb. XIП. - b aM de ooaatitatioa· Stxti V lata riaaortar.
³ laa·. IV, It it
⁴ lean. XV, it
⁵ I Cor. IV, k
⁶ ban XV. 1.

• Cam «itamari «aha tiaarii. Moat - «ancta aad· taaaadiata pamtaatai, et «buaatan «pimapaM «tat tarifait!, at taria-dlribai eadtaariaa qaadaoaead· eaqaipanai aidaatar; campae ataaMdi «aM····· aagrib «Mtârib aa taaaporrib b ooa«■Ba prarbriarita· npaaaaaatant, eaqan· F«dta«· Tidaceaar, ri tew ptaaanl daririe·; pata «ttam prul aa immwtadtaa Mac· ta pratarito taampm.

• mri ħarif· <■·< ri *■it Cfb^ tttam .ata· iittaaila tariadtabM tataa tam pcaotariaa dagtatax «matai patram mbagi· Ml tatam tarit· tabtadam etrnfttaatar; luxta dmtriamtax par amamaria pnaaa, a «acre iwariMi o··-gragalii··, db M nap. leno, ta dpaanri ndditaab A4 qaacritam aampa, utram «taaaadi atarih i .Tatam dariahum tana ta cmariMc paiytaiiliiri ptariut··fabamt taapiailt am mi·gnpatia aaarilli: Jhgritta add apmm at riagali aptaoapi

• amaCilia.fi 1«ta [«■«·Urit.I.u»a«p«a««i.lWBj.
• DamataL, H5.V, ttaf, da ■ mm atari Mm.
• data aariaa.adit.taftan.MM, ·

auhaaruasqM intute· fnanarfu ■agfo ipei· A vddebeutiir la IDeuriao ɒppoatu

At, text· Benedisqui XIV, „ojnodalee tastee fc UbbquS ʘUtit «II: ia Mruaqno toaurn Mfltwtf Mort Åm'l m at vicarii fðrami. üti «atm saribit iiplistisiimui idam pontifex; 'Mutant hi dim hemins· aaro, antaatas farm «treemstantiae, at qu·^ aaa teapore atü·rat, poetoa inutile at qaaadcuo peraiciosaa evadit. Prudentis aataai pmoteti eat, ia tis ad qaaa asperioris lege aaa adigitar, te loco at teaperi po·oaunodaro, at quaedam qua· all· la aaa aaat praetermittere, riouti ad resta· aaaa diesssei· regimes aaagto expedire ia Domino ñĭdicaverit.

89. later aula gravissima quae eoeleaim Dai ubique terrere· ultimis hieec temporibus •hare afiUgaat, ponsagaum aaaa praaaidim in opisoeporam conventibus, iuxta aapiantaa coded·· iagaa ae praxim habitt·, invenitur. Da· calm, Spirite unate invooato, 'episcopi coaailia oonferut, ae ■ntao selantw adinvaatgne ia opero Dei axeqaeado, et ia providendi· qaao «ffioaeiu saimarua palate· promoveant Nam, nti ait saaetaa Carolus Borroma«us, huianawdi ooneiUorua issigais patrona· ae ooryphaens, .natara ot ratione ipaa daeimnr. at ia grarioribaa robea deliberandi·, aUovn· eoasilin exquiram··, vel qaod cautior deliberatio eat " ad noetraa iedicim multorum seatyntia accesserit, vel quia apud ille·, 'qiibns oonsnlers maxime cupimus, aaiore· auotoritatea et pondus habet consultatio, in qnam piare· ĉonsenserint *

Caput IV.

AeêeMÜt·

89. Sacroeanctam Tridentina^ concilium hae •aper re legem dedant eooleiia· generalem htoea verbis: 'Synodi qaoquo dioeoeeanao quotannis celebrentur; sd quas exempti etiam banes, qui alias, eeeeante exemptione, interseco deberent, nec capitali· generalibus subduntur, accedere tenentur; ratione tamen parochialium aut aliarum eaocularium eodesiaram, etiam annexeras^ doboant ii, qui illarum caram gerant, quioumqae illi sint, synodo ĭñtereeoe. *

88. Utiliseima· autem esee dioeeeonass synodo·, eum ex canonicis pnoocriptioaibus, tu· ex oo constat, -quod praedare· doctrina· et sapiontiae pontifex Benedictas XIV do lis opes eximium ot eruditione eooladastiea refertam edidorit, in qao tamen singulari qua «minebat moderatione scribit: 'Noa idciroo taman illis ǻsswti· qai «as absolute aseessarisl sflfruMnt: quemadmodum enia concilia generali·, quaavi· Maaopare utilia, non sunt taasn absolut· et dmplidter utimrii pro •c c Im Im aniversalis rtftniM, ... ita opisoopalc· •ynodi, etsi anxias freetuocan, non taaMà aboolnte acoessaria· dicenda· sut pro recta dioeoedaa adminisCratioac, ena alii suppetant modi assequendi eandem tnem, ad que· synodi ťendant.»

68. De tue vare dioeoesaais synodis praostitato, djasereas, idem poatifox his utitur verbi·: _,in synodis redintegratur unitas, studetur oorpori in •ea Integritate eonsarvaado; abi ea^ qua· in visitatione non 'dabatur exhqai, execution·· studiis •eaunanibus sepoqauntnr; tibi de capito ot aeabris, de tde et phtata, dd religio·· «t culta divino, do sseribee at dieeip.Maa, da. ebpdfoatfa, de tadMis at řub eqanfoM ad beae at ateiatùaa vivendum eeaamedi· at aosomnriia, *footed atque ǻtetitit 1 B■ΝΗλ Ωμ ·^μ » BaÉ |M·ΠΗ· guiidsm visitatio eyeǒ ; atim eadm par aaaum pBtÜMÜW ^Bμ 4μ B BMIμ ^M vUéMMftq ■1^. *** λλ atquo ia ipeds stio etiaa awdo papule· sis co·- ■IBOBe

68. Ptenter sececdotes ĉure nimnn habentes, sive riat iaanalarea aire regulares, aaaa etiaa ia diguRatibu quihuireaqnc eoastitati, reetor·· atim waiuiiaru, huiasatedi syaodis iateraaae debeat Ia Ha aate· seba· apiaeoptu eet legislator ae index, qai proprio ao··· lagee synodales fert ae promulgat Btri aere eonatitationes sola ana aaetoritato, ao aine praevie dari vel capitali ooaaaaea ₘ suffragio poasit etataere «piscosus, decet taaaa, nt pria· oasniam syuodalium sententiam exquirai, patioaterqao audiat ao diligenter eonaideret; et quod eanim conMua ƥeribit niaiorm (ibi ooaoiUot uaetieee·, faailinoqao ·Λ- oaoiaequo axoeutioai nuadotar.

87. Qaod ai, ob loooru· dbtaatiaa abagao peoeliarh rara· adiucta, nugae foret iaeoaaodo ayaodua quotannis oelebrare, 'carent epiaoopi, ut •altam peat habitua ae a Moeta aedo reeogaitaa oonciliam provinciale rive plenaria·, qum levissima iatarpoaita aera, synode· oouveoeat dioeeesana·, ia qua statuta provincialia see plenaria omnibus promulgentur atqUo exoeatioai dantur.

88. In •uoeumm synodorum dioaoaaaaarum vanient, vel carendo· rarioris celebrationis dofootiun quodammodo supplare poterunt, uoerdota· de robus theologia·· frequentas collatione·; qaao ■dentiae «Mrae rudimonta in omniua ■sntibu oonoervent, praxi· uam ac uniforme· pro aaimarum directione promoveant, iateUeetas inertis· depellant, ae abusus etiainaadi opportunam praebeant oceesioaea. In votis aut·· valde habemus, ut pro civitatibus, abi focile eoavmur· potarunt sacerdotes, quster in aano, vel in fortis Moudfo hebdomada· quatuor temporum aataoedentibus, vel ditis diebus ab ordinarii» Mearet· designandis; ia districtibas vero ruralibas, ubi diflMlius poeeeat in anum venire, bis saltem in anno Imimmodi haboantar saoerdotaa oonveata·; quibus omne· caram gerentes aaiaarum, rive sint saoealarus sive regulares, sdsistaro debeant Norma· otia· statuant epiaoopi pro.hisce coetibus tenendi·; •atariasque suggerant ia iisdem pertractandas, quae deberent esso potius stasmodi qaao ad praxim spectant, quaeque ad ǻnimal «alata· promovendum nmgis ideneae indicentur.

89. Quae hactenus suat tradita, tam de synodis dioeeesaais qua· de saderdota· oollatioaibua, aon tanta· sunt quoad omnia aanoaids sanctioaibas ae eoclosiao catholica· at spiritai st praxi consentanea, sed etiam verbis gravissimis a susuno pentitice Pie IX sollicitudini suat napes inculcata. Impetti enim Aastriaei antistitas alloquens, haec scribit pontifex: .Nec dissimile· ditigeatiam impendit· in dioeeseani· sysodis iuxta aaereru· ossosa· norma· oriabrandis, ea praesipue -statuentes, quae ed aahm eaiusquo vsatrae dissessis bonum spestaro pro vestra prudentia duxeritis. No ywo ia saeadetibas, qai doctrina· •t leetieui attendero dobent, qatquo obetricti suat otteio doecedi popala· ₘ qaae scire omnibus aoeeesaria· ett ad ealutem, ot ssinistrandi saera-

' £· ŵd. dima, Mb. IV, a X
• 0» ǻ· n v, ·. t L 7.
• Ast. esAMsd, sd. sit, p. «S.
* 8ssa XHV, ℬ t d» rgbrs».
* Z>» «pwd «sm- Uh I, e.1, si

ǀ Ot M< disec, Ift. I, e. t x t
ǀ In sUoeet is ansde U, sets «Mise. Medial, ed. saps· tit.

menta, «Man· dhtipHMram atndiui ' anqudai a imirtiigntar, tit lrogurämt tadantrin, aptitiiitiaum aobti eat, nt « vobi·, ubi fad poctid, la aaiaftaa vartrarom dtaaeatinni rogtenibn·, intihuaatar opportuti rafadia «Mfraaaaa aa awwai ptaeiarti· théologie, aa 4« eaatie ritibaa/ad gnro ainguli p«Maui prtebyteri teneoater aooedora, at affarro •eripte nnaaigaata· propotitaa a vobi· gnnrotionti aaplieatieaaaa, at align· temporia «patio, a robti praaAaiamdo, inter m diaaarore da mraU theologia, degne «aeroni· rituum dtidplina, poatqaam äli gait ox iptia proabyteri· aormaamn do oaoerdotalibua praecipe· otBciia habuerit [1]

. Capet V,

vimH wdMîMtMt inm»

70. Cum «pbeopi, hfoe· pfummfi· in prφτiηβι̂·, •tat adeo laboribua ennati, eeriogee ia dioooeenaa •dmiaiatratloao tam ia, temporihlibn· qunm ia •piritaalibna diotoati, et grovibua galbe· inenmbunt muneribu» rite adieipieadia vix aoli oettoiaat,' ia adiutorium nia aaocrdotoo piotato, aelo. prodentiae doctrina oonapioaoc vocare oportet, qui concilii· •apicatibn· eoe adiavent, laonnihjlq·· graviaaimi oncria ao aoilicitadiai· apiecopalia ia heater·· aaoa libenter auadpiant Huinamodi geippe agendi ration·, eecandua ordo aaoerdotalia ordini primo ia •uooaraum venit, oommaaiqae omnium eonaenau m auffragio ot uaitea administration»· Armatur, et omni· auhvius fatiusqde, ad maloremDsi gloriam animaramque aaletem, pdrnguntur.

71. Quapropter ooaeilii 'plenarii Baltimorenai· I pâtre»,

Hortando· episcopo· eonsuerant eta. [doer. 6). Visum «et [decr. 7, Meati, XLIV, 674-6]..

79. .In ecoloeia (Roma··) alii eunt vicarii generalea epiaooporum, alii viear|j foraaei, et alii ðfficialee. * Vicariae generalia, ab epiaoopo deaigaataa eandem cam eo moralem gerit peraonam, pandemque aoolaaiaatioam oonatituit curiam; atqao eum ait arohipreabytor. omaoa alio· in dioeceai proabytero· 'et dignitate· praecellit. Nihil tamen potdct alae epiaoopi delegata potentate ; nec, iuxta •anctae aedi· inatructionem altimam, poteat uti facultatibaa extraordinarii·, Mai per unum integrum diem ordinafiu abeeaa jrit futuro».

79. Uti praecipit Mprommota Tridentina (ynodaa, .arohidiaooni, qni oculi diountar epiacopi, aiat in omnibua aeeleciia, ubi Aeci poterit, magutri in theologia, aeu doctor·· aut limetiati ia iure canoñico. Eorum cat, «piaoopia non aelum in 'ttenetionibua aolemnib·· peragendia, a«d etiam in aliiobennd» admiairtratioBi· aua· muneribna, praeato e···, alaeveegne ado··· Minter··.

74. Praeter vicarium generalem, poterit opiaeop«K maga· religioni· b«nq, qnoedam «Uam d·· ■ignare vicario· particulare·, cnm facnltatibua delegati· pl·· minuere extenti·, qui ateerg /aranti, md»»mii rarti·· vocantur, qadqae dbMtiUn· tibi ab epiaoopo adtignati· praetint, tuta βμμμι ab m tradendam. Hornm erit, infanti MMtdotibno intra •uum degentibua territorium impendero «urant, mortuoramqac exogniti «deleter· anoerdotibuiunioriba» ao adnue pmitti teti adeaae ooariliti; oollationibtu tivo ooagreatiba» aaeerdotam pro reboa theologici· dtiontiendti prneridero; «oelariarom ac bonorum eeeietiMtioornm euttodiae et oon-

[1] bcptka a· .piai.|.. AnMriaa, ITamtih MM,

[2] OomAUMB piW. lÀbMMBM» MM ITM HtiebrataMi WttL Boom, IMO, [Manti, XXXVin. Irt).

[3] 8m». XXIV, «. U, d. ratera.

iavigfaro; i—— - epindnp· cm -tin· vicario groarali, qom Mnnd«ticn> «fare vidnnntar, ànfwito «MÛ·, vel «Mpta· «i ftmrit «pm, ratai vionriM ooMtituMi^oe nb opielmpiB) •tatait eaactaa Carol·· BarroaMoae: ,üt opiaeapea ia Mb·, «tins «xternum. .grogmn hoffiao quati pre····· intueri et enroro paùtit, deUgat aliquot probato· aaaordatee, galba· aipgulia, impoeito vi- «arü foreaai anatia·, tribuat oartaa rogioiaee dioeoteia «JM·.... Hi natem vicarii rogioati tibi par •piooapeat oomaùeaae preabytèroa oniuaoamqu· conditioni· caram animaram habaatbo, «omol aingulia mcnaibu· modo ia umi, modo ia ahara aie· regioau paroaUaloe «odeaiam cognât, idguo iα orbem ••dota ordine «espar faciant . . Deinde conférant iatar ae. quae-nd boni pattorio oKciam, et ad ournm aaimaram recto garendom pertinent; et ooMulant do diflteultntib·· et incommodi· auae parochia·, gvorem explicatio vel remedium aliorum ooaiilium et.operam requirat.*1 .

76. Praeter «ooretarihm at oauMllarium, necnon et notarium, quaudocmngue pro documenti· conflcieadia tMtimoniiaquo atunieadia, aoti· ayaodalibua aliicque huiuamodi instrumenti, firmaadia erit opua, valde in epiacopi «olatium «ecleaiaeque utilitatem verteret, ai etiam oeconomem, aou in temporalibua robu· gerondia procuratorem, laicum aivo clericum nominaret, eoi·· foret' muneri· domiu epucopalia cubain ia tempofalibua habere, necnon et e^nleoiarum bonorumque ecdeaiaetlcorum ad nutum' epi- •oop'ı temporalem poroee adminiainjionem, eidedaque •tatutia temporibu· omnium. Taibi oommiuorum diatrictam reddere rationem. Cum epim. dicente apoatolo Paulo, ad Timotheum epiaeopum acribente. HJV«me ohIiMm Dt» iβιpKβαl tt tufcltu tateuiaribtu, at ti flaetti ,,, tt fnimt:'" profecto deberent epiacopi, in quoa incumbit MaoUioitvdo MNrinm teel»tiβriiβ^,," qnibuaque „noa ttt etytntm daraimyMaro ttrbtt» Dri ti mtmatrora ««ιὐ", potiua vero .orationi ot miniaterio verbi inatantea ñee, « ita in omnibua dioeoeaium auarum ordinare admipiatrationem, at curia rerum temporalium haud nimia diatenti, liberiore· aint qui muneribu· «piritualibua pro animarum aalute procuranda facent

76. Iuxta Tridentini concilii praeocriptum, .examinatore· unguli· anni· in dioeceaana «ynodo ab epiaoopo, vel eiha vicario, ad minua «ex propo-

' Atia acolca ed. np dt, p. 91.
• II Tti.il t, 4.
• II (tir. XI, M.
• Aat. VI, 9, 4.
• lavat Ma uUiocrt, «·»· lanata· Cuotna Barranaau, 4a atiatarihm ah apirnti· tiM nmnmiHi ia temperabam geratia tttataMnttoM statait: .

.Omeoamm aaetimft·· radtitoai anhiapbeoyataa. et fatrimaabMam at iantieaaat MaHter ae dltrcater operua rovet, titia maadaU ratimmi, qnad ab flMa damtia «ftenpe, •coafU. Pari ntieaalMbaaaaaaemtieailm···· tertam mm··,

•adaia tienhhat. Aatemlm. MadlaL, p TM, «L X

Bl ft· JlMNriMNli MmM CbtlüfaMMfci CMM (ac XV, «aa. 9) tabti, ab agiaaap· eaaeaemaai daUgi at ecaatttti, qai eulertu «MtedtiHa fill«a, temt eeeqee da UUaa •mtaatia «t arbitria itehletret, ut nm and· Uti am dtirij patiar, eed tmtia ait reel·· .... «t dtapaaaatieab. U at a grevtid·· atakar tingtih tpiieeti· «rvatar, hoe daoate atatatana: am vere tebam, qua banorum arnlada· vaatm «6·MI·I··M··1 at ffltaa «emUU paaaaeriptam aoaaatitir, verem etiam ^ma riedhatie eqtiaaqeu anm emaaa, ^apaUeetüia, bnawe·qua ematamm adntidttmtaranqpe babaarit, ia ieram -mt,tim

mm! mmMmnAmb mAm Xhtta· hmo' prov. V, p. MI, ori 1, (part, m, a 11, Maati XXXIV, 4WC],

Damam: ßti petmratarim advamtnmqae eaa- •tttaava aoad rotiame carat, qai in bmeram tariamqaa ecete- riaatioaram reaaparatiamam timmbat. Ibid., p M, cal. 1.

•Mtur, qui synode antisfamont. «t «b àegrebantur. >h Quamvis 'autem «xaaaiaatorum bum «4 μ qnae ı ρ·i·«M·1— ooβμτμβ raspHut, fri hisc· ia provinrito hand adhue ebtinaat, praedae apeotot, tame· ad examina etiam, qua· aacrorum ordinum collationem faoultatumq·· eoaftasioaea sxripiaadi cor •«·ripa— debeant praaeedera, iur· merito «xtondi poterit, aecuoa «t ad ütaMs teetimorialm exarun-4·· quae opteoopo sint pnwvio tradendae. Hiac sentinando· sme eiusmodi examinatores ia dio«· «Man|s synodis vol deri conventibus tohralimua. Ob saoerdotam vero hiao· in proriaou· inopiam, poterunt etiam inter oonsnltores epiacopi numerari, do quibat ia decreto superiori arat mentio.

77. Demum, ex eorundem contuitorum numero, ti episcopo rideatur, seligantur indices causarum, qui sacerdote· criminis postulato· in prima initantia, ex episcopi delegatione, iudioent; iuxta normam qua· in concilio provinciali Sancti-Ludovid, anno 18U babito, a taacta iode recognita, praescribebatur, quamque legit eaae communia atatuunt huiuplenarii ooncilii patrie. Decretum autem praedictum eet huruemodi

Sacerdotes:

TITULUS 1П.

Do panoala oooloatanttois.

Caput I.

Dtawtropotitu.

78. Metropolitae nomen originem ducit a principaliori provinciae civitate, quae metropolis, quasi caetemrum urbium mater, vosabntfir. Officium autem motropolitao vel ab iptia temporibus repeti potoat apostolorum, qui latiorem epiaeopo in insigniori urbe nnatituto jurisdictionem tribuebant Quod ex vernie divi Pauli ad Titum scribentis tatis liquet: *„Huiet rti gratia niifii tt Crtiat,* «t M *gnat itmni etrrigat, tt* oonatslwM per *deitatte prttbgttrot, tient ti tgo ditpttui tM.* Sic etiam, ut ex historiae ecclesiasticae monumentis apparet, Timotheus Ephesi ·, aliique Miis in locis constituti eunt, qui oaeteros earum regionum episcopos et dignitate anteirent, et in eos jurisdictionem ecclesiasticam exerceront.

79. Metropolitae dignitatem et potestatem vetas conciiium hia verbis commemorat: ',Per singulas regiones episcopos convenit noeoe, metropolitanum episcopum sollicitudinem totius provinciae gerere. Propter quod ad metropolim omnes undique, qri negotia videntur habere, concurrant. Unde placuit eum et honore praecellere, ot nihil amplius praetor eum castores episcopos agere, secundum antiquam a patribus nostris regulam constitutam..: * Quemadmodum autem episcopi cuiusvis provinciae motropoUtaao epiaeopo subiioiebantur, ita métropolite ipse Romano pontifici, rive directo rive indirecto, interveniente nempe primate aut patriarcha, subdebatur: adeo ut ab ipdus incunabulis eocleaia Christi formam unius ovilis sub regimine urina pastoris; vicarii scilicet Christi, exhibuerit Miram hanc hisrarehiae catholicae in modia diversitate uno capiti cohaerentem unitatem optime sane perstrinxerunt ooncilii Montis Libani patres, quorum hic invat ponere verba, nt vox ab una orbis terrarum partp «mise» in aliam etiam resonet extremitatem;

80.· «Ktoi ratione ordinis omnes episcopi sint aequales, at ratione Inrisdictioni nongrili aunt aliis superiores. Primum satem ia ea gradatorum subordination· locum tonet Romanes pontifex, utpoto Christi domini ac Dei nostri in torris vicarius, ot Petri apostolorum principis in potestate super universam eodosiam «inaquo praelato· sueeessor: altarum locum tenent patriarchae: tertium primates aea catholici. qri ot exarehao; quartam metropolitan! sive archiepisoopi; ultimum episcopi rimplidter dicti. Nam ecclesiae a ae institutae apostolos Christus dominus, et apostoli· Petrum praefecit; episcopi sutam in locum apoatolorUm succedentes, distributis per orbem terrarum ecclesiis praesunt, risque omnibus praeost qui Petro ia Romana cathedra succedit. Ut antom unus altori episcopus subesset, ex eo factam est, quia etsi ab ipsis ecclesiae incunabulis, cum exiguus esset credentium B numerus, pauci episcopi reperirentur, iis tamen semper aliquis maior episoopus superpositus fuit, quemadmodum apostoli praeerant illis episcopis quoa ipsi in diversis urbibus Consecraverant.

gEcderiasticarum dioseeseon in episcopales, metropolitanas, primatiales, et patriarchies· divisio. etsi non quoad nomen, oerto. quoad rem et potestatem, ipsa apostolorum tempora attingit, et ad Sanctum Petrum, apostolorum principem, non immerito refertur. Nam apostolida temporibus, Ro, mani imperii, quod Europam, Africam et Aaiam obtinebat, tips primariae arbos erant: Roma odlicet, totius mundi caput et regina; Alexandria, Aegypti et Africae metropolis; et Antiochia, totius Orientis et Atiae mater. Idcirco beatissimus Petrus, cui eodesiae universae regimen a Domino commissum fuerat, Romam aibi eodem elegit Reliquis duabus civitatibus, Alexandrine nimirum et Antiochiae, C episcopos praefecit qui tanquam ipaiua vicarii et administri vastissimas illae dioeceses regerent. Horum autem praesulum commune ab initio epiacopi seu principis sacerdotum nomen fuit; re tamen ipsa, potestate atque jurisdictione id unusquisque erat quod subsecutis temporibus excogitata nomina clarius significarunt, patriarchae scilicet, primates et metropolitan!; nam qui episcopos tibi subtectos habebat metropolitanos; qui episcopos et metropolitanos. primes; qui demum primstes, metropolitanos et episcopos, patriarcha aequiori aevo dictus est. 1

81. Varia fuit variis temporibua metropoliterum iurisdictio; plura enim iis olim iure competebant, quae nostris temporibus aut desuetudine abrogata, aut positiva eodesiae lege eoarctdta et certi· limitibus circumscripte fuerunt. Ad quinque fere reducuntur iura, quae ex hodierna ecclesiae praxi metropolita ia suffragaaeos exercet:

I. Comprqyindaletb episcapnm non residentem, et ultra tempus scoria canoribus concessum cum oontamada abeentem, tenetur intra trss mense· per litetas seu nuntium sedi apoetolicae denuntiare; ipoum voro metropolitan· similiter absantom antiquior provinciae episoopus denuntiare tenetur

II. Suffraganeos unoquoque saltem triennio' ad concilium provinciale convocat; métropolite autem legitimo impedito, coopiscopus antiquior id praestabit:

III. Negligentiam suffraganeorum in casibus a iure statutis supplet

ı Ssm xxrr, sep. 18, L rafsna.

• Com. Smcti-IMorid/I, dmr. 8. [Maasi, XLVII, 818). •Ttt-LA , 1

• I Ths. L S; V, 18.

• Com. ÀettooS., sam MI, csa. S, corn. oolL, ed. Hataoela, L •M, IMaai, П, 1S9SB).

• loan. X,îβ.

• Cono. prov. Litana···, sd. Romae, 1890, p. 918-4, [Maasi. XXXVtn. 177-8).

• Coee. Trid. M·»· vI, *it rtftrm.*, eap. 1.

• IMS., oap. 9.

• Cap· A d· oOe. iwL ordia. [I. 81); eap. 7. Se Mat.«xessa [V, 11] Ia Mrto. VHe etiam § 1 Se oaasilN» [IП. 10)

IV. **Appellation»** a' sententia , **rait» regulae** a sanetis canonibus dofiritaa, recipit

V. Metropolitae Beat ubicumque par provinciam eruoeei, iuriedietionia suae insigne, prao aa ferre, populo beuodieere at pallia uti, qnotieooumquo ia eceleaia metrppoHtaaa ilia uti þosset

Caput II.

D· fitttfi».

83. Bpiseopos paauit Spiritus aaactaa refera eccleaiam Dei, qaam aeqnUirit sanguine ȁaa Omnem rare aaoardatH· planitudinem ia so oaatiaet opiseopntas. Dubitari eaim nequit Filium Dei, humanae naturae cossôrtem factam, naiveteam a Patra accepisse sacerdotii plenitudinem; eamdomqne ia ainnm Patrie reversuram apostolis suis infudiaM. *JXcti etitii ℙ»ttr,* at eye untie ses."' Cumque episcopatus nihil aliud raapee ait quae ipaum Chriati eaeerdotiam, per apostolos in eoclssia propagatum, totam, quanta eat, aaoardotii plenitudinem complectatur neocene eat 8eribitlguatins martyr: „Revereantar omnee episeopnm at leaum Cbristata existentom Filium Patria * Satietas Cyprianus ex aequo episcopia omnibua idem tribuit sacerdotium: „Episcopatus anus eat, euiua a aingulia in solidum pare tonetur/* ›

83. Potestas' episcopalia glia eat ordinis. alia iuriediotioniB. Quae ordinis eat, oharaeterem epiecopalam postulat, nempe ooneecrationem. Quae iuriedietionia eat ecoleaiao adminiatrationem taepicit; ot ab epiaoopo per summum pontificem confirmato, quamvis nondum oonaeeratq, exerceri poteat

84. Episcoporun» offieium, quod oneris potius quam honoris loco pii hominea temper habqertint, adeo arduum Mt at vix ullus inter mortal» roperiri quant, qui.illud digne, id »t perfecte et abaolute exequatur. Laboriosissimum quippe Mt C onus, quodque ob innumera fere pericula et molmtiae vel angelorum humeri ferre recusent. Diligehtiaeimo igitur perpendat epiecopua, cuius in locum suffectus sit, qua dignitate et potestate fruatur, quot praetantiaaimerum rerum sibi curam demandatam habeat, ot quam districtam suscepti muneria rationem summo indici reddere aliquando debeat. Noverit se exemplar esae in monte positum, id Mt in loco alto ac sublimi collocatum, ad cuius normam oaeteri hominM moras suwvivendique rationem componant oportet. Imprimis domui suae bene praesit, eamque probe, recte, laudabiliter regat: secus enim quomodo ecclesiam Dei ea, qua decet, prudentia, consilio ac Mpiontia moderetur? A terrenis negotiis et lucris turpibus abhorreat, eitque totus divinis negotiis mancipatus Boram vero, quos Christus carissimos sibiquo ooaiuaetissimos habet, pauperum scilicet, curam gerat singularem. Iisdem et peregrinis, omaibusqao indigentibus affabilem ac misericordem µ þraestat eoramquo mala et aer«mnas omni offidoram genere levet. Subditos suos, ex humana fragilitate .in vitia lapsos, non minis ot imperio terreat, aon torvo vultu aut acerbo sermone repellat; sed, boni pastordm principia exemplo, qnari oves amissae laetus excipiat, ot ad domum Patrio gaudens reducat. Arguat quidem ; nt par Mt ot iaeropot; aed obaaerat aimai ia omni paüoatia, mansuotadino ot boaitate. Saepo emba, ut lequutar Tridoatini patraa, „plue erga aorrigamdoa agit benovolentia qaam austeritas, ptae exhortatio qaam comminatio, plan earttao qaam potestas. Bin ante» ob delicti gravitatem virga opus fiearit, tuae eam maaoaetadiae rtgmr, eam misericordia iadMam, eam lenitate severitas adhibenda Mt at aine asperitate disripHna pepuli salutaris ae aeeeoearia ooaeorvotar; ot qai correcti feerint, emeadeotur, aut. ai roeipisoere noluerint, Motori salubri in eoe udtiudveraionia exemplo a vitiis deterreantur: eant ait diligentia **m** pii aimai pastoris officium, moitié ovium levia primum adbibero fomenta; poet ubi morbi gravitas ita postulet, ad acriora ot graviore remedia deooeabro. 1

86. Gravitate muneris ani et dignitate non ad superbiam animo fovendam, aed ad humilius demiaaituqno de **m** sentiendum moveatur. Fastum ot inaaom huitta mundi pompam contemnat, at a ae domoque ot familia ena proMl areoat; neque aporia tuendae dignitatis vana et splendida seofotar. Dignitatem enim tuam non auget, aed minuit epieoopna, qai divites et potentes saeculi luxu et magnificentia aotaulari studet. Omnia sacris canonibus ot lege, non arbitrio, moderetur; neque, quod votat apostolus·, ad morem dominantia in oleris ea gerat: aed potius forma fiat gregis ex animo; ot quanto oaeteroe loco antecedit, tanto maiori humilitate ae deprimat, ut omnibua serviat ac prosit, onset Christo luorificiat. Bum imitetur qai eum. Dominas Meet eo magister, non tamen ministrari venitÇ sed ministrare, omniumque servus fieri voluit, ut omnibus redderet amissam filiorum Dei libertatem. Quotidie in mentem revocet ac meditetar episcopus ea plurima et maxima, quae ab ipso postulat apostolus·; ut ait nempe sine crimine, irreprehensibilia, Sobrius, prddena, gravitate et modestia ornatus, pudicus, hospitalis, domui suae bene praepositas, benignus, instas, sanctas, fidelis et orthodoxi sermonis sectator, potens exhortari in doctrina sana; is denique, qui in 'omnibus *se* bonorum operam exemplum praebeat. Verbo, sanctas ille EpiHtus, quem aliis per sacramenta impertiendam ipse accepit, totam hominem perfundat, interiora eiua repleat, exteriora circumtegat:

86. Meminerint episcopi **m** dioecesM suas froquenttr ac regulariter visitare districte teneri, non solum ut confirmationis sacramentum statutis temporibus administrent, verum etiam ut gregem sibi creditum bene cognoscant, eaqae omnia, quae spirituale eius bonum promoveant, melius providere poeriaL Quod ai ob locorum distantiam ot ecclesiarum numerum, quotannis haud poarint omndo virifore eorierias, viritMt saltam principalior» et quae' sint urbi opieeopali propior», eaque ratione visitationem ordinMt, ut omni biennio, iuxta Tridentini praescriptam ', vel ai id fieri nequeat, omni saltem triennio atagul» dieooeeeoa perlustrent partes. Gravissimam vero hoe munus episcopale hand praepropero vel perftknoterie, eod omni adhibita diligentia, ac solo animarum ducti, perficiant; ,do iis omnibus selector ot do plano inquirentes quae in pontificali Romano prueooribuatar.

I XWsris, Ia sexto; emu Trid. man XXIVr ds rfftem, sap. 8; iWC. ma IS. CL terrosa a Mugr. eena^ 10 dea UOO ot mv. 1000, afui Zaata, *OtB.* dari, a »▪«. esae., tam. VI, f M.

' Clsmsetia, sep. » *arMifitetƒi* de peMlsg. (V, T).

• Aet H. M

• Issa. XX, 01.

• ad 1WL, e. m, *[fetr. Or.,* ad lOgua, V, 0WA]

• *Dt* sasdM· swtw., [epp.. ·*· Balasti, > 10A]

• i Tt» m, a

' Psstit Bom., oaasaer. «F, ia esam.

• Ibid

• I Tim. IV, a.

• 8esa xm, *tt* rubras, cap. 1.

• I Petr. V, A

• loss XIII, U; MstSk. XX, fo.

• I Ita. m. a-4; «t. I. 7-0; II. V.

• PMtttlsm., pMt.eMt.smMar.bi apta

' Orna Trid, M XXIV, rap. A ds r^raa

87. Cameo raimfaahe gravier contra epioeopoa, quae depotitione aat privatione diguae rest ax TridMÜM «OMÜ1·1. suaubi pontiflois iadieiore-eorvaMtur.

88. Minor vara criminal aaaaaa opiaooposom ia ooaeilio tantum provinciali, vol a dapatandia par eaaaiBaai provineiale, oogneeeantnr at ter-miasntiir '.

Sequentia praedecessorum nostrorum daorata, quibua epieeopornm pro grogibu aibi ooasmiaeia sollicitudo excitatur, ipaiaqaa graviora quaedam tui anneris otiata ia memoriam revocantur, confirmare atque iterum promulgare placuit:

89. Oran m ápMtotiw

90. *Nt* Mondetae

91. Ifamtoe

93. CiMunmf^.

94. *Nt tarpit*

93. A'mend

96. Unusquisque episcopus acceptas a sancta aede faoultatm idoneis sacerdotibus qui ia eorum dioecesibus laboraverint, communicaro potaet: et praesertim tempore sui obitus, ut sede vacanto sit qui posait episcopi defuncti vises supplere, donec apoatolica sedeo certior facta, quod quamprimum Seri-debebit, alio modo provideat!'

97. Quod ei arehiepiaeopo ant epiaoopo obeunto, nemo adsit qui praedictarum facultatum communicationem rite ab eodem obtinuerit, seu aliter quam per antistitis obitum dioocoeim vacare contigerit, metropolitans antistes, vel in ipeius ^|footu aut si da ipsa metropolitans eeelssia agatur, sanior sx suffraganois idoneum virum ecclesiasticum designet, qui dioecesis regimen gerat, cum usa facultatum, quae in prima formula recensentur, donec apoatolica sedeo certior facta secus do re non dripoeueritu.

98. Sanctae, sedi vero supplicandum duximus, ob plurima incommoda, quibns aliter provideri vix potest; ut id supradiotia casibus episcopus, aut, prout casus feret, metropolita vel senior episcopus, possit presbytero sedis vacantis administratori tribuere eas. omnm facultates, tam ordinarias quam extraordinariae, quibus gaudent episeopi ex sanctae aedis oonooeaione

99. Admiaiotratoras, qui ecclesiam sede vacanto cenat, sedulo mcaemus, ipsis non lioera temere aliquid ia dissessi innovate, aere alicae dfoooeoim gravera, aat bona oedesiaatica alienare. Meminerint etiam ao teneri accuratam admiiuetratioais anas episcopo ad vacantem sedem promoto ntioaem reddere. Porro ipeo haae ntioaem exigere potest ao debet; et ad ipeam spectat ia eos animadvertero, si quid in officio suo seu admmbtratioue deliquerint '.

· 100. Domum, eum aequum plane sit ao iuetum, nt idoleo omnes 'uniuoemaeqM dioooeooos congruae contribuant sustentationi episcopi, qui omnium gerit sollicitudinem, coemerunt putreo hac de re pertractandum ia diooomaaie synodis, in quibus, collatio inter m consiliis, sacerdotes raram habentes animarum conveniant de certa pensione ordinario quotannis tribuenda, quas ex portione singularum ecclesiarum reddituum determinata coalescat. Biuemodi entem assignatio vel distributio, cum fuerit ab ordinario recognita ac probata, cen lex dioecesana ab omnibus servanda evulgabitur.

Caput III.

Dt tpùnftna rUeUaat.

101. Non alios ad episcopalem dignitatem assumendos iubet concilium Tridentinum, quam „maxime dignos, quorumque prior vita ae omnis aetas, a .puerilibus exordiis naqqe ad perfectiores annos, per disciplinae stipes 'ia ecclesiasticas laudabiliter acta testimonium praebeat.Cum autem sacral congregatio de Propaganda fldo aliquot abhinc annis «xquiaierit, num aliquid in modo designandi presbyteros ad episcopatum promovendos mutari oporteret, consuerant patras huius concilii plenarii rem adeo gravem ituram esse pertractandam.

109. Diversa fait, pro temporum varietate, ratio ' eoo deligendi, qui ad episcopales sedes promoverantur. Hodie vero iua eligendi episcopos, 'iure merito et sapientiuimas ob tation summo pontiftei reservatur; quae quidem disciplina a pluribus iam Moculia feliciter invaluit.

103. Modus, huc usque apud h serratus, è designandi, qui ad episcopatum promoveantur, indicatur in decreto saerpe congregationis de Fido propaganda, die 18 martii anni 1834 edito, per methodo servanda in episcoporum dioooasium Foederatarum Americas septentrionalia provinciarum electione", quod bie eo hfbet: „Cmn *ad rtlifidait."* *

104. Huic autem decreto eihi ao rav&i ftitras sacrae huius congregationis, in conventu generali Imbito die 10. augusti I860, et aliud addendum oenaueruat sequentis tonoris: *Sacra* sewgrepetie

Mense tamen angusti anni 1866, idem sacrum consilium provinciis oeck-riastieis Paltimorensir. D Sancti-Ludovici, Neo-Anreliaaonai, ac Cincinnatoesi induisit, „nt de commendandis candidatis pro sedibus vacantibus agatur in coetibus episcoporum oomprovincialiuni, addita tantum obligatione scribendi ad motropolitanum vel òpùm non oomprovincialam, cum ras sit de candidatis a provincia extraneis." In comitiis vero generalibus diei 7 angusti 1869, et illud.decretum fait, „ut cum novus srchiepiscopus vel arahiepbeopi opàdiuto'r eligendus rit, pmnm oiraa eiusmodi electionem Foederatorum Statuum metropolitan! consulantur."

106. Ista methodus tamen cum adhuc in meli mutari ao ulterius perdei posse videretur, eibus praefectus dictae sacrae congregat^pnis, per fiter

1 6ms. XXIV, de 'Vsvau, sag.
* Cone. THA toss otiato.
* Coee. Balti HI. drar. 1, [Meari, XXXIX, M).
Beti. d. «. Ptaa papa IX, dta » sctobris IBM, braigm ronoMoit ataguHs Foedmtnram ProvtesiHU· sptewpta tkridtatos, a de 1 taanarii 1SS8 ad qutaqemnta· dsretua·, proasventi «tarisse titulo Blarisata ad mane artiam naqm ad rasardotia· ineiarive. Pistas Sutmm mt base ftmltae, uti islbrim videra erit
* Orne. Bait m, «aer. 9, [Manti, XXXIX, MB).
* Coae. BaK pen. I, deer. A [Masai. XUV, «74).
* Oene. Balt IV. deer. A [Masri, XXXIX. BM).
' Cmk. Balt VI, dur. A (Manat, XUII. T).
In epistola aril piastieti da PrspMaadS Ma ad anM-apisoopua Baltimnrmesm, tic M oat IMB aaripta, inter «astare base babmter: Jaaotrit pariter aüqaaads sraniMaA sbaqu· faratia apiaoépi. praabpteri ssisriseftes adtiati redis·· nunlane tagndtaatur, nda gnvtariaram iethto oriri solet dotrisamtsas ab samiiiiim· pmarie· ... Nsa «t ptsatmmadon titer décrets oearip VI BaHlmrindi puellariter fata·· previous quad psvabytesaa, qui regulare aâqaod tactitutum ingrati vetiat ut nimbum proprii spioespi vastam aoaeqsi debeast: «naqm daaratam Utad prolata· «nm raUqub tiarittiligmtarasttaamMset* [Masri, XUV, «ti-B; tieom. Beti VI, dur. » Masri, XUH, 7.)
* Ones. Balt IV, dur. A [Manti, XXXIX, MT).
* Oena fait. I, 4«. SO. [Manat XXXIX, BM).
* fauMatu per «m. aodgr. de Prop. Ma apiseopia Sutrie ooMeoeM, titiaA,
* fa brevi pg papM IX, die 1> iaaaarii IBM dato.
n VHe appantiram.

* Céaa TriA sera XXIV, ds *nfana.*, «p. 14
* Bess VI, *it* ratbrna, *atf.* 1.
* [illegible]
* Doer, a raugr. de Prapegaada Me, (Manti, XLHI, 414).

Hie 25 mail 185» ad arehiepiscepoe ia Ma provinciis foedersttl datas, eon rogavit at „parpandereal ooram Deo vigene systema antistitam ¢ligetidortui atqae ipei prbponerent „quae l arbitrati fherint profutura ad illad, at par eat, emendandum ; quo videlicet ia posteram ii taatam constituantur epiaoopi, qai doctrina, prudentia, locali peritia ac pietate fWerint idonei ad officium 'epieeopale rite subeundum atque ğerendum

106. Qtfibaa literis eam omnea ad unam archiepiacqpi respondieeent, saera oongregatio praelaudata, die 21 ianuarii 1861, ceneait:

,.Haud quidem recedendum eeee a deeretia supra relatis dierum 14 ianii 1834 nec non 10 augusti 1850, ao posterioribus declarationibus, quibus rigens per Americam electionum systema innititur, rerum illis quae sequantur adiicienda putarunt, atque ab omnibus ad ǭuo spectat sanctae sedi proponere riros ecclesiasticos pro recentibus 'dioecesibus Foederatorum Statuum, stricte serrande mandarunt:

I. ‚Omne ao singuli Foederatorum Statuum antistites tertio quoque anno, tam metropolitaoo provinciae suae, tum aacrae congregationi de Propaganda fide nomina sacerdotum exhibebunt, quos dignos atque idoneoe ad munus episcopale obeundam existimaverint Id vero secretissime praestabunt,)e forte cuiuspiam ambitio excitetur '.

II. „ln ňotuli einsmodi conficiendis maxima pro viribus utentur cura, ut de qualitatibus eorum qui romibendantur certiores flant.

Ill ^?um alitfua sedes vacaverit sire episcopalis sire metropolitans, antistites omnes ad quos pertinebit summo pontifici commendare'viros ecclesiasticos. ut eorum unus vacanti ^ecclesiae praeponatur, in synodum aut in specialem ooetum convenient. ut proponendorum qualitates discutiant, ad tramitem quaestionum qnae hanc in retai typis impressae praesentibus literis apponuntur.

IV. ..Antequam vero þraedictu conventus convocatur, ad arcbiepiscopum vel oeniorem provinciae episcopum eospm nominrteensmittentar. quos singuli antistites comntendandoe asse putaverint.

V. „Qualitates candidatorum pubhice in coetu episcoporum discutientur, praesidente archiepiecopo vel seniore provinciae antistite : suffragia vero secreto in urnam immittentur.

VI. „Acta denique conventas ad sacram eoagregationem de Propaganda fido ab arebiepiacopo vel episcopo provinciae oeniore ďeferentur.

107.' Sequuntur notatae, quarum mentio habetur in praedicto decreto, et quarum ratio ia deaiguandis presbyteris pro dignitate .episcopali semper habenda eet

Notimut ae ysmestionss *etna fualitalat* guas aeesearia*e ttmi* in preeiorvadw ad spsscupalo auaras ae drgmtateai.

I. Nomen, cognomen, aetas, patria candidati.

II. Cuius dioecesis sit ac provinciae ecclesiasticae ?

III. Ubinam dtudiis theologicis vacaverit, et quo profectu ?

IV. An gradus assecutas Aierit, ot quos?

V. An professor extitejit, et cuius facultatis?

VI. An et ubi missiones sacras obiverit, et quam in eis experientiam obtinuerit?

VII. Quot linguas calleat, et quasi

VIII. Quibus officiis sit perfunctae, et quo successu ?

1 8. eoagregatio (in speeuili instructions, die M iaa. IMfi data. art. 1. sapra) .quino deianit st omnimoda diligentia servent» *m* literae drcalarvs", tam ia casteria essu petitas, tum etiam in iis, quae seb too nassero MUtiaagfar. .

IX. Quam prudeatiam exMbuerit in defiberatioaibua et ageadi rations'

. X. An sit corpore sanna, frugi, patinae, atque ia ădministration rerum temporalium renatae?

XI. Utrum ait propositi tenax, aa ingenio nitabiHe'

XП. Num gaudeat fama honeetatia, et an fuerit unquam in eo quid contre mores?

XIП. An ia exercendis sacerdotalibus maniis sit attentas, 'compositas cam aedificatione, rubricarum studiosos observator?

XIV. An habita, gesta, inoeesu, sermone aliisque omnibus gravitatem ao religionem prae se ferat?

Capot IV.

Dt Httirdclibtu nnm osumaram habenivbas.

108. Nonnulla de sacerdotibus decreta in prioribus Baltimorensibus ĉoncilii lata confirmemus atque iterum promulgamus.

ÇteasrioM *taepitw*.

10». Btatafrnm '. .

110. istrr1.

111. Ctna rspsupwt·.

112. *Nikil itutoeantet'*

113. *Sacardatu aauui*

114. /Vmsulm orner·7.

115. Ĵfeneoat

116. farto *praescriptam* ·.

117. *Ŝtatuta* sst ".

118. JVs sags".

11». Cam / r secerrfotam ".

120 Cum autem eliquando hisce in provinciis Inveniantur sacerdotes vagi,\quorum nonnulli ex Europa, magis turpis lucri quam animarum telo ducti, huc advenerunt; monemus locorum'«ordinarios, ut perdifficiles eceO fxhibeant in einsmodi incipiendis, memores decretorum in ĉoncilii Baltimorensibu iam hac super re latorum, quorumque specialem mentionem facit instructio sacrae ĉongregationi ··. Decreta vero siint huismodi:

121. Ns sacerdotes'

122. *Statumt patre/* ··.

..Cavendutp itaque episcopis, ut si quando, necessitate cogente, ad admissionem huiusmodi sacerdotum devenire ŏpu fuerit, nonnisi bqbitis de eorum probitate ac doctrina indubiis testimoniis recipiantur"'·

123. Cum olim iure optimo, ut ait Tridentinum concilium, ..distinctae fuerint dioeceses et parochiae, ac unicuique gregi proprii attributi þastore et inferiorum ecclesiarum rectores, qui suarum quisque ovium curam habeant,""7 optandum omnino escet, ut iuxta ecclesiae universae consueJOditrtm. parochi proprie dicti, quemadmodum m^catbolicis regionibus existant, in nytrarum quoque provinciarum ecclesiis constituerentur Verum es eunt nostra rerum tempora. quae id fieri nondum patiantur. Patrum tamen

' t'ose Balt I. deer. 1, [Mansi XXXIX. USO).
' Coae. Balt L dsor. », (Mansi, XXXIX.
' Coae. Balt I. deer. X. [Maasi. XXXIX, SM)
' Coae. Ball I. deer. (Maari, XXXIX. IM).
' Coae. Balt IV, dser. X [Mansi XXXIX. M7).
' Coae. Balt I. door. ». [Maasi, XXXIX, »»].
' ('one. Balt V, deer. 5, [Maasi XXXIX. N·].
' Coae Balt pieu. I. deer. 12, [Maasi XXIV, «75).
' Com Jail V, dser. 1 (Maasi, XXXIX. »6, rtspw.doaet absolutions).
·· Coae. Belt VI, deer. [Maasi XLIH. 7).
" Cone. Balt П. deer. 10, [Maasi XXXIX. MS).
" Cone. Balt ПI, dser. 7, [Maasi, XXXIX. MI).
" SI iaa. IMA art X
·· Cone. Bail plea. 1. deer. », [Matai XLIV, «7S).
·· Ceara Balt vn, dser. 5. [Menai XLHI. 11).
" Cit tests a. oaagr., art A
" Sees. XIV, 4 ^sra cap. S.

bains concilii planarii mens est, nt paallatim, et a quatenus per adiuncta liceat, disciplina nôetra bac ia re stoiseine universae disciplinas conformetur.

194. Volamus igitur, at per omnes banco provindaa, praesertim maioribus in urbibus, ubi plureo saut ecclesiae, districtu quidam, paroecias instar, dseeriptia accurato limitibus, unicuique oqelesiao assignetur[*]; eiasqus rectori iura parochialis rei qnaai-paroehialia tribuantur.

196. Parochialis iuris, paroeciae et parochi nomina nsnrpaado, nullatenus intendimus eodeaiae cuiuslibet rectori ius, ut aiunt, wtoasosvWatetia tribuere; aut potestatem illam tollere seu nilo modo imminuere, quam ex recepta iu bis provinciis disciplina habet episcopus quemvis sacerdotem munere privandi aut alio transferendi. Monemus autem et hortamur, no episcopi hoc iure suo, nisi 'graves ob causas et habita meritorum ratione, uti velint

196. Cum animarum saluti maxime expediat B a dignis atque idoneis parochis regi. Tridentina lege cautum est ne quis ad parochialis ecclesiae regimen assumatur, nisi prius per concursum, coram episcopo et tribus saltem examinatoribus, idoneus probetur ac dignus qui id muneris suscipiat. Quod apud nos, etiamsi veri nominis parochos haberemus, servari vix posset Ut tethen mentem ecclesiae haec praecipientis, quantum lieet sequamur, neminem parochiah ecclesiae praeponendum censemus, quin examen coram episcopo et duobus presbyteris ab episcopo designandis antea subierit. Neque ullus ad ho» examen admittatur, qui in dioeceei. abi parochia sita ostaadrie missionibus per quinquennium saltem operam non dederit Quod ai sacerdos ad parochialis ecclesiae curam assumatur, qui nondum ip dioecesi quinque annos in sacris missionibus insumserit tanquam paroeciae administrator tantum habeatur; neque, nisi expleto quinquennio, factoque C ut supra examine, parochi nomen et iura obtineat quod quidem regulares, qui -quinque annos in his provinciis vixerint, non attingat.

Caput V.

ZL rrrbi Dti pratdicetorilxu.

197. Cum fidee. quae totam Christiani hominis vitam moderatur ac regit, oriatur pw srrbem *Chruti* verbum hoc perpetuo in ecclesia proponatur ac praedicetur necesse eet. „Oomode enim, ait idem apostolus, eadwai *tuti* preadiwiwfs * Verbum Chriati seu evangelium praedicare, episcoporum praecipue * munus eat; qui, ei legitime impediti faerint, idoneos viros eligere debent, per quos id tauneris exequantur. „Archipreebyteri quoque, plebani, et quicumque parochiales vel alias curam animarum habentes ecclesiae D quocumque modo obtinent, per ee, vel alioe idoneos, ai legitime impediti fuerint, diebus saltem dominicis et festis solemnibua, plebes sibjrcommiaaaa, pro sua et earum capacitate, pascant salutaribus verbis, docendo ea quae scire omnibus necessarium est ad salutem, annunciaadoque eis, cum brevitate et facilitate sermonis, vitia ^uae eos declinare, et virtutes quas· sectari oporteat, ut poenam aeternam evadere, et coelestem gloriam consequi valeant.“ *

128. Atque epiacopi diügeatar populum monere debent, .teneri unumquemque parochiae suae interanee, ubi oommode id fieri potest, ad audiendum verbum Dei. Nullos autem saecularia aivo regularia, etiam ia ecclesiis suorum ordina odatradiceato episcopo, praedicaro praesnmst lidem etiam saltem dominicis et abis festivis diebus pueros in singuiis parochiis fidei rudimenta et obodisatiam erga Deum ot parentes diligenter ab iis, ad quos spactajKt. doceri carebant; et, si opus sit. etiam per censuras ecclesiasticas compellent, non obstantibus privilegiis ot consuetudinibus. 1 Praeterea ii, qui curam animarum habent, caeterique, qui ad praedicandi munus assumuntur, debent ndn solum dominicis et festis diebus, verum etiam .tempore ieiuniorum quadragesimae et' adventus Domini quotidie, vel saltem tribus in hebdomada diebus, si ita oportere duxerit episcopus, sacras scripturas divinamqye legem annuntiare, et alias quotiescumque id opportune fieri posse episcopus indicaverit '.

129. De assidua Dei verbi praedicatione, haec sacerdotem monet concilium prov. Baltimorense V ;

.Bit peritor assiduus in praedicatione verbi divini, iuxta modum quem concilium Tridentinum praescribit, . . . docendo non vana vel intricato, sed quae scire omnibus necessarium est ad salutem ; non quae admirationem erga loquentem provocent, sed quae ipsorum audientium aedificationem et pietatis incrementum promoveant: verbi gratia motiva et frequentem praxim actuum fidei, spei, caritatis et contritionis; dispositiones requisitas ad sacramenta utiliter recipienda; vitia quae declinare ot virtutes quas sectari oporteat; det lac spirituale infantibus, adultis autem pietate solidum cibum; in sermone, sicut in opere, fiat omnia omnibus, ut animos rite dirigat in via salutis.

130. Itaque summa cura et diligentia sanctissimis hisce legibus obtemperet unusquisque, qui praedicationis munere insignitur, populoque statis diebus exponat ecclesiae docentis ac regentis auctoritatem et potestatem ; ssmae Trinitatis et incarnationis mysteria ; sacramentorum naturam, vim et numerum caeteraquel quibus chri/tiauae fidei summa continetur. Neque omittat ea catholicae doctrinae, capita fusius pertractare, quae haeretici et increduli, huius praesertim regionis ac'temporia, vel praefracte negant vel in dubium revocant, vel, pro ineptissimo huius saeculi ingenio, iocis .st irrisione potius quam argumentis adgrediuntur.

131. Haec igitur omnia clare et lucide explicet; nqp tamen quasi cum adversariis ageret, quemadmodum fit in echolia. aut apud polomicoe, ut aiunt, 'theologos; non disputantis more, sed docentis. Liceat-qiiidem iis. qui sectis christiano nomine falso glorutntibus praeeunt, ena opinionum commeata, dubiis et coniecturis involuta, timido et cum quadam haesitantia proponere. Veterum enidl scribarum et pharisaeorum locum quodammodo obtinent, in quorum verbis, ut ex evaagelio discimus nullum pondus inerat, nulla auctoritas. Condonator autem catholicus, cum sibi probe conscius ipse sit, veritatis se divinitus soCeptae custodem esse et preeconem, doceat, Christi exemplo. ..gnari potsstattm *htbtm,'''* neque tam patroni quam indicis causam definientis partes agat. Quod ei adversariorum obiecta et cavillationes undique corradat, nimiusque ait in iis exponendis an refellendis, timori

1 Hoc (ass sapienter provises, fuerat a patribus ia saponori concilio plenario, ut ex sequenti caaode patet. Vaïde expeUaT. (eoae. pies. Balt I, esa. 10, Msasi. XLIV, S76).
/ Seas XXIV, dr rr/orm , cap. 16
T Rom X, 17.
MMAX/ld. ·
·.· PgriMe pmsriputun, Ukst in Trid., sees. V. de rijim, cap. 8. [note edit. OIL Lac.].
'/'one. THA, mm V, da rrforad, cap. S.

' IHA. sess. XXIV. dr *nform..* cap. 4
* Itad- loc. cit.
* Sees. V. cap. < d> rvftqp.
* lone. Balt. V. dror. 11. [Maaai, XXXIX.
* Matte. VU.'Iβ; Luc. IV. M.
* Ibid.

aliquando petest, ı*m* saerosaaotam Utaai caaaam, quam teeedam aseuapait, labedsMare petfas quam confirmera-videatur, aaaqaa imprndoatta official, at pro evaagelii luce teaobroe ae dubia imperitorum •■tai» ofaadaatar. Poterit quidean praecipua haerstfooruai argaaaata à ebloeta bveriter aa sobde retundere, quia tam·· aoa noaüaet, Mt ax profsaeo id agera videatur. Quod at fiscesit, rsteieanqua, loai at urbano, non sovsro at acerbo diooadi genere naaa fbarit, daplex indo commodma orietur. Haaro-tM aaite, qui saepi» ooucieeibm iatarаааа soient aoatra dogmata libantia» aadiont, at paallatim rai inviti disceat quam eoMMtaneni rationi ait illad mantia obeeqaium, at quaei quaedam inteiUgMtiaa humanae ðeptivitsa,qna laudat apoatolu», quamque a »ai» eeeleaia catholica poatalat'. Deinde fidelea ipai, catholici» doetrini» beae Inatituti, erunt *,φβτβü iMiff ei teti^eetieeee* mmm *putenti"* '; id eet, ad aaqeaui et validae ratio··· da ea, qaaa in ipsi» eat, tide ae ape reddendam.

131. Quod vero omnium temporum ac locorum eat, quodqaa praecipue ad conoionatori» manu» •pectat, omni· at «iagula ohristiani homini» officia ipaa, tanquam Dei legatu· et praeco. «edulo exponat atqua auditore· animi» inculcet. Luttiaaime quidem haec patent; reapiciuat enim hominem ipaum, caeteroaque humanae naturae oonaortee, Deum denique, legi·, qua haec praecipiuntur, auctorem. Haec aingilletim et accurate enarranda atqua evolvenda aunt ninguli· dominici» aliiaque atatia diebua per annum aut biennium, donec omnia acita neoeaaaria pertractata fuerint.

193. Qua in re sacerdote· tnaximopere adhortamur, ut catechism! Romani, tanquam duci» optimi, veotigii» insistant Neque noatri· laudum praeconii» indiget' oeleberrimpm hoc opi», concilii Tridentini, omnium maximi at graviaaimi, auctoritate editum, et tot Romaaorum pontificum suffragiis ae laudibun commeedatiseimum. Quorum unum aut alterum ut eommemoromna, Clemen· XIII id vocat .catholica· fidei et chrintiaaa· disciplinae normam ... paatoribu» þropoaitam epinaopoaque cohortatur, ut iebeant eum ,ab omnibua, qui animarum eurum gerunt, in informandis catholica veritate populis adhiberi, quo^ tum eruditionis unitas, tam caritas, animarumque servetur ĉoncordia ‡ Pius VI .libram aureum vocat in quo Christiana dogmata iuoulMter explicantur «t aptiseime ĉnucleantur ·. Bnmdem summopere commendat sedius domine!· noster Pius papa IX, iubetque parochos admopari, ut illum ,in raie sive ad pueros, sive ad reliquam plebem instruciioniba» ob oculos habere no· ðmittant Praeetantimim»u> igitur hunc libram ooncioaator prae manibus habeat saepiusqas legendo ac meditando terat, at ex eo tam qptima ·< tutissim· vita· ehriatiaaae iahtitaendae doeuBenta, tam rerum tradendarum tericm hauriat Qua ratio·· capita fidei catholica· ao morum i»tagra «t ordinata auditoribus suis explicabit Nil tamen vetat, quia ordinem haac abruatpor» aliquando liceat ad Deiparae ae caelitam laude· et exempla proponenda, ad Chriati patienti· et morienti» historia· aaarraadhm, Mt ad alia dicenda, qua· foeti dias, aut evangeiii loca quae ta •acria peragendis rodtaatar, ant alia temporis et rerum adiuneta eudsertat

184. Praecipua» quaedaà^-eoacioaatori· dote· attingit divus Paulas, dum Timotheum hortatur, ut verbum praedieat, jnatat apporta·· at importa»·, arguat, obaeeroi, increpat ia omni potientia at deo-Mm1. Quibaa verbi· ooaoiouator monetur, ut •aaidae magnoqaa aaimi ardor· i· virtutibus oommeudaadia vitbaq·· ruprabeudeudis versetur; deinde ut, ao· neo dieeudi genar· ceateetas. tum objurgatione ne miais, tam eoneilio, adhortatio»·, preee et obsecratione utatur, at nihil, quo pravi horni·»· •d melior·· fraga· revocari poaatat, intentatum reltaqut ldqna faciat apportans, importai··, in pntisnfis : boni agricultori· exemplo, qui tam udo quam salo tempore spargit semtap, aeque m·»»· aaxia et etetia», sed patienter at nuo tempore fruendam exspectat Eodem piae» modo divini verbi •emina ipse iaeiat, tam inter bono· volaateaqus, quam iater eoe, qui mentem avenam aut alio distractam habere videntur. Neque doleat aut ape axddat, si non mox omnia aacuada eveniant Fieri enim potest, opitulante Dei gratia, ut pretiosum illud semen, aolo quamv» durissimo maadatum, rore ooolesti medeaeat, radice· agat, et tandem aliquando in laatiaaimam uberrimamque segetem erumpat.

136. Dolandum quidem eat, non semper e divini verbi praedicatione fnictunpillum at commoda derivari, qnao «ibi proposuit concionator. Qaod vprbo divino, ipai vitio vertere nefas esset Eat enim „arrmo Da» nm» *ft tjfieex ft* psqpti ettyior emm *pleiio ĉnatpifi"* Neque id semper inscientia· auditorum aut pravitati et oscitantia· tribuendum. Conferenda plerumque eet in ipsum ooncionatorem culpa, qui suo muneri imparem sc gerit. Quetnsdmqdum enim gladius quamvis optimus, quo mile· inepta» utatur, parum valet ad poetem feriendum ac pellendum ; •ic verbum Dei, quantumvis per ·· efficax, inepti coneionstori» ore prolatum, vire· amittit, parumque aut nihil confert ad durisaims impiorum hominum corda emollienda, convincenda ac corrigenda.

136. Studeat igitur quam diligentiaaime concionator ea omni» vitia declinare, quse verbi praedicationem, quominus optatae habeat effecta», impedire possunt Atque imprimi· nunquam prodeat ad concionem imparata», nisi gravissima urgeat necessitas. Quota» enim qni»que est, qui de tantis rebus digne disserat quin antea animo ac cogitatione dicenda volvat^,atque perpendat! Neque legendo tantum et meditando, sed etiam praecipue, quod olim monuit Âugustinus orando parare se debet, ut .fructu» officii sui dignos ferat Becro» oratore», quorum plurimo» reoentior aetas tulit, si qui» consulat, non improbamus; hortamur autem maxime. ut venerando» eoelesia· patre», Ambroeium, Chrj·■ostomum, Augustinum, Leonem, Oregorium. Bernardum alioeque, et praecipue sacram scripturam diurna et nocturna manu verset; quo propius enim ad *foatem* acceditur, eo magis illime» ac puriores aquae hauriuntur.

137. InbMt praeterea Tridentini patres, ut concionatoris sermo sit facilis, id est, auditorum captui accommodat». Ea igitur tradat, quae sint facilia intellecta, ·o» quibus /ipee ingenii et acumini· laudem ot funam MMqutu. Quod si, ut in mysteriis accidit, res ad docendum proposita sit per.se ipaa difficili» quaeque humaaae menti· aciem effugiat, primo puram putam eiusdem definitionem, conciliorum Mt «ymbolorum vocibus conceptam, exhibeat; eamque verbis suis, quam maxime fieri potest claris et aperti», ampli» explicet. Deinde, per petitae ex reb» creatis ot in quotidisno u»u positis similitudines,' rem. quatenus licet uberius

• Cf. Bom. XII, 1; Cor. X, 6.
· 1 Pta.IHl 14,
Iλ Iμλῖμο» H i«a. IMI» t
• U Ut «RM» Jm ^>«μ ι, M jattfaHk, Mdüflp., otk«L,a te iw, p
•*ItaycL Naàt», - tes-lUSL* <

ı II Tim. IV, A
ª Hsbr. IV, IX
ª *Df Mr;* atowMih. 4, Vfri IteF. »4 Bwi, IΠ. 7βF).

iUustrare satagat. Sic «ri· per foaüiove, O«qu ante oouloa wiutir, difficillima quoque «t diviu aou perfecte guident qaed fieri nuaquam potest, at ox sbqna patte tenoa mou husum aaqpqnitar. Noqu contionator boo dicea# gun, quai humtile ot abioetam, asperaotur ao qegiigat Maximum priai habot atilitatem. faitqta omnibu saoeulb suvimo cuiqus · e< doctissimo oeoletiM ocriptori ia more positam. Neque ahu mode Chrtau ipse, oatao aapiutiu font ot origo, discipulos moo inetituobat at saibcoram librorum monumenta testantur.

138. Qiiod si condonator, Pauli moniteram oblitae relit .taie Meealo *eettfmteri,* ot pbw separ» faaat spcrid ;'šapera ή abotraoiora quaoqu ot supra captum aaditoramptato ooaqairat. aequo ingenio ano indalgonarritRiUori oratione peraequatur, srsniet itoram infrtotaai illud, quod olta eonqaMtao eet leramiaa: >rfWueb' prhenwt poum, rt non *tret* ym/raapsrot om.“* Meminerit verbi divini minister, oe omnibus torn inaipiutibuqum aapientibna moo ďebitorem Noa igitur vm saMieritets Minimi», NV JVNVeueMitfviw AtMNNMW sad m'oatramowa sptatw *et* statas : num euo fungatur. Nou fneato aermono iaanique verborum pompa, noa ambitiosae facundiae lenocinio auribuo illecebram paret; sed panem vitae aakitarem oourieatibu frangat ae porrigat, ut dooet Dei ministrum et fidelem mysteriorm eiua ďispensatorem Curet raro, ne unum vitium 'iffugiqndo in alteram incurrat et sermo eiua ex fiscili in humilem, rudem ot incompoeitum delabatur. Neque, ut pleboenla Ubentiua atque attentius audiat, vocibus e platea et trivio haustis utatur, aut ioeis ot facetiis iadnlgeat. Cui onim ne domi quidem et inter suos scurram aut mimum agere licet id oum iu templo, ipsam ƥrop aram, et aacro munere fungentem, facere, maximae ta pietatis est.

139. Cumque hominum animi efficacius per exempla, 'quam per praecepta moveantur, documentis suis et hortatibus' exempla ex sacris libris et sanctorum historiis aptissime tntermisoedb Hia enim tum miram in modum delectantur, tam docentur ingenia, praesertim rudiora; quaeque simul traduntur moram principia in animis firmius inhaerescunt In referendis autem miraculis et prodigiis summa prudentia utatur. Rsoeatiora ao domestica, si qua circumferuntur, no commemoret, nisi episcopi iudicio* recognita, ac probata foerint; pntiquiora vero, modo in sanctorum patrum aut certissimorum aactoram libris legantur, laudabiliter atque utilissime afferre poterit Caetera contemnat quae nulla auctoritate nitantur, et a doctissimis quibusque catholicis viris inter dubia aut ficta reponuntur. Quod etiam de qoamplurimia ineptis ac sublestae fidei narratiunculis dicendam eet qua rude ot inficetam vulgus mirari et in deliciis hebere solet. Sapientioribue quidem risum, haereticis vero offensionem pariant aniles huiuamodi fabulae, quas vitari oportere iure monet apostolus Vutpote quae nihil ad piorum hominum aedifioatioqem Deique gloriam augendam conferant Qnaonam onim esse poteet lucis oUm tenebris, veritatis evugelioae cum fabellis, pietatis cum dolo ao fraude commercium T Aut quae Christo cum mendaciorum patro et auctore ĉoniunctiof

140. In vitiis Insectandis, gravi quidem et quoties expedit aeri sermone utatur. Neariaem tamen adstaetium, quae intelerabiHo audacia feret nomiaatta reprehendat, aut insidiosa verborum circuitione ito notat designotqee, ut ab omnibus ħoeti facile possit Qned si inter ooneienatarem et àHqnoe ex cqmmtan aibi grege litae, aimultatae, iurgia forte pxtiturint ipeo tamen, roctano aa perperam leaena fuerit ad privatam taurina» ntaseeadam aaerajooo ot tempore abuti nequaquam aedeat Longo melior ot fsheaor vota respondebit eventae, ei de odiis ao Simultatibus fhgieadie, de'malae finguae petulantia coercenda, de caritote ia omnibae servanda, demum, ai opportunum coram Deo indicaverit (quod rarissimo tomen expediti de honoro ac revoroatia eocJeaiaaticis viris exhibenda, graviter ac mpdesto disserat '

141. Non suam, non „wrfiuai Aeeaaasa, Sad, start ta ecru, wrtam *Dei"*ι annuntiare debet condonator. Idcirco non dubià neque inserta, non sta placita auditoribus proponat sed certo ot vora, quae ex' sacria libris; ooramqne fidissimis interpretibus, conciliis nempe, petribu ac pontificibus depromuntur. In moribus docendis quam tutissimae duces sequatur, et pooeotoram naturam ot gravitatem non ingenio suo. sed sacria litsria, Christi ot sanctorum exemplo, et probatissimorum theologorum, auctoritate metiatur. Hinc caveat no nimia indulgentia vitiis habenas laxet prava quaedam tolerando, ne ditiorum aut insigniorum ia coetu animos offendat. Contra oUvoet ne austera sua ipsius indole, ot rigidiorum scriptorum auctoritate motae, tanquam lethalia peooata facile quaedam damnet quae piorum · et gravissimorum antistitam et theologorum iudicio aut nulla reprahoodono digna, aut toleranda, ant tantum venialia censentur. Undo mala maxima et plurima existant: lieita eaim aut minas prava per folsam,'ut vocent oonsdentiam, crimina fiunt gravissima quae in mortem animae cedunt. Cum do fide catholica agit depositum custodiat dovitetque profanas vocum ħovitates quibua ras ipsae paallatim facile corrumpuntur. Ut vetus anetor monet ,nove dicat non tamen ħova ‡ Quibua verbis significatur, ecclesiae doctrinam, modo pera, sin-' cera et integra tradatur, semper novis fulciri argumentis, novisque eloquentiae luminibus oraari posse. Scilicet, haec sunt quodammodo saraee fimbriae, haec vestis variata, qua circumdatam et cinumamietam superni ragis filum, id est ecclesiam coelo delapsam, mortalibus oetenoere docet * gloria ot pulchritudo eiua, quae ab intus est in omnium oculis magis magisque splendeat, omnesque in sui desiderium et amorem trahat et rapiat vel ħvitos

142. Tridentini patres, cum gregem salutaribus verbis pasci iubant ea tantam proferri voient quae homines ed aeternam salutem consequendam hortentur et invent. Nihil igitur do rebus temporalibus aut quotidianis eventibus ooncionator loquatur. Multo minue se civilibus aut politicis rebus immisceat; aut de magistratibus vel rem publicam moderantibus ea, qUae aeque an inique sentiat in modius proferat. Quod quidem tins maxima bonorum offensione et sacri muneris dedecora fieri nunquam potùt Qui pro Christo legations fungitur, sa tantum quae aunt Christi loquatur. , Qui secu agit officii; proditor eet ut ħo alioramque exitio veram fecit tristem illam prophetae querimoniam: „£gy»f *tt fauftrtt*

ι Rom>xft, S-a
' Lernaei IV, 4.
ι Rodi, ‡
• I Csr. Π, 1-4.
• I Cor. IV, 1-«.
• Cosa. Tri4„ «as. XXV,' Oser de iaroc. es, etc.,
' I Tim: L 4; IV, 7; TU I. 14.
• Ct U Cor. VI, 144; lean. VH1, 44.

ι I Them. U, IX
' I Tte. VL >>
* Vincent. Lirinca.. .Gieamomi., cap. tt. *fPatr. let.,* «4. M%m. L. M7.]
* Pmta. XLTV, 11, IX

ywwnaW M4 ' MyMaMmiMierwit 1., Dom,-- i haae at pntida paaam vit-- «t cibem spiritualea flagitaatibra efflat, patente iDum utWM inta violanto· lattatar, qui IHfe'panant-avida appateatibw lapidem aat aarpautem porrigit; ' pro boni» acüioat inuMHa, tiaxia at meattfera.

145. Mprute, qui atiquibra ia leria vigat, eeaeionaadi exaquiarnm tempara, ptam -- ratiaendum mm oenaeana. Moneam toman, aa aacavdoa aartaaa inunodMa hndibm afferat, aaqua da aaaibaa promtaeaa, qao· fbnebri aratieoa htndat, quasi da iaa coalo reoaptis aat aaex raaiphadb loqnatar., flapit •nia aMaatationam, qaaa eatlmdram vuritatta dedeoorat, fcvatqaa ia auditorum aaiaia inanem apaa, quocumque awdo vixerint, fora tandea at vol ultima vitae bora Dao reooaciBaatar, at ooohatea gleriaa adipiscantur. Qaa «pa freti, plurimi aala vivunt at miser· pereunt Na igttar oonolonator ia vaaa at iaaai mortuorum lauda iaunoreter; aad, quod loaga utilia· aat, turba» auparstitam adhortatur, at aoa 'praeibua at rafftagiis invent aah. Dainda, capta fanaris ooeasioae, ia meat·» revemt qaaa brevis at fagax sit hominum vita, qaaa carta aon et ineluetabiti·, quam tacito earaa properat, at bm opinante· invadat opprimatqne. Ex fluxa at oadaoa vitae at terraetriua raraa natur» doeumeatam eraat, non bona humana et brevi peritura, aed diuturna et immortalia diligenda aaM ot appetenda. Vel de tremendo illo indicio, quod morte» mox aeqaitar, •i placat verba ti Habeat baM certe, ut aacrae literae docent vim ad aovandoa terreadoeqae hominum animo· maximam, ut toto· virtuti m dedant, et vitia' summopere deteatentus ac fugiant «flfsmcrerv μοοϊμμμ ta-, at m estarmMi noa *pae-Mbù-.* , «

144. Moneat Tridentini patrM. brevitatem eum aermoni· facilitate ooaiungi oportere. Vix enim fleri poteat quin prolixitas taedium pariat quo omnia vh ae virtue praedicationis amittitor.. Qaod potiaaimum a parochia, at àlii qui dominica quaqua die concionem habent cogitandam Mt Qnibua enim àudiendi populna aaanavit hoe plerumque minue, attente, et ai longiora· fuerint oaeitaater animoque aha cogitante, audire aolet Neque verendum Mt ne cuipiam minue placeat brevitas, quam rerum dicendarum gravita· et grata quaedam orationivarictay comitetur.

146.» Denique, qui vult dignna coeleatinm my-•teriorum aaM praeeo, inflaitaa, quantam licet Dei ipaiua aaMtitattp imitetur, cuius verba profert locumque obtinet. Christi praeceptori· divini more faciat at doceat; quae aeilioet praaceptarss eat exemplo praemuniat eno, qsaeqna ali» agenda •uadore vuh, prie· ipm vita ana operibueque exequatur. Hieronymum monentem audiat: «Non confondant opem tea aevteeaea taua; ne, ena in eecleaia loquari», tacitu· quilibet reepondaat: ear erge baae, quae dioia, ipM noa facteT ---- 8ecerdoth Chriati o·, mea» aaaueque tbaaordeat ·. Improbo· neu tea argument» qaaa axaaplo viaoaadoa ait ChryaMtoaua: ,8te ergo iltoa praeteruaaua et contra ipao· pugnea--; ae vita, priua quaa aeraaoa·, impetamus illoa, Hoe raim magnua oartaaaea eat haec ratiocinatio aat, oui oonteadiei aoa poaait quae per opera procedit gttamai aaia tuna·» verbiphiloaophemur, «i non meliorem, quaa illi, vitam othibeamu, nullum aat lucrum. Non anim diet» attendant aad tbata Mitra axaaiaaat, at dieeat: Tu prier verbia tab abteapat·, et *tm»* aHoa adana. QrattOiem aihi auat flaata quaa diete tea. --- Waaai haea aaa dieaat haM aagitaat at la aathte vaeaat. It hoc iapedU, qaaariaaa iafldeba ahrbtiaai flaai. ladûMmua arge Ohm per vitem aeatraa. Veaeaaur illoa per vita· ïäatitutem. Hoe aibi prepe^tum habMt aaa at boaiaua laudaa qaa· iaaab giarioh Mt ceuctoatbM eab aacupetar; ead at eaaate ad Dai laudea et gieriaa, ouiM miabtar eat tefwat et ab ipao praemia in oaetb reporita exapeetet Popali non gratiam aat plaaeaa, aad eaeadationea quaerat. ,Nea voeibua deleetetar, ait vataa quinti aaaculi auctor, populi acelaaaatb aibi, aod fletiba; ıк planaua ■ populo atndeat axapaetare, aod geaitua. ']

144. Praeclare acilioet aao m aunera fuactua exiatimet m folio·», m beatam reputet ai iapiorum boaiaua animi» praateritorua criminum odiunt aotum ao roborea tecuaaorit; ai apem vitaeqaa mohoria propoaitam daporantibua inatillaverit; ai iurgia, diaaidia, litae, odia rnatinxerit, Deoqae et invioom iaimiooa réconciliant; ai frequentioram et nauctiorva aacraaentorum uaum invexerit denique, ai aonnulloa. ao vel unum quidam, foeda daemonia «arvituta liberarit. Quod ai attam labore· exiguua aut omninqmnUna fructu aequatur, ne .animo ne ape cedat nOT labori pareat. Qua de re praaatat iterum audire praeclarum illud eloquenti·· aacrao lumen et ornamentum, Chryaoatomim: «Etiamsi hodie non ponoaaeria, em» per-•uadebû; atianui nunquam peranaaeria, perfectam habobte meroadem. Etiamai non omnibua par-•uaaorM, ex multi· paucoe attrahere poteria; quandoquidem apoatoli aon omnibua hominibua perauaaere, omaM-tomen alloqunti aunt et de omnibu» mercedcm habent Non enim ab exitu recte factorum, aed a meate recte operantium, corona· decernere Deu» aolet Etiamai duo· ieoeria obolo·, accipit; et quod erga viduam fecit, hoc et erga doctor·· operatur. Na autem, quia non pote» orbem terrarum Mrvare, pauco· deapici»·: neque ex magnorum daaidario a minoribua te abatrahaa. 8i centum non potueria, deeem cure·; ai deno· non poaaia, na quiaoa apernaa; ai quinoa non poaaia. ne unum daapicia·; ai unum non potueria. neque sic animo deflciqa. nec quae penM te sunt cohibe·» " *

Caput VI.

Dt ritt tt luHMiait dtrietnuH.

147. «Nihil Mt, ait concilium Tridentinum. «quod alio· magia ad pietatem ot Dei cultum m-■idue ibatruat quam «oram vito et exeaplum, qui aa divino ministerio dedicarunt Cum enim a rebus aaaculi in ultioraa «ablati locum oonapiciaatur, in eoa, tanquam [in] speculum, reliqui oculo· conitejuut «x Usque suaut quod imitentur. Quapropter ah dnoet omnino clerico· in aortam Domini vocato· vitam moraaqne anna omnM componere, ut habita, grata, incarau, aarmone, aliiaque omnibus rabas ail niai grave, atedarata» ac radigione plenum praa m farnat; lavia «tiam delieta, quae in ipato maxima amant, äfltagiaat

148. Clerico· a MWteria non solum atatu ae condition·, aad etiam vaato diatingui oportet Varum quidem Mt, qnod sapienter monet sanctu» quidam pontifex, «oa aaM «discernendos B pleba val caeteridoctrina, noa veate; conversatione, noa.. habitu;

* ImU.XU. 17.
' Mstth. VU, ».
• Boel vb, 4b.
• Ac*. I, 1.
* *Ai* NqHftM. *it* site *dtr,,* cap. β {opp. ·. Bar., te. Min·, Λ M»J

* *h tr. I ai* Cer, torn, m, i 6. ei Maatt, X, Sl<
* latiram Psanaria», *Dt aia* Ante· Uh I. cap. U, inter ofp. Pvm.* K» *(Patr. lat,,* et Higas, LIX. 4M JL]
* L»e.«it, f.ite.
* flaaa. XXII, *M* *taf.* 1.

▪wMtte paritate, aoa ªalta ; Neque t»·— aeAua iUatir iwte art Haee vatUa habitam eorporis extaritoum, ·▪< «Meum fleoeet, improbare. Magnum aaiaa habet utiMtotom; omu aoa aol·· aaiaai man ditiem aooruiqno houostatam aiguifiert, aod etiam ad has aarraadaa aoa parum ooafetal Etaaim alertai· perpetuo ia moutam ravooat, qnofi apaato 'raseOptra viteo abaetioria inetitatum; at plurimas ia vitia lebeedi ooaaaioaoa areot umovrtque. Itaqua volamna, at aedaaiaa lagem servant, dosaiqus agaotoa val ia teaaplo, vaate talaii, qua· derieo propria aat, •smper ataatar. Cam foras prodaoot maaoria val animi raaraaadi eaaaa, vol ia itinere, breviori qaadam iadai Herat, qaaa tamra aigri coloria ait, ot infra geaua produoatur. Venustiore· quadam at etagratiorea vaatium forma·, qaao nova· ia diaa invaaiuatar, aspernantur at rqspurat; cam vol gravior·· iatar aaooabroa bomiasa ab iatia abhorfehat. Momoraa tome· tint dignitatis lue; noqua vtotita ot habita horridos et inculte· ao praebeant Monet aaaateo Carols·, eximiua ill· disciplinae aacrao restitutor et vinfiax, „ne in habitu clericali ont atadioaiua exquisitu cultus elegantia, aut nimia abieeta negligsatis et affectatae sorde· apparunt. *

149. Duo hac de re praedeceworum noatrorum decreta adiioimu:

SuetrittUtu ·.

150. Ottomans

151. Comam et barbam studiose, aut laieorum more, ne nutrirat·. Comam alere saepius a synodis votitum aat* Barbam clericorum promiaram nuper damnavit pontifex Pius papa IX' Ecclesiastici· omnibu hac in re moram Bomanse ecclesiae, tanquam normam aequandam, mandamus.

159. Ubicumque fuerint, sive iter agant, sive per vias deambulent, sive sermone· inter se vel cum saeculo deditio miserant, tum iperasu et grata, tum. vulta ipso ot voce, modestiam quas deost ac gravitatem prae ae ferant Nimiam vocis elationem, risum immodicum, scurriles iocos, quidquid denique animi haud bene compositi indicium est, summo stadio devitent. Verba liberiora, procacia, impia, ne aliorum quidem dicta referendo, proferant; alios ea proferentes, ei alitor nequeunt, ore ac. vulta reprimant ooerceontque.

153. Ludis soonioia, spectaculis, choreis no intersint Ab omni votitae venationis genere se abstineant* Medieteam ot chirurgiam, nec laeti gratia neo caritatis -specio, exerceant. Qua in te districte •erranda praecipimus ea, qnaa a Benedicto XIV statuta sunt* Clerici arma ferente· ecclesiae lege excommunicantur* Qui militiae nomen dant, fiunt irregulare·, et in iure eanoaico praecipitur, ut .tauquam sacrorum raueuum eeutomptorés et eedeaiaatiaM nararitatis profanatore· proprii gradu amiminue muletratur * .Clerioocа· ama aut ocatioau at Irarpmaa. Idairae edieimu·, n« elorici arma aaiakvie gaaoria ad othaaioaem vol etiam ad deCaurtauam fisraat, ... niai farto extra eivitstem •uapeetis lorta iter aie (hdaudum ait '

154. Noauulli sut ladi, qoi. Hoot privatim ot domTtaat, elertoum tame· dedeceat Alii sont, in quibas aleas quidsm ot chartae, quas vooaat, pictu adhibentor; veram, quatauua animam heaeate recrearo et oblectare poeaint, a aacria oaaoaibaa non vetaator. Ladu igitur clarions fbgiat ilheitop; licitis aie utatur, at no per exoraram nat Mandelam illiciti list Qu in re hase atatoit concilium Baltimoreaae I:

.Evitent diligenter aaoerdotaa omnem illicitum ludam; atqao etiam ab omnibu quibuscumque ludis abstineant, etsi ia Mimi divoraionem. qui scandalo ease possint. *

155. Tribunalia profana negotii aut litis cana temere ne adeant. Ubi oum horni·· etiam aueeulari ot do rebas temporalibus difficultas oritur, ne quemqnam in iu voceat, aut vocati sponte ae sistant, nisi res aliter componi nequeat. Ecclesiae vero honoram temnit ot sacrae canone· conculcat, quicumque personae occluiaqüpae vel religiosae, de rebus quae ad forum eoeleaiaaticum pertinent, coram profano iudiee litem intenderit. Quo spectat decretum, quod sequitur, a phwdoeeaooribu nutri· latum:

156. Ctem Grass

157. Sacerdotem, qui Pauli monita' oblitu·. Deo ao mundo simul militare vult, divitiis inhiat, seque ideo negotiis abeeularibns immiscet, non eadem, qua antea, frui libertate, non eadem vi ot efficacia, qua opuq ast, pollere in laicis admonendis vel reprehendendis, experientia compertum est Praeterea, ut minitatur apostolus, iam in eo eat pt incidat „tn tsatetisaem st m leguanm *diehsli, tt 4tt&ne emite ieatdie tt* noevsa, gees mrrguai Aosimtt in mtrritwH st porditionsm" Itaque quo longius ab hisce diaboli insidiis clerici removeantur, omnsmqas apud saeculare· homine· avaritiae notam effugiant, mutonum praecepta renovante·, edicimus, ne rerum bonornmve quorumlibet aut pecuniae mercaturam faciant; ne quaeatuoaa· ano nomine, vel rab alieni nominis involucro negotiatione· exerceant: ne aliena praedia lucri cauta conducant: ne pro aliis fids iubesnt; be aliorum in negotii· prooaratersb, inconsulto episcopo, flant; ne cuiusvis curam ac tu-, telam, praeterquam suorum, nisi epiaeopo oon•entiente, suMipiant1.

158. Ut suus clericali statui servetur honor et dignitas, vetamus ne saoerdotos inter condonandum, vel occasione ooncionia, vel quovis alio praetexta,

* Aela eeeMse MsdiehMaiis, Lngdsal, 1(83, fot. tea. I, p».
▪ Com. Bale I, dser. H. (Mansi, XXXIX, ito].
* Id., dmr. to, [iMd.]^
▪ Acta seeMm Metiol, k». dt. ·
* Inter esstsi·· vHs oonc. Osrttag. IV, aa. aso,, esa. U in erae, cdteet «d. eit [Hartrain] L eri. MBA, [Mansi, 1II. •HA); capit, a Mart. Minear., sa. m, ···. ··, op. dt. t··. m. sd. me, [Hand. IX, aSTB]; erae. Boon seb Zmh. papa, aa. *IU,* esa. 6, ibid., eri. 10» *k,* [Meari. XU, MdA]. <X Deesi., oaa-M, disAM
* ' Vid. epistri. isriti srehispiMopi Neeeaesar. autii sport, •pad asiate Bsvar. ad «piae. rririaao-Maaaoea., suo tasa. ia
* Acte eectea MsdieL. I. ».
* IMd, et. Bra. XIV, !>· epo. Arae.,'Uh. XL cap. 10, b. 0-10.
" A eps-dirac., Hb.xnL eapIO.n. 9-11; ia appendice hmse eraeUH. (Vid· em Balt. IX. Maari. XLVU. IM).
" Csp 9 ds vtts M tea. dsr. : Classent. oSp. >,-* drtvrvnte» As vit. st hra eter.

1 Cap. Qnscnsip··, 9>, qa. 8, <st esa. 5. dist. M ; et. Bea XIV, Iwt.Mrf., 101.
▪ Acta sod. Mad., Ira. dt
* Crac. Balt L dser.98, (Msasi. XXXIX. 98»'.
* Craa Brit III, dmr. S, [Maari. XXXIX, MI).
• II Tite.IL A
• i ࢣ vi, a.
' Vide totasi lit dt rita d Araeridt dtr., osa. 9, dM. te, A Id, qa.4; Clrarat L I Adtarrat, 8 vite st bss. dsr. [HL 1); crac. Niasse, osa. 17, ia eras, edi ad. dt (Bardonia] L oot 4MD, [MsaaL II, «75C); owe. Artist, ora. II Ibid. ed.9MD, (Maari. IL 479D]. ara. sport. 44. ibid, eat MB. [MsasLLMB]; m^tedid. aocteloe. dt; Bra-XTV, te enat Apoatodira, 95 fsbr. 1740; Ctetiu XIII. ia *taejd.* Cwn pn-*· 17 sapt 17to (te brilatis praUf a a 4s Prop 44a, Bo···, 1841, rite. IV. sol »). h bac racpdtes, peatifsx innovât oralnsatqna rasas ptradMeaaaosa saorn rt aaeivnm osaraaai hsq de rt asmtiraa·; spiswpsaqm obtecrsl. nt h dslteqasntes teqabnat rt saisssdvarteât Ibid, H 4-5.

ββιβιΜβ^ μ IIμ Oβ 4μ 4·H bIH^m HIbb»a est âbMpBi Ommkvîma Mt-4MiBBlq Mt
modi «4 populum aaopo
queraotarquo, ^ιm >n sutis eagte, m* tactemt-nora aaaaet Dodeeot cmim kaa sriaiatrum at laaaa •noram, vim mum- at ettoaoiom praodioatiaufo •lovât, auiaumqM prodit boboudi aupidaac, at 4a i» omaibra quae gante· inquirant ootitaitam aMa at anxium. Maqna butucmadi quarimtiutat riaa •datantium, faster qitea aoa mro aaat aaathcitai, raboro, atemaoho at aaaartala aadiMtar.

IM. Baprobnmua quoqM at dassnamna aum, qui hand peacte ia loota laetavit, motom dapauoudi aped Maardataa paeoniam, oa Iago at feraira aaota •tata tempare raaaparatur. Hiac cola, ex noaaul-lorum iaptudantia; facite orienter mal·· aaapiaioaaa, iurgia, rixae, lita·, oaltanafa· daaique, aoa ctoe gravi idalfaun otcacioM et cacri ordini· dedecoro. Prao-cipimua itequa, aa qui· huiuomodi dopoaite ia prêtera· occipiat, ao ao quidam praetexta, qaod oiat ia aa-eleeiao temporale beam, opera aatoarienrdiaa alfoav· pioe aaoa oonvertauda, aici pria· opiocapi vcnia, ia aeriptia qonccdaada, habeahar.

160. Clarico· emaec ia Domino bortamar, ut huina mundi, oaiuctegura praeterit, robua ae bouta «tenter quaai aoa ntente· aoqee robot operam, laboram, car··, teaipaa euro protioeiao ia opiboa comparandi· oonaumara, quo ater· brevi rapiat, aat, ai propinqui· obtigarint, improbi baoradoo et diooinoti nopotaa, nullo aeolooiaa Mt raKgioai· boao, maximo ipaoram datrinteuto ae ariaptee, cite dia-perdent ac diaaipabut Ira pottea long· maborw voriqua nomini· diviti··, captent amautquo, que iu aoato repoaitao aunt apod Daam, qnam oUm, dam dare adocribarentar, ia parte· ot haaraditatem anam ia aotoranm alageruat

161. Kpteoopoo modaata Bteaea aa frugali viate content^· aaeo inbat caaailium Tridautinu· Qaod 0 etiam do parochi· ahioquo deride, qui propriae doaoa habeut, intelligandua act Maaoaui teaaea •liquando laatiorem iaotrai ob feetea, qui iater-oidaat, die·, aat hoepitio invitato·, ail vatet. Oavaaat tamen ornai ctadi·, no oorda oorum ot eonaaiaattee gravMtar crapula et ebrietate Ariotatem Chip-rologuo vooat „ia alio oriaou, in oaaardato aecai-lagiea; quant no endite quidate attiagaao debat, ne, qui, oat for·· virtataa, vitiaram iodo let ot iavooietar exemplum Kt oaao tori omnino aoquit, ut Moardoo baie vitio deditu ottoii «ai «aera munara exequatur; queaadmodaa ait laafao': M8oardwot

iynireaaruat adfoiaa.M Hiae eaa no· oalaa quoi foaontaa libidiah ot iaoantivua inaaatea, ood otiea tenqua voueuua oapiuttao doanat Aabreaino ,A crapule ot ebriotete atetait onaciHua Tatcra D nanoo tub laeooaatio IU, „oaaaa oiariei diMgoater abotiaobat; udo vinum ubi tenparoat ot ao viao; aoa ad bibeadua quioptea iaoitetur, out ebriata· et aautia inducet axiUum at Hbidiufo provooet ia-oeativua......... Si quia aupor Ma oulpebilaa ao ex-hibuerit, niu · ouperioro coaunoaitu aetiofooorit ooapataater, a boootoio val ofMo nepoudotar ·. lute cmou·· apoatolieoa, .opiaeopua out preebyter

WU· faoaMi MdM^ hflM vIMmM fab
Mb «MtmraB MufaB MriMt Mm mH-NB1. 4· MbWtaM pMiMtaMHB, lUft MttiMt JBOBBbeBlrtHB ^BBB^b^ NQ)B£BB^q Mia
lego poeaati oeptfret·, diti pateat, fitoo opoatohm • via· Mvari virit, to quo eat taxwte4: at, Hiar·-ayaa toata, ubteoaqoe eataritea ot ebrietea Aaariat, IM Mbtdo doàtaatar·. Qui igttvr mate· sfo quo aeaordotea daaat, oerpori· eafariqu cacti-aoaiaa rarvera atedoot, toute dSigmtarqu ia-vigilaat, quo aeHu vol pria· foodMmu huiaa labia eoatagia vitero poraiat. Priraipiia obeteut; •aqu ooia ex iaprovioo ea repute, aed peuliatia, hoc vitiam oeiarao occupat etqeo ialcat, oreocitque ia die», doue progroaoe taqtforia totem, ut ait Chryaolofn·, aacerdotaba apiritu· aanctitetem ox-tiagMt

16S., ,Ut flagitii oooaaonem, quo in oeuponia at tebarui· daoaae non eolat, alaritaa adimamua, oaapoaaruTU adita ot non tea omaiao intordicimua, aiai in itinera aacaaeitatia onnae. 1

168. Quod -raccM homiaaa a prafoaia, clerico· a laicte, potfoataram diatiaguit, rat aefoum illud vitee gum, quod Mrvandu perpetuo oaetitetfo legem concoqui dobot Hnio vitee amatioria lactitato qui aa eddixeraat, aie ia tarria egaat oportet, <|paai aoa iam iatar bomiacc, aad jia coelo veraarontar, inter baatiaaimoo iltoo Doi famuloa at amieoa, qui, nullo corpori· viaoulo impediti, Agni iatar lilia paaoeotia vaetigia coquuntur, tatrou aaa vidant nu curent, nil niai Doom ot divin oogitaat ' lam vero quot-.quot aeoordotoa aie iatar mortal·· vitem degunt, ut aoram coavemtio ia ooelia tote ait oculique id .fbtaram illem, qnam inqnirimna, perpetuo aMuucnm aivitetom onio· dadgutar, ii profecto nullo co ne-gotio immaculato· eb hoe aueulo outodieqhi aive divine eloquia aaautfout aive divin ufteeri· daapaaaaat, ceata aotepar ante oeatoqua corpore ao Dao gratae et accepto· auniatroa exhibabuot

164. Non volum outer· dobot taoerdoa, ut ani-mam cerpuaqua in aeaetidaetion· at honora, ata in peactoae daaiderii* ite poocideat, ut nullo ·· crimino maculat arad etiam cm prudenti· at vigilanti· affi-r», ot nanam val laviacimam erimiai· cpaoiom a procul nmovant MU agat, nil loquatur, nil vulta •at goata oxprimat, quod honeatati, modeatia·, pu-dori miaoa eoaemtaaaem coca quia cuapioari poacit. Satiuc enim eat nonnulla, quamvb Doi logo Uoomt, aaoardotam omittar·, quam imparitarum cuapioioai •at matevotoattaa obtrectationi editam relinquere. Volume· igitar imprimi·, nt caaeularium mulierum, n-euic quid·· exoeptia, ooaeortio et familiaritate niai· n atater; neque a··, Soot propinqua oog-natioao ooaiuactae, in oadea aoona dome ooamorari riaat, aim faariat vita ot maribua upeotatiaeim··, qaaaqn nullo aodo, civa diraeto civ· indiraota, co •oaria auuoribuo gorndia out robw ooelaaia· ad-aaiaiatraqd· immiaaeaat OaoMoaaa, ancillam, alioava taaulaa nullam hnboat, ufoi quae ait ma-turiori· aetati·, fomaquo integerrima gaudaet Nun-quam coram illi·.Mt propinqui·, risqua· epud ··.

‹ M»tU. VI, M.
· 1 Cor. VH, »1.
* PaLXX. 11; ·« |Mettt.BMk. ia <xd.eicrM.
* Sou. XXV, it cap. 1.
* La. XXI. M.
* 8am. M (at 07), fAtr. la, te lUfaa, LD. mtC].
' la. XXVH1, 7.
* Dt dba «t wma.; dp. 1·, (ite Baa. at- aM·· ammm: vaauaaa imynet»«l. Ct «pp a date- ad. Migra, I, TUA).
* tea. U ia' aoac. eoU. ad. Brad, VU, »O, [Matei, XXH, 1000D],

› Ora. op. «» (ex tatarpr- Hφ·· Ug.) in mm. ecU. «A. Hud·, I. N. (MCai, I. MA). 7 \
■Ora.41, ra.WI, sp. Π. NM. [Mrari, Vm. >>4
* Bw. VH, SA «
1 Bphm. V, I»
* Onm- ia rp. ad N. I, 7, («pp, «A Migra, VH, S07 A)
* A Wtf. CtayccL am.
' AM met X-4A la. M
* PtaU». m. SO; Map. xmr-nr-lae. I, 87.
• I Itera IV, 4A

w.
h»b»at,.'de gregfo 8*^, 4· eeeimtae negotiis, Λ de pMoohfaaerum vitii» «at defectibus '« U faciat. Quod «i hriMsnodi sraHsveelia |o mm» animi sui MMB efaq»· sitaoti» tegenda imprudenter prodat; ipeee veve (qaod plerumque eeeidit) faeriat quales Paata· describit, et^aaaa, quasque par demea ear-
lyMMi m4mm 9β/\ ѴβΤ^Μβ et

itoosatis, moMatis, praecipieadi· auctoritas at imparia» Mrraat neeesM aat Kttam cun foeetinis piatati» stadio dediti» asDa ait ai familiaritas, auBa caa»aita4», qaaa aaa caritatis aat officii ratio postulet

186. Quo meBori· at alacriori aaiao castitatem, qaaa aat praecipuum aaoardotii deoua, eustodirs reliât, veaeraadnm illad aacrilciaa, quod qsotidis offsrunt, coeleste illad oonviviuat, cal quetidie tatareunt, aaepe qupfas mante et cogitation· raeelaat Qaod ai immaculata» ille Dei agam soetoe ao 1 oumite» aouaiai ex virginum ehoro deligit; qaaa magna eaeerdotibm paritato opus eat, qaoe ipeo tatta familiaritate dignatur, · at coram precibus quotidie ooeto evocato» adsit, Usque virginei sui corpori» membr» ot aaagaiaoa menibus tractanda, oro gustanda praebeat! Nonne ito loago meliori inro inculcandam ridetor, quod olim de sacerdotibus antiqui foederi» Dea» imperabat: „Ssiwti srant Am tœ et IMM MMMN fTf* ' AvNNMMI Asssmi ft pete sw q^touaA >4 ifeo sancti srant, --- (mm «nutereU atari Dm ses. --- Stat srye seneti, quia. spe aenriaa smn, Asmiens " *

188. Deinde hoe (xum immotamque animo.prcpoaitna haboaat, at ea omnia, qaao ad peccandum iapellero, aaadere vel allicere pooaiat, aedalo devitent. „ff»lmainw oaia, at ait apoetolu· «thMearwaiataat ia mate åarjK " quae aaaqaaqaa fera bon periclitantur. Timide igitar ac diffidenter, quod ‹ ohrietiaaao huailitatia cet, de M euaque virtute eeatidat; Dooque ûnioe confidant, qai aaoerdoti ·uperbo etviribu» euio aeritiaque glorianti reaiatit, humili autem gratia· auxilium abuado dabit qao faoiliusM omnia, quae castitati adversantur, superare ac debellare poaaiL „Heto jUariem m Zlsarine, ut^ in sacria litena moaemur „tt«w inniteris prndsnties taM. lit sis sepis»» qpud teasstymna, tiaw Dmon, ri rsotos e meis.'

167. Denique, nt integram meati» oorporisquo puritatem servent, otium et desidiam, quaai poetem, fagiaat. Si in enoteris hominibus, ssstatnr otium etartimimao est «aoerdos, qui id faciat, orimini» potiu» quam atultitiae nomino accusandus Mt ' Curet igitur unusquisque, ut, quoti»· diabolu» insidias structam» accedat ipsum nnpsr inveniat occupatam. Si quem socordia st segnitie torpentem naetas faerit, hue facile vinoet a^ue prosternet. D Adeo verum est, qnod olim sapieatissimua ille dixit, jgMuttMW m4Ümmi 9tieeitee»^ * luotaoM est saqerdotis conditio, qui, orations ot lectioaS posthabita, Omnibus horis per domos foraaaqus curset, ut nova quboque audiat narretque; crebre etiam et diuturna cui laicis, praesertim foemiai·, uUoquia bebet, in quibus ail gravo, nil docto aut religioso viro dignum apparet, sed omaia vaaa, levia, minuta, μ frivola! Neque illo, qui sio I vitam agit, mirari debet, quod ipsius animo nob iptaanti vel invito foedissimae qaseqas reram ·ρθβΜ» obversantor, mentoasqse turpissima desideria tavadaat atqaa Ha fere ahmaat, at rationem ipeam a pda cede at imperio dimovere at daiieara videaatar. Ut hiaea aaU· aaaardaa oeeunat, aralle at iguavum vitaa (aaa· detoetetar aa fagtat; at qaod temporis divinis laudibua at seme muneri penolvendo superset, ad literarsa atadia eaefemt Naqaa dtoaipljaia tbeelogieis, eaaoaieia, liturgies» eemel ·peram dodiaaa aaflMat; aeaipar aliquid habebit, qaad ambegibM aattaa axpodiatur, vol qaod novo lum'so iWaatratar, vsl qaod memoria otapeum aaiate iterum altiusqne imprimatur. Beieatiis otia» profari» aaiaum isteeders poterit, qaa» eoiore »acardotom maxima deeot, cum eoa paaea ex ii» ad ■aera» seieutiam ornandam taMdamqua haurire Hoeat Humatoribus quoquo litari» animum excolat, ot qaaado opa» eat, vel otium «appetit, coarioaiba» ornatiori «tjkj pro feati· diebua cooctaaandu dat operam.

168. Ante omnia tamen opa» oet, ut horit omaibaa Moerdo· cara» Deo ambulet, id W, ipaua ·ompor pncMatoa animo intaeatur ac diligat Orando ot moditaado hic amor accenditur ot fovetur. meditriMW eue," ait regina peak », ,^tfer4fteet ifeif."* Hic acilioet iggia eat, qui aimul ac animum oceapavit, oaotoroa omnoe oaperbiae, cupiditati», libidini·, ao terreni aaoria igniculo· roatinguit. Saoerdotium ait Ouyaoatoaae, ,in terra peragitur, and oooloeMga ordindn daæm obtinet; et iure quidem marito» Noa enim homo, non angelum non archangel»·, non alia quaepiam creata poteataa, aed ipee Paracleto· boo officium ordinavit, qui · manentibu ia oarue anetor' fait, ut angelorum miaiaterism aaiao ooaciperont. Idcirco aaoerdotium obeuntem ita purum mm decet, ae u in ooeHa inter poteataaa illa· ooùoeata» emet* : Atque alibi »ic ·aoerdotem hortatur: ,8tt omnibaa magiater at exemplar virtutum vitae tuae apeoulu» omnibu» in medio propoaitum, quasi primitive quaedam imago, quae bona omnia in m contineat, quae cum facilitate magna ii», qui m ipsi conformare voluerint, axempla bonorum operam exhibeat." *

189. Sacerdotali· officii munera et dote» oompondiaria quadam ratione olim perstrinxerunt anteομμτμ nostri sequenti decreto:
AisMusent - huai

* Csput VU.

As Murinoriis secteriettici· constitasndis st ordiaendis.

170. Apoetoli, quamvis rude· et illitorati homines, cum relictis retibus Issum magistram secuti MMut, quaeoumquo ab eo acceperant, non solum invicte tusri, sed etiam caeleris docte luculsotorquproponere et' efficacissime persuadere potuerant Sapientia tamen, cuius ope id consecuti sunt, non ipsorum labore aut stadio et exercitatione parta, sed divinitas connus» fait. Iam vero singularie illa audendi docsndique via ac potestah, quse mirando prodigio illis christianu religionis initio contigit, ab eorum sucoeMoribu», usitata divinae providentiae lege, non nisi arduo ac dihturao labore comparari potest. Hinc magna semper sollicitudine id sgit oodesia, ut scholas et collegia ubique eonstitaoreatar, ta quibas traderetur «aera illa Mtontia, qaam labia sacerdoti» custodire debeat et populo praebere qni logoq» requirit ab ore èiu» Praodeeeseoribu» qnoquo nostri» id maxime semper cordi

I TiM. V, IA
A>m. XIV, A
I suaxh, ea.
П Ow. IV, 7.
I P«*r. V, A
Prsv. m, at. v
Pmv.xn, 11.
MLXxxm, aa.

Pa XXXVIO, A
8. fo. Chrysnst. De Metri., e. A ed. Maeli.. 1. ». ten
IA, Call, m sp. ad TW., c·». X sd. dL, tom XI, p. Ita.
Coae. Balt IV, Ster. 10, (Msasi, XXXIX, te6|.
MriMh.II. 7.

Mt at ia has rogioue sMtairta arietarent, ia quibus clerici theologicis dlseiplfais rite imbuareutar. Qaod, qaaa sequuntur, decrete Bsltimorsmsis teetantar:

171. *Bfittefit tteuntniMti*

178. Nequo uqrnu destitit sancta sedes ooedom eommoaero ot adhortari, at ooopta ria *fj*-gereat mdhnsque bee in re laborant supervaoadeum paterent Nuperrime raro fas no roribus sacrae congregationis do Propaganda Mo praefectae, ia eua ad apostelieum pro ooaciHo hoe plenario habendo delegatam instructions, id ipsnm groviseimio verbis iterum inculcavit

174. Optandam quidem foret, at aaa· quaeque dioecesis seminarfam haberet Verna id apad not prohibet tam episcoporum quorumdam paaportaa, turn sacerdXtam paaoitea, qui vix ant ne vix quidem ecclesiarum eurae et aaerie misaionibos sufficiunt. Volumus tamen ao praecipimus, nt in naaquaqno provincia unum saltem existât seminariam, quod episcopi, prout inter eoo convenerit collutis pecuniis erigant aut iam erectum servent ac tueantur.

176. Valde etiam optemus, ut proster maius hoc seminarium, aliud quod parvum aut. praeparatorium vocant ia unaquaque dioecesi existât Qtiod ei nondum fieri posait unum omnino pro unaquaque provincia constituatur. Noa parva sane ox parvis hisce seminariis aapitur utilitas. In iis enim udoleecentuli certiora ia dieu indicia prodent quipam clericali militiae adeeribendi sint, quinam ab ea repellendi. Praeterea tenerrima puerorum aetatula a pravis exemplis ot mundana conversatione tute defenditur, dum doctrina et moribus eo parant idoneoeque reddunt qui i· seminaria maiora admittentur. Habent etiam hoc commodi, ut cum in iis ea omnia, quae ad fiters *ie* scientiam profanam pertinent doceantur, ia maioribus theologia tartum ,et disciplinae sacrae discendae supersint

17fi. Principio igitur episcopus eoe tantum in minora seminaria admittendos eligat „qui ad minimum duodecim annos et ox legitimo matrimonio nati sint,[*] quique sua pietate, modestia, oaeterieque virtutibus opem çrsebeant fore, ut digni Dei ministri olim evadant eique perpetuo in ministerio ecclesiastico inserviant Pauperum filios praecipue eligi vult concilium Tridentinam; ditiorum tamen non excludit modo suo sumptu alantur, ao studium prae se ferant Deo et ecclesiae perpetuo inserviendi. Hi praetor linguam patriam, latinem et graneam, oaeteraque quibas apud nos puerorum aetas imbui solet addiscant otiam cantum gregoriaaum, ot saltem prima elementa rei liturgfoae dt historiae tam biblioae quam ecclesiasticae. Quamque puerorum animi tenella hac aetate «solliores sint ao quasi cerei, qui in utremque pattern flecti facile posetat rectores seminariorum praeceptis, hortata, exemplo, indefessa vigilantia fortiter id saaviterquo efficiant ot ad pietatem ot sanctitatem fingantur.

177. In seminariis maioribus per optimos, quos habere liceat magistros aa omnia trodantnr, quae quemque scire dooot ut sacerdotali assuero rite fungatur: ante omnia vero théologie tam quae mores quam quas dogmata respicit; canonici faris rudimenta; hermeneutics, sive sacrorum fibrorum interpretatio; denique sacrae eloquentiae praecepta. Ac no favonnm animi otio· tabescant, sed magis magisquo ad optimos studiorum fructus percipiendos axetteatar, singulis annis ante ferias aestivas vel autumnaloe, ia unaquaque diariphaa per episcopum, vel, se 'absente aat impedite, per tree, qaoe ipee designaverit proobjteroo examinantur. Praeterea, qua moUue eloquentiae aacrae prseoepta non memoria solum, sed m etiam ot exercitatione tenoaat ultimo saltem studiorum anne in refectorio aut aula communi theologi fa rices oooetooes habeant qui-,bM intendat neu stamni tantum, aed superiores etiam et profeeeoree. Horum erit poet oonrioaom ritiâ, ai qua deprehenderint notaro ot corrigere.

178. In seminariis maioribus, quae in commune toties provinciae bonum instituta sont aequum omnino eet studiorum curriculum ite ordinari, ut non solum communia, quae in quovis seminario doceatur, sed plura etpraoetantiora complectetur. In primis sacre exegesis pleniori et accuratiori ratione pertractetur. Onmquo haec quadam linguae hobraibao cognitione et peritia indigeat huic linguae addiscendae unum ealtem annum, philosophiae postremam aut theologiae primum, impendere omnee cogantur; reliquia annis accedant aut abstineant prout labitum erit Philosophorum etiam systemata, rooentioriim praesertim, ite enneleeatur, nt difficultates, quae indo contra aneri ooditia auctoritatem val ecclesiae doctrinam peti solent facile refellantur. Luctandum enim quotidie nobis eat non iam cum haereeibus aat toties profligatis veterum erroribus, sed cum Vndveroariis aeria, incredulis, et indolem si spectes, ethnicis magis quam christiania, qui neo Deum nec divina curent; cultissimis tamen et ingeniosis, qui omnia sive in coelo sive in terra ratione metienda dictitant ot sic insitam humanae naturae superbiam blandiendo fovent quo melius imperitis focum faciant Hia, si veritas persuaderi oon potest invitis, os obstmendum est tamen, ne rudiores inani verborum sono seducant.

179. Cum vero magna scientia sine sanctis moribus ad destructionem potius quam ad aedificationem proficiat maximo quo possunt studio curent superiores seminariorum, at alumni, dum progressu in sacris soieatiis agunt firma etiam ao solida vitae spiritualis fundamenta jaciant et de virtute in virtutem progrediantur. Quid enim proderit qui in dooondo ac diaputando solem ae peritus, in cbneionondo disertus evadat nondum tamen se suasque cupiditates perdomare didicerit; si scientia, excellât, pietate vero, humilitate, castimonia, oaoterisque virtutibus non praestet? Magna quidem .est ecclesiae militantis necessitas; multi sano parvuli qui panem salutarem lacrymis petunt neo, qui frangat inveniunt; multas regiones ad mesoem albae ei paratae, quae messore non habent, Minus tamen infortunium eet oves Christiani gregis fame interire, quam per lupos, pastorum veste indutos, disperdi atque mactari. „Meliiu profecto est,' monet Benedictus XIV', .paaeioros hebere ministros, sed probos, sed idoneos atqUe utiles, quam plnros, qui in aedificationem corporis Christi, quod est ecclesia, nequiquam sint velitari. Moribus igitur alumnorum superiores sedulo invigilent; indolem cuiusque exquirant quo aptius ac fefidas rogant; regulas accurato oboervaadaa eurent Lhni imperio, patrum more magis quam dominorum, omnia moderentur. Iis, qui non tam malitia quam infirmitate fabuntur, animos addant; eos blandis hortatibus erigant monitis oonsiliisquo confirment. Dyscolos vero ao disciplinée osores salutaribus poenis eoeroeant; quod si nunquam corrigendos aut aliis exitio faturos praevideant, <ine> mora expellant Demum nullo labori, nullae sollicitudini parcant, pro certo habentes

› Conc. Belt. II, deer. A (Msad. XXXIX. IIS].
* Cose. Balt. ples. I, ieer. 14, [Messi, XUV, 67»].
Instr. SI Isa. ISSA I *
* Conc. TrM., seas XXIII, <h rueres, cap. IS
' · Ibid.

.ı tacyeBe. *UH /riene»*, 8 fer. 1700.

M, officio boM Anefaa, ataxiae aped Don· is heaora dim haheedoa, maximo prnmnio doaaadoo MH. od iaaMNa· ermifaM moites, *JUfthtet* ftmei iMtor m perpate· &t»»· *

ISO. SxporieBtfa doeot Mepiua eveaire, at ahuMÜ aaiaa saasiaarti ia aKad aaigraat, aiA quia ad ministeriua baud idoaei iodioaatar, sive diaoipüaao Mverioifa faga, aivo tende· ox aoiau iaooaataatia ot levitate. Praecipimus igMt, at doom huiaaaaodi in pooterum ia aomiaariuaa qnedvia admittatar, niai oeeum afferat litorea toatimoaialaa ab epiaoopo at euperiorib· laminarii, ax quo reoeaa ogreaaaa Mt. Quod ai earn haetonua epiaeopue ille Mt superiorae seminarii aaia sumptibus aluerint, ex institio recuperaro deboat ab epiaoopo eat auperioribaa aeaiaarii, ad quod transiit, tantam quantum ia ipoo oduoaado impeasam fuit

181. Ia quacumque dioeoeei ant provincia invo-. niantur catholici, qui Germanica tantum lingua) ntaatur, expedit ut in maioribua vel minoribus ilHna dioecesis Mt provinciae seminariis, hanc linguam alumni addisoMt, ita saltern ut in cate necessitatis potitos possint aboolvere.

THTLU3 IV.

Do oooImUb boaiaquo ennlMlaettnte toXMdto tutanrttsqne

Caput hnieum.'

188. Quo rectiu» rerum tieelum ordinaretur administratio, aedituorumque laioorum reprimerentur abusus, concilium Baltimorense primum, quae sequuntur, tulit decreta:

188. Cam Mepsas

184. Qmonmm ÿfWM

Г8&. *Itmtfr* asAsmswter

186. JVeetsrw, si plete

187. Patre vero oo.ucilii Baltimorensis tertii,- pia moti sollicitudine, ne Deo dicata bona in alios diverterentur usu, haec decreverunt:

Ht fiitiÙMH

188. Quo efficacius ecclesiasticorum bonorum securitati providerent, haec insuper statuerunt concilii Baltimorensis IV patres:

189. Sacra congregatio de Propaganda fide, die IS decembris 1840, decretam de bonis oeelomaatiaa tuto servandis edidit, cuius summa eet: debere episcopum untunqdemquo testamentum condere, quo unum ex suie haine regionis ooepisoopie, quem magis idoneum in Domino indicaverit, haeredem constituat, eo flue, at aio constitutu baeree tucceseori episcopi morte ahblati omnia tradat bona, quae ipei huiusmodi' hacreditatia iure obvenerint; id tamen in ipoo testamento minime exprimendum, sed significandum haeredi sio inatitato per literaa, qua perlaetae hic comburere debeat Kpisoopua, qui ooadiutoram habet illam debet haeredem constituere. Quoad bona communitatum, sive seclesiaaticarum sive religiosarum, decrevit eadem sacre congregatio:

„Arohiopisoopum et episcopo post decreti istim receptionem, ad superiores, praefecto vel praesideo communitatum, quae intra dioecesi» sum Sum reperirentdr, scribere debere, ilBoque omnibua auctoritate sacrae congregationis, quae ipei omnibus ad hoc specialiter daiegata faerit, praoeipara, pt, quunprima· Sori petaerit, eertioteaa par Mtena opmeopum facers·t; 1. An, qaao, ot qae enero -boaa poeaidaat ooaapmtaa. oui prawit? S. An aaaa aOmmnaitati facpltas m ha s aivili potentate datam fuerit booa omnia vel urum parte· paeai deadi, et ad tueremarea traamnitteadi? (If they baro booa incorporated, and empowered to hold all or My part of their property, aadwhat!) A An bona omnia, vel aliqua mum para, a teporiore vol ab aliquo communitatis membro. vol a plnribu oeaiunetia poseideraatar? 4. An aliquem invenerint modum toto ad aMoeoaoreu bona praodwta/traasmitteadi, et quia ait modua into? An nallM älte haberetur modua praetor testamentum ?

190. Ulterior eodom decreto statutum fuit: epiaoopum, responso accepte, ai nonnisi per taetomentum bona ad eaeoeaaorae transmitti pomeat prueeipere 'Mbere superioribus, vol illia qui eno proprio nomine oommnnitatia bona poaridereat, ut statim teetameatam iuxta leget civiles duplici exemplari aeque Mtheutieo donficerent, quorum unum in communitatis tcrinito diligenter asservaretur, alteram vero ad episcopum dioeoeeanum in arehivio custodiendum mitteretur.

191. Huiua орум congregationis decreti intuitu, quinti concilii Baltimorensi petras ita declararunt.

JtirpeMO daersto ? *

199. Ne oeeteaiM aere 'alieno graventur, et ne earum- bona malo administrantur vel dissipentur, in eodem concilio his, quae sequuntur, decretis sapienter cautum out:

ЗfMSWNI spMOppM

193. Monqantur sacerdotes, ne rae sum robus ecclesiae immisceant, cum famae sum discrimine, vel offensione fidelium, qui ininriem fieri occleetao facile existimant Idcirco .habeant libram.quo rea omnes eecleeiae raoenaoMtur; et si ipei pecuniam in ecclesiae usum contulerint, id fiat probante episcopo, et cum virorum. fido 'dignoram notitia, et in libro referatur, ut episcopus visitationem habens poscit singula inspicere, et iure omnium tueri *i*

194. Ut ecclesiarum sanctitatem ab omni profano neu immunom servarent, ab eiusdem concilii patribus latum eet hoc decretum:

a8tatutum est, ne laids personis unquam permittatur vsrba ad populum facere in 'ecclesiis, sine ordinarii licentia, postquam consecratae vel tantum benedictae fuerant"·

196. De bonis ecclesiasticis, patres concilii septimi hoc statuerant generale principium:

StalMnmt patres?

196. Demum, quas sequuntur, decreta circa eandem materiam promulgarunt patre plenarii concilii Baltimorensis primi:

/titres ösasaeriml

197. Quomem ỹ '.

'198. JftnemiH?

199. Cum in Statibus hisce Foederatis. civibus omnibua St incolis integram sit, iuxta religionis sum praecepta libere ot impune mm gerere, idqus leges civiles agnoscant m praedicent; nihil omnino obstare videtur, quominus eho ecclesiae leges accu-

› ЖH, X
* Cooa BaK. &.&, [Menai, XXXIX, M»].
* Ibid, Asm. e, [ftU.).
* IMK dser..7, (itid, Ж.
* IMA, Asm. MjbiA)..
* Csps^BsH. m/Aser· «, [iWd, OH).
* Q^s. aonv, Acer. A, [itiA, Sto).

I Coae. Balt. V, Assr. 1, [1HA, MI).
* IMA, 'Acer, β, (iUA, 4M).
* IMA, Assr. 7, (ML, 8·].
* IUA,.Ades.i [ibid, MS).
* Coae. Bait VU, Asm. 4, UMA, XUH, 410].
* Cobc. Belt flot I, Ατ.Δδ, [ibid, <UV, β7A).
* Ibid, Awr. IA [MA, βTδ).
* [bid, Aser. 17, (ibid, ATU).

rate sarvejpUfi, quM ad b^na ecclesiastica rite fcc\A quirendaet sarta'tectaqu· «erranda a concilii· et ^pontjficibus hoc usque litae fuerunt- S)pate^proinde patres, ut in otulis omnium et it^ plenissimi citi-Uti» luce suum ecclesiae iussrin^c«tor. liéeatque catholicis civibu^zhac igjr.^nempejn obtinendis, habendis tuundisque bonis sacris, qualia sunt ftodi in quibus templa exstruuntur.· templa ipia^pres-byteria^/echolae.' coemeteria et caetera huiusmodi. ecclesiae catholicae leges et institute ob oculos habere.

200. Haec autem plena libertas tbnc pntam existera dici posset, si liges et provisional ab ipsfc^ ecclesia factae in foro quoque civili quoad haec admitterentur. iisque- boc'modo ria ëivilistribuere ^'tqr.. Hia omnium, iarq sarta tecta serrantur; ab-usibus, si quj forte occurrant. abonné'ohviam ittfr: et potestas episcopoftim nedum aie augeretur, minueretur potius per provisione» ab ipsa ecclesia fartas. . I t enta se Aptari possint ab indebita in-gerentia tribunalium laicorum. quXe eccleaiae leges vft et ne rix quidem id pra^i agnoscerent, nil nunc remanet episcopis, ut omnia ad normam legum 'ecclesiasticarum fleri curent, nisi uf piunkm rerum administrationem in facie poteratis civilia sibi rindieent. Cum autem illa legum et tribu-nalium ecclesiasticorum agnitio in Statibus quibus-dam nondum existât, nostrum est ita res componere. ,ut. in locis ubi per leges civiles melius provisum haud fuerit, impedimenta quae libertati eccleaiae et bonorum securitati e legibus civilibus oriuntur, vel amoveantur prorsus, vel. in quantum fi^ri potest. minuantur1*

2"1. I t autem intra /Íebitos limites cohibeantur aeditui laici. quocumque demum modo eligantur, haec iam in concilio provinciali Neo-Eb\racensi III statuta, et ab apostolica sede recogn\a. ad omnes harum provinciarum ecclesias extendnhus. et ubique servari consulimus

Fifwm est ṗatribu»

202. Declaramus enim universalem catholicae ecclesiae legem esse, qmnee illos qui ecclesiae bona quocumque modo administrant, nonnisi consentiente aede apostolica vel episcopo, id licite facere, eosque in illorum administration» auctoritati et iurisdictioni episcoporum, vel si exempti sunt, auctoritati et iurisdictioni eorum, quos aedes apofttolica designa-verit. esse 'subiectos.

203. Quod spectat vero ad .controversias, qqae .episcopos inter et regulares nonnunquam sunt exortae, de quibus in instructione ad huius' con-cilii ṗatret sacra congregatio de Propaganda fide loquitur9, consuerunt patres facile eiusmodi difficultates esse componendas, si tam episcopi quam regularium superiores et canonicas sanctiones. et decreta Baltimorensia hisce super rebus a sancta sede iam recognita, et bene intelligere studeant et accurate observare satagant. Omnis vero contro-versiae fere tolleretur occasio, si q^otiee congregatio quaedam religiosa, sive ordo religiosus, vel eccle-siam vel domum in aliqua fùndare dioecesi velit, quod nunquam sine ordinant consensu fieri poterit, toties debeat inter episcopum et eiusdem con-gregationi· rive ordinia superiorem, vel si opus fuerit, superiorem generalem, id scripti· exarari contractu· instrumentum, quo omnia quae ad fun-dationem. ad iura inde provenientia, et ad officia praeetanda. spectant, clare et sine ambagibus con-

1 C(. Rritimor. no· V (cone. Bah. I. decr. A M&qu, XXXIX. MA].

² Coae. Nec-Ebor. ГП. caa. 7. *lutpra col.* 890 D).

• Art. β *ft°fra cbl.*

tineantur euius instrumenti duplex debeat mm agepiplar. qt unum apud superiorem, alteram vero penes episcopum serv^tjir Quod ribqne conficiatur, et sincero animo ab ufraque parte, uti deMt, ohr serretur eiuadem tenôr. nulla certe oriri deberek vel posset ëontestants etiam m casu quo religionis 'praedicUK q^cii dioeèesim relinquantl·

* ÎMM/ Dpmu'm. quicquidksit de mdliose method^ tsnenjH ac tutandi Bona ecclesiastfra. ^uaeoumque in effectum deducatur, ad njaioYem cautelam ac eorumdem. securitatem, mnuemm episcopos, ut. iuxta Srhegae congregationis praescriptum, testa-menta sua. post con»ultumziurisperitudi probatum. accurate et solerte^ cofificiant. eaque dupliei exem-piari diligenter conservare sathgaut. eo fine., ut si quae, illis vita decedentibus, oriatur ëirca jrbprie-tatis titulum'difficultas, iik palam productis in curia instrumentis ac legitime probatis. eliminetur, et sarta tecta contra omne discriu(en bona ecélesÎM custodiantur

TiTi i.rs V.

Ds sacramentis.

Caput 1.

fucramentig i» gruere.

2 ('um Christus Deus sua morte ac meritis humanum g^nus ex diuturna servitute io pristinam libertatem vindicasaet. nosque. ex hostibus ac servis rebellibus, filios iterum atque amicos Patri suo red-didisset: ereptam olim' iustitiam. sine qua nemo Deo acceptus esse potest, nobis redonavit. Novos tamen ac miros modos simul invenit, quibus iustitia illa sic potiremur, ut tum nomine tum re nostrp eitset; eamque integram adeo incolumemque ser-varemus. ut nunquam nisi nostra ipsorum culpa auferri ve) minui posset. Sacra scilicet qnaedafti symbola, septem numero, instituit, nobisque tradi-dit. quae novae legis mysteria vel sacramenta nun-cupantur. Atque horum quidem ratio ita com-parata est, ut una ex parte sub sensum ca^mt. oculisque et auribus percipiantur: ex parte autem altera ita sensum effugiant, ut nonnisi animo et cogitatione ea intueri ac comprehendere liceat Quo sane modo sapientissimus return omnium arti-fex. humanae naturae imbecillitati optime consultum voluit. Ob corporis enim concretionem animKrerum. quae sentiuntur, quasi adminiculo indiget, ut divina melius intslligat. rNam si, ait haec ipsa pertractans Chrrsoatomus. incorporeus essos, nuda tibi illa et incorporea dona tribuisset: sed quia corpori con-iancta eat anima, in sensibilibus spiritualia tibi ła rgitur. 9 Iam vero nulla alia ratione9, quam per haec sheramenta. „omnis venMustitia vel in-cipit. vel coepta augetur, vel amissa ŕeparatur 4 Non sunt igitur. quo<^ haeretici comminiscuntur, signa tantum externa, quae pietatem vel in, animo ineeM et vigere ostendant, vel sopitam excitare ac fovere poaaint: aed eam habept vim et efficaciam, ut. quod foris declarant, intus operentur, et quod exteriori quadam actione vel ritu significant, id reapse in animo efficiant.

1 Vide iafrtr-tit. VIII. Ds rsgul/et mon.

f *St. al. A3,* m MattA., fi 4, ed. Monti., tom. ML col. 787.

³ Haec verba benigne ^interpretanda nec esdsso ratione ad singula, qaae sequuntur, referenda suat, cum TndentiBom definient, ťwtfw tictspSam aeferi etiam per *boua* opero (sesa. M. caa. 94). Similiter, quae supra (p. 8W1 de appro-pnohotu dicte sunt, non eadem ratione ad stegnis, quae se-.qsuntur. referuntur; non enim'tentum per opproprwiume·· dicitur PVnrn mcaFVMtw.

⁴ Cone. Trid.. seta. VII, de sacr.. te prooea.

«Nobis yro^><^|itu|p non est ea omnia tfic A recensere.· quae de sacrVeenti» docet ecclesia. Volamus tamen, ut ea fioglibus per «cohcionatores sacros doninicAs ac festi diebus per annum diligenter ac, copUse e.xpAçentur Pauca tantum attingimus, quire sacramejitorum ntus ac ministrum

^O7l/A,c primo quidem, quod ad eo» attinet, qni ascramepU ministrant, sapientissime» Dei consilio t factuqr videLÛr, üt haec non euivis temere aut prio ărbitrii usWrp<> et sua /acere liceat. ·Jffr'iantum «·dignis quibusque et nte ^isposuis. et <^ui<fetn per ecclesiae ministro».' impertienda sint. H«»· enim potissimum elegit, per quorum manus pretiosa illa, grq^iae et saluti» fluenta, ex Christi monenti· ^Jatf?e manantia, in r populum fidelem Merivdntur. Cum igitur Christi ministri siqt. epius vice· ge^nt. et dispensatores mvsteriorum Dei. saepius secum recelant, qua singulari plane dignitate et honore fulgeant, quod quamque formidandum onus humeris gerant. Quotidie, et. quoties sacramentis ministrandis inserviendum est. illud in mentem revocat, •ancta sancte, id est. reverenter ac 'religiose esse tractanda. Summa igitur diligentia imprimi· caveant. ne quid eorum desit> sine quibus sacramenti ratio non constat,, et quoties de valore sacramenti agitur, reiecti· opinionibus, quas probabiles vocant, tutiqre» amplectantur.

2<»8. Dum sacra- nta ministrant. rverba distincte et articulatim prou «ientur; incessus.\vultus. corporis motus, vocis modulatio, rei sanctissimae, quae agitur, conscientiam exprimant. et fidele».ad firmam fidem devqtionemque intimam excitent. Praeterea pro viribus et rerum adiuncti» curent sacerdote·, ut nitida et decora sint, quae ad sacramentorum dispensationem requiruntur. Pastores sibi commissum gregem de sacramenti» et praeparatione religiosa bis praemittenda, quoties occasio offertur, instituant.

2"9. I'um in sacramentis conferendis non ea tantum. quae ad materiaro, ut aiunt, formamque pertinent. accurate attendenda sint; sed et omnes •atrae disciplinae leges singulosque ritus ac caeremonias in unoquoque sacramento praeceptas, fideliter et sancte servare oporteat; idcirco valde optamus, ut ab omnibus animarum «uram gerentibus rubricae ritualis Romani, saltem semel singulta anni·, diligenter evolvantur.

*210 Quanta vero diligentia praedecessores nostri adlaborarint. ut rituale Romanum accurate et ubique apud nos servaretur, et quanto studio caverint. ne ritus novi aut a sanctae Romanae ecclesias» consuetudine alieni inducerentur, patet ex pluribus eorum decretis, quae hic adiicimus. atque, quatenus opus sit, iterum confirmamus:

211. Cam rehemea/er
212. *Reoorondmimis epitropit* A
213. P/acsss/A
214. *Stahtimtu ixxta* A
215. *Patret* wiasiimA
216. Ç)woMum marimr7.
217. Coeremowio/fA
21H. *Rituale Romanam9.*
21V MaaaaZe *caeremoniarum* XA

' Cone Vienn.. sano 1856, lit 8. cap. 1, [Mansi, XLVII, "MQ.
1 Coae. Balt I. decr. 10, IMaasi. XXXIX. fcl7].
* Coae. Balt II. deer. 7. [ibid.. 811].
4 Coae. Balt III. decr. &. [ibid.. 851].
4 Cone, BalL 1. deer. SO. [ibuL. SH8).
4 «'one. Balt V. decr. 8. (ibid.. 898).
'' Cose. Balt X decr. 81. (ibid.. 8W).
* Cone. Bait Hl. decr A [ibM.. 361]
* Cone. Balt plea. I. decr. 8. [Maa»i. XL1V. 673).
'· Cone. Balt plea. I. deer. 4. (ibid.. 874).

22o. S/o/MMnt A \.

«21. Cum. jubenteIÇbusto dumino. don· spi?ir tuslia gratia accepta gratia danda sint·. cumque, teate apostolo, avantia »it qàgedam „»d<4©rum srvrUas' \ quae quidem ia homine chnetiam» gravia nola, in ren autepa Dei «acrorum ministro turpissimum .facinus eat. edicimus. ne qujd^pro satrajnentorumf administratiehe exigere, petere aut pacisci quisquam auddatA Ea vero, quae pietatis •tudio. post collatum ^laptiama vel matrimonium, eleqnjo·) na^ nomxie, a fidelibua aponte efferuntur, •acerdo·^ si^ve^it, accipiat. 'H<κ enim apud nos cooaiactudo tolerat, neque eccleaia improbat l

/i'l. De regratia vero parocliialfbus. haec habet concilium provinciale Ballimorense 1

JtfiMiOMacM··. \^

223. Norma pro eege«tis jAptiamstifm. confirmationum etc texendis, iam a rittfah Romano tradita eat. quam at cuncti sacerdote· aequantur, facile unifonpitaa-in <re per omne· provincia· haberi poleat. Attamen, cum multo· in locis magnum incommodum oriri posset. «i integra formula. quali· in rituali habetur. semper exscribenda foret, regesta hoc. qui aequiiur. modo confici postsunt In capite i^uscuiusque paginae ponatur formula comnfuma. aub qua singuli·, at vocant, columnis suo quodque loco notetur. Cuma specimen. patrum examini subiiciendum. postea exhibebitur Ob rationes satis graves, quasque per-ae quisque facile inielliget. haec regesta, praeter unum fortasse librum emortualem, latina lingua exarari docet

Caput II

De baptismo.

-Magni· no· mystemaNlignstus uni genitu· Filius Dei; magni· et quibua digni non eramus, sed quae decebat illum dare ' - N'obi·cum enim agendo, non nostra misena et pravitate. •ed infinita ea. qua ipee est. dementia Christus omnia nietitur. Inter haec mysteria primum locum obtinet baptismatis sacramentum, quo. tanquam aquae lavapro. mundamur et sanctificamur in verbo vitae Per hoc enim Christus veniam et merita, quae humano generi apud Patrem suum monendo conciliavit, ita nobis impertitur, ut vere lusti et Det aowitnrmur et simus ' Natura quidam filii irae et filii Adami nascimur, baptismate autem filii misericordiae renascimur omnifius enim qui Christum boni libentesque accipiunC et agnoscunt quique credentes in nomine eiu» unda hac salutan abluuntur, ipse dedit potestatem filio· Dei fien l

225 Baptismus non solum culpae sordes, qua· ex protoparentis scelere contraximus, ei crimina, •i qua sint actu patrata. Amnia delet, iustitiaeqae et sanctitatis dona confert amplissima; sed etiam adeo ad »alutem. vel in re vel in voto, neceaaanu· est, ut ad promissum Chnsti regnum <lu, quam baptizato, non pateat aditus. Hanc ecilicet ipse legem tulit: *,;Qni crediderit et* baptaeta· *fuerit, talrut ent. Niti* ÿtws renatus /um4 *ex tupta et Spirit cincto,* rom *petett introire in reçnwn Det."* Il Quae Christi verba cum ita clara ct aperta sint.

' Snc. Bait plen. I, decr. 18. ,ibid. ti]
1 Matth. X. 8.
' I'nkw. IП. 5
4 "as. *Baptuand..* πιη·. I. qa. 1, et üt. de ^smu»
4 Rit. Rom., sab isit.. de iis qsse in sa, »<Im eu.
4 Cos.'. Balt. I, decr. 14. Mas» XXXIX. A7
' * lo Cbrreoet., *fft ai.* ZV ta /K«:»« $ 1 ed. U)M Vin. col. 148.
4 Kphe·. V, jw.
4 I V>aa. IП. 1.
14 Kpbe». H. B lean. I. Il
Il Mar<. XVI. 6. Ioan 111. 5.

quis non miretur. immo dod Itfgeat miserandam à sectariorum nostrorum conditionem, qui ipsius nec minas formidant, nec oblata beneficia curant! Id clarissima enim scripturarum, quas manibus assiduis terere se gloriantur, luce misere caecutientes' eloquia Domini oculis legunt, animo prorsus intelliguqt. Hinc adolescunt, senescunt, moriuntur denique, Christianorum nomen falso prae se ferentes, quin unquam phristi ecclesiam per baptismum fuerint ingressi. Jnfantes quoque suos, quod sine lacrymis dici nequit, iure fraudant, quod Christus effuso sanguine iis comparavit. et quotidie pasaTm e vivi» ëxcederé sinunt baptismo .destitutos, sine quo Dei Vultum, coelestis bpatitatis fontem et originel». aspicere- nunquam licebit. Dotestabileny quoque parentum catholicorum socordiam, qui parvulorum aetatem tot casibus obnoxiam non statim bapt^rinatie sacramento muniendam curant, volumus ut païtores animarum acerrflne ac saepius repre- B hendant.

226. De ministref huius sacramenti; illiaque qgi id suncipiunt. nonnulla adiicere placuit, ex decretis praedecessorutfi nostrorum plerumque hausta.

227. Ordinarius baptismi minister eat episcopus in sua dioecesi, parochus in sua,paroecia. Hinc gravissima reprehensione digni sunt sacerdotes, qui infantes ab aliena sive f^goecia sive dioecesi sibi oblatos temere baptisant, cum facile a proprio paatore baptizari potuissent. Abusum hunc, iam a concilio provinciali Baltimorensi VI notatum ', iterum damnamus ac prohibemus.

228. Cum baptismus adeo ad salutent, vel in re vel in voto, necessirius sic. ut valide et licite ab omnibus, urgente necessitate, ministrari possit, curent sacerdotes, ut omnes fidelea. praesertim medici. nutriceA' atque obstetrices privati baptismatis conferendi modum rite calleant. Sedulo etiam C explicent gravissimam, qua tenentur omnes absente sacerdote, obligationem illud infantibus vel adultis consentientibus, qui in proximo mortia periculo forte constituantur, impertiendi

229. Deacatholicorum infantibus ad baptismunfbblatia. aie statuit concilium provinciale Baltiinorense I

OtMtmM in/eaUs '

230. Amentes et furiosi non baptizentur, nisi tales a nativitate fuerint; tunc enim de iis idem iudicium faciendum est. quod de infantibus, atque in fide ecclesiae baptizari possunt. Sed si dilucida habeant intervalla, dum mentis compotes ^sunt, baptizentur, si velint. Si vero antequam insanirent, suscipiendi baptismi desiderium ostenderintJ ac vitae periculum immineat, etiamsi non sint comnotes mentis, baptizentur. Idemqne dicendum est de eo. qui lethargo aut phrenesi laborat, ut tantum vigilans et intelljgens baptizetur; nisi periculum mortis D impendeat, ai in eo prius apparuerit baptismi desiderium. Baptizandi etiam sunt adulti omnes moribundi, quoties prudenter iudieari potest, eos non certo respuere fidei gratiam: tunc enim sub conditione baptizari poscunt Adultus autem ratione utens, /si nullum sit in monttpericulum. baptizari non debet, quin prius ea quae necessario eunt erodenda fuerit edoctus, et ohristiani hominis officio satis facturum se spondeat.

231. Sub gravi unus saltem petrinus, sive vir sive mulier sit, in baptiamo solemni adhiberi debet. Neque licet plures quam duos adhibere, quorum unus sit vir. altera mulier. Patrinoram dotes ex rituali Romano recenset idem concilium:

Patrwsos

233. I>e nomini^ne imponendis, et ae aqua in baptismate adbibenda, ab iisdem patribus sic decretum est:

Dt ftOOMimtS'.

233. OomU Mer

234. *Mtvtintrinl*

235. Caeremonias, quae in baptismo ministrando ad maiorem pompam ac solergnitatem faciunt, ecclesia sapienti consilio inrqpit. et magno semper in honore habuit | Hinc eas in solemni. quem vocant, baptiamo omittere, resecare, murilare. praepostero ordine adhibere, aut in alias immutare, nbfaa est. „Neque enim, ut loquitur Benedict^ XIVX^ine gbavi peccato n^gliguntur tam^magm ponde/Ys tantaequ^ntiquitatis ritu». atque ad reverentiam sacramento conciliandam maxime necessarii - 1

236. De more, qui olim in hac regione invaluerat. neque adhuc omni ex parte sublatus est, baptismum in privatis domibus conferendi, haec in supra tommeifibratoi Baltimorensi concilio habentur

Ex proeienïorww

237. Vèrum rbbus plerisque in locis in melius mutatis, praecipimus, ne unquam sacerdotes extra ecclesiam hoc sacramentum conferre audeant, praeter morti imminentem casum, in urbibus unam aut plorfn eccteeias habentibus. Qui ruri degunt, aut in pagis et oppidulis, ubi nulla est ecclesia, infantes ad ecclesiam propinquiorem vel stationem, in qua sacrum heri solet, biptizand?. adducant. Quod si ob aeris intemperiem, itineif difficultatem, pirentum inopiam, vel alias graves causas hoc fieri nequeat, tunc missionarii prudentiae et conscientiae relinquimus. ut eos domi cum omnibus ecclesiae caeremoniis baptizet.

238. Cum baptismus privatus, ob morti periculum, domi conferendus e»t, aacerdfia, stola alba indutu· omissis omnibus ante buptismujn dicendi vel agendis. wcatechumenum stetim trina ve' etiam una aquae infusione rite baptizet; postea vero si tempus adhuc suppetat, et chrisma secum habeat, liniat eum in vertice, et linteolum candidum imponat, candelamque accensam ei porrigat, sicut in ordine baptizandi traditur.-

239. In supplendis autem ritibus omissis, ille baptismi ordo servandus erit, sive parvulorum sive adultorum, qui servandus in catechumeno fuisset tempore, quo baptismum suscepit

240. Notam seu characterem, qui deleri omnino nequit, in anima baptismus imprimit. Hunc igitur qui itggare praesumit, gravissimum crimen admittit. Haeretici autem plerique, cum de baptismo parum recte sentiant, eamque merae caeremoniae loco habeant, quae nihil ad animae salutem consequendam iuvet, ritus quosdam, qui maximi momenti sunt, et sine quibus haud consistit sacramenti ratio, négligera saepissime solent. Ideoque eoe. quos singularis Dei gratis ex illorum castris evocat atque educit, cum eoeleaiae nomen dant, iterum baptizari fere semper oportet. Nequt\tamen omnes ab haereticis olim baptisati. statim temere a sacerdote ad

1 Ralt,. num. 7% [cone. Balt. VI. <Ucr. 4, Mansi, XXXDL 7).
* Cone. Balt. I. deer. 17, [Mansi. XXXIX,
* Ritual. Rodl. rubr. de baptisma adult.

1 Coae. Balt. I. deer. U. [MsmI, XXXIX. ÏW7
* Cone. Balt. I, deer. 12, [ibid,).
* Cone. Balt. I, deer. 13. [ibid.).
* Com, Balt. I, deer 15. [ibid.).
* Coast. iWer ommpsnas, dis Bfebr. 1744. j IS.
1 Cone. Balt. I, deer. 15, [Maaal XXXIX. W7].
7 Deer. sac. congr. ritatua, in Calaguritana 20 sept. 1820. ap. OardeUinL
* Verba sunt constitutionis t sacra rit. congr. prvbstae, et in Pbiladelpbieasi 'synodo VI nuper promulgatae. Vide append, huins cone.
* Ibid., I 2.

qaaa accedant, tarum baptixari debent. «Hoc enim fieri vetatur, »dummodp noa adai| probabile dubium «validitatis baptismi/ 1 Neque de omnibus, nullo discrimine, per priscipia quaedam, nt aiunt, generalia iudicandom eat: sed in tingulo·, qui oblati fuerint, caaua qon levi quidem aut perfunctorio, •ed diligenti examihe. ipquirendum eet explorandamque. num in singulis servata fuerit debita materia ac forma. QuoJ postulat tum sacramenti dignitaaj tum verba ipsa .legis ecclesiasticae quae Roma pauco· ante anno· ad nos traAsmisaa fuit. Si post accuratum examen, aliquid eeeasarihjn' defuisse constet, baptismus absolute iteretur; si dubium aliqtiod adhuc supersit, iteretur ădiecta cobditione: si denique, perpensis ' omnibus, nihil omb<no sacramenti substantiae defuisje appareat, baptismum iterare ne quis audeat, aut per alium itetari xsinat. SAus enim contrahitur illa labe» et macula, quam irregularitatis nomine theologi appellant.

241. Quod idem dicendum est. si forte dubium de valore baptismi ab obstetrice, aut alia persona laies administrati excitatum fuerit, Non illico, ob exortum dubium, iterandus est baptismus; sed tota res caute et diligenter investiganda, qt testimonio eorum qui interfuerunt, definiendae^ Qua in re monet Benedictus XIV unum testem fide dignum sufficere ad validitatem baptismi þrobandam

242 In conversis ab haeresi ad fidem excipiendis. volumus ut ad amussim servetur modus ille, qui in forma a sacra congregatione sancti Officii, die 2l' iulii anno 1859 tradita, habetur, et iam in quibusdam libris ritualibus typis impressus invenitur. Hanc, ut neminem lateat; in appendicem referendam curabimus. Ibi enim explicite declaratur, quando baptismus absolute, quando sub conditione, quando denique nullo modo sit iterandus.

243. Concilii Baltimorensi· plenarii primi vestigiis inhaerentes4, censuerunt patnm supplicandum esae «anctae sedi, ut privilegium? olim quibusdam huius ïugionis dioecesibus ad anpdm usque 1870 concessum, quo liceat pro adultis^ captitandis formulam breviorem pro parvulis /onstitutam adhibere, summus pontifex ad decerni vel ad viginti annos omnibus extendere ďignaretur

244. Sanctae sedi supplicandum pariter censemus. uti apud nos morem inducere liceat, qui apud Anglos viget et a Romano pontifice probatus ƒuit baptiaandi scilicet sub conditione privatim, oum aqua tantum lustrali et absque caeremoniis adultos ab haereai ad ecclesiam conversos, de quorum baptismate prudenter ďubitatur

245. Pium illum ritum ac morem, qui apud chnstianas mulieres a partu recentes dudum invaluit, a nostris vero persaepe negligitur, accedendi ad ecclesiam ad gratias agenda· et benedictionem petendam, commendent animarum pastore·. eiusque originem et causas, data oocasione, explicent. Conteanitar eAim a multi·, quia ignoratur aut male intelligitur. De hatsmodi benedictione inter decreta Baltimoremia hoc .invenitur:

248. .Optant praesule· huius provinciae ut benedictio mulieri· post y partum non promiscae, atque nulla ratione habita puerperae dispositioni^ neque extra·eceleeiara vel locum ubi sacrum fit. io posterum conferatur/ 1

Caput HI.

Dt

247 "Spiritu· sanctus, qui super aquas baptismi salutifero 'descendit illapsu, in fonte plenitudinem tribuit ad innocentiam, in confinpatione augmentum praestat ad gratiam. Et quia In hoc mundo tota aetate victuri· intgr visibile· hostes 'et pericula gradiendum eat. in baptismo nigeperamcrr ad vitapl. post baptismum confirmamur ad pugnam . in baptismo 'abluimur, post baptismum roboramur, ac si continuo transituris sufficiunt regenerationis beneficia, victuns necessaria sunt confirmationis .auxilia/ : haqne baptismatis fonte renascentes 'participe· efficimur gratiae sanctificantia, et adoptionis filiorum Dei sed praeclara haec Dei dona confirmatio roborat, auget, perficit, sigillo velut obsignat, atque contra vim mihasque inimicorum defendit ac tuetur. Per Spiritum enim sanctum, huius sacramenti Wiunere in'corda nostra illabentem. adest profecto coeleste robur ac praesidium, quo magis magisque sincero corde credamus, ad iustitiam. fidemque nostram intrepide ^c libera voce profiteamur «d salutem. Tanta scilicet est huius sacramenti vis qc_virtus. ut homo chnstihnus eo munitus non solum mundi minas et illecebras contemnere, sed vel ip»qm mortem et corporis cruciatus pro fide tuenda\ bono libentique animo tolerare possit.

248. Confirmationem esse vere ac proprie dictum novae legis sacramentum, definitum est a svtiodo Tridentina \ quae simul anathemate perculit plures haerfdicorum de hoc sacramento errores, quos hic commemorare necesse non ěst

249. Praeter effectus iam commemoratos, confirmatio characterem seu notam indelebilem animae imprimit, unde fit ut rite confirmatus nunquam iterum licite aut valide confirmari posait.

250. Licet vero hoc sacramentum non sit neceasirium de necessitate medii ad salutem, nihilominus est necessarium de necessitate praecepti iis omnibua. qui iubentis Dei et ecclesiae praecepta intelligere et adimplere possunt. Quod praecipue valet de iis. qui persecutionem pro religione patiuntur, aut gravioribus contra fidem tentatiombus mortisve periculo exponuntur. Quo enim gravius periculum, eo maior •e muniendi necessitas.

251. Quae de huius sacramenti materia, ut loquuntur. et forma subtilius in scholis disseruntur, theologorum iudicio relinquentes, illud unum decernimus, omnia quae in rubricis de eo qonferendo praecipiuntur, stricte «t ad «musaim ease servanda, ne dubium aliquod de sacramento rite collato oriri possit.

252. Decreta duo in prioribus concilii· Baltimore· habiti· hic referre placet, atque iterum confirmare;
Stefwimas
(taimtoaMSÿwe ·. ,

' I>ecl. sac. coogr. conc., 27 mart. 1688. aped Zamb.I, 910; deer. nae. *congr.* inqala, 17 aov. 1880.

' .Instituto diligenti ěxamina Instructio sac. congr. a officii, 90 falii 1860, in appeedtee huius cone. (X Ben. XIV. De Aoec., lib VII, c. 6, g 7. st 7«mL ecd. 84. Vide etiam reeentissimam constitutionem a sac. ooagr. rit probatam, et in syn. Philndelphieam VI promulgatam, in append huius couc.

• Iasi. eccl 8, 8, ZjL sya dime., lib. VII, c. 6, | 4.

* Decretum erat Mias teaoris Quomaoi prerissimac [oQlife Balt plea. 1. deer. 28. Mansi. XHV. 676).

* Ad hanc supplicationem sac. cougr. respondit. .Porro sac. cougr. oenrait episcopos recurrere debere, expleto tempore postremae concessionis" instruet. 8. art. 4, [supra coi. 888).

• Couc. WeetmonasU anno 1862, cap. 16. de bapt, cau. 8. (Mansi XUV. 7M).

' Quoad hoc postulatum sac. congr courait respondendam, pro nunc non expedire. Cf. instruet. 3. an. 6, (supra L c.].

1 Bait. nam. 18.)c»fc. Balt. I. deer IS Mansi. XXX1K.

* Hom. de Pentecoete. inter »ennooe· 5lmi Eusebu Emi·· seno ndseripto·, *(Fair.lat..* ed. MigneVU, 11 et CLXXXVH, 18MC}.

1 Ses·. VII, de coat. can. 1.

* Ihid., can. 1-2.

* Cone. Balt. I. 4err. Wl. XXXJX. «fe'

* Cone. Balt I. deer. 22. [ibid.].

253. 'Quanquam de neceeaitate huius sacramenti noo ait, ut in eo recipiendo patrinus rei matriha adhibeatur, cum tamen id laudabili· .eocleaia· consuetudo suadeat, saerique eanones praeteribant, episcopi nullum non tmovebunt lapidem, ut disciplina huspsmpdi, iam in nonnulli· harum provinciarum dioecçsibu· inyeçta,. ubique introducatur. Confirmati vero habebunt patrino· singuli singulo·, nec tamen foemini· mare· uec maribus foeminae petrini officium praestabunt. Quod si hoc fieri omnitfb nequeat, saltem duo pro pueris patrini, et duae pro puellis matrinae adhibeantur l.

Caput IV,

Pe *sanetteeimo eucharistiae Mcramrnto.*

J54. Amantissinuis redemptor noster Iesu· 0»ri•lus. eximia qua eet in homines benignitate et caritate, in augustissimo corporis àc sanguinis suil myat^rio nobisvum' Hemper esse, summoque amore nos pascere ac nutrire volens, id imprimi» iussit, ut admirabile hoc slcramentum sumeretur tanquam verus animae-cibus, quo tum vita conservaretur, tum vire· adderentur, iuxta ipsius promissa: „Qui *manducat me, et tpoe* riwt *propter* ms/1· Illud dedit insuper ut antidotum, quo liberaremur a culpis quotidianis, et a peccatis mortalibus praeservaremur. Pignus demum illud constituit futurae nostrae gloriae, ac perpetuae felicitatis, necnon symbolum unius illius corporis. colu. ipse caput, nos vero membra sumus. Quapropter in hoc praecipue boni pastori· incumbat studium, ut oves esca hac coelesti et divina alantur reficianturqne. ut corpore Domini nutritae spiritu eius vivant.

255 / Ne itaque in tanta re officio nostro deease videantur, decretum' illud celebre, quod patres concilii Lateranensis 1V de annua communione sanxerunt, quodque voluerunt frequet^r in ecclesiis publicaretuyf ne quispiam ignorantiae caecitate velamen excusationis assumeret/ bic rursus ipsis eorundem patrum verbis promulgamus. «Omnis utriusque sexus fidelis, postquam ad annos discretionis pervenit. omnia sua solus peccata confiteatur fideliter •altem semel in anno proprio sacerdoti. . . . suscipiens reverenter ad minus in paschate eucharistiae sacramentum, nisi forte de consilio proprii eacerdotis. <>b aliquam rationabilem causam, ad tempus ab eius perceptione duxerit abstinendum; alioquin vivens ab ingressu ecclesiae arceatur, et monens Christiana careat sepultura/

256. Quibua verbis, tum ex ipssftnet rei de qua agitur natura, tum ex poenae, quam comminantur patres, gravitate, praeceptum eiusmodi dari patet, cui qui non obtemperaverit lethali se inquinasse peccato dicendus sit. Putore· itaque animarum in Domino etiam atque etiam hortamur, ut nullum non moveant lapidem, quo omne· ipris commissi ad praeceptum hoc servandum adducantur, ,pZastott •ane, *opportune, importuno; arpuant,* etoecrent, ia*erepent in omni patientia."1* Boni enim paatari· eet, ut^pgnoscat oves suas, simulque efficiat ut et illae ipsum agnoscant. In eo autem omnem' ponant operam, ut fidelee digne ad tanttim •aeramentum accedant. Qui enim indigne manducat,- non solum praecepto eccleaiae non satisfacit veram sibi *manducat et bibit, non diindieane corpus Domini* L Sancta itaque sancte tractentur: omnesque conentur ut tum interno animae candore, tum-externo nitore corpori· digni sint, qui sacro ,huic et coelesti convivio inteqpint.

T57. Tempus, quo hoc praeceptum impleri poasit. a domintca Palmarum usqud ad dominicam in Albis protendi declaravit Romano· pontifex Eugenius IV Cum verq sacerdotum inopia et locorum distantiae fehne ' irupoerijbiie reddiderfrtt. ut apud nos tam brevi tempori· spatio omhqs^ad sacram synaxim accedere possent, praesules in primo concilio provinciali, Baltimprensi suppliciter rogaveruqt sanctam sedem, ut, pro summa illius in lege· ecclesiasticae potestate, facultas illis fieret, «prorogandi tempus communionis Paschalis a prima dominica Quadragesimae hd dominicam ssinae Trinitati· inclusive/1 et illorfim precibus benigne annui! Romanu» pontifex^Pius VIIL Si <ui vero episcopo visum fuerit m eius dioecesi eam dari sacerdotum copiam, ut facile coarctato tempore omnes praecepto satisfacere possint, laudandus erit, si paullatim ac prudenter ad universalem ecclesiae disciplinam propius accedat.

258 Verum, quae de pane angelorum semel •altem in anno sumendo praecepit ecclesia, ita sunt accipienda, ut ille qui saepius sacrae coen»e vestem nuptialem indutu» se sistit. non solum non arcendus, •ed maxima cum laude admittendus sit Quare, ut verba usurpemus patrutn Tridentinorum, «paterno affectu admonet synodus, hortatur, rogat et obsecrat per viscera misericordiae Dei nostri, ut omnes et singuli, qui christiano nomine censentur. .. memores tantae maiestatis. et tam eximii amori· lesu. Christi domini nostri. . . . haec sacra mysteria corporis et sanguinis eius ea fidei constantia et firinitate, ea animi devotione, ea pietate et cultu credant et venerentur, ut panem illum supersubstantialem frequenter suscipere possint, et is ver· sit animae vita et perpetua sanitas mentis/4 Ne autem in re, in qua varia pro variis personis proferenda sunt indicia, nimis vaga vel incerta sit moderatoribus animarum agendi ratio, sapientissime· regula· a sancta sede propositas rurwub promulgare, ac omnibus quorum intereat, quam maxime commendare iuvat. Illae vero exponuntur in decreto •aerae congregationis cardinatum concilii Tridentini interpretem \ a Romano pontifice Innocentio XI probato. Haec in genere primo traduntur: «Multipliées sunt conscientiarum recessus, variae ob negotia spiritu· alienationes; multae e contra gratiae et Dei dona parvuli· concessa; quae cum humani· oculis scrutari non possimus, nihil certe de euiuaque dignitate tftque integritate, et consequenter de frequentiori aut quotidiano vitalis panis esu poteet constitui/ Tum de iis qui saeculf negotii· praepediti eunt, haec statuuntur: «Frequens ad •aeram alimoniam percipiendam accee»us, eonfe···riorum eecreta · cordi» explorantium iudicio eet relinquende·; qui ex conedentiarum puritate, et frequentiae fructu, et ad pietatem processu, laici· negotiatoribus et coniugatia, quod prospicient eorum •aluti profuturum, id illi· praescribere debebunt/ Ad sacras virgines' qo^1 attinet, ai quotidie sacram communionem petant, «admonendae erunt, ut in diebus ex earum ordinia instituto praestitutis communicent; si quae vero puritate mentis eniteant)

' Plnrintu patran vote omissam erat decretu· sub hoe numéro; nt «x sac. cbngr. in«tructioae, supra aliata, hac verberum forma est restitutus·. Ct. at ffta. sae. coagr., [b. 11, supra col. 8M).

1 Joca. Vi. .V.

• II Tia. IV. »,

' Prop. M inter damnatas ab lasoccntio XI; «Praecepto communieni annaae tatitfit per Merii« Dwfii aaeedaqptionem.'

• I Cor XI, ».

' Ia const JWs dbipna, [8 ini] aa. 1440, [Magn bnU. Rosa, I, 841.)

' Coae. Balt prov.I, [Man·!, XXXIX, MMB).

» XIII. e. &

• 1» fhbr. 1479. Integiu· in appendice habetur.

et fervore-spiritus ice jncaluennt? ut dignae -fre-quentiori aut ^quotidiana semi sacran^nti perception·^, rideri possint. id 'illis a superioribus permittatur" In hfe demum invigilet diligeptin' pastoris. «.non -ut a frequenti aut. quotidiana aacrae comniuriftnis sumptione unka praecêpti formula aliqui deterreantur, aut sumendi dies generaliter constituantur; *ed magia, quid singulis permittendum per se aut parochos seu cohfessarios sibi decernendum putet; illudque omnino provideat, ut nemo a sacro convivio. seu frequenter seu quotidie accesserit, repellatur: et nihilotniAus det operam, ut unusquisque digne pre^devb/iqjiin et praeparaTionis modo rarius au' crebrius dominici corporis suavitatem degustet.-

Hanc sapientusimam normam si servaverint animarum rectores, id aasequentur. ut fideles eg.

iisque si non fiat panis quotidianus, saltem ita frequenter ab iis manducetur, ut ab eo roborati usque ad monte!» Dei pervefiire valeant. Ilninem itaque operam in eo ponant, ut ad sVcram mensam crebro Christi fideles açcedant. praesertim vero istis festis diebua. quos solemnion cum pompa ecclesia celebrare bonsuevit. Nihil enim hominibus utilius, nihil amçntiasimo Domino iucundius fieri potest, quam si ad Fcoenam magnam-, ex divitiis eius amoris paratam, omnes vocati, quin ullam praetendant excusationem, laeti veniant.

26(1 Quoad puems. qui prima vite ad sacratu mensam accédant. praeclara patrum Ravennatensium verba in rem nostram adhibere liceat: rllaud potest, quin multum conferat ad totius vitae christianae rationem, ipsamque adeo aeternam salutem modus, quo quis prima vice sacram communionem recipiat. Hinc omnes animarum rectores sedulo carent ad illam disponere puellas et pueros, quos per aetatem ac sufficientem rerum spiritualium intelligentiam capaces dijudicaverint. Erudiant eos peculiari studio, inquirant diligenter in eorum vitam, et quos in christianae doctrinae rudimentis iam satis instructos esse, ac morum probitate ac pietate .commendari intellexerint, ad sacram mensam adniittafit. caeteros in aliud tempus, oiuni humano respectu'posthabito, remittentes. Per triduum autem ante communionem tum exercitationibus piis, tum generali potissimum coufeaaione. praeparentur proxime ad illam; ipaa vero die solemnitate maxima divinum panem sumant. cuncto populo inspectante, et praesertim parentibus, quorum curae postea animae illae, coelesti convivio refectae, erunt ferventissime caritatis velo a parochis commendandae.- [1]

261. Qua vero aetate pueri eucharistico cibo primo refici debeant, ab ecclesia haud est definitum. Sanctus Thomas, generali usus loquendi forma, docuit posse tunc Boc sacramentum iis eonferri, rcum incipiunt aliqualem usum rationis habere, ut possint devotionem concipere huius sacramenti.–[3] Pastorum itaque erit hac super re diligenter inquirere, ne quis vel per incuriam nimisi cito admittatur. vel per severitatem diutius, quam-par sit. arceatur. Haec vero regula generali·, quae tamen suas admittat exception^·, statui videtur tuto posse, nominem scilicet, ordinarie loquendo, ante decimum annum angelorum panis participem fieri debere, nec post annum quartno^ decimum cuivis caoteroquin digno eum esse negandum[1] Meminerint vero sacerdotes, „tantam non desiderari aetatem, ut quis in articulo mortis ssnio viatico possit et debeat muniri.- ' E contre. rmale se gererent. ñet leviter delinquerent, si pueros perspicacis ingenii sine «istico e vivis excedere sinerent, ea inepta moti ratione, qiod ñunquam antea <d eucharistica» mensam YuecÙHisdmissi.- ' Si qui igitur >pueri nondum eatis edocti periculo·· decumbant, eos divini huius mysterii notitia rmbuere- studeant, neque dubitent illis divinum hunc cibum'praebere, si divinum panem satis a vulgari discerne?· didicerint^ atque aliquo erga illum pietatis'sensu'affici ĉognoverint

262. Cum ii. qui qjortis periculum subeunt, sub gravissima ejdigatione sacraifi eucharistiam recipere teneantur, pftihes sacerdote· quibus animarum cura incumbit, iterum atqu· iterum monemus, ne in re tanti momenti officio vef minimum, desint. Cupi igitur cuivis ex Christi - fidelibus » sibi ĉommissis supremum videatur iihmiper· discrimen, curent ut quantocius rite dispositus uiho reficiatur viatico. q^o fortius possit in ultimo agone, .omaia fria «e-quùsiMi'4 retundere, et tutus ari vitam pervenire aeternam. Gravissimi sape pècofti reus esse? animarum pastor. Cuius ob oscitantianK.vvl una auima ex hac vita migraret coelesti cibo haud refecta. Si vero eadem peAuret infirmitas, meroiperint sacerdotes in ea rposse et debere ssmum viaticum iterum ac teitio administrari, praesertim si ipsimet aegrotantes ‹ oelestem illum panem! esuriant-. [*]

3. ^Hortetu? parochus'Sufirmum. ut sacram communionem sumat, etiamsi graviter non aegmtet, aut mortis periculum non immineat, maxime si festi alicuius celebritas id suadeat; neque ipse illam ministrare recusabit............Sed alicui ad adorandum solum, seu devotionis, seu cuiusvis rei praetextu. ad ostendendum non déferait».–[*]

264. Dolendum sane est rerum adiuncta. quae apud nos obtinent, impedire quominus ea cum pompa, quam vult ecclesia, ad infirmos deferatur senium sacramentum. Studeant itacflb sacerdotes, ut interna animi devotione huius pompae defectum suppleant, simulque haud negligent, quantum in ipsis est. reverentiae externae, quae Christo revera praesecti debetur, prospicere Dum asinum deferunt. vana et inutilia evitent colloquia; piae potius contemplationi vel precibus dent operam. rI)elstio •eùii sacramenti ad urgentes tantum causas, atque ad actuale ministerii sacerdotalis exercitium coarctetur,- ' Quaenam vero sit urgens causa, ex loci, temporis aliisque adiunctis erit diiudicandum. Iniungimus ^presbyteria strictam obligationem semper in hisce casibus sanctam hostiam super pectus deferendi-? Nunquam) nisi in extrema necessitate vel ipsam hostiam, vni vas sacrum in quo servatur, stola saltam non induti attrectent. Cum in ecclesia ssmum e tabernaculo extrahunt, semper superpelliceo et stola sint induti. InfirmiK sacram euchariŝtiam ministrantes, praescripta ritualis Romani, in quantum rerum circumstantiae sinunt, diligentissime servent.

265. Externo obsequio ssihgm sacramentum in ecclesiis, in quibus servatur, coli facile potest et omnino debet. Sacerdotes itaque, qui tanti pignoris custodes a Domino sunt constituti, nihil omnino omittant, quo munus honorificentissimum ipsis demandatum pie et rite exequantur. atque omnia

1 Coae. prov. Ravennae babitUm sano Jfiôô, sub eAo card. Falconerio, partii, cap. 4. Jeer. 7, [Maati, XLVIÎ. ail].

' Sum. tbeoL. part B. quaest S. art U.

* Vide sya. dioec. Sabina·, sb eAo card. Lambnwchiaio, an. 1844 habitam, part 1П, cap. a. 6-7,

1 Ibid., β 18.k

1 Ibid., § 16,

* Ibid.

* Epbes. VI 18.

* Bea. XIV. Dr ŷy diosr.. lib. VII. cap. Im, $ ft.

* Rit. Rom., de cars infirm.

' Ex lit. eacycl. esc. coagv. de Prop. fide. M febr 18M. in app. bolus ooec.

* Ibid.

quae, eh de re ecclesia praecipit, „accuratissime serventur.

.Qonsuetudibem antiquissimam asservandi inecclesiis «aeram eucharistiam, ut omnino, salutatam et necewariufa, retiqendpm eaae decrepit donciliutn Truentinum1. Conservari debet in eoclekj^.Mtbedrali, et in φι·vi· eccleaia parochiali nt ad infirmos, data, occhaione. deferri pooeit.. In aliig pluribus vgl ecclesiis vel sacellis çonservari poteat vol px lege, vel ex 'pontificio induito. 'Qua in re ordihtrios hortamur ut curent, iti, nonnisi debita-praehabita licentia, hoc maxüqo ppvilegio qusesm aedes ssera utatur,

266. rSedium Ju mentum asservandum 'eet uno tanthn/ in 1oeo cuiuscumque eo&esiae, in qua custqdirj K«A, eolpt dut debet. 'Custodfendum vero est super corporali in ^bernaciilo (fecenter ornato·, .ejavi dbperato ·, quae cfevis semper a sacerdote, qui ^colutae ve) sasoejli curapt (ferit, custodiri debet rabernacpluttt oondpaeo decenter opertum· vult rituale Romdnum ». insuetudinem illi Ptupérimponendi sacras reliquias (etiam samae Crucis, vel instrumehtq dominicae Passionis), qiictasque-imagines, ita ut tabernaculum pro basi inserfiaC dum in eo servatur ssmum, improbavit sacra rituum congregatio», nequ^ posse „vasa florum, vel quid simile ente ohtiolum retineri ' edixit. „Tabernaculum regulariter debet ease 1'gneum, eitra deauratum, intus vero aliquo panno serico decenter Fdntectum. In eo servetur sacra'eucharistia in pyxide seu ciborio „ex solida decentifjue materia, et suo bperculo bene clausa, albo velo cooperta Vasa sanctorum oleorum, reliquias vel aliud '» in eo reponere non licet. Abusus vero, qui alicnbi irrepsit, habitandi vel dormiendi io ea parte domus religioaae quae supra altare eat sita, non amplius tolerandus, sed propsus eliminandus est11.

267. Coram' sskjo lampas semper accensa habeatur, ex'oleo olivorum nutrita,- vel saltem '„eX aliis oleis quantum fieri posdit vegetabilibus; nee citra veram necessitatem privilegio utendum, ei quod fuerit concessum, illud sine lumine retinendi.

'268. Rituale Romanum iubet particulas samae eucharistiae frequenter renovari; et caeremoniale episcoporum id semel saltem in hebdomada faciendum praecipit ". Hanc regulam, quMto sacra rituum congregatio nedum saepius confirmavit '», verum „stricte et rigorose obligare 11 declaravit, sacerdotibus omnibus fideliter servandam serio inculcamus. ,Vbi tarerdos novae consecraverit hostias, veteres primo distribuat vel sumat, " minime vero in tabernaculo servet. Curet insurer, nt particulae consecrandae rodentes sint.

269. Maxijne tandem in votis habemus, ut fideles doceantur bona quanplurima ipai· obventura, 'ai Dominum sub speciebua sacramenhUibus inter nos, hospitem saepius invisant Pastoris ergo munus

1 Seas. XIU. cap. A
' 8. cosgr. epiac.. IS oet. 1690.
• Rit. Rom., de «aer. each.
• Vids iadalta pontifleiK paasiw
• De acer. each.
• 8. rit. congr., SI mart 1891. st ssaii 1886.
' »1 iaa. 1701.
• 8. eoagr. «pise.. 96 oet 1676.,
• RiL Row. de aacr. each. Sae. ooagr «piae., 96 iaL 1688, hoc decretui edidit: .9a aaeruuatan teùri ses d^st ia vasculis ehamis sed is pyxide argsatea istas dsaarata^
" 8. ooag. spiK·. S mail 16M.
• S. rit. coagr.. 11 mali Iβ^I, 96 apr. 1884, 19 start M86.
• 8. rit eoagr.. S iaL 1864.
" UH, apt, I 8.
• 6 apt. 1678. 8 sept 1679, 16 dee 1896.
" 7 sept I860.
'• Hit Row, de eacr. each.; a rit cosgr., Slept. 1678.

JMt, et verbisiet exemplo ad hoc pientissimum officiam euoe incitare, atque bee ratioue tnoipnium cordibus ignem amori· accenddre'et fovero erga antantimimum servatorem, ?.js<oitMm aiaÿinfed/erit, m medio Mdtqi aaneMa.*ftratl.*

m B» pdemtentia.

370. Poenitentiae sacramdnfum „tunc praecipue inatitnit dominos noster leans Chriatqs, cum a mortuis excitatus, insufflavit-ip discipulos subh, dicens 'XAgpftU S/liriitM senetjiA; .quorum rvatùentü pressnittssaA·· «is, f< /fvortah ritûttitritù nUfUe

Quo tam insigni .facto et 'verbis tam periipieuii, potestatem xretnijtendi et retinehdi fidelA/rriJonciliqp^oo post baptismum apostolis et eorum legititiis siroeeasoribus fuisse cqtpmunioatàiû, universorum patrum consensus semper intellexit'

®H· Cumque Christus dominus Spiritum sanokum unarum potestate peccata remittendi apostolis largiturus, ente significarit, eos ita se misaurnqj, ut 'P·· - Patre missus fuerat·, .ill eat [cum] eadem plane diviha auctoritate et potestate; manifestum ••t. sacerdotis in hoc sacramento actum^siye qb^ solutionem,,eoae vere iudicialein, non mere declaratoriam. Itaque sacerdos locum Christi tenens, eiusque persopam gerens,, dum absolutionis formam super poonitentem rite dispositum profert, non tantum praeconis aut narrantis in morem, sed veri iudicis instar„ eumdem et voce declarat et iudicio reddit a reatu liberum.

372. Contritio, quae ad fructus huius sacramenti percipiendos potissimum necessarie habetur, nil aliud est quam animi dolor ao detestatio de peccato commisso, cum proposite non peccandi de caetero. Quam etsi aliquando caritate' perfectam esse continati, hominemque Beo reconciliare, antequam sacrgmeqtum aetu suscipiatur; hae tamen reconciliationem contritioni ipai, sine sacramenti voto,- quod in illa includitur, adseribendam non esse docet synodus Tridentina ».

279. Est et alie quaedam contritio, manca illa ifuidem et imperfecta, quaeque attritio vocatur. Haec in animo oriri solet, dum mens intimam peccati turpitudinem considerans, illud detestari incipit; vel amissa perpetuae beatitudinis gaudia, gehennae cruciatus, caeterasque, quas supremus ille scelerum vindex peccantibus constituit, poenas contemplans, timore percellitur. Contemnendus sane non est huiusmodi dolor, quantumvis imperfectus. 8i enim, peccandi voluntate exclusa, spem veniae impetrandae aecum ferat, eet profecto Dei donum, et Spiritus sancti impulsus, „non quidem adhuc inhabitanti·, aed tantum moventi·, quo poenitene sdiutus, viam sibi ad institiam parat. Attritio quidem per se, sine sacrameati ope, ad iustifloationem reoe (non perducit; diaponit tamen afl Dei gratiam in sacramento obtinendam.

274. Quicumquo 'autem de peccatis suis dolorem non fucatum et simulatum, sed veram atque sincerum animo conceperit, ia procul dubio omnia, quae ad veniam impetrandam faciant, libenter praestabit, etiam si durissima quoque exigantur. Veram longe aliter nobiscum, lieet ingratis ae rebellibus, egit Dominus ae pater filiorum amantissimus, adeo ut etiam hio experiri lioeat, quam suave sit Chriati

1 k ÏП, M.
• loan. XX. 99-8.
• l'ose. TriA, assa XIV, ds posa. ·«., rap. 1.
• Ioan. XX, 91.
• Ceae. Trid., seau XIV, de pom. sac., cap. 4.
• IM4, op. 4.

iugum. quaM feve onus humeri· nostris iiApositum I. Neque enim multa neque difficilia sunt ea. quorum -qpe homo chrieh^nue; quem criminum admissorum poenitet. noxam eluere, ntniesam iuntil)am recupev rare, et in Dei gratiam et amicitiam restitui poteH. Atque ea ipaa qaidetnV quae «ponte fit. peccatorum confessio. tantum abest ut. quud.,impii horninea dicunt, cruciatu· et carnificinae loco habenda «U. ut ait potius singulare quoddam et eximium aegri, afflicti., et 'turbftti animi remedium ac levamentum. Quod experientia (eetatur, et facile prudènn qui«-qùe intelljget. qui hominum vitam moresque perspectos habet.

275. Peccatorem confessio, qualem Christus instituit, eoclebifli^que suae perpetud retinendam tradidit, integra'two dcKet. Oportet enim, ut omnia et singula rfiortalia peccata complectatur, quorupi ppst diligens examen sibi, quisque coiiaciua sit; etiamsi occulta sint et ab hominum oculis remota; aut non re exactu patrata, sed mente tantum et voluntate concepta.

Venialia quidem et deviora, in quae naturae infii m«aatF~feaepe incurrimus, peccata non lunt necessario in confessione manifestanda. /Neque enim per ea gratia tollitur, aut animae cum Deo conjunctio solvitur. Possunt ijitur citra culpam taceri. Cum vero caritatis fervorem minuaUV/Q.eoque ingrata sint et invisa, recte et utiliter confessario exponuntur; idque apud pios homines ubique et quovis tempore in mdre positum fuit.

Praetereain confessione, ut^n^egra ait. exponendae sunt a poenitente circumstantiae, ut in scholis loquuntur, speciefn mutantes, ea scilicet peccati adiuncta, quae eius malitiam ita augent, ut novum inde peccatum aufe forte plura oriantur. Potest enim uno eodemque actu virtus aliqua aut Dei praeceptum, non uno tantam? modo violari. Detegenda sunt igitur hujusmodi adiuncta, primo ne quid confessionis integritati desit; deinde ut sacerdos de poenifenris statu rectum et accuratum indicium ferre possit, eamque, quae deceat, salutarem poenam imponere.

276. Potuisset quidem Deus hominibus post baptisma lapsis veniam omnino denegare; aut nonnisi adiecta durissima conditione impertiri ; ea scilicet, ut coram universo ecclesiae coetu p^eccata ^quisque sua patefaceret. Verum ipse, -qui apprime ɓco$p *vit fiqmentum* aostrum",2 summa qua est benignitate et clementia, nostrae pepercit infirmitati; idque tantum a nobis postulavit, ut sacerdoti secreto et sine testibus conscientiae arcana panderemus. Cum autem Innocentius III, in magno concilio Lateranensi suprema auctoritate sanciverit, a quibus et quo potissimum tempore peccatorum confessio facienda flt. monendi erunt fidelea. quotquot ad annos discretionis pervenerint, urgendique per ecclesiae pastores, ut semel saltem singulis annis, ac praesertim „sacro illo et maxime aTceptabili quadragesimae tempore peccata sua rite confiteantur, lacrymis eluant, poenisque sibi impositis expien|. quo dignius ad festa paschalia et regias agni dapefe, nuptiali veste caritatis induti, accedant

277. Poenitentiae minister est episcopus in sua dioecesi, aut presbyterfab eo habens jurisdictionem: sine qua, potestas illa uimittendi et retinendi peccata, quae in rallie© per ordinem sacrum confertur, neque licite neque valide exerceri potest —luri^ dictionem autem, sive ordinariantûve subdelegatam, imminui et coarctari poaae per. superioris auctoritatem indubium βΛ; in sacerdote quidem per episcopum, in episcopo pei sutnmufn pontificem Ae saepe quidem et prudenti consitio façtum .eat, ut episcopiis crimina' quaedani sacerdotum jurisdictioni , subduxerît.^et sij>i tantam etiam in foro ^conscien^tiae recognoscenda ,et diiudicapd reservavit. atque z4fcdem ratiene .summus pontifex atrodiora quaedam et graviora delicta ad suum ipsius tribunal Referri iusserit. xetueritque ea, qua pollet, suprema potestate^ ne qui» alius, sive sacerdos sive epibcopus, de iisdem aut dimittendis aut retinendis hidieare^fosset. Et haec qûidem, casuujft reservatio. ut vocatur, bon solum coram ecclesia et in foro externo, sed etiatfi cogam Deo Vim habere, procul dubio credenda est

27b. Confesaarik munere nihil esf 'piraeatantjus. .nihil ecclesiae Dei et animarum-saluti vitilius Sacro enim . eiqjr' ministerio ^peccator delictorem onere levatur, daemonis ei cupiditatum juga. liberatur. arôissaequo-innocentiae stola rursum induitur, genua debilia roborantur id est. imbecilles animo ac delides eriguntur: iusti denique ad perseverandum in bonp, et repositam sibi iuntitiae coronam ' assequendam. admotis quasi calcaribus, concitantur atque, incenduntur.

279. Quam vero magnum et arduum sit hoc munus confessarii, vel ex eo pa|et. quod htdex Christi loco constituatur, deqfie suis iudiciia sit aliquando accuratam rationem summo iudici redditurus. Sibi igitur dictum arbitretur, quod pientissvmus ille Israelitaruro rex iudicibus a se designatis plim dixit; „Videte, yuid /artatu; non eaim Aomims exercetis tudiciwm, *ud Douum; et quodcumque. iudicavoritia* jm fôs *redundabit."* In hoc autem tribunali, sacerdos non sq^ quasi iudicem tantummodo respiciat, qui reos fatentes audiat. corripiat, ac correptos poenaque adfectos dimittat. Pastoris etiam officio fungi debet, qui. boni pastoris exemplo oves suas cognoscat, errantes inter spineta ac vepres ad euulam reducat, ileque salutari pabulo pastis ad aquis refectionis aet^nae ducem se praestet. Medici quoque loco habere se debet, qui idonoa remedia paret aegrotis, animique vulnera sollicita ac perita manu contrectet et sanet Patrem denique agere decet, qui. evangelici patris instar filium exulem. perditum, fame et squalore consumptum, libens osculo pacis tedeùntem excipiat, prima stola induat, vitulo saginato exquMitissimisqub epulis reficiat, atque in pristinum haeredis ac filii locum et dignitatem reponat.

280. Itaque sacerdos ad confessione·, excipiendae accessurus, singulas, quas agere opoxtet partes, iudici nempe, pastoris, medici ac patria serio mente recolat; singulasque, quantum in ipso est. re et opere exequi studeat. Meminerit ante omnia, se Christi vices gerere, et quasi legatione pro Deo fungi, ut non semel Jnunet apostolus. Atque in primis, promptum semper paratumque se exhibeat, cum fuerit ad boo munus obeundum accersitua, praesertim ab egenis^et vilioris conditionis hominibus, atque iis quos peccatorbm sarcina onustos esse, aut a confessione diu abfuisse noverit. His sine mora, omni posthabito negotio, presto sit; et in horum gratiam, si necesae sit. divites huius saeculi.

1 Matth. XI. po.

² Ps. cn, 14.

³ „0maia raa sotiu peccata confiteatur," couet Owms, cap. SI, de posait, et ramis., [Mansi, XXII. 1007-10}.

⁴ Cone. Thd., ssss. XIV, cap. 5, de coaf.

1 Prù facultate absojyendi in casibus reservatis in bulla Benedicti XIV Sacramentum *poenitentiae* [dis 1 iunu a. 1741], vide decretum I sac. congr. 24 laa. 1068 [sttpr eot 887] Vide etiam instructionem a Rom. st uaiv inquis., in appendice.

• Is. XXXV. 8.

• 11 Turn IV. 8.

1 II Pnralip. XII, 8.

» loan.X, 11, MattL XVIII. 12; Pa XXII. 2.

• Luc. XV. ».

pioaque ac derotoa, aaepiua .confiteri eolitoa, p-.ae-cipuc autem muliere·, quibiia tèmpu»\et otium, abunde auppetit, aùt negligat aut exapeetaiV iubeat, dotçc male- habenhbu qui 'medico, magia egent, fuerit Mtiafactum. roetailentea leniter ac paterno more excipiat, "eb^quamdiu a facro 'tribunali ab-fuerint, Interroget;, deinde peccata aua narrante· pttièntér audiat, neque, quod rituale Romanum monet, unquam interpellet, nui ad obacuriua' dicta' melius intelligent·. Etjam atrocia facinora ' aut .tnrpiaaiqia fatentea immibto vultu audiat; neque auXpiriia, aïK^aüqua voce vel gestu, êorpor.uve. aut oria fnotu, miranti» eut horreacenti animi indicia prodat Quinimmo poenitentem, si timdtv aut metu laborUre deprehenderit, humaniAimi» verbÎa adlo-fluatur; horteturque, ut bono ariinio e(magna fiducia peccata omnfa in tq.num clementiaaimi patria %ffunlfere non erubescat, summique praecepforia éxernplo, proposito eiVi gaudio, confusionem eon-/temnat?. Moneat haqc levem esae, quaeque mo-^nicuto tempori» abeat, partum vero inde gaudium .stAbile fore ac diuturnum.

281. Raro confitentcs. eosque qui vel tenera aetate vel rudiori ingenio sunt, praesertim si id ipHi petant, interrogando adiuvet, ut peccatorum numerus ac species clarius patescat. Ubi auMm de parvulis agitur, sedulo caveat, ne imprudenter interrogando efficiat, ut maximo innocentiae periculo aa discant, quae eorym aetatem ignorare praestat. Interrogatus Î£»e a poeniente dubio et anxio, de iis quae ad aextum aut nonum praeceptum pertinent paucis tantum verbi», iisque raatissimi» respondeat) Compilais in quocumque peccati genere nomen ex-quirere ne audeat Peracta peccatorum confessione, poenitentem, ei opus fuerit, de eorum gravitate ac foeditate aerio moneat; remedia quibua praecave-antur edoceat; iisque. quae opportuniora videbuntur, propositi» rationum momentis ad dolorem odiumque peccati animo concipiendum, disponere conetur. Tempus vano et inutili sermone' nou terat, neque poenitente» id facere sinat; piarum praecipue mulier-cularum garrulitatem graviter ac moderata coerceat. Ss quando (quod rarissime expedit, nec nisi in agrestibus et hebetiori» ingenii hominibus), severa et acri reprehensione ae durioribus verbis utendum ipsi videbitur, id facere licebit; ita tamen, ut ne .severitas in acerbitatem delabatur. Neque id faciat nisi absoluta iam confessione;' secus enim rubore aut metu ab integra peccatorum narratione buius-modi homines deterreri possent. Memor tamen sit officii sui, et mina» consolatione' reprehensionem lenibus hortamentis misceat, quodque prudentem medicum decet, amara meile temperet.. Demum, quos venia dignos iudicaverit. solito yore absolvat.

282. Quibus vero neganda Aut differenda sit abso.lutio, optime docet rituale Romanum his verbis: „Ne absolvat eos. qui talis beneficii sunt incapaces; quales sunt, qui nulla dant signa doloris; qui odia et inimicitias deponere, aut aliena, si possunt resti-tuere. aut proximam peccandi occasionem deserere, aut alio modo peccata derelinquere, 'et vitam in melius emendare nolunt; aut qui publicum scandalum dederunt, nisi publice satisfaciant et .scandalum tolltfnt; neque etiam eos absolvat, quorum peccata sunt superioribus reservata/

283. Nihilo minus confessant) persuasipsimum sit. ad officium ipsius spectare, ut eoe qui imparati accedunt, sua. si possit, caritate et diligentia paratos reddat ac digno»,. qui absolvsptur. Sacro igitur murati dea^t, qui, aat eo ^nimo ut Jad>ori et mo-lestris pareat, aut rigidiora moram principia, quae r Christi doctrina jst exemplo athorr^ot, secutus, potenitbntss praesertim illiterato», rustico» aut ex plebecula, ievera fronte excipit, acrius obiurgat, act sine sacramenti 'bepeficio dimittit; eo pnfttextu,, quod conscientiam suam non sana accurat^ exami-naverint. aut de peccatis a se patratis tninus doler .vidéantur. Potèst enim, ac pro virili debet eniti, ac Lïci coopérante gratia efficere, ut, ,quod adhue ii· deest ad necessarium dolorem et confessionis integritatem,' ipsius ministerio assequantur. Ac valde timendum estv ne huiusmodi heminewnun quâm redeatù, si neque emendati neque absoluti dimittantur.

284'. Studeat igitur confessarius summam illam, qua Christus dominus noster peccatosep complecti solebat, clementiam ac benignitatem, quantum licet. aemulari. Homine» enim quantumvis sceleribus cumulatissimos, caeterisque omnibus ob patrata criminal invisos et contemptos, ipse nunquam asper-nabatur aut repellebat Quod de «e ipse testatur his verbis: ..*Qui* emit *ad mt,* noa miciam *forat."* Neque timendum est sacerdoti, ne pastoris optimi hac in re exempla sectando, muneri suo desit. Hae^ quippe dispensatio non eet severitatis ac rigoris, sed indulgentiae et misericordiae sacramentum Et re quidem aera, qui Christi domini in agendo curo peccatoribus patientiam et caritatem imitandam sibi proposuerit, is non reprehensionem et poenaln. aed laudem ac praemium ab eo feret, qui non ad benv habentes, sed ad aegros sanandos, in hunc mundum venit, quique publicanorum ac peccatorum amicus vocari dignatus est3.

285. Qua in re praestat Romani, qui sacculo nostro fioruc^ pontificis verba afferre, plena illa quidem gravitate ac sapientia, quaeque summum in terris animarum pastorem et episcopum optime decent.

•^86. r8i ulla in re servanda est mediocritas, in hac poti«simüm servetur necesse est, ne vel nimia facilitas absolvendi facilitatem afferat pec-candi. vel nimia difficultas alienet animos a con-fessione. et in desperationem salutis adducat. Sistunt se quidem multi sacramenti pbenitentiae ministris prorsus imparati,. sed persaepe tamen huiusmodi. ut ex imparatis parati fieri possint, ei modo sacer-dos viscera indutus misericordiae Christi lesu. qui „non venit vocare iustos, sed peccatores sciat studiose, patienter et mansuete cum ipsis agere. Quod si praestare praetermittat, profecto non magis ipse dicendus est paratus ad audiendum, quam oaeteri ad confitendum accedere. Imparati enim illi tantummodo sunt judicandi, non qui vel gra-viaaima admiaerint flagitia, rei qui plurimo» etiam anno» abfuerint - confeaaione: „imaaricord<aa emm *Domini non eit 'ntimortu, ot bonitati· infinita· oot* <A«a<niru(/<rvel qui rude^conditione aut tardi in-genio non aafla in aaipaoa inquiaierint, nulla fere induatria aua id aine aaoerdoti» ipain» opera ane-cuturi; aed qui, adbibita ab eo neoeaaaria. non qda praeter modum grarentnr, In iia interrogandi· dili-gentia, omnique in iiadem ad deteatationem pecca-torum excitandi·, non aine fuaia ex intimo corde ad Deum prbeibua, exhauata caritati· induatria, •enau tamen dolori· ac poenitentiae, quo aaltem ad Dei gratiam in sacramento impetrandam diapo-nantur, carere prudenter iudicefitur. Quocumque autem animo aint ^ui accedant ad miniatrum poe—

• Hebr.MI, S.

' Beued XIV in comüt. .Swprema, di» 7 tum sano 174ft; •t in altera eonatit *Cbipn»um,* die 8 isaii 174· VM» is appendice.

I In ord. ministrat, sac. posa.

» Iom. v I *rt.*

• Luc. V, SI; Matth. XI, I».

nitentige, nihil ei magia' cavendum eat, quam ne a eua culpa, diffisus quispiam Ddi bonitafi aut sacratpento reconciliationis infensus discedat/l .

287. Quotiescumque fgitur. ob manifestum debitae dispositionis defectum, absolutionem concedere non licebit, caveat cofcfeasariüa, ne id poenitentibus simpliciter ac iudicia more denuntiet. Quinimmo etiam significet ac persuadeat/ae aeçre quidem^ etjnvitum, nec pisi Sacri 'muneris officio bonique, cordm spiritualis amore cogi ut absolutionem differat; eos deinde quam humanissimis verbis soletur atque erigat; hortcturque. ut quo adhuc carexit, cot bonum e,t optimum, cor jwvum creandum in ipsis a Deo perpetuis preîibus efflagitent' denique ad quamprimum redeundum blandissime allicjat.

288. Satisfactio est. ai verbi vis ac natura spectetur, rei debitae integra solutio, aive iniuriae alteri illatae compensatio. Quo senau Christus dominus 4neque enim alius potuisset), pro nostris et totius orbia sceleribus morte sua ac cruciatibus Pbtri plenissime satisfecit. vCum vero de poenitentiae sacramento sermo ept. 'satisfactionis nomine intelligitur illa poena, quae homini contrito, confesso et criminibus absoluto, non ipsius quidem arbitrio, sed sacerdotia iudicio irrogatur. Atque hac ratione in nobis, ut ait apostolus. *„adimplemut <o dtiunt passionum Christi* * quodque in capite coeptum eat. ut sancti patres hunc locum expHcapt. in corpore et membris impletur ac perficitur. Scilicet, per hoc sacramentum fit, ut unicuique proficiat illa satisfactio, quam pro omnibus Christus in cruce praestitit. Quoniam autem „poenitentiae fructus, aive opera a confeeario iniuncta. sunt non, solum testificatio doloris, quem ex peccatis-^mmiasis capimus, sed etiam poena quaedam; qua illatae Deo iniuriae quasi ulciscimur, coactat poenam noxae, quam expiatura eet. parem esse oportere. C.

289. Hanc igitur irrogaturus, sacerdos rationem habeat status, conditionis, sexus et aetatis, et item xlispoaitionis poenitentiam. „Videatque- (verba eunt ritualis Romani) „ne pro peccatis gravibus levissimas poenitentias imponat; ne si forte peccatis conniveat, alienorum peccatorum particeps efficiatuh Id vero ante oculos habeat, 'ut satisfactio non ait tantum' ad novae vitae remedium, et infirmitatis medicamentum. sed etiam ad praeteritorum peccatorum castigationem. Quare curet, quantum fieri potdei^) ut contrarias peccatis poenitentias iniungat: teluti avaris eleemosynas, libidinosis ieiunia . vel alias carnis afflictiones, superbis humilitatis officia, desidiosis devotionis studia. Rarius autem vel serius confitentibus, vel in peccata facile recidentibus, utilissimum fuerit consulere, ut saepe, puta semel in mense, vel certis diebus solemnibus oonfiteantur et. si expediat, communicent/ Attendenda D eet etiam'catechienii Romani doctrina: „Univereae satisfactionis modum culpae ratio temperabit. Sed ex omni satisfactionum genere, maxime convenit poenitentibus praecipere, ut certis aliquot et definitis diebus orationi vacent, ac pro omnibus et praesertim pro iis, qui ex hac vita in Domino decesserunt, preces Deo faciant/4 Caveat confeasarius, ne poenitentiam, quae sine maxima difficultate fieri non possit, imponat; aut quam prudenter iudieat fore, ut poenitens nequeat aut nolit exequi.' Neque id, quod ab ecclesiae consuetudine maxime abhorret, temere exigat, ut poenitentiae opera peragenda sint, antequam absolutio impertimur. ..Poenitentia^ pecuniarias".; ut io ritualrRomano monetur, rsibi ipsis oonfeoearii non applicent, neque a poeaiteetib'ua quidqusm tanquam ministerii sui praemium petadl vel accipiant.“[1]* Etiam ultro quocumque nomine oblhta recusent; nec vel ipsam missa?..eleemosynam in boo sacro tribunali offerri sinant. ..Pro peccatis occultis, quantumvis gravibus, manifestam poenitentiam non imponant?' '

290. Sapientissime^'quae Defim ipsum auctorem habet, lege constitutum eat, üt piccata in Confessione Del tpiniatro extrita,-aeterno silentio premantur. Atque adèo saurnb est et inviolata huius «rcahi religio, ut quoecumque cruciati» mortemque ipaasg perferre debeat sacerdos, potius quam confessionis secVfeta revelare. Itaque? regii v^tis exemplo, ponat ori suo custodiam, et ostium circumstantiae labiis suisl, ne sacrosanctam hanc legem vel in minimis violare videatur. Non solum cum aliis, clericis vel laicis. colloquendo, sed 'etiam concionando dum vitia reprehendit, qua maxima potest sollicitudine caveat, ne locus adsit suspicandi, ipsum scientia ex sacramenti huius administratione hausta abuti. Id enim iure merito haud parum scandali apud auditores parit, verbum Dei ludibrio exponit, et ipsum sacramentum reddit odiosum. Nunquam a poenitente petat, multo minus importunis precibus extorqueat veniam, quae in confessione audiit aliis revelandi. nec cum ipso quidem de iis extra tribunal loquendi. Si forte, vi legis divinae, vera et proprie dicta obligatio aliquid in confearieue dictum revelandi exorta fuerit, id per ipsum poehitentem fiat, vel per alium quem ipse elegerit. Nullo modo sacerdos id oneris ultro suscipiat, neque nisi invitus poenitenti' id ab eo postulanti morem gerat

291. Cum tanta sit huius sacramenti necessitas. aequum sane est, ut ad illud omnes libere possint accedere facilisque cuivis ad confessarihm pateat aditus. Quod si boni pastoris est, oves etiam errantes et aufugientes aequi et reducere, quanto magis oportet sacerdotem se bonum volentemque, immo alacrem praestare in peccatoribus excipiendis, qui pacem e£ veniam a Deo petituri, ultro se sistunt. Ne qua igitur mora confiteri volentes praepediat, pastores animarum enixe hortamur et obsecramus, ut apud confessionalia ad poeuitentes audiendos praesto sint singulis sabbatis, festorumque vigiliis, vespertino saltem tempore, et dominicis festisque diebus mane ante primam missam. His enim horis non deerunt poenitentes. modo coufeoaarius suo ipse muneri non desit. Sin autem fidelium numerus maior sit, quam ut omnes, qui accedunt, uno die audire possit, alia etiam tempora, alios dies eligat, quos huic tam necessario operi impendat. Gravissimum quippe crimen foret, si pastoris negligentia aut desidia, vel unus e grege fidelium hoc sacramento fraudaretur. Neque ii facile animum inducent ut ad enntiterdum redeant, qui semel atque iterum hoc ministerium ipsi sacerdoti ingratum ao molaetum«esse deprehenderint

Episcopos etiam in Domino adhortamur, ut per sum dioeceses, praesertim in urbibus, ubi maior es. catholicorum frequentia, maximopere curent, ut pastores animarum suum in hac re munus quam diligentissime perfitian

292. Qua potissimum aetate parvuli hnic tribunal primum se sis ere teneantur, nunquam fuit ab ecclesia definitum. Alii enim ocius, alii serius usum rationis acquitant. Rem igitur pastorum

* Leo XII, in encycl. ad omn. pstr. arcbiep. et ep., de extensione iabiL, anno 1825.

* Colona. I. M.

* Ia rebç. de sscr poen.

* De poen. «aer., sub fin.

1 Catechion. Row^. loc. cit.

' Ibid.

' Ps. CXL, 1

prudenti·· «t >·1o eommittimM, qui faeilius pomat A ex singulorum indole, moribus ot ingenio iudiefiru, utram sint adhne sacramenti huins capaces, necne. Munemns tamen, tam portali· etiam prima vice confessuris quam adulti· licere, quemlibet ab>q£i·-copo probatum confessorium adire.

. 293. Ad tribunal Meram accedens confessuri •uperpellioeo ac atola violacea, ad praescriptum rituali· Romani, indutu·; eoque oe gerat modo, ut tam «ancto ministerio reverentiam coarilyt.

294. Ut omni vel levissima suspibioui· umbra careat sacerdotis ministerium 'lo hoc tam frequenti et necessario sacramento, non semel a patribus superiorum conciliorum Baltimorensium provisum est; quorum verba adiungimus:

295. FrAeSMater1.

296. Con/êariottatia1.

Caput VI.

De indy/getUsM.

297. Licet vere poenitentibus. confessis et absoluti». morti· aeternae 'supplicium, quo eorum scqlera punienda essent, a Deo remittatur; temporal· tamen poena eo· plerumque manet, quamvis tum reatu culpae 'tum poena gehennae sempiterna liberati fuerint; quod multorum in aacris literis vel sanctissimorum patrum historiae demonstrant; et sancta Dei ecclesia, ve) ab ipso apostolorum aevo, semper docuit atque etiamnum docet. Huiusmodi autem debiti solutio ieiuniis, precibus, eleemosynis aliisque piis operibus perficienda est; ut iustitiae divinat fiat satis, et crimina, tam poenae quam culpae ratione, omnino deleantur. Verum enimvero. cum nostra poenitentiae opera, sive sponte suscepta, eive iudicio sacerdoti· imposita, levia per se sint atque exigua, quaeque peccatorum nostroBtm. ai bene perpendantur, gravitati vix aut C non omnino respondeant: clementissime Deo et misericordiarum patri, ex infinito bonitatis thesauro et inexhaustis pateruae caritatis divitiis, egestati nostrae alio modo providere placuit. Indulgentias nempe *rtargiendi* potestatem ecclesiae suae fecit, quibus. validissimo velut subsidio, infirmam noetram imperfectamque poenitentiam iuvaret. suppleret perficeretque.

298. Indulgentiae autem nomine intelligitur poenae temporalis, peccatis «absolutione deletis adhuc debitae, per thesaurum ecclesiae facta remissio. Porro fcclesiae theogurue ille dicitur, quem Christus dominus, carnem nostram indutus, cruciatibus ac morte sua ecclesiae acquieivit; pretiosissima scilicet ipsius merita, quae ad Patrem reversurus, sponsae suae et in terris haeredi reliquit His. cumuli instar, accedunt ..merita beatissimae pei genitricis, et omnium electorum, a primo iusto usque ad ultimum"[3]. D Neque haec tamen, quod nefas dictu! Christi meatorum valorem augent; immo ex ipsis vim suam omnem et efficaciam repetunt Siquidem haec per Christum oblata, eiusque meritarum intuitu, Pater amantiMimus aequis oculis aspicit, grata et accepta habet, et nobis miseris et indignis ad veniam prodesse concedit. Tanta quippe eet vis ac virtus, tam praeclari fructus communionis sanctorum; quo nomine vocamus arctissimum illud amoris ac pietatis vinculum, quo fideles in torris degentes ac coelestis patriae cive· continentur.

299. Indulgentias conferendi potestatem ecclesiae a Christo concessam ease, earumque usum christiano populo esse maxims salutarem, a concilio A Tridentino defimtum^ost-1. Credendum- eet etiam, quod universe tenet ecclesia, indulgentias non solum In /ore, ut aiunt, «rtense, sed coràm Deo quoque vim et robur habeTe; atque etiam animabas ia purgatorio detentis, per modum suffragii, applicari posse.

300. Ut indulgentiam qui· lueretur, primo loco oportet, ut Dei per gratiam amicus, et ab omni culpae lethalis reatu liber existât. Cui enim poena imminet sempiterna, quanam fronte temporalem •ibi remittendam postulet? Aut qui maxima et plurima debet, qua ratione a minimi· solvendis excusari velit? Hinc est. quod •ummi pontifice· non nisi vere poenitentihu· ac contriti· indulgentia· largiantur. Deinde opus eet. ut opera[2] iniuncta. qualia sunt oratio vocalis, eleemosyna, ieiunium. ecclesiae visitatio, aut alia huiusmodi rite peragantur.

301. Haec plebem fidelem doceant divini verbi B praedicatore·; neque certa et fixa ecclesiae dogmata theologorum opinionibus immisceant. Haec si solide et accurate pertractaverint, efficient sane, ut fidele· sibi concrediti facillime ineptas et ad nauseam usque repetitas haereticorum ea datione· retundere possint; quorum multi ex ignorantia, plurimi ex malitia, in hanc doctrinam moremque ecclesiae quotidie debacchantur. Doceant etiam, quo grati animi affectif, quo nantie obsequio ac pietate excipienda sint munificentissima haec Dei et ecclesiae matris dans, quae in nos miseros htftaunciones. quorum nulla sunt merita, e thesauris coelestibus effunduntur.

302. Indulgentiae fictae aut dubiae ne in vulgus -spargerentur, aut plebi fidelium e suggestu proponerentur. Romani pontifices gravissimis poenis vetuerunt. Caveant ergo parochi et concionatorea. ne eas unquam ulb-vc praetextu in medium proferant. Neque remotiora et abdita hac in re sectando. faciliora et prae manibus pos ta negligent lis indulgentiis potissimum insistant, casque populo maxime commendent, quas fideles frequentius, facilius et maiori cum fructu lucrari possint. Huiusmodi sunt, quae *ucapnlaria gestantibus, boronam* sbeatae Virginis precateriam. litaniasque laur. tanas rebitentibus, aliquid tempons in oratione mentali 'impendentibus, mensis Mariani exercitia peragentibus, stationibus- viae crucis adsistentibus. ssihum •aeramentum in ecclesiis reservatum visitantibus conceduntur: et aliae plure·, quae omnibus ad manu· sunt, quaeque pietatem maxime fovent, promoventqne fidei, spei et caritati· augmentum Ideo enim poenitentiae rigorem laxat, et indulgentiarum thesauros effundit ecclesia. ..ut fidelium (verba sunt Clementis VI)1 augeatur devotio, fides splendeat, spes vigeat, caritas vehementius incalescat." 1

Caput VII.

De rariysia tmerioss.

303. Anima christiani homini· periclitatur tum maxime, cum in summo vitae discrimine versatur. Ut enim apostoli verbis utamur, *detc diabolue* ad eam. Aabens tram megnaiw, scwms tempus Aotaf."4 Infirmitas quoque ac dolores cor-

[1] ('one. Balt I. deer. 96. IMaaà, XXXIX. SM).
[2] ('one, Balt. V. deer. », (Mansi, XXXIX. SM).
[3] Clemen VI. in balla (Mfa·. sane FM

[1] fess. XXV, deer, de iadnlg.
[2] In taUa dL

[3] Plnres operibus püs preribssqn· apod fideles pemilgati· adnexa· sont indulgentiae, qua· a plertsqwe ignorantor./En·-mersatur hae diligenter in libro ItaHco. coi nomen .Racoolta di oraaioai e pie õpere Çtc.. Romae typis edito, et a sacra congregatione indnlg. probato. Opascqjem boc pavris abhinc annis angiice vertit et Londini edidit r. p. d. Ambrosia· 91. John. Oratorii sacerdos. Qnae venio, cmn s sancta sede probata fuerit, stilitar a parochis et cancionatoribus evolvi potest, et s fideljbns commendari.

[4] Apoc. XII. ia.

pons intellecta· obaeurgat ae fere obruunt. vire·- j qu· votautat» minuunt et labefactant.

304. Cui periculo aapientiaaÎBu· atque aman· tiaaimes salvator neater sacro extremae unctioni· ritu misericorditer prospexit, quo per olei ab episcopo benedicti unctionem orationemque. aeu formam praeceriptam. baptiaatis graviter aegrotantibus confertur, presbyterorum ministerio, gratia, cuius ope «.delicta, ai quae aint adbud expianda, et peccati reliquiae abstergunturl*1; augentur vires ad insidias daemonia propulsandas, morbique incommoda fortiter toleranda: sanitas quoque corpori·, uti saluti animae expedierit, restituitur.

305. Extremam vero hanc unctionem «eet verum ac proprie dictum novae legis sacramentum. docuit '^•nctua lacobus apostoluset contra haeretico· definivit sacrosancta synodus Tridentina Habet enim profecto suam ipsius materiam, quam vocant, formamque. quibus adnectitur suavissima Spiritu· l •ancti gratia ad animam invisibiliter inungendam, id quod visibilis exterior unctio aptissime repraesentat.

3()6 Cum igitur Chftetus dominus per apostolum loquens praecep l urgeat, cumque tam salutares effectus ex hoc sacramento, profluant, curent omni, quo par^est. studio-animarum pastores, ut ex populo aibi commisso unusquisque, qui ad id tenetur, salutari hoc praesidio munitus de vita decedat. Seque coram summo iudice inexcusabile· fore meminerint, ai quis eorum incuria, huiusmodi auxilio destitutus e vivis excesserit. Itaque fideles •ibi concreditos, vel ab initio morbi gravioris invisant. et quanta fieri poteet diligentia et caritate, ad sacramenta poenitentiae, eucharistiae, et. cum opus fuerit, extremae unctionis rite percipienda disponant Neque dubium est. contra morem mentemque sanctae matris ecclesiae agere sacerdotem. qui exspectat, donec aegrotus in agone morti· iaceat. ut eum sacro oleo inungat. Constat enim uberiore· gratiae fructus in animas eorum derivari, qui huius •aeramenti participes fiunt, dum in iis adhuc integra mens viget ac ratio. Qua de re haud inopportunum erit serio, beande tamen ac leniter, ipsum aegrotantem adloqui. propinquo· quoque eius ac amicos commoneri?; ot. si in arcessendo sacerdote negligentiores fderiut. pro officii sui munere increpare.

307. Cum vero, teste sancto lacobo, inter praeclaro· huius unctionis effectus, sit aliquando vol sanitatis corporalis restitutio: patet quam absurde sentiant non pauci nostrates, qui sacerdotis infirmos uncturi adventum, quasi mortis impendentis indicium atque augurium quoddam habent. Studeant igitur animarum moderatores improbam hanc et ineulsiseimam opinionem inter docendum concioandumque gravissimi· verbis reprehendere ae refellere, ut ex omnium animis penitus exstirpetur.

8< Illos, quibus hoc sacramentum praebendum sit, rituale Romanum satis clare indicat his verbis: r Debet hoc sacramentum infirmis praeberi, qui. cum ad usum rationi· pervenerint, tam graviter laborant ut mortis periculum imminere videatur: et iis, qui prae senio deficiunt, et in diem videntur morituri, etiam sine alia infirmitate Infirmi autem, qui. dum sana mente et integris sensibu» essent, illud petierint, seu vqxisimiliteT petiissent, seu dederint signa contritionis, etiamsi deinde loquelam amiserint, vel amentes effecti sint, vel delirent, aut non sentiant, nihilominus praebeatur/ *

' Conc. Trid.. ew. XIV. cap. 2. dr r-rfr sncf.
1 Iac. V. 14-6.
1 Se··. XIV'. cap. 3, de crfr. et ran- I.
* Cap. de eacr. extrem. nnct.

309. «Non ministretur/ dicit idem ritual·. Fpraelram iaitwria, aut navigationem, aut peragrinationem. aut alia pericula subitaria, aut rois ultimo supplicio mox afleiendia, aut pueris rationis usum non habentibus/ Item perpetuo ameatibus noa est administranda extrema unctio Infirmus vero, qui ad tempus amens efficitur, quique „dum phrenesi aut amentia laborat, verisimiliter poeset qttidquam facere contra reverentiam sacramenti, non inungatur, nisi periculum tolla^Ui omnino. Impoenitentibus vero. et qui in manifesto peccato mortali morientur, et excommunicatis et nondum baptisati·. penitue denegetur- l

31('. „Iu eadem infirmitate hoc sacramentum iterari non debet, nisi diuturna sit, ut cum infirmus convaluerit et iterum in periculum morti· insidat * 1 „8i durante eadem infirmitate/ ait Benedictu· XIV. Rpo»t susceptam extremam unctionem morbu· ita remittat, nt aegrotus mortis periculum evasi··· videatur, sed. antequam convalescat, iterum in vitae discrimen relabatur, iuxta praesentem disciplinam poterit, sine scrupulo, denuosacra unctione munin/ l

311 Oleum ex oliva ad hoc sacramentum administrandum requiri constat. Curandum <Mt igitur omni studio, ne olea adulterina, quae circumferuntur hoc nomine falso insignita, ad ungendos infirmos adhibeantur. Cum vero manifesta res sit. id quod tanquam oleum ex oliva fere ubique venditatur, ita callide arte confici.' vel aliis olei· ex ceti· aut lando ita misceri et obrui, ut olivi nil nisi nomen habeat excitanda est episcoporum sollicitudo et diligentia, ut per catholicos optimae fidei mercatores verum et purum olivum ab Europa quotannis advehendum curent, ea saltem quantitate, quae omnium dioeceseon necessitatibus pro huiue et aliorum sacramentorum admTnistratioue sufficere posait

Bene autem placuit patribus propositio Sevannenais. offerentis revmo abbati Cisterciensium apud Getbsemano. in dioecesi Ludoricopolitana, praedia sati· ampla prope civitatem Sancti-Augustini in Florida, eo fine ut ibi constituatur communitas religiosorum, qui oleum olivarum, vinum de vite, et candelas ex operibus apum, in usum ecclesiarum suppeditabunt

Caput VIII

Dr ärdui

312. „Si quis aliorum sacramentorum naturam et rationem diligenter considerant, facile perspiciet, ea omnia ab ordinis sacramento ita pender ut sine illo partim confici et administrari nullo modo queant, partim eolemni caeremonia et religioso quodam ritu ac cultu carere videantur/4 Quod potissimum affirmari potest de augusto illo sacrificio et munda per prophetam praenuntiata oblatione, quae per universum orbem christianum, a solis ortu usque ad occasum divino nomini offertur·. ^Sacrificium enim et sacerdotiunt ita Det ordinatione Ooniuncta sunt, ut utruinque in omni lege exstiterit. Cum igitur in novo testamento sanctum eucharistiae sacrificium visibile ex Domini institutione catholica ecclesia acceperit. fateri etiam oportet in ea novum esse visibile et externum sacerdotium, in quod vetus translatum est. Hoc autenr ab eodem Domino salvatore nostro institutum esse, atque apostolis eorumque successoribus in sacerdotio potestatem traditam consecrandi. offerendi et ministrandi corpus et sanguinem eius, nec non et poccata^dimiUendi ct re-

' Rit. Rod>.. cap. 8r. eitrcm twrt.
• UhL
f tyn. lib. VIII. r V.
• "atech Rotu 4« ^rd. «arram
• Maisch I.Tî

tiàendi. Sacrae liter»· Mtudul. ·» eetboficae ecclesiae traditio semper docoit.' It· concilie· Tridentinum ?

313. Sacer ordo, qui, ob Christi institutionem, gratiseque interioris per sign risibilis oollationem ', vere sc proprie dieti sacramenti rationem hab«t, non modo confert spiritualem potestatem sacramenta conficiendi et ministrandi, caeteraque munia ecole•iastica obeundi; sed etiam characterem seu notam animae imprimit, quae nec deleri nec auferri potest, quaque in aeternum is, cui manus sunt impositae, a laicsli coetu separatur ac distinguitur. Unde iterari nequit hoc sacramentum.

314. Cum eccleaia, utpote spiritu Dei edocta, omnia sapientissime, ot ordinatissime agat, ministro· suos, qui Sacerdotio ex officio deserviunt, per diversos ordines, reluti per quosdatii gradus, a minoribus ad maiora perducit. A prima ehim tonsura, qua laici homines in clerum cooptantur, per ostiariatum aliaque officia sacra ad insigne presbyterorum munus ascendunt; ultimo loco episcopatum consequuntur, quo amplissimus sacerdotii honor et dignitas continetur. In episcopatu igitur, quem sacerdotii plenitudinem et apicem iure vocant, ad unitatem redigitur tota hiérarchie ecclesiastica, quae est sicut castrorum acies, a coelesti duce sapienter ordinata. Hinc concilium Tridentinum de diversis ecclesiae ministris disserens, episcopos praecipue commemorare, de iis plura et praeclara verba facere, eorumque inra et potestatem adversus novatorum commenta et errores tueri necessarium duxit. — Cum enim in apostolorum locum suffecti sint, illorum profecto est. sanctam Dei ecclesiam, quam suo sanguine acquisivit, regere; idque non iure humano aut ecclesiastico. non principum gratia aut plebis voluntate, sed ipsius quidem Spiritus sancti iussu et ordiuatione '. Illis, et non aliis, lieet sacramentum ordinis conferre, et „alia pleraque pqfagere, quarum functionum potestatem reliqui inferioris ordinis nullam habent ?

315. Ut quis ex presbyterorum ordine »d episcopatum evehatur, sedis apostolicae auctoritas sola requiritur; neque ad hoc necesse est ut plebis suffragia exquirantur, aut consensus saecularis, quaecumque ait, potestatis accedat. Praeterea, qui asserere audent ordines a legitimis et veris episcopis, iis scilicet qui auctoritate Romanae sedis assumuntur, irritos esse, sine populi vel potestatis saecularis consensu aut vocation·, a Tridentina synodo anathematis poena plectuntur

316. Cum sacerdotum munus et officium sit, populum christianum sanctae fidei mysterii· imbuere, et in via mandatorum Domini currentes incitare, vacillantes confirmare et lapso· erigere; satia inde patet, quanta sacrarum rerum «cientia pollere, quanta morum, sanctitate enitere debeant. Secus enim, quomodo poterit ecclssiae minister veram et sinceram Christi doctrinam, ab omni humani errori· luto ac veneno immunem, fidelibus prominare? aut qua fronte ae gregi suo ducem et exemplar offert·, ad eas virtatts consequendas, ad quas ipse Invitat et hortatur! N· quis igitur in posteram ordinandus accedat, qui non sufficienti liturarum ot doctrinas sacrae supellectili sit instructus, volumus ut in singulis harum provinciarum dioecesibus quatuor vel trss ad minus in posterum ab episcopo constituantur examinatores, qui, facto ordinandorum scientiae periculo. perpensioque omnium, quibus testari competit, de eorum genere, persona, aetate et ritao honestate testimoniis, scienter et smeere do omnibus ad episcopum referant, suamque iu scripti· de unoquoque candidato patefaciant sententiam; utrum scilicet dignus aa indignus sit, qui ad ordines admittetur. Idem, quoad scientiae periculum, eum regularibus qui ordinandi sistuntur, serrandum decernimus.

317. Iuxta ecclesiae mentem, quae ex saepe repetiti· canonici iuris sanctionibus manifeste eruitur, unusquisque a proprio episcopo ordinandus est. Quo nomine appellatur episcopus, cui subditur ratione sive originis, sive domicilii. Locu· originis dicitur urbs, oppidum sut pagus, ubi quis naturaliter ortus est, scilicet ubi pater verum domicilium habet. Si autem alibi per accidens nascatur, verbi gratia occasione itineris, legationis, mercaturae vel cuiusvis alterius femporalia morae, tum nullatenus huiusmodi fortuita nativitas, sed vera tantum et naturalia patrie origo erit attendenda. Quod ei pater in alieno loco ubi filius nascitur, tamdiu eoque animo permanserit, ut inibi domicilium de iure contraxerit, tunc non origo patris, sed domicilium pro filii ordinatione attendi debet '. In neo-baptizatis. ex haoresi aut infidelitate conversis, locus originis censetur ille, in quo baptismum accipiunt Ita enim a Paulo III constitutum fuit, et ita se habet praxis curiae Romanae '.

318. Subditus autem ratione domicilii, ad effectum suscipiendi ordines, is dumtaxat censeatur, qui, licet alibi iratus fuerit, illud tamen stabiliter constituit in aliquo loco, vel decennali habitatione, vel illuc maiorem bonorum partem cum aeàibus instructis transferendo, ibique per notabile tempus commorundo, atque insuper animum permanendi habere iureiurando affirmat Plura hinc ad domicilium vere dictum pro ordinandis constituendum lege positiva requiri patet, qiiam pro caetera sacramenta suscepturis. Si quia duo habeat domicilia, poterit ab utriualibet loci episcopo ordines petere, quia uterque proprii episcopi loco habetur.

31». Ab alieno episcopo nemo ordinari potest, nisi necum afferat proprii episcopi literas dimis·oriales. et has quidem non generalibus verbis conceptas, aed quae clare et determinate exprimant ordinem vel ordines, pro quibus conferendis facultas datur.

330. Si quis ab episcopo proprio ad clericalem tonsuram seu etiam ad minores ordines promotus fuerit, non potest ab alio episcopo, ratione aut titulo beneficii cuiuscumque, ad ulteriores ordines promoveri, nisi antea literas testimoniales proprii epiaoopi, tam originis quam domicilii, super suis natalibus, aetate, moribus et vita episcopo ordinanti, in actio illius eugiae conservandas, exhibuerit Quod ad quemcumque titulum extenditur a sacra congregatione concilii Tridentini interprete

38i. Si qui· a propriae originis Joco discesserit, tenetur literas testimoniale· ordinarii suae originis opiaoopo ordinanti offerre; et de iis mentio expressa facienda est in literis susceptorum ordinum. Neque rafsrt, utrum ordinandus a loco originis in ea aetate disoesMnt, qua potuerit canonico impedimento irretiri, an antea, cum huiusmodi impedimento ob

' Seta. XXIII. rap. 1. ds *ord.*
• Cf. II Tim. I, ».
ı Act. xv. se.
• I'cnc. Trid., lor. cit. cap. 4.
• Cone. Trid., loc. cit., can. 7-».

ı luoosnt. XII, ia const, ^sndstorvs, H 9ı10 1« sov. suo iens]; ubi tota haec materia aaptbsbns pertractatur.
' Vide Honorant·, TVsx. sser. trdhm. card. erA vseurv·, Ro ms ITVBS, p SI; PaaH III, coast Orientes (»1 martU IUS), qaun Paali raestimtisesui postea coeSraiavit ampliavit Clemens XL ia coast. PryMpasdei, odita ris U mail 170
ı Const. 6>scatstorr«, f 11.
ª Const. simtatir·, I 7.
ª Is causa Pitatins, dis It iniii 1788,11»; stiaMsraansnsi, card. *amt. TrvL,* Rosass, ISIS, tom. VIU, p M.

annorum defectum subiaenr· eon posent. Prie dktae Iiter tMtimonialM requirantur, etiam cam •piseopns ordinaturus eet ratione domicilii propria·, ant eet alioquin certue de moribus ordinandi Praeterea, ai qui· tanto temporia spatio in eo loco, in quo non naturaliter, aed ex accidenti, natui eat. moram traxerit, ut potuerit ibidem canonicum aliquod impedimentum contrahere, tunc etiam testimoniale· ab ordinario eiua loci literal episcopo ordinanti exhibere teneatur, earumque in susceptorum ordinum testimonio mentio fiatl

329. Cum igitur ecclesia tot legibus ac decreti· plane ostendat, providere se voluisse, ut tota, quam longa est. candidatorum anteacta vita episcopo ordinanti patescat, quo ipse tutiori conscientia et sine ullo legum canonicarum aut rei Christian·· detrimento. ad ordines conferendos procedat; cumque experientia constet apud nos nonnullos eorum qui sacros ordines ambiunt, huc illuc vagari, et ex uno collegio aut seminario in alterum saepius migrare solitos *esse,* statuimus ut episcopi eorumque examinatores in poAterum ab omnibua huiusmodi. praeter cnetera requiAa. exigant insuper literas testimoniales a rectoribus aut superioribus collegiorum et seminariorum subscribendas, in quibus patefiat qualomcumque studiis operam dederint; necnon · parochis vel probatae vitae sdcerdotihus aliorum locorum, in quibus per aliquod notabile tempus commorati fuerint.

323. Sacerdotes sino titulo ordinari non possunt, sive is ex patrimonio, seu beneficio, seu paupertate religiosa oriatur. Apud nos, sanctae sedis indulgentia, saeculares sacerdotes, nemine fere excepto, ad titulum missionis hucusque ordinati ftiere. Cum vero quinquennium, per quod facultas ordinandi ad huiusmodi titulum concessa est. iam effluxerit, censemus sanctae sedi supplicandum esse, ut eadem harum provinciarum episcopis iterum conce.datur. si summo pontifici visum fuerit Supplicandum quoque censemus. ut li^eat^ordinandis in posterum titulum missionis acqb^rdre. quin iureiurando se obligare teneantur ad perpetuo missionibus inserviendum \

Caput IX.

Ih ma/rvmome

324 «Matrimonii perpetuum indissolubilemque nexum primus humani generi· parens divini Spiritus instinctu pronuntiavit, eum dixit: ,Hoc nuac os rx om^w mris. *ft* cero de carwe mea: gnaato^rem re- *ft* Jomo patrrw· suum ef matrem, et edhaerebit mrori *taaf, ft frwt* duo m came ima.'* ·

k «Hoc autem vinculo duos tantummodo copulari A roniungi, Christus dominus apt-trin· docuit, cum pcfctrema illa verba tanquanra beo prolata referens, dixfr. r/f0ÿ«e *iam* ä *tttnt* ä *t^fd* «ma caro/ D •tatimque eiusdem nexu· firmitatem ab Adamo tanto ante pronuntiatam, his verbis confirmavit: ,Quod er^o ZAnu coniimxit, *hamo* aoa *aaparot.*'* 9

rGratiam vero, quae naturalem illum amorem perficeret, et indissolubilem unitatem confirmaret. conragesque aaactifieearet, ipee Christua. Venerabilia sacransenlorum institutor atque perfector, sua nobis passione promeruit, quod Paulos apostolus innuit dicans. ,Fsri, *ditifito* ttferss asnfnw, sssstf Christus dslsxit scftoiem, st ssmsstipsMi· frndirftf pro ea, 1' mox subiangeus. ,SecrMmhmiee nspaiM est, ego ntai dice in Christo st sentosi·,'* '

325. Hinc patet quantum in ipaam nataram percent miseri illi homines, qui apud nos vagam effraenemque libidinem, upocioeo liberi amori· nomine cohonestare, ac illi naturae officio, quod generis humani parens agnovit, ac eiusdem redemptor sanctifieavit. subrogare conantur. Neque ii ferendi sunt, qui legi a Christo latae repugnantes, polygamiam impuram rursus inducere volunt. Etenim „hi sun£ qui segregant semetipsos. animal··, spiritum non habente·; hi autem qnaecunque quidem jgnorant. .blasphemant; quaecunque autem naturaliter, linquam touts animalia norunt, in hi· corrumpuntur ·.

326. Verum haec errorum portenta adeo sunt foeda, ut nulhis vere Christianus homo ea non detestatur. ac penitus exhorrescat. Dolendum tamen eam animis plurimorum ex nostratibus insedi··· opinionem, possg per legis civili· auctoritatem penitus abrumpi matrimonii vinculum, ita ot coniugibus hoc modo separatis ad novas liceat convolare quptias Quod quantum a veritate sit alienum, patet e/ verbi» Christi relatis. Hunc pessimum errorem damnaverat iam synodus Tridentini verum crescente iu dies hominum impurorum audacia, rursus in eum inclamavit Pius papa IX, feliciter regnans, qui in p8yllabum complectentem praecipuo· nostrae aetatis errores suo iussu 1 editum, et hunc referri voluit plure naturae matrimonii vinculum non Mt indissolubile. et in variis casibus divortium proprie dictum auctoritate civili »aDciri potest. Ut enim matrimonium Mt naturae officium, eius fine· perpetuam ac individuam coniugutn vitae postulant societatem. Insuper «aeramenti dignitas et gratia, qua Christus contractum naturalem decoravit, simul „eiu· indissolubilem unitatem confirmavit;· ita ut Christianorum matrimonium Rssmi illius vinculi, quo Christus dominus cum ecclesia coniungitur. sacramentum. id Mt, sacrum signum Sit Quam ssAum doctrinam tuori, et in effectum perducere volented patres concilii provincialis Baltimorensia V, decretum hoc tulerunt;

397. £Wmlrgs

398. Cum vero fieri posait, post luctuoea· belli civilis vicissitudinM.. ut saepius dubia oriantur de morte eoniugis. praeeertim si militiae nomon dederit, opportunum ducimus hic instructionis partem inserere, quae a congregatione sancti Officii eet edita, a Romano pontifice Clemente X probata et deinde omnibus episcopis transmises Interrogetur(tMtie) de loco et tempore, quo sunt mortui (ooniuges), et quomodo ipee testis sciat faisee eoniugee, et nunc mortuos. Et si respondeat mortuo· fuisse in aliquo hospitali, vel vidisse sepeliri in oerta ecelesia, vel occasione militiae sepultos fuisse a militibus, non detur licentia contrahendi, nisi prius recepto testimonio authentico a rectore hospitali·, in quo praedicti decesserunt, vel a rectore ecclesiae, in qua

1 fvnst. I 19. Adde deel. ·. ceagr. cone. Trid. ia Plenties sea Ilcinea®. fi sag. 1735. | ß apud Zamb. lor. ciL

• Coast. SpeevUetore», |

• Hanc fbcultatem singulis Foederatorum Statuum episopis, usque ad lenniaum unicuique eorum pro aliarum facultatum exercitio assignatum. s.. pontifex benigne concessit, M iaa. 1AA Cf. decretum Π a oongr. de Prop, fide, septa coteee.

.· Hae de postulatione forsan pertractabit a coagr. ds Prop. Me, ü promisse nobis circa ordinationem titule missionis instructione. Vide instruet, gea., mpra ceL 8M.

• Gea. Π, 9U4; Epb. V, 80-1.

• Matth. XIX, 54.

* Eph. V. SAseq.

* 3yn. Trid., seca XXIV, deer de see. matr.

1 Lad. 19 et 10.

* fiesa. XXIV, esa. B et T.

* fi dee. 18M.

* Prop. «7.

1 Catechu Rom.,,part. II. e. S. qu. 15. .

* Cone. Balt. V. deer. X IMenai. XXXIX, 8M4).

* Bullat. Bom.. 91 IßM

* » Mc. 1887.

humata fperunt eorum cadavera, vel, ei fieri poteet, a duce illius cohorti·, in qua descriptae «rat miles. Si tamen huiusmodi taotimonia haberi aoa peasant, •sers congregatio non intendit sxolndsro alias probatione·, qsae d· iure communi poeauqfi admitti, dummodo sint légitima· ot sufficiente·.· ftaa ia ra prae oculi· hebendum illud iur» oaaoaiei praescriptum ', iuxta quod maheribue ooaiugatto aoa licet novum matrimonium contrahere, ,doncc certam nuntium recipiant de' morte virorum, ..I qaaatocumque annorum numero im remaasro' debeant Constat itaque, antequam nova· nuptiae licite iairi possint requiri certam prioris ooniugto mortis cognitionem, qnae nonnisi ab ordinario, omnibus bene perpeqsis, probari iure debet'.

329. Cum matrimonium sit magnum sacramentum, fideles qui illud sunt inituri maximam curam impendere debent ut ea, qua par Mt animi devotioao digne Dei gratiam per illud oollatam accipiant Quapfopter ^admoneantur ooniuges, ut antequam contrahant sua peccata diligenter confiteantur, et ad uÿam eucharistiam, atque ad matrimonii sacramentum suscipiendum pie accedant": In eamdem sententiam patre· ooncilii provincialis Baltimorensi· I baec decreverunt:

330. *Ptutont*

331. Quo debitae huic praeparationi melius prospiceretur, et ii, qui ab eccleaia votantur, ab hoc sacramento arcerentur, denuntiatione· qua· ante matrimonium praecipit concilium Tridentinum apud nos haberi curaverant huius regioni· praesul··. Namque in concilio Baltimorensi VI ita decreverant:

CnsMMTimt *patrtt*

332. In superiori vero concilio plenario hoc statutum est:

Statuunt pâtres in omnibus harum provinotaram dioecesibus, post festa paschalia anni proxime venturi 1863, banna matrimoaiorum publicanda esss. Ordinarios vero hortantar, nt no hac in re, niai gravissimi· de oanaia, dispensent'.

3M. Quam saiuberriasam.disciplinam, iam neu receptam^ firmam maaora omnino volume·. Insuper vehementer hortamur pastore·, at praxim benedicendi matrimonia intra missam ubique iatroduoaat:

334. Matrimonia catholicorum cum hasrotieis semper detestate est eccleaia. Neque hac in ra officio suo defuerunt decMsoree noetri. Bic enim in concilio Baltimorensi provinciali IV statuebatur:

Boosrdsritas

335. Moneantur tamen animaram pastore·, nt in hisce promissionibn» exigendis fortiter quidam ia ra, in modo tamen suaviter se gerent, no nOMndialtoasn» qwétan *Dti* habente·, sod neu menadam srisaMemM '', utrumqns sponsum exasperent, indequO mela oriantur graviora; quod eo magis praecavendam, cam constet raro hisce in regionibus ab episcopo vel sacerdote pro ineundis siusmodi nuptii· dispsecutionem peti, donec re· iam eo usque processerit, at matrimonium per ecclesiae monita abrumpi posse vix ritsperuadam.

Mβ. Omni· opéra iu ao potins ponenda est, ai fidelsa a mixti· totto contagiis omni»o dotenoaatur. Hortamur igitur aaimaran pastoral, at semel saltean ia aaao. tamper· prassertim adventas tai quadragesansae, gravi sermone grog·· aibi ooasmtoeM mala qaaa ax iia pullulant, sdooeeat, simulqus fidei psrioala indicent, quae tarn apoaao catholico, tam proli suscipiendae immineat; gravissima ostendente· rationem momenta, quibua permota Chriati id genua nuptias writer temper vetaerit, i num veut.

837. Ex totto coniugiis pessimus ilty orta habuit abusus, nt catholicus corsai praecone oo coatractum matrimonialem quandoque iniret, ti quem animadverterant patron concilii Baltimo i. VII, sequenti decreto.

Stritto prohibento·, ne sacerdotes imonito •orum qui iam ab acatholico miju vel ooniuncti sunt, vel ooniungi volunt in^resM praeramant>.

338. Qnod explicante· et 'confirmantes, prior» ooncilii plenarii patre· aie lUtuernnt:

339. Haud raro accidit, ut in qnibutdam loci· paucae quaedam familiae catholicae degant, inUr maximum «catholicorum numerum, quorum plerique baptismate hand aunt abluti·. Ob sacerdotum vero penuriam, loca huiusmodi raro a miaaionariit perlustrantur. Hinc evenit, ut catholici non pauci olam eccleaia matrimonia invalida propter impedimentum diaparitatie cultus ineant. Cum vero accesserit •aoerdpa, eum confitendi oauaa adeunt, atque eo monento, petunt ut sua matrimonia, quae saepe valida esss bonq fido putaverant, rohabilitsùtur. At acatholious ooniux consensum renovare plerumque omnino roeusst: ob locorum vero distantiam et tempori· angustias episcopus adiri vix poteet; periculum entem manifestum sat in mora. Hisce perpensi·, consuerant patres, orandam esso'sanctam aedem, ut ipsis fiat potestas communicandi missionsriis qui talia loca forte inviserint, facultatem sanandi in radio·, vol alias rohabilitaadi huiusmodi matrimonia in sapra memoratis casibus, pront ipsis in Domino visum fuerit; hac tamen adiecta oonditione, nt quamprimum episcopum certiorem facere debeant, queadoranque hac foeultato usi fuerint.

Patribus etiam visum est expedire, ut supplicatio ad sanctam sedem porrigatur, ot episcopia potestas fiat communicandi vicariis generalibus, et organte necessitate,''' aliquibus sacerdotibus, facultates quas ipsis eenoedere consuevit sancta sedes, dispensandi ia impedimentis matrimonialibus, prout •to in Domino visum fuerit

840. Decretum Trideatinum de matrimoniis clandestinis * in plertoque huius regionis dioecesibus promulgatam haud fisi··· constat. Qua d· re, haec fhit patrum eoaeilii Baitimoroaato V sententia:

Cum vero sedem perdurant rorum adiunota, •idem et eos adhaeremus sentent»·. Plura enim iaoommoda certo oritur· aobto videatur, si proprii Muierdotto preeeeatia ad id aeeessaria eeset, ut valide iuiri poeaent catholicorum nupti··. 3i quo vero in loco dubium adhue existât, utrum lex

ı DsotsasL Ub. IV. Ut. I. esp, IS JhprassaMa Ot staata· Uk. tit XXI, cap. I Dvaatos· « rsdssqMsr scatar.

* Vide mtsgmm ossgr. a Ofltai tMtresttmam, ia affaedtoa

* Rlt Ros·.. * me. asatr. Vite mee. TriA, ama. XXIV, *it rtfen»,* «sMax, a 1, asb finsm.

* Coee. BsIt L User. M, [Mead. XXXIX. MS).

* Ceeri Trld., ke. olt

* Cme. Belt. VI, dser A [Maari. XUII, 7).

' Belt., max M, [wee. Balt. fis·. I, User. 11, Masri, XUV, «76).

* Cf. dsoata x magi. rft. dim missam fro «poses ·«

> ‹'«·€. Bslt. IV, dm·. 1. lMsaai XXXIX. MI-7).

ı· Bmb. X, S.

' B»K, asm. 77, (ma. Balt. vn. Amr. U XuA, XUH, 411).

* Craa gtan. BsK. I, Assr. M, [Manri, XUV, UTU).

ı Ds tasrsHssrun bafttani vitaltat» mists «4 mstri•rahm rids tostovtiims· anM ssdta, to sgiseMa»·

* kBstots «4 b··· ■· >«statote, vstesrost «AU patres •tenta· «testae sam fcraaM· «MUtete·, abi Astanaasater pansees qatan· teatesrates teaütatss a«—— iintf ‡>·■■■■(. Instruat, a «aagr. IU, mt IV, MF» tel. MA.

* Csac. Trid, ·«·· XXV, ds «mtete. ataisi., a 1.

* Osas-lUlt. V, 4m.4. (Mteui, XXXIX, SM).

Tridantiaa iHdam pramalgnla Asorit, rfis erdiaarii iadicfo refisquimne dirimenfiam Ut mû tam·· Metnvtni^ mlmiv, ťvoMiMtiMw etMritati sene·latui, m ia N auiai -ı--ŭ aaifarmitas .habaatnr, optimum for· notes vidatar, ai ———* sodis auctoritate, «a dtooipbnn qaM iam fora abtvis •pad ace vigot, aaivana ia haa ragfoa·, axaapta provincia Neo-Auralianoosi, iaatiteatar

Ouput X.

Df saenraiendnU··.

MI. Praetor sacramante proprie dicte, aliaa quoque ras aaaraa habet «oela·!·, qaa· ohm latiori quidem aa minas proprio mmu etiam sacrassenta vooabaatar. A multi· autem saecaUs in moram veeit, ut aacAtasatalia appellent». Origo nominis •x ao aat, qaod, Mcramentis virtate M meritis longo inferiora eam tini, aa tamen effectibus quodammodo imitantur. .Sunt quaedam in ècoleaia, da sactamentaUbua agens ait astiquas at optimae note· theologe», ,in quibu etai prinoipabter salse non ooaetot, tamen salus ex ao angatur, in qaaatam devotio èxercetur Sacramentalia scilicet gratiam «x opere operato, at aiunt, seu propria rirtate, non «mferant; illam tamen a Deo impetrant, pioe motus devotioni·, amoris, grati animi •t peooatornm dotostatioais in nobis excitando. Ideoqa· vim habeat, ut theologi docent venialia peccata dolandi. Socramsntalia ab alii· plan, ab alii· pauciora numerantur. Vulgatu· hio remua, compendiaria voluti formale, pleraque complectitur:

„Ont, finafcn, «dnu, <eq/«sMs, dm», fonedscens."

349. Quibu· vodba· innuuntur orationi· dominio·· recitatio, aqua· lustrali· aapersio, eulogiarum •eu benedicti pani· usu·, oonfeeeio goaeralie coram eoclaeia vel fratribu· theta, eloemoeynaram erogatio, ot praeealia benedictio.

M3. Quotidianae fldolium prece·, praneipae oratio dominica, aliaeque ab ecclesia praeacripta· vel a coetu fidelium in looo sacro congregatorum recitatae, maximam habent efficaciam, et, tsete •aucto Augustino, peoente leviora delent. .Do quotidiani· autem bravibu· levibaaquc perneti·, sine quibu· haec vite aon ducitur, quotidiana fidelium oratio satisfecit Boram eat enim dicere: Petar ncetqr, qui «· in ooetto. ... Delet omnino haec oratio minime ot quotidiana ptonetu:** Kt alibi testatur .peccata, aine quibu· hic aon vivitur, operibus misericordiae et pii· oratioaibu Mundari

344. Aquae lustralis aeu benedicte· usu· a primi· eocleaia· temporibus repetendo· est. Antiqui etiam sacramenti band propris dieti nomine saeps cohonestabant. feus effectua laudat hia verbia antiquos anetor, qui quis fuerit iam ignoratur: .Aquam sale oonapersem populis benedicimus, ut «a cuncti aspersi saaetifioeatur et purificentur. Quod et omnibus sacerdotibus fitaiendam ···· mandam··. Nam si cinis vitula· sanguin· aspersus populum sanctificabat atque mnsdabal, multo magi· aque sale aspersa, divinisqne precibus sacrate pqpulum sanctificat atque mundat. Kt si sale asperso per Hehaaeum prophetem sterilitas aquae sanate eat, quanto magia divinis precibus sacratu· ani sterilitatem rorum aufert humanarum, et coinquinato· aanetifioat atque mandat et purgat, et caetera bona multiplieat, et insidiae dtabali avertit, et a phantasmatum verantii· heminae Ilofendit 1

344. Kulagina, seu panto bonodtoti Augmente, in veteri anelesia, defiafonto paanafim pristine· •aritatto fervor·, bapttoaito «t abqaando eateahnmmu lee· aeahartotiaa dabantur. Qui mea hodieque manet apud orientelpa, et ia noumdito etiam oeeadeatto oeoleaifa, abi eulagtoa intra mimarum sotoesaia, ante vel post «ammanfonto tempus, fidebbas porriguntur. K·· etiam invicem mitteUni veter·· Christiani, in aymbelam eommuaicnto. Virtus eulogiarum «x eceiosi·· bcaadtotio··, t 'ipsarum signification· tote pendet Imitantur enim «t qaedammodo adumbrant aeoroeaaeium illum panem, qni manna long^prneetaatior d· coelo descendit, qnemqao pie m^puoaado multa membra anum Christi corpus eflcimnr.

346. Generali confessionis forma, qaa· miaaa· initio et non semel ia officio divino raoitetar, lab«o animi no peccate quotidiana, noa sine magno chriatisaas humilitati· profecta, coram Deo et eooleai· ohrfotifidele· profitentur; atque ad ea magi· magiaqac odio habenda of pia ultione punienda excitantur. Qua peccati detestatio·· et aatisfecioadi volutate, corda nostra. · peccetis eoramqae raliqaiis mundantur.

347. Bona nostra temporalia - pasperas erogando, Christum in sato diligor· soe ostendim··; amoramqu·, qnem ora profitemur, ra «t opera comprobamus. Hinc fovetur augetarque caritas; et dimittuntur peccata in quae frequentia· ex naturae infirmitate labimur. Ipeae sacra· liter·· •sanifeeto doceat, eleemosynam ot ia pauperas mtoericordiate nos ab omni peccato radimera m liberare þoeee

348. Benedictio praeeulis, id sst episcopi, (etiam presbyteri in missa, to multo magis oum venerabili sacramento,) «t praecipue pontifie» Bornant, qui Christi et Petri ia terris locum singulari medo obtinet, plurimam i» proficit, qui eam humili piaqne mento suscipiunt Confertur etiam baiusmodi benedictio rebus ad cultum divinum et fovendam pietatem destinsti·, quali· sunt veetoe, annali, nomismata, cruces, coronae precatori·· et plura baiusmodi.

348. Ad sacramentelle etiam ravocester supplsx et hemilis tunsio pectori·, eineras prima quadragesimae die capitibus adeperai, paterne benedictae, agna· Dei cereos, candelae, Romaaae ocelestae mora dio purificationi· . beatae virginis Mariae benedicta·, altarium et templorum consecratio, abaque plura, quM loagiori oratione non sg«nt.

340. Curant imprimi· eosmonatorae ot animaram raetoras, nt haram raram nataram, signifioetiosem raetumqae neam tdelibas exponent, 4e Saepius ineaibeat Iis qui sapieattao et ingenio sao nimis innitantur, pervuadeaat. haec, levia licet minuteqae videantur, nea ssm oontassasada, sum ad pie vivendum et saletem ooaeoqnendam noa param proficiant Redieram vero plebeculam, quao contrario errare abripitur, etiam atque etiam moneant, ao rabas ipei» nimiam efficaciam tribaat, neque om caeca quadam ot immodica fiducia servet, ot superstitiosa veneratione praoeqnatar, quasi ipsae per seeo, sia· pia mentis disposition· plurimum possent Illo· ver· neetrime reprehendant, qni huinsmodi res sncraa, at etbnioto moris erat, amuletorum quasi looo habent quae ipooo etiam foo-

ı .8» ptem psstslsttoai hui· mtaiam smmdt •easutra- Instruct m, sit. VU, rtpr» e»L MA

• Huge a a Viators, Λ rar, Hk II, p », !··». • Hess, π. eviDt

• ffnrdMd. ed £eur, cap. 71, to Maur. VI. MBR

• to.oft,Π, MÎD.

' Hsee, sUm Alnandie I staripta, si vetanto qntosm paetMoaH dsmoto sm rftuaU.Ubra ia rapas tuto «ansa, transitas fessant Cm.» Apeem,Atot ΠI, de amensr.

• Ot Tok iv. 11; DmM IV, st

dimimo viliorum «aeno involutes ab in Dei ultiono talftnUMBe

nwwin
De mM «vta·.

Oaput L

Ml. Urirerei οαΜαβ divin! summa ἧ «pat eet sacrificia·. Oasis eaim complectitur officia, ^tw erga Ɒ·· rorem omaiu· auatnram, conservatorem ne dominum, bonorum ornai»· targitorem, sapremum vitae M mortfo arbitrum, soelorumquo rai oecuitieaiaorum indicem at ultorem, ab bomlno eervari oportet Qaaaobraa eanrificia ab ipso humanae gentis exordio divinitus instituta faiaso legimus. Haque taaaa baaa, utpote quae faturorum bonorum umbra tantua Meant so figure, poterant per ae Deum placare ao propitium reddere; eod virtutem suam a maximo illo, quod ipoa praesignificabant, sacrificio, quodque Christus dominus, ubi venisset plenitudo ƭemporis erat Deo Patri oblaturus, totam repetebant Sacrificium boe a tot vatibus praenuntiatum, totque saeculorum votis exoptatissimum, Deus homo factus, sacerdos simul et victima, in an crucis sua morte consummavit Ut tamen cruentae huius oblationis perpetua apud suos memoria permaneret, ipse, quia „m m < m eotsrmim ssmpdtii nsmyus ledot McerdeMum"sacrificium visibile instituit, quo indesinenter, modo tamen incruento, crucis sacrificium in ecclesia repraesentaretur, eiusque singularia virtus quotidianis, in quae labimur, peccatis expiandis insprviret Quod fecit supremo vitae tempore, qua nocte ƭradebatur cum in noviaaima coeas, ut ait concilium Tridentinnm ⁄ .sacerdotem secundum ordinem Melchisodoch m in aeternum constitutum declarans, corpus et sanguinem suum sub speoiebus panis ot vini Deo Patri obtulit; ae sub eerumdem rerum symbolis, apostolis, quos tunc novi Testamenti sacerdotes constituebat ut sumerent, tradidit; et iisdem eorumquo in sacerdotio sbocessoribue, ut offerrent, ƥraecepit per haec verba; „Hoe /scita *in* ossosi eosrssemereiionem."

359. Itaque sacrificium, quod in missa peragitur, a erucis sacrificio re non differt. Una namque et eadem eat victima; idem quoque sacerdos, qni nunc per ministros, quos sacerdotii sui participM effecit, id ipsum offert, quod olim arud affixus ipse obtulerat. Alius tantummodo est offerendi modus: qui enim iam in cruce effuso sanguine oblptus eet, anno super aris increuente immolatur. Nulla igitur ratione sacrificium missae, quod aiunt impii homines, derogat peracto in ornee sacrificio; quin immo eiua merita m beneficia quam latissimo propagat, atque in omnM. uberrimo diffudit Siquidem Christas in boo sacrificio pro iSÇ'quoo redemit, omaibuo oomdem pretiosum sanguinem ot vulnera Patri suo ostendit m offert, quibas ad dexteram eiua in codis sedens, gratiam nobia apud oua conciliet Utrobiqno enim sempiterno sacerdotio fongitar, nt poeqit „seiners in Àqqsdsntes per temstipestss ad Dem·, sswpsr menso adlhisrpiWnndi— pro sobss"⁄

M3. Magna igitur fiducia adsandus eat magnae hic pontifex noster, Imus filias Dei, qui in aris nostris tanquam in throuo gratiae sedet'. Regnat rogum et daeateue iimfaealfam; quotidin tamen, valet hostia pnaMea, quae Me aouna raoanoüiet, ad inaMnadum paid ideadum qua ueetreo redemptioni» opna nfcrtur. ‚Qudu eaim (eolemete aunt Deam praeeatis eeeleoiaa verba') haine hostiae eemmemsretie aalebeatar, opaa nestreo redomptieuis ȅxercetur. Qaaa quidem oblatio inaxbawtaa in noctiu» mn ot nommodum divinae aieerioordiao theeaaros ia so continot: aeqae praeeant» tanta· vitae linitibus oinaaaaribitur eiua fruetns et utilitas; sed faturam etiam, alterumque, qui humanis oculis oeni non potent, mundum oomplootitar.

Md. Non solum eaim vivoa ubique terrarum fideles attingit eod etiam vita functos, quibua pie et religione in paoe Domini mortuis, opiparum forte poena adhuc luendae supersint .Hae quidem oblaƭione, nt loquitur mdius dominus noster Pit· papa IX ', .placatus Deus, gratiam donumque poenitentiae concédons, crimina et peccata etiam ingentia dimittit; ae licet peccatis nostris graviter offensus, ab re ad misericordiam, [a] iustae animadversionia severitate ad clementiam traducitur; ee temporalium poenarum reatus et obligatio dissolvitur; ea defanetoram in Christo animae nondum ad plenum purgatae sublevantur; ea obtinentur quoque temporaria bona, ai tamen potioribm non officiant; ea sanctis et tn primis immaculatae sanctissimanque Dei genitrici virgini Mariae eximius quidam honor cnltusque ȇonciliatur. Quam late pateat divini huius sacrificii fructus, Cyrillue quoque Hierosolymitanus testatur, dum ait missam ex apostolorum traditione offerre sacerdotes, .pro communi ecclesiarum pace, pro recta mundi compositione, pro imperatoribus, militibus, sociis, pro iis qui infirmitatibus laborant, et pro omnibus generarim, qui inter nos vita fancti sunt, maximum hoc credentes adiumentum illis animabus fore, pro quibus oratio defertur, dum sancta et perquam tremenda coram iaoet ⱱictima. *

355. Agnoseat igitur ac reverenter suspiciet suam ipsin· dignitatem sacerdos, quem Christus vicarium sibi in hoc sacrificio offerendo et adiutorem elegit. Haec quippe dignitas, maximos ae praestantissime· huius saeculi honores longe superat. .Habemus enim nos sacerdotes, inquit Ambrosius ⁄ nostram nobilitatem praefecturis et consulatibus praeferenđam; eamqua, quam nec Angelis unquam licuit attingere, neque ipsi quidem beatissimae Dei genitrici Mariae, licet sanctitate et loco ipsa mortales caeteroa antecellat. Itaque Christum, cuius sacerdotii particeps Mt, quemque offerendo repraesentat, totum in ae exprimat; ita ut vere pomit oum Paulo dicere; „ Fiso, sum «ses opo, *rieit* sure in *eu aruhu."* * Quod praecipue eo tempore, quo sacrificium missae peregit, facere debet Non nisi corde ot corpore ab· omni criminis macnla elutis, et candida innocentiae stola indutae, ad altare Dei ae sistat Fide ot caritate tôtus fervent oportet, qni hisce sacria operaturae accedat 8i enim eccleaiae lex Christianum quemvis, qui Christi corpas suscipere velit, ab omni lethaHa peccati labo liberem ease inb<>t pïofeoto longe maius quiddam a sacerdote populabit, qui Christi corpus ot sanguinem non suscipere tantum, sed etiam conficere et aliis ministrat aggreditur! Idcirco, ut ait idem Ambrosius,

• Gsirv, A
' Bete. VU. M.
• I Cor. XI, M.
• Basa XXII, da sasrtt ai·., mp. 1.
• Lea XXII. 10.
• Hete. VH, ».
• Hate. IV, 14·A

* Ia mer. aissae tn IX post P»at
* Ia ep sacyd .Ssies'ÎwmiI rsdtesftoris, S mail IMA
• 8. CytiL BierasoU CtescA *XXIU, tUUf.* A dk see. Msrg, After gr, ad. Mlgns, XXXΠ1, 1115 A b).
• 8. Aabroe, Jtateri. rir»., ‖ «, sd. Mssr, Perla, IMO, tam II, ed.USC, [spp. s. Ante.. eA MIgna, HI, 500C],
• Gd.II, M

non medieseis osse debet sacerdotis pro papale Λ •appUoetari virtaa, Bcai cavendam aaa solam ae gravisriba· lagitiis ■ affala, aad ao minimi· talia·.·· b ›

Md. Noa igitar gravioribus tantum oalpie, aed et maculis quibusque et vel ipsis capiditarâm bn-maaaram vestigiis, qaaatum (erL licet, depurgari docet qui Doom boa sancto sacrificio colere, sibique et eaoteris placatam ae propitia· reddere studet ,8i ėaim at loquitar magnus ille Ðrogeriaa ^intéressé sacrificiis aeu audeat, nisi seactificoti, quid do sacrifiMntibus cenoeaduaT Sanctificare •aim purgaro eet Quantam ergo puros deeet tero, ubi invitatae ad «bcrificium, nonnisi sanctificat·· admittenda· eunt plebas! Sanctificatio quippe corporis pudioitia eet, sanctificatio mentir naritae et hussilitaa. Sanctificetur ergo ad sacrificium invitatae, aed magia ille cogitur, a quo ȉnvitatur. Atque praeclare iterum in rem nostram Ambrosi·: ,Qui Christo ministrat, oportet primo carere variarum iUooobria voluptatum, vitaro internum corporis animique languorem, ut corpus ot sanguinem Chriati ministret Neque enim poteet quisquam peccatis euie aeger, minimeque sanus, immortalium oanitatum remedia ministraro. Vide_quid agas, sacerdos! nec febrienti neanu oorpua Chriati adtingas. Prius curaro; ut miniatrare possis. Si mundos eoa, qui ante fuerant leproai, Christus iubot occurrere sacerdotibus, quanto magia mundum ipaum convenit eoae sacerdotom *

357. Sacrae literae, gravissima proposita poena, opus Dei, quod nomini· sacrificium hoc proprio quodammodo iure aibi vindicat, fraudulenter fieri vetant.* Fraudulenter autem agit, qui debita dominum anum opera fraudat, imperfecte inscite. ot nogligontor agendo. Ex hoc igitur-praocopto, quocuq^ terribilia adeo comminatio coniuncta eet, aatia maaifeste patet, quanta cura, diligentia ac sollicitudine sacerdotem hisce sacris operantem adlaborare deceat, ut omnes ab ecclesia praescriptos ritus so caeremonias accuratissime servet. Ia his sano voT minimum quidem apicem adiioore, tollere aut ullo modo immutare, nefas est. Nullus enim ia peragendo hoc sacrificio ritu· adhibetur, nulla caeremonia, quae inanis aut supervacanee citro impietatem existimari possit Ea enim pariter omnia, sive minime videantur sive maxima, sapientissime nuter ecclesia inffituit; quibus -rcl—'t" divini sacrificii magis eluceret quibusque velati adminiculis hominum animi ed sitissimarum, quas hoc mysterio teguntur, rerum contemplationem attollerentur.

$6& Volumus igitur districtoque praocipimus. ut sacerdotes in hisce provinciis universi se omnia, quae in Romano missali habentur, ad amussim sequantur. De quo libro haec a sancto Pio V pontifice praescribuntur. .Missam iuxta ritum, modum ao normas·, quas par missal· hoc traditur, decantent ac legant; neque in mimae cslebroticae alias oaoromonias vel proces, quem quae hoc missali continentur, addere vel recitare þraesumant. *

363. Nonnulla quas ad mimam debita decentia, honore et reverentia celebrandam a patribus superiorum Baltimorensium conciliorum statuta sunt, iterum promulgamus atque confirmemus:

. MO. Λ dMne:

MI. Ut ēantiv

MSa AMnÂmm

M>. .Bneosdoe maximo ourare debet, at aa quae •laro vaaa dieonda aaat, dietiaake et appetite profata!, non admodum ibetiaaatar, at advertero possit quas logit; nec aimb morooa, ae audient· taedio affoiat; •equo etiam vaea nimis elata, m perturbet âlio·. ' Bvitaada igitur fastiaatio eat ot prascipitaatia quosodam, quae aine seuudalo oviniora nequit; prohxitaa quoque, quae adstautibus faatidium pariat. Itaque ae quia infra harae trientem missam aheolvoro audeat, neo ultra dimidiam horam producat' Bacerdotoa, qui inoompoeite, festinanter ot praeoipiti lingua sacram peragunt, a mimae peragendae munere aroeados indicavit Benediotuo XIV

364. Saecrdotea, qaamdiu mimam legunt vel canunt, nunquam ab altari descendant, niai quando id praecipit rubrica, aat ad condonem adotaatibua habendam. Hinc nullo modo id facere liost, ed proem etiam ab ordinario quacumque do oauaa praescriptas aeu latino mu vernaculo sormoao recitandae. Hae namque ante vol poet mimam recitari debent. Fertur vero, quod non sins maximo animi dolore aooepimuo, nonnullos aliquibus in loci· eoae aaoerdotm, qui ipaa intra mimarum solomnia, ab altari recedant, aedemquo sacram circumeant, a singulis fidelibua eUemoeynam patentee. Quem turpissimum abuoum, oocleoiae'bacrisqu· oius ritibus iniurium, quique catholicorum ruborem et Indignationem, acatholiooram voro irrisionem et contemptum provocat, reprobam· et prorsas exstirpandum decernimus. Qua in re singulorum episcoporum eoa-•ciontia oneratur.

366. Vehementer etiam cupimus, ut animarum moderator· oommimoo aibi grogm saepe ac diliganter doceant divini huius sacrificii dignitatem ao praestantiam, uberrimoeque«fractus, qui. in pie ao devote sacris adstantes deriventur. Ii· in memoriam non semel revocent, ac maximopere inculcent gravissimam illam, qua tenentur omnse christifidelee, obligationem, singulis dominicis festisque de praecepto diebus missam audiendi. Quae quidem obligetio tam vetusta est, et ab ipsis ecclesiae incunabulis, tam param remota, ut leges omnes, quas hac do re loquuntur, non iparmi primum inducere, sed iam pridem existante· supponere et declarare videantur'.

Suos etiam moneant et cohortentur, ut singulis quoque, si fieri possit, per hobdomadem diebus, et praecipue in festis Domini nostri et beatissimae virginis, ubi nulla adest legis obligutio, missae sacrificio devoto intéressé velint

366. *„Oemu fontifte n •Mmaptut,"* quemadmodum monet divus Paulus *„ρτβ hsmini bus* coath'fmMr m *ii»* ftMg stmt ed Dram, W *eftruf* deae ei *teeriJU»* pro pecosSis." Quibus verbis sdocta semper intellexit eocleaia, pontificum et uperdotum esse, nt ouehariatioum hoc et propitietorium sacrificium pro iis offerant quorum ipsis cera concredita est Atque haec obligationem ex divino praecepto descendere, concilium Tridentinum' disertis verbis

• Jÿ. M sd seehs. KsnuO, i M, «t oit-, П, IMA 1·*». a Amte. uA Mlgos, HI, 1SMCJ.

• & Qng. Mag., *1»I rtf,* UK VI, osp. X t 10, sd. M», Paria, 1706. m, XTβ, [sp». a Ong. IL, sd Miga·. ʸ.

• Ds «Mais, csp. 10, i M, sd. dt, U 306, [opp. a Ambr., •4 Migaa III, MCA).

• Israa. XLVHL 10.

• A Hm V ia balla primiM· tosv^t mtmUib· piaspodta.

' Coas. Balt. L deu. M. IMaari, UXU, SW). Belt., aaaktt.

* Osac. Balt HL (her. A (MsasL XXXIX, MI|.

* Com. Balt I, Mer. M, [Maa< XXXIX, M·].

* Babr. gmsr. missaL, · 16

* Beast. XIV, AmM. XXXIV, S, I SO.

ɪ IMA, f tt.

' Ct e. M Mi····, do non··», dist 1, item c M, eons. Trid aosa XXU, doer. 4· obisrv. «t «vitaad. ia eehbr. miae, I MmssoL

* Hsbr. V, I.

* Bs··. XXIII, sap. 1. d· r<ona.

·Mrnshvit. Quam TridaatiniraA pntrum mate- ■aaal poatffieas nberius axpliearëat atque *ta»*· firmarunt; m pnmrtia BauadictasXIV, ia mb* stitatioua Omi *tttftr* ꝥNsta· qua dare à aperte graviasianisqu· vasbia dealaravit at constituit, parochos alieeque omneo auiasarum euram aata habento· dabera taissun suarifieium pro' evibae sibi commissi·, omnibus dotniaiata aHfeqaa taatia da praecepto diebus, offsrre.

M7. Qaod diaa fsetoe attinet, jaibaa catholici noetrates ab obligation· reiseain aadiaadi, at ab operibus servilibus abstinendi, apoatoHoa suctoritate Uberati- aunt, aaUo paeto existiment parochi animaramque rector··, ··, vi hnius permimioni·, ab onera quoque miaram pro suis applicandi soluto· esaa. Ooaeaasit tamen apostolica sedaa haram regionum epiacopi·, at parocho· aibi subiectoa, mode iust· ut legitima aaeaa concurrat, illi» diebus ab hoc onere missam applicanti dispensent, dummodo pro gregibus aibi commi··!· in eiusmodi missa Specialiter orent

368. Cum raro sacra congregatio de Propaganda id·, in responrione ad dubia quaedam da ṁissarum application· nuper ꝑropoaita statuerit missionaries, qui quovis modo sascipfant curam animarum ia aliquo determinato loco, aequa iuatitia nequs caritate teneri ad missam pro populo tastis diebus applicandam: patre· opportunum duxerant supplicandum *tau»* ipsi sacrae congregationi, ut mentem auam hae de re ubgriu· declarare ac significare dignetur,- utrum responsio praedicta complectatur, necne, mimionarioe huiu· regioni·, ubi paroeciae canonice erectae nondum ëxi tantl.

369. Licito accipi potest stipendium initum ·eu eleemosyna ad oelebrandam mimam, quam qui· pro alio celebrare non tonetur; stipendium enim non datur tanquam pretium vel oompanratio mimae, sed ati medium ad sustentationem ministri. Bx lege autem natarali, qui alicui servit, aut in alieuiu· ministerio occupatur, ab eo etiam ali debet et sustentari: quod confirmatur ab apostolo scribente: ,^feseiti«, jmnieei, *ftti* m sacrario ·perontar, *fuet 4t toerorit mat, admit: tt fui alteri* dcssrsiaat, eum altari '*ftriiiiftttr** Quantitas tamen stipendii insti universaliter determinari vix potest. Sacra congregatio ooncilii interrogata, „quanta debeat esse eleemosyna mimarum manualium, die 16 novembris 1698 reapopdit: attendendam eme consuetudinem loci, vel legem synodalem quatenus adsit; sia minus, statuendam eeee per episcopum eleemosynam competentem eiua arbitrio/ Sed ia eo quod «poetat ad quantitatem eleemosynae ab episcopo determinandam^jion poteet eadem ·t universalis regula statui pro omnibus locis in hisce tam longe lateque ëxtern provinciis, siquidem habito respecto ad locorum et temporum circumstantias, in dirersis locis ea minor vel maior esae debet Unde relinquentes singulis ordinarii·, ut, rerum adlunctie bone considerati·, quantitatem

' Dis 1« rag. rara 1744.

' Dis M earth Itet, i» op. «ti titetas ;ta α tts toosrpta, qass apud sanctam sedeas ġsruatar Hbasas (typis ·aer. ooagr. de Prop. 44·). IM·, toss. I. fess. VII, p. SSS 406.

* Huic supplicatio·! satis est fcetam per sasr. ooagr. decrease· III. sapro: IM aaim renovatur dssilarotis prias fecla, psr respoasioaei· aaasps Suiasseedi sd dus qasssHa:

.A4 I, *tufoUtt,* aoa tsaeri, dammsfes aoa «gâter dt load·, ' ia quibos asdss épiscopal·· m parosdss naaoafeu «recte· i··· ɫ, stqo» sd ··· vicarii spostoUd st teisticasrii aslssi dat ut isgitiaor·· pastorus· rires ■>·■

.Ad 9, vitesds· e··· sxpresssoaea. tauri *ra ut fati,* dicenda· roro ····, deosre es osriMe,- idq·· ite st sails propris dictes obUgstioais siguidostio åppareat.

* I Cor. IX. 16

L atipeadti, quae ipai· iuqta euoe ridetur, pre datu eue detararfneat', hae solum «tatataua, ae qui» plue aeve regulariter mina axigut, quam episcope suo opportunam ae iuatam visum fiserit Baqua, aaeepto atipeadio, miaaam aalebrare, pruaaartim pro ruoeutor deAtuotia, nitra tempus oemmuuiter admissum differat; sacua inatitia commutative violatur ·e proinde obligatio restituendi contrahitor.*

870. (Similiter, ob oaadeui canens, atabilb quasda<l et universali· ratio vix haberi potoat in omuihisce provineHa, pro fendatioaibue vel in 'h»rpetaam vol ad oartom annorum numerum; eed hoc .ordinqrio loci relinquendum esse oensemas, inhaerente· regulae canonica·, qua prohibetor, ne fondation·· aoeepteutar absque praevio amena· episeopi, si de saeculari instituto agatur, vel praelati reguꝥari ni tandatio in gratiam commanitati· exemptae ſiat Insuper omnes moneta··, ut in huiuamodi rebus summa droumspectione et accurata deliberatione procedatur, earumque conditione· ad amussim adimplendae curentur. Neque hio poasumus quin declaremus, eaae abusum non tolerandum et rei ■aerae profanationem, quod, qhemadmodnm pluKm factam eat invitatione· publicae et frequento· ad eleemosynas in huiusmodi fundatione· erogandae, per plure· mena·· oontinuoa ephemeridibus popularibus inter alia nagotia profana inserantur. Quam ahneum tine mora per eptaoopoe et praelato· tolli et in posterum praecaveri volnmus.

Λ31. dQuo vero magia distincta ratio habeatur deuhligationa onera mimarum, oum manualium tour ad indeanitom tempus, accurate adimplendi, ·anoimna ut/in singuli· eoclasiis saecularibus ao regularibus adsit catalogua sive tabella onerum, quae ad perpetuum vel ad oertum prsefinitnmque tempus impoeita ipsis, ae respective acceptata fuerunt; utque ibidem in sacrario asserventur libri, in quorum altero perpetua huiusmodi sive temporarie onera, in altero vero missae manuale· et adventitiae inwribantur, nna eum fidali as distinct· adnotatione ·ubsMti utrorumque ṁplementi

379. Curetur omni studio, ut puriatims aptiasimaque ait materia, quae ad augustam hoc sacramentum conficiendum adhibetur. Hostiae dhit ex tritici tarins et aqua natarali confectae, recentes, macularum experte·, quaeqne hsud facile in fragmenta dissiliant.

373. Summa autem sotHcitado adhiberi debet in his provinciis, ut vinum certo genuinum ad saeridoium eueharisticum procuretur. Quoniam experientia obmpertum est, vini genera, quae in hisod regionibus sub nomine vulgari Port, Jfadeira, Sherry, Malaga ·te. vaenire solent, maximam partem et plerumque substantialiter adulterari, imo saepe D omnino artilcioee confiai, ea ad sacrosanctam sacrificium non tacile adhibeantur; eed potius illa seligantur, quae vocantur vulgari sermone Santerae, Bordeaux, Catawba, Isabella et alia, de quorum genuina natura nullum subnet dubitun rationabile. Praeeertim tamen euadendnm eet, m «b ꝥ· viticultoribus, qui catholici sint eo notae probitatis,

ꞁ AaiaadvssSsafem s»t, texta Bsa. XIV ssaUatism, «inisM sm nscsssaris·, ut stipsodtu sd···· tints·· sit, st lategros· raaUatatirasa suardoti. Sa dis «as oslsbrot, supp·ditet. Bra XIV, *tu marf.* (Mrosq Ub. III, c SI, mus. 114.

ꞁ Ds «odo tsrvaado dies srdiaea diasndi sadssi dis Unas nlreae, vids instroctiraM· ■· rit. oaagr. Ia appradios.

* Dacr. iassu Urbani vm, a sMr.esagr. eoae, proteslgataa: Ctaa saepe tsntinpsb I 7; vids baUarta· >1 iuah lato. Vide ·thus rescript·· esor, oongr. ds Prop. Ids, in appendice

* Beaed. XIV, *Ot tgatét* «M. UK XIII. t A 11 U ditare est boc ieereture, ꝸ testraetie·· saor. aoegr. gsasroli, supra osL MK

via·· «4 Merifieiam neeessariam ebtiaeatar; quod naa temporis, ouar vMs indige·· fer· ubigM eolatar, at maga· ait viai iad· fati aopta, taata plerwqa· taiBtaa tari pateat, at nulla ia ta ta· gravi aegiigaatiaa axeaaetio raiera iam þassit

Caput Π.

FMI

974. SsAam eucharistiam non volem tabernaculo conehmam pio ealta prosequi, cad etiam/peblie·· fidelia· venerationi pomp· quadam axpoaere oon-•uevit eoetaU. Quod fit, at Filiq Doi aolaaaoe honora summuaque eultw eoram omnibu reddaatur, animique adstantinm in aine amorem inaaadantar atque inflammentur. Atqae ia baa quidam region·, babetar sie quasi publia quaedam fidei noetra· testificatio advenae haeretico· ot incredula, inter qnoe venamur, qaiqne inscratabil· hoc divinae caritatis mysterium aut ignorant ant irrident

97b. Quapropter, quoniam eooleeia lege communi non definivit, sed potius episcopis determinandum reliquit, quam frequenter, epeotatis locorum circumstantiis populique fidelis indigentiis, sefiium •aeramentum utiliter exponatur', noe eerto eperantee fere, ut culta· erga tantum tamque venerabile eacramentam a^ pietatem populi fideli· augendam, eiusque amorem in amantissimum redemptorem nostram magi· magiaque inflammandum permultam conferat, statuere decrevimus, ut solemn» ssAi sacramenti expositio et benedictio, oonsuqto rita stricte observato. in omnibu· nostrae .ditioni· eoeleeii· et in •acellia monasteriorum et communitatum religiosarum, saltem quandocunque debita eum solemnitate fieri Reterit, singulis totius anni dominicis diebus, festisque de praecepto, vel festis.etiam primae et secundae classi· non de praecepto, Mmel tantum ia die dari possit. Per octavam vero corporis Domini licebit eam solemniter fieri tum in missa solemni, tum in vesperis, benedictione iterato data. Licebit insuper solemnem benedictionem dare bis in hebdomade tempore quadragesimali, singulis pariter diebus sacrarum missionum tempore, in festo asAi cordis lesu, et ubicumque fit devotio quadraginta horarum; et in aliis diebus ab ordinario designatis. Quod si ordini «lieni religioso vel societati sancta sedes aliquid amplius induisent, illud omnino incolume esse volumus. Extra autem huiusmodi privilegium, de quo certum ordinario exhibeatur documentum, nolumus benedictionem dari vel expositionem fieri, nisi prout supra, venia ordinarii expressa, salvis etiam in omnibus sacrae congregationis rituum hac in re decretis Omnes autem monemus et adhortamur, ne quid praetermittent, quod iuxta rubricas et rerum adjunct· ad debitae reverentise significationem requiratur, siquidem multo melius est, ut non ita frequenter exponatur, et tunc cum debita reverentia, quam ut frequentius et sine debito obsequio id fiat'.

378. Preces quadraginta horarum, quae saeculo decimo sexto, Pio papa IV approbante, in usum venerant, ac deinde a Clement· papa VIII accuratius ordinata· multie indulgentiis auctae fuerunt, longo lateque per orbem Christianum et paeeim etiam in his provinciis solemniter haberi solent Ae profecto nemo, qui naturam huius devotionis bene perpenderit inficiabitu^jj rite Mrvata, fidem saluhwrimam.qaa reg·· gteria· ·· apremum donrinum Mb huarili mramsstibahm valamini dilitertiate· •gaeeeiasM ee prefltaasar, ia ehristtfidalium aaimis •rmia rabarari «t eaarieeta· nutriri at aagari, ebaoqa· apttaM ia vitae spiritual!· oemasodum et earoluasMtam Baetes pereipi uberrime·. Qaaatam vote ia noatrie regieatam piata obstaat, quomiaus oataa, qua· hmtrantiBss Ctementiaa þraeaerihaatar ad amuseim observari qaeaat, eadem apoetoiieam hamilHme eappHeaadam mm Bearemus, at oriamaom ban· ritam oadam ferae· peragMdam, qaa dioieerie Balttaoraarie ex onmmi pontificie ooeoeesion· iam utitur, raiiqai amne· ordinarii in cum poeeiat diooeeeM iatrodaoare, fidalioat

1. Ut, durantibss temporum loooramque peculiaribus araumetaatiie, in omnibu eoelaeiis et publiai· oratorii· per uaivenaa base· provincias alterni vicibus, semel vel bie quotannis, prout ordinarii· satiaa id Domino visum fiserit, ssftnm publicas adorationi per triduum, in forma quadraginta horarum, exponi posait horis diurnis tantam, a mane usque ad vesparum, de nocte autem recondatur;

9. Ut processionem omittere liceat, si commode fieri nequit, ita ut neqne intra ambitum ooeloeiae haberi valeat;

3. Ut universi utrinsqne sexus cbristifidelee, qui illam ecclesiam, in qua venerabile per tres dise expositum manebit, devote visitaverint, et inibi pias ad Deum preces per aliquod temporis spatium effuderint, indulgentiam septem annorum totidemque quadragenarum, semel singulis huiusmodi diebus, lucrari poesint et valeant;

4. Ut iis vero, qui confossi et sacra communion· refecti ecclesiam visitaverint, in qna sacra eucharistia publico cultui exposita est, ibique pie oraverint, indulgentiam plenariam, semel per expositioni· triduum lucrandam, quae applicari possit animabus fidelium defunctorum, sanctitas sna benignissime concedere dignetur, ea tamen lege, nt ehristifldeles ecclesiam praedictam unoquoque tridni die visitent.

5. Ut omnia altaris illius ecclesiae, in qua alternarim flet expositio, privilégiât·, durante exposition·, declarentur.'

977. Mundant vero patres huius concilii, ut, iis exceptis, quae sedes apostolica modificare vel remittere indulserit, ea omnia sedulo serventur ia huius devotionis Mlebratione, in ecclesiis tam regularium quam saecularium, quae exposita reperinutur in libro, cui titulus: «Ceremonial for the ue of the catholic churches in the United States of America. *

378. Ordinariis tandem definiendum pro euie singulis dioecesibus tempus relinquimus, ordinemque quo in diversis ecotesiis congrue per alterqaa vices expoeitio habeatur, afiaque praescribende necessaria et opportuna, ut cultus exhibeatur Deo acceptior •t ab omni abusu magis remotus. Ad quem finem optime aseequendum, haud parum conferet sodalitium, si qnod habeatur, ssfiiae eucharistiae cultorum, qui id in M suscipiant, ut per horas certas ia huius devotionis exercitio alternarim vigilent in eocleeiis in quibus expositio habetur. Huiusmodi igitur sodalitia, inter singularum ecclesiarum fideles, pastores instituenda curent.

Caput III.

Ds esspsris.

379. Vesperae integrae ut decantentur diebus dominicis festisque in omnibus eoclodiis, more eccle-

1 Vide instructione· «scr. eongr. de Prop. dde, te appendice.
* Bsned. XIV, ooaat deeepisM··, 1« epr. 174·.
* Ct «yn. dioee. Bsltist, aease inaii 1847 haMt., const 1.
* Of. Booed. XIV, but. erale·., SO.
* Ctaneat VIII, coast Graves tt titmn, dis ta nov. 14M.

1 Hek sppliestieqi a poatifes benigne aansit. Viis decretu· IV, sapra eo! Mβ.
* Vids epumalest, esi titeles: Ordo is «rst. qeadn<. her. in «osa Baltisa ssmadw, edit. 1868.

»î m BoamaK^MtMM Sari g»<Mt, valu·· ai naadaaa». Atq·· bâa qaidaai aaaqaaai narittaadae •set ob alia «xltoitia ptotati·. Celtaa «ai· aakiaaia oeaiaaiaa poatiicibaa probatae, at per tot •aaoala vigea·, Deo gratior ooMoadaé eat Ut aatam atiam bac in parte uaifonaitaa habeatw, oatniao in praxim generalem dedoooada eaae ea rolamoa, qnpe de voepario miaua eoletnnibao at de aueaa cantata aine diacono at eabdiaooao ia fibre caeremoniali neper Baltimoraa odittf babentar; idaaqae monemaa Moerdotoe, ut vol ipai,· rel per al^am quamdam bene expertum, puaroa caeremoniae in miaeia oaatatia et vaaperia rite pxregrad·· diligenter doceant

380. Inouper valde exoptandum oaoe eeaoemna. ut rudimenta cantu· Gregoriani in aeholia paroobialibua exponantur et exeroeantar, -aioque numor eorum, qui pealmoe bene cantare valent, magia magiaque iacroecento, paullatim maior celtem pan populi, Meandum primitivae eccleeiaol* adhuc in variia loci· vigentem uaum, veeperka et alia aimilia cum miniatria et chpro decantare addiaoat. Qua ratione omnium aedificatio promovebitur, iuxta illud •ancti Pauli: „I>ofwmle· eebtamrbpeix m poeleur et hymni· et *emUicit tpirihutlihiu." '*

TITULfS VII.

Do diaoipltoqe unMbmlteto promovenda.

Caput I.

Dt Miffimutut çvoad fut» tt untui».

381. Fidem catholicam, oum ex auctoritate eire docenti aive iubenti· aut vetanti· Dei tqt· pendent, nullo tomporurn lapeu aut locorum varietate minui, obaolgecere, aut ullo modo immutari unquam poaac. luoe clariua manifeotum eat. Diaciplinam quoque auun aanota mater eoeleeia, licet origine humanam, quamque aapienti uaa oonailio variare ac mutare aliquando aolet. unam tamen perpetuo eandemque. abi nulla contrarium auadet neceaaita·, ubique aervari optat ao modi· omnibua atudet. Curandum igitur, quantum in nobi· eet, ut diaciplinq noatra vel ab univernali· eoclaeiaa duciplina nulfctenue diacrepet. vel ai id omni e^iarte fieri nequit, «altem ad eam quam proxime accedat. Hac imprimi· ratione oonaulatur uniformitati, quam inter omne· harum provinciarum eoeleeia· ^exietere vehementer optamua.

■-383. Principio autem ut de ii·, quae ad.eccleeiae praecepta peritaen^ loquamur, maximopere delendum Mt tantamieter no· in freti· ac Manii· observandi· dieorepantiam inveniri. Aliquibn· enim in-Joci· frete eeptem vel fto, ia alii· vero quatuor tantum celebrantur. imb> quoque, prneoertim quadragMimalie, diver·· Mt"JRi loporum diversitate obeorvantia. Haud difficile quidem eaaet, faetorem numerum ad minimum reducende, nt indulgentiorem, quae ae offerat, Manandi ratiooem ■ectaado, uniformitatem quandam iadpoere. Sed •ummopere cavendum eet, ne faba unifqrmitatie •pecie magie difforme· ab univernali eocledia' reddamur.

383. Patribu viram eat fqpto· die·, qnal··; nano in unaquaque provincia Mrvnntnr,ere·,retinendo·; foetum tamendpatronale beatae Mariae virgini· aine labe conceptae, tanquam fretam do praecepto, ipeo die decembri· 8, per hae provincia· ubique celebretur Quod ad provincia· Sencti-Frnnciaci atque OrtfDMtw· «t dioeo—im SaMteri-Fidni nttiant, MMtaa sad·» orandam mm o§· ut pro quiaque ill» fcatis dtobva, quibm η BaltimoruM provincia diecropant, eoacedatnr diupMMtio quoad prMoeptan miasa· pudicadi ot ab oporibas norvilibus åbotinondi non tamcn quoad devotionem at aolemnitatean externam. Supplicandum quoque duximMq at eanotae nodis auctoritate iisdom liceat µ Baltimorenei provinciae in oorvaodto ieiunii diebaa confot^saro

384. Volume· þraeterea at in poetarum foetum patronale eoclMiae oaiuaque consecratae eolemnitor ot ritu debito celebratur. Qaod in urbibus adeo facile fieri puteat. ut, ai negligatur, nulli» sit eicuaationi iocua. Idem facieeduu. erit, licet ecclesia fuerit tantum benedicta. Rure tamen et io oppiduli·, ubi difficile caset per hebdomadam þto bem fidelium congregare, poterit feetum (qu€ad externam solemniutemt in\^ominicam proxime sequentem transferri.

Caput II.

Ds tmj/brwMtoto mi *aliù promor^nda.*

38b. De di»pen»ationtbus pro matrimoniis ineundis agentes patres Tridentini, haec decreverunt: „ln contrahendis matrimoniis vel nulla omnino detur dispensatio, vel rara, idque ex causa et gratUconf dedatur/' Cum vero disciplinae ecclesiasticae nte servandae valde obstet nimia dispensandi facilitas, curent ordinarii, ut potMtate a legibus eecleeiaaticis hap super re latis eximendi, quae ipsis a sqdi· apostolicq concessa est, nonnisi parcius, et causis bqpe perpensis utantur; praesertim quando de impedimentis in primo affinitatis, vel secundo consanguinitatis gradu agendum erit. Inter impedimenta occulta, et ea quae in publicam devenerint notitiam scite distinguant, atque cum gravior obstet prohibitio, nonnisi graviori de causa nubendi veniam concedant. Valde autem optamus, ut collutis consiliis, tam in hoc plenario concilio, quam in conciliis provincialibus, quae subsequantur, episcopi, illi praesertim qui comprovinciale· sint, et conterminas bsbeant dioeceses, inter se de certa ac uniformi (t agendi) ra^itfpe^x bas dispensatione· concedendi, quantum fieri q>omit, conveniant; ut querelarum de diversis ac saepenumero contrariis hoc in^liegotio agendi roulis tollatur occasio

386. Patres Tridentini voluerunt ut dispensationes in causis matrimonialibus gratis omnino concederentur4. Illorum vestigiis inhaerentes, praesutos In concilio provinciali Baltimorensi VIH decreverunt:

„Cum facultate· extraordinariae episcopis huius provinciae λ sancta sede collatae. sine ulla mercede exercendae mnc, nulla exigenda eet taxa pro dispensationibus ab impedimentis ñfatrimonii.

1 Bona Jkrem HM-pκ.. re». 96 ««M· 1».

1 Ephe·. V,

1 Fins pup· IX, iu benign· deerevH. «X deeretum V, snpra ου). 889).

' Hlsos daobas pestalatb hand annuit a pontifex, volens potius nt «recurrant episcopi ĝnoru· intereat, ia particulari, expositis suae petitionis rationnas". Instruet. III. art. XI. supra ool. 8M.

Ad supplicationem ooseüil patrum «cire· dispenreticmMs sb abstinentia a carnibus hi sabbatis, iassit sanctius sua. ilMrispis.qni tinunsdi Muta indigere se putant, expetitis rationibus, in partieuhri recurrere debere Cf. instructionis ILI. arti X, supra l. a

1 Seos, XXIV, cap, &, dr r^bm, metr.

1 Pre exceptions quoad Itato·, vide rwripbnm sacr. caagr. dr Prep, fide, in appendtoa.

³ Lbc. dt.. vids s···. XXV, cap. 18. de re/brm.

• Decret. A Vsjba ipsa • esncM seds adhibta mbtangere visum est. Ia folio K typis impresso focuitatmn «xtraordiâariarum, qaae per sacr. oongregatiansm dt Prop. Ms cptocopis huius regionis reared! solent, ia quo dispensandi potestas in curibus quibusdam dMeüfotibus Mtur. hauc habentur: .Votat autsm (sadsm aanqtitas sua ae omnino praecepit, nt praedictus

Hae quippe nnpar re, edii patre· aaerae ooe-grugationia de Propaganda fide Mp« ,eui«nit, «t anuribn· epiMipie Marem rugioanm inculcetur memnrutn» prauneriptioain obaervaatia, q·· pro 4fo> ponoarionibn· ab impedimenti· matrimonii pecuniam nullo omnino titulo 'permpieadnm eaue labetur, ii· tantam nxenptia cnaibuo, ia IJBiba· apootelіea sed·· nloemoayanm oratoribus iniungriidam mooet, ia piam aliquod opaa impendendam ·

387. Ut tidem pro catéchisme tradendo libri ia omnibua dioooeaibna. quantam fieri poaait, adhiberentur, iaat adUboraruut deoeoaorea nostri. In primo enim provinciali eoncili. Balrimorenai ita deorevarnUt:

(hiraium ereite'

388 Eecleeia -catholica, ceu pia mater, fideliam •noram filiorum uorpora adhuc poet mortem officiis tenero proeeqaitur, coque ritibua sacri· in loco «aero recondit, donec tuba arcbangeli miram epargente eonam reeurgant, et animi· conjuncta ante indicia thrennm cogantur. Pro iia vero debito honore reponendi·, coemeteria parat ae racri· caeremonii· et precibus consecrat. atque ab omni profano usu •egregat. Piaculare etiam pro fidelium defunctorum aeterna quiete aacrificium offerre non ceeeat, ut ab euri inquinamento, ei quod eluendum euperait. mundati, gaudia aempiterna consequantur

389. Porro aepultura eccleaiaatica privantur infidele·. haeretici ot nchiamatici; excommunicati notorii et vitandi; qui menti· compote· «ibi mortem consciverint, ni·i aliquo forsan tempore auperetitoe, reeipiaeentiae signa dederint: qui morti proximi obstinate et coram teoribu· aacramenta cibi oblata respuerint; qui notorie acandaloaam degerint vitam, nec poenitentiae ollum dederint aignum; demum, qui duello perierint, dederint vel non dederint re-•ipiaoer.tiae indicia. In dubio vero, an aint - aepultura eccleaiaetica arcendi, coneulendua erit ordinarius cum id commode fieri potent; secus autem, in parte· lenitati· et mieericordiae propendeat indicium Quod praestandum consulimus praeaertim, qnandocumque defuncto· morte aubitanea correptu· nullum habuit poenitendi tempo·; cum iuxta iuria regulam, odia aint restringenda·. Ex mente aedi· apostolicae toleratur, ut in aepulchria gentilitii·, quae videlicet privata at peculiaria pro catholici· laicoram familiis aedificantur, cogitatorum et affinium etiam •catholicorum corpora famulentar. '

390. Parvuli aine oaptiamo decedente· eeoraim in loco non benedicto «unt sepeliendi; at infant in utero matri· fideli· aimai cum ea defunctu·, •imul eum ea aepnlchram habeat Adulti vero qui morte correpti fuerint, dum baptiimo recipiendo •emet diaponerent aepultura ecdesiaatica baud priventur; desiderii namque seu flamini·, ut'aiunt, baptismo mundati osse rimKexistimantur.

MI. In separiori ooaciHo plenarie do ritibus fruore·· haoc dsarsta ssmt:

,Ritaa mlNiaetinoi nolumua adhiberi ia sepeltara Idaliam, quandoeemq·· eorum corpora nepaliuutur tu ooesoatortia •ectaram; vel etiam iu coemeterii· pcofaais. quaado adayat oaaetoteria čathoboa. '

M·. Cum tama· oonditieaem, ia qua uoatratua venaatar, eonaidacamna. legi· haiua rigor mitigari •Hqaaatalam poeee videtur 8i coin· itaque catho Hei defuaoti, m fharit ad Idea ooavaeuna, eoa-•aagainoi napeeutit·· aint acatholiei, ot faadum ia alieno coemeterio iam poeeideant, permittim»· at exequiae ia domo vel etiam pablioe ia eeeloaM eelebreetar, ai peaton id eoraadem boao •pirituah profuturam vel alia· expedire viaam fuerit 8i •uperutitoa catholici »iut. fuadum vero ia alieno coemeterio aine alia frunde lagia vel ah anno 1883 habuerint, in quo cadavera iam aint humata, pa-lort· arbitrio et conecientiae relinquimea, nt preeea pro exequiie in rituali prueecriptaa privarim ia domo recitet, antequam cadaver efferatur; at in eecleaia, ut nonniai praebebit· ordinarii venia exequiae fiant, praccipimna.

Praeterea, ai in coemeterio profano aeparata terrae pare obtineri nequeat, in qua corpora catholicorum exelnaivo inhumentur, Mitem loculo· nbi cadaver deponitur benedicatur, ea oratione adhibita quae in Romano rituali expreaaa praeeeribitur, titulo de exeqnii·, ,Deua cuiu» miaerarioqj^ ânimae, etc.'

393 Ordinario· locorum in Oomino enixe hortamur atque obeeeramua, et curent do aepultari· disciplinam quantocio·, et quantum fieri poaait. ad nonnam a aacria canonibaa atatutam, exigendam .Paupere·, quibua mortui» nihil aut ita parum »upereat, ut proprii· imponaia human non poaaint, gratia omnino čepeliantur. * Si qule vero locum aliquem in coemeterio «ibi et haeredibu· ani· in perpetuum reeervatam velit, ita ut nulla· aha· ipai· nolentibue ibi ·opo|iη unquam poaait, pro iure iatiuamodi ut ainqt, pretium aolvi poteat. Ex pecunii· ita comparati· dubium hand eat. quin eu habeatur «umma. quae coemeterii· •ervandia, reatanrandi· et ornandi· lufficiat. 8i quid «operuit, ad caritati· vel religioni· opera promovenda ordinarii iudicio adhibeatur. Diatriote autem vetamua, ne unquam, quocunque aub praetextu, aine ordinarii venia, pecunia· quae ex coemeterii· derivantur aua· facere audeaat viri eoele-•iaatiei; id vero f attentaverint, poem· aeverioaiini· plectantur.

394. Ad pietatem erga defuncto· magia foveadam atatuima·, ut paatore· animaram curent iu praxim deducere quod habetur in rituali Romaao de exequii·: .Quod antiqniaaimi eat instituti, illud, quantum fieri potenti· retineatur, ut miam .praebente corpore defuncti pro eo celebretur, antequam •epulturae fradatur.

398,- Ne. ob locorum diatantiaa ia mortui· ad coemeteria deferendi·, nimia incommoda praeeertim a pauperibus perferri debeant, conaulimu· nt in urbibua in quibu· plure· «iot eccleaiae. plura etiam coemeteria habeantur.

39fi. l't noeoMitatibu» rei eccleaiaaticae subveniatur. eccleaiae, M-bolse. ahaque opera pia vel incipiantur, ve) incepta ad finem feliciter perducantur aaepiua nobi· datur occasio -fidelem popu-

episcopo· iisdem lenitatibus, atgealiaaimi· dumtaxat ooa-

cnrrrutibux osoris, et gratia utatur, iaiuacta tamea sliqas roigrn» eleeia-eyaa in pium *JKpas* ěroganda. Eleenoayuae nomine intelligi non potest Aas qnaedam snmsM a qnovia erogaada. sed ea. qnsm quia^fia relisa· habita nurum foraitotals. comtniria dare poteat Kleeasoavns autem cum ait. ia pio· un· omnino «st impendenda.

1 luetruetio «aer. rongr. It, aeu specialis, data S4 ion. 1888 art. S. aupra'col 88-3.

• leae, Balt I. deer. 83. |«aa>;. XXXIX. PM)

Ba|L. num. 88. In concilio plenario. UUmo IN8 habita mune· datum eet qnibaedam c-inrilii patnbu· ealaehiemnm tam saglic· quam cermanka lingua ronveribeudi. qui per omnee dioeceee· usu t«air (Vide eapra XL1V.)

• Ct rit Rom., de exeqaii·.

• Ex deer. sacr. congr. inquisii. martii IN·. Sft aqr. INO. <Y cono, per Fregenae, ssmo IWCO. tiL TП. c, 18. | 8. sub ftn [Msasi. XLVIII. Mj.

1 Bob., anta On. ooar ptra. BalL I. 4err. 8. [Msaoi. XLIV, 873-4).

1 Additum, ex instruct 1. au roagr 4« Prop 44e. M Isa. IN8. art 17. tapr· col 888

1 Kit Bo b. de «xeqaùa

lum hortandi «t modia HetmiU subministrat Quanta vero aaimi pnrwil»li ot aluritat· M tamper praestiterint Adetee, ipsis peupertoribuo da panaria sua omnia quae habeat mittoatibms verbis explicari vix posset. Quas eam ita stat, ulla excusatione contegi posea videtor praxis pecunias ia usas ecclesiasticos iis mediis eomparaudi, qaaa peoeaadi directam pracbeut oeeeoionom, oeendnh poblici cessas eiat hand infrequentes, ot nemea catholicum alienorum ludibriis et opprobriis exponant. Huiusmodi nonnusquam eoae videatur eae festivitates, quae prope populosae arbos haberi coneuevemnt qnao valgo Ac-aice, «arareieas, vel simili qgmine veniunt Ordinariorum itaque prudentem curam ad mala, quae ex hae caesa oriantur, in posteram praecavenda ooavortoadam fore speramus. Vel enim prohibendam, ut talos festivitates religionis nomine cohonestentur, vel saltem omnino providendum no, quod oordati iam lugeat, peccatorum seminaria fiant Soient vero sacerdotes qui ,bis modis pecuniae in usus pios comparandi utantur, se districtissimum indicium effuger· haud posse, superioribus intentatum, quorum incuria vel negligentia inferioribus ansa peccandi datur.

397. Praxim, si qua existât, pecuniam exigendi ad fores ecclesiarum, ut fideles ingredi possint, et divinis mysteriis adesse [1], .sibi minime placere declaravit summus pontifex Pius papa IXJ ot eliminandam prorsus ♥oluit' [2] Supremi itaque pastoris iudicio obsequentes, huic consuetudini finem imponi omnino volumus. Cum enim alia ratione reditus satis amplos ecclesias percipere posse experientia constet praxis ea improbanda videtur, quae pecuniae fixam summam, vectigalis instar, fidelibus imponendi, ut missae adstare vel verbum Dei audire possint, speciem prae se ferre videtur.

398. Apostolus voluit »· ⁂/·" ofosoradiesiM, C oroiiostos, posfufotiones, pretiarum actiosws pro cornutas Aostùubus, pro *rtgihu, tt «emibut* yssi m SmMamitalo assat, ut quisfom *tt* fresfstilfom citem apamsm ia omm *pirtait tt* ëästitate Morem huc orandi pro omnibus ordinibus, maximo pro iis qui in sublimitate sunt semper solemnem sibi habuit eceleaia, ut libri liturgici testantur. Nunquam tamen maxima diligentia praecavendum non intellexit ne'religionis specie profana negotia in Dei sanctuarium gerenda inducerentur, neve precum ad Deum fucaram praetextu, de rebus humanis, circa quas in foro et in triviis disputatur, disserendi caperetur oooaslo. Cum vero ree apud noe eo usque devenerint et sectarum praecones tum in earam templis, tum ›etiam in populi coetibus, politicis huiusmodi precibus, quae saepe ex iratis partium studiis profioisci noscuntur, Deum non honore, sed contumelia potius afficere fere quotidie audeant; volunt patres at nullae preces · publice in templis recitentur, praeter eas quas ecclesia ipsa probavit.

39». Si vero aliquando, ob publicas calamitates vel necessitates, preces vernaculo sermone recitari in fidelium coetibus visum fuerit, id nonnisi statuente ordinario fiet, eaeque tantum adhibeantur orandi formulae quas ipso praefinierit Hem et de diebus pro gratiarum actione a civili magistrate designatis statuimus. In iis enim, nonnisi jubente ordingrio, caeremonias ecclesiasticas haberi volumus; eae vero si celebrentur, ad normam a rubricis statutam

[1] Msn. XII. 44.
[2] Instructio sacr. eongr. np cit. art 18.
[3] Vids lilt. otii card. Barnabe, VI bat Mr. ISSU, ad arehiep. i'iucisMt, in actis rene. prsv. Ose. III, p 40, et p 17, iMd. (Vide supra col. 870 D.(
[4] 1 Tim. II, 1-8.

, peragantur. Do robas autem peBUeto ne aequam e mtggoeta dat eerme districte votâmes

400. Carum suam do eatheKoia, qai miUtiao vel elasai nomon dederint, maaifootaraat eeaeilii plenarii I patruo, eoqaeati decrete.

401. Mnae satem, aaoto istorum hominum na-' moro, Magis magieqae episcopis ia eumdem finem adlaboraadum erit Curent etiam, quantum fieri potoet, ut eaeerdotum ministerio inventor, atque at mimae edatandi ot verbi Dei audioadi dominicis diebus liberem haboaat copiam. Neque negligent saluti prospicere orphaaoram catholicorum, quorum patres vel ia classi vel in exercitu occubuerunt, qui minatur vel a gubernio, vel a privatorum beoovokmtia. Pro istis enim aat orphanotrophia catholica institaenda eant, quod pro suis iam praestiterunt sectarii non pauci; vel in orphanotrophia iam instituta erunt colligendi; vel saltem conandum erit ut doctrina imbuantur catholica. Quod oaritatis officium, eum urgontiaaimum ait, volumus ut quamprimum' ab iis, ad quos spectat suscipiatur.

409. Cum ob dioeoeoeon amplitudinem, mnltasque. quibua oasiduo distinentur curas, difficile sit epieeopis saepius omnia invisere loca suae iuriadictioni eabiocta, consuerant patres orandam eme sanctam sedem, ut ipsis liceat communicare sacerdotibus, prout opus fuerit facultates benedicendi coemeteria, et etiam cam panda oleo ab episcopo consecrato, iuxta pontificalis Homani ritun [1].

403. Ut uniformitas vel in minimis quae sub fidelium oculos cadunt habeatur, consulimus praesulibus, nt quoad vestes episcopales vel in ecclesiis, si ve intra sive extra propriam dioeoesim, vel domj vel in itinere deferendas, quantum fieri possit, oasremonialia episcoporum [2] praescripta, et consuetudines in eoolesia Romana probatas servent.

404. Decreto Innocentai X [3] duobus ente saeculis emisso, cautum fuit, ne episcopi sacrae congregationi de Propaganda fide subordinati pontificalia in aliis praeterquam in propriis ecclesiis, etiam de consensu ordinariorum, exercere possent, sub poeua suspensionis ipso facto incurrendae ae pontifici reservatae. Similia deinceps decreta a praedicta sacra congregatione prodierunt [4] Quae decreta cum hactenus non fuerint ab omnibus eodem modo intellecta neque eadem fide observata; ut in posteram episcopi omnes uniformi regula utantur, declarandum censemus, horum decretorum rigorem a Pio ¥II eadem sacra congregatione supplicante, ita fuisse relaxatum, .ut, quqpdo rationabili cauta vel urgente necessitati epieoopi seu vicarii apoetolioi ad alienas dioeceses vel vicariatus se conferunt, possint sibi invicem communicare facultatem pontificalia exercendi, dummodo tamen semper accedat epieoopi seu vicarii loci consensus, inviolatumque de eaotero maneat reeidsntiae praeceptum.[5]

TITULÜB VIU.

De vugularibms ot mnatalibus

Caput 1.

^^tt ^^o^jui^trtdus,

405. Permulta bona [n religionem derivata erne ex eo quod viri religiosi in nostris dioecesibus

› Coeo. plsa. Bait I. deer. 10, [Masai, XUV, 474).
[2] Bale petitioni assoit maeta sodas, pmt ooatiaotar ia Manto VI seer. eoagr. de Prop Met ·■»·» o®l· HO).
[3] ꟸ ------- VHL is orwritelisSI hais Ubri praaSrs haoe habet; .CqoraMsiato optscsponun ... ia universali wstaaia sb omnibus ot singulis... perpotes observandam m m ꞵraesipimas.
• Pie M martii 1M1.
• K» SS faUi 1SS» st 17 taUi 17K.
• Die 8 sag. 181».

labore· . impenderint suum, libenter profitemar. Ea profeoto semper mana fait antecessorum noetroram,. eeqae nobis etiamnum insidet opinio, eorum adhibita opera maltUm levari oaaa episcoporum humeris impositum; auxilium opportunum praeberi clero aaeculari pastorulibu. officii, peae obruto; plura dsmum beneficia aoa uno ex capite a fideli populo percipi Ut Viennensis concilii general» rerbia utamur. ,quia una eat regularium et saecu-Isrium. praelatorum et aubditorum. exemptorum at non exemptorum univenalia ecclesia, extra quem nullae omnino salvatur. quorum omnium unua eet Dominus, una fide, et unum baptiama. decet ut omnea qui eiuadetn eunt corporis. unius etiam aint voluntati., st..sicut fratre. ad invicem, vinculo caritatis aint adatricti." '

406. Ut tamen optimi hi fructu, colligantur, hoc omnino requiritur, ut .labile, ae permanente, fiant 'undationea, quae in qualibet dioeceai a communitate religiosa instituantur. lampridem enim conquestus fuit summus pontifex Bonifaciua VIII, religiosos ordine., qui tunc temporie exiatebent. Tdomoa vel loca de novo suscipere. vel olim suscepta dimittere, m ibidem ad aiia transferentes;" ' idque omnino fieri apoatolici auctoritate vetuit. In eamdem sententiam patre, concilii Cincinnatenai. provinciali. I ; quod a «ancta aede recognitum eat. caverunt ne religiosi a conventionibus curo episcopi. facti, resilirent. et ne pastores et rectore· religiosi ab ecclesiis et locia. quibua praepositi fuerant, ab ipsorum superioribus amoverentur, nisi alii societatum sodales, cum consensu ordinarii. Subrogarentur. Et anna maxime ~tum dioecesibus. tum ordinibua ipsis in bonum cederet, ai haec regilla omnino aerv.etur.

407. Cum vero ea vint apud noa rerum adiuecta, ut non semper canonice vel permanentor erigi possint domus religiosae aeu monasteria, id interdum, nolentibus ipsius communitati, superioribus; ut in talibua casibus omnia diaputationibua et querelia locus auferatur, duxerunt patrua huiu. plenarii concilii, boo conditioni, instar contractui ordinarium inter et religiosam communitatem appositae habendum, istam scilicet nullum collegium, paroeciam, congregationem, scholam aliudve opus pium deserere -posse, ordinario invito, niai sex aaltem menaee elapsi fuerint a tempore, quo de intentione ita egendi illum certiorem fecerit. Hoe enim temporis spatium requiri ad minimum videtur, ut spisoopus alio, idoneo, operarios sufficere posait, et sic opera vel necessaria vel certo maxime utilia continuare. Haec vero de ite tantum oommunitatibu. intellecta volumus, qaao regenda assumunt opera proprie dicta (iioeoeaaaa, cive ea quae per pecunia· aliaque media *ex* dioeceai desumpta sustentantur, et ad tempus tantum, salle perpetuo permanendi suscepta obligatione. Neque quidquam per ea, quae dicta eunt, ullo modo iis derogari censendum est, ^qae do monasterii canonice erecti bonis noa alieaandis^-parmutsmdie tel relinquendis, per venerandae summorum pontificum constitutiense sancita iamdudum fuerint. Salva etiam iura tertii volumus, praesertim vero eorum benefactorum, qui bona vel mobilia vel Immobilia donaverint,' ut in specie opus aliquod beluum in aliquo determinato loco, vel aliis praestitutis conditionibus, institueretur vel foveretur.

'408. Curent tamen episcopi, ut, iuxta canonicae sanctione·, omnia iura ae privilegia regularius, sive congregationum religiosarum, intra limitée suae iurtadictioais existoatium taeautu, et eam iis se ratione agant, ut nulla illis nodum dieoadeudi, soquidem eoeqasesadi insta occasio suppeditetur. Quod effioeeias fiet, si qao tempore ia dioeceai considunt, omnia quoad tam spiritualia qaam temporalia episcopum iater et iliorum superiores *uncant·* iutelligautur, acriptoque iaatrumeato consignentur. Tuae enim, si unquam ex dioeceai discedant. quid bonorum ad illoe, quid vere ad dioecesin). ex inatitia vel aequitate pertineat intelligctar, adeoque insignis estas querolaram tolletur. Omnea Dei sacerdotes, tam regulares quam saeculares, in eundem laborant finem, ut nimirum gloriam Dei •alulemque animarum pro viribus' promoveant; ideoque nulla deberet esae inter illoe dissensio, potius vero concors unita, amorque fraternus.

409 De caeteria. quae ad regulares pertinent, nullo modo nova decreta requiruntur; aed sufficere videtur declaratio disciplinae iamdudum tum a sancta sede spostolica, tum a concilii, institutae.

410. Legibus qpiscopi. qui est in aua dioecesi' generali, ps.tor. ligantur quotquot incolunt illius dioecesim, cuiuscumque sint statua et conditionis, niai speciali privilegio ab eiusdem subtrahantur iuri.dictione'. A potestate enim cuiuscumque inferioris praelati possunt plure, eximi auctoritate summi pontificia, a euiu. iurisdictione nemo exempto. eue potest. Attamen regulare· per legea-cano-'nicaa. eorum exemptione non obstante, pareee coguntur episcopalium legum sanctionibus in iis quao respiciunt cqram animarum, aut sacramentorum administrationem, iuxtâ decretum Tridentinum '. atque aposlolica. constitution·· concilii textum explicantes, et praesertim constitutionem Firmandis a Benedicto XIV ëditam

411. Rqgularea. etiam exemptos, episcoporum iurisdictioni Mitem delegatae snbssse, canonica praecipiunt instituta, quoad domorUm religiosarum fundatione·, anorum alumnorum ordinationes, verbi divini praedicationem, sanctissimi sacramenti publicam expositionem librorum de rebus ad religionem pertinentibus tractantium approbationem confraternitatum erectionem, monialinm confeesiones, et quoad observanda et evitanda in oelebratione missae.

412. Ex quibua omnibua luculenter patet, regulares in iis quae caram animarum et administrationem sacramentorum respiciunt, subeas· iurisdictioni. visitationi et correctioni episcopi, in tmias dioeceai degunt: nihilqoe ipso· hac in parte privilegiis suis iuvari; eoedemque statuta omnia dioecesane. provincialia et plenaria, eadem plane ratione qua sacerdotes saeculares, districte teneri observare

413. Dum haec et caetera a eoaoilio Trideutino vel a summis pontificibus, de mutais episcoporum regulariumque iuribus et officii· «tutata, regulares religio·· custodierint; necnoa pari cara sartae tectae ab ipsiamet .episcopia serventur regularium sxsmp-. tioaes in iis quae ad regimes internum communi-

' Clamat., osp. Magmas, «a aureas. prosint. (V, «j.
* Osp. Mr ss, 4s samsa. proabl st suM. in mata
' D«. 1«. (Mead. XLVO, 1M).
Corat> omrmui noeros XLVTU.

1 Bss XIV, *Dc cf·*. dissr., lib. XIII. < H
* Bsm. XXV. e. 11. 4· «yul.
' » aov. 11«. VWs Ban. XIV, *De tg»*. t,
* Cm Trid., mm JXV, - I, 4 *ngd*
• IHA,.mm. XXII1, s, II, *ic* rcfWsu, vans. Sam.; Bow4. XIV, soBrilt. (w 4m, 17 Mr. 1747.
* IW4., mm.V, a U, 4. rqw·., venu· 4s m. Ov«sw. XV. cosstit. AMendaMM B Mr. IMS, Chmsnt. X, ooertit. dupera·. M Iasii 1M0.
' A rit eoagt., M dm. 1M7, 7 taati MU, st pluries shea
• Coae Trid, ama V, 4s WK st am sa HW.
• IW vm. mant. Qs.irswfa 7 4sc. «, PsaL V, esnstit. ^as. aaMritm, SB a«v. 1410L
• Ong- xv, AumOsMi, » Mr. IMS; Chau X. <4uriri. Sapsnm, » MH

es

tatia, «d missarum celebrationem intra coenobium, ad eacramentoram ia favorem fratrum val familiarium adminietrationem, eonuaque eepalturam spectant; auctoritas episcoporum at monasteriorum immunitates facile conciliabuntur.[2]

414. Maxima demum religiotia auparioribua ja Domino commendamus, at accurate servent decretum sanctae congregationis episcoporum ot regularium,[3] probanto aaiho domino nostro Pio popa IX editum, quo Terbia exprenait iia retatnr, no qaia „ad habitum admittatur. abaque teotimonialibaa liter» tum ordinarii originis, tam etiam ordinarii loci, in quo postulans poet expletum decimum quintum annum aetatis auae ultra annum moratu luerit.[3] Observata enim regula hac aapieotiaaima, nullus eorum fraudibu supererit locus, qui ex una in aliam religioaam vagantes domum, dedecore maximo tum religiosos ordinet, tum catholicum nomen haud raro efflerunt.

Caput П.

Dt mtnialibtu.

415. Sanctimonialium tire feminarum religiosarum huius 'egionie praeclara in chriatianam rempublicam r rita spectantes; non possumus quin agarnua or aipotenti Deo gratiae, qui harum tam utilium congregationum tantum numerum, tantamque varietatem in eculeeiae subsidium excitaverit. Iliace quippe congregationibus acceptum referimur, qnod tot puellarum innocentiae servandae habeamus parata tutaque domicilia: hia debet (America nostra institutionem numerosae iuventutis tum in literie, tum in Christianis moribus. atque adeo -diffundendae catholicae fidei efficax adiumentum. Quin etiam, corn luctuosi belli tnmultua aeademiarum nostrarum prosperitati magno damno essent; fecit tamen aororum caritas, ut ipsae belli calamitates in singularem ecclesiae commendationem verterent. Quis enim, etiam acatboiieus, sororum nostrarum in nosocomiis inexhaustam patientiam, parem in omnes beneficentiam, singularem ubique modestiam, potuit non admirari; aut tantarum virtutum effectricem causam aliam cogitare, quam divini spiritus adiutorium illud, quo etiam inimicus homo cogatur fateri: *..Digitiu Dri rtl hie!"*

416. Postulat igitur pastoralis officii nostri sollicitudo. ut tam eximiae portioni Dominici gregis subministrentur ea praesidia, quae sacratas Deo virgines in instituti sui vigore primitivo perpetuo sustentent; idque praesertim, eum a sacro concilio Tridentino virginee sacratae paternae sollicitudini episcoporum eonereditae sint Quapropter opportunum fisum eet patribus quae sequuntur statuere, per quae monialium disciplina fiaeiliua ao maturius instauretur et constantius perseveret

417. Ut de seoris virginibus apud noe Deo dicatis usurpemus verba fratrum nostrorum in concilio Ravoonatenai, "Sacraram virginum confessionibus excipiendis eoo tentum episcopi praeficiant, qui qua' par est morata gravitate, prudentia, doctrina, et asoetioae artis iatalligentia praediti repoliantur. Meminerintque Tridentinos patres[4], ad opportunum solatium remediumque afferendam ipsarum animis, in afflictione interdum et angustia ooostitntis, praecepisse, ut .praeter ordinarium confessorem, elino extraordinarius'ab episcopo et aliis superioribus bis aut ter in anno offeratur, qui omnium confessiones audire debeat'. Offerant Itaque monasteriis omnibus Mae iurisdietioni aubiectis, inetentqtao pro viribua, ut a superioribus etiam regularibus quoad anaetirnoAulae eorum regimini aabieotaa idem, iuxta formam a Benedicto XIV pruescriptam ', exhibeatur. Nec ae iidem epiacopi adeo difficiles praebeant peculiaribus etiam monialibua ooufeeaarium extraordinarium aliquando petentibus; quin potins, niai aut monialia postulantis, aut confeesarii requisiti qualitas aliter faciendum suadeat, earum iustia precibus libenti animo obsecundent.[3]

418. Directores autem huiusmodi quam maxime allaborent ad conservandum in monasteriis spiritum vitae perfectioris, et etriotam regularum observantiam ; nihil in iis. neque in laudabilibus consuetudinibus, episcopo inconsulto innovantes. Invigilent inauper epiacopi et directores, ut earum solitudo sancta, ai non clausura, sarta tecta custodiatur, eaeque ad orationis et contemplationis sanctae amorem formentur.

419. Cum de natura trium votorum paupertatis, castitatis et obedientiae. quae a monialibua. praesertim quorumdam monasteriorum, heic in America emitti solent, dubitaretur: scilicet, utrum vota huiusmodi uti solemnia. an tantummodo uti simplicia essent habenda; et si uti solemnia. utrum, ratione habita temporum, locorum et aliorum huiusmodi adiunctorum, et ad varia incommoda praecavenda, consultius [esset] necne, ut in posterunt moniales omnes simplicia tantum vota nuncupare permitterentur: cumque alii aliter sentirent, ad omne dubium amovendum, consuerunt patres antecessores nostri rem totam ad sanctam sedem eoae deferendam. Hac autem re mature perpensa et rite examinata, tandem per decretum sacrae congregationis episcoporum et regularium, ad revmum arcbiepiscopum Baltimorensem transmissum, ita rescripait aancta sedes[2]

I. „Vota, quae a monialibua a Visitatione beata virginis Mariae nuncupatis emittuntur in monasteriis locorum Georgetown. Mobile, Kaskaskia. 8t-Aloyaii et Baltimorae, attentis rescriptis a sancta sede ab iisdem iam impetratis, esse solemnia.

II. „Quoad clausuram, praedictas moniales uti posce facultatibus sibi, in variis rescriptis a aancta sede Baltimorensi archiepiseopo concessis.

III. ^Ratione habita ad locorum temporumque circumstantiae, in posterum, ab iisdem monialibua 'Visitationis post expletum novitiatum, emittenda esse vota simplicia; exactisque quinque annis a votorum simplicium professione admitti eas posse ad voth solemnia nuncupanda, praeviis spiritualibus exercitiis per decem diae; professas autem votorum simplicium' fimi et gaudere omnibus et singulis gratiis et favoribus spiritualibus, quibns professae votorum solemnium fruunt et gaudent.

IV. "Vota, quae ab aliis monialibua in monasteriis iam erect» emittuntur, eaee simplicia, excepto casu quo rescriptum pro votis uolemnibus emittendis ab apoatolica aede obtinuerint.

V. "Tandem: ia monasteriis in posteram erigendis ia singulis Statibus. Unitis vota, a monialibua orne emittenda simplicia.

.430. Constat vero ea, quae ia articulis quarto et quinto habeatur, ad omnes hnias regiones moniales, quocumque venient nomine, applicanda esse, iis exceptio monasteriis de quibus in primo articnlo fit sermo. Hoc vero tum ex iis manifestum est,

[1] VWs Ut «Al card. Sterckx, antaep. Mestlin, ia affaedice.

[2] 98 Isa. 1848. lategran in sppmriios prostat.

[3] Pro privilegio m conservandi ia saosiUs mnsIsUs·, vide appendinesa

[4] fieqa XXV, de regni, et useial, a 10.

' Connut ftstorabe cura* 6 sag. 1748; pt Ben. XIV, *Ut* ays. dime., lib. XII. c. IX I 17.

• Beaad. XIV, kM. cit

quae ia ipea aaera congregatio·· gesta suat; tam per varb· emi cardinali· (aerae congregationis da Propaganda Fide eonfirssatur.

4SI. Speetatis peculiaribus hniaa regioni· circantatantiie, risum eat etiam patribus opportunam •uppbearo aaaotam aedem, at in iia monasterii· ia qnibu rota sunt solemnia, probatio quinque ausorum, qaae iuxta reecriptum inMr rota simplicia et solemnem profeaaionem intercedere debat, ad decani anno· usque protrahatur. Ita eaim tun monialium vocatio. tum earum ad clauatralem vitam aptitude diutius probatur, tutiuaque occurritur iia incommodi· quibu· hactenu· ea monasteria fuerunt expoeita

422. Demum, cum omnino deceat ut moniale·, •int vel non aint claustratae. in conventibus aeis, quantum fieri poeait. permaneant, atque in «ancta •olitudine apiritualibua exercitii· et operibua pietati· et caritati· secundum earum institutum' sese devoveant, prorsus reprobamus morem illum, aeu verius abusum, qui nuper invectu· eat. iuxta quem nonnullae ex isti· piis feminis huc illuc circumcursant. et saepe ad loca ab earum monasteriis remota divertunt, causa pecuniae colligendae pro novis domibus fundandis, vel ab aere' alieno iia qaae iam eunt fundatae liberandis. Ordinarios vero locorum in Domino hortamur, atque enixo obsecramus, ne permittant, ne quidem tolerent istam consuetudinem, quae tum verae statua religiosi indoli repugnat, tum gravibus periculis et publicis nonnunquam scandalis obnoxia est.

TITCLU8 IX.

De luventute instituenda, pleque erudienda.

! Caput I.

D tciioli» parodualihu nfagw fmdmdit.

<33: Christus dominus boater ad patrem suum iamiam ascensurus, ex plenaria illa potestate quae data ei fuerat in coelo et in terra, omnibus apostolis quos operis sui vicarios his in terris relinquebat, mandatum illud insigne, veluti supremae suae voluntatis testamentum et summi illius amoris, quo in homines flagrabat, pignus eximium edixit: *Joctit* ossMss yenlM." * Quo quidem divino eloquio, ecclesia eius seipsam intellexit non solam praeconem ac testem, sed et cunctorum inauper hominum matrem ac magistram coelitus institutam fuisse. Quamobrem nullo non temper· anmma ubique terrarum ours invigilavit, ut salutarem doctrinam disseminaret ac cuatodiret. Fastam inde etiam est, ut omnes errore· tam contra fidem, quam contra morum honestatem semper impigro debellaverit.

424. Nihil sano in eocleaia innotescit magis, aut pulchrius «plendescit, quam selas ille atque ardor divinus, quo pia illa mater iaventutem, rei Christianae spam firmissimam, semper et ubique eat prosecuta. Memoria eaim tenens et in cords conferens praeclaro illa Domini sui verbe: „Bmtts pureules ed nw femrs" nullis unquam laboribus pepercit, ut tenellum illum hominum florem ab omni vitiorum «fflstu aroeret, ot ab omni labo erroris incolumem servaret. Hinc sacri antistites, igm inde ab exordiis ecclesiae, collutis viribus, magis magisque allaborerunt, ai Christianam inventaient tum ia scholis tum extra scholas ritq erudiret atque pie educaret. Quam profecto iuvsntutis institutionem at omai discrimini sabduoereut gymaasia circamquaque excitavero, privilegiis jtmplisaimis auxernat, ot per vario· Mholarum gradua ad summum aeqae artiam atque Mtentiaram fastigium evehere eoa dubitarunt Ex quibas gymnasiis quot quaataqae beneficia, qaam uberrimi frontes ia «nvilem societatem, atque adeo ia ipeam oeeleeiam reduadariat, neminem praeterire arbitramur.

426. Itaque non pououat bains planarii concilii patres ultro aoa agnoscere palamque prolteri, curam teneriori aetati atque adolescenti·· christiaais moribus informandae impendendam, inter praecipua· sollicitudinis pastoralis partes recenseri; eoqus magis, quo hodierni religionis nostroq inimici suas omnes arte· conferre ooanituntur, ut iuvenum animo· vel · prima aetate depravent.

496. Experientia siquidem diuturna satis superque probavit, quam gravia sint mala, quam intrinseca etiam pericula, .quae iuvsotpti catholicae ex frequentatione acholarum .publicarum hisce iu regionibus plerumque obveniunt Vi eaim systematis apud illas obtinentis, nequaquam fieri potest quin simul in magnum fidei morumque disctimep iuven·· catholici adducantur. Neque alia profecto ex causa repetendi videntur progrensua, quoa exitiali· illa indiflerentismi, ut vocant, labea hactenus in hac regione maximo· habuit habetque in di··; illa quoque morum corruptela, qua vel tenerrimam apud nos aetatem passim infici ae perdi non sine lacrymia videmus. Consuetudo enim eorum, qui aut falsam •ut nullam religionem colunt quotidiana etiam auctorum lectio et meditatio, qui sanctissimam religionem nostram' et instituta, immo coalitae ipsoa incernunt rodunt nigroque «ale adapergunt, paullatim in puerorum catholicorum animis vim ac virtutem verae religionis elevant. Deinde condiscipuli, quibus utuntur, iia plerumque «unt moribus et exemplis, ea loquendi agendiquo nefaria licentia, ut hoc commercio et usu familiari nostris adoleeoentibus (licet domi optime institutis) pudor omnis ac pietas, quasi cera admoto igne, cito abeumatur M pereat. Neque decessores nostros huiusmodi mala et pericula latuerunt ut «x hisce eorum decretis videre eat:

427. Quomnm

428. Ctim Hoa

429. Cum Ceastot

430. Optimum vero, immo unicum quod supereat remedium, quo gravissimis hisea malis atque incommodis occurratur, in eo situm videtur, ut in singulis dioceeaibua, unamquamque prope eoclasiam, scholae erigantur, iu quibus inventus catholica tam Uteri· ingenuisque artibus, quam religione ac probimoribus imbuatur. Quod iam a patribus superioris concilii plenarii sapienti consilio provisum fuit:

fiertamsir

431. Decessorum igitur nostrorum vestigiis inhaerentes, pastores animarum vahemanter monemus, ut pro viribus operam suam conferent ad scholas parochiales, ubicumque fieri potest' ex·truendna. Hisce in scholis, sub pastorum oculis ordinati·, vitabuntur pericula quae gymnasii· publicis inhaerere iam diximus; defendantur pueri ab illo indifferentismo adeo nue grassaste; viam catholirom insistere, iagumque Domini ab adolescentia portaro addiscent.

432. Quod ut facilius praestatur, magnopere commendamus multiplicatioeem adhibitarum plari-

¹ Vide Asta » iis dscstpu qaa· sped a mdam genatur, tui. I, te··. 11.

² Hste patrum aandicatiael saaait aaMta ssdss, qwUtH •dito dsersto, supn relato, sum. T, col. 800 C.

³ Matta. xxvin, ia

⁴ MMU.XIX, IA

¹ Cane. BaK. I, 4ser. M, [Msad, XXXIX. ■»).

² Ceus. BUK. t Asm. at (MaaA, Im. olt)

³ Coas Balt. IV, User. A mqus ad emis sffarH, (MssM, XXXIX, MV).

⁴ Coas. pisa. Balt. I, to»· It IKsaà, XUV, «»].

ba» h- ia loci- oodaHtatam atra congregationum piaram utriuaqua aaxaa, qaaa, iaxta poeuHari» ni inotituti regulae, pOeres paellasqoe tam primi» H--terarum aa artiam Rdtaonti- imbnsro, tam praaertim coelcatis doctrinae pabalo vel ab ipeio quasi idounabulio refloere at enutrire satagant.

433. Qaod ai, ob defectam huinsmodi aodalitatam äaoaalariba bominibue manas inatitaeadaa pueritiae committendam ait, ii tantum ad boa operi» eligantur, qui non tantum scientia praeatent, aed etiam flde, moriuua ao vita probotisaima inter oaeteroa emineant. Quod de mulieribus quoque dictum volume», quibu» inatitaendarinp puellarum cara credatur.

434. In ra tanti, momenti, aerio etiam parante» monendi eunt, nt proli «uae magi» magisque invigilent, et pro recta eius educatione diligenter oon-•Ulaht ac pedulo laborent; oum suis pastoriboa pie conspirent, suaeque ope» generose diffundant ut scholae catholicae parochial»· quantocio» erigantur ac sustententur.

436. Cum autem omnibua io paroeeii» scholae exclusive catholicae, propter rerum angustias, nondum haberi 'queant, et nullibi ait locu» pro inatitutione quotidiana et necessaria niai in gymnasii» publici», eo magi» oportet omne» cautelas adhibere, ut exinde quam minimum detrimentum inventu» catholica patiatur. Hunc in finem catecheaea et scholae doctrinae christiaijae inatituai.tur., Ruero» puellhsque in propriam ecclesiam, dominici» et alii» diebus festivis, et quandoque etiam aqppius, pastores convocent, ut eo» elementa Christianae doctrinae studiose at diligenter edoceant.

436 Quod quidem non solum a patribus maxime commendatum atque usitatum fuit, sed etiam saepius, gravistimisqne adiecti» poenis, praesertim tribu» hisce aaeeulia, qua· disciplinam restitutam Absecuta •unt, plurimorum pontificum atque synodorum legibus conatitutum. Inter praeclaros piiasimi huius moris atque instituti restitator·· ac vindices eminuit •anctu» Carolus, ecclesiae Mediolanensi» antistee, cuius hac in re labore», consilia ac praecepta digna •unt, quae ab omnibn» animarum pastoribus aasidue perlegaptur. Ecclesiae Igitur monitis ao praeceptis obtemperet animarum moderator; ac sanctorum hominum, immo ipsius Christie pastori» optimi, •xemplo animatu», parvulo·, ipsa commissi aibi gregi·, singulari amore proaequatur, summa cura custodiat, indefessa vigilantia et eollieitudine a luporum ac tartarei praedonia insidiis et incomibus defendat ao tueatur. Pulcherrimum illum integritatis et innocentiae florem,' atque ineffabile, quo frnuntur, baptismal» gratiae donum, sanctum ia ilHs inviolatumque, quasi oculi sui pupillam, servandam' ipse curet. Eoe ita instituât atque aaauefaeiat. ut Dei domum et atria sancta eius libdetar frequentent; ibiquo congregatos sancti» vitae poramque praecepti» imbuat Tennellri adhuc eorum animis ea instillet fidei ac pietatis rudimenta, qua· poeten aetate adultis firmamento . ac robofi,. tatissimoque contra pravas daemonis ac malorum hominem insidias praesidio sint fatura.

437. Parent·· omnibus, qnibna poterit, modia inducat, at partes suas agant Eoa hortamentis excitet, minia tarrefaeint, precibus exoret, ut liberos stato oatecheaeos tempora ad ecoleeiam mittant Ho» autem ad alacria» adaiatendam diaoeadamq·· munuaeulis et praemiis alliniat Qaod enim quotidie faciunt haereeooa magistri, ut.puaroa catholico· ad sUas aeholaa trahant, veneno erroris imbuant atque infortunio mactent sempiterno; id Dei •anotimimaeque nostrae religionis minister aoa studio·· ao diligenter praestabit ut aaoa eaevat, naqua ex Ha, quoa dedit Christo ano pater, perdet qaeaaqnam1?

438. Neque boo muneri· per alio·, ut nagiigeatiorea solent, aed per seae ipao exequatur.' Onus enim puero· ohriatianaa fidei rndimeetia iaptitaeudi adeo eat eum pastorali officio coeiunctam, ut qui •x ignavia vel deeidia id ferre nolit, aut in alio· reiiciat, violati officii poena· vitare nullo modo posait. Qaod diserti· verbia omnibus, ad quo· •pectat, in memoriam revocatur a patribus coneilii plenarii superioris '.

439. Dum pueros ad divinarum rerum scientiam educare «tudat, omnem in ao operam ponat, ut, quod in eocleaia catholica laudat Augustinus,[3] „puero· pueriliter doceat; ea'aeilioet facilitate et •implicitate, quae eorum imbecillitatem et imperitiam deceat' Altlsaima fidei mysteria ita explicet, ut eorum aetati atque ingenio se accommodet. Etiamsi, quod aaepe evenit, adulti haud pauci catechese»· tempore dicentem in teiqploVireumatent, nunquam, ipse verbis aut loquendi modis exquisitis et elegantioribus utatur; sed ea tantum adhibeat, quae simplicia, clara et apertissima sint, quaeque ab omnibus, etiam rudioribus, facile intelligantuc „Qui docet, monet apponite Augustinus4, „non caret- quanta eloquentia doceat,- aed quanta .evidentia. Cuius evidentiae, diligens appetitu» aliquando negligit .verba cultiora, neo.cqrat quid bene sonet, aed quid bene indicet atque intimat quod ostendere ' intendit. . . . Quid enim prévaut 'locutionis, .integritas, quam non sequitur intellectus audientis, cum loquendi omnino nulla sit causa.' si quod loquimur non iptelligunt, propter quos ut intelligant loquimur?

440. Sedulo laborent animarum pastore·, ut parente·, qui ipsorum curae concrediti sunt, libero» eoo· qui ad anno» discretionis pervenerint, ad sanctae eucharistiae et confirmationis sacramenta suscipienda rite peratos adducant; et ad hunc finem obtinendum, saepius per annum, praoeertim appropinquante paschali tempore, populum publice in templis moneant de gravissimo hoc officio, qaod qui non servaverint parentes se maximo saluti» amittendae periculo exponunt, ac proinde a sacramentis arcendi sunt, donec resipiscent·· officio suo satisfecerint.[5]

441. Curent etiam animarum pastore·, ut quotannis ordinarios certioras faciant de numero eorum, qui superiori anno prima vice ad sacrum synaxim admissi faerint.[6]

449. Omnibus animarum curam gerentibus in Domine iniungimua, ut saltem quater unoquoque anno, et praesertim, si fleri poasit, quatuor temporum feriis, puero· omne· spirituali ipaornm regimini eommiaeo·, qni nondum sanctae eucharistiae participe· facti aunt, 'in unum colligant; et per aliquot die· doctrinam Christianam diligenter edoceant. Eoa, qm ad septennium pervenerint, ad oonfaemonem eooedara enrant; qui vero id aetatis attigerint, ut panem eoeleatem disdernere' valeant, ad primam communionem, omni adhibita diligentia, disponantur'.

[1] Iiaus XVII 1»; XVHI, ».

[2] Deo». 3·, iam sepse alt, tn tit. III, [eaqa Balt, plan, te. 18, Manti, XUV, ·»].

[3] A Aag, D· «write· wtiw «eta, Ub. I, ßa 30; «A Mau, 1 ?»

[4] Dt teste tihriti, Bb. IV, «·».·,« 33-4; «A dt, in, n.

[5] Cl sseo. Ctndoaat pesv. H, ta·· Ißßß, ter. IX [Masai. XLVn, 11»»).

[6] IMA

[7] Ct MM. prav. Ctsdanet m, aanefital, te. X [vMe sapra eaL 3MJ.

Caput II.

^ *tdMt* iedurfri»», ssu rqfisrmeterits eemtiMsadta.

448. Perpetuus ille humani generi» hoati», qai ab ipso mundi exordio eam Minine moliaris exercet inimicitia·, Cbriati oorpu», qaod eat soclsMa, nequit quidem violare ac perdere; at calcaneo tamen eius iaaidiatur, et nonnulla saltam membra vulnerare, »t in interitum aecum rapere quotidie atudet. Quod< eum felici nimia successu agere, aoa aine aoetfto^ animi dolore fateri cogimur. Inter alia vero huiua generi· aene lurtuoaa, quae quotidie ante oculo· obversantur, illud maxime deplorandum eat, quod parvulo· nostro·, sacro baptiami fonte renato. Deoqne ob innocentiam et •aoctitatem aooeptimiœo«. a «tau et complexu eeeleaiae matri, avellit, et ad sua eaatra transfert, at de filiis hoatea, de pii· sanetisque impio· faciat ao profano». Atqae hoc quidem cum per ae ipae afficere nequaquam possit. nullo negotio inter mortale· invenit, quorum ope et auxilio efficiat. Adaciscit enim aibi homine· aut baereais labe infecto», aut rqligionia omnia oaorea et contemptore·, quibua in nefario hoc opere •ocii· et adiutoribua utatur.

444. Atque hi quidem aunt, qui puella· et puero· catholico», aut parentibua vita functi· orbato· .aut - dyscolis derelicto», qua.i lupi agnos nacti, Htatim arripiunt et iu domo» refugii dicta» coniiciunt; ubi. relut in caroere quodam inclusi, ita caute custodiuntur, ut nec a coniuncti· quidem repériri et dignoaci queant. Quin et ipaa nomine miselli· iati» mutantur,- ne forte patriae religioni· memoriam aliquando excitare pomint. Alentur ■plendide quidem, ai priori· conditioni» ratio habeatur; educantur tamdB aedulo ad haereaim, ad avitae fidei odium et detestationem, ad interitum animae sempiternum. Atqui haec omni» specioso philanthropise nomine geruntur; iamdiu enim apud isto· homines obsolevit praeclarum illud nomen Christianae caritatis!

446. Ad mala haec praecavenda et avertenda, vix ullum in civitatum legibu· praesidium sperari potest; quinimmo, his saepe improbi homines ad haec «celera patranda ae tuenda foediasime abutuntur, Qnamobrem nonnulli iam epiaoopi, caritate qt misericordia permoti, in suis dioecesibus pisa domo· erexerunt, aut iam erectae in hunc usum converterunt, ut in ea· pueri, quorum religio aut animae salus periclitatur, recipiantur, ut a lupirapacibus tuti serventur, et Christianae fidei morumque principia sddiscant. Vocantur idcirco domus refugii mu protectioni», at frequentius tcholae industriae; ibi enim docentur pueri agriculturam, aut fabrile· aliaaque vulgare» arte», quibua olim exercendi» aibi vicium honeste comparare possint. Appellantur etiam nonnumquam scholae mu domas reformatori··; quoniam in eas aliquando recipiuntur pueri, qui forte malis parentum ao propinquorum exemplis aut incuria, a recto tramite aberrarunt, quo· tamen tempore et diligenti · opera adhibita emendatum iri sperari merito'poaait

446. Epiaoopo· igitur éaix» hortamur, Ut omni, qua possint, cura et sollicitudine, tenello· hoaoe ehristiani gregis agno» ab avidi» oircumouraaatium Saporum faucibus defendant. Bias huiusmodi industria», Ma refugii domu» -ubique constituant: idquu praesertim maiores prope drbes, ubi maior eat periclitandam numeras. Laedendi quidem sunt, qui summam in eo industriam ponunt, nt magnifica e marmoro templa ubiqu· in Dei honorem et cultum exstruantur. At longa melior, atque utilior, in hia vivis et electis lapidibusl ad aeternum di-* vina» maieetati» babitaeulnm praeparandi», labor et β<Γ* impenditur.

' Nisa i» 4sdk Mslaa, ia psrtemax '

Caput UI.

***Dt* «aveermteto litmmnn /irrrdeeda.**

447. Praeter plure·, quas Dei optimi maximi bénéficié ia hae regina» existant, minore· aeholaa. in quibua religioni· ac literarum elementa pueri· traduntur, habentur etiam aebolae maiora·, mu collegia, in quibas, ia sdnltiori» aetatis commodum, dum liter·· artesque ingenuae pleniua ae perfectis» doceatur, catholica» quoque doctrinae capita fusius atque uberia» explicantur. Quod quidem msximopore commendandum ducimus; virosqne illo» pio» •t erudito·, qui in hac palaestra huc usque cum laude desudarunt atque„elaborarunt, de Christians republics optime merito, esse praedioamtu. Quantum enim ab eorum opera pendeat, is facile intelliget, qui ex hisce ecademiia et collegii» eos prodituro» «ciet, qui deineap» sacrorum ministerio forte m addicant; qui in foro, in curia, in magistratu aliquando versentur.

448. Singulari Dei beneficio nobia obtigit, ut clericorum collegia non solum domi, Md etiam in Europa habaemu·. Atque ante omnia commemorandum est collegium Americanum in Urbe sancta, omnium matre atque principe, prope ipsam apo•tolicae veritatis cathedram constitutum ; quod osnii domini nostri Pii papae IX paternae munificentiae acceptum.referri debet. Hoc profecto ut, quotquot •urnus huius' regioni· episcopi, tueamur, foveamus, ornemus, et, quantum in nobia est, oollatis consiliis opibusque amplificemus, tum aequitas, tum grati animi officium postulatl.

448. Commemorari quoque debet collegium alterum pro nostrae regionis missionsriia, prope celeberrimum illud literarum scientiarumque domicilium, universitatem Lovaniensem, ab episcopia Belgii constitutum. Cuius iam fructu· plurimos ac saluberrimos percepimus. Novennio enim, ex quo fujdatum est, plusquam quinquaginta miMionarioa ad nos misit, qui in vinea Domini excolenda laborarent.

460. Neque ultimo loco praetereundum est collegium Omnium Sanctorum, viginti fere ante annis. Drumoondrae prope Dublinium in Hibernia erectum. Cuius collegii praeaidibua et doctoribus gratia, et habemus, et hanc nacti occasionem palam agimus maximas, eo quod pro nostris dioecesibus haud pauco· sacerdote, maxima benevolentia et liberalitate eduoariat '.

461. Atque utinam in hac regione collegium unum maximum, sive universitatem habere lioeret, quod collegiorum horum omnium, aive domMtiooram. sive exterorum, commoda atque utilitate» complecteretur i in quo scilicet literne et Mientia» omaM, tam sacrae quam profanae, traderentur! Utram vero universitatis huiusmodi constituenda» tempus advenerit, necne, patrum iudicio, rom totam maturius posthac perpendentibus, relinquimus.

TITÜLtJS X

D» aaluM animarum eMoaetaa peomovenda.

. · , Caput L

***D»* ari» amaMrwm.**

463. .Quanto a»lo saluti animarpm procuranda» incumbere <|ebeant sacerdotes Christi, attentius consideranti, qui» sit Christus, quis sacerdos, apparabit

1 V14s qaas hae sspsr is mcwt sare. Ma«r. d. Pre». M·, Ia laseraettoe. gsaerali, art. tot sapra eel. MA

* Da eoUsgis BsreiamM ia Hispaai» ooustitaeed·. vids Uterus tAi sard. Barash·, is appsedfos.

clarissime. Christ··, „JUu An ste»,“1 spleader a gloriae Patria, „ti ffara substantiae «mm,m* «Deas de Deo, lumep de lumine, Deu· verae de Doo veto, genitae, non betas, oonsubstaatialis patri, propter nos homines, et propter nostram sainte·, descendit de coolie, et homo facts· ᵴt Ideo scilicet aeternus Dei Filius in tempore voait, nt hominum animes servaret; quapropter titulo insignitur salvatoris. Hoc enim illum olim prophetae salutaverunt.' w4pori«tar terra et^permMot Mteoteram; et ideo, angelo iubonte, vocatae eat leeua, quia „µ /vm· factara» erat papahua suum · patratis serus·'· ' Quod ut praestaret, nedum „viτpύκο neu Aorrait ƫtera·· sed „facta etadiens usfue ad •tortes», mortes· autem cruris'·', „<tedit semetipsum rcdamptionom pre ȅsurita·."

463. Christus tamen in torris modo visibili «t naturali perpetuo baud erat mansurus, sed postquam ..opus muaanaotaet qaod dederat ei petar aifaceret"·, ad illum revenus est ut „ηoAὲ parant ƙeum ". Dum adbuc itaque ciim hominibus venaretur, quosdam viro· elegit, quibus „dedit virtutem «i potestatem super ornata dasmome,... ot misit iltos praedicar·" ;* Eos misit ut fructum, qui moneret,afferent "; fructus vero ille idem erat, quem ut colligeret ipse coelestis agricola in mundum aenerat. Sicut eum miserat pater, et ipse misit eosl; se ea potestate, quae ipsi in coelo et in terra data fuerat iis edixit ut docerent omnes gentes, ut omnes qui crediderint et baptisati fuerint salvi flerentl; Qua igitur potestate ipse mimus fuerat etiam illij mimi sunt eo' quidem aucti imperio, quo ad mundi usque finem opus perficere, possent quod a se coeptum illis. oonsiimmandUm mandavit. Nec tamen ipsi apostoli omni aevo in terris mansuri erantp neceoeé igitur Mt,- voluisse Christum, ut decurrentibus saeculis, abi et alii sufficerentur, qui illorum et potestatis haerede· eseent et officii.

464. Tales veros eme novse legis sacerdote·. semper tenuit oooleoia catholica. Illi scilicet „ea hominibut astsmtpti, pro Aoetinsb» censMumstar ia iit quae nmt ad Deum Dei nent adiataret"·, Christi locum tenent. Dei vices in terris gerentes; Dons enim per eos voluti exhortatur, et in iis poeuit verbum reconciliationis *'. Quod>0«<f veram eet, ut qui infelix eos spreverit, Christum ipsum sprevisse dicendus sit; qui autem tabens aurem iis praebuerit, idem, quod Christum ipsum audientibus promittitur praemium, certissime mereatur".

466. Recogitent itaque sacerdotes, ac attente animo volvant, debere se opus ipsis demandatum, salutem scilicet animarum, iugiter perficere; non enim sui, sed aliorum causa sacerdotes vocati et consecrati sunt. ' «Habemus dno ʠuaedam ait praeclare Augustinus, «anum quod ehristiaai sumus, alteram quod praepooiti. sumus. Illud qaod Christiani sumus propter nos est; quod praepooiti camae propter voo est," " fidei·· scilicet, quoe slloqsebatar.

466. (dem igitar qaod fecit Christas, facere debent sacerdotes, et eadem potestate, eodem modo, iisdem mediis, eundem in finem. Poteet·· enim quae in Christo ineat, eo quod Deus sit, ab ipso seoerdotibns eo■mnaioatar. Deia, sicat ipee dilezit usque in finem euoe qui in mundo ȅrant ita et illo· „··<·« domas Dsi ceamdarv" debet1. Quod ut praestant, viribas omnibu· mentis et corporis inoumbere debeat ad sui immolationem, ae vitae eoneummationem. si necessarium fuerit, quemadmodum ait apo·toi··: „Epo antes· tibsntisrims sestriS;"· qaae omnia eum in finem dirigenda sunt, ut voluntas Dei flat, ac gloria ipaius augeatar, qui „amass taorines eait taleot ƒler·" et „jtorÿieatar m ootuiiio sanetoram"1.

467. Zelus sacerdotis, hoc modo instructas, supra humanas vires positus omnino diei debet Ineunt qaidgm hominum animis veritatis amor, altae cogitationes, desideria eximia; qaae non semel fratrum bonum invicto robore, corde impavido, alacri labore quaerunt Verum haec omnia eaoerdoti Christiano sati· eme non pomunt. Debent namque natural·· illae dotes vitam vireeque a Dei grptia accipere. Ea vero „d« /ontita· ealeaterie"* hauritur. Ipqs quippe „eita"' eet qui venit, ut sui „mtam tabeant, et ahoadaatiai habeant|·. Adhibeantur itaque media naturalia, facultates scilicet mentis et corporis sensus, omniaque quae illis adiumento eme pomunt; multo magis autem media supra usturam adhibere oportet, qualia sunt quae gratiae gratis datae vocantur, et vjrtates acquisitae; omnia tamen a divine gratia informentur necesse est, quae ea adiuvet, dirigat attollatque.

468. Nec in mundo nec in iis quae in mundo eunt reponitur finis ille,, ad quem moveri debet solus sacerdotis Christiani, sed ex »fide qaae per earitatee» ȍperatur | * derivatur. Fides enim quis sit Dens nos docet; caritas vero, „ρκα· diffuta «st m cordibue Moslru per Spiritum tanctam pui datth •st «•obi·,"" efficit ut,.sicut oportet, Deum diligamus. Qui ita Deum diligit, simili amore et se et proximum fovet, et nihil aliud vult, nisi ut semper et ubique Dei voluntas fiat, et omnibus ad salutem perductis, eius augeatar gloria. Quapropter, sacerdos selo ductus conabitur in primis, ut ,^«rtam suam vocatio····· et electionem faciat" "; totus deinde in eo erit, ut alii eiusdem doni participes fiant. Christus enim, qui exemplar illi proponitur, „dedit teetetipeaM redeaepiimeem pro omnibu»¶", ac ita opus perfecit quod ipsi - patre demandatum fuerat.

469-^Ut vero rite exerceatur selus, saeerdo· ipee impollutus et sanctus esse debet. Ita enim vitam suam moresque informet neeesae eet, ut aliis non solum praedicando doctor, verum insuper agendo virtutum exemplar esse poesit. Non sicut olim scribae et pharisaei, esee decet Christi ministrum, quorum quidem doctrina bona, opera mala fuerant ", aed plus qaam eorum, ipeins iustitia abnodet oportetl;

4fi0. 8it itaque sacerdotalia sains paras ac omnis hnmanae sordis sxpers. Geatis nseeiat diversitatem; noe originis, coloris vel conditioni· differaatiaa euxot Iĩü non sit „prahh· et /adaca»? ƭartar eri StfAa, terta» et (Aer; ted otaaie et m omnstas Chriatatf ". Non inani vaaa· glori·· lWmb delectari, non humanae landi· desiderio abripi, non etiam de bona bominnm opinione aoUicitne ese· d»bet. Curam habeat saeerdo· de bono nomine ",

ı Matte. XVI, 14
• Hebr. I, 4
• Symbol. Ntrass.
• U. XLV, 4
• Matta I, »1.
• Kra Ambras.
·: PbU. Π, 4
• I Tira. II, 4
• lose. XVII. ».
·· UH. XIV, ».
11 las. IX, 1-4
* Ism. XV, 1·
·· IbH. XX. M.
'· Matta XXVIH, 1»4B|*
■· Hsbr. V, 1.
·· I Osr; HI, 4
" Π Csci V, ■4
ϡ Lea X, 14
» S»w 4« tasp. Ita, ia sfitt. Mau. 44 (£)· wriptar., t. V, XMA.]

‹ Isea. XΠI. I.
* Ps. Lxvm, 14
* II Cer. XΠ, 14
* ITim.a A
* Ps. LXXXVm, 4
■OslV, 4
* Ira. V, 4
** PStr. 1, 14
·· I Tta. Π, 4
■ Matta XXΠI, 44
“ IbtaV, 94
“ ctam, u
» M. XU, 14

non ut gloriam habeat penes alioss aed ut melius Dei gloriam promovere posait, illius ad exemplum qui dixit: „Ne» guasro pieriaai «wons." ' Saepius anim vol contemptum roi odium mundi experiatur neoaaae eet saeerdos, qui xelo flagret; quod quomodo illi superare poterunt, *„qui floriam ai* m-OMtfm aeeipMmt, at *floriam quae a talo Dm* «at, eoa pMsruefF" * Meminerint itaque Dei ministri eorum, quae dixit Paulua: „8i *hominibus placerem,* «trees *Doi* mu ' ac maximopero curent, ut in omnibus ae exhibeant „stcut *Dei* mtnûtroa, *par floriam et ifnobilitatem, per infamiam tt bonam famam"*

461. Commodia et voluptatibus, etiam licitia, huiue vitae capiendis animum non intendet suum, qui vero xelo ducatur sacerdos. Neque de favore vel honore, vel loei aut muneris praestantia sollicitus erit. Etsi enim licite his frui, eaque etiam qua decet modestia cupere possit, exinde tamen ad selum exercendum non movetur, neque quae sua sunt quaerit, aed potius quae lesu Christi Abhorreat etiam a turpis lucri amore; avaritia enim simulacrorum servitus esse dicitur et a sacrilegii et peccati illius, quod Simon magus in mundum invexit, specie non est aliena. Nec unquam metu cogatur aut ideo tantum agat, ut vel aliorum increpationes, vel alia incommoda vitet.

Prudens vero et secundum scientiam sit selus sacerdotia omnino oportet. Quid, quando, quomodo loquendum vel palam vel privatim, doceat prudentia, quae sic cum dirigat, ut non mentis indolis impetu rapiatur^ non agat animi impnlau vel phantasia ductus: sed. omnibus coram Deo mature perpensis, tempora exspectabit et momenta, ut, cum hora venerit agendi, quieta ac tranquilla mente ea, quae magia opportuna diiudieaverit, peragere possit.

463. Haec.prudentia *„desursum nt. descendent a patre luminum"* Scientia vero informatur, quae partim humana, partira divina eat. Scientiam humanatll acquirere debet aaeerdoa mediis ordinariis, assiduo scilicet labore, et perseveranti studio. *„Labia* enim *sacerdotis* mutodimt *scientiam, et legem requirent de art eius."* Circa quae potissimum versari debeat haec scientia, superius iam dictum eat Caveant vero sacerdotes, ne nimium tempus insumant in legendis ephemeridibus, Ve) aliis nugatoriis libellis; nec querelis locum dent, quas olim emisit Hieronymus: «Sacerdotes Dei omissis, evapgeliis et prophetis, videmus comoedias legere, amatoria bucolicorum versuum verba canere, Virgilium tenere, et quod in pueris necessitatis est, crimen in se facere voluptatis. * Monitis potius obtemperent patrum Toletanoruip: «Sciant saoerdotes senpturas aacrae et canones meditentur, ut omne opus eorum in praedicatione divine consistat, atque aedificent cunctos tam fidet scientia, quam operum disciplina. 1'

464. Adest tamen et alia scientia, humana illa multo praestantior, quae, si piae meditationi et orationi rite incumbat, in animum sacerdotia infunditur a Spiritu sancto, enm supernis donis intelligentiae et sapientiae, scientiae et consilii. Haec ut plenissime illi detur, diu noctuque efflagitet Christi sacerdos

• Io. VIII. M. • PMLII.il.
• IMA V, 44. • CoL III, A
• Oal I, 18. Im. I, 17,
• II Cor. V, A ' Mal II. 71.
• Tit. Ill, e. 4, *it* vita et hoMstats dar.
'. lyiat. CILVL «d *Hamas..* (opp. & Hbs« si. Mit»· L see.
" Com. ToL IV, a 95, [MaasL X. 597],

465. Ze|ns insuper patiens sit ae perseverans, in omnibus suaviter ot fortiter agens, ac aequo aqimo ignorantiam, defectus et vitia aliorum sustinens. Cum quibusdam severus esse debet, Paule Titum iubente: *„Inerepa illos dure; arque* com «esi impone." At patientia temperandus eet hio rigor, ut idem apostolus Timotheum monuit: „/ncrope in *omni patientia ot doctrina."*

466. Eveniet forte, ut sacerdos vero xelo succensus. nullo unquam laetari possit successu: non tamen propterea animo dejiciatur, nec a labore cesset, neque in eo proaequendo remissus fiat. Saepius ad Deum pro peccatoribus preces fundat; ac suae potius quam illorum culpae infelicem rei eventum referat.

467. Quod Paulus praedixit, iam evenit: *„Hoe autem trito, quod ih nomseimie diebus instabunt tempora periculosa;"* *„a eeritate auditum avertent hominet, ad fabulae nutem convertentur."* Earum tamen recordemur quae adiecit: *„Tu aero vigila,* *omnibus labora, ministerium tuum imple."* Haec itaque animo et opere teneamus. Si rei eventus prosperus sit. Deo reddamus gratias, nec nobiamet gloriam, quae eius est, demus: ai vero alii meliori nobis successu gaudeant, iis non invideamus, sed laetemur potius Christum annuntiari, et animas salvae fibri. Et ai selua noster aliis inutilis prorsus esset, nobis tamen maximam feret utilitatem; qui enim hoc Xelo vitam informaverit suam, semper dicere poterit: *„Bonum certamen certari, fidem tereaei; in reliquo reposita ut mihi corona iuetiliao, quam reddet'mihi Dominus."* Fidelia et indefeksus operarius in vinea Domini a dicto prophetae magnum solatium in omni difficultate capere poterit: *„Doeti fulgebunt sicut splendor firmamenti; et qui erudiunt multos ad iustitiam, sicut stellae in perpetuae aeternitates."*

468. In illud praecipue incumbere debet sacerdotum selus, ut vitia quae in gregibus pullulant, forti manu reprimant, et si fieri posait, radicitus evellant. Ea enim eiaaniu eunt quae spargit inimicus homo, ut bonum semen suffocent. Quae pt tollantur, uberrimae efflorescent virtutum segetes, fructum usque ed centesimum allaturae. Quae probe intelligentes decessores nostri, sequentibus decretis pastorum selum excitariirunt

469. *Dominici*

470. *Cum immania*

471. Novum etiam in dies experiuntur praesertim iuvenes peccandi' pfericulum, cum modia omnibus conentur potestates tenebrarum harum, eos per sensuum illecebras ad ea, quae mundi et carnis sunt, Deo posthabito, allicere. Qua in re curare debent ordinarii, ut animarum pastores oves suas a malo cohibeant. A theatris itaque et scenicio ludia, iis praesertim qui mali et periculi pleni esse noscuntur, prudenter fidelee avertant. Curent tamen, ne nimio rigorosaa sectando sententias, libertatem evangelicam coarctent. 8i qui enim 'huiusmodi sint ludi, qui neo peccandi periculo neo-scandalo obhoxii sint, iis adstare laicis permitti potest. Inter concionandum vero, gbnUrelibus et gravibus verbis in eoe animadvertant ludos, qui, ut plerumque fit, nonnisi peccandi ansam praebent.

472. Choreae immodestas, quae quotidie magis magisque frequentantur, insectentur ao prorsus damnent. Moneant fidelee, quantum non solum ia

TUI, 19; U' 15. * Ibid. IV. 4
• II Tim IV, X • IM4. IV, A
• IMA III, I. • IMA IV. 74
' Daa. XII. A
• Coae. Balt. IV, dser. 4, [Maasi, XXXIX, M7].
Com. BaB. IV, <bcr. 5, (MaasL L a).

^Deftm. rerum in societatem et familiam, seipsos A denique offendant, qyi eborei· bwoe rei pporun dant, ve) sulcem praesentia sua favero videntur. Parent?· praecipue doceant, quam gravi· indicii rei fiant, »i tenellam filiorum ae filiarum aetatem puritatis et aniini candori· amittendi periculo obiiciant, tolerando ut hoc modo diaboli Jaqueis incauti irretiantur. ,

Caput-II.

Dt miarioHtbu· mshfitsndi·.

473. Valde animarum saluti promonendae þro de»»et. si in unaquaque dioecesi roiasionarii instituerentur. quorum vel unicum vel saltem praecipuum officium esset miMiones vel exercitia spiritualia, statis temporibus, variis, per dioeeeaim congregationibus dare, praesertim vero tempore adventus et quadragesimae, ante puerorum primam ooinmunionem. et ante episcopi visitationem, ac sacra- B menti confirmationis administrationem. Ubicunque ab ordinariis constituti fuerint huiusmodi missionary, pastores animarum in Domino hortamur, ut illorum nnnisterii beneficia suis ovibus procurent tempore opportuno,- Si vêro unquam pastorem aliquem hac m Je suo officio deesse contigerit, ab episcopo cegendus erit ad missionarios accersendos; quod si aoii fecerit, ipse episcopus eos mittat '

l 474 Consultum vero erit, ut ad hoc opus vocentur vel regulares ve) saeculares sacerdotes, qui animarutq telo succensi, tam praeclaro ministerio toto· sese devoveant. Qua in re opportunum ducunt patras ordinarios locorum monere, ut qua meliori et efficaciori ratione iudicavarint. ipsi, reditus provideant idoneos missionahis susteptandis. et cum actu missionibus dant operam, si quando congrpgatumes illorum expensis solvendis impare· forent, atque etiam cum domum redeunt ut vires renovent. ‹· orationi insistant, ac studiis necessariis incumbant

475. Meminerint vero viri illi, qui ad missionem vocqntur, se in auxilium tantum pastorum arcessiri In eo igitur.toti sint, ut fidele· per poenitentiam et bona Tirera ad sacram synaxim digne recipiendam praeparent, nec' unquam desint, tum ^publicis concionibus, tum privati· hortationibus, aeterna· veritate· alte in omnium animis imprimere; simul vero ignaros doceant, errante· ia viam revocent, ac omnibus media opportuna salutis þraebeant. In rebus autem quae paroeciae curan^ vel administrationem respiciunt, ne se immisceant. Curo populo, dum agunt de eo quod laudandum est. disserant; quod ipeia censura dignum videtur, inconsulto pastore discrete taceant. 8i quid vero corrigendum ipsi· occurrerit, comiter illud pastori indicent eiusque Xudlânt opinionem; vel, si necessariom indicaverint, ea de re episcopum certiorem faciant. Memores tamen sint conditionis suae: et caveant ne inopportuno vel incauto telo, bonum, quod ex eorum laboribus provenire potest. vel praepediant. ve) certe minuant.

476. Diligenter etiam praecaveant, ne illorum ratio agendi ullam vel levissimam turpia lucri ãpe ei,em prae se ferat. Quapropter illa omnia sedulo evitent, quae populi mentibusImfaratydi suspicionem ingerere possent; quae quidem gravissimo foret missionis damno? Consultum igitur, faturam duxerunt patres, si antequam praedicti missionarii collectas aggrediantur, ve) etiam libro· pio·, roamia, cruces, numismata aliaque huiusmodi, in congregationibus ubi fiunt missiones vel per «e vel per aHoa vendant, tam pastoris praevium assensum, quam ordinarii obtineaht approbationem. "

' Vide ooMtitatioalm BsMdfteti XI\ Oississiimbi, (die 8 sept a 1746). As aisscsia atiUtats, ia spimMn·.^

Caput III.

Df coe/retamstaAiisM matüMosd··.

' 477. Zeins sacerdoti· maxime in.hoc exhibenda· eet, ut, omni industrie adbibita, iis utatur mediis, quae ad homines a peccatis arcendos et ad virtuti·, exercitium alliciendos pertinent. Inter quae praecipuum locum habent piae illae sodalitates seu confraternitatee, quae, ab ecclesia probatae, et ex indulgentiarum, thesauro ditatae, nostri praesertim saeculi malis corrigendi· aptissimae videntur. Viget nunc ubiqVe associationis, uti aiunt, studium, per quod homines callidi alios quam þlure in ruinam tam temporalem quam aeternam facillime trahunt. 8i vero recte haec associationis notio intelligatur, ea catholica proreus dici debet. Provenit enim ex principiis catholicae fidei, quibus omnes chnstianse gentes a primordiis imbutae sunt, quae illarum mentibus alte infixa manent, etiam cum per haeresim ab ecclesia defecerint. Atque illis quidem praeclaris fidei saeculis, quae falso ignorantiae fuisse tempora quidam dictitant, undique vigebant societatee. quarum quaevis duo commoda nunc plerumque ab invicem divisa praestabat, cum esset simul et pia confraternitas ot mutui auxilii societas

478. Cum ultimus ecclesiae finis ait salus animarum, forer debent sacerdotes illas praecipue confraternitates. quae pietati conservandae wl augendae directe· conducunt, et hanc ob causam plurimis indulgentiis ab ecclesiji ditatae ãnt hlluiusmodi vero aunt

I. Confratdrnitate· senii sacramenti, 'adorationis perpetuae, adorationis nocturqae. et ahae quae ad augustissimum eucharistiae mysterium referuntur; optarent patres, ut hae sodalitates ap\d nos in posterum maiori ubique studio foyeanturN

H Confraternités Sacratissimi cordis donum nostri Iesu Christi, cum ecclesia pronuntiaverit hanc devotionem'modo speciali horum temporum necessitatibus cortvenire.

III. Confraternitates. quae omnibus in locis magno numero in honorem beatissimae virginis Mariae erectae sunt; inter quas generaliter loquendo antiquiores antbponere praestat; recentiores tamen minime negligantur, quas indulgentiis ecclqsia locupletaverit, uti exempli gratia rosam viventis societas.

IV. Alacriter item propagandae sunt piae societates honori sancti lotepbi. beatae virginis sponsi, augendo; eas enim sibi gratas esse non semel declaravit summus pontifex Pius IX.

V. Opportunum etiam videtur societates fovere •anctis angeli·, maxime custodibus colendis; quam devotionem summqpere omnibus inculcant patres.

VI. Simul, ut 'plura complectens bona, quae tum ipsi precafiti. tum omnibus hominibus, praesertim vero peooatoribua, Deo opitulante benevertent. commendant patree apoatolatn·, ut dieitur. oratiorfi, pientimimum opua, quod iam a aa&o domino noatro Pio papa IX probatum fuit per brere apoatolicum Caietae l datum, dum ibi ab Urbe exui-commoraretur, ac deinde per aliud brere Romae' editum. Ita enim concilio apoetoli morem gerimur, qui luit „primum amnium Jieri oiaeerwt»OMa, *þratio· þottuletioiu pratiarnai ãctio· pro ðautiba ko-* mMstbusM?

VII. Huic valde affinia eat alit aocietaa, precibua fundendi, pro oonvereione ad fidem aoatholioorum huiua regioni, inatituta. Eam 'iam commenda-,

' i» m < iaa«. /
■Nfabr'lMl, ' , /
■ I Tba. П, I. l

nant patre· «aporiori· ooncilii pteurii. «eqaaati i»ar«tn:

Taa prête opaa, ad quod ao· urget vei ipaa aaar patriua, maxi·· laudaadum oaanarant patra·, ·iaatqaa «ata upriaapi at nbiq·· ia h»ce provinciis instituatur.

VIII. Omni tamper studio procaquead» décla·ra· ilia· aocietate· qua· «imul et pietatem forait, a augmentum religio··· atque aecleuaa dilatatioaea. later qu» aainet aooiete· Fidet Propaguadae. qaae maxime catholica eat. at a qaa tot ae tanta bona ia ram catholicam in his regioaibu iam derivate ·aat. Earn, ut par ⁂ oommeudarunt deoewore· aoatri in primo concilie planario, hl·©· verbis Hortetster

Buie affiais eat societ» Sanctae Infantiae. Praecipue raro laude ac commendatione dignissimam duxerunt patre· Sanoti Petri arohiconfruternitatem. ©ains utilitatem, inno neoMaitatem alio in loco iam iuenicarunt

IX Hia demum adiungendse sunt societsfe· quae aimtil operibn· pietati· incumbunt, et opera misericordiae, aire quae anima· «ire quae corpora intent, exercent. Inter illae prime venit «ocieta· a Sancto Vincentio a Paulo dicta, quae late diffunditur, temporum nostrorum adiunetis aptisaim· Mt. ·t uberrimo· fructu· non una in regione iam tulit

<79. Sunt piares ex «upradioti· societatibus quae tum rimatum feminae complectuntur, aliquibu· muliere· exalpdentib». ^Itnnino itaque instituendae et fovendae eaae ridentur piae mulierum-sodalitatek, quae neoeseitatibu· tum apiritualibua. tum corporalibus. maxime aequiori· sex». efficaci» provideant, infantibus, pueri· et puelli· praesertim orphania. aegrotaetibus. senibu·. pauperibus. omnibus demum egentibus vitae neenaaaria suppeditante·. et de iia praeaertim curam gerente· qui rei de fide rei de praxi religioni· periclitantur.

480. Cum vero manifestum patribua ait piaa societate· magno numero «t direrna forma inatituendaa eaae in unaquaque diqeceai. pro dirernia locorum et temporum necessitatibu·. haec, regulae general·· instar, in earum moderamen notare voluerant.

I. Norae societate· non instituantur, si reteres safooiant eSi enim facili» aurea praebeantur novitati, viieres societate· certo periclitabuntur, norarum snooMa» aacepa erit

II. Sacerdos noram non instituat aoeietatem. niai renia praebebit· epiacopi, quae in scriptis dari et servari debet r

III. Si nor» societate· instituere neceasum ait. adhibeantur, in quantum Geri poMit reteram re- %nlae et agendi praxis, ut indulgentias quibus istae auctae sunt bovi socii lucrari po»int.

IV: Societ» nova ab episcopo na probetur, quam non constet eme prorsus catholicam, tum quoad finem quem sibi praetituunt soeiL tum quoad lege· quibu· devinciuntur. et quae absolute auctoritati oyonieae episcopi Don subisoMt Alias tolerare forte quandoque licet. aat minime probandae sunt.

<81. Optimum etiam fore duxerunt patrM si, ut mo· erat «ritae fidei saeculi·, operariorum sodalitate·, quae in mutuum auxilium inter ipsoa coalescunt \educi ad. normam catholicam poaaent. et, ecclesia Ibenedicente, institui. Sic enim «quae ·sape «xiaï· oriantur mala praeoarsrtatkr; plurs rero bona spiritualia et temporalia peraiporaatar.

48·. Domum, ut ad ptea radnHtate· tdeian allieiaatar. nteriora adhiboeatar modi· opirtet; cslebraatar smlieat «arum fosti dim «poetali cam ·olemmtate; apposite· ills· fiaat unlraiXiu»··; ia proeaasioaib» et aliis Melteia» caerateoaiia, questum per rabric» lieaat. loew propri» ilii· detur; omnia taedam honori· ilUs deferendi oocamo arripiatur Sie enim ii· dilatatis, boaa obvenient quamplarima; magno rero adinmeato pastorib» animaram piae illae sodalitate· eruat.

Caput IV.

Đ tyrtntt aiuHt prerarand·.

483 Cum pastorum sit totiu· gregis sibi crediti curam gerere, speciatim illis onw incumbit pro iis inrigilandi qui rei maiori periculo exponuntur. rei. minori virtute praediti, difficili» satanae conatibus reMsiare possunt „Z)steqras enim ·as *fit* miarm ihifoniWitels» MjfirnsanM· sustiaere" [1] et. quantum in 'nobis eet. omnib». pro quib» Christus sanguinem fudit, redemptioni· beneficia exhibere

484 Libenter itaque ii· saaeatimur. quae d· salute et Christian· educatione emancipatorum nigrorum uniformi ratione procuranda habentur in instructione sb emo cardinali praefecto sacrae congregationi· de Propagande Fide, data [2] ad rermum delegatum apostolicum pro hoc concilio plenario hebendo l't enim ibi dicitur, .de ea re agitur, quae summae prorsus neceaaitatis est. cui nisi «tarira provideamus. tantam mesaem in horna Christi colligendo, hominum inimicorum fraudibus aecupiditati. irreparabili plane damno obiicierau Kt sane cum quotidie rideamus heterodoxo· homine· nulli labori parcere, ut erronea de religione placita mentibus nigrorum inserant, no·, qui Christi boai potoris ministri et adiutores sumus, rei per segnitiem rei per incuriam eos deserere, prora» dedeceret. Haec enim eet vera caritas, ei non bona tantum temporal·· hominibus augeantur, rerum ai participe· fiant summi illius ac pretio omni maioris beneficii, libertatis scilicet illius verae, qua filii !>·· nominamur et sumus, quam Cfinst» morieno in cruce, veteri hoste profligato, omnibus nullo axeepto hominibus comparavit

485. At vero diu collatis. ut rei magnitudo postulabat.' ctfnsiliis. id certum omnino videtur, son uno eodemque modo in omnibus nostris dioecesibus agi hac in re poase Aliter enim alii homin» tudicia iferunt. alta aliis in locis sunt rerum adiuneta. aliae difficultate· quae erunt superandae, ·lia inedia qdae forte pnueto erunt Vix igitur et 'ne rix quidem in tanta regionum araphtn'dine ·1 divarsitate regula generalia statui potent. Vnd^ melius videtur si ordinariorum solo ac prudentiae decernendam relinquatur, quid in diversia loci· in bonum nigrorum sit agendam. 8i risque, omnibw bene perpensis, ordinario in Domino>videatar saluti nigrorum profliturum, ut ecclMiae Iseparatae pro ip«i· coMtruantur. omnino laudandus erit, qui hue opus, debita cum licentia, fuerit aggressos. 8i vero alibi consultius indicabitur nigros poti» invitare ad eecleaiae iam erecta· simul cum aiiis frequentandas. curet ordinari» id ea fieri ratione, ut amplio· nnlli accusationi vel aoeusationi· praetextui eocleaia subjiciatur. Hoc enim graviter onarat conscientiam nostram, ut om^i ad .Christum aooedere volenti pateat adit»; omnibus ^tentibus pramto

1 Cone. pMarJMt/L ⁂ SI. [Ussu. XLIV. «7«),
Bait, ,nuat. teg"™· papa IX pMifesi superis· expteitae Seaifbe saaalt, Mqne iadalgaatia· sounlla· ia perpetuas esaceash, 4ie 5 sqMmbris 'IBM. — Vid· appendite·, nam. M.
' ‡ Cum. ptanâr. Bait I. *ita.* SO. [Maae. XUV. «7·).

[1] Rom XV. t.
[2] SI iaa. IteB. Refertur «apra ia scUa.

aiat qui «aeramenta minietnet; be ornai mode previdеatur loeaa, ia qu omaoe, qai valut, diatom dominici» ae feetia miaaaa tromudd aacrifirio ad •tara poaaint. Qaod a par eooordiam pruetitam hand tarit, opprobrium maximum ia atareWtar, qui, officii oblitae, n»edia aalutto omaibta petootibua eon prubuorit, rive aigri aiat illi, aive alii, qui ob eia» incuriae perierint Indicem aaia alia habebit ilium, qui puillum et magnum fecit, et oui aequaliter cura eat da ƀaaibaa

486. Bed iam boo deceit Cbriattta, paatari bono non aatia eaee de iia qui ^unt in ovili caram habere, vel etiam ootiua apertam tenere, ita ut omnee ingredi poaaint Bi enim vel unam ovea perdiderit, aliaa dimittena, earn quaorona per aapera vadit et montana loca, frigorie vel calori· intemperiem nihili facit, dure quaeque et ardua aupernt, donee tandem laetua redeat inventam auper hameroa ferena. Neque noa igitur contenti eaae debemua, ai volentibua praeato aimua; aed et nolentea compellendi aunt, nt intrent, et ooenae magnae aaideant

487. Maxime itaque in votio habemur, ut viri apoatoliei mimione» in.loeia ubi abundat multitudo nigrorum, inatitneat, ad quae i«tio« coloria hominea invitent, Si enim omnibua methode· iata verbi Dei praedieandi plura affert bou, iia potiaaimum proderit, qui, rerum divinorum ignari, ot ree omnee eeneibue metientaa, acriori indigent etimulo. ut ad ooeleetia percipienda ee tandem erigant. Ordinario· itaque locorum anitnurumque paatore» in Domino hortamur atque obaecramu». ut, nulla mora interpoaita, mirnionum beneficia nigria. qui ilHrum curae demandati forte eunt, omnino procurent.

488. Attamen probe novimue difficultatem maximam in eo eaae eitam, quod eaCerdotee tanto numero non haheamue, ut magnum hoc opua rite ubique inatituatur. ffttuti pmwm, of non aat yta /ronpet ai».''· Praecipue itaque curandum, ut operariorum numenta augeatur. Sacerdote» per viaoera miaerioordiae Dei nratn rogamua et obaecramua, ut quantum in ipeia eet, huic operi vireo, tempo», eeipooa denique toto». ei fier, poteat, devoveant. Superiore· ordinum regularium aliquoex ania alumni· deaignent, qui in auxilium veniant epiacoporum; eoeerdotee «aMularea, quoa in hoc opua Dominua vocaverit, omnibua aliia relictio, nigrorum ealuti procurandae, debita! praehabita ordinarii venia, eo totoe tradant. Syqui etiam ex aaoerdotum copia, qua regionoe Europae catholicae laetantur, Dei apiritu moti, nobia auxilio Meo velint, illi· in memoriam revocamue mearam quidem multam hic eoae, operarioe autem pauco·.

489. In beo autem re, «cut iu aliia rimilibu apud noa, praeoeftim iuventuti ad veram pietatem educandae incumbendum eeôÔli anim, ei veritatea religioni» a teneri». anni» edoceantur, ae ri eorum animi ad eam, quam deeet, normam afformentur, 'primo pueri devoti, poetae vexo homine» vera ohriatiani erunt. In id otium tatam incumbit acetariorum atudium, ut per acholae, qua» vooaat, libertorum, puerorum'puellarumque animi» errorum portenta, quae ipai tenent, alta impriment Hia itaque conatibu» pro-virili eet obaietendam. Quam rem aelo m raritati oommondamua ordipum rehgioaorum utriuaque «exu», qui ex inatituto peaperibu« educandi» operam dedunt. Begea namque uberrima -ipeia colliganda offertur. Quod ai tantam «aluti» Alienae pro< uran<j»e oooaaionem neglexerint, quomodo effugien.[?] Voluipua itaque at, ubioumque id dori poterit, acholae oatboNeao pro nigria atataaatur.

4M, Ex paèuliaribua voro rarum adiaactia ia quibua vernantur nigri emancipati, timendum etiam eat, no pluma ax eorum parvaBa orphani tant, quibua providere omnino dobomaa. Loeorum itaque ordinarim adhortamur, ut, ubi huiaamodi orta tarit aoeoeritaa, opportuam earitati· ehriatiuac remedii» illi ooearrere aatagaat. Illi vero viri vol mulierea ratigiori, qui orphaaorum totorum ceram geaoeriat, buedietioaem uberrimam a Domino obtinebunt; Chriatam aiquidem ipauui. ia pafvuBa eiua omnium maxime derelicti», hwpitem collegerint ae nudum cooperuerint'

491. Demam de hicoe omnibua, necaon et de meliori atque ertknciori methodo nigrorum aalutem promovendi, eum varia varii» in loci· forant forte prMMribenda. oeeauerunt patraa. In concilii» provincialiba· proxime habendia, maxime vero iia in proqinciia ubi huiuamodi nigri maiori numero vereantur. eaae diligenter pertractandum.

TITULUS XI.

Do Hbria ot ephenwridlbu».

Caput I.

De praearem librarum leetion».

499. Ex arte typographie». quemadmodum ex tot aliia egregii· reeentiorum adeculoram inventi», plurima et praeclara in literaa, acientia·. religionem ipeam. atque adeo in univeream hominum vitam atque aocietatem eommoda redunda···, nemo eat quin compertum habeat ac liftena fateatur. Atque utinam mirabili hoc opere et artificio, quo «cripta pene incredibili celeritate multiplicentur et ubique locorum diffinduntur, «tudioai ac periti hominea unice ad augendam illiua laudem, a quo deooendit „amw datam optimum at oam» donum ƀor/actula '. ad animarum aalutem promovendam, ad honeate delectandum ao docendum uterentur' Utinam ii tantum libri, qui ad pietatem ac «ancto» more» in«tillando· tutandoaque, ad arte» literaaque huma nioree excolenda· et ornanda», ad «aero» codice» et divina Moqui vulganda illuatrandaque, denique ad aanctiaaimam noatrhm religionem praedicandam atque amplificandam facerent, praelo conynitterentur! Tunc enim, in evangelio paria diaraminando Deiqne regno in terri» longé lateque propagando, aacrorum praeconum. ac Dei miniatiorum quaai «ocio» et aemulo» t/potbetaa haberemua. Atque ita quidem facillima et tatiaaima omnibua pateret via ad ooeleatem illam eapientiam, quae optima eat humanae vitae dux et magiatre, aaeequendam et arripiendam. Haec quippe eet aapientia vera, maxima, union. D quae noa Deo cerea aooeptoaque reddit, quae tanquam durior ipea leoe et «ole «peoioeior a divini» aeriptoribu» praedicatur; que hominem in operibn» aobrie deducit, eamque potentia ena ouatodit, que filiu «ai» vitam inapirat, inquirente·/«e anacipit et praeit in via iutitiu; queam deniqee habitandum aat ut a Deo diligamur, vitaeque aeternae haereditatam »dipi»camnr·.

493. Verum, proh dolor! egregiam hanc artam, vel ab ipaie reporta· typographic» axordii« vaferrima» ille Dei hominumque hoati» totam ad ae rapere et in uu» euoe oonvertara «Codait. Et aane vix credibile dictu eet, quo» aaecuio decimo 'aexto ptogreaau· heeraae» habuerint, quot animarum »tragea ediderit inferno» ille praedo et homicida, ingenioaae

· Sap VI, ». *I*
* Laa XIV, 14-M.
• Tluta. IV, 4
• Habr.n, X
* MaMh. xtv, M-X
• lac. I, П. »
* Sap VO. W-»; IX, 11, Booti. IV, IS-

huius ae prop· diviaa· uti· beuefieia. Taata ut i hum··»· astiasas imbscülitaa, taata daosnoois ia perdsudi· hwuiaibaa a Christo radamptia opaataatia at Baligaita·' Qaod ai saperioribas aaaeaha ba-iaaa, daeBoais aata iUeeti st abrepti, tarn praadaro Dai daaa tarn tarpitor abaei «sariat; quid da peesiBO hoe minerriBsqu·, quo viviBua, aaaeulo dicandum aat, quo aoa iam libertas. aed effraeaata •eribendi qaae libeat typisque impnuisadi licentia, iaetar Bavii raptis aggeribus ripen preetargraeM.'ia BBeasam excrevit. totumque. qua late petti, orbata iapiia, pestiferis. ia probos moron, ecclesiaa Demaque ipsum iniuriosis et contumsliosis scriptis inundavit?

4M. Kt re quidem vera, igiap-dnaumera. qaae hac aetate quaquaversus sfnasaatur. mala, nullum eet quod magie lacry mi«\ -plorari debeat, nullum qaod maiaa fidei ac moribus Christifidelium detrimentum inforat, quam ,teterriaa illa tot undique voiantiuB et peccare docentium voluminum ac libellorum contagio, qui apte compositi ac fallaciae et artiBoii plani, immuibueque sumptibus per omnia loca ;n Christianae plebi· interitum dianipati, pestiferas doctrina» ubique ditteminaat. incautorum potittimum mente· animosque depravant." 1 Etenim quotidie prostant sub omni forma, vitique pretio circumferuntur pravi libri, libelli, novellae nee non et ephemeride·, qaae ab omnibua fere terantur. Quodque maximopere doleddum eat. nonnulli ex bis libri·, hovellia. diarii», folii· publicis, aliiaque huiuamodi, quorum scriptores religionem aç morum honestatam. aï non aperto marte, at insidiose et quaai cuniculi· aggrediuntur et evertere etudent. a catholici» hominibus emuntur, aut eorum aere collate lavantur et »u»tentantur, in eorum domo» recipiuntur. et ab eorum liberi» et domeatici» lectitantur,- Lugenda sane istorum parentum eet caecitas, qui C ▪ibi suisque foveam suis ipsi manibus fodiunt ac ruinam parant' Quid inirum enim, si hinc, spreta religione et excusso quolibet modesùae-et vere- A cundiae fraeno. praeter peccata plunma et scandals. sequatur etiam casus in praeceps interitusque familiarum' Neque enim ita „potvs< house obsesa-*tUrt ifium* iu risu suo, ut nsstimsat· *iUint* erdsoat." '

495. Cum igitur nostri muneris sit huic malo pro viribus mederi, hoc grave periculum, omni quo possumus studio, a gregibns nobis concreditis propulsare et avertere, singulos animarum pastores enixu hortamur et obsecramus, ut fideles sibi commisso» ac praesertim patreafamilias saepe graviterque moneant, ut libros quoscumqus. quibus religio aut boni mores laedi ac violari possunt, proeul a •e suisque domibus arceant, seduloque invigilent. ae filiorum aut domesticorum manibus téraatur. D Serio ii» in mentem revocent beati. Pauli verba, qui negligent·· et ignavos parentes quaai eiuratee fidei reos arguit: *„8i* ··>·· racrùss *tt maxirnt* doatastieorus» ewes nee *kahti, jU<m* wysrit Uti sst ti0dsl> *dtttrior." '*

496. Inter libras qui in scholis pro adolescentibu» instituendis adhibentur, nonnullos saepe invenire licet, qui. oaetoroquin praeetantissimi, ecclesiam catholicam eiusque res gestas, mores, instituta, praeclaros viros aut inhpte vellicant, aut foedissimi· calumniis et contqm^ii· proscindunt. Hos; antequam ad puerorum manu» deveniant, ne venenum incautis propinetur, diligenter expurgandos iussit concilium Baltimorense 1:

1 Ptus me· DI ›» .enejebea Ç·» moritts. 4ie » nor. 1MJI.
' Pvov. VI. »T.
• 1 Tiw V. g

.BtataiBM, qaaapriauB odsados ia anhelarum au», srreribas amaia» sxpargatoo, atque iediatt •paacoperum approbatae Ubraa, quibus aihil ooatineatar qaod satholisM fidsi odiam val invidiam pararo þesdit» t

497. Utqao libris ia aihthrom aeam aat vottribu» emeadaadia, aat eadaadm aevi·, eeeta qaadaaa ae •tabifi ratioae provideretur, ia eodem1 coaeibs deeretam bala· taaoris latum eet:

Fiaua *Mt·*.

Capat IL

4M Qaod perverto· libra· ·< HboUo· omni, qua poHaaua, vi - msdio toUare debeamus, nihil •x parte nostra praottrmitttedum oportet, at libri alabra·, aaaao doctrinae, ot qui voro prosint leganti-bus, locum pravorum «apploaat vel praeoccupent Quod petram concilii BaltiBorsnsis I provida meo» iam vicerat, atque hoc lato decreto perficiendas curaverat

iMUfrr'.

499. Maxime igitur in voti· habemus, ut piae huiusmodi societates ubique existant, ad libro· bono· ac traotatulos, at nostrate· loquantur, catholico· edendo· et disseminandos, tam parva mole et •xiguo pretio, ut ab OBnibu· facile comparari queant. Eo· inauper viros, sive clerico· siv· laioos, qui necessarii· dotibus pollent; in Domino provocasi» et incitamus, ut, quocumque potuerint modo, sive scribendo, sive adiuvando acriptore·. ia propagationem fidei catholicae moramque honestati» vire· impendere non detrectent

500. Cum vero non Bulto ante socista· quaedam,. quae vulgo *CetMie I^AUtativ»* seu pro libri· catholicis evulgandi· appellatur, Neo-Eboraci instituta fuerit, et hucusque laudabili diligentis, constantia et non mediocri utilitate hanc ·▪ finem laborarit eam omnino dignam indicamus, quae antiatitum, sacerdotum et catholicorum omnium industriis, opibus studiisque foveatur. Quo melius igitur atque certius eius fractu· et utilitates per universam hanc regionem propagentur, haud inopportunum ducimus praesules monere et hortari, ut in singulis dioeceaibu eiusdem societati· aggregationes seu affiliations· constituantur, cuiua praefecti, sive alius cuiuslibet nominis official··, libris ibi in Inoem edendis, aut aliunde allatis in valgus disseminandis invigilent. Quoniam vero sine magna pecunia haa societates ali et suBtentari vix poesunt, ne deficiant et optato successu fraudentur, iis providendum erit, aut per collectas sesso! quotannis. tempore ab ordinario designando, in praecipui» ecclesiis faciendas, ant alio quocumque modo, quem ordinarius magis expedire judicaverit.

501. Quas quidem societates nos eo mitiori studio atque animi alacritate tueri, iuvare et propagare decet, quo magis in dica augentur eonatas et prope incredibilis diligentia impiorum hominum et sectariorum, qui omne toBpna, ingenium, pecunia·, studia,.-labores eo conferant, ut detestabiles contra Deum, sacrosanctam eius ecclesiam, moresque bonestoo, libellos, numero fere infinitos, ubique locorum disseminent. Ecqui· est, qui nesciat nostros ex oBnibus fere sectis haereticos eumdsm in fiassa conspirasse, atque in immensam quasdam ooiisee' societatem, linguis quidem inter se Babslitaraa more discordes, st contra relictam in terri· *ž* Deo veritatis cathedram unanimi foedere coniunctos?

1 ta tae deer. M Boli. I. iss> ssp. asieri ei parte siisti IMaasi, XXXIX, 800).
* Verius ia seesaho ooacilio.
* ('eoe. BsK П, dser. ·. [Msasi. XXXIX ЯI
* Peer M, (Huai, XXXIX. K»l

t

qui boo «M propositum habeat, at qnod tafisrans; far at homicide ipridib Mb artibraqna noadxms eat aeoaeutaa, ipoi fiboBb tab «t traatatalb per•eteat,.aaiasaeqoo eafibaliearam, Mata Ma, stee qua •emo Daa plaotfu at taste virera potoat, hi psrpatoeaa tetoritann aaoepratnr. Atqae horam qnideni opuscule, btaapbamdb at atoadastis retorta adverras oedsotea dnsirinam, ritaa at institute, uMqae gueñte videro beet viKssfaso aat nullo pretia tester! bus expoeita; naque inter heterodoxoo tantum, sod ot inter oathoKoae Baropaa popelos, at inter 8inas, lados, aliasquo dbeitee extronri orbb nationeo. Dtrramrato igitur nebte tint bootee ipei, qua diligentia, qao animi ardore, qua constantia ,Iμ μ v oertaoM· Jidei * eertaro .debeamus. Hand multum sane laadb in so net, at, qaod impii hotainea ia etua pomima ftwiaat, non ia optima faôamaa, quemque ii in perdeadia animabee impendunt labarem, nae eundem in servandis impeadaiaae; at eoe ne ulla quidem ex parte aemulari, turpissimae ignaviae est.

Caput III.

t Dt litru mter preaaadtem adbitendis.

50i Libri prorata, eau preeatorii. apud noe eo numero iam drramferantor, ut, si querelae loeus sit, eorum potius abundantiam quam inopiam conqueri debeamus. Quod vero de multiloquio monent sacrae literae', nempe in illud facile vitia posse irrepere: id in maxima, qua obruimur, piorum librorum multitudine haud semel evenito experientia compertum eet Typographi enim suo genio indulgentes, aut imprudenti scriptorum pietati inservientes, nonnullos aliquando hniosaiodi libros rao arbitrio ediderunt, in quibus reperiuntdl· quaedam inbptas et minuo decentes, interdum etiam insulsae et inficetae orandi formulae et litaniae, quae cordatioribus nauseam et bilem moveant, lam C vero ecclesias loge, libri ad religionem et Dei cui-, tam spectantes tino ordinarii approbatione praelo committi vetantur; quod si, episcopo inconsulto aut invito, in lucem prodierint, eorum lectione abstinendum eet. Quod omnibus io memoriam hoc decreto revocavit concilium Baltimorense I.

„Quoniam multa incommoda iam orta sunt, et in posterum oritur» videatur, ex eo quod in diversis huius provinciae (regionis) dioeoeaibus diversi catechismi et librapraoum adhibeantur, privata auctoritate oditi, . . . moneant (episcopi) fideles ut a precum libellis, qni sine ordinarii approbatione a privatis quibnseumqes ia lucem ,oditi rirramferentnr. abUtineant *

60S. Ne vero laudabilis typographoram industria, aut pina scriptorum animi ardor ao devotio extra debitos prudentiae limites vagaretur, sequenti decreto provisum voteorunt: p

OdeOtuni iterum confirmamus, atque ita

ampliamus, ut omnes episoopos obligandi vim habeat, in quorum dioecesibus sint praela eut typographes catholica.

504. Curetur etiam, ut te hniusmodi libris examinandis ot corrigendis, theologi examinatores styli defectibus m vitiis, quae nonnenqhaas graviora •net, ot nobis quandoque acatholteb vitio vertuntur, sanandis medicas manus adhibeant. Diligens quoquo In eo ponatur opera, ut ne quaevis litaaias in honorem sancti cuiuslibet concinnatae temero admittantur séd flat delectus, et tie quae orthodoxa^ fidei maxim· conformes fovendaequo pietati

• I Tin. VI. IX
• Prov. I, 1».
• Usas. Beti. I, dssr. SS, [Manat, XXXIX, teS-MO).
• Pte. Brit. I, doer. S, [Manat, XUV, un).

BptiMBB vMBBBtVq BBBMBfi· CBBtiMiSq ImOB BBB· Qbbb (bbbb β·i·I·, Mb Wt Aμ Hιμ β AmBb ab omatbaa digaeooatar, separa·dae aant at dtetiaφMB^BB tt M4Mbb SUM IMbbMbi mmMmm I evUfteBtq boatoo Mariae vbgiab, et eaaatbriari eesetefo loca, qaaa probavit atqne iadulgeatib ditavit aoeiaeia.

Capet *Vf.*

506. Qaae saperias da, Ubrie, rive bouse, rive matte diximus, on peritoe ephemeridibus eaa folib paNteb aptari facile pansent. Haram qaaqaa aoanaltae impiae eaat ot examnbtlee, attae quamptarirnaa ad moron eorrumpeaduu maxime idoneae; peace· quaedam o contra, qaae atoamqao tolerari posai·t; peueiesiteae omnino, qaae laudum at commendationem moreutur. Karam, qaae improbae •aat, lectio a pastoribna animaram omnino eohibenda udt; cauta tamen ot prudente!, neqae semper nomiaatim, no iuniorum aut rudiorum aaimi ad avidius tegendum hqq ratione intammeater. Bonas voro et in bonum religionis aaimarumq·· spirituale emolumentum conscripte» rive consarcinatas commendent et a suis sastentandaa, legendae et disseminandas curent.

506. Evenire aliquando potest,J>t folia publica a oatholicb viris scripta aut directa,W bonum catholicae fidei indirecto vertant. No tamen ea, quas ipsi politicarum partium studio docti conscribunt, religioni catholicae aut oocleriasticao auctoritati tribuantur, ut a malignis quibusdam adversariis aliquando It, id omnibua notam et manifestam esee volumua, nullam a nobis ephemeridem pro eatbolioa agnoem, quae non ordinarii approbationem prae •e ferat.

507. In pluribus dioecesibus exstant ephemerides quaedam, quae vol ipso nomine catholicas se profitentur, quaeque ordinarii approbationem quodammodo prae oe ferunt. lis enim veluti mediis et instrumentis utitar episcopus, quibas clero ao populo mentem suam ac mandata significet. Hinc vulgato apud nos loquendi more, organa officialia (Official Organo) vocantur; quasi singulis carumdem paginis ac lineis, ipse qni episcopali dignitate et officio fungitur, gregem suum alloquatur ac dooeat. Quae sane opinio, falsa illa quidem, sod ex mald intellecti nominis errore orta, fore omnium, praesertim haereticorum, mentes pervagata eet Ex quo nasci solet incommodum, neque leve, neque diutius ferendum: dum scilicet ea omnia quae'ab harum ephemeridum seu foliorum scriptoribus, humani aliquid forte patieatibue, felon, inconcinne, intemperanter dici poscunt, ipsi epieoopo quasi vi officii oui populos docenti tribuantur.

508. Ut igitur te posteram episcopale officium ac manne hoc onere atque incommodo levetur; nt vera relatio, ut loquuntur, ordinarii ad folia eoolestestica seu ephemerides catholicae recte ot perspicue teteUigatur; ut dèmum nullus aut nostris aut adversariis supersit dubitandi ant cavillandi loras, patres huius concilii plenarii profitentur atque declarant, approbationem ordinarii, quae de more folib oatholicb datu, nihil aliud sibi velle, quam indicaro episcopum nihil a scriptoribus contra fidam ot mores proferri, spei· quoquo bonam se habere nihil te posterum proferendam, souque esse reductores quorum scripta ad aedificationem utilia eme poeeint: episoopum Vero neque posce neque debere respondere ac rationem reddere de ib universe, quae in buiuUmodi folib habentur, sed de iis tantum, quae vi officii sui docendo, moqepdo, iufieudo aut vetando in vulgus ediderit, ot· quibus sua ipee manu subscripserit. Atque haec quidem posthac in pastorali

hui eeuatti epinCela aagti·· mc mm ommA ää,A ut ad eraaèuaa, ai ą Ø* ñotitie devemiaat, diacati aa faut eoaraemMrenda ädq expheaad·

M». Arbitrati eut aaataaUl a ta ëatheti fota, ai habeatar ephemeria q*da raügiaai ëatbatie wbm· aaiaa dominfa at aduriaiataati· «iat pem aiaM· opieeepoe B'altimore at MreotMe ahoequa, ai videbitur, aMtropoütaa; quaeq oauiaa *pineoporu atadii· ëädat» at aubaidiia adiata, tendë numeri· omaibw abaolata eradat Raditae iede proveairatea, ai qai raperaiat, eodere praeeat ia boaa eraietati· pro liMa ëatholic vulgandi· (Catholic Publication Society), aat cuiuavie alia·, quae ia waaiaaaat ütilitate feerit inetituta. Alii otihas fatura äniati ai fa cpheeecridie heb- doaadalin, aeiori mole quater ta anno ëdenda reoeaaioaea quaedam (Quarterly Review), acta B eeiüoet literaria acriptia receaaondia eaatignndiaq··, haberem Ordinatiora· iudicio f iota felia quitar.

510 Confinaautar haec omnia graviaeimi· «whi domini aoetri Pii papae IX verbi· ueperrime pro- lati·. quibu· mala ex pravam ephemeridem lec- tione orta commemorat, aonimque atudium commen- dat ac laadat qui fanmtao huic pecti per boa M catholic·· ëphemerid remediem aliquod afferendum carant:

«Incredibilicerte animi noetri moerore .. : fidim et lamentati anmu maxima et nuaqnam rati· le- genda damna et mala, qnae aaperrimia hiaoe tem- poribna catholicae religioni, ac rei ipei civili ao- eietati inferuntur ab omnia iwti6ae.ee veritati· oeoribua, per pectiferoa libro·, libello·, et praeeertim *pbemerid peraicioaiaaimi· quibuque erroribugpra- rieqnc doetrini· pleniwima·, ac acerrimo plaaeque C dicbolioo contra divinam noetram feligio·· odio ooMeriptiu, ac longe lateqae in ralgw edita· ad diaMminatu. Itaque inter alia hand ominimM riroc pietate, ingenio ranaque doctrina praedito· etiam atque etiam excitare, ut. aab proprii potiaaimam antiatiti· ductu, aaia acriptia augratam noetram feligione defenderent, ciuequa öppugnator re- futarent, ac tot Moutraoea illarum op nioana por- tenta detegerent, refellerent, prodigerent, et in- cautorum praeeertim hominum, m iaperitae iuvee- tutia, cereae in vitiam fleoti, mento· animaeque veritati· iomine illuatrarent' Ac non mediocri certe afficimur laetitia, oum complutu ubique «ar- rexerint viri, qui nootri· hiaoe exhortatioaibu * voti· perlibenter obcoqnente·, ei egregio erga catho- licam eocleciam et hanc aanctam cedem atudio ani- mati, idonei· acriptia teterrimam tot aerpentium errorum ëolluvie * fanwtaa pravarum epbeeeri-l dum peatem propulaare, et veritatem futitiaaq tutari, cum aui nomini· laude non deeinunt *

b

titolus xii'

Oe foαIoMM eeorotia.

Caput unicum.

511. Societate· Moretae, quae in tenebria ·· oo- cultaat, ut advenu ëeelen vel civilia aoeietati· bonum cecuriu moliantur, ramper damnavit eoclraia catholica. Liberorum enim Muratorum ractam, aen Maeonioam, iam indd ab anno 1738 edita ëoutitutio apoatolica Roman pontifex Clemou XII gravic- uma oenaur· notavit; que aententia deinde per fa pautifina Braadiita XIV, Pian VU, f äa XU, at Ptaaa Y1П äpeaiabb ëeuntitatiouib ramovata, aaataMta at aaapiiata Mt

bIS. Baqaa aegiaxit pautMbs MWtar fagna baie gruvieeteo aaatnraai fempera aalo, eani que poaaat modo eeeurrare. Naa, ia apeaaali b fB sttoMrtioeBy BBBÈ MSB BBBieBiBB dooiarat, at llaaaatoa «ahaeque aiaadaa gaaaria aaaiataaaa, qaaa apeaie taaaa divaaaaa ia M eaalai •aat, qaaaqaa oaatia aeeieeiaa rai legitfaara pe- teetataa aea pela aaa eiaadeetine äatbiaaatar l, raprobentar paye aa eeadamaentur. Siaul tara fia aggregati, rai qaaaaadoaeaqae faventoa, gia- viaeimb pieataaiar aaaiaàaa poaala, ñominati ran excoeuaunioatio··, ipno facto iaeurreada, a qaa ëbaolutioae extra «ortia artioulu·, ñoami ab l^ao Roeaano pontifie·. rai ab illo delegati· obtinere poaeant. Qaaa qaidem cathedrae principalia deoia- fation debita eam reverenti· aaccipieataa, haram prorinmaram aatiatitea, iam in ooeciho Balti- moreaai IV, decreto VII. arcere conati ornat fdol •ibi öommiae a toaebrooie heinamodi aeetia: qaod decretam hiaoe varbia prolatam fait:

513. *Pr^fitr* preeiaaimot *

514. Cernante·äqaeo ëonatitatioa ponti- ficiae inteHigeudae eaoent, ömn poora·» eoa- reairoat, Fraodnona Patriti Kearick, Philadelphie·- •ia taae aatiat··, «anctam aedem ëoit de Socii· •iagalaribaa (ralgo Odd Follow·), necnon de «Filii· femperantiae, ot alii· eiaemadi ooetibaa, hanc propono dabitatioeom: «Utram coetu· illi pro rotiti· habendi tint, qai profltontar * nihil ädreea religionem moliri rei cirilom rempnblicam, lioet occultam ineant food iaramesto firmatam, rei äti m obligent ad ärcanam? Sacra »otcm oon gregatio inquiaitioaia, die SI angub' 1850, toapoo- dendnm illi doererit: «comprehendi boni· ponti- ñeii· ·.

515. Veram cum äifflcnltat apud ä exortae ▪iat, ex eo quod plnrw «iat öperation aliiqne huiuamodi coctu, de quibu dubitatur u com- prehendentur «ab damnatione caepiu coatra no- cietate· äceret · aummia pontificibu lata, praratat fatio ob ą occultae äoeietat huic iudicio eubieetee aint, ipeimimie pontile· verbi· referve.

516. fa vero Benedictu XIV, in oonatitatioae apoetolica, qnae incipit ŢVeeid hniw ëMtaati eau··· lueuleator enarrat Ha änte ex Benedicti ooutitutione deproanntar.

«Porro inter graviaaiau praefatae prohibitioni· •t damnationi· äeua in pmeinaerta ëonetitatio ' •nunciata·, ä eet, quod in huiuamodi äocietatib •t oonveaticuli· euinacuaque religioni· ac aeetae hominea invicem cbncociaatur; qu ex re rati· patet, quam magna pernici catholica· religioni· puritati inferri valeat. Altera f arctum et impervium •••reti foedo·, quo occultantur ea, que ia haira- modi conventiculi· fiunt, quibu proinde ea *- tentia merito aptari poteet, quam Caeoiliu Natali· apud Minudu Felicem ia oaune ñiairu diver·· protulit: ,Hoc ramper publico gaudent, «raiera •ecreta L ' Tertia o«t iuiuraadum, qeo ao hui modi aecreto inviolabiliter aervando adatriagant, quaai liceat alicui cuiulibet promimionia ut inra- menti obtentu ae tueri, quomin a legitima potentate

1 AUea » april IMA
• Utana ñpaaieU 18 tet. f8
* Oraat. In aatiMnti, die » april. 17M

1 Kı allocat Pii ** IX, in eonaiat. 𝔉λ, « aept. UM.
1 Mr 7, (Mrae, XXXIX. ß
BalK ña H. Iam iada ab anno 1810, ia fblhimnr· eravanta, daaumtea faarrat tadaamodi «odotaM· VMe *pp äic
'1 Vidgrnapo· integram, ia äppeedi
• ÏM· « mad än 1A1.
• 8dl CtaMatie IП [di· M apri!] aua 1788.

mtemgntao emain fetari teeeatar, faiwafii A •xquiraatar nd digneneooduni aaaBquM la bateamodi oosvestibta Bat qoed ait eeataa lalifteate, aat raipablteaa ntatam à feg ... Ultima deaam, quod apod pradeatea at prob·· vire· eeodem oMietateo at aggragutioM· male aadiraat, aataagaa tadtato quienmque otedem nearinn, darant, pravitati· at pervetsioais aetam ſdaamraat.

517. Quibna quidem aoaaaateaaa pranas oaat, quae ia allocution· ia eoaoiotorio eeerate, S6 oaptembrio IBM habita, te aarndma oaatoatiaai prataUt •ummue pontifex, Phoo IX [1].

618. Ut Tero ornate promo dubitandi aaferatar locus, hic promulgari vehunaa deeratam aaaae congrogatioate iaquiaitiema, ferta IV, 15 aagaati IBM, do mandato aadti domini noatri ab aibo praefecte Moraa congregationi· do Propaganda Mo, cab die IS iulii IBM iam quibuadam ox nobia aignidoatam, •nine tenor eat io qui eequitar: .8oaetatee oecaltae, de quibua in pontifloiie eonetitatioaibua oorao oot, one omaea intelliguetur, quae adventu oodeaiam vol gubernium «ibi aliquid proponunt, exigant rei non exigant a onia aaeoolid iununontam do aocreto ſerrando.

619. Quibua aceurate perpoaoio, nobia quidom nulle apparet ratio, ob qoam prohibitio eodeaiae advenua Masonieam ahaaque oceuitaa sectae, ad illa· extendatur operariorum Bodalitatea, qua·' aoa constat aliud aibi proponere quam «ociorum ia propria arte exercenda mutuam tutelam ac iuramen. Cavendum tamen, no aub boc-praetexta quidpiam admittatur, quod oootio damnati· faveat; aevo operarii, qni hi· societatibus nomen dant,, pravi· aubdoliaque malorum hominum artibus inducantur; nt contra iustitia^ logea laborem ab ipais debitam •obtrahant, vel alio quovis modo, eorum quibua •ubiioiuntur iura laedant, Quae tamen omnia nullo modo ita intelligi volume·, ut vel toleratae haboantur illae societate·, cuinacunque naturae «int, ia quibua socii ab ipeo ingrOMU iureiurando eo obligant ad obtemperandum iia, quae a coetu» separioribus iuaaa forte taerint, vel etiaih seeroti ineunt foedua, quod, neque interrogante legitima potentate, violari impune poaait Illi etiam coetus promue illiciti aunt, in quibua ita areto foedero in mutuam defenaionem ooniunguntar aoeii, ut exinde oriatur turbarum val caedium periculum.

590. In mentem inauper revocandam ducimus aapientiaaimam summi pontificis provisionem, quae literis iam citatia e&i praefecti «aerae congregationi· de Propaganda fide nobia communicata fuit: .Voluit praeterea aanotitaa aua, ut tibi aubiungoretar, recurrendum eaae ad aanctam aedem, ot quidem omnibus ad amusaim expoaitia rerum adiunetia, ai quae forte difficultate· in application· praedicti decreti ſnveniantur. Quibua verbi·, cum nova· quaeationee quae de occulti· aectia forte exurgere ponunt, auo indicio dirimi voluerit «ancta aede·, nolumna ut in poetarum ullna in hiaoe .provinciia, in quavte eocleaiaatica dignitate constituta·, nominarim aodotatem damnet, nisi certo et praeter omne dubium oonatat eam ex iia eaae, quae conatitutionibu» pontfficiia, prout a aacra congregation· taquiaitioais applicet·· sunt, comprehenduntur. 8i vero eae fuerint circumstantiae. ut ulteriorem expositionem doctrinae iam traditae poatalare videantur, pro ea, omnibna ad amuaaim expoaitia rerum adiunetia, recurrendum esse monemus ad aanctam sedem, cuiua aapientiaaimo iudicio omnes pleno animo u corde morem geremus [2].

[1] Sapra cit. [cat 1017],

[2] Iuxta pluria» patra» sastsutia». decretam tes,»»·· mere posita· oadtMdum arat: at ex voto sacras oeagragattaris.

, **Ml. Menenrao wo Mateo aabia «odite·, å ia** baetamur et eboeeramna, nt damnati· aeatte pCASdiotiB WMÛMS sboÛSMMBta Ut aarim tern toctemavit Bemnmm pontifex L··· XII' «Pro oarte mbIm* mnub putMpen mtviB mi pomo, Mte grovteaiaai gagltU rena sit; •oeussqne verbe ab auribus rapaUite, qui, ut vaotrne ia grado· •narum aoetaram inferior·· oeoptattani ementiamini, vehmeater affirmant, nihil in gradibus ilia adntipi quod rntteni, nihil qnoB rofigioad adveraotar, ime nihil vel praedicari -vel peritei, qaod aoa aanctam, quod non rectam, qaod non iaeoataminatem ait ' Etenim iariurnadum ilhd nefarium, qued iam memeretam eat, quodque ia illa etiam iaferiori cooptation· iarari debet, aotia per ao eat, ut iatelligatibeta· atiam ame levioribus ilKa gradibna adoeribi, atquo **in iia veratri. Deind·**, qaamvia quae gravior· et aoeleatiora vaut, iia maadari aoa aoleoat, qui saporiorm grad·· aaaeqnati non aunt: porapieae **tamen petet pernioioaiaaimanim haram aocietatum** vim ot audaciam ex omnium qui iis nomen de**derant, oonaensione et multitudine coalescere. Itaque ii etiam, qui inferiore· illo· gradu· non aunt praeter**grmai,' eeeternm **illorum participe· haberi debeat. Et in eoa cedit illud apoatoli ad Romano·, cap. I: ,Çnî tel·· epmsi, dtysri asmt a«erte, at it·» aefaas fta M** /etlMlip INI **cImMI** ftli **MKNMIMBC** ı

529. Vidales itaque ecclesiae filii tenebricoaoa omnm coetu» prorsa» fugiant, eoa etiam qui diatriotiaaimia ecoleaiae censuri· haud comprehendi videantur. Pro aaimabna enim periculi plenos ot hos •me, dubitare non licet. Pias potius frequentent .edelinm societates, quae in eccleaia catholica floreeſunt ; in quibus .nihil retrusum atque abditum, patent, omnibus leges quibus reguntur, patent quae iuxta evangehi doctrinam exeroentar opera cariſatis. [3]

623. In istis scilicet filii 'lucis quae lucis ſunt opera faciunt, secretum et tenebras bon amant, immo vero odio habent et exhorreaount. Caveant itaque edeles, et omni studio eurent, ne in re tanti momenti decipientur, ne sub boni specie in peasimam captivitatem trahantur, ne demum .in tenebria et in umbrt ſnortis fpraantea, spreti· legibua aanctiaaimia, eas ineqpt coniurationes, quae noatrae aetati· malum •unt maxime formidandum, quibuaque unus tantum exitu· ee»e poaae videatur, ut scilicet omnia tum divina tam humana inra peaaumdentur.

TITULUS XIII.

De novaram aedium eplaoopalluxi erection·, deque condirisacrum preeeentattono.

Caput unicum.

524. Diu matureque deliberarunt patrea de novaram aedium epiacopalium novoramque vicariatuum apoatolieorum erection· a «ancta aede postulanda. In eo vero convenere omne·, auppficea ad aummum pontificem mittenda· eme prece·, quatenua dignetur suprema sua auctoritate eos, qui sequuntur, erigere epiaoppatua ao vieariatas:

625. I. In provincia Baltimorensi:

1. Novam ondem ad civitatem Wilmington, in •tata Delaware, quae totam complectatur peninautem inter ainua dicto· Cheaapeake et Delaware tacentem; totum nempe statum Delaware, una cum comitatibus Marylandiae dicto· Cenil, Kent, Queen Anne, Caroline, Talbot, Dorchester, Somerset et Wor-

viàatar ratiamdsm: Cf. instructions» sacra· «mgragatioai» «pmial»» Sri. 4. [»apm «A. βM).

[1] Litsrae apmtolica· Looaid XII QU«"fr«vw·. 3 Ma» ■artti aaao IMS.

[3] Allocuti·' Pü IX ia «uMrt. «nt, ta a^t. IMS.

Mater atqaa ia Virgtetea statu, ooaitetM fiiotoa A Aeeontae at Northampton;

SL Nevam ssd— ad eivitatem Beraatea, te atete Peaaeylvaaia, qaae ad coautatas Bradford, Lasara·, Lycoming, Montai Pika, Sullivan, flaaqae hannak, Tioga. Way··, at Wyoming axtoedatar;

1. Mar·· aadewi ia eivitate Harrisbarg, te state Peaasytetiaia, qaaa oonsplaetatur oomitetaa Clinton, Centra, Mifflin, Fraaklia, Onmberiaad, Adana, York, Dauphin, Northumberland, Columbia, Lebanon, Lancaster, Montour, Union, Beyder, Juniata, Parry, at Fulton; ,

4. Norae vioariatum apostolicum ia state North Carolis·, qui ad integrum statam extandatut.

52β. II. Ia provincia Oregoaenai:

Vioariatam apostolicum te territorio Idaho, qui etiua illam montanae' partem qaaa ad ocoideatam montiam Mtexoaorum iaoet complectetur.

697. III. Is prorinete Banoti-Ludovici;

1: Bedam novam episcopalem te çivitate Green Bay (Binns Viridis), in stata Wisconsin, cuius sint limites: a parte occidentali flavius Wisconsin, a meridie fluviae Fox, ab oriente lacus Michigan, et a parte septentrionali ee pan status Michigan, quae iaoet inter fontes fluvii Wisconsin ad lacum Kattekittakea eese protendentis et praedictum lacum Michigan;

3. Sedem episcopalem te civitate Lacrosse, eiusdem status Wisconsin, cuius limites sint: ab oriente fluvius Wisconsin a lacu Kattakittaken, a meridie idem fluvius Wisconsin usque ad flumen Mississippi, ab occidente flumen Mississippi ao statas Minnesota, e septentrione autem lacus Superior ct ea pars Michigan, quae est inter lacum Superiorem et lacum Kattakittaksn;

3. Novam sedem in civitate Bancti-loseph, in statu Missouri, qttpe. oaui eiusdem.states partem C complectatur, quae a meridie et ab occidente fluvio Missouri, ab oriente fluvio Chariton, a septentrione statu lows continetur;

4. Sedem episcopalem in civitate Omaha, te territorio Nebraska, cui huius territorii apoetolicas vicarius praefleiatur;

5. Vicartetam apostolicute in territorio Montana, qui eam eiusdem territorii complectatur partem, quae ad orientem montium Saxosorum iacet;

6. VicAriatum apostoliques pro territoriis Colorado et Utah, qui ad eorum limite· protendatur;

7. Vioanatum apostolicum pro territorio Ariaona, cui etiam adriciantar comitatus El Paso, in state Texas, et comitatas Messilla atque Donnana, qui nunc episcopo Durangensi subiimuntar.

528. IV. In provincia Cincinnateasi.

Novam sedem in civitate Columbus, id statu Ohio, quae a dioecesi Cinetenatensi dividatur per D limite· oomitatu· Morrow, Delaware, Franklin, ac deinde ad meridiem perl fluvium Soioto usque ad flumen Ohio.

629. V. In provincia Banoti-Franoisci:

Sedem episcopalem te civitate· Grass Valley (Vallis Pratensis) te California, cui praeficiatur vicarius apostolicus Marysvillenai·. ·

630. VI. In provincia Neo-Eboracensi

Novam sedem, in eivitate Rochester, in statu New York, quae comitatus qui sequuntur complectetur: nemps, Monroe, Wayne, Livingston, Cayuga, Tompkins, Seneca, Yates et Ontario.

631. Pro sedibus vero istis atque vicariatibus nomina sacerdotum praecentarent patre·, tria pro «tegaHa, »a aatelia at raapoasis qaoad earaadedate· a teaate eede taqaiattia, praater^aaat te nesibas abi pvaeaentabaatar apiseapi, ati pro sedihas Oelumbua, ValHs PtateMte, et Omaha «oetigit la pestelatte»· tame· coadtetoris pro opiseepe Marqnattenm at MarieaepeHtaaa, eb teflrmitatem gtavssn qaa, vol ineunto eoaeOte, erat veaeraadM iUe •atietea comptes, hand potait illam qaam oportebat euppaditare do candidatis notitiam, nee aderat alias qui deCtetam sappier· posset.

532. Supplicarunt etiam patres, at sedeo Pbiladelpbtemia et Milwsakioaaia ad dignitatem archi epieeopalem erigastar; quarum prior omneo episcopes ia Pennsylvania degente· haberet satfragaaeoe, altera varo, praater nova· sedes Laarnns et Green Bay, etiam sedeat Bamoti-Paali ex provincia Banoti-Ludoviei, et Marqusttensem et Marianopolitaaam ex provincia Cineinaatoni, complecteretur. Pe- B tinrent insuper ut episcopus Naahvillensia ad provinciam Cinetenateaaem transferatur. Bappltearuat demum, ut vicariates apostolicus Columbia· Britannicae ad provinciam OrogoncMom pertinere declaretur '.

TITULUS XIV.

De efltnentorl dsoretorua Balttasoaaaataas exeouttone prnmevsada.

Capnt uflloum.

533. Monemus episcopos, ut nullum non moveant lapidem, in visitation· mampe dioeoeseos. atque ia synodis tam dioeccaanis quam proviacteiibas, necnon in coetibus sacerdotem pro disciplinarum theologicarum dteoumione, quatenus in omnibus exacutione mandentur huius plenarii concilii decreta; quorum collectio, prout nunc prostat, omne· complectitur et confirmat leges ia praeviis etiam BaltimorensibUs conciliis latas ae promulgatas, atquo sanctae sedis iadicio recognitas.

634. Demum, quo melius ad omnium noatrorum sacerdotem notitiam perveniant, effieaeiusqa· in praxim deducantur huius plenarii concilii decreta, statuimus ista, poatquam a sancta sede recognita in lucem edite fuerint, in scholis nostri· iuris canonici ac theologiae quasi norma quaedam adhibeantur, quam in docendo professores explicent et sequantur, alumnique omne· diligenter ac accurate addiscant '.

Ego, infrascriptas, mutationes et correctioam decretorum in acti· relatas fideliter ex secretariorum commentariis in pleno concilio probatis exscripsi.

lacobus Andre·· Corcoran, «acre· theologiae doctor, secretaria·.

Ego testor exemplar esse genuinum, et ctun originali concordare.

Franciscos Io·. Pabisck, sacrae theologiae doctor et iuris utriusque doctor, notarius.

Ego cancellari»· subscripsi.

Thoma· Foley, sacrae theologiae doctor, cancellarius.

' Quibas post··, per sonm circumscriptionem, sAiintus est comitata· diets· Wicomico, ex praedictorum partibus constituta·

\θ·M sab hoc matiMBtar sumro · ssen eeagmgatisM Js site# tamp» mat ftimiim ; qaad stisrn de vicariat· ta ArisoaaAsdmm st 4s emetis» sedis «pissopsUs in Ousts, et so ainetiŋ» oosdistori· pre Msrqaettaasi st Msnsnopolitaac •st fsetam. Ossteri· varo postalaticaibus bsaig» saaait masts ssdro; ati osastot α litaris seen· ooegregstioais sapra ntetta, is setta-eoMUli loot tel).

• P· ratio» ťelation ed ňors eoagregstioaeai ds Propageât· fids statis tastporibas Itauiu, vids approdinsa

Igo FroMfemm lea. Pabiuh, beta· plaearii « » A cilii «otarie·, taatoe aata «maia at dearada, qw» ia hoc Hballe, tygie imprmeo, cantiautw, laeta Meat at prootalgata, quemadmodum prnatanf emeednta, proat oonvuerat ia ooagragatioao medropalHareaa, atque rite probata, ia acaaiaaibaa ulaatalbaa, ia eecleaia metropolitan· daàotaa Maria· Baitfaaaaaaai, diebu 14, 18 at il oetobria, qaaa aitfaaa Mt aped aoa faatum Mpteaaitatto beatae Mariae virginie, anno Domini 18M.

Franoiaeu lea. PaMeah, aacraa theologiae et iuria atridaq·· doctor, aotariaa.

süMcsiraora patsüm.

Ego Marthe· loaaeoe Spalding, arabiepiaeopaa Baltimorami· ae aedib opoctoHoac delegatae,definie» •abaeripai.

Ego FranoiaeaaNorbert» Blaaabet^rebiapieoopae Oregonenai·, definiena aabaeripei.

Ego Patru Biehardu Koariek, archiapiaecp» Baueti-Ludoviei, definie» eabaeripat

Ego loaaeeo Baptiata Pnreell, arehiopieoopaa (^ncinnatenaia, definie» aabaeripei.

Ego loaeph Sadoo Alomany, arohiapiaeôpua 8anoti-Franciaoi, dofinieu aabaoripoi.

Ego loannea Maria Odj·, arebiepiaoopu· Neo-Aurelianènaie, definie» aabeoripei.

Ego loannea MoCloakey, arebiepiaoopu Neo-Eboraoenaia, definiena aabeeripai.

Ego Richard» Vinoeatiaa Whelan, epiaoopaa Velingenaia, défiai·» eabaeripei.

Ego Potraa Paul» Lefavdre, aptaeopaa Zelaav et ooadintor adminiatrator Detroitanaic, defini·» •abaeripai.

Ego ioanne· Martin» Hanni, epiaoopu Milwauàhieuia, definie» aabeeripai.

Ego Augustin» M. A. Blanchet, epiaoopu Nat-qualenaib, definie» aabeeripai.

Ego Amadeu Rappa, epiaoop» Clevehndenai·, definie» aabaeripai.

Ego loannm Timon, epiaoopu Buffalenria, defini·» aabaeripai.

Ego Modect» Damera, apiaoopu Venooaverenaia, definie» aabeeripai.

Ego Maaritiu de Saint-Palaia, epiaoopu Vhcennopolitanua, definiena aabaeripei.

Ego loann» McGill, epiaoopu Richmondenai·, definie» aabeeripai.

- Ego loannea Baptiata Lamy, epiaoopaa Banotae-Fidei, definie» aabeoripei.

Ego loanne· Loaghlitt, epiaoopu BrooUyoenaia, definie» auboeripai.

Ego lapobu R. Bayley, epiaoopu Novaroeaaâe, definiana aabaeripai.

Ego Ludovic» de Gowbriand, «piacop» Burling-tonenai·, definie» aabaeripai.

Ego Goorgiu Aloyaiu Carrell, epiaoop» Coving-tonctuia, defini·» •abaeripai.

Ego ThaddMa Amat, apiaoopu Mdohrey et Angelorum, definie» aabeeripai.

Mgo Aegeatae Martia, epiaaep» Natehitoehaeata, jadeleae eabaeripat.

Ego David Qalialaaa Baeoa, apieaopea Portlaadeaafe, dedaieM aabaeripei.

Ego Hauriou Daaaipaaa Jaaakar, apiecepae Aiteadeaaia, definiem aabaoripci.

. /Bgo beabam Duggan,' epiaoapaa Ohioagiaaaaic, dadaiaim aabaeripai.

Bge Gofioha» HearioaaHder, apiaoepaa Katebo-ißß·!··· eebMvipei.

Igo lobaaao· Haariow Laera, eptcoopaa Wayn·-Oeatrowia, dadaiaoe eapaeripai.

Igo Pntritiu· N. Lyaob, epiaoopu Carolopolitaaaa, definie» aaboaripai.

Ego Franc·»» P. MeFariaad, epiaoopu· Hart-{ordenaia, definie» aabeoripei.

Ego heobu OGormaa, epiaoopu Rapbaaoao in partibu infidelium ot vioariu apoetolieu Na-braekae, definie» «uberipai.

Ego Thorn» L. Grace, epiaoopu 8aocti-Pauli, definie» aabaeripei.

Ego lobaun» Quinlan, epiaoopu Mobilieneia, definie» ubaoripei.

·.. Ego Ipoobu Frederic» Wood, epiaeopua Philadelphie··!·, definie» aabaeripei.

Ego Miehadl Domenec, epiaoopu Pittaburgenab, definieqp ■ubeeripai.

. Ego Eugeniu O'Connell, epiaoopu Flaviopolitanw, ot vioariu· apoatoüeu· Maryavîlle, definiena •abaeripai.

Ego Aogoatinu Verot, epiaoopu BavannenaiB. definie» aabaeripei.

Ego Claudi» M. Dubnia, epiaoopu Ôolrertonionaia, definie» aabeeripai.

Ego "Patru I. Lavialle, epiaoopu Lndovioopolitanaa, definie» «αiMoτιpβi.

Ego loann» I. Conroy, epiaoop» Albanenai·, definie» cubeeripci.

Ego Patriti» Aoguathpa Feehan. epiaoopu Nubeilleuia, definie» aabaeripei.

Ego lohanne· I. William·, epiaeopaa Boctonienai·, definie» anbaoripai.

Ego lohann» Henneaay, epiaoopaa Dubuquenai·, definie» aobocripai.

S«o Süvutor H. Roeecraaa, epiaoop» Pompeiopofitanu et auxiliari· Cheinnatenaia, accepté P» patru oonoüli veto deoiaivo, definie» rab-•oripai.

Ego loann» D. Coady, adminiatrator Erianaia, •ode vacant·, definie» aabaeripai.

Ego Ferdinand» Coo»maaa, «ocietat» I»u, procurator apiaoopi Maaeenianaio, vicarii apôatoliei Montium Saxoaoram ad Orientem, definie» ■ob-aeripei.

Ego M. Benedicta·, abbu Ciateraenai·, definiena eubacripai.

Ego BonitaciuWimm»r, ordinia Sancti Benedicti, abbu Bancti Vincentii, »t prauw oongregatioaia Americano-Coaain·»»·, dafinie» aubéoripai.

APPXNDIX.

Liter·· apootolioae et conciliorum decreta, ab editorib'ua Baitimorauibu in h» appendi» poaita, quag iam in vulgati· oollectionibu exatant, eocandum ea, quae in praefatione noatxuo ooUeetionidiximua, hie omiau cant.

1, Ix cymbalo fidai w m OU Telatanl XI an» >«miai ΐτ

(Ad titahm L)

V. Hardoain, Arte oandtiorm·, III, 108.

II., fix InwoMtH ΠI proMata» Mrt

(Ad Utah· Itt) '

Epiatolaa Innooeatii IΠ die Ib fcaleaidu ianaarii 1308, 4 id·, maii 1810; Ub. XI, «p. IM; Ub. XIII, •p. 78. Migne, JWr. tat, OCXV, 1&10, CCXVI, 874.

. HI. Utaau «atiMntlaaimi eardinaMa Sfkna.

Dt tuitu frttaut Mer tfittfίt.

(Ad titalm· IΠ, cap. X)

111&· ao revit· domine.

Inter tot qaibu apiaoopu quotidie tinetar labor··, interqa· car··, qua aecam affiart putoralmiafoterium, haud exiguum oerte lovaam «rit, pi omn» epiaoopi mtheUei aibi matao auxilium prao-

bar· etudeent, ot tamdnis orattoaibas iavicMn seMsi-, patente·· Deem exorant Hia aUqni episeepi, prsmrtim ditfoais scttesisstirs·, opera· ptatinm mm «Hamit, ii plariau apmeopi, spirit· Deariai ooagregati, tria pietati·' officia voB«nt •xaroere. Primam erga defttaetoe epieeepos, seeaadnm erga Nipw^ terti·· srgvf epieeepe· ia ecelis ea· Christo regnant·· eeeet peroolvsadum.

I. Ut prino (at sstis, qaihb«t epiaoopns »el par so, yel per alia· saoardotom, mina· anam qaoBbat mense celebrabit pro epiaoopi· reo··· vita fabeti», aee sea altera· qaotaanis infra octavam omaium saactoram pro omnibus spibeopi· catholicis ia Christo qaieeeentibus.

Nee eet ear ad hanc misericordiam fratribus impendendam ratione· eoaoerraadaa aint. Neminem •aim profecto latet quam districtum iudioium ' populi principibus, id est episcopi·, immineat; qua· facillim· ipsi omissionibus saltem in pastorali •anere obeundo debita contrahant in purgatorie persolvenda: quam denique tantas ait, at particularia suffragia defuncto episcopo, prester illa ia die obitus, et anuiseraaria brevi aliquando dura tura, applicentur. Nee denique illud eet silentio praetereundum, licet neminem fugiat, meritum haud exiguum ex tali pietatis officio unumquemque apud Deum consecuturum, ot quo plutee fueriht epiaoopi congregati, eo copiosius unicuique suffragium obventurum.

II. Secundum pietatis officium erga seipsos adimplendum, in eo situm est, ut omne· sint speciali modo in spiritu congregati coram Domino, dum orationi quotidie racaat, aliasque sanctas-absolvunt actiones.

Sacra enim scriptura non semel innuit, quid quantumque valeat huiusmodi orationis unio Quare sive mentali orationi, sive piae lectioni vacent, sive missam celebrent, sive hora· canonicas persolvant, sive prece· supererogatorias recitent, sive sscras functiones peragant in ecclesia vel oratorio, omnia simul agere proponant. In sacro quoque faciendo, specialiter orent pro toto episcopatu catholico, et infra octavam sanctorum apostolorum Petri et Pauli unam missam celebrent pro incolumitate summi pontificis, omniumqu· episcoporum, ot pro sanctificatione gregis unicuique commissi.

Ut autem haec pia unio firmior in die· evadat, reginae apostolorum tutelas et patrocinio commendanda erit,, ac proinde nominem ex episcopi· pigebit post horas canonicas vel alio tempers semel in dis orationem illam venerabili Claudii Bernardi recitare: ‚Jfs»orer», piierims eripe, st ter dciaoep· illam invocare: „Ftryo «mmacMÜ·, rayé·· epasto feram, sra pro hsM·.

IU. Tertium denique pietatis officium postulat, ut speciali cultu prosequamur omn·· epiacopo·, qui in terris degentes pastorali munere sanctissime perfuncti sunt, quique nunc in coeli· degentes semper parati et prompti sunt ad interveniendum apud Deum pro his, qui, mimi ad 'excolendam vineam Domini, in labores eorum introierunt. Quanropter in fine, horarum canonicarum, commemorationem facient episcoporum, quorum illa' die festum agitur, et omnium sanctorum episcoporum.

Λ i. . k

rinttpAcHO: Pastor·· optimi, qui animaq^ posuistis pro ovibus, intercedite pro nobi» et pro grognostro ad Dominum.

Prrsus Benedicite, sHerdotes Domini, Domino. •fiap.VI,·/'''

• Matta. XVin. »; Tsk. IU, 8. V .

Cremo·. emmaaa. rana XLVH1

BsqpsMMn,- Benediaite et saperexaltate eam ia saseule.

'OmMm: Deas qui A metri tais at exemplum et praesidihm eelloeasti, eeaoede sebi· famatis tuis, ▪aaetoanin omnium antistitum, quaram amoris· hodie recolimus, et exempla seotari et protection· muniri. Per Christum, etc.

II.

: Omnes sancti pontifices, estote memores noetri, deprecamini pro 'nobis filium Dei. sacerdotum jnagnum.

Fsrsw.- Benedicit· Demiaum, orna·· «lecti «ius. MfpoMsum.- Agite dias laetitiae, et confitemini illi.

OrsmMs.- Fiat, Domine, quaesumus super nos misericordia tua, et omnium sanctorum antistitum intercession· connecte, ut, in pastorali officio obeundo, •oram experiamur suffragia, et v»st>~>a prosequamur. Per Christum, etc.

Haee tria pietatis officia si adimpleantur, neminem praeterit quantum iade adhilii et meriti consequi poasint episcopi, quin vel expensas vel molestias sustinere cogantur. Quapropter ego ha· tibi litteras scribenda· duxi, dum tibi fanate omnia •t felicia precor a Domino.

Datum Homae, die β aprilis 1866.

Dominationi· vestrae ill&ae ne revint» addicti·-' sim·· servus,

X. cardinalia Riario Sforsa, arehiepiscopu· Neapolitana·.

Ulmo ae revAo arohiepwoopo Baltimore»!.

IT. B· barba a etorisis haud gsstenda.

Latere» «Ifestrisanm ac rowrsndtssinri demini dcssnri Mstteasi Astaehi^ arvAsgpMropi Nro-CaUTimwi sn partita·, nuntii spratolfei ad ratae» Bnsuriesan; «d sansUMMcsinsm· ec resarendiMiussan erehripssespsam FrisMy.-NsMocvMsrM ; contre uram iqter siro·

(A4 titalufi П1» «φ. VI, ьиt 1M.)

Bxeelleptimime ac revthe domine.

Ad auras beatissimi patris pervenit, in nonnullis Bavaria· dioecesibus adra·· «oclesiaaticos viros, qui novitatis, vel potius levitatis spiritu perducti, usum iamdiu exoletum barbam gestandi iterum introducere, et exemplo suo alios ad illum imitandum allicere eoaantar. Quidquid d· anteactis saeculis dici debeat, in confesso est, modernam et vigentem •eolesiae latina· disciplinam huic usui prorsus obster·, novsmque Consuetudinem, ut legitime' introducatur, necessario requirere assensum, ssltem tacitam, supremi ecclesiae pastoris. Hio autem huiusmodi novitatem omnino se improbare declarat; eo vel magis, quod tristissimis hisce temporibus spiritus omnia innovandi haud paucos seducat, st ex una novitate ih alium' facile procedi possit. Quae cum ita sint, placuit sanctitati suae mihi in mandatis dare, nt omnibus Bavaria· antistitibus suo nomine significarem, ab ipsis omnimode curandum esse, non •olam ut praedictas usas expresse prohibeatur, sed etiam at diseiplinas unitas, et perfecta cum ecclesia Bomana, omnium magistra, oonformitas in omnibus, ac proinde in habita et tonsura clericorum, servetur, vel si opus sit, restauretur; ae qualiaeumque nova consuetudo vetetar; quae supremo eccleaiae capiti apprime cognita atqqe ab ipso probate non sit,

Dum haec excellentiae tuae illdiae ao revdtae, beatissimi patris, inara ao nomine-adribo, illqm rogo, at m· de huius epistolae, receptione instructam reddea·, ·taihi ytian» indicare velit, quid excellentia tua opportunum fecere existimaverit, ut praedictus 'asus, si forte in ista dioecesi manifestari incepit,

extemplo relinquetur, atque ut nemlhitanqium in mentem veniat itlttm introducere.

Hinoeru rateritA observantiae eabbepquü sensibus.. perseveri) exoeUentiu tuae illrhae ae revfinKbumilli- «Ut ac qddictissiKui servus.

Matthaeus ^Eustachius. Arjhiepi»copu dae^yuHenaia,- nuntius appstolicus Sfenacensis.

!Ki PwWral-BI·» ab adaodoai reverendo Îmaibo los. Giêàe sdtiq. Monasterii. 16 isaii 1MSJ

V. De medietas· a elprteb exercitis.

Xrrerpte ar *wtntetww BfftfdkttX/V. eiroa tmdwM urHt* MtfreelHim. JDe synodo dftscesena,

b s Ad iitaliUB tIY. <Wp. VI, uRBi IMiH '

/ Vide Mansi. *Cp^cü,,* XJ>VH. 586

VI. ttrv^rii XVI breve Ô4 epise^paai BoUui«· vtcarlm apestslıraa Wbraltarise, de ßéditai tAd titaluni IV J

Grboorivs papa A VI

.Vcncrabjlis frater. Dudum noa «ollicWoa h^bynt. quae iatic contra eccleaiae iua. atque in tuanw^enera· bilis frater, tuaeque dignitati· iniuriam gesta com perimus. Quae quidem eo acerbiora cor<|i noatro acciderunt, quod in sacrae rei detrimentum conspirasse intelleximus nonnullo· o catholico populo, qui. ob munia sibi demandata, antecellere aliis in officio debuissent Scilicet laici quidam viri, cum non aliud unquam ius habuerint, quam quod ex concessione antistitis ad eccl^iaeaedituos pertineret, insurgere ausi sunt adversus/auctoritatem tuam, et decretum contemnere a te postea editum de pecuniis ob sacramentorum administrationem non exigendis: atque adeo contra sanctiones canonum, immo coXtra ipsam Chriati domini ordinationem, usurpare sibi rerum divinarum regimen contenderunt. Qui etiam cum nostram Propagandae fidei congregationem contra te frustra sollicitassCht. huius quoque auctoritate contempta. non sunt veriti appellare per summum nefas ad laico·. eosdemqu^ «catholicos. magistratus; quorum porro interventu tu ipse, venerabilis frater, in carcerem ooniectus fuisti, et ad initia usque mensis proximi ibidem detentus.

. Haec cum ita contigerint, illud sollicitudini omnium ecclesiarum, et supremo, quo fungimur, apostolatus officio nos debere sentimus, ut o fastidio «anctae huius sedis vocem attollentes, [contra) illatam sacro' orJini ac rei catholicae contumeliam nostris hisce litteris palam /belamemua. Quare auctoritate nostra apostolica solemniter declaramus, memoratos aedituos violasse et conculcasse libertatem sacrae potestatis, et in sanctissima eius iure invasisse. Itaque illos, utpote manifestae reos audaciae, dignissimos •e exhibuisse decernimus, in quos, ad canonum normam, graviter auimadvertatty. Interim admonemus ipsos atque obtestamur in Domino, at meminerint censurarum poenarumque spiritoaliuuf, quae apostolicis constitutionibus, et conciliorum oecumeniconim decretis in omnes, qui talia audent, statutae ita suntut facto ipso contrahantur. Et quoniam eius in terris vicem gerimus, qui venit quaerere et salvum facere quod perierat, nihil equidem optamus magis. quam ut iidem peccatum suum détestantes, ad obsequium et obedieutiam fraternitatis tuae sincero animo redeant.

Iam vero ad eorum munua qaod attinet, neminem ignorare volumus, illud pendere omnino ex auctoritate episcopi, nihilque ab aedituis eooleaiae geri unquam posse, nisi quod eis fuerit ab antistite demandatum. Quod varo pertinet ad sacramentorum administrationem, erit tibi curae, ut fideles, qai sub te suut, sedulo admoneas, divina eiusmodi munera

iMomaino^ temporalis prptii aestimationem refipes· ; «ed a bet ministris,' qui ea gratis ^coopérant, gratia pariter em dispMaànda, neo poeae istie uÛam ad tramites caninam ^probabilem eoaanetadinam obtendi, ad pecuniae quidpiam, alicoina aacramenti oecagibnc. ^lifqtfjo fitalo postulandum, qaandbfti a te/ atque ʌ ¹ ebagregatione Propagande fidei, ex accepta a'nobi» potèatate, ad tueudato^aeraaatentonim nanctitatem. iure meritoque vétitiftn eat.

' Caetemgi^ea ane cogitatio consolatur, quod sub delyto gubernio serenissimae ' ac ' potegtisaimae Anglorum reginae baud, perte ctietaen^um eat. ie plterior tibi modestia iikenatur. fransquo fiat sancitae iamdiu Ultraiectiuo foedere catholicae religioni^ qpnd vos libertati : cum praeserthn. in flnreotissimo /tiam xHritannico jegno. pro aeqUKhte maieatatia suae, Catholici-eorumque antistites libero^ aanctieaimae noatrse religionis exercitio fruantur.

Denique, venerabilia frater, tuam istam vigilentiam, xelum, et eximiam animi firmitÜv%i moritiMimis laudibuA honestamus. hortav^brque in Domino, ut posthac pariter religionia causam non minori «eduli·' tate constantiaque «uatinere porgas. Noa autem, licet indigni, nonaieMstimus Deo per leaum Christum huftillimwsupphcare. ut adsit tibi semper propitius in abundantia gratiae, atque in parte ista suae vineae tui· rigata eudéribus, adaugeat iu»titiae fruges, et tranquilla omnia faciat. Ac nostrae in te, et fidelem. cui praees, clerum et populum studiosissimae cari tatis pignus adiungimus apostolicam benedictionem, quam ex intimo corde depromptam tibi, venerabilis frater, atque illis peramanter impertimur.

fyatum Romae, qpud Sanctam Mariam Maiorem, die 12 augusti anno 1841. pontificatu· nostri anno undecimo.

VII. Instructis saerar roagregallsais Rasctl Officii. £λ» aso eoserrrorum receptioae. ıAd titulant V. cap II. na». ö40ı

Proposito dubio reverendi patri domini episcopi Philadelphiensis circa profeaaionem fidei, ac absolutionem haereticorum dum convertuntur, feria IV. die 20 iulii 185^, emi domini decreyerunt dandam esse instructionem, prout sequitur

In conversione haereticorum inquirendum eat primo de validitate baptismi in haereei «uscebti Instituto igitur diligenti examine, «l compertum fuerit, aut nullum, aut nulliter conlatum fuiase, baptisandi drunt absolute. 8i autem investigatione peracta, adhuc probabile dubium de baptismi validitate saperait, tunc sub conditione iteratur. Demum si constiterit validum fuisse, recipiendi tantummodo ad abiurationem, seu professionem fidei Triplex igitur in.conciliandis haereticis distinguitur procedendi methodus:

1. ài baptismus absolute conferatur, nulla sequitur abiuratio. nae absolutio, eo quod omnia abluit sacramentum regenerationis.

2. Si baptismus sit sub eonditione iterandus, hoe ordine procedendum erit:

a> Abiuratio seu fidei professio.

b) Baptismus oonditionatus,

c) Confemio sacramentalis cuoS absolutione 6on ditionata.

3. Quando denique validum iudicacum fuerit baptisma, sola recipitur abiuratio seu fidei proTessio, quam absolutio a censuris sequitur.

Notandum vero abiurationem, seu professionem fidei, aliam esse ab ea quae habetur in bulla Pii IV. Nam a suprema sacra congregatione sancti Officii praescripta fuit illa, qnae adnectitur, pro conversione

' (>«p *Ad afctUlicam 49,* de simonia.

. baareticôram, eaqde utctux^episcopa» orabor, cum formula absolptionir. quae pfeqt^r adiungitur.

«nespMjsdi profeMionem J6dei eatAWictw α neo-covMwrsM.

Haeerdÿl auperpellieeo et stola violacei colori» indutus,' sedet in oornn epistolae (si sanctum sacra-mentum l asservetur in tabernaculo ; - sin minos^ (n medio altaris) et cortan illo genufieetit ueo-con-versus ;^ui codicem euangelii dexêça manu tangqnsf emittit professionem- fidei, prtAit inferius habetur, vel si nesciat legere, sacerdos praelegit eidem tarde professionefp. ut ronvcrsusVsmdem intelligent tet qjfrtn aacerdote distinctis verbis pronuntiare possiy.

PBOFK881OX OF FAITH.

I. N..IV.. having before my eyes the tyny gospels, which I touch with my hand, and knowing that no one can be saved without that faith which the holy, catholic, apostolic Roman church holds, believes andf teaches, against which I grieve that I have greatly erred, inasmuch as I have held and believed doc-trines opposed to her teaching.

now. with grief and contrition for my past .errors, profess that I believe the holy, catholic. apostolic Roman church to be the only and true church established on earth by Jesus Christ, to which I submit myself with my whole heark. I be-lieve all the articles that she proposes to my belief, and I reject and condemn all that she rejects and condemn·, and I am ready to observe all that she commands me And especially. I profess that I believe

One only God in three divine persons, distinct fôotn, and equal to. each other that f lossy, the Father, the Son and the holy Ghost.

The catholic doctrine of the incarnation, passion, death and resurrection sf oyr lord Jesus Chnst. and the personal union of the two natures, the divine and the human; the divine maternity of the most holy Mary, together with her most spotless virginity .

The true, real and substantial presence of the body, together with the •oui and divinity of our lord Jesus Christ, in the moil holv sacrament of the euchanst ;

The seven sacramenta instituted by Jesus Christ for the salvation of mankind ; that is to say. baptism, confirmation, eucharist. penance, extreme unction, order, matrimony .

Purgatory, the resurrection of the dead, ever-lasting life;

The primacy, not only of honor, but also of jurisdiction of the Roman pontiff, successor of Ht Peter, prince of the apostles, vicar of Jesus Christ ;

The veneration of the saints, and of their images .

The authority of the apostolic and ecclesiastical traditions, and of the holy scriptures, which we must interpret, and understand only in the sense which our holy mother the catholic church has held, w^d does hold;

And everything else, that has been defined, and declared by the sacred canons, and by the general councds. especially by the holy council of Trent

With a sincere heart, therefore, and with un-feigned faith, I detest and abjure every error, heresy and sect opposed to the said holy catholic and apostolic Roman church Bo help me God. and these holy gospels, which I touch with my hand'

Postea, neo-con verso genuflcxo manente, sacer-dos sedens dicit psalmum *Miwtrt,* sive psalpium

A prq/Ms^aa, cum tf/erte tnfinc Quo inito, •acerdoe ,»taas dicit i.

Kyrig eleison. Chnstr eleison Kyrie eleison Pater noster, secreto

Ferws. Et ne oo^ inducas tn teatatiooetft gvipeniwm Bed hbera pbs a malo.

Frrssui, vnm tac ser/iim tuum ancillam twAtoy

RttpoK&n Deus menaf sperantem in te,

Fersus. Domine, sxatfdr orationem meum *KedpUaewm.*Et clamor meus ad te veniat

V^rftu. Do^nin^is vobiseum.

JtatyôsiSMa Et cum spintu tuo

'•KKMIS

Deus, cui priipnum est mise

suscipe deprecationem nostram, ut |>unc famulum tuum (hanç faniulandtuam) quem quam excommuni catioris catena constringit, pttseratio tuar pietati» dementet/absolvat Per dominutm nostrum lesum Chnstum filium tuum, qui tecum vivit et regnat in

saeculorum. Acspowexm Amen

Deinde sacerdos sedet et ad profitentem genu flexum ab baerest absolvit, diceqs

abmdvo \inculo cicommunicationi· quam'

mentis. lOmmumoni et unitati tidehum. in nomini Patns et Filu et Bpinlus sancti Arnen

Denique abiuranti aliquam poenitentiam »alu

ecclesiam. aut similia

thfTflwn serrae coa^rcyohoei» *Mictat Romana rrcUtiaf fordinaimm* cobci/i» Vde mterprcfwib. i irra commawtoNc

A4 titulum V cap IV nam 4A

it Mftcta mrharittia dffrr^tda

v\d tiluUun V p IV. ssMi 4M

Illnie et reviue domine

Etsi sancta omnia sancte tractanda sint, propterea quod ad Deum pertineant qui essentialiter sanctu» est. attamen augustissimum euchans^ae sacra-mentum. sicut sacris mystem» omnibus absque ulla comparatione sanctitate praeeminet, ita maxima prae caeteris veneratione eat pertractandum Nil itaque tdirutn. st tot ecclesia diversis temporibus ediderit decreta, quibus sstuac euchanqtiae delatio pro ad iunctorum .varietate vel denegaretur omnino, vel ea qua par esset reverentia admitteretur; cum nihil antiquius fuerit ecclesiae Dei. quam ut antnjarum profectum atque aedificationem debito cum honore Mivinorum omnium divinissimi mysterii consociaret

Haec porro prae oculi· habens sacrum hoc con adium chnstiano nomini propagando, cum primum intellexit in quibusdam istius regionis dioecesibus consuetudinem, seu potius abusum, invaluisse, ut sacerdotes serhum sacramentum a mane uaque ad vesperam aecum deferrent, ea tantum de causa quod in aliquem forte aegrotum incidere possent, ad metropolitanos consult acnbendum. tum ut com suetudinem illam ab ecclesiae praxi omnino abhorrere declararet, tum etiam ut eiu· extensionem accuratius deprehenderet. Responsa arch)opi»ro|Kirum brev ad sacram congregationem pervenerunt, ex quibus

otruBi pœnitrn· rircnnuajv

voeabvdsw forae

'innotuit,' multi· in loci· de ubauu illo gravem admirationem exortem, eos·,' eum aHqaa in dice»sei ne credibjjis quidem rideretur. Verum nondefuerunt antisti^es. qui illius existentiao» eiosque causas Hi-I venue confessi sunt.

\ Quare e&ie patribus sacri huius consilii., in generatVbu» comitiis die 28 septembris elapsi anni habitis, omnia quae ad baac ^rem referebantur exhibita eunt perpendenda, .ut quid spfti sacramenti debitus honor ac veneratio postularent in Domino decerneretur. Omnibus igitur maturo examini sublectis, statuerunt emi patres literas enrfclicaa ad archiepiScopos atque 'episcopos istius regionis, dandas eape, quibus constans ecclesiae rigor circa eucharistiae delationem commemoraretur. Valuit insuper sacra congregatio, ut singuli antistites excitarentur, quemadmodum praesenti^ tenore excitantur, ad communem ecclesiae ' disciplinam hac in rc custodfendatn, quantum temporis ac lororum adiuncta. nec non indictarum consuetudinum ratio patiantur, ito tamen ut sedulam navent operam ad veros abusus corrigendos atque eliminandos. Quam^quidem in rem consuerunt patres emi apprime conterre frequentem celebrationem sacrificii missae, quo videlicet sacerdotpe facile necessitati occurrere possunt ssmam eucharistiam aecum per multos dies retinendi

Quae cum ita sint, hortor amplitudinem tuam, ut in eum finem rurales aediculae multiplicandas cures, atque talia edas decreta, ex quibus delatio Mihi sacramenti ad urgentes tantun; causa», atque ad actuale ministerii sacerdotalis exercitium coarctetur. iniuncta vero presbyteris stricta obligatione semper in hisce canibus sanctam hostiam super pectus ^deferendi.

-Denique decreveSint emi patres, ut de negotio isto gravissimo in provincialibus conciliis agatur, quo nimirum antistites eam inauis dioecesibus communem normam inducere satagant, quam augustissimum eucharistiae mysterium decere existimaverint. Tandem amplitudini tuae significare non praetermitto. omnia et singula quae superius decreta sunt ssmo domino noatro Pio papae IX per me relata fuisse in audientia diei 3 octobris elapsi anni, eaque a sanctitate sua in omnibus adprobata fuisse, atque apostolica auctoritate confirmata.

' Datum Romae, ex aedibus sacrae congregationis de Propaganda fide· die'25 februarii 1859

Amplitudinis tuae, ad officia paratissimus, \
Alexander card. Barnabe, praefectus]
Reviho domino-patri Francisco Patritio Keorick, I
Archiepiscopo Baltimorenai. I

X. Nanctae Boautear st universalis iaqalsitsute Instruetis od oauiss arcAMpweopos, *epitropoc* locorum ort^martos, *circa'* eeaststuttaius mmum· *ponltficit* *XIV,* *inàfÜ : Stcraatnhta* pesratotftet.

(.Ad titulus v, eap, V, im 977.)

Quae supremus pontifex gloriosae memoriae Benedictus XIV<in constitutione die 1 iwu^i anno 1741 edita, cuius initium estBeeramnUton poemtrwtÙM, confirmant ac decrevit, ea ad haec quatuor maxime capita reducuntur In primis, quemadmodum iam antea sancitum fuerat, praesertim a Gregorio XV, constitutione quae sub die 30 augusti anno 1622 data, incipit Gmeerei, omnes locorum ordinarii aeque ac inquisitores deputantur iudicee ad inquirendum et procedendum et condignis poenis animadvertendum contra sollicitantes ad turpia in confessione, quamrie ab ordinaria iurisdictione quomodolibet exemptos. Itidem omnes sacerdotes ad audiendas sacras confessiones constituti, sicut antea quoque praescriptum erat, obligantur monere suos poeniteutos, ut sollicitantes huiusmodi,

A quamprimum potarunt, ijkqunitoribtu aat Iboornm ordinariis deferant; eôademque pfeeuitentea bob absolvere. qui huitr adimplendo muneri parere reedsent. Praeterea^ertio loco, apostolicae eed< re- "Urvantur, excepto *mortis* articulo, eorum casus qui innoxios sacerdotes apud ecclesiasticos indices fa)sdi sollicitationis insimulant, vel sceleste procurant ut id ab aliis flat. Quarto denique, ^cerdoti cuilibet omnis facultas et iurisdietio ad ^rramentales confessiones personae oonjpltcta in peccato turpi cdntra "hextum doealogi praeceptum commieac excipiendas adimitur, nisi 'extrema prorsus urgeat necessitas, nimirum si in ipsius mortis articulo alteK sacerdo^ d^pit. tjui confesaarii Iqunere fungatur, ve) sine gr^fl aliqua excitura infamia vel scandalo vocari aut accedere nequeat.| Et apostolirae sçdi reservator eorum confessariorum casqs. qui complicem in peccato turpi absolvere ausi fuerint. '

B Nullum sane dubium est, quin hac praescriptiones,' .prohibitiones, çreservationea omnes et singulae in cunctas nationes universim vires suas extendant, et ubique terrarurh inconcusse ac inviolabiliter observandae sint. Quod, quidem vel legenti Gregorii XV et Benedicti XIV constitutione» evidentissime patet; et idipsum consequentium pontificum suffragio, prout ac ' dedit occasio, ad hanc, usque diem confirmatum e»t. Et re quidem vera, vicario spostolioo Cocio-oiuue sciscitanti 1. An constitutio Benedicti XIV adversu» sollicitantes obliget etiam missionaries Franciscano», qui ministerium e/ercent in Cocincina 2. An eadem constitutio restringi possit ac moderari in aliquo casu, ob magnam confessariorum penuriam in eodem regno Cocincinae? iussu Pii VI anno 1775 opportuna instructione responsum fuit: ad 1. affirmative. ad 2. negative· Et proxime ssmus dominus noster Pius papa IX deeretu huius supfismae in t' quiritionis, sub fena IV die 27 iunii anno^ISbb, edixit, „in facultatibus quibu» episcopi aliique locoruin ordinarii ex concessione apostolica pollent absolvendi ab omnibus casibus apostolicae «edi react vatis, excipiendos semper in posterum, et excepto» habendo» esoe. casus reservato» in bulls Benedicti XIV quae incipit *Sacramentum* poenitentior Hoc decretum vero omnibus ubique terrarum ordinarii», praedicta absolvendi facultate donatis, ab»quo ulla exceptione significandum mandavit.

Quamobreni omnibu» locorum ordinario» enitendum summopere est, ne eorum vigor, quae in praedicta constitutione salubriter providentur, paulatim uspiam elfegueat. At emi patre» cardinales supremi inquisitores nuper cognoverant, eamdem constitutionem non ubique, sicuti par esset, execution! tAdi. atque in aliquibus locis nonnullos tum in denun eiationis onere adimplendo, tum in iudicio contra D sollicitantes instituendo irrepsisse abusus, qui sine iustitiae ac providae severitatis discrimine tolerari minime possent. Itaque neque inopportunum, neque ipsis looorum ordinariis ingratum fore iudiearunt, si quae eosdem abusus sN hac suprema congregatione ad tramites sacrorum canonum decreta faerunt, in unum collecta, prae oculis habeantur. Ad quem effectum praesentem instructionem edi mandarunt.

<-I. Personae aive mares sire foeminae, quaecumque illae sint, ad turpia sollicitatae in confessione. vel occasione aut praetexta confessionis, quemadmodum enucleate in memorata constitutione praecipitur, rem ad sanctam sedem vel ad loci ordinarium deferre debent.

' (.Vmstitatio «ude» annual pontaku Benedicti XJV Aputobri «naMTU, dis 8 februarii 1746.
' Corrige *m.*

9. Doaaaciar· oportet qaameumqae sacerdotem. etiam jurisdictione carentem, sollicitantem in eea-feeeieaa vel etiam poeeitanti· sollicitationi conventiontam, quamvis etatim diaeentientem, do turpi materia loqui, illine complementum ad aliud tempus differentem, et non praebentem obvolutionem poenitenti.lt

3. Huiuemodi denunciationee·'a nemine abeque nulna lethali Jmitti possunt. Qua.de re poenitentiadebent admoneri, neque ab iie admonendis flP etrnendivqne eorum bona fide· exeuaat.

4 Sacerdote· ad sacras audiendae confessiones Constituti, qui dp hac obligatione poenitentee euoe non admonent, debentpuniri ’.

b. Poapiteotes admoniti et omnino reluente· nequeunt abeolvi; qui vero ob iuatam cauaam' denuncietidneip differre debent eamque quo citius potarunt faciendam npondent. serioque promittunt, ponunt abeolvi.

6. Denunciatione· anonymae centra «ollicitantes ad turpia nullam vim bebent, denunciationee enim fieri debent in iudicio, nempe coram epiecopo eiuave delegato cum interventu eccleeieetici viri, qui notarii parte· teneat, et ciim iuramento et eum expraaaione et eubacriptione aui nomini·; nec sufficit jrtfiat per apocha·, vel per litteras sine nomine et cognomine âuctoris Caeterum prohibetur, ne in recipiendi· denunciationibua praeter iudicem et notarium, virum utrumque ecclesiasticum speciali et scripto exarata episcopi deputations munitum, teste· intersint. Cavendum quoque ne ex denunciatoribus quaeratur, num sollicitationi consenserint; et convenientissimum foret, ei de huiuemodi consensu, quantumvis sponte manifestato, nihil notetur in fabulis

7. Denunciationis onus est personale, et ab ipea persona sollicitata adimplendum. Verum ai gravissimis difficultatibus impediatur, quoiqitius hoc perficere ipaa poaait. tunc vel per se. er epistolam, vel per aliam personam sibi benevi . quum adeat ordinabtpm vel sanctam sedem/fler sacram poenitentiariam. vel etiam per h c supremam inquisitionem. expositis omnibus çfrcumstantiia. et deinde se gerat iuxta instructionem quam erit acceptura. Si vero necessitas urgeaQse gerat iuxta consilia et monita sui confessam. st ai nullo impedimento detenta denunciationem omnino renuat, in hoc caau aliisque supra memoratis laudandus eet oonfoesariae, qui operam suam poenitenti non denegaverit, et vel ordinarium vel sanctam aedem pro opportunis providentiis consuluerit, suppresso tamen poenitentia nomine. Formulas autem hieee in casibus adhibenda· tradunt probati auctorea, quos inter Pignatelli, consuit. 104, Caréna, Albitiua etc.

' Ex declar. diei 11 februari IMI. confinssta ia eoaat dKraawWa·, pscnafestM·.

² Ex dedar sub diebus SO martii 1694 et 1 oetobria IMS, pcass Albii. *Dt incnui.* m *fidt,* cap. sa. na·. 17.

³ Albit, loc. cil., a VI.

⁴ Ex dedar. Vrbaai VIII rab fer. V die 17 aprilis ISSA.

iarisdiatioei oubiaota appliance oporteat quod pro mieeioaibue Pjernambuei- ia Amerina,, die 99 iaauarii aaao 1697, declaratam foil; „Mulieres videlicet eoilicitatu aoa teneri sd den.anciptionem, M miaMtn inquisitionis et vicarii epiacopi ia loagiaqam ragioaibus degentes siaegravi incommodo adiri ąaquaapt.

9. Si in deauaeiationibua, quod ooo rare contingit. aliae indicantur peruouae forte, pariter sollicitAttie. vel quae 'de hoc crimine testimonium ferre eliqua rationi possint, bae ąuonąüï Iudiciaria forma supenu· enuadata examifiaadap sunt; et pnmo' per generalia, deinde per gradua, qndad ita res fonti, ad particularia deleniendo in-Urrogari deboiit, utrum et quomodo revera fuerint ipsae sollicitatae vel aliam personas foisse^sollicitatas viderint vel audierint.

10. Accepta denunciatione nos illico proceditur, sed a superiore ecclesiastico inquiri sedulo debet, utrum persone denuncians sit fide digna. Sollicitationi· crimen ut plurimum secreto perpetratur; hinc privilegium'est, ut iu causis, quae contra hoc crimen instituuntur, ad plenam probationem faciendam attestationes etiam singulares admittantur. At in memoratis summorum pontificum constitutionibus praescribitur, ne cum 'testihas singularibus procedatur, nisi praesumptiones, indicia et alia adminicula concurrant. Pondus igitur cuiusque denunctatioms, qualitates et circumstantiae serio uocurateque perpendendae sunt, et antequam contra dsnuneistum procedatur, perspectum explorstumquS iudioi esse debet, quod mulieres vel viri denuntiantes sint boni nominis, neque ad accusandum vel inimicitia vel alio humano affectu adducantur.' Oportet enim, ut testes huiusmodi singulares ab omnibua privatis affectionibus sint immane·, ut ipsis integra fide· haberi posait1.

11 Ea est huius supremae inquisitionis consuetudo, ut post unam alteramve denunciationem rescribatur.' quod denunoiatus observetur, ita videlicet super delato crimine suspectus habeatur, ut eum primum per nova· denunciatiooea res explorata erit, in iudisium vocandus sit. Vt plurimum nonnisi a tertia denunciatione procedi solet Ad formale examen vocantur' parochi vel probatae fidei •pectataeque virtutis viri, praesertim eoeleeiastiei, qui cum' iuramento de veritate dieenda et de secreto servando super qualitatibus denunoiaatium et denunciati, et super mutuis eorum odiis et inimicitiis examinentur. Hisce peractis diligentiis, reus ia iudieium adducitur, et coram iudice cum interventu ecclesiastici viri, qui notarii paries agat, stipor singulis cuiusque denuneiationis et examinis adjunctis, iuramento dicendae veritatis obstrictus re-

cientium nomina reo manifestentur, et ne eaecementale tigillum quoquomodo violetur.

19. Quando pempecta evaserit patrati eriminta veritae, reo ad defensionem, prout iunt exposcunt, admisso, deveniendum erit ad illi interdicendum in perpetuum, ne eoafoeaiones excipiat, subtrahendo omnee ql quascumque facultates ad id muneria, eidem etiam par quodcumqns privilegium vel ab ipaa aancta aede impertitu. Huiusmodi seatentiam epiacopua ipaa, et non alia· ab eo delegatae proferat; et pro modo culpae, atque omnibua attentio circumstantiis, oaoteras quoque poenae reo irrogat, quae in supradiotis pontificii· constitutionibus decernuntur. Praetereo. ai reno in iudicio crimen confossus fuerit, congruam debet emittere abiurationem, nt se ita purget ab ea, quam incurrit, haereeia

1 Ex isstr. iaaaa Pii VI. auo tT7ft ad vfear. a^Mt. Cociscuie data 1

suspicione: et hac quoque poaaa ia ipaa scatentia muletetnr. Notandam eat, poeuM huiusmpdi omnes, et'.ipsam inhabilitatom ad saêroMaotani mimes sacrificium celebrandum, in decreto. Benedicti XIV, die 6 augusti anno-1746 praescriptam, tantam *ferendo· tenUnUo·*. Abstinendam temea erit ab infligende degradatioae et tosditioao hraBhio saeculari. Id nimirum a Gregorio XV statutum fait: caetera» *'od itmrn»* potins impositum haberi debet, quam ut execution) mandetur.

13. Qui nuilis omnino super boo crimine praeventi denunciatioaibus, conscientia neti, ordinario loci eiusve delegato sistunt, patrata a sollicitationis flagitia sponte confitentur ot vedfam petunt, dimitti debent cum congrua abiurationo et poeqitentiis dumtaxat tolutaribus, adioeto consilio SeJ praecepto, ut ab excipiendis personarum pollicitatarum sacris confessionibus se abstineant; nec caeteris pbenis antea dictis, accedentibus licet postmodum denunciationibus, afficiantur. Qui vero iudiciaria formp lam praeventi, sed nondum citati, sua sponte se sistunt, et ii pariter, quos veritatem non integram, sed diminutam in spontanea apparitione confessos sue ordinarius loci ex acceptis postea denunciationibus deprehenderit, beneficio impunitatis non gaudent, verumtamen pro ipsius ordinarii prudentia mitius puniantur.

14. Quod iji hisce causie. vel ex commissione apostolioa vel ex iure episcoporum proprio tractandis. maiorem in modum curari et obeervari debet, illud est,- ut eaedem causae utpote ad fidem attinentes secretissime peragantur, et postquam fuerint definitae et execution· iam traditae, perpetuo silentio omnino premantur. Omnes curiae eoclMiasticae administri et quicumque alii ad has pertractandas vel patroni ad defendendas causes assumuntur, iuslurandum de secreto serrando debiSst emittere, et ipsi episcftpi aliique locorum ordinarii ad servandum secretum obstringuntur, prout in iure cautum est1, et in Clementina Qui vero denunciationisonerisatisfaciunt, quique in hisce causis examini .subiiciuntur, iuramentum ab initio de veritate dicenda, et, actu expleto. de secreto servando, tactis sacrosanctis Dei evangeliis. etiamsi sint saceifiotes, praestare tenentur. 'Haec ei caute sancteque teneantur, nullum invidiae infamiaeque vel aliud quodvis periculum timeri potest, quod vel testes a dicenda veritate, vel competentes indices ab investigando et condignis poenis animadvertendo sollicitationis crimine contineat.

16. Indultum fuit a Pio VI in instructione, fie qua antea dictum est, anno 1776 ad vicarium epoatolicum Cocincinae data, ut cum difficillimum sit in illis tam diraitis ac disparatis regionibus ea omnia ad amuraim servaro, quae in hisce causia servanda sunt; et tum si aliqua ex hia omittantur, iustitia non patiatur, ut poenae infligantur adversus reos, de quorum crimine iudiciaria ratione adhuc sufficienter non constat, tune consultiua fortasse esset, si extra indicii ordinem procedatur ad occurrendum tanto tylo mediis et modis magia facilibus et expeditis, quos in canibus particularibus vicarii apostolic! prudentia cum animarum selo ooniunota suggeret, lam vero quinque videt hanc indulgentiam pro locis adeo dirai(js ao disparatis factam neque omnibua erae communem, neque absque apostolicae sedis auctoritate iura posse ubivis induci.

16. Cactorum ai loborum ordinarii in oonfloiendia processibus, vel etiam, confecto proeesan, in proferenda pdateotia contra oolEcttantea ad turpia in confessione, gravioribus involvantur difficultatibus, re», traaamiraia actito deferre potirent ad hane eapreasam congregationem, qaae peculiares fastruotiouM singulis casibus accommodatas, ut saeje fit, tradpt, ac definitivam sententiam, si expediens fuerit, ipsa proferet

Haoo suat quae ad praedictam pontificiam constitutionead Mute recteque· enequendam conducunt, quaeque utpote ubique lôôqrum observatu facilia, sacra base congregatio oupremfie et universalis inquisitionis pwtorali ordinarioruiq selo ae sollicitudini vehementer oomtnendat

Datum Romae, die 20 februarii anno 1867

C. cardinalis Patrui,

' AlMt. op. civ, cap It. ■. 18; st XIV privato epistola die 11 novembria MM 1741, data ad XmasMaaien de AtrveJo, societatis Issa prrabytanun.

: Cap .StaMa Im de bbsratieis, ia 4.

^foUorvm, I *Pern,* de baeretieie,

XI. Xx Benedicti papae XIV raastltaUeslbBS eoatra *fonfftoario» toquirtniM a poanittntibu»* cora-*pHaud nomina* JTbi primum *et* Suprema omnium.

7 iulii 1746 et 2 iunii 1746.

(A4 titolum V, cap. V, asm. 881.)

XU. Instruetis sancti stteU, super *qualitati probationi» rtquirtnda» anioquam n-eundar nuptiae inrmtur.*

(A4 titslnm V. cap. IX. asm. 3S8.1

Vide Mansi, *Canal'.,* XLVU. 486-7. num. Vili.

XIII. Decreta Merae oragregatloals rites·, yuood stissem pro sponso *rt* sponsa.

(Ad titaln· V. cap. IX, num. MAI

In celebratione nuptiarum, quae fit extra diem dominicam, vel alium diem festum de praecepto, seu in quo occurrat duplex primae vel secundae classis, etiamsi fiat officium et misM de festo duplici per annum, sive maiori, sive minori, dieendam esse missam pro sponso et sponsa, in fine misoalis post alias votivM specialiter assignatam; in diebus vero dominicis, aliieque diebua festis de praecepto ac duplicibus primae et secundae claMis dicendam ease missam de festo cum commemorhtione missae pro sponso et. sponsa. (Die 3(1 decembris 1783)

Praefatum decretum, asniui dominas noster Pius papa VI confirmavit, et ubique execution! dandum esse praecepit, die 7 ianuarii 1784.

Sacra rituum congregatio, die 28 februanvl818, .decrevit (taquod), firma remanente dispositione praefati decreti quoad designationem dierum, in quibus missa votiva pro sponso et sponra celebrari potest, eamdem esse votivam privatam, profndeque semper legendam sine hymno angelico et symbolo Nicaeno, cum tribus orationibus, prima videlicet eiusdem missae votivae, propria, ut hebetur in fine missalis, secunda et tertia diei currentis, ut in rubric, tit.VII, num. 3de commemorat.. Benedicamus Domino in fine, et ultimo evangelium Mncti Ioannis

Badem Mora rituum congregatio, die 20 aprilis 1093 declaravit, misaam pro sponso et aponM non dicendam iia in diebua, in.quibua iuxta rubricae fieri nequit de fasto duplici U elaraia, ut in octava Epiphaniae, et vigilia Penteoostes; aed tuo, aient in dominieia et aliie fastis de praecepto, et duplicibus primae vel secundae classis, sola commemoratio fieri debet, quidem sub distincta conclusione et post alias commemorationeb de praeMpto.

Tandem, quoad miaMm pro sponsis tempore vetito, sacra rituum congregatio recenter quod sequitur solvit

Dubinin: An facta çpr episcopum licentia contrahendi matrimonium, temporibus a sacro concilio Tridentino vetitis, censeatur etiam permissa benedictio coniuguas per preces et orationM in missa

pro epoasw oo. ' ioia·! A quAtaaua aegavivg, aa * po^it ðpmop ' eaoe aea faooltote· eoaredera ?. ßiβ: N-a<ativ· ia ämuib 8ncra rituum^ oongrogutio, Baltimoroaai 6 februarii 1868.

XIV. MreU» MWt paatiMa PU papa IX.

Ai ðra» arehiapsarope·, «piaoapoa eJioagw leeerwoi ðrdinarie ø UffetuuUaMtu tuftr· iutftAiaunt» . ttnxia· rtlifiomt puood promise·» roaiéyia.

(Ad titalua VŸcap. IX, aasi. 3SA)

*tlai aamua domino· noater Piua IX pontifex maxima·, graviasimia cansis impulsu·, aliquid immutandum esae cenauerit in formula dispensationum, quae ab hac apostolic· aede conceduntur ad mixta mound· matrimonia, veluti amplitwftMua ex adiecta' formula intelhget. tamen idem xummua pontifex de universi dominici gregia aalute, sibi divinitus ¢ommit· vel maxime sollioitua pnp «poatolici mi-B nisterii sui munere, non poteat non aummopere inculcare omnibua arohiepiseopia. episcopis aliiaque locorqm ordinarii·, ut sanctissima catholicae eocleaiae de biace roniugiia documenta integra et inviolata religioaiaaime serventur. Omnee enim norunt, quid ipea catholice eccleaia de buiuamqdi catholicos inter et äcatholico nuptiis constanter senserit, cum iTlas semper improbaverit, ac tamquam illicita·, planeque perniciosa· ^abucrit, tum ob flagitiosam in divinis communionem, tum ob impendens catholico coniugi perversioni» periculum, tum qb pravam •obolis institutionem. Atque huc omnino pertinent antlquiaaimi canone· ipaa mixta connubia severe interdicente·, ac reeentiorea summorum pontiflejyn sanctiones, de quibus immortalia memoriae Benedictus XIV loquitur in suis encyclicia litteris ad Poloniae regni episcopo·, atque in celeberrimo opere, quod D» Synodo diorcenita inscribitur. C

Hinc porro evenit, ut haec apoatolica aedes, ad quam uniee •pectat potestas dispensandi super huiuamodi mixtae religionis impedimento, ai de canonum severitate aliquid remittet», mixta haec ¢oniugi quandoque permiserit, id gravibua dumtaxat de causis aegre admodum fecerit, et nonniai sub expressa semper conditione de praemittendis necessariis opportunisque cautionibus, ut acilicet non solum eatbobeua eoniux ab acatholico perverti non posset, quin imo catholica· ipae eoniux teneri •e sciret ad, acatholicum pro viribus ab errore retrahendum, verum etiam, ut universa utriusque sexus prole· ex mixti· biace matrimoniis procreanda in sanctitate catholicae religionis educari omnino deberet. Quae quidem cautione· remitti, aeu diapenaari nunquam poaaunt, cum in ipaa naturali ac divina -lege fundentur, quam eccleeia et haec •ancta sede· sartam tectamqua teneri omni studio D contendit, et contra quam aine ullo dubio graviasime peccant, qui promiscui· hiace nuptiia temere contrahendi·, ae ac prolem exinde suacipiendatp_ perversioni· periculo committunt. Insuper in tribuendis huiqamodi dispenaationibua, praeter enunciates cautiones, quae praemitti aemper debent, et auper quibua diapenaari nullo modo unquam poteat, adiectae quoque fuere conditione·, ut haec mixta ¢oniugi extra ecclesiam et abaque parochi benedictione, ulloque alio ecclesiastico ritu celebrari debeant. Quae quidbm conditione· eo potisaimum spectant, ut in catholicorum animi· nunquam obliteretur memoria tum canonum, qui istiusmodi mixta matrimonia deteatantur, tum conatantiaaimi illius •tudii, quo sancta mater eccleaia nunquam deatitit filios aupa avertere ac deterrere ab iisdem mixti coniugiia, in eorum et futurae proli· perniciem ¢ontrahendi

"lam'Vero, quod attinet ad praedietaa conditione·, do äi neanpa mixtia aaptqp 0x41 eoeleaiam- at äi «paroeM benedictione, ahoqu· sacre rite celebrandie, auukeôOitione· ipaae in plurimi· aimiliaui dispeueatieuuan rescriptis clare apertoque faerint enuaoiatae, in aliia vsro permultis reeeriptia baud OxpHeite expreaaae. quam ■«·''Badem reeeriptia implicite continerentur, idciroo aa&tfa domiuua noster, pro aumma ac aingulari ana prudentia hanc formularum varietatem de medio tollefidam. existimavit, ac iessit in poet^rnn^ unam eamdemque formulam eaae adhibendam ab omnibua congregationibna, per quaa haec apostolica aede· diapenaationee super hoc mixtie rAligionia impedimento concedere colet Itaque, rebu· omnibua Snatnro examine perpensi·, tempornmque ratione habita, et iia considersti». quae ·. plunbua episcopis exposita fuere, atque in consilium adbibiti· nonnulli· sanctae Romanae ecclesiae cardinalibus, idem samus'dqptjnu· noster' constituit, in harum dispensationum cqncessinne utendam eaae formulam illius rescripti, quo etiamsi conditiones praedicta· de mixtis hisce coniugi·· extra ecclesiam, et äbe parochi benedictione. alioque eceleaiaatico ritu celebrandis haud aperte declarantur, tamen implicite continoptnr Ac unctifa sua omnea arcbiepibeopos, eptsqopos. aliosque locorum ordinarios vehementer in Domino monet hortatur et excitat, eisque mandat, ut cum ipsi 111 posterum huius rescripti formula ab hac uncta •ede obtinuerint facultatem dispenundi super impedimento mixtae religionis, in eadem facultate exsequenda nunquam desistant omni,cura studioque advigilare, ut sedulo quoque impleantur conditions· de mixtis hisce matrimoniis extra ecclesiam et absque parochi benedictione, aiioque ecclesiastico ritu celebrandis. H

Quod si in aliquibus locis sacrorum antistitas cognoverint, easdem conditiones impleri haud posse. quin gravior exinde oriantur damna ac mala, in hoc casu tantum sanetitaa sua ad huiuamodi maior damn ac mala vitanda^irudenti eorumdem aacrorum .antistitum arbitrio committit, ut ipai. aalvis firmiaque semper ac perdiligenter servatis cautionibus de perversionis periculo amovendo * coniuge catholico, de conversione acatholici coniugi· b ipao coniuge catholico pro viribus procuranda, deque universa utriusque sexu· prole in sanctitate catholicae religionis omnino educanda, iudicent quando commemoratae conditiones de contrahendis mixtis hisce nuptiis extra ecclesiam, et/absque parochi benedictione impleri minime poaaint, et quando in promiscui hiace ooniugiia ineundi· tolerari queat mos adhibendi ritum pro matrimoniis' contrahendi· ia dioeceano «rituali legitime praeacriptum, exclusa tamen semper miaaaa celebratione, ac diligentiaaime perpenaia omnibu rerum, locorum ac personarum adiunctia, atque onerata ipsorum antistitum conscientis super omnium circumalantiarum veritate et gravitate. Summopere autem exoptat aaqofitaa. •na, ut iidem aacrorum antistite· huiuamodi indulgentiam, aeu potias tolerantiam, eorum abitrio et conscientiae omnino commissam, maiori, quo fien potest, silentio ae secreto servent. Cata varo contingere poaait, ut iidem antiatitea nondum fuerint exequuti illa aimiliuimdiapenaationum reeeripta, quaa ipai· ante hanc ttatnem conceaaa fuero, id circo ad omnea dubitatione· amovenda·, aaactitaa •ua declarandum eaae iuasit, eosdem antistite· hanc instructionem nequi debere in commemorati· ex•eqihendia reaeripti·.

Nihil vero dubitat aamua dominus noater, quin omnea aacrorum antistite· ob spectatam eorum religionem, pietatem, et pastoralia muneria officium,

t /

pergant flagrantiori usque ;sek> catholicos sibi oon- ereditoi a mixtis hisce eonmgiis avertere, eoeqqe "accurate edocere catholicae ecclesiae doetfitfom, legesque ad eadem' oohiugia "pertinentes;^pbque eidem sstho dpmino nostro poreOamemmunh.'est, ipsos sacrorum antistitas prae oculis sempey^habituros litteras et instructiones, quap a' nuis feliris reeofdationis pruedeoeoooribàp, ac praesertim o Pio VI', Pio YIP, PioVIII^, et Gregorio XVI', de hoc gravissimo sane argumento, maxinrique momenti negotio ad plores catholici orbis epiaSbppa scriptae- fuerunt.

Haec ampjitudini tuab'erqat signifteanda, insau ipsiüs semi .domini, nostri Pii papaa DÇ, opi 'nihil potius, nihil antiqnids est, qun ut catholicqe ecclesiae, ^octrina ae disoiplim ubique illibata custodiatur'ap seidetur.

Datum Romae, die 15 novdlpbris Г858.

Г. qardinalis Ajitonelli.

Ulfitp ac revmo arehlepiscopo BaltiMrepsi·

XVi Beas4tetl XIV teqlaratle, eum tastruetiOMi isupvr *dubii» ftttXdmfibu matrimoma* m *HoUettdiu it Belyio* contracta st *oontniluuda.*

(A4 titalum V, sap. IX, 1 «. 840.)

XVI. J>e baptismo haerstiosras· qedbd sMtrlssspla.

(A4 titula V, na·». 88tt.)

Bgipus. in audientia habita die 20 decfetnbris 1837 — audita relation^ dubii, utrum scilicet in praesumptionfi baptismi invalide oollati parti haereticae, matrimonium cum parte catholica a sede apostolica dispensata inire cupienti, conferri debeat iterum «baptisma sub conditione, dixit:

Detur decretum latum die 17 Septembris 1830, ut sequitur: Quaesitum erat, an Calvinistae et Lutheran) in illis partibus degentes, quorum bqptisma dubium et slupeetum est, infideles- habendi sint, ita ut inter eos et catholidds disparitatis cultas impedimentum dirimens adesse censeatur? Cui instantiae responsum hit: 1. Quoad haeretiooa, quorum sectae ritualia praescribunt collationem baptismi absque necessario usu materiae et formae essentialis, debet examiniri casus particularis. 2. Quoad alios, qui iuxta eorum ritualia baptixant valide, validum esse baptisma. Quod si dubium persistat, etiam in primo casu, censendum est validum baptisma in ordine ad validitatem matrimonii. 3. Si altem certe cognoscatur nullum baptisma ex consuetudine actuali illius sectae, nullum eet matrimonium.

Hisque omnibqs «sibus superaddi mandavit: in tertio casu prqefati decreti respiciente nullitatem certam baptismi in parte haeretica, recurratur casibus particularibus.

XVII. Instruatis saeras rituum rsagrotstlsajs, rires *ordium diaùdi tadm dio Utuu* ohmm.

Quando sacerdos eadem die duas missas dissitis in locis celebrare debet/ in prima, dum divinum saagniqem sumit, etttn diligentissime sorbeat. Exinde sqper corporale'ponat calicem, et palla tegat,' ac innetis manibus in medio'altari dicat: *„Qubd drb* MMspsûmt/l.-étc., et subinde humotq aquas vasculo digitos lajtet, dlbens: tuami Domus" etc., et abetec^ut. Hisoeperactia, ealicdm super corporali mpnentem adhuc, deducta paUaTpoôperiat, osa moris est, scilicet primum purifieatorio libteo', deinde patena ac. palla, et deqsttm velo. Post haec missam proseqjiatue^et qompleto ultimo evangelic, ruVsus ptet inmedje altaria, êt detecto catirie,1napjciat an aliquid tiivhii sanguinis neoife ad imum se receperit, quSd plerumqucypontingit, Quamvh enim aaerae speucioé prilnun^ sedulo- aorptae eipt, tambn dam sumuntar, cuài particule quaep circumnotat, undcqqaque aureum "deferantur, non niai dbpoaito calige ad imum redeunt. 8i itaque divini sanguinis gutta quaedam supersit adhuc, ea roratu ao diligenter aorb/atar et quidem ex eadem parte, qua ille primum sumptus eet Quod nullimode omittendum eet, quia sacrificium moraliter durat, et snperexistentibus adhuc vtiii speciebas^ ex divino praecepto ootopferi debet. Poatmodum sacerdos in zipaum calicem tantum saltem aequae fondât, quantum priua vini posuerat, ekmquè circumactam ek eadem parte, qua sanctum sanguinem biberat, in peratum vaa demittat. Calieem aubinde ipaum purifieatorio linteo abstergat, ac demum cooperiat, uti alias fit, atque ab altari recedat.

Depositis sacris restibus et gratiarum actione completa, aqua e calice demissa pro rerun; adiunctis, vel ad diem crastinum servetur (si nempe eo rursus sacerdos redeat, miscam habiturus), et in secunda purificatione in calicem'demittatur, vel gosaipio, aut stupa absorpta, comburatur, vel in sacrario si sit exsiccanda relinquatur, vel demittatur in piscinam.

Cum autem calix, quo sacerdos primum est usus, purificate iam sit, si 'illo ipso pro missa altera indigeatf eufii aecum deferat; secus vero in altera miSsa diverso calice uti poterit.

De quibus, foeta postmodum ssmo domino nostro Pio papae IX per subscriptum secretarium fideli refotione, sanctitas sua resolutionem sacrae congregationis approbare dignata det

Die Ii martii 1868.

C. episcopus Albanensis cardinalis Patriti, sacrae rituum congregationis praefectus.

H. Capalti, secretaries.

XVIII. De fkadaUeae mimarum Ia perpetuam.

Boocriftum socrus eoagrcpatioiu ds A-npapataa Jids.

Die 10 decembris 1857.

(A4 titulum VI. cap. I, luo. 870).

Franciscos Patricius Keorick, archiepiseopus Baltimorenaia, ad pedes sanctitatis vestrae provolutus, humilit«c exponit, qnamdam testamento reliquisse quingentos nummos decessori suo, quos in rem ecclesiae impendit, olpere imposito mineas quotannis celebrandi pro usura legitima, scienter sexaginta; nam ;ez statuit sex pro eentpm nuuimis solvendos, et -consuetudo habet ut nummi dimidium sacerdoti [in] eleemosynam detur. AHue quidam teroentos legavit nummos, pari conditione adioota, adeo ut triginta sex missae «nt quotannis pro eius requis celebrandae. Cum autem onus illud perpetuum grave nimis sit, supplicat orator, ut beatitude tua suprema sua auctoritate declaret, sufficere ut mille missae pro priori legato, sexcsntum pro posteriori celebrentur, nulla habita usurae ratione, et demptis his quas iam celebratae sunt; vel si visum fuerit perpetuum onus imponere, ut dignetur numerum missarum quotannis celebrandarum ad aequum numerum reducere.

[1] Epistola ad arçhiepUeoptua MaehHalme— spisooposqw Belgii. Jbefwmto mmc. 41» 18 iatii ITM.

[2] Kpietûa ad antàiepiacopam MtruUsut. JBH /retarestatM taoe, de 8 oetobris 1808.

[3] Kpistols ad sirSispiooopam Cotenieamà, M tpiennpn· Trevireamm, Mouasteriemea· et PiliAinuilu, *UUmJ-obtm MÙKt* nas, de 28 aaitii 18(0. Isstrectio ad Matas arehiepiaoopeni et opiaoopsa, de (T sssrtii 1N01

[4] BpiatoU ad ankieHaeopoe et episcopos Bavariée, Anmm 12 ssptaabris 1M4.

[5] Epistols 4 atchispisMpos et episcopos Hnaguias Qmm *Mitre,* Jie M> sprilis 1841. Instructio, jüs 80 spritis 1841. Isalrsetio sd areldepiseopoe et spiooopoe Anstriaeso (Msub >" foedaretis Oarmnlss partitas, e< » mi 1841.

[1] Alias rwr<—

Kx audientia ssmi.' habita die 10 decembris 1867, eadiuos dominus noster Piusq^ divina providentia papa IX, referente me infraaeripto sacrae eoagregationis de Propaganda, fide praefecto, benigne concessit archiepisqopo ofetoriXeceasarias ac opportunas [facultates} pro aequa et congrua reductione, cauto tamen pro)securitate oneris perpetui meliori modo, qui per legM vel loci consuetudines practieari solet.

Datum Romae,"etc.

AI. cardinalis Barndbo. praefectus.

..Hisce literis idem illjhus ac revmus antistes sua manfr sdiecit quae sequantur : -.Ilia usus faeuîtatibua. babitg collatione ^um -consiliariis, die 1 februarii 1858, statui, celebrandas triginta tres missas quotannis pro N. N.· anima,· octodecim pro animabus N. N.et coniugia Rq Uuten^melius perpensi ad undecim, pro priore et ad sex pro posteriore reduxi, die 18 maii 1863, iuxte aestimationem concilii secundi Dineinnatenaia."

luvat 'Wutein hic decretum IV Cincinnatensis II refbrre: FUt certa quaedam norma hac in pr^Vincia statuatur pro fundationibus missarum, ặuas pietas fidelium non raro postulat, censuerunt patres.) eiusmodi fundationes, maxime quando sunt perpetuae, cum,magna cautela, ob peculiarie in quibus vereamur rerum adiuncte, et nonniai in casibus specialiter ab ordinario approbandis, esse admittendas; ea etiam ratione, ut pro missa privata fundus saltem quinquaginta scutatorum, pro cantata vero centum scutatorum prius existât, edrante quoque ordinario, ut conditionM fundationum ad amqaaitn adimpleantur."

XIX. De viae gurilne ia mima adhibente.

Reecriptvm sacrat conarrgatumilrdr propaganda Jidt, die 10 martii 1861.{

(Ad titulum VI. cap. I, sum. 873]

IIlme ac revme domine.

Ex novis humani ingenii inventis, quibus aetas haec nostra caeteris antecellit, etsi commoda plus quam mediocria percipiantur, eorum tamen occasione abusus non pauci, iique in rebus gravissimis occurrere deprehenduntur. Cum igitur ex chimicae progressibus eo ventum sit, ut multa in naturae similitudinem componantur aut conficiantur, contingit frequentissime, ut in regionibus praesertim uvarum penuria laborantibus, vina quaedam fabricentur, quae musto ex uvis expreaeo minime constant. Hinc vero plures per. eoclMiam antistites talia recenter edere decrete debuerunt, quibus vini artefact· usu» prohiberetur omnino ab altaris ministerio, quo videlicet divini sacrificii securitati, ut par etet, consuleretur. Quam qnideni in rem, sicut in ipsa urbe eùus sanctitatis suae vicarius quaedam adaignavit loba, ubi vinum de vite tanquam tale recognitum ab ecclesiarum rectoribus aliisque saebrdotibus emi posset, ita aliis in locis ea episcopi in eundem finem statuerunt, quae pro sua prudentia expedire iudicarunt

Porro vel in ipsa America *mi* tanti momenti episcoporum vigilantiam non effligit, ideoque notum eet sacrae huic congregationi, decreta quaedam in provincialibus conciliis faisse condita, ut ferretur ne quis vinum artefactam in 'missae sacrificio adhiberet. Quandoquidem vero, hisce non obsteatibua, nuper a esôo domino nostro petitae fiierint sanationer super obligationibus missarum in quiimus bona fide vinum arte confectum fuerat adhibitum, idcirco oomporit sanctitas ena, antistitum curas sait decrete finem intentam haud plene atque ubique locorum fuisse eonoecuta.

Quae eam ita sint, iusait beatissimus pater, ut vigilantia omnium ac singulorum antistitem et vicariorum apbstolieoram a sacra congregatione christiano nomini propagando praeposita dependeotisfai, (praesertim ijlorum locorum in quibus vites vel param »01 nullo modo coluntur), suo nomino excitaretur, ad eas -«dendas praescriptiones,x»el cautiones sacerdotibus praescribendas, quibus omne nellitafis periculum a sacrificio altaris, quod supremus' eat religionis astus, penitus arceatur.

Quod quidem dum ad mentem semi domini noetri amplitudini tuae significare non praetermitto. beqm precor, ut te, diu sospitem servet incolumemqife.

Datum Romae, ex sedibpa sacrae congrégations de Propaganda fi^e. die 10 martii 1861.

Amp)itud'A'* tuae, ad officia paratissimus.

AI. cardinsiia .Barnabo, praefectus

Rrvnio domino patrr arebiepiacopo Baltimorensi

XX. De Italia haqd OapeasandA.

Rcscr/^ruei srlrrilz de PropoytlHiio /idr,- die 30 augusti 1865

.A3 titulum VU. cap 11, num. 366.'

Ulme-ac revme domine.

Relatum est apostolicae sedi abusum hunc non raro contigisse, ut videlicet Itali qui in exteras dioeceses proficiscantur, atque in iis peregre versantur. dispensationes obtineant super impedimento mixtae religionis. Ne unquam igittir eiusmbdi factum instauretur in posterum, eamus dominus noster Pius papa IX. de consilio eoiorum ac revtborum patrum generaliuth inquisitorum, consuit in Domino praecipiendum. ut omnes et singuli episcopi, qui facultate instructi sunt dispensandi super dicto impedimento. certiores efficiantur, in eiusdem usu excipi Italos, de quibus non constet italicuqiMomicilium omnino deseruisse.

Interea Deum precor, ut te diu sospitem et incolumem servet.

Romae, ex aedibus sacrae congregationis de Propaganda fide, die' 3t> augusti I860.

Amplitudinis tuae, ad officia paratissimus,

Alex, cardinalis Barnabo. praefectus.

Revmo patri domino archiepiecopo Baltimorensi.

XXI. Mterae eailnenUsslml ac reverendissimi domini cardinalis arobiepisoepl IseMlaleasIs,

dt rtgularibtn.

(Ad titulum VHI, cap. I.)

Ueirrrso *citro lirchidioccrttt* .VrcAZinirnsir.

Reverendi domini.

Ut dubia praecaveamus, quae occasione restaurationis ordinum regularium exemptorum oriri possent, sequentia vobis communicare consultum duximtla^

8sibi domini nostri voluntas est, ut regularium, quos in Belgio iterum congregari contigqfit, exemptio conservetur, .cuius utilitas (sunt verba eius), eoclesinsticis sanctionibus longaquj saeculorum plurium experientia, et vel ipso haereticorum et incredulorum in illam odio comprobate est." Proinde superiores ordinum exemptorum gaudent ordinaria jurisdictione in sibi subditos religiosos, hisque sacramenta poenitentiae et eucharistiae, viaticum et extremam unctionem administrare possunt et tenentur. Superior cuiusque domus eet parochus, ipxque domus eat quodamsods parochia religiosorum in ea habitantium; quare sepultura et exequiae eorum per superitfrom in sacello vel ooclOsia domas Aeri debent, Si autem corpus ad eocleeiam vel coemeterium alicuius parochiae deferatur, pastor ius habet sepultarem faciendi ac ius suum percipiendi, licet omnino deceat, ut sinat religiosos hoc quoque ultimum obsequium defuncto fratri exhibere. Religiosis aequiperantur novitii, famuli et eommeasalra continui, qui sunt sub obedientia superioris.

Abetrahenfo» a qaaeatione^qaae inter eanomataa-A oontroverti(ur, in dieoipulveonvicfore» oommooaalibua >nnum«randi «int, »peoiatim.institque de oaltsb eonoedimu et-apHuimua, Ut regplare», qui eum oonaensa moetro schola» aut collegia aperuerint, diacipnloe omno» mve interno» aive externo», eer- Horatia tamen pria» parochia, ad^.primam communionem 'et ooatomunionitm paaebaram in ecclmii·· vel sacelli» anig admitterb valeopi, -nee^non u< diacipulia in aoholia vel collegii· dOpambentibu· sacrum· viaticum et extremam unctionem sdminbtrent, -»C ibidem defuncti» Mu persolvant.

De iyre poaeunt regulare· ia suis eocle»i\a et •acellia «ilhum euohari»tiae «acraipentum ministrare Cmnibua chriatifldelibua excepta ol die paaebati»: ab ordinario Approbati, possunt quovis die fidelium confesai^ne» excipere, ita quidem ut per ea» impleatur ^praeceptum annuae confeeaioni»; quando autem co.nfe»»ionem infirmi exceperunt, tenentur phgochum certiorem facere. Tandem fidele» in regularium eooleaii» et »acelli» verbum Dei audire, et praecepto audiendi tniaaam satisfacere poesunt.

(Juamvi· domu» ràgularium, in quibua duodecim religiosi actu non habitant, maneant «ubiectae iuri·dictioni, ordinarii, proviaorie tamen et donec aliter •tatuerimu», eonccdimu» regularium «uperioribu·. ut iurisdictione et facultatibu» aupta enuntiati» gaudeant, etai dictu» numerus religiosorum domum vel monasterium actu non- inhabitet.

Optamu» autem vehementissime, nt in dioeoeai nostra inter clerum xecularem et regularem constanter vigeat pretio·· illa animorum consensio, qna nihil Deo gratia», nihil hominibus solet eaae utiliu». Omne» eidem militiae nomen dedimus, omne» eamdem causam agimu»; arcte igifnr labori» aimul et concordiae vinnulo no» esse ooniunotO» oportet.

Bicut religiori clerum «seoulorem honore praevenire debent, neque tilia» iura infringere vel auctoritatem minuere possunt, ita quoque parochi et vicarii, et quotquot de clero saeculari eunt, tenentur religio·»» Amiliss, taaquam manum subsidiariam ad bellandum bella Domini divinitus datam, «incera caritate diligere et in honore habere;- unum oorpus et unu» spiritus esse debent, sicuti vocati aunt in una ape vocationia aune [1], caritate fraternitati· invicem diligente», honore invicem praevenientes [2].

Caeterum, ut magi» pateat quanta sollicitudine eccleaia hanc concordiam manutenere ahtagat, verba tranacribimu» concilii Vienne··!·, qu··. in Corpus iuria canonici, Clementinarum libro V, tit fi, relata unt: ,Qoia una eat regularium et aaecularium, praelatorum et «abditorum, exemptore»»" et aoa exemptorum univeroali» eoeleeia, extra quam nallu» omnino aalvatur, quorum omnium unu» «ot Domina·, una fide» et unum baptuma, decet ut omnm qai eiuedem aunt corpori», unio» etiam aiat voluntati», et, aiout fratre», ad invicem vinculo caritati· »int •datrioti. Decet igitur, nt et praelati at alii tam exempti quam non exempti aub iaribae «int ooatenti, et alter in ulteria» iniariam non proailiat »ea iacturam. Univerni» igitur praolatb eocle»iarnm, praeeenti» «unctioni· edicto dbtriote praecipiendo mandamu», quatann» ... viro» religioeoe ... oaritativ· tractent et foveant, et »aa iura et privilegia inviolabiliter ii» «errent." Addimua verba Leon» X, in oonatitution· qaaé incipit Dam *ietwi:* (VatrM (regulare· intellige) in virtute aeaetae ubedietAio» monemn», ut epiacopo» loco «anctorum apostolorum •obrogato», pro debita et no»tra ao apoatolica· «edi» reverentia, congruo honore et convenienti obwrvnatia venerentur; ipeo» quoque epiaoopo· hortamur, et per viscera m»«rioordiae Dei noafri requiriln··, 'ut fratre· ipeo· affectu benavelo proeequonte», caritative traitent ae benigne foveant «eque illi» minime difficifo»,»at dnroe vel motoMs, sed potis» fociles, mite·, propitio» piaqUe munifioeqtia liberale» exhibeant, ac 'in omnibu· praedicti» tamquam in agro dominice cooperatore» eorumque labarum participe·^ prompta benignitate recipiant, eorumqlie iUra omni cum caritate custodiant atque .defendant" Tandem remttti-miu ad eximiam epistolam iUmi Humbert! a Preoipiano. »ed.i» opostolitae' laudibus corqprobatum, ia qua concordia cleri et regularium multum commendaturl.

^Cum «incero affectu permanemus. reverendi dqrnini. vester humillimus famulus.

Meohliniae, 15 iqnuarii 1β3β.

f Engejbertu», archiepiaeopo· Meehlinienai»

XXII. Beereùim «aerae eesgregatfoab «aper «tata regularia

OMcteritot» «mctiMimi domitu noatri *Pii papa» IX extern; Uetiiiÿnùalibtu onUaarionu» literie* r»fMreudia in r»Mp^ow *lUoruat, pu ad habitae·* rrii*giaetuu admitti* pearidauf.

titula» VIII, cap. l.i

Humani pontifice·, pro eorum pastorali cura, qua aemper regularium familiarum bono et «plendori proapiqere non omiaerunt, illud auperioribua pro viribuateommendarunt, ut, antequam ad religiosum habitum) postulante· reciperent, de illoram vita, moribus oaeteriaqne dotibua et quelitatibua «edafo inquirerent ne indigui· ad religio·»» familias. non aine maximo illarum detrimento, oatium aperirent. Verum quamlibet moderatore» ordinum diligentiam adhibeant in informatoribus exquirendi·, in gravi tamen ut plurimum vereantur periculo deceptioni». ni»i ab locorum antiatitibu» testimonium exquirant circa eorum qualitate·, qui ad religioaum habitum admitti poatulant. Ordinarii enim, vi pastoralis officii, ove· «uaa prae caeteri· agnoscere poaaunt, et saepe aaepiua ea manifeetare impedimenta, quae alio· 'latent. Haec anlmadverten» aamua domina» noater Piua papa IX, audito voto ahnotae Romanae eooleaiae cardinalium' huiaa aacrae congregationi» •aper «tatu regularium, attentiaque poatulationiba» nonnnlloram epiaooporum, praeaenti decreto ubique focorum perpetui» futuri» temporibua aervando, haec, quae «equuntnr, apoetolica auctoritate atatuit atque decerni^.

I. In quocumque ordine, congregatione, »ocietate, institute, monaaterio, domo, «ive in eia emittantar vota aolemnia aive «implioia, et lieet agatur de ordinibua, congregationibu·, oocietatibu·, inatituti·, monoaterii» ac domibap, quae ex peculiari privilegio etuyn ia corpore iqfi» dauoo, vel alio qtfovia titulo, in decreti· çeneraliba» noa comprehenduntur, niai de ip»i» opeeialia, individui et expreuM mentio fiat, nemo ad habitum admittatur •beque teitimonialibu· litteri» tum ordinarii origini»., tum etiam ordinarii loci, in quo poetalan», po»t explotum decimum quintum annum aetati· oaae, ultra annum moratu», feerit.

II. Ordinarii in praebiti· litteria toatimonialibu·, poatquam diligenter exqaimvorint etiam per aecreta· informatione· de postulanti· qaubtatibu», raferra debeant d· eius natalibus, satate, moribua, vita, fama, condition·, educatione, adantia, en ait inquisitu», aliqua censura, irregularitate aut alio canonico impedimento irretitu», aere alieno gravatus, vel reddendae slicuiu» sdminiatrationi» rstioni ob-

[1] Bph. IV. A
[2] Bmo. XII. 10.

[1] Bnotim wcfcua», II, 41·.

noxiuo. Et seiant ordinarii,' eorum conscientiam auper Veritate pxpoeitoram oneratam remanare, nofe 'ipsis unquam liberum euoe, huiuamodi testimoniales litteras denegare, in iisdenf tamen super praemissis ungulis articulis in tantum testari debere, quo ipsi ex çonscientia affirmare posse in Domino judicaverint.

III. Omnibus et singulis superioribus fegulteribus aliisque religiosis,, ad quos spectat, cuiuscunque gradus sint et mstituti, licet exempti f privilégiât! ap de necessitate exprimendi, etiam in virtute sanctae obedientiae, huius decreti observantia districte prae^eipitur, at qui contra huiua decreti'tenorem aliquem ad habitum religiosum recdperit. poenam privationis omnium officiorum, vocisque activse, et perpetuae mhabilitatis ad alia in posterum obtinenda eo ipso incurrat, a qua non nisi sb äpostolic sede poterit dispensari.

IV. Vi cpiuscunque privilegii, facultatis. indiflV, dispensationis, approbations regularum et constitutionum, etiam in forma specifica, quam ab apostolica sede aliquis ordo, institutum, superior religiosus conqequeretur, nunquam huic decreto derogation esse censeatur, nisi ei expresse et nominatim derogetur, licet in concessione derogatoriae generales quantumvis amplae apponantur. Quod si alieui instituto expresse et nominatim dispensatio super eodem decreto aliquando concedi contigerit, aliis minime extendi poterit, vi cuiuscunque privilegii et communicationis privilegiorum.

V. Quolibet anno, die prima ianuarii. in publica mensa, hoc decretum legatur, sub poena privationis officii, ac vocis activae et passivae a superioribus ipso facto incurrenda.

Ne autem huius decreti observantia aliqua ratione, titulo, praetextu impediatur, sanctitas sua quibuscunque in contrarium facientibus constitutionibus, regulis, statutis cuiusvis ordinis, congregationis, societatis, instituti, monasterii, domus, etiam in forma specifica ab apostolica sede approbatio, neonon cuilibet privilegio, licet in corpore iuria clauso et apostolicia constitutionibus ae decretis confirmato, ac expressa, individua, speciali et specialissima mentione digno, aliisque contrariis quibuscunque, prorsus derogat et derogatum esse declarat.

Datum Romae, ex sacra congregatione super statu regularium, die 26 ianuarii 1848.

Andreas Bixxari, a secretio.

Die (februarii 1848 praedictum decretum affixum et publicatum fuit ad valvas ecclesiae Sancti loannia Lateranensia, basilicae principio apostolorum de Urbe, cancellarius apostolicae et curiae Innooentianae, ac in aliis solitis et consuetis urbis (locis], per m£ Aloysium Pittori, apoetolicum cursorem.

loeeph Cherubini, magister euroorum.

XXIII, ,De ssaetissiaie eaeraawato la aaeeUo oped ftuisdam €ommintiteto Moorwmdo.

(A4 titula· VIII, nnoa. 416.)

Beatissime pater.

Soniam eucharistiam in domibua puellarum Caritatis, sororum Boni Pastoris, aliarumque religiosarum mulierum, asservandi consuetudo diu in hac regione invaluit. Patres concilii Baltimorensis IX nolunt hanc consuetudinem omnino tollere, oum ad bonum spirituale praediotarumoommunitatum,dineipularumque et orphanarum, cuius curam gerant, non parum conferat; neque tamen eam amplias tolerandam sine sanctae aedia permissione indicant. Humillime igitur a sanctitate tua petant, ut episcopio huiua provinciae facultatem permittendi ut sanctam sacramentum apud praediatas communitates in oongruo sacello asservetur, quando id expedire ludioaverint, benigneoonoeders dignetur.

Ex audientia semi? habita dio 96' inlii 18681

Samus dominus noster -Pius, divina providentia papa IX, referente me infraseripto sacras eoagre^htiofiis de Propaganda fide cardinali praefecto, benigne annuit pro gratia iuxta petita,; dummodo -ante ciborium Jampsa semper accensa/die an nocte retineatur, et 'ciborii slaved ab aliquo presbytero custodiantur, servatio in reliquis de iure servandis.

Datum ftomae, ex ibus aacrae congregation·? 4e Propaganda fide, âie et anno ut jsupra.

Alex, cardinalis Barnabo, praefectus.

XXIV. De eellegts missienarte,

Barcinonae in Hispania fundando.

lateraf sattheatiutmi *eardiaaUt Barnabo, ad illtutritrimtim ar rmnndiuimum Montireytnitm tpiteoptrm.*

(Ad titulua IX, cap. III, nun. 460.)

Ulme ac revme domine.

Accepi litorea amplitudinis tuae, die 2 octobrie ad me Parisiis datas, quibus enarras qtiae circa propositum erigendi collegium prope Barcinonem, ad missionum Hispanicae linguae in istis regionibus subsidia, gemeris. Ea quidem omnia acceptissima mihi ac prorsus optima visa sunt, eiuaque naturae ipsum consilium sese prodit, quo maximum, in rem catholicam emolumentum exspectandum sit. Quod itaque ex me esi, idem consilium summopdre laudo, ac plane probo. Studium vero amplitudinis tuae in iis omnibus, quae ad rem 'catholicam' provehendam spectant, et suscipio, et novis stimulis excitare quotidie magis curabo. Interea Deum preeor, ut te diu sospitem et incolumem- servet.

Romae, ex aedibus sacrae congregationis de Propaganda fide, die 13 novembris 1867.

Uti frater addictissimus,

Alex, csrdinalis Barnabo, praefectus,

Ulmo ac revmo episcopo Montereyensi.

Benedicti XIV eeastitutle ŗGravissime··

de murionum *utilitati,*

die 8 septembria 1746.

'A4 titnlan X, cap. II.)

XXVI. Llteras sacrae eeagregatieala InSIels aS ordinarios dissessis·,

d» malit librii a fidilibui artrimedii.

Ad titulum XI, cap. I.)

Ulme ae revme domine.

Inter multiplices calamitates, quibus ecclesia Dei luctuosis hisce temporibus undique premitur, recensenda profecto est pravorum librorum colluvies universum pene orbem inundans, qua per nefarios ac perditos homines divina Christi religio, quae ab omnibua in honore est habenda, despicitur, boni mores, incautae praesertim iuventutis, penitus labefactantur, et socialis quoque consuetudinis iure et ordo sus deque vertitur, et omnimode perturbatur. Neque ut vetus ipsorum mos erat, id praestare tantum nituntur libris magno apparatu scientiae elaboratis, sed et pervis qui minimi- veneunt libellis, et per publicas, atque ad hoc confectas ephemerides, ut' non litteratis modo et scientibus virus illud insinuent, sed rudioris cuiusque et infimi populi fidem simplicitatemquo corrumpant.

Qui autem super gregem Christi vigilias agunt legitimi pastores, ut hanc perniciem a populis sibi commissis avertant, ad/sacram indicis congregationem quoMumque ex iis libris de mqfrSffiXirnnt, selo adlaborantes, ut Romanae sedis Mbito indicio, et proscriptione a vetita lectione talium librorum

fidele· deterreaaL Neque iis diffisilem se praobvdt, •t praabet tun congregati·, quae η-~uat—— opsram stadiumqM impeadit, at officio «ibi * Romanis poetifieibos deinaadato satisfissiat. Qua fasse ex tota ehsletiaac orbe incvebresoeutibas dsesatiatioaiba» praegravatur, aaa M praestare perpetuo -ralet, at promptam at expeditam saper quavis taaaa fssat iaOMqaa: at qee fit, at aliqaaade serotina nimis ait provisio, et ineMeax rousodiam, cam iam ax lectione hiera· librorum enormia damna prooeeeere.

Ad boo incommodam avertendrin ᵇᵒᵒ semel Roiaeai pontifices prospexerunt, et ut aliarum aetatem exempla taoeamua. aevo noetro per aanotae memoriae Leonem XII mandatam editam eet. •ab die M martH 1895, ad calcem regularum ipdicia insertum, et Iliace litterio adjunctum, vi ante ordinarii» loeorum praecipitur, ut libro ómne noxio in sua dioecesi edito·, vel diffuso·, propria auctoritate proscribere. et e manibus fidelium avellere stndeaat.

Cum autem huiu apostoliei mandati prorida cbnstitutis^praesentibu· fideham neoeeaitatibua, et tuendae doctrinae moromque incolumitati optime rqspoudeat, mdio domino nobtro Pio papae. IX placuit eia memoriam eme recolendam, tenorem iterum vulgandum, et ab ordinarii· tonorum observantium exigendam, qjiod excitatorii· hisce noatri· litteris, nomine et auctoritate apostolicae aedis sollicite praestamus Queia si debita obodientia respondeat, sicut pro certo Rabemus. gravissima mala removentur in iia praesertim dioecesibus, in qoibua promptae coercitioni» urgeat necessitas. ' Ne vero quia praetextu defectu» jurisdictioni», aut alio quaesito eolor ordinariorum sententias et proscriptione tara temerario spernere, vel pro non latis habere praesumat, sanctitas sua concessit, aicut nomine •t auctoritate eiu» praeeentibua conceditur, ut in hac re, etiam tamquam apostolic·· sedi» delegati, eorttrarii» quibueeumquo non obstantibus, procedant. Ad spostollqjim autem indicium ea deferantur opera vel scripta, quae profundius examen exigant, vel in quibu» ad salutarem effectum consequendum supremae auctoritatis sententia requiratur.

Interim tibi, illAe et revdte domine, copiosa divinorum charismatum incrementa ex animo procamur, et ad pergrata quaeque· Afficis no paratissimos exhibemus.

Datum hornas, die 94 augusti 1864.

Amplitudinis tuae addictissimus,

Ludovicus cardinalis de Alteriie, sacrae indicis congregationis praefecte.

' fLoee *f tigiUi.)*

Fr Angelus Vinoentius Modena, ordipis Praedicatorum, sacrae indicis congregationis a secretio.

Jfondotei senete mamorte £ate's *Xil, ed-* *36 mertii 1836.*

Sanctitas sua mandavit in memoriam revocanda ese universis patriarchis, arohiepioosfte, epiaoopi·, aliisque in ecclesiarum regimen praepositi·, en quae in regulis indici· sacras synodi Trideatinae ius»u editis, atque in observationibus, instructione, •ditione, et geserslibu» decretis anmmorem pontificum Clementis VIII, Alexandri VII et Bmo-dicti XIV auctoritate ad pravos libros proeoribendos •bolendoaque, indici librorum prohibitorum praeposita sunt; st nimirum, quia proruas impossibile •st, libros omnes noxios inoessanter prodeuntes is indicem referre, propria suctoritat illes a maaibas fidelium evellere stadeaat, ac per oes ipsimst fidate •doseaatar qaod pabab geauajibi saiatsre, qaed noxiam ao mortifisrum daedre debeant, aa aBa ia ao sasciptedo eapiaatar speeia. ao perveetaatar !tt--- V--

XXVIL Be Msris marsSsrtes,

M10 esisteti.

' (A4 litate XU)

Arehiepisoopas ot epiaoopi iniungnnt ómnibu sacerdotibus qui ia ipeoram draeoambu sacrum exerçant ministerium, ut poenitentiae ot eucharistiae *acrementa noa administrent iis, qui publice oog•oecuntur pertinere ad societatem liberorum muratorum; niei positivo promittant, ae non amplio adituro for illorum conventu (TedpsaA nec "b' quam profsasuros se ad illa societ ullo modo pertinere. Insuper pastore saepe admonebunt popalum fidelem ipsi oommimum, ut inire oonsortiam eum bniuecemodi societatibus caute devitat

Ioanne·, arohiepiscopn· Baltimore·
Leonardo·, epiacopua Gortynae.
Michael, epiacopo Philadelphienai
Ioanne·, eppua Boctonienri
Benedictu», eppua Bardensi».

XXVIII. teoriptam mere eeagsunattel maetl OfUclU etres aoesstess aserote.

(A>' litate Ktl.)

wchino uriiaariBtQ· PWtafrily HiatU,}

Articula» aptatote iltetriastari *ft* rswrsaditsÙH f>e ctaei *P. Knnrt,* «piaespt AsledalpAwtw·, od amtnsntiaaiantm cordwialsm praqfretam seers coagr·-getism» d */Vipeyeada, iit XC/tbruarii 184«.*

De aocietatibua secreti· nunc indicandae sedi» postulandum duxi. in hac quippe regione pullulant vigentque infinito pene numero. Liberorum Muratorum coetu damnato novi, quo idcirco * sacramenti procul eaae iubemus, licet plerique profiteantur, e nihil adversu eoeleciam moliri, et reg civile eoe immune· noxa hebeant.

Hunt, qui dicuntur aoori singute (.anglice Odd Fallow^), qui occulto foedere coniunguntur, muratorum instar: alii *filii tfuiffrmtia»* audiunt, hanc eoler virtutem profitent sed signi inter e utentes, quibu ae invicem internoscant. Quidam iuramentum non emittunt, «ed pacto et promissione ad arcanum servandum se obligant, quamvi plerique nullum praeter agnitioni indici «Teanum ae habere dicant. Hoe ómne logea tolerant, ve) etiam sançinnt, privilegia collegiorum eia tribuente·; et exploratum eet eoe nihil contra rem publicam moliri. Quod autem ecclesiae adversentur, negant plerique; quamvis enim cuiuslibet sectae homines in eas recipinntur, de religione non agunt, nisi apud filios temperantiae scripturi» sacris initio coetus aliquando perieetis, in reverentiae 'erga illas testimonium.

Qnae igitur Leo XII sanctae memoriae de eoeietatibus secretis statuit, si» applicari non posse quidam contendunt. Bquidem puto eos non id sibi proponere ut roligioai noceant; sed onm moro componere studeant iuxta rationis lamon, et virtutes colant absqus religioni· sabeidiis, videatur so lender· ipea vi sua. ut rvdlro, quam dicunt naturalem, maximi habeatur, diecrimine inter ecclesiam veram et sectas, tamquam ds rebus minoris momenti, fiooci habito. Haetaaus ooete omnes secretos illioitos putavinlus ····, prout liquet ex ooneilii Baltimore»· IV decrotis: sed prae•nles nonnulli videntur subdubitare, utrum oonstitutionem Leonis XII rigidius aequo interpretati Arbrirnaa, praesertim eam hi omnes in Anglia et

mite ? «nite,.

Hibetaia beiti miiutar, peeat fart kai VeUsm j 'idrtreo iratrai, atram eaetan UN'fre ratiti· babehdi suri. qai prodteatar so aihil advaesaa rahgioaam moliri, vel aivihm rempablioam, beat oeealtam iaaaat feed·· iaraaseato famatam, ral aha· ae obligeât ad araaaam.

Hilt VUtrit, «am ñsms letas tardafw rsspendsretar, tUMÉTMeÎMM JW!* fW WFyewrf·· MM) asyaento· <ab die *94* aarii *IBM*, *talptit* «aaaaitMmm· /VeuM.'

Da societatib·· aacretia, qaae isramsato vol spoasione obatriagantar, at a saaota aed· aomiaatim aoa «ant damnatae, prioribus litteris iadiciam exquisivi, atram illicitae eenaendae mat, eo ipso qaod areanum habere proflteaatar, aagaataa aimai aa •drama· rem'publicam ral religioaem qnidqaam moliri Responsam sollicitiori animo exspecto, cam constet ax testimonii· Alexandri Smith, epiacopi Pariae·•i·, qai ex Booti· nunc nos invisit, omnee licit·· «anseri in Beotia, aient et in Hibernia st Anglia. Certam normam agendi oportet nobis sssa, ae tamers a praesulum aliorum indicio dissentire videemnr.

Hitet liUtrit ceagregatie seneti *officii* rrepradif: Feris IV, die 91 augusti 1860

In congregatione ghnerali sanctas Romanae et universalis inquisitionis, habita in conventu Sanctae Marine onpra Minervam, coram sdus et revmi· dominia sanctae Romanae eodeaiae cardinalibus obatra haereticam pravitatem generalibus inquisitoribus, proposito supraseripto dubio, et audito dominorum oonaaltorum voto, -eidem emi et revnii domini dixerunt: comprehendi in bullis pontificiis.

Angelus Argenti. sanctae Romanae et Urbio inquisitionis notarius.

Responsam smmstaissim· cardmalss Frmaons, prae*faiat tpitlolat illtutrutiau* donauri Ksvtrich, spiscepi PhiledslpAisnsi·.

Ulme et revme domine.

Ex adiecto rescripto pongregationis sancti Officii, amplitudo tua dignoscet,' quid circa propoaitum dubium quoad societates nonnullas istic institutas sit retinendum, luvat porro animadvertero, sacre tum ac tenebras, quibu^f societates nounallae obvolvuntur. praecipuam osse rationem, ob quam per apostolicam sedem contra ipsa· damnatio fuit lata: inde vdro facile regula deduci poterit, ut iu praxi indicium de iisdem sfiformetsr. Precor Deum, at te sospitem servet, meque profiteor uhplitadinis tuae uti frater studiosissimus,

I. Pb. cardinalis Fransoni, praefectus.

Datum Romae, ex aedibas sacrae congregationis de Propaganda fids, die 7 septembris 1860.

XXIX. ^rassttems

pro retotioiw *ad nena eoafrtfaiioataf dt fropafoada Hdt.*

(A4 titahns XIV, sam. H4.)

Vide Mansi, *CoatiL*, XLVH, 980-9, nam. IП.

XXX. ladnlgsBti··,

guar SMuanw penti/sx, esi at os *dabfattu*, *hatdinadt otroaat*, rosaria, cruce·, ermqd»o«, pereas statuas, na-

BφM fuod «x prw/atis, iq/Vwsenpta *pie tptrt* impfrfimif.

Utriusque sexus christifidelss ia primis admonito· vult sanctitas sua, ut quis consequi vsles,t indulgentias, quas ia praefata benedictione concedit, anaansario requiri aliquod ex eaaaaiatis namimashbos, iwronis, ata, aeasua habere, aat apad aa retinere-

Item sentiease dorataaqao psueas isfrrenripire. •ti oeoditiaaes pre indulgentiarum neosseetisse reqntsitaa, aaaa^aamqaa tsasri rasitare, vel sesam defareods cerasum, erefafixam etiL. ral si quis sesam aau habeat, «edam ia oebieals vsl aha de•Miti MUb respectives preoss rasitare debebit

Praeterea ab baiasanodi benedictione sanctitas •aa rsiicit imagines «ira impresse»· aeva depictas, naestea eruca·, crucifixo·, parra· «tatua», namiamaia. vulgo medaglie aucupati», qaas ex ferro, stanno, plambo, vel sx fragili alia materia, fscilwqus aos ramptioaia ooaficiuatar.

Vult daniqna sanctitas su imagines at icones benedicendas repraesentare sanctos vel iam canuisatos, vel ia martyrologio Romano deaeriptos.

Hia pro clariori intelligeatia praenotati·, iadalgentiaram caria·, quas quis conseqni potest, esc non piorum operam implendorum slenehns recensetar, prout infra, videlicet:

Quicumqu· samel in singulis hebdomadis coronam Domini aut beatieaimae virgini·, vel roeariam. eiusve tertiam partem, aat officiam sive divinam sive parvum eiusdem beatissimae virginis vel defanatorum, •ut septem psalmos poeaitentiales vel graduates recitabit; aut rudimenta fidei tradere, aat detentos in career·, vel alieni·· domas hoapitalis aegrotos visitare, aat pauperibus subvenire, aut missam subire, vel, si sacerdos «et, celebrare ooueuevit, si vero poenitens, et sacerdoti per ordinariam approbatu confessas sanctissimam eaehariatia· sacramentum sumpserit ia quolibet ex disbas infraacriptis, nimirum diebus fastis Nativitatis domini nostri I··· Christi, Epiphaniae, Pagebatis Resurrectioni·, Ascon sionia, Pegteooetee, sanctiammae Trinitatis, Corporis Christi; tum diebus Purificationis, Annuneiationis, Assumptionis, Nativitatis, et Conceptionis beatae Mariae virginis, neenon diebus Nativitatis sanctorem loaunis Baptistae, 'sanctorum apostolorum Petri et Pauli, Andréas, laoobi, loannis, Thomas, Philippi et laoobi, Bartholomaei. Matthaei, Simonis et Indae, Matthiae, sancti losephi sponsi beatae Mariae virginis, atque Omnium Sanctorum, piaaqne ad Deum preces faderit pro haereeum atqne schismatum exstirpatione, fidei cathtriioae propagatio··, pace et Christianorum principum oonoordia, caeteriaque Romanap eoeleeias neoesaitatibus, in unoquoqua praefatorum dierum plenariam indulgentiam conseqsstar

Qui eadem ia alii· faetis Domini, aut beatae virginis Mariae peregerit, ia quolibet «orum participet indulgentiqm septem annorum, ae totidem quadragenarum; qui varo quavis domini·· vel alio anni festo, indulgentiam qeiuqneaaaoram totidemqae quadragsnaram; qui domnm in alio quocumque anni die se praestabit, indulgentiam centum dierum.

Quicumqu·, saltem semsl in hebdomada, recitare consueverit ooroaam a^t rosarium aut officiam beatae Mariae virginis vel defanatorum, ant vssperas. vel unum saltem ex coctureic et laudes, aat soptem pealmos poeaiteatiales cum litaniis [et) earumdem precibus, quo die id egerit indulgentiam ceatem dierum soqairet.

Quisquis animam suam Deo ia articulo mortis devote commendati·, ipsamqne mortem aequo ac libenti animo da munu Domini suscipere paratas, •t vere poenitene, confess··, ac sacra communione refectus, si valeat, alioquin contriti» nomes Isse oro, si potient, sin minus saltem corde invocaverit, plenariam indulgentiam ooneequatar.

Quicumqu· ante missae celebrationem vel aamptionsm eucharistia·, aut recitationem diviai officii

' Fsrts saivsnsU·

vd parvi beata» Marie· virgini» aliqua· dovetan praeparatieua· preetaleeeit, quinquaginta 4taran indulgentiam, qualibet riaa id «garit, pareipiet

Qai deteatoe ia earear·, ãa aapttiai ia ao-■oaemiis viritaverit, poa ahqu· baa· opera adtavaad·, eet dootriaam ahrtotiaaam ia eoaieeto vd demi Woo eat prepiaquoe ãa faaraioo doeaerit, totiea iadalgeatiam bapeeataaa diorum eon•eqaetar.

Qai ad paleam oampaaae alioaiaa «edooiao maar •at meridie aat voepero ooaaaatai preeaa dwpetae Domûri, etc., ♅ie· vol ai oaa ignorat, oead orationem dominicam «t aahttatioaaai angelioaa, vel dato aigno tab horam nootio orandi pro defonotio psalmum *Dt pKffiaxK»,* eat *,ti* haa· aoeoiat, orationem dominicam, et ealatationom angelicam, recitabit, contum dieram indulgentiam'^qaahbet vioadipieeetur.

Eamdem pariter oonscqustar indulgentiam, qui feri· texta devote oogitaverit do pamione ae morte domini nostri loon Christi, torque orationem dominicam et aalutationem angelicam recitaverit.

Quisquis vero poenitere peccet» oommitta emendare firmiter proponat, conscientiam enant excutiat, ter oratione dominio· ot angelica ealatatiMo devote repetitio in honorem tanotiteimae Trinitati·, et ob reverentiam quinque vulnerum leta Chrieti ytnngaitt devote eamdem orationem et ealutationem recitet, eamdem indulgentiam ooueequotur.

Omne· et eingulae antedietao indulgenti·· unusquisque memorati· diebu· poterit aut pro seipso adipisci, aut fidelibus defuncti· per modum enflbagii applicare.

Declarat insuper aanctitae sua, ooaooeeione praefata indulgentiarum nullo modo derogari indulgentiis, qua· alii lummi pontifice· nraedeoaaaor·· iam eonoeesere pro nonnulli· ex supTa indicati· pib operibus, volone eaadem suorum ptucdeocaaoram concessione· in suo robore permanere.

In distribuendis »ntedi hninemodi oorouie, cracibua etc., eorumque un, sanctissima· domina· noster •ervari iubet decretam feliri· recordationi· Alexandri VII, editam nb die fi februarii 1667, nimirum, nt corona·, cruce», rosaria etc., nt «upra benedicta, quoad indulgentia· non transeant pareonam illorum, quibo· concern· eunt, aut quibua ab lia prima vice distribnuntar; nec aliqua re ax praedicti· deperdita, pro ea •abrogari altera ullo modo poeeit, quacumque eonoearioa· aut privilegio ia ooatnrium non obstante; neo non eadem commodari aut precario dari non poeaint pro indulgentiarum oommmticatioaa, alioquia amittant indulgenti·· iam eoae·»···; tam etiam praefata poet pontificiam beaadictioaom vendi noa poarint; iuxta dieporitioaem decreti mora· congregationi· indulgentiarum ot •aerarum reliquiarum, •diti die 6 iunii 17|1.

Ineupor annotite· aua confirmât decretum feliet· recordationi· Benedicti XIV, datum die IS aagueti 1759, quo iiptdeie dedant miam» ad altar· (ia que aliqua ex praefati· aive crucifixi rivo nutatemati· imago quoquo mode eoltoaata fuerit) laeta·, ■ive a Mcardote huiuemodi imagiaam oaoam habente celebrata·, vigore dicta· imagini· nullo pronae gaudere privilegio.

Praataraa vetat ae qaiequam, quem infirmi» morti proximi· aasistan contigerit, heaodiatioaem eum indulgentia planaria ia articulo morti·, vigor· haiaoautdi imagini·, ilB· impartir! aadaat, rin· aporiati facultate in aoriptia obtenta, quoniam ad huinem»<i ·■betam ia oonetitatioaa Benedicti XΠΓ indpteuta Λ· meter, aatie pravisum iam M

. XXXI. Be prawugutim leti,

Vide Mauri, Cte^/xLVn, 584 A.

XXXΠ. Be mMtibm et atmtie tmirimti,

De hoe privilegio ita ecribit beata· memoria· FruMieone Patricia· Xenrick, antiatae Baltimore·rit:

.Coooaamt Piu» IX, ad prooee epi»eopi Bagalearis, ut milite· et nsatae Aaaorieani ab abatiaaatia· lego •ximMUntnr univerrim, eax dlebne axoaptie: aeenpo foria quarta Cinaram, tribu· altiari· hebdomadi» macta» dtebea, et in vigili· Aaeamptioaie beatae Mariae virgini· et natali· Domini. Id iateUigondaa da ii· qui nota iaaervinat i» cariris, navibus, praaridiiq, noa autem qui ex venia abeant. Familia· oaar i» commuai vieta atentoe eo gaudent privilagio, noa item qua· procul degunt.- — Theologia morali·, edit Mechlin., vol. I. p. IM, num. 37.

XXXUI. B· mixti· ecatngti·,

•aorar congrepntfom» de JVqpqganda fids aorfomm· matructio.

Ill&e et rev&e domi».

Poet editam inatructionem ad omne· archiepiacopo·, epiaeopo· aiioaqua locorum ordinario·, de di-·^anaatioaibu· auper impedimento mixtae religioni» quoad promfooua ooaiugia, cui »ab dio 16 bovembri» 1858 rabaoripoit «diu· ae rev&^a domina» cardinali· Aatonalli, aea ad aacrum hade congregationem pervaneruat notitia·, noa «olum circa auctam nonnulli· in loci» facilitatem mixta ooniugia abaque iuate et gravi can·· contrahendi, verum etiam circa dispensation·· que pro oonnubiis illi» delegate potestate concedantur, ut plane perspicuum sit laudatam instructionem non ubique locorum recte interpr· ari, •ed potius ad erroneum nensum, eiuagem literae ac spiritui contrariam, alicubi detorqueri. Illa enim instructio expresse commemorat, quid catholica ecoloria de huiusmodi catholico· inter atque acathoUeo· aopiiis constanter senserit, eum explicite tradat •coleaiam eas aempar improba··· ac tamquam illicit·· ac potaicio··· habuisse, tam ob fiagitioaam in divinis eUmmunioaMn, tum ob impendens catholico eoniugi perversioni» periculum, tum ob pravam sobolia inetitationem. Dein vero in ordiaariorum memoriam revocat antiquissimo· eanon··, neo non reoantioro· summorum pontificum sanction··, quibus, •toi aliquid de Mvoritate canonum remissum rit adeo nt mixta coniugia quandoque permittantur, id tamen gravibus dumtaxat de censi» atque aegre admodnm It ₘ nonnisi sub expressa conditione d· praemittendi· necessarii· opportaaisque cautionibus in naturali ao divino iure fundati·; ut «cilioet noa solum catholica· eoninx ab acatholioo perverti non poerit, quinimmo catholicos ipee eoniux teneri ·· atiat ad aoatholicam pro viriba» ab errore retrahendam, verum etiam at univers· utriuaque saxa· prolas ex mixti» matrimonii· proereaada in sanctitate oatbobe·· religioni· «decari omnino debaati

Quae eam ita sint, mirari omnino doboit «aera haec ooagregatio, qaod aoaaafli· videri potuerit pruodioba instructio·· prindpiis, qua· semper annota •ed·· circa mixta ooaaubia tenait ao docuit aliquo modo derogari. Ao ·· fort· ox perperam iatell«cta iastructioM illa, qaa· tata·· hecul»nti»»ima eet, commi···· tibi popplaa qnidquam detrimaati eapiat •olHcitadiMta taam enixe adhortar ia Doerino, at doro ao fidaiibu· tu·· eubditio inriedfotioni, data oocarioae, varam. eadoetao doctrinam ae praxim dren matrimo·)· mixta trador· atqaa inculcare •tadaao. Porro, qeeaaadmodnm probo oogaoaei·, ad

matriescnium mixtum pennittoedem minime eet|eit, a at sponoi oaatieoea, 4a quibas eaptu, edmitoure parati rial, aae sou saoteros alaaaalaa ia ressriptie MKBfaB· Mots gruvsoqee řequirant wan, at fesmltos dtopsa eaadi super ssixtaa eommuaieato impedimeato Matte •xeoutioui mandetur. Orationes enim iUaa idee aataraM divinoqne tan exiguntur eSquo exigi debeat, at poriouto iatriaeeea qaae mixtto iasaat [redacted]triwiaHa removeantur; at vara at giuvibUe Met ae ňom periculis. etiem mb opportanto aaatieaftae. Melee ae exponere permittaatar, grate aliqeod iassmme da· eaoteroqaiu bead devitandam toueineat aaaaaae eet. Qaod m aliquando ia memorata iaotrootieae BMM adhiboadi ritam pre matrimonito oontrabendto ia dioeeeoaao ritaali togitiaw pruceeriptam, evilurn tanea semper ataaaa celebration·, ia mixtie oaa-iagiia ooatrahead» tolerari pitta perbibetar, id Cam·· nonaim per modum exoeptio·» indulgetar. ae aab coaditione, at omnia reram, locorum ae per-•ouaram adiaaeta diligentissime parpeadaatar, atqae onerata epiecoporsm conscientia taper omnium rir-oumstiutisram raritate' ae gravitât·. Tantam abeat at iaibi principiis, qua· nodes apostolic· eirea mixta ooraubia quovis tempore professa est, tel minimam detrahatur.

(baemsbrom enixo pete ■ earitato taa, at, quan-tB® 4MB DmmlbB SAblm tibi SMBSifeM s mixti» mtrimaib —IrH—ih mn n «tapi b^·· φîB is Mb þ pcriselB φBBββBBBOBΦOB Bφ Ul MBÉ4BB

•mvwto «rat pMaBarm· ^aa taaaetar aMigaMaeam. aaaiarioa vaaarn haa ia ra aMBaaBip aaa mb åbaa ^[redacted]a praa^aamm Mq gai mnamamBO· aMavaa

tfmeato *mixto* aea taatam ob grsrimimat oaaaas sliqusnde psrmittsrsat, teram etiam Serito atqae ad potentiam Hbitam a ddolibua ceatiuhi «a raatbeUcto tolerarent.

Precor Deam, at to dia saepitem curret ia-nnlamemqae

Datam Hornae, ax aodibas metae coagregetiestis do Propaganda Ma, die U martii IBM.

Al. cardinalis Barnabe, praefectas,
loaaaes Simeoai, secreturi··.

Boribo patri domino arehieptooopo Bnltimoreaei.

XXXIV. Pe lmtltesnto ssdstltaSs prosam pro maneř BMtMIMnMq (Mm MMgwg»ti» IbBnMmb· (dd tituhuq X. tm 4M)

Vide Mansi, CmtriL, XUV, «0,1.

. UTMkJI FdSTOBdXJK.

Pastoral letter of the archbishops aad bishops of the united states, in plenary council sis ambled, to the clergy and laity of their charge.

FenoroMs trrtitow qf the etoryy, Monad *cUUrta »f* the *ItHf,*

After the lapse of more than fourteen yean it has again been permitted us to assemble iupleuray council, for tbe parpoee of more uffeetaally «siting our efforts for the promotion of the great object of our ministry : the advaneeaseat of the ĥnterest of the church of Ood. God. indeed, needs not human agency, although be refahaafee to employ it. As in amaming our natlqre/onr dirino Redeemer subjected himself to its conditions, and ess made like unto y, sin only excepted ; so he haa trilled that in the eetabliahmcnt aad maintasumee of hie church, human agency should be employed, aad the means best adaptpd for the attainment of its groat end should be «elected.

Among tbeee'means the assembling in soancil of the bishops placed over the different portions of Christ's fiqck, in union with, aad ia obedience to the .chief bishop, to whom he has committed the F the whole—lambe aad sheep, people aad —has always boon reckoned aa am-ag the efkamoua. Boaoo the reverence with D whieh th world She ever regydod the council· of the church Of-fboeo seme Me called general, because representing the uaivereal Church,

are therefore the highest expressio· of tbe authority which Christ has given to his church. Local oonacile, being but partial repressatationa of the church, because composed of the biahopo of eno or more provinces, are ef inferior weight, bat still are eatbodimohtu of the same principia Assoug these local council· thooo oaliod plenary, boeonee rcprceeatiag several eeoieeiaction! provinces, ordinarily aader one civil government, and therefore oometiaseo called national, hold the higbeet place. They are assembled by express direction of the sovereign pontiff, who appoints a repruseatative of hie authority in the apostolic delegate he commissione to preside orer them. Such čouncil have not ordinarily to dadae the doctrines of the church, although they furbiah suitable ooeaaione for making authoritative statements of them. Their principal object, however, is to regulate discipline, whether by tbe correction of abases, or the establishment of such rales of ooodaot, ae circumstances may require.

I. Authority of plenary conseils.

The authority exercised ia these eeuaeila is orgiaal, not delegated ; and hence their decrees have, from tbe time of their promulgation, tbe chareeSor ef eesimiaetioal law for the faithful ia the district or region sabjeot to the jurisdiction of the bishops by whom they have been enacted. By a «rise regulatio·, however, which oombiaes the beesât of central authority with the advantngea of loco! legislation, the decrees of such ooaacils are net promulgated or published, until they have bean submitted to the holy see. This is net only ter the parpoee ef imparting to them a still higher authority, but also to guard against any iaaeesuwey

conformity with the general discipline of tbe ohnrah. ** <Bat might bo oeatrary to the spirit of ooele-riastirml legislation.

The authority thus euroieed io divine in its origin, the holy Ghost having .placed biahopo to rule tbe church of Ood : Obedieece to it—whether there bo qaeotioa ef .the faith once delivered to the šainte ; oe ef rales ef conduct—to aot sub-mtoeioa to man, I but to God, aad ooaooqacatly impress on the faithful no obhgatioa incompatible with the tree dignity of man. It would be a grom error to confound the liberty .wherewith Christ has made as free ·, with tbe Uccuss which weald reject the authority bo has established. As obedience to law to the beato on which seeiety

ı Behr. IT, IA

· A·. XX, M
• IsA, v. A
•* lees·. VW. Ml (GeL IV, SI).

rwa, and tha^miy ooaditie· on which mvü liberty ru be oajoyed; se ia rehgtom rsspoet for the authority wtaUiahad by God, obedience to it· command·, aad· revsrenoe for tboaa ia wbete it b •••tod, are not incompatible with Christian firsedoss, bat forai, ia fact, the condition of it· existas·, la neither order b liberty freedom from hll restraint, bat oaly fro· upjust aad aaaathorbad control. In tbe temporal order, th· liarito of lawful power vary with the constitution of soctoty ia each particular nation, bat in the church, the qpiâkr society—divin· ia its origin and oonstifotion no lew than in ita object, aad bounded by.no local limit—it ia determined by the will of God, mad» known to men by that revelation of which it form· · part, and of which the tribunal by who·· authority it i· eaercbed b the witness, th· guardian. and the interpretor. To the apostle·, a· a ministerial body which wan to have perpetual existence by the perpetual succession of ita member·, Christ gave the power· ha himspif had received from the Father. „As die father hath sent me, 1 also «and you." 1 .Hs who hear· you, hear· mr' 1 Hence taint Paul identifie· the minbtry established by Christ. with Christ himself, and account· it· act· ai the act· of the Redeemer .But all thing· are of God, who hath reconciled a· to himself in Christ. and has given u· the ministry of reconciliation. For God was in Chrbt, reooneiHng the world to himaelf, not imputing to them their sins; and he hath placed in os the word of reconciliation. For Chriat we are ambassador·; God as it were exhorting by us." 1

We have deemed it not unnoceaaary to recall these truth· to your mind·, from our knowledge of the fabe light in which the nature of ecelesiastical authority is so often presented to view. Civil society require· a supreme tribunal for the adjudication of controversies ih the temporal order; and without such a tribunal no society could exist. Much more does the society, which Chrbt established, require that all oontrovOrmes regarding the doctrine· he taught, aad the dattes he imposed, should be determined by an authority, whose decision should be final, and which, as all are bound to obey it, must be an infallible oracle of truth.

Nor is this principle less conformable to tbe dictat·· of reason than to the inspired language to which we have referred. Raligion, considered as a revelation, or extraordinary manifestation of supernatural truths, originally made to man by the minbtry of men. necessarily implies the agency of men in it· continued promulgation. Whan the eternal Word aasumod the nataro of man. he made an outward manifestation of those truths which men never could have known bat from hie testimony. .No man at any time hath soon God: the only begotten son, who io in the boeom of the father, he hath declared him." * What Chriat made known to the apostle·, be commanded them to make known to men: .teaching thorn to ebeervs all things whatsoever I have commanded yon." * He gave their teaching ths caustica of his personal authority, aad placed no limit to the continuance of the commission thus imparted: .Behold, 1 am with you all days, oven to the consummation of th· World a phraeo one· before used by our Lord, 'and once by the same evaagstiet, saint Matthew to designate the .sad of the werid To nappdee that thb aommieaion was fitlfiUad by the preaching or writing of the apMtlea, — that after them, man war· not to have Bring tonohor·, who no teas than they ahonM apeak with the authority of Chriat, b to snppoeo that Chriat departed from the plaa he originally toaoad «ut, aad adopted another plan of wbieh h· mad· a· awntion. Bat such a supposition b inaeoacilabb with the plain aad authoritativs language be uaod, aad incompatible with hb divine eharuotor. /

Tbo apoatl·· certainly did not so undcrstaçe th· word· of thair divine asastar. They .anpcdeted-priests in every city·1; to the·· they gave the power of associating other· with tbeamelvewia toe office of teaching, as they themselves had bean aeaociated with tbe apostles, abd aa th· apoetlle had been aaoociated with Chriat Hence the charge which eaiat Peal gave to Timothy, was. n^dfijabt, given to ell who, like Timothy, had_»e«feived the imposition of hand· for tbe work *of* the minbtry. .Thou, therefore, my ðn, be strong in the grace which b in Christ Jesus; and the thing· which thou hast heard from me before many witneaaes, the seme commend to faithful men, who shall be fit to teach other· ålso. 1 Hence the principle, elsewhere enunciated by the same apostle, that .faith comes by bearing" ; is that by which the knowledge of Christ's religion was to be continued, as it was that by which it was first made known. The aanonncecaent of divine truth by preachers. Who have a divine commission to preach, b clearly expressed by the same apostle in the series of questions which precede the words above quoted, and from which thee· words are a consequence. Raving stated that all who call on the name of the Lord, whether Jew or Greek, shall be saved, he asks himaelf, for the purpoee of answering a possible objection, the following questions: .How shall they then call on him in whom they have not believed? Or how shall they believe in him of whom they have not hoard? And how shall they hsar without a preacher? And how can they preach unless they be sent; as it is written: 'How beautifhl are the feet of them that preach the goepel ef peace, of them that bring glad tidings of good things."|**

Those who refuse to obey this authority, and who condemn it as an unwarranted assumption of power on the part of the church, deprive themselves of the only meanr'by which they can learn with entire certainty the truths God requires them to believe, and the duties he imposes, in order to bo saved. With such persons opinion is necessarily substituted for faith, which h firm and unwavering belief, on authority external to tbe believer. Nor can it be said, that those who reject the authority of tbo church betieve, on th· authority of God, what they find him to bave revealed in hb written word. A· meaning ef that word—whether it be supposed attainabis by the exercise of th· judgment aided by prayer for divia· light, or by a supposed immediate inspiratio· ef th· holy Ghost,—in every such case. is aaeertaiaed by th· individual wboee judgment may err, and whose belief of a divine inspiration may therefore b· an illusion, experience show· that thb mast be the ease in most testas···; and reason suggests that it may b· the caeo ia all. The meet contradictory conclusion· ars arrived at by men of great talent, vast teaming, and undoabted stoeerity of purpoee. The

' Isea. XX. n. * Matta. xxvm, S0.
' Im X, A 'Ite
* II tM. V, IS-m. * Maith, xm, to; XXIV, X
' Isaaa. I, 1·.

* TH. I. A * Ban. X, IT.
• U Tin. П, 14. * bel, 14-S.

most abanrd and blMphemoua idea· havepieen regarded by many ae the teaching·., of the holy Spirit, under thg influence of the illusion. that what wm the suggestion of their own imagination—if not the prompting» of >ataa. who sometimes ..transform· himeolf into an angel of light. 1—'wee indeed the voice of God. The tradition of the church—that is the handing down front pastor to pastor, under the divine protection and guarantee, the doctrinee originally received – is the only rational ground we can have for our belief that God has revealed the truths which we believe. r Although t. says saint Paul, .or an angel from heaven, freach to you a gospel other than you have received, let him be anathema * ' The same tradition. joined with the authority of the pastors of the church, is the criterion by which saint John teaches us to try the spirits ,We are of God. He that knoweth God hesrvth us. He that is not of God. hearetb us not By this we know the spirit of truth and the spirit of error. '

What the plain words of Christ and reason itself establish experience confirms. The authority recognised in the catholic church „preserves the unity of the spirit in the bond of peace ? and exhibits to the world one body and one spirit, because there is one faith, as there is but one Lord whose revelatioh it is. Outside of this one fold of the one shepherd, divisions arise and are perpetuated, because there ie no supreme tribune! by which they might be extinguished : sects are multiplied. and religious indifference or unbelief is sought aa a refuge from the · contradiction of tongues ? Hence the principles of morality, which derive the only efficacious motives for their practice from the revelation of which they form a part, are weakened, if not entirely undermined; the believer is c embarrassed and perplexed, and the unbeliever, who cannot always distinguish between the church and the sects, finds a plausible excuse for incredulity in the diversities of religious systems and the divisions of professing Christians.

This authority is exercised not only in defining the truths of faith, and in determining whatever controversies may arise in relation of them, but also in warning the flock of Christ by seasonable admonitions, against whatever might interfere with the purity of Christian morale, and by rebuke and reprehension, when they are found necessary for the correction of abuses. .Obey your prelates, says saint Paul, .and be subject to them; for they watch, as having to render an account for your souls, that they may do this with joy, and not with grief. For thia is dot expedient for you. We cheerfully acknowledge, venerable and beloved D brethren, the général and willing acceptance by yon of thio important principle of a living, guiding authority, which distinguishes the church m a divine institution, from the various sects that surround her. "We wish, however, to impress upon the minds of all onr spiritual children the obligation imposed on them of obeying their respective prelates-, each in his own diocese—by receiving their directions as. the expression of the authority which Christ has established in hie churoh. So long as such directions are not set aside by superior authority, they are to be received as a rwis of cewdwcv, nor can they be evaded without transgressing the apostolic precept, .obey your prelates 'Ne motive derived from the possible misconception of the nature of that which ia forbidden, or from the real or supposed difference of opinion—the action or inaction of other prelates — will excuse the catholic from the crime of disobedience towards hie own bishop, if be refuse to be guided by him, and presume to dictate when it is his duty to obey. Henee when we Warn you. either collectively, as in the present instance, or singly in our respective diooeeee, to avoid secret societies and all associations which we deem unlawful. you cannot, on the peril of your souls, disregard our admonitions : because the authority we exercise in >uch cases is that of him who has said: „He who hears'r<>u hears me. and he who despises you despisesSte: and he that despises me despises him that send me. 1

III. BelstWas of the ehanh to the state.

The enemies of the church fail not to represent her claims aa incompatible with the independence of the civil power, and her action as impeding the exertions of the state to promote the well-being of society. Bo far from these chargee being founded in fact, the authority and influence o.f the church will be found to be the most efficacious support of the temporal authority hy which societv is governed. The church, indeed, does not proclaim the absolute and entire independence of the civil power, because it teaches with the apostle, that ,sll power is of God that the temporal magistrate is his minister, and that the power of the sword be wields is a delegated exercise of authority committed ta him from on high. For the children of the church obedience to the civil power is not a submission to force which may not be resisted ; nor merely the compliance with a condition for peace and security: but a religious duty founded on obedience to God. by whose authority the civil magistrate exercises his power. This power, however, as subordinate and delegated, must always be exercised agreeably to God's law. In prescribing anything contrary to that law the civil power transcends its authority, and has no claim on the obedience of the citisen.. Never can it be lawful to disobey God. as the apostles. Peter and John, so explicitly declared before the tribunal which eat in judgment on them .If it be just in the eight of God to hear you rather than God. judge ye. This undeniable principle does not, however, entail the Mme consequences in the catholic system ss in those of the sects. In these, the individual is the ultimate judge of what the law of God commands or forbids, and is consequontly liable to claim the sanction of the higher law, for what after all may be, and often is, bat the suggestions of an undisciplined mind, or an overheated imagination. Nor can the civil government be expected to recognise an authority which has no warrant for its character as divine, and no limits in its application, without exposing the state to disorder and anarchy. The catholic hM a guide in the church, as a divine institution, which enables him to discriminate between what the law of God forbids or allows; and this authority ths state is bound to recognise as supreme in its sphere—of moral, no Issa than dogmatic teaching. There may. indeed, be instances in which individual catholics will make a miMpplication of the principle ; or in which, while the principle/ of obedience to civil

1 II Cm. XI, 14.
Gall, «.
* I Isasa. IV, A
* Bph IV, 1-4.
* Pa XXX, n
Behr. XIII. 17.
Lee. X. 14.
' Bsm. XIII, 1-4.
Act. IV, IS.

authority f recognised aa of divine obligatio·, A the Met of that authority Bay be a matter of doubt, by reason of the dashing opinion that prevail in regard to thia important fact. The ehurch done not aaanme to docide sueh matton ia the temporal order, aa the ia not the judge of civil controversies, although aho always, when invited to do no; haa endeavored to remove the misconceptions from which disputes ao often ariee, and to conault for every interest while maintaining the peace of aocioty and the right, of justice.

While cheerfully recognising the fact, that hitherto the general and state government, of our country, except in some brief. intervals of excitement and delu.ion, have not interfered with our ecclesiastical organisation or civil right we still have to lament that in many of the state, we are not a. yet permitted legally, to make those ar- B rangements for the security of church property, which are in accordance with the canons and discipline of the catholic church. In some of the states we gratefully acknowledge that all is granted in this regard that we could reasonably ask for. The right of the church to possee. property, whether churches, residences for the clergy, eemeteries. or school house asylums, etc., cannot be denied without depriving her of a necessary means of promoting the end for which she has been established. We are aware of the alleged grounds for this refusal to recognise the church in her corporate capacity, unless on the condition, that, in the matter of the tenure of ecclesiastical property, she conform to the general laws providing for this object. These laws, however, are for the most part based on principles which she cannot accept, without departing from her practice from the beginning, a. soon as she was permitted to enjoy liberty of worship. They are the expression of a distrust of ecclesiastical power, a such; and are the fruit of the misrepresentations which have been made of the action of the church in past ages. As well might the civil power prescribe to her the doctrine she is to teach and the worship with which she is to honor God. a to impose on her a system of holding her temporalities, which is alien to her principle and which is borrowed from those who hsve rejected her authority. Instead of seeking to disprove the various rcasotfs alleged for this dcnisl of the church's right in some of the states, we content ourselves with the formal protest we hereby enter against it; 'and briefly remark that even in the supposition which we by no means admit, that such denial wa the result of the legitimate motive·, the denial itself D is incompatible with the full measure of ecclesiastical or religious IrbWRy, which we are supposed to enjoy.'

Nor is this an unimportant matter, or one which has not practical result of a most embarrassing character. Not only are we obliged to place church property in conditions of extreme hasard, because not permitted to nmage our church temporalities on catholic principle·; but in at least one of these United States— Missouri—laws have been passed by which all church property, not held by corporations, is subjected to taxation; aad the avowed object of this discriminating legislation, is hostility to the catholio church. In concluding these remarks, we merely refer to the attempt made in that state to make the exercise of the ecclesiastical ministry depend on a -condition laid down by the civil ^ower.

Tl. AM tar the pep

When last assembled ia plenary eouacil, we called on you to aid the holy father, by your contribution·, and you generously responded to our appeal. Since th the richeet and most fertile portions of the state, of the church have boon wroetod from him by the hands of violence, aad hi. position ha become still more critical aad embarrae ed. In order to enable bim to assist those who ar dependent on him, and to carry on the affair of the universal church, it i. absolutely necessary that th children of the church in all part of the world should come to his help. We have therefore felt it to be our duty to direct that an annual collection be henceforth taken up in ail the dioceses in the country, on the Sunday within the octave of the feast of Saint Peter and Paul, or such other Sunday a. the ordinary may direct, to be devoted to this purpose.

We need not remind you that the obligation of supplying the temporal want, of those who minister to your spiritual necessities applies in a special manner to the sovereign pontiff, who necessarily incur great expenses in discharging the duties of his high office. We abstain from more than an allusion to the trials and humiliations to which the political changes in Italy, which have since occurred, have exposed him. However much the prevalence of false ideas, and an erroneous estimate of the real character of the charges referred to may mislead the judgment, all must admire the noble courage which the holy father haa maintained, in the midst of these outrages: a all must be struck by that visible protection which providence appears to have afforded him. so that he alone of all the prince of Italy yet retains his sovereignity and his independence. The imminent danger to which he has been exposed in his long and eventful pontificate, have been hailed by the enemies of the church as a triumph, and they have awakened in the latter the liveliest exultation and the most extravagant anticipations. You know, brethren, how fallacious are such expectations; how delusive such hope You need not to be told, that the condition of the church of Christ on earth is one of trial and endurance; that the spouse of Christ is never more worthy of his love than when assimilated to him by walking in his footsteps that the temporary triumph of her enemies is the forerunner of their ultimate defeat and that every trial to which she is subjected f the preparation for her final victory. The more violent the storm, the more firmly, when it shall have spent it fury, will this tree of life be found to have struck its roots into the soil, in which the right hand of the father hath planted it. A holy pope, who filled the chair of Peter in the year 494. wrote thus to the Greek emperor Anastasius „What is of divine institution may be attacked by human presumption, but it cannot be overcome, no matter how great the power employed against' it. Would that'the impiety which impel them were as innoxious to its assailant·, as that which God has established is superior to all violence. 'The sure foundation of God standeth firm.' Does not experience show that the church, when attacked, instead of being overcome, is rendered the more invincible by that which appeared to ensure its destruction? Or, as spin! Augustine forcibly expresses the same idea; the greater the violence with which earthly vessels strike against this rock the greater the destruction in which they are involved.

How cooeoling And enoonraging the feet, that we eaa^Adopt this language, and mat learn from the eigtbeeo centurie· of her eventful existence, that every euoceeeive trial of the church proven 4· truth of the prophet · promise rW|n>n <thou •halt pa·· through the ẘater 1 will be with thee: and the riven shall not rover thee: when thou •halt walk trough the fire, thou «halt ηφ be burnt, and the dames shsll not burn in thee. .O poor little one. tosscl with tempest without all comfort. behold, 1 will hay thy stone· in order, and will lay ẛr foundation with sapphire·. And I will make thy bulwarks of jasper, arid thv ẛate of graven ẛtone and all thy borders of desirable •tones. All tby children shall be taught of the Lord, and great shall be the peace of thy children. And thou «halt be founded in justice: depart far from oppression, for thou shalt not fear and from terror, for it shall not come near thee. No weapon B that in .formed against thee ẛall prosper, and every tongue that resists thee in judgment, thou shall ẛondemn/

V. The sacrament sf matrtomay.

To that sacrament of the church whieh ẛ highest in it· typical significg|jon— the sacrament of matrimony—we feel it our duty to direct in a particular manner your attention From the beginning, ẛ we learn from saint Paullẛ the union of man and woman whs a great mystery or sacrateent; because, from (he beginning, it prefigured the union of Christ with his church, .n nothing perhaps is the influence of the spirit of truth more evident in the teaching of the church, than in the care with which she ha· protected this «great sacrament.- which, by ẛ many. agreeablv to what saint Paul had foretold ẛ was stigmatized as un- C lawful, while by other· it was unduh exalted above sacred virginity, contrary to the express teaching of Christ and his inspired ẛpostle The ẛolines of Christian matrimony is connected with our most sacred associations and duties: and it cannot be lost sight of in however small degree, without entailing the most serious consequences. The church has shown in reference to this subject, a spirit of watchfulness and solicitude, which alone would entitle her to the gratitude of man. and cause her to be regarded us the most faithful guardian of public and private morality. Many of the innumerable contest· in which she was compelled to engage with the depositaries of the civil power, during the Middle Ages, were in defence of the stability and sanctity of the mariage tie : and, at a later period, she preferred to see England torn from her side, rather than yield compliance D with the will of a monarch, who sacrificed his country's faith to his unbridled passions. In this matter she knew no distinction between the private man and the monarch : contrary to what an apologist for the worst passions and moat cruel deeds of this unhappy ruler insist· should have been her line of conduct ẛ Even in our own days, her conservative authority ha· been exerted in the same cause, and the anger of the first Napoleon was incurred by the refusal of Pius VII, of holy memory, to declare invalid a marriage contracted between that ruler s brother and a protestant lady of the city in which we are now aseembled. When this same monarch sought to break bis firsfefaith, he was obliged to have recourse to aa extinct tribunal of the dioeeae of Paris-resuscitated for that special purpose.—whieh presumed ẛ decide a question which the wisdom of the holy see ha· reserved for its own exclusive jurisdiction.

We recall these facts, because they most strongly express the principle of the church in regard to matrimony, and must be regarded by every well regulated mind as among the brightest jewel· of her crown. We recall them, also, in order to enforce our solemn admonition to our Hocks, to give no ear to the false and degrading theorie· on the subject of matrimony, which are boldly put forward by the enemies of the church. According to these ẛheorie marriage is a mere civil contract, which the civil power is to regulate, and from which an injured or ẛẛd party may release himself or herself by the remedy of divorce, so as to be able lawfully to contract new ẛngagement This is in evident contradiction with the ẛord of Christ «What God ẛa joined together, let no man put ẛẛunder. 1 As the guardian of God's holy law. the church ẛondemn this false theory, from which would follow a successive polvgamv. no less opposed to the unity and stability of Christian marriage than that simultaneous polygamy, which, to the scandal of christendom, is found within our borders. No state law can authorize divorce, so as to permit the parties divorced to contract new engagements: and every such new engagement, contracted during the joint ẛive of the parties so divorced, ẛnvolve the crime of adultery. We refer with pain to the scandalous multiplication of these unlawful separations, which, more than any other cause, are eapping the foundations of morality and preparing society for an entire dissolution o/ the basis on which it rests.

If so many marriages become unhappy, and the bond which unites the married couple prove so often a galling yoke, this is to be attributed, in most ẛnstance to the neglect and disregard of the church's laws in reference to this subject. These, as you know, forbid marriage between persons related to each other in certain degrees of consanguinity and affinity, as also between catholic· and ẛon-catholic Whatever exceptions may be found to the general observation as to the result of such unions, they are in principle condemned by the church: and that from the most serious motives: which in the case of consanguinity, are founded in well ascertained physiological principle· ; in the case of affinity, in the danger to which possible unions may place partie· who are necesskrily brought into fraternal relations , and in the case of mixed marriages, in the danger of perversion, to which the catholic party and the offspring of each marriages are exposed.

But something more than the 'observance of these laws of the church in relation to marriage is required in order that ẛhristian should discharge their entire duty, when about to enter the conjugal state. It· «acred character, and the obligations towards Gods society which it impose·, should always be kept in mind. Purity of life, and affection that has better and more lasting grounds than the impulse of passion, are the only proper disposition· for entering upon a state of life which death alone can change, and which involve· ·o many important consequence· Tor time andl eternity.

Who. ask· Tertullian, can expre·· the happiness of that marriage which the church approve·, which

1 U XLIIÎ, i. – LIV, 11, 1% It, 14, 17.

• Eph. V, SB.

» i. Tta. IV, a

4 I. Cor. Vn, JMO.

* Frond·, I vol, ehap. i, p. 188. America· editio·.

' Matth. XIX» β.

•acrifioe (the mass) confirm·, aad whioh blessing A seals-angels anhofinee it aad the father ratifiée ?· 1

Bearing in mind the «anetity of marriage, and the time-honored uaagee of the ohuroh ia the administration of the Menaient, we oaanot too strongly urge upon you the importance of contracting it before the altar of God, and with the marriage maaa, ao aa to receive that especial blessing which carrie· with it ao many grace·, to enable those who enter upon thia holy atate to fulfil its moat important duties.

TI. O· keeks and newspapers — the pram.

The councibof Trent requires that all book· which treat of religion (hould be submitted before publication to the ordinary of the dioceae in which they are to be publiahed. for the purpoae of obtaining hi· aanction, ao aa to aaaure the faithful that they contain nothing contrary to faith or mora!·. B This law is still ef force: and in the former plenary council its observance was urged, and the biahop· were exhorted to approve of no book which had not been previously examined by themselves, or by clergymen appointed by them for that purpose, and to confine such approbation to works published in their respective dioceae·. The faithful should be aware that such approbation is rather of a negative than of a positive character: that it by no means imparts to the statements or sentiments such works may contain any episcopal sanction: but merely guarantees them u free fromjjrrors in faith or morals.

In many also of our dioceses there are published catholic papers, mostly of a religious character: and many of such papers bear upon them the statement that they are the "organs' of the bishop of the diocese in which they are published, and sometimes of other bishops in whose dioceses they circulate. We cheerfully acknowledge the services the catholic press has rendered to religion, as also the disinterestedness with which, in most instances, it has been conducted, although yielding to publishers and editors a very insufficient return for their labors. W e exhort the catholic community to extend tit these publications a more, liberal support, in order that they may be enabled to become more worthy the great cause they advocate.

We remind them that the power of. the press is one of'tbe most striking features of, modern society: and that it ia our duty to avail ourselves of thia mode of making known the truths of our reRgion, and removing the misapprehensions which so generally prevail in regard to them. If many of these papers are not all that we would wish them to be, it will be frequently found that the real cause of their shortcomings is the insufficient support they receive from the catholic public. Supply and demand act and react on each other: and if in many instances the former prodwee· the latter, in regard at least to catholic publications, demand must precede supply: We alao wish to guard against the misapprehension, which frequently arises from the bishop's name being connected with •uoh paper·, in so far aa they are recognised M ,organs', that is. as mediums through which the ordinary communicates with his diocesans. This circumstance gives nd sanction to the article· which appear in such papers, other than they may derive from the name of the writer when given: still less does it identify the bishop with the paper, so as to justify the ooncInrion that whatever appear· ia it haa Ma sanction and authority. It merely derignate· the paper aa one in which the biahop will oauao to bo inserted such official doeamenta aa he. from time to time, may have to publiait, aad in regard to which it ia obviously desirable that there should be aome regular mode of communication.

In connection with thia matter we earnestly recommend to the faithful of our charge the catholic publication aociety, lately established in the city of New York by a salons and devoted clergyman. Beside· the issuing of abort tracta, with which thia aociety haa begun, and which may be ao usefjjly employed to arreat the attention of many whom neither inclination nor leiaure will allow to read larger works: thia aociety contemplate· the publication of catholic books, according aa circumstances may permit, and the interests of religion appear to require. From the judgment and good taste evinced in the composition and selection of such tracts and books a· have already been issued by this society, we are encouraged to hope that it wi'l be eminently effective in making known the truths of our holy religion, and dispelling the prejudices which are mainly owing to want of information on the part of so many of our fellow citizens. For this it is necessary that a generous cooperation be given, both by clergy and laity, to the undertaking, which is second to none importance. among the subsidiary aids which the inventions o modern time· supply to our ministry for the difflmion of catholic truth.

VII. Efincatisa st yostk.

We recur to the subject of the education of youfh. to which, in the former plenary council, we already directed your attention, for the purpose of reiterating the admonition we then gave, in regard to the establishment and support of parochial schools: and of renewing the expression of our conviction, that religious teaching and religious training shoOfi form part of every system of school education. Every day s experience renders it evident, that to develop the intellect and store it with knowledge, while the heart and its affections are left without the control of religious principle, sustained by religious practices, is to mistake the nature and object of education: as well as to prepare for pareut and child the most-bitter disappointment in the future, and for society the most disastrous results. We wish also to call attention to a prevalent error on the subject of the education of youth, from which parents of the best principles are not always exempt. Naturally desiring the advancement of their children, in determining the education they will give them, they not unfreq uently consult their wishes rather than their means, and the probable position of their children in mature age. Education, to be good, need not necessarily be either high or ornamental, in the studies or accomplishments it embraces. These things are in themselves unelijec tionable: and they may be suitable and advantageous or otherwise, according to circumstance·. Prepare your children for the duties of the state or condition of life they are likely to be engaged tn. do not exhaust your means in bestowing on them an education that m^y unfit them for these duties. This would bo a ours soured of disappointment and diuatisfsction, both for yourselves and for them. Accustom them from their earlibst years to habit of obedience, industry, and thrift; and deeply impress on their minds the great principi·, that happineea and aucoesa in life, as well as ac-

1 Ad sxonas, I. S. e. alt.
2 8ms. IV, Deer, de edit. eV ssa Bkr.

oeptanoe with God, do sot so much depend on. Mie statio· we fill, as on the fidelity with which we diaeharge it· dutiea. Teach them that the groundwork of true happineaa must be placed in habitual and cheerful \aubmission of our willa to the diapenaationa of providence, who haa wisely coaaulted for the happineea of all, without, however, beetowing on all an equal share of the gooda of fortune.

Tin. Catholic pratoetories aad industrial aeh····.

Connected with thia subject of· education, ia the establishment of protectoriea and industrial schools for tho correction or proper training of youth, which haa of late years attracted universal attention. It ia a melancholy fact, and a very humiliating avowal for us to make, that a very large proportion of the idle and vicious youth of our principal cities are the children of catholic parent·. Whether from poverty or neglect, the ignorance ia which so many parents are involved as to the true naturo of education, and of their duties as Christian parents, or the associations which our youth so easily form with those who encourage them to disregard parental admonition ; certain it is, that a large number of catholic parents either appear to have no idea of the sanctity of the Christian family, aud of the responsibility imposed on them of providing for the moral training of their offspring, or fulfil this duty in a very imperfect manner. Day after, day. these unhappy children are caught in the commission of petty crimes, which render them amenable to the public authorities; and, after day. are they transferred by hundreds frdm the sectarian reformatories in which they have bepn placed by the courts, to distant localities, where they are brought up in ignorance of, and most commonly in hostility to the religion in which theyl had been baptised. The only remedy for this great and daily augmenting evil is, to provide catholic protectories or industrial schools, to which such children may be sent; and where, under the Only influence that is known to have really reached the roots of vice, the youthful culprit may cease to do evil and learn to do good. We rejoice that in some of our dioceses—would that we could say in all'-·a beginning has been made in this good work; and we cannot too earnestly exhort our venerable brethren of the clergy to bring this matter before their respective flocks, to endeavor to impress on Christian parents the duty of guarding their children from the evils above referred to. and to invite them to make persevering and effectual efforts for the establishment of institutions, wherein, under the influence of religious teachers, the waywardness of youth may be corrected, and good seed planted in the soil in which, while men slept, the enemy had sowed tares.

IX. Vscatisas to ths prlesth···.

We continue to feel the want of sealous priests, in sufficient number to supply the daily increasing necessities of our dioceses. While we are gratified to know that in some parts of our country the number of youths who offer themselves for the ecclesiastical state is rapidly increasing, we are obliged to remark, that in the other part·, notwithstanding all the efforts and sacrifices, which have been made for this object, and the extraordinary encouragements wIA have been held out to youthful aspirants to theministry, in our. preparatory and theological seminarie·, the number of such aa have presented themselves and persevered in their vocations has hitherto been lamentably •mall. Whatever may be the can·· of thia unwillingaeaa to enter the aacred miniatry on the part of our youth, it cannot be attributed to any deficiency of ours in each effort» a· eireumataaoae have enabled ua to make. We fear that the fault lie·, in great part, with many parent·, who, instead of fostering the deaire, ao natural to the youthful heart, of dedicating itself to the servie· of God'· ••actuary, but too often impart to their children their own worldly-mindedness, and seek to influence their choice of a state of life, by unduly exaggerating the difficulties and danger· of the prieatly calling and painting in too glowing color· the advantage· of a secular life. To aubh parenta we would moat earaeatly appeal: imploring them sot to interfere with the design· of Ood ogf *their* children, when they perceive in them a growing disposition to attach themselves to the service of the altar. If God rewards the youthful piety of your sons by calling them to minister in his sanctuary, the highest privilege he confers on man, do not endeavor to give their thoughts another direotiW Do hot present to your children the priesthood in any other light than as a sublime and holy state, having, indeed, most sacred duties and most serious obligations, but having also the promise of God's grace to strengthen and sustain human weakness in their fulfilment, and the divine bleysing, here and hereafter, as their reward. To those whom God invitos to cooperate with him, in the most divine of al) works, the salvation of souls, the words of Christ to his apostles are applicable: .Amen, I say to you, that you who have followed me, in th'e regeneration, when the son of man shall sit in the seat of his majeaty, you alao shall ait on twelve seat·, judging the twelve tribes of Israel. and every one that hath left house or brother or sisters, or father or mother, or wife or children, or lands, for my name's sake, shall receive a hundredfold, and shall possess life everlasting."

And whilst speaking to you upon this subject, we would renew our exhortations to the faithful, to contribute to the extent of their means to the dioceaan fund for the support of ecclesiastical studento: Situated as the church ia in this country, with a catholic population so rapidly increasing from emigration, there is no work of charity that can take precedence of it, and none which will bring so rich a reward.

X. Ths Islly.

We continue to have great consolation in witnessing the advance of religion throughout the various dioceses, as shewn in the multiplication and improved architectural character of our churches, the increase of piety in thp various congregations, and the numerous conversions of so many who have sacrificed early prejudices and every consideration of their temporal interests and human feelings at the shrine of catholic truth. We must, however, in all candor say, that we cannot include all, or indeed the greater part of those who compose our flocks, in this testimony to fidelity and seal. Too many of them, including not unfrequently men otherwise of blamelees lives, remain for years estranged from the sacraments of the church, although they attend the celebration of the divine mysteries, and listen to the preaching of God's word with an earnestness and attention in themselves deserving of all praise. There are, indeed, others who, carried away by the impulse of passion, and but too easily influenced by evil example·, oblige ua to rank them, as we do. weepiag. after

'he example ₀ΓΛμ apostle, among .the enemies a <»f the croes of Christy whose end is destruction; whose God is their belly ; and whose glory is in their shsmo: who mind ekrthly things bti» impossible to estimate the injury of these unworthy catholics ' and especially those who are the slaves of intemperance and its consequent vice·, inflicted on the church. In the minds of but too many uninformed and unreflecting persons, these evils are takèn as the confirmation of eiirly prejudices ; and the name of God is blasphemed among the nations' by reason of the evil acts of those who. whilst they bear the name of catholics, bring disgrace <·η their religion by their evil lives. Willingly would we have avoided reference to this painful ▸ ubjci t. but wo are not without hope that this our •olernu protect against the evils we deplore may diminish, if not entirely remove, the scandal which they occasion, and that onr united remonstrance may not be unheeded bv those for whom rwe watch, having to render an account of their souU" ' that they may be roused from the fatal lethargv in which they live. and. by sinceie repentance and the practice of «very good work compatible with their condition, repair, in nonu· measure, the scandals they have given and the injurv they have inflicted on the rhurch, bv the irregulafitv of their past lives.

In this connection, we consider it to be our dut\ to warn our people again»t those amOaKmcnta which may easily become to them an occasion of sin, and especially against those fashionable darrçgs. which, a- at present carried on. are revolting sto every feeling of »ddicacy and propriety, and are iraught with thv grentest danger to morals. We would also warn them most solemnly against the great abuse» which have sprung up in the matter of fairs, excursions, and pie nice, in which, as too often conducted, the name of charity is made to cover up a multitude of sins. We forbid all catholica from having anything to do with them, except when managed in accordance with the regulations of the ordinary, and under the immediat^upervialon Af their respective pastors.

We have noticed, with the most tincere satis faction and gratitude to God. the great increase inipng us of societies and association·^ especially ot those composed of voting and middle aged men, ,conducted in strict accordance with the principles of the catholic *rAbgwm.* and with an immediate to their own sanctification. We cannot but anticipate the most beneficial results to the cause of nv«rality and religion frdQ^tbe conduct and example of- those who thus cSfcing together, to encourage one another in'the fr^Çuentgtion of the sacraments, and in works of Christian charity. W© urge their extension, and especially of the society of saint Vincent of Paul and of young men's catholic association», in all the dioceses and, parishes of the country, not only as useful auxiliaries to the parochial clergy, in the care of the poor, and of destitute and vagrant children, but also as one of rihe most important means g>f diminishing the vices and scandale of which we have spoken.

XI. Th· clergy.

We exhort our venerable brethren of the clergy, who share our caros and responsibilities, to unremitting seal in the great work to whicU they have been called. Let them honor their ministry, having ever before their eye·. „tbe high priest holy, innocent, undefiled, separated from tinner».· whose représentatives they are. By purity of life, exemplariheaa and devotedneea let them be >a pattern of the Rock from the heart!*] „the example of the faithful in word, inconservation. in charity, in faith, in chastity·'. — .giving no offence to any ibid, that our ministry be not blamed, but in all thing exhibiting ourselves a the ministers of God so that .when the prince *of* pastor shall appear, they may receive a never-fading crown of glory" ?

XII. The rnmaclpated «lares.

We must all feel, beloved brethren, that in some manner a new and most extensive field of charity and devotednes· has been opened to u». by the emancipation of the immense slave population of the south We <»uld have wished, that i,η ao-cordance with the action of ie catholic church

more graduai svstrm of emancipation could have been adopted, so that thes might have been in some measure prepared to make a better use of their freedom. than they are likely to dof now Still the evils which must neccBsari'y athnd\uputi the t-udden liberation of so large a multitude, with their peculiar dispositions and habits. only mui» the appeal to our Christian charity and real. pre> tented bv their forlorn condition, the mure forcible

We urge upon the clergy and people of our charge the moat generous coopérât ion with the plana ɪwhich may be adopted by the bishop· of

that Christian education and moral restraint which thev so much stand in need of. Our vnh recrot in regard to th»·» matter if that <>ur means and opportunitv of spreading over them the protecting and t-alutary influence^ of our holy religion «re

XIII. Beltgieas

We arc filled with wentinic reverence for those hoh virgini», iur i religious communities, having saint Paul. have chosen the may bo holy rin body and n spirit" V These ner^ God with undivided heart, and. like Mary. Nit at the feet of Jesus in devout contemplation : or like Martha, devote themselves to the service of their neighbor, instructing youth or tending old age. ministering to the sick, or ca' ning the remorses and encouraging the hopes of. the penitent. To such the prophet s words ere applicable .1 will give to them in ny house and withm my walls a place and a name better than sons and daughters,· * Their state on earth is likened by Christ himself to Chat rof the angels in heaven·"; and to those who embrace it is promised a special reward hereafter. Of these · virgins it is written „These follow the lamb withersoever he goetb and of these it is said; „No man could say the canticle, but those hundred and forty four thousand: — for they arc virgins.· „How great think you.· asks a devout writer of the middle ages, commentipg on these testa, „will be the glory that environs the virgins that follow Christ by purity of heart and mind? Alone they follow the lamb whither-

' ' Philipp. III, 18, IX · Hehi HU. >7..
« R·». II, 9i « HsH. VH. M.

' 1. Petr. V. »
• 1. Tia. IV. ISL
' » LMr.VU, M,
Matth. XY1I, 80.
Apec. XIV, 4.
IbiA, v. B-4,

«oe.er he goeth. reflecting this glory of the .un of justice. u doe. the moon that of the orb of day Aa the moon outshine· the .tare, So. in that heavenly kingadom. they wtl! thine more brightly than those who hate not emulated their purity * 1* Great, indeed, are the privileges and great the reward· promised to those chaste spouses of Christ; and corresponding is the reverence with which they have ever been regarded in the church. .The glonous fruitfulness of our mother, the church." observes saint Cyprian, .rejoices and exults in them, and the more she entwines of these lilies tn her crown, the deeper her joy. the more intense her exultation 'These we \$ddreas, continues the saint, .these we exhort using rather' the language of affectmn (ban of authority not that we. the hum bleM. mo»t deeph conscious of our own infirmitv. have any rebuke to make, any reprehension to utter but became of our obligation to be watchful, we are the more solicitous to guard them agtunst the envy of the devil.

We adopt thia language Mf the great bishop and martyr of the third centurv We discharge a grateful duty, in rendering a public testimony tn the virtue and heroism of thet-e Christian Virgin whose five >»h\»d the good odor of Chnst in even place, and «hone dcvetednoM and spirit of self-sacrifice hioe. more perhaps than anv other cause, contributed to effect a favorable change in the mind of thousa.idr estranged from our faith. To each of them, however, we feel impelled to address the words spoken to the angel of the church of Philadelphia „Hdd fast that which thou haut, that no one take tb\ crown. 3

(•arlanlaa.

XX e have ever) confidence, venerable and dearlv beloved brethren, that the council which is this da) brought to a clone, will exert a most beneficial influence in the cause of our holv religion.

We have taken advantage of the opportuuit» of the assembling of so large a number of bishops from everv part <»i our vast country, to enact such decrees as will tend to promote uniformity of discipline and practice amongst us. and to do away with sueh imperfect observance of the rites, and approved ceremonies of jlh' cJfuren. as may have been made necessarv by Yhe/cncumstances of past times, but which no length o'f prescription can ever consecrata, and thu· to give th· «ernoea of^oar religion that beauty, and dignity, which belong» to them, and for which we ahoaid all be ao sealout

For th· furtherance of theft· important object·, we have caused to ba drawn up a clear and com pendious series of statement upon the most esaantial pointa of faith and moral·, with which <e have embodied the decree· of the seven provincial ooun cils of Baltimore, and of the first plenary council, together with the decrees enacted by us in the pre •ent council, which, when thev have been examined and approved by the holv see, will form a com pendiutn of ecclesiastical law, for the guidance of our clergy in the exercise of their holy ministr)

The result of our labors when thus returned to us. will be promulgated more fullv in our pro vincial councils and diocenan synods, and we Wil; then take advantage of the opportunity to bring more fully under the notice of the clergv. and the people committed to our pastoral charge, the details of what we have done, and the exact nature of the means by which we hope to give increased efficiency to the whole practical system of the church in this country.

We have also recommended to tne boh see. the erection of several additional episcopal see·, and vicariates apostolic, which are made necessary b\ our rapidly increasing catholic population, and the great territorial extent of many of our present dioc·»··.

You will all rejoice, venerable and ^eloved brethren, in these evidences of the vitality and diffusion of our holy faith, in the midst of the difficulties and evils that surround us. We depend on your fidelity to its sacred teachings, and your tealous cooperation, to give effect to Pur labors in your behalf, that so. all that has been planned and done by us. may be to the glory of God. the exaltation of his holy chunh. and the salvation of souls for which Christ died.

-For th rest, brethren, whatsoever things arc true, whatsoever modest, whatsoever just, whatsoever holy, whatsoever lovely, whatsoever of good fame, if there be an) virtue, if any praise of dis cipline. think on theae things. The things which you have both learned an·! received, and heard and seen. these \d anti the God of peai «hall bi' with vou." '

Given at Baltimore, in plenarv council, on the least of the Maternit) of our l«adv. October the 21st. in the year of oui bord 1H66

1 1 tfu mytftro cap A1. niter opera * Bernard) <V. las ' /»<· rt habit* nrçimt.»

' Apec. HI. 11.

1 Philipp. IV, 8 ·H.

1866 decea^xjjl. — STATUTA DIOECESIS 1)1 VIONEN8IS.

Statuts droerreis Disionensi, in Gsllis. .'dits extra synodum, dre ^deenmbris 1866. » Francisco Victore Rivet, episcopo Divionensi.

Exstant constitutione· in fliere cui titulus

Statuts du diocèse de I^Hftih, donnés par monseigneur François-Victor KWK. évêque de Dijon. Deuxième édition.Y/wasgwsJ Dijon. J. Peutet-Pommey. imprimeur de monseigneur lévêque. 1866.

In · 8 XVh-300 p. — Besançon, archevêché. Pari·, Bibl. nat. B 2106V ITtris, Saint-Bulpice e

PsgX „A la suite des synodes de 1862 et de 1853. nous avons pu vous offrir la première partie des statut· diocésains, que la deuxième partie vint compléter en J856 *

Haec secunda editio publicata est sub die 1 decembris 1866.

P 167 267. appendix documentorum ad hanc synodum attinentium.

1866 decembris 8 — STATUTA DIOECESIS NANCEIKN8I8.

Statuta dioecesis Nanceiensis in Gallia, edita extra aynodum, die 8 decembris 4866. sub Carolo Martiali Allemande Lavigeçie. episcopo Nanceienst

Exstant constitution·· in opere cui titulus.

Recueil des ordonnances episcopale·, statuts et règlements du diocèee de Nancy et de Tout, im primés par ordre de mçnseignenr Charles-Martial Allemand Lavigerie. évêque de Nancy et de Toui.

primat de Lorrain·. /Znaipn·./ Mancy, librairie Thonai at Pierron, libraire» de l'dvfieM, 186®.

In-8·, 8 f.-VII - 369 p. ‹— Meta, liminaire.

P. VI, haec atateta édita aunt extra synodum, sub die 8 decembria 1886.

1866. — 8TATUTA DIOBCE8I8 AEDUEN3I8.

Statuta dioeceaia Aedueniia in Gallia, édita anno 1866, tub Frederico Gabriele Maria Francisco de Marguerye. epiaoopo Aednenai.

Exatant constitution·· in opere oui titulus;

Statuta synodaux du diooèae d'Autua, Chàlon et MAcon. Première partie, de l'administration apirituallo du diooèee. *[[atifn* Autun. Michel Dajuamen, imprimeur de l'èvèchè, 1866.

la-8', 1 f. -311 p. — Beaançon, archevêché; Nevere, évêché : Nice, ville ; Paria, Bibi. nat B 80977; Paria, Saint-Sulpice.

1866. – COLLECTIO CONCILIORUM SCOTIAE. EDITORE ROBERTSON-

Collectio ooneiliorum Scotiae, edita a Robertson anno 1866, Sub hoc titulo:

Concilia Scotiae. Eccleaiae Seotioanae atatata tam provincialia quam eynoda'ia quae supersunt, MCCXXV-MDLIX.Tomua primus (secundus). Edinburgi. MDCCCLXVI. *[hùti»:]* **Edinburgh, T. Con■table, priqter to the queen and to the univeraity.**

In - 4·, 2 vol.. 2 f. - «XXIV p„ 3 f. - XXXJI - 311 p. * — Milano, Ambroaiana; Roma. Vittorio Emanuele.

Contenta :

T. 1, p. Til. praefatio.

P. ccxxtx, appendix praefationi, index.

P. çcxxiT, formulae anec. XIV, XV, XVI.

P. ecxlv. concilium hegatinum, 1177.

P. ccxlv, concilium provinciale, 1465.

P. ccxlvii. conventione» generale» et concilia generqlia provincialia. 1636, 1543, 1546.

P. cclxx. aynodi dtoeoeai» Sancti -Andreae 1515 21, 1544-6.

P. ccxcv, quaedam ad eccleaiam Scoticanam apectantia : epistola Iohannis, quondam arehiepiacopi Lugdunensia, ad Wilelmum episcopum Olaaguenaem, 1202.

P. ccxcvii, bulla Innocentii papae 111 contra duellum cleri regni Scoticani et provinciae Eboraracenaia 1816-7.

P. ccxcviii. eccleaiae qua» dedicavit David de Bernhatne. Sancti-Andreae epiaeopua, 1240-9.

P. ccciii. eccleaiae qua» dedicavit Wilelmua Wiahart, Sanoti-Andreae epiacopua, 1276.

P. ccciv. taxationes beneficiorum regni Scotiae per Boiamundum. legatum Romani pontificia, 1275.

P. «xyi. literae regia lacobi I, pro eccleaia Candidae Casae, 1430.

P. cccvii. inatitutio praepoaiturac capellae regiae Sanctae Mariae de Rupe, data per annulum regi» 1496 1513.

P. cccix, additione· et errata.

T. II. 6 I. tabula chronologie·.

P. 3. bqlla Honorii papae III, 1235.

P. 3, formulae aaec. XIII, XIV et XV.

P. 9. atatuta generalia aeu provincialia aaec. X1П.

P. 30. atatuta aynodalia Aberdonenaia, aaec. X1IL

P. 44, atatuta ecclesiastica aaec. XIII.

P. 53. cohatitutionea Davidia, epiacopi Saneti-Andreae, 1242.

P. 64. atatuta aynodaliaAndreapolitana, aaac.XIV.

P. 74. «tatutnm provinciale et aynodale. aaec. XV.

P. 77. aynodua provincialia et concilium generale. 1430.

P. 79. concilium gecerale. 1459.

P. 81, generalia conventio et concilium provincial·, 1649.

P. 128, concilium generale provinciale,-1552.

P. 140. concilium generale provinciale, 1559.

P. 181, variae lectione·.

P. 229. canone· ·. Adamnani, abbatia Hyetraia. 679-704.

P. 281. aynodua Aquinolania Britanniae, ante •adc. XI.

P. 232. decretalium Gregorii papae IX capitula, quae reacripta in cauaia Scoticani· continent, aaeo. XII et XIII.

P. 238. brevia regum Scotorum de rebua eccleaiaatici». aaec. XIII.

P. 241, querela episcoporum Scotiae. 174.'-53.

P. 242, mandatum Innocentii papae IV de giavaminibua eccleaiae Scotieanae emendandi», 1251.

P. 247, literae lacobi I. regii Scotorum, pro oeipoo ac regno auo incorporandi· concilio Baailienai. 1433.

P. 249. epiatola Mariae, Scotorum reginae, Franciae dotariae. ad concilium Tridentinum, 1563.

P. 351, rubricae quorundam statutorum in noviaaimia -ubnciliia generalibua eceleaiae Scoticanae^ editorum, aaec. XVI;

P. 265, notae.

1867 iauuarii 13. — CONCILIUM PORTUS HISPANIAE II.

Concilium 11 coloniarum Aagliae, HoUandiae et Denise, in Indiia occidentalibna. celebratam in civitate Portua Hispaniae in insula Trinidad, dia 13 iaquarii 1867, a Ludovico Gonin, archiepiscopo Portui Hispaniae.

Hbttbgruphia:

I Acta ot decreta inororum conciliorum reeentiorum, oollectio Lacaasia, auctoribus preabyteria a. I. e domo b. v. M. aine labe conceptae ad Lacum. Tomus tertiae. ... Friburgi Briagoviae, aumtibua Herder, MDOOCLXXV, col. 1107-1®.

UmRAK

facra cmtfnfUÜenù ð Pnfufauda fid

•*d* rae«r«mU»sMmsai patrem demûmm ZaeriWm Zmde•ifum Gente, ercAtrpasropama *Partu βàtfùuàa deb*jpglugl epoeto&ÎMM·

Illine et rie domia·.

Accepi litterae altitudinis tuas, data· di· fi iunii, de concilii coloniarum celebratio··. Itaque, quad •pectat ad boo argumentum, uAu dominus noater, concilium probans, iuxta decretum, ^uod hia·· Utteris adioetum traaamdtto, tibi titulum ... facultate· dqlegati apoatolici oonocaait, ut leoo ac tempore a te deeignati» vales· indicere ayaodalam conventum •iqne praeeaae, vocati· omnibus ia eodem decreto memoratu, exceptas epiacopi» ot praefecti· coloniaram Gallicarum, ne axinde causae difficultatem excitari poaaint. Circa theologo· ex clero aaecalari •t regulari deligando·, ut eum 'voto eoaaaltivo conoiliaribu· aotibus intendat, poteris eam nonnam •equi, quae magis tibi aequa videbitur. Relaté ad ea capita, qua· pertractanda arant praeter, illad.

qnod raapioit novarem aedium arectiooea. expendendum «rit, utram decreta asperiori· concilii obaarvnta fuerint. iuxta Uientam et inatractieaem ■aerae congregationi· data» littori· diei S oetobri· - ' 18U, at praeteree agendum erit de novi» abuibua, si farta ii irrepaeriat, eliminandis.. et de medii· iaveetigandi·, qaae rai Christian·· iacremeeto provehendo aint prehiture. Caeierum spero, Dec opitulante, tuum studium tuamque nnctoritntem ita omnia moderaturam, at synodalis conventas aberrimos frartua religioni in ietie regionibas aferat

Praeor Dean», nt te dia sospitem et inoolumem eaevet.

Romae, à aedibaa aaorao congregationi· de Propaganda Ide, die 17 augusti 1866.

Altitudini tnae ad offici· paratiarimus

Ai. cardinalia Barnabe, praefecta·.

DBCUTUM

M<r«s roeyrrgeham» de Pημμιιί» jUI.

Cam ia primo coloniarum ooncilio, quod celebratum Aiit aaao 1864, inter caetera propoaitum fberit earumdem coloniarum ooncilium quarto quoquo anno eoae cogendum, idque fuerit probatum iuxta inatrectionem aaci'ee congregationi» ohristiaao nomini propagando datam die 3 octobris 1866, eamque reverendu· pater dominua loaehim Gonia modo poetalarerit, ut eiuamodi nova synodali· conAveetUa celebratio, qaae Usqao ad boe tempas ob vanaei oaaaaa dilata fait, ia urbe Trinidad, mania ianaario eeqaeati· nani, locum bebent; ssdia· dominae aoeter Pia», divina providentia pupa IX. exhibitio preeibaa ultro aaanoae, statait ia prae-' dicta urbe, teanporo derigaato. syaodam coloniarum eoae haboadam, cui iatKUMO debeant, praetor arehi- •piaoopnm Porta·-Hispaniae, epiacopaa Roeeaeie ot reverendi patro· domini vivarii apoetolici Jamnicae et Qniaaao Britannicae aeu Demoruao. noeaon alii Sarinameaais et Curaçeoaeosis regionis. atqae hqne in finem oratori antistiti titulem ot fiaealtatea concernit delegati apoetolici. ut ia. vi poatificiao delegationis, ad memoratae epbeopoe ot superiora· arissioaum ceevocatorias littera· mittat, et nt prae- •identism teneat aynodalii coaventna. ia qao servaada erit, quoad licuerit, forma pro synodis provincialibus constituta ia pontificali Romano, aa B mandavit inauper, abeoluta syaodo, acta traasautti auctoritati eiuadem noerae congrogatieait subiicienda, ac de omnibaa snprsdicti· pro caena decretum edi.

Datam Romae, ex aedibas aacrae congregationi· de Propagande «de, die 17 augenti 186«.

Alex, cardinalia Barnabe, praefectu·.

(SifiUtBH.) H. Capalti. secretario·

' I igmtan nariM.

ACTA COUCOU

Ex litteris convocation» illihi et revAi domini patri· Ludovici Hyacinthi loaehim Gonia, arehiepiaoopi -Porta·-Hispaniae, delegati apoetolici. Portum-Hispaniae convenerunt, et sederunt iuxta ordinem oonsoorationis «une praesul·, quotas nomina aequantur:

Illmu· et revftua domine· erohiepincopu· Portu·-Hispaniae pater Ludovicua Hyacinth··Oonin, ordini· Praedicatorum, consecratas dio 97 decembri· 1883.

Illmu· ot revins domina· Carolus Poirier, congregationi· I··· at Mariae, vulgo Budiatnram, episcopus Roaeasia, oonaaerstua die 13 februarii anni 1869.

Ulmus ac revthus dominus loanaea Baptista Bukels, congregationis SBfti Redemptori·, episoopas Amonensis ia partibus infidelium et vicaria· apostolicue Burinnmensis, qoasecreta· die 16 octobris 1865.

Aberant autem illftus et revibas domine· laoobas Etheridge, societati· lean, epiaoopua Toroaeasb in panibus infidelium ac vicarius apoatolires Demorarienms, qui. navi propter malam febriam opinionem Domerarae haud appellente, iter arripere tempore indicto prohibitu· eat;.

Revmu dominae ' L Bcbormer. administrator apoetolieua in absenti· illfiti et revihi 'domini A. D Kiatemakcr episcopi, vicariu· apoatolicua Oarnqaonenaia, in Holland·· infirmitate detentus.

Die aciem Π ianuarii, in conventu privato, proponente illmo ebrçviho archiepisoppo, et patribus aasentientibn·. officialreboncilii electi eant,videlicet:

1. illmu· et revAua epieoopu· Amoneusie ia promotorem (dei.

9. Reverendas pater Maria Albert·· Bion, ordinis Praedicatorum, «aerae .theologiae loetor, viearius generalis archidioeoeaiai-ia-aqcrotariam.

8. Reverenda· 'dominu· Thomas O Callaghaa, parocho· Sancti Georgti ia inania Grenada et decanae foranti·, et ravarandns dominas Foreetier, ordinia Praedicatorem, in magistro· oasremoaiaram.

4. · Reverendi domini Albertas Bandhaa et Hdefonaus Mailer, sacerdote· congregationi· Sancti Spiritus et «adii cordis beatae Mariae virginis, ia caatores.

Theologi consultor·· admiaai sunt spectatiammi sacerdote· infraacripti:

1. Revmu· dominna loaepbus Vincentia· Farfan, camerarius honoraria· saihi patri· domini Pii IX. e patribu nd ooncilium invitatas.

9. Reverendus doutions Fabi·· Maria Marches. Cj>aroehua Baaeti Annae, ab archiepiecopo theologna designatas.

3. Ravareadns dominus Clomana Ardvia, eengrogationis Issa et Mariae, vulgo Endistarum, vicarias genesalis Rosoasis, ab episcopo addaotas theologna.

4. Revereadad domia·· Maria Albertas Bios, ab episcopo Amoneaoi' designatas theologna.

Tnae placuit patribas quaedam stntaore regains circa res in concilio tractanda·, nempe 1. Nihil dooerneadam qaod exnooatioai mnaderi faoilo aeu poeait ia omnibus locis praelatorum iuriadiotioai •ubiaotia. 9. Nnilum decretam praelo eabiisieadam, quin prias sanctae sedis approbation· Armatam fuerit 3. Alto sileatio et sub obligatione stricta eousricatiao promaatar ea, qnae ia eoagregatioaibae vel agantur vel dicuntur. 4. Quemlibet theologorum isatoatiam sanm dicere per ordinem, ianioriba· incipieatib··.

OONWTVB PBABPABATOUte.

Anno 1867. die 19 ianuarii. ia aedibu arehi- «piacopalibu eonvaswnut praeaule·. qui aibi seero tarinm ooηαΓιi adiunxeeunt, invoeatoque fiexia geai-/ b·· Spiritu sedeto, illthu· et ravAn· praeses patrib·· legendas propoenit:

. L Littera· ab è cardinali praefecto sacrae ooagregatioai· de Propaganda fide, Roma· dio 9 maii 1886 data·, qniba· quaestione· quaedam ab illmo epiacopo Roaeaai sacrae eoagregatioai. delatae, diseaaaioai proximae futarae synodi provinciali· ■abiiciaoda· déclarants».

II. Litteras ab eodem aio eardinali praefecto. Romae die 17 eagasti IBM data·, qaibu· traaa- :mittitar ^decqstiun sacraq caagregatioam de Propaganda 'fide de aecundo coaeilio ooloUiarem aub praesideatis illihi et revfiti arohieptseopi Parta·· Hiapaaiac' tamqaam delegati' spectoUsi, menso

irauario m m 1M7 habendo, qaod duerntum illAae praeses patribaa oommnaieevit

HI. Epistolas a aleario goaerali roribi virarii apostoliei Jamaieao di· 9 Mvombrie ISM seriptae, aaeaoo ot a rovAo adssiaistratore apoetoBeo Oaragaoneasi die 8 aovombrie script··, deolaraateo revAos vicario· apoatohooa Jeauîioeaeem ot Curagaoneusem prohiberi, quin ad concilium seeodero poaaint;

Item illAus prase·· rennatiavit, qaod admodum reverendos losepbas Farfan, a patribaa ad concilium invitatu, propter soainm ot iafirmitatee aoa poaait encodera.

Deindo plaçait patribaa, proponent· illAo promoter» fidei, materiam ia eoarilio tractandam oo ordine proeequi, nempe 1. do sacramenti·, 9. de oleri disciplina, 3. de -moribm publici· iaformaadi·.

Poatoa prime aoMiono solemni indicata pro die sequente, 13 ianaarii, qua· erit dominion et secunda pro 'die dominica subeequeute, 90 ianaarii, patron statuerant qaaadam repalaa cine praecedentiam •impliciam saoerdotum aire •aecalariam aive regularium, qui seseionibus solemnioribu convenire debent.

[Huius oonoilii tree seseioaee diebus IS, 90 et 98 ianuarii celebratae, oodemque tempore quinque congregatione· privatae et sex generale· habitae •ont, ex quorum actis heec excerpsimus.)

In I sessione, die 13 ianuarii, decret» edicti·, professionem fidei iuxta formam Pii IV in pontificali traditam emiserunt, primo ilhqne erohiepisoopus, deinde illAi episcopi une· post altorum, et postea theologi insimul, secretario concilii formam alta voco legente.

Die 90 ianuarii,' hora serotina, advenit illAns et ravAus episcopus Toronensis ia partibus infidelium, dominus lacobns Ethoridge, societati· lesu, vicarius C apostolicus Guienae Britannicae, iamdiu a patribus •aspectatas, seram adducens theologum, admodum reverendum patram Stsphanum Bond, societatislera, vicarium generalem Demoraronoem.

V. Congregatio privata. Dio 91 ianuarii, hora nona rate meridiem, loco consueto, habita eot-quinta congregatio privata, ia qua illAus ot ravAus episcopus Torononsia, qui locum tonuit iuxta tempus consecrationis sano, nempe dio 17 octobris 1859, profsoaionom fides omisit iuxta formulam a Pio IV oditam. Deinde admedam revocandus pater Btophraus Bond, in theologum spiaoopi Toroaonsss adductus ot admissus, similiter professionem fidss omisit ot reosesit

Ia tertia ssosiono, die 93 iaauarii, ram «odissent omne· episcopi, theologi mutamqas sieras, oxooU··tissimum m admodum nobilem virum Arthur Hamilton Gordon, huius coloniae gubernatorem, D concomitantibus quam plurimis e praostaatioribus catholici· viris, illAus et ravAus praeses recepit, et ad sedem prasparatam deduxit

A0CIAMATI01WB

foctM IU *I* KUMM

(Nos Domino etc.), pro firn hues disto sunt:/

„VI. Fidelibus provinciae nostrae ot populo Christiano universo pax aeterna.

Charas. Vias tuae, Domine, demonstra illi·, nt dirige eos in veritate tua, ot pax tua eos temper et ubique custodiat

· VII. His decretis inhaerente·, misericordiam Dot omnipotentis et gratiam magni et primi sacerdotis Dei et domini nostri lesu Christi, iateroodeateimmeoulata et s«Aa Dei matre, cum sanetis Petro et Paulo et omnibus sanctis, oonaeqfiomur.

(Merus. I>t! Piat! Ameu! Ausoni

v mt o ia b *raanu* o o v &c p

ad mnetltatem dsosH nostri papao P IX, MMtm nguanUs.

Beatiaeiaso pAter. Synodi nostrae previanialis •eesmdae acta ot doerota noa motropolitMua ot opiaeopi Toroneosis ia partibus infidelium, Rosonsis ot Amoaonais in partibus infidelium, ad sacro· boatitadinis vestra· pedo·, quos humillimo deosculamur, grati ot laeti, sed et omni qua par oet devotione ot humilitato deponimaa. Lieeat enim nobis ia Domino gaudere, qaod, quam plurima obstacula asperantes, ia synodo congregari potuerimus, etee summa cum caritate et dilectione statuero, qua· ad cleri disciplinam popufiqus spiritualsm profectum summopere conducere speramus. Bex sumus ad ooncilinm vocati, quatuor adfuimus : quatuor episcopi a boatitudine vestra creati ; omnes quatuor religiosi, tamen omnea ordine diversi ; quatuor uno animo moque cordé praediti, eidem operae, voluti fratres in ûnum assidue ot absque ullo partium studio incumbent·· Quaecunque in decretis nostris roperinntur. ea omnia et singula iudicio et porrectioni •anctae sedis subiicimus, ut domum, ipsius auctoritate roborata ot sancita, vim acquirant. Quae si forsan suprema beatitudinis vestrae approbatione, aliqua saltem ex parte, non indigna reperiantur, non nos impensi studii et laboris pigebit, neo noe incaasiim laborasse reputabimus. Adiugimus supplice· libellos, quasdam concessiones et gratias exposcentes, quas sanctitatis vestrae benignitati et paternae benevolentia· humillime commendamus. Nihil nobis antiquius est, beatissime pater, quam in omuibus cathedrae Petri, id est, beatitudini vestrae adhaerere, consentir· et arctissimis obodientiae ac unitatis nsxibus, maxime in .hisce difficillimis temporibus, devinciri. Accipe, beatissime pater, ox his dissitis regionibus, protestationem sincerissimam filialis nostri affectu· erga vos, quem patrem et centrum habere gloriamur ; quem corde et animo et omnibus tam nostris quam gregum nostrorum viribus circumdare cupimus. Invidentes ill&is prae sulibue, quibus, taaquam corona, vestram sanctitatem nano 1869 in Urbe circumdare licuit, oum ipsis gubernium civile sedis apostolicae dignitati, honori ot libera· eiua in univorsum orbem actioni nostris temporibus perutile, sed et nebessarium dijudicamus. Quare sacrilegas manus in hoc gubernium iniectas detestamur ot condemnamus, Deum omnipotentem maximum ooixs exorante·, ut eoe humiliare ot pd meliorem fragum perducere dignetur, vsstram autem SMOtitatem ooneorvars et vivificare •t beotam facere ia terra et non tradere ia animam inimicorum suorum velit Quibas precibus clerus noster, in seAo missae sacrificio, ot populus, publicis precibus, seoe oonsociaat.

Hoc unum nobia restat ut, beatitudini·.vestrae sacros exoacalaatos pedes, ramma devotione super nos et super fidoles nobis commissos apostolicam imploremus benedictionem.

Sanctitatis vestrae huasiUimi et devotiseimi filii •t famuli:

P. loachim Ludovicos, arehiepisoopus Portus-HispsOae et delegatae apooiolious.

lacobns Etheridga, apisoopus Toronensis. vicarius apostolica· Guianao Britanaioae. '

BonataeMariaCaroluePoirior, opisoopus Roaesuia.

loaanmBaptistaSvinkeb.opieeopueAmonensi· ia partibus infidelium, ricerius apoetetiousSurtaamousia.

Porta-Hispaaiae, die 93 iaauarii 1857.

Boatiesime pater. Arahiopisoopu Portus-Hispaaiao et episcopi ot Suriaameuoi·, concilium provinciale Trinitatis

habeat··, «t opus aateoaeserum «rata·'ia eoacilio provinciali primo, anne 1854 habit·, solidare «t porfie··· axeptaatae. baatitaB···· vestram suppliciter exorandam indicnrunt at sequentes fsealtsUs ipsss ooneodero relit

1. Saaotitss vestrs pstribus praeoedeatis concilii hsnlgue ad qninqnenaium eonceeait facultatem beaedicendi breviori forma aqaam bsptismalem. hae ratioae quod via· asper·· tint at dnfioil·· at oasaia paragraatibus eommoda desint Quinqueaniam hoc effluxit; ratios·· vero permanseruat. Quinimmo ab hire facta· «aot «o gravior··,quo. aocreaoent· numero fidelium. frequentiors rant nostra itinera: quare facultatem banc ad ramper efflagitaro ansi snmaa.

3. Priori· coneilii patribus ^anctitas vestra concessit similiter ad quinqueaniam. nt ia adultorum baptismo uti nobis lieoat formula, qua· ia rituali Romano pro parvuli· praescribitur. Ratione· fueruat sequentes ; Catechumeni illi, ut plurimum crassioris aunt minervse quapropter iuterrogationibtu respondere aon valent, et varii aunt ritus. qai aine parvulorum scandalo vel haereticorum subsannatione observari facile non posennt Ratione· vero illae et subsistunt modo et subsistent : quaa ob causa· veetrum sanctitatem suppliciter exoramus, at bane facaltatam nobis ia peqietuum coacedat

3. Qua loug· maxiare asstvémm fidelium pars ab aeatholieis depeadeaat «t propter·· dies festivus, qai infra hebdomad··· eetebranfur, aalebrar· ss· valeaat, qaod experimsato a tempora priori· Manlii oeastat, VbabtadiaeB vestram hufiiUim· rappUoamas, at festa Assataptioais beata· Mari·· virgini· •t apostolorum saaetorum Petri et Pauli noa ampHaa obligatoria declaret et heram festoram solamaitatem et etiam solemnitutem festi patreaalis parochia· in dominicam sequentem transferri velit.

Pro qaa gratia etc.

Porta-Hiapaniae, in concilio provinciali, hac dia m ianuarii 1857.

P. loachim Ludovicos, arehiepiscopus Portus-Hispaniae et delegatus apostobens.

lacobus Etheridge, episoopu· Toronensis, vicariua apoatolica· Guianae Britannica·.

Reaqtas Maria Cafolus Poiribrv -episcopus Rosqnsis.

loannes Baptista Swinkels, congregationis 88mi Redemptoris, episcopus Amouensis in partibus infidelium, vicarius apostolicus 8urinamensia.

DSCBJtTÀ CONCILII.

SECTIO PRIMA

D saeremeatu.

Artiealus L Ms baptism·.

Quoad hoc sacramentum statutum fuit:

1. I't abusus longius differendi baptismum infantium tollatur, volumus, ut nostri sacerdotes instruant parentes se graviter peccare differendo ultra mensem, sine gravi ratione, huius sacramenti. infantium saluti tam necessarii, administrationem.

2. Parvuli, quorum ultra menram dilatus fuerit C baptismus, noti baptiaentor cum solemnitate. qnae in hisce regionibus legitimbrem [baptismum) ooncomitatnr. verbi gratia cum campanarum sonitu.

3. Censemus infantes omnea sive legitimos sive illegitimos,, etiam acatholicorum, baptisandos erae, ••sentiente vel uno parentum, quotiescumque non adest periculum eorum fidei subversionis, adhibitis petrinis catholicis. Quodsi infantas huiusmodi in proximo aut probabili mortis sint periculo, sacerdotes, si occasio se obtulerit, eo· baptisare absque ulla'dubitation· debent.

A Quoad adultorum baptismum suppliciter oranda eat sancta sedes, ut reneretur et in perpetuum concedatur privilegium, cuius vi formula baptismi parvulorum in adultorum baptismo hisce in regionibus uti lieeat.

5. Similiter sancta sede· supplicatur, ut nobis in perpetuum concedar· voluerit facultatem breviori D formula benedicendi aquam baptismal»).

6. Prohibemus ne sacerdote·, inrisdictiom noetrao subieeti, patriaoram officio fungantur sino licentia ordinarii.

Articulus II. B· eeufinustisne.

1. Nisi adsit mortis periculum, aut alia insta causa, puero· ante septeanium ad confirmationem non admittimus.

2. Nemo ad hoc sacramentum admittatur, niai ia doctrina ehristiaaa sit auffleieeter institutus ; «t careat parochi n(omnas doli capaces aat·· ad tribunal .eoufesaioni· accéda··.

Artienlasin. Ms sesharisMa.

1. Ad nonnam decreti Innoceatii 1П ia concilio Lateranensi editi, statirimua, at mag·· cum cure at enb fideli custodia, elavibas adhibitis, ss&a •aehariatia eouearvetar.

2. Ne autem diutius asservatae corrumpantur particulae, a parochis et aliis sacerdotibus, ad quoa spectat, quam frequenter renovandae sunt, et singula vice, qua renoventur, purificetur pjx<··

3. Parochi, si, longiori tempore avocati, a sua ecclesia absint, sacras consumant species, «t pjrxidem purificent antequam proficiscantur, ne sacra eucharistia exponatur irreverentiae.

4. Curent parochi, ut sub altaribus nihil omnino conservetur, et locus iste sit nitidissimos.

5. Benedictio eum ssmo sacramento dari non poteat sine episcopi licentia : multo minus processioUes, praeter eas quae a rubricis praescribuntur, vel expositio ssdii sacramenti haberi possunt nisi cum eiusdem permissu. In expositione et benedictione exacte servetur ritus ab episcopo approbatus.

Articulas IV. De peeaitsatia.

Pueri doli capaces non solum ad confessiones admittendi, sed attrahendi sunt, eisqne rite dispositis absolutio danda. Quare reprobandus est usus absolutionem differendi, donec ad primam communionem admittantur; eed e contra, summa eum diligentia etiam rudiores et crassioris indolis pueri sunt ad hoc sacramentum disponendi.

Articula· V. Me auttrlm·»!·.

1. Parochi nullum benedicant matrimonium, nisi contrahentes, vel saltem pars una, domicilium in suis parochiis habeant.

21 Non decet matrimonium contrahente· simul et astantes e··· in sanctuario, dum administratur hoc sacramentum.

Articulas VI. Bs ner»·istis Ja feaers.

1. Baoardotee ia sacro tribunali minime negligent parentes et omaes, qui locum parentum teneat, interrogare et monere de eorum gravi obligatione curandi, nt illi pueri, qui aetatem habent, eodeeiam adeant in diebus de praecepto, ad cateohcain vaniant, peccata sua'coafiteautar, «t quam primum ad susceptionem mdrea «n^aristia· parato· ···· praebeant

2. Pastor·· moneaat parentes d· eorum Mb gravi obligatione, ut filii sni vita periclitantes tempeetiv· sacramento poenitaatia·, extrema unctio·· •t forsan sacro viatico muniantur. Pastores ipei sciant ad hanc adniaistrationem non laiaori obligation· sese teneri.

saonq βισσίφA.

ıD *fievi*

1. Sciant bamed >Mtri saeardotoe, Ucet parochi, vicarii vel caaonici boMrwii vooeatur. mh ad nutum ordiaarii revorobijM mm, aequo m ins alla» habera, ni, aada vacant·, f. sdministratoris son suscaptnris nomination· mm immiaeoant cam ia hoc a sancta soda par. spaoialM constitutionM ait promum, par cosstiÇuiionsm Banadicti XIV ad vicario» apostolioo· at episcopos Xndiarnm orientalium, 9 iaauarii 1751

a. Nullaa a quocumque alicui aoelMiaa praeposito sacerdote fondation» sacra· admittantur, niai ex speciali licentia ab apiaoopo Mo in'scriptis obtenta, cuius erit conditione· statuere. *

3. Volumus ut miaaioparii nostri nullatenus negligent. in libro ad boo destinato, exacte inaeribere missarum iptentionM quas dicendas in m susceperant, et-sigtigre. OM qUa· celebraverunt.

4·. Nullus nostrorum sacerdotum ncgligat quamprimum testamentum ranm iuxta lag» conficere. Consulimus nostris miarioaarii·,. imo ot episcopis, ut exoeutorem suum testamenti instruant de sus nominatione, et de loeo ubi invenietur t»tamentum.

5. Stricte prohibemus missionariis nostris inter ae lites ante iudicem civilem inire, nullas quascumque lites incipere ante licentiam a suo ordinario in scriptis obtentam, et sic se gerere, ne ulla contra eos. sua culpa, .civilia ae(io intentetur.

6. Strictiesimam nostri· sacerdotibus obligationem imponimus, ne ullas malari» momanti expensas faciant, quibus suam gravare possent eoclMiam \ qua· autem si faciendas indicarent (f neceMe), non faciant, nisi postquam in scriptis ab ordinario licentiam obtinuerint

7. Parochiali administration· et honori cleri C consulendi causa, vetamus omnibus nostris sacerdotibus curam animaram habentibus suo individual! nomine bona immobilia quocumque titulo intra parochiae limitai acquirere, non obtenta sui episcopi licentia.

8. Omnis sacerdos accuratum faciet catalogum duplicem (quotum unus in domo pastorali Mrvetur. alter autem mittatur ad ordinarium) maiorum minorumque posMosionum [eoclMiae], etiam esurum quae in domo pastorali sunt. Qui quidam catalogus duos ante tMtM fide dignos oonfioiSÎhr et ab eis signetur.

9. Cupimus, ut omnis parochus ad nos singulis annis in mensis iamuarii decursu,'status suaepsroeciae mittat exempiari

10. Mittantur etiam ad epÏMopum description» titulorum possessionum quarumcumqae eoelroiae, sicut et titulorum benedictionum mu consecrationum et erectionum confrataraitatnm, quos oportet in arohiviis haberi.

11. CollationM uw»e habebuntur, ubi ot quando ad iudieium episcopi haberi commode, possunt

19. Pro nostris sacerdotibus spiritnaiM peragentur receMUs iuxta ordinarii sententiam.

13. Exercitia autem missionum spiritualia in favorem populi pro viribus commendamus, gnae tamen haberi non possunt nisi obtentu episcopi licentia.

14. Missali, brpvisrio, rituali Romano, ordinis autem diooMsano, omni alio vetito, omsM utantur.

15. Commendamus institutionem fabricae, ecclesiarum ad minus trium aedituorum, qui ab episcopo ad biennium nominati, ab ipeo attributione· suas accipiunt et eiusdem ad nutum coaservaatur aut revocantur.

8KTI0 nrru.

Λ *þtMiei* Mari tyanMndia.

1. Meminerint aaoerdotM anum mm arguera pareatee, et ipai· absolutionem nagare/qai oaasa aunt malae et inhoneataa vivendi rationis filioram fiüaremqae, prnaeipno matrimonium iniiarortm.

X Misaionarioe nontros oramus, ut non omittakt· fidelM sue· in MggMta ot in oonfaseionali de eorum obligationibus cires uanram monere.

3. Qui· longe maxiria para nostrorum fideliam ab aeathoiicis dependet, et proptarea die· festo·, qui infra hebdomadam celebrantur, vix celebrare valet, uti experimento facto poet priu· concilium constat, bene visum Mt sancUm aedem supplicari, ut festa Assumptioni· beatae Mariae virgini· at apostolorum sanctorum Petri et Pauli non amplius obligatorie declarentur, et horum festorum rolemnitatem in dominicam proxima sequentem differri liceat. Transferatur etism ad dominicam sequentem celebratio fMti. patronalis parochiae.

' f Ego definiens subscripsi: P. Xoaclym ~^udovicus, archiépiscopus Portus-Hispaniae et delegatus apostolious.

f Ego definiens subscripsi: Iscobus.Etheridge, episcopus Toronensis. vicarius spostolirus Guianae Britannicae.

t Ego definiens subscripsi: Renatus Maria Cardus Poirier, episcopus Rosensiq.

t Ego definiens subscripsi: I.-B. Swinkels, congregationis 88mi Redemptoris, episcopus Amonen» sis in partibus infidelium, vicarius bpostolicus.Surinamensi·.

DBCRKTÜM

Sacra ooayrspotitmts *dt Propaganda fidt.*

Cum anno 1867 reverendus pater dominus archiepiscopus Portue-Hispaniee in insula Trinitatis, aliique Antillarum episcopi ae vicani apostolici, potestate coeundi in synodum ab apostoliCa sede eis facta, in memorata urbe Portus-Hispaniae convenissent ac plura ad ecclesiasticam disciplinam restituendam, more· reformando·, concordiam fovendam salubri ordinatione constituioent; denique acta et dbcreta memoratae synodi ad sanctam sedem examinanda misissent, sacra congregatio, in generali conventu habito die 97 ianuarii 1868, sollicitudinem arehifpiscopi et praesulum memoratorum plurimum in Domino commendans, einsmodi acta et decreta, diligenti examine adhibito, expendit, psuoisqna exceptis animadversionibus, quas in alligata epistola •idem arohiepisoopo significari iussit, eadem recognovit.

Quam sacra· congregationi· sententiam, cum subscriptus eiasdam sacrae congregationis secretaria· ■s&o domino nostro Pio divina providentia papa· IX, in audientia habita die 9 fobruarii anni praedicti retulisset sanctitas aaa in omnibus probavit Mque de re decretam hoc expediri iussit.

Datum Romae, ex aedibas sacra· congregationis de Propaganda fide, dio 1 ntartii 1868.

AL cardinalis Barnabe.

dkutuk

moras oMprepatieaM d· /Vopsffaada jWt.

Cum in gMeralibas comitiis sacrae congregationis d· Propaganda fido habiti· die 97 laniarii anno 1888, relatae fuiatent precM patrum, qni oondUo Antillarum anno 1867 in arbe Portias-Hispaniae celebrato interfuerunt quibus demis» petebant Ut attenta loooram distantia, qua saepe sacerdotM impediuntur, quominus aquanrbaptismalem sabbatis •ancto et Pentecost» benedictam ex fontibus, ubi asservatur, ad sacramentum^conferendum dMumare ac socum ferro valeant fN oOMederetaquin prae-

dM· Malta· faeulta· benedioandi ipeam aqua baptintai «x «rio<i fam·)·, qaa miatenarii· •pad lad·· aammaa pontifex Panina HI ati eoe««dt, etei patra·, omuibna diligenter parponai·, oeaauernat aapplioaadam an·» domino nMtro Pie divina previdantia pap·· IX, at manrarutb «piMopto facultatem prnodietam concedere dignaretur uaqna ad terminum aaiaaiqa· aaaignatam pro exercitio •Haram facaltatam.

Haa varo Mpra· congregationi· anpplioe· prnoea •am «ubaoriptaa aiudem laera· congregationi· mp cretaria· aanctitati aaae in audientia diei 9 februarii rotaluMt, Mimmaa pontifex potitam facultatem iaxta modem a Mera congregation· axpraaapm ooneaaait, oadomqa· taper ro praeaena decretam expediri inaaiL

Datam Borna·, ex aedibua aaçrae eoagrogationi· de Propaganda fide, die 1 martii 1868.

Al. cardinalia Barnabe.

DBCRKTÜM

mctw' «myrajatiom· de /Vopopeade

Cum in generalibus comitii· aaerae congregationi· de Propaganda fide habitia die 97 iannarii anno 1868, relatae fuiaaent prece· patrum, qni concilio II Antillaram anno 1867 in urbe Portua-Hiapaniae celebrato interfuerant, quibua demiaae petebant, ut aibi renovaretur facultaa, aliae ad tempo· iiadem conceaaa. adhibendi in baptiamo adultorum formulam praeacriptam pro baptiamo parvulorum; e&i patrea, omnibua diligenter perpenaia, cenauerant auppliaandum aafto domino noatro Pio divina providentia papae IX, ut praedictam facultatem memorat» epiaeepia, qui lynodo databant, concedere dignaretur naque ad terminum unicuique aacignatum pro exercitio aliarum facultatum, iuata tamen oauaa concurrent^

Hae vero aaerae congregationi· aupplicea preeea cum aubacriptua aaerae eiuedem congregationi· ··-cretaria· ip audientia diei 9 februarii einadem anni retnliaaet, aadiua pontifex petitam facultatem iuxta motam a aacra MagragatMa axpraaaam oanermit, wdamgaa auper danratam boo «xpadiri iuaait.«

Datam Bom··, ax aadibu· aacraa oodgregationia de Propagaada fida, dia 1 ntartii 1868.

AL cardinali· Baraabo.

DBCMTUM

maraa eenpiteyatiani· da JVapapawda jWe.

Cam pairaa. qui oonoilio II AatUlaram anno 1867, ia civitate Portai-Hiapaaiae celebrato intorifherant, eaixe roguaent, nt faata Aaramptionu beatae Maria· virgini· et aanetoram apoatoloram Petri et Pauli, quae in aaperiori Antillaram concilie ad communem diaciplinam featorute de praecepto reetitata fherant, attenta fidelium quoad maximam partem ab «catholici· dependentiam condition·, qna illoa ab eorumdem obaervantia impediri experimento compertam eat, band amplina obligatoria earn de-
B clararentur et honte foetorum aoiemnitaa in incoquentem dominicam diem tranaferretar: aacra congregatio de Propaganda fide, ia generalibua comitii·, habitia dia 97 iannarii 1868, re matare perpenaa aaxho domino noatro Pio divina providentia [lapa· IX •applicandum cenauerant, ut, praedictae patrum petitioni annuena, fidelee illia •ubiectoa ab obligatione nuaaam audiendi ot ab operibu» •ervilibuc abatlnendi memorati· diebna feati· eximeret, cauto tamen, ut in einamodi feati· auppreaaia nihil de ooncueto divinorum officiorum aacrarumque caeremoniarum ordine- et ritu intra eccleaiam innovetur.

Hanc Vero aaerae congregationi· aententiam cum •ubaihipta eiuedem •aerae congregationi· aecretariua aanctitati inae in audientia diei 9 februarii anni praeteriti retuliaCet, aaniua pontifex in omnibua confirmavit, eademqne de re decretum hoc expediri iuaait.

Datam Romae, ex aedibua «aerae congregationi· de Propaganda fide, die 1 martii 1868.

AI. cardinali· Barnabe.

1867 iunii 99. — CONVENTUS EPISCOPORUM ROMAE.

Conventu· epiacoporam qui Romae in natalitia poat aaecula XVIII, redeunto die apoatoloram Petri et Pauli, eanoniaationem beati loaaphat aliorumque aanetoram celebraverunt.

Bibliographie:

Acta et decreta aacrorum conciliorum recentiorum, collectio Lacenaia, auctoribus preabyteria a. J., e domo b. v. M. aine labe conceptae ad Lacum. Tomua aextua . . . Friburgi Briagoviae, sumtibu· Herder, MDCCCLXXXII, coi. 891-4.

Literae revdii domini Petri Oiannelli, archiepiaoopi Sardicenais, aaerae congregationi· concilii pro-wcretarii. ad antiatitea orbi· catholici datae.

E&e ac revibo domine obadie

Perillustria ac revtee domine.

Inter praecipuae gravioreaque curae, quibua apoatolicum aummi pontifici· miniaterium afficiatur, ea iueuadiaoima eet, ut illuatribn· Christianae religioni· heroibua, quorum mora pretio·· fuerit in oonapeeta Domini, «anctorum honoreip et pubUeum in eocleaia cultam rite decernat. Porro cuncti· a aaora congregation· ritibu· tuendi· praepoeita expleti· acti·, iuxta diaciplinam. ab apoatolici· cou•titationibua prueacripta··, «inguliaque rationum momenti· mature perpenai·, jeffiB· dominua noator ..Pina papa IX in id conulii devrait, ut (quatenutamen omnipotentia dextere, pi out «porare licet, impendentem arceat diaperdat^ue tempeatatem) menae iunio futuri anni 1867 duo aumipublica habeat oonaiatbria. Iia vero peracti·, Deo ac Deipara bene iuvantibua, die 99, eiuadem menai·, qua featem quotenni· agitur beatorum apoatoloram Petri et Pauli ac inauper eodem tempore illud lingulare eveniet, quod maxima laetitia recoletur oeatenaria memoria illiu diei, qua Roma aanetoram prindpnm
D glorioao eet purpurata aanguine, in aanetoram album •olerani decreto referet beato» martyre·, eoafeMoree ao virginea, videlicet.

1. beatamloaapbat, archiepiaoopum Poloceuaem Ruthenorum in Alba Ruiaia, martyrem;

9. beatum Petram do Arbaea, ex ordine canonicorum regularium aancti Augurtini, Hiapaniarnm inquiaitorem et canonicum eccleaiae metropolitanae Ceeearaugutanae, martyrem;

5. boato· novemdecim martyre· Qoroomienaee. ad vario· ordine· regulare· ac etiam ad cieram aaeoularem pertinente·;

4. beatum Paulum a Cruce, confaaeorem, fundatorem congregationi·' clericorum excalceatorum Sanctae crucia et Paaaionia dqmini noatri lean Cbriati;

6. beatum Leonardum a Portu Mauritio, con,-faaaorem, miaaionarinm apoatolieum, ex ordine Minorum aancti Francivoi atrictioria observantiae.

6. beatam Mariam Fraarieeam a Quinque Valaeribus, virgipem professam tertii ordinis ssacti Petri ab Alcantara in ditione Neapolitana;

7. beatam Germanam Gonsia, virginem saecularem in dioecesi Tolosana.

Itaque mihi, qui sacro consilio Tridentini concilii interpreti ae vindici praefectas sum,'a sanctitate sua ex maiorum instituto mandatum eet, ut sacris catholici orbis antistitibus has darem litares, quibus laetissimum huiusmodi' nuntium afferrem, unaque significarem, gratissimam eidem panctitati suae rem facturos illos episcopos, qui, dummodo ovibus sibi concreditis grave damnum non obveniat, nulloque alio peculiari ipsi distineantur impedimento, tempestive ad almam hanc urbem seco ferant, memoretis semipublicis consistoriis tantaoque celebritati interfaturi. Enimvero beatissimo patri periuoundum erit videre fratres convenientes in unum, simulque sanctis hisce caelitibus in sspma iam gloria receptis preces fundere, quibus iidem moti in tanto rerum civilium et maximo sacrarum discrimine et exitio victoriam de boste maligno et perennem tranquillitatem 'ecclesiae militanti a Deo deprecentur ot impetrent.

Ceterum animadvertere oportet, hanc osse mantem summi pontificis, ut quicunque huc proficisci putaverint, perinde habeantur, ao si Romanum iter suscipiant, ut officio visitandi sacra apostolorum limina ex praescripto sanetao memoriae Bixti V incipiente *Romam* defungantur, idque eo magis, quod si'ullum unquam-tempus idoneum eat, quo rpatrum magistrorumque veritatis Petri ac Pauli sepulcra fidelium animas illuminantia uti aiebat Theodoretus, adire ab venerari deceat atque delectet, hoc profecto est, quo festivitas celebrari debet, quae iuxta verba sancti Leonis Magni, „praeter illam reverentiam, quam toto terrarum orbe promeruit. speciali et propria nostrae urbis exultations veneranda est, ut ubi praecipuorum apostolorum glorificatus est exitu», ibi in die martyrii eorum sit laetitiae principatu·

Haec de meo munere erant tibi, edis domine (vel amplissime domine), significanda; post haec nihil aliud mihi supereat, nisi impenso» observantiae meae sensus testatos facere eminoetiae restruo (vel amplitudini tuae), cuius manna humillimo deoeealor.

Datum Romae, ex saeta congregatione ooncilii, die 8 decembris, immaculatae deiparae conceptioni sacra, 1868.

Bmipentiae veatrae (vel amplitudinis tuae) humillimus et addictissimas famulus (vel uti frater)
Petrus, archiepiscopus 8ardioensis.

Sententia canonisation!» :

Ad honorsm Minctae et individuae Trinitati», ad exaltationem fi(lei catholicae ot christianae religionis augmentum, auctoritate domini nostri lesu Christi, beatorum apostolorum Petri et Pauli ac nostra: 'mature dejeratione praebabita et divina ope saepius implorata, ao de vonerabtium fratrum nostrorum sanctae Romanae ecclesiae cardinalium, patriarcharum, archiepiscoporum et episcoporum in Urbe existentium consilio, beatos losaphat Kunoevrics pontificem, Petrum de Arbuee, Nicolaum pichium -cum eius sociis, videlicet Hieronymum, Theodoricum, Nicasium, Willehadum, Godefridum Mervellanum, Antonium Werdamum, Antoninm Horaariensem, Franciscum, loannem, ^adrianum, lacobum, loannem Osterwiouium, Leonardum, Nicolaum Poppelium, Godefridum Dunaeom et Andream sacerdotes, Petrum et Cornelium laicos, omne» martyre»; Paulum a Cruce et Leonardum a Portu Manritio confessores; Mariam Franciscain a Vulneribus domini nostri lesu Christi, et Germanam Cousin virgines, sanctos.esae decernimus at definimus, ac sanctorum catalogo adscribimus^atatuenieo ab ecclesia universa illorum memoriam quolibet anno, nempe losaphat die decima secunda novembria, Petii decima septima septembris, Nicolai et sociotuin eius aona iulii inter sanctos martyres; Pauli die vigesima octava aprilia; Leonard! vigesima sexta novembria inter Mactos confessores non pontifices; Mariae Fraacioeae die sexta octobria; Germanae decima quinta iunii inter sanet»· virgine» pia devotione recoli debere. In nomine Pa † tria et Fi † lii et Spiritu» † saacti. · Arnen.

1867 iulii 33. — SYNODUS DÏOÊCE8ANA PICTAV1EN8I8 XIII.

Synodus dioecesana Pictaviensis XIII in Gallia, celebrata die 23 iulii 1867, sub Ludovico Francisco Desiderato Eduardo Pie, episcopo Pictaviensi.

De hac synodo confer opus cui titulus: *(Emm th Mgr Mφi ď Poititrt,* VI, 71, 103.

1867 augusti 8. — SYNODUS DIOECESANA MOLINKN8I8 XI.

Synodus dioecesana Molinensis XI in Gallia, celebrata die 9 augusti 1867, sub Petro Simone Ludovico Maria de Dreux-Brésé, episcopo Mplinensi.

Exstant constitutione» in operibn» quibus tituli: 1 et 3) N 170. Decima et undecima, (1868 et 1878, *tUali mtfra coi.* 804-6, n. 1 et 9).

De hac synodo confer etiam opus oui titulus: 3).Summa, (1874, tifatas sapro coi. 803 C), p. 14.

1867 septembris 13. — SYNODUS D1OECB8ANA CAMERACRN8I8.

Synodus dioecesana^ Oameraeensi· ia GalH% celebrata die 13 septembris 1867, sub Renato Francisco Régnier, archiepiscopo OameraeenaL

De hae syaodo confer opus oui titulus:

Instructions, ordonnances et réglementa de monseigneur l'archevêque d» Cambrai, concernant la discipline ecclésiastique, la pratique du saint ministère et l'administration tetaporello dss paroisse·. *(ImigatJ* Cambrai, Ed. Deligne, imprimeur ds l'archevêché, 68, Grand' Plan·, 68, 1874.

· In-19 609 p. — Nie·, séminaire.

Mentio sequentium synodorum Cameraoeashua: P. 48, die * septembris 1863. P. 67, die 8 septembris 1864. P. 668, die 7 septembris 1866. P. 446, dio 11 septembris 1867. P. 96, die 18 Septembris 1867.

1867 septembris 98 - octobris 1. — SYNODUS DIOBCB8ANA NAMURCBN8IS.

Synodus dioecesana Namnroeasis in Belgio, celebrata » die 98 septembris ad diem 1 octobris 1867, sub Victor» Augusto Isidoro Deschamps, opêseopo Naauuoeasi.

De hae aynodo confer ope· oui titalaa:

Aeta et statute synodi'dioecaeaaae'Namurceu-aio anni 1887. *fituifeej* Namurci, typis Ad. Weemael filii, typographi episcopatus, 1887.

In-8 9 f. - 198 p. — Namur, sdminaM.

P. 64-72, haoo «ynodus salebrata *Jiet,* tribe·aeaaioaibaa, diebus 28 et S0 eeptembria et 1 octobrie 1867.

1887. — SYNODUS DIOEÇESANA BU8CODUCENBIB I.

Synodua dioeceaana BuacoduMaaia I in Neerlandia, celebrata anno 1867. aub loanpe Zvrijsea, archiepiaeepo, administratore apostolico dioecesis Bnacoduoenaia.

De hac synodo oonfer opna cui titulus:

Acta et statuta synodi dioecesanae Buaoodueenaia, primae post restitutam inNeerlandia hierarchiam eecleaiaatioam, anno 1867 celebratae ab ill.·· et rev.”· d.·· Joanne Zwÿsen, archiepiscopo, administratore apostolico dioeceais Buecodnoenaia. Geetel St. MichaMia, ex typographie dioecesis Busooduoensis, in instituto Burdo-Mutorum.

In-8 XXVII p. (nota) -916-XIV p. (index) - 3 f. (epistola circularis). — Louvain, université.

1867? — SYNODUS DIOEÇESANA GERUNDEN8I8.

Synodus dioeceaana Gerundensia in Hispania, celebrata anno 1867, sub Constantino Bonet y Zanay, episcopo Gerundensi.

De hac synodo confer opus cui titulus:

Disertacion histôrioa y canônica sobre loa ainodos diooeeanos de Geroua, publioada en la Reviata de Gerona, per su director, el excelentisimo setter doctor d. Manuel Vines y Graugte. Gerona, imprenta del hoapioio provincial, 1881.

In-8 10 p. — Paria, Bibl. nat. Oe 166.

P. 6, mentio synodi dioecesanae Gerundensia anni 977, ex Espana sagrada, t. 43, append. 23.

P. 6, mentio synodi anni 1016, ex l. c., append. 97.

P. 6, in anno 1238 synodus dioeceaana celebratur, feria quarta poet festum a. Lucae.

P. 6, Arnaldua de Monrondon, episcopus Gerundensi·, transtulit anno 1337 dioeceaanam synodum ex feria quarta post festum a. Lucàe ad feriam quartam poat dominicam in Albia.

P. 6, anqo 1344, idem episcopus edidit enumerationem eorum qui synodum adire tenentur.

P. 7, lohadnea Caaaador, episcopus Gerundenais, edidit constitutiones synodales huius dioecesis, Baroinonae, typis Bebastiani de Cormellas, 1693, In-4 100 p.

P. 8, faster Michael Pontioh, episcopus Gerundensi·, edidit constitutiones •ynodalea huiua dioecesis, Geronae, apud Palol, 1691.

P. 8, mentio synodorum Gerundensia dioecesis celebratarum annis 1869 et 1867.

1867. — SYNODUS DIOEÇESANA PADERBORNEN818.

Synodua dioeceaana Paderbornenaia in Germania, celebrata anno 1867, aub Conrado Martin, epiaoopo Paderbornenai.

Exatant constitutione· in opere cui titulua:

Acta et decreta synodi dioecesanae Paderbornenaia, praeside C. Martin, episcopo, anno 1867 habitae. Paderborn., 1867.

In-4 — Ipee non vidi.